

A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

Nous vous demandons également de:

- + Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.
- + Ne pas procéder à des requêtes automatisées N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.
- + *Ne pas supprimer l'attribution* Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.
- + Rester dans la légalité Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse http://books.google.com

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

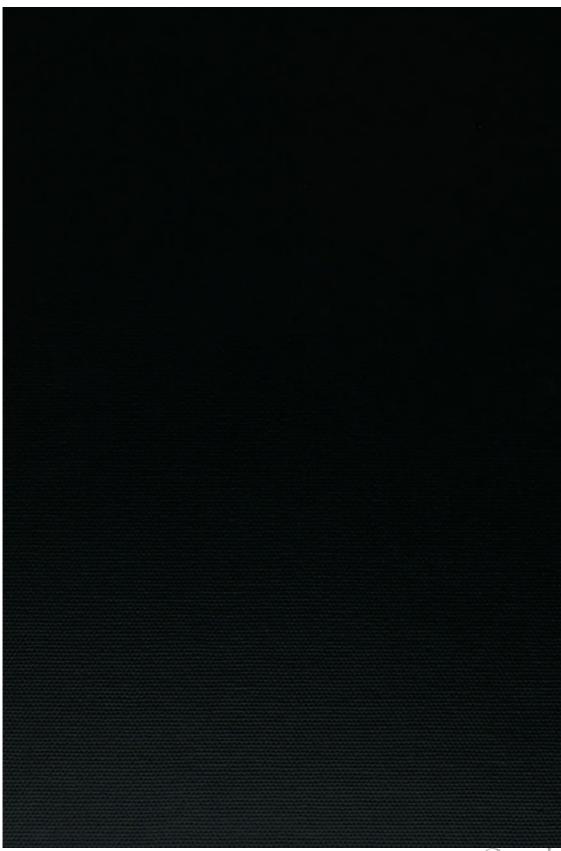
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Digitized by Google

HARVARD COLLEGE LIBRARY

DICTIONNAIRE HÉBREU-FRANÇAIS

PARIS, IMPRIMERIE DE CHARLES JOUAUST, 338, RUE SAINT-HONORE.

DICTIONNAIRE

HÉBREU-FRANÇAIS

CONTENANT

1° La Nomenclature et la Traduction de tous les Mots hébreux et chaldéens contenus dans la Bible et dans le Rituel des Prières journalières;

2º L'Explication, suivant les Commentaires les plus accrédités, des Passages bibliques présentant quelque difficulté;

3° L'Indication des Racines des Substantifs et les Inflexions des Noms au pluriel ou accompagnés de suffixes;

4° Toutes les Voix usitées des Verbes et l'indication sommaire des Temps et des Modes des Verbes irréguliers;

5º Un Supplément donnant, avec de courtes Notices, tous les Noms propres mentionnés dans le Traité d'Aboth.

PAR

M. N. PH. SANDER, PROFESSEUR

et

M. I. TRENEL, DIRECTEUR DE L'ÉCOLE CENTRALE RABBINIQUE

Publié par les soins de la Société Israélite des Livres Religieux et Moraux

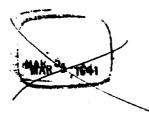
PARIS

AU BUREAU DES ARCHIVES ISRAÉLITES RUE DES QUATRE-FILS, 16.

1859

2275.14.10

2275 14110

HARVARD UNIVERSITY LIBRARY MAR 541541

The Contract of the Contract o

Ċ

AVANT-PROPOS

Chargés par la Société des livres moraux et religieux de la rédaction d'un dictionnaire hébreu-français à l'usage des écoles israelites, nous nous sommes efforcés, dans la composition de ce travail, de ne point sortir des limites qui nous ont été tracées. D'après le plan et le programme arrêtés d'avance, nous n'avions pas à faire une œuvre savante et originale; les vues ambitieuses et séduisantes d'invention et de découverte nous étaient complétement interdites. La nouveauté en matière de lexicographie, et surtout de lexicographie hébraīque, si elle est parsois vérité, souvent n'est que paradoxe ou pure hypothèse. Plus d'une fois aussi ce qui a été donné comme nouveauté s'est trouvé n'être en définitive que la rencontre plus ou moins fortuite d'explications anciennes peu connues ou entièrement inédites. Nous avions, quant à nous, nos auteurs à reproduire et nos guides à suivre. Ces guides, ce sont nos exégètes et nos grammairiens les plus autorisés: R. Jona (Ibn-Ganach), R. Salomon ben-Isaac (Yarchi), Ibn-Ezra, R. Salomon Parchon, R. David Kimchi, R. Levi ben-Gerson; les versions les plus accréditées, Onkelos, Jonathan ben-Ouziel, les Septante, quelquesois aussi la Vulgate et Luther, et, parmi les auteurs et traducteurs modernes, Mendelsohn, Wessely, Ben-Zoew, et surtout Gesenius.

Le système de l'ordre alphabétique des mots et non des racines est celui que nous avons dû adopter. Pour cette partie de notre travail nous n'avions qu'à imiter et à reproduire Gesenius, qui a vulgarisé ce mode de vocabulaire le plus commode et le plus conforme à nos habitudes scolaires, mais non pas le plus rationnel ni le mieux approprié au génie des langues orientales.

Aux mots hébreux et chaldéens composant le lexique des saintes Écritures nous avons joint les mots hébreux et chaldéens de nos Rituels et du Traité Aboth. Ce nouveau travail a été jugé nécessaire dans un dictionnaire principalement destiné à la jeunesse israélite. La langue des docteurs de la grande Synagogue, ainsi que celle de nos plus anciens rabbins, dans leur enseigne-

ment moral, ne s'éloigne pas essentiellement de celle de la Bible. Tous ces mots sont marqués d'un astérisque qui les précède.

D'après ce qui a été dit plus haut, on comprend que, si nous n'avons usé qu'avec réserve des travaux des exégètes les plus récents, c'est que nous avions une tradition à respecter, une autorité à faire prévaloir, celle des célèbres commentateurs que la Synagogue est accoutumée à vénérer. Non pas qu'il y ait pour l'israélite des commentateurs qui s'imposent, une traduction dont il ne lui soit pas permis de s'écarter. En dehors des mots et des versets dont l'explication importe au point de vue doctrinal et dont le sens est fixé par le Talmud (mots et passages qui se trouvent presque en totalité dans le Pentateuque), la piété la plus timorée conserve à l'égard de l'interprétation des saintes Écritures la plus entière indépendance. Elle met sa joie et sa gloire à chercher dans les textes sacrés et à y trouver l'expression d'idées et de sentiments que l'on n'y avait pas encore découverts, à creuser à son tour ce sol fécond et qui ne saurait être épuisé, pour en tirer des trésors cachés à tous les regards. Mais, dans un travail comme le nôtre, toute interprétation douteuse, toute conjecture paradoxale, toute explication trop aventurée, devait être soigneusement écartée. Notre tâche, nous le répétons, consistait à reproduire les opinions des écrivains autorisés dont les recherches et les découvertes sont devenues le patrimoine du judaîsme.

Il n'y a donc pas, dans ce dictionnaire, une seule explication, soit de mot, soit de verset, qui n'ait pour elle l'autorité de l'un des noms précités. Entre les diverses interprétations qui nous étaient proposées, nous avons choisi celle qui nous paraissait la plus plausible, et, quand plusieurs interprétations semblaient avoir le même caractère de vraisemblance, nous avons cru devoir les reproduire les unes et les autres malgré ou plutôt à cause de leur divergence.

Un dictionnaire complet doit donner les diverses acceptions des mots, les significations les plus tranchées comme celles qui ne se distinguent que par les plus délicates nuances, le sens ordinaire et fréquent comme l'emploi le plus éloigné et le plus rare. Sans craindre de tomber dans la prolixité et la redondance, nous avons laissé à cette partie essentielle de notre travail l'étendue qui lui appartient. — Pour justifier nos définitions, nous ne nous sommes pas bornés à la simple indication des textes. Les sens et les significations attribués aux mots ont tous à leur appui un ou plusieurs versets traduits. — Ce travail de traduction et de commentaire ne sera pas sans utilité, surtout aux jeunes étudiants. On nous rendra la justice de reconnaître que nous n'avons ni évité ni tourné les difficultés.

Certes, nous ne prétendons pas avoir pu dissiper tous les doutes, éclaircir

toutes les obscurités, et indiquer une solution satisfaisante aux problèmes qu'offre souvent le texte de la Bible. Nous ne nions pas l'avoir tenté jusqu'à un certain point, en nous appliquant à citer les passages les plus difficiles, et sur lesquels s'est particulièrement exercée la sagacité des commentateurs.

Nous avons été sobres d'explications grammaticales. Un lexique doit être l'auxiliaire de la grammaire; il ne saurait la remplacer ni en rendre l'étude inutile.

Les soins les plus minutieux ont été apportés à l'exécution typographique de ce volume. La Société des livres moraux et religieux n'a rien voulu épargner pour rendre cet ouvrage digne d'elle-même et de l'élite des israélites français qu'elle représente. Le vénérable président de la Société, M. le grand rabbin Ulmann, après avoir pris connaissance du manuscrit et avoir exercé sur le travail des auteurs l'influence de ses conseils et de ses savantes observations, s'est imposé encore la pénible tâche de lire et de réviser toutes les feuilles imprimées. Cet ouvrage a ainsi obtenu le concours le plus efficace ainsi que la plus haute sanction qui pouvait lui être donnée. — En outre, M. le grand rabbin du Consistoire central a joint à ce dictionnaire un appendice consacré à des notices biographiques sur les docteurs cités dans le Traité Aboth.

Ce dictionnaire, le premier en son genre qui ait paru en France (1), sera accueilli, nous l'espérons, avec bienveillance par tous les amis de la littérature sacrée. Une œuvre consciencieuse est rarement une œuvre inutile. Notre vœu le plus cher serait accompli si cet ouvrage pouvait contribuer à réveiller en France, et surtout parmi nos coreligionnaires, l'étude des saintes Écritures. La vie dans le judaïsme, c'est la science de la parole divine, le goût des choses saintes, l'inspiration religieuse puisée à sa seule et vraie source. Là est notre gloire dans le passé, là aussi sera pour nous l'honneur de l'avenir.

⁽¹⁾ Le Vocabulaire de seu M. Marchand Ennery, œuvre de la jounesse du digne et vénéré grand rabbin du Consisteire central, a rendu dans son temps les meilleurs services dans nos écoles; mais c'était un ouvrage purement élémentaire. Il n'existe plus en librairie.

TABLE DES PRINCIPALES ABRÉVIATIONS

accusat. accusatif Jon. Jonas adj. adjectif Jos. Josué adv. adverbe Jug. Juges Lamentations adverbial. adverbialement Lament. Lév. Lévit. Lévitique Agg. Aggée littéralement aph. aphal litt. apoc. apocope masculin m. art. article Mal. Malachie c.-à-d. c'est-à-dire métaph. métaphore Cant. Cantique des Cantiques Mich. Michée chald. chaldéen nom propre n. pr. Naĥ. cheth. chethib Nahum Chr. Chronique Néhémie Néh. collect. collectif, collectivement niphal niph. compar. comparatif Nomb. Nombres conj. conjonction Obad. Obadia . état construit const. ord. ordinal corresp. correspondant pour Dan. Daniel parag. paragogique dat. datif participe part. Deut. Deutéronome passif pass. patronymique dir. patron. direct Eccl. pers. personne, personnel **Ecclésiaste** pi. piel emphat. emphatique Esdr. Esdras pil. pilel pilpel Esth. Esther pilp. etc. pluriel et cetera pl. plur. ex. exemple poétiquement . poét. exact. exactement. poal poa. Exod. Exode pou. poual Éz. Ézéchiel préposition prép. f. fém. féminin pronom pron. fig. figuré, figurément Prov. Proverbes fut. futur quelqu'un qu. Gen. Genèse quelque chose q. ch. gén. génitif racine rac. Hab. Habacuc rég. régime hébr. hébreu relat. relatif hiph. hiphil Rit. Rituel hithp. hithpael Sam. Samuel hoph. hophal signif. signification impér. impératif singulier sing. indir. indirect Soph. Sophonie inf. infinitif substantif subst. intrans. intransitif suffixe suff. interj. interjection transitif trans. Īs. Isate unique un. Jér. Jérémie voyez v.

DICTIONNAIRE

HÉBREU-FRANÇAIS

X

N Aleph. Le nom Aleph vient soit de six taureau, cette lettre représentant dans l'alphabet phénicien une grossière tête de taureau; soit de six chef, mattre, lettre principale, première lettre. Comme chiffre n marque l'unité, n vaut mille.

א au commencement des mots est quelquesois ajouté à la racine pour adoucir la prononciation. Ex.: אַיִּדְשׁ p. שִּיִּדְשׁ battre du blé; ou pour former le substantif, comme אַבְּשִּיִּדִים des melons; אַכְּיִדִּים trompeur; אַכְּיִדִּים poing. Quelquesois א est retranché au commencement des mots. Ex.: אַבִּידָים poing. quesois; בּיִדִים poing. quesois; בּיִדִים poing. quesois; בּיִדִים poing. quesois; בּיִדְים poing. quesois אַבְּיִדְים poing. quesois prisonniers.

א prosthétique. Ex.: אָןרֹשִי Job 31. 22, p. יְרוֹשִי mon bras.

Nom du cinquième mois de l'année lunaire (corresp. à juillet-août).

אָבּרית. (const. אָבִר , quelquefois אָבִר , אָבּרית. אָבִר ; plur. אָבָרית. אָבּרית. אַבּרית. אַבּרית. אַבּרית. אַבּרית. אַבּרית. אַבּרית. יאַבּרית. יאַבּרית. יאַבּרית. יאַבּרית. בייבּרית. בייבּרית. בּבּרית. בייבית. בייבית.

d'hommes ayant le même genre de vie, la même profession : אַבִּר־מּוֹאָב Gen. 19. 37, le père de Moab ; אַבִּי יֹטֵב אֹחֵל Gen. 4. 20, le pere, le premier, de ceux qui demeurent sous des tentes; אַבִּר כַּל־הֹמֵשׁ כְּנוֹר Gen. 4. 21, le père de tous ceux qui jouent de la harpe, c.-à-d. l'inventeur de la musique. -Protecteur : אַבִּר־עֵר Is. 9. 5, protecteur durable, éternel; אָבִי וְבֶּחֵן אִיּוֹב Job 34. 36, mon père, puisse Job être éprouvé! Selon d'autres, de niz je veux, je désire, que Job soit éprouvé. --3° Mattre, chef, titre d'honneur donné à un pontise, à un prophète, à un grand personnage : וְמֵּר אֲבִרְדָם I Sam. 10. 12, qui est leur père? c.-à-d. qui est le maître de ces prophètes? נחבר לאב וּלְכֹחֵן Jug. 17. 10, sers-moi de père (de ministre) et de pontise; אַבי רַכֶב יִשְׂרָאֵל II Rois 2. 12, mon père, char d'Israel. — 4° Conseiller, ministre, prince, grand : וַרַשִּׁרבֵיר לָאָב לְפַּרְעֹת Gen. 45. 8, il m'a établi le père de Pharaon, son ministre; אַבָּר קַרָיָת יְעַרָים I Chr. 2. 50, prince de Kiriath Jearim; וֹלָיְיָתָת יַדִּרְיֵרָ בָּכֶם וּכַאֲבֹתֵיכֶם I Sam. 12.15, la main de Dicu sera sur vous et sur vos grands; בֵּרה אַב famille, dernière subdivision de la tribu après celle de רָאשִׁי מֵית אֲבֹיָם: Nomb. 7. 2, les chefs de leurs familles; de mêmo בות: אבות באכור Exod. 6. 25, les chefs de famille; לבות les patriarches Abraham, Isaac et Jacob; וְחֹבֵר חַסְבֵי אָבוֹית Rituel, se souvenant de la piété des patriarches; מָרֶקֵר אָבוֹת traité d'Aboth, traité des pères, c.-à-d. des anciens docteurs; titre d'un traité de la Mischna, inséré aussi dans le Rituel.

אָב chald. m. (avec suff. אָביּהְ , אֲבּיּהָי, מְבּיּהִיּר, אָבִּיהִי , pl. אֲבִּיהִי Meme signification : אַבּיהִי Dan. 2.23, Dieu de mes pères.

שְׁלֵנֵּנְ רְאָבּוֹ לֹא יִקְטֵּף m. Verdure: קְאָבּוֹ לֹא יִקְטֵּף Job 8. 12, lorsqu'il est encore vert et qu'il n'est point cueilli; לְרְאֹת בְּאָבֵּי וְתְּיֵחֵל Cant. 6. 11, pour voir l'herbe tendre de la plaine (rac. אַבַר).

אַכ chald. f. (avec suff. אָנְהָּת , avec ז intercalé). Fruit: רְאִנְהֵה שָּוֹרָא Dan. 4.9, et les fruits en étaient gros.

אָבְנְּחָא n. pr. m. Eunuque du roi Assuérus, Esth. 1. 10.

יאַבַר (fut. ראבר et ראבר) ו Se perdre, être perdu, s'égarer, errer, avec ַפָּן , לִּ, et sans régime : נְאָבַד חָעשֶׁר חַרוּא Eccl. 5. 13, cette richesse se perd; וְלַאֲחֹנוֹת הָאֹבְרוֹת לְּךְ I Sam. 9. 20, quant aux anesses perdues pour toi, que tu מs perdues ; לְכָל־אֲבֵדַת אָחִרךּ אֲשֵׁר־תּאֹבֵר מְמֵּנוּ Deut. 22. 3, pour tout objet que ton frère aura perdu; יאבר לַב־הַשֵּלֵהְ Jér.4.9, le cœur du roi sera perdu, c.-à-d. il aura perdu tout courage; גוֹר אֹבֶר כֵּצוֹת הַשָּׁמָת Deut. 32. 28, ils sont un peuple perdu quant aux conseils, pour qui tout conseil est inutile; בְּמֵּח אֹבֵר Ps. 119. 176, comme une brebis égarée ; יָתאֹבְדוּ דֶרֶה Ps. 2. 12, vous vous égareriez dans votre chemin ; ן ֶּדֶרֶהְ רְשָׁצִּים הֹאבֵר Ps.1.6, la voie des méchants se perd ou mêne a la perte; אַרָשִר אֹבֶר Deut. 26. 5, mon père était un Araméen errant, nomade. — 2º Cesser d'être, disparaftre, mourir, périr; וָאַבַּר כַּל-רַװוֹן Ez. 12. 22, et toute prophétie cessera; לא־תאבר חובה מכחן Jer. 18. 18, la loi ne cessera pas d'être enseignée par le pontife; יַחַאַדִּיק אָבָד Is. 57. 1, le juste meurt; וְכַאֲשֶׁר אָבַדְתִּר אָבַדְתִּר Esth. 4. 16, et si je dois périr que je périsse. -Part. אובר malheureux : הְעוּדַטַּבָר לָאוֹבֵר Prov. 31. 6, offrez de la liqueur forte au malheureux.

Pi. Perdre, faire perdre, dissiper, faire cesser, détruire: זְעֵּח לְאַבּר Eccl.

Hiph. Meme signif. que Piel: יְתַאֲבֶּדְיִהִי Jer. 25. 10, je ferai cesser au milieu d'eux tout cri de joie; אֹבִידָּח עִירּ Jer. 46. 8, je détruirai la ville (p. יְתָאֵבִיד מָעִיר מָעִיר (p. אַאַבִּידָח Nomb. 24. 19, il fera mourir tout ce qui reste de la ville.

קבריתי adj. employé substantivement.

Destruction, malheur: יְאַרֵירוֹי צֵרֵי אֹבֵר Nomb. 24. 20, et sa fin vers la destruction

אַבּרָה f. Perte, objet perdu : אֵבֶּרָה Lév. 5. 22, ou s'il a trouvé un objet perdu.

אָבָרוֹן Prov. 27. 20, chethib, pour אַבּרוֹן.

אַבּדּוֹן (יְמֶיֶת 1º Destruction, anéantissement: אַבּדּוֹן וְמֶיֶת Job 28. 22, la destruction et la mort. — 2º Enfer, synonyme de אַבּדּוֹן בְּאַבְדּוֹן Ps. 88. 12, ta fidélité (est-elle célébrée) dans les enfers? וְאֵין קְּסִאָּת לָאָבִדּוֹן Job 26. 6, et l'enfer n'a pas de voile.

יָּהֶרֶג וְאַבְּרֶן : m. Destruction אַבְּרָן Esth. 9. 5, carnage et destruction.

אָרְדָן m. (const. אָרְדָן). Meme signif.: בְּאָרְדֵן מּוֹלַרְתִּר Esth. 8. 6, la destruction de ma race.

עָּרָה (v. אַרָה et אַרָב) Vouloir, consentir, acquiescer, avec le rég. dir.: Prov. 1. 25, vous וְהוֹכְּחָהֵי לֹא אָבִיתָם n'avez point voulu de ma morale. Suivi de l'infinitif avec ou sans ?: לא אַבֶּח יַתְּמִי Deut. 25. 7, il ne veut pas m'épouser; ולא אַבִּרתַם לַעֵּלֹת Deut. 1. 26, yous n'avez pas voulu monter; לאראבו לַנְבַּנְחִי Prov. 1. 30, ils n'ont point acquiescé à mon conseil. Sans rėgime: אַל־הּוֹבָא Prov.1.10, tu ne seras pas consentant; יַלאריאברו פּר תַּרְבָּרו־שׁוֹחַר Prov. 6. 35, il ne consentira pas (à s'apaiser), même si tu lui offres beaucoup de présents ; אַב־תאבוּ וּשִׁמֶעָתָם Is. 1. 19, si vous êtes consentants et si vous obéissez. Avec le rég. indirect de la personne, être d'accord avec quelqu'un, lui témoigner de la bonne volonté, de la soumission, synonyme de לארתאברו לוי: שַּׁמַע לְ Deut. 13. 9, tu ne seras pas d'accord avec lui; וָרָטִּוֹרָאֵל לא־אַבַּח לִּי Ps. 81. 12, Israel n'a plus consenti à m'obéir.

אָבָה m. Ex. unique: אָרָיּות אָבָה Job 9. 26, barques légères de roseaux, de papyrus (v. אָבָה).

ברי Exclamation. Exemple unique: לְבֶּר אֵּבִּיר Prov. 23. 29, qui dit ah! qui dit hélas! Selon d'autres, synonyme de אָבְּרִיץ: pour qui les soupirs? pour qui la pauvreté?

אביסים m. (plur. אַבּיסִים, avec suff. אַבּיסִים; וּאַבּיס בְּעָלָיז: (אַבּיסָיהְ Is. 1. 3, la crèche de ses maîtres; קאַין אָלָמִים אַבּיס בָּיס Prov. 14. 4, faute de bestiaux la crèche est nette, c.-à-d. vide.

אַכְּחָה f. Ex. unique : אָכְּחָה f. Ex. 21. 20, la menace du glaive, le glaive menaçant; selon d'autres : le carnage du glaive, comme יְבָּיִה jap.

שְׁבְּשִּׁיחִים m. plur. Melons. Ex. unique, Nomb. 44. 5.

אָבְיָת n. pr. f., pour אָבְיָת mère du roi Hiskia, II Rois 18. 2.

אָרְיאֵל (dont Dieu est le père). *n. pr.* Abiel, grand-père de Saul, I Sam. 9. 1. 기한 기차 (chef de la réunion), fils de Korah, Exod. 6. 24.

בְּשְלּכִית אָבִיב m. Epi mūr: בְּשְלּכִית אָבִיב בּאַכּית בּאַכּית בּאַכּיב בַּלְנִי בָּאָב Lév. 2. 14, du blé rôti au feu; בְּלִנִי הָאָבִיב בַּלְנִי בָּאַב בּאַכּיב בַּלְנִי בָּאַב בּאַכִּיב בַּלְנִי בָּאַב בּאַכּיב בּאַבּיב בּאַכּיב בּאַכּיב בּאַכּיב בּאַכּיב בּאַכּיב בּאַכּיב בּאַכּיב בּאַכּיב בּאַכּיב בּאַבּיב בּאַכּיב בּאַכּיב בּאַכּיב בּאַכּיב בּאַבּיב בּאַכּיב בּאַכּיב בּאַבּיב בּאַכּיב בּאַכּיב בּאַנּיב בּאַב בּאַכּיב בּאַנּיב בּאַכּיב בּאַנּיב בּאַכּיב בּאַניב בּאַכּיב בּאַנּב בּאָביב בּאַכּיב בּאַנּב בּאַנּב בּאַנּב בּאַנּב בּאָבּיב בּאָבּיב בּאָבּיב בּאַנּב בּאַנּב בּאַנּב בּאַכּיב בּאָבּיב בּאַנּב בּאַכּיב בּאַנּב בּאַנּב בּאַנּב בּאַנּב בּאַנּב בּאַנּיב בּאַנּיב בּאַב בּאַנּיב בּאַנּיב בּאַנּב בּאַנּיב בּאַנּיב בּאָבּיב בּאַניב בּאַנּב בּאַניב בּאַניב בּאַנּב בּאַני בּאַנּיב בּאַנּיב בּאַנּיב בּאַנּיב בּאַנּיב בּאַנּיב בּאַנּב בּאַנּיב בּאַני בּאַב בּאַב בּאַנּיב בּאַנּיב בּאַנּיב בּאַנּיב בּאַנּיב בּאַנּיב בּאַני בּאַני בּאַנּיב בּאַני בּאַבּיב בּאַנּיב בּאָבייב בּאַני בּאַני בּאַני בּאַני בּאַני בּאַיב בּאַני בּאַני בּאַני בּאַבּיב בּאַני ב

אָרִיגִּל et אָרִיגִּל (dont le père est joyeux) 1° Femme de Nabal et ensuite de David, I Sam. 25. 3. — 2° Sœur de David, I Chr. 2. 16.

וְלְרָיְרָ n. pr. m. Nomb. 1. 11. אַרִירָע עריָרָע n. pr. m. Gen. 25. 4.

לְּבְיָהְ (dont le père est Dieu) n. pr. 1° de plusieurs hommes, I Sam. 8. 2, I Rois 14. 1, Néh. 10. 8; — 2° d'une femme, I Chr. 2. 24.

תְּלְּהָהוֹ n. pr. m. Roi de Juda, fils et successeur de Roboam, II Chr. 14. 21. Il est appelé aussi אַבְּיֵם I Rois 14. 31.

אַבְּיהוּא (lui, c-à-d. Dieu, est son père) n. pr. m. Un des fils d'Aaron, Lév. 10. 1.

אָבִיהוּד (père de la majesté) n. pr. m. Petit-fils de Benjamin, I Chr. 8.3.

אַרְיהֵיל n. pr. f. 1º Abihayil, femme de Roboam, II Chr. 11.18. — 2º Abihayil, femme d'Abisur, I Chr. 2. 29 (d'autres lisent אַרְיתִיל).

אָרְיוֹן (de אָבָה adj. 1° Pauvre, nécessiteux, plus fort que קני Deut. 15. 7. — 2° Malheureux, affligé: יְאָרִיוֹן Ps. 40. 18, et moi je suis malheureux et affligé.

באביונה (de אָבְיּוֹנְהְ Ex. unique. Nom d'un fruit, capres : יְחָשֵּׁבִיוֹנָהְ Eccl. 12. 5, le fruit qui excite l'appétit est sans effet; selon d'autres : la concupiscence s'en va.

לְבְּיחֵילִ (père de la force) n. pr. m. 1° Nomb. 3. 35. — 2° Père d'Esther, Esth. 2. 15.

אַבְיטוּב (père de la bonté) n. pr. m. l Chr. 8. 11.

אָבִישָׁל (dont la rosée est le père)

n. pr. Femme de David, II Sam. 3.4.

אַכָּיָם (v. אַבִּיָּחוּ).

לְבִיטְאֵל (pere de Mael) *n. pr. m.* Gen. 10. 28.

אַרִּיטֶּלֶּךְ (pere du roi, ou roi père, bienfaiteur) n. pr. m. 1° de plusieurs rois philistins, Gen. 20. 2. — 2° Fils de Gédéon, Jug. 9. 1.

אָבְינְרֶבּ (père du généreux) n. pr. 1º Abinadab, frère de David, I Sam. 16.8.— 2º Fils de Saul, I Sam. 31.2.

אַכִינעַם (père de l'agrément) n. pr. m. Jug. 4. 6.

אָרִיגִר (père de la lumière) I Sam. 14. 50 (v. אָרָנֶר).

אָבִיטָּאָ et אָבִיאָסָף n. pr. I Chr. 6. 8.

אָבִיעָזֶר (père du secours) n. pr. m. Jos. 17. 2: אֲבִי דְשֶׁוְרֵי Jug. 6. 11, de la famille d'Abièzer. Par abréviation אִיפֵוּר (patron. אִיפֵוּרָר Nomb. 26. 30.

אַבִּיעַלְבוֹן *n. pr. m.* II Sam. 23. 31. Il est appelé aussi אָבִיאַל I Chr. 11. 32.

constr. seul usité, m. Le fort, le protecteur, le héros : אֲבִּיר בַּבְּלֹב Gen. 49. 24, le fort de Jacob, c.-à-d. Dieu.

adj. employé subst. 1º Fort; se dit des hommes et des animaux: vaillant soldat, taureau gras, cheval fougueux : סְלָּח כָל־אֲבְּרַרֵי Lament. 1.15, il a abattu tous mes vaillants hommes; וּפַרִים עם־אַבּירִים Is. 34. 7, des taureaux jeunes avec des taureaux gras et forts; שביריו אביריו Jér. 8. 16, le hennissement de ses chevaux fougueux. — 2º Puissant, grand, chef, tyran: יבָשָׁהְ אֵבִּירִים בְּכֹחוֹ Job 24. 22, il entraine les puissants par sa force; לָחֶם אָבִּירִים צבל איש Ps. 78. 25, chacun mangea de la nourriture des grands, c.-à-d. la manne; אַבִּיר חָוֹלְעִים I Sam. 21. 8, le chef de bergers; וַיַּסִירוּ אַבִּיר לֹא בְיָד Job 34. 20, ils renversent le tyran sans effort; ואוֹרִיד כַּאבָּיר יוֹשָׁבִים Is. 10. 13, comme un tyran j'ai abattu ceux qui étaient assis (sur le trône), p. פָאַבִּיר (עברר ב). Avec בל homme au cœur

vaillant, endurci : אָמְּרִירֵי לֵבּבּ Ps. 76.6, les hommes vaillants sont dépouillés; שְׁמְעֵּר אֵלֵר אָתְרֵיִי לֵבּנּ 12, écoutez-moi, vous dont le cœur est endurci.

אַרִיּרָם (père de l'élévation) n. pr. m. 1°Abiram, fils d'Eliah, Nomb. 16. 1.—2°Abiram, fils de Hiel, I Rois 16. 34.

אָרִשְׁג (père de l'erreur) n. pr. f. Abisag de Sunam, concubine de David, I Rois 1.3.

ערישוע (pere du salut) n. pr. m. 1° I Chr. 8. 4. — 2° Esdr. 7. 5.

אַבִּישׁוּר (pere du chant) *n. pr. m.* I Chr. 2. 28.

אָרִישׁי (père du présent) n. pr. m. Fils de la sœur de David, un de ses généraux, frère de Joab, I Sam. 26.6. Il est aussi appelé אַרָשׁי II Sam. 10.10.

אַבְישָׁלוֹם (pere de la paix) n. pr. m. Beau-pere de Roboam, I Rois 15. 2.

קְּרֶּיְרָ (père de l'abondance) n. pr.m. Grand pontife sous David, I Sam. 22.20.

קבין, מוד. אלין (ע.דים, מוד. Kal inusité. Hithp.
Se gonfler. Ex. unique: ייואַתְרוּ נְאַרִּחְ נָשָׁרִּן
Is. 9. 17, et ils (les buissons) laissent échapper des colonnes de fumée; littér.
ils s'élèvent en fumée, ou des tourbillons de fumée s'élèveront.

לְבֵל (fut. אֲבֵל (fut. אֲבֵל (fut. אֲבֵל (fut. אֲבֵל עָלֶרִי עַמֵּר Etre en deuil, être désolé, avoir péri : אָבֵל עָלֶרִי עַמּר Osée 10. 5, son peuple est en deuil d'elle (de l'idole); עַלְרִי מָאַבֶל Job 14. 22, son âme en lui se désole. — Des choses inanimées : אַבֶל מִררוֹש Is. 24. 7, le vin est perdu; עַלְּרַבְּל תָאָבֶץ Osée 4. 3, c'est pourquoi la terre est en deuil.

Hiph. Causer un deuil, en ordonner un: ביום בירחו שאלים Ez. 31. 15, le jour où il est descendu dans le scheol j'ai ordonné un deuil. — Dévaster, désoler: בַּאַבֶּל-חַל וְרוֹנְיִם Lament. 2. 8, il a dévasté remparts et murailles.

 tu Saul? דְּרְאַבְּלֶּרְ־כָּא II Sam. 14. 2, feins d'être en deuil.

וֹאָבֵל adj. (de אָבֵל, const. אָבֶל; plur. const. אָבֶל Désolé, dévasté: אַבְּלָּי Esth. 6. 12, désolé et ayant la tête voilée; בְּרֶבֵי צִּיּוֹן אַבְלִיתוֹן Lament. 1. 4, les chemins de Sion sont désolés; בְּאַבֶּלִי צִיּוֹן אַבְלֵיתוֹ Ps. 35. 14, comme en deuil d'une mère; בֹּאַבְלֵּי צִיּיוֹן Is. 61. 3, a ceux qui portent le deuil de Sion.

II אַבֶּל m. 4° Plaine, lieu couvert de gazon: וְפֵּר אָבֵל דַעִּדְילָה I Sam. 6. 18, jusqu'à la grande plaine. — 2° Ville dans le nord de la Palestine, II Sam. 20. 18. Ce mot entre dans la composition d'un grand nombre de noms de villes. Il reste à l'état absolu.

אָבֵל בֵּית מַעֵּכָה (plaine de Beth-Ma-cha) n. pr. Ville du nord de la Palestine, II Sam. 20. 15. Appelée aussi אָבֵל (v. II אָבֵל).

Ville dans la vallée de Moab, Nomb. 33. 49. Appelée aussi simplement שַּׁבִּים Nomb. 25. 1.

lage appartenant aux Ammonites, Jug. 11. 33.

אָבֵל מְחוֹלָהְ (plaine de la danse) Ville de la tribu d'Issachar, lieu de naissance du prophète Élisée, I Rois 19.16.

קבל מֵיִם (plaine au bord de la rivière) Ville au pied du Liban, II Chr. 16. 4.

[p. אָבֵל מִצְרֵיִם (deuil des Égyptiens) [prit ce nom des funérailles de Jacob, Gen. 50. 11.

אַבֶּל m. (de אָבֵּלּ, avec suff. אָבְלֹּיִי Deuil; affliction, gémissement: יְקִירְבּיּ יִקְירְבּיּ אָבָל יְתִיר jours du deuil de mon père (c.-à-d. sa mort) scront venus; יְמֵי מְבָּבֶל יְתִיר Amos 8. 10, je la rendrai (la terre) semblable à une mère en deuil pour un fils unique, c.-à-d. elle sera désolée comme une mère qui pleure son fils unique; sement comme celui des autruches; בּלְּבֶּי faire deuil (avec בּל) en l'honneur de quelqu'un; רַיבַּים לְּאָבְרִי אַבְל Gen. מון אָבָרי אַבְל הוו l'honneur de son père un deuil (de sept jours).

אָבָל (v. איּבַל).

אָבֶל 1º adv. Oui, certainement: אֲבֶל Gen. 42. 21, sûrement nous sommes punis. — 2º conj. Mais, cependant: בְּלֵּחָת נְילָת Dan. 10.7, mais une grande terreur (les assaillit).

ן אָבָּל f. (de בָּנִיד, avec suff. אָבָּל; phir. אבּנִים, const. אַבְנִים). 1° Pierre, objet de pierre : נְדֵאָבֶן הַדּאָתן Gen. 28. 22, et cette pierre (dont j'ai fait un monument); וּבֶשָּבִים וּבָאָבָיִם Exod. 7. 19, dans des vases de bois et dans des vases de pierre; mėtaph.: לב מצבן Ez. 11. 19, un cœur de pierre ; וָחִיא חָרָח לָאָבֶן I Sam. 25. 37, il devint semblable a une pierre. — 2º Pierre précieuse, corps solide : אַבְנֵי־שׁחַם וְאַבְנֵי מִלֹּאִים Exod. 25. 7, des pierres d'onyx et des pierres précieuses pour être enchâssées ; יָאֶבֶן בַּרֵד Is. 30. 30, et la grêle ; אַבְנַר אָלָנָבִישׁ Ez. 13. 11, grélons ; בָּצֶבְנֶר־נָר Is. 27. 9, pierre calcaire; אָבֶן מַעָּפָסָה Zach. 12. 3, pierre lourde; יאבן יצום נחושת Job 28. 2, et la pierre (le minerai) se fond en cuivre. - 3º Poids (primitivement on ne pesait qu'avec des pierres) : אָבֶן וַאַבֶּן Deut. 25. 13, deux sortes de poids; בָּאֶבֶן דַשָּלֶה II Sam. 14. 26, au poids royal; אַבֶּן חַעּוֹפֶרָח Zach. 5. 8, poids de plomb, plomb, niveau ; וְרָאוּ אֶת־תָאֶבֶן תַּבְּּרִל בְּיַד וְרְבָּבֶל Zach. 4. 10, ils virent le plomb dans la main de Zerubabel ; וַאַבְּנֶי־בֹּהוּ Is. 34. 11, le niveau du chaos. — 4º Rocher, protecteur : יצֶר אָבֶן רְשֶׂרָאֵל Gen. 49. 24, o pasteur, rocher d'Israel! ਸ਼ਹ੍ਰਸ਼ਸ਼ਸ਼ਸ਼ אבני־קדש Lament. 4. 1, elles sont renversees, les pierres saintes, c.-à-d. les pontifes et les grands; בְּחוֹרָה צִּבְנֵי־אֵשׁ הַחַחַלָּכְתַ Ez. 28. 14, tu as marché au milieu des pierres de feu, c.-à-d. des anges ; אֵבֶן בֹּחַן (v. בֹּחַל).

אָבֶּן הָאָּזָל (pierre du départ) Endroit où eut lieu l'entrevue entre Jonathan

et David, lorsque celui-ci s'ensuit devant Saül, I Sam. 20. 19.

אָנֶלְ וֹקְעָלָ (pierre de secours) Nom du monument élevé par Samuel près de Mizpa, I Sam. 7. 12.

קרן: (אַבְנָא chald. (p. יְאַבְנָא: אַבָּן) Dan. 2. 34, une pierre s'est détachée.

אָלָלָאָ (p. אָיָאָאַ) II Rois 5. 12.

אַכְנָא chald. f. Même signif. que אֶבֶן hébr., Dan. 2. 35, la pierre.

ואָבֶּרָם (comme אָבֶּרָם, usité seulement au duel אָבְרֵים les deux pierres)
1° Tour de potier, composé apparemment de deux meules de pierre : הַּשָּׁאַ Jér. 18.3, il préparait de l'ouvrage sur sa roue. — 2° Siége sur lequel les femmes étaient assises au moment de l'enfantement : אַרְאַרְרֵים Exod. 1.16, vous regarderez sur le siége.

אַרְנֵט m. Ceinture, principal. celle des pontifes: גְּאַרְנֵט בַּד יַדְוּוֹר Lévit. 16. 4, il sera ceint d'une ceinture de lin (en chald. אָפֶּירָא, אָפֶּירָ).

תְּבֶּרְ et אֲרָנֵרְ (père de la lumière) n. pr. Abner, général de l'armée de Saul, I Sam. 14. 51.

אבוס אינור אָבוּס Nourrir, engraisser; part. passif מְשׁרָּאָ seul usité: אָבוּס Prov. 15. 17, qu'un bœuf engraissé; וּבְרְבֶּרִים I Rois 5. 3, et des oies engraissées.

רִיצְעַבְעָּליז pl. f. Fistules, ulcères : שְׁרִין צְּבַּעְבְּעֹיז Exod. 9. 40, des fistules, des ulcères enflammées.

ሃንኞ n. pr. Ebez, ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 20.

『갖구차 (éclatant) n. pr. Ibzan, juge qui succèda à Jephté, Jug. 12. 8.

PP Kal inusité. Soulever de la poussière en luttant, lutter.

Niph. Lutter : יַגּאָבֵק אִרשׁ עִשׁנּי Gen. 32. 25, quelqu'un lutta avec lui ; בְּיאָבָקּקי même verset, en luttant avec lui.

'Hithp. Se rouler dans la poussière : תַּינִי מִרְאַבֵּק בְצַבְּר רַנְלֵיהָם Aboth 1. 3,

roule-toi dans la poussière de leurs pieds, c.-à-d. vénère-les (v. קַּבָּק).

Pףא m. (const. Poussière très fine: אָבֶּק מַנְלָּיִד Is. 5. 24, et leur fleur se dissipera comme la poussière; יְבֶּלְיִד אָבָל אָר Nah. 1. 3, et les nuages sont la poussière de ses pieds.

אַרְקָּקּה f. (const. אַרְקָּח). Poudre aromatique : אָרְקָת רוֹכֵל Cant. 3. 6, poudre du marchand de parfums.

אָבֶר Kal inusité. Hiph. S'élever dans les airs, étendre les pennes: Job 39. 26, est-ce par un effet de ta sagesse que l'épervier s'élève dans les airs? (V. אָבֶר Hiph.)

אָבֶר מּינְּדוּ אַרָּר מּינְדּי מּינְדּי מּינְדּי מּינְדּי מּינְדּי מּינְדּי זּיַלְּדּ זּיַלְּדּ מּינְדִּי זְּבָּר מַּינְדִּי זְּבָּר מַּינְדִּים זְּבָּר מַנְּשְׁרִים זְּבָּר מָנְשְׁרִים זְבָּרִים שָׁמִּבְּיְבְּ בְּעִיּשְׁרִים זְבַּרִים שְׁמִּבְּיְבְּ בְּעִי זְבָּיר מָנִי זְבָּיר מָנִי זְבָּיר מָנִי זְבָּיר מְּבְּיִר בְּעִיּשְׁרִים זְבָּיר מְּבְּיר מְּבְּיִר מְּבְּיר מְבְּיר מְבְּיר מְבְּיר מְבְּיִר מְּבְּיר מְבְּיר מְבְּיִר מְּבְּיר מְבְּיִר מְּבְּיר מְבְּיר מְיִים בְּיר מְבְּיר מְבְיר מְבְּיר מְבְּיר מְבְיר מְבְּיר מְבְיר מְבְּיר מְבְיר מְבְיר מְבְּיר מְבְיר מְבּיר מְבְיר מְבְיר מְבְיר מְבּיר מְבְיר מְבְיר מְבְיּר מְבְיּר מְבְיּר מְבְּיר מְבְּיר מְבְיּר מְבְּיר מְבְיר מְבְּיר מְבְּיר מְבְּיר מְבְּיר מְבְּיר מְבְּיר מְיּיר מְיּיר מְיּיר מְיּר מְיּיר מְיּיב מְיר מְיּבְיר מְיּיר מְייר מְיּבְּיר מְיּיר מְיּיב מְיר מְיּבְּיר מְיּיבְייר מְיּיב מְיר מְיּיב מְיּיר מְיּיב מְיּיב מְיּיבְיים מְיּיב מְיר מְיּיב מְיּיב מְיּיב מְיּיב מְיּיבְייב מְיּיב מְיּיבְייב מְיּיב מְיּיב מְיּיבְייב מְיּיב מְיּיבְייב מְיּיב מְיּיב מְיוּיב מְייב מְיּיב מְיבְיב מְיּיב מְיּיב מְיּיב מְיּיב מְיבְייב מְיּיב מְיּיב מְיּיב מְיי

אָכְרָה Penne, aile: אָכְרָה Ps. 68. 14, et ses ailes ont l'éclat de l'or; בָּאָבְרְהוֹ יָכָהְ לָּךְ: Ps. 91. 4, il te couvrira de son aile.

מְּרָרָיָם m. Abraham, primitivement appelé בּרָים (père élevé), nom que Dieu changea en celui d'Abraham, en lui disant: אַבּרִים וְבִּים נְּרִים נְבִּים Gen. 17. 5, je ferai de toi le chef d'une multitude de nations.

ביקראה לְּפֶּנִיו אַבְרֵהְ בּיִקראה לְפָּנִיו אַבְרֵהְ Ex. unique: ביקראה לְפָנִיו אַבְרָהְ Gen. 41. 43, on cria devant lui: Qu'on s'agenouille! Hiph., de בְּהָ (p. בְּרַבְּרָ). Selon d'autres, de בַּא père, conseiller, et de בְּיָ en chald. roi, conseiller du roi. Il est à présumer que le mot est égyptien.

אַלְאֵי (v. אַבְאֵי).

אַרְשָׁלוֹם (v. אֲבִישָׁלוֹם). Absalon, fils de David, II Sam. 13. 1.

እጋኝ n. pr. m. Père d'un des généraux de David, II Sam. 23. 11.

אַנְגְּי Nom de plusieurs rois des Amalécites; peut-être est-ce un titre commun à tous leurs rois, comme אַבִּרְשֵּלָהָ, בָּרָשָׁלָהָ.

'ḤḤ adj. De la race d'Agag, Esth. 3. 1.

אָנְדָּה f. 1° Lien, bandelette: אָנְדָּה אָנְדָּה ls. 58. 6, les liens du joug. — 2° Objet lié, paquet, faisceau: אַנְדָּה אָנִדְּה אָנִדְּה אָנִדְּה אָנִדְּה lié, paquet d'hysope. — 3° Faisceau d'hommes, troupe, bande: אַנְּבָּיִה אָנָדְּה אָנָדְי וֹנְאַנְּה אָנָדְי וֹנְאַנְּה אָנָדְי וֹנְאַנְּה אָנָדְי וֹנְאַנְּה אָנָדְי וֹנְאַנְיִם אַנְּרָח אַנְּרָח בּלּבְּעָרְ יְסָנְדִּא l Sam. 2. 25, ils formèrent une troupe. — 4° Union, ordre, harmonie: אַנְדָּה אָנָדְי וְּסָנְדָּא Amos 9. 6, il a établi sur la terre son harmonie, ou: les ordres divers des êtres animés.

אָניז m. Noix. Ex. unique : אָניז אַגוּז Cant. 6. 11, le jardin de noyers.

תורה (celui qui est réuni aux sages) n. pr. Agour, fils de Yaké, sage auquel le 30° chapitre des Proverbes est attribué. C'est peut-être un nom symbolique, comme הלַּחָה (ע. הבָּיֵי).

אַגוֹרָה f. Petite monnaie (de אָגוֹי, peut-être comme בָּיָה la vingtième partie du sicle : לַאֲגוֹרַת כָּטָף I Sam. 2. 36, pour une agora d'argent.

אָנְלֶּ m. Goutte (d'eau). Ex. unique: אֵנְלֶּרְ בָּיל Job. 38. 28, les gouttes de rosée.

רֵיִי (gouttes, ou les deux réservoirs) Nom d'un endroit dans le pays de Moab, Is. 15. 8.

בּיבְּיִים (pl. אַבְּיִים const. irrégulierement formé אָבְיִם 1º Marais, étang: איב פּיִים פּיִים פּיִים פּיִים פּיִים Ps. 107. 35, il fait du désert un étang; יְיִים פּיִים Is. 14. 23, et les marais. — 2º Jonc, roseau, hautes herbes qui poussent dans les marais: אַבְּיִים שִׁיְרַם בְּיִים Jér. 51. 32, ils mirent le feu aux roseaux; selon d'autres: aux forteresses, c.-à-d. aux roseaux qui poussent dans les fossés des villes fortes et en défendent l'entrée (v. אָבָּוֹי).

אַנְם adj. Attristé. Ex. unique: אַנְמֵּד Is. 19. 10, ayant l'âme attristée (pour עַּנְמֵּדְ.

זְלְכֹּתְ מְאַנְטִן: 1º Roseau, jonc : דְּלָכֹתְ מְאַנְטִן: Is. 58. 5, est-ce de courber sa tête comme un roseau? יְתְיִטִּים אַנְטִן בְּאַמוֹן: Job 40. 26, passeras-tu un roseau

dans ses narines? לְּמָּהְיוֹן Is. 9. 43, le palmier et le jonc, le fort et le faible.

— 2° Cuve ardente: פְּרִיהִּ נְמָּרְיִן וְאַנְטוֹן

Job 41. 12, comme une chaudière houillante et une cuve ardente. Selon d'autres: marais d'où s'exhale de la vapeur.

אַנן (און איזית:). Bassin, coupe: אַנּן נַיְּפָּרֵר אַנּן נַיְּפָּרֵר (Cant. 7.3, coupe de la rondeur (pour coupe ronde); נַיְּשָׁם נַּאָּנְי Exod. 24. 6, il le mit dans des bassins.

אַנִּף (plur. אַנִּפְּים, seul usité, v. אַנִּף Aile, aile d'une armée, armée: אָבָּפְּרְּ בּיִבְּיבְּיבְּעָבְּיךְ Ez. 39. 4, toi et toutes tes armées; בְּל־אַנְפִיר אַנְּיָר אַנְּיָר אַנָּיָר אָנָפְיר disperserai toutes ses armées (v. בָּיָבָי); בּיבְירַיִין בְּלַּרְאַנִּפְיר tous ses fugitifs dans toutes ses armées; selon d'autres: dans toutes ses villes (אַנְאַ dans le Talmud signifiant seuil, porte).

קבר (עַבר. אָבָר (עַבר. Assembler, amasser: recueillir (des fruits, du blé): יְרֵיךְ לֹאֹר (לַאֹּר בְּעָבְּר (שַׁבְּר (לַאַה הָאָבֹר Deut. 28. 39, tu ne boiras pas du vin et tu n'en recueilleras point; אָבְרָת בַּקָבִּיר מַאַבְלָּת (Prov. 6. 8, elle amasse en été sa nourriture.

אָרָאָתְּ et אַהְיְאַ chald. Lettre, hébr. בְּיִבּיה בִּיגָּאָבְיּ Esdr. 4. 8, ils écrivirent une lettre.

יְלֵּלְאָ הַּ. Récompense : לְּמִּים צַּצֶּרָא אַנְרָא Aboth 5. 23, la récompense sera selon la peine.

אָנְרוֹף m. (rac. בָּאָרוֹף). Poing: בְּאָרוֹף ז בַּשֵׁר Is. 58. 4, avec un poing criminel.

אַנְרְטְלֵּי m. Bassin. Ex. unique: בְּיִנְיְטְלֵּי m. Bassin. Ex. unique: בְּיִנְיִטְלֵּי m. Esdr. 1. 9, (trente) bassins d'or. D'après le Talmud, ce mot est composé de אָנֵר recueillir, et de בְּיִנְיִי agneau, vase dans lequel on recueille le sang de l'agneau.

אָבָּרָח f. (plur. אָבְרֹה, de אָבֶּר). Objet roule, lettre, édit : יְאָבֶר Néh. 6. 5, il avait à la main une lettre ouverte; מַאָּבֶרָה Esth. 9. 26, à cause de la teneur de cet édit.

אַר m. Vapeur, nuage: יְאֵר יַנְּלֶּח מִךְ

קיאָרָק Gen. 2. 6, une vapeur montait de la terre; יָשִׁר לְאֵדוֹ Job 36. 27, la pluie coule de son nuage.

אדות (v. אדות).

אָל Kal inusité (ע. בָּאַב). Hiph. Attrister, faire languir : וְלַאָּדִיב אָּד־נַמְּשֶׁךּ I Sam. 2. 33, et pour attrister ton ame (pour בּוֹרְאַבִּיב).

אַרְבְּאֵל n. pr. Adbeël, fils d'Ismael, Gen. 25, 13.

אַרִר n. pr. Adad, Iduméen, I Rois 11. 17, appelé aussi חֵרֵד (vers. 14).

ነገኝ n. pr. m. Esdr. 8. 17.

אלינים אינים שוער אינים. אינים איני

ארוֹרֵים (double demeure) n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, II Chr. 11. 9.

אַרוֹרָם (ע. אַרוֹרָם).

לְבִין chald. adv. Alors, ensuite; en hébr. אָבין: אָם aussitot, Dan. 2. 14; באבין Esdr. 5. 16, et depuis lors.

אַרִיר subst. et adj. (de אָרָר). 1° Puissant, formidable, majestueux : סְלְּכִרם Ps. 136. 18, des rois puissants; Ps. 136. 18, des rois puissants; Ps. 136. 15. 10, dans les eaux impétueuses ; מָּבִּיר אָרִיר אָרָר וּשְׁרַי אַרְיִיר אָר וּשְׁר וּשְׁר אַרְיִיר אַר וּשְׁר וּשִׁר וּשִּׁר וּשִּר וּשִּׁר וּשִּר וּשִּׁר וּשִּר וּשִּים וּשִּי שׁיִּים וּשִּיר וּשִּים וּשִּים וּשִּים וּשִּים וּשִּים וּשִּים וּשִּים וּשִּיר וּשִּים וּשִּים וּשִּים וּשִּים וּשִּים וּשִּים וּשִּים וּשִּיר וּשִּים וּישׁים וּשִּים וּיִים וּשְּיִים וּשִּים וּשִּים וּשִּיר וּיִים וּיִים וּשְּיִים וּשְּיִּים וּשְׁיִים וּיִים וּיִים וּשְׁיִּים וּשְׁיִים וּישְׁיִים וּשְׁיִים וּשִּים וּשִּים וּשִּים וּשְּיִים וּיִים וּשְּיִים וּשְׁיִים וּשְׁיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּשְׁיִּים וּשְּיִים וּיִים וּשְׁיִּים וּשְּיִים וּשְּיִים וּשְּיִּים וּשְּיִים וּשְּיִים וּשְׁיִים וּשְּיִים וּשְּיִים וּשְּיִים וּשְּיִים וּשְּיִּים וּשְּיִים וּשְּיִּים וּשְּיִּיי שִּיּים וּשְּיִים וּשְּיִּים וּשְּיִּים וּשְּיִּים וּשְּיִים וּ

יוְעֹר אַהִּירָיר Nah. 2. 6, il se souvient de ses vaillants hommes; בְּמַפֶּל אֲהִירִים Jug. 5. 25, dans un vase dont se servent les grands, un vase magnifique; יְאַהִּירְיִי Ps. 16. 3, et les grands (c.-à-d. les hommes vénérés, pieux), tout mon amour est pour eux; אַאִּירִי בַּעָּל Jér. 25. 34, les maîtres des troupeaux, les bergers; יְאָהָירִי מִעָּענּי Jér. 30. 21, son dominateur sortira de son sein.

הַרְּלָהָה n. pr. Adaliah, fils de Haman, Esth. 9. 8.

בְּיִם מְּנְינִים cuge : אָרְמּר Lament. 4. 7, ils avaient le teint plus vermeil que les perles.

Pou. (usité seulement au part.). Etre teint en rouge: יְעֹרִת אֵדְלָם מְאָדָמִים Exod. 25. 5, et des peaux de béliers teintes en rouge; פָגַן נְתַּרֶרִידִּי מְאָדָם Nah. 2. 4, le bouclier de ses héros est teint en rouge.

Hiph. Devenir rouge: אָם־דַאָּהִימּרּ בַתּוֹלֶע Is. 1. 18, fussent-ils devenus rouges comme écarlate.

Hithp. Parattre rouge: צֵּל־מֵרָא יֵיִן Prov. 23. 31, ne regarde pas comme le vin brille d'un éclat rouge.

אָרָם m. (de אָרָפּהי). ווי אָרָם m. (de אַרָּפָּהי). ווי אָרָם homme : אָכְיהָות אֶת־תָאָדָם Gen. 6. 7, je veux détruire l'homme, le genre humain; אָרָם בִּי־יַקרִיב מְבָּם קַרָבֶּן Lév. 1. 2, un homme d'entre vous (quiconque d'entre vous) qui offrira un sacrifice.-2º Adam, nom du premier homme, aussi avec l'art. הַאָּדֶם l'homme, le seul homme existant alors (de même de חַיָּה Eve, הְשִּׁשָׁה la femme), בֶּן־הָאָרָם et poét. לא אָרשׁ אַל : fils de l'homme, mortel בּן־אַדֶם ויבוב ובון־אָרָם וְיִחְנָחָם Nomb. 23. 19, Dieu n'est point un homme pour qu'il mente, ni un mortel pour qu'il se repente; בּרְאַרָם Ez. 2. 1, fils de l'homme, noni que Dieu donne souvent au prophète Ezéchiel; וּבְיִשְׂרָאֵל וּבָאָרָם Jér. 32. 20, aux yeux d'Israel et aux autres hommes. Opposé à אַרשׁ il signific une classe inférieure, un homme vil : בַּם־תָּנֵר אָרֶם נַם־

Ps. 49. 3, les petits et les grands. ביש seul a quelquefois le même sens, un homme ordinaire, le vulgaire, le méchant : וְדֵיִירִוּר כְּאָדֵור דָוּאָדֶם Jug. 16. 7, je deviendrais un homme ordinaire; לַמָּח חָשָׁמֶע אָח־דִּבְרַי אָרָם I Sam. 24. 10, pourquoi écoutes-tu les paroles des méchants! וְדֵוּמָּח כָּאָרֵם עַבְרוּ בְרִית Osée 6. 7, et eux (les prophètes), comme le vulgaire, ils transgressent ma loi. On emploie d'ordinaire 🕬 pour désigner le sexe masculin ; אַרָם n'est opposé qu'une seule fois à mgx Eccl. 7. 28; וֹאָבִיוֹנֵי אָּדֶם ls. 29. 19, et les pauvres parmi les hommes (pour les pauvres); יֹבְתֵּר אָרָם Osée 13. 2, les offrants parmi les hommes, les hommes qui offrent des sacrifices.

n. pr. d'une ville, Jos. 3. 16.

ליד מdj. (f. אַדְאָד, v. בַּיִם). Rouge: אָדְאָדְיּ Nomb. 49. 2, vache rousse; אַדְאָדְיִם אַרְאָדְיִם בַּיְּם II Rois 3. 22, l'eau פֿרָדוּ אַדְאָדִם בַּיְם בַּיְּם בַּיְם בַּיִּם בַּיִבּים בַּיִבּים בַּיִבּים בַּיִבּים בַּיבוּבָּ אָרִם לָּבְּיִּם בָּיִם בַּיבוּם בַּבוּם בַּיבוּם בַּיבוּם בַּיבוּם בַּיבוּם בַּבוּם בּיבוּם בַּבוּם בּיבוּם בּבוּם בּבוּם בּבּים בּיבוּם בּבּים בּבּים בּיבוּם בּבּבּם בּבּבוּם בּבּים בּבּבוּם בּבּבוּם בּבּבוּם בּבּבּים בּבּבּים

ח. pr. m. (de אַבּאַ). 1° Edom, nom donné à Esaü, Gen. 36. 1. — 2° Nom des descendants d'Esaü, les Idoméens ou Edomites, Nomb. 20. 21, souvent בְּבֵי בֵּּיִם . — 3° Edom, l'Idumée; dans ce cas, il est féminin: בְּבִי בִּיִּם לְּנַבְּיִם עִּיִּבִּים לָנַבְּיִם עִּיִּבִּים לַנַבְּיִם עִּיִּבִּים לַנַבְּיִם עִיִּבִּים לַנַבְּיַם עִיִּבִּים עִיִּבִּים לַנַבְּים עִיִּבִּים עִיִּבִּים עִיִּבִּים עִיִּבִּים עִיִּבִּים עִיִּבִּים עִיִּבִּים עִיִּבִים עִיִּבִּים עִיבִּים עִיִּבִּים עִיִּבִּים עִיִּבִּים עִיִּבִּים עִיִּבִּים עִיבִּים עִיִּבִּים עִּיִּבִּים עִיִּבִּים עִיִּבִּים עִיִּבִּים עִּיבִּם עִּיבִּם עִיבִּים עִּיבִּים עִיבִּים עִּיבִּים עִיבִּים עִּיבִּים עִיבִּים עִּיבִּים עִּיבִּים עִּיבִּים עִיבִּים עִּיבִּים עִּיבִּים עִיבִּים עִּיבִּים עִיבִּים עִּיבִּים עִּיבִּים עִיבִּים עִּיבִּים עִיבִּים עִּיבִּים עִּיבִּים עִּיבִּים עִּיבִּים עִּיבִּים עִּיבִּים עִּיבִּים עִּיבִים עִּיבִּים עִּיבּים בּיבּים עִּיבּים בּיבּים עִּיבּים עִּיבּיים עִּיבִּים עִּיבּי בִּיבּים עִּיבִּים עִּיבּים עִּיבּים עִּיבּים עִּיבִּים עִּיבִּיבּים עִּיבִּים עִּיבִּים עִּיבִּים עִּיבִים עִּיבִּים עִּיבּים עִּיבִּים עִּיבִּים עִּיבִּים עִּיבִּים עִּיבִּים עִּיבִּים עִּיבִּים עִּיבִּים עִּיבִּים עִּיבִּיבִּים עִּיבִּים עִּיבּים עִּיבִּים עִּיבִּים עִּיבִּים עִּיבִּיים עִּיבִּיים עִּיבִּים עִּי

Pierre précieuse d'un rouge éclatant, une des douze pierres qui ornaient le pectoral du grand prêtre, Exod. 28. 17.

בְּינְית מְלַנְית אֲנְסְּדְּסֶר. (f. אֲנְסְדְּסֶר, pl. אַנְסְדְּסָר.)
Rouge, rougeatre: בַּינִית לְבָנָית אֲנִסְדָּסָר.
Levit. 13. 19, une pustule blanche tournant au rouge.

קּרָתָּה, plur. אָּרָתָּה, f. (const. אַרְמָּה, plur. אַרָּתּה). 1° Terre, de terre : מְיָבֶּת עֵּל־רָאָרָתָה 7. 8, rampant sur la terre ; מְיָבָה אַרָּתָה Exod. 20. 24, (tu me feras) un autel

אַרֶּטְה (terre) n. pr. Ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 36.

לְּלְתְּה (la rougeur) n. pr. Ville dans le voisinage de Sodome, Gen. 10. 19.

פּנְיבָא et מַּרְמוֹנְי adj. Roux, rose, teint frais: מַיבָא הָיִרְאשׁוֹן אַרְמוֹנִי כְּלוּנ Gen. 25. 25, le premier sortit entièrement roux; וְרוּא אַרְמוֹנְי I Sam. 16. 12, il était rose.

אַרְּׁיִי adj. (f. אֵרֹמִית). Édomite, Iduméen : לֹא־רְחַתַּב אֲרֹמִי Deut. 23. 8, tu ne mépriseras pas l'Iduméen.

אָרֶכִי n. pr. d'une ville de Nephthali, Jos. 19. 33.

እርር ነር (terrestre) n. pr. d'un grand à la cour de Perse, Esth. 1.14.

וְדָּאַ et וְזֹדְאַ n. pr. m. Esd. 2. 59, Néh. 7. 61.

לְּבֶרֵ מִי const. אָדְנִים (מְּדְבֵּר, const. אָדְנִים 1° Piedestal, base, socle : שְּבֵי אֲדָנִים בּאַרָנִים (בּאַר בַּאַרָנִים בּאַרָנִים (בּאַר בַּיר בָּאַר בַּאַר בַיּאַבַּער בַּאַר בַּאַב בּאַר בַּאַר בַּאַר בַּאַר בַּאַר בַּאַר בַּאַר בַּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בַּאַר בּאַר בּאַר בַּאַר בַּאַר בּאַר בַּאַר בּאַר בַּאַר בּאַר בַּאַר בַּאַר בּאַר בַּאַר בַּאַר בַּאַר בַּאַר בַּאַר בּאַר בַּאַר בַּאַר בַּאַר בַּאַר בַּאַר בַּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בַּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַבּאב בּאַר בּ

אָרני (v. אָרוּן).

אָרני Mon seigneur; entre dans la composition d'un grand nombre de noms propres.

ou titre d'un roi chananéen, Jug. 1. 5.

תרייה (dont Dieu est le mattre) n. pr. 1° Fils de David, I Rois 1. 8. אַרֹנָהוי, vers. 5). — 2° Divers personnages, II Chr. 17. 8; Neh. 10. 17.

אַרגִּי־עָּרָק (prince de l'équité) n. pr. d'un roi chananéen, Jos. 10. 1.

אַרנִיקִם (le seigneur assiste) n. pr. m. Esdr. 2. 13.

אַרנִירָם (le maître élevé) n. pr. m., préposé des impôts depuis David jusqu'a Roboam, I Rois 4. 6. Par contraction il est appelé בּירִים II Sam. 20. 24, et חַרִּים II Chr. 10. 18.

אָרָּר Kal inusité. Niph. Se signaler, se montrer magnifique: יְמִיקָהְ דֶּי נָאָהְרָי Exod. 15. 6, ta droite, o Seigneur! se signale par la force; נְאָהָר בַּקּרָשׁ Exod. 15. 11, magnifique de sainteté.

Hiph. Glorifier, rendre magnifique: בְּנְהִיל מּוֹנְח וְרַאְבְּיר Is. 42. 21, il a rendu la loi grande, il l'a rendue glorieuse.

אָרֶר Nom du douzième mois de l'année, correspondant à février-mars, Esth. 3. 7.

אָרָ chald. Même signif. Esdr. 6. 15. אָרָ (ע. אָבָר אָרָר.).

אור chald. Aire : מן־אִרְנֵי־קֵנים Dan. 2. 35, (ce qui sort) des aires pendant l'été.

לְבְּרָנְּוֹרָיָּא chald. pl. Grands juges (de אֲבֵרְנָּוֹבְיִּא, magnifique, grand, et מָּבַר décider), Dan. 3. 2.

אַרְרַוּדָא chald. adv. Exactement: יְּחְשָבֵּר צִּרְרוּדָּא Esdr. 7. 23, (qu'il) sera fait exactement.

דְרְכּוֹן et רְרְכְּמוֹן (dans le Talmud רְרְכּמוֹן) Darique, ancienne monnaie persane, Esdr. 8. 27.

אַרְנְּמֶּלְהְּ (roi majestueux) n. pr. 1° Divinité des Separvimes à laquelle

ils offraient des sacrifices humains, II Rois 17. 31. — 2° Fils et meurtrier du roi assyrien Sancherib, Is. 37. 38.

אָרְרָע chald (pour יְרָדֶע). Bras, puissance : בְּאֶרְנֶע וְּדְיִל Esdr. 4. 23, avec violence et par force.

עניגע" (puissant) n. pr. 1º Capitale du pays de Bason, donnée par Moïse à la tribu de Menassé, Nomb. 21.33. — 2º Ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19.37.

קרש (ע. ליוֹש) Battre le blé. Ex. unique: אָרוֹשׁ רְרּנְשֵׁנּנּי Is. 28. 28, il battra, brisera (le blé).

אַהַכּ et אָהַכּ (fut. באַתַב et אָהַבּ, 1™ pers. אַתב et אַתב, inf. אַהל, plus fréq אַחָבָר : 1° Desirer , אַחָבר (מַאַב , אָנָה) קשייכקק Ps. 40. 17, qui mettent leur attente en ton secours. — 2º Aimer, chérir : אָתֵבוּ אָח־דֵי Ps. 31. 24, aimez l'Eternel ; אַרָּר אֹחֲבֵר אַחָב Prov. 8. 17, je chéris ceux qui m'aiment. Quelquefois avec לְּ, une fois avec בָּיָּצְּחֶבְהַיּ : בָּ לרֵצַה כְּמוֹהְ Lévit. 19. 18, tu aimeras ton prochain comme toi-nième ; אָמָי־אֹתָב בּחַמּוֹן לֹא הָבוּאַת Eccl. 5. 9, celui qui aime les richesses (ne se rassasie pas) de revenus. Part. אֹהֵל Ami, plus intime que יְרַשׁ אֹחֵב דָּבֶק מֵאָח : רֵעַ Prov. 18. 24, il est des amis plus intimes que des frères. Inf. לְצַתַּבָּרו Deut. 19. 9, d'aimer : בְּאַתַבְתוֹ אֹחוֹ כְּנַפְשׁוֹ I Sam. 18. 3, en l'aimant autant que lui-même; בּאַתַבַּת רֵי אַתְכֶּם Deut. 7. 8, parce que l'Eternel vous aime.

Niph. Etre aimé, être digne d'être aimé: הַנְאָדְבִים וְהַנְּצִים II Sam. 1. 23, si aimables et si gracieux.

Pi. Aimer fortement : מַּדְיָבוּ מְּנִיִּם Prov. 1. 22, jusqu'a quand o insensés! aimerez-vous la sottise! Part. מְאַרֵבּי Amant: מְאַרֵבּי Osée 2. 9, elle poursuivra ses amants.

אַרָּבּים m. (usité seulement au plur. אָיֶלָּה אֲיִבִּים: Amours: אָיֶלָה אֲיִבִּים Prov. 5.19, biche d'amours; אָּרָבִים דִּרְסִי אַרְבִים הַרְסִי אַרְבִים פּרָבּים פּרָבּים פּרָבּים פּרָבּים פּרָבים בּרָבים בּרַבים בּרַבים בּרָבים בּרָבים בּרָבים בּרָבים בּרָבים בּרָבים בּרָבים בּרַבים בּרָבים בּרָבים בּרָבים בּרָבים בּרַבים בּרַבים בּרַבים בּרַבים בּרַבים בּרָבים בּרָבים בּרָבים בּרָבים בּרָבים בּרָבים בּרַבים בּרָבים בּרַבים בּרָבים בּרָבים בּרָבים בּרָבים בּרָבים בּרָבים בּרָבים בּר

기타 n. pr. Ohad, fils de Siméon, Gen. 46. 10.

אָרָה (v. יְּהָה) Ah! hélas! malheur! אַרָּה אָרָּיִם Jug. 6. 22, ah! Éternel mon Dieu! אַרָּה לַיִּוֹם Joel 1. 15, malheur pour le jour!

אַרוּוּר n. pr. 1° Ehud, fils de Gera, juge, Jug. 3. 15. — 2° Ehud, fils de Bilhan, I Chr. 7. 10.

אָרָיָאָ n. pr. m. Fleuve entre Jérusalem et Babylone sur les bords duquel Esdras campa avec les émigrants: בַּל-חַבָּיִר אַרִיאָ בּל-חַבָּיִר אַרִיאָר אַרָּאָ אָל-אַרָיָץ אַרָּאָרָא אַר אַרָיָץ אַרָּאָרָץ אַריין אַרּאָרץ אַריין אַרּאָרץ אַריין אַרָּאָרץ אַריין אַרָּאָרץ אַריין אַריין אַריין אַרָּאָרץ אַריין אַרָּאָרץ אַריין אַריין אַריין אַריין אַרָּאָרץ אַריין אָריין אַריין אַריין אַריין אַריין אַריין אָריין אָריין אָריין אָריין אַריין אַריין אַריין אַריין אַריין אָריין אָריין אָריין אַריין אַריי

אָהִי פַלְּקְהְ צִּמוֹא Où? אַהִי מַלְּקְהְ צִּמוֹא Osée 13. 10, où est-il ton roi? אֲהִי קְבָרֶיךְ מְשׁהוֹא Osée 13. 14, où est ta peste, o mort? où ta destruction, o abtme? Selon d'autres: je serai la peste qui te fera mourir, je serai la destruction qui te fera descendre dans l'abtme (fut. de מַּרָיָהְ).

אָהְיָה Un des noms de Dieu : אָהְיָה

שְׁלֵחֵנִי אֲלֵיכְּם Exod. 3. 14, Ehyé (l'Être éternel) m'a envoyé auprès de vous (1ºº pers. du fut. de תְּיָדִי.

אָהֵל (fut. יְצֵּחֵל) Dresser des tentes, voyager en demeurant sous des tentes: נְצָאַתֵּל עַּדִּ־מְּדֹם Gen. 13. 12, il dressa des tentes jusqu'à Sodome.

Pi.: יְלְאִדְרָהֵל שָׁם עַּרְבְּר Is. 13. 20, l'Arabe ne dressera plus sa tente (יְאָהַל pour יְהָיִל).

Hiph. Répandre de la lumière, briller : זָּלְאֵ יַאֲּרִילִּא בַּאַרִּלִּא עַרִּירָבַתִּוּ Job 25. 5, voici la lune même, elle ne brille pas avec éclat, ou elle ne restera pas sous sa tente (v. מָלֵלֵל.).

אֹהַל m. (avec suff. אָחָלָּך, אָחָלָּך, אֹהָלָּל, avec ה parag.; plur. אַהָלִים et אָהָלִים, const. אָחֵלֵּר, avec suff. אַחַלָּרו. 1° Tente: רטַקנה אוול וּמְקנה Gen. 4. 20, demeurant sous des tentes et ayant des troupeaux; אֹחֶל מוצֵר tente d'assignation ; אֹחֶל תַּצֶרוּת tente de témoignage, le tabernacle (v. מוֹצֵר); une fois לחָאָהָל I Rois 1. 39. – 2º Demeure, maison : וַיֵּלְכוּ לָאָחָלֵיתֵם I Rois 8. 66, ils retournèrent à leurs demeures ; לאֹתֶלֵיהָ יְשֹׁרָאֵל I Rois 12. 16, a tes tentes, o Israel! באחל בור Is. 16. 5, dans la maison de David ; בָּאֹרֶתל בֶּרֹרָוּי Ps. אַרָל מִישָׁבָנוֹה ; אֹרָל מָישָׁבָנוֹה : 132. 3, dans ma maison Job 21. 28, demeure. — 3° Temple de Jérusalem : לְחַב תַאֹמֶל Ez. 41. 1, la largeur du temple.

기차 n. pr. Ohel, fils de Zorobabel, I Chr. 3. 20.

אָהֶלֶה (elle a sa tente ou son temple) Nom symbolique donné a Samarie représentée sous l'image d'une prostituée, Ez. 23. 4.

אָהֶלִיאָב (tente du père) n. pr. Ohaliab, fils d'Ahisamach, Exod. 31. 6.

אָהֶלְיכָה (ma tente est en elle). Nom symbolique donné à Jérusalem représentée sous l'image d'une prostituée, Ez. 23. 4.

אָהֶלִיבְּמָה (ma tente de la hauteur) n. pr. Ohalibama, femme d'Esaü, Gen. 36. 2.

אַהָלים et אַהָלוֹח pl. Aloès, arbre et

bois de ce nom : מַאַנְיִלִּים נְטֵינ הַי Nomb. 24. 6, comme des aloès que Dieu a plantés; מר־וַאַקוֹנוּיז Ps. 45. 9, myrrhe et aloès.

אַבְּרֹן Aaron, frère de Moise, premier grand pontife : בָּרַ אַבְּרֹן Jos. 21. 4, les fils d'Aaron; בָּרוֹ אַבְּרֹן Ps. 115. 10, la maison d'Aaron, les pontifes.

ነጀ Prov. 31. 4, cheth. p. kering (v. ነቋ). አጀነጻ n. pr. m. Esdr. 10. 34.

בוֹת m. (pl. אוֹבוֹת). 1° Nécromancien, devin, python, nécromancie: קַּילָּהְ לָּילָּהְ Is. 29. 4, ta voix sortira de la terre comme celle d'un devin; בַּצְלַתְר-אוֹב ISam. 28.7, une pythonisse. — 2° Outre. Ex. unique: בְּצִלִּתְר אַרָּ Job 32. 19, comme des outres neuves ou contenant du vin nouveau.

הוֹשׁוֹא (outre) n. pr. Endroit où les Israélites ont campé dans le désert, Nomb. 21. 10.

אוֹכִיל n. pr. Aubil, gardien des chameaux de David, I Chr. 27. 30.

אוֹבַל m. (v. רוּבֵל.). Fleuve, torrent: אוּבַל אוּלָּר אוֹב אוּלָר (פֿאָר הַאָּל heuve Aulaï, Dan. 8.2; 3.6. אוּר m. (pl. אוּרִים (אוֹר Amos 4. 11, comme un tison sauvé d'un embrasement.

אוֹדוֹת Causes, sujets; se construit avec אַל אַדּוֹתִי נְעֵל־אִדֹּתִי : עַל אַדּוֹתַי : עַל אַדּוֹתִי וְעֵלְּאַלְי : עַל אַדּוֹתִי בְּעַל אַדּוֹתִי וְעָלְּאַ בְּעַל אַדְּוֹתִי בְּעַל אַנְּיִרָתְ אַשְּׁרִי בַּעָּל זְּעִלְּתְ תַּאַנְּתְ עָּבְּעִּ לְּעֵּעְתִּי עָּעָּרְ בְּעָּלְ בְּעָּרְ בְּעָּרְ בְּעָּרְ בְּעָּרְ בְּעָרְ בְּעָּרְ בְּעָּרְ בְּעָּרְ בְּעָּרְ בְּעָּרְ בְּעָּרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָּרְ בְּעָרְ בְּעִרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּערְ בְּעִרְ בְּעָרְ בְּערְ בְּעִרְ בְּערְ בְּערִייִי בְּערְ בְּערִייִיים בּערְ בְּערְ בְּערִייִים בְּערִייִים בּערְ בְּבּערְ בְּערִייִים בּערְ בְּערִייִים בּערְ בְּיִיבְּייִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְייִים בְּערִייִים בּיוֹים בּיוּבְייִים בּיוֹים בְיבִיים בּיּיבְייִים בּיּבְייִים בּיּבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְיים בּיּבְייִים בְּירְיוּבְיּים בְּיבְייִים בְּיִיבְייִים בּיּבְיים בּיּבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּייִים בְּייִים בְּיוּבְייוּים בְּיבְייִים בְּיבְייים בְּיבְייוּ בְּיבְייוּ בְּיבְייִים בְּיבְייוּ בְיבְייִים בְּיּבְייוּבְייוּבְייוּ בְיּבְיּיבְייִים בְּייִים בְּיבְייִים בְּייִים בְּיּבְייוּ בְיּבְייים בְּייִים בְּייִים בְּייִיבְייִים בְּיבְייים בְּיבְייבְייבְייִים בְּייבְייבְייִים בְּייבְיבְייִים בְּיבְיי

ו אייה (Kal inusité, v. אָבָה Vouloir, désirer.

Pi. Désirer fortement: מֵּרִיתְאַנְּח נְמִּשְׁרָּ Deut. 12. 20, car ton ame désirera; אָלָרְּה אַלִּיהָר בּּלֵּיְרָּ Is. 26. 9, je t'ai désiré en mon ame pendant la nuit, mon ame t'a désiré. Il se construit toujours avec מָּמָשׁ excepté, Ps. 132. 13, 14.

II אָרָה (Kal inusité, v. אָרָה Marquer. Hilhp.: דְּיִרְאַצִּירָיִם לֶּכֶם לִּנְבוּל קַדְטָּר אָנָבוּל אָרָה אָרָה Nomb. 34. 10, vous vous tracerez comme limites d'Orient; אָרָאָא לֶכֶם 34. 7, vous tracerez, les limites [pour אָרָה וֹשְׁרָה,] (v. אַרָאָר, II).

קבל־אַּרְח נַמְשׁר : Desir, fougue : בְּכֶל־אַרְח נַמְשׁר 18. 6, dans tout le désir de son ame; הְשָׁרָח נַמְשָׁר Jér. 2. 24, dans sa fougue; sans שׁבָּטְ Osée 10.10 (v. I אַתָּא).

'I'M n. pr. m. Néh. 3. 25.

가 n. pr. Ouzal, fils de Joktan, Gen. 10.27.

nite, Nomb. 31. 8. vi, roi madia-

אור intery. (ע. רורי.). Hélas! ah! malheur! אוריקה מואב Nomb. 21. 29, malheur a toi, Moab! cri de douleur et de menace.

אריָה Même signif.: אוֹרָהר Ps. 120. 5, malheur a moi. אָרֵל adj. et subst. Sot, fou, stupide: אֵרִיל חַנְּבִיא Prov. 29. 9, un sot; אֵרִיל חַנְּבִיא אַרְל הַנְּבִיא Prov. 29. 9, un sot; אֵרִיל הַנְּבִיא אַרְל הַנְּבִיא Prov. 29. 9, un sot; אַרִּל הַיִּבּיא Prov. 29. 9, un sot; בּיִּבְיא אַרְל הַנִּביא Prov. 29. 9, un sot; בּיִבְּיא אַרְל הַבָּיא Prov. 29. 9, un sot; בּיִבּיא אַרִיל הַבָּיא בּיִבּיא פּיַבּיא פּיַבּיא פּיַבּיא פּיַבּיא Prov. 29. 9, un sot; פּיִבְּיא אַרְיל בְּיִבְּיא בּיִבְּיא בּיבּיא פּיִבּיא פּיִבּיא ווּבּיא פּיִבּיא פּיִבּיא פּיִבּיא פּיִבּיא ווּבּיא פּיִבּיא פּיבּיא פּיבּיא פּיבּיא פּיבּיא פּיבּיא פּיבּיא פּיביא פּייא פּייא פּייא פּיייא פּייא פּייא פּייא פּייא פּייא פּיייא פּייא פּייא פּייא פּייא פּייא פּייא פּיייא פּייא פּייא פּייא פּייא פּייא פּייא פּייא פּייא פּ

אַרְילי Meme signif. (־ paragog , ou comme בְּלֵר רֹטֶּרוֹ אֵלִיגְיי.). Ex. unique : בְּלָר רֹטֶרוֹ אֵלִינְי Zach. 11. 15, la houlette d'un pasteur insensé.

אָיֵיל מְרוַדְּהְ (sot Merodach) n. pr. Evil Merodach, roi de Babylone, II Rois 25. 27.

אול m. Douteux. ס וּבְּרֵיא אוּלָם Ps. 73. 4, leur force est saine, ou leur corps est gras, fort; selon d'autres: il est robuste comme un portique (v. אַלָּם).—
2º אַרֶּלָי cheth. p. אַרָּלִי הַאָּרִץ (kṛṛṛ cheth. p. אַרָּלָי (אַרָּרָץ).

לאַא n. pr. Fleuve qui se jette dans l'Euphrate, Dan. 8. 2.

אלְמֵים (plur. אָלְמִים, const. אַלְמֵּים Voûte, galerie, vestibule, portique: אוּלְם חָתַמּוּדִים I Rois 7. 6, la galerie aux colonnes; אָלָם חַתְּפָא 7. 7, le portique du trône; אַלָּם חַתְּטָא 7. 7, le portique de la justice, du tribunal. Il désigne particulièrement le vestibule du temple de Jérusalem.

אוֹלֶם adv. d'opposition. Mais, au contraire: אוּלָם לְּבִּלִם Job 2.5, mais étends ta main. Plus souvent וְאוּלָם.

סול אול מ. pr. m. 1° I Chr. 7. 16. — 2° 8. 39.

אָלָלְת (de אֵיִילִם). Folie, légèreté: אָנֶּלָת בְּסִילִּים אָנֶּלָת Prov. 14. 24, la folie des insensés (reste toujours) folie; אַלְּדִים אַהָּדִי דְּעָהָ לְאִבְּלָתִי Ps. 69. 6, mon Dieu, tu connais ma légèreté.

אֹנְטֶר (qui parle) n. pr. Aumar, fils d'Oliphaz, Gen. 36. 11.

אָנן (ou אָנַן) Kal inusité.

Hithpa. Se plaindre, murmurer: בחיביתאונף אַרָם חַר Lam. 3. 39, de quoi l'homme se plaint-il pendant sa vie? ונידה במראונים Nomb. 11.1, le peuple était comme murmurant, ou comme cherchant des prétextes (v. אָלֶן, הְאַנָה, הִּאַנָה,). I און et און (avec suff. אוֹנָד, אוֹנָד, אוֹנָד, אוֹנָד, plur. אונים) 1° Vanité, fausseté, mensonge, iniquité, idolâtrie : דַּן כָּלָם אָרֶן Is. 41. 29, tous ils ne sont que vanité; וּבְרֵי־מִיוֹ אַוּן וּמָרְמַדוּ Ps. 36. 4, les paroles de sa bouche ne sont que fausseté et tromperie; יְשׁמֵּר־אָנֵן Prov. 17. 4, lèvres mensongères; לא־אוּכַל אַון וַשַּצָרָה Is. 1. 13, je ne puis supporter (ensemble) iniquité et solennité ; אַּנְשֵׁר, כְּחֵר hommes', artisans d'iniquité: אונים Prov. 11. 7, mechants, hommes iniques; וָאָנֶן וּחְרָפִרם דַּוּפְצַר I Sam. 15. 23, l'opiniatreté, c'est idolatrie et culte des Théraphim; בֵּרת אָנֵן Osée 10. 5, maison de l'idolatrie, nom donné à מָבּקשַת־אָנֶן ; 10.8 אָנֵן appelé aussi בְּּרַת אֵל Amos 1. 5, de la plaine de l'idolatrie, nom donné à Damas.

2º Peine, douleur, affliction, deuil, synonyme de בֶּן־אוֹנִי : עַמֵל Gen. 35.18, fils de ma douleur; פַלַחֵם אוֹנִים Osée 9.4, comme le pain des affligés, le festin de deuil ; לא־אָבַלְּחָר, בְאֹנִר מְיֵנֵינוּ Deut. 26.14, je n'en ai point mangé dans mon deuil; וּבֵית אֵל יִחְרֶח לְאָוֵן Amos 5. 5, et Beth-El sera reduit à l'affliction ou au néant; הַּתַּלֵר כּוּשָּׁן Hab. 3. 7, au-dessous de la misère, du néant, j'ai vu les tentes des Ethiopiens, c.-à-d. dans la plus profonde misère; selon d'autres : à cause des péchés (commis par Israel), j'ai vu (dans l**a** Terre-Sainte) les tentes des Ethiopiens. II אָן ou אָן m. Force, vigueur, richesse, fortune : וּבָאוֹנוֹ שַׂרָח אֵת־אֵלֹחִים Osée 12.4, dans sa force (dans la force de l'age), il lutta avec un être divin; וּלְאֵין אוֹנִים עַצְטָח יַרְבֵּח Is. 40. 29, il augmente la force de ceux qui sont

sans vigueur; רְבְאשׁרוּז אוֹנִי Gen. 49. 3, prémices de ma force, mon premier-né; (de même) יְרִדּ־רָעֵב אֹנוֹ Job 18. 12, son fils sera affamé; פּצָאחִר אוֹן לִי Osée 12. 9, je me suis amassé de la fortune (v. רוֹן).

Jin n. pr. m. Aun, fils de Peles, Nomb. 16, 1.

און et או n. pr. Ville d'Égypte, Héliopolis, Gen. 41. 50, appelé אָיָגָ Ez. 30. 47.

וֹאָלָן (v. אַנְן).

ווא (fort) n. pr. Ville de la tribu de Benjamin, Esdr. 2. 33.

אוֹנְיוֹת f. plur. Vaisseaux, II Chr. 8. 18, cheth. keri אֵנְיוֹת.

רְּנְאָ n. pr. 1° Onam, fils de Sobal, Gen. 36. 23. — 2° Onam, fils de Jérahmiël, I Chr. 2. 26.

אָנְאָ n. pr. Onan, fils de Juda, Gen. 38. 9.

ነጋነጻ (v. ነቃ) n. pr. d'un pays inconnu d'où les Israélites tiraient l'or, Jér. 10.9.

אוֹפִיר פּני Ophir, contrée où Salomon envoya des vaisseaux pour y prendre une grande quantité d'or, de pierres précieuses, et du bois rare, I Rois 9.28.

איפן ה. (const. איפן, plur. איפן: איפן: Prov. 20. 26, il fait passer la roue sur eux. — 2° Le nom d'une catégorie d'anges: יְרָאוֹפָוִים: Rituel, les Ophanims; איפן: איפן: signifie aussi: genre, manière.

Hiph. Presser, insister, s'efforcer: אַל־מָּזְעֵנְיּ Is. 22. 4, ne vous efforcez pas de me consoler; נְיָאִינֵּי הַ הַּבְּלְאָרִי שׁרָים Gen. 19. 15, les anges insistèrent auprès de Lot, le pressèrent.

אין אור. (const. אור, plur. איבר, א

אור trans. et intrans. Devenir clair, s'éclaircir, briller, éclairer: יְלַיְלָּת אוֹר Ps. 139. 11, la nuit devient lumineuse autour de moi; הַלְּתְּלָּת אוֹר Gen. 44. 3, le jour paraît, devient clair; בּיבִיר I Sam. 14. 29, car mes yeux se sont éclaircis; קַּמְּיִר אוֹרְיִי Is. 60. 1, lève-toi, brille; הַאוֹר יְרִאֹר Prov. 4. 18, allant, éclairant.

Niph. (נְאֵּזֹר , fut. בְּאוֹר). Être éclairé, faire jour, être brillant: לֵאוֹר בְּאוֹר בְּאוֹר job 33. 30, pour être éclairé par la lumière des vivants; יְנֵאֹר לֶּחֶם מְּחֶבְרוֹן Il Sam. 2. 32, le jour leur parut à Hébron; אָהוֹר אָהָה Ps. 76. 5, tu es éclatant, majestueux; suivant d'autres: tu détruis (v. יַנֵּאַר).

Hiph. intrans. et transitif. 1° Étre éclairé, répandre la clarté, éclairer: מְבְּבִּרוּ Ez.43.2, la terre était éclairée par sa gloire; בְּבָּרִי בֵּלִּיְתָּבִי בֵּלִּיְתָּבִי בֵּלִיתְּבִי בַּלִּיתְּבִי בַּלִּיתְּבִי בַּלִּיתְּבִי בַּלִּיתְּבִי בַּלִּיִבְּי בַּבָּר Ps. 97. 4, sa foudre éclaire l'univers; בְּיִבְּיִ בְּבִּר בְּיִבְיִ בְּבִּר בִּיבִּי בַּבָּר בַּלִי בַּבְּר בַּלִי בַּבְּר בַּלִי בַּבְּר בַּלְיבִי בַּבְּר בַּלְיבִי בַּבְּר בַּיִבְּי בַּבְּר בַּבְּיִ בְּבִּי בַּבְּר בַּיִּבְיִ בַּבְּר בַּבְּי בַּבְּר בַּיִּבְיִ בַּבְּר בַּיִּבְי בַּבְּר בַּיִּבְי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בִּבְּי בְּיִבְּי בְּבִּי בְּבִּי בִּבְּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בִּבְּי בִּבְי בִּבְּי בִּבְּי בִּבְּי בִּבְּי בִּבְּי בִּבְי בַּבְּי בִּבְּי בִּבְּי בִּבְּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בַּבְּי בַּבְּי בִּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִי בְּבִּי בְּבִי בְּבִי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִּי בְּבִי בִּבְּי בִּבְּי בִּבְּי בִּבְּי בִּבְּי בִּבְּי בִּבְּי בִּבְּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּי בִּבְּי בִּי בְּבִּי בִּבְּי בִּבְּי בִּבְּי בִּבְּי בִּי בִּבְּי בִּי בִּי בִּבְּי בִּבְּי בִּבְּי בִּבְּי בִּבְּי בִּבְּי בִּבְּי בִּי בְּבִי בִּבְי בִּבְּי בִּי בִּבְּי בִּי בִּבְי בִּבְי בִּבְי בִּבְי בִּבְי בִּבְּי בִּי בִּיבִי בִּבְי בִּבְי בִּי בְּבִּי בִּבְי בְּבִּי בְּבִי בְּבִיי בְּבִּי בְּבִי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִי בְּבִיי בְּבִי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבְּי בְּבִיי בְּבִּיי בְּבִיי בְּבִייי בְּבִיי בְּבִי

face en ta faveur. Se construit avec face en ta faveur. Se construit avec property of the series of

2° Allumer, brûler: יְלְאִרְירִּיּ מִּוְבְּחִיר Mal. 1. 10, pour que vous n'allumiez pas vainement (le feu de) mon autel; מְאִרוֹת אִיְרְוֹת אַנְיִּעִים בָּאוֹת מְאִרוֹת אַנְיְעָד Js. 27.11, des femmes viennent et le brûlent; suivant d'autres : le cueillent (v. אָרָר, אַרָר).

אור m. (fém., Job 36. 32). 1° Lumière, soleil, matin, éclat : יְרָדּי אוֹר וַיָרָדִיי־ אור Gen. 1. 3, que la lumière soit, et la lumière fut; métaph.: וּנְחַמִּיךְ לָאוֹר עוֹיָם Is. 49. 6, je ferai de toi la lumière des nations; נאור חַשַּה בַּצַרִיפַרת Is. 5. 30, le soleil est obscurci par les nuages; מרקשור עריפתארת ודיום Neh. 8. 3, depuis le matin jusqu'au milieu du jour; לאור חשיף Hab. 3. 11, (ils marcheront) à l'éclat de tes flèches. — 2º Métaph. Sérénité, bonheur : יָאוֹר פֵּנֵי לֹא רַפִּילוּן Job 29. 21, ils ne troublèrent pas la sérénité de mon visage; אור פַּנִים signifie aussi faveur, bienveillance : אוֹר פָּטֶקה רֵי Ps. 4.7, la lumière de ta face, ô Eternel! באור־פונר־מַלַךְ חַיִּים Prov. 16. 15, dans l'éclat du visage du roi il y a vie, c.-à-d. un regard favorable du roi donne la vie; אור זַרָעַ לַשַּרָּים Ps. 97. 11, le bonheur est ensemencé pour le juste. — 3° Herbe, pluie (ce dernier sens douteux): פָּרוֹם צָרַר אוֹר Is. 18. 4, comme une chaleur pure sur l'herbe; יְמִיץ צֵּנֵן אוֹרוֹ Job 37. 11, il fait fondre, ou il répand, le nuage qu'il a charge de sa pluie (v. אורָה). Plur. אורים, pour אורים luminaires. Exemple unique : לעשה אורים ווולים Ps. 136. 7, à celui qui a fait les grands luminaires.

אור m. 1° Flamme, feu: בְּאִרִי אָשְׁרֶם Is. 50. 11, à la flamme de votre feu; Is. 50. 14, à la flamme de votre feu; Is. 24. 15, j'ai vu le feu.— 2° Plaine: בָּאִרִים בַּבְּרוּ יִיִּי dans les plaines, honorez l'Éternel; dans les plaines, dans la plaine des Chaldéens; selon d'autres: nom de la ville où Abraham est né.

אור n. pr. I Chr. 11, 33.

אוֹרָה f. 1° Lumière, bonheur: בְּחַשֵּׁיבֶּח מָאוֹרָה Ps. 139. 12, l'obscurité est comme la lumière; לֵּחְאָרָה אוֹרָה Esth.8.16, il y eut fête pour les Juifs.—2° Plur. Herbes: מַלּ אִרָּה Is. 26. 19, la rosée qui tombe sur l'herbe, et אַרֹה II Rois 4. 39.

אוֹרִים אָּרִים וְאָּהִים בְּאָּהִים בְּאָּהִים בְּאָּהִים בְּאַהִּים בּאַרִּים וְאָּהִים Lév. 8. 8, les Ourim et Thoumim, révélation et vérité, ou lumière et droit, nom d'un objet que portait le grand-prêtre dans le pectoral, et qu'il consultait comme oracle; en quoi cet objet consistait est inconnu. בְּאַבִּיִים seul, Nomb. 27. 21.

קבורות f. plur. Crèches ou étables : אַבּרוֹת f. plur. Crèches ou étables : אַבּרוֹת בַּאָבּרוֹת בַּאָבּרוֹת iI Chr.32.28,et des étables pour les troupeaux (v. אַבּרוֹת hébr.).

1. 2. — 2° Esdr. 10. 24. — 3° I Rois 4. 19.

אוּרִיאֵל (flamme de Dieu) n. pr. m. 1° I Chr. 6. 9. — 2° II Chr. 13. 2.

אוֹרְיָהְיּהׁ (flamme de Dieu) n.pr.1°Uriah, époux de Bathseba, II Sam. 11.3.— 2° Pontife sous Achas, Is. 8.2.

אוֹרְיָהוֹ (flamme de Dieu) n. pr. Prophète tué par l'ordre de Joakim, Jér. 26. 20.

י אוֹרַיְהָא Loi : בָּל־מֵן דְעָּסְקִין בְּאוֹרַיְרָא Rituel, tous ceux qui s'occupent de la loi, qui l'étudient.

אות m. et f. (plur. אוחות). 1° Signe, symbole, souvenir, enscigne, preuve, miracle: יְרָיִי לְאוֹח וּלְמוֹפֵיים Gen. 1. 14, ils serviront de signes et d'époques, de signes pour les époques;

Gen. 17.11, ce sera le signe de l'alliance; לאות עולם Is. 55. 13, un souvenir éternel; באוח לְבֵיח אֲבֹחָם Nomb. 2. 2, sous les enseignes de leur tribus, différent de בְּבֶל drapeau de trois tribus réunies; יוחדילה האורו Exod. 3. 12, ceci te servira de signe, de preuve; בָּאַרֹת וּבְמּוֹמָרָת מ Deut. 4. 34, par des miracles et des prodiges (v. ngia). - 2º Lettre de l'alphabet: אוֹרו אָחַר Aboth, une lettre. אוֹת (fut. מָאוֹת, Convenir, être

d'accord avec quelqu'un (v. רָאַר). אות et הא seulementavec suff. comme

אחִר אֹחִים אֹחִר pron. (ע. אַמ.).

🙀 adv. Alors. Souvent le futur qui suit cet adverbe est mis pour le passé: אַז רַשִּׁיר־מּשָׁחו Exod. 15. 1, alors Moïse chanta; plus rarement le passé pour le futur : אַז נְבְחַלֹּהּ אֲלֹּהְמֵּר אֲרוֹם Exod. 15. 15, alors les princes d'Edom seront épouvantés. gy Depuis, depuis longtemps, de tout temps: וּמֵצָּוֹי בַּצִּרְיר אל-פרערו Exod. 5. 23, depuis que je suis venu chez Pharaon; מַאַז וְעָהַה II Sam. 15. 34, depuis longtemps et maintenant; נכון פסאַך מאז Ps. 93. 2, ton trône est établi de toute éternité. מור avec י parag. : אַנַי תַּמֵּרָם שָׁכַּפּוּנה Ps. 124. 4, alors les eaux nous auraient submergées; יַדַעָּהַ כִּי־אַז הְוַלֵּל Job 38. 21, savais-tu alors que tu devais naître? transposition pour פון־אַז . אַז כִּר Ex. unique: וּמָן־אֵז חֲדֵלָנּי Jér. 44.18, depuis que nous avons cessé.

אָזָאַ, chald. (part. pass. אָזָא, inf. מָזַא, avec suff. מְיֵרֶה). Brûler, chauffer: ואמר למוא לאחונא Dan. 3. 19, 22, il ordonna de chauffer la fournaise.

י אָיְבֵּי *n. pr. m.* I Chr. 11. 37.

מַלָּרָא מִנִּר אַזְרָּא : chald. S'en aller Dan. 2. 5, 8, litter. la chose s'en est allée de moi, j'ai oublié la chose (ou j'ai ordonné cela), v. אַוַל.

אַזוֹב m. Hysope : אַדוֹם Ps. 81. 9, purifie-moi avec de l'hysope. Il servait à asperger.

יַחָרָת צֶּדֶּם m. Ceinture, corde : אַזוֹר m. Ceinture, corde אור מחניד Is. 11.5, la justice sera la ceinture de ses reins; נַיָּאָטֹר אֲזוֹר בְּּכֶּיְתְנֵיחֶם Job 12.18, il attache une corde autour de leurs reins (v. אַזַר).

'נַאָּז (v. אָז).

לְּבֶּרָה f. Offrande qui fait souvenir, la partie de l'oblation brûlée sur l'autel, יוָקטִיר חַבּהוֹ אַרד אַוֹבֶּרַתַה: offrande d'encens הקבובה Lév. 2. 2, le pontife offrira sur l'autel ce qui fait souvenir, ou l'encens; רָהָיתָה לָּלֶּחֶם לְאַזְכָּרָת 24. 7, ce sera l'offrande d'encens de ce pain (v. יבר, Repour n, formatif du Hiph.)

לייל 1° S'en aller, se précipiter: יאול לו או יחוועלל Prov. 20. 14, lorsqu'il s'en va, alors il se félicite.—2° מַּתֹּד הַּוֹלָר מאר לְשׁנוֹת אַת־דַּרְתַּךְ Jer. 2.36, que t'empresses-tu tant pour changer ta voie? pour מַאוַלָּר; suivant d'autres : que tu t'abaisses, de פָּר יִרָאָת כִּר־אָזְלַת יֶר ; זול Deut. 32. 36, lorsqu'il verra que la force est épuisée.

Pou. part.: וִדָן וְדַוּן מָאוּזַל Ez. 27.19, Dan et Javan voyageant, allant d'un endroit à l'autre; selon d'autres : Dan et Javan (fournissent ton marché) de tissus. Peut-être har est-il le nom d'une ville ou d'une province.

אַול chald. Aller, s'en aller: אַוַל בבהרלו לירושלם Esdr. 4. 23, ils allerent en grande hate à Jérusalem.

לָּנֶל (départ) v. אֶבֶּן n. pr.

Kal inusité.

Pi. אָנָן Peser, examiner : וְאָנָן וְחָפֶר Eccl. 12. 9, il examina et il rechercha.

Hiph. Prêter l'oreille, être attentif, entendre, écouter, exaucer, obéir; avec le régime direct, avec לָ, avec בַּל, צֵל, בד, et sans régime : דאַנָּבָּה אָמָרַתִּד Gen. 4. 23, prêtez l'oreille à ma parole: אַזִין עַר־הְבוּטֹתֵיכֶם Job 32. 11, j'étais attentif à vos raisonnements; אונים לָהַם ולא ראַויני Ps. 135. 17, ils ont des oreilles, et ils n'entendent pas; שַׁקַר מֶיִרן על-לשון דורה Prov. 17. 4, le mensonge écoute la langue méchante; מַוֹּדן et מַוֹּדן pour אַאַורן et הַאַנרי : מַאַורן Ps. יַרַאַאַנִּיָתַ לִּמְצוֹתָרוּ ; 17.1, exauce ma prière Exod. 15. 26, si tu obéis à ses commandements.

אָאָ m. Instrument ou arme. Ex. unique: קָּיָתָר מְּרֶיִרְן לְּךְּ עֵּלִר אֲבִּיךְ Deut. 23. 14, tu auras une bêche parmi tes instruments, ou armes.

אַן שָּׁרְכִּי (duel אָזְיָבִים). Oreille : אֹזְ שָׁרְכִּי אַזְ טָּסְבָּיר Iob 29.11, l'oreille qui m'écoutait m'estimait heureux ; יְדַבָּר אָדִיבָּל Gen. 20. 8, il dit toutes ces paroles à leurs oreilles, c.-a-d. en leur présence; בְּיִרִיב יְדִּיּשְׁבַי Exod. 17.14, ordonne à Josué.

אַן לְאַרָה n. pr. d'un village, I Chr. 7. 24, Uzzen, bati par Seëra, fille d'Ephraim.

קבור הְבוֹר (oreilles ou pointes de Tabor) Ville de Nephthali, Jos. 19.34.

각왕 (oreille du Seigneur) n. pr. Fils de Gad, Nomb. 26. 16.

ח אַנְיָה n. pr. m. Neh. 10. 10.

אַיִּקִים m. pl. (pour יִּקִים). Chaines: בְּיִקִּים). Ifer. 40. 1, il était lié avec des chaines.

לְּצֵל (fut. רְאֵזֹר, v. רְאֵזֹר (fut. יִאֵזֹר, v. רְאָבֹר (fut. יִרְאַר, v. רְאָבֹר (fut. 1.17, et toi, ceius tes reins, c.-a-d. arme-toi; אַזְרִי רְיִרל (force; אַזְרְיִר רְאַוֹרְיִר (force; בְּאַרְרָי רַאַוֹרְיִר (force; בְּאַרְרָי רַאַוֹרְיִר (fut. 1.18) אַזְרִי (fut. 1.17) אַרָּר (fut. 1.17) אַרָּר (fut. 1.17) אָרָר (fut. 1.17) אָרָר (fut. 1.17) אַרָּר (fut. 1.17) אַרָּר (fut. 1.17) אַרָּר (fut. 1.17) אַרָּר (fut. 1.17) אָרָר (fut. 1.17) אָרָר (fut. 1.17) אַרָּר (fut. 1.17) אַרָּר (fut. 1.17) אָרָר (fut. 1.17) אָרָר (fut. 1.17) אַרָּר (fut. 1.17) אַרְרָר (fut. 1.17) אָרָר (fut. 1.17) אָרָר (fut. 1.17) אַרְר (fut. 1.17) אָרְר (fut. 1.17) אַרְר (fut. 1.17) אָרְר (fut. 1.17) אָרְר (fut. 1.17) אָרְר (fut. 1.17) אַרְר (fut. 1.17) אָרְר (fut. 1.17) אַרְר (fut. 1.17) אָרְר (fut. 1.17) אַרְר (fut. 1.17) אַרְר (fut. 1.17) אָרְר (fut. 1.17) אַרְר

Niph. Etre ceint : נָאָיֶר תַּנְבוּרָת Ps.

65. 7, il est ceint de force.

Pi. Geindre, entourer, fortifier: יַרְלּא רָבְּאָרְיִרְיּ Ps. 18. 40, tu m'as ceint de force; אָמְאַיְרֵיִּ שְׁמְּאַיְרִיִּ דְּוֹלְא יִדְעָּאָיִרִי שְׁמְּאַיְרִיִּ דְּוֹלְא יִדְעָּאָיִרִי שְׁמְּאַיְרִיִּרִי II Sam. 22. 40, pour אַאַרָּרִי וְדִשְּאָרִיִי וְדִּעְּאָיִרְיִי אַאַרְרָיִר וְלֹא יְדַעְּאָנִין; יְדַעְּאָיִרְיִי Is. 45. 5, je t'avais fortifié, et tu ne me connaissais pas. Part.: יְּדִילְּיִרִי וְּדִּלְיִרִי וְּדִּלְיִרִּי Is. 50. 11, ceints, armés, de brandons.

Hithp. Se ceindre, s'armer: עו דְּרְאָצֶּיָר Ps. 93. 1, il s'est ceint de force; אינות וויין Is. 8. 9, armez-vous et tremblez.

אָיְרוֹעֵ f. (de אָירוֹעָ avec א prosthét.). Bras : יְבְאָיְרוֹעַ נְסִיּדָּיז Jér. 32. 21, et par le bras étendu.

קאָיְרָח וְחַגֵּר : יוּתְהַ m. 1° Indigène קאָיְרָח וְחַגַּר Lév. 16. 29, l'indigène et l'étranger. —

2º Arbre qui n'a pas été transplanté: בְּשָׁרָית רַצָּקּ Ps. 37. 35, comme un arbre verdoyant.

אַרְרִייִּ n. patron. De la famille de אַיְרָתְיּ I Rois 5. 11.

I אָדיר אָם. (const. אָדיר, avec suff. אָדִירך, אָרִיכָם, pl. אַרִיכם, const. אָדָיר, avec suff. אַחַר, אָדָיר, אָדָיר, אָדָיר, אַדָיר, אַדָיר, אַדִיר, אַדִיר, אַדִיר, אַדִיר, אַדִיר, concitoyen, allié, ami, prochain: אָר הַבְּקָח אָת Gen. 24. 29, Rébecca avait un frère; הַאַרָּר אָרָר Gen. 29. 15, est-ce parce que tu es mon parent? אביר בְּנְיָמְן אֲחֵיר שָׁאוּל I Chr. 12. 29, et des Benjamites, frères de Saul, c.-à-d. de la même tribu que lui ; וְעָּמָּח אָת מַאַחַר מאמה Ez. 18. 10, qui commet contre son frère une de ces choses (v. II ma); אַרֵיר בַּגריף Job 6. 45, mes amis sont devenus perfides. Précédé de www l'un l'autre : וַיאֹמָרוּ אָדישׁ אַל־אַחִיר II Rois 7. 6, ils se dirent l'un à l'autre. Aussi des choses inanimees : וּמְנֵידֵוּם אָישׁ אֱל־אֲחִיר Ex. 25. 20, leur face (celle des chérubins) sera l'une vis-à-vis de l'autre. Mėtaph.: אַח רוּיא לְבַעַל מַשְׁחִרת Prov. 18. 9, il est un frère du destructeur, c.-à-d. une cause de ruine.

II אין (fém. אַדְאָר) Un. Ex. unique : אָדָער Ez. 18. 10, il commet une de ces choses. Selon d'autres, v. I אָבָּי.

III אָל interj. Hélas! malheur! רַאָּמִר אָן אָל כָּל-חוֹעָבוֹח רָכּוֹח Ez. 6. 11, et dis: Malheur! a cause de toutes ces criminelles abominations.

IV אָל f. Atre, foyer: יְצֶּת־תְּאָח לְּפָנָית קבּבֶּרָת Jér. 36. 22, et l'âtre devant lui était allumé.

האָירה (avec suff. אָדָירה). Frère. אַדָּר (plur. אַדִּר seul usité) Hiboux : וּפָלְאוּ בָהַיּדָם אִדִּים Is. 13. 21, leurs maisons seront remplies de hiboux.

그렇다함 (frère du père) n. pr. Achab, roi d'Israel, I Rois 16. 28.

ገጋቦኝ n. pr. m. I Chr. 2. 29.

לְתְּדֶילֶם אַל־תַּחַר: Unir, s'associer קבְּיִד Gen. 49. 6, que mon honneur ne s'associe pas à leur conciliabule; selon d'autres, de la racine יַחַר. Hithp. Ex. unique: Transin Ez. 21. 21, tourne-toi vers un côté, ou : assemble tes forces.

nom de nombre et adj. (const. אַחד, f. אַדות pour אַדֶּיה; selon d'autres, de II ras). 1º Un, premier, quelque: רום אַרַור Gen. 1. 5, un jour; בָּאָדָור לַרוֹּדֶשׁ Gen. 8. 5, le premier du mois ; בַּצָּבֶוּד בָּינָבָוּג Gen. 3. 22, comme quelqu'un d'entre nous. — 2° Seul, unique, unanime, immuable : אַרָרָדָם Ez. 33. 24, Abraham était seul (de sa race); אַנָּיניי Deut. 6. 4, l'Eternel est unique; קול אָקיר Exod. 24. 3, d'une voix unanime; יראש באידור Job 23. 13, il est immuable. אַחַור répété, l'un l'autre : דָּיָדָר אָרָד וּבָיָדָר אָרָד וּבָיָדָר אָרָד וּבְיַדָר אָרָד אַרָד אַרָד אַרָד Exod. 17. 12, l'un d'un côté, l'autre de l'autre côté; יְשֵׁם וַאַצָּוּר — יְשָׁם וַאַצָּוּר — יְשָׁם וַאַצָּוּר Exod. 18. 3, 4, le nom de l'un, le nom de l'autre.

Avec les prépositions. דְּבְּצִרִיה Une fois, tout à coup: יְשִׁיל מְצִּרְיה Prov. 28. 18, il tombera soudainement; לְצִּרְיִה צָּרָיִה Eccl. 7. 27, l'un après l'autre, petit à petit. — בְּצִּרְיִה בְּצִּרְיִה Ecmme un seul, unanimement, cnsemble: מָל-רְוּשָׁקִיל מְצָּיִה Esdr. 2. 64, toute l'assemblée unanimement; יִרְיִנָּי Esdr. 2. 64, toute l'assemblée unanimement; יִרְינִי Is. 65. 25, (le loup et l'agneau) paitront ensemble.

Plur. ביידים Les mêmes, quelques: Gen. 11.1, et les mêmes paroles; בְּיבִים אֲּיִוִּים Gen. 29. 20, comme quelques jours, un petit nombre de jours; בּיִבָּה בָּיִרָּה Ez. 37. 17, ils seront unis en ta main.

ינם אַין סוֹת לְאַוְדוּאוֹ : Unité : יְנָם אֵין סוֹת לְאַוְדוּאוֹ Rit., il n'y a point de limite à son unité.

חוד n, pr. I Chr. 8. 6.

אַרְנָה f. Démonstration, argument. Ex. unique: אַאָנֵיכָם Job 13.17, et que ma démonstration (pénètre) dans vos oreilles (v. mm).

לְּתָּשֵׁר f. Fraternité, amitié: לְּתָּשֵׁר הְיִנְאֵּרְהָא Zach. 11. 14, pour détruire l'amitié.

데이탈 n. pr. m. I Chr. 8. 4.

לְחָנְיָה chald. f. Explication: אֲחָנְיָה Dan. 5. 12, et l'explication d'énigmes (v. חַיָּה).

יםי חוסי n. pr. m. I Chr. 4, 2.

הוחה f. (pl. האידור). Sœur, parente; femme d'une même tribu, d'un même pays; alliée, amie: דְּלָבְּאָדְיוֹ וְכָלְ-אַרְיוֹן בְּלִבְּאָדְיוֹ וְכָלְ-אַרְיוֹן בְּלִבְּאָדְיוֹ וְכָלְ-אַרְיוֹן בְּלִבְּאָדְיוֹ וְכָלְ-אַרְיוֹן בְּלִבְּאָדְיוֹ וְכָלְ-אַרְיוֹן בְּלִבְּאָדְיוֹן בַּלְּבְּאָרִין אַרוֹן אַרְיוֹן אַרוֹן אַרְיוֹן אַרְיִין אַרְיוֹן אַרְיִין אַרְיוֹן אַרְיוֹן אַרְיוֹן אַרְיוֹן אַרְיוֹן אַרְיוֹן אַרְיִין אַרְיוֹין אַרְיִין אַרְיוֹין אַרְיִין אָרְיִין אַרְיִין אַרְיִין אַרְיִין אָרְיִין אַרְיִין אָרְיִייִין אָרִייִין אָרְיִין אָרְיִין אָרִייִין אָרְיִין אָרְיִין אָרְיִין אָרְיִייִין אָרְיִין וְיִין אָרְיִין אָרְיִין אָרְיִין אָרְיִין אָרְיִין אָרְיִין אָרְיִין אָרְיִין אָרְייִין אָרְיִין אָרְיִין אָרְייִין אָרְיִין אָרְיִין אָרְיִין וְיִין בְּיִייִין וְיִיְיְיִייְיִין וְיִיְלְיִייִין וְיִיְיְיְיִין וְיִיְיְיְיִייְיוּיוּין אָיִין אָיִין אָיִין אָיִין אָיִין אָייין אָיין אָייין אָייין אָייין אָייין אָייין אַיְיִייְיִין אָייִין אָייין אָיִיין אָייִין אָיייין אָייין אָייין אָייין אָייין אָיייין א

 אבוור בְּיִם שְׁבָּלִים (Cant. 2.15, prenez pour nous des renards; בְּיִה מִרְ תַּוְתַמְּיִם (Nomb. 31. 30, un désigné (pris par le

sort) entre cinquante.

2º Fermer, couvrir, enchevêtrer: יְּרָשׁוּי אוֹרְיּלְיִתּי וּאַרִּיתִּי Néh. 7.3, ils fermeront les portes, et vous les fermerez à verrous; il couvrit la maison de bois de cèdre; וו לְבֶּלְתִּי אֲחִי בְּקַרְיוֹת דַּעָּרֵית מַנְּבָּי לְבְּלְתִּי אֲחִי בְּקַרְיוֹת דַּעָּרֵית הַּנְּתִּית מַנְיִרוֹת דַּעָּרָת הַיִּבְּיִת מַנְירִית דַּעָּרָת הַיּנְתְּיִת מַנְירִית דַּעָּרָת הַיּנְתְּיִת מַנְירִית בּיִנְבְּיִת מַנְירִית בְּיִבְּיִּת מַנְירִית בְּיִבְּיִית מַנְירִית בּיִנְבְּיִית מַנְירִית בְּיַבְּיִית מַנְירִית בְּיִבְּיִית מַנְירִית בְּיַבְּיִית מַנְירִית בּיִבְּיִית מַנְירִית בּיִבְּיִית בּיִּבְירִית בְּיִבְּיִית מַנְירִית בְּיִבְּיִית בְּיִבְּיִית בְּיִבְּיִית בְּיבְירִית בְּיבְּיִית בְּיבְּיִית בְּירִית בְּיבְירִית בְּיבְירִית בְּיבְירִית בְּיבְּיִית בְּיבְירִית בְּיבְירִית בְּיבְירִית בְּיבְירִית בְּיבְירִית בְּיבְירִית בְּיבְירִית בְּיבְירִית בְּיבְירִית בְּיבְּיִית בְּיבְירִית בְּיבְירִית בְּיבְירִית בְּיבְירִית בְּיבְירִית בְּיבְירִית בְּיבְירִית בְּיבְיר אָּבְירִית בְּיבְיר בְּיבְירִית בְּיבְירִית בְּיבְיר בְּיבְּירִית בְּיבְירִית בְּיבְיר בְּיִית בְּיבְיר בְּיבְּיר בְּירְיתְיִית בְּיבְיר בְּיבְּיר בְּיִית בְּיִיר בְּיִית בְּיִיר בְּיִיר בְּיִית בְּיִיר בְּיִייִּים בּיִית בְּיִיים בּיִּים בְּייִים בְּיִייִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְיּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִים בְּיִייִים בְּיִים בְּיִייִי בְּיִייִים בְּיִיים בְּיִייִּים בְּיִייִּים בְּיִּייִים בְּיִּייִיי בְּיִייים בְּיִּייִים בְּיִייִּייִים בְּיבְּייִים בְּיִייי בְּייִּיי בְּיִּייִים בְּיִייִיי בְּיִּייִים בְּיבְּייִיי בְּיִייִיייים בְּיִּבְּייִיי בְּיבְּייִי בְּיִּבְּיי

Niph. 1º Étre pris: מְּמָבְּה בָּמְּבָה Gen. 22. 13, il était pris dans un buisson.— 2º Prendre possession, s'établir: יְנִיּבְּבָּב Nomb. 32. 30, qu'ils s'établissent au milieu de vous.

Pi. Fermer, couvrir : רְּאָחַדוּ gob 26. 9, il ferme, il couvre, la surface du trône.

Hoph. Être enchâssé: פְּאָרָוִים II Chr. 9. 18, (six degrés et un marche-pied d'or) étaient enchâssés dans le trône.

TON (possesseur) n. pr. 1° Achas, roi de Juda, II Rois 16. 1. — 2° I Chr. 8. 35.

אָרְאָרָ f. 1° Propriété, possession: בַּבְּר קבר Gen. 23. 4, une propriété de sépulture; אָרָה לָבָּט לַבְּר Lév. 25. 45, ils (les esclaves) seront votre possession. — 2° Une bande, une troupe: בַּרְיָה בֵּרְיָה בֵּרָשׁת Gen. 26. 26, et une troupe de ses amis. Selon d'autres, n. pr., Achusath, l'un de ses amis, de ses compagnons.

ግቦያ n. pr. m. Néh. 11. 13.

וויייי (possession de Dieu) 1° Ahasia, fils d'Ahab, roi d'Israel, I Rois 22. 40. — 2° Ahasia, fils de Joram, roi de Juda, II Rois 8. 24.

기기의 (leur bien) n. pr. m. I Ch. 4.6. 기기의 (possession) n. pr. Gen. 26. 26 (v. 가까지 2°).

ጥጅ n. pr. Ehi, fils de Benjamin, Gen. 46. 21.

ហ៊ុកម្ម patron. de ក្កាកម្ម II Sam. 23. 9, 28.

ንርዚ n. pr. m. 1°I Chr. 5.15; 2° 7.34.

Dእነባዚ n. pr. m. II Sam. 23. 33.

אָתִירָה chald. Enigme (תְּיִדְה hébr.): בְּחִידָּה Dan. 5. 12, et l'explication des énigmes.

לְּתְהָּ (ami de Dieu) n. pr. 1° Ahiyah, fils d'Ahitub, pontife, I Sam. 14.3.—
2° Ahiyah, Silonite, prophete sous Jarobeam, I Rois 11.29.—3° Plusieurs autres, Rois et Néh.

ח. pr. m. Nomb. 34. 27.

ን n. pr. m. 1° II Sam. 6. 3. — 2° I Chr. 8. 14. — 3° 8. 31.

אַרִיטוֹכ (bon frère) *n. pr. m.* 1° I Sam. 14. 3. — 2° II Sam. 8. 17.

אַרִילוּד (frère de celui qui est né) n. pr. m. II Sam. 8. 16.

יחא (v. אַדים).

רוֹמְיִמְיּמְ (frère de la mort) n. pr. m. I Chr. 6. 10.

ነጋግጅ n. pr. m. 1° Nomb. 13. 22, Ahiman, un des fils d'Enak. — 2° I Chr. 9. 17.

אַרִינָרַבּ (frère généreux) n. pr. m. I Rois 4. 14.

אַרִינְעָם (alliée à la grâce) n. pr. 1° Ahinoam, femme de Saul, I Sam. 14. 50. — 2° Ahinoham, femme de David, I Sam. 27. 3.

אָחִיסְטָהְ (frère de l'appui) *n. pr. m.* Exod. 31. 6.

סְרֵיקִם (frère élevé) n. pr. m. II Rois 25. 22.

אָרִירָם (frère élevé) n. pr. Ahiram, fils de Benjamin, Nomb. 26. 38.

אַחִירַע n. pr. Ahira, fils d'Enan,

chef de la tribu de Nephthali, Nomb. 1. 15.

יְאַחִילְשַׁחַרְ (frère du matin) n. pr. I Chr. 7. 10.

기반기 (frère du chant) n. pr. I Rois 4. 6.

אַרִירוּבֶּל (frère de la sottise) Ministre de David, complice d'Absalon, II Sam. 15. 12.

בְּלֵב n. pr. d'une ville. Jug. 1. 31.

אַרְלֵי יִּמֹנֵי יִמֹנֵי : interj. Plût au Ciel אַרְלֵי Ps. 119. 5, plût au Ciel que mes voies fussent réglées; אַרְלֵי II Rois 5.3.

מחלי n. pr. m. I Chr. 2. 31.

אַתְלְמָה f. Nom d'une pierre précieuse, l'améthyste, Exod. 28. 19.

ጽርንቦች chald. n. pr. Ahmetha, capitale de la Médie, Esdr. 6. 2.

ንጋቦርኛ n. pr. m. II Sam. 23. 34.

אָתָר Kal. Tarder. Ex. unique : אָתָר הָאָדָי Gen. 32. 5, j'y ai séjourné jusqu'à maintenant.

Hiph.: ניוֹדֶר מְרְנַשׁוֹצֵר (keri) II Sam, 20. 5, il tarda au dela du temps (qu'il lui avait fixé). עַרָּר.

Autre, étranger, suivant: הַלְּהֵרוֹח אֲחֵרִים Autre, étranger, suivant: הַלְּהֵים בְּשָׁרָח בַּשְׁרָח בַּשְׁרָח בְּשִׁרָח אַרָּח אַרָּח אַנִּידְרִים בְּשְׁרָח בְּשָׁרָח בְּשְׁרָח בְּשִׁרִים בְּשְׁרִים בְּשְׁרִים בְּשְׁרִים בְּשְׁרִים בְּשְׁרִים בְּשְׁרִים בְּשְׁרִים בְּשְׁרִים בְּשִׁרִים בְּשִׁרִים בְּשִׁרִים בְּשְׁרִים בְּשִׁרִים בְּשְׁרִים בְּשִׁרִים בְּשְׁרִים בְּשִׁרִים בְּשִׁרִים בְּשִׁרִים בְּשִׁרִים בְּשִׁרִים בְּשִׁרִים בְּשִׁרִים בְּעִּירִים בְּעִּיבְּים בְּעִּיים בְּעִּיים בְּעִּים בְּעִּיים בְּעִּים בְּעִּיים בְּעִּיים בְּעִיים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִים בְּעִיבְּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּי

אַחַר אַחַר prép. et adv. 1° Après : אַחַר הַשָּׁבֵּיל Gen. 9. 28, après le déluge; הַיַּבָּן יוֹפָרָ אַרֵור אָרֵור Gen. 37. 17, Joseph alla après ses frères. — 2º Derrière, ensuite: ציור נירונים Exod. 11. 5, derrière le moulin; וְדִּעָּר־אָרָל אָדֵר Gen. 22. 13, et voici un bélier derrière (lui) ; אַחַר יַבּא אל־הַאַּהַיהַר Nomb. 19.7, et ensuite il entrera dans le camp ; אַנִזר פָּדָ, plus souvent אַדוּבִי מַן, après cela, ensuite.—3° Conj. Après que:אַדור וּנְבַר יֵי Job 42. 7, après que Dieu eut dit ces paroles. Souvent מעפר אַשָּׁר דְּוִכְּיָהוֹ דְוִכְּיר : אֵשֶׁיר בּוּבְּיָהוֹ בּוֹבְיר Ez. 40. 1, après que la ville avait été frappée. Plur. אַחַרַי, avec suff. אַחַרַי, אַחַרַי. 1°Subst. (a Le derrière : דַיַּמָרוּי אַבְנֶר מָאַרָוֹרָי דייייייז II Sam. 2. 23, Abner le frappa avec le derrière de la lance, c.-à-d. avec le bois. (b Les descendants: אריידום Ps. 49.14, et leurs descendants.—2º Prép., adv., conj. Après, ensuite, après que, puisque : אַרַיִריַע אַלּחִים אוֹתְהָּ Gen. 41.39, puisque Dieu t'a fait connaître (tout cela) ; מוֹכִיתַ אֵרָם אָחֵרֵי תַון יִמְצַא Prov. 28.23, celui qui fait de la morale aux hommes trouvera grace ensuite auprès d'eux ; selon d'autres, אַדֵּרַר : celui qui fait de la morale aux hommes après moi, à mon exemple. מַאַחֲרֵר De derrière, d'auprès, derrière : מַצְּחֵרֵי דָרָד II Sam. 20. 2, (tous les Israélites se retirèrent) d'auprès de David, l'abandonnèrent; וּבְעַמִיר מַאַחַרֵי חַקּוֹצֵר Jér. 9. 21, et comme une gerbe derrière le moissonneur; על אַחַרַי ,צֵל אַחָרַי derrière.

חַרְתָּא n. pr. m. I Chr. 8. 1.

אַחַרְחֵל n. pr. m. I Chr. 4. 8.

אָחֶרִי chald. adj. (p. אְחֶרִיה). Autre : Dan. 2. 39, un autre royaume. אַחֵרֵי chald. prép. Après : אַחַרֵי Dan. 2. 29, après cela, après ce temps.

מְחֵבֵין chald. adv. Avec ביי : Dan. 4.5, jusqu'à la fin, en dernier lieu.

chald. Même signif.

לְאֵתְרָן chald. adj. Un autre : לְאִ אִּרְדָּ בְּא אִרְדִּי Dan. 2. 11, et il n'en existe pas d'autre.

הַילְכוּ אֲחֹרָיִהיז adv. En arrière: הַילְכוּ אֲחֹרָיִהיז Gen. 9. 23, ils marchèrent en arrière, à reculons; רְאָבָּח חֲסָבּׁהְ אֶּתְּ־לְּבָּם אֲחֹרַיִּאָד I Rois 18. 37, tu as tourné leur cœur en arrière, tu as changé leurs sentiments.

persan m. Les satrapes, Esth. 3. 12.

אָחַשְׁרְרְפְּנִין chald. Les satrapes : אַחַשְׁרַרְפְנִיא Dan. 3. 2.

rus, roi de Perse, Esth. 1. 1; אַרְשְׁלֵּרוֹשׁ (cheth.) Esth. 10. 1.

יִחְשְּׁחָאָ n. pr. m. I Chr. 4. 6.

persan m. pl. Droma-daires, Esth. 8. 10.

אַטַע (אַ. אַטַע).

לאָמים (חוֹ. מימּאָ 1° Sorciers: יְּהְלְּשׁׁרְ אֵלִּים וְאָלִּים וְאָלִים וְאָלִים וּאָלִים וּאַלִּים וּאָלִים וּאַלִּים וּאַלִּים וּאָלִים וּאַלִּים וּאַלִּים וּאַלִּים וּאַלִּים וּאַלִּים וּאַלִּים וּאַנִּם וּאַנּים וּאַנִּם וּאַנּם וּאַנּים וּאַנִּם וּאַנְם וּאַנְּיִם וּאָּבְּים וּאָּבִּים וּאָנִים וּאָנִים וּאָנִים וּאָנִים וּאַנִּים וּאַנִּים וּאָנִים וּאָנִים וּאָּים וּאַנִּם וּאָּבְּים וּאָּבִּם וּאָּם וּאִנִּים וּאָּים וּאִנִּים וּאַנִּים וּאַנִּים וּאָּים וּאִנִּים וּאִנְּים וּאַנִּים וּאַנִּים וּאַנִּים וּאַנִּים וּאִנִּים וּאִנִּים וּאִנִּים וּאִּים וּאִים וּאִים וּאַנִּים וּאִנִּים וּאִנִּים וּאִנִּים וּאִים וּאִיים וּאַנִים וּאִנִּים וּאִנִּים וּאִים וּאִנִים וּאִיים וּאַנִּים וּאַנִּים וּאִנִּים וּאִנִּים וּאִנִּים וּאִנִּים וּאִנִּים וּאִנִּים וּאָּבּים וּאִנִים וּאִנִּים וּיּאָּנִים וּאָּבּים וּאָּבּים וּאָּבּים וּאָּבּים וּאָּבּים וּאָּבּים וּאָּבּים וּאִים וּאִינִים וּאִּבּים וּאִנִּים וּאִים וּאִים וּאִים וּאִים וּאִים וּאִים וּאִים וּאָּבּים וּאִים וּאִים וּאִּים וּאִים וּאִים וּאִים וּאִים וּאִּים וּאִּים וּאִים וּאִים וּאִּים וּאִּים וּאִּים וּאִּים וּאִּים וּאִּים וּאִּים וּאִים וּאָּבּים וּאִינִים וּאִינִּים וּאְנִים וּאְנִּים וּאְנִּים וּאִּים וּעּילִּים וּאָּים וּאִּים וּייים וּאִּים וּאָּים וּעּבּים וּיּיּעּים וּיּיאָּים וּיּי אִּיי

אָלְיִי m. Épines, buisson d'épines : ניאָקרוּ כָל־תָּצַבִּרם אָל־תָאָקר Jug. 9. 44, tous les arbres dirent au buisson.

אָטְלָי, n. pr. m.: קּגֹרֶן רָוּאָכָּד Gen. 50. 11, dans la grange d'Atad.

אַטוּן אַ m. Fil, tissu: אַסוּן מְשִּרָיִם Prov. 7. 16, tissu d'Egypte.

Prov. 17. 28, tel qui ferme ses lèvres paratt intelligent; אַשָּׁם אַשָּׁה Is. 33.15, celui qui se bouche l'oreille; מְּלֵיבָי שְׁשְׁמִים אַשְּׁמִים Rois 6. 4, Ez. 41. 16, des croisées voûtées et bouchées, c.-à-d. grillées.

Hiph.: אַנָּם אָנִים Ps. 58. 5, comme la sourde vipère qui se bouche l'oreille.

שְׁלֵּר Fermer. Ex. unique: יְאַלֵּר Ps. 69. 16, et que le puits ne ferme pas son ouverture sur moi (עַבֶּר ,אַבַּר).

기업자 (lié ou muet) n. pr. m. 1º Esdr. 2. 16. — 2º 2. 42.

אַשֵּר adj. Lié, serré: אַשֵּר Jug. 3. 15, un homme lié, empêché, de sa main droite, c.-à-d. un gaucher.

אר (keri, comme אַר (אַדְּרְ Prov. 31.4, et pour les princes point de liqueur forte; selon d'autres: aux princes (il ne sied pas de demander) eu est la liqueur forte (v. IV אַר).

אין אין אין אין אין אין בער אין אין Ez. 26.48). Terre bordée par la mer, côte, île: אין באָרוֹין Is. 23.6, habitants de la côte, des rivages; אין אַרּיִבּע אַר בּעָּרוֹין Is. 47.4, île de Caphtor; אַר בַּעְרוֹין Is. 66. 19, les îles ou rivages lointains. Rarement terre ferme, contrée : יְּחָרוֹין Is. 42. 15, je changerai leurs fleuves en terre ferme; דְּשָׁר בְּיִרִּין Is. 20.6, l'habitant de cette contrée.

וו אָי (pl, אִיים seul usité) Des animaux hurleurs : וְעָנָה אִשִּים בָּאַלְבְּעֹיְהִיר Is. 13, 22, les hiboux (ou les chacals) mugiront dans ses palais (v. צַּיָּדָה).

III אָר יהווי (pour אַר אָבּר). Malheur: אָרְיּלָּהְ אָרָץ Eccl. 10. 16, malheur à toi, pays! אָר בּרוּ Eccl. 4. 10, malheur à lui! Autre version יְאֵרלוּ.

IV 'א adv. Point: יְמַלֵּם אִדְּינָם Job 22. 30, il sauve (mėmė) celui qui n'est point innocent; selon d'autres: l'innocent sauve (toute) une contrée (v. אַר אָר אָר יָבוּר I Sam. 4. 21, elle appela l'enfant: point de gloire, la gloire n'est plus; selon d'autres: où est la gloire?

אַרַכְּבוֹר אָירַבְּרִי אָרִבְּרָי אָירַבְּרָוֹי אָרַבְּרָוֹי אָרַבְּרָוֹי אָרַבְּרָוֹי אָרַבְּרָוֹי אָרַבְּרָוֹי אָרַבְּרָי אָרַבְּרָי אָרַבְּרָי בּאַר אַרַבְּרָי בּאַר אַרַבְּרָי בּאַר באַר בּאַר באַר בּאַר באַר בּאַר באַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר באַר בּאַר בּאַר באַר באַר באַר בּאַר באַר באַר בּאַר באַר באַ

אֵיכָּה f. Haine : אֵיכָה Gen. 3. נְאֵיבָּח נְאֵיבָּח מָאַיּה Gen. 3. נְאָיַבּח נָאָיַבּח אָיִבּיה קאָיַבּח נָאָיַבּח נָאָיַבּח נָאָיַבּח נִאָּיַבּח נָאָיַבּח נִאָּיִבּח נָאָיַבּח נַאָּיִבּח נְאָיַבּח נָאָיַבּח נָאָיִבּח נָאָיִבּח נָאָיִבּח נָאָיִבּח נְאָיַבּח נָאָיִבּח נְאָיִבּח נָאָיִבּח נָאָיִבּח נְאָיִבּח נְאָיִבּח נְאָיִבְּח נְאָיִבְּח נְאָיִבְּח נְאָיִבְּח נְאַיִּבְּח נְאָיִבְּח נְאָיִבְּח נְאָיִבְּח נְאָיִבְּח נְאָיִבְּח נְאָיבְּח נְאָיבְּח נְאָיִבְּח נְאָיבְּח נְאָיבְּח נְאָיבְּח נְאָיבְּח נְאָיבְּח נְיִיבְּח נְאָיבְּח נְאָיבְּח נְאָיבְּח נְאָיבְּח נְאָיבְּח נְיִיבְּח נְיִיבְּח נְאִיבְּח נְיִיבְּח נְאָיבְּח נְאָיבְּח נְיִיבְּח נְיִיבְּיּח נְיִיבְּח נְיִיבְּח נְיִיבְּח נְיִיבְּח נְיִיבְּח נְיִיבְּח נְיִיבְּיּח נְיִיבְּיּים נְיִיבְּיִים נְיִיבְּח נְיִיבְּיּים נְיִיבְּיִים נְיִיבְּיִים נְיִיבְּיּח נְיִיבְּיּים נְיִיבְּיִים נְיִיבְּיּים נְיִיבְּיִים נְיִיבְּיּים נְיִיבְּיִים נְיִיבְּים נְיִיבְּים נְיִיבְּיִים נְּיִיבְּיִים נְייבִּים נְיִיבְּיִים נְיִיבְּיִים נְיּיבְיּים נְיִיבְיּים נְיִיבְּיִים נְיִיבְּיִים נְיִיבְּיִים נְיִיבְּיִים נְיוּיבְּיים נְיוּיבְיּים נְיִיבְּיִים נְיִיבְּיִים נְייבִּים נְיּיבְּייִים נְייִיבְּיים נְיוּיבְייִים נְייִיבְּיִים נְיִיבְּיִים נְיִיבְיּיִים נְייבִים נְייִיבְּיִים נְיִיבְיּים נְיִיבְיּים נְיִיבְייִיבְּיּיּים נְייִיבְיּיבְּיּים נְיִיבְיּיְיְיִים נְיּיִיבְיּיִים נְיּיבְיּיבְיּיִים נְיּיבְיּיִים נְיִיבְיּיִים נְיּיִים נְיִיבְיּיִיבְיּים נְיִיבְיּיבְיּים נְייבִייּים נְייבִייְיים נְייבִייּים נְייִיבְייִים נְייבִייּים נְייבִייְיים נְייבִייּים נְייִיבְייים נְייבִייּים נְייבִייּים נְייבִייּים נְייבִּיים נְייבְייִים נְייבְייבְיים נְייבִייּים נְייבְּייבְיים נְייבִיים נְייבִיים נְייבִיים נְייבִּייים נְייבִיים נְייבִּייבְיים נְייבְייבְיייבְייים נְייבְייבְייים נְייבִיים נְייבִיים נְיבִייבְייים נְייבְייבְּיייים ב

ארד m. Malheur, misère, ruine: ארד m. Malheur, misère, ruine: Ps. 18. 19, ils m'obsedent au jour de mon malheur; יְאַרְּאָרָי לְצִּלְּעֹן Job 18. 12, et la misère sera prête à son côté (ע. צֶּלֶע ; לְצָלֶע) Job 31. 3, la ruine n'est-elle pas pour l'homme inique? אַרְדוֹרוֹת אֵירָים Job 30. 12, les voies, de leur malheur (pour voies funestes).

לְּיָה f. Autour, oiseau de proie: אָיָה Job 28. 7, l'œil de l'autour ne l'a jamais aperçu.

אַרָּה n. pr. m. 1 Gen. 36. 24. — 2 II Sam. 21. 8.

איה adv. Où (v. אַר).

du livre de Job, il n'est fait mention de Job que dans Ez. 14, 14, 20.

אֹקֶבֶל n. pr. Izebel, femme d'Achab, fille d'un roi sidonien, I Rois 16. 31.

מייָה ou אַייָה adv. Où ? (de אֵבוּה): אַר Job 38. 19, où est la voie? (V. vers. 24.)

מותי adv. et interj. Comment? ah! comme! אָרְבָּי בְּבָּרְ Gen. 26. 9, et comment (pourquoi) as-tu dit? Affirm.: אַרָּרָ יִשְׂלֵּ בְּבָּרָ Ruth. 3. 18, comment la chose se décidera; אַרְ רְיָבֶּי לְּעָבָּר בְּרָבֶי Ps. 73. 19, ah! comme ils ont été dévastés en un instant (abrév. de רְּצִיי בִּי יִּי

אַיְרָה adv., plus freq. interj. Comment? ah! comme! אָשֶׁא לְבִּוּדְיּ Deut. 1.12, comment pourrai-je porter seul? Affirm.: אַיָּרָה רְיַבְּרִי וְשִׁלְּה Deut. 12. 30, de même que ces nations servent (leurs dieux); אֵיבָה רְיִבְּרָה בָּרָה Lam. 1.1, ah! comme elle est assise solitaire! אַיָּרָה רְרָיְצָּה Cant. 1. 7, où tu mènes pattre ton troupeau? אֵיבָה רָרָיָג II Rois 6. 13, où?

אֵיכְּכָה (forme redoublée de אֵיכָּה, ou comp. de אַ et אַיבָּר) Comment : אֵיכָּרוּ אַיבָּל וְיָאִיחִי Esth. 8. 6, comment pourrai-je voir?

אַיָל m. (pl. צַּיְלִים). Cerf: אַיָּלְים Ps. 42. 2, comme le cerf soupire après les sources d'eau. Le verbe au fém. par except. (v. צַּיָּלָּיִת).

אָיֶל m. Force. Ex. unique: קּגָּבֶּר אֵיךּ Ps. 88. 5, comme un homme sans force (v. אול).

איל m. pl. אילים 1º Hommes puissants, grands: אֵילֵים בּיֹאָב Exod. 15.15, les puissants de Moab. — 2º Arbres

puissants, chênes ou térébinthes: מַּיִּבְּרֵם Is. 1. 29, car ils seront honteux à cause des chênes (que vous aimiez). Lo sing. n'existe que dans le n. pr. אֵיל מָּצִרן Gen. 14. 6, plaine ou chêne de Paran.

אַיָּלְיּה (de אָאָי, plur. אַיָּלּיה, const. אַיְלְּיִה הָּנְיִּה הָאָרָיִה הָאָרָיִה וּצְּיִלְּיִה וּצִּילְיִה. Biche: תְּיֵלְיִה הָיְלִיִּה הְיִּלְיִה וּצְילָה II Sam. 22. 34, il rend mes pieds semblables à ceux des biches; יְּחִילְיִה הְיִלְּיִה הְיִלְּיִה הַּבְּיִלְה הְיִלְּיִה הַּבְּיִלְה בְּיִלְיִה בְּיִּלְיה בְּיִלְיה בְּיִלְיה בְּיִּלְיה בְּיִּלְיה בְּיִּלְיה בְּיִלְיה בְּיִלְיה בְּיִלְיה בְּיִלְיה בְּיִלְיה בְּיִּלְיה בְּיִלְיה בְּיִּלְיה בְּיִלְיה בְּיִּלְיה בְּיִּלְיה בְּיִּלְיה בְּיִּלְיה בְּיִבְּיה בְּיִבְּיִּה בְּיִבְּיִּה בְּיִבְּיִי בְּיִּבְּיִּה בְּיִבְּיִּה בְּיִבְּיִיה בְּיִבְּיִיה בְּיִבְּיִיה בְּיִבְּיִיה בְּיִבְּיִּי בְּיִבְּיִּיה בְּיִבְּיִּיה בְּיִבְיה בְּיִבְּיִּה בְּיִבְּיה בְּיִבְּיִּה בְּיִבְּיה בְּיִבְּיה בְּיבְּיה בְּיִבְּיה בְּיבְּיה בְּיִבְּיה בְּיבְּיה בְיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיבְּיה בְּיבְּיבְּה בְּיבְּבְּיה בְּיבְּבְּיה בְּיבְּבְּיה בְּיבְּבְּיה בְּיבְּבְיה בְּיבְּיבְּיה בְּיבְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיבְּיה בְיבְּיה בְּיבּיבְּיה בּיבּיבְּיה בּיבּיבְּיה בּיבּיבְּיה בּיבּיבְיה בּיבְּיבְּיה בּיבּיבְּיּיה בּיבּיבְּיה בְּיבּיבְּיה בּיבּיבְּיה בּיבּיבְּיה בּיבּיבּיים בּיּבּיבְּיה בּיבּיבְיּיה בּיבְּיּיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בּיבְיּיה בּיבּיה בּיבּיבְיה בּיבּיה בּיבּיה בְּיבּיה בּיבּיה בְּיבּיּיה בּיבְּיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּייה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבּיה בּיבְּיה בְּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּייבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּייה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּייה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיב

קלון n. pr. 1° Ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 42. — 2° Ville de la tribu de Zabulon, Jug. 12. 12.

לול n. pr. 1° D'une ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 43. — 2° Elon Hétéen, Gen. 26. 34. — 3° Fils de Zabulon, Gen. 46. 14. — 4° Elon, juge, Jug. 12. 12.

אילות n. pr. (v. אילות).

אָלְלְּוֹדְ לְּנֶוֹרָנִידִי Ps. 22. 20, ma force (Dieu), viens avec hâte à mon secours.

שׁלְלֵם terme d'archit. (pl. מִשְלֵּשִׁ et מִשְׁלֵשׁים). La corniche, le fronton, Ez. 40. 16, 22, 26.

אַלְלָת. pr. Endroit ou camperent les Israélites en sortant de l'Égypte, Exod. 15.27 (où il y avait 12 fontaines et 70 palmiers, v. אַל, 16. 1.

אָלָן הְנוֹא שֵּרֶשָׁא chald. m. Arbre: אִילָן הְנוֹא שִּרְשָׁא Dan. 4. 7, un arbre au milieu de la terre (v. אַלוּג).

אַילָת et אילות n. pr. Elath ou Eloth, ville des Iduméens conquise par David, Deut. 2. 8, I Rois 9. 26.

אַיָּלֶּה (ע. מְּיָבֶּה Biche: אַיְבָּה f. (ע. מַּבְּּלָה Drov. 5. 19, biche d'amour; אַיָּלָה מַּבְּּה Ps. 22. 1, biche de l'aurore. Nom d'un instrument ou d'un chant.

יאָים מּלַן. (הַ. הַאָּים בְּלֹבְיּלְ epouvantable: אִים נְּלֵירָא הוּא Hab. 1. 7, il est terrible et effroyable; אַים תַּרְּגָּלִיר בּעָת Cant. 6.4, terriblecomme des bandes armées.

קיקה f. Terreur, epouvante, frayeur: הְּיַבָּה הַשְּׁבָּה הְיבָּה Gen. 15. 12, et voici une terreur et une profonde ob-

י אֵיטָתִי Quand, Aboth.

?.ጒ (const. ጕቘ) 1° Subst. Un rien, le neant : נְחָלְּדִּר כְאֵרָן נֶנְדֶּךְ Ps. 39. 6, mon existence est comme un rien devant נסו ; דיונים לאָדן Is. 40. 23, qui change les princes en néant. — 2º Adv. avec suff. אֵרכָנִר, Point, ne pas, non (comme ab, avec cette différence que R's se met devant le passé et le fut., et TE presque toujours devant le part. et les subst.); avec מֵרָן on sous-entend un temps du verbe être : תַּיָלֶד אַרְנָנוּ Gen. 37. 30, l'enfant n'y est plus; בְּאֵרֶטָּן Lament. 5. 7, et ils ne sont plus ; אַר־רוֹפַת בַּבּוֹר Gen. 37. 29, Joseph n'était plus dans la citerne; יְאָכּר מֶּחָה אָנֹכָי Gen. 30. 1, sinon que je meure. אַרן לִּר il n'est pas à moi, pour : je n'ai pas; suivi de l'inf. avec בוֹא: il n'est pas permis de: אַדן לָבוֹא Esth. 4. 2, il n'est pas permis de venir; מֵין אִישׁ Gen. 31. 60, personne; אֵין אָישׁ Exod. 5. 11; מידן מאימרו I Rois 18. 43, rien. — 3° Sans : מרן מְסָפָר Gen. 41. 49, sans nombre, innombrable. בְּאֵרָ Lorsqu'il n'y avait point, sans : בָּאֵרך־תָּרוֹמיוֹת Prov. 8. 24, lorsqu'il n'y avait point d'abimes; מַצֵּין הוֹטָה Ez. 38. 11, sans muraille. Tap Comme rien, pour rien, il s'en fallait de peu : קאַין שָׁפָּכִּח אַשָּׁרָר Ps. 73. 2, encore un peu, et mes pas eussent. été renversés. לָאֵיך A celui qui n'a pas : אַר מֹחָ II Chr. 14.10, à celui qui est sans force. מַאֵּדְ מַּיִם Il n'y a pas : מַאַדְ מַּדִם Is. 50.2, faute d'eau; מָאֵרְ נְמוֹהְ Jér. 10، 6, il n'y en a pas comme toi ; פַאַרן רוֹטֵב Is. 5. 9, sans habitant; שַּבְּיך מַשׁרוּג Jer. 30. 7, il

n'y en aura pas eu de semblable. — 4º Adv. Où, מַאַרן יָבוֹא כָּוֹרִי : מַאַרן Ps. 121. 1, d'où me viendra le secours?

וְאִין רָשׁי (pour יְמִיּר Ex. unique: יְאִין רָשׁי אוֹ I Sam. 21. 9, n'y a-t-il pas là sous ta main?

איעוָר (v. אַברעָזָר).

יסור איסור Defense, chose defendue: אָליסוּר Rituel, et non avec des choses défendues (v. אַסֵר).

אָרָאָה f. (rarement אָבּאָר). Mesure de capacité: אַרְּשָּׁיִן אַרְאָר Prov. 20. 10, deux sortes de mesures; אָבָּיֶרו נְאֶרָלָּה Deut. 25. 15, une mesure parfaite et juste.

סט פֿאלים. Où : אַרּיִה הְיִהיָּק Job 38. 4, où étais-tu (lorsque j'ai jeté les fondements de la terre)? Par except., comment : אֵילִיה דָעַנְיִבּיה Jug. 8. 18, comment, ou ; qui étaient les hommes (que vous avez tués)?

" Nom du 2º mois de l'année lunaire, correspondant à avril-mai.

איש m. (pl. אִישִׁים, plus génér. אַנְשִׁים, const. בָּנֵי אִישׁ et בָּנֵי אָרשׁ). Homme, un homme, epoux, male: אַשֶּׁרֶר־אָרשׁ יָרָא ארדי Ps. 112. 1, heureux l'homme qui craint Dieu; הַּמָּרָן נָם־לְּאִרְטָה Gen. 3. 6, clle en donna aussi à son époux ; איש : וֹאָשָׁחִהוֹ Gen. 7. 2, male et femelle. Quelquefois (principal. au plur.) homme distingué, courageux : תַלוֹא־אִישׁ אַתַּרוּ I Sam. 26. 15, n'es-tu pas un vaillant homme! הַתְּדַוּלְפוּ וְהִיר לַאֵנְשִׁים I Sam. 4. 9, prenez courage et soyez des hommes. אָרָש oppose a אָרָם, grand; oppose a la Divinité, faible mortel : אַלַרכָם אָרשִׁים אָקרא וְקוֹלִר אָל־בְּנֵר אָדִם Prov. 8. 4, je vous appelle, vous grands, et ma voix (s'adresse aussi) aux fils de l'homme, aux petits; נְמֵל אֲשׁוּר בְּחֵרֶב לֹא־אָרשׁ Is. 31. 8, Aschur tombera par le glaive de celui qui n'est pas un faible mortel; אַנְשֵׁי דָּוָד I Sam. 23. 3, les gens de David, ses compagnons; איש האלחים Deut. 33. 1, serviteur de Dieu ; יַלַחֶם אֵנְשָׁרם לא האֹכֶל

Ez. 24. 17, tu ne mangeras pas le pain des parents, le repas envoyé par les parents à celui qui pleurait un mort; איש ישראל Jug. 7. 14, un Israélite; plus fréq. collectif, les Israélites, Jos. 9. 7. Joint à un autre subst., celui-ci lui sert de qualificatif : אַיל מָלְחַמָּדו guerrier; איש און un homme inique; איש און איש חַבָּיו homme sanguinaire; איש חַבָּיו un homme colère. Avec אים l'un, l'autre (v. אַרשׁ בָּאָרשׁ: בַּיָר שׁי Is. 3. 5, l'un contre l'autre. why Chacun, quelque: אים חלמו Gen. 40. 8, chacun son songe; יישר Gen. 15. 10, chaque morceau ; de même אַרשׁ ,כֵּל־אָרשׁ , שׁיאָן שׂיאָ (v. השָׂאָ, שַּׁשֶׂאַ et שֹּׁהַאָּ).

איש־בּשָׁח. pr. Fils de Saul, II Sam.

הור איש הו n. pr. m. I Chr. 7. 18.

ארשון: m. (diminutif de שיאין). Petit homme; la prunelle, parce qu'on s'y voit en petit: אַרְישׁוּן Deut. 32. 10, comme la prunelle de son œil; אַרְישׁרִין Ps. 17. 8, comme la prunelle, fille de l'œil; et le milieu: אַרְיִּירִין לַיְיבָּין Prov. 7. 9, au milieu, c.-a-d. dans l'obscurité de la nuit; אַרְישׁרִין (keri שַּׁבְּיִין Prov. 20. 20, au milieu des ténèbres, dans d'épaisses ténèbres.

ישׁי n. pr. m. I Chr. 2. 13.

אירוון m. Entrée. Ex. unique : תַּשְׁצֵר תְּאִרוֹן (keri) Ez. 40. 15, la porte de l'entrée (v. אָרָתוּ).

ליתי chald. (de איתי, hébr. איתי. Il est, il y a : איתי אבר עמַלכיּרְהָן. Dan. 5. 12, il y a un homme dans ton royaume; איתי לי il est à moi, j'ai, je possède (v. Esdr. 4. 16). Si le sujet est un pron., il s'ajoute à איתיר comme suffixe : איתיר וו est, איתיר וווי איתיר וווי vous ètes.

אִיחִיאֵל (Dieu est avec moi) n. pr. Prov. 30. 1.

אִיהְטְרְ (contrée de palmiers) n. pr. Ithamar, fils d'Aaron, Exod. 6. 23.

וְאָיִן adj. et subst. (rarement אָיִרוֹן). Fort, solide, dur; force, impétuosité: יְמִשְׁרֵן מָשְׁרֵן בַשְׁרָן מַשְׁרָן מַשְׁרָן מַשְׁרָן מַשְׁרָן Gen. 49. 24, son arc

reste fort, litter. est assis dans la force; קב שיתן מיום Nomb. 24. 21, ta demeure est solide ; de même נְרֵח אֱרֹתֶן Jér. 49. 19, demeure solide; ארי אַרַחָן Jér. 5. 15, peuple fort, puissant; נַתַל אֵירָדָן Deut. 21. 4, un champ dur, aride; יָרֶרָהָ בּנְיִים אֵירֵוּן Prov. 13. 15, le chemin des perfides est dur, difficile; בַּוּרוֹת אֵיתָן Ps. 74. 15, des fleuves impétueux ; selon d'autres : des fleuves qui coulent toujours; אַרָּיָם בּיַּיָם בּיַּיָם Exod. 14. 27, la mer reprit son impétuosité. Plur. Les puissants, les grands : ואַיחַנִים אסלקי Job 12. 19, il renverse les puissants ; בַּרֵרָח תַאַחַנִּים I Rois 8. 2, du mois d'Ethanim, le septième mois de l'année, correspondant à septembre-octobre; "וְרַוְמֹבֹר מְּרָרת אַרְחַנִּים Rit., il se souviendra de son alliance avec les patriarches.

ነርነኛ n. pr. m. I Rois 5.11, Ps. 89.1.

기가 n. pr. Ville batic par Nemrod, Gen. 10. 10.

קרְיָל adj. (rac. בְּבַר. Trompeur, perfide: בְּבִר אַבְיָב לֵּיל מְבִיוּ אַבְיָב Jer. 15. 18, tu es pour moi comme une source trompeuse (אַבְּרָב לְּבַלְבֵּר יְטִרְאַל Mich. 1. 14, (je rendrai) les maisons d'Achsib perfides envers les rois d'Israel (ou semblables à une source trompeuse).

Juda, Jos. 15. 44. — 2° Ville de la tribu de la tribu d'Aser, Jos. 19. 29.

שְלְוְרֵי et אַלְוְרֵי adj. Hardi, cruel, barbare, violent : לאֹר אַכְיָר מִי רְעוּרָנוּ Job 41: 2, il n'est pas si intrépide qu'il le ré-

veille; אַכְּוֵדִי תַּאָּח Jer. 50. 42, ils sont cruels; מַרּבַעָּדִי לְאַכְּוָד Lam. 4. 3, la fille de mon peuple est devenue barbare; וראש מְּתְנִים אַכְּיָר Deut. 32. 33. et le poison violent, mortel, des basilics.

אַכְּוֹרָיוּת f. Cruauté, violence : אַכְּוֹרָיּוּת הַיִּח Prov. 27. 4, la violence de la colère.

אָרָילָה f. Nourriture: נַיַּלֵּהְ בְּבֹיַתְ תְּאָבִילָּת וֹתִידִיא I Rois 19. 8, il marcha fortifié par cette nourriture (v. אָבַלּ).

אָּכִישׁ *n. pr*. Roi philistin, 1 Sam. 21. 11.

אַבַּל Manger, goûter, jouir, dévorer, consumer, détruire; avec l'acc., avec 3, avec יָּמְ וְשֶׂבֶּלְּהָּ וְלֶי בְּיָבֶהָ : לְ rarsm. avec וְאָבַלְהָּ וְשֶׁבֶּלְהָּ Deut. 11. 16, tu mangeras et tu seras rassasie; ולא אַכַל בְּשוֹבֶח Job 21. 25, il n'a gouté aucun bien ; ייאכלו מְקַּרָר דַרְכָּם Prov. 1. 31, ils jouiront du fruit de leur voie; אַרֶב הוֹיב וּ II Sam . 2. 26, le glaive dévorera-t-il toujours ? וָאָשׁ אָכְלָּת אַחַלֶּר־שׁׁתַּד Job 15.34, le feu consumera les tentes de celui qui reçoit des dons corrupteurs ; וָאָכַלְתָּ אֶּז־כָּל־הָעַמִּים Deut. 7. 16, tu detruiras tous les peuples; manger du pain, pour goûter אַכַל לַחָם de la nourriture, faire un repas, et Amos 7. 12, vivre; אַר־שׁׁמְּבֵירָהַם Osée 7. 7, ils tuent leurs juges; וַאֹבֵל צַּתַדַּ נְעַיּרוֹ Eccl. 4. 5, il dévore sa chair, c.-à-d. se consume, se ronge; métaph.: בי־רוֹכָלוּ צַּחִיקִים פֶּחֲנָּת Ez. 42. 5, car les colonnes en mangèrent une partie, c.-à-d. prirent de leur place (רֹאַכְלֹּגּ pour יוֹכְלֹּגִּי).

Niph. Etre mangé, pouvoir être mangé, être consumé : אַטָּר לֹאִרתַאַכּלְּנָּחּ Jér. 29. 17, (des figues) qui ne sont point mangées (tant elles sont mauvaises); תְּיַנְיִּח תַּעְבֶּלֶּח Lév. 11. 47, un animal qui peut être mangé, c.-à-d. dont il est permis de se nourrir (v. Zach. 9. 4).

Pi. Dévorer, consumer: אָבְּלֵרוּא אַם Job 20. 26, le feu le dévorera (p. קאַבְּלֵרוּ).

Pou. Être consumé, être dévore : אָרָלּגּיּ אָרָלּגּיּ אָרָלּגּיּ אָרָלּגּיּ אָרָלּגּיּ אָרָלּגּיּ אָרָלּגּי אָרָלּגּי בּאָרָלּגיּ בּאָרָלּגיּ בּאָרָלּגיּ בּאָרָלּגיּ זיִק Is. 1. 20. vous serez dévorés par le glaive.

Hiph. יְאַכִּרל, (fut. יְאַכִּרל, inf. מַאֲכִרל).

אבל chald. (fut. באָבֶל). Méme signif. Métaph.: אַבְּבלוּ פַרְצִּידוֹן דִּי יִדוּעְדָא Dan. 3. 8, ils mangèrent les morceaux de la chair des Juifs, c.-à-d. ils les ca-

lomnièrent (v. קרץ).

אלֶל m. Nourriture, manger, provision, proie: נְצָּרְ עָּלְרְצָּרְ Gen. 14. 11, et toute leur nourriture; לְצָּרְ דָּאַבְּלְ Ruth 2. 14, au temps du manger; רְּלְבְּצִּי אָרִי רְיבִּוּשׁ עַלִּרְ־אַבָּל Gen. 41. 35, ils assembleront toutes les provisions; עְנָשֶׁר רְיבִּוּשׁ עַלַרְ־אַבָּל Job 9. 26, comme un aigle qui fond sur sa proie.

7₹ n. pr. m. Prov. 30. 1.

לָכֶם יְדְיָה לְּצֶּכְלָּה : Nourriture אָכְלָה Gen. 1. 29, (cela) sera votre nourriture.

קרי לְּבֶּרְ עָלָיזי Forcer. Ex. unique : מִּר-אָבַרְּ עָלָיזי Prov. 16. 26, car sa bouche le force (au travail).

קְצֵּלְיּהְ: M. Poids. Ex. unique: וְצִּלְיּהְ לֹאִ־יְרְבָּּהְי Job 33. 7, mon poids ne pesera pas trop sur toi; selon d'autres: ma main, comme מַּבְּיִּ

אָכֶּר m. Cultivateur, laboureur : אָבֶּר Jér. 51. 23, le laboureur et sa paire de bœufs; pl. יצָּבָרוּם (ער.עב).

기뱃구털 n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 25.

De point, (לא: יא). Ne point, (לא: יא). Ne point, ne pas : אַל־תִּירָא אַבְּרָט אַל־תָא תְּחָדִי מָרִיבָּדוּ אַל־תָּא מָבְרָט אַל־תָא תְחָדִי מְרִיבָּדוּ ; Abram, ne crains point

Gen. 13. 8, qu'il n'y ait point de querelle. Le verbe qui suit est presque toujours au futur; quelquesois le verbe faire, agir, est sous-entendu: אָרָיָאָ אָיָּ אָּ I Sam. 2. 24, (n'agissez) point ainsi, mes fils; אָרָיָאָ אִרְיָאָ Gen. 19. 18, non, mon Seigneur, je te supplie (n'agis point ainsi). Subst.: אָלָיִי אַל בְּעָּרִי אַל בְּעָלִי אָלָי 24. 25, et qui réduira ma parole à rien, à néant? אַרָּיָרָה אַרֹיָרָה אַרֹיָרָה אַרֹיָרָה אַרָּיָר 28, et (dans) le chemin frayé (n'est) point la mort, ou : est l'immortalité.

chald. Même signif.

אל (pl. אַלים) Force, pouvoir, heros, Dieu. Cette dernière acception est la plus generale : יַשׁ־לָאֵל מָדִי Gen. 31. 29, ma main a le pouvoir (de vous faire du mal); אַל וְתוֹר Is. 9. 5, heros puissant; יאַתְּבֶדוּ מְרֵד אַל ווּיִם Ez. 31. 11, je les livrerai dans la main du puissant, du héros des nations, c.-à-d. de Nebuchadonozor; לאַל פֵלְיוֹן Gen. 14. 18, au Dieu suprėme ; יין אַלִּיי Exod. 15, 2, il est mon Dieu; ארוי־אַל Ps. 80. 11, des cèdres de Dieu, c.-à-d. les plus hauts ; סַּוַלְרֶבֶי Ps. 36.7, comme les montagnes de Dieu, très élevées ; אַלִּרם Ps. 29. 1, fils des dieux, grands, princes ; לְמֵל צָּתֵה Exod. 34. 14, et אל זיר Ps. 81. 10, un dieu étranger, une idole.

, pron. Ceux-ci : אָל נְּיְנְיָשָׁא Gen. 19. 8, à ces hommes; אָל נִיּלְיִה לְיִנְיָשָׁא I Chr. 20. 8, ceux-ci naquirent à Rapha (v. אַלַה).

אליה איליף, איליה אליים אילים אילים

17. 49, il frappa le Philistin au front; ניַקם קַדן אַל־דֶּוּבֶל אָחִיר Gen. 4. 8, Cain se leva contre son frère Abel; קונר אַלֵּיךָה ולין Jer. 50. 31, me voici contre toi criminel. — 2º Après les verbes qui n'indiquent pas le mouvement: à, sur, en, dans, parmi, avec, jusqu'à, près de, de, au sujet de, d'après : קום ישבים אַל־חַשְׁלְחָן I Rois 13. 20, ils étaient assis à la table ; הַלְּהַתְּקָבָּה אָל-תַקָּבָה Exod. 26. 28, d'une extrémité à l'autre ; pring אל־יום Nomb. 30. 15, d'un jour à l'autre ; יקורם אַל־יָעָרָר I Sam. 17.3, les Philistins étaient places sur la montagne; ניִּתְעָשֵב אַל־לִבוֹ Gen. 6. 6, il fut attristé en son cœur ; נָאֶל־מֶּלְרָךְה לֹאִר רְתַבֵּן Deut. 23. 25, tu n'en mettras pas dans ton sac; נַדוֹנָא אָל־דַוֹמַלִּים I Sam. 10. 22, il était caché près des bagages; משוא בַּבְבָּטְ צָּל־כַּמָּיִם Lam. 3. 41, elevons notre cœur avec nos mains; נַגַע אֱל־הַשְׁבֵּיָם កក្សាស៊ុន Jér. 51. 9, sa condamnation a touché jusqu'aux cieux, c.-à-d. a été grande ; אַל־תִּשִׂכַּח יַשְׂרַאֵּל אָל־וִּיל Osée 9. 1, ne te réjouis pas, Israel, jusqu'à l'allegresse ; קברו אֹתר אַל־אַבֹּתִי Gen. 49. 29, enterrez-moi près de mes pères; יַיאָפֵר אַבְרָחָם אָל־טְּיָרָת Gen. 20. 2, Abraham dit de Sara (elle est ma sœur); אַל־פִּדּי דֵי Jos. 15. 13, d'après l'ordre de Dieu. بعظ précède quelquefois d'autres prépositions sans rien ajouter au sens: אל אַחַרָּר derrière moi ; אַל אַחַרָּר sous ; en face; אַל מְבֵּרת à l'intérieur; אָל מָדון ; au dehors אָל מָדון entre.

אלא n. pr. m. I Rois 4. 18.

אָלא Seulement : אָלָא Rituel, que toi seulement.

אָלְבְּרִישׁ m. Grêle; toujours précédé de אָבָן Ez. 13. 11, 13.

אלְגוּמִים Bois de corail (v. אַלְנִים). אַלְרָּרָּ יְּיִלְרָּרָּ (celui que Dicu aime) n. pr. m. Nomb. 11. 26.

אָלְרָעָה n. pr. m. Gen. 25. 4, Eldaah, fils de Midian.

יאָלָה intrans. (de אֵל). 1° Jurer, maudire: אָלה וְכַחָשׁ: Osée 4. 2, jurer (faussement) et mentir; אַלָּה אָלָהוּ אָלָהוּ אָלָהוּ 17. 2,

tu as maudit, tu as fait des imprécations.—2° Gémir : אֵלָר בְּרָחִנֶּת Joel 1.8, gémis comme une vierge.

Hiph. Faire preter un serment, adjurer: לְּחָאֵלְהוּ I Rois 8. 31, pour le faire jurer; אָרָהָעָל אָארּל אָרִהְעָם I Sam. 14. 24, Saul adjura le peuple. לְיִּאָל נְיִאָּל (pour וּלְאַלָּה).

אָלָה f. (pl. אַלָּהוֹי). 1° Serment, imprécation, malediction : קּוֹדִי נָא אֶּלֶה בַּיניחֵיםי Gen. 26. 28, qu'il y ait un serment entre nous; אַלָּהוֹ מִיּדוֹשׁ מַלֵּא Ps. 10. 7, sa bouche est pleine de malédictions; ינְשְׁאֵל בְאָלָה נַמְשׁוֹ Job 31.30, pour demander sa mort par des imprécations. –- 2º Synonyme de בְּרַיּרוּ Alliance, chose jurée, promise : לָּצֶבְרָדָה בָּבְרִית רֵי אֱלֹדֶיךָה וּבְאַלַּחוֹ Deut. 29. 11, pour te faire entrer dans l'alliance de l'Eternel ton Dien et dans son pacte. אַלָּחִד Mon serment, serment qui m'a été prêté : חבות קאַלְחִי Gen. 24. 41, tu serais dégagé de la promesse que tu m'as faite; אַנָאַיים אלים Neh. 10. 30, ils preterent serment; ניָבֵא אֹרוֹ בּצָּלָת Ez. 17. 13, il lui fit preter serment.

אַלְה (v. אַלּהְ). Chène. Ex. unique: רְאַלּהְן Jos. 24. 26, sous le chène.

אַלְה f. Térébinthe ou chêne: אַלְה f. Térébinthe ou chêne: אָבְּק הַחָּקּ Gen. 35. 4, sous le térébinthe (v. אִיל).

Dieu, Divinité : אַלָּתָה, héb. הַּלָּתָּא, héb. הַלָּתָּא, Dieu, Divinité : בּנְתִּילְּתָּא, אַלָּתָר, Dan. 3. 29, il n'y a point d'autre Dieu; בְּעַבְּא נְבַרְשָּׁא לַתְרָין בַּעְבָּא נְבַרְשָּׁא Dan. 5. 4, ils glorifiaient des dieux d'or et d'argent; Dan. 3. 25, à un fils de Dieu, à un ange.

אָלָה pron. démonst. pl. (de ייָּר, v. אַלָּה.). Ceux-ci, celles-ci; ceux-là, celles-là. בּילְהִים (v. הַוֹּאָב).

נאלה בלם דוד שורא : chald. Voici Dan. 2. 31, et voici une grande statue.

וְאָלוּ לַעָבָּדִים וְלִּשְׁתְּיוֹת נְמְפֶּרְנוּ: Si: וְאָלוּ לַעַבָּדִים וְלִּשְׁתְּיוֹת נְמְפֶּרְנוּ: Esth. 7. 4, et si nous avions été vendus comme esclaves et comme servantes.

ינישש אַלוּהַ m. Dieu, Divinité : יַנישש אַלוּהַ Deut. 32. 15, il abandonne le Dieu qui l'a crée ; אַלוֹהַ נְבֶר Dan. 11. 39. un dieu étranger. Usité principalement en poésie, pour désigner le vrai Dieu, avec suff.: אַלאלדוּ Hab. 1. 11, sa force, il l'attribue à son Dieu (v. אַל.

אַל חַים Pl. אַלחַים, const. אַלחַים, avec suff. אַלחַים אלקיקה. 1º Dieu (renfermant toutes les forces, tous les attributs), dieux, juges, anges : אלחים קדשים דויא Jos. 24. 19, il est un Dieu saint ; אַלהַר מְצְרַיִם Exod. 12. 12, les divinités de l'Égypte; ਜਦੂਮ רְיְשִׁיכְן אֵלְדִים Exod. 22. 8, celui que les juges condamneront; אַני אָמַרְתִּר אֱלֹוִים אַם Ps. 82. 6, j'avais dit: Vous etes des anges. Avec l'art.: מָאֵלְהִים le Dieu, le vrai Dieu; פר יי חוא תאלחים Deut. 4. 35, car l'Eternel est le (vrai) Dieu ; בַּן אַלֹּדִים (pl. בְּנֵר אֵלִרם comme בְּנֵר דָּואֱלֹדִדּם) Gen. 6. 2, Job 1. 6, fils de Dieu, les anges; איש האלהים Deut. 33. 1, l'homme divin, titre donné à Moise; Néh. 12. 24, à David; I Sam. 2. 27, il désigne prophète en général; Jug. 13.6, ange.-2º adj. Divin, grand, excellent : נְשֵׂרא אלקדים Gen. 23. 6, un grand prince; montagne de Dieu, c.-a-d. très fertile ou très élevée; מַלָּג אֵלֹדִירם Ps. 65. 10, ruisseau bienfaisant.

אַלול m. Le sixième mois de l'année, corresp. à août-septembre, Néh. 6. 15.

אַלוּל cheth., Jér. 14. 14 (keri אֵלוּל.). Vanité, sottise.

אַלוֹן Plaine: מְאַלְנֵי מַמְרֵא Gen. 13. 18, dans les plaines de Mamré; אַלוֹן קְעוֹיְנִים אַלוֹן קעוֹיְנִים 37, la plaine des magiciens. Suivant d'autres : chênes (v. אַלוֹן).

אַלוֹן מָכוּח: Chène אַלוֹן מָכוּח: Gen. 35. 8, chène des pleurs.

יוֹן אַ n. pr. m. I Chr. 4. 37.,

d'autres: comme un agneau apprivoisé, rendu docile (v. אַלַאַ et אַלַאַ).

אָלויש n. pr. Station dans le désert, Nomb. 33. 43.

אָלְוָבֶּרְ (présent de Dieu) n. pr. m. I Chr. 26. 7.

אָל Kal inusité. Corrompre, pervertir. Niph. Etre corrompu, être perverti : יְתְהָּי נַאֵּלְתוּר Ps. 14.3, ensemble ils sont pervertis.

ነባንኝ (grace de Dieu) n. pr. m. II Sam. 23. 24.

m. 1° Eliab, fils de Helon, chef de la tribu de Zabulon, Nomb. 1. 9. — 2° Frère de David, I Sam. 16. 6. — 3° I Chr. 16. 5.

אָליאֵל (Dieu est ma force) n. pr. m. 1° I Chr. 11. 46. — 2° 5. 24. — 3° 8. 20.

אָליאָחָה (Dieu lui est venu) n. pr. m. 1 Chr. 25, 4.

לְרֶדֶּלְ (Dieu l'aime) n. pr. Elidad, fils de Chislon, chef de Benjamin, Nomb. 34. 21.

가 (Dieu le connaît) n. pr. m. 1° Fils de David, II Sam. 5. 15. — 2° I Rois 11. 23.

אַלְיָהּ et אֵלְיָהּ (dont l'Éternel est le Dieu) n. pr. 1° Élie le prophète, I Rois 17. 1. — 2° I Chr. 8. 27. — 3° Esdr. 10. 21.

אליהו (dont il est le Dieu) n. pr. m. I Chr. 26. 7.

אליהוא n. pr. 1° Elihou, fils de Barachel, ami de Job, Job 32. 2. — 2° I Sam. 1. 1.

אָלְיִהוֹעֵינֵי (mes yeux sont dirigés vers Dieu) n. pr. m. Esdr. 8. 4.

אָלְיוֹעִינִי n. pr. m. Même signif. I Chr. 3. 23, et plusieurs autres.

እንጦን (Dieu le cache) n. pr. m. II Sam. 23. 32. קליחול n. pr. m. I Rois 4. 3.

אַלִיל m. Vanité, néant, idolátrie, idole: קל-אַלְדֵי חָצַבְּים אָלִילִים Ps. 96. 5, tous les dieux des nations sont des vanités, des idoles; קַּבְּים אָלִילָם Job 13. 4, vous êtes tous des médecins de néant, inutiles; וְמַכְּים וְאֵלִיל Jér. 14. 14, et divination et idolátrie.

אָליטָלְהְ (Dieu est son roi) n. pr. m. beau-père de Ruth, Ruth 1. 2.

128 et 128 chald. pron. pl. Geux-ci, Dan. 2. 44, 6. 7.

ግርነን (Dieu l'augmente) n. pr. m. 4° Eliasaph, fils de Deouel, chef de Gad, Nomb. 1. 14. — 2° Fils de Lael, 3. 24.

TXT (Dieu est son secours) n. pr. 1° Eliézer, serviteur d'Abraham, Gen. 15. 2.—2° Fils de Moïse, Exod. 18. 4. Et plusieurs autres.

אַליעָם n. pr. m. 1º Eliam, père de Bathseba, Il Sam. 11. 3. — 2º 23. 34.

לְיִלְי n. pr. 1° Eliphaz, fils d'Esau, Gen. 36. 4. — 2° Eliphaz, ami de Job, Job 2. 41.

לְּלֶּלֶּלְ (que Dieu juge) n. pr. m. I Chr. 11. 35.

אָליפְּלְהוּ (que Dieu distingue) n. pr. m. I Chr. 15. 18.

אַליפָלט (Dieu est son refuge) n. pr. m. 1° I Chr. 3. 6 — 2° II Sam. 23. 34.

אַליצוּה (Dieu est son rocher) n. pr. m. Elizur, fils de Sedëur, chef de la tribu de Ruben, Nomb. 1.5.

한 Nomb. 3. 30. — 2° 34. 25.

אָלְיִקְיּמְ n. pr. m. II Sam. 23. 25. בּיִרְיִּתְּיִּמְ (que Dieu relève) n. pr. m. 1° II Rois 18. 18. — 2° Eliakim, fils du roi Josias (v. יְדוֹיִיִּקִים). — 3° Eliakim, prêtre, Néh. 12. 41.

עלישָׁבע (dont le serment est Dieu) n. pr. Elisaba, fille d'Aminadab, femme d'Aaron, Exod. 6. 23.

אַלישָה n. pr. 1° Elisa, fils de Javan,

Gen. 10. 4. — 2° D'une province près de la mer, Ez. 27. 7.

אַלִּישׁוּעֵ (Dieu est son secours) n. pr. Fils de David, II Sam. 5. 15.

אַלְיָשִׁיכּ (Dieu le récompensera) n. pr. m. I Chr. 3. 24, et plusieurs autres.

אַלִילְּיָטְ (Dieu l'exauce) n. pr. m. 1° Elisama, fils d'Amihud, chef d'Ephraim, Nomb. 1. 10. — 2° Plusieurs autres.

אָלישָׁע (Dieu est son salut) n. pr. Le prophète Elisée, II Rois 2. 1.

אַלישָׁפָּט (Dieu le juge) n. pr. m. II Chr. 23. 1.

אַלְיָחָה n. pr. Le même que אַלְיָחָה n. pr. Le même que אַלְיָחָה chald. pron. Ceux-ci, Dan. 3. 12.

אַלְלֵי interj. Malheur! toujours avec → Job 10. 15, malheur a moi!

PD Kal inusité. Niph. Étre ou devenir muet, se taire : אָנָאָיָן Is. 53. 7, elle se tait; אָנָיִר שְׁפֶּיִר שְׁפֶּיִר אָנָיִי Ps. 31. 19, qu'elles deviennent muettes ces lèvres mensongères.

י Pi. Lier : אַלְאִים מְאַלְטִים הַאָּלְאָים Gen. 37. 7, nous etions à lier des gerbes.

Ps. 58. 2, la justice selon laquelle vous devriez parler est-elle muette? Selon d'autres, pour בּלִים צִילִים צִילִים צִילִים vous hommes forts, ou : bien que vous parliez fortement de justice; selon d'autres : hommes assemblés, de בּלִידִיי צִילָּם, liés, unis; בַּלִידִי צִילָּם Pi., liés, unis; בּלִידִי צִילָם Ps. 56. 1, sur la colombé muette au milieu des étrangers, nom d'un air; selon d'autres : sur l'oppression des forts dans l'exil.

לברם אלפרם אלפרם (Buet : בּרִישׁוּם Exod. 4. 11, qui rend muet; קלברם אלפרם Is. 56. 10, chiens muets.

אָלֶם (pour אַלְטְגִּים) Mais, Job 17. 10. שׁלְטְגִּים m. pl. Bois rare, I Rois 10, 11; par transpos., אַלְנִגְּיִם II Chr. 2. 7, bois de corail.

אַלְמוֹרֶר n. pr. m. Almodad, fils de Joktan, Gen. 10. 26.

אַלמּהָ f. Gerbe : אַלמּדִם Gen.37.7, des

gerbes; ניבוא אַלְּמֹיְדִי Ps. 126. 6, celui qui porte ses gerbes.

אַלְטֶּלָאי (pour אָל (אָם לֹא Aboth , s'il n'y avait point.

기계가 n. pr. Ville de la tribu d'Aser, Jos. 19, 26.

לאֹדאַלְפָן וִשְׁרָאֵל — פַאֵּלְדָּיוּ: Veuf : לאֹדאַלְפָן וִשְׁרָאֵל Jer. 51. 5, Israel n'est point veuf de son Dieu (Dieu ne l'a point abandonné).

אַלְטן m. Veuvage: שְׁלִטן Is. 47. 9, privation d'enfants et veuvage.

I אַלְּכֶנְהְוּ f. Veuve: אַלְכָנְהָוּ Exod. 22. 23, et vos femmes deviendront veuves; אַלְבָּנְהוּ II Sam. 20. 3, veuves du vivant de leurs maris; métaph., d'un état sans gouvernement: אַאָבָּהַ אַלְכָּנִהְיּנִיּ Is. 47. 8, je ne serai point veuve, c.-a-d. sans roi.

וו אַלְמְנוֹח Palais: אַלְמְנוֹח Is. 13. 22, dans ses palais; באַלְמְנוֹחי Ez. 19. 7, il connut ses palais, ou : ses veuves (ע. בידָר אַלְנִיחִיר).

קרְנְירָ אַלְּמְנּיְהָה (Veuvage: אַלְטְנוּת Gen. 38. 14, les vêtements de son veuvage; métaph.: דָּרְרָפָּת אַלְכְּעּיַרִיךְ, Is. 54. 4, la honte de ton veuvage, c.-à-d. de ton cxil.

וֹאָלֵן (v. אָלֵרן) Ceux-ci.

Dupped (Dieu sa grace) n. pr. m. I Chr. 11. 46.

ֹין (que Dieu a donné) n. pr. m. II Rois 24. 8.

קלֶּכֶּר n. pr. d'une province, Gen. 14. 1.

לְעָר n. pr. m. I Chr. 7. 21.

אָלְעָרָה (que Dieu revêt) n. pr. m. I Chr. 7. 20.

אַלְעוּיִי (Dieu est l'objet de ma louange) n. pr. m. I Chr. 12. 5.

לְּלֶלְיָּגְיׁ (que Dieu protége) n. pr. m. 1° Elazar, grand pontife, fils d'Aaron, Exod. 6. 23. — 2° Plusieurs autres.

אָלְעֵלֵה et אָלְעָלֵה n. pr. Ville de la tribu de Ruben, Nomb. 32. 3.

ቫኒኒንኝ (que Dieu a créé) n. pr. m. 1°1 Chr. 2. 39. — 2° Jér. 29. 3.

אָל Apprendre, s'accoutumer: אָרָה אָרְהָאָה Prov. 22. 25, pour que tu ne t'habitues pas a ses voies.

Hiph. Produire des milliers: מַאַלִּתְּיִבְּיִי Ps. 144. 13, nos brebis en produisent des milliers (v. אָלָאָ).

ባንኞ m. 1° Gros betail (plur. scul usité) : שֵׁלֶתְיף Dent. 28. 5, la portée de ton betail; צֶּמֶד הַאֵּלְמִדם כִּלָם Ps. 8. 8, tout le menu et le gros bétail (v. 545). באַלָּפֵר אַרלִרם: Nom de nomb. Mille: בָּאַלָּפֵר אַרלָרם Mich. 6. 7, à des miliers de béliers; אַלְפַּיִם deux mille ; אַלָּפִּים six mille ; קאָר אָלֶם cent mille. — 3° M. Groupe d'hommes, famille: רַאשָׁר אַלְפַר רָשׁרָאַל הַם Nomb. 1. 16, ce sont les chefs des familles d'Israel; אַלְפִּר דַּוּדֵל מְּמְנַצֵּח Jug. 6. 15, ma famille est la plus pauvre de celles de Manassé; צַּיָרר לָּדְיּוֹת בָּאֵלְמֵר יהקה Mich. S. 1, trop faible pour être (compté) parmi les familles de Juda.— 4º N. pr. Ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 28.

ַאְלֶף et אָלְרְ chald. Mille, Dan. 5. 1. אָלְפָּלָט n. pr. m. I Chr. 14. 5.

אָלְפַעל (œuvre de Dieu) n. pr. m. I Chr. 8. 11.

יְרְאָלְאָ Kal inusité. Pi. Ex. unique : אַרְאָבְּאָרָאַ Jug. 16. 16, elle le tourmentait, l'importunait (v. אָרִץ).

וְאַלְעָּלְיּ n. pr. Exod. 6. 22, le même que אֵלִינָּקּוּ 1°.

ריכלה ביל ביל Ex. unique: אַלְקוֹם מַבּוּ Prov. 30. 31, et un roi auquel rien ou personne ne résiste; comp. de אַפּר בּידּים; selon d'autres: et un roi entouré do son peuple (v. בּיִרָּים). 1°Exod. 6, 24. — 2° Père de Samuel, I Sam. 1. 1. — 3° Plusieurs autres.

マアトペ nom patron. Le prophète Nahum d'Elkosch, Elcès, ou l'Elkosite, Nah. 1. 1.

אָלְתּוֹלַר (ע. אָלְתּוֹלַר).

אַלְחְקַה et אָלְחְקַה n. pr. Ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 43, 21. 23.

기우주 * n. pr. Ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 59.

DN conj. ct adv 1° Si, quand mėme, quoique, ou : תַּבְּיבִי הַבְּיבִי Lév. 26. 8, si vous suivez mes commandements; אַס־יָבְּיךְיבִי בָּיָבָ Nomb. 22. 18, quand mėme Balak me donnerait; בְּיבְבִיבּיבּי Nah. 1. 12, quoiqu'ils soient puissants et nombreux.

בי répété: Ou, ou; soit, ou: רְּבֶּיְרָ וְאַבּ בְּבָּיְרָ וְאַבּ בְּבָּיְרָ וְאַבּ בְּבָּיִר וְאַבְּיבִילְי ; Jos. 22. 22, si c'est par rébellion ou par désobéissance; יְבִייְבֶּע אָבּ בְּּתְּבְּעִבְילִי ; Ps. 81. 9, Israel, ah! si tu voulais m'écouter!

3° Nėgat. Non, ne pas (formule de serment): אַמ־לְרָוֹר אֲבָּוַב Ps. 89. 86, je ne manquerai point de fidélité à David; אָמ־יִרְאַצְּ אַזְּיִרְאָבָּיִץ Nomb. 11. 23, ils ne

verront pas le pays, sous-entendu je jure. Simple negat.: פַּבְּן אָבּדִירָבָּאָר יָרִיבָּרוּ 1 Jug. 5. 8, on ne voyait ni bouclier ni lance; וְאַבּיבְיֵנְי לְּדוֹר יִדִּיר Prov. 27. 24, et la couronne n'est pas pour toutes les générations.

אַרִים אַרִּים בּוֹן II Rois 1. 2, (allez demander) si je releverai de cette maladie; יְבִיים בּוֹן II Rois 1. 2, (allez demander) si je releverai de cette maladie; יְבִיים בּוֹן אַבְּיָם בּוֹן II Rois 1. 2, (allez demander) si je releverai de cette maladie; יְבִּיִּם בּוֹן Iob 6. 12, est-ce que ma force est comme celle des pierres? Quelque-fois avec יִיִּ בִּיִּרִי בִּי בִּי וּחַ Iob. 6. 13, est-ce qu'il n'y a plus de secours pour moi en moi-même? Après une interrogation, ou: יְבִּיִּבְיִם הַּיִּבְּיִּ וְשִׁי בְּיִבְּיִּ Ios. 5. 13, es-tu pour nous ou pour nos ennemis? אַבּיּרִנוֹן יִיִּ בִּיְרָם בִּיִּ וֹן וּשִׁלִּירָן יִיִּ בְּיִבְּיִם בּּיּרָן בַּיִּבְּיִ יִּיִּ בְּיִבְּיִם בּּיּרָן וּשִּבְּיִּרִן וּשִׁלִּירָן בּיִּבְּיִ בְּיִבְּיִם בּיִּבְּיִ וְּשִׁבְּיִבְּיִם בּּיּרָם בּיִּבְּיִ בְּיִבְּיִבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִּם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִבְיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בְּיִבְּיִבְּיִם בּיִּבְּיִבְּיִם בּיִּבְּיִבְּיִם בּיִּבְּיִבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִבְּיִם בְּיבִּים בּיִבְּיִם בּיִבְּיִם בּיִּבְּיִבְּיִם בּיִּבְּיִּם בּיבִּים בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִּם בּיבִּים בּיִּבְּיִּם בּיבִּים בּיִּבְּיִּים בּיִּבְּיִּם בּיִּבְּיִים בּיִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּים בּיים בּיבּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּים בּיבְּים בּיבּים בּיבְּיים בּיבְּים בּיבּים בּיבּיים בּייִּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּייִים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבְּיים בּיבִּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים ב

יָאֵל פּגוֹmer: יָאֵל מִרְבָּח לְּכַשֵּׁר אָנְדּרוּח Aboth, ne donne pas souvent la dimo par estimation.

תְּשְׁבְּיה n. pr. d'une colline sur le chemin de Guébon, II Sam. 2. 24.

אָבְּה chald (pl. צִּמִּדן). Coudée, Dan. 3. 1.

ਸਲ੍ਲੇ f. Terreur (v. ਸੜ੍ਹਾਲ). ਸਲ੍ਲੇ f (pl. seul usité). Peuple, tribu (v. לְלָאִם: Nomb. 25. 15, chef des tribus; שַׁמִּיִּדִים פָּל-דָאָאִנִּיִים Ps. 117. 1, peuples, louez-le tous.

אָמָה chald. (pl. אַמִּיא et אִּמָּיא). Mėme signif., Dan. 3. 4, 7, Esdr. 4. 10.

I אָבֶלוֹ אָ אָבלוּ אָמוֹן: Prov. 8. 30, j'étais auprès de lui sa pupille, j'étais élevée auprès de lui. Selon d'autres: j'étais artisan, architecte, auprès de lui (v. אַבָּוֹ, אָבָּוֹן).

II אָמְלְּ (pour יְיִבּייִן) Foule, multitude, Jér. 52. 15; peut-être aussi 46. 25: אַנִייִ יְיִבְּאַ multitude de No.

אַמּרּנְה, (pl. אַמּרּמָה). Fermeté, constance, fidélité, vérité, probité (loyauté) : רָבָּי אַמּרּנְה Exod. 47. 12, ses mains gardèrent la fermeté, restèrent fermes; רְבָּיִר אַמְּבְּינְה אָבְּינָה Hab. 2. 4, et le juste vit par sa constance; אַבְּעָה הָשָּׁבְּינָה הָשָּׁבְּינָה הָשָּׁבְּינָה הָשָׁבְּינָה הָשָׁבְּינָה הָשָׁבְּינָה הַשְּׁבְּינָה הַשְּׁבְּינָה הַשְּׁבְּינָה בּינְה בְּעַבְּינָה בְּעָבְּינָה בְּעַבְּינָה בְּעַבְּינָה בְּעַבְּינָה בְּעַבְּינָה בְּעַבְּינָה בְּעַבְּינָה בְּעַבְּינָה בְּעַבְּינְה בְּעַבְּינָה בְּעַבְּינָה בְּעַבְּינָה בְּעַבְּינָה בְּעַבְּינָה בְּעַבְּינִה בְּעִבְּינִה בְּעַבְּינִה בְּעַבְּיִה בְּעַבְּיִה בְּעַבְּיִה בְּעַבְּיִה בְּעַבְּיִה בְּעַבְּיִה בְּעַבְּיִה בְּעִבְּיִה בְּעִבְּיִה בְּעַבְּיִה בְּעִבְּיִם בְּעִבְּיה בְּעִבְּיִה בְּעִבְּיִה בְּעִבְּיִה בְּעִבְּיִה בְּעִבְּיִה בְּעָבְיִיה בְּעִבְּיִיה בְּעִבְּיה בְּיִבְּיִיה בְּעִבְּיִיה בְּעִבְּיה בְּיִיה בְּעִבְּיה בְּעִבְּיה בְּיִבְּיִיה בְּיִבְּיה בְּיִיבְּיה בּיִיה בְּיִיה בְּיבִּיה בּיּיה בּייה בּיּיה בּיּיה בּיּיה בּיּיה בּיּיה בּיּיה בּיּיה בּיּיה בּייה בּיּיה בּיּיה בּיִיה בּיּיה בּייה בּיּיה בּייה בּייה בּייה בּיּיה בּייה בּ

የነጋዩ (fort, vaillant), n. pr. Amos, père du prophète Isaïe, Is. 1. 1.

י אָפּאי m. Dureté, violence : אָפָע אין אָפּאָ Rituel, par la dureté du cœur (אָפָץ.).

ጥ n. pr. m. Esdr. 2. 57.

אַכִינון (v. אַבְּער מּ, אַכִּינוֹן n. pr. Fils de Da-

vid, Il Sam. 13. 20.
אָמִיץ adj. Fort, puissant: אָמִיץ Job 9. 19, s'il s'agit de force, voici,

il est tout puissant. Le plus souvent suivi de בי Is. 40, 26 (ע. אָפַץ).

אָמִיר זיי, אַ אָּמִיר Is. 17, 6, a la pointe du sommet (de l'arbre); Is. 17. 9, comme l'abandon de la forêt et du sommet (de la colline). Selon d'autres: branche, arbre.

אָמֵל Etre abattu, languir; Kal seulement au part.: פָּחַרְּ לִבְּחַרְּ Ez. 16. 30, comme ton cœur est languissant.

אַמֵּלְלִּים adj. Faible, impuissant: מְּמְּמֵלְּלִים Néh. 3. 34, ces Juifs affaiblis. בּיִּחְיּתְּיִּלְיִם n. pr. Ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 25.

ל. אָפָרִים עַלֵּי הוֹלָע: 1º Élever: אַמָּיִם עַלֵּי הוֹלָע: 1. אַמּרְיִם עַלֵּי הוֹלָע: 4. אַכָּר מּנוֹע מִינִי מִינְיּי מּינִי מִינְיּי מִינְיִּי מִינְיִּי מִינְיִּי מִּינִי מִינְיִּי מִּי (וֹ. הַיְּיִּיְּעִּׁ (וֹ. הַיְּיִּעְּׁ (וֹ. הַיְּעָּׁעִּׁ (וֹ. הַיִּעְּעִּׁ (וֹ. הַיִּעְּעָּׁ מִינִי מִּיּ מִינִי מְּעִּבְּיִי מְּעִּׁ מְּיִּבְיִי מְּעִּיּ מְיִּבְּיִי מְּעִּבְּי מִיּיִ מְּעִּבְּי מִינִי מִּיִּבְי מִּיִּבְי מִינִי מִּבְּי מִּיִּבְי מִּבְּי מִּיִּבְי מִּיִּבְּי מִּיִּבְי מִּיִּבְי מִּבְּי מִּבְי מִּבְי מִּבְּי מִּבְי מִּבְּי מִּבְי מִּבְי מִּבְי מִבְּי מִינִי מְבֵּי מִינִי מְבִּי מִּבְּי מִייִ מְּבְּי מִייִּ מְּבְּי מִייִּ מְּבְּי מִייִ מְּבְּי מִייִּ מְּבְּי מִּי מְיִּבְּי מִּבְּי מִּבְי מִּבְּי מִּבְּי מִּבְּי מִינִי מְּבְּי מִייִּ מְּבְּי מִי מִינִי מְּבְּי מְיִּבְּי מְּבְּי מְיִּבְּי מְּבְּי מְיִּבְּי מְּבְּי מְיִּבְּי מְבְּי מְיִּבְּי מְבְּי מְיִּבְּי מְבְּי מְבְּי מְיִּבְּי מְבְּי מְבְּי מְיִּבְּי מְבְּי מְיִּבְּי מְבְּי מְיִּבְּי מְּבְּי מְיִּבְּי מְבְּי מְיִּבְּי מְבְּי מְיִּבְּי מְיִּבְּי מְיִּבְּי מְיִּבְּי מְּבְּי מְיִבְּי מְבִּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְיים מְבִּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְּיים מְּבְּי מְיִּבְּי מְבְּיים מְּבְּי מְבְּיִים מְבְּי מְבְּי מְיִים מְּבְּי מְיִים מְּבְּי מְיִּי מְיִים מְּבְּי מְיִי מְּיִים מְּבְּי מְיִים מְּבְּי מְיִּים מְּבְּיִים מְּבְּי מְיִים מְּבְּיִים מְּבְּיִים מְּבְּיִי מְּיִים מְּבְּיִי מְיִּיְיִי מְּבְּיִי מְּבְּיִי מְיִייִי מְּיִים מְּבְּיִי מְיִּי מְּבְּיִי מְּיִּים מְּבְּיִי מְיִּי מְּיִּים מְּבְּיִים מְּבְּיִי מְּיִּיְיּי מְיּבְּיּי מְיּבְּיּי מְּיִי מְּבְּי מְּבְּיִי מְּבְּי מְבְּיִי מְיּבְּי מְבְּיִי מְּבְּי מְבְּיי מְבְּיִי מְיּבְּי מְבְּיי מְבְּיים מְּבְּיִי מְיּבְּיים מְּבְּיים מְיּבְּיִים מְּבְּיים מְבְיים מְבְּיים מְּבְּיִים מְבְּיִים מְּבְּיִים מְבְּיּים מְיּבְּיּים מְּבְּיִים מְּבְּיּים מְּבְּיּים מְבְּיִים מְּבְּיִים מְּבְּיִים מְּבְּיּים מְּבְּיִים מְּבְּיְיְיּיִים מְּבְּיְיְיּיּים מְּיי

 II אָלון Hiph. Aller a droite. Ex. unique: בְּיִבְיִנִים Is 30. 21, lorsque vous voudrez aller a droite. בָּיבָּר, בָּיִבֶּר, בַּיִּבְינִים יַּבְּינִים אַנִּרְיִּבְינִים בּיִּבְינִים יִּבְינִים אַנִּיבְינִים יִּבְּינִים יִּבְּינִים בּיִבְּינִים יִּבְּינִים בּינִים בּינִיים בּינִיבְיים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִיים בּינִיים בּינִיים בּינִיבּיים בּינִים בּינִיבְּיים בּינִיבּיים בּינִיבּים בּינִיבּים בּינִיבְּיים בּינִיבְּיבְיים בּינִיבְּיבְּיים בּינִיבְיים בּינִיבְּיים בּינִיבְּיבּים בּינִינִים בּינִיבְיבּים בּ

תיקן chald. Aph. דיין מאכן avec א Avoir confiance: דיין באכן באלוד Dan. 6. 24, parce qu'il avait mis sa confiance en Dieu. Part. pass. Ce qui est certain, vrai: אַקְיבָין שְּׁשְׁרֵאוּ Dan. 2. 46, et son interprétation est vraie.

אָטָן m. Artisan: מַצְמֵּח דְיֵד אָטָן Cant. 7. 2, œuvre des mains de l'artisan.

ולא מאלידי אָמַן: Is. 65. 16, par le vrai Dieu. — 2° adv. d'affirmation. Certainement, ainsi soit-il, amen: אָמַן מַן מַדְּעָשָׁאָ Jér. 28. 6, amen, puisse Dieu agir ainsi; אָמָן מַן נּעָם מַן tout le peuple répondra amen A la fin de plusieurs psaumes: אָמַן וְאָמַן

קיא m Fidélité, vérité. Ex unique: אָסָרְּאָת Is. 25. 1, (tes desseins s'accomplissent) avec fidélité, avec vérité.

קאָדי אַטְאָר f. Linteau. Ex. unique: דְּאָדִי חִוּקְרָהְיּ II Rois 18. 16, et ler linteaux qu'Ezéchias avait couverts (d'or).

קּאָשֶׁר 1° f. Education, tutelle: מַאָשֶׁר Esth. 2. 20, comme lorsqu'elle était sous sa tutelle. — 2° adv. En vérité: אַרוּחָר Gen. 20. 12, aussi en vérité (elle est) ma sœur.

וֹאָרְעֹנוֹ (fidèle) n. pr., fils ainé de David, II Sam. 3. 2.

בּיְטְאָלְ adv. Sûrement, certes, en vérité: אָמְעָם תָּיבֶּק Job 9. 2, certes, je sais qu'il en est ainsi; אָמְעָם תַּי נִדְילָה נִדּיבֵן Is. 37. 18, il est vrai, δ Éternel! אָמָעָם עָר נָדְאַב Job 12. 2, il est sûr, il est vrai que (v. אָמַן).

Dבְּיְרְאָ adv. Mėme sign., toujours avec une interrogat.: מָבְּיִרְ Gen. 18. 13, est-ce qu'en vérité? יְאַבְּעָ בֹּאָבֶר בֹּאָ אִבְל בַּבְּרָיָר Nomb. 22. 37, est-ce qu'en vérité je ne puis pas t'honorer?

רְאָבֵיץ (fut. יָאָבֵיץ) Étre fort, être courageux, vaincre : קר אָמָצרּ יְשָּׁמָין Ps. 142. 7, car ils sont plus forts que moi; דְיִחָּקָין Jos. 1. 7, sois ferme et courageux; הַנָּיִי דְיִדְּיִרוּ Il Chr. 13. 18, les enfants de Juda vainquirent.

Pi. Affermir, fortifier, inspirer du courage, soutenir, consolider, avec ביב endurcir: אָמַאָהָ הִיבִּים פּרְטִית בּיבְים Job 4. 4, tu as affermi les genoux chancelants; בּרְבָּיָם Ps. 80. 18, l'homme que tu as fortifié pour toi (que tu t'es choisi); יבְּיִבֶּם בְּמִירִם Job 16. 5, je vous encouragerais par mes paroles; vous encouragerais par mes paroles; la maison de Dieu); בּיִבְּיִבְּיִרְּ וּלִבְּרָ בְּרַבְּרָ בְּרָבְיִבְּרָ בְּרַבְּרָ בְּרִבְּרָ בְּרַבְּרָ בְּרַבְּרָ בְּרָבְרָ בְּרָבְּרָ בְּרָבְרָ בְּרָבְרָ בְּרָבְרָ בְּרַבְּרָ בְּרָבְרָ בְּרִבְּרָ בְּרָבְּרָ בְּרָבְרָ בְּרִבְּרָ בְּרָבְיִבְּרְ בְּרָבְיִבְּרְ בְּרִבְּרָ בְּרָבְיִבְּרְ בְּרִבְּרְ בְּרִבְּרָ בְּרִבְּרָ בְּרִבְּרְ בְרִבְּרְ בְּרִבְּרְ בִּרְבְּרִיךְ בִּרְבְּרְ בְּרִבְּרָ בְּרִבְּרְ בִּרְ בִּרְבְּרְ בְּרִבְּרְ בְּרִיבְּרִי בְּרִיבְּרִי בְּרִיבְיִי בְּרִיבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּרִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְיּי בְּיִבְיּבְיּי בְּיִי בְּיִבְיּי בְּיִי בְּי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיּי בְּייִבְיּי בְּייִבְיּי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִיבְיּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּייִבְייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְיּיִייִי בְּייִיי

cœur; יְאַבֶּירְלּוּ תַּצְבֵּיר יְצֵיר Is. 44. 14, il s'est choisi un bois fort parmi les arbres de la forêt, ou: il affermit, élève, etc.

Hiph. S'affermir: וְיַאַמֵץ לָּמֶּךְ Ps.27. 14, et que ton cœur s'affermisse.

Hithp. 1°S'empresser vivement, être fermement résolu: הְּתְאַמֵּץ לֵכֵּלוּה בַּכֶּרְכָּבְּה Rois 12. 18, il s'empressa de monter dans son char; תְּיִבְּאָרָה הַיִּבְּאָרָת Ruth 1. 18, qu'elle était fermement résolue.— 2° Vaincre: עַלֹּרְרְתַבְּעָם II Chr. 13. 7, ils vainquirent Roboam (v. מַאָּעָץ).

אָרָהָים adj. Brun. Ex. unique: סּוּסִים בּיְהָים אֲמָבִּים Zach. 6. 3, 7, des chevaux tachetés et bruns (v. יְימִיץ). Selon d'autres: vigoureux, de

אָטֶא m. Force: אָבֶּיר יִדִים יֹסִיף Job 17. 9, et celui dont les mains sont pures augmentera de force.

אַמְעָּדְּה לִּר : Force, soutien : אַמְעָּה בּי ְרִרּשָּׁלֵּם Zach. 12. אָ les habitants de Jérusalem seront pour moi un soutien.

ឃុំជុំ (mon fort) n. pr. m. I Chr. 6. 31.

רְיִנְיִהְ (Dieu est sa force) n. pr. 1° Amasia fils de Joas, roi de Juda, II Rois 12. 22; אַנְיִגִּיה 14. 1. — 2° Amasia prêtre, Amos 7. 10. — 3° Plusieurs autres.

לְּעַר (fut. יאַמֵּר et יאַמָר, inf. לאמר, כָּאַמר, בָּאַמר, Dire, parler, ordonner; quelquefois penser. La personne à laquelle ou dont on parle prend אָל et ל. Part. לְ qui est dit, qui est appelé, Mich. 2. 7 : ניאמר קרן אַל־הַבֶּל Gen. 4. 8, Cain dit à Abel; בֹּח אָמֵר הַי ainsi a parlė l'Eternel ; הַלְחַרְגַנָר אֲתַּח אֹמֵר Exod. 2. 14, penses-tu me tuer? אָמָרוּ Ps. 4. 5, pensez en votre cœur; אַמֵּר לְּחָבִרא Esth. 1. 17, il ordonna d'amener; וַיּאֹמֶר תַּבֶּלֶךְ וַיַּצְשׁוּ II Chr. 24. 8, le roi ordonna et ils firent (ou que l'on fit). Avec le rég. dir. : וְלֶּחֶם אָמַר לו I Rois 11. 18, il ordonna de la nourriture pour lui, il lui fournit la nourriture.

Niph. Étre dit, être appelé: רָאָפֵר אָשֶׁר נְאָפֵר Nomb. 23. 23, il sera dit à Jacob; לְּיצָּטְר אָשֶׁר נָאָפֵר בּלִינְי דָאָפֶר לוּ: Dan. 8. 26, (et la vision) qui t'à êté dite, communiquée; קרוש בָּאָפֶר בַּלִיבֶן דָאָפֵר Is. 4. 3, il sera appelé saint; בֵּלִיבֵן דָאָפֵר יַ יִּאָפֵר בָּיִר בָּאַרָר בַּלִיבון דָאָפֵר Gen. 10. 9, c'est pourquoi on dit.

Hiph. Faire qu'un autre dise: דְּיִאָּמֵרְהְּ tu as fait dire (promettre) à Dieu; ביר הַאָּמִרְךְּ Deut. 26. 17, 18, et l'Eternel t'a fait promettre. Suivant d'autres: glorifier ou choisir (v. Hithp.).

Hithp. S'enorgueillir. Ex. unique: רְרָאַמְּרוּ כָּל־-פֹּצֵלֵי אָּוֹךְ Ps. 94. 4, tous les artisans d'iniquités s'enorgueillissent.

קבר באמר. (fut. באמר, inf. באמר, ממַר, מַמַר, מַמַר, יִאמַר, inf. מַמַר, מַמַר, מַמַר.). Dire, ordonner: באָט מִלִּרן אָמַר Dan. 7.1, il en dit les principaux points; בְּמַרָּח לַנְפָּטָּח לַנְפָּטָח לַנְפָּטָח לַנְפָּטָח לַנְפָּטָח לַנְפָּטָח לַנְפָּטָח לַנְפָּטָח לַנְפָּטָח לַנְפָּטָח לַנִּפְּטָח לַנִּפְּטָח לַנִיּמָר לִנְיּיִם בּיִּמּ Dan. 2. 46, il ordonna de lui offrir, etc.

אָמָרִים . m. (avec suff. אָמְרִי , plur. אָמְרִי פּ. אַמְרִי אַמֶּח.). Parole, ordre: אָמְרֵי אָמֶח. (אִמְרִי . 22. 21, les paroles de vérité; אִמְרֵי אַמְרֵי . Nomb. 24. 16, paroles, ordres de Dieu; וְנַחַלָּח אִמְרוֹ מַאֵל Job 20. 29, et l'héritage que lui aura été ordonné, assigné par Dieu, ou: אָמָרוֹ pour les paroles, discours de lui (l'impie).

אַמָּר chald. m. (pl. אָמָרִדן). Agneau : אַמְּרִדן אַרְבַּע מְאָה Esdr. 6. 17, quatre cents agneaux.

קבר n. pr. m. Jer. 20. 1.

אין־אֹפֶר (cantique, ordre, dessein: אַרְרָאָרָ וְבְּרָרם Ps. 19. 4, ce n'est pas un langage, ce ne sont pas des paroles; קַבֵּר אֹבֶר Ps. 77. 9, l'ordre est-il arrêté (pour toutes les générations)? אָבָר וְיָרָם לָּךְ Job 22. 28, et, lorsque tu as arrêté un dessein, il s'accomplit (v. יַרָר אַנִר אַנָר וּיִבְּר וִיִּבְר וִיִּבְר וִיִּבְר וִיִּבְר וּיִבְּר וּיִבְּר וּיִבְר וּיִבְּר וּיִבְר וּיִבְּר וּיִבְר וּיִבְּר וּיִבְר וּיִבְּר וּיִבְּר וּיִבְר וּיִבְר וּיִבְּר וּיִבְּר וּיִבְר וּיִבְּר וּיִבְּר וּיִבְר וּיִבְּר וּיִבְּר וּיִבְר וּיִבְּר וּיִבְּר וּיִבְּר וּיִבְּר וּיִבְּר וּיִבְּר וּיִבְּר וּיִבְר וּיִבְּר וּיִבְר וּיִבְּר וּיבְּר וּיִבְּר וּיִבְר וּיִבְּר וּיִבְּר וּיִבְּי וּיִבְּי וּיִבְּר וּיִבְּר וּיִבְּי וּיִבְּי וּיִבְּי וּיִבְּר וּיִבְּי וּיִבְּי וּיִיבְּר וּיִבְּי וּיִייִייִי וּיִייִייִי וּיִבְּי וּיִבְּי וּיִבְּי וּיִבְּי וּיִבְּי וְיִיבְּיִייִי וּיִייִי וּיִייִי וּיִייִיי וּיִבְּיִייִי וּיִיי וּיִייִי וּיִייִיי וּיִייִיי וּיִבְּיי וּיִבְּיי וּיִבְּיי וּיִבְּיִיי וּיִייי וּיִבְּיִיי וּיִייי וּיִייי וּיִייי וּיִייי וּיִייי וּיִייי וּיִיי וּיִיי וּיִייי וּיִייי וּיִייי וּיִייי וּיייי וּייִייי וּייִּיייי וּיִיייי וּיִיייי וּיִיייי וּיִיייי וּי

אַמְרָהי f. (pl. אָמֶרָהי). Parole: שָׁמֵּצ Ps. 17. 6, écoute ma parole; אָמְרָהי Ps. 12. 7, les paroles de Dieu sont des paroles pures.

אָמְרָה f. Parole: מַצְּי אָמְרָה Lament. 2. 17, il a accompli sa parole.

n. coll. Les Amorrhéens, peuplade de Chanaan, Gen. 14. 13.

אָמְרָיּ (éloquent) n. pr. m. I Ch. 9. 4. אַמְרְיָהּ et אָמֵיְהָהּ (promis de Dieu) n. pr. de plusieurs, Chr., Esdr., Néh., Soph.

אַמְרָבָּל n. pr. Amraphel, roi de Senear, Gen. 14. 1.

תְּתְחַתְּאָ f. (pl. const. הַאָּמְהַאָּה). Sac : תְּאָרָ הַתְּהָ Gen. 42. 28, le voici dans mon sac.

기가 (sincère) n. pr., père du prophète Jonas, Jon. 1. 1.

יְאָמְתָּנִי chald. fém.: וָאָמְתָּנִי Dan. 7. 7, (une bête) forte, ou épouvantable.

[본 (v. 기차) n. pr. 보기적 chald. pl. freq. rox pron. Moi :

יַרֵע אָנָא Dan. 2. 8, je sais.

interj. Ah! je te supplie, de grace: אָאָהְ בְּאָהְ בְּאָהְ Exod. 32. 31, ah! ce"peuple a commis un grand erime. Plus général. suivi de l'impér.

ou du *fut.*: κο κο κος Gen. 80. 17, de grâce, pardonne (le crime de tes frères). Quelquefois τος, p. κις.

. באַב chald. Fruit (v. אַנֵּב).

I וְאָנּ וְאָרֶלּהְ מְתְּדֶרֶהְ וּ Is. 3. 26, ses portes gémiront et seront en deuil (v. אוֹרְ).

II אָנָה Kal inusité. Pi. אָנָה Faire arriver, amener: דְּאָבְּהִים אָנָה לִּיְדִי Exod. 21. 13, entre la main duquel Dieu l'a amené, l'a fait tomber. Pou. Étre amené, survenir, arriver: אַנְהְיָרָ רָפָה Ps. 91. 10, aucun malheur ne t'arrivera; אַנְהְיִרְ כָּלִּרְאָנִהְ לַבְּיִרִ כְּלִרְאָנִן בִּלִּרְאָנִה לַבִּיִּרִים כְּלִרְאָנִן Prov. 12. 21, aucun malheur ne survient au juste.

Hithp. Chercher une occasion : מְרְאַנְּהוֹ II Rois 5. 7, il cherche un prétexte, une occasion contre moi pour me nuire.

אָלָ adv. Où ? (v. אָן).

אָלָה chald. Moi (v. אָאָ).

חַבְּאָ interj. De grace (ץ. אָנָאָ).

אני Nous, Jer. 42. 6 (Keri אַניִּה).

יָר, chald. Eux, ces : יָּרּ מַלְכֵיָא אָטּן Dan. 2. 44, de ces rois.

שׁנוֹע n. pr. Enos, fils de Seth, petitfils d'Adam, Gen. 4. 26.

הוא, Kal inusité (v. אָבָּל). Nipli. Gémir, soupirer, avec בְּיָ סְּעָבְיֹנָה Exod. 2. 23, les enfants d'Israel gémirent à cause du travail;

אָרִי מִי נֵאַנְדָּדוּז אָנִי Lament. 1. 21, ils ont entendu que je soupire.

אָנְחָה f. (pl. אָנָחוֹת). Gemissement, soupir: בְּנֵהוֹת אַנְרוֹתַר Lament. 1. 22, nombreux sont mes soupirs.

אַנְחְנוּ pron. pers. pl. 1 pers. Nous. Quelquefois מָיִם .

אַנַחְנָה et אַנַחְנָה chald. Nous.

אָנְי et avec pause אָנְי pron. pers. Je, moi, comme אָנִי . Quelquefois, je suis : אֵנִי je suis l'Éternel.

אָנְי m. et f. Des vaisseaux, une flotte: אָנִי חִירָם אָנִי חִירָם I Rois 10. 11, la flotte de Hiram; אַנִי-שַׁנִים Is. 33. 21, vaisseaux à rames (v. אָנִיָּח).

אָלָהָ f. Gémissement : יְאֵנְיָת Is. 29. 2, il y aura soupir et gémissement (v. אָנָה).

אָנְיָח : אֵנִיּוֹת . Vaisseau ; plur. אֶנִיּח : אֵנִיּח : אֶנִיּח : אֵנִיּח : אַנִּיוֹת Jon. 1. 8, un vaisseau qui allait à Tarsis.

בּיּצְעֹּ (gémissement du peuple) n. pr. m., I Chr. 7. 19.

על החומים אָקָה Mos 7. 7, (le Seigneur était debout) sur un mur tiré au cordeau, et dans sa main (il tenait) une sonde; יחני שָּׁם אָקָה vers. 8, voici je mets la sonde (dans mon peuple), c.-à-d. je le jugerai avec sévérité.

אָנְבִי pron. pers. Je, moi.

אַנן (v. און). יאָנן.

אַנ Forcer, contraindre : אֵין אֹנֵס Esth. 1. 8, nul ne forçait (a boire).

• Dָלָּא Rituel, m.: דְּלָצוֹן par contrainte ou de plein gré.

Dan. 4. נְכֶל רָי לֹּאִ־אָנֵס לָּהְ: Dan. 4. 6, qu'aucun secret ne te fait violence, ne te coûte de peines pour le pénétrer.

קַאַבן fut. אָבְייַ (souffler, aspirer, v. אָאַ de la) S'irriter, se facher; avec אָ contre quelqu'un: אָבַהָּאָ בָּר Is. 12. 1, tu as été irrité contre moi.

Hithp. Meme sens. נס־בּר היוֹאָנְה בּי Deut. 1.37, aussi contre moi l'Éternel s'irrita.

אָנְיָּר chald. (pl. seul usité אַנְיָּר). Vi-

sage, face: יְמֵל עֵל אַנְמּוּדִיּר Dan. 2. 46, il se jeta sur sa face (ע. הַשִּּיִם heb.).

ከተማ f., nom d'un oiseau impur, le héron ou le perroquet, Lévit. 11. 19.

Plik fut. יְאֵבוּת (v. אָנִח, pin, piy et פָּנִאַ pousser des plaintes, soupirer : נְצָאַל זְלָל אַרְצָה יְאֵלִם thr. 51. 52, et dans tout le pays les blessés gémiront.

Niph. Même sens : תַּאָנֵק דֹם Ez. 24. 17, gémis en silence.

הַרְּבְּי וַאָּנְקְה f. const. רְבְי וַאָּנְקְה f. const. רְבָּי וַאָּנְקְה Mal. 2. 13, pleurs et gémissements.—2° Nom d'un animal impur: רְנָאַנְקְה Lévit. 11. 30, le hérisson ou une espèce de lézard.

Niph. רַיָּאָנִשׁ II Sam. 12. 15, et il tomba malade.

לְבֶּר בְּּלְשׁ chald. Homme: מְבֵּר בְּּלְשׁ Dan. 7. 13, comme un fils de l'homme, un mortel; pl. אַנְשׁרם 4. 14.

לְחָהְ et אֲלָהְ chald., pron. pers. Tu, toi.

자꾸 n. pr. Asa, fils d'Abiam, roi de Juda, I Rois 15. 8.

אָסוּךְ שָׁסְיּרְ שָׁסְיּרְ אָסוּףְ אַסּרְּ II Rois 4. 2, un pot d'huile.

וְלֹא יִדְנֶּה m. Accident, malheur: יְלֹא יִדְנֶּה Exod. 21. 22, sans qu'il y ait eu d'accident, c.-à-d. de mort; יּדְרֶבֶּאָד אָטוּן. Gen. 48. 38, si un malheur lui arrivait.

אַסוּרִים אָסוּרִים Liens, chaines: אַסוּרִים הָדָיָּדָּע בּרוּבר. 7. 26, ses mains sont des chaines; בַּרוּד הָאָסוּר Jér. 37. 15, prison (rac. אָסָר.).

אַרוּר היי מֵרְיָל chald. Chaine: אָּבָאָסוּר היי מַרְיָל Dan. 4. 12, et avec une chaine de fer. אָרְיּרְיּאַ m. Récolte, temps de la récolte : יוג האָסיק בו Exod. 34. 22, fête de la récolte (rac. אָסָף).

אָפוּר m. Prisonnier: יַחַד אָסִירִים שַׁאָנָנּ Job 3. 18, ceux qui étaient enchaînés jouissent ensemble du repos; אַסִירִים Ps. 68. 7, il délivre les prisonniers (rac. אָסַר).

אָסִיר Meme signif. הַתַּיז צִּפִּיר Is.10.4, sous le prisonnier.

기약 n. pr., fils de Koreh, Exod. 6. 24.

ים אָסָיִר m. pl. Greniers, celliers: אָסָיִר שָׁנְכִּע Prov. 3. 10, tes greniers regorgeront d'abondance.

እንቦች n. pr. m., Esdr. 2. 50.

기원과 n. pr. d'un roi ou satrape assyrien, Esdr. 4. 10.

phera prêtre d'Héliopolis, femme de Joseph, Gen. 41. 45.

אָפַלּ (ful. אָסאַדְ, pl אַסָאַרַ) 1° Amasser, assembler, rassembler, accueillir: ינאסשי אַר־דַּוּשִּׁלֵר Nomb. 11. 32, ils amassèrent les cailles ; אַרַקבּוּאָרָה אָר־קבוּאָרָה Exod. 23. 10, tu recueilleras les fruits; וָאָסָמָהָ צָּת־וָקנֵי יְטִירָאֵל Exod. 3. 16, tu assembleras les anciens d'Israel; יראַסוֹם אָבר הַאָּל הַיָּאָ Gen. 42. 17, il les mit ensemble en prison ; וַאַסַמְּתוֹי אָל־תּוֹךְ מַּרְתָּדְ Deut. 22. 2, tu l'accueilleras dans ta maison ; יַאַלָּף אוֹחוֹ מְשַּׁרְעָתוֹ II Rois 5. 3, il l'accueillera de sa lepre, c.-à-d. le fera rentrer dans la société des hommes en le guérissant. — 2º Retirer, ôter, faire disparattre, tuer: רַיַּאַטֹּוּן רֶנְלֵיוּ אֵל־ הקיקית Gen. 49. 33, il retira ses pieds dans le lit; אָסָה I Sam. 14. 19, retire ta main ; אָפַף אֱלֹּדִים אֶת־דֶוּרְפָּוֹיִי Gen. 30. 23, Dieu a ôté ma honte; בַּאָרֵץ פְּנְעַרֵּוּך Jér. 10. 17, ôte de la terre ta marchandisse; אַסָּף אַסָף Soph. 1. 2, je ferai tout disparattre (de la terre), le fut. אַפָּת Hiph. de אַפר ; בעב ; אַסוּמַר רַעַב Ez. 34. 29, des hommes morts de faim; קאָסְתָּהְ נָמְשְׁהְ Jug. 18. 25, tu causeras ta mort, tu t'ôteras la vie. — 3° כבור בי אָסְקּקּ Is. 58. 8, la gloire de Dieu mar-

chera derrière toi, sermera ta marche (v. Pi. 2°), ou: t'accueillera.

Niph. 1° S'assembler, être accueilli: ער אַשָּׁר רָאַסְמוּ בַּל־הַוְעַדְרִים Gen. 29.8, jusqu'à ce que tous les troupeaux soient assembles; בירים אַפַר מִריָם Nomb.12.15, jusqu'à ce que Miriam fût accueillie (reçue dans le camp, après la guérison de sa lèpre); אַל־עַמון Gen. 49. 29; אַל־עָבוֹרָדּיז Jug. 2. 10, être réuni à son peuple, auprès de ses pères, c.-à-d. mourir. Et seul : וְאֵבְירֹן רַאֲסָן Nomb. 20. 26, et Aaron sera réuni (à ses pères). — 2º Se retirer, disparaître, cesser, perir : תַּיָרַת רָאָסָשוּן Ps. 104. 22, le soleil luit, ils se retirent; תַאָּסְפָּר אָל־תַּוִיבָה Jér.47.6, (glaive,) retire-toi dans ton fourreau; וירַדוּה לא רַאָּסָף Is. 60. 20, ta lune ne cessera pas d'éclairer ; ונאַסְמַח שִּׂמְדֵח וַגָּל Jér. 48.33, la joie et l'allégresse cessent; יְגַם־דְּגֵר חַיָּם רַאָּסֵפּוּ Osée 4. 3, et les poissons de la mer périront aussi. — 3° Etre enseveli : לא רַאַסָּמי Jér. 8.2, ils ne seront point ensevelis; בָשִׁיר יַשְׁעַב אַכְאָם Job 27. 19, riche il se couche (devient malade) et n'est point enseveli, ou: il ne meurt pas (riche).

Pi. 1° Amasser, accueillir: אַרְאָבָּיִי Is. 62. 9, ceux qui l'amassent le mangeront; אַרְיָּיִי אַרְיָּיִי אַרָּאָבִי אַרְיִּיִּי אַרְיִּיִּי אַרְיִּיִּי אַרְיִּיִּ אַרְיִּיִּ אַרְיִּיִּ אַרְיִּיִּי אַרְיִּיִּי אַרְיִּיִּי אַרְיִּיִּי אַרְיִּיִּי אַרְיִּיִּי אַרְיִי אַרְיִּיִּי אַרְיִי אַרְיִּיִּי אַרְיִי אַרְיִּיִי אַרְיִי אַרְיִּיִּי וּאַבִּי וּאַבִּי אַרִי יִשְרָיִאַל Is. 52. 13, et le Dieu d'Israel marchera derrière vous.

Pou. Étre amassé, être assemblé: চতুঠুলু সূত্ৰ্য Is. 33. 4, votre butin sera amassé.

Hiph. Détruire, anéantir: קראֹסְימְהְ I Sam. 15. 6, pour que je ne te détruise pas avec lui (p. קאַאַסְימָה).

Hithp. S'assembler: בּיִרְיְאֵנֶּהְ רָאשׁר עָּבּ Deut. 33. 5, les chefs du peuple s'étant assemblés.

기무້ (celui qui assemble) n. pr. 1° Lévite du temps de David, auteur de plusieurs psaumes. Ses descendants

קבי אָסְת existaient encore au temps a Ladra et de Néhémie. — 2º Is. 36. 3.— 3º Néh. 2. 8.

קר ה. Action d'amasser, récolte : אֹטָקְ בְּלִּי יָבוֹא Is. 32. 10, la récolte ne vient point; אֹטָקּ הָיָדְיִסִיל Is. 33. 4, comme on amasse les sauterelles. Plur. בָּאָסְבֵּי־בַּיִרץ Mich. 7. 1, comme les récoltes de l'été.

רְּשְׁכֵּאָ f. Assemblée, réunion. Ex. unique: רְאָפָאָע אָסְאָין Is. 24. 22, ils sont assemblés en une seule réunion, c.-à-d. tous ensemble.

בַּעָלֵי אָסְפּוֹית: f. pl. Ex. unique: בַּעָלֵי אָסְפּּיר Eccl. 12. 11, hommes (membres) des assemblées (de sages).

עָסְפִּים (ע. אָסֹקּים).

אָלְרְאַף chald., adv. Avec zèle, soigneusement: אָסְפַּרְנָא מִּיְחַעַבְּנָא Esdr. 5. 8, (et ce travail) est fait avec soin.

እርም ስ. pr. persan, fils de Haman, Esth. 9. 7.

רְּצְּלַכּוֹ 1º Lier, attacher, mettre des chaines, emprisonner, enfermer, atteler, seller (v. אַסָרָי לַנָּמָן כִּירֹדו Gen. 49. 10, il attachera son ane à la vigne; אם־אַסוֹר יָאַסְרוּנִי מַעַבֹּתִים הַוְדָשִׁים Jug. 16. 11, si on me lie avec des cordes neuves; וראסר אחד Gen. 42. 24, on lui mit des chaines; ניאסרווי ביה כלא II Rois 17.4, on l'enferma dans la prison ; אַסוּר Gen. 40. 3, emprisonné, enfermé; בית הסוירים Eccl. 4. 14, la prison (p. קאָסוּרִים); וַאַסַרְהָם אָת־חַפָּרוֹת בָּעַנֶּלָת I Sam. 6. 7, attelez les vaches à la voiture ; אָסָרוּ שפיסים Jer. 46. 4, attelez les chevaux ; אסר I Rois 18, 44, attelle, sans regime. ייי בי אַפר דוּמָלְחַמָּח 2º I Rois 20. 14, engager le combat. Avec בל נְמָשׁ s'engager, se lier, s'interdire quelque chose : מל אָשֶׁר אָסְרָח עַל נַקְּשָׁה Nomb. 30. 10, toute chose qu'elle s'est interdite, qu'elle s'est engagée à ne point faire.

Niph. Étre lié, être enchaîné: אַאָּם הַאָּמָה Jug. 16. 10, par quoi peux-tu être lié? אַמָּה הַאָּמָה Gen. 42. 16, et vous, vous serez enchaînes, emprisonnés.

Pou. Être fait prisonnier: אָפָרי בְּיְנְיָר Is. 22. 3, ils ont été faits prisonniers ensemble.

קר פּר אָסְרְ et אָסְרְ Vœu d'abstinence, opposé à קּרָה יָשְּׁטָרָה vœu d'action: פְּרָרָה יַאָּטָרָה Nomb. 30. 5, son vœu ou son engagement; אָפֶר עֵל נַקְשׁׁה 30. 3, pour se lier par un engagement (s'interdire une jouissance).

קר m. chald. Defense, prohibition: יְּלְתַּקְּמָא אֵיָהָ יִבְּתַּקְמָא Dan. 6. 8, et de faire une défense sévère.

אַם רחרון n pr., roi des Assyriens, fils et successeur de Sanchérib, Is. 37. 38.

signifie: étoile; son nom hébreu est nom myrthe), épouse d'Ahasweros roi de Perse, Esth. 2. 7.

עָאָ et אָעָאָ chald. Bois : בְּהְחַלֵּיָא Esdr. 5. 8, la charpente se pose dans la muraille.

I 78 conj. Aussi, même, et aussi, et pourtant : אַק־אַנִי אָצַטָּוֹרו־וּאֹז לַכָּם Lévit. 26. 16, moi aussi j'agirai ainsi avec vous ; אָר לֹא חַבְּראֹחַט Nomb. 16. 14, tu ne nous a même pas conduits; פַּשְׁמִּיל אַם־מִיםְם I Sam. 2. 7, il abaisse et aussi il elève ; אַר אַר Ps. 44. 10, et pourtant tu (nous) as repoussés. Avec n interrogatif: באַק הְשְׁהָם Gen. 18. 23, voudrais-tu même détruire? אַק־נַם־וֹאַת Lév. 26. 44, et même alors, néanmoins. אָם בַּל נִטָּענּ אָם répété, et, et même : אָם בַּל נִטָּענּ בל־זֹרָעוּ אָם בַּל־שׁרֵשׁ בָּאָרֶץ וּוְעָם Is. 40. 23, ils n'ont été ni plantés, ni semés, et leur tronc n'a même point jeté de racines dans la terre. אַן מּי 1º A plus forte raison : אָם כִּי־אַנְשִׁים רָשָׁיָבים II Sam.

4. 11, combien plus ces hommes mechants; אָר בּינְיבֶּר וְצָאַלָּה Job 15. 16, combien plus cet être corrompu et perverti. De même אָר בּינִידְר בְּינִירְר בְּינִירְר בְּינִירְר בְּינִירְר בְּינִירְר בְּינִירְר בְּינִיר וֹנָאַלָּה Job 4. 19, combien plus ces habitants de maisons de limon — 2° Bien que, quoique: אַר מִירוֹאמַר Job 35. 14, quoique tu dises; אַר מִיר אָבִיר אַלְיִדִּים Gen. 3. 1, quoique Dieu ait dit, ou bien: est-ce que Dieu a dit?

י אָר על־פִּי Quoique, Aboth.

78 chald. Meme, aussi, Dan. 6. 23.

Duel אַפַּיִם 1º Narines : נַיַּפַת בָּאַפָּיר לַשְׁמַרו דַוּיִים Gen. 2.7, il souffla dans ses narines un souffle de vie. — 2º Colère: ולא בְאַפַּיִם וְלֹא בְמָלָחָמָת Dan. 11. 20, ni par la colère, ni par la guerre. De la : אָרֶהְ אַפַּרִם Prov. 14. 29, lent a s'irriter, patient; קצר-אַמָּרָם Prov. 14. 17, irascible. — 3° Visage בוצרו אַפּרך: Gen. 3. אַפַּיִּם אָרְצָּהוּ Gen. 19. 1, il se prosterna la face contre terre ; לָאַפֵּר דָוִר I Sam. 25, 23, devant David, comme בַּנָּדְת אַבִּוּת: אַפּיִם I Sam. 1. 5, (a Hanna il donna) une part (comme) pour deux personnes; selon d'autres : un beau morceau à cause du chagrin (de Hanna); ou: avec chagrin, tristesse, de ce qu'elle était

אָפָּר : (de l'éphod): יַּיּאָפּוֹר (Lév. 8. 8, il l'en revêtit.

ח אַפֿר n. pr. m. Nomb. 34. 23.

אַלְּדָה f. Ephod, vétement du pontife; vétement, ornement: יחַשָּׁב אַקְּהָוּ Exod. 28. 8, la ceinture de son éphod; הַאַדְּאָ זְבָרָה Is. 30. 22, les ornements de vos idoles d'or. Selon d'autres: lame d'or qui recouvre les statues.

רָּכֶּי אַמְּדְעֹי אַמְּדְעֹי Palais: אָרְעַלִּי אַמְּדְעֹי Dan. 11. 45, les tentes de son palais.

אָבּה (fut. אַבּהי) Cuire (au four): אַבּה אָבּה אָבּה בּאַכּה Exod. 15.23, vous cuirez ce que vous voudrez faire cuire; אַבָּה ISam. 28.24, p. אַבָּאָבּה, part. אַבָּה boulanger; אַבּיה אַבָּיה שָּׁבָּה לַם. 40. 1, le chef des panetiers.

Niph. Etre cuit: স্থান নাম্মান এই Lév. 6. 10, (l'oblation) ne sera pas cuite avec du levain.

לא פנ אוא מלי. et conj. Ainsi, donc: אַמּר אָאָם Job 9. 24, s'il n'en est point ainsi; אָמָר אָמָא מָניר אָאר אָמיא דיי Prov. 6. 3, agis donc ainsi, mon fils ; אָיר אָמוּא דיי יִסְּר אַניר אָאָר אָר אָאָר פּרָר. 27. 33, qui est-ce donc?

715% n. pr. m. Nomb. 34. 23.

마화 n. pr. m. I Sam. 9. 1.

אַפּילוּ Meme, quand meme, Aboth. אָפִיל אַפִּיל adj. Tardif, ce qui tarde a mūrir: פּר אַמִּילוּה דַּיְנָּה Exod. 9. 32, parce qu'ils étaient tardifs.

DIPN n. pr. m. I Chr. 2. 30.

 4º Barre, tuyau: אָפָּרְשָׁר אָפּרּפָר (אוישָׁר) Job. 40. 18, ses os sont des tuyaux d'airain.

אָפִיק n. pr. (v. אַפַּאַ).

ים פיקורום m. Epicurien, athée, Aboth.

אָפַל adj.Sombre: אָפַל וְלֹא־נֹנְתּ לּוֹן Amos בָּאָר מוֹן. 30, il est sombre et sans clarté.

אָלֶּלְּ m. Obscurité: אַנְּבְּאֹאֶםֶּל Job 30. 26, et l'obscurité est survenue; לִּרְרּוֹחִ Ps. 11. 2, pour tirer dans l'obscurité, c.-à-d. en embuscade.

לְבְּלֵל (juge) n. pr. m. I Chr. 2. 37.

דָּכֶר דְּבֶר עֵּל־אָשְנְיִי m. Ex. unique: דְּכֶר דְּבֶר עֵּל־אָשְנְיִי Prov. 25. 11, une parole dite en son temps, bien a propos. Selon d'autres: roues (v. אִימָר), parole dite sur ses roues, c.-à-d. dans l'ornière, à sa place, convenablement.

לְּצֵּה intr. Cesser, être épuisé: מָּצָּה יִּחְסְּהוֹי Ps. 77. 9, sa grâce a-t-elle cessé pour toujours? בָּי בָּמָה מָר Gen. 47. 45, car l'argent est épuisé (v. סָּפָטּ).

DDN 1° subst. Fin, terme, extrémité: אָמָסֶר אָרֶץ Ps. 2. 8, les extrémités de la terre, les pays les plus éloignés. Duel בי אַפַּרָם Ez. 47. 3, eau des extrémités qui couvre seulement les chevilles des pieds. - 2º adv. de négat. Point, rien, sans: צֵר אָפֶס מָקוֹם Is. 5. 8, jusqu'à ce qu'il n'y ait plus de place; וְאָפֵס עצור וְעַזוּב Deut. 32. 36, il n'y a plus de retraite ni de forteresse. עוד ou אַסְסִר עוֹד, comme אַרן עוֹד point d'autre : דַאָּמָס עוד אִישׁ לְבֵית שֵׁאוּל Il Sam. 9. 3, n'y a-t-il plus personne de la maison de Saül? אַנִּר וְאַמְסִר עוֹד Is. 47. 8, moi, et point d'autre; דְּנָאָפֶּס אַנְשֵׁיר מָלְחַמְהַןּ Is. 41. 12, tes hommes de guerre seront comme rien; יוֹחוֹת נַאָּמָט Is. 40. 17, comme (ou moins que) le néant et le vide; באַפָּס Is. 52. 4, pour rien, sans motif; דאמס עצים Prov. 26. 20, sans hois; אָפָאָם סוֹף, Job 7. 6, sans espoir.

קַּכְּם דַּמִּים n. pr., endroit de la tribu de Juda, I Sam. 17. 1; פַּס דַּמִּים I Chr. 11. 13.

שַׁבְּלֶּכֶב Is. 41. 24, et votre œuvre n'est que néant (p. בּשָּׁשָּׁב). Selon d'autres : votre œuvre est comme celle de la vipère (v. רְאָשָׁה).

אָפְּגָּת m. et f. Vipère, aspic : אָפְגָּת קשָרוּן דְשִּׁרָםְ קִעּיםׁקוּן Is. 30. 6, la vipère et le serpent volant (rac. קַּנָּה).

אָלְפּרִינְי הָרְבֶּלִי־כְּיְרָ Environner: אָּמָמוּינִי הָרְבָּלִי־כְּיְרָ Ps. 18. 5, les liens de la mort m'environnent; avec בָּלֹי רְעוֹיה : צֵל Ps. 40. 13, car des maux m'environnent.

PPK (forteresse) n. pr. de différentes villes. 1° Jos. 13. 4. — 2° I Rois 20. 26. — 3° I Sam. 4. 1. La première est aussi appelée prox Jug. 1. 31.

הַּפְּאָת (forteresse) n. pr., ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 53.

קאָלִר עָּמֶר וְאָמָר פּת M. Cendre: אָלָרְי עָמֶר וְאָמָר Gen. 8. 27, et je ne suis que poussière et que cendre; אָבֶּר אַמֶּר Job 13. 12, proverbes de cendre, vaines maximes; רֹצָר Is. 44. 20, il se repatt de cendre, s'occupe de choses vaines.

אַפָּר m. Voile: אַפּר m. Voile : דַּיְתְּחַפֵּט מָּאָמֵר עַל־עַּינִיר I Rois 20. 38, il se déguisa par un voile (qu'il mit) sur les yeux (ע. בִּיִּרְיִם). D'autres traduisent: cendre, comme אַפְרֹחִים m. Le petit d'un oiseau : יְּבָצֶּח שֵׁל הָאֶּקְרֹחִים Deut. 22. 6, et la mère est assise sur ses petits (rac. יַבֶּבֶּח).

אַפְּרִיוֹן Litière, sopha. Ex. unique : Cant. 3. 9.

הַלְּכְּרֵי, n. pr. Ephraim, fils de Joseph, souche de la tribu de ce nom, Gen. 46. 20 (v. אַמָּרֵיא).

chald., n. pr. d'un peuple, les Apharséens, Esdr. 4. 9.

chald., n. pr. de deux peuplades, Esdr. 5. 6, 4. 9.

pelée aussi Beth-lehem, Gen. 48. 7, et Beth-lehem-ephratha, Mich. 5. 1. — 2° Pour Ephraim, Ps. 132. 6. — 3° Ephrath, femme de Chaleb, I Chr. 2. 19. מיירי 1° Habitant de la ville d'Ephrath, Éphratéen, Ruth 1. 2. — 2° De la tribu d'Ephraim, Ephraimite, I Sam. 1. 1.

* ግሮች Possible : הַּלְּשֶׁר Rituel , il serait impossible.

בּאַרִים מַלְכִים בּאַכְּים בּאַבְּים בּאַבְּים בּאַבְּים בּאַבְּים Esdr. 4. 13, adv. enfin cela portera préjudice aux rois. Selon d'autres: subst. le trésor des rois en souffrira.

ሽጋሂኞ n. pr. m. 1° Gen. 46. 16. — 2° I Chr. 7. 7.

עַבְּעָּת f. (plur. אָבְּעָתוּח). Doigt: יְּבָּעָּתְּחּ לוֹיְעָתְּיִח Lev. 14. 16, le doigt de sa main droite. Métaph. אָבָעַע אַלְדִים וויא Exod. 8. 15, c'est le doigt de Dieu (le pouvoir de Dieu se manifeste); comme mesure: וְנְעָרִי אַרְבַע אָצְבָעוּח Jér. 52. 21, l'epaisseur était de quatre doigts; doigts de pied, II Sam. 21. 20.

ሃቅ¥ኞ chald. Même signif.

אַצִּיל adj. Homme distingué, noble: בְּאַרְבֶּילְ מְנֵי וְשִׂרְאֵל Exod. 24.11, et aux Israélites nobles, distingués; וְאַרְאָרִילְּי וּבְּי וְשִׁרְאָר Is. 41.9, et je t'ai choisi parmi les nobles (de la terre). Selon d'autres: je t'ai appelé de tous les côtés, des extrémités de la terre, comme בַּאַ côté.

אַצְילָה et אַצִילָה et חֹ־ Aisselle : אַדִּילָה אָדָילָה Jér. 38. 12, sous

les aisselles de tes bras; צֵל מְּשִׁ אַשִּילְי יְדִי Ez. 13. 18, sur toutes les aisselles de mes bras (p. épaules); שֵׁישׁ אָשִּילְיוּ Ez. 41. 8, six coudées jusque sous l'aisselle, c.-à-d. longues comme le bras. Selon d'autres: six grandes coudées (y. אַצִּילַי.).

אָלָּאָי Mettre de côté, réserver. Avec כָּוְ prendre, ôter, refuser (ע בְּעָבֶּלְהָ (מַּצָּלִּ (עַבֶּלְּבָּלְּתָּ (מַבְּלָּבְּלָתְּ (מַבְּלַרְבּירִינְ אֲשָׁר עָבָּלְרָּ m'as réservé une bénédiction? בְּעָבְּלְּהִי מֵּנְעָם Nomb. 11. 17, j'ôterai de l'esprit qui est sur toi; בּנְּבְּלַרְּרִּ (Eccl. 2. 10, je ne leur ai rien refusé.

Niph. צַלּימֵן מַאַצל Ez. 42. 6, c'est pourquoi on ota de la largeur, on rétrécit (les chambres supérieures).

Hiph. וַיִּאָצָל מִדְּיָרְדּוּחַ אֲשֶׁר עָלָיז Nomb. 11. 25, il prit de l'esprit qui était en lui (Moïse).

ንሂች (noble) n. pr. m. 1° Fils de Simri, I Chr. 8. 37. 2° Un endroit près de Jérusalem, Zuch. 14. 15.

קייה n. pr. m. II Chr. 34. 8.

D¥N n. pr. m. I Chr. 2. 15.

אָצְעָרָה f. Bracelet : רָאָדְעָרָה II Sam. 1. 10, et les bracelets de son bras.

אָבֶּיר Amasser, accumuler (v. קַּצָּי): II Rois 20. 17, et ce que tes pères ont amassé; קאָבְּיר אָבִירְמְּיבְיִם הָשָּׁר Amos 3. 10, ceux qui accumulent des trésors de violence et de rapine dans leurs palais.

Niph. Etre amassé : לֹא יֵחָפֿר Is. 23. 18, il ne sera point amassé ni mis en réserve.

Hiph. Confier le soin du trésor: אינָרוֹת עַל אוֹנְרוֹת Néh. 13. 13, j'établis pour avoir soin des greniers (v. אוֹצָר).

אַר (trésor) n. pr. m. Gen. 36. 21. אַכְּרָ אָּקְרָּה אָקְרָה m. Ex. unique : אַכְּרָ אָקְרָּה 54. 12, des pierres précieuses, qui jettent un vif éclat; des escarboucles (v. חוף).

™ m. Nom d'un animal, chevrecerf ou bouc sauvage, Deut. 14. 5.

אר (v. אור et איר).

እንጂ n. pr. m. I Chr. 17. 38.

אַרְאָלִם צָּדְעָלִם בְּדְעָלִם בְּדְעָלִם בְּדְעָלִם בְּדְעָלִם בְּדְעָלִם בְּדְעָלִם בְּדְעָלִם בּרִאָלִי. Is. 33. 7, leurs héros gémissent dans les rues. D'après le Talmud : catégorie d'anges. Selon d'autres : ils gémissent aur leur autel (ou sur Jérusalem, v. אַרְאָר לְּרָשִּלְּ.) Selon d'autres : contracté de אַרְאָּת לָּרָשִּלְּ, je leur ferai voir (des malheurs) qui les feront gémir.

ንደች n. pr. m., Gen. 46. 16; n. patro,, Nomb. 26. 17.

אַרַב (fut. בַאֵּרֹב) Dresser un piége, guetter, épier, se mettre en embuscade. Avec אָב, בָּל, le régime direct et sans rég.: יְצֵּרֵב לו Deut. 19. 11, il le guettait; הְּרֶבִי רְשָׁיִנִים אֱרֶב־הָּם Prov. 12. 6, les paroles des méchants sont: Epie le sang, c.-à-d. elles tendent à verser le sang; וַנָּאֶרְבוּ עַל־יְשְׁכֵּם Jug. 9. 34, (quatre bandes) se mirent en embuscade contre Sichem. Part. ביות celui qui guette; collect. armée placée en embuscade: יָתאוֹרֶב קַם מְחֵרָת מִּנְּקוֹמוֹ Jos. 8. 14, la troupe placée en embuscade quitta promptement le lieu où elle était; ינאורב הַיִּישׁוּ Jug. 20. 37, l'embuscade arriva promptement. Pi. part. פָאָרֵב , pl. מָאֵרְבִּים Jug. 9. 25, des gens qui sont en embuscade. Avec צל II Chr. ·20. 22.

Hiph. וַיְּרֶב מְּחֵדֹל I Sam. 15. 5, il se mit en embuscade dans la plaine, p. יואָרָב ou de רוב ou de יואָרָב il combattit.

אַרֶּב (embuscade) n. pr., ville dans les montagnes de Juda, Jos. 15. 52; patron. אַרָּב II Sam. 23. 35.

אָרָת m. Piége: יִּמִים אָרָמּוֹ זַּמְרָמוֹ יִמְים אָרָמּ Jér.

9. 17, dans son intérieur il lui dresse un piège.

אַרְכְּאֵל (v. אַרְבָּאַל).

לא מְשָאַר אַרְבֶּח. Sauterelle : לא מְשָאַר אַרְבֶּח Exod. 10. 19, il ne resta pas une seule sauterelle.

אָרְבּה (Piège. Ex. unique: אַרְבּוּח יְיִיִי Is. 25. 11, il abaissera son orgueil en même temps que les pièges de ses mains. Selon d'autres: les aisselles de ses bras, c.-à-d. sa force; ou: Dieu humiliera par la force de ses bras l'orgueil (de Moab).

맛되면 n. pr. m. Arba, un géant, Jos. 14. 15.

שְׁרְבֵּע et אַרְבָּעה chald. Quatre, Dan. 3. 5.

אָרֵג Tresser, tisser. Part. אָרֵג אָרָה tisserand (ע. מֶרֶג אָרָר: מֶרָב אָרָר: מֶרָב אָרָר: מָרָב אָרָר: מָרָב אָרָר: מָרָב אַרָר אָרָר: מָרַב אָרָב בּיִרְלְּמֵּרוּ רְאִשְׁר: Jug. 16. 13, si tu tresses les sept boucles de mes cheveux; רְּעָשָׁר: אַרְבּיר אָר אַר בּיִר אַר אַר בּיִר אַר בּיִר אַר בּיִר אַר בּיר אַר בּיר מַב בּיר מַב מַבְּר מַר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַב נְצָבִר מַר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּרָנ מַבְּר מַבְּרָ מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּבְר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּבְּר מַבְּרָב מַּבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּבְּר מַבְּר מַבְּבְר מַבְּר מַבְּבְּר מַבְּבְּר מַבְּבְר מַבְּבְּר מַבְּבְר מַבְּבְר מַבְּבְּבְיב מְבְבּר מַבְּבְּר מַבְּבְּבְיב מְבְּבְּבְיב מַבְּבְּר מַבְּבְּר מַבְּבְּבְיבּי מַבְּבְּבְיבּי מַבְּבְּבְיב מַבְּבְּבְיבּי מַבְּבְּבְיב מַבְּבְּבְיבּי מַבְּבְּבְיּב מַבְּבְּבְיּבְיבּי מַבְּבְּבְּבְיּב מַבְּבְּבְיבּי מַבְּבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּיִבְיבְיּבְּבְּבְּבְיּבְּבְיּבְיּ

des toiles d'araignée; בַּעֲשֵׁח אֹרֵג Exod. 28. 32, ouvrage du tisserand.

אָרָג Tissu, navette: יַשְּׁרָג Jug. 16.14, il arracha le pieu du tissu ou du tisserand; אָרָג ה, mes jours passent plus vite que la navette des tisserands.

אַרְגֹב n. pr. d'une province en Basan, au dela du Jourdain, Deut. 3. 4.

ין אַרְגָּלָן m. (v. אַרְגָּטָן: בְּאַרְגָּלָן II Chr. 2. 6, en pourpre.

אַרְנְּוָנָא chald. Même signif. : אַרְנְּנָנָא Dan. 5.7, il se vêtira de pourpre.

יים בַּאָרָט m. Coffre, boite: אָרָט מיים I Sam. 6. 8, vous (le) mettrez dans le coffre.

אָרְבָּקּן: m. Pourpre: מֶּנֶר אַרְנָּפֶן Nomb. 4. 13, un drap de pourpre; וְאַרְנָּפָן Exod. 25. 4, et de la pourpre.

לְרְךְּ et אָרְךְּ n. pr. m. Ard, fils de Benjamin, Gen. 46. 21, Nomb. 26. 40. אַרְדּיןּאַ n. pr. m. I Chr. 2. 18.

אָרָה מירִר מירִר (Cueillir, arracher: אָרָה מּרָר (Cant. 5. 1, j'ai cueilli ma myrrhe avec mes aromates; יְאָריה כָּל־ (אַרָר דָּרָך Ps. 80. 13, tous les passants en arrachent (des fruits de la vigne).

ראין chald. Voici (comme אַ , héb. אַרָּי ou: voyez וּ אַרְי transposé): יאַרי Dan. 7 15, et voici un autre animal.

Gen. 46. 16.

ארא Ex. unique: אַבּרְעָּלְתֵּוֹהְ Ez. 27. 24, et des bois de cèdre, où : des meubles de cèdre étaient ton commerce (v. מְּרַעַּלֵּהִוֹם).

אַרְכָּה et אַרְכָּה f. Bandage, guérison, salut: אַיבָּה אַרְבָּה Jér. 30. 17, je t'appliquerai un bandage, je te gué-

rirai; ריינים אויין Is. 58. 8, ta guérison, ton salut, arrivera vite; פַּלְּהָתוּ Néh. 4. 1, la réparation des murs de Jérusalem avançait; וַמַּעַל אַרוּכָח לַמְּלֶּאָכָח בְּיִדֶּע בְּיִדֶּע בְּיִדֶּע בְּיִדְע בְּיִדְע בְּיִדְע בְּיִדְע בַּיִדְע בַיִּדְע בַּיִדְע בַּיִּדְע בַּיִדְע בַּיִּדְע בַיִּדְע בַּיִּדְע בְּיִדְע בַּיִּדְע בַּיִּדְע בַּיִּדְע בַּיִּע בְּיִבְּע בְּיִי בְּיִידְע בַּיִּע בְּיִידְע בַּיִּע בְּיִידְע בַּיִּבְע בַּיִּי בְּיִידְע בַּיִּע בְּיִידְע בַּיִּים בּיִיי בּיִּי בּייִי בּייִי בּייִי בּייִּע בּיִיי בּייִי בּייִּע בּייִי בּייִי בּייִי בּייי בּייִּע בּייִי בּייִּי בּייִי בּייִי בּייִּי בּייי בּייי בּייִי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייִי בּייי בּיייי בּייי בּייִיי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייִיי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּייייייי בּייייי בּיייי בּ

חַרְּיְרָה n. pr. d'une ville près de Sichem, II Rois 23. 26.

אריקים II Rois 16. 6. Cheth. אַרוֹמִים Keri, des Idumeens.

וו אָרוֹן אָדוּן m. et f. Botte, coffre, arche, cercueil: אֵרוֹן אָדוֹן אָדוֹן אַדוֹן אַדוֹן אַדוֹן אַדוֹן אַדוּן אַדוּן אַדוּן אַדוּן אַדוּן אַדוּן זוּאָדּן I Rois 12.10, (Jehojada, le pontife, prit,) une botte; אַרוֹן אַרִּדּין I Sam 3.3, l'arche de Dieu; אַרוֹן דִּעְּרִיוּן Jos. 3.6, arche d'alliance; אַרוֹן דִעְּרִיוּן בּעִרוּן דִעְּרִיוּן בּעִרוּן בּעַרוּן דִעְּרִיוּן בּעַרוּן בּערוּן בּעַרוּן בּעַרוּן בּעַרוּן בּערוּן בּערוּן בּערוּן בּעַרוּן בּערוּן בערוּן בּערוּן בערוּן בּערוּן בערוּן בערוּיִייִין בערוּיִייִין בערוּיף בערוּיִייִין בערוּיף בערוּן בערוּיף ב

אַרַוֹנָה n. pr. (v. אַרַוֹנָה)

י ארקה f. Fiancée, Rituel (v. אָרָשׁן).

ראָרִים m. (plur. אַרִּים). Cèdre, bois de cèdre : פָאָרָיז Ps. 92. 13, comme le cèdre sur le Liban; רַמַּלּיָאָרָן Rois 6. 18, tout était de bois de cèdre.

ליין ליין (comme נְצְי de נָצְי De cèdre, lambris, parquet de cèdre: בָּר אַרָיָה עֵּרָה Soph. 2. 14, car la boiserie de cèdre est mise a nue, est arrachée.

אבית לחבית Job 34. 8, il marche en société (avec des artisans d'iniquité). Part. איב לאיבו לייני עטון איבין עטון לייני עטון איבין עטון עטון איבין עטון איבין עטון איבין עטון איבין עטון איבין עטון איבין איבין עינין איבין איבין איביין איבייין איבייין איביין איביין איבייין איביין איבייין איביין איביין איביין איביין איביין איביין איביין

Job 34. 41, Dieu fait arriver à l'homme selon sa conduite; ארָת פַּנְשִׁים Gen. 18. 11, (Sara n'avait plus) les ordinaires des femmes; אַרְתוֹת כָּל שֹׁרְתֵי אַל Job 8. 13, telle est la destinée de ceux qui oublient Dieu. — 2° Voyageur, caravane: אָרְתוֹת אַקּעָּת Job. 31. 32, j'ouvrais mes portes au voyageur; אָרְתוֹת הַּמָּטְא Job 6. 19, les caravanes de Théma.

ארְחָת יְשְׁכְּצֵאלִים: Caravane אַרְחָת יְשְׁכְּצֵאלִים: Gen. 37. 25, une caravane d'Ismaélites; אַרְחוֹת דְּרָנִים Is. 21. 13, les caravanes de Dedanims.

רְחָרָאָי chald.: הְחָהָיִא Dan. 4. 34, ses voies; אָרָהָיָהָי 5. 23, tes voies.

אַרְחָה /. Portion de nourriture, entretien: אַרְחַת רָרָפ Prov. 15. 17, une portion de légume; נאַרְחָה אָרְחָה בְּרָחָה בְּרָחָה אַרְחָה בּרָחָה בְּרָחָה בְרָחָה בְּרָחָה בּרָחָה בּרְחָה בּרְתְּיִים בּרְתְיּבְיּבְיּים בּרְתְיּיִים בּרְיּבְיּבְיּים בּרְתְיִים בּרְתְיּבְיּבְיּים בּרְתְיִים בּיִים בּרְתְיִים בּרְתְיִים בּיּבְיּים בּיִים בּיִים בּרְתְיִים בּיּבְיים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייים בּייִים בּייים בּיים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייִים בּייים בּייִים ב

אַרִים m. (plur. אָרִים אַרִים). Lion: אַרִים m. (plur. אַרִים אַרִים I s'elèvera comme le lion; אָרִים אַרָים I Rois 10. שַנִים צָשֶׁר אַרִים I Rois 10. 20, douze lions.

ח. pr. m. Esdr. 8. 16.

יביי n. pr. m. Aridaī, fils de Haman, Esth. 9. 9.

אָרִירָחָא n. pr. m. Aridatha, fils de Haman, Esth. 9. 8.

א אַרָּיָה m. (אַבְּרָ avec ה parag.). Lion: ואַרְיַה מַּבְּכְר האַכִּל־תְּבֶּן Is. 11. 8, le lion comme le bœuf mangera de la paille; בַּיִּקְרָא אַרְהַוּ Is. 21. 8, il cria comme un lion.

לְנֹב et אַרָיָן chald. Lion, plur. לְנֹב et אַרָיָן Dan.6.8, dans la fosse aux lions.

אָרְיוֹת plur. אִריוֹת (ע. אָרָיָה).

אַריוֹךְ n. pr. m. 1 Arioch, roi d'Ellasar, Gen. 14. 1. — 2° Arioch, chef des gardes du roi Nabuchodonozor, Dan. 2. 14.

אַרִיםֵי n. pr. m. Arissaī, fils de Haman, Esth. 9. 9.

יוֹרָה הָי אָרְכוּ לּוֹינִים Gen. 26. 8, lorsque les jours se prolongeaient pour lui en cet endroit, c.-à-d. après y avoir séjourné longtemps; בּאַרְכוּ דַּעָּהָים Ez. 12. 22, le temps se prolonge (il se passe de longs jours); בּאַרְכָּיִ פּאַרְכָּיִדְ פּאַרִּכְיִי פּאַרִיִּיִדְ Ez. 31. 6, ses branches s'étendent.

Hiph. 1º trans. Rendre long, prolonger, allonger, persister, retarder: ון באַרִיכִּי מֵיחַרֵיהָ Is. 54. 2, allonge tes cordages ; הַאָרִיכוּ לְפַצְנִיחָם Ps. 129. 3, ils ont creuse de longs sillons ; מַצִּרִיכוּ לָשׁוֹן Is. 57. 4, (contre qui) allongez-vous la langue, parlez-vous avec orgueil? יְרַאַרְכָּחִי אָח יְפֵיךְ I Rois 3. 14, je prolongerai tes jours. Fréquem. avec יַמָּרִם vivre longtemps : לא־תַאֲרִיכָן יָמִים עֶלֶיתָו Deut. 4. 26, vous n'y vivrez pas longtemps; רַשָּׁע מַאַרִיךְ, בְּרַעַתוֹ Eccl. 7. 15, le méchant persiste dans, ou : vit longtemps par sa méchanceté ; אַאַריך אַפּר Is. 48. 9, je retarderai ma colère, j'agirai avec longanimitė. Sans וּמַאַריך לוּ בּאַן Eccl. 8. 12, et qu'il retarde pour lui (sa colère), qu'il est indulgent pour lui. Avec vips etre patient : פריבאַאַירך נַמְּיָמִי Job 6. 11, pour que je sois patient. — 2º intrans. Etre long, se prolonger (du temps), rester longtemps: וַיַּאַרָכוּ דַעַהָּים I Rois 8. 8, les hâtons étaient longs; לָמַעָן יאַריכון ימֵיך Deut. 5. 16, afin que tes jours se prolongent (que tu vives longtemps); בְּנַאֵּרִיךְ: הָוּבֶּנֵן בֵּל־רַוּבִּוֹשְׁכָּן Nomb. 9, 22, quand la nuée restait longtemps sur le tabernacle.

אַרָּךְ chald. (part. אֵרִיךְ.). Convenir: אַרִּדְּ לָנָא לְטָּדְוַא Esdr. 4. 14, et il ne nous convient pas de voir.

אָרָהְ adj. Long: אֶרֶהְ דָאִבָּר Ez. 17. 3,

(un aigle qui a) de longues pennes; אָרָהְ רִּנִּז אָרָהְ Eccl. 7.8; et plus fréquemment אָרָהְ אַפָּּיִם Exod. 34.6, patient, clément, (ayant) de la longanimité.

n. pr. d'une ville en Babylonie, Gen. 10. 10; selon les Targ., Edesse.

אָרֶהְ אּלֶרְהָא וּלְרָוּקְיה . Longueur: אָרָהְ וּלַּרְיּתְּה וּלַרְיּוְתָּה . 13. 17, dans sa longeur et sa largeur; לְאִרְהְ יָמִים Ps. 21. 5, longue vie; לְאִרְהְ יָמִים Ps. 23. 6, pour de longues années, ma vie durant; אִרֶּהְ אַפַּיִם Prov. 25, 15, patience, longanimité.

לְּכָּה chald., f. Longueur, durée: בון פּתְונוּ אַרְפָּח לְשׁבּוֹנְאָדְּ Dan. 4. 24, peutêtre la durée sera-t-elle accordée à ton bonheur.

אַרָּבָּה v. אַרָּבָּה).

לְכּוּבֶה chald.; f. (א prosth., ביביב transp. de נְמְטָּן). Genou : נְמְטָּן pan. 5. 6, et ses genoux s'entrechoquèrent.

אַרְכְּיֵא plur , nom patron. de la ville de אָרָה, Esdr. 4. 9.

אָרָקּי nom patron. de אָרָהָּ, II Sam. 15. 32.

בין const. מאַ ה. pr. 1° Aram, fils de Sem, Gen. 10. 22. — 2° La Syrie, un Syrien; quelquesois la Mésopotamie, Nomb. 23. 7. Plus généralement appelée מַבְּיִבְיִים Gen. 24. 10, la Syrie entre les deux fleuves, le Tigre et l'Euphrate; et מַבְּיִרָּשִׁ Gen. 25. 20, la plaine de la Syrie. — 3° Aram, fils de Kemuel, Gen. 22. 21.

אַרְטוֹן (plur. const. אַרְסוֹן). Palais (rac. אַרְסִיּם). Is. 32. 14, car le palais est abandonné; וְאָכְלָּת Amos 1. 7, il en dévorera les palais; אַרְסִיּתְהָ I Rois 16. 18, forteresse, citadelle du palais royal.

אָרָכִי (f. אָרָכִיה) adj. adverbial. En araméen, en langue araméenne: דַּבָּר־נָא

אָל שֶבְדֵיךְ אֲיָמִיח Is. 36. 11, parle donc à tes serviteurs en araméen (chaldéen ou syrien).

אַרְמִי m. (f. אֲרַמִּיה, plur. אַרַמִּיה.). Araméen, Syrien, Mésopotamien: דָאָרִיּה זָין II Rois 5. 20, ce Syrien; עְּרִיּהָיּה Gen. 25. 20, Betuel de Mésopotamie.

ילְנְינִי n. pr., fils de Saul, II Sam. 21. 8.

가복 n. pr. m. Gen. 36. 28.

אָרָן m., nom d'une espèce d'arbre : נַטֵּע אֹרָן Is. 44. 14, il planta un pin ou un frêne (?).

TR n. pr. m. I Chr. 2. 25.

רָנְכָּח f. Lièvre, Lév. 11. 6, Deut.

אָרְנוֹן n. pr. d'une rivière et d'une vallée formant la frontière entre Moab et le pays des Amorrhéens, Nomb. 21, 13.

וּאָרָאָ n. pr. m. I Chr. 3. 21.

ירְנְהָ ou אַרְנְנָה n. pr. d'un Jébuséen de qui David acheta l'aire pour y dresser un autel et où Salomon fit bâtir le temple, I Chr. 21. 15, II Sam. 24. 16.

אַרְנְיָה II Sam. 24.18 (cheth. p. אַרַנְיָה ערָעָ et emph. אַרְעָל chald. 1° m. Terre (hébr. אָרָע): שָּלְעָא קָל־אַרָּעָא Dan. 2.35, et elle remplissait toute la terre. — 2° Suivi de קין adv. Au-dessous de:

אַרע פּטָהְ Dan. 2. 39, inferieur à toi. אַרָּע פּטָהְ f. chald., Partie inferieure, le fond: לָא מְטוֹ לְאַרְעִית גְּבָּא Dan. 6. 25, ils n'étaient pas encore arrivés au fond de la fosse.

אָרְפָּר n. pr., ville et contrée dans la Syrie, II Rois 18. 34.

ארְפַּרְשֵׁר n. pr. Arpachsad, fils de Sem, Gen. 10. 22.

וְאָדֶּי, quelquefois m. Terre, continent, pays, champ: אָבֶּין Gen. 1.
1, et la terre; fig. p. les habitants de la terre: פְּיֵרֶוּ כֶּלְ־יָדְאָרֶיְ Gen. 11.1, selon l'usage de toute la terre; אָבֶין Job 12.8, parle à la terre, c.-à-d. à ce qui rampe sur la terre;

Gen. 1. 10, Dieu appela ce qui était sec, aride, terre; אֶרֶץ פִּנְבֵּן Gen. 47. 13, le pays d'Egypte et le pays de Canaan; בְּמֵיטֵב הָאָרֶץ Gen. 47. 6, dans la meilleure partie du pays; אַרְצָּר , אַרְצָּר mon, ton pays; ma, ta patrie; פָל ישְׁבֵּר הָאָרֶץ Joel 1. 2, tous les habitants du pays, de la Terre-Sainte; אָרֶץ אַרְבֵּע מֵאוֹת שָׁקָל-בָּסָף Gen. 23. 15, un champ, une terre de quatre cents sicles d'argent. Fig. pour lieu caché: יַקְמָהִי הְּנַהְיוֹת אָרֶץ Ps. 139. 15, j'ai été formé dans les profondeurs de la terre, c.-à-d. dans le sein maternel. Plur. Pays, souvent pays étrangers (opposés à la Palestine) : וּמַאַרָבוֹת מִתְּבֶּם Ps. 107. 2, il les a réunis (en les délivrant) des pays étrangers ; אַלֹתֵיר תַאַרָצוֹתו II Rois 18. 35, les dieux des pays étrangers.

₩¥7% n. pr. m. I Rois 16. 9.

אָרָיָא הָר: בּירָנְיּא הָר: Terre אָרָעָא לָא עֲבְּדוּדּ Jér. 10. 11, des dieux qui n'ont point créé les cieux et la terre.

אָרָר Maudire (fut. יְאֹר, imper. יְאָרָד Maudire (fut. יְאַר אָרָד, imper. אָרָד פּרָד Gen. 27. 29, que chacun de ceux qui te maudissent soit maudit; אַרְרָד־וֹם Job 3. 8, qui maudissent le jour, leur sort, c.-à-d. les malheureux.

Niph. passif. Etre maudit. Part.: בַּאַרִים אַהָּם נַאָּרִים Mal. 3. 9, vous êtes maudits par une malédiction; selon d'autres, vous êtes détruits (de נָאַר).

Pi. אָבֶר אָבר, אָבר Maudire, apporter la malédiction: אָשֶׁר אַרְרָהּוֹ דֶּי Gen. 5. 29, (la terre) que Dieu a maudite; חַפֵּיִם Nomb. 5. 22, les eaux qui amènent la malédiction.

Hoph. passif Litre maudit: אַרָּהְיּר Nomb. 22. 6, celui que tu maudiras sera maudit.

מְרָנִי n. pr. d'une province de l'Arménie, Jér. 51.27; la montagne Ararat dans cette province où s'est reposée l'arche de Noé, Gen. 8.4.

ירי nom patron., II Sam. 33. 23;

יְּשְׁבֶּרִי d'Arar ou lo montagnard (pour בְּשְׁבֶּרִי).

אַרשׁ (ע. יֶּרָשׁ) Kal inusité. Pi. אַרַשׁ fiancer: אָשֶׁר אָרָשׁ Deut. 20. 7, (quelqu'un) qui ait fiancé une femme; אַרַשְׂחִרךְ לִּי Osée 2. 21, 22, je te fiance à moi.

Pou. Étre fiance: מְּרִזּלֶּה אֲשֶׁר לֹא־אֹרְטָּח Exod. 22. 15, une vierge qui n'était point fiancée. Part. באַרְשָּׁה Deut. 22. 23.

אָרָיָאָת f. Ex. unique: יְאַרָּשָׁת שְּׁשָׂתִיּיִם Ps. 21. 3, et la parole; selon d'autres: le désir, la demande de ses lèvres.

ת. pr. de plusieurs rois des Perses.

1º Artaxerxès, probablement le faux Smerdis, ou Cambyse, Esdr. 4. 7.—

2º Artaxerxès Longue-Main. Sous son règne, Esdras ramène une colonie juive a Jérusalem, Esdr. 7. 1.

אַלַרְאֵל n. pr. m. (que Dieu a lié par un serment). I Chr. 4. 16.

אַשְׂרִיאֵל n. pr. m., Nomb. 26. 31; nom patron. אַשְּׂרִיאֵלָה.

אַשְּׁא chald. Même signif.: אַשָּׁא Dan. 7. 11, au brûlement du feu, au feu pour être brûlé (ע. אַדָּאַ).

אָם אָם לְנִמִין: (יֵישׁ Il y a, il est (v. אָם): אָם אָּטּ לְנִמִין: Il Sam. 14. 19, il n'y a à se tourner ni à droite ni à gauche; ענד אָשׁי Mich. 6. 10, la maison du méchant est-elle encore? ou: y a-t-il encore dans sa maison (un trésor, etc.)?

לְשְׁבֵּל n. pr. m. Asbel, fils de Benjamin, Gen. 46. 21; nom patron. אַשְּבֵּל Nomb. 26. 28.

ገቅሞች n. pr. m. Gen. 36. 26.

보고반당 n. pr. m. (je jure). I Chr. 4. 21.

אַשְׁבֶּעֵל n. pr. Esbaal, fils de Saul, I Chr. 8. 33.

אַשֶּׁר m. Ex. unique: אָשֶׁר תְּּתְּילִים Nomb. 21. 15, le cours des torrents. Selon d'autres: les plaines dans lesquelles débordent les torrents.

קְּמְשֵׁיְבְּי f.Revers, bas d'une montagne, plaine dans laquelle se précipitent les eaux des montagnes : הַּשְׁשָׁהַ Deut. 3. 17, le bas, le pied du Pisga; הַּשְּׁשִּׁיִן Jos. 10. 40, la plaine et les revers des montagnes.

ית אַשְׁרּוֹד n. pr. Asdod, une des cinq villes principales des Philistins, Jos. 11. 22; אַשְׁרּוֹדִיר fem. אַשְׁרּוֹדִיר d'Asdod, Neh. 13. 23.

אָשָׁוּה f. (de שׁיִא ou pour אָניָשָׁר de אָניִשׁר. de אָניִשׁר const. new, quelquef. absolu; avec suff. אָשָׁחָּדּ, קּאָשָׁהָּי; except. אָשָׁחָדּ, Ps. 128.3; plur. נְשִׁים const. ישֵׁי (הְשֹׁיה Ez. 23. 44). ליאתיקרא אָשָּרו: femelle,épouse ליואתיקרא אַ Gen. 2. 23, celle-ci sera appelee femme; אַנְיֵּאל אַנְאַר Ps. 58. 9, (comme) l'avorton d'une femme; selon d'autres : (comme) un avorton (et comme) une taupe ; שִׁישׁ inches Gen. 7. 28, le male et sa femelle; ינא ואטרון Gen. 13. 1, lui (Abram) et sa femme, son épouse; fig. pour homme lache, mou ; עַנָּה נְשָׁים Nah. 3. 13, ton peuple, tes citoyens, sont devenus (comme) des: femmes ; אָשָּׁהוֹ בְּכָל־אֵלֶּהוֹ לֹא Eccl. 7. 28, de toutes les femmes je n'en ai point trouvé une parfaite; שׁאַ הּשָׁאַ Lév. 20. 10, femme mariée; אָבָּיִת דַּעָך Prov. 11. 16, femme gracieuse; אַיָּער דַּוּיַל Prov. 31. 10, femme forte, pieuse ; אַטֵּרוֹ מִיְדַיָּים Prov. 27. 15, femme querelleuse ; אָשָׁה אַלְפָנָה I Rois 7. 14, veuve; אַשָּׁח נְבֵּראַח Jug. 4. 4, prophétesse. — 2º Chacune, avec מידות ou רעות ou l'une, l'autre: אַשָּׁבֶּלָת אָשָׁה הְשָּׁבָּל Exod. 3. 22, chacune emprunta à sa voisine;

הקירות אָל־אַרוּת הַּקּבּרוּת אָבּית בּצמל. 26. 17, attachées l'une à l'autro; אָבָּרוּת בְּעִרָּהְתּ רְעִּירָהְאַ קריָנִתּי Jér. 9. 19, (enscignez-vous) les unes aux autres des complaintes.

אַשויָה (ץ. אָשׁוּיָה). אַ אַשׁוּיָה (ץ. אָשׁוּיָה). אַישׁוּיָה (אַישׁוּיָר).

אַשׁוּרְים (pl. אָשׁרִּים) 1.1° Pas, démarche (rac. אָשַׁרְּים): אַשְּׁרִים Ps. 17.5, tu soutiens mes pas; יְשִׁשְּׁרָ Prov. 15. 14, son pas.—2° Espèce de cèdre: בַּרּי-אָשׁרִּים Ez. 27. 6, ils ont fait tes ais (ou ton gouvernail) d'ivoire enchassé dans du bois de cèdre; ou, un seul mot, בַּיִּבְּשִׁבּיִים (v. יִשְּׁיִּבְּיִם).

ה אשורם n. pr., fils do Dedan. Gen. 25. 3.

אַשְּחוּר (noir) n. pr. m. I Chr. 2. 24.

לְּמְלֹּאְ Ex. unique : לְּמָלוֹ אֲשְׁרוֹתָדוֹ, Jér. 50. 15, ses fondements, ses piliers, sont renversés; cheth. יָשְׁילְאַלְּאַלְּעִילָּעִי (v. יַשְׁשָׁלַאַ).

ment, base: শুদ্ধ আনু Esdr. 5. 16, il posa les fondements.

אָשִׁיכָּא n. pr. Asima, une idole des habitants de Hamath, II Rois 17. 30. האַשֵּירָה (v. אַשֵּׁילָא).

אָשִׁישׁי m. pl. Ex. unique : אָשִׁישׁי אַ אַשִּישׁי קיר Is 16.7, les fondements, ou : les forts, les braves de Kir-Hareseth (v. אַשׁשׁי).

לְּשִׁישְׁה f. Gateau. Selon d'autres: cruche, bouteille: הָהָי אָנָי II Sam. 6. 19. Plur. אֲשׁישׁה Cant. 2. 5, פּנְבִים Osée 3. 1, les gateaux de raisin ou les bouteilles de vin.

קייני אָשֶׁרְ m. Testicule: מְינית אָשֶׁרְ Lév. 21. 20, qui a les testicules écrasés (v. מְינית).

קּשְׁכְלּוּת (plur. אָשְׁכְלּוּת (אַשְׁכְלּוּת בּשִׁרְלּיִ אַשְׁכְלּוּת (Grappe: תְּבְשִׁילִּי אַשְׁכְלּוּת בְּעָבִים Gen. 40, 10, ses grappes avaient des raisins mûrs; אָשְׁכּלּ תְּכֹּנְיִי בְּעַבְּים Cant. 1. 14, une grappe de raisin de Cypre; אַשְׁכּל Mich. 7. 1, il n'y a point une seule grappe (à manger).

לְשְׁכֵּלְ n. pr. 1° Eschol, allié d'Abraham, Gen. 14. 13. — 2° La vallée d'Eschol, Nomb. 13. 23.

מְשְׁלְּצְיׁ n. pr. Aschenaz, fils de Gomer, souche d'un peuple de l'Asie, Gen. 10.3. (Les Juiss modernes désignent par ce nom l'Allemagne.)

אָשְׁכֶּר m. Présent : אָשְׁכֶּר Ps. 72. 10, ils offriront des présents.

אַשֶּׁל m. Espèce d'arbre, tamaris: בּישָּׁבּע אַשָּׁל Gen. 21. 33, il planta un tamaris; selon d'autres, collectif: des arbres, un bois, I Sam. 22. 6.

לְּאִשֵּׁח בּשִּׁאְ (fut. בְּאִשֵּׁח) 1° Se rendre coupable, se reconnaître coupable: אייָם שׁשָּׁח וַיִּאָשָׁח Nomb. 5. 6, et cette personne se sera rendue coupable; בְּאַשָּׁח בְּשִׁאָּ בְּשִׁי בְּשִּׁי בְּשִׁי בְּשִּׁי בְּשִּׁי בְּשִׁי בְּשִּׁי בְּשִּׁי בְּשִׁי בְּשִּׁי בְּשִּׁי בְּשִּׁי בְּשִּׁי בְּשִּׁי בְּשִּׁי בְּשִּים בְּשִּׁי בְּשִּׁי בְּשִּׁי בְּשִּׁי בְּשִּׁי בְּשִּׁי בְּשִּי בְּשִּׁים בְּשִּׁי בְּשִּׁי בְּשִּׁים בְּשִּׁי בְּשִּׁים בְּשִּבְי בְּשִׁים בְּשִׁים בְּשִׁים בְּשִׁים בְּשִׁים בְּשִׁים בְּשִּים בְּשִׁים בְּשִׁים בְּשִׁים בְּשִׁים בְּשִׁים בְּשִׁים בְּשִׁים בּשִׁים בּשִׁים בּשִׁים בּשִׁים בּשִׁים בּשִׁים בּשִׁים בּשִּים בּשִּׁים בּשִׁים בּשִׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בְּשִׁים בְּשִׁים בּשִׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִׁים בּשִּׁים בּשִּים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִׁים בּשִׁים בּשִׁים בּשִׁים בּשִׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִׁים בּשִּים בּשִּׁים בּשִׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשְׁים בּשִּים בּשִּׁים בּשִׁים בּשִׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּיּים בּשִּׁים בּשִּיּים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּים בּשִּים בּשִּים בּשִּׁים בּשִּיּים בּשְׁיִים בּשְׁיִּים בּשְּים בּשִּׁים בּשִּים בּשִּים בּשְׁים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשְׁיִּים בּשִּים בּשִּים בּשִּׁים בּשִּׁים בּשְּׁים בּשִּים בּשִּׁים בּישִּיּים בּיּי בּשִּיים בּשְׁי בּשִּׁים בּשִּׁים בּשִּיים בּשִּיי בּשִּיים בּשִּׁים בּשִּׁים בּישִּיי בּישִּיי בּישִּיי בּישְּיי בּשִּיי בּישִּיים בּשִּיים בּּישִּי בּישִּי בּישִּיי בּיי בּישִּ

Niph. נְמִיבֶי נְאָשָׁמְי Joel 1. 18, les troupeaux de brebis seront aussi détruits.

Hiph. מְאַשִּׁימֵם אֱלֹהִים Ps. 5. 11, Dieu, punis-les, frappe-les.

בְּיבִי אַרְאָר m. 1° Faute, péché: בְּיבְּאָרְאָי Jér. 51. 5, quoique leur pays soit rempli de péché. — 2° Ce qui est acquis par un délit, mal acquis: בְּיִשְׁיִי הְיִשְׁיִי הְיִשְׁיִי הְיִשְׁיִי הְיִשְׁיִי הְיִשְׁיִי הְיִשְׁיִי הְיִשְׁיִי הְיִשְׁיִי Nomb. 5. 7, il rendra le montant du délit, le prix entier de l'objet mal acquis. — 3° Sacrifice de péché : בְּיִבִּיא בְּיִבְיא בְּיִבְיא בָּיִר בְּיִבְּיא בַּיִר בַּיִּי בִּיבִּיא בַּיִר בַּיִּא בַּיר בַּיִּבְּיא בַּיִר בַּיִּא בַּיִּר בַּיִּא בַּיִּי בַּיִּא בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בְּיִּי בְּיִּי בְּיִּי בְּיִּי בְּיִּי בְּיִּי בְּיִּי בְּיִי בְּיִּי בְּיִּי בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְייי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּיי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּייי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי

סְשֵּׁלְּ adj. Coupable, celui qui doit offrir un sacrifice de péché: אָבֶל אֲשָׁכִים Gen. 42. 21, mais nous sommes coupables; אָבָל II Sam. 14. 13, comme un coupable; בְּאַשָּׁכִים אֵיל־בּאֹץ Esdr. 10, 19, ceux qui avaient à offrir un sacrifice de péché (promirent) un bélier.

בּאַשְׁהָרָה f. 1° Inf. du verbe אַלְאֵיָהְה f. 1° Inf. du verbe בּאַלָּיִגְּיִה f. 1° Inf. du verbe בּאַלְיִגְּיִה f. 1° Inf. du verbe בּאַרָּיִגְּיִה f. 1° Péché, faute, aveu d'une faute: אַבְּאָרְיִה לֹאִ־נְבְּיָהְיִּגְּיִ Ps.69.6, mes péchés ne te sont point cachés; בְּיִבְּיִנְיִי עַּבְּיִרְיַ בְּעַלְיִנִי II Chr. 28. 13, pour nous faire commettre une faute contre Dieu; בְּיִבְּיִנְיִ בְּעַלִּינִ Lév. 5. 24, le jour de l'aveu de sa faute, ou: le jour qu'il offrira le sacrifice de péché.

בּיִשְּׁמָנִים Is. 59.10, (nous errons) dans les ténèbres comme des morts, ou (de מַמָּדִים dans les lieux désolés; selon d'autres: (de מָשֵׁי dans de grasses campagnes, ou: parmi les gras, les vivants.

אָשְׁמוּרָה , אַשְׁטְרָה, const. אַשְׁמוּרָה, pl.

הייתישא, de יבישי). Veille; la nuit était divisée en trois veilles: היות אַפּי אלי אַנּאָל אַרוֹח. 2. 19, au commencement des veilles, première veille; יבְּיִלְינִי אַלְינִי עָּיִלְינִי Jug. 7. 19, le commencement de la veille du milieu; יבְּילִינְיתוּ בַּאַל בַּאַל 14. 24, veille du matin, la dernière.

אַשְׁנָב m. Barreaux d'une fenêtre, treillis: קַּיֵבְי נְשְׁכְבֶּר יִשְׁכְבְּר יִשְׁכְבְּר Prov. 7. 6, je regardais à travers mon treillis.

기계환 n. pr. de deux villes de la tribu de Juda, Jos. 15. 33, 43.

기가 n pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 52.

קליל m. hébr. et chald. Mage, magicien ou astrologue; plur. hébr. ኮኮታጵ Dan. 1, 20; plur. chald. ነውታሉ 2. 27; አማርተሉ Dan 4. 4.

עָלֶרוֹ הִוּרְנָת אֲשְׁפָּה f. Carquois: תְּלֶּרוּ הַּרְנָת אֲשְׁפָּה Job 39. 23, près de lui retentit le carquois (ע. רְנָהְ Lament. 3. 13, fils du carquois, flèches.

, 기후학장 chald., n. pr. du chef des eunuques de Nabuchodonozor, Dan. 1. 3.

יְהְשְׁלֶּהְ אָּהָה הַ, אַרָּה אָרָה II Sam. 6. 19; une mesure, ou un morceau, une portion; I Chr. 16. 3 (de הַבָּי compter, mesurer, ou de קַּיבָי briser) Selon d'autres: un morceau de viande rôtie (de צֹיצַ feu, et בַּי taureau).

ייקלון n. pr. Ascalon, ville des Philistins, Jug. 1. 18, אשקלוף Jos. 13. 3. Ascalonite.

וְאִשְׁרוּ בְּדֶרֶהְ Marcher, se guider: וְאִשְׁרוּ בְּדֶרָהְ Prov. 9. 6, marchez dans le chemin de l'intelligence.

Pi. trans. et intrans. 1° Guider (dans le droit chemin) (ע. קיבר), diriger, conduire, marcher: איר, איר, Is. 1. 17, guidez, ramenez dans le droit chemin l'oppresseur, ou fortifiez l'opprimé; אָרָה בָּיִרָּה לִּבָּיִר Prov. 23. 19,

dirige (bien) ton cœur dans ce chemin; רְּיִנְּיִר Is. 9.15, ceux qui conduisent ce peuple. — 2º Estimer heureux: מְּמְרִירִ בְּנִירוּ Gen. 30. 13, lcs femmes m'estimeront heureuse; תַּיִּים Mal. 3. 15, (nous) estimons heureux les superbes.

Pou. אַבְּיר pass. du Pi. פּאָרָיף Is. 9. 15, et ceux (d'entre le peuple) qui sont conduits.—2° רְאַבֶּיר מָאָרָץ Ps. 41. 3, il sera estimé ou rendu heureux sur la terre.

לשֵׁלְּשׁ (heureux) n. pr. 1° Aser, fils de Jacob et de Zilpa, Gen. 30. 13. La tribu de ce nom habitait le nord de la Palestine. אָשֵׁרָי nom patr., Jug. 1.32.—2° Ville près de Sichem, Jos. 17. 7.

기방점 1º Pronom rel. sing. et plur. Qui, que; lesquels, lesquelles; celui qui : דעבירה אַשׁר־בּנִיניר Lév. 25. 30, la maison qui est dans la ville; דאַנִירם אַשֶּׁר־שָׁלָח מּשָׁת Nomb. 13.15, les hommes que Moise avait envoyés; אַלָּיַר מָאַלּה יוֹ Nomb. 22. 6, celui que tu maudiras. ַלְאֵשֶׁר a celui qui; מָאֲשֶׁר de celui qui; אָל אַשֶׁר a l'endroit que, où ; שַּשָׁר אָשֶׁר où ; אַשֶּׁר כִּשָּׁם d'où; אַשָּׁר שָׁמָּז là où: הַיָּיִר בִּשָּׁם מים אַרְילית Gen. 13.3, à l'endroit où était sa tente. לי מינות auquel; שוֹיָה אינות lesquels; אַשָּׁר מָשָּׁר מּוֹ dans lequel; אַשָּׁר מַי duquel, dont; אָיֶר לְּ qui est à ; se met souvent à la place du génitif pour éviter un double état construit : שַּׁרַיצַבָּא אֲלֶבֶיר מַי לַטַאוּל II Sam. 2. 8, chef de l'armée de Saul; שיר הַשִּׁרְרִים אֲשֵׁר לְשָׁלֹמֹת Cant. 1.1, Cantique des Cantiques de Salomon.

20, certes j'ai obéi à la voix du Seigneur; אָשֶׁר פָּאָרָת תָאָרֶץ אָּח־פִּיתְ Deut. 11. 6, lorsque la terre s'entr'ouvrit.

בַּאֵשֵׁר (מַמּיּחָר: Đù, làoù, parce que בַּאַשֵּׁר מָמּיּחָר: Ruth 1.17, où tu mourras; בַּאַשֵׁר פָּרַע Jug. 5. 27, là où il s'est agenouillé; באשׁר בי אחו Gen. 39.23, parce que Dieu était avec lui; בּאַטָּיר לִמָּר Jonas 1.8, a cause de qui? — בַּאַשֵּׁר Comme celui qui, comme, parce que, lorsque, si: נַבאַשֵּׁר אֲבֶלִים יְנַחֲם Job 29.25, comme celui qui console les affligés; פָאַטֶּיר תּאֹמָרוּ אֵלֶר Gen. 34.12, comme vous me le direz; פאַשר מִרָּחָם פִּי Nomb. 27.14, parce que vous avez été rebelles à mes ordres; באַשֵּׁר קַרָב Exod. 32. 19, lorsqu'il s'approcha; פאשר שכלתר Gen. 43. 14, si je dois être privé d'enfants.—באשר A celui qui, à ce qui : לַאַשֶּׁר עֵּל-מֶּיתוֹ Gen. 43. 16, à celui qui était à la tête de sa maison; לַצִּישֶׁר אֲיָר מְצַנָּח אֹחָן; Gen. 27. 8, en ce que je t'ordonne.—מַאַשֵּׁר De celui qui, d'où, parce que, que comparatif: לבר מַאַשֵּׁר Esth. 4. 11, à l'exception de celui (auquel le roi tend le sceptre); בּאַשֵּׁר הְּכְּצֵאוּ Exod: 5. 11, d'où vous en trouverez; מַאֲשֶׁר יָקַרְהָּ בְעֵינֵי Is. 43. 4, parce que tu es cher à mes yeux; אין טוֹב מַאַשֵּׁר יִשְׂמַח דָאָרָם בְּמַּצְשָׂיר Eccl. 3. 22, rien n'est meilleur pour l'homme que de se réjouir de son travail.

אַשָּׁר. Bonheur; plur. scul usité, const. אַשְּׁרֵי (les félicités de); interj., heureux celui qui! אַשָּׁרַי בַּטְרַ בַּטְרַ בָּטְרַ בָּטְרַ בָּטְרַ בָּטְרַ בָּטְרַ בָּטְרָ בְּיִלְּכּן. Ps. 84, 13, heureux l'homme qui met sa confiance en toi! אַשְּׁרֶי Deut. 33. 29, que tu es heureux, ò Israel! אַשְּׁרָיר Prov. 14. 21, il est heureux (v. אַשָּׁר.

קּאָשְׁרֵי: קּהָאָשְׁרִי Gen.30.13, (Léa dit:) pour mon bonheur (v. אָשֵׁר, אַלָּה n. pr. m. I Chr. 25. 2. Le même, vers. 14, יְשַׂרְאֵלָה.

פּאַיִּרִים . plur. אֲשֵׁירָם et אַשְׁרִים Divinité syrienne, appelée aussi אַשְׁחֹרָם; bois ou arbre consacré : נַאֲשֵׁירַנְיָם II Rois 23. 4, à Baal et à Aschera, ou : au bois consacré; הַאָּשִׁירַנְיָם Deut. 7. 8, abattez leurs bois; ו ויבש אֲשֵׁרוֹת II Chr. 33. 3, il fit des Ascheroth, ou: il planta des bocages.

יְאִשֵּׁרְנָא chald.m. Muraille: יְאָבּרְנָא רְנָּח בּבּלְנִּח Esdr. 5. 3, et d'achever ce mur.

אַשָּׁשׁ Kal inusité. Hithp. Ex.unique: אַשָּׁשְׁאַ Is. 46. 8, souvenez-vous de ceci et prenez courage, soyez forts(v. אָשִׁישׁ,), ou de שַּׁיאַ soyez hommes. Selon d'autres, de שַׁאַ et rougissez.

াট্'ই Femme; selon quelques-uns (une fois), taupe: Ps. 58.9 (v. নৰ্ম).

אַלְשְׂאָל n.pr., ville dans la tribu do Juda, Jos. 15. 33.

לְשְׁתַּדּוּר : chald. Rébellion קּבְּיִרוּ בְּנַנְּהְּ בְּבְּיִרוּ בְּנַנְּהְ Esdr. 4. 15, et on y excitait des rébellions.

ק א ישרון n. pr. m. I Chr. 4. 11. -

בּאָשׁ Jér. 6. 29, בּאָשׁ בּחַשְּׁמָם cheth. בּאַ שׁׁנְאַ keri en deux mots, le plomb est consumé par le feu.

לְּשְׁרְּמוֹני et אָשְׁרְמוֹני Ville lévitique dans la tribu de Juda, Jos. 15. 50, 21. 14.

ראָ chald., le même que אַרָּאָ ban. 3. 32, les signes, prodiges; אָרִיּאָ 3. 33, ses signes; אָרִיּץ 6. 28, les prodiges.

দুষ্ট cheth. Tu, toi (v. লনুম).

마찬 et 마차 pr. pers., 2º pers. sing. fém. Tu, toi (v. אַפָּאַ m.); rarem. masc. I אין avec makkeph און (avec suff. יתָא, אָתְנָּם , אַתָּא, אַתָּא, אַתָּא, אַתָּא, אַתָּא, אַתָּא, rarement אָרָד, אֹרָם, rarement סתקה ou התהא). — 1º Pron. pers. et demonst. Le, lui, lui-même; moi, moimėme; celui mėme : דַר יַיָּר אָלוּ אַשָּׁר עַטָּוֹר־לָניי אַת-תַּנְמָשׁ חַוּאָת Jér. 38. 16, par la vie de l'Eternel, celui-là même qui nous a créó cette ame ; יָאֵירְ־אַחְכֵם אֵלֵי Agg. 2. 17, et vous-même vous ne vous tournez pas vers moi ; אַטָּר דַייוּ רוֹעִים אֹחָם Ez.34.2, qui se gardent eux-mêmes. — 2º Particule qui précède le régime direct. Il marque l'accusatif, se place devant les subst. avec l'article, ou sans article à l'état construit, ou s'ils ont un suffixe; aussi devant les noms propres : אַר דַשַּׁמֵּרָם

נאָר קאָרְץ Gen. 1. 1, (Dieu crea) les cieux et la terre; יְדָּגְּ מְצֵּוּ אָרִינְּצָּרִיר Ruth 2. 15, Booz ordonna à ses serviteurs; יְבָּלֵצְ אָרוּדִינָּטְ Jon. 2. 1, pour engloutir Jonas.

II The avec makkeph me (avec suff. אָתִי, אָתִּא, וּאָחָ, אַתִּאָ). *Prép*. Auprès, près, sur, outre, dans, avec : רַיֵּלָשׁבוּ אַמוּי Job 2. 13, ils étaient assis auprès de lui ; אַמיר אַת־אַרלוּח I Rois 9. 26, qui est près d'Eloth; אַמִּר־דֶרָד מָקַנָּך אָמִּד Gen. 30. 29, (tu sais) ce que tes troupeaux sont devenus près de moi, c.-à-d. entre mes mains ; יָאָר פָּנֵיו אָמָל Ps.67.2, qu'il éclaire sa face sur nous; יָּחַקְטֵיר אָתּוּ I Rois 9. 25, il brûle de l'encens sur lui (l'autel); אַה כָּל־עָבוֹדְיָהַם Exod. 1.14, outre tous leurs travaux; אַת בַּל-דַוּשָּׁכְוֹימוֹת וואָאַת I Sam. 7. 16, (il jugea Israel) dans tous ses endroits; אַשָּׁיִבּי הַשָּׁיבַי Gen. 34. 10, vous demeurerez avec nous; קירו הער את-אחירו Gen. 37. 2, il gardait les troupeaux avec ses frères; אַר־דַּאַלֹּדִים Gen. 5. 24, (Henoch marchait) avec Dieu, selon Dieu. — בַּאָר De, dc chez, de la part de : מֵאֵת Jos. 11. 20, de Dieu; אַאָם Gen. 8. 8, d'auprès de lui; בארו בני יישיראל Exod. 29. 28, de la part des Israelites; קצאחר אַרר־חַערר Exod. 9. 29, quand je serai sorti de la ville.

פּתִּים (avec suff. זְּיִּאָּ plur. פּתִּים אַתִּים m. Pioche, faux ou hoyau, soc: יְּהַיִּהְיָּאָן Sam. 13. 20, et sa pioche; יְּאָרִים לְּאָתִים נְאָתִים לְאָתִים נְאָתִים נִאָּתִים נְאָתִים נִאָּתִים נִאָּתִים נִיּאָתִים נִּאָּתִים נִיּאָתִים נִיּאָתִים נִיּאָתִים נִיּאָתִים נִיּאָתִים נִיּאָתִים נִיּאָתִים נִיּאָתִים נִייִּים נִיּאָתִים נִייִּים נִיּאָתִים נִייִּים נִיּאָתִים נִּיְּאָתִים נִיּאָּתִים נְּאָתִים נִיּאָתִים נִייִּים נְּאָתִים נִיּאָתִים נְּאָתִים נְּאָתִים נְּאָתִים נְּאָּתִים נְּאָתִים נְּאָתִים נְּאָתִים נְּאָתִים נְּאָּתִים נְּאָתִים נְּאָּתִים נְּאָּתִים נְּאָתִים נְּאָתִים נְּאָתִים נְּאָתִים נְּאָתִים נְּאָּתִים נְּאָּתִים נְּאָּתִים נְּאָּתִים נְּאָּתִים נְּאָתִים נְּאָּתִים נִּיּאָתִים נְּאָּתִים נְּאָּתִּם נְּאָּתִים נְּאָתִים נְּאָּתִים נְּיְּבְּים נְּיִּבְּים נְּאָּתִים נְּיִּבְּים נְּיִּבְּים נְּיִּבְּים נְּיִּבְּים נְּיִּבְּים נְּיִּבְּים נְּיִּם נְּיִּים נְּיִּם נְּיִּם נְּיִּם נְּיִּים נְּיִּם נְּיִּבְּים נְּיִּם נְּיִּם נְּיִּם נְּיִּם נְּיִּם נְּיִּם נְּיִּים נְּיִּים נְּיִּים נְּיִּים נְּיִּים נְּיִּים נְּיִּם נְּיִּים נְּיִּים נְּיִּים נְּיִּים נְּיִּם נְּיִים נְּיִּים נְּיִּים נְּיִּים נְּיִּים נְּיִּים נְּיִים נְּיִּים נְּיִים נְּיִים נְּיִּים נִּיּים נְיִים נְּיִּים נִּים נִים נִּים נִייִּים נְּיִים נִייִּים נְיּים נִיּים נִיּים נִיּים נִּיּים נִייִּים נְיּים נְּיִּים נִייּים נִּיּים נִיים נִּיּים נִּיּים נִּיּים נִיּים נִּים נִּיּים נִייּים נִּיּים נִייּים נְּיּים נִייּים נִייּים נְּיִּים נְיּים נִּים נִייּים נִּיּים נִּיּים נְיּים נְּיִים נִּים נִיים נִּיּים נִייִּים נְיּים נִייּים נְּיִים נְּיִים נְּיִים נְּים נִּיּים נְיּים נְּיִים נְּיִּים נְיּים נְּים נְיּים נְיּים נְּיִים נְיּים נְּים נְיּים נְּיִים נְּיִים נְּים נְיּים נְים

עבועל (avec Baal) n. pr. Ethbaal, roi de Sidon, I Rois 16. 31.

רְהַאָּהִי, et apoc. יְבִּיאַ, fut. הַּאָהַי, et apoc. יְבִּיאַ, plur. יְבָּיאָה, imper. אַרָּיאָ, Venir, arriver, survenir, s'en aller, passer; rég. indir. avec יְ et בָּי: בָּי אַרָּיאָ, Jér.3.22, nous venons à toi; אַרָבּיּ רָיִאָּהָיהְ Mich. 4.8, elle viendra à toi; בַּיר וּיַאָּהָיהְ Is. 41. ל, ils approchent et ils arrivent; יִבְּאָרִינִיי Job 3.25, ce que j'ai craint m'est survenu, m'est arrivé; יִבְּאַרִינְי יִאָּרָיהְ Job 16. 22, le petit nombre de mea années s'en va,

passe. Part. איריייות les choses qui arrivent, l'avenir: תְּאַלְּנִירָּיִּי זְּאַלְּנִירָּיִּי Is. 45.41, ils me demandent les choses futures.

Hiph. דֶּיֶדֶיה p. בְּיֶדֶיה Apporter : דֵיָדֶיה בַּיִים Is. 21. 14, apportez de l'eau.

בר הריאָתָה: chald. Venir : מֵר הריאָתָה Dan.7. 22, jusqu'à ce que vienne. Inf. מָתֵא

Aph. מוּרָה, inf. בּירָהָה, Dan. 3. 13, il ordonna d'amener Sadrach. Passif בְּירָהָה בְּנָשׁ בְּיִה בְּיִרָה בְּיִבְּיה בְּיִרָה בְּיִבְּיה בִּירָה בְּיִבְּיה בְּיִבְּיה בְּיִבְּיה בְּיִבְיה בְּיִבְּיה בְּיִבְיה בְּיִבְּיה בְּיִבְיה בְּיִבְּיה בְיִבְיה בְיבִיה בְּיבִיה בְּיבִּיה בְּיבִיה בְּיבִּיה בְּיבִיה בְּיבִיה בְּיבִּיה בְּיבִיה בְּיבִיה בְּיבִיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבּיה בּיבּיה בּיביה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיביה בּיבּיה בּיבּיה בּיביה בּיבּיה בּיביה בּיבי

קאָר pron. pers. m. Toi, fém. אָאַ; quelquefois de toi, à toi (quelquefois אָל cheth.): ילשני בּוֹרְלָבִים אָר־הָּטְהְ הַיִּבְּים אַר־הָעָר דּיִנְבִּים אַר־הָעָר דִּינִם אַר־אָרָר Prov. 22.19, je te le ferai savoir à toi aussi.

ורי אָרוּן f. Anesse: אַרָּה אָדי Gen. 49.11, le fils, le petit de son ânesse; pl. רייה Gen. 12.16.

chald. m. et f. Fournaise: הַרְיְכֵא לְנוֹא־אָחוּן Dan. 3. 6, il sera jeté dans une fournaise.

אַרוּק Ez. 41. 15, cheth. p. אַרּיק Colonne.

'단칭 p. pa Toi, fém. sept fois cheth. '단팅 n. pr. m. 1° II Sam. 15. 19.— 2° II Sam. 23. 29.

Pיְהַּאַ m. Colonne, portique: הְיָאַתִּיקִים Ez. 41.16, et les colonnes autour. ביב pron. pers. 2º pers. plur. masc. Vous

DDN n. pr. d'une ville à la frontière de l'Egypte, Nomb. 38. 6; de la le désert d'Etham, 83. 8.

יְאֶשִּדְּמִּגְּל contre mon peuple il se lève, etc. (v. קּאָם Pi.).

אָלָן p. אַילָן.

31. 6, Ez. 13. 20.

אָהָנָה pron. pers. 2º pers. pl. f. Vous, אַהַנָּה et אַהָּנָּה Vous, p. אָהָנָה Gen.

אָּחְנָה f. Don, prix impur : אָּחְנָה Osée 2.14, ils m'appartiennent comme un don (ע. אֶחְעָן).

אָרְנָּי (mon present) n. pr. m. I Chr. 6. 26.

קוניי (avec suff. אֶרְנַנִּיּ) Don , prix de prostitution (de אֶרְנַנִּיּ, rac. אֶרְנַנִּיּ א prosth.): לְמַלֵּט אָרְנְּיָ Ez. 16.31, pour estimer le salaire (v. בְּבֶּט); אָרְנָן זּיְנָיוּ, peut. 23.19, salaire de prostituée, fig. prix de l'idolâtrie; וְּשָׁבֶּח לָאֶרְנַנְיִי, Is. 23.17, elle retournera à ses richesses impures.

ነ<u>ጋቦ</u>ጵ n. pr. m. I Chr. 4. 7.

אַתַר m. chald. Lieu, endroit: אָתַר דָּר Esdr. 6. 3, lieu où (ע. בַּאַתָר).

מְנְרִים (lieux) n. pr. m. d'une ville dans la Palestine: דֶּרֶהְ הָאָבֶּיִרִים Nomb. 21. 1, chemin vers Atharim, ou le chemin des explorateurs, p. הַתָּרִים.

Beth בייה, de בייה maison. Deuxième lettre de l'alphabet; son nom dérive de sa forme. Comme chiffre a signifie 2; 2,000. Cette lettre se permutte avec les lettres a, a. Exemple: קַּוַר, בְּיָב וּיָב נְיִב וּיִב gras (v. בּ et d).

אָבֶּבֶּה rarement בָּדָּ ; בִּּד , avec suff. f. בָּהָן , בָּם , בָּהֶהָם , בָּכֶן , בָּכֶם , בָּני , בָּה , בֹה $rac{1}{2}$ וברתר ובחומתר : Is. 56.5, בביתר ובחומתר : Prepos. 1° Dans dans ma maison et dans (l'enceinte de) mes murailles; בַּשֵּׁנֵה חַהָּרא Jug. 10. 8, dans cette année; בְּרֵאשִׁירוּ Gen. 1. 1, (dans le) au commencement. Entre, parmi: בגוֹיִם Lament. 1. 3, entre les nations ; בַּקשִׁרִים II Sam. 15. 31, parmi les conjurés. En : בּישׁלוֹם en paix. Sur : ובסיסים Is. 66. 20, sur des chevaux. Par, d'après, selon, à la manière de : בּרַצָּחַק Gen. 21. 12, par Isaac; בַּרַצָּחַק Ps. 1. 1, dans, ou d'après le conseil des méchants; בָּאַנְשֵׁר־אַנן Job 34. 36, à la manières des hommes iniques.

2º Près, auprès, à : בַּיִּרָיָ I Sam. 29, 1, près de la source; בְּיִבְּיִי Prov. 30. 19, au ciel; שֵׁיְהִי שְׁיָה I Chr. 27. 1, הַיָּשָּ Lév. 25. 53, chaque mois, chaque année, littér. l'année près de l'année. Avec: בִּיבָּה Ps. 29. 4, avec force; בְיִבְּיִה Exod. 12. 11, avec hate; בּילִרוֹאר Is. 9. 11, avec, malgré tout cela. Par,

p ajouté à l'infinitif se traduit par : en, lorsque, après que, bien que, parce que, à cause de.

? chald., comme a hébreu.

בּאָדּה f. Entrée: מָטֶל חַקּנְאָח חַנְּח בְּבָּאָת Ez. 8. 5, cette idole de la jalousie était à l'entrée (rac. אָבֹה).

באנים chald. adj. Méchant, criminel: אַקריָהָא פְּרֶדְיָהָא בָּאוֹשְׁהָא Esdr. 4. 12, (ils reconstruisent) cette ville rebelle et criminelle (v. בְּאַשׁים).

קַּאַר (ע. בּרַר , בּרּר (ע. בּרַר , בּרָר). Pi. בַּאַר Graver distinctement, expliquer: הָּבָאַר עַל־רַוּלְּרוֹת Hab. 2. 2, marque (le) distinctement sur les tablettes;

באר אָת־תַּמוֹרָת תַּיּגאָם Deut. 1. 5, il expliqua cette loi.

קּאֵרוֹת, constr. בְּאֵרוֹת, f. (plur. בְּאֵרוֹת, constr. בְּאָרוֹת, fosse: תְּאֵרוֹת, קַּאַר הָּאָר קָּאָר קָּאָר. 21. 30, j'ai creusé ce puits; בְּאַר שֵׁחַת, Ps. 55. 24, fosse de destruction.

קאר (puits) n. pr. 1° d'une station dans le désert, Nomb. 21. 16. — 2° D'une ville en Palestine, Jug. 9. 21.

קאר אלים (puits des puissants) n. pr. d'une ville dans le pays de Moab, Is. 15. 8.

vu [Dieu]) Nom donné au puits près duquel un ange est apparu à Agar, Gen. 16. 13, 14.

עבר שָׁבֶּע (puits du serment) n. pr., ville de la tribu de Siméon, à l'extrémité méridionale de la Palestine, Gen. 21. 31, Jos. 19. 2.

(puits) n. pr. m. I Chr. 7. 37. קאָרָה (puits) n. pr. m. I Chr. 8. 6.

קְאֵרוֹח (puits) n. pr., ville dans la tribu de Benjamin, Jos. 18. 25; בְּאֵרֹתִר I Sam. 4. 2, et בַּרֹתִר I Chr. 11. 39, de Beeroth.

קארות בְּנֵידְעָקוֹ (puits des fils de Jaakan) n. pr. d'une station dans le désert, Deut. 10. 6, et בֵּי יַבְּקוּן Nomb. 33. 31.

לְתְצֹב לֶּתְשׁ בֹארוֹת: Jér. 2. 13, pour se creuser des citernes; et plusieurs fois chethib, pour בור.

기원구 n. pr. m. 1° Gen. 26. 34. — 2° Père du prophète Hoséa, Osée 1. 1.

בְּאֵשׁ (fut. בְּאֵשׁ Exod. 7. 18, et corrompre: יְבָאֵשׁ Exod. 7. 18, et le fleuve répandra une mauvaise odeur; בַּאָשׁ Exod. 16. 20, (et la manne) se corrompit.

Niph., mėtaph. Se mettre en mauvaise odeur, so faire hair, se rendre odieux: בְּבָאֵשׁ בְּשֶׁרָא בַּפְּלְשְׁתִּדּם I Sam. 13. 4, Israel s'était fait hair par les Philistins; בְּבַאִשְׁהָ אֶּדְאָבִיךְ, II Sam. 16. 21, tu t'es rendu odieux à ton père (ou: tu as deshonoré ton père).

Hithp. Se rendre odieux : דְּיִדְבָּאֲשׁוּ I Chr. 19. 6, ils s'étaient rendus odieux à David.

לְאֵלִישׁ chald. Etre mauvais, affliger, chagriner: שַּּוֹרִיף Dan. 6. 15, cela le chagrina vivement.

שלא ה. Mauvaise odeur, infection, Amos 4. 10; avec suff.: יְּפָלָּח בָּאָשׁה Joel 2. 20, sa mauvaise odeur se répandra.

קּאָשָׁה f. La mauvaise herbe, l'ivraie, Job 31. 40.

בְּאָשִׁים plur. Mauvais raisins, lambruches: וַיַּנְשׁ בְּאָשִׁים Is. 5. 2, il a produit des lambruches.

plus généralement קאתר prép. Après : קאתר Dan. 7. 6, après cela.

לבייני די בבא chald. Porte, puis לבייני די בבא : שיבר chald. Porte, puis וּלְבִינָי דִי בָבָא : שַּׁיבֵּר Rituel, et aux juges du tribunal.

קָבֶּה f. Prunelle: בְּבָה עֵיני Zach. 2. 12, à la prunelle de son œil (comme בַּח עַיִּן).

ንጋቅ n. pr. m. Esdr. 2. 11.

n. pr. Babel, Babylone, la capitale de la Babylonie, Gen. 10. 10; la Babylonie, Ps. 137. 1. Sous l'empire des Perses, le titre de roi de Babylone est souvent donné aux rois des Perses, Esdr. 5. 13, Néh. 13. 6.

בְּרָלִי chald. Babylonien ; plur. מַּרְלָּהֵא Esdr. 4. 9. בּנְתַהְּדֶּךְ לְבֵנ לַנוֹיִם : Nourriture בּנְתַהְּדֶּךְ לְבֵנ לַנוֹיִם : Ez. 25. 7, chethib, je te donnerai en pâture aux nations. (Keri בְּיִל en pillage, v. מֶּרְעָב.)

יַבְגֹר (fut. וְּרָבֵגַר, une fois וְּרָבַגַר) Tromper, trahir; être infidèle, perfide. Se construit avec z, quelquefois sans régime, rarement avec le régime direct et avec בְּבְנִרוֹ־בָח : Exod. 21.8, l'ayant trahie, abandonnée; בַּל רַצֶּיתַוֹ בַּנָרוּ בָה Lament. 1. 2, tous ceux qui l'aimaient lui sont devenus infidèles; בַּגְרָהו אָשָׁהו קרֶבֶּא Jér. 3, 20, (comme) une femine qui trahit son amant; אַדִיר בָּנְרוּ כְמוֹ־נָחַל Job 6. 15, mes frères sont devenus traîtres, se sont éloignés de moi comme un torrent; אַנְרֵח יָתוּרָה אֲלוֹרָה Jér. 3. 8, Juda, sa sœur perfide; תבונר תונר Is. 21. 2, le perfide trahit, ou : l'oppresseur exerce sa violence; תַּיָרֶן בּוֹבֶר Hab. 2. 5, le vin, l'homme pris de vin et perfide, ou : qui agit avec violence.

תְּבֶּרִים m. (une fois fém.; plur. הְבָּרִים, const. בְּבָרִים, 4° Vête-ment, couverture: בְּבָרִיקְיָטָּבּוּ Exod. 28. 2, des vêtements saints (pontificaux); שׁלִּבְּרִיקְיָנָי Nomb. 4. 6, ils étendront une couverture; פָּלִּבְּנְרִיקְרָ Ps. 45. 9, tous tes vêtements.

2º Perfidie, infidelité, trahison: שֵׁלֵּהְ בָּלֶר בְּנֶרְ Jér. 12. 1, (pourquoi) ceux qui commettent des trahisons vivent-ils en paix? וּבְּנֶר מוֹנְרָים בָּנֶרְי Is. 24.16, et les perfides font la trahison, mettent le comble à la trahison, à la perfidie.

אַנְשֵׁר בּנְרוֹת pl. f. Ex. unique: אַנְשֵׁר בּנְרוֹת Soph. 3. 4, des hommes de trahison, des hommes perfides.

קנוֹרָה adj. f. : בְּנוֹרָה אֲחוֹחָת אֲחוֹחָת בְּנוֹרָה Jér. 3. 7, 10, Juda, sa sœur perfide.

תְּנְיֵי n. pr. m. Esdr, 2. 2. בְּנְיֵי prép. A cause de (v. אָּנָּל n. pr. m. Esth. 1. 10.

תְּלְיִנְא n. pr. Esth. 2. 21: פֿר הַנְיִנָא 6. 2. I בּר הְבָּר יִדְיָרָה Exod. 30. 34, il sera d'une partie comme de l'autre, tout sera de même poids, en

portions égales (rac. לָּבֶּד). Avec לבר adv. A part, seulement; לבר בר לבר Žach. 12. 12, chaque famille à part; לָבַר־בָּה נַוְכָּיר שְׁיַבֶּה Is. 26. 13, nous nous souvenons seulement de toi, de ton nom. Avec suff. : לְבַהִּר moi, toi, seul : אַלֹּכִי לְבַיִּר Nomb. 11. 14, moi seul ; אָהָוּד — לְבֵּנֶּךְ Exod. 18. 14, toi seul ; יַבְּקֹב לְבַדּוֹ Gen. 32. 25, Jacob seul. Suivi de מָן prep. Sans, outre: לבד מָשֶׁה Exod. 12. 37, sans les enfants; לבר מנדרכם Nomb. 29. 39, outre les offrandes de vos vœux ; une fois avec צַל: בּבר עַל־מַל־דִּוּוְנַדֵּב Esdr. 1. 6, outre tout ce qu'ils offrirent volontairement. בַּלַבֶּר .Gen. 46 מִּלְבֵּר וְשֵׁר בְנֵי־רַצֵּכְבֹב Gen. 46 26, sans les femmes des fils de Jacob. וו 🚅 m. Lin blanc : מְכִּוְמֵי־בֶּר Exod. 28. 42, des caleçons de lin blanc; עלבוש בַּדִּים : vêtement de lin בַּדִּים Dan. 10. 5, vêtu de lin.

III שונים (plur. seul usité) Bâtons, fortes branches de l'arbre, membres du corps: בְּדֵי שָׁבִי שָׁבִי בַּצִי בְּצִי שִׁבִּי בַּצִּי שִׁבִּי בַּצִּי שַׁבִּי בַּצִּי בַּצִּי שִׁבִּי בַּצִּי בַּצִּי שַׁבִּי בַּצִּי בַּצִּי שַׁבִּי בַּצִּי בַּצִּי שַׁבִּי בַּצִּי בַּבִּי בַּבִּי בַּצִּי בַּבִּי בַּבִּי בַּצִּי בַּבִּי בַּבִּי בַּבִּי בַּצִּי בַּבִּי בַּבְּי בַּבִּי בַּבִּי בַּבְּי בַּבִּי בַּבִּי בַּבְּי בַּבִּי בַּבִּי בַּבִּי בַּבִּי בַּבִּי בַּבִּי בַּבִּי בַּבְּי בַּבְיי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְי בַּבְי בַּבְיבָּי בַּבְיי בַּבְייבָּב בּיבּי בַּבְיבָּב בּיבְיבָּי בַּבְּבִי בַּבְיבָּב בּיבְּבּי בַּבְיבָּב בּיבְּיבּב בּיבְּיבּי בַּבְּיבּבּי בַּבְּבּי בַּבְיבָּב בּיבּי בַּבְיבָּב בּיבְיבָּב בּיבּי בַּבְיבּיבּב בּיבּי בַּבְיבָּב בּיבּבּי בּבְיבּבּי בּבְיבּבּי בּבְיבּבּי בְּבַיבּי בַּבְיבּבּי בּבְיבּבּי בּבְיבּבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּיבּב בּיבּבּי בּבּבּי בּבּיבּי בּבּיבּב בּיבּבּי בּבּבּי בּבּיבּבּי בּבּיבּב בּיבּבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּבּי בּבּבּי בּבּבּי בּבּבּי בּבּיבּבּי

IV אַרָּבוּרִים seul usité) Mensonges, vanteries, devins, de לְּאַרַבּן: בָּדָא Is. 16. 6, ses mensonges sont vains, insensés; selon d'autres: l'injustice de ses princes, de ses héros; אַרְבִּירִים בַּבְּיִרִים בְּעַרִּים בַּעָּרִים בַּעָּרִם בַּעָּרִים בַּעָּרִים בַּעָּרִים בַּעָּרִים בַּעָּרִים בַּעָרִים בַּעָּרִים בַּעָּרִים בַּעָּרִים בַּעָּרִים בַּעָּרִים בַעָּרִים בַּעָּרִים בַעְּרִים בַּעָּרִים בַּעָּיִים בַּעָּרִים בַעּיִים בּעִּיבּים בּיִּיבּים בּעִּיבּים בּעִּים בּיבּים בּעִּים בּעִּים בּעִים בּיים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִים בּעִּים בּעִים בּעִּים בּעִים בּעִּים בּיבּים בּעִּים בּיבּים בּעִים בּעּים בּעִּים בּעִּים בּעִים בּיבּים בּיבּים בּיים בּעּים בּיבּים בּיבּים בּעִּים בּיבּים בּיבּים בּעִּים בּיבּים בּיבּ

אָלָםְ מַּלְבָּךְ אַהָּת בּוֹרָאם : Néh.

6.8, tu les inventes de ton cœur; אָרָה מִּלְּהוּ I Rois 12, 33, (le mois) qu'il avait inventé, choisi à sa fantaisie.

(מוֹנֵר (usité seulement au part. בּוֹנֵר (usité seule: תְּצְּפּוֹר מוֹנֵר מַלּינָג Ps. 102. 8, comme un oiseau qui est seul sur un toit; וְאֵין מוֹנֵר מִסוֹנֶרְיוֹן Is. 14. 31, nul ne restera à l'écart au temps désigné, ou: entre ses troupes (v. מוֹנֵר (נוֹנֵר.).

קדי adj. Seul, isolé, solitaire, désert: Deut. 32. 12, l'Éternel seul le conduira; בְּיִדְ יַמְיּנְּעָּ Lév. 13. 46, il demeurera seul, à l'écart; יָרָעָּנְּ בָּיִרָּר בָּעָרָר וּבָּיִר בָּעָר אַנְיִר בַּעַר בָּעָר בַּעָר בַּעָר בַּעָר בַּעָר בַּעָר בַּעָר בַּעַר בָּעָר בַּעָר בָּעָר בַּעָר בְּעָר בְעָר בְּעָר בְּעָר בְּעָר בְּעָר בְּעָר בְּעָר בְּעָר בְּעָר בְּעִר בְּעָר בְעָר בְּעָר בְעַר בְּעָר בְעַר בְּעַר בְעַבְּער בְּעַר בְּעַר בְּעַר בְּעַר בְעַבּער בְּעַר בְּעַר בְּעַר בְּעַר בְּעַר בְעַבּער בְעַבּער בְעַבּער בְעַר בְעַבּער בְעַר בְּעַר בְעַבּער בְעַבּער בְעַבּער בְעַבּער בְעַבּער בְעַבּער בְעַר בְעַבּער בְעַבער בְעַבער בְעַבּער בְעַבּער בְעַבּער בְעַבער בְער בְעַבער בְּעַר בְעַבער בַּער בַער בַּער בַּער בַּער בַּער בַער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַער בַּער בַיבּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער

n. pr. m. Gen. 36. 35.

עניי (ע. אַבָּרָי (v. יַבַּרָי).

תְּרָיָה n. pr. m. Esdr. 10. 35.

קר"ל, m. Étain, Nomb. 31. 22; plur. Is. 1. 25, j'ôterai tout ton étain (mêlé aux métaux précieux); באָרָן הַבְּיִילָּן Zach. 4. 10, pierre d'étain, le niveau (v. אָבֶן).

・ プラ Kal inusité. Niph. 1°Se séparer, s'éloigner; avec וְהִבֶּרְלוּ מֵעַמֵּר הָאָרֶץ: מְי Esdr. 10. 11, séparez-vous des peuples du pays ; הַבְּרָלוּ מִמוֹךְ הָעֵרָה תַזֹּאַת Nomb. 16. 21, éloignez-vous de cette assemblée. Avec 🦮 , s'éloigner pour aller vers : נְבְהָלֹהְ אֱל־הַוְיד I Chr. 12. 8, ils se retirèrent pour se rendre auprès de David. — 2º Etre séparé, distingué, choisi, sans régime et avec וַיַּבָּדָלוּ צֵיוָרָא : לַ בתבון Esdr. 10. 16, le pontife Esra (et des chess de famille) surent choisis; ניברל אַניין I Chr. 23. 13, Aaron fut choisi. Avec p en mauvaise part, être exclu : יְתוּא יְבַּרֵל מִקּחַל תַּוּוֹלָח Esdr. 10. 8, il sera exclu, chassé de l'assemblée de ceux qui revenaient de la captivité.

Hiph. 1° Séparer, faire une séparation, arracher; בְּבֶר לְבֶּר דְשַּרְבָּח תַּשְּׁרְבָּח בַּצְבּע Exod. 26. 33, le voile vous séparera (le saint du saint des saints); לְּבִּר מַבְּרֵיל מֵּר וְ מֵיִם Gen, 1. 6, qu'il serve de séparation entre les eaux et les eaux t. Lév. 1. 17, il ne l'arrachera pas (l'aile).

קרָל m. Morceau, bout : בְּלַל־אֹקָן Amos 3. 12, le bout de l'oreille.

m. Selon les uns, nom d'une perle ou d'une pierre précieuse (v. Gen. 2. 12, où il est mentionné entre l'or et l'onyx); selon les autres, bdellium (v. Nomb. 11. 7, où la manne lui est comparée pour la couleur).

תְּבְּי n. pr. 1° Bedan, un des juges, nommé seulement I Sam. 12. 11; on l'explique comme אָבְיבָּוּ descendant de Dan, le juge Samson (v. Jug. 13). — 2° I Chr. 7. 17.

PT Réparer un édifice : לְבְּדִּק לִּבְּדִּק וּלְבְּדִּק II Chr. 34. 10, pour réparer et consolider le temple. (Dans la Mischna, examiner, inspecter.)

Pת m. Ce qui a besoin de réparation, fissure, crevasse : מְיִבְּיִּהְ אַרְבְּיָּרָ II Rois 12. 6, et ils répareront les ruines de la maison; d'un vaisseau, Ez. 27. 9, 27.

רְרָקְיּ (l'homme qui perce) n. pr. Bedkar, capitaine des gardes du roi Jehu, II Rois 9. 25.

קרר בייר (פְּנֵר, בְּנֵר, בְּנֵר, chald. (hébr. בְּנַר, בְּנַר, Pa. : אָבָהָר Dan.4.11, et répandez-en les fruits.

ת. Le vide (toujours avec אהה): אום מות Gen. 1. 2, la terre était informe et vide, nue; אַבְּעַר הָוֹיִה הוּאָ Is. 34. 11, le niveau du vide (pour la rendre vide, la détruire).

Do m. Porphyre ou marbre rouge,. Esth. 4. 6.

בְּרִילוּ chald. Promptitude, hate: בְּרִילוּ לִירוּשְׁלֵם Esdr. 4. 23, ils allerent a la hate a Jérusalem.

בְּחִיר הוּא : adj. Clair, brillant בְּחִיר הוּא בְּחָרִים Job 37. 21, il brille derrière les nuages (v. בַּחַר).

בּחֵל Kal inusité. Niph. 1º Etre effrayé, épouvanté, troublé; trembler: וַהֵּרָא נְּר־וָבְתַּל מָאֹר I Sam. 28. 21, elle vit qu'il était extremement effrayé; וֹחַבָּיֵל Uob 4. 5, le malheur t'a touché et tu es dans le trouble; ירבר עם־הָאָרֶץ הִּבְּחַלְּנָת Ez. 7. 27, et les mains du peuple trembleront. - 2º Se hater, être prompt, arriver soudainement: יבְּחַל לַחוֹן אִישׁ רַע עַּיִן Prov.28. 22, l'homme envieux a hâte d'acquérir de la fortune; אַל־מִּעָּהֵל מִפָּנִיו הַלַּהְ Eccl. 8. 3, ne sois pas prompt à te retirer devant lui, ne le quitte pas avec précipitation ; בָּר כָלָהו אַן־ינִבְחַלַּח יַעַּשֵׂח Soph. 1. 18, car il fera une extermination soudaine.

Pi. 1° Effrayer, troubler: רַבְּדֶּלְהְ שֵּׁתְּדּי Job 22. 10, et une frayeur soudaine te troublera; בְּבְּיִבְּיִם רְבְּיִבְּיִם Ps. 83. 16, tu les effrayes par ta tempête.

— 2° Se hâter, agir avec précipitation, avec pet בַּבִּיבִל בַּלִּיבִיל בַּלִיבִיל בַּלִּיבִיל בַּלִּיבִין בּבְּל בַּבְּל בַּבְּיבְּל בַּלִּיבִין בּבְּיל בַּבְּיבְיל בַּלִּיבְין בּבְּיל בַּבְּיל בַּבְּיִּבְ בַּבְּיל בַּבְּיבְּיל בַּבְּיבְּיל בַּבְּיבְּיל בַּבְּיבְיל בַּבְּיל בַּבְּיבְּיל בְּבִּיבְיל בַּבְּיבְּיל בְּבִּבְיל בַּבְּיבְּיל בַּבְּיבְ בַּבְּיבְּיך בַּבִּיל בַּבְּיבְּיבְ בַּבְּיבְ בַּבְּיבְ בַּבְּיבְּיבְ בַּבְּיבְ בַּבְּיבְ בַּבְּיבְּיבְּיך בַּבִּיבְ בַּבְּיבְּיבְ בַּבְּיבְּיבְ בַּבְּיבְ בַּבְּיבְּיבְ בַּבְּיבְּיבְ בַּבְּיבְ בְּבְּבִּיבְ בַּבְּיבְ בַּבְּיבְ בְּבְּבִיבְּיבְ בַּבְּיבְ בַּבְּיבְ בְּבְּבִיך בְּבִבְיל בְּבְּבִיך בְּבִבְיל בְּבְּבְיבְּל בְּבִּבְיבְ בְּבְּבִיך בְּבִבְיבְ בַּבְיבְּבְיבְ בְּבִיבְ בְּבְבִּיבְ בְּבְּבְיבְּיבְ בְּבְּבִיך בְּבִבּיל בְּבִּבְיל בְּבְּבְיבְּיך בְּבִּבְיל בְּבְּבִין בּבְּבִּים בְּבְּיבְ בְּבְיבְּיבְ בְּבְּבְּיבְ בְּבְּבְיבְּיבְ בְּבְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבְּיבְ בְּבְּבִּים בְּבְּיבְּבְּיבְ בְּבִּיבְ בְּבִּיבְ בַּבְּבִיים בּבְּיבְ בַּבְיבָּים בְּבִּבְיּבְיּבְיּבְ בַּבְּבִיּבְ בְּבְיבְּבָּים בְּבִּיבְ בְּבִּיבְ בְּבִּיבְּבְּבְּבְּבְּבְיבְ בְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְּבְיבְ בְּבִּבְּבְיבְבָּבְיבְּבְּבְיבְבּיבְ בַּבְיבְּבְיבְיבְּבְּבְיבְּבִּיבְּבְ בַּבְּבִּיבְ בַּבְּבְּבְּבְיבְּבְּבְּבָּבְיבְּבָּבְיבְּבָּבְ בַּבְּבָּבְיבְּבָּבְיבְּבְיבָּבְיבְּבָּבְיבְּבָּבְּבָּבְיבְּבּיבְּבָּבְּבְּבָּבְּבְּבְּבָבְּבּיבְּבּבּיבְּבָּבְ בַּבְּבָּבְּבּבּיבְּבּיבְּבּיבְּבּבּיבְּבּיבְבּבּיבְ בַּבְּבּבּיבְּבּיבְ בּבְּבָּבּבּיבְ בּבּבּבּיבְ בּבּב

Pou. pass. Etre prompt, être pressé. Part.: בְּילֵים Esth. 8. 14, ils sortirent pressés, avec précipitation; הַלָּה הַלְּהָם Prov. 20. 21, un bien acquis promptement, trop précipitamment.

Hiph. 1° יְשֵׁהֵי וְדְבְּוּילְנִי Job 23. 16, le Tout-Puissant m'épouvante. — 2° Se hâter: יַבְּרָדִּלּוּ לְּיְבִיא אֶה־דְּעְּכָן Esth. 6. 14, ils se hâterent d'amener Haman. — 3° Chasser promptement: יַבְּרָילִרּוּ מְשָׁכּוּ II Chr. 26. 20, ils le chassèrent promptement de cet endroit.

קְּחָוְרֵי בְּאִשִׁי chald. Pa. Effrayer: רְּחָוְרֵי בְּאָשִׁי Dan.4.2, et les fantômes, visions de ma tête, m'épouvantèrent. Ithpa. passif. Être effrayé: שִּׁיִּא מִּחְבָּיֵל Dan. 5. 9, il fut extrêmement effrayé. Ithpe. inf. הַחְבָּיִלְיִים, employé comme

substantif, précipitation : בְּיִנְיֵאֵל Dan. 2. 25, il fit entrer Daniel avec précipitation (v. בְּיִרִיאַ).

קרְלָהְ Terreur, destruction: רְתַּפְבְּרְתִּי עלֵיכָם בְּיָלָה Lév. 26. 16, j'enverrai sur vous la terreur; וְלֹא רַלְּה לַבְּרָי לְבָּיִילָם Is. 65.23, ils n'engendreront point pour la destruction; יְלְיִבְּיִים מַבְּיִלְה Ps. 78.33, (il fit passer) leurs années dans les terreurs, ou: avec rapidité; plur. מַיִּרְלָּה Jér. 15.8.

אָריבָשִּׁיתִי אָּיָרְיּבָּיִלְּאָ הַּחָכּוֹת אָּיִרְיּבָּיִ הַיִּחְ עָּאָר בְּּיִבְּיֹתְיּ בְּּיִבְּיִתְיּ בְּּיִבְּיִתְיִּ בְּּיִבְּיִתְיִּ עָּיִּרְ בְּּיִבְּיִתְיִּ עָּעִירְ בְּיִבְּיִתְּ Job 40.15, voici le Behemoth que j'ai créé, un grand animal (éléphant ou rhinocéros).

וְלָם m., avec יְדָי pouce, avec רָנֶל orteil, Exod. 29. 20; plur. יְדָּנָל Jug. 1. 6, 7.

וֹיִם (pouce) n. pr. Bohan, fils de Ruben; d'après lui, אָבֶן מַּיִן, Jos. 15. 6, nom d'un endroit.

Pija m. Ex. unique: win pija Lév. 13. 39, c'est une éruption de taches blanches sur la peau (mais qui n'est pas la lèpre).

בּהֶרָת f. (plur. בְּהֶרָת). Tache sur la peau: בְּיִרִית לְבָּיִר Lév. 13.38, des taches blanches.

אום (pret. אם, האם ל. האם et האם tu es venue; שם p. באם I Sam. 25. 8; inf. אם, אום avec suff. קאם et קאם, fut. אם, Deut. 33. 16, הקוא ביא Deut. 33. 16, הקוא ביא elle viendra). — 1° Entrer, opposé a אבי; se construit avec בי, אָל, אָ, הוֹ local:

יבאת אל החברו Gen. 6. 18, tu entreras dans l'arche; אָרֶדר מוּאָב רָבאוּ בָאָרֶץ מָא וי שׁנְיוֹ II Rois 13. 20, des bandes de Moabites entrèrent dans le pays à l'entrée de l'année; selon d'autres, pour ma en cette année; avec l'acc.: מאר שעריד Ps.-400. 4, entrez dans ses portes ; בָּכֹל מָאֵר שׁעֵר־עִּירוֹ Gen. 23. 18, en présence de tous ceux qui étaient entrés dans les portes de sa ville ; בְּאֵי חַשֵּׁבָּח Il Rois 11.9, ceux qui entreut en semaine (en fonction pendant une semaine); בוֹא אֵל אַשָּׁרוּ cohabiter, épouser: בוא אַלִּידָן Gen. 30. 3, cohabite avec elle; quelquefois avec בַּל; יבַמָּח יָבֹא עַלֶּרְתָּ Deut. 25. 5, son beaufrère l'épousera; du soleil, se concher: קידי קשמש בארז Gen. 15. 17, le soleil se couchait; avec אַל אַבוֹחַדּוּ entrer auprès de ses pères, mourir : ואַקור מבוא אַל־אַבוֹרָןדּ Gen. 15. 15, toi, tu mourras (en paix); ים אַשָּׁר־בָּא לִשְׁלֹמִה I Rois 10. 14, le poids de l'or qui arriva, rentra à Salomon; avec p pénétrer, se mêler, être admis: יַחַבוֹא כִּד רַהַּת Ez. 2. 2, l'esprit penetra en moi; לבלמי־בוא בגורם מאלה Jos. 23. 7, pour ne point te mêler parmi ces nations; לא־יָבא לו בְּקְחֵל יֵי Deut. 23. 3, il ne sera point admis dans l'assemblée de Dieu; מצא ובא sortir et entrer; manière d'agir, de se conduire : וטוב בערני צאיה ולאה אחר בברונה I Sam. 29. 6, ta conduite dans le camp me -sortir et entrer de לְּמְנֵי חֲעָבוֹ sortir et vant le peuple, être à sa tête, le diriger, le gouverner : ביידוא יוצא ובא לפניתום I Sam. 18. 16, car il marchait à leur těte; sans prép.: לא־אוּכַל עוֹד לָצֵאת וְלָבאׁ Deut. 31. 2, je ne puis plus (vous) diriger; מא בּיַמִים Gen. 24. 1, (Abraham) était avancé en jours ; בַּשְּׁמָם אוֹם entrer en jugement.

2° Venir, arriver (oppose a קַּיַרְיָּק s'en aller), survenir, surprendre, assaillir, s'accomplir, absol.et avec אָלָ, אָלָ, אַלְּ בְּעַרְיּ, ou l'acc.: בְּעָרָרִיּ בַּעָּה בְּעָרָרִי בַּעָרִי בַּעָּרָרִי בַּעָּרָי, cela est venu (au travail) pour son prix, c.-a-d. (on n'en est pas responsable) parce qu'on en a payé le prix, la location; שַלִּרוֹם־מוֹב בָּעִר) I Sam. 25. 8, nous sommes venus en un jour

de joie ; אַל־תִּבוֹאַנִי רֵנֶל אַאָרַת Ps. 36. 12, que le pied de l'homme orgueilleux ne vienne pas jusqu'à moi ; וַאַנֹּכִי מַצַשִּׁירָוּם וּמַדְּלְיבִיתִים מָאַת Is. 66. 18, quant à moi, leurs œuvres et leurs pensées sont venues (jusqu'à moi); selon d'autres: תַּאַרו est séparé, je (connais) leurs œuvres et leurs pensées; il est venu (le temps), etc.; Ps. 44. 18, tout cela nous est survenu; שַּׁשֶׁלוֹם שׁוֹרֶד יְבוֹאָש Job 15. 21, au sein de la paix (il craint que) le dévastateur ne l'assaillisse; ma יובואָרְקּר טוֹבָת Job 22. 21, par eux le bonheur te visitera; ועבא האות וחשושת ו Deut. 13. 2, lors même que le signe et le prodige s'accompliraient; וְצֵץ חֵיִים ראָה באָת Prov. 13. 12, un désir qui s'accomplit est un arbre de vie; רַיבאֹא וא סגנים Is. 41. 25, il marchera sur, il foulera aux pieds les princes ; מוֹא בַּשֶׁם venir avec son nom, c.-a-d. être mentionné ou inscrit nominativement : דּוֹשָּׁיֵל הימשים ביאבות I Chr. 4. 38, ceux dont les noms sont rapportés, mentionnés; אבוא בגברות אדנר Ps. 71. 16, je vais pénétrer dans, je vais raconter les merveilles de mon Dieu; avec אַל et אָל atteindre, égaler: יְיֵבר־הַוֹּשְׁלֹשֵׁה לֹא־בַא II Sam. 23. 19, il n'égala pas les trois (vers. 23 : יַנֶּאָל). Inf. עַר לָבאׁ pour' venir à; termes de géographie, jusque, vers : לבא חַמָּת Nomb. 13. 21, jusqu'à Hamath; מְלְבוֹא חֲמֶה I Rois 8. 65, depuis Hamath; demême זער בויאַן עַנָּד Jug. 6. 4, (jusqu'à ton arrivée à) jusqu'à Azah; באַכַרו צער Gen. 13. 10, jusqu'à Zoar; יִדְּאָר מָא מְבוֹא בָּאֶר Gen. 24. 62, Isaac vint du puits, exact. revint d'une course au puits.

3° Aller: אָכָיז אַנִּירְבָא Gen. 37. 30, où vais-je aller? (que vais-je devenir?); יוס מאַנייבט רָבאָּר לַמְּלְּחָטְת Nomb. 32. 6, vos frères iront-ils à la guerre? יְנָט נַצְלְטָים Ps. 26. 4, je ne vais pas avec les hommes dissimulés, c.-à-d. je fuis leur société.

Hiph. (תַּבְאּחָ, תַּבָאּחָ, פּנ דְּרָאֹחָד et תַּבְּאֹחָ, תַּבְאֹחָ, פּנ בְּאֹחָד et לְּחָבִיאּ, תְּבִיאּ, וֹחַלָּא, יָבָאּ, וֹחַלָּאָה, אַרָביא, תָּבִיאּ, וֹחַלְּ, וֹחַלָּאָר, et בּיאֹם, 1° Faire entrer, amener, mettre, faire pénétrer dans: תַּבְּיא אֵלַר

הַתְּבָּיה Gen. 6. 19, tu feras entrer dans l'arche; בְּיבָרֹאַנְ אֲבִּירֹנְם אֲבִּירִבְּים הַפָּח. 19.10, ils firent rentrer Loth auprès d'eux; ווֹבְּיא בְּיִדְ בְּיִבְּיא בָּבִּרְיִבְּי בְּבִּירִי בַּבְּרִיבְי בַּבְּרִיבְי בַּבְּרִיבְי בַּבְּרִיבְי בַבְּרִיבְי בַבְּרִיבְי בַבְּרִיבְי בַבְּרִיבְי בַבְּרִיבְי Lament. 3. 13, il a fait pénétrer (ses flèches) dans mes reins; תְּבֵּבְי וֹן וֹן Sam. 9. 10, tu feras rentrer (les blés); ווֹבְיא לְבָּנִי בַּי בְּיבִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרָי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרָי בַּבְּרִי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרִי בַבְּרָי בַּבְּרִי בַּבְּרָי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרָי בַּבְּרִי בַּבְּרָי בַּבְּרִי בַּבְּרָי בַּבְּרִי בַּבְּרָי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרִי בַּבְּרָי בְּבָּרִי בַּרְיבָּי בַּרְיבָּי בְּבָּרִי בְּבָּרְי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבָּרִי בְּבְּי בְּבָּי בְּבִּי בְּבָּי בְּבִי בְּבָּי בְּבָּי בְּבָּי בְּבְּי בְּבָּי בְּבָּי בְּבָּי בְּבְּי בְּבָּי בְּיבְּי בְּבָּי בְּיבְּי בְּבָּי בְּבִּי בְּבָּי בְּבְּי בְּבְּיי בְּבָּי בְּיבְּי בְּבָּי בְּבִּי בְּבָּי בְּבְּי בְּבָּי בְּיבְּי בְּבִּי בְּבָּי בְּבִּי בְּבִיבְּי בְּבְּיבְי בְּבִּי בְּבְּיבְי בְּבִיבְּי בְּיבְּי בְּבִיבְי בְּבְּיבְּי בְּבִיבְי בְּבִּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְּי בְּבִיבְי בְּיבְּיבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְיי בְּבְיבִּי בְּבְיבִיים בּיבְּיבְי בְּבִיבְיי בְּבְיבִיים בּיבּיבְי בּבְיבִיים בּבְּיבִי בְּבִיבְיי בּבְּבִיים בְּבִיבְיים בְּבְּיבְיבִי בְּבִּיבְי בְּבִּיבְי בְּבִיבְיי בְּבִיי בְּבִּיבְי בְּבְּבְיבִי בְּבְיבְי בְּבִּבְיי בְּבְיבִּי בְּבְיבְיבְיי בְּבְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְיי בְּבְיבְיבְיי בְּבְּיבְיבְי בְּבְיבְיבְיי בְּבְיבְיי בְּבְיבְי בְּבְיבְיי בְּבְיבִי בְּבְיבְיי בְבְיבְיבְיבְיי בְבְּבְיי בְּבְיבְיי בְּבְיבְיי בְּבְיבְיי בְּבְיבְיי בְּבְיבְיי בְּבְיב

2º Faire venir, faire arriver, laisser s'accomplir, apporter, offrir (un sacrifice): אָבְיּאָדָא אָבּרֹאָל Esth. B. 12, Esther n'a fait venir (n'a invité); אָבּרְאָדָא Is. 46. 11, et je l'accomplirai; יְרָבָּיא אָבּרֹאָן Gen. 42. 34, amenezmoi votre plus jeune frère; אַבּרִיאָּא חַבּיל חַבָּל חַבָּר חַבָּא לְבַר חַבָּא לַבַר חַבָּא לַבַר הַנְּבָּי חָבָר בַּל בַּרִיבָּא בַּרַב דְּנָבְא לַבַר הַנְבָּא לַב ב הַנְבָּא לַב ב הַנְבָּא לַב ב הַנְבָּא הוּצּא בּבְעִר הָבָּא לַב ב הַנְבָּא הוּצּא בּיִבּיא בּבַר הַנְבָּיא לַב ב הַנְבָּא הוּבּא בּב ב בּיִבְּא הַב ב בּיִבְּא הוּב ב בּיִבּיא הוּב ב בּיִבּיא הוּבּיא הוּב ב בּיִבּיא הוּבּיא הוּב ב בּיבּיא ב ב בּיבּיא ב ב בּיבּיא ב ב בּיבּיא הוּב ב בּיבּיא הוּב ב בּיבּיא הוּב ב בּיבּיא ב בּיבּיא הוּב בּייִבּיא הוּבּיא הוּב ב בּיבּיא ב ב בּיבּיא ב בּיבּיא ב בּיבּיא ב בּיבּיא ב בּיבּיא הוּבּיא ב בּיבּיא ב בּיבּיא ב בּיבּיא ב בּיבּיא ב בּיבּיא בּיבּיא בּייִיץ בּייִיץ בּייִיץ בּייִיץ בּייִיץ בּייִיץ בּייִיץ בּיִבּיא הַבּיּיף בּייִיץ בּיין הַיִּייף בּייִיץ בּייִיץ בּיין בּייִיץ בּיין הַיִּיין בּייִיץ בּיין בּייִיץ בּיין הַיִּיין בּייִיץ בּיין בּייִיץ בּיין בּיין בּיין בּיין בּייִיץ בּיין בּייִיץ בּיין בּייִיץ בּיין בּיין בּייִיץ בּיין בּייִיץ בּיין בּייִבּיין הַיּיִיין בּיין בּייין בּייין בּיין בּיין בּיין ב

3° Faire aller, conduire: לְאַשֶּׁר תַּבְרָא Job 12. 6, à celui qui conduit son dieu par la main (l'idolatre), ou: à qui Dieu a mis dans la main (la, richesse); מְבֵּבְרָא לְסְעָּלָה Ps. 74. 5, conime celui qui lève (une hache).

Hoph. passif du Hiph.: דוּבָאוּ בֵּית יוֹסֶקּ Gen. 43. 18, ils furent amenés dans la maison de Joseph ; הָבָארָה Ez. 40. 4, tu as été amené ici ; אַשֵּׁר הָבָאה לָהְ Gen. 33. 11, (accepte le présent) qui t'est offert; יהוּבָא אַת־עַּדָּיו עַשַּבָּעֹת Exod. 27.7, les bâtons seront mis dans les anneaux. : אם (v. אַדָּק, fut. אביַן) Mépriser, dédaigner; avec 3, rarement avec le rég. direct : בו לְרֵצֶרוּי Prov. 11. 12, qui mé-מר בו לְרוֹם קטֵנוֹת ; prise son prochain Zach. 4. 10, qui méprise le jour de petites choses (des événements peu importants), p. לא רַבוּזוּ לַגַּנָב ; בָּז Prov. 6. 30, on ne méprise pas le voleur (lorsque, etc.).

m. Mépris : שַּבְעָט בּהּ Ps. 123.3, nous sommes rassasiés de mépris.

no pr. 1° Buz, fils de Nahor, Gen. 22. 21. — 2° Nom d'une peuplade et d'une province de l'Arabie, Jér. 25. 23. — 3° D'un homme, I Chr. 5. 14.

אלוְה (בּוּיָה: אַר בּוּיָה: Néh. 3. 36, nous sommes devenus un objet de mépris.

193 1° n. pr. Buzi, père d'Ézéchiel, Ez. 1. 3. — 2° De Buz, Job 32. 2.

₹⊋ n. pr. m. Néh. 3. 18.

בּוֹךְ Kal inusité. Niph. Être embarrassé, égaré; être dans la consternation: בְּבְּיִם הַם בָּאָבֶין Exod. 14. 3, ils sont égarés dans le pays; בְּבִים הַם בָּאָבֶין Esth. 3. 15, la ville de Suse était dans la consternation; Joel 1. 18, les troupeaux sont dans la consternation

בול ביל ביל ישאר-לי Job 40. 20, les montagnes lui fournissent la nourriture; לבול צין Is. 44. 19, a un morceau de bois, ou a une branche d'arbre. — 2° יַרָּיִת בּוּל I Rois 6. 38, mois de boul, nom du huitième mois de l'année, correspondant à octobre-novembre, des pluies qui tombent alors (v. יָבֶל, יָבֶל, appelé aussi יְיִנְיִשׁרָה.

ערן ערן (dans plusieurs dérivés). בין (sagesse) n. pr. m. I Chr. 2.25. בּוֹנְי n. pr. m. Néh. 11. 15.

Die (fut. סלבי et סיבי, part. ביסים)
Fouler aux pieds, écraser (les ennemis),
mépriser: היצים ביסים Zach.10.5,
foulant aux pieds la boue des rues;
Ps. 60. 14, il foulera aux
pieds nos ennemis; יביס ביכים
Prov. 27.7, une ame rassasiée méprise
le miel, comme ישבים ou foule aux pieds.

Pil. ਹਨਾਂਸ਼ Fouler aux pieds: ਜਨ੍ਹਾਂਸ਼ ਜ਼ੁਰ੍ਹਾਂਸ਼ਨ Is. 63.18, ils foulent aux pieds ton sanctuaire, le souillent, le profanent.

Hoph. passif מֶּמֶנֶר מּרְבָּס Is. 14. 19, comme un cadavre foulé aux picds. Hithp. בְּיָבֶיהְ בְּיָבֶיהְ Ez. 16. 6, étant foulé aux pieds, ou te roulant dans ton sang.

שנים m. Byssus, lin blanc et fin:

ברביץ Esth. 1. 6, des cordons de lin fin.

רְעֵוֹשׁ n. pr. d'un rocher près de Gabaa, I Sam. 14. 4.

Vider, dépeupler (v. בְּקַק).

תוקה הטבוקה ולהות 2. 11, (Ninive est) un endroit vide, une solitude.

תרבוקר אָניר. Amos 7. 14. je ne suis qu'un berger, propr. bouvier, de בַּבְּרָבְּ

קלבור אַת־כֶּל־תָּח Eccl. בּוֹל Ex. unique: וְלָבוּר אָת־כֶּל־תָּח Eccl. 9. 1, et d'examiner tout cela, ou pour

בר inf., de בר

בור m. (plur. בליה, ע. בליה, Fosse, citerne, prison, tombe: יְחָבֶּרוּ אָח־דְּאָבִיר יִדְּאָרִי וּבְּרוּר וּבְרוּר בּרוּר וּבְרוּר בּרוּר פֿר וּבְרוּר בּרוּר פֿר וּבְרוּר בּרוּר בּרוּר פֿר וּבְרוּר בּרוּר ב

ין בור יְרֵא חַכָּא : יַרָא חַבּא m. Ignorant יָאֵיןמּוֹר יְרֵא חַכָּא Aboth, l'ignorant ne craint pas le péché. בוש (pret. בושה, fut. בושה, 1° Avoir honte, être:honteux, être confondu, deçu : פי בשָׁהִי לִשְׁאוֹל Esdr. 8. 22, car j'avais honte de demander (au roi); לינביה יבשוי Jér. 17.13, tous ceux qui t'ont abandonné seront confondus; निष्युष्ट नृष्युव प्रश्नुव प्रवाद प्रश्नुव प्रश्नुव है Jer. 2. 36, tu seras confondue, décue du côté de l'Egypte, comme tu l'as été du côté de l'Assyrie (être honteux pour avoir vainement espéré); with my Jug. 3. 25, II Rois 2.17, (faire une chose) jusqu'à en être honteux, impatient, c.-a-d. longtemps (v. Pi.). — 2º De la nature inanimée. Dessécher: יַבוֹשׁ מְּקוֹרוֹ Osée 13. 15, sa source desséchera, tarira, ou plutôt de בַּלָשׁ.

Pil. שׁשֵּׁיה Tarder: בּ־בֹשֵׁיה שִּׁיָה Exod. 32. 1, que Moïse tardait à descendre. (Jug. 5. 28.)

Hiph. causat. du Kal. Rendre hon-

teux, couvrir de confusion, faire honte: אָנְשִׁיבְּינְ יְּנְשִׁיבְּינִ יְּנְשִׁיבִּי Ps. 44. 8, tu couvres de honte nos ennemis; יְנַיֵּעֵי Prov. 29. 15, un enfant abandonne à lui-même fait honte a sa mère. Part. שַׁבְישִׁי Ehonté, méchant, sot; opposé à שַּׁבְּיל Prov. 10. 5 (v. II שַׁבָּיִ).

בוו

Hithp. לא ירובששר: היתבשש Gen.2.25, et ils n'étaient point honteux.

בּוֹשְׁהֹ f. Honte, confusion, mépris: הְּבָּיּהְהְ בּוּשְׁהֹ Obad. 10, la honte te couvrira; תְּבָיּהְתְ עָּלְרוֹ בִּיּשְׁה Ps. 89. 46, tu l'as enveloppe de mépris.

רום chald. יבָרז פְּרָח Dan. 6. 19, il passa la nuit à jeun.

13 m. (rac. יַבֶּי). Butin, proie, pillage: יְבָּיִי Nomb.31.32, le reste du butin; יְדִיי לָבִי Nomb. 14.3, ils deviendront un butin, une proie: לַבִּי אָבּוּן Jér. 15. 13, j'abandonnerai au pillage.

אל תרוי בו לכל אָרָם : Dedaigneux אַל תרוי בו לכל אָרָם : Aboth 4. 3, ne méprise personne.

אָנְאָ פּוְאָר פּוְרָדִים אַרְצוֹ Is. 18. 2,7, des fleuves ont dévasté, ravagé son pays (pour קָּוָה), ou: des fleuves traversent son pays.

אינהות ותוכל אישים: Etre méprisé: נבות ותוכל Is. 53. 3, méprisé et abandonné des hommes.

Hiph. Avilir : לְתַבְּוֹת בַּצַלֵּיתֶע בְּצֵינֵיתֶן Esth. 1. 17, pour avilir leurs maris à leurs yeux.

Is. 49.7, à לְבְּוֹּה מָשֵׁי Is. 49.7, à celui qui est méprisé des hommes.

קָּלָה f. (rac. יַבְּהַ). Butin, dépouille : בַּבְּלָּהוּ אָא־רָּדֶם בּבְבָּלָהוּ לֹא שָׁלְּהוּ אָא־רָדֶם Esth. 9. 10, ils ne mirent pas la main au butin.

* Min m. Mépris, Rituel.

וֹבְּי (plur. יְּבָה, מְּוִים, פּוְיִם, et מִּיְב, fut. יַבְי, inf. יבֹי Piller, sans rég. et avec l'acc.:

קייש לי Nomb. 31. 53, (les soldats) pillerent chacun pour son compte; יִיבִּיגּי Gen. 34. 27, ils pillerent la ville.

Niph. (inf. זיבה, fut. דבוי). Etre pillé: יְרָשׁנְיּהָהָ Amos 3. 11, tes palais seront pillés.

Pou. יְבְנֵידּ Jér. 50. 37, ils seront pillés. יְבָרַי בָּיִידּן Mépris : יִּבְרַי מַּיִּדִּן

Esth. 1.18, et assez de mépris et de chagrin.

ac chagin.

בְּיִיוֹתְיָה n. pr. d'une ville dans la tribu de Juda, Jos. 15. 28.

Plā m. Ex. unique : אָבֶּרְאַח תַּבְּיָם Ez. 1. 14, comme l'éclat de la foudre (v. בְּרָש).

P: n. pr. d'une ville chananéenne, Jug. 1. 4, I Sam. 11. 8.

(עור (v. מְּיֵר (v. מְּיֵר (v. מְּיֵר (v. מְּיַר (pandre, distribuer: לְּיָם יְבְּיוֹר Dan. 11. 24, il leur distribuera.

Pi. בַּיִר עַבְּים Ps. 68. 31, il disperse des nations.

자기구 n. pr. m. Esth. 1. 10.

בְּחוֹן נְתִמִּיךְ בְּעַנִּי מִבְצִי מִבְצִי adj. Fort: בְּתַנִּי מִבְצִי קּבְּנִי מָבְצִי Jer. 6. 27, je t'ai place dans mon peuple comme une solide forteresse, ou comme explorateur (v. בְּבָוּן, בַּחוֹן et le même exemple à בְּבָּיִי.

זהקימו בחוקים: בחוקים Is. 23.43, on y avait élevé des tours, des donjons (pour observer, v. בַּבוּע,).

ת בְּחוּרִים .. (plur. בַּחוּרִים בְּחוּרִים .. Jeune homme: מְיֵבִּיה בְּיַלְרוּהָיה Eccl.11.9, jeune homme, réjouis-toi dans ta jeunesse; homme non marié, célibataire, Ruth. 3. 10, Deut. 32. 25.

בּימֵי בְּחוּרוֹת f. pl. Jeunesse: בְּימֵי בְּחוּרוֹת בַּרוּרוֹת בּרוּרוֹת f. pl. Jeunesse: בַּרוּרוֹת gray Is. 23. 13. בַּחִינְיוּ cheth., v. בַּחִינְיוּג (keri).

בְּחִיר adj. (rac. בְּחִיר). Elu, bien-aimé: שׁאֵּגִּל בְּחִיר עֵּי II Sam. 21.6, Saul, l'elu de l'Eternel; יְשְׂרָאֵל בְּחִירי Is. 45.4, Israel mon élu; des hommes pieux, des prophètes, du Messie, Ps. 105.43, Is. 42.1.

יַנְם־נַמְּשֶׁם מְּחָלָּה בִּי : Zach. 11. 8, et leur âme aussi est dégoûtée de moi (de mon culte). Pou. מְבֹּהֶלָה Prov. 20. 21 (v. בְּהַל Pou.).

לְבְּחֵלְ (fut. רְבְּחֵלְ). Eprouver, distinguer, tenter, examiner, sonder: הְבְּחִנְּיִם בְּבְּחִלְ בְּבְּחִלְ Zach. 13. 9, je les éprouverai comme l'on éprouve l'or; בַּיִּחְ בְּלֵיוֹת יָלֵב ; Tár. 14. 20, il sonde les reins et le cœur; חַלֹּגְּי מִלִּין מִלִּין מִלְּיִן מִלְּיִן מִלְּיִן מִלְּיִן מִלְּיִן מִלְּיִן מִלְּיִן מִלְּיִן מִלְּיִן מִלְיִן מִּבְּחָן l'oreille ne distingue, ne juge-t-elle pas les paroles? בְּּחִים אֱלִוִים Mal. 3. 15, ils ont tenté Dieu.

Niph. passif: קוֹאֵת הְּבְּחֵני Gen. 42.15, par cela vous serez éprouvés.

"Hiph. לְתַּבְּחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לֶוְלָּח Rituel, pour distinguer entre le jour et la nuit. עַּבָּל נְבַחֵן זוּ m. Ex. unique: לַבָּל Is. 32. 44, tour et forteresse, ou donjon (v. בַּחוּן).

תר בֹוְדוֹ m. Épreuve: מָר בֹוָדוֹ Ez. 21. 18, car ce sera une épreuve; אָבָן בֹּוַדוֹ Is. 28. 16, une pierre d'épreuve (éprouvée).

רֶבְּחֵר (fut. יְבְבֵּוֹר) Choisir, élire, aimer, désirer; se construit avec l'acc., avec 7, מירבישלב בְּחַר : עַל rarement avec לָּ אר היו לו היו Ps. 135. 4, l'Eternel s'est choisi Jacob; avec אָ préférer: בַּתַרְהִי הִסְתּוֹפֵּן אַלְדֵיר מִהּוּר Ps. 84. 11, je préfère être sur le seuil de la maison de mon Dieu que d'habiter (les tentes des méchants); בּרבּחַר אַתָּח לָבֶרְיִשָּׁר I Sam. 20. 30, car tu aimes le fils d'Isaï; וּבָחַר עוֹר בררנשלם Zach. 1. 17, il aimera de nouveau Jérusalem ; פָכל אֲשֶׁר־יִבְחַר אֲדֹנִי תַּעֶּלֶךְ, II Sam. 15. 15, tout ce que mon seigneur le roi désirera ; וַכֹּל אֲשֶׁר־הִּבְחַר עָלֵר II Sam. 19.39, et tout ce que tu désireras sera à ma charge ; בְּחַרְחִיךְה בְּכוּר עֹנִי Is. 48. 10, je t'ai choisi, ou : je t'ai éprouvé (comme קבּחַנְתִּיךְּ) dans la fournaise, ou : dans le creuset de la misère.

Niph. passif. יליך מּוֹרָם Jér. 8. 3, la mort sera préférable à la vie; 8. 3, la mort sera préférable à la vie; part. יְבְיִר לְשׁוֹן צֵּיִר יִּבְי précieux, agréable, absol. et avec בְּיָר בְּיִדְר לְשׁוֹן צֵיִר בִּי Prov. 10. 20, la langue du juste est un argent précieux; Prov. 21. 3,

(pratiquer la justice) est plus agréable à Dieu que les sacrifices.

Pou. cheth. מי אָשֶׁר יְבְתַר Eccl. 9. 4, celui qui est choisi (d'entre les vivants); keri יְחָבֶּר qui est associé (aux vivants).

ת בְּחְרִים m. pl. מְבְּחְרִים Nomb. 11. 28, entre les jeunes hommes qui servaient Moise, comme בְּחְרָים, ou: depuis sa jeunesse (v. בְּחִירוֹת).

ם חבים n. pr., village dans la tribu de Benjamin, II Sam. 3. 16.

ים חול ח. patron. I Chr. 11. 33. Par transp. בְּרָוֹמְיּהְי II Sam. 23. 31.

Prov. 12. 18, tel profère des paroles téméraires (qui font comme) des blessures d'épée. Pi. (plus usité), même sens, accompagné de בְּשַׁמְּ בְּשִׁלְּבִיִּהְ avec tes lèvres: brononçant de ses lèvres des paroles irréfléchies.

יש בְּטִרִים m. בְּטִרִּים Rituel, la parole téméraire des lèvres.

지부구 1° Avoir confiance, mettre sa confiance en quelqu'un, avec בָּל ,צֵּל ,נֶל et לְּ: בְּרֵי וּלְ Is. 26. 4, ayez confiance en Dieu; le datif ajouté: אַל־תִּבְקְחוּי לָכֶב אל-הָבְרֵי חַשֵּׁמֵר Jer. 7. 4, ne mettez pas votre confiance en des paroles mensongeres. mun part. pass. ou adj., ayant confiance, Is. 26. 3, Ps. 112. 7. — 2º Étre rassuré, tranquille, sans crainte, absol.: אָבְטֵרו וְלֹאׁ אָמְחֵדר Is. 12. 2, je suis rassure et je ne crains point; שַׁפָשׁ וּבֹשָׁת Jug. 18. 7, paisible et tranquille; יבְטַח פִּי־יָנִיתַ יַרְהַן אֶל־פִּיר**ש** Job 40. 23, il est inébranlable, le Jourdain sortiraitil, déborderait-il jusqu'à sa gueule; quelquefois aussi, être léger, imprudent: בְּסִיל מְחָעֲבֶּר וּבוֹטֵחָ Prov. 14. 16, le sot s'irrite, ou : est arrogant, et plein d'une confiance téméraire.

Hiph. causat. du Kal, inspirer de la confiance, remplir de confiance, rassurer, avec אָלָּ et בַּילִי חָתָּי חָתָּי בְּלִי שְׁרֵי צֵּלִי שְׁרָי בַּלִי שְׁרָי בַּלִי שְׁרָי בַּלִי שְׁרָי בַלִּי Jér. 28. 15, tu as rassuré ce peuple par le mensonge; אַמּר Ps. 22. 10, tu m'as rassuré, c.-à-d.

tu as eu soin de ma nourriture en me mettant sur les mamelles de ma mère, ou : tu m'as fait espérer dès le temps que je suçais, etc.

רבְּאֵב לי חִים וּבְּישׁר Is. 32. 17, tranquillité et sécurité. — 2° adv. חַיַּשְׁ et חַיַּבְיָּ Avec sécurité, confiance, paisiblement, hardiment, sans crainte: חַיַּבְּשִׁר בַּיִּדְשׁר Deut. 12. 10, vous y demeurerez en sécurité; בְּיבֹא בַּלְּחָשָׁר Deut. 33. 12, il y demeurera paisiblement; רַיְבֹא בַלְּחָשָּׁר בְּיִבּי מָלְרָחָבָּי בַּלְּחָשָּׁר בַּיִּדְ בָּיִבּא בַלְּחָשָׁר Gen. 34. 25, ils entrerent résolument dans la ville; חַיַבְּ אַרָּחָ הְּיָהְ הָשָּׁרְ Jug. 8. 11, le camp était sans crainte.

תְּבֶּיִם n. pr. d'une ville, II Sam. 3. 8, appelée aussi יְבְּיֵה I Chr. 18. 8.

לְּמְחָה Is. 30. 45, dans la tranquillité et la confiance, l'espérance.

וְהַבְּיִחוֹן m. Sécurité, espérance: הַּבָּ רְיָהוֹן זוֹּהְיָבְיּהוֹן Is. 36. 4, quelle est cette confiance? יֵשׁ בְּשָׁחוֹן Eccl. 9. 4, il y a de l'espérance.

אנקייניי אַל plur. f. Méme signif. אַנְקּינִייני אֵל Job 12. 6, et la sécurité pour ceux qui irritent Dieu.

לְּבֵל Cesser de travailler, chômer, rester oisis: דְּבָּקל Eccl. 12.3, celles (les dents) qui broient chôment (v. בְּבָל מִּבְּלַי בְּיִלְי מִוּלְי בִּילְי בְּיִלְי בְּיִלְי בְּיִלְי בְּילִי בְּיל בְּילִי בְּילִיי בְּילִי בְּילִי בְּילִי בְּילִי בְּילִי בְּילִי בְּילִי בְּילְי בְּילִיי בְּילִי בְּילִיי בְּילִי בְּילִי בְּילִיי בְּילִייי בְּילִיי בְּילִייי בְּילִייי בְּילִייי בְּילִייי בְּילִייי בְּילִייי בְּילִייי בְּילִיי בְּילִייי בְּילִייי בְּילִייי בְּילִייי בְּילִייי בְּילִייי בְּילִייי בְּילִייי בְּילִייי בְּיבּייי בְּייייי בְּיבּייי בְּיייי בְּיייי בְּיבּייי בְּיבּייי בְּיייי בְּיבּייי בְּיבּייי בְּיבּיי בְּייי

בְּטֵלָת chald. Étre interrompu. בְּטֵלָת Esdr. 4. 24, la construction de la maison de Dieu fut interrompue. Pa. Interrompre, empêcher: בְּעֵלֵה הַאַנָּר בּיִבּיל בּיביל בּיב

י בְּשָּלְה : Chose vaine, inutile קַבְּשָּלָה pour rien, inutilement, ים ים, m. plur. Des obstacles, des empêchements, Aboth.

[우구 n. pr. d'une ville dans la tribu d'Aser, Jos. 19. 25.

בְּטְנִים m. pl. Pistaches: בְּטְנִים m. pl. Pistaches et des Gen. 43. 11, des pistaches et des amandes.

י בְּטִבְּים n. pr., village dans la tribu de Gad, Jos. 13. 26.

קי interj. De grace! pardon! je supplie, ou plur. nous supplions: בָּר אֲשִׁינִי Gen.43.20, de grace, ou: je vous supplie, mon Seigneur!

לין (pret. בָּבָרן, fut. בְּרֹנוֹתִי, inf. מדן) se constr. avec l'accusat. avec ב, ל, אָל, פל, et sans reg.—1° Apercevoir, voir, regarder, distinguer, remarquer, considérer, prendre garde, faire attention à : נָאָבִינָה בָּרָפָּה Néh. 13. 7, j'aperçus le mal (qu'il avait fait); ורידולף ולא־אָבין לו Job 9. 11, il passe et je ne le vois plus; יָאָבִינָח בָּעָם וּבַעֹּחֲנִים Esdr, 8. 15, et je regardais (de tous les côtés), je cherchais parmi le peuple et les prêtres; אָבִיכָּח בַבֶּנִים Prov. 7. 7, je remarquai parmi les fils; ברן חברן אר־אַטֵּר לַּמְנֵיךָה Prov. 23. 2, considère bien ce qui est devant toi; יְלֹא יָבֶרן אלחר בעקב Ps. 94. 7, le Dieu de Jacob n'y prend pas garde, ne le voit pas; לא יברט אל־פּעלה יי Ps. 28.5, ils ne font pas attention aux œuvres de Dieu; וברן מדבר Dan. 9. 23, prete attention à cette chose. Des choses inanimées: בְּטֶרָם רָבִּרנּ מִרְרַבְּטְ Ps. 58.10, avant que vos pots aient remarqué, senti (la chaleur) des épines; selon d'autres: avant que vos épines soient devenues un buisson.

2º Comprendre, savoir, connaître, avoir l'intelligence, être intelligent : וָאַנִי שָׁמַּלְחִי וְלֹא אָבִין Dan. 12. 8, j'entendais, mais je ne comprenais pas; בינחר בסקרים Dan. 9. 2, je savais, ou: j'eus l'intelligence par la lecture des livres ; בְּנְתָּח לְרֵינִי Ps.139. 2, tu as compris, découvert ma pensée; אַרֶם בָּיקָר וְלֹא יִבִּרן Ps. 49, 21, l'homme qui est cn honneur et qui n'a pas d'intelligence. Part. plur. אַבְּרָח עָצָה מְּמָנִים : בַּנִים Tér. 49.7, le conseil a disparu des hommes intelligents, ou: pl. de pa de leurs enfants. D'autres ne rangent sous Kal que ce part. בְּנִים et בְּנָתָּח Ps. 139, 2; toutes les autres formes sous Hiph. (v. pl. b. Hiph.).

Niph. Étre intelligent, sage: בָּרְנְיִרְתּי Is.10.13, car je suis intelligent. Part. אָבְּרָים, נְבִּירְ hommes intelligents, sages, habiles: בְּרֵיךְ בָּרֶיךְ I Sam. 16.18, habile à parler, éloquent; בַּרַיךְ habile, initié à la science mystique (ע. בַּרִיף)

Pil. יסֹבְבֵּיְתִּי רְבּוֹיְנֵתִי Deut. 32.10, il l'entoura, il veilla sur lui (selon d'autres, il l'instruisit).

Hiph. תַּבִּרן (fut. יָבִרן) Faire comprendre, expliquer, instruire, enseigner, rendre sage, distinguer, apprendre: יובון לְחַלֵּז אָר־תַעְּרָצָרו Dan. 8. 16, explique à celui-ci la vision ; דַּנְּבְרָנִים אביקידיא Nch. 8. 9, qui instruisirent le יף Ps. 119, 27, הַרֶּרְ־פִּמְּינִיף הַבִּינֵנִי Ps. 119, 27, enseigne-moi la voie de tes commandements; ןנְשָׁמָח שַׁהַּר תְּבְרוּנֵם Job 32. 8, c'est le souffle du Tout-Puissant qui les rend intelligents ; לְתַבְּין תַּירְיטוֹב לְרֵע I Rois 3. 9, pour distinguer entre le bien et le mal; תבין שמינים Is. 28. 19, apprendre la nouvelle. Part. מָבִין Intelligent, instruit, versé dans les saintes Ecritures : איש מַבְּין I Chr. 27. 32, un homme instruit.

Hithp. Les mêmes significations que Kal: אָבָּיה אָבְיּה אָבְיּה אָבְּיּה אָבְּיּה אָבּיּה אָבּיה אָבּיּה אָבּיה אָבּיּה אָבּיּה אָבּיה אָבּיה אָבּיה אָבּיּה אָבּיה אָביה אָבּיה אָביה אָבּיה אָבייה אָבּיה אָביייייייי אָביייי אָביייי אָביייי אָבייי אָבייי אָביי אָבייי אָבייי

בינים (avec suff. בֵּילָה et בָּילָה; בְּילָה et (בַּילָה) et (בַילָה) et (בַּילָה) et (בַּילָה) et (בַּילָה) et (בַּילָה) et (בַילָּה) et (בַּילָה) et (בַּיל) et (בַּילָה) et (בַּילָה) et (בַּילָה) et (בַּילָה) et (בַ

De là 2º préposition.

1° Entre: בֵּיךְ אֵחָים Prov. 6.19, entre des frères. Répété : בֵּרנִי וּבֶרנֵיה Gen. 16. 5, (Dieu jugera) entre moi et toi. וויבים לבין אלחיבם: בירילבין Is. 59. 2, entre vous et votre Dieu; בַּרן מַיִם לָמָיִם Gen 1.6, entre les eaux et les eaux. שרן האולם וְלַנְּנִוּבְהֵי : בַּרְרוּלְ Joel 2.17, entre le vestibule et l'autel. On sous-entend souvent le mot la différence : דַאָרַע בָּרֶך שוב לרֶע II Sam. 19. 36, est-ce que je sais (la différence) entre le bien et le mal ! וּרָאָירֶם בֵּין צַּוִיים לְרָשָׁע Mal. 3. 18, vous verrez (la différence) entre le juste et le méchant. בֵּרן־לָ ou בֵּרן נּבֵּרן signifie quelquefois l'un ou l'autre : ברן כב לצרן כתו II Chr. 14.10, (de secourir) le fort ou le faible; בין כוב ובין רע Lév. 27. 12, qu'il soit bon ou mauvais.

2º Dans, dans l'intérieur de, dans l'espace de : אַרְשִׁרְשִׁר Job. 24, 11, entre leurs murs; אַרְשִּרְיִם Prov. 26. 13, dans les rues; אַרְשִּרְיִם Prov. 26. 15. 18, dans l'espace de dix jours. Avec d'autres prépositions: אַל־בֵּרִן אַרְבָּרָבּיִר, אַל־בַּרִן בַּלְּבָּרָתָּרָ. 10.2,31.10, entre; אַבֶּרְבָּרָרָתָּרָ Ez. 19.11, jusque entre; אַבָּרְרַבְּרָבְּיִר Ps. 104.12, d'entre. Par euphém.: אַבָּרְרַבְּרָבְּרָרָ Gen. 49. 10, (ce qui vient) d'entre ses pieds, sa postérité; אַבְּרָבְיִר Ez. 10.2, entre les chérubins; אָבָרְרַבּרָּרָ Is. 44. 4, parmi.

ાં ત્રે chald. Même signif. que મુત્ર hébr.

기가구 chald. Même signif.

י בְּינוֹנְי adj. fém. בְּינוֹנְי entre les deux, moyen, médiocre.

קּינְיה (plur. בּיבִים seul usité). Œuf: בּיבִים בַּיבִית Is. 10. 14, des œufs abandonnés (const. בְּיבִים).

אביר keri. Citerne, Jér. 6.7, pour איז cheth.

ק לינְדּה Château-fort, citadelle, palais, capitale: מֵירְתָּירָת Néh.7.2, chef de la citadelle; מֵירְתַּירָת Lohr. 29. 1, ce palais, ce temple, n'est pas pour un homme; שֹּישֶׁרְ תַּבְּירָת Esth.1.5, Suse, la capitale.

קיָרה chald. Même signif. בְּירָהְא Esdr, 6. 2, dans la capitale.

קירנית f. (pl. seul usité). Citadelle: בירניה ביריה ב

י לישון chald. adj.pl. Mauvais : בָּל מַרְשִׁין Rituel, toutes les mauvaises maladies (v. בָּאַשׁי).

ייים אין די m. Homme timide, Aboth.

batir). 1º Maison, demeure (des hommes et des animaux): קי תְבְנָח בַּיִת תַדָשׁ Deut. 22. 8, lorsque tu bâtiras une maison nouvelle; מַרְאָה בֶּרָת Ps. 84. '4. l'oiseau aussi trouve une demeure, un nid; מָנְהוֹ בָּנָשׁ מֵּרָהוֹ Job 27. 18, il batit sa demeure comme le ver; בַּרְיבָּיִת Gen. 15. 3, יליד בייז Gen. 17. 27, esclave né dans la maison de son maître: metaph. ביה עלמו Eccl. 12. 5, sa maison éternelle, sa tombe; איש תברתו Is. 14. 18, (tous reposent) chacun dans sa demeure, dans sa tombe; בַּקַר־הֹבֶּר Job 4. 19, maisons de limon, c.-à-d. les corps humains ; אַטָּר צַל־דַוּמָיָה Is. 22. 15, chef de la maison, intendant; na fréq. p. הַיִּשׁ dans la maison; הַיִּשׁ מָּרָה אָרָאן. Gen. 24. 23, y a-t-il dans la maison de ton père? Avec le ה local : מֵיְהָה רִיסָקּוּ Gen. 43.17, dans la maison de Joseph; de la הַּיְהָּיִם Exod. 28. 26, à l'intérieur; הַיִּה Gen. 6. 14, à l'intérieur, dedans

(opposé à מָחוּץ).

2° Tente, palais, temple, partie d'une maison, salle, chambre: מְּבְּיִם אִרְבִּים אִרְבִּים אִרְבִּים וּצְּיִם אַרָּבְּיִם וּצְּיִם אַרְבִּים וּצְּיִם אַרָּבְּיִם וּצְּיִם אַרְבִּים וּצְּיִם וּצְּיִם אַרָּבְּיִם וּצְּיִם וּצְּיִם בּּיִבְּיִם וּצְּיִם בּיִּבְיִם וּצְּיִם בּיִבְּיִם וּצְּיִם בּיִבְּיִם וּצְּיִם בּיִבְּיִם וּצִּים בּיִבְּיִם וּצְּיִם בּיִבְּיִם וּצְּיִם בּיִבְּיִם וּצְרִים וּצְּיִם בּיִבְּיִם בּיִבְּיִם בּיִבְּיִם וּצְּיִם בּיִבְּיִם וּצְּיִם בּיִבְּיִם וּצְּיִם בּיִבְּיִם וּצְּיִם בּיִבְיִם בּיִבְּיִם וּצְּיִם בּיִבְּיִם וּצְּיִם בּיִבְּיִם וּצְּיִם בּיִבְּים וּצְּיִם בּיִבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבּים בּיב

4º Famille, postérité, gens d'une maison, serviteurs; אַפָּרוּ וָכָל־מָּרִחָה Gen. 7.1, toi et toute ta famille; אָרשׁ וּבֶּרהוֹ תַאַר Exod.1.1, ils y arrivèrent chacun avec sa famille; ביה לֵוֶי Exod. 2. 1, maison de Lévi, postérité de Lévi; בַּרת מַרַעֹּת Gen. 50.4, (Joseph dit aux) serviteurs de Pharaon. בַּרֹת מָב Maison du père, famille, la plus petite subdivision de לברת אבתם, Nomb. 1. 2, d'après leurs familles et leurs maisons; de même עשה בית , בנה בית . (אַב .v. אבות , בית Batir, fonder une maison, c.-a-d. former une famille, avoir de la postérité. Avec > Donner de la postérité à quel-ַ אַשׁר בָּנוּ שְׁהֵירָום אָת־בָּיִת יְשִׂרָאַל

Ruth 4.11, qui fondèrent elles deux (Léa et Rachel) la maison d'Israel; אַבְּנֵה שָׁן II Sam. 7.27, je te donnerai de la postérité; propagation d'autres: il leur donna de la postérité; selon d'autres: il leur donna de grands biens. La maison et ce qu'elle contient, la fortune, les biens: אַבְּיֵבֶּי בְּיִבֶּי בַּיִבְּיִ בְּיִרִי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִי בַּיִי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִי בַּיִי בַּיִּי בַּיִי בַּיִי בַּיִּי בַּיִי בַּיִי בַּיִּי בַּיִי בַּיִי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִי בַּיִי בַּיִּי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִי בַּיִי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיי בַּיִי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִיי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּייִי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּי בַּיי בַּייי בַּייי בַּיי בַּייי בַּיי בַּיי בַייי בַּיי בַּיבִּי בַּיי בַּיּי בַּיי

אָרָן (maison d'idolatrie) n. pr., ville dans la tribu de Benjamin, a l'Orient de Bethel, Jos. 7. 2, 18, 12.

שלח אל (maison de Dieu) n. pr. Bethel, appelé aussi אין Jos. 18. 13, ville située sur une montagne, où se trouvait le tabernacle, Jug. 20. 25, pr. pr. lorsque cette ville était devenue le siège du culte idolâtre, v. אָרָן וּאַלִּי 1 Rois 16. 34, de Bethel.

קאָץל n. pr., ville dans la Judée ou la Samarie, Mich. 1. 11.

קראל ח. pr. d'une ville, Osée 10. 14.

קיח בעל קעון n. pr., ville dans la tribu de Ruben, Jos. 13. 17; aussi ביה מְעוֹן Nomb. 32. 38, et בַּרָּה מְעוֹן Jér. 48. 23.

לְרָאִי הָרָאִי n. pr., ville dans la tribu de Siméon, I Chr. 4. 31 (la maison de ma création).

בית בְּרָה Ville pres du Jourdain, Jug. 7. 24.

קיח־בְּרֵר (maison de la haie) n. pr. d'une ville, I Chr. 2. 51.

ביח הַגּּלְבָּל n. pr., ville entre Jéricho et le Jourdain (ע. אָלָגָּל, Néb. 12. 29.

ביח נכול (maison de l'adulte) n. pr., ville de Moab, Jer. 48. 23,

שָּׁיְתְּיִם n. pr., ville de Moab, Jér. 48. 22 (v. בְּיִבְיִם אַן).

קְבְּוֹן דְבוֹן n. pr. 1° Ville dans la tribu de Juda, Jos. 15. 41.—2° Dans la tribu d'Aser, Jos. 19. 27.

בית הָרָם et הָרָן (maison de la montagne) n. pr., ville de la tribu de Gad, Nomb. 32. 36, Jos. 13. 27.

קּלְלָה חְנְלֶה n. pr., ville de la tribu de Benjamin, Jos. 15. 6.

שׁיתְּדְּוֹלְ (maison de la grace) n. pr. d'une ville, I Rois 4. 9.

ת בית חדון an.pr.. deux villes de la tribu d'Ephraim, Jos. 16. 5, I Rois 9. 17; l'une au nord: Beth-Horan בָּלִייִּן Jos. 16. 5, la haute; l'autre מַּחְמוֹן Jos. 16. 3, la basse.

קים הישט (maison du désert) n. pr., ville de la tribu de Ruben, Nomb. 33. 49.

קית כְּר (maison de l'agneau) n. pr., ville aux limites de Juda servant de citadelle aux Philistins, I Sam.7.11.

בית הַכְּרָם (maison de la vigne) n.pr., ville de la tribu de Juda, Jér. 6. 1.

קית לְבָאוֹת (maison des lions) n. pr., ville de la tribu de Siméon, Jos. 19. 6.

בּית לְחָם (maison du pain) n. pr. Bethlehem. 1° Ville de la tribu de Juda; aussi הַּיְבָּיה Gen. 35. 19; Bethlehem Jehuda, Ruth 1.1; Bethlehem Ephratha, Miché 5. 1. — 2° Ville de la tribu de Zaboulon, Jos. 19. 15; בְּיִדְ בַּיִּבְּיִבְ I Sam. 16. 18, de Bethlehem.

בית לעפרה n. pr., ville de la tribu de Benjamin, Mich. 1.10 (v. מַּבָּרָה

י (מתוא יא) בינו מלא.

(ביח בַּעַל מְעוֹן (ע.) בַּיח מְעוֹן.

קבר פַעְכָה n. pr., ville au bas du Hermon, II Sam. 20. 14 (v. פַּצָבָה).

ביח־הַמַּרְכְּבוֹח (maison des chars) n. pr., ville de la tribu de Siméon, Jos. 19. 5, I Chr. 4. 31.

מְרָהָה נְּמְרָה n. pr., ville de la tribu de Gad, Nomb. 32. 36; aussi מָשְרָה Is. 15. 6, les eaux de Nimrim.

ענד (maison de délices) n. pr., ville syrienne sur le Liban, Amos 1.5.

אַנְמָנָת et אַנְמָנָת n. pr., ville de la tribu de Juda ou Benjamin, Néh. 7. 28, 12. 29.

רְיִתְ הָעָּבֶי (maison de la plaine)
n. pr., ville de la tribu d'Aser, Jos.
49. 27.

ענות (maison de l'écho) n. pr., ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 59.

ת בית־ענה n. pr., ville de la tribu de Nephthali, Jug. 1. 33.

בית עקר הָרעִים (lieu de réunion des pasteurs) n. pr., endroit près de Samarie, Il Rois 10. 12; et מַּירוּ עָקר ver-set 14.

קיר הְעָרָכְה (maison du désert) n. pr., ville aux limites de Juda et de Benjamin, Jos. 15. 6, et sans מים 18. 18.

שְׁלְם (maison de refuge) n. pr., ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 27.

ת פְּעוֹר n. p., ville de Moab, donnée à Ruben, Deut. 3. 29, Jos. 13. 20.

가보면 가구 (maison de la dispersion) n. pr., ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 21.

קית־צור (maison du rocher) n. pr., ville forte de la tribu de Juda, Jos. 15. 58.

בית־רְחוֹב (maison de la rue) n. pr, ville de la tribu d'Aser, Jug. 18. 28; aussi אויס Jos. 19. 28.

בית שָׁאָן et שֵׁית שָׁאָן (maison du repos) n. pr., ville de la tribu de Manassé, I Sam. 31. 10, Jos. 17. 11.

בית הַשְּׁמְה (maison d'acacias) n. pr., ville près du Jourdain, Jug. 7. 22.

לים (maison du soleil) n. pr. 1° Ville appartenant aux Lévites, Jos 21. 16, pour : les habitants de Beth Semes, I Sam. 6. 13, אַרְאָשִּייִ שְּׁיִשְׁ de Beth Semes, 6. 14, 18. — 2° Ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 38. — 3° Ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 22. — 4° Héliopolis en Egypte. Jér. 48. 13.

מות (maison du pommier) n. pr., ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 53.

בּרִים chald. מְיִרָא, אַרְיָא. Maison: מֵּיה Esdr. 5. 17, maison du trésor; אָנְיָא Esdr. 6. 1, archives; plur.

ניין היידן השלה: m. Palais, const.: ניין היידן השלה Esth. 1. 5, le jardin du palais du roi. אָרָהָ m. 1° בְּבָּטֶּק תְּבָּטֶּא Ps. 84. 7, n. pr., dans la vallée des larmes, probablement une vallée triste et stérile, ou : vallée des mûriers, comme 2° plur. בְּרָאֵדֵּץ nom d'un arbre, mûriers: בְּרָאִדִּץ II Sam. 5. 24, au sommet des mûriers; selon d'autres : poiriers, ou un arbre résineux (v. תַּבֶּאַ).

תַּיבְּרָהְ (fut. רְבְּבֶּהְ רְּבְּבֶּהְ (fut. רְבְּבֶּהְ רְבְּבָּהְ (fut. רְבְּבָּהְ רְבְּבָּהְ (fut. רְבְּבָּהְ רִבְּבָּהְ (fut. רִבְּבָּהְ רִבְּבָּהְ (fut. רִבְּבָּהְ רִבְּבָּהְ בַּלְּרָבְּרִ Lam. 1. 2, elle pleure pendant la nuit; avec בּבְּבְּרָ בְּבְּרָ בְּבְּלִר, pleurer quelqu'un, le plaindre; avec בַּבְּרָ בְּבְּרָ עָבְּלִר, quelquefois pleurer sur quelqu'un, entre ses bras, à son cou: בְּבְּרְ צָבְלִּרְ בָּבְּרָ עָבָּרִ נִבְּרָ עָבָּרְ בַּבְּרָ עָבָּרִ בְּבָּרְ עָבָּרִ עָבָר עָבַר עָבַר בְּבַר עָבָּר בְּבָּר עָבַר עָבַר בְּבַר עָבַר עַבַּר בְּבַר עָבַר בְּבַר עָבַר בְּבַר עַבַּר בַּבְּר עַבְּר בּבר עַבַּר בּבר עַבַּר בּבר עַבַּר בּבר עַבַּר בּבר עַבַּר בּבר עבר 13, ils pleurent (crient) contre moi (v. Jug. 14. 16).

Pi. Pleurer quelqu'un, avec l'acc.: Ez. 8. 14; avec בָּי בָּלְיִהָּהָ בַּלֹּי בָּלִיהָ בָּלִי בַּלִי בַּלִי בָּלִי בַּלִי בְּלִי בַּלִי בַּלְיבִּ בְּלִי בְּלִי בְּלִי בְּלִי בְּלִי בְּלִי בַּלְיבְּלִי בְּלִי בְּלִי בְּלִיים בְּלִי בַּלְיבְּלִי בְּלִיים בְּלִי בְּלִיים בְּלִי בְּלִיים בְּלִי בְּלִיים בְּלִי בְּלִים בְּלִי בְּלִים בְּלִי בְּלִים בְּיל בְּלָּים בְּלִים בְּילִים בְּבְּים בְּעִים בְּילִי בְּבְּים בְּילִים בְּבְּים בְּילִים בְּילִים בְּילִּים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּיבְּים בְּילִים בְּילִים בְּיל בְּבְּים בְּילִים בְּיל בְּבְּים בְּיל בְּיבְּים בְּילִים בְּילִי בְּילִים בְּילִים בְּילִי בְּיבְי בְּיבְי בְּילִים בְּילִים בְּיל בְּילִים בְּילִּים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִּים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִּים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּיבְּים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּיים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְי

תּכְּכִּה m. Des pleurs: בֶּּבֶּה Œsdr. 10. 1, car le peuple versa beaucoup de larmes.

קבלוְרה בּלבּוֹרְה f. Primogeniture, atnesse: מְשְׁמֵּט חַבְּכֹרְתוּ Deut. 21. 17, et seul בְּכֹרָתוּ Gen. 25. 31-34, droit d'ainesse; חַבְּכֹרִת בְּבְּכֹרָתוּ Gen. 43. 33, l'ainé, selon le rang que lui donne son age.

בּנּרָה (בּנּרָה Is. 28. 4) f. Fruit mur קבנירָת (בּנְרָה ruit precoce : קַבִּנּרָה

ראָמָה Osée 9. 10, comme les premiers fruits d'un figuier.

לכורה f. Précoce: בְּרָהָה Jér. 24. 2, comme les figues précoces.

פלרים et פלרים plur. m. Prémices, les premiers fruits des arbres et des champs, fruits précoces; בְּבִּירִים Nomb. 18. 13, les prémices de tous les fruits de leur pays; יְבֵי בְּבִּירִים Nomb. 13. 20, le temps où les premiers raisins mûrissent; בְּבִּירִי בַּבִּירִי אַנְיִים בַּבִּירִי אַנִיים בּבִּירִי צַּבְּיבִּיר בַּבִּירִי צַבְּיבִּיר בַּבִּירִי בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִיים בַבְּיבִּים בַּבְּיבִים בַּבְּיבִּים בַּבְּיבִים בַּבְּיבִים בַּבְּיבִּים בַּבְּיבִים בַּבְּיבִּים בַּבְּיבִים בַּבְּיבִים בַּבְּיבִים בַּבְּיבִים בַּבְּיבִים בַּבְּיבִים בַּבְּיבִּים בַּבְּיבִּים בַּבְּיבִים בַּבְּיבִים בַּבְּיבִּים בַּבְּיבִּים בַּבְּיבִים בַּבְּיבִים בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִים בַּבְּיבִים בַּבְּיבִּים בַּבְּיבִים בַּבְּיבִּים בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִים בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִּיבִיים בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִיים בּבְּיבִיים בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִיים בַּבּיבִיים בּבּיביים בַּבּיבּיים בַּבּיבִיים בַּבְּיבּיים בַּבּיבִיים בּבּיבייים בַּבּיבִיים בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִיים בַּבּיים בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִיים בַּבְּיבִּים בַּבְּיבִּים בַּבּיבּיים בּבּייִים בּבּייים בּבּייִים בּבּייים בּבּייִים בְּבּיבּיים בּבּייִּים בּיבּיים בּייִים בּבּייים בּיבּייִים בְּיבּייים בּייִים בְּיבּיים בּיבּיים בּיבּייים בּייִים בּיבּיים בּיבּיים בּייִּבּיים בּייִּבּיים בּייִּבּיים בּייִּבּיים בּיים בּבּיבּיים בּיבּיים בּיבּיבּיים בּייִיבּיים בּייִיבּיים בּייִים בּיבּייי

קבורת (ainesse) n. pr. m. I Sam. 9.1.

לְכוֹת בְּכוּת: Pleurs: אַלּוּן בְּכוּת Gen. 35. 8, le chêne des pleurs (rac. בָּבָה).

בּכִּים (les pleureurs) n. pr. d'un endroit, Jug. 2. 1.

בְּכִירָה adj. f. (m. בְּכִירְה). L'ainee : מֵים תַּבְּכִירְת מֵים תַּבְּכִירְת I Sam. 14. 49, le nom de l'ainee.

לְּבְּיֹת f. Pleurs, deuil (rac. בְּבְּיחוֹ): Gen. 50. 4, les jours, le temps de son deuil.

קבר אם inusité (mūrir, arriver, natre le premier). Pi. 1° לְתְּיָשֶׁיִר יְבָבָּר Ez. 47. 12, tous les mois il portera de nouveaux fruits. — 2° אַרבּל לְבַבֵּר Deut. 21. 16, il ne pourra reconnaître comme son ainé le fils de celle qu'il aime, c.-à-d. lui donner les droits du premier-né.

בכר

Pou. אַן־קְבוּר צְּשָׁר יְבְעֵר לֵיֵי Lév. 27. 26, mais le premier-né qui, en sa qualité de premier-né, appartient à l'Eternel.

Hiph. אָרָה אָבּיבְּיּרָה Jér. 4. 31, des douleurs comme celles d'une femme qui enfante pour la première fois.

קָּכֶּר m. Ex. unique : בְּכָרֵי מִדְיָן Is. 60. 6, des dromadaires, ou : jeunes chameaux de Midian.

קָרָ n. pr. m. 1° Becher, fils de Benjamin, Gen. 46. 21. — 2° Becher, fils d'Ephraim, Nomb. 26. 35; n. patr.

לְּכְרָה f.: בְּכְרָה קַּנָּה Jér. 2. 23, un jeune chameau femelle et agile (v. m. בבים).

ים בּלְרוֹ n. pr. m. I Chr. 8. 38.

תּבְרָיִי n. pr. m. II Sam. 20. 1.

קל chald., m.: בְּל לְשֵׁי דְבּוּחָה Dan. 6. 15, il prit a cœur, il dirigen son esprit, il résolut de délivrer (Daniel) (ע. בַּלָּ).

תַלֵּל (contracté de בַּבֶּל, בְּבֵּע le puissant)
n. pr. d'une des principales divinités
des Babyloniens, Bel, Jér. 50. 2, Is.
46. 1. Ce mot entre dans la composition de plusieurs noms propres babyloniens.

לְלְּא chald. Pa. וּלְלֵאי בְּלְיוֹנְין יְבָלֵא Dan.7. 25, il opprimera, tourmentera, les saints du Très-Haut (v. קּלָהי Pi.).

(Bel est son mattre) n. pr. du

père de Berodach-Baladan, roi des Babyloniens, II Rois 20. 12.

אלְבָּלְי Kal inusité. Hiph. 1° intrans. Reprendre des forces, se remettre, s'épanouir: יְאַבְלִינְח מְעָט Job. 10. 20, pour que je reprenne mes esprits, que je respire un peu (Ps. 39. 14). — 2° trans. Fortifier, consoler: יְאַבְּלִינְ Amos 5. 9, il fortifie la dévastation ou le dévastateur contre le puissant (part. v. יְּמַבְלִינִית).

תְּלְנֵּר (n. pr. m., Néh. 12. 5 בְּלְנָּה Néh. 10. 9.

קלר n. pr. m., un des amis de Job, Bildad de Suah, Job 2. 11.

קלה S'user par le temps, par l'âge; vieillir, dépérir, tomber en décomposition, en pourriture. Des vêtements: ינצלינו בלא Jos. 9. 13, nos vetements et nos chaussures se sont usés; שִׁמְלֵחָה לֹא בַלְחַה מַעֵּלֵיהָ Deut. 8. 4, tes vêtements ne sont point tombés de toi, ne se sont point déchirés sur toi. De l'homme : אַהַרֵּי בְּלֹתִי Gen. 18. 12, après que je suis devenue vieille; בלו עצמר Ps. 32. 3, mes os ont vieilli, dépéri; יהיא כּרָקב יִבְלָח Job 13. 28, et lui (l'homme) tombe en décomposition, est consumé vite comme une chose pourrie. Métaph. וְחַאַרֵץ כַּבָּגַר חִבְּלָת Is. 51. 6, la terre s'en ira comme un vêtement usé.

לֶלְה adj. (f. הְלָּה , plur. בָּלָה , f. תְּלָה). Use, vieux: שַּׁפְּרִם נְּלָהם Jos. 9. 4, des sacs uses; אַמָּר נְאָפָר בַּבָּלָה נָאָפָר Ez. 23. 43,

je dis (alors) de cette semme qui a vieilli dans la débauche.

קלה n. pr. d'une ville dans la tribu de Siméon, Jos. 19. 3 (v. הַּלָּהָה).

אָרָה Pi., chethib בּיְהִים אּרָהם Esdr. 4. 4, et les effrayaient, les troublaient dans leur travail (p. בְּחַלִּים keri); de la הַחָבָּה

תְּלְבֵית (plur. הַוֹּחְשָׁב, const. לְבֵית שֶּׁרָת (plur. הַוֹּחְשָׁב, const. לְבֵית שֶּׁרָת (בְּרִית, épouvante: תְּבָּת נְיִתְּת בָּלְתָת Is. 17. 14, au soir et voici, il y aura terreur; הַשְּׁבְּיֵב הוֹחְשָׁב Job 24. 17, les frayeurs des ténèbres de la mort; בְּיבְיבָ הִיִּתְּהַ וְאִיקַב Ez. 26. 21, je ferai de toi un objet d'épouvante, et tu ne seras plus; selon d'autres: je te réduirai au néant (de הַיִּה, הַהַ et לִּבְּ).

תְּלְכְּהְ n pr. 1° Balhah, servante de Rachel, qu'elle donna pour femme à Jacob, mère de Dan et de Nephthali, Gen. 30. 3. — 2° Nom d'un endroit dans la tribu de Siméon, I Chr. 4. 29, appelé aussi בילים Jos. 19. 3.

기가구 n. pr. m. 1° Gen. 36, 27. — 2° I Chr. 7, 10.

לה chald., m. Un genre d'impôt, la taille: מְּנְהֵּדְ בְּלוֹ תַּיִלְהְ Esdr. 4. 13, (ils ne payeront plus) ni tributs, ni impôts, taille, ni dons, ou : péage.

קלוֹאִים m. pl. (rac. בְּלוֹאִים). Ce qui est vieux, usé: קלוֹאֵי Jér. 38. 12, des morceaux d'étoffes usés et déchirés, verset 11 בְּלוֹיֵדְ pour בַּלוֹיָדָ.

רַלְטְשֵׁאצַי Nom chaldéen de Daniel, Dan. 1. 7.

Avec des prépositions : תַּבְלִּר דַעַּח Deut. 4. 42, sans le savoir, par imprudence; ינבלי ; Is. 5. 14, sans mesure לבלי־הוק point, parce qu'il n'y a plus, faute de, sans que : מְבָּלִּר־לוֹ Job 18. 15, qui n'est point a lui, qu'il a quittée; בַּבְּלִי דָיַעַה Is. 8. 13, parce qu'il n'a point eu d'intelligence; דִוּמִבְּלִּר אֵיר־מְבָּרִים בְּמִצְרֵיִם Exod. 14. 11, est-ce parce qu'il n'y a plus de tombes en Egypte ? מַבֶּלָר דְשָׁב Jer. 2. 15, de sorte qu'il n'y a plus d'habitants ; בּתְלֵּר אֲשֶׁר לֹא־יִנְעָצָא דָאָדָם Eccl. 3. 11, sans que l'homme puisse trouver (double négation); פרי בלי ידה Ps. 72. 7, jusqu'à ce qu'il n'y ait plus de lune; על-בּלִי הַנְּיד לֹוּ Gen. 31. 20, parce qu'il ne lui avait pas dit.

קְּיִּלִיל m. Fourrage (mélange d'orge et d'avoine, v. אָם יְנְעָה שׁוֹר עַל־בְּלִילוֹי Job 6. 5, le bœuf mugit-il lorsqu'il est près de son fourrage?

לְלְּטָהְהְּ הַּלְּיְמָה f. Néant: הּלָּים אָרֶץ עַלּ-דְּלִיְמָה Job 26. 7, il suspend la terre sur le néant (de בְּלִּי־מָח sans rien).

יבְּל (de בְּלֵּר sans, בְיֵל profit, utilité, v. יַיַּעַל, ou de עוֹל sans joug) Méchanceté, perversité; aussi destruction, dévastation: איש תַבְּלְיַעֵל תַוּגָח I Sam. 25. 25, cet homme mechant; אַנְשֵׁר בְנַיִּדְבָלִיצֵל Jug. 19. 22, des hommes pervers; ברד בליעל I Sam. 1. 16, une femme pervertie; שר בְּלְיַבֵּל Prov. 19. 28, un témoin injuste, faux; דְבֵר־בְּלִיצֵל Ps. 101. 3, une chose injuste, iniquité; Ps. 18. 5, torrents dévastatcurs; יבר־תְּלְיַעֵל יָצוּס Rs. 41. 9, une chose (maladie) dangereuse, ou le malheur s'est répandu sur lui (v. le meme exemple à דַאָּמֶר לָמֶלֶה בְּלִּינֵל; (יַבֶּק הַ Job 34. 18, dit-on a un roi: Tu es un méchant, un destructeur? לא יוֹסִים עוֹד לַמַבָּור־בָּהְ בְּלִיַעַל Nah. 2. 1, le destructeur ne passera plus au milieu de toi.

לְבָל (fut. יְבֹל (יְבֹל (יְבֹל A' Méler, confondre, mélanger, arroser: רְּבָּשׁׁ בְּלַל רְיִ שְׁבָּל רְיִ שְׁבָּל רְיִ שְׁבָּל רְיִ שְׁבָּל רְיִ שְׁבָּל רְיִ שְׁבָּל רְיִשְׁרִי Gen. 11. 9, car la l'Éternel confondit le langage de toute la terre; קבּיְהָי Gen. 11. 7, p. הַּיָּבִי confondons; part. pass.: בְּשָׁבֶּר בַּשְׁבָּל בַּשְׁרָ בַּשְׁבָּל רִי Lév. 2. 5,

de la fleur de farine mélangée (pétrie) avec de l'huile; אַיָּטְיָרְ דְּשָׁלָּחְי בְּאָרָרְ Ps. 92.11, j'ai été arrosé (oint) avec de l'huile fraiche. — 2° Ex. unique: נְיָבֶל לַחְלֹּרִים Jug. 19. 21, il donne du fourrage aux anes (de בְּלִיל fourrage).

Hithp. Se mêler: אָּמְרֵים מֶּצְאָּרם דּנּא יִרְּמוֹלֶל Osée 7. 8, Ephraîm se mêle aux

peuples.

בּלְכוֹם Serrer, brider. Ex. unique: מְּטֶתְג־ּוָרֶטֶן מֶּדְיוֹ לְבְלוֹם Ps. 32.9, il faut serrer la bouche (du cheval) avec le mors et le frein.

בולים לבילים ביים ביים באות Amos 7. 14, et cueillant des figues, ou des fruits des sycomores; selon d'autres : comme בָּלַל, les mélant avec d'autres choses (pour en nourrir mes troupeaux).

אליברי ביליבין ביליביין ביליבין ביליבין ביליבין ביליביין בילי

Niph. נְבְלֵע יְשְׁרָאֵל Osée 8. 8, Israel a été dévoré, détruit; נְבְלְע מִן Is. 28. 7, ils sont abattus, absorbés par le vin.

Pi. 1° Engloutir, dévorer; plus généralement détruire, anéantir: בְּשַׂלִּיבְּיּשׁרַ Prov. 19. 28, la bouche des méchants dévore l'iniquité; בְּשַׂלִיבְּיִשְׁרִ בְּשַׂרִי בְּשַׁרִ בְּשַׁרִ בְּשַׁרִ בְּשַׁרִ בְּשַׁרִ בְּשַׁרִ בְּשַׁרִ בְּשַׁרִ בְּשַׁרִ בְּשַׁר בְּשִׁר בְּשַׁר בְּשִׁר בְּשַׁר בְּשִׁר בְּשְׁר בְּשִׁר בְּשִׁר בְּשִׁר בְּשְׁר בְּעִי בְּעִּבְּיב בְּשְׁר בְּעִי בְּעְּבְּיבְ בְּשְׁר בְּשְׁר בְּעִים בְּעִבְּיב בְּעִיב בְּעִיב בְּעִיבְּיב בְּעִּיב בְּעִיב בְּעִּבְּיב בְּעִּיב בְּעִיב בְּעִיב בְּעִיב בְּעִיבְּיב בְּעִיב בְּעִיבְּיב בְּעִיבְּיב בְּעִיב בְּעִיבְּיב בְּעִיבְּיב בְּעִיב בְּעִיבְּיב בְּעִיבְּיב בְּעִיבְּיב בְּעִיבְּיב בְּעִיב בְּעִיב בְּעִיב בְּעִיב בְּעִיב בְּעִיב בְּעִיבְּיב בְּעבְּיב בְּעִיב בְּעִיב בְּעִיב בְּעִיב בְּעִיב בְּעִיב בְּעִיב בְּעבְּיב בְּעבְּיב בְּעִיב בְּעבְּיב בְּעב בְּבְּעב בְּעב בְּעב בְּעב בְּעב בְּעב בְּעב בְּעב בְּעב בְּבְּעב בְּעב בְּבְּעב בְּעב בְּעב בְּעב בְּעב בְּעב בְּעב בְּבְּבְיב בְּ

Pou., passif de Piel. Etre détruit, anéanti; périr : פָּלְפָיִם Is. 9.

15, et ceux qui se laissent diriger par lui seront détruits; avec בְּיִרְבְּלֵּע לַמְּלֶּךְ: לִּ II Sam. 17. 16, pour que la ruine ne soit préparée au roi, pour qu'il ne périsse; אַבְּעָר אָרָשׁ בְּי רְבָלֶע Dob 37. 20, si quelqu'un pensait une chose pareille, il périrait; selon d'autres: quelqu'un dirait-il cela, comme si c'était une chose cachée, un secret pour lui?

Hithp. יוֹלְהָלְים הְּוֹקְבּלֶּת Ps. 107. 27, et toute leur sagesse s'est évanouie, est anéantie.

עליב ארי אָר־בְּלְתּי Jér. 51. 44, je ferai sortir de sa bouche ce qu'il a absorbe. — 2° בְּּדִּרְבֶּלֵע Ps. 52. 6, tu aimes toutes les paroles de destruction, qui tendent à la ruine, ou: les paroles de ruse (de בַּלֵּע Pi., envelopper, cacher).

אליל n. pr. 1° Ville près de Sodome, appelée plus tard איש Gen. 14. 2. — 2° Bela, fils de Beor, roi d'Edom, Gen. 36. 32. — 3° Bela, fils de Benjamin, Gen. 46. 21; nom patron. אַלִּעִי Nomb. 26. 38. — 4° I Chr. 5. 8.

למודי (comp. de בחחח, ישי vers), toujours avec נסון prép. Sans, outre, hormis: יידי קדי prép. Sans, outre, hormis: יידי קדי יידי גוווים וויידי וויידי וויידי באלותר Is. 36. 10, est-ce sans (l'ordre de) Dieu que je suis entré (dans ce pays)? יידי קדר יידי וויידי ווידי

אָמֶט בּלְפֶּנֶדְ (avec suff. בְּלְפֶנֶדְ , בְּלְפֶנֵדְ (avec suff. בּלְפֶנֶדְ , בּלְפֶנֶדְ (avec suff. בּלְפֶּנֶדְ , בּלְפֶנֶדְ) Mėme signif.: אָמֶט בְּלְפֶּנְדְ (s. 45.6, hors moi il n'y a rien; אָמֶט בּלְפֶּנְדְ אָבְּוֹיָתְ אָתְּיוֹתְ אַתְּיוֹת וּלְבֶיִר אָבְיִר אָבְיִר אָבְיִר אָבְיִר אָבְיִר אָבְיִר אָבְיִר אָבְיִר וּלִבְיִר וּלִבְיִר וּלִבְיר וּלִבְיר (avec suff. בְּלְפֶּנְדְ (s. 43.95 אָבְּיִר בְּלְבֶּיִר אָבְיִר אָבְיִר אָבְיר בְּלְפֵּנְדְי אָבְיר אָבְּלְפֶּנְדְי (avec suff. בְּלְפֶּנְדְי וּבְּלְבְּיִר אָבְיר (avec suff. בְּלְפֶּנְדְי אָבְּלְבֶּיר וּבְּלְבֶּיִר אָבְיר אָבְּלְבֶּיִר בְּלְבְּיִר בְּלְבֶּיִר בְּלְבְּיִר בְּלְבְּיִר בְּלְבְּיִר בְּלְבְּיִר בְּלְבְּיִר בְּלְבְּיִר בְּלְבְיר בּלְבְּיִר בְּלְבְיר בְּלְבְיר בְּלְבְיִר בְּלְבְיר בְּלְבְיִר בְּלְבְיר בְּלְבְיר בְּלְבְיר בְּלְבְיר בְּלְבְיר בְּלְבְיר בְּיִבְיר בְּלְבְיר בְּיִר בְּלְבְיר בְּלְבְיר בְּיִר בְּלְבְיר בְּלְבְיר בְּלְבְיר בְּיִבְיר בְּבְיר בְּלְבְיר בְּלְבְיר בְּיִבְּיר בְּיִבְיר בְּבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְּיר בְּיִבְיר בְּיִבְּיר בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיר בְּיִבְיי בְּיִבְּיי בְּיִבְיי בְּיִבְייִבְּי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְּיי בְּיִבְיי בְּיבְיי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיִי בְּיִבְיי בְּבְייִי בְּיבְייי בְּיִבְיי בְייִי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיִיי בְּיבְייי בְּייִי בְּייִי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בּייְבְייי בְּיבְייי בְּייי בְּיִבְייי בְּיִבְייי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִבְיי בְּיִבְייי בְּיִיי בְּיִבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּייי בְּיבְייי בְּייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְיייי בְיייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְייִיי בְּייי בְייבְייי בְּיבְייי בְיבְי

רלְבֶי (sans peuple, étranger) n. pr. 1° Balaam, fils de Beor de Pethor; ses prophéties, Nomb. 22-24. — 2° Nom d'un endroit dans la tribu de Manassé, au delà du Jourdain, I Chr. 6. 55.

Pלק Dévaster, ravager: בּלק pgia

ובולקים Is. 24. 1, il rend le pays désert et le dévaste, dépouille.

Pou., passif: ਸ਼ਰ੍ਹੇਸ਼ ਸਰ੍ਹਤਸ਼ ਸਰ੍ਹਤ Nah. 2. 11, elle (Ninive) est pillée, dévastée, ravagée.

P:7 (dévastateur), n. pr. Balak, roi des Moabites, Nomb. 22. 2.

בְּלְשֵׁאצֵר et בֵּלְאשׁצְר n. pr. Baltassar, dernier roi des Chaldeens, Dan. 5. 1, 7. 1.

רְלְשָׁן (orateur) n. pr. m. Esdr. 2. 2. אַלְתִּי (avec suff. בְּלָחָד, קבָּלָחָד) adv. et prép. Point, sans, sans que, hors: בלחר מחור האא I Sam. 20. 26, il n'est point pur; מַבֶּה בָּלְתִּר סָרָה Is. 14. 6, des coups sans repit; בַּלְתֵּר אֲדִרכֶם הַתְּבֶם Gen. 43. 3, sans que votre frère soit avec vous; ימוֹשִׁרעַ אַיִן בִּלְחִי Osce 13. 4, de sauveur, il n'y en a point hors moi; בלחד אם Gen. 47. 18, si ce n'est. Avec les prepositions : לְבַלְתִּר רוּם־לְבַבוֹ Deut. 17. 20, de ne point élever son cœur; אַבְּלְחִי לְחֲעָבִירי II Rois 23. 10, de ne point faire passer (sacrifier à Molech); לבלחר שׁבוּ אָרשׁ Jér. 23. 14, afin que personne ne se convertisse (de ses crimes); וּלְבַּלְחִד רַאגּ Ez. 13. 3, et sans qu'ils aient des visions; מָבַלְּמִר שָׂבְעָרֵהְ Ez. 16. 28, parce que tu ne te rassasies pas; עלְתִּר שָׁמֵיִם Job 14. 12, jusqu'à ce qu'il n'y ait plus de ciel, c.-à-d. jamais.

2º Hauts lieux où des sacrifices étaient offerts à Dieu, avant, et contrairement à la loi, même après la con-

struction du temple; plus général., lieu consacré au culte impie des idoles; וובה היום לעם בבער I Sam. 9. 12, le peuple offre aujourd'hui des sacrifices sur le haut lieu; רק חבמות לא־סרג II Rois 12.4, seulement ils n'avaient pas ôté les hauts lieux; בְּמֵר הָנָבְּמוֹת I Rois 13. 32, les temples des hauts lieux; man est mis pour בית חַבְּטָח temple ou autel: אַז רָבָנַח ו שלמח היים I Rois 11. 7, alors Salomon construisit un temple de haut lieu; במות טלאות Ez. 16. 16, des hauteurs ou des autels couverts d'étoffes variées, bariolées (ces temples n'étaient souvent que des tentes). — 3° Sépulcre : יבְּמָנְרֵי בירום במיחם Ez. 43. 7, et par les cadavres de leurs rois (dans) leurs sépulcres.

קּמְהָל n. pr. m. I Chr. 7. 33. בְּמְהָל (v. ים:).

רוֹם) (hauteur) n. pr. d'une ville dans Moab, Nomb. 21. 19; appelée aussi אָנָה אַ Nomb. 22. 41.

וְבֶּן ,quelquefois בֶּיוֹת, quelquefois בָּוֹיִת, une fois בָּנִי Gen. 49. 11, et בָּנִי Nomb. 24. 3. avec suff. בָּיִם; plur. בָּיִם, const. בְּכֵי 1° Fils, quelquefois petit-fils; jeune homme, garçon: יצַּחַל בַּלְרַאַל Gen. 25. 19, Isaac, fils d'Abraham; ארבו יוח אובת יוח Exod. 21. 31, s'il frappe un garçon ou une fille; לַבֶּן בַּן־יַנְחוֹר Gen. 29. 5, Laban, fils (petit-fils) de Nahor; אָבִינַה בַּגַּנִים Prov. 7. 7, j'ai remarqué parmi les jeunes gens; de meme des animaux : בריונה Lév. 12, 6, le petit d'une colombe; לְבְנֵי לַּדֶב Ps. 147. 9, aux jeunes corbeaux; בַּרַבָּקַר jeune taureau ; des plantes : בַּן מֹרַת Gen. 49. 22, branche d'un arbre fécond; יַעל־בַּן אָנַיִּאָהָח לָּהָ Ps. 80. 16, et sur la branche que tu as consolidée pour toi; מבר אברה Gen. 49. 8, les fils de ton père, tes frères.

Plur. Enfants, descendants; avec le nom d'un patriarche, peuple, nation: חברו לי בנים Gen. 30. 1, donne-moi des enfants; מְבֵי דְשִׁיְאֵל les Israélites; לְבֵי דַשִּיְנִים les Ammonites; de même לִבְיֵי דַשִּינִים Joel 4. 6, aux Grecs. — 2° Soumis,

obeissant comme un fils; serviteur, disciple; ou aime comme un fils, le bien-aime, l'élu; יבְּרָבְּי וּבְרָבְּי וּבְרָבְּי וּבְרָבְּי וּבְרָבְּי וּבְרָבְּי וּבְרָבְּי וּבְרָבְּי וּבְרָבְּי וּבְרַבְּי וּבְרַבְּי וּבְרַבְּי וּבְרַבְּי וּבְרַבְּי וּבְרַבְּי וּבְרַבְּי וּבְרַבְּי בְּבְרַבְּי בְּבְרָבִי בְּרָבְי בְּבָרָבִי בְּרָבִי בְּרָבְי בְּבָרָבְי בְּבָרָבְי בְּבָרָבְי בְּבָרָבְי בְּבָרָבְי בְּבָרָבְי בְּבָרָבְי בְּבָרְבִּי בְּבְרָבִי בְּבָרְבִּי בְּבְרָבְי בְּבְרָבְי בְּבְרָבְי בְּבְרָבְי בְּבְירִבְּי בְּבְרָבְי בְּבְרְבִּי בְּבְרָבְי בְּבְרָבְי בְּבְרְבְּי בְּבְי בְּבִיר בְּבְרָבְי בְבְרָבְי בְּבְרָבְי בְּבְרָבְי בְּבְרָבְי בְּבְרָבְי בְּבְרְבְי בְּבְרָבְי בְּירְבְי בְּירִר בְּירִבּי בְּירִבּי בְּירְבִי בְּירִים בּיוּבּי בְּירִים בְּיבְיי בְּירִים בּיוּבְיי בְּירִים בּיוּבְיי בְּירִים בּיוּבְיי בְּירִים בּיוּבּיי בְּירִים בּיוּבּי בְייוּבְי בְּירִים בּיוּבּי בְירִים בּיוּבּיי בְּירִים בּיוּבּיי בּייִים בּיוֹב בּייִים בּיוּבּיים בּיוֹבּיים בּיוֹבְיים בּיוֹבְיים בּיוֹבְיים בּיוֹבְיים בּיוּבּיים בּיוֹבְיים בּיוֹבְיים בּיוּבּיים בּיוֹבְיים בּיוֹבְיים בּיוּבּיים בּיוּבּייים בּיוּבּייים בּיוּבּיים בּיוּבּיים בְּיבְיים בּיוּבּיים בּיוּבְיים בּיוּב

בון בירו Fils de la maison, esclave né dans la maison du maître : יָאֵרלִים בְּנֵי־בָשָׁן Deut. 32. 14, et des béliers de Basan; בּן בַּקינִית ISam. 20. 31, בּן הַכּוֹים Deut. 25. 2, le fils de la mort, qui a mérité la mort, qui a mérité d'être frappé; suivi d'un mot qui désigne le temps, agé de : בָּן שֶׁנְח age d'un an ; בַּן־לַיִלָּח Jon. 4. 10, age d'une nuit; suivi d'un qualificatif, un בַּן בַּלְיַכֵּל : אִישׁ est synonyme de בַּן un mechant, בן חַיל un sage, בן חַכֵּם un vail-ומר אברון, Prov. 31. 5 בני בני : Ps. 72. 4, les pauvres; השָּׁהָים Job 41. 20, fils de l'arc, flèche; בַּן־שַׁיַדִר Is. 14. 12, fils de l'aurore, l'étoile du matin ; בְּיֵי רְשָׁתְ Job 5. 7, les oiseaux, ou : les étincelles (v. וּבֶּרְגַּרָנִי ; וּבְיָשׁתְ Is. 21. 10, et le fils de mon aire, la paille; לבי האלודים Job 1. 6, les enfants de Dieu, les anges.

וב chald. Meme sign., employe seulement au pluriel: קניך, קניך (v. sing., fils).

12 n. pr. m. I Chr. 15. 18. Les autres noms propres composés avec אוני (enfant de ma douleur) Nom de Benjamin, que lui donna Rachel en mourant des douleurs de l'enfantement, Gen. 35. 18.

rois de Damas et de Syrie. 1° I Rois 15. 18. — 2° I Rois 20. 1. — 3° II Rois 13. 3.

יייל (vaillant guerrier) n. pr. m.,. II Chr. 17. 7.

I.Chr. 4. 20.

ימין n. pr. m.: קּרְיָמִין pour אָנְיְמִין, un homme de la tribu de Benjamin, I Sam. 9. 1.

לְנָא chald. (v. הָנָה).

וויבֶּר (fut. יִבְנָּח, fut. apoc. יַבְנָּח) Bâtir, construire, fonder, former, recon-Struire : בָּנִיתִי בַּית וָבָל לָהְ I Rois 8. 13, je t'ai bâti cette maison qui te servira de demeure ; בָּבֶּנְיַהָיְהָ נַבֶּהָ Ez. 16. 31, en construisant tes hauts lieux; ניבן אַר־יִינְיוּ Gen. 10. 11, il fonda Ninive ; נַיּבֶּן הֵי אֶלִיִּדִּם אָּתִּדְתַּצֵּלֶּע — לְאִשֶּׁת Gen. 2. 22, l'Eternel Dieu forma de la côte (qu'il avait prise d'Adam) une וֹבְנוּ עַרִים וְטֵׁוּמוֹרוּ Amos 9. 14, ils reconstruiront des villes désertes. Avec a travailler à, aider à construire: ובֶּכוּ בְּדֵיכֵל Zach. 6. 15, ils travailleront à la construction du temple; quelque-I Rois ניבן את-קירות הבית: fois recouvrir 6. 15, il recouvrit les murs du temple, (a l'intérieur, d'ais de cèdre). Avec צל batir autour, enfermer: בַּנֵה עַלַר Lam. 3. 5, il a bâti autour de moi (me tient enfermé) ; וּבְנֵח עַלֵּיחַ Eccl. 9. 14, il bâtit (des citadelles) autour de la ville; mėlaph. וּבָנִירִד אֶּרְכָם וְלֹא אָחֲרֹם Jer. 42. 10, je vous édifierai et je ne vous renverserai pas (je vous donnerai un bonheur durable); בְּנֵיז בְּיִה donner de la postérité ; אַטִּר לאַ־יִבְנָּח אָיז־נְּרַה אָדִרין Deut. 25. 9, qui ne relève pas la maison de son frère, ne lui donne pas de postérité (v. בַּרָת).

Niph., passif du Kal. Etre rebâti; mėtaph. (des hommes), être retabli, redevenir heureux: רְנָבֶּים בְּינִדְיָּה עַבְּיִרָּ, Jér. 12. 16, ils seront retablis au milieu de mon peuple; אַבָּיָב בְּיבִּיבְיּיִב בְּיבָּיב Job 22. 23, si tu reviens à Dieu, tu seras heureux; רְנָבָיִם בְּיִבְיִּה בִּיבָּים Gen. 16. 2, peut-être aurai-je de la postérité par elle.

בּנְהָא רְנָא וּלְהָ chald. Batir, part. passé בּנְהָא רָנָא לְנִא לְנִא רָנָא : מְּבְנִיח בּנְא יְבְּנָת Esdr. 5. 9, de construire ce temple.

Hithp., pass. : יְרָּא מְּבֶן אָלֶל Esdr. 5. 8, qu'elle soit construite avec de grosses pierres. n. pr. m. Neh. 7. 15, et plusieurs autres.

קנות plur. de בות

?? (bati) n. pr. m. II Sam. 23.36, et plusieurs autres.

भू n. pr. m. Néh. 9. 4.

קְבֵּרְכְּרָ n. pr. d'une ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 45.

ווי בייביק (v. בְּאֵרוֹת n. pr., station dans le désert, Nomb. 33. 31.

לְּנֶיה (bâti par Dieu) n. pr. m. I Chr. 4. 36, et plusieurs autres.

לְּנְיֵה fém. Édifice, bâtiment: יִּדְשָׁרִיּנְיִיּדְ נְמִירוּנְיִיִּדְ Ez. 41. 13, l'édifice et ses murs.

חַבְּיִרוּ n. pr. m. II Sam. 8. 18, et plusieurs autres.

(בּרן .v) בַנַיִם).

קרְיָרִין (fils de ma droite, c.-a-d. mon fils bien-aimé (v. יְבִּירִ), mon bonheur) n. pr. Benjamin, dernier fils de Jacob, patriarche de la tribu de ce nom, Gen. 35. 18. La tribu de Benjamin forma, avec celle de Juda, le royaume de Juda; n. patr.

ת בניסו n. pr. m. Esdr. 10. 32.

chald. Batiment, Esdr. 5. 4. בְּיִינֵי (notre fils) n. pr. m. Néh. 10.14.

בּלְכָא בְּנָס Dan. 2. 12, le roi s'irrita; selon d'autres, בי prép. et ou subst., le roi était en colère, fureur.

אָנְעָה et קּנְעָה n. pr. m. I Chr. 8. 37, 9. 43.

קסוְדְיָה (dans le secret de Dieu) n. pr. m. Neh. 3. 6.

'교 n. pr. m. Esdr. 2. 49.

סַבְּע (v. אָםַם).

פָּקֶר et פְּלֶם collect. Fruits non műrs, aigres; raisins verts: הַּבֶּיר וֹמֵל Is. 18. 5, et le fruit vert qui commence à műrir;

רְיִים בּיְּטְבְּיָ בְּעָבְיּהְ Job 45.33, il rejettera, comme la vigne, ses raisins aigres, encore verts.

אָצְיִּן chald. (v. נְּנְעָהוּ).

פְצַרֵנִי et בַּצְרֵי (avec suff. בַּצָרָי et בַּצָרָי, (בַּצָרָם ,בַּצַרָכֶם ,בַּצָרֵים et בַּצַרָי, בַּצַרָן, בַּצַרָן וֹרֵר בַּצִּרִי : Lam. 3. 7, il a fait une haie autour de moi : יַלַרָלַת אור בַּצַדֵּנָי Ps. 139. 11, et la nuit est lumineuse autonr de moi ; נָגַן דֶר נְצַעַר יוֹשֶׁב יְרוּשָׁלַם Zach. 12.8, l'Eternel protégera les habitants de Jérusalem ; בְּעַר רְשַּׂרָעב Jug. 3. 22, autour de la lame. — 2º Pour, à cause de, en faveur de : לור בְּעַר־עוֹר Job 2. 4, peau pour peau; בְּכַר־אָשַׁח וּוֹבָח Prov. 6. 26, à cause d'une femme prostituée; דַּעָּהִידוּ בְּעַיִי Exod. 8. 24, priez pour moi ; יַר יִנְּמַר בַּצְּדִיר Ps. 138. 8, Dieu l'achèvera en ma faveur; יַכְּמֵּר מָּכָּר , II Chr. 30. 18, (Dieu) leur pardonnera (p. בַּצָרָם, v. מָּמֶר). — 3° Au travers, au milieu. parmi, par, derrière: וּבָעַר רַוֹּשֵׁלָהו יָשׂלוּ Joel 2. 8, et ils tomberont au travers des épées ; לאַ־רַגוִּישׁ וְתַקּוּים נַּעַרֵינוּ דַוּרַעַת Amos 9. 10, le malheur ne s'approchera pas et ne viendra pas au milieu de nous, ou: ne nous surprendra pas ; לֹמֵל וַבְּדַען וירח בער מערות Is. 32. 14, les tours et forteresses seront parmi les, du nombre des cavernes, c.-à-d. changées en cavernes; בְּנֵבר וַדְּדַוּלוֹן Gen. 26. 8, par la fenêtre; בְּעֵר חַשְּׂבְבָּח II Rois 1. 2, par la grille, la fenêtre; דַיְסִוּר דַּלָּחוֹת חַעֵּלְיַה בּצֵּרוֹ Jug. 3. 24 (Ehud) ferma les portes de la chambre derrière lui, ou sur (Eglou); מַבְעַר עַרַפָּל יְשָׁפּוֹט Job 22. 13, jugerait-il derrière, ou : à travers l'obscurité? בְּעֵר יֵר חַשַּׁמֵער I Sam. 4. 18, près (du côté) de la porte; fig. סַּגַר — עַצָּר , בְּעֵר רָחֶם fermer le sein, rendre stérile; בּבַעַר לְצַיּבְּיֵהְ: Cant. 4. 1, derrière ton voile (v. אַנַּמָּח).

ובים אַרְעָּרוּ מְּאָר 1° מֵים אַרְעָּרוּ אָר Is.64.1,(comme) le feu fait bouillonner l'eau. — 2° (comme le chald. בְּעָיוּ וְעָיוּ (בְּעָא Is. 21. 12, si vous voulez prier (ou : chercher), priez (cherchez).

Niph. 1° נְבְּטֶה זְּהְיּמָה זְּהְיּנָה Is. 30. 13, (une partie qui menace ruine) et qui

forme une saillie dans une haute muraille, ou : brèche ouverte dans une, etc.

— פינים מַצְּפְיָים Obad 1. 6, ses trésors sont recherchés, ou découverts.

דעף et אַעף chald. 1° Chercher: Dan. 2. 13, on chercha Daniel. — 2° Prier, avec בְּיִי בָּיִנְיּאֵל Dan. 2. 16, il pria le roi; Dan. 2. 16, il fait sa prière.

היי לעל f. chald. Demande, prière: הַּי Dan. 6. 8, quiconque adressera une demande; קעיבוה Dan. 6. 14, sa prière.

רְעִיֹר n. pr. m. 1° Père de Balaam, Nomb. 22.5. — 2° Beor, père de Bela, roi iduméen, Gen. 36. 32.

קעוּהִים m. pl. Terreurs: מַשּיהַר אָלוּהָים Job 6. 4, les terreurs divines, qui viennent de Dieu (rac. בַּעָים).

Nuth, Ruth 2.1. — 2° Nom d'une colonne placée devant le temple, à gauche, I Rois 7.21.

אָרָ m. Prière (rac. רְּשָׁשָׁ). Ex. unique: יְיָּשְׁיִי יִּשְׁיִּי בְּשִׁי יִּשְׁיִּ Job 30. 24, la prière est en vain, (quand Dieu) étend sa main; selon d'autres: (Dieu) n'étendra pas la main vers la tombe (אַ prép., יִי ruine, tombe).

קעיר m., collect. Bétail, aussi bête de somme : פַּעִּירְכָּם Gen. 45. 17, chargez vos bêtes (rac. מַעֵּרַ).

Niph. Etre épousé, être pris pour femme: métaph. וְאֵרְ בְּּדְרָ תְּבֶּעָל Is. 62.4, ton pays sera épousé, rempli d'habitants.

I בְּנְלָּה, הַנְּלָּה, m. (avec suff. בְּנְלָּה, plur. בּעָלָרה et בְּעָלָרה ses בּעָלָרה const. בְּעַלָּר ses maitres, etsing. son maitre). Maitre, possesseur, epoux: מַלֵּלֵי גוֹרָם Is. 16. 8, les mattres des nations; בַּבֶּל הַבָּרָה Jug. 19. 23, chef de la maison; בַּעַל תַשׁוֹר Exod. 21. 28, le propriétaire du bœuf; בְּעַלֵּיד Exod. 22. 14, son maitre ; לא יַשַּמָא בָּעַל בּעַבְּיד Lev. 21. 4, maitre, chef de la nation, il ne se rendra pas impur; selon d'autres : pour בַּבַעל même pour un chef, un grand; הַּנְעָל־בָּעָלָה II Sam. 11. 26, elle pleura son époux ; בַּעַל אָשָהוּ Exod. 21. 3, un homme marié; בְּעֵל לעוריה Joel 1. 8, l'époux de sa jeunesse. Suivi d'un nom de ville, habitant de, בְּיבֶלַר־יְרִרחוֹ: אַנְשֵׁר , בְּנֵר Jos. 24.11, les habitants de Jéricho; בַּצֶּלֵר הָיִנִיר Jug. 9. 51, les habitants de la ville. Suivi d'un qualificatif (subst. ou adj.), il est employé dans diverses acceptions, comme בַּעל הַחַלוֹמוֹת: אִישׁ Gen. 37. 19, l'homme aux réves, réveur ; בַּעַלַר בַּצַלֵר ; II Sam. 1. 6, cavaliers הַפָּלֵר וּ קאַים Gen. 49. 23, archers; בַעל דְּבֶרִים Exod. 24. 14, celui qui a une affaire, un procès; בַּעַל מָנַה Prov. 1. 17, oiseau; מַעֵל פִּיִּמְיוֹת Is. 41. 15, (un chariot) avec beaucoup de dents de fer; בַּצַלֵּר בָּרָייז Gen. 14. 13, les alliés; בַּעַל אַרָּן Prov. 22. 24, homme violent; בַּעל נָקָשׁ Prov.: 23. 2, qui est maître de son âme, de. ses passions ; אַל־הְּמְנַע־טוֹב מְנְעַלֵּיד Prov.: 3. 27, ne refuse pas le bienfait à ceux a qui il appartient, aux pauvres, ou: n'empêche pas le bien du bienfaiteur; מֵצֵל יִין Aboth 1. 7, plaideur.

II אבל (mattre) Baal, divinité phénicienne; avecl'art.: אבת Jug. 6.25. Plur. שַּלֵּרִם Jug. 2. 11, statues de Baal. Les peuples qui l'adoraient ont ajouté au nom principal divers qualificatifs: בַּעל Jug. 8. 33, Baal de l'alliance (v. בִּיבוּם et יוֹשִים). Ce mot entre dans la composition d'un grand nombre de noms de villes.

עניל ה. pr. 4° D'une ville, I Chr. 4. 33. — 2° D'un homme, I Chr. 5. 5. בעל בָּר n. pr., ville au pied du mont

Hermon, Jos. 11. 17.

קמון העל הְסוֹן n. pr., ville, Cant. 8. 11. אָבֶל הְחַנוּן (mattre de la grace) n. pr. 1° D'un roi d'Édom, Gen. 36. 38. — 2° I Chr. 27. 28.

בעל קצור n. pr., ville a la limite d'Ephraim, II Sam. 13. 23.

קרמון חרמון n. pr., ville près du Hermon, Jug. 3. 3.

בּצל קעון (lieu d'habitation) n. pr., ville de la tribu de Ruben, Nomb. 32. 38.

(ville des brèches, de l'éruption) n. pr., lieu où David remporta une grande victoire sur les Philistins, II Sam. 5, 20.

ווי בעל אָפוֹן n. pr. d'une ville égyptienne près de la mer Rouge, Exod. 14. 2.

בעל שַלשָה n. pr. d'une ville, II Rois 4. 42.

בעל הְּטֶר (lieu des dattes) n. pr. d'une ville, Jug. 20. 33.

ה בעלי יהודה n. pr. d'uneville, II Sam. 6.2; aussi קרים די בעלי קרים אין בעלי קרים אין Jos. 15.9.

לְּצֵל chald. m. Homme (v. I בְּצֵל chald. f. Homme (v. I בְּצֵל Esdr. 4. 8 (v. בְּצֵל (מַבֵּים).

בְּצֵלְת (de בְּצֵלֹח). Mattresse: בְּצֵלְת I Rois 17. 17, la mattresse de la maison; בְצֵלֵח צְלֵּח בַּצְלֵח Sam. 28. 7, pythonisse; בְּצֵלֵח בְּצֶלֵח בְּצֶלַח מָשְׁם Nah. 3. 4, une magicienne.

קּצְלָה n. pr. d'une ville. 1° Jos. 15. 9 (v. מַצְלֵּי יְתִּיָה). – 2° Jos. 15. 29, dans Juda.

קּעלוֹח n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 24.

קּעֵלְיְרָע n. pr., fils de David, I Chr. 14. 7, appelé aussi אָלְיִדָע II Sam. 5. 16. הַעלְיִדָּע n. pr. m. I Chr. 12. 5.

בעלים n. pr.d'un roi des Ammonites, Jér. 40, 14.

קעלְח n. pr. d'une ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 44.

לְעֵלֵרְרְבְּאֵר (lieu du puits) n. pr. d'une ville aux limites de Siméon, Jos. 19. 8.

기가 n. pr. d'une ville, Nomb. 32.3. 자기가 n. pr. m. 1° I Rois 4. 12. — 2° 4. 16. — 3° Néh. 3. 4.

「以達 n. pr. m. 1° II Sam, 4. 2. — 2° 23. 29. — 3° Esdr. 2. 2,

רְבַעֵּר (fut. יְבַעֵּר) וֹ° trans. et intrans. Bruler, consumer, dévorer; être embrasé, se consumer, être allumé, s'allumer; se construit avec le rég. dir., et plus génér. avec בְּנַחֵל נָּמְרִית בֹּעַרָה בָּה : בְּ Is. 30. 33, comme un torrent de soufre qui l'embrase; קּאֵשׁ חְבְעַר־יָעֵר Ps. 83. 15, comme le feu consume la forêt; ־ַּוֹחְבְעֵר בים אַשׁ בי Nomb. 41. 1, le feu de l'Eternel les dévora; שַּׁמָר בַּעָּשׁ Exod. 3. 2, le buisson était embrasé par le feu ; מַהוּצֵ לֹאֹ־יִבְעֵר חַסְּנֵח Exod. 3. 3, pourquoi le buisson ne se consume point; מָמוֹ חַאַרָּה מַשְׁרָה Osée 7. 4, comme un four qui a été allumé par le boulanger; אַ נַחַלָּים בַּעַרוּ מְנֵעוּ Ps. 18. 9, des charbons en ont été allumés. Métaph. s'enflammer (de colère), briller : מִּדִיבְעֵר מִּמְעֵט אַפּוּ Ps. 2. 12, car sa colère s'enflammera bientôt; הושועבוה יבְלַפִּרד יִבְעָר Is. 62. 1, et (jusqu'à ce que) son salut brille comme une torche.

2º Étre stupide, insensé (ע. בְּעֵּדִי (בְּעֵּדִי וְיִבְּטֶלּוּ Jér. 10. 8, et soudainement: (ou tous ensemble) ils deviennent stupides et insensés; selon' d'autres: avec le même (bois) ils font du

feu et ils font leurs sottises (idoles). Part. מַנִרים בָּעָם Ps. 94. 8, vous les plus stupides parmi la multitude.

Niph. Etre, devenir stupide: גְבְעֵר Jér. 10.14, tous ces hommes sont stupides, malgré leur science, ou : par leur art; צַּבְּח נְבָעֵרָת Is. 19.11, (leur) conseil est (ou est devenu) stupide, fou.

Pi. בְּעֵר el בָּעַר, inf. בָּעַר el בָּעַר) לבשר של-מושר : ים Bruler, allumer לבשר Neh. 40. 35, pour brûler sur l'autel de Dieu; וְדָּיָרוּ לְאָרָם לְבַעֵּר Is. 44. 15, il sert à l'homme pour brûler; לא־תַּבֶערוּ אֲשׁ Exod. 35. 3, vous n'allumerez point

2º Oter, mettre de côté, faire disparaitre, exterminer : בַּצַרָהִי מִשְׂרָשׁ מִן־תַּבָּיָת Deut. 26. 13, j'ai ôté de la maison ce qui est consacré; בְּטָבֵא בְּטָבֵא יִרְלּא־בִּבֶּרְהִר בְּעָרָהִר בְּעָבֶא Deut. 26. 14, je n'en ai point mis à part étant impur ; וּנְבַעַּרָח רָעָח מִיְשִׁרָאֵל Jug. 20. 13, nous ferons disparattre le mal du milieu d'Israel; souvent וּבְעֵרַתּ tu ôteras le mal du milieu הַרָּע מִּמְרְבָּהְ de toi (lorsqu'un supplice est ordonné); וּבַעַרְתִּר אַחַרֵי בַיתּ-יַרֶבְעַם עַאַשָׁר יִבַעַר חַעַּלֵל I Rois 14. 10, et je nettoierai la maison de Jéroboam comme on ôte l'immondice, c.-a-d. je l'exterminerai; בִּי־אָשׁ יִדְיָה לְבָּצֵר קֵין Nomb. 24. 22, si Kayin est pourchasse, banni ; וָשֶׁבָּח וְחָרָתָח לָבָעֵר Is. 6. 13, il sera de nouveau détruit; רויון בְּעֵר Is. 4. 4, un esprit qui extermine ou qui embrase.

3° Paitre, ravager, avec וּבָעֵר בִּשְׂינֵח אַקור Exod. 22. 4, et il pait dans le champ d'un autre, avec le rég. dir.; ו בערקם המרם Is. 3. 14, vous avez ravage la vigne; וְחָרָח לְבָעֵר Is. 5. 5, elle

sera ravagée.

Pou. Etre allumé : אָשר־דָּעָאָח לְּפָנָיו מְבֹבֶּנָיָת Jer. 36. 22, et l'atre devant lui était

allumė.

Hiph. 1º Allumer, brûler, faire consumer; הַמָּבְיָר אַח־הַמְּעֵרָה Exod. 22. 5, celui qui allume l'incendie; וְתְבְעֵרְתִּר הבשון רכבה Nah. 2. 14, je ferai consumer son char par la fumée. — 2º Faire disparattre, exterminer, avec אַחַרֵי : וונני פּבְעִיר אַחֵירָי בְּעִּשָׁא וְאַחֵרֵי בִּיחוֹ I Rois

16. 3, j'exterminerai ce qui reste de Baasa et de sa famille. — 3º Faire paitre, ravager : פָּר יַבְעֶּר־אָישׁ שָּׁרָת אוֹ־בַּרֶם Exod. 22. 4, lorsque quelqu'un ravage un champ ou une vigue.

ארש בער : Ps. 92. 7, Ps. 92. 7, l'homme stupide ; קָּסִיל וַבַּעֵר Ps. 49. 11, le sot et l'homme stupide (v. בַּעַר 2°).

אַנאַ n. pr. Baara, femme de Saharayim, I Chr. 8. 8.

לְעָרָה f. Incendie, Exod. 22. 5 (v. בַּעַר *Hiph*. 1°). ַ

ה בעשה n. pr. m. I.Chr. 6. 25.

בעשה n. pr. Baasa, roi d'Israel, successeur de Nadab; il détruisit la maison de Jéroboam, I Rois 15.27-29.

יבָּר מַשְׁתְּרָה (p. בֵּית בֵּשְׁתְּרָה) n. pr. d'une ville de la tribu de Manassé, Jos. 21. 27; appelée אַשְׁתָּרוֹת I Chr. 6. 56...

בּעַת Kal inusité. Niph. בְּעַת Etre effrayé, s'épouvanter: יְּבָצֵּהִי Dan. 8. 17, à son arrivée je fus épouvanté; וָהָפֶּן וְבְּעֵּח פִּלְּפְנֵי חַעְּּבְּלָּה Esth. 7. 6, Haman fut terrisié devant le roi.

Pi. בְּעֵח (fut. רְבַעֵּח) Effrayer, epouvanter, inquieter, agiter : פַּלָצוּרו בַּעַרָּוּנִיר Is. 21. 4, un frémissement m'épou. vante, je suis saisi de terreur; וּבְעַיִתּוּ רוּחַ־רָעֵח I Sam. 16. 14, un mauvais esprit l'agita, ou l'assaillit.

לַעָּתָה f. Terreur: לְעָתָה Jér. 8. 15, et il n'y a que terreur (rac. בַּעַיז).

בּלץ בַנְלָּף ... פֿלץ הַנְלָּף .lér. 38. 22, lorsque tes pieds ont été enfoncés dans un bourbier, engagés dans la boue.

רַנְאַר־וֹפָא בָּלֹא בָשָׁר : אַרָּאַר־וֹפָא בָּלֹא בָּאַר יַּיִר אַרריוֹפָא בָּלֹא בָשָּׁר Job 8. 11, le jonc pousserait-il sans marais? Plur. Trian Ez. 47.11, pour ses marais.

및 n. pr. m. Esdr. 2. 17.; 🚋

יר. זיבדר ישיר : m. 4° Vendange בעיר אַר־זרַע Lév. 26. 5, la vendange durera jusqu'à l'époque des semailles. —' 2º adj. ירֵד יְצֵר דְוּבְצִיר Zach. 11. 2, la foret qui était forte, haute, inaccessible, a été coupée, comme ran cheth. (v. בצר).

אַלְאל (sous l'ombre de Dieu) n. pr. m. 1° Exod. 31. 2. — 2° Esdr. 10. 30. בּאָלוּח n. pr. m. Esdr. 2. 52. בּאָלוּח m. pl Les oignons, Nomb.

לְצַע (fut. יִבְצֵע) 1° trans. Couper, briser : וּבְצַעֵם תָּרֹאִשׁ קַּלָם Amos 9.1, briseles (les chapiteaux des colonnes pour qu'ils tombent) sur la tête de tous. ישַׁבְּיֵם imper., pour שְּצָבֵּוּ. intrans. Etre blesse (v. לא יְבְצָעוּ Joel 2. 8, ils ne sont point blessés. — 2º Ravir, dérober; plus génér., rechercher des gains illicites, amasser avec avidité, être cupide : וּבֹצֵעַ מַרֵךְ נָאֵץ הַי Ps. 10. 3, le ravisseur, l'avare, qui s'enrichit, s'estime heureux et irrite l'Eternel, ou : blasphème et irrite, etc. (ע. קֿבַן; אַבַן; מַצַע מָצַע (בָּבַן; Prov. 1. 19, et fréq. celui qui recherche un gain illicite, qui est cupide, avare; ירבעל Job 27. 8, quel est l'espoir de l'hypocrite, quoiqu'il amasse du bien avec avidité?

שלים m. (avec suff. בְּצִיקָה). Proie, butin, gain illicite, profit, intérêt: בְּצִיקְה מִוֹנְים Mich. 4. 13, je consacrerai à l'Eternel leurs biens (ravis aux autres); אַבֶּים לֹא לָקְהוּ Jug. 5. 19, ils n'emportèrent point de butin d'argent; שֹנְאֵי בַּצִיע Exode 18. 21, ceux qui sont ennemis du gain illicite; אַבָּים Gen. 37. 26, quel profit y a-t-il (pour nous)? בַּצִישׁ לְבִצִינוֹ Is. 56. 11, chacun cherche ses intérêts.

רְצֵּבֶּלְ S'enfler, se gonfler: אָלְבְּלְּאָ Deut. 8. 4, ton pied n'a point été enflé (Néh. 9. 21). De la

PYP m. Pate: ipxp Exod. 12. 34, sa pate.

ኮድሂች n. pr., ville dans Juda, Jos. 15. 39.

기보쿠 1° Couper (principal. des raisins), vendanger: רַצָּר־יָנְוּרֶרָהְ לֹא תְבָצר Lév. 25. 5, tu ne couperas, recueilleras pas les raisins de tes vignes non taillées; קי תְבָצֹר מַרְפָּף Deut. 24. 21, lorsque tu vendangeras ta vigne; métaph. יָבְצֹר רוּחֵ נְנָרְדִים Ps. 76. 13, il abat l'esprit (orgueilleux), ou: il retranche la vie des princes. Part. מוצר vendangeur. - 2º Fortifier, rendre inaccessible. Part. was seul usité, fortissé, fort: עַרִים וְוֹלֹה וּבְצוּרֹח Deut. 1. 28, des villes grandes et fortes; הוֹמָת בצוּרָת Is. 2. 15, forte muraille; metaph. ngang. לָהְ וְרֹלוֹת וּבְצָרוֹת Jér. 33. 3, je te dirai des choses grandes et inaccessibles (à l'esprit), c.-à-d. cachées, ou prodi-

Pi. Fortifier: תְּבְשֵׁר בְּבְּעָר Is. 22. 10, pour fortifier la muraille; וְבִי תְבָשֵּר מִיוֹם Jér. 51. 53, dut-elle (Babylone) fortifier encore sa formidable hauteur.

קּאָר פֿל דְצְרְ (plur. בְּצִרִים) m. Matière précieuse, or ou argent: יְשֵׁרַה־בְּלַרְפָּבְּר בְּצָרְר בְּלַר. Job 22. 24, il répand de l'or sur la terre, ou : jette l'or sur la poussière; לא בְּבָּר Job 36. 49, non point l'or; Job 22. 25, que le Tout-Puissant soit ton or.

ገሄታ n. pr. 4° D'une ville lévitique dans la tribu de Ruben, Deut. 4. 43.

— 2° D'un homme, I Chr. 7. 37.

קּאָרָה f. Bergerie : בְּאָרָה Mich. 2. 12, comme un troupeau dans une

bergerie; selon d'autres, n pr. d'une ville, riche en troupeaux.

לְּצְרָה (forteresse) n. pr. d'une grande ville iduméenne, ls. 34. 6, 63. 1; une fois comme ville de Moab, Jér. 48. 24.

עורון בּיִּרוֹן בּיִר לְבִבָּרוֹן : Tach. 9. 12, retournez à la place forte (v. בַּצַר 2°).

אַנְילָיטָ הַשְּׁנְיח בַּשְּׁנְיח לַנְּילָים לַּבְּילָים Jér. 8, dans une année de sécheresse.

Jér. 14. 1, à cause de (touchant) la sécheresse (mais תַּשְּרָה Ps. 9. 10, 10. 1, est composé de מָשָׁרָה prép.).

חַבְּקְבוּץ n. pr. m. Esdr. 2. 51.

Pתְּבְשׁ m.: מַקְבְשׁ I Rois 14.3, (un vase) une cruche de miel.

קרְהְיָהְ (dévastation de Dieu) n. pr. m. Néh. 11. 17.

'문국 n. pr. m. 1° Nomb. 34. 22. — 2° 1 Chr. 5. 31.

קיהו n. pr. m. I Chr. 25. 4.

קריי איני (plur. seul usité). Crevasse, brèche: הְשָׁבִיח הַשְּׁכוֹן Amos 6. 11, (il ruinera) la petite maison par des crevasses, des brèches; יְבִי פִירי ווֹיִר אַר פּרִיצִי פִירי נִירי אַרָּר וּבְּיִר פָּרִיר פָּרִיר אַר וּבְּירִי פִּירי וּבְּירִי פָּרִיר וּבְּיר פּרִיר וּבְּיר פּרִיר וּבְּיר פּרִיר וּבְּיר פּרִיר וּבְּיר וּבְּיר פּרִיר וּבְּיר וּבְיר וּבְּיר וּבְּיר וּבְּיר וּבְּיר וּבְּיר וּבְּיר וּבְּיר וּבְּיר וּבְיר וּבְיר וּבְּיר וּבְיר וּבְּיר וּבְיר וּבְּיר וּבְּיר וּבְיר וּבְיר וּבְּיר וּבּיי וּבְייר וּבְּיר וּבּיי וּבּייי וּבּייי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּבּייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּבּייי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּבּייי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּבּייי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּבּייי וּבּייי וּבּיי וּבּייי וּבּיי וּבּייי וּבּייי וּבּייי וּבְייי וּבּייי וּבּיי וּבּייי וּבּייי וּבּייי וּייי וּבּייי וּבּיייי וּבּיייי וּבּייי וּבּייי וּבּייי וּבּיייי וּביייי וּבּיייי וּבּיייי וּבּיייי וּבּיייי וּבּיייי וּבּייייי וּייייי וּבּייייי וּייייייי וּבּייייי וּבּיייייי וּבּייייייי וּבּיי

ערַפַע (fut. יַבְּקַע) 1° Fendre, percer, faire jaillir, déchirer : בוֹקַעַ עַצָּים Eccl. 10. 9, qui fend le bois ; בַּקַע רָם Ps. 78. על-בּקעם תַרוֹת תַּוּלְעֵר ; 13, il fendit la mer Amos 1. 13, parce qu'ils ont fendu le ventre des femmes enceintes de Galaad (ou: percé les montagnes); וּבְּקַעָהַ לָּחָם בל-בחב Ez. 29. 7, tu leur as fendu, déchire, toute l'épaule ; אַהָּח בָּקַעהַ מַערָן וָנָחַל Ps. 74. 45, tu as fait jaillir des sources et des torrents. - Fendre des œufs, eclore; וּבָקצָה וְדָנְרָה בְצָלָּה Is. 34. 15, elle les fera éclore, et elle rassemblera (ses petits) à l'ombre (de ses ailes). Avec p percer dans, pénétrer : וַיַּבָּקִעה שָׁלשֵׁת ון אַלִּיִים בְּטְחָנֵה מָלְשָׁחִים II Sam. 23. 16, les trois heros pénétrèrent dans le camp des Philistins.

2º Battre en brèche, conquérir: יַיֹּאמֶר

ון לְבְקְעָם אֵּלָיי II Chr. 32. 1, il résolut de les conquérir.

Niph. 1° Se fendre, s'entr'ouvrir; être rompu, brisé, ébranlé; percer, jaillir: נַתְּבָּקֵע הָאֵרָכָּח Nomb. 16. 31, la terre s'entr'ouvrit; נַהְבָּקַע הָאָרֶץ בְּקוֹלָם I Rois 1. 40, et la terre s'ebranla par leurs cris ; יָכְלָם וְכָקַעיּ II Chr. 25. 12, et ils furent tous écrasés, brisés; m יָבֶּקֵע בַשַּׁחַר אוֹרֶף Is. 58. 8, alors ta lumière percera comme l'aurore; פַר־נָבַקעוּ וֹבְּנְּרָ מַיִם Is. 35. 6, car des sources perceront, jailliront, dans le désert; וֹתְשִּׁרֶח הְבָּקֵע אָפְעָח Is. 59. 5, si on l'écrase, il en sort un aspic. — 2º Etre conquis, פונא החייה לחבקע Ez. 30. 16, No sera conquis ; נַתְּבַקע חָעִיר Jér. 52.7, la ville fut battue en brèche, conquise.

Pou. 1° Étre fendu, être rompu: סְבִּידִי יְבְקְעֵּדּוּ Osée 14.1, et ses femmes enceintes auront le ventre fendu; בְּלִים Jos. 9. 4, (des outres) usées et rompues, ou fendues. — 2° Étre battu en brèche, être conquis: יַיִּדְיּ Ez. 26. 10, une ville prise, conquise.

Hoph. קבְקְצָה הְעִיר Jér. 39. 2, la brèche de la ville fut faite.

Hithp. יְחָבֵּקְעִים יְחְבַּקּענּ Mich. 1. 4. les vallées s'entr'ouvriront;

Jos. 9. 13, et voici elles (les outres) sont fendues.

맛구구 m, (de সচ্ম fendre, une moitié). Beka, la moitié d'un sicle, Esdr. 38. 26 (v. 날맞다).

לְּקְעֵה f. (plur. בְּקְעֵה). Plaine, vallee: בְּקְעָה Cen. 11. 2, ils trouverent une plaine ou vallée.

אַרְאָבְיּ chald. f. Vallée, const., Dan. 3. 1.

PPP Vider, faire le vide, dépeupler, dépouiller, piller: אָרֶי, pṛיַבְּיבִּי מִינְיִי וּצִּין pṛיַבִּיבִי וּצִין Is. 24. 1, l'Éternel rendra le pays vide, désert; בּיִבְּיבִי Nah. 2. 3, car les pillards les pillent; intrans. pṛיַבְּיבִּי נְּשִׁרְאֵל Osée 10. 1, Israel est une vigne vide, sans sève; métaph. יְבִיבְיר אָיִר בְּיבִי Jér. 19. 7, je ruinerai, renverserai, les desseins de Juda (je rendrai Juda vide de conseil).

Niph. (de אָבֶּק ou de אָבּה), pass. du Kal: אָבֶּק אָבּה אָבּה Is. 24. 3, le pays sera dépeuplé; métaph. יַבְּקָר רוּח־בִּיִבְּיִם Is. 19. 3, l'esprit de l'Egypte sera renversé dans son sein (l'Egypte n'aura plus d'intelligence); יַבְּקָר אָבָּה וּבִּיִבּיִּם p.

ריב אָרדאָר Jer. 51. 2, ils ravageront, videront, son pays.

기구쿠 Garder des troupeaux; de la berger. Pi. Rechercher soigneusement, examiner, inspecter, passer en revue, avoir soin, avec לאריבקר: לאריבקר בובין לְשֵּׁיֵער תְאָּחֹב Lév. 13. 36, le prêtre n'aura point à examiner si le poil est devenu jaune. — Avec לא יְבַקֵּר בֵּיך־טוֹב : בֵין לרֵע Lév. 27. 33, il ne recherchera pas s'il est bon ou mauvais (il ne distinguera pas entre le bon et le mauvais); ילבשר בירבלו Ps. 27, 4, et de contempler son temple, ou d'y étudier; selon d'autres: de בֹּקר d'y aller tous les matins; ובְקַרְתִּים Ez.34,11, et אָבַקַר אָר־צאֹנִי vers. 12, je visiterai, je passerai en revue, mon troupeau ; וּמִינָבּח הַנְּחשֹׁח הַיְחִירָת-נִּיר ון לבקה II Rois 16, 15, quant à l'autel d'airain, c'est à moi à en avoir soin, à m'en occuper, ou: je le visiterai, j'y sacrifierai de temps en temps; יָאַחָר

Prov. 20. 25, et après avoir fait des vœux de s'en occuper (de réfléchir après coup sur l'engagement qu'on a pris).

חף ש m. (pl. בְּקַרִים). 1° Matin (de בּוּכְבֵּר בֹקֵר : distinguer, v. aussi בָּקר Job 38. 7, les étoiles du matin, du jour; בַּבֹּקַר Gen. 19. 27, le matin, de bonne heure. De même בֹּקר seul : בֹּקר קשמע קולי Ps. 5. 4, des le matin tu entends ma voix ; למקר Deut. 16. 4, jusqu'au matin ; בַּלֹקֵר בַּלֹקָר Exod. 30. 7, ול בופר לבפר I Chr. 9. 27, לבפר לבפר לבפר יומה ; Job 7. 18, chaque matin לבקרים לבר-הַבּקָּר Jug. 6. 31, qu'il meure jusqu'au matin, c.-à-d. avant le lendemain matin. — 2º adv. (synon. de מַחַר). Demain, bientot: ובקר וראיתם Exod. 16. 7, demain vous verrez; מֹקר וְיֹדֵע הֵי Nomb. 16. 5, demain Dieu fera connaître; יוֹסְנֶּהְ בַּלֹּמֶר חַסְנָּהְ Ps. 90. 14, rassasienous de ta miséricorde des le matin; bientôt, ou : dans ce matin de salut; Ps. 49. 15, les שורהו בש ישורים לבפר Ps. 49. 15 les domineront bientôt.

קבָקּרַת רֹשֶׁת שֶּׁדְרוּ. 34. 12, בְּקָרָת רֹשֶׁת שֶּׁדְרוּ. 34. 12, comme le soin, la sollicitude, du berger pour son troupeau (v. בְּבֶּע Pi.).

בּקרֶת הִינְת לָּכְּרָת Lév. 19. 20, le supplice du fouet aura lieu (de בָּקר une lanière de peau de bœuf servant

de fouet); selon d'autres: une instruction, enquête, aura lieu.

까?쿠 Kal inusité. Pi. 번째 1º Chercher, rechercher, désirer, vouloir; se construit avec l'acc. avec ? et sans rég.: יבְּפָּח חָבְּטָּח Prov. 14. 6, le moqueur cherche la sagesse (et il ne la trouve point); קרירובַקשׁ לַעֵּינִי Job 10. 6, si tu recherches mes péchés ; וּבְקַשְׁקֶם גַּם־בְּּתְּנָת Nomb. 16. 10, vous désirez même le pontificat; יַרְבָּקָשׁ הַבְּירוֹ Exod. 4. 24, il voulut le tuer; avec בַּקַשׁׁ דֵי לוּ אִרשׁ: לוּ קלבבו I'Sam. 13. 14, l'Eternel s'est choisi un homme selon son cœur. בים בים Rechercher la face d'un homme. vouloir le voir, s'attirer sa faveur : וְכַל-תַאַרֵץ מְבַקּשִׁים אַת־פְּנֵי שׁלֹּטֹח I Rois 10. 24, toute la terre voulut voir Salomon; בים מבקשים פני־מושל Prov. 29. 26, plusieurs recherchent le regard, la faveur, du dominateur. — De Dieu : בַּקְּשַׁה מַנֵיר חמיד Ps. 105. 4, cherchez sa face, in-ילף אַמַר לִבָּר בַּקשׁוּ ; voquez-le sans cesse Ps. 27.8, mon cœur dit au sujet de toi (ou de ta part): Invoquez-moi; Seigneur, je cherche ta face; יַרַבְּשֵׁשׁ דָּוָר אֵר־פְּנֵר רֵי II Sam. 21. 1, David interrogea l'Eternel, ou: pria Dieu. Sans מְּבֶקשֵׁי הֵי: פָּיִרם Ps. 105. 3, ceux qui recherchent l'Eternel, qui l'invoquent. Avec רַפָּרו vouloir le malheur, le préjudice de quelqu'un : וְלֹאֹ יבקש רַבְּהוֹי Nomb. 35. 23, et il ne cherchart pas a lui faire du mal; הַּכְּבַקְשָׁים קּפְּטָּק Exod. 4. 19, ceux qui voulaient t'ôter la vie. Sens opposé : וִישָּׁיִרִם יְבַקְשׁוּ בְּשְׁשׁוֹ Prov. 29.10, et les justes cherchent à lui conserver la vie (ou ils attentent à la vie de l'ennemi de l'homme simple). – 2º Demander, exiger : וַזַרַעוֹ מִבֶּקֵשׁ בַּלָּחָם Ps. 37. 25, et ses enfants demander (mendier) du pain. Plus fréq. avec po et פַּרָם: מְיֵל אַכְלָם: Ps. 104. 21, pour demander à Dieu leur nourriture; וארן מִירַכָּם Is. 1. 12, qui exige cela de vous; אָבַשָּשׁ Ez. 3. 18, je te redemanderai son sang, je vengerai sa mort sur toi ; בי רוא יבקש Jos. 22. 23, l'Eternel s'en vengera, en demandera compte. — Avec פַּלְפַנֶּיד , פָּן prier,

supplier: בּוֹבְקְשָׁה מַאֵּלְהֵינוּ צַּלְרִינוּ בּאַלְבִינוּ בּצֹּלְר. 18. 23, et nous invoquames Dieu a ce sujet; בּוְשָׁה בִּלְבָעָה בַּלְבַעָּה בּלִבְעָה Esth. 4. 8, et de le supplier en faveur de son peuple; בַּלְבַעָּה צַלְינְהְשׁׁה Esth. 7. 7, pour supplier (Esther) de lui sauver la vie. (Le dages dans la 2º lettre radicale ayant un schwa manque souvent.)

Pou. pass. Étre cherché, être recherché, examiné: יְּבְשֵּלֵשׁ אָדּדְעֵּוֹן יְשִׁרָאֵל Jér. 50. 20, les péchés d'Israel seront recherchés; בְּבַבְשִׁי Ez. 26. 21, tu seras cherché; יַרְבָּשִׁי זַּתְּבֶּעָּי Isth. 2. 23, la chose fut examinée.

בּקשָׁת f. Prière, demande: בַּקשָׁת Esth. S. 7, ma prière.

וברי בּיִרי פּיִרי סיי פּירי בי מיי פּירי בי מיי פּירי בי מיי פּירי בי מיי פּירי בי פּייי בי פּירי בי פּירי בי פּירי בי פּייי בי פּיייי בי פּייייי בי פּייייי בי פּייייי בי פּייי

II בּ adj. (וֹרָ הִישָׁ, רְמֹר. בּ חֹשָׁ, 1° Choisi, elu, préféré: הַּיִּדְשׁ, רְמֹר. בּ Cant. 6.9, elle est la préférée de sa mère. — 2° Pur, serein, sans tache; הַּמְּחַבְּ הַ הַּרָּ בְּיִּרְ בַּ רְּמָרָ בְּיִר בְּיִבְּ בְּיִר בְּיִבְּ בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִבְּ בִּיבְ בְּיִבְּ בְּיִבְּ בְּיִבְּ בְּיִבְּ בְּיִבְּ בִּיבְּ בְּיִבְּ בִּיבְּיבְ בְּיִבְּיבְ בְּיִבְּיבְ בְּיִבְּיבִּי בְּיבִי בְיבִי בְּיבִי בְּיבְי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִיי בְּיבִי בְיבִי בְּיבִי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִי בְּיבִיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבִיי בְּייי בְּיבִיי בְּייי בְּיבִייי בְּיבִיי בְּייי בְּיבִייי בְּיבִיי בְּייי בְּיבִייי בְּייבְייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּיייים בְּיייי בְּיייי ב

לְשֵׁמִר מָּר. Blé, grains: לְשָׁמֵר מָּר. 42. 3, pour acheter du blé; principal. des blés rentrés dans les granges, battus et vannés (ע. קבָּר. (בְּבָרָת יַבְּעִם רְבָּרָת יַבְּעִם רְבָּרָת יַבְּעִם רְבָּרָת יַבְּעִם רְבָּרָת יַבְּעִם Ps. 72. 16, abondance de blé (ע. הְבָּה Ps. 72. 16, abondance de blé (ע. הְבָּה Ps. 65. 14, les vallées se revêtent d'épis. — 2º Campagne: יַבְּרָת יַבְעַם Job 39. 4, ils se fortifient dans la campagne (v. בְּבָּרָת יִבְּעָם chald.).

72 chald. m. Fils: ਸੜ੍ਹ Dan. 5. 22,

son fils; בֵּר־אֵלָּוִדּרן Pan. 3. 25, un fils de Dieu, un ange.

ברי ביניי וואס. (rac. בְּבִיר בָּנֶבֶּר בָּינִיי וווּ Sam. 22. 26, selon ma pureté, selon que j'étais pur à ses yeux ; plus fréq. avec מברי מבּיבִים בּיבִיי בּיבִיי בּיבִיי בּיבִיי בּיבִיי בּיבִיי בַּיבִיי בַּיבִיי בַּיבִיי בַּיבִיי בַּיבִיי בַּיבִיי בַּיבִי בַּיבִיי בַּיבִּיי בַּיבִיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִיי בַּיבִיי בַּיבִיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּייבִיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בִּיבִיי בַּיבִיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּייבִיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּייבִיי בַּייבִיי בַּיבּייי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּיבּייי בַּייבִיי בַּייבִּיי בַּייבִּיי בַּיבּיי בַּייבִּיי בַּיבּייי בַּייבּיי בַּייבִיי בַּייבִיי בַּייבִיי בַּייבִּיי בַּיבּייי בַּיבּיי בַּיבּייי בַּייבּיי בַּיבּיי בַּיבּיי בַּיבִּיי בַּיבִּיי בַּייבּיי בַּייבִּיי בַּיבּייבִיי בַּיבּיי בַּיבּייבִיי בַּיבִּיי בַּיב

אָרָיְ Créer (tirer du néant), faire naître, produire: בָּרָא אֵלְחִים אֵח חַיָּצְיִים פַּרָא הַאָּרִים אַח חַיִּצְיִים פּרָא בּרִים בְּרֹא (au commencement) Dieu créa le ciel et la terre; בְּרִים בְּרָים בְּרִים בְּרָים בְּרָים בִּרְיִם בְּרָים בִּרְיִם בְּרָים בִּרְיִם בְּרָים בִּרְיִם בְּרָים בִּרְיִם בְּרָים בִּרְיִם בְּרִים בִּרְיִם בְּרָים בִּרְיִם בְּרִים בִּרְיִם בְּרִים בִּרְיִם בְּרִים בִּרְיִם בְּרִים בִּרְיִם בְּרָבִי בּוֹרֵא אָחִדְיִרְּיַּטְׁלַם בְּרָלָּת בְּרָים בּרָבִי בוֹרָא אָחִדְיִרְיּשְׁלַם בְּילָה בּילָה בּרָבְּר בּוֹרֵא בּרִים בּרַבּי בוֹרֵא בּרִים בּרָבְי בּרִבְּי בוֹרֵא בּרִים בּרָבְּר בּרִבּי בוֹרֵא בְּרִים בּרָבְי בּרְבִּר בוֹרֵא בּרִים בּרָבְּר בּרָבְּר בּרִבְּר בּרִבְּי בּרִבְּי בּרִבְּר בּרָבְי בּרִבּי בּרִבְּי בּרִבְּי בּרִבּר בּרִבְּר בּרִבְּר בּרִבְּר בּרִבְּי בּרִבְּר בּרָב בּרְבַי בּרִבּר בּרִבְּר בּרִבְּר בּרִבְּר בּרִבְּר בּרִבְּר בּרִבְּר בּרִבְּר בּרִבְּר בּרִבְּר בּרְבִּר בּרִבְּר בּרִבְּר בּרִבְּר בּרִבְּר בּרִבְּר בּרִבְּר בּרִבְּר בּרִבְּר בּרְבִּי בּרִבְּר בּרְבִּר בּרִבְּר בּרִבְּר בּרְבִי בּרְבּר בּרִבְּר בּרְבּר בּרְבְּר בּרְבְּר בּרְבּר בּרְבּר בּרְבּר בּרְבּר בּרְבּר בּרְבּר בּרְבּר בּרְבּר בּרִב בּרְבּי בּרִבּר בּרִבּי בּרְבּר בּרִבּי בּרְבּי בּרְבּי בּרְבּי בּרְבּי בּרְבּי בּרְבּי בּרְבּי בּרְב בּר בּרְבּי בּרְבּי בּרְבּי בּרְבּי בּרְבּי בּרְבּי בּרְבּי בּרְבּי בּרְבּי בּרְיבּי בּרְבּי בּרְיבּי בּרְבּי בּרְבּי בּרְיבּי בּרְיבּי בּרְבּי בּרְיבְי בּרְבּי בּרְיבּי בּיּבְּי בּיּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיבְּי בְּיִי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי

Niph. Etre créé, être né: בְּרִבְּאָת Gen. 5. 2, le jour où ils furent créés; בְּבְרֵאת Ez. 21. 35, dans l'endroit où tu es née.

Pi. בּרֵבּא 1° Couper, abattre, défricher: בּרֵבּארָ לְּדְּ שֵׁם Jos. 17. 15, tu couperas la (le bois, pour y demeurer); ירִיבּי vers. 18, tu l'abattras (la forêt); בּרַבּא אַרְבּרָבּיִרְם Ez. 23. 47, qu'ils les abattent, percent de leurs glaives.

— 2° (v. בְּרָבּא בַרַבּּא בַרַבּּא בַרַבּּא בַּרַבּּא בַּרַבּּיִר בָּרַבָּא בַּרַבָּיִר בָּרַבָּא Ez. 21. 24, choisis une place, choisis-la à l'entrée du chemin qui conduit à la ville; selon d'autres: (comme signif. 1°) ouvre-toi un endroit, etc.

Hiph. Engraisser: לְתַבְרִיאֲבֶם מַבֵּאִשִׁית I Sam. 2. 29, pour vous engraisser des prémices (des offrandes de mon peuple d'Israel).

בינת בֶּרָא chald. m. Campagne: תֵּינת בָּרָא Dan. 2. 38, les animaux des champs. קראבר בּלְאָנָן n. pr. Berodach Baladan, roi des Babyloniens, II Rois 20. 12, appelé aussi אָבּוּ בּלְאָנָן Is. 39. 1.

קראיה (que Dieu a créé) n. pr. m. I Chr. 8. 21.

בְּרְבָּרִים m. pl. Ex. unique: בְּרְבָּרִים I Rois 5. 3, et de la volaille engraissée; des oies, selon quelques commentateurs.

קבר Gréler: וּבֶּבֵד מְּנָהָת Is. 32.19, il grélera quand la forêt tombera, c.-à-d. la forêt tombera sous la grêle (יְבָר inf. de בְּרָה); selon d'autres: la grêle tonibera dans la forêt (מָבָר subst., la grêle, comme, grêler).

קרָר m. Grêle: בָּרֶד מָבֵּד מְאֹד Exod. 9, 18, une très forte grêle.

לרד (plur: בְּרָבִּים adj.: בְּרָבִּים Gen. 31. 10, (des brebis) qui avaient des taches blanches comme de la grêle; בּרָבִּים Zach. 6. 3, des chevaux avec des taches blanches; selon d'autres, simplement: tachetés.

7,7 n. pr. d'une ville, Gen. 16. 14. 7,7 n. pr. m. I Chr. 7. 20.

קָּנֶדֶת Grêle (douteux), Is. 32. 19. (Selon d'autres, inf. de בְּנֶדָת, v. בָּבֶר.)

לְּכְרָה יִּרְאָם 1º Manger (v. בְּרָה Hiph.): II Sam. 12. 17, il ne mangea point avec eux; וְלְאֹרְבֶרְה אָהָם לָּחֶם II Sam. 13. 6, pour que je mange ce que sa main m'offrira. 2º Choisir (v. בְּרַר I Sam. 17. 8, choisissez-vous un homme.

Pi. יָדי לְבְּרוֹח לָכִי Lam. 4. 10, ils (leurs enfants) leur servent de nourriture (inf. ou subst.).

Hiph. לְחַבְּרוֹת אֶת־בְּוֹר לֶּחְבּ II Sam. 3. 35, pour faire prendre à David de la nourriture; יְתַבְנֵי לֶּחָם II Sam. 43. 5, qu'elle me donne à manger.

קרוּה (béni) n. pr. m. 1° Baruch, ami de Jérémie, Jér. 32.16.—2° Néh.3.20.
— 3° Néh. 11. 5.

הְבְנְיִדְ m. pl. Ex. unique: הְּבְנְיִדְּ Ez. 27. 24, et avec des caisses pleines d'étoffes riches, précieuses. שְּרֵיר הָרוֹשׁ m. 1° Cyprès ou sapin: הַרּוֹשׁ m. 1° Cyprès ou sapin: הַרּוֹשׁ buisson s'élèvera le cyprès; מְבְיֵר בְּרוֹשָׁר Is. 37. 24, les plus beaux de ses cyprès.

— 2° Instrument de musique fait de bois de cyprès; בְרוֹשִׁר Il Sam. Il Sam. 6. 5, avec toutes sortes d'instruments de musique. — 3° Bois de la lance, p. lance: מְרַבֶּל אַרָּ בְּרוֹשִׁר הָרְבָּל אַר אָר. 2. 4, et les lances s'agitent (v. בִּרָיִי).

ברות Ex. unique: ברות Cant. 1.17, (nos lambris sont) de cypres.

יַיְּהְטּ בְּבֶרוּתִי רֹאשׁ: Nourriture בְּיְרוּתִי רְאָשׁ: Ps. 69. 22, pour nourriture ils m'ont donne du fiel (v. בְּיִר מַיִּר 1").

ברוֹחָה Ez. 47. 16, et ברוֹחָה II Sam. 8. 8, n. pr. d'une ville.

'27.7 (de fer) n. pr. m. 1° II Sam. 17. 27. — 2° Esdr. 2. 61.

לְּבְרֵתְ הַאָּא וְכָלִי מּרָא (Gen. 31. 21, il s'enfuit avec tous les siens; אֲשָׁרִּלוּ Gen. 27. 43, fuis. Fuir devant quelqu'un, avec אָבְיּרָיְ מְּעַרְי מְּעַרְי מְעַרְי מְעָר מְעַרְי מְעָר מְעַרְי מְעִר מְעָר מְעָר מְעַר מְעָר מְעִי מְעָר מְעְי מְעְי מְעְי מְעָר מְעָר מְיי מְעָי מְעָר מְעָר מְעָר מְעָר מְעָר מְעָר מְעָר מְעְי מְעָר מְ

Hiph. 1° Faire fuir, chasser: יַיַבְרִידּשּׁ גֹּמִילְים I Chr. 12. 15, ils mirent en fuite tous les habitants des vallées; Job 41. 20, la flèche ne le fait point fuir; אל: Nch. 13. 28, je le chassais de ma présence. בַּרְרַחַ מִּרְרַחָ מִּרְרַחָ אָל-חַפֶּאָר אָל-חַפָּאָר בּיִרְחָבָּר Traverser: מַלְרַחָ אָל-חַפָּאָר אָל-תַּפָּאָר בּירַחָע בַּעָלי Exod. 26. 28, (la barre) traversait d'une extrémité à l'autre.

רַבֿנית (א. בָּנִתַ).

קרי היי Job. 37. 11, même (dans) la pureté de l'air (v. le même exemple à בָּרִי ct à יוֹר.).

יוֹם n. pr. m. I Chr. 7. 36.

קריא (י. בְּרָלוּן אִישׁ מָרִיא מְאֹן: Jug. 3.17, Eglon était un homme extremement gras; בְּרִיאֹז בָּעָהוֹן Gen. 41. 2, (et sept vaches) grasses de chair; בְּרִיאֹז בְּעָהוֹן 41. 5, (des épis) pleins; בְּרָיִאָּז בְּעָאָרָן Hab 1.16, sa nourriture est grasse, exquise; fém. חַבְּייִאָּדוּן Zach. 11. 16, d'une bête engraissée; בְּתִּדְיִּבְּיִרוּן Ez. 34. 3, vous tuez les bêtes engraissées.

קְּבְּרִיּאָת ְּרָרָאָ רֵי (בְּרָא (רְבּרְאָרִי, בְּרָיְאָת ְרְבָרָאָרָ (רְבּרְאָרִי, בְּרָיְאָת ְרְבִּרָאָת וֹבְּרָיְאָת וֹבְּרָאָת 16.30, si Dieu crée une (nouvelle) création, c.-à-d. s'il fait une chose nouvelle, inouïe; selon d'autres, de בְּרֵא Pi., s'il fait une destruction, une catastrophe terrible.

קנייה f. 4° Nourriture, mets: רְּנֶיהָה וו Sam. 13. 5, qu'elle prépare devant moi ce mets (v. לְצֵינֵי אֲחִיתְּבְּיִה 1°).
— 2° adj. בְּיִרָּה Ez. 34. 20, une brebis grasse (v. קָרִיא).

י אָליאָה pl. בְּרִיהות. Creature, homme: אֱלוּחַ כָּל-תְּרִיות Rituel, Dieu de tous les êtres.

Is. 43.14, j'ai abattu tous les fuyards, ou: ces verroux, comme בָּרִיהָן (selon d'autres, je les ai conduits tous dans des vaisseaux poussés par le vent, de בָּרִיהָן נָיְהָשׁ בָּרִיהַ Is. 27.1, Leviathan, serpent qui fuit, alerte, ou serpent immense.

חַרִים n. pr. m. I Chr. 3. 22.

קרים : An Barre, verrou קרים בירותם: Exod. 26. 26, des barres de bois d'acacias; דָּלָיִים וּבְּרִים Deut. 3. 5, (ayant) portes et verroux; בַּעִּרי לָּמּוֹלֶם Jon. 2. 7, la terre (a fermé)

ses barrières sur moi à jamais. — 2º Métaph. (v. III בְּרִיתֶּיָהְ מֵּר־צִּמֵּר). Protecteur, soutien: בְּרִיתֶּיָהְ מֵּר־צִּמֵּר Is. 15. 5, ses chefs (fuient); selon d'autres: ses fuyards (vont) jusqu'à Zoar (v. מָבִּירַת.).

קריטה (malheur, v. I Chr. 7. 23) n. pr. m. 1° Gen. 46. 17; הריער nom patron., Nomb. 26. 44. — 2° I Chr. 7. 23. — 3° Plusieurs autres.

קרית couper). ברא ou ברח f. (de ברית Alliance, pacte, accord, contrat. Entre des nations : וְצַהָּח מָרָתוּ־לָנוּ בִרִית Jos. 9. 6, maintenant contractez avec nous une alliance; entre amis : נַיִּבְרֹת יְדוֹנָתַן וְדַוָּד בּרֵית I Sam. 18. 3, Jonathan et David firent un pacte; entre l'homme et la femme : וְיִדּיא חֲבֶרְהְּוֹך וְאֵשֶׁית מְּרִיתָּוֹך Mal. 2. 14, elle est ta compagne et l'épouse liée à toi par un contrat; princip. de l'alliance de Dieu avec les patriarches et le peuple d'Israel: וַלֹא יִשָׁתַה אָר־בַּרִית אַבֹּחֵיקי Deut. 4. 31, il n'oubliera pas l'alliance contractée avec tes ancêtres (de même בְּרִית רָאשׁנִים Lév. 26. 45). Les alliés, בַּצַלֵּר בְּרִיח ; contracter une alliance : שוּם , נֶרַר מָלִרם , נָתַר מְּיִרת, ברית , עבר בּבְרִית ; rompre une alliance : אַרַץ חַבְּרִית --. חַפַּר , שָׁקַר בְּ , עָזַב , חָלַל־בִּרִית Ez. 30.5, la Palestine ; מַלְצֵּהְ חַמְּרִית Mal. 3. 1, messager de l'alliance, Messie; livre, arche, tables פַּמָר, אַרוֹן, לוּחוֹת חַבְּרִית de l'alliance, contenant la loi divine; quelquefois concr. pour signe de l'alliance, circoncision : וְחַיָּתַח בִּרָיתִר בָּבְשֶּוּרֶבֶם Gen. 17. 13, mon alliance sera (marquée) dans votre chair; plus complet, vers. 2: אירו מַרִיית signe de l'alliance; וֹאָתֶקה לְבְרִית עָם Is. 42.6, je ferai de toi le représentant de mon alliance avec le peuple; בריה לדש Dan. 11. 28, sainte alliance, p. peuple de la sainte alliance.

לבְּרִית f. (rac. בָּרַי, Lessive, soude, potasse, alcali (végétal): יְרֵרְבָּרִילָּהְ עַּרִית Jér. 2. 22, et si tu emploies une grande quantité de soude (pour te purifier); Mal. 3. 2, comme la lessive des blanchisseurs.

לְבַרָּהְ (fut. יִרְבְרָהְ) 1° S'agenouiller : Il Chr. 6. 13, il se mit

à genoux ; נברבה לְמְנֵי־נֵי Ps. 95. 6, agenouillons-nous devant l'Eternel. -2º Louer, bénir, employé seulement au part. pass. (peut-être aussi l'inf. בָּרוֹהָ Jos. 24. 10, et לְבַרָכוֹ plusieurs fois, mais plus probablement du Pi.) : ברוך יי אַלְדֵוּר אַדֹּנִי אָבְרַדָּוֹם Gen. 24. 27, loué soit l'Eternel, le Dieu d'Abraham mon maître ; מָרוּךְ מְנִי לַנֵיי Jug. 17. 2, que mon fils soit beni de l'Éternel; fem. מרוכת אַר לַיִי Ruth 3. 10, puisse le Seigneur te combler de ses bénédictions; formule de congratulation et de bénédiction; וּבָרוּהָ טַצְטַהְ וּבְרוּכָּח אָתִּ I Sam. 25. 33, béni soit ton bon jugement et sois bénie toi-même ; אַרָּיר בּאַהֶּם לַיֵּיר Ps. 115. 15, soyez bénis devant l'Eternel.

Niph. Etre beni, se benir: יְנְבְרֶכוּ בְּךְ Gen. 12. 3, par ou en toi seront bénies (toutes les familles de la terre).

Pi. תַּבְּחַ 1º Louer, exalter, invoquer (Dieu), bénir: אָרָכּוּ דִּי מַלְּאָכִיוּ Ps. 103. 20, vous, ses messagers, louez l'Eternel; אַרְכּי עַמְּיִאָּכִי Ps. 103. 1, mon âme, exalte le Seigneur; אַרְבִּי Is. 66. 3, il invoque des idoles; אַלְבָּרַרְ Deut. 21. 5, pour invoquer Dieu ou pour bénir en son nom; (des hommes) louer, saluer, adresser des félicitations, des souhaits: מְּבָּרַרְ מְּרִוֹלְ נְּדִּוֹלְ בְּרֵוֹלְ בְּרֵוֹלְ בְּרֵוֹלְ בְּרֵוֹלְ בְּרֵוֹלְ בִּרוֹלְ בִּרוֹלְ בִּרוֹלְ בִּרוֹלְ בִּרוֹלְ בְּרֵוֹלֵ בְּרֵוֹלְ בִּרוֹלְ בִּרוֹלְ בִּרוֹלְ בִּרוֹלְ בִּרוֹלְ בְּרֵוֹלְ בִּרוֹלְ בַּרְבִּעִי בְּרֵבְּיִבְּיִי בְּרֵילִ בְּרֵוֹלְ בִּרוֹלְ בַּרְיבִּנְיי בְּרֵילְ בִּרוֹלְ בִּרוֹלְ בִּרְוֹלְ בִיוֹלְ בִּרְוֹלְ בִּיִים בּיִי בְּיִים בּיִי בְּיִים בּיוֹיִים בּיוֹלְ בִּיוֹלְ בִּיוֹלְ בְּיִים בְּיִים בּיוֹלְ בְּיִרְ בְּיִים בְּיִים בְּיִים בּיוֹי בְּיִים בְּיוֹבְיים בְּיִים בְּיִי

2º Benir, donner sa benediction, combler de bénédictions, de bienfaits; prononcer des formules de bénédiction... Se dit des bénédictions de Dieu. d'un père, des pontises, d'un prophète: מַבְרָהָ אֹחָם אַלְרָדִים Gen. 1. 22, Dieu les benit; מַצבוּר מְבָרֶכְף נַמְּשִׁר Gen. 27. 5, afin que mon âme te bénisse ; יוֹאַר הַתְּבֶרַכָּח אֲלָשׁר ברה משרה Deut. 33. 1, voici la benediction que Moise donna (au peuple); מי־חוא יברה חובה I Sam. 9. 13, c'est lui qui bénit le sacrifice. Avec וַיַבַרְכוּ חַעָּם: לְ לכל תאַנְשִׁים Néh. 11. 2, le peuple bénit tous les hommes (qui s'offrirent volontairement à aller demeurer à Jérusalem). Avec deux rég. dir.: אַטָּר מֶרַכְּוּף מַי Deut. 15. 14, (les bienfaits) que Dieu t'a accordés. Avec בְּיבִיהַ בַּעַלּל Gen. 24. 1, l'Eternel combla Abraham de toutes sortes de bienfaits. Des choses inanimées: בַּיבָהְ בָּעִר בָּעַר בַּעַל Exod. 23. 25, il bénira ton pain (et ton eau).

3º (sens opposé) Maudire, offenser, blasphémer: בְּבֶרְבָּהְ בְּנֶבְלָהְ I Rois 21. 10, tu as blasphémé contre Dieu et le roi; בּבְרָבּי אֲלְהִים וְטָּלָּהְ בְּבַרְ אַלְהִים וּטָּלָּהְ Job 1. 5, peut-être mes fils ont-ils péché et ont-ils offensé Dieu; בְּבָרְ אֵלְהִים וְטָּהְ Job 2. 9, blasphème contre Dieu (selon d'autres, loue Dieu) et meurs; בּבַרְ Ps. 10. 3, celui qui poursuit des gains illicites blasphème, ou s'en félicite (v. בַּבָּבְ.

Pou. קְּבֹרֶכֶּת: Etre loué, être béni: קְבֹרֶכֶּת: Ps.37.22, ceuxqui sont bénis (de Dieu); פוביפֵין ווא יִבֹרְה Prov. 22.9, l'homme généreux est loué, ou sera béni.

Hiph. (v. Kal 1°). Faire ployer les genoux : יַבְּרַךְ רַּאְמֵלֵּים Gen. 24. 11, il fit ployer les genoux aux chameaux (les fit reposer).

לבות chald. 1° S'agenouiller: האא בַּרָבְּי Dan. 6. 11, (trois fois par jour) il se mit a genoux. — 2° Bénir: בַּרְבְּיִנְינִין Dan. 3. 28, béni soit leur Dieu. Pa. בָּרָבְּי נְיַנְינִין Dan. 3. 21, béni soit leur dieu. Pa. בְּרָבְּי נְיִבְּיִנִין Dan. 2. 19, il adressa des louanges au Dieu du ciel.

לֶּכֶּךְ f. Genou: בְּרֶבֶע כְּלּ־בֶּרֶהְ Is. 45. 23, tout genou flechira devant moi. Duel et plur. נְלִרִבָּת בָּיִם בּּרְבָּרָת בָּיִם

Ez. 7. 47, et tous les genoux se fondront en eau (seront sans force); יְחַלֵּד Gen. 30. 3, pour qu'elle enfante sur mes genoux (pour que je recoive son enfant sur mon sein).

קרבותר: Dan. 6.11, ses genoux.

בְרָאֵל (beni de Dieu) n. pr. m. Job 32, 2.

רָּבָכָה f. (const. בְּרָכַּה, pl. בְּרָכִּה, const. מרכורו). 1º Bénédiction, paroles de bénédiction, bienfaits, faveurs (duciel), objet de bénédiction : וְחַבַאִּתִי עָלֵי קַלָּלָּח וְלֹא בְרָכָח Gen. 27. 12, je m'attirerais une malédiction, et non pas une bénédiction; עלי הבא Job 29. 13, le malheureux me comblait de bénédictions; בּרְעַח דֵי דְרא חַצֵּשִׁיר Prov. 10. 22, la bénediction de Dieu enrichit; בַּרֶבֹּל שָׁמָיִם Gen. 49. 25, les bénédictions, les bienfaits du ciel ; אַר־עָרָעָת אַבְרָדָים Gen. 28. 4. la bénédiction, c.-à-d. les faveurs promises à Abraham ; נַּתְיבֶה מָּרֶכָּה Gen. 12. 2, sois un objet de bénédiction; אָפֶר בְּרֵכוֹת לַשֵּר Ps. 21.7, tu fais de lui un objet de bénédictions à jamais. – 2° Présent, don: קודינא אָתדיבְּרְכָּחִי Gen. 33. 11, accepte mon présent; הַנֶּם בְּרֶכָּח מִשִּׁלֵל אֹרָבֵּר רֵי I Sam.30.26, voici un présent, pour vous, du butin des ennemis de Dieu ; נַמַשׁׁ־בָּרָר תְּדָשׁׁן Prov. 11. 25, qui a l'âme généreuse sera engraissé, prospérera. — 3º Paix: עשור אחר ברכח II Rois 18. 31, faites la paix avec moi.

קרֵכָּח לָּרֵכָּה f. Réservoir, piscine: מְּרֵבִּח נְּרָבְּה II Sam. 2. 13, la piscine de Gabaon; ייָם בּרֵבּח בָּיִם Eccl. 2. 6, je me suis fait des réservoirs. A Jérusalem, il y avait deux réservoirs alimentés par la source de Siloah, l'une appelée la haute piscine הַיִּבֶּלְרִינָח הַיִּבְּחָ II Rois 18. 17; הַיְּבֶּיְהַ l'ancienne, Is. 22. 11; הַבְּיָבְּה netroi, Néh. 2. 14; הַבְּיבָּה Néh. 3. 15; l'autre appelée הַיְּהִוּהְתַּהְרַ הַּבְּבָּרְ Is. 22.9, la basse piscine.

1° Néh. 3. 4. — 2° 1 Chr. 3. 20. — 3° Plusieurs autres.

קרְלְיָהוּ n. pr. m. 1° Berechyahu, père du prophète Zacharie, Zach. 1. 7 (תְּבָּבָּיִם vers. 1). — 2° Plusieurs autres. בום chald. adv. Mais, cependant, Dan. 2. 28, 4, 12; Esdr. 5. 13.

ソファ n. pr. m. Béra, roi de Sodome, Gen. 14. 2.

ערנגע (v. קרנגע n. pr.).

P.3 Faire briller des éclairs : ping P.3 Ps. 144. 6, fais briller les éclairs.

רְיִדִּי לְּלֹה וּבְּרָקִים: Exod. 19. 16, il y eut du tonnerre et des éclairs. Métaph., d'une arme: לְמַצֵּן הַיְּהִי בְּיִם Ez. 21. 15, elle est polie pour qu'elle ait de l'éclat; ישָּהְ בְּיִם תִּיְבִּיב Deut. 32. 41, si j'aiguise mon glaive brillant comme l'éclair, ou foudroyant, mot à mot: l'éclat de mon glaive. De même præ seul: בּּבְרַיִּחִי Job 20. 25, et l'épée foudroyante, brillante, (est tirée) de son fiel.

P. n. pr. Barak, fils d'Abinoam, chef de l'armée, Jug. 4. 6.

ח. pr. m. Esdr. 2. 53.

שרקנים m. pl. Espèce d'épines ou de ronces, Jug. 8.7, 16.

P.그 Exod. 28. 17, et 지구구 Ez. 28. 13, une des douze pierres précieuses qui ornaient le rational du grand-prêtre (émeraude?).

12 1º Séparer, trier, choisir : ברוחר מכם Ez. 20. 38, je séparerai de vous (les rebelles); צאר שָשׁ־בּרָרוֹת Neh. 5. 18, six brebis choisies; וּשָׁאֵר חַבְּרוּרִים I Chr. 16. 41, les autres hommes choisis (pour cela). — 2º Purifier, épurer, sens physique et sens moral. Part. pass. נַיְשִׁיבֵּנִי לְחֵץ בָּרוּר : בָּרוּר Is. 49. 2, il fait de moi une flèche brillante, c.-à-d. aiguisée, dont la rouille est enlevée; שַּמָּח בְרוּרָה Soph. 3. 9. une lèvre pure; adv. וְדַשֵּׁת שָׁמָבַיר יברור מַלַלוּ Job 33. 3, mes levres expriment une science pure, littér, la science de mes levres est de parler purement - 3° Eprouver, examiner: לברם תאלחים Eccl. 3. 18, que Dieu

les éprouve, ou les choisit (v. via et

Pi. יבְּבְר. Dan.11.35, et pour purifier. Hiph. comme Pi. Du blé: אלא לְּיִבר לֹא לְיִבר Jér. 4. 11, ni pour vanner ni pour purger; d'une flèche: יְבָבר Jér. 51.11, ôtez la rouille des flèches, c.-à-d. aiguisez-les (selon d'autres, de אָבָר donnez des ailes aux flèches).

Hithp. Se purifier, se montrer pur, bon: יְחְמֶּרְרוּ וְיִרְתַּלְּמְּט Dan. 12. 10, ils se purifieront et ils se rendront blancs; הִּתְּבֶּרְ Ps. 18. 27 (v. Niph.); הְתִּבֶּרָ II Sam. 22. 27, p. הַתְּבָּרָה.

שְׁלֵישִׁ (fils de la méchanceté) n. pr. Birsa, roi de Gomorrhe, Gen. 14. 2.

קשור n. pr. d'une rivière, I Sam. 30. 9.

(גִשׁרָה (ע. בְּשׁוֹרָה

ם היים ou בְּשֶׁם m. Baume, aromate: בְּיִלְּם Ou בְּשָׁם ant. 5. 1, j'ai cueilli ma myrrhe et mes aromates, ou mes baumes.

1º Basemath, femme d'Esau, Gen. 26. 34. — 2º Fille de Salomon, I Rois 4. 15.

자연구 Kal inusité. Pi. 개명 Annoncer, publier, porter un message; plus gé-

néralement apporter un bon messagé. une bonne nouvelle: בַּשַּׂרָתִּי צָּדֶכְ עָּקַדָוּל רֶב Ps. 40. 10, j'ai annoncé la justice dans une grande assemblée ; וּתְרָשׁוֹת דֵי רָבְשֵּׁרוּ Is. 60. 6, ils publieront les louanges de Dieu; וְתֵיּוֹם חָנֵה לֹא הָבַשְּׂר II Sam. 18. 20, aujourd'hui tu n'iras point porter le message; ישוֹב חְבַשֵּׁר l Rois 1. 42, tu apportes un heureux message ; אַטַר בַּשָּׂר שר־אַבִּר Jér. 20. 15, qui a apporté à mon père l'heureuse nouvelle; part. messager, celui qui annonce une פְּבְשֵּׂר bonne nouvelle; קַּבְּשֵּׂר I Sam. 4. 17, le messager (ici, porteur d'une mauvaise nouvelle); יְחוּא־חַיָּח בְּמְבַמֵּוֹר בְּצֵינִיז II Sam. 4. 10, à ses propres yeux il était, il croyait être, le messager d'une bonne nouvelle ; אַבָא רָב Ps. 68. 12, (des paroles) qui annoncent la victoire à la grande armée, ou : le nombre de celles qui apportent de bonnes nouvelles est grand ; קבַשֵּׂרֶת בְּיוֹן Is. 40. 9, celle qui annonce la bonne nouvelle à Sion, ou: Sion qui est l'heureuse messagère.

בשר

Hithp. רְתַבְּשֵּׁר אֲדֹנִי דַשְּּלְהְ II Sam. 18. 31, que mon seigneur et roi se fasse annoncer, qu'il écoute, une heureuse nouvelle.

וּבַשַר מִבְּשַׂרָר: m. 1° Chair, viande הַּשָּׁרַר Gen. 2. 23, et la chair de ma chair; אַכל בַּטֶּר וְשָׁתוֹת רֵין Is. 22. 13, manger de la chair et boire du vin; מִר־יָתֵן מִבְּטֵרוֹ Job 31. 31, qui (nous) donnera de sa chair; הָבְקָּח צַּצִּמִּר לִבְּשָׂרִי Ps. 102. 6, mes os sont attachés à ma chair (c.-à-d. ils collent à ma peau). — 2º Corps: אַם־בְּטָיִרי יִשְׁכֹּן לָבָטַח Ps. 16.9, mon corps aussi reposera en paix ; יָנְצֶרו בָּטֶר Eccl. לַם שוֹהָ בַּיַרְן אָתר ; 12. 12, fatigue du corps בּשִּׁרִיבּ Eccl. 2. 3, de fortifier mon corps par le vin. — 3° collec. בַּל־בָּטֵר Toute chair, toutes les créatures, tous les hommes : קץ בָּל־בָּטָוֹר בָּא לְמַנֵיך Gen. 6, 13, la destruction de toute chair a été ré-יבון לָדֶם לְכָל־בָּשָׁר ; solue par moi נֹתַן לָדֶם לְכָל־בָּשָׂר Ps. 136. 23, il donne la nourriture à toutes les creatures; בּר־חָשִׁחִיה כַּל־בַּשֵׂר אַח־הַרְבֹּוֹ Gen. 6.12, car tous les hommes avaient cor-

rompu leurs voies, leur conduite; souvent מְּשֵׂר signific mortel, homme faible, impuissant: מַרד־יַצַשָּׁר בַּשָּׁר לִי Ps. 56. 5, (je ne crains rien) que peut me faire la chair, l'homme ? הַעֵּרנֵי בָּטָר לַךְ Job 10. 4, as-tu les yeux de la chair (de l'homme)? וסופרות בשר ולא-רות Is. 31.3, leurs chevaux ne sont que chair, et non pas esprit. — 4º Parent, proche: צַּצִּמָר וּבְּשָׂרִר אהדה Gen. 29. 14, tu es mon os et ma chair (mon parent); אַדִּיט בְּשֶׁרֵט הוּא Gen. 37. 27, il est notre frère, notre chair; sens plus général: prochain; פְּבְּעֵירָה לא החדלם Is. 58. 7, ne te dérobe pas à ton frère, ne néglige pas ton prochain (pauvre, malheureux, v. מָשֵאַר). — 5° Les parties sexuelles, de l'homme: בּמֵרה Lev. 15. 2, בַּמֶּרָם Ez. 23. 20; de la femme : אַטָּדָם Lev. 15. 9.

קשר chald. (ע. בְּשֶׂר שֵׁוּרא heb.). Chair: אַכְלֵּר בְּשֵׁר שֵּוּרא Dan. 7. 5, dévore beaucoup de chair; בּיבּר בְּשִׂרְא Dan. 2. 11. (les dieux qui ne demeurent pas) au milieu des hommes.

לא איש בְּשׁרָה אַמָּה וַיִּרֹם לְּשׁרָה et בְּשֹׁרָה (rac. בְּשַׂרָה). 1º Nouvelle, message: לא איש בְּשׁרָה אַהְּה וַיִּרֹם 18. 20, aujourd'hui ce ne sera pas toi qui apporteras le message; בֹבּא בְּשֹּרָה מֹנָה יִבֹא 18. 27, il vient annoncer une bonne nouvelle. — 2º Prix du message: וּבְּשֶׁרְה אַרְרְבְּשֹׁרָה מֹנֵא וֹ II Sam. 18. 22, il n'y aura pas pour toi de récompense pour le message (v. בְּשָּׁרְה וֹן יִשְׁרֵּבְּשֹׁרָה וֹן זְשִׁהְּרֹלוּ בְּשֹׁרְה וֹן זִישְׁרִּבְּלֹּתְה בְּעֹרְה וֹן זִישְׁרִי בְּשֹׁרָה וֹן זִישְׁרִי בְּשֹׁרְה וֹן זִישְׁר בְּתְּהַרֹּלוּ בְּשֹׁרְה וֹן זִישְׁרִי בִּשֹׁרְה וֹן זִישְׁרִי בִּשְׁרְה וֹן זִישְׁרִי בִּשְׁרָה וֹן זִישְׁרִי בִּשְׁרְה וֹן זִישְׁרִי בִּשְׁרְה וֹן זִישְׁר בְּעִּבְּה נִשְׁרָה וֹן זִישְׁרִי בְּשִׁרְה וֹן זִישְׁר בְּשִׁרְה וֹן זִישְׁר בְּשִׁרְה וֹן זִישְׁר בְּשִׁרְה וֹן זִישְׁר בִּשְׁרְה וֹן זִישְׁר בְּשִׁר בְּשִׁרְה וֹן זִישְׁר בִּשְׁר בְּשִׁר וִיִּיִי וֹן זִישְׁר בִּשְׁר בִּשְׁר זִייִי וִיִּי וִיִּי בְּשִׁר בְּשִׁר וִיִּי וִייִי בְּשִׁר בְּשִׁר בִּשְׁר וְיִייִי בְּשִׁר בְּשִׁר בְּשִׁר בְּשִׁר בִּשְׁר בִּשְׁר וִייִי וִייִי בְּשִׁר בְּשִׁר בְּשִׁר בִּשְׁר בְּשִׁר בִּשְׁר בִּשְׁר בִּשְׁר בְּשִׁר בִּשְׁר בִּשְׁר וֹן זִייִי בְּשִׁר בְּשִׁר בִּשְׁר בְּשִׁר בְּשִׁר בִּישְׁר בְּשִׁר בִּיִּי בְּשִׁר בְּשִׁר בְּשִׁר בְּשִׁר בְּשִׁר בִּיִּים בּיִי בְּשִׁר בְּשִׁר בְּשִׁר בִּיִּים בּיִי בְּשִׁר בְּשִׁר בְּיִים בְּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים

בּישֶׁלוּ בְּשֶׁלוּ בְּשֶׁלוּ בְּשֶׁלוּ בְּשֶׁלוּ בְּשֶׁלוּ בְּשֶׁלוּ בְּשֶׁלוּ בַּבְּשֶׁלוּ בַּבְּשֶׁלוּ בַּבְּשֶׁלוּ בַּבְשֵּלוּ בַּבְּשֶׁלוּ בַּבְּשֶׁל מְצִיר: יוספו בּיַשְל מְצִיר: יוספו בּיַשְל מָבִיר Joel 4. 13, car la moisson est mure.

Pi. אַרּחְבַשֵּׁל אְרִי בַּחְלֵב אָמוּ Ex. 23. 19, tu ne feras pas cuire le chevreau dans le lait de sa mère; בְּשָּלָם I Rois 19. 21, il fit cuire pour eux.

Pou. pass. מָבְשֶׁל בַּמָּרִם Exod. 12. 9, cuit dans l'eau.

Hiph. Murir: יִּלְבִים יְּנְבִּרם Gen. 40. 10, ses grappes murissaient des raisins (avaient des raisins murs), בּשֵׁלְ adj. (fém. רְשִׁשֹׁהְ). Ce qui est cuit: רְשִׁלְם אַיִּהְ Nomb. 6. 19, l'épaule euite; שַׁבְּ Exod. 12. 9, ce qui est cuit. בּשָׁלְ (p. בִּשְׁלִם fils de la paix) n. pr. m. Esdr. 4. 7.

지 pr. pr. Basan, province au dela du Jourdain, célèbre par ses forêts et ses gras pâturages (v. Nomb., chap. 21 et 32).

בְּשְׁנָה אָּמְרֵיִם: f. Honte (בּישׁנָה בְּשְׁנָה Osée 10. 6, Ephraïm sera couvert de honte.

בּעֵן תּוֹשֵּׁסְכֶּם עַל־דֶּל Ex. unique: יַצֵּן תּוֹשֵּׁסְכֶם עַל־דֶּל Amos 5. 11, puisque vous foulez à vos pieds le pauvre (v. מנים).

רּשָׁם f. (rac. שוֹשׁ, avec suff. אַשָּׁם). וליץ (איך היל בשר בשר : 1° Honte, confusion) Job 8. 22, tes ennemis seront revêtus (couverts) de honte ; אַבְּבֶּח בְבָשְׁמֵּט Jér. 3. 25, nous sommes couchés (nous demeurons) dans notre honte; freq. avec וב מור בישר בישר בישר בישר בישר בישר בישר Ps. 44. 16, la confusion de mon visage me couvre, p. la confusion me couvre le visage; אַרַרַה-בּשָׁת Mich. 1. 11, dans la nudité et la honte; selon d'autres: les parties honteuses découvertes. — 2º Honte. idole, culte honteux: רַיַּנוְרוּ לַבּשָׁה Osee 9. 10, ils se consacrent aux idoles; יַחַבּשָׁת אַכּלָת אַת־יִגִיעָ אַבּוֹחֵיט Jer. 3. 24, le culte honteux des idoles a dévoré les biens de nos pères.

avec בָּנָת rac. בָּנָת, fém. de, בֵּנָת, rac. בָּנָת; avec suff. בְּחִי, plur. בָּנוֹת). 1° Fille, jeune fille, petite fille, postérité (féminine), femme: בּר־מִי אַתְּ Gen. 24. 23, de qui es-tu la fille? לְכָּחָה פֶּרְרְּבֵר לוּ לְבַח Esth. 2. 7, Mardochée l'adopta pour fille ; בַּן רַצִּיַחָי ברן חַבּנוֹת Cant. 2. 2, telle est ma bienaimée entre les jeunes filles. Métaph. jeune branche d'un arbre : בַּנוֹת צַּצַרַה עלֵר־שׁוּר Gen. 49.22, ses branches s'étendront au delà du mur; אִיִּשׁרוּנְרַ מַנוֹּת Gen. 30. 13, les femmes m'estiment heureuse; בְּנֹית רָאַרָם Gen. 6. 2, les filles del'homme, les femmes; מְבְנוֹת בְּנַצֶּן Gen. 36. 2, d'entre les filles de Canaan, Canaanites; בנות בשראל II Sam. 1. 24, filles d'Israel, femmes israelites. — Adepte, adoratrice d'une idole: יבְעֵל מַרִּדְּאָל נַבֶּר Mal. 2. 11, il épouse celle qui adore un dieu étranger. Suivi d'un nom de ville ou de pays, habitante de : בְּמִית בְּיוֹךְ Is. 3. 16, les femmes de Sion; בְּמִית בְּיִרָּעָלַם Cant. 1. 5, ô filles de Jérusalem.

2º En poésie, ra collec., les habitants d'une ville, d'un pays; fréq. la personnification d'une ville, d'une contrée, d'une nation; quelquefois avec le mot לַצַנָּח לִּךְ בְּחוּלֵת בַּח־צִיוֹן אַחֵירֶיךְ רֹאִשׁ : בְּחוּלֶח ווייערו מה ירושלם Is. 37. 22, la vierge, fille de Sion, t'a raillé, la fille de Jérusalem a secoué la tête derrière toi, c.-à-d. les habitants de Sion, de Jérusalem ; על־שָׁבֶר בַּת־עַנְּר Lament. 2. 11, à cause de la ruine de mon peuple; מָח־מַבל Ps. 137. 8, Babylone ; מָח־מַבל שְּבֶּרָיִם Jér. 46. 11, vierge fille d'Egypte, p. l'Egypte. - 3° Village, dépendance d'une ville : בְּהָשְׁבוֹן וּבְכַל־בְּנֹיָזִית Nomb. 21. 25, dans Hesbon et les villages qui en dépendent ; צַקרון וּבְנֹחֵיתָ Jos. 15. 45, Ekron et ses villages — 4° Suivi d'un nom de nombre, âgée de : בַּרוּ־הַשָּׁעֵים ריים Gen. 17. 17, agée de quatre-vingt dix ans. Suivi d'un qualificatif, il a diverses acceptions : בְּמָה חֲשִׁיר Eccl. 12. 4, filles du chant, chanteuses (ou oiseaux qui chantent); בַּר־בֵּינַה Lament: 2. 18, la fille de ton œil, ta prunelle (v. בַּרָ). וו בַּחִים m. et f. (plur. בַּחִים). Mesure de capacité, contenant autant que l'épha: דאַיפָת וֹתַבֶּת הֹכֵן אָחָר יִדְוּרֶת Ez. 45. 11, que l'épha et le bath soient d'une égale mesure. Mais le bath est pour les liquides, tandis que l'épha est la mesure des matières solides; un bath contient dix למֵר, et dix bath font un למֵר.

רֹבְ chald. Bath, mesure: הַּיִּר מְּאָה Esdr. 7. 22, cent bath.

לחדובים (fille de la multitude) n. pr. d'une porte de yille, Cant. 7. 5.

שְׁבְּיִלְיִבְעְ (fille du serment) n. pr. Bathseba, femme d'Uria et plus tard de David, mere de Salomon, II Sam. 11.3.

וֹאַשִּׁיתִּחנּ בָּתָּח f.: גאָשִׁיתִחנּ בָּתָּח Is. 5. 6, j'en ferai un lieu désert, inculte.

קרור כְּלָם f. Dévastation, ruine: יְנָדוּר בְּלָם דור זו. 7. 19, ils se reposeront tous dans des plaines dévastées.

ה החואל n. pr. 1° Bethuel, père de Laban et de Rébecca, Gen. 22. 22. — 2° Bethuel, une ville, I Chr. 4. 30; applée aussi איין Jos. 19. 4.

רְאָרִים לְּאִרְים לְאַרְרָּ Vierge, jeune fille: רְאָרִים לְאִרְיִם לְאַרְיִם בְּעַרְיִם לְאַרְיִם בְּעַרְיִם לְּאַרְיִם בְּעַרְיִם לְעַרְיִם בְּעַרְיִם לְעַרְיִם לְעַרְים לְעִרְים לְעִרְים לְעַרְים לְעַרְים לְעַרְים לְעַרְים לְעַרְים לְּעִרְים לְּעִרְים לְּעִרְים לְּעִרְים לְעִרְים לְּעִרְים לְעִרְים לְעִרְים לְעִרְים לְעִרְים לְעִרְים לְעִרְים לְעִרְים לְעִרְים לְעִרְים לְּעִרְים לְּעִרְים לְּעִּים לְּעִּים לְעִרְים לְעִרְים לְּעִּים לְּעִים לְּעִּים לְּעִים לְעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְעִים לְעִים לְּעִים לְּעִים לְעִים לְעִים לְעִים לְּעִים לְעִים לְעים לְעִים לְעים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְעים לְּעִים לְּעים לְּעִיבְּים לְּעִיבְּים לְּעִים לְּעִיבְּים לְּעִיבְּים לְּעִיבְּים לְּעִיבְּים לְּעִיבְּים לְּעִיבְּים לְּעִיבְּיבְּים לְּעִיבְּים לְּעִיבְּים לְּעִיבְּים לְ

יחולים m. pl. 1° Virginitė: רוגא אָשָׁרוּ בְּחוּלִים Lév. 21. 13, il épousera une femme vierge; עַלְּתְּחִצָּלִר Jug.

11.37, afin que je pleure ma virginité.

— 2º Marque de virginité: בְּמִילִי בְּשִׁלֵי Deut. 22. 17, et voici les preuves de la virginité de ma fille.

תְּחָיִה n. pr. f. I Chr. 4. 18.

Des maisons (v. בַּתִּים).

רְחָלְיהָ גְּמַרְ הְּחָרְבּיִרְם : Fraction in the process of tabattront, avec leurs glaives.

קתר לא: Couper, diviser קּתְר לא: Gen. 15. 10, il ne découpa pas l'oiseau. Pi.: קיקר אָרָם בַּתְּר אָרָם בַּתְּר Gen. 15. 10, il les découpa, divisa par le milieu.

קרי (avec suff. ירִבְּירוֹי). Morceau, partie: אָישׁ־בְּירוֹי Gen. 15. 10, chaque morceau, chaque partie, des animaux coupés; בְּירָיִי Jér. 34. 18. ses morceaux ou parties. — 2º n. pr.: יְרֵי בָּרָרּ Cant. 2. 17, les montagnes de Bether.

בּרֵלְהָ chald., prépos. Derrière : יבַרְלָהָ Dan. 2. 39, et après toi (s'élèvera).

קרון n. pr. Betheron, désilé près du Jourdain, II Sam. 2. 29.

גרשָל, Troisième lettre de l'alphabet. Le nom vient de la forme, qui représentait le long cou du chameau (נְּמָל). Le vaut 3, 3,000. Cette lettre se permute avec ב et p. Exemples: בָּל et pap fermer, boucher; בַל et pap calomnier; בָּל et pap deler; בַּל et pap deler; בַּל et pap deler; בַּל et pap deler; בַל et pap deler; בַל et pap deler; בַל et pap coupe.

אוֹ (rac. אָשִׁי) adj. Fier, orgueilleux: אֹמְיּה Is. 16. 6, il est extrêmement orgueilleux.

לְּאָה (fut. רְּנְאָה פַּשׁחֵל (fut. רְנְאָה פַּשׁחֵל (fut. רְנְאָה פַּשׁחֵל (fut. רְנְאָה פַּשׁחֵל (קונה Job 10. 16, si elle (ma tête) s'élevait, tu me poursuivrais comme un lion (sa proie), ou : (ma misère) augmente et tu me poursuis, etc.; בְּיִא רַבְּיִר Ez. 47. 5, car

les eaux avaient monté, s'étaient enflées; אָבָּי אָלֹאָ אָבֶּין Job 8. 11, le jonc croîtrait-il sans marais?— 2° poét. Étre élevé, majestueux: אָבּיי אַנְיּאָדְּי Exod. 15. 1, car il s'est élevé hautement, avec majesté.

ּ בַּאָּה f. Orgueil: נְאָמּר Prov. 8. 13, orgueil et fierté.

אָלָה (plur. אַמָּשׁם) adj. Haut, élevé, hautain, orgueilleux, superbe: בַּל מָּלָּה בְּל מָלַהְּיִ Is. 2.12, sur tous ceux qui sont élevés et grands; הַיְשׁוֹ כַל־בַּאָּח Job 40. 11, regarde tous ces hautains, superbes; בְּיִה מַּאִים יְפָּח בַּיְר Prov. 15.25, l'Eternel renversera la maison des orgueilleux. אַלאַל (grandeur de Dieu) n. pr. m. Nomb. 13. 15.

הְּשָׁנֵה בְּאוּלִים m. pl. Délivrance : הְּשָׁנֵה בְּאוּלִים Is. 63. 4, l'année de ma délivrance (que j'opérerai) est venue, ou part. pass. de ceux qui seront délivrés par moi.

ן (rac. אָבָּא) 1° Gloire, majesté, grandeur, magniticence, ornement. בּבֶּרֹב קאוקה Exod. 15. 7, par la grandeur de ta gloire; ימַדְרַר גּאֹני Is. 2. 10, devant l'éclat de sa majesté; בָּקוּל גָּאוֹנוֹ Job 37. 4, avec sa voix majestueuse (celle du tonnerre); לְגַאוֹן וּלְחִמְאֵרֵת Is. 4. 2, un objet de grandeur, de gloire et de beauté; פֵרַח־נָא נָאוֹן וַגֹבַה Job 40. 10, revêts-toi de magnificence et de grandeur ; אַבָּר פֵּדִיוֹ לְנָאוֹן שְׂמָרוּוּ Ez. 7. 20, et sa parure délicieuse, dont il avait fait un ornement, une gloire; בְּאֵלֹך רַעָּלִב Ps. 47. 5, l'orgueil, la gloire de Jacob (la Palestine); נְשָׁבֵּע רֵי בִּנְאוֹן רַעַּכְב Amos 8. 7, l'Eternel a juré par la gloire de Jacob, c.-à-d. par lui-même ou par le temple. — 2º Orgueil, fierte: - בְּׁמְרֵר שֶׁבֶּר וְאוֹן Prov. 16. 17, avant la ruine, l'orgueil; ביום ואוניך Ez. 16. 56, au temps de ta fierté ; תַּגְּאוֹךְ תַּלֵּיךְ, Job 38.11, avec l'orgueil de tes flots; בְּיִרְדֵּן Jer. 49. 19, de l'orgueil du Jourdain, son impétuosité; selon d'autres : de ses rives superbes.

אורה f. 1º Ce qui s'élève, ce qui monte. Ex. unique: אַנָּאָרוּ Is. 9. 17,

des tourbillons, des colonnes de fumée (ע. בְּבָאָר. — 2º Grandeur, majesté,
magnificence: שֵׁבֶּי רְצִּבְּי Ps. 93, 1, il
se revêt de majesté; רְצִּבְּי Is. 28. 1,
la couronne de magnificence, p. couronne magnifique; בְּצִּבְּיִר בְּנָאִרּת דַיִּכְּי Is. 12. 5,
car il fait des choses magnifiques. —
3º Orgueil, fierté: בְצִּבְּיִר בְּנָאַרִּת מִינֵשׁל בְּצִר רְנַאַרְּתְּי מִינִשׁל Ps.
17. 10, leur bouche parla avec orgueil;
rיִבְּי Ps. 89. 10, tu domines sur l'impétuosité de la mer.

m. pl. (rac. אָאָד) adj. Orgueilleux: תַּמָּה לְנְאֵדי Ps. 123. 4, le mépris des orgueilleux; keri, deux mots: לְנָאֵד רוֹנְים des orgueilleux oppresseurs (v. יָנִיף).

רוֹיִאָּ f. pl. Les vallées (v. אַיָּוֹי).

I 수양과 1º Racheter (un bien de famille, un objet consacré, un esclave); fréq. delivrer, affranchir: וְגָאֵל אֵד מְסְפַר צִּוִדר Lév. 25. 25, il rachètera le bien que son frère a vendu ; אַמר-לָהָ אַתַּה אַתר-נָאָלָרִיי Ruth 4. 6, rachète, toi, ce que j'ai le droit de racheter; jouis, toi, de mon droit de rachat ; יָאָם־דַוּמֶּקַדִּישׁ יָנְאֵל אָח־בַּיחוֹי Lév. 27. 15, si celui qui a consacré sa maison veut la racheter ; אָּדָר בַּאֶדָריר יַּגְאָלַזוּי Lév. 25. 48, un de ses frères le rachètera (celui qui s'est vendu comme esclave); אַל יֵי עַבְרוֹ יַעַקב Is. 48. 20, l'Eternel a délivré son serviteur Jacob. Avec הַוּבַּל אֹרָד מְבַּל־רֵע : מְיַד Gen.. 48. 16, qui m'a délivré de tout mal; וַיְגְאָלֵם מִיֵּד אוֹיֵב Ps. 106. 10, il les a dé. livrés de la main de l'ennemi.

 אם־יְנְאַלֵּךְ טוֹב יְנְאֵל Ruth 3. 13, s'il veut t'épouser, c'est bien, qu'il t'épouse.

II אָלָּהְ Souiller: רָגָאָלְיה הְשָׁהְ רְצַלְּכְּיִה Job 3. 5, que l'obscurité et l'ombre de la mort le souillent (ce jour); selon d'autres, de 'I אָנָג' qu'elles le réclament, redemandent.

Niph. אָנְאֵלּי Etre souillé: נְּנְאֵלֹּי Lament. 4. 14, ils sont souillés de sang; מַּרְאָדֹין רְנָגְאָלָין Soph. 3. 1, ville rebelle et souillée (de péchés).

Pi. Souiller, profaner: אָבָּיִלְּיִנְּקְּ Mal. 1.7, par quoi t'avons-nous souillé,

profané?

Pou. 1° לְּיָם מְּנִאֵּל Mal. 1.7, un pain impur. — 2° Etre déclaré impur, être rejeté: יְיִנְאָלוּ מְרַ־רְיִּמְטְּעָה Esdr. 2. 62, ils furent rejetés du sacerdoce.

Hiph. Souiller: וְכָל־מַּלְמִישֵׁי אָנְאָלְתִּי Is. 63. 3, j'ai souillé tous mes vétements,

p. דונאלחר.

Hithp. Se souiller, se rendre impur: אָשֶׁר לֹאֹרְיְחְאָצֵלְ הַשְּׁר בַּג תְשְׁצֵלְּנְ Qu'il ne se souillerait pas en mangeant les mets du roi.

יְּאָלֵי m. Avilissement, souillure: אָאָלַי Néh. 13. 29, les souillures, l'avillissement du sacerdoce.

בּתְּים. (avec suff. בְּתְּי, plur. מַנְּים et mini). 1° Dos: תְּבֶּתְים Ez. 10: 12, et leur dos; תַבְּתְּים בַּתְּיִבְּיָם Ez. 43. 13, ceci

était le dos de l'autel, c.-à-d. la superficie; בַּבְרֵי וָבֵּר מָנְרָי Job 15. 26, avec le dos épais de ses boucliers. — 2º Hauteur, haut lieu, monument : מַתְּבָּנִי־לַהְ עָב Ez. 16. 24, tu te construis un haut lieu (parall. בְּלוֹחֵיהְ גַּבֵּהְ (רָפָּח vers. 31, en construisant tes hauts lieux, tes autels, ou: tes maisons de fornication, tes maisons infames; לְגַבֶּר־חֹמֵר נְבֶּרַכָּם Job 13. 12, vos monuments sont des monuments de limon, ou: vos pensées profondes, sublimes, ne sont que des arguments vains, frivoles; d'autres traduisent: vos corps. — 3º Jante (d'une roue) : וְנַמֵּרֹחֵן וְגֹבָה לָחֵן Ez. 1. 18, leurs jantes étaient d'une hauteur (effrayante) ; וַנְבֹּרָם כְּלֵאֹר עֵינֵים meme vers., leurs jantes étaient remplies d'yeux, ou leurs corps. — 4° Avec צירן sourcil : ואַרו גַּבּרו עַריניר Lev. 14.9, et ses sourcils.

בּשׁ chald. Dos; de la בּשׁ sur, dessus: איז בּשׁר Dan. 7. 6, (elle avait) sur son dos, ou au-dessus de soi; עלָר על בְּשָׁר Aboth, monte au-dessus d'eux, c.-à-d. les surpasse.

ברם או הרים ou ברים II Rois 25. 12, cheth. des laboureurs.

וֹיַסְפּוֹ מָּדְּרְעָבְיִר עֲבְיר בְּיִר מְבִיר Rois 6. 9, il recouvrit le temple de planches; selon d'autres: le plafond de dessous, inférieur.

II באר בל-גברם m. Citerne, puits: באר בל-גברם Jér. 14. 3, ils viennent près des citernes, des puits; ברם II Rois 3. 16, des fosses.

בו פּנ אֶבְי, chald. Fosse: לְּנֹב אֵרְיָנְתָא Dan. 6. 8, dans la fosse aux lions, plus souvent אַבָּא.

אָלֶּלְ m. Puits, fosse: צְלַרְּוּטוֹּהְ בַּיִם מְּנֶבֶא Is. 30.14, et pour puiser de l'eau dans une fosse, un puits; בְּאָרִי Ez. 47. 11, ses marais et ses fosses.

* בּבָּאִים Les collecteurs, les receveurs :

יְרַעַבְּאִים פַּחֲוִירִין הְּוִירִי Aboth, les receveurs reviennent constamment.

ַרָּהְיִר et הַבְּיָר, inf. הַבֹּאָ et הַרָּבָּאָר) 1° Etre haut, élevé, grand : יּנְבָתָא לְבָּחָא (plus) élevée que, dépassait (celle des autres arbres); ישור שָׁדַוּקרם נָבְרוּר מְעֵּרֶה Job 35. 5, considère les nuées qui sont élevées au-dessus de toi ; וַיַּגְבַּה מְכַל־חַעַם I Sam. 10. 23, il fut plus grand que tout le peuple (de toute la tête). Sens moral: ואָנְבָּה רֵי צִּבָאוֹת בַּנְּשְׁסָּט Is. 5. 16, l'Eternel Zebaoth sera grand par la justice. — 2º Etre fier, s'enorgueillir: אַל־תִּנְבָּדוּי Jér. 13.15, (écoutez, prêtez l'oreille) ne soyez point orgueilleux; וַמַּנְבָּרַיִּלָּה Ez. 16. 80, elles s'enorgueillirent (p. לארנֶבָה לִבִּר : לֵב Freq. avec לארנָבַה לִבּר : לארנָבַה לִבּר Ps. 131. 1, mon cœur ne s'est point enorgueilli, enfle d'orgueil; לְּמָנֶר־יָשֶׁבֶּר יָגְבַּח לֶב־אִישׁ Prov. 18. 12, avant la catastrophe le cœur de l'homme s'enorgueillit. En bonne part : תַּנְבָּה לְבוּ בּרַכֵּר בֵי II Chr. 17.6, son cœur s'éleva dans la voie de Dieu, c.-a-d. fut plein de zèle pour le service de Dieu.

Hiph. trans. Elever, rendre haut: יוג ברותר ביץ שׁמָל Ez. 17. 24, j'ai élevé l'arbre qui était petit, bas; בַּי־תַגְבָּיתַ לפוליר, קבה Jer. 49. 16, quoique tu elèves ton nid comme l'aigle ; מַנְבֶּרַהַ מָּחָהוֹי Prov. 17. 19; celui qui élève, rend haute, l'entrée de sa maison ; אָם־עַל־פִּיךה רַגְבִּיהַ Job 39. 27, est-ce par ton ordre que l'aigle s'élève (dans les airs)? אוֹ חַנְבֵּחַ לְּמָעְלָּח Is. 7. 11, ou eleve ta demande jusqu'en haut, c.-a-d. demande qu'un signe paraisse au ciel; דְמַנְבֶּרָדִי אביק Ps. 113. 5, qui demeure si haut, dont la demeure est si élevée; רָגְבֵּידוּוּ עוּף Job 5. 7, ils élèvent leur vol, ils volent

toujours const. adj. Elevé, orgueilleux: אָבַח־צֵּינֵים Ps. 101.5, מְבַח רוּחַ Eccl. 7.8, בַּהִיכַּלֵב Prov. 16.5, dont le regard, l'esprit, le cœur, est élevé, orgueilleux.

רַבְּיּלִים adj. (const. הַבֹּא, fém. הַּבְּאָ). 1° Haut, élevé: בְּבָּרְ־הָצָם הָבָּאַ I Sam. 9. 2,

plus haut que tout le peuple; בֵּל מְּלִּיבְּיִהְיּ I Rois 14. 23, sur toute colline elevée; subst. יבְיִהְיִ וּבְּהַ I Sam_ 16. 7, l'élévation de sa stature. — 2° Orgueilleux; וְטֵינֵי וְבֹּרִים חִשְׁפֵּלְיָח וֹנֵינֵי וְבֹרִים חִשְׁפֵּלְיָח בָּיִרְיִם וְשְׁפֵּלְיָח בָּיִרְיִם וְשְׁפֵּלְיָח בָּיִרְיִם וְשִׁפֵּלְיִח בִּבְיִתִּי וְבֹּיְתִי וְבִינִי וְבֹּרִיִים וְשְׁפֵּלְיִח בִּבְיִתִּי וְבִּינִי וְבֹּרִיִים וְשְׁפֵּלְיִח בְּבִיתִּי וְבִּינִי וְבֹּיִתִי וְבִינִי וְבִּינִיי וְבִּינִיי וְבִינִי וְבִינִיי וְבַיִּתִי וְבִינִי וְבִינִיי וְבַינִיי וְבִינִיי וְבִּינִיי וְבִינִיי וְבִינִיי וְבִּייִיי וְבִייִיי וְבִּיי וְבִייִי וְבִייִיי וְבִייִּיי וְבִייִי וְבִייִיי וְבִייּיי וְבִייִיי וְבִייִּיי וְבִייִי וּבְּיי וְבִיי וְּיי וְבִייִי וְּבִייִי וְבִּיי וְבִּיי וְבִיי וְּבִיי וְבִיי וְבִייִי וְיִי וְבִייִי וְּייִי וְבִּייִי וְבִּיי וְבִיי וְבִיי וְיִיי וְבִּיּייִי וְבִיי וְיִי וְבִייִּי וְבִייִּי וְבִּיי וְבִיי וְבִּיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִייִיי וְבִייִיי וְּיִיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְּבִּיי וְבִּיי וְבִיי וְבִיי וּבְּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִיי וְבִּייי וְבְּייי וְבִּיייי וְבִּייי וְבִּייי וְבִּייי וְבִּייי וְבִייי וְבְּייי וְּייי וְּיייי וְבְּיייי וְבִּיייי וְייִיייִייי וְבְּיייי וְבְּייייי וְּבּיייייייי וְּייייייי וְּבִיייי וְיייי וְבִייייי וְבִיייי וְּבִּיי

תובוי אירים אריים אריים

ילְהְוּח בַּבְהוּת הָאָדֶם Orgueil : בְּהוּתּן Is. 2. 17, l'orgueil de l'homme sera abaissé.

קבלות (plur. קבלות et קבלות). 1° Limite; borne: עבולת בשרע Job 24. 2, ils reculent les bornes (des champs); ובפְּמָת בְּבְּלָת Is. 28. 25, (il sème) de l'épautre dans ses limites (a la place qui lui convient); בַּבְּלַת עַבְּרַם Deut. 32. 8, il fixa les limites des peuples.

et בּבּוֹר adj. et subst. 1° Fort, puissant, vaillant; heros, guerrier:

ימיר ביד Gen. 10. 9, un fort chasseur ; דוא הַחַל לְרְיוֹת וְבֹּר בָּאָרֶץ Gen. 10. 8, il commença à être puissant sur la terre, il fut le premier héros; אַלַרִים לָשָׁתּוֹית יַדְרָ Is. 5. 22, vaillants à boire du vin ; וְתַאָּישׁ תַּיַת וְּבּוֹר תַּיל II Rois 5. 1, il était un vaillant guerrier; כל אַבּוֹרֶר דַעַּוּרָל Jos. 1. 14, tous les guerriers. Quelquefois puissant par la fortune, riche : בַּל-וָבּוֹרֵי ו מבויל II Rois 15. 20, (Manahem leva l'argent sur) tous les hommes puissants et riches; ואַהיהם וברי חיל Néh. 11. 14, leurs freres, tous hommes puissants, ou zeles. — 2º Chef d'armée, chef: דּבָּאַ ון שמות הוגבורים אשר לדור II Sam. 23. 8, voici les noms des chefs des armées de David; אַלרֵי חַשּׁוֹעֵרִים I Chr. 9. 26, les chefs de ceux qui gardent les portes. - 3° En mauvaise part, homme violent: אַבּרְעָה הַאָבוֹר Ps. 52. 3, que te glorifies-tu de ta méchanceté, homme violent? אַמּוֹר ּחֲמִים II Sam. 22. 26, l'homme pur, parfait, comme אָבֶר, ַ עָבֶר

נבו

וְבוּרָה f. 1° Force (corporelle), pouvoir, puissance, courage, valeur: ואם בּגְבוּרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָּח Ps. 90. 10, les ans (de notre vie sont) pour les plus robustes, ou : si le nombre en est fort, de quatre-vingts; בּּגְבוּרָה וָלֹא בַשְׁיִהי Eccl. 10. 17, pour la force, pour se fortifier, et non pas pour (le plaisir) de boire; משל בּוְבוּרַחוּ עוֹלָם Ps. 66. 7, par sa puissance il domine l'univers; מָר רָמַלֵּל Ps. 106. 2, qui peut raconter נבורות בי les œuvres puissantes de Dieu? הגבוררוו אַטֵּר עָטָח I Rois 16. 27, les actes de valeur qu'il accomplit (les combats qu'il livra); וּגְבוּרֶתַהְ בָּמְלְחֵמָת Is. 3. 25, ta force, p. tes hommes forts, tes guerriers, (périront) dans la guerre. -2º Victoire: אַרן קול צֵנות וְבוּרָת Exod. 32. 18, ce n'est point le bruit des cris de la victoire.

הָר הָרְמָּהָא chald. f. Puissance: דְּר הָרְמָּא Dan. 2. 20, a qui appartiennent la sagesse et la puissance.

. ਹੋੜੇ adj.: אַתן דַּמָּן Lév. 13.41, il a le

devant de la tête chauve, il est chauve par-devant; opposé à no chauve par derrière.

DDP f. Endroit chauve, le devant de la tête sans cheveux, front dégarni: בְּתַבְּיֵה אוֹ בַּנְבָּיֵה אוֹ בַּנְבָּיה אוֹ בִּנְבִיה אוֹ בִּיבְיה אוֹ בִּנְבִיה אוֹ בִּיה חוֹים. De même d'une étoffe qui a perdu son poil: אוֹרְיבָבְּיה אוֹרְיבָבְיּה vers. 55, à l'envers ou à l'endroit; selon d'autres, à la corde ou au poil.

'원 n. pr. m. Neh. 11. 8.

הַבְּיִם n. pr. d'une petite ville dans le voisinage de Jérusalem, Is. 10. 31.

לְבִינֶּה f. Lait caillé, fromage: יְבַּוְבִינָּה Job 10.10, tu m'as fait épaissir, coaguler, comme le lait caillé, comme le fromage.

נְאָר־וּבְּיִנִּי וּבְינִי וּמָכֶּטְרּ: m.1°Coupe: וְאָרִינְּי וּבְינִי וּמְכֶּטְרּ: Gen. 44. 2, et ma coupe, ma coupe d'argent; וְבְּיִים מְלַאִים יֵין; Jér. 35. 5, des coupes pleines de vin. — 2° Ornement en forme de coupe: וְבִינֶירִי Exod. 25: 31, ses coupes (du chandelier dans le tabernacle).

וְרָיר m. Maltre, dominateur: חֵיֵה קביר לְאֵקירְה Gen. 27. 29, sois le dominateur de tes frères.

לְּכִירָה Maitresse, reine; se dit aussi de la mère d'un roi : אַרִירָה I Rois 11. 19, la sœur de la reine Thachpenès; בְיִכְיָהְ מַּוְבִירָה I Rois 15.13, il lui enleva l'autorité de reine (à Maacha, sa mère) (v. נְבֶּרֶה).

לְּכִישׁ m. Une pierre précieuse, ou : cristal : רָאמּיח וְנְבִּישׁ לֹא יִדְבָּר Job 28. 18, (auprès d'elle) on ne songe plus au corail et au cristal (v. רָאמִיח et au).

Hiph. דְּבְּבֵּל מָּתְ־תְּיָעָד Exod. 19. 23, mets des limites autour de la montagne.

הַבְּל n. pr.' d'une ville phénicienne, Ez. 27. 9; תַּבְּלִים I Rois 5. 32, des hommes de Gabal; selon d'autres : des tailleurs de pierre, de בַּל j limiter, mesurer exactement; יְהָאָרֶץ יַוּאָבֶלְי Jos. 13, 6, et le pays des Gablites.

ּבְּבֶּלְ n. pr. Province au sud de la mer Morte, Ps. 83. 8.

וְבִרּל (v. וְבִרּל).

(יבלים, (v. גְּבֶלִים,

לְבְּלֶח f.: בְּלֶח Exod. 28. 22, des chaines tressées, enlacées comme des cordes, ou des chaines terminant le pectoral, c.-à-d. attachées au bout.

וְבָּאָ m. Bossu : ארבְבָּן Lév. 21. 20, ou s'il est bossu.

תר. קירים בְּבְנָיִם m. pl.: דֵּר... קירים בְּבְנָיִם montagnes... montagnes formées de beaucoup de collines; selon d'autres, de montagne élevée.

לְבֶע n. pr. d'une ville lévitique dans la tribu de Benjamin, Jos. 18. 24, appelée aussi נָבֶע מִנְיִבְן Jug. 20. 10.

אָרֶעָא n. pr. m. I Chr. 2. 49.

לְּבְעִית הַּנְבְּעִית f. (plur. הַּבְּעִית f. (plur. הַּבְּעִית f. (plur. קּבְּעִית f. (p. le sommet de la colline; הְּבְעִית הְעָרֶלֹית Jos. 5. 3, colline des prépuces, lieu où les Israélites furent circoncis par Josué. — 2° Dans la composition des noms propres de plusieurs villes situées sur des hauteurs: בְּבְעִית בְּעָית בְּעָית בְּעָית בְּעָית בְּעָית בְּעָית בְּעָית בְּעִית בְּעָית בַּעִית בַּעית בַּעִית בַּעִית בַּעִית בַּעִית בַּעית בַּעית בַּעִית בַּעִית בַּעית בַּעית בַּעית בַּעית בַּעית בַּעית בַּעית בַּעת בַעת בַּעת בּעת בַּעת ב

הרעון n. pr., ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 25; בענוד II Sam. 21. 1, les habitants de Guibéon.

הְבְעל m. Tige. Ex. unique: הְבְעל m. Tige. Ex. unique: הַבְּעל Exod. 9. 31, le lin avait des tiges, s'elevait en tiges.

קעח n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 28.

בְּרֵך (fut. יִּנְמֵּר) 1° Etre fort, puissant; vaincre: אָבֵר חַסְהוֹי עַל־יְרֵאָיז Ps. 103. 11, sa grace est puissante en faveur de ceux qui le craignent; יְרוּשְּׁיָהוֹ נָבַר בְּצָּהָירוֹ I Chr. 5. 4, Juda a été puissant parmi ses frères; מי נְבַר אוֹיֵב Lament. 1. 16, car l'ennemi est devenu puissant, ou a vaincu; מַאַרִיּוֹת נָבֵרוּ II Sam. 1. 23, ils étaient plus forts que des lions; ניי־נְבְרוּ פָלֵינוּ הָאֵנְשִׁים II Sam. 11. 23, parce que ces hommes ont eu le dessus, quelques avantages sur nous; בְּרָכֹח אָבִיף נָבְרוּ עֵל־תִּיְכֹח חוֹרֵי Gen. 49. 26, les bénédictions de ton père (de moi) surpassent celles de mes ancêtres; לא בְכֹתַ יְנְבֵּר־אִישׁ I Sam. 2. 9, ce n'est pas par la force que l'homme est vainqueur.— 2º Augmenter de force, croitre : וַיִּנְבָּריוּ השים Gen. 7. 18, les eaux crurent; Job 21.7, et ils augmentent de force, ou de richesses.

Pi. Rendre fort: יְנְמֵּרְתִּרם מֵּרֵי Zach. 10.12, je les rendrai forts dans l'Éternel; יְתַּיְלִים יְנַמֵּר Eccl. 10. 10, il faut qu'il augmente les forces, qu'il emploie toutes ses forces.

Hiph. Rendre fort, confirmer, triompher: וְחִגְּבִּיר בְּרִיח לַרַבִּים Dan. 9. 27, il confirmera l'alliance, ou: il contracte une solide alliance avec un grand nombre; לִלְשׁנֵכּ נַנְבִּיר Ps.12.5, nous triompherons par notre langue.

Hithp. 1° Se montrer fort, braver, s'enorgueillir, grossir: צַל־אִיְבֶּיִד יִרְזַנְּבֶּר Is. 42. 13, il se montre fort contre ses ennemis; אָל־שַּׁבִּי יִרְזְנְבֶּר Job 13. 25, et il brave le Tout-Puissant; בִּירְתַנְּבָּר Job 36. 9, parce qu'ils sont violents, ou : enflés d'orgueil; מַבְּיִרְ תַּבְּּרְנָבְּר Aboth, une source qui grossit.

אָנֶרְים, (pl. בְּבָר, אָנֶרְים,). 1°Homme, male, mari: אָבֶר לֹאִרְצְלֵח בְּרָרָם, Jér. 22. 30, un homme a qui rien ne réussira tant qu'il vivra; אַבֶּר Job 3. 3, un homme a été conçu (un enfant mâle); Prov. 6.34, la fureur du mari. Guerrier: קַבֶּר Job 38.3,

ceins tes reins comme un homme ferme, ou comme un guerrier. Plur. בַּלְבְּרֵים Jos. 7. 14, homme par homme. — 2° Chacun: בַּלְבִין Joel 2. 8, chacun (chaque sauterelle) suit sa voie.

ንጋቅ n. pr. m. I Rois 4. 19.

קבר הבר היבה אבר היבה Ps.18.26, homme pur (forme chald.).

קַבֵּר מְרַדְנֵי נְלֹּיְתָא m. chald. Homme: בְּרַיִּמְלִּיִתְא Dan. 2. 25, un homme d'entre les captifs; plur. אָבִרִיּא 3. 8; בְּרַיִּץ, 6. 6.

기구의 n. pr. d'une ville, Esdr. 2. 20.

תְּבֶּר : m. chald. Héros, guerrier וְּבֶּר m. chald. Héros, guerriers pan. 3. 2, les vaillants guerriers (c. יימוֹת hébr.).

בְּרֵיאֵל (homme de Dieu) n. pr. L'ange Gabriel, Dan. 8. 16.

לְּבֶרְתִּי (avec suff. אָבְרְתִּי). Maitresse: מּבְרָתִּי Gen. 16. 8, Saraī ma maitresse; הְּבָרְתָּי Prov. 30. 23, sa mattresse; אָבְרְתָּי גְּבֶרְתִּי גִּבֶּרְתִּי Is. 47. 7, je serai toujours la maîtresse (dominatrice); אָבָרָת גָבָרָת 47. 5, la maîtresse des royaumes.

וְבְּחוֹן n. pr., ville de la tribu de Dan. Jos. 19. 44.

אָם m. (const. אַבְּ avec suff. אַבְּי ; plur. max). Toit: מַּדְצִיר בַּבּוּי Ps. 129. 6, comme l'herbe qui croit sur les toits; יאַר־יּגָּ Exod. 30. 3, son toit (le dessus de l'autel).

I לֵוְבֵע־בַּר רוּא . Coriandre : יְדַשָּׁלֶּן מִּוְבֵע־בַּר רוּא Nomb. 11.7, la manne était comme la graine de coriandre.

II אַ (c. יה bonheur) n. pr. Gad, une idole; la fortune, comme יה, ou la même que ב.

קַנָּד : Bonheur. Ex. unique בָּגָּד : Gen. 30.11, avec bonheur. *Keri* בָּא נָר le bonheur est venu.

קְּהְ, pr. 1° Gad, fils de Jacob, Gen. 30. 11; אָנָי Deut. 3. 12, a la tribu de Gad.— 2° Gad, prophète du temps de David, I Sam. 22. 5.

וְּרֶרְרֵיָא m. pl. chald. Les trésoriers, intendants, Dan. 3. 2, 3 (v. נִּוְבֶּר).

הְרֶגְּדָה n. pr. d'une station dans le

desert, Deut. 10. 7, appelee aussi יוֹר Nomb. 33. 32.

לְבֵּרִי (ע. ארד.) S'associer, se réunir en bandes: רְגוֹדִי צַּלִּרְנְטָשׁ צַּרִים Ps. 94. 21, ils se réunissent en bandes (ils conspirent) contre la vie du juste.

Hithp. 1° Comme Kal. שַּמְּהִי הְּיִהְוֹּיִרְיּ Mich. 4. 14, maintenant tu te réunis par bandes; יְהְמִּיְרִי Jér. 5. 7, ils se réunissent. — 2° Sc faire des incisions (en signe de deuil, ou comme pratique idolatre): נְיִהְעֹּרְיִר בְּטִּשְׁטָבֵים: I Rois 18. 28, ils se firent des incisions suivant leur

רוף chald. Couper: אַלְנָא Dan. 4. 11, coupez, abattez l'arbre.

(נוצר א) לַּנְּרָה

מָרָה ou בְּרָה (plur. const. seul usité מֵלְּבֶּלָּר Rives, bords d'un fleuve : עַלּבְּלָר Jos. 3. 15, (le Jourdain regorgeait) par-dessus touss es bords ; גְּדִיתָּיר (Chr. 12. 15, cheth. p. בְּדִּתָּיר.

m. (plur. יִם et הוֹד). 1° Incision (sur la peau), sillon: עַל כָּל־יִדַיִם וְּדָרֹת Jér. 48. 37, des incisions sur toutes les mains ; ניות גרונית Ps. 65.11, égalisesen les sillons. — 2º Bande armée, troupe légère, se livrant au pillage et faisant des invasions dans les pays voisins : גָּר בְּרִבְּי Gen. 49. 19, Gad , des bandes armées s'uniront contre lui, feront une invasion dans son pays, ou: des troupes s'uniront, se formeront dans son sein (pour faire la guerre) (עוד. y אָרָהֹרָ אַדֵורֵי דַעִּרוּוּד־דַוּזָרַת; (עוּד. y) אַרָהֹרָ אַדַורַי דַעָּרוּוּד poursuivrai-je cette troupe? ואַרָם רָצָאוּ גרארים II Rois 5. 2, les Syriens sortirent en maraudeurs; וּכְחַכֵּר אִישׁ נְדוּדִים Osée 6. 9. comme l'attente des bandits (qui épient) un homme; בְּנֵר תַּוּנְרִדּר II Chr. 25. 13, les bandes, troupes. Poét. ארד Mich. 4. 14, fille de la bande, p. bande de pillards. Métaph. יַחַר יִבֹאר להדריר Job 19. 12, ses troupes viennent ensemble (les maux que Dieu envoie).

et בְּרוֹל (const. אָרֹל, אָרוֹל, quel-quesois אָרֹל, adj. 1° Grand, considé-rable, considéré, nombreux, important:

איים תערול Nomb. 34. 6, la grande mer; קספר גרול Gen. 50. 1(), un grand deuil; קישבה גרלה Gen. 15. 12, une grande (profonde) obscurité; פור תייום נדול Gen. 29. 7, le jour est encore grand (long), ou: il fait encore grand jour; לְבַּחִים אָרוּלִּים Néh. 12. 43, de nombreux sacrifices ; קטַנָּח אוֹ גְרוּלָה Nomb. 22. 18, une chose petite ou grande, importante; וּנְרֵול־כֹּוֹן Nah. 1. 3, grand par la force; בְּרֹל הָשֵצָה Jér. 32. 19, grand par le conseil. Subst. בּגִרל זְרוֹעָקה Exod. 15. 16, par la grandeur, puissance, de ton bras. Plur. לְּמָּח גְרֹלוֹת Ps. 108. 21, qui a fait de grandes choses, des merveilles; לא־דולכתר בגרלות Ps. 131. 1, je n'ai point cherché à pénétrer des choses grandes (et au-dessus de moi). — Grand (par l'age), ainé : אָרִי יָמֶת תַּנְרוֹל Gen. 10. 21, (Sem) frère de Japheth, l'aine (douteux si Sem était l'aine ou Japheth?). Grand, considere : אַרנִגוּ גַרוֹל בַּבַּיָת חָזָת מְמָנִי Gen. 39. 9, nul n'est plus consideré que moi dans cette maison; אַשַּׁח גָרוֹלַח II Rois 4. 8, une femme considérée ; איש עַרוּל לפני אולניו II Rois 5. 1, un homme puissant auprès de son maître; מַנַרוֹל Zach. 3. 1, le grand pontife; דַּמַּלָהָ תַאַרוֹל II Rois 18. 19, le grand roi, titre des rois d'Assyrie; plur. מְּדֹלָרִם les grands: ימשבה השבלה ונרליד Jon. 3. 7, par l'ordre du roi et de ses grands, ou princes. לַשוֹן מִדַבֶּרָת גִּרֹלוֹת : Orgucilleux, impie Ps. 12. 4, une langue proférant des paroles orgueilleuses, impies.

בּרֵלְה וּבְרֹלְה וּבְּרֹלְה וּבְּרֹלְה וּבְּרֹלְה וּבְּלִיה וּבְּלְה וּבְּלִית וּבְּלִית וּבְּלְּה II Sam. 7. 21, tu as fait toutes ces grandes choses; דּבְּלַיְרִיךְּ אֲסַפְּרָנָת Ps. 145. 6, je raconterai tes merveilles. — 2° Grandeur, puissance, majesté, gloire: תְּבְּלְהוּ וְבְּלְּהְרֵ וְבִּלְּהְרֵ וְבְּלְּהְרֵ וְבִּלְּה בּוֹלְיהוּ בּבְּרִלְּה I Chr. 29. 11, à toi Éternel (appartient) la grandeur, la majesté; מְּרֶבּלְהוֹי Esth. 1. 4, la magnificence de sa puissance (du roi); מְרֶב בְּּרְלָּהִי Ps. 71. 21, tu augmenteras ma gloire.

לְּדוֹף (plur. seul usité). Moquerie, insulte (rac. וְיִשְׁרָאֵל לְנְדּוֹפִר: Is. 43,

28, (j'ai livré) Israel aux insultes; קים אַל־חַקוּחוּ Is. 51.7, ne vous laissez point épouvanter par leurs insultes.

לְרוּפָּה f. Opprobre: הְיִרְיָח חְרְפָּח וּנְרוּפָּה Ez. 5. 15, elle sera un sujet de honte et d'opprobre.

רוֹר (haie, mur) n. pr. 1° D'une ville dans les montagnes de Juda, Jos. 15.58.— 2° D'un homme, I Chr.8.31.

، (پرتر الله plur. (۷. براتر الله

ንን n. pr. m. II Rois 15. 14 (v. ነ። n. pr.).

712 n. pr. m. Nomb. 13.11.

קרי אינים m. Chevreau: בְּשְׁשֵׁע בְּעְנִידְ Jug.14. 6, comme on déchirerait un chevreau; קיים בְּעָיִדִם ISam.10.3, trois chevreaux; fréq. avec לְשֵׁנֵי בְּעָיִם Gen. 27. 9, deux chevreaux.

ח. pr. m. Nomb. 13. 10. בריאל n. pr. m. Nomb. 13. 10.

ירְיָּר (ע. יְיִרְיּה): יְרְיָּר (מְיִר Cant. 1. 8, et mène paître tes chevreaux, ou : tes jeunes chèvres.

לְּרֵישׁ m. 1° Gerbes entassées: יְרָצֵבְלּ Exod. 22. 5, et si un tas de gerbes est consumé. — 2° Monument de sépulture (fait en forme de monceaux de gerbes): יְבָּלְינֵישׁ יִשְׁקוֹר Job 21. 32, il court vers sa tombe, ou il y repose; selon d'autres: il repose près des gerbes.

(זַבוּע יֹא) נַבוּלוּנוּ (אַ דּיַילוּנוּ לְרֵלֹ (fut. רְנְהֵל) 1° Etre grand, grandir, être élevé : פר-גרל שַׁלָּח Gen. 38.14, que Sclah était devenu grand; מַיּגְדָּלֹּהּ הַּוּצַרִים Gen. 25. 28, les jeunes gens grandirent; הַּילָרִים אֲשֶׁר וָּרָלוּ אַחוֹי I Rois 12. 8, les jeunes gens qui avaient grandi avec lui, c'est-à-dire qui avaient été élevés avec lui ; פָר מָּנְעוּרֵר נְּדֶלַנִי כָאַב Job 31.18, car depuis ma jeunesse il a grandi à mes côtés comme près d'un père (יָר, comme יָר,), je l'ai élevé. — 2º Etre, devenir grand, puissant, considere, riche : יַר אַלֹּדֵיר וַּדֵלָּהָוּ מָאֹר Ps.104. 1, Eternel, mon Dieu, combien tu es grand! מַרד־גָּוְרַלוּ מַצְּטֶּירף Ps. 92. 6, que tes œuvres sont grandes; אַנְבַל מָשֶּבַ בְּק מָשֶּבַ בִּי Gen. 41. 40, je ne serai plus grand

que toi que par le trône (je n'aurai de plus que toi que le trône); וַיִּגְּדֶל תַאָּישׁ Gen. 26. 13, cet homme devint grand (riche). — 3° Etre exalté, glorifié: דֵינְהַל মৃত্যু II Sam. 7. 26, ton nom sera exalté; רָבְהַל בֵי Ps. 35. 27, que l'Eternel soit glorifié; נְדְלָה נַמְשׁף תַיּיִם חַנָּה בְּצֵינָר I Sam. 26. 24, (comme) ton aine a été aujourd'hui chère, précieuse à mes yeux.

Pi. bys (Is. 49. 21, bys) 1° Faire grandir, faire pousser, faire croftre, élever (des enfants): אַרַל מָרַע שִוֹעַר ראשׁוּ Nomb. 6. 5, (il doit) laisser croître les cheveux de sa tête; יְנְשֵׁם יְנְהֵל Is.44.14, la pluie le fait croître (l'arbre); בַּיִּים מָבֶל־בָּנִים ; Is.1.2, j ai élevé des fils بַדְלָחִי וּהַלֵּח Is. 51. 18, de tous les ensants qu'elle a élevés. — 2º Rendre grand, puissant, considéré : וְאֵר מָל־אֲטֶׁר וְדְּלוּ בּישֶּׁלָהְ Esth. B. 11, et combien le roi l'avait rendu grand ; תַּיִּים תַנָּה אָתֵל גַּדָּלָה Jos. 3.7, aujourd'hui je commencerai à te relever (aux yeux de tout Israel). — 3°Exalter, louer, glorifier : וַאַנַּוּלָנוּ בְתוֹדָם Ps. 69. 31, je l'exalterai par des actions de graces; אַהָר לַרָּד אָהָר Ps. 34. 4, exaltez avec moi l'Eternel.

Pou. סְנְדֵּלְים Ps. 144. 12, (nos fils)

qui poussent, croissent.

Hiph. 1º Agrandir, rendre grand, faire quelque chose de grand : יִדְּנְדֵּלְתִּד בּעַקּיי Eccl. 2. 4, j'ai fait de grands travaux ; קונהל הסהף Gen. 19. 19, tu as rendu grande la grace (que tu m'as accordée), (tu m'as accordé cette grâce signalee); מַנְדָּל יְשׁוּעוֹת מַלְעוֹ Ps. 18. 51, il accorde un grand secours à son roi; ראו אַל דּיָנְדְּל יִנְּבֶּכָם I Sam. 12. 24, voyez les grandes choses qu'il fit pour vous. Avec un infinitif: פּר־דָּאנְהִיל דַי לַצְשׁוֹת Joel 2. 21, car Dieu a fait de grandes choses; ער דור הגדיל I Sam. 20. 41, sous-entendu לְבְּמֵית, (ils pleurèrent tous deux) jusqu'à ce que David pleura plus fort. — 2º Devenir grand, puissant: דגקיר דוניים דונייל ער־מאר Dan. 8. 8, le bouc devint extremement grand; וְצָשָׁה ברצני ורובהיל Dan. 8. 4, il fit selon sa ערלים מעשה לה של הילים מששה לה חודלים בלים בלים הילים הילים הילים הילים הילים הילים הילים הילים הילים בלים בליים הילים בליים הילים בליים הילים בליים הילים בליים הילים בליים הילים בליים בליים

avec by s'elever contre quelqu'un ! יָאַל־תַּגְהַל פִּיןם בָּרָח Obad. 12, tu no parleras point avec orgueil au jour du malheur ; וַיַּגְּדָּלוּי עַל־עַם Soph. 2.10, ils se sont élevés avec insolence sur le peuple (de l'Éternel); דַּמָּגְהִילִּים עַלָּי Ps. 35. 26. ceux qui me traitent avec hauteur; Ps.38.17, ils s'élèvent contre moi; על־הַי דְּנְהִיל Jér. 48. 26, il s'est élevé contre Dieu. Transit. Lever : דְּהְיל עָלֵר עָקַב Ps. 41.10, il lève le talon contre moi.

י Hithp. 1° Se montrer grand : וְדָוּרָשַׂנָּרֶלָּתִי Ez. 38. 23, je me montrerai grand (je ferai voir ma grandeur). — 2º S'elever avec orgueil, s'enorgueillir, avec יַרְתַּגַּדֵל עַל־תָּל־אָל : עַל Dan.11.36, il s'élèvera avec arrogance contre tout dieu; ואַם־רָתְעַהַל הַשְּשׁוֹר Is. 10.15, la scie s'enorgueillit-elle, se soulève-t-elle (contre celui qui l'emploie)?

part. ou adj. verbal (de בַּרֶל,). m. Ce qui est, devient grand : יְחַנֵצֵר שְׁמרּאֵל ולקה וגדל I Sam. 2. 20, le jeune Samuel allait grandissant; יוֵלָהְ הָלוֹהְ וְנָדֵל Gen. 26. 13, il allait s'enrichissant; אַרָלֵר בָּטָר Ez. 16. 26, (qui ont) de grands corps.

חַל n. pr. m. Esdr. 2. 47.

תַּדְלֹי m. (avec suff. בָּדְלֹי, une fois נּבָּדֶל): 1º Grandeur, magnificence, gloire, honneur: פגֹרֶל זְרוֹצְקּה Ps. 79. 11, selon la grandeur (puissance) de ton bras ; אַל־מִי הָמִיחָ בְגָּרְלֵּךְ Ez. 31. 2, à qui ressembles-tu dans ta magnificence? יוברי נרֶל לַאלחֵרנו Deut. 32. 3, rendez gloire à notre Dieu. — 2° Avec خِدِد orgueil, fierté : גֹרֶל לְבַב פֶלֶּךְ־אֲשׁוּר Is. 10. 12, l'orgueil du roi d'Assyrie.

נְּרוֹל .v. בְּרוֹל). (גְּרוּלָה ע.) נְּרָלָה).

(que Dieu elève) בְּרַלְיָהוֹ et בְּלְיָהוֹ (que Dieu elève) n. pr. 1° Gedalyah, fils d'Ahikam. israelite, nomme par Nabuchodonozor gouverneur de la Judée, II Rois 25. **22,** Jér. 40. 5. — 2° Esdr. 10. 18. — . 3° Jér. 38. 1.

parler avec orgueil, agir avec orgueil; 22. 12, tu feras des fils tresses (des

cordons, des franges aux quatre coins de ton vêtement). — 2° urban I Rois 7. 17, des guirlandes, fostons (ornement d'architecture).

ח. pr. m. I Ch. 25. 4.

לְרָמֵר : Abattre, couper, briser הְרָמֵר Is. 40. 33, et les hautes branches seront abattues; בֵּל־יָבֶן גְרִיבֶּן גִריבּן Is. 45. 2, toute barbe sera coupée; Is. 45. 2, toute barbe sera coupée; Is. 45. 2, toute barbe sera coupée; בְּלִינְן בְּעִר בְּאַר־יְרִבְּן I Sam. 2. 31, je couperai ton bras, c.-à-d. je détruirai ta force; Lament. 2. 3, il a brisé dans sa colère la corne d'Israel (sa force).

Niph. Étre abattu, renversé; être coupé, être brisé: אָנְדֶּעְםְּלְּאֶרֶץ Is. 14. 12, tu as été renversé à terre; בְּנְדִּעְרֵּוּיוֹם Jug. 21. 6, aujourd'hui une tribu a été coupée, retranchée (d'Israel); בַּנְבִּעְרָבּם הַשְּׁנֵיבָם Ez. 6. 6, vos statues du soleil seront brisées.

. Pi. Abattre, briser: יְבְרֶיתֵר בְּרֶיֶל וְּהַעֵּ Ps. 107. 16, il a brise les verrous de fer; אַשֵּׁירְדָים הְּנַבְּעוּן Deut. 7. 5, vous abattrez leurs statues, ou leurs bois.

Pou. Étre abattu : שַּׁמְשִׁם וּדָּשׁ Is. 9. 10, les sycomores ont été abattus.

קרעוֹן (qui abat) n. pr. Gédéon, juge, Jug. 6. 11.

שְׁרָעִי n. pr. d'un endroit de la tribu de Benjamin, Jug. 20. 45.

יל פּרְענִי n. pr. m. Nomb. 1. 11.

קרן (Outrager, blasphémer: אָז־פָּתְ וְנְבַּמְתְּ Is.37.23, qui as-tu insulté et outragé אַז־בָּי (Nomb. 45.30, (en agissant ainsi) il blasphème, il outrage le Seigneur.

בּרֵרְתִּי אָת־נְּרָתִּי dever un mur, une haie: הְּיָרְתִּי אָת־נְּרָתִּי מָרַרְתִּי עִּתְּרְתִּי עִּתְּרְתִּי עִתְּרְתִּי מִתְּרִיתִּ טְּבְּרְתִּי וֹעִרְתִּי Is. 58. 12, réparant, refermant les brèches; רְבַּיְרִים IR Rois 12. 13, et aux maçons; métaph. אַנְרִים בַּלּבְּתִי יִשְּרָאֵל Ez. 13. 5, vous (ה')avez (point) entouré d'une haie, ou: d'un mur, la maison d'Israel (vous ne la protégez point). Sens opposé:

un mur autour de moi, je ne puis sortir; אֶרְתִּר נְּיֵר Job 19.8, il entoure mon chemin d'une haie (et je ne puis plus passer).

לְבֵּרָת deux fois בְּדֶרְ constr., f. et m. 1° Mur, haie d'enceinte: לְבִּרָת בְּבֶּרָת אֲבָרְתָּח Mich. 7.11, pour rebâtir tes murs; בְּבָרָת בְּבָּרָת פָּבָרְת פָּבָרָת הַבְּרָרְת פָּבָרְת פָבְּרָת Prov. 24. 31, sa muraille de pierre. — 2° Endroit entouré de murailles, sûr: בְּבָּרָת בְּבָרָת בָּבַרְר Esdr. 9. 9, et de nous donner une retraite sûre (en Judée).

n. pr. Guéder, une ville canaanéenne, Jos. 12. 13.

קרֵבְתָּ כֶּלְ-נְרֵיתִידּוּ Mur, haie: פְּרֵבְתִּיתִּדּי בּלְ-נְרֵיתִּדּי Ps. 89. 41, tu as abattu toutes ses murailles; הואים בְּנְרִיתִּים מְּנְרִיתִּים Nah. 3. 17, (les sauterelles) qui campent, s'arrêtent, sur les haies. Avec אָבֹי parc, étable: בְּיִבְים צֹּאַן נְבְּנָתְּיִ Nomb. 32. 16, nous construirons des parcs, ou des étables, pour notre bétail; יְיִבְיבַר נְבָיִים נְּבְיַרָי I Chr. 4. 23, et qui demeuraient près des plantations et des parcs, ou : dans des haies, c.-à-d. dans les champs.

קְּרֵרְה n. pr. (avec l'article) d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 36; אָרֵרָהִי de Guederah, I Ch. 12. 4.

חברות n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 41; avec l'art., II Chr. 28. 18.

ille de la tribu de Juda, Jos. 15. 36.

De Guéder, I Chr. 27. 28.

רָרָרָת (v. אְרָרָה), Ez. 42. 12, mur • ou estrade, v. l'exemple à הָרָרָה.

בֵּה נְבוּל pron. p. mj. Ex. unique: בַּה נְבוּל Ez. 47. 13, ce (sont) les bornes, limites.

לְּהָהָה (v. הָנֶּת (יְנֶגְּה (יִנְּהָה (יִנְּהְה (יִנְּהָה (יִנְּהָּה (יִנְּהָה (יִנְּהָה (יִנְּהָה (יִנְּהָה (יִנְּה (יִנְיִּיּה (יִנְּיִּה (יִנְּיִּה (יִנְּיה (יִנְיִּה (יִנְּיה (יִנְּיה (יִנְיִּיה (יִנְיְּה (יִנְּיה (יִנְיה (יִנְיְּה (יִנְיה (יִּבְּיה (יִּיְּה (יִנְּיה (יִנְיה (יִּבְּיה (יִּיְּה (יִנְּיה (יִנְיה (יִּבְּיה (יִּיה (יִנְיה (יִייּה (יִנְיה (יִּיה (יִּיה (יִנְיה (יִנְּיה (יִּיה (יִּיה (יִנְיה (יִנְיה (יִנְיה (יִּיה (יִייְּה (יִנְּיה (יִייְּה (יִּיה (יִּיה (יִּיה (יִייְּה (יִייְּה (יִייְּיה (יִייְּיה (יִייְּיה (יִייְּיה (יִייְּה (יִייְּיה (יִייְּיה (יִייְּיה (יִייְיה (יִייְיה (יִיְיה (יִייְיה (יִייְיה (יִייְיה (יִייְיה (יִייְיה (יִייְיה (יִייְיה (יִייְיה (יִּיְיה (יִּיְיה (יִייְיה (יִייְיה (יִייְיה (יִייְיה (יִייְיה (יִייְיה (יִייְיה (יִּיְיה (יִייְיה (יִייְיה (יִייְּיה (יִייְּיה (יִייְּיה (יִייְּיה (יִייְּיה (יִייְּיה (יִייְּיה (ייִייה (יִייְיה (יִייְּיה (יִייְיה (יִייְּיה (יִייְּיה (יִייְיה (יִייְּיה יִייְייה (יִייְּיה יִייְּיה יִייְיה יִייְיה יִייְּיה יְיִייּיה (יִייְּיה יִייְיּיה יְיִייּיה יִייְּיה יִייְּיה יְיִייּיה יְיִייּיּיה (יִייְּיה יִייְּיה יְיִיּ

לְּהָה f. Guérison, remède. Ex. uniq.: אָרָה בְּיְבֶּב בְּיִבְּיִבְּ Prov. 17. 22, un cœur joyeux rend bonne, facilite, la guérison, ou fait du bien (comme) un remède.

בתר Se pencher, se courber, s'étendre: ייַנְרָער אַרְצָּר I Rois 18. 42, il se courba , pencha à terre ; נילְדֵר צָלָּיד II Rois 4. 34, il s'étendit (de tout son corps) sur lui.

אַנָּם , avec suff. אָנָם, Dos, corps (מַנָּם m. (avec suff. מַנָּם אָנָהַ). (v. אַ et אַחָר בָּוּקָה אָחַרֵר גַּוּק I Rois 14. 9, tu m'as jeté derrière ton dos, ou ton corps (derrière toi, tu m'as négligé, oublié).

12 chald. (const. ia et pria). L'intérieur; avec des prépos.: מנוא et מנו au milieu, dans: וְכִּדְינָת מְּנִתר בְּנַנֵּת Esdr. 5. 7, et ainsi il était écrit dans (la lettre); אַנְאָדָ 4. 15, אַנָאָדָ 6. 2, dans elle; לנוא־אחק Dan. 3. 6, dans une fournaise; מרא מרא Dan. 3. 26, (ils sortirent) du milieu du feu.

ול m. (avec suff. גַּוָך , גַּוָר). 1° Dos: ווי נְיוֹפִי לְמֵנִים Is. 50. 6, j'ai présenté mon dos à ceux qui frappaient; הָשָׁלֵּכְתַּ אַחַרֵי גַוָף פָּל־חַקּאַר Is. 38. 17, tu as jeté derrière ton dos (derrière toi) tous mes péchés (tu les as pardonnés). — 2º Milieu: פְּרְשֵּׁר יִגֹרָשׁׁיּ Job 30. 5, ils sont chassés du milieu des hommes (v. 14).

ער עי. ע chald.).

תנוב מובר: Nah. 3. 17, פגוב מובר comme des sauterelles sur des sauterelles, ou: comme les plus grandes d'entre les sauterelles; גוֹבִים pl. p. גוֹבִים: רוֹצֵר וֹבֵר Amos 7. 1, il crea, produisit, des sauterelles.

בוֹם (fossé) n. pr. Gob, endroit où David livra une bataille aux Philistins, II Sam. 21. 18.

נוב .v) בּוּבֵיי.

זוֹג n. pr. 1° Gog, prince de Magog (v. Ez., chap. 38 et 39). — 2º I Chr. 5.4.

בור Se réunir (par bandes), v. גַרַד : גָר פָּקַב Gen. 49. 19, גָּר פָּקַב Gen. 49. 49, Gad, des bandes armées s'uniront contre lui, feront une invasion chez lui, mais lui fera une invasion sur leurs pas, en les poursuivant à son tour; selon d'autres: des troupes s'uniront, se formeront dans son sein (pour faire la guerre), et il sera réuni en revenant sur ses pas, il reviendra de la guerre

sans avoir perdu du monde; לעלהו לעם רְגּוּדֶעוּ Hab. 3. 16, lorsqu'il montera vers un peuple qui réunit ses troupes contre

"

ן בַּנְה f.Corps : נְיֵבֵא מְנֵיַח Job 20.25, בַּנָה Job 20.25, il tire (la flèche), et elle perce le corps (עַנְיַדָּי,); selon d'autres, fourreau: il tire et sort l'arme du fourreau.

ומאמר גונה Job 22. 29, a celui qu'ils ont humilié, ou : quand ils sont humiliés, tu dis: Elévation, courage. — 2º Orgueil: מְּפְנֵי גַנָהו Jér. 13. 17, sur (votre) orgueil; וְגַרָח מְּנֶבֶר רְכָּשָׁח Job 33. 17, et il cachera l'orgueil de l'homme, ou : il éloignera, délivrera, l'homme de l'orgueil.

ורי פַּדְּלְּכִין בְּגַנָת : chald. Orgueil בּּוֹה Dan. 4. 34, (il peut abaisser) ceux qui se conduisent avec orgueil.

און 1º Passer, disparattre : ביינו היש Ps. 90. 10, car elle (la vie) passe vite, ou: (le sil de la vie) est vite coupé (v. 173). — 2º Faire sortir, faire venir: יַּמָּמְיֵר אָמָּד אָמָדוו גוּוָי Ps. 71. 6, part. ou adj., tu m'as fait sortir du sein de ma mère, ou : dès le sein de ma mère tu es mon bienfaiteur ; רַיַּבֶּוּ שֵּלְרָים מרדשם Nomb. 11. 31, il fit venir des cailles du côté de la mer.

الله adj. (۷. ۲۹۱).

שַל־עּוֹיוַלָּר יְרַחַאָּ m. Jeune oiseau : בַּלּרּעּוֹיוַלָּר יְרַחַאָּ Deut. 32. 11, il (l'aigle) plane sur ses petits. Plus général., jeune colombe: יְהֹר וְגוֹנְל Gen. 15. 9, une tourterelle et une jeune colombe.

n. pr. Gozan, province dans la Mésopotamie appartenant aux Assyriens, II Rois 17. 6, 19. 12.

(וֹנִינוֹ א) בּוּנוֹן.

יוֹם m. (avec suff. יוֹא, plur. ביוֹה, deux fois cheth. ביים, const. יים). Peuple, nation : דיין גוֹיִים Gen. 17. 4, une multitude de nations ; לְשִׁכֹּחָת בְּשָׂכְּחָת וּיַךָּה Ps. 106. 5, pour (me) réjouir de la joie de ton peuple; in Soph. 2.9, mon peuple; קבור נס־צוּדִים פורג Gen. 20. 4, feras-tu mourir aussi un peuple juste? p. des hommes justes, innocents. — Bande d'animaux, essaim d'insectes: בַּל־הַוֹיָחוֹר בוד Soph. 2. 14, tous les animaux par bandes; גיר עלה על-אַרְצָר Joel 1. 8, un peuple est venu fondre sur mon pays (une quantité d'insectes); plur. fréq., peuples étrangers, ennemis, barbares, païens: דַּיִּחוּרִים הַנִּמְכָּרִים לַגוֹיִם Néh. 5. 8, (nous avons racheté) les juils vendus aux étrangers; ידעו גוים Ps. 9. 21, que ces barbares apprennent; ואָתֵּנְהְּ לְבְרִית עֲם לְאוֹר גוֹיִם Is. 42. 6, je ferai de toi l'alliance du peuple (de Dieu), la lumière des (autres) nations; דַרְיִני גוֹיִם עַשׁוֹ Deut. 32. 43, nations, glorifiez son peuple ; יָחַדְעָל מֶלֶךְ גוֹיִם Gen. 14. 1, Thideal, roi des nations, ou n. pr., roi de Goyim.

נוֹלָהוֹ rarement הֹאָה, f. (rac. הַּלָּה). 1° Emigration, captivité, exil : בר הַוּלָּה I Chr. 5. 22, (ils restèrent en ces lieux) jusqu'à l'exil (jusqu'à ce qu'ils furent exilés); מָכְלֵּר גוֹלָח Ez. 12. 7, comme les effets de quelqu'un qui part; וּבַנוֹלָת לֹא קלה Jér. 48. 11, il n'est pas allé en exil ; בְּיִר הַעּוֹלָה les exilés, aussi ceux qui etaient revenus de l'exil : פִּר־בְנֵי תַּגּוֹלָה בוירם הרבל להי Esdr. 4. 1, que ceux qui étaient revenus de l'exil construisaient un temple à l'Eternel.—2° Sens concr. Les exilés, les captifs: וַלַהְ בֹּאׁ אֵל־דָעוּלַה Ez. 3, 11, va auprès de ceux qui ont été emmenés captifs ; בְּקְתֵל תֲעוֹלָת Esdr. 10.8, de l'assemblée de ceux qui étaient revenus de la captivité.

נולם (v. גולם).

קר מולקן n. pr. Golan, ville dans Basan, Deut. 4. 43, donnée aux Lévites, Jos. 21. 27 (cheth. קרן).

רְּלְיִין m. Fosse. Ex. unique: ישַר בּר רַפּל בּר רָפּל une fosse y tombera.

יאון n. pr. 1° Gouni, fils de Nephthali, Gen. 46. 24. — 2° I Chr. 5. 15.

בוס בול Elever, gonfler, s'enorgueillir: אוס בול Aboth, orgueilleux. Hiph. אוֹם למוֹ בוֹים Aboth, il ne gonfle pas son cœur, ne s'enorgueillit pas.

עוֹנְינֵע (fut. יְנְיֵנְע Expirer, périr: יַנְּנְעָּדְ קּמָּיז Gen. 25. 8, il expira et il mourut, c.-à-d. il mourut d'une mort douce; זרא אָרשׁ אָקוֹד לֹא נָנִע מַצִּוֹנִי Jos. 22. 20, il n'a pas péri seul par son péché.

אות Ex. unique: Hiph. הירשה היל Néh. 7. 3, ils fermeront les portes, et vous les fermerez à verrous, ou avec des barres.

אים און m. Corps: אים אין Rituel, il n'est point un corps.

קרין f. Corps mort, cadavre: אַרְּבּיִריּן f. Corps mort, cadavre: אָיִיין הַנְיִין וּעָבִין I Chr. 10. 12, le corps de Saül et de ses enfants.

ור 1° Demeurer, sejourner, habiter comme étranger; se constr. avec אָכם, אָר, et poét. avec le rég. dir.: יָּבֶר בַּרְתִּר Gen. 32. 5, j'ai demeuré chez Laban; גור בָּאָרֶץ דַוּזּאֹח Gen. 26. 3, séjourne dans ce pays ; בגורו בַּךָ נְדַחַר מוֹאַב Is. 16. 4, mes fugitifs habiteront au milieu de toi, Moab; בּר־גַרָהַר מֵשָׁהַ Ps. 120, 5, que j'ai demeure à Mesech (v. קרי רָנוּר לָנוּ אַשׁ אוֹכֵלָּח ; (מֶשֶׁךְ Is. 33. 14, qui de nous peut demeurer près de ce feu dévorant? Des animaux : וַגָּר וַאֲבֹ Is. 11. 6, le loup demeurera יבם קבש avec l'agneau. Part. דַּאַר דַאָנֶר בָּאַר בָּאוֹר בָּאַר Lév. 17. 12, l'étranger qui demeure parmi vous; אַמְנֵרֵת מֵּרְחָת Exod. 3. 22, de celle qui demeure dans sa maison (sa voisine); סָרַץ נַחַל מַנִם־נָר Job 28. 4, le fleuve déborde, s'élance de l'endroit où il séjourne (de son lit); אַרִים ראַכַלוּ Is. 5. 17, ceux qui viennent y demeurer (des étrangers) s'en nourriront.

2° Comme יְבֹי craindre, avoir peur, trembler; avec יְבִי et le rég. dir.: בירים בינים Job 41. 17, s'il s'élève, les forts sont saisis de crainte; Deut. 1. 17, ne craignez personne; לרְּלֵּרְ מָעֵּט אוֹרֶב אָנוּרְ Deut. 32. 27, si je n'appréhendais point la fureur de l'ennemi.

Hithp. 1° Demeurer, sejourner: בּאָבּיר מְרְאוֹרֶרְ נְבְּאָּר I Rois 17.20, chez laquelle je demeure comme hôte. — 2° S'assembler: צַלְדְּנֶן וְהִדּרוֹשׁ יְרְאוֹרֶרּ Osée 7. 14, il s'assemblent pour avoir du blé et du vin; סְצַר מְרְאוֹרֶר Jér. 30. 23, une tempête qui s'amasse, ou qui continue, qui dure.

הוֹם et זֹם (ע. בוּר. אוֹם שׁר. Jeune lion: מַנְירֵי אֲיִרְיוֹת Jer. 51.38, comme dejeunes lions; אָרְיֵח מְרֵי גַרוֹיְתוּ Nah. 2.13, le lion déchire pour les besoins de ses pents.

הוא m. Animal jeune; princip. jeune lion quí suit encore sa mère: רְבְּיָח וּבְּיִח, 19. 2, elle (la lionne) a élevé ses petits; plus complét. הַרִּית, בּרָית, בְּרָית, בְּרָית, 19. 9, Juda est un jeune lion; אַרָית, Lament. 4. 3, elles (les bêtes sauvages) allaitent leurs petits.

n. pr. Gour, endroit près de Jebleam, Il Rois 9. 27.

לול־בּגעל (demeure de Baal) n. pr. d'une ville dans l'Arabie, II Chr. 26. 7.

תוּרֶל אָנְדּר : m. (plur. מּוֹרֶלוֹת בּוֹרָל אַנְדּר : ar le sort : אַנְּרָל אָנְדּר ! Lév. 16. 8, un sort pour l'Éternel et un sort pour Azazel, c.-à-d. un sort destinera le bouc qui sera immolé à Dieu, et l'autre le bouc qui sera envoyé à Azazel, le bouc émissaire; וְרָרִינִדּר לָבָּרָ מּיִרֶל ! Jos. 18. 6, je

jetterai le sort pour vous ; אַצֿ־עַבָּדי רַדּוּגוֹרָל Joel 4. 3, ils jettent le sort au sujet de mon peuple, ils se le partagent au sort. בין , חָטִיל , חִפִיל ..... Ps. 22. 19. על Avec אַשָּׁר עַלָּח עַלָּרו ; jeter le sort הַשְּׁלִּרְהְ־גּוֹרֶל בעורל Lev. 16. 9, (le bouc) que le sort aura désigné (pour être immolé à Dieu). - 2º Sort, destinée, et ce qui est donné par le sort, la part, l'heritage, le bien : Ps. 16. 5, tu soutiens אַתַּה הוּמִיהָ גוּרַלִּי ma destinée, ou ce qui m'est échu par le destin ; אַהִּר בְּגֹרַלָּר Jug. f. 3, viens avec moi dans le pays qui m'est échu par le sort; יְתַעְּמִר לְגֹרָלְהָ Dan. 12. 13, tu te tiendras dans ton héritage, ou : tu jouiras de ta destinée; אורלה מחיל לוי אבייביע Prov. 1. 14, tu jetteras ton sort au milieu de nous (tu partageras notre destinée).

גוש m. Morceau (de terre): רְּמָּח וְגוּשׁ Job 7. 5, (ma chair est couverte) de vers et de mottes de terre.

לא m. (rac. אַזְּי.). 1° Tonte, toison: אָרָגִיג אַ Deut. 18. 4, la toison de tes brebis. — 2° Toison des champs, herbe coupée: אָרָיבְינָי Ps. 72. 6, comme la pluie sur l'herbe coupée; אָרַיבְּינָי Amos 7. 1, la coupe pour le roi (l'herbe repoussait après qu'elle avait été coupée pour le roi, v. שַרָּצָי).

קּוְבֶּר m. Tresorier: פּוְבֶּר Esdr. 1. 8, Mithredath, le chef du tresor du roi des Perses.

chald. m. pl. Les trésoriers, Esdr. 7. 21.

רְּגָּלְ: (rac. יְנָהָ, v. יְהָ). Toison: אָלָּי Jug. 6. 39, a la toison seule; יְמָנְי יְנָהָ 6. 37, la toison de laine.

ווֹיִ (fut. יבִי) Tondre, couper: יוֹשְׁבְּיבִיּעָּ Gen. 31. 19, pour tondre ses brebis; אָרִיבּינְיּעָּ I Sam, 25.7, ils tondent pour toi (ses brebis); יוֹשִּׁיִּבְיּעָרְ זְּיִיּ וְּעָבִי Job 1. 20, il coupa les cheveux de sa tête (signe de deuil); יוֹשְׁיִּ יִיְיִּי Jer. 7. 29, coupe tes cheveux. Niph. melaph. Ette détruit: יוֹבָּרְ נְבִּיִּרְ וְצָבֶרְ Nah. 1. 12, ils seront coupés, détruits, et ce serv passé.

na (celui qui tond) n. pr. m. I Chr. 2. 46.

(rac. יוּשָּ סְנוּ אַבְּרָי אָבְּיָרָ וּנְיִרּי (rac. יוּשָּ סְנּ יוּשְּׁ Action de taille: לֹאִ־תְבְּטֶּרְ אָבְּיִרְ נְּוִירִּר (les pierres) étant de taille, c.-à-d. tu ne bâtiras pas (l'autel) avec des pierres taillées; אַבְיֵּרְ נָּוְיִרוּ I Rois 5. 31, pierres de taille.

לְבֵל (fut. יְבְּוֹל) Arracher, prendre de force, enlever, s'approprier injustement, dérober, voler, opprimer : גוֹלַר שובים מַעַלִּידָם Mich. 3. 2, ils leur arrachent la peau : וַיִּגְוֹל אֶת־חַחֲונִית מִיַּד חַוּבְּצְרִיי II Sam. 23. 21, il arracha la lance de la main de l'Egyptien ; אֲשָׁר נָּוְלוּ עַבְרֵר אֲבִרשָּלֶהְ Gen.21 . 25, (les puits) que les serviteurs d'Abimelech avaient pris de force ; קר הִוּנְוֹל אֶחד יַ בּענְבָּיה קּענְבָּיה Gen. 31. 31, que tu ne voulusses peut-être me reprendre de force tes filles; דַּבְּרוֹלְלוֹרת אֵיטֵיר גְּוָלַג Jug. 21. 23, des danseuses qu'ils avaient enlevées; ילגול משפט שניי עפר Is. 10. 2, de faire violence au droit des pauvres de mon peuple; métaph. צַיַר גַּברוֹם רָגִוֹלוּ מֵרמֵי־שָׁלֵג Job 24. 19, (comme) la sécheresse et la chaleur dérobent les eaux de la neige (absorbent la neige fondue); אוֹזֵל אַבִּדי יאמין Prov. 28. 24, qui vole, dérobe, son père et sa mère.

Niph. Étre dérobé, enlevé: יְנְנְוֶלָּחְ Prov. 4. 16, le sommeil leur est enlevé (ils ne dorment pas).

לְּלֵלְהְ (const. מְּלֵבְתְּיבֶּטְּם). Vol, objet volė: בְּלֵבְתִּיבֶּטְּם וְּלָבְתִּיבְּטְּם גִּיבָּר תְּבָתִיבְּטְ Is. 3. 14, le bien ravi aux pauvres est dans vos maisons; אָנָב הְעַבְּרִיתְּבָּעְ Ez. 18. 12, il a commis des vols, des rapines.

חווו בּאַרְיב הוווי אַכל הַאַרְבּח Doel 1. 4, ce que la chenille avait laissé, la sauterelle l'a mangé.

Di n. pr. m. Esdr. 2. 48.

71? n. pr. de la ville de Guiso ou de Guison, I Chr. 11. 34.

עול או. Souche, tronc: אָנְעָפֶּר יָמַאּד אָוֹעִי Job 14.8, et (quand) sa souche meurt dans la terre; וְיָבָא חֹטֶר מָאָנִע וְיָשָׁר 14.4, il sortira un rejeton du tronc d'Isaïe.

Niph. 1° Etre coupé, retranché, rejeté, détruit, anéanti: נְּנֵרֵ מֵאֶרֶץ תַּיִּרִים וּצִּרֵּץ מַלְּרִים וּצִּרְיִ תַּנְּרִים ְלִּנְרִים ְצִּרְיִם ְנִּיְרָים ְרִּצְּרִים ְרִּצְּרִים ְנִּיְרָים ְרִּצְּרִים ְרִּצְּרִים ְרִּצְּרִים ְרִּצְּרִים ְרִּצְּרִים ְרִּצְּרִים ְרִּבְּרִים ְרִּבְּרִים ְרִּבְּרִים ְרִבְּרִים ְרִבְּרִים ְרִבְּרִים ְרִבְּרִים ְרִבְּרִים ְרִבְּרִים ְרַבְּרִים ְרָבִּרִים ְרָבִּיִּרִים ְרָבִּיִּרִים ְרָבִּיִּרִים ְרָבִּיִּרִים ְרַבְּיִּרִים ְרָבִּיִּרִים ְרָבִּיִּרִים ְרָבִיים ְרָבִּיִּרִים ְרָבִיים ְרָבִּיִּרִים ְרָבִיים בְּבַּרִים בְּבַּרִים בְּבַּיִרִים בְּבַּרִים בְּבַּרִים בְּבַּרִים בְּבַּיִּרִים בְּבַּיִּרִים בְּבַּיִּרִים בְּבַּיִּרִים בְּבַּיִּרִם בְּבַּיִּרִם בְּבַּיִים בְּבַּיִּרִם בְּבַּיִּרִם בְּבַּיִּרִם בְּבַּיִּרִם בְּבַּיִּרִים בְּבַיִּרִים בְּבַּיִּרִים בְּבַּיִּרִים בְּבַּיִּרִים בְּבַּיִּרִים בְּבַּיִּרִים בְּבַּיִּרִים בְּבַּיִּרִים בְּבַּיִּרִים בְּבִּיִּרִים בְּבַּיִּרִים בְּבִּיִּרִים בְּבִּיִּרִים בְּבִּירִים בְּבְּיִּרִים בְּבִּיים בְּבִּיים בּבְּבִּיים בּבְּבִּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּי

לְּבְּיִרין. chal. Décider. Part. plur. בְּיִרִין Dan. 2. 27, (ceux qui décident, jugent, de l'avenir) les augures; יְבָּיִרָיָא Dan. 4. 4, et les augures.

Hithp. ער די דירוּגְּיָרֶת אֶבֶּן Dan. 2. 34, jusqu'à ce qu'une pierre se détachât (v. יוֹבָּי hébr.).

קוֹן m. Morceau: מֵּדְן נַשְּׁוְדֵים וְשִׁלָּחְ Gen. 15. 17, entre ces morceaux; métaph. לְּנְדֵים Offi Ps. 136. 13, à celui qui a divisé la mer Rouge en deux parties.

יוֹף m. Arrêt, décision: אַוּר הִינִים Rituel, l'arrêt dans notre cause, notre sentence.

n. pr. d'une ville lévitique de la tribu d'Ephraim, Jos. 21. 21.

לְבְּרָה f. 1º. בּוְרָה Lev. 16. 22, dans un pays désert (exact. de nudité, sans habitants ni végétation).— "2º Arrêt, décision: קל־בְּוְרֵוֹח מְשׁוֹח Rituel, tous les arrêts durs, sévères.

בְּנְיֵרֵת שָּלֶּיאָ וְדִיא chald. f. Arrêt: בְּנְיֵרֵת שָּלֶּיאָ וְדִיא Dan.4.21, c'est l'arrêt, la sentence, du Très-Haut.

בְּתְּרֵתְ נִזְרָתְטְּ f. 1° Figure, forme: סְפְּרֵתְ נִזְרָתְטְּ Lament. 4. 7, leur figure était comme le saphir. — 2° Une partie du temple séparée (ou: dont la façade se détachait, s'élevait au-dessus) du reste de l'édifice, Ez. chap. 41.

יְּוְרֵי n. pr. d'un peuple voisin des Philistins, I Sam. 27. 8 (cheth. אָרִיִּד.).

קרות m. Ventre (des animaux rampants): בל-גרוקר מַלַּךְ Gen. 3. 14, tu ramperas sur ton ventre.

לְחֵיֵי et יְיְחֵיי n. pr. Guehazi, serviteur du prophète Elisée, II Rois 4. 45.

בּתְלֵּה (plur. בְּתְלֵּה (בְּתְלֵּה בְּתְלֵּה (plur. בְּתְלֵּה (בְּתְלֵּה בְּתְלֵּה לִּתְבְּי Is. 47.14, ce no sont point des charbons pour s'y chauffer; בְּתְלֵּה מִלְּה תְּחִׁה בְּלִּר הִישׁים Prov. 25. 22, tu amasses des charbons ardents sur sa tête, c'est-à-dire tu éveilles en lui des chagrins, des remords; בְּתַבְּי II Sam. 14. 7, ils veulent éteindre le charbon, tison, qui me reste (tuer le seul fils que j'ai encore).

On. pr. Gaham, fils de Nahor, Gen. 22. 24.

ገቦ<u>ት</u> n. pr. m. Esdr. 2. 47.

 le pays de Moab; מֵיא בֶּרִיתִּם Jér. 7. 32, בּיִּתְּם Jos. 15. 8, et מַּרְאָם Jér. 2. 23, vallée près de Jérusalem, où dans les temps d'impiété on sacrifiait à Moloch; וַיִּא־מָלַת II Sam. 8. 13, vallée du sel, près de la mer Morte.

תיל m. 1° Nerf: תְּלְּטֶת Gen. 32.32, nerf ou tendon (sur la concavité de la hanche des bêtes); אָרִי מָתְה Job 40. 17, les nerfs de ses testicules; אָרִי מַרְיָל מֶרְשָּר Ez. 37. 6, des nerfs. — 2° Barre: אַרָּיָל מֶרְשָּר Is. 48. 4, ta nuque est une barre de fer.

לְיִנִיתִי 1° Sortir, déborder; trans. faire sortir, tirer dehors: אָנִיְם בְּיִנְים Job 38.8, lorsque, s'élançant, elle (la mer) sortit comme du sein (d'une mère); בְּיַנְיתַ בְּיַנְיתַ Job 40. 23, le Jourdain déborderait-il? 40. 23, le Jourdain déborderait-il? בְּיַנְיתִי בְּיַנְיתְ בַּנְירִייְרָ Ez. 32. 2, tu débordais avec tes fleuves; אָנָי בְּיִנְיתִ בְּיַנְיתִי Ps. 22. 10, tu m'as fait sortir du sein (maternel).— 2° Gémir (en enfantant): ווווי בַּיִרִיבִין Mich. 4. 10, et gémis, fille de Sion (comme une femme qui enfante).

Hiph. Sortir, s'élancer: אַרָאַרָא קאָרָמִי מְשְּרְמִיּ Jug. 20. 33, et les Israélites en embuscade sortirent, s'élancèrent, de la place (où ils se tenaient).

ים מיניין ליפא : chald. Aph. בְּישׁ ou רוֹשׁ chald. Aph. בְּשׁ Dan. 7. 2, (les quatre vents) s'élancèrent sur la grande mer, ou agitaient la mer, ou luttaient l'un contre l'autre sur la mer.

ליחון? n. pr. 1° Guihon, source près de Jérusalem, I Rois 1. 33. — 2° Guihon, un des quatre fleuves qui sortaient du jardin d'Eden, Gen. 2.13; il coule autour du pays de (מים) l'Ethiopie. On présume que c'est le Nil.

בְּיִלִּי מְאֹדְ מָּדִּבְּיִּדְיִן: Se réjouir : בִּילִּי מְאַדְּ מָּדִּבְּיִּדְן: Zach. 9. 9, réjouis-toi extrêmement, fille de Sion. Avec בּיִבְי בּיִרוּשָׁלִם: Is. 65. 19, je me réjouirais dans (ou au sujet de) Jérusalem; יְבִילְּיִבְּי בְּיִרְי בְּיִרְי Soph. 3. 17, il se réjouit au sujet de toi.— Sens opposé:

102

Craindre, trembler: וּבְטֵּרֵיוֹ עַלָּרוֹ רַנְּילוּ Osée 10. 5, et ses prêtres tremblent à son sujet (au sujet de l'idole), ou : les prêtres (de cette idole) qui en faisaient leur joie (seront dans les larmes); וְגִילוּ בְּרְעַרֵח Ps. 2. 11, réjouissez-vous (en Dieu) avec tremblement.

m. 1° Joie, allégresse : דִּיל Job 3. 22, qui se réjouissent jusqu'à l'allégresse; אַל־הָשָׁלִם הַיִּשְׁרָאֵל אַל־ ארל Osée 9. 1, Israel, ne te réjouis pas jusqu'à l'allégresse (comme les autres peuples). - 2º Génération, age: בּיִרלָּכֶם אֲשֵׁר כְּגִילְּכֶם Dan.1.19, les jeunes gens de votre age.

פילה et אילה f. Joie, allégresse : וְרָגְל אַק וִּילָת Is. 35. 2, elle sera réjouie, (ne sentira) que l'allégresse, Is.65.18.

De la ville de Guiloh, II Sam. 15. 12 (v. אלים).

n. pr. m. I Rois 16. 21.

ייר ou לִּר m. Chaux : קאַבְנַי־גָּר Is.27. 9, comme des pierres de chaux (calcaires).

עַל־גַּירַא הַי־כָחַל חַיכְלַא: . chald וֹּיֹנֻ אׁ ou בְּיר Dan. 5. 5, sur la chaux du mur du palais.

נֵר m. (v. נֵר m. (v. נַר m. (v. נַר m. (יב מל-דָואָנוָשִׁים וו Chr.2.16, tous les étrangers.

וישן n. pr. m. I Chr. 2. 47. לב m. (rac. אָלֵל ; plur. (גַּלִּרם). 1° Monceau (de pierres), ruines: צֵר תַּגַל תַדָּה Gen. 31. 52, ce monceau (de pierres) est témoin; גל־אַבָנִים גַּרוֹל Jos. 7. 26, un grand monceau de pierres; שַּׁשָׁבָּי וב מַעִיר לְאֵל Is. 25. 2, tu as fait de la ville un monceau de pierres, des ruines; והיחה בבל לגלים Jer. 51. 37, Babel sera réduite en ruines.— 2º Source : גַל נַעוּל Cant. 4. 12, une source fermée (inabordable); pl. vagues, flots : בְּשׂוֹא בַּּלֶּיוּר Ps. 89. 10, lorsque ses flots s'élèvent. נל Vase, ex. unique : אָלָה עַל־ראָשָׁה Zach. 4. 2, et son vase (a l'huile) audessus de lui, ou p. arth, ou simplement pour in un vase, et mappik euphonique (v. דְּלָּהִי).

ענים v. וּלָלָא.).

272 m. Barbier : مِيْفِرِدِتُو Ez. 5. 1, un rasoir des barbiers.

לְלַבְּעָ *n. pr*. Guilboa, montagne do la tribu d'Issachar; Saul et ses fils y trouvèrent la mort, I Sam. 28. 31.

רֶבֶב וְגֵלְגֵל :n.(pl. (גֵּלְגִלִים). 1°Roue בַּלְבֵּל Ez. 23. 24, (avec) char et roue; יְגַלְּוּלָרי וב במוקם Is. 5. 28, et ses roues sont comme une tempête; roue pour puiser de l'eau: ינָריץ דַעַלְגַל צֶל־דַוּבּוֹר Éccl.12.6, et (avant) que la roue se rompe sur le puits. — 2º Tourbillon, poussière soulevée par un tourbillon: קול רַעַּקה הָאַלְגַל Ps. 77. 19, la voix de ton tonnerre dans le tourbillon (la tempéte), ou : sous la voute celeste; לְחֵם מִירָא הַאַלָּאֵל Ez.10.13, on (une voix) les appelait (les roues) tourbillon, ou les appela par leur nom de roue; אַלְדֵּר שִׁירַזְמוֹ בגַּלְגַל Ps. 83. 14, mon Dieu, rend-les semblables à un tourbillon de poussière, ou comme une roue qui tourne sans cesse, ou comme de la boue (v. וּבְגַלְוּל לִפְנֵי סוּמָּח Is. 17.13, comme un tourbillon de poussière devant une tempête.

לְבַּלֹי chald. Roue : בְּלַבִּל chald. Roue Dan. 7. 9, ses roues un feu ardent.

וּלְנַל m. Roue: אָלְנַל מָגְלָחוּ Is. 28. 28, la roue de son chariot.

et הַּלְּבָּל (roue, cercle) חַבּּלְבָּל (roue, cercle) n. pr. Guilgal (Galgala), ville entre Jéricho et le Jourdain, Jos. 4. 19. Appelée aussi בית הַנְּלְנֵל Neh. 12. 29.

ון בְּלְבּלֶּח f. Crane, tête: תַּוּלְנּבֶּח II Rois 9. 35, le crâne; וְצֵּח־עְלָעֵלָהוֹ I Chr. 10. עמר לַנַּלְנֹלֵת ; 10, sa tête, ou son crâne Exod. 16. 16, un omer par tête (par personne); בֶּל-זָכֶר לְגָלְוּלֹחָם Nomb. 1. 2, tous les mâles par têtes.

שַּלֵּר נְלַדָּר : m. Peau de l'homme 🗜 🦪 Job 16.15, sur ma peau.

וּלֶלָת (fut. יְנֶל, apoc. יְנֶלָה) intrans. Se découvrir, apparaître; trans. couvrir, découvrir, révéler, faire connaître: וַלָּח חַצִּיד Prov.27.25, l'herbe apparait; מר אם-וַלָּה סודוי Amos 3.7, s'il n'a révélé son secret (aux prophètes); סַמַר הַנַּלִבּי הַנָּה Jer. 32. 14, ce contrat ouvert, non scellé; אָלָר לְכֶּלְיִנְיִנְיִים Esth. 8. 13, il fut publié, on fit connattre à tous les peuples. Avec אָבָּי סעידיר l'oreille, apprendre: אַבְּיִר אָבִי אַרְאָר אָבָר אַר אַר I Sam. 9. 15, l'Eternel avait révélé à Samuel; אָבָלָר אָיִנְר אָיִנְר אָיִנְר אָיִנְר אָיִנְר אָיִנְר אָיִנְר אָיִנְר אָיִנְר אַנִּין לַאַנְיר אָיִנְר אָיִנְר אַנִין לַאַנְיר אַנִּין לַאַנְיִר אַנִּין לַאַנְיר אַנִין לַאַנְיר לַאַנְין לַאַנְיר אָנִין לַאַנְיר אַנִין לַאַנְין לַאַנְיר אָנִין לַאַנְיר לַאַנְיר לַאַנְיר לַאַנְיר לַאַנִין לַאַנְיר אַנִין לַאַנְיר לַאַנְיר לַאַנְיר לַאַנִין לַאַנִין לַאַנְיר לַאַנִין לַּאַנְיר לַאַנִין לַאַנִין לַאַנִין לַאַנין לַאַנּין לַאַנִין לַאַניין לַאַנִין לַּאַנִין לַּאַנִין לַאַנִין לַּאַנְיר אָיִנְין לַיּין אַנּין לַיּין לַּאַנִין לַּאַנִין לַיִּין לַיִּין לַּאַנִין לַּאַנִין לַּאַנִין לַּאַנִין לַּאַנִין לַּאַנִין לַּאַנִין לַּאַנִין לַּאַנִין לַּאַנִּין לַּאָּיִין לַּאַנִין אַנִין לַּאַנוּ לַּאַנִין לַיִּין לַּאַנִין לַינִין לַּאַנוּין לַין אַנְין אָּיִרְין אַנִין לַּאָּיִין לַּאָּיִין לַּיּין אַנִין לַּאָּיִין לַּאָּיִין לַּאַנִין לַּאָּיִין לַּאָּיִין לַּאַנִין לַּאָּיִין לַּאָּין אַנְּין אַנִּין לַּאָּין אַנְיין לַּאָּיִין לַּאָּיין אַנְיין לַּאָּיין אַנִּין לַיּין אַנִין לְּיִין אַנְייִין אַיין אַנְיין לּיִין אַנְיין לְּיִין אַנְיין לְּיִין אָיִין לְּיִיּיִין לִּייִייִין לְּיִייִּין אַנְייִין אַנְיין לְּיִין לְּיִינְייִין לְּיִין לְּיִין לְּיִינְייִין לְייִין לְייִין לְייִין לְייין אָייִין לְּייִין לְּיִייִּין לְּיִין לְּיִייִין לְּייִין לְּייִין לְיּיִין לְייִין לְּייִין לְּיִין לְּיִין לְייִין לְייִין לְּייִין לְּייִין לְּיִיין לְּייִין לְּיִין לְייִין לְּיִין לְּיִיין לְּייִין לְּייִין לְּייִין לְּייִין לְייִין לְּייִין לְּייִין לְּייִין לְייִין לְייִין לְּייִיןּין לְייִין לְייִיןּיין לְיייין לְייייין לִיין לִייין לְיייין לְייייִין לְייייִין לְייִייִין ל

2º Emigrer, être emmené en captivité, etre exilé, banni : שַתַּהוּ רָגְלוּ מָרֹאִשׁ גֹּלִים Amos 6.7, maintenant ils seront menés en captivité à la tête des exilés; ער־יום ולות הַצַּרַץ Jug. 18. 30, jusqu'au jour que les habitants du pays furent emmenés captifs. De l'exil volotaire: ון נְבְּחוֹלָה צֵּהָה לְּמְקוֹפֶּהְ II Sam. 15. 19, tu t'es exilé ici, (retourne) vers ta demeure. Des choses inanimées : Disparaitre, être enlevé : גַּלָּח כָבוֹר מִיִּשֶׂרָאֵל I Sam. 4. 21, la gloire a disparu d'Israel; אָרֵע מְשׁוֹשׁ הַאָּרֵץ Is. 24.11, la joie est bannie de ce pays; יגל יבול ברתו Job 20. 28, les fruits, richesses, de sa maison, seront enlevés.

Niph. 1º Etre à découvert, à nu; se découvrir, se montrer, apparaître, se révéler, être annoncé : יְנְגְּלֵה יְסֹרוֹ Ez. 13.14, et ses fondements seront à découvert, paraitront; מָרָעָלוֹת נָגְלוֹת צָחַר ו הרקים II Sam. 6. 20, (deux infinitifs) comme peut se découvrir ou se montrer un des plus vils, frivoles; רָגְּלָרִנוּ אַלּידֵוּם I Sam. 14.8, nous serons aperçus par eux; דונגלו לף ששבריםות Job 38. 17, les portes de la mort t'ont-elles été ouvertes ? מַשׁם נְגָלוּ צֵּלֵיר בְאַלֹּדִים Gen., 35. 7, là Dieu s'était révélé à lui ; יְנְבֶּלֶת ו מבור בי Is. 40. B, la gloire de Dieu se manifestera; מְּוֶלֵה רָעָהוּ Prov. 26. 26, sa méchanceté sera découverte; פַאָרֶץ וֹבְּלַח־לֵמי Is. 23. 1, cela leur a été annonce du pays de Chittim.

2º Passif du Kal 2: הורי נְפַע וְנְגְלָהוֹ מִנִּר Is. 38.12, le' temps (de ma vie) est rompu, et s'exile, s'éloigne de moi.

Pi. רְבָּלָּה, fut. רְבֵּלָּה, בִּירָבָּל. 1º Découvrir, oter la couverture, ouvrir: רְבָּלִיהוּ מֵּרְוּבְּלְּתָּה Ruth 3. 4, tu découvriras (la couverture) du côté des pieds; בִּי מֵאְהִי בִּּלְיהוּ str. 57. 8, tu t'es découverte (en t'éloiPou. אָרָים Nah. 2. 8, Houtzab sera amené en captivité, ou sera mis à nu, souillé (v. בַּיִּב).

Hiph.(פּנְבֶּל רְיַבְּנֶּלֶח /ut. תְּבְּלֶח). Mener en captivité: יַבְּנֶלְם אֲשׁרָת Il Rois 15. 29, il les mena en captivité en Assyrie.

Hoph. passif: רְּנְלֶּה רְּחְהָיָה כְּלֶּה רְּחְבֶּלָּה Tryp בְּיִנְלֶּה 19, Juda tout entier sera mené en captivité; רְּנְלֶּה et הָּלֶּה Esth. 2. 6, qui a été emmené, emmenée, en captivité.

Hithp. 1° Se découvrir, se mettre à num: יַרְתַּגַל בְּחוֹדְ אָחָלוּ Gen. 9. 21, il se découvrit dans sa tente.—2° Découvrir, faire connaître: בְּחִתְּעַלְּיִח לְבֵּוֹ Prov. 18.2, quand sa penséese découvre, s'exprime.

et אלְלְת chald. Révéler, manifester: בְּלָת בְּמִקְתָא הְמַקְתָא Dan.2. 22, il révèle les choses profondes et cachées.

: Aph. Mener en captivité, exiler בּבֶּלֵּר לְּבָבֶּל יְצַבֶּדְה דַּנְלָּרְ לְּבָבֶל Esdr. 5. 12, et il mena le peuple en exil a Babylone.

n. pr. d une ville dans les montagnes de Juda, Jos. 15.51.

עוֹלָת (ע. אַלָּת).

104.

וּלָל (rac. לַּלָּבוֹי Source: מַלָּה מִיָּם f. (rac. לַּלָּבוֹי Jos. 15.19, des sources d'eau (v. 51 2°). - 2º Cruche, coupe, vase : מִימִין הַאַלַּח Zach. 4. 3, à droite de la cruche (à l'huile); יָהֶרְץ אָלַח הַאָּדֶב Eccl. 12. 6, (avant que) la coupe d'or se casse. -יַּמְלַת תַּלֹחַלה : 3° Terme d'architecture I Rois 7.41, et les coupes ou boules aux chapiteaux.

י אלא m. Ge qui est ouvert, public: Rituel, en public, publiquement. יולרי עריות: Action de découvrir לליי découverte de la nudité (des parents), l'inceste.

- פּלוּלִים m. plur. (rac. נָּבָל, bloc rond, ou v. אַלָּל, immondice, abomination). Idoles : וְחַפַּלְתִּר חַלְלֵּיכֶם לִּמְנֵר וּלוּלֵיכֶם Ez. 6. 4, je ferai tomber vos cadavres devant vos idoles; אָרינִים וְאֵר וּלָּלֵינִים Deut. 29.16, leurs horreurs et leurs abominations, c.-à-d. leurs idoles.

בְּלִּוֹם (rac. נַלֵּם m. Manteau : בְּלוֹם הלבה Ez. 27. 24, avec des manteaux d'hyacinthe.

ללון n. pr. (v. נולן).

በዓንት f. (rhi Obad. 20, rac. ከትል). 1º Emigration, exil, captivité : לגלימיני Ez. 33. 21, (la douzième année) de notre captivité. — 2º Collect. Les exiles: לָכל גַּלאו יִדערה אַשָּׁר תְּבֶבֶל Jer.29.22, à tous les exiles de Juda qui sont à Babylone; יְגֶלוּיִדר יִשְׁעֵּרֵן Is. 45. 13, il renverra libres mes exilés.

emph. בּלוּח chald. f. Exil: בני נלורוא Dan. 2. 25, Esdr. 6. 16, les exilés; בשר בלובא Rituel, les chefs de l'exil. Le titre de Resch Gualoutha était celui du représentant des juiss à la cour des derniers rois de Perse et de leurs successeurs les khalifs.

אַלָּלֵת Kal inusité. Pi. Raser, se raser: השלים ארירושי Deut. 21.12, elle rasera sa tête; מַרְבָּלֵים Gen. 41. 14, il se rasa; métaph. יְנְלֵּח רָי מְּחַשֵּׁר Is.7.20, l'Eternel rasera avec le rasoir, il dévastera tout.

Pou. passif: מַגְלְחֵד וַכַן Jér.41.5, ayant

la barbe coupée (exact. rasés de barbe); אם־אַלַּחְתִּי Jug. 16. 17, si j'étais rasé (si l'on me rasait la tête).

#ithp. וְהַוּתְנַלָּת Lev. 13. 33, il se rasera, ou sera rasé. Avec l'accusatif: אַרר יִירִינְירוֹ אַר־כִּיְרוֹ Nomb. 6. 19, après qu'il se sera coupé ses cheveux de Nazaréen.

אָלְיוֹן m. 1º Plaque polie, table (pour inscrire, graver): קרד-לָה וְּלֵיוֹן אָרוֹל Is.8. 1, prends une grande table (et écris-y); selon d'autres, un rouleau, livre. — 2° *Plur*.: מַנְלִינִים Is. 3. **2**3, les miroirs; selon d'autres, des vêtements d'une étoffe fine, transparente (qui laissent voir le corps , de אַלָּהו).

ליל (rac. נְּלֵלְ (rac. נְּלֵלְ (rac. נְּלֵלְ) (°adj. Ce qui est rond, לַשְׁנֶר צְּלָיִנִים חַהָּלָת הָאַחַת בְּלִילִים : tournant I Rois 6.34, les deux battants d'une des portes étaient tournants, tournaient facilement, ou étaient ornés de choses rondes. — פילר וווב: Cant. 5. 4, des anneaux d'or. — 3° Cercle, district, province: אַלָּיל תַאוֹיִם Is. 8. 23, le district des païens; plus généralement : אַנְלֵיל Jos. 20. 7, I Rois 9. 11, la Galilée, district de vingt villes de la tribu de Nephthali.

לְלְלָהְ f. (v. נְּלִּרֵל 3°). District, cercle, ים בל־וּלִית הַשְּלְשָׁתִים Jos. 13. 2, בַּל־וּלִית הַשְּלְשָׁתִים tous les districts, tout le pays, des Philistins; אָלִילות דַשַּרָדֵן Jos. 22. 10, les environs du Jourdain.

(sources) n. pr., ville de la tribu de Benjamin, I Sam. 25. 44.

et בְּלְיֵח n. pr. Goliath, géant philistin, tué par David, I Sam. 17. 4, 23.

יולל (sing. בָּלָלוּ, plur. בָּלָלוּ, imper. bis et bi, une fois by Ps. 119. 22) Etre rond (v. les dérivés: tourner, rouler): ילות אָבֶנִים גִּוֹלוֹת Jos. 10. 18, roulez de grandes pierres; אַלּוֹרָהַ מָּבְרַיָּם ניבם Jos. 5. 9, j'ai roule de dessus vous, c.-à-d. j'ai ôté de vous, la honte de l'Egypte; אול עלדיי הַרְּמָה Ps. 37. 5, confie à Dieu ta voie, recommande-lui ta vie; sans reg.: אל אַל־רֵי יַשָּלְטֵרוּע Ps. 22.9; adj.: lui qui se confie en Dieu; ou impér. 3° pers.: qu'il mette sa confiance en Dieu, Dieu le sauvera; ou infinitif: se confier à Dieu (cela) le sauvera.

Niph. 1° Etre roulé: רְנְעֹלֵי בַּפְּטֶּר רְשָׁבֶּים וּנְגְּעֹלִי בַּפְּטֶּר רְשָׁבִּים וּנִגְּעָלִי בַּפְּטָר roulés comme un livre. — 2° Rouler, se précipiter, fondre: רְיֵבֵל מְשֵּרֵים בְּשָׁרֵט Amos 5. 24, le jugement fondra (sur vous) comme l'eau (comme un torrent).

Poual. Étre roulé, être vautré : יְשִּׁמְכָּהוּ קימִיקְלָּח בְּרָמִים Is. 9. 4, le vêtement roulé

dans le sang.

Pilp. Faire rouler: נְגַלְּנֶּלְמִיךְ בְּרְדַּעְּלְנֵים Jér. 81. 25, je te ferai rouler du haut des rochers.

Hiph. יַיָּנֶל אָד הָאָבָן Gen. 29. 10, il roula (enleva) la pierre (de dessus le puits).

Hithp. Rouler, se précipiter : מְּתִּוּלֵל Il Sam. 20. 12, roulant dans son sang לְּדִּיְתִּוּלֵל עָלֵים; Gen. 43.18, pour se précipiter sur nous, pour nous accabler.

Hithpalp. קרוז לייין דיין אַלְּגְלי Job. 30. 14, sous la tempête, ou dans ma désolation, ils se précipitent sur moi.

ንදት n. pr. m. 1° I Chr. 9. 15. — 2° Néh. 11. 17.

לְלִי chald. m. Objet qui doit être roulé, c.-à-d. lourd, pesant: אָבָּרְ בָּלָּלִּ Esdr. 5. 8, des pierres lourdes, grandes.

תַּלְלֵּר מִינְרָם, m. (rac. בְּלָרִם, pl. בְּלֶּרְם, const. בְּלֶּרְם Dob Piente, excrément: מְלָלֵּר לְּנָבְּח לְּנָבְּח לְנָבְּח לְנָבְּח לִנְבְּר Dob 20. 7, comme son excrément il sera rejeté, il périra à jamais; בְּלְלָרִם בַּבְּלָּרָם בַּבְּלָּרָם בַּבְּלָּרָם בַּבְּלָרָם בַּבְּלָרָם comme la fiente, la boue.

ילבל n. pr. m. Neh. 12. 36.

ינישַח אַלִּיִדוּ אָּדּדְתּוּ וַיּנְלֹם ? Plier נישַח אַלִּיִדוּ אָּד־אַבְּרְתּוּ וַיּנְלֹם ? II Rois 2. 8, Elie prit son manteau et le plia.

בּלְמִי רָאּ עֵינְיךְ Ps. 139. 16, tes yeux ont vu ma masse informe (lorsque je n'étais qu'une matière informe).—
* 2° אָלָם Aboth, homme sans intelligence, stupide.

מלן מלן. Solitaire, abandonné: וְאֵיִר שְׁכוּלְּהְ וְנְלְּבִּיּהְ וּ וְלְבִּיּהְיִה Is. 49. 21, je suis privée d'enfants et seule, abandonnée; חַלֵּילָה חַוּיא יְדִי בַּלְבִּוּר Dob 3. 7, que cette nuit soit déserte, dans la solitude; בּלְבָּוּר בַּלְבָּרִי Job 30. 3, avec la pauvreté et la faim ils étaient abandonnés, ou : ils étaient maigres, secs, de misère et de faim.

עלי אַרל אַרל (וועני בּרְעַנְלְּבְּלְי אַרְלּבְּלְּבְּרְעִנְלְּבְּלְּבְּרְעִנְלְּבִּל (Prov. 20. 3, mais chaque sot se méle (de la querelle); בְּלַבְּרְבְּעְלְבִּי (Prov. 18. 1, il se méle de tout ce qui est sage, sensé, c.-à-d. se donne l'air d'aimer la sagesse; selon d'autres, il s'irrite contre tout ce qui est sage; Prov. 17. 14, avant que la querelle s'engage.

תול אין ה. pr. m. 1° Gelad, fils de Machir; nom patron. אין Jug. 11.1.—
2° Galaad, province au dela du Jourdain, Nomb. 32. 26, dans laquelle se trouvaient une ville et une montagne de ce nom, Gen. 31. 21, Osée 6. 8.

בּלְעֵר n. pr. d'un monument de pierres élevé par Jacob (monceau de témoignage), Gen. 31. 44-48.

Di conj. 1° Comme אָת Aussi, même, pourtant: רַצָּע בְּיִבְּע בְּיִבְּע בְּיִבְּע בַּיבְּע בַּיבְּע בַּיבְּע בַּיבְּע בַּיבְע בַּיבּע וּ Prov. 14. 13, même quand on rit le cœur souffre;

אַם לארַרָּלוּי לִּדּ Ps.129. 2, pourtant ils ne m'ont point vaincu. Quelquefois mis par surabondance : וַיַּאַדֶּוֹב נַּם־אַז־רַחַל נִילָאַה Gen. 29. 30, il aimait Rachel encore plus que Léa; אַר־חַשוֹב נְקַבֵּל Joh 2. 10, nous accepterions le bien! Pour donner plus d'énergie à l'expression: ראָח אָם ראָח I Sam. 24. 12, vois, vois donc! וְכְצֵּסָחָה אֶרָהָה וְם־עָּצֵס I Sam. 1. 6, sa rivale lui causa chagrin sur chagrin. bi — bi Et, et aussi, comme, de même que, ainsi que : אַם־הָּסְפּוֹא רָב יִנְנָט Gen. 24. 25, nous avons de la paille et du fourrage en abondance ; בַּם־אַנַרָּניי ום אַשָּׁר־נִמְצָא דַעָּבִיעַ בְּיָדוֹ Gen. 44. 16, et nous et aussi celui entre les mains de qui la coupe a été trouvée; אַם־הַמּיל בושים Exod. 5. 14, hier comme aujourd'hui ; לַמָּח אֲשִׁפֵל אָם־שָׁנֵיכָם Gen. 27. 45, pourquoi serai-je privé (en un jour) de vous tous les deux ? אָם כִּי־חַרָבוּ הַפָּלַח Is. 1.15, quand même vous multiplieriez vos prières; חַלְשַׁבְּחָנָת הַשָּׁבָּת Is. 49. 15, quand même celles-ci oublieraient.

אָרָאָ Kal inusité. Pi. Boire, humer: אָרָאָי Job 39. 24, (le cheval) hume la terre, c.-à-d. dans sa course rapide il semble dévorer la terre; selon d'autres, il enfonce la terre (en piaffant).

Hiph. Faire boire: תַּבְּמִיאֵינְי נָאְ מְצָט־פֵּים Gen. 24. 17, donne-moi à boire un peu de l'eau (qui est dans ta cruche).

אנים אונים אונים

ת לְּחֶר m. Nom d'une mesure de longueur: אָרְעָּה Jug. 3. 16, sa longueur était d'un gomed, coudée ou empan.

וְנְמָּדִים : m. plur. Ex. unique בְּמָּדִים בּבּג Ez. 27. 11, les guerriers étaient dans tes tours; selon d'autres, nains, pygmées, de מָּבּי, hommes de courte taille.

לְמִוּל (sevré) n. pr. m. I Chr. 24.17.

Is. 18, selon les œuvres, les mérites; קָלְּהָת רָלְּמָח רָלְּמָח רְלְּמָח רְלְמָח רְלְמָח רְלְמָח רְלְמָח רְלְמָח רִלְּמָח רִּלְמָח רִלְּמָח רִלְּמָח רִלְּמָח רִלְּמָח רִלְּמָח רִלְּמָח רִּלְמִי רִשְׁלֵּהְ רַשְׁמִילָּה וַ תִּאֹצִי II Sam. 19.37, pourquoi le roi m'accorderait-il une telle récompense?

ነነር፤ n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, II Chr. 28. 18.

י הְּמַשְׂרְיָאוֹת f. plur. Géométrie: מְּבַּיְרְיָּאוֹת Aboth 3. 19, les calculs des révolutions célestes et la géométrie.

י לְמִילוּח f. Pratique, exercice: אָמִילוּח Rituel, la pratique des bonnes œuvres, la charité, la bienfaisance.

נְבַּל [fut. לְבַל) 1° Faire du bien ou du mal, causer du bien ou du mal à quelqu'un; avec l'accusat. : אַמַר וּמֵילְתַּוֹנָי ו בשובה ואַני אַמַלְּחִיךְ חַרְעָח I Sam. 24. 18, tu m'as fait du bien, et moi je t'ai fait du mal. Avec נָמְלוּ לָחֶם רָעָּח: Is. 3. 9, ils s'attirent le mal à eux-mêmes (par leurs actions). Fréq. sans maio faire du bien, נמַל נַפָּשׁוֹ אִישׁ חַסֶּר: combler de bienfaits Prov. 11.17, l'homme pieux fait, attire, du bien à son âme. Avec פִּר נָפֵל עַלַר: יַעַל Ps. 13. 6, car il m'a comblé de bienfaits; אָמל עֵל־עַבְיָּף Ps. 119. 17, accorde des bienfaits à ton serviteur. — 2º Rendre la pareille, récompenser, punir; avec l'accus., avec יָנְמָלֵנִי רַי בְּצָרָכִר : לָ et יָנָמְלֵנִי רַי בְצָרָכִר Ps. 18.21, Dieu me rendra, récompensera, selon ma droiture; יָּתְעָּזִי־תָּם וֹמָלָים עלרט II Chr. 20, 11, et voici comment ils nous récompensent (ils rendent le mal pour le bien); ילא כַעַוֹנֹחַיני וָמַל עָלֵיני Ps. 103.10, il ne nous a pas punis suivant nos péchés; אַלְ בַּיַּ תְּגְּמָלוּ־זֹאַת Deut.

32. 6, est-ce ainsi ainsi que vous récompensez Dieu, c.-à-d. que vous montrez votre reconnaissance pour ses bienfaits?

II איי איי וואס איי איי וואס איי איי וואס איי א

Niph. Étre sevré : נֵינְבֶּל נַיְּנֶּלֶר Gen. 21.8, l'enfant grandit et il fut sevré.

ת (plur. إِفِوْرَت m. et f. (plur. בְּשָׁלָים Gen. 24. (mâle et femelle): בְּשָׁרָה בְּיִלְים בּי Gen. 24. 10, dix chameaux; מְפָלִים בִייִּרְקוֹהוּה Gen. 32. 15, des femelles de chameaux qui allaitaient (leurs petits).

יְּבְילֵי (qui garde les chameaux) n. pr. m. Nomb. 13. 12.

קליאֵל (récompense de Dieu) n. pr. Gamliel, chef de la tribu de Manassé, Nomb. 1. 10.

רְיִבְּיִר (fut. רְבִּיִר) 1° Accomplir, achever: לְּאֵל וֹמֵיר עָבֶּיר Ps. 57. 3, (j'invoque) le Dieu qui accomplit (sa faveur) pour moi, ou qui achève, défend, ma cause; אַר בְּבָיר בְּבִיר Ps. 138. 8, l'Éternel achèvera, défendra, ma cause, ou achèvera en ma faveur (ce qu'il a commencé).— 2° Cesser, finir, n'être plus: רְבָּיִר בָּיִר בְּיִר וֹנִיר Ps. 7. 10, que la perversité des méchants cesse; אַרָר יְבִיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר אַרַר ? Ps. 77. 9, sa parole a-t-elle fini, cessé, pour toutes les générations? רְבִּיר וֹנִיר ? Ps. 12. 2, car il n'y a plus d'hommes nieux.

7.12. se rapporte à Esdras, docteur accompli, savant; selon d'autres, (le roi à Esdras et à) tous les autres; d'autres traduisent : (paix) parfaite, salut!

קלי n. pr. 1º Gomer, fils de Japheth, Gen. 10. 2. — 2º Gomer, un peuple au

Nord, Ez. 38. 6. — 3° Gomer, femme du prophète Osée, Osée. 1. 8.

קַרְיָה (que Dieu a rendu parfait) n. pr. m. Jer. 29. 3.

יבְּקְיָהוּ n. pr. m. Jér. 36. 10.

ול m. et f. (rac. אָם, avec suff. אוּגָּי, plur. בּיְשֵּׁעֵיהְ אֵלְיִהִים גַּרְבְּעֵירָן. Jardin: יְנָשְׁעֵיהְ אֵלְיִהִים גַּרְבְּעֵירָן. Gen. 2. 8, l'Éternel Dieu planta un jardin dans le pays d'Eden; בְּּבְרָהִי Gen. 13.10, comme le jardin de l'Éternel (l'Eden); מְנֵיְרִי מְיִרְיִם Deut.11.10, comme un jardin potager.

Niph. Étre volé: יָאִם־אָנֶב הַיְנֶב מֵינָבּוּ Exod. 22. 11, mais s'il lui est volé?

Pi., comme Kal: סְגַּוְבֵּר דְּכָרִי 30, qui dérobent mes paroles (les uns aux autres); יַינְנֵב אָרָשְׁלוֹם אָרִילֵב אַיְשָׁלוֹם אָרִילֵב אַרְשָׁר II Sam. 15. 6, Absalon gagna le cœur de tous les gens d'Israel (il s'insinua auprès d'eux en les trompant).

Pou. passif: מריגיב אובתי Gen.40.15, car j'ai été enlevé; זאַנר יִנֶנֶב Job 4. 12, une parole m'a été dite à la dérobée.

Hithp. : נַיִּתְגַּוֹב הָשֶׁם בֵּיוֹם חַחוּא לָבוֹא חָעִיר II Sam. 19. 4,, le peuple en ce jour entra furtivement à la ville.

שְּלֵב m. Voleur: אָנָר Jer. 2. 26, comme le voleur est confus; טְּנָבִים Obad 5, des voleurs.

קבר הובין. f. Vol., objet volé: רְּנְבָּהוּ Exod. 22. 3, la chose volée; בּנְבָּהוּ 22. 2, pour son vol.

ስጋኒት n. pr. m. I Rois 11, 20. 🦠

קּבְּרָה (ע. אָבְ: plur. מְּבְּרָה אָיָרְ לָּבְּּר וּשִׁרְּבְּיִם אֵיךְ לָּבְּּר וּשִׁר מִים אֵיךְ לָּבְּר וּשִׁר מִים אֵיךְ לָּבְּר וּשִׁר מִים אַיךְ לָּבּר עִבְּיִר מִיִּבּים אַיךְ לָּבְּר וּשִׁר מִים אַיך לִּבְּר וּשִׁר מִיבּים אַיךְ וּשִּר מִינִים אַיךְ Is. 1. 30, comme un jardin qui n'a point d'eau; כְּיִר Nomb. 24. 6, comme des jardins près d'un fleuve.

קּנָה אָנוֹז f. (const. רְּנָאָה). Jardin : אַנָּיז אָנּיז Cant. 6. 41, le jardin des noyers; רְּנָאָ בּיבוּן הַשְּּלֵּהְ Esth. 1. 5, le jardin du palais du roi.

ילְנְיִי m. pl. (const. נְּנְיִי חַ. 1°Trésors: מְּנְיִי הַשְּלֶּבְּיּ Esth.3.9, les trésors du roi.—
2° Boîte, caisse: בְּנְנְיִי בְּרִיֹמִים Ez. 27.
24, et avec des caisses pleines d'étoffes riches.

בְּבֵרת נְּנְיָא chald. plur. Trésors: מְבֵרת נְּנְיָא Esdr. 5.17, dans la maison du trésor. בְּנִיבֶּת m.: יְנְנְיַבֶּת I Chr. 28.11, et les chambres du trésor (du temple).

לְבָּל Protéger, secourir; avec בַּל Is. 37. 35, je protégerai cette ville; inf. sans régime: בַּל וְתָּבְּיִר tis. 31. 5, protéger et sauver.

בּן יָנֵן דֵי צְבָאוֹת עַל־יִרוּשְׁלָם: Is. 31. 8, ainsi l'Eternel Zebaoth protégera, secourra, Jérusalem; avec בְּעֵד יוֹשֶׁב וְירִשְּׁלֵם Zach.12.8,l'Eternel protégera les habitants de Jérusalem.

(jardinier) n pr. m. Néh. 10.7, appelé aussi יוֹיָהְ Néh. 12. 4.

אָנוּה Mugir, beugler: אָבּרְ וְנָעוֹי I Sam. 6. 12, allant mugissant : אָם יְנָעָּר שׁוֹר Job 6. 5, le bœuf mugit-il (près de son fourrage)?

ח. pr. d'un endroit près de Jernsalem, Jér. 31. 39, העים vers Goah.

Niph. pass. שֶׁם נְגְעֵל סָגֵן אָבּוֹרִים II Sam. 1. 21, là a été rejeté, répudié, le bouclier des héros.

Hiph. שורו עבר ולא בגעל Job 21. 10,

son taureau (couvre) la vache, et il ne rejette pas la semence en dehors, sans féconder; selon d'autres: sa vache conçoit et ne rejette, n'avorte pas.

אל n. pr. m. Jug. 9. 26.

געל m. Répugnance, degoût: בְּּמְשֵׁהְ Ez. 16. 5, par le dégoût que ton corps inspirait, ou: étant un objet de dégoût et d'horreur à toi-même.

על Reprimander, menacer; avec אָר Reprimander, menacer; et l'acc.: ניגער־מוֹ אַבְּדוּ Gen. 37. 10, son père le réprimanda; נַעַרַתַּ גוּרָם Ps. 9. 6, tu as réprimandé (châtié) les nations; יָנְעֵר יַיִי בְּּדֶּר הַשְּּשְׁטֵן Zach. 3. 2, l'Eternel te réprimande, o Satan! il te menace, te dompte ; וְנָצַרְתִּי לָכֶם נָאֹכֵל Mal. 3. 11, je réprimanderai en votre faveur le dévastateur, c.-à-d. j'empêcherai les insectes de dévorer vos fruits; יוני לער לַכֶם אַת־חַזַּרֵע Mal. 2. 3, je réprimanderai à cause de vous la semence (pour l'empêcher de produire), ou: je la détruirai ; ניגער בנס־סום ניבורב Ps. 106. 9, il réprimanda, menaça, la mer Rouge, et elle sécha.

לְּעֵרָה Reprimande, menace: וְלֵץ אָבָרוּ Prov. 13. 1, le moqueur n'écoute pas la réprimande; מְּפְנֵי גַּעָרַה Is. 30. 17, (vous fuyez au nombre de mille) devant la menace d'un seul; Ps. 104. 7, (les flots) fuient devant tes menaces.

נְתְּנְעֵשׁ וַתִּרְעֵשׁ Etre ému, secoué : נְתְּנְעֵשׁ וַתִּרְעֵשׁ Ps. 18. 8, la terre est émue, secouée, elle tremble.

Pou. רְגַּבְּשׁר צָם Job 34. 20, des peuples chancellent (et périssent).

Hithpa. יָתְּנְפֵשׁ וַתְּרְפֵשׁ הָאָרֶץ (keri tippa.) II Sam. 22. 8, la terre est secouée, elle tremble; פַּנְּהָרוֹת יִרְאָנְפָשׁוּ מֵיכָּיוּי Jér. 46.7, ses eaux sont agitées comme des torrents.

Hithpo. Etre agité, chanceler: יְּיִתְיְנְעָּשׁיּ אַלְּיִּתְּיִתְּיִלְּעָּׁהְּ Jér. 25. 16, ils chancelleront, ils seront hors d'eux-mêmes (comme des fous).

שׁעֵשׁ n. pr. d'une montagne de la tribu d'Ephraîm, Jos. 24. 30: מַתְּלֵי נָבָשׁ

II Sam. 23. 30, plaines de Gaas, au bas de cette montagne.

마시크 n. pr. m. Gaetham, fils d'Eliphas, Gen. 36. 11.

א. 1° (comme בן) Dos, sommet: קרָת מְרֹמֵי מְרָמֵי מְרָמֵי מְרָמֵי מְרָמִי מְרָמִי מְרָמִי מְרָמִי מְרָמִי מְרָמִי מְרָמִי מְרָמִי מְרַמִּי מְרַמִּי מָרִמִי מָרִמּי (comme מָנּמִי בּרֹמִי (בּרֹא בּרֹי Exod. 21. 3, s'il est venu seul, de sa personne, c.-à-d. sans femme ni enfants.

וְנְשִּין. chald. (plur. יְשְּבַּוּ). Aile: יְנְשִּין הֹי Dan. 7. 4, elle avait des ailes d'aigle (v. אַנָאַר).

m. Nom d'un arbre résineux, ou d'une espèce de cèdre : תַּבֶּר בַּעָּר בֹּעָר Gen. 6. 14, une arche de bois de Gopher (l'arche de Noé).

נְתַל נְמָרִית f. Soufre: נַחַל נְמַרִית Is. 30. 33, un torrent de soufre.

אָרָת m., אָרָה fém., part. de גאר Habitant, demeurant.

ר. אָרר (v. אָרְר.). אַר (v. אַרָר).

אָרָא n. pr. Gera, fils de Benjamin, Gen. 46. 21.

m. Gale seche: des hommes, Lév. 21. 20; des bêtes, Lév. 22. 22.

23. 38. — 2° D'un homme, II Sam. 23. 38. — 2° D'une colline près de Jérusalem, Jér. 31. 39.

קרברים m. (plur. בְּרָבֶּר). Grain d'un fruit, baie: שְׁיַבְּרִים שְׁלְשֶׁח נַּרְבָּרִים Is. 17. 6, deux ou trois baies (olives).

יַנְגָּלְרוֹת f. pl. Cou: יַנְגָּלְרוֹת Prov. 1. 9, et une parure, un riche collier, pour ton cou.

קרְשָׁי n. pr. Girgasi, fils de Chanaan, Gen. 10. 16, souche d'un peuple chanaanéen, les Gergeséens, Gen. 15. 21.

לְרֵר (Ral inusité. Gratter. Hithp. Se gratter: לְּרִרְעָּרֶר מּוֹ Job 2. 8, pour se gratter avec cela.

לְּרָה Kal inusité. Pi. Exciter, toujours avec מָדוֹן querelle: אִישׁ חָפֶּח יְנֶרָת Prov. 15. 18, l'homme colère excite des querelles.

Hithp. 1° S'exciter, s'irriter; avec : יַטְּיְרָה רָח יִתְּגָרה בָם Prov. 28. 4, ceux qui observent la loi s'irritent contre eux. — 2º S'engager dans un combat, altaquer, combattre : אַל־הְּתְעַרוּ בַם Deut. 2. 5, ne les attaquez pas ; פָּר בָיֵר הְתְּנָּרִית Jér. 50. 24, car tu as lutté, tu t'es révoltée, contre le Seigneur ; וָאֵל־תִּתְנַר. בָּם המחשה Deut. 2. 9, tu ne t'engageras pas dans un combat avec eux; יָרְעַרָה המְהַלְּחֵבְ Dan. 11. 25, il engagera un içtin תַּלְנָּבֶּח תִּלְנָּבֶּח בְּרָבֶּח המשוב: combat; de même II Rois 14. 10, pourquoi veux-tu t'engager dans une malheureuse entreprise, t'exposer au malheur? וַיִּרְעַּבֶּר ער מעלות Dan. 11. 10, il poussera le combat, il avancera en combattant, jusqu'à la forteresse.

2º Guera, petite pièce de monnaie, la vingtième partie du sicle : בְּשְׁרֵים בַּּנֶתְם Exod. 30. 13, le sicle est de vingt guera (v. בְּצִּיבִית). m: (cónst. יְּהִיהְ). Gorge, gosier; cou: יְּהָא בְּנְהוֹ Is. 58. 1, cris de la gorge (à haute voix); יְבָּר בְּנָהוֹ Ps. 5. 10, leur gosier est un sépulcre ouvert; יְבָּר וֹן נְמִירוֹת נְּרוֹן Is. 3. 16, (les filles de Sion marchent) le cou tendu (la tête haute, flèrement).

ל הרות בינות ליינות היינות היינות היינות היינות היינות היינות ליינות בינות היינות בינות ב

לְכֵּוֹ Kal inusité. Niph. (comme נְּבְּוַרְ בִּיּרְבְּיִר מִנְנָר Ps. 31. 23, je suis retranché, rejeté, de devant tes yeux.

יחי (כְיִי ou לְיִי n. pr. d'une peuplade voisine des Philistins, I Sam. 27. 8 (keri לְּוֶרִי).

הְרֵיִים n. pr. d'une montagne, la montagne de Garizim, dans le pays d'Ephraim, en face du mont Ebal, Deut. 11. 29.

תַּבְי m. (rac. נְּבָּד.). Hache, cognée: לְּבְּיֹחַ עָּלָּד גַּרְדָן Deut. 20. 19, pour pousser, mettre la hache, la cognée à (la forêt).

נורל (v. גורל).

לא נְרְמוּ לַמֹּמֶר: (עָּרָם: Voph.3.3, ils ne gardent, ne laissent point même les os jusqu'au lendemain matin.

Pi. Briser, ronger les os: בְּעַלְּמְרָּיִלְּאַ Nomb. 24. 8, il brisera leurs os; metdph. יְּבָּים הָּיִלְּיִלְּיִּתְּיִלְּיִלְּיִּתְּ בְּעַרִּבְּלִי Ez. 23. 34, et tu briseras de tes dents les morceaux (de cette coupe), ou: tu les rongeras, c.-à-d. tu sécheras les plus petites gouttes qui y resteront.

לב" Causer, exciter: רָּנָהוּ Aboth, causant du mal, du malheur.

grés mêmes; selon d'autres, sur le plus haut des degrés.

בְּלֶּכְלְיוֵרְמֵירְוּוֹן נַשְּׁכְּלְּי. chald. Os: וְכָלִינְרְמֵירְוּוֹן נַשְּׁכְּוֹי Dan. 6. 25, et ils leur brisèrent tous les os. יבְּלֵי (osseux) ח. pr. m. I Chr. 4. 19.

רַסְח נַמְּשֶׁר : Ps. 119. Ps. 119. 20, mon âme est brisée (languissante).

Hiph. Rompre, broyer: יַנְּנְרֵט מָּנְעָץ בּינְרֵט Lament. 3. 16, il a brise mes dents par des cailloux.

ערע (v. גרע) Oter, diminuer, retrancher, couper, retirer: וְבַל־זַכֵּן וְרַנָּה Jér. 48, 37, toute barbe sera coupée, rasée; לארינרע מְשַהִּים עֵינִיו Job 36. 7, il ne retirera pas ses yeux du juste; יגם־אַנִי אַגָרַע Ez. 5. 11, moi aussi je retirerai de vous (mes yeux); selon d'autres: je vous diminuerai, je vous réduirai à rien ; אַל־הְּנְרַע דָּבֶר Jer. 26. 2, יְלֹא תַּנְרֵע ; n'en retranche pas un mot Deut. 13. 1, tu n'en retrancheras rien ; יָתְגָרֶע שִּׂיתַח לְפְנֶי־אֵל Job 15. 4, tu diminues, tu arrêtes, la prière devant Dieu; וְתֹּגְרֵע אֵלֶיף תְּבְּטָח Job 15. 8, la sagesse auprès de toi est-elle si peu de chose? ou: as-tu attiré à toi seul la sagesse? selon d'autres: et cependant la sagesse te manque.

Niph. Etre retranché, être diminué, être moindre, être inférieur: לְּמֵּח יַּנְרֵכּע עַּמְח יַנְרָכּע Nomb. 27. 4, pourquoi le nom de notre père serait-il retranché (de sa famille)? quelquefois unipers.: יְבְּיֵרְכָּ אַרְיִרְיִם יִּנְרָכִי וּעָרָע Nomb. 36.3, il sera retranché de la part de nos possessions; אַרְ נִבְּרָע דָּבָר דָּבָר דָּבָר בַּרָב דָּבָר בַּרָב דָּבָר בַּרַב דָּבָר בַּרָב דָּבָר diminué de votre travail; לְּמֵּח נְּמָרֵל Nomb. 9. 7, pourquoi serions-nous inférieurs (aux autres)? ou : pourquoi sommes-nous privés (d'offrir, etc.)?

Pi. Diminuer, rendre fin: מֵר ְיְנֵיכּ Job 36. 27, car il diminue, rend fines, les gouttes d'eau; selon d'autres: il attire, amasse, les gouttes d'eau.

בְּרֵלְ בִּילֵּין בְּיָפֶּם: Iug. 5. 21, le fleuve de Cison les a entraînés, emportés.

לְנֵיר , רְנִיר , רְנִיר , attirer, attirer, emporter: יְבֹּרֵדְעּ בְּיָרְמִי , וּבֹּר . 1. 15, il l'attire dans son filet: יְבֹּרַדְעָּ בְּיִרְמִי , tire dans son filet: יִבְּרַבְּיִּרְמִי , l'attire dans son filet: יְבֹּרַדְעָּ בְּיִרְמִי , l'attire dans son filet . — 20 Attirer en haut (les aliments), c.-à-d. ruminer: יְבִּרְ לֹאִריִנְּרְ , Lév. 11. 7, mais il ne rumine pas (ou forme Niph.).

Pou. Etre scie: מְּנְרֵרוֹת תַּמְנֵרֵת I Rois 7. 9, (les pierres) avaient été sciées avec une scie.

תְּבֶּר n. pr. Guerar, ville des Philistins, Gen. 20. 1: נַחֵלִּבְּרָר Gen. 26. 17, la vallée de Guerar.

קרש אָרָש m. Objet broyé, princip. des grains: בְּיָשׁ בִּישֶׁל Lév. 2. 14, des grains broyés, sortant d'épis pleins; אָרָשׁ vers. 16, de ses grains broyés.

לְרֵשׁ Chasser, répudier, rejeter: יְּתְּנִיּי Exod. 34. 11, je chasserai devant vous les Amorrhéens; אָאָדּיָהְאָמִיִּי Lév. 21. 7, une femme répudiée par son mari; יַּנְיְשׁיּ וְיִּיִים Is. 57. 20, ses eaux rejettent sur le rivage la vase et la boue.

Niph. 1° Étre chassé, rejeté: נְגְרְשָׁתְּרּי Jon. 2. 5, je suis chassé, rejeté, de devant tes yeux.—2° Étre agité (des flots que le vent soulève et chasse): וְנִיְרְשָׁיִים מַּיָם נִגְּרָשׁ Is. 57. 20, les méchants sont comme une mer agitée; Amos 8. 8, il sera agité et submergé comme par le fleuve de l'Égypte.

Pi. Chasser: מְרָי תְּינֹים Gen. 4. 14, tu m'as chassé aujourd'hui (de la

surface de la terre); אָנֶשׁ רְאָאָדוּ Gen. 21. 10, chasse cette servante.

קרש אין אין m. Co qui est poussé dehors, ce qui est produit: קרש ירוחם Deut. 33. 14, le produit des mois (les fruits que chaque mois produit).

קְּלְשָׁה f. Expulsion, action de chasser quelqu'un de ses biens: חרימו גְּרְשׁרָה Ez. 45. 9, faites cesser, épargnez, vos exactions à mon peuple, ou vos tributs, impôts.

הַרְשׁוֹן n. pr. Gerson, fils de Lévi, Gen. 46. 11; n. patron. בְּישׁוֹן Nomb. 3. 23.

בּרְשׁׁם (étranger en ces lieux) n. pr. Gersom, fils de Moise, Exod. 2. 22.

ק'שור n. pr. Gessur, province de la Syrie, II Sam. 15. 8.

n. pr. 1° D'une peuplade qui habitait les vallées au bas du mont Hermon, Deut. 3. 14.—2° D'une peuplade dans le voisinage des Philistins, Jos. 13. 2.

לְּשֵׁם. Faire kalinusité. Hiph. (v. בְּשַׁם, Faire pleuvoir: דְיַשׁ בְּתַרְבֶּלִי תַאוֹיִם מַנְלְשִׁמִים Jér. 14. 22, y a-t-il parmi les faux dieux des nations qui fassent tomber la pluie?

្រុក ស្រុក ស. Néh. 2. 19; ងហ្គុំ Néh. 6. 6.

בים לא גְשְׁבְּח מְּדִים וְעֵם : Ez. 22. 24, elle n'aura point sa pluie au jour de la colère (ou Pou., de שִׁנָּי, elle ne sera pas arrosée de pluie).

ולש n. pr. 1° Gessen, province de l'Egypte, dans laquelle demeurèrent

les Israélites depuis Jacob jusqu'a leur délivrance, Gen. 45. 10. — 2° Ville et contrée dans les montagnes de Juda, Jos. 10. 41, 15. 51.

자무박취 n. pr. m. Neh. 11. 21.

נְשֵׁשׁ Kal inusité. Pi. נְשֵׁשׁ tâtonner, marcher en tâtonnant: נְשָׁשָׁח כַּצִּוְרִים כִּיר Is. 59. 10, nous allons comme des aveugles en tâtonnant le long du mur.

קרבון בְּנֵית: f. (pl. רוחוי). Pressoir: עְּרֵבוּן בְּנַית: 63, 2, comme (les habits) d'uu homme qui foule le vin dans un pressoir.

n. pr. Une des cinq villes principales des Philistins, I Sam. 6. 47; ran de Gath, II Sam. 6. 40.

soir creuse) n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 13.

ville de la tribu de Benjamin, Néh. 11. 33.

Nom d'un instrument de musique (en forme de cuve), Ps. 8. 1, 81. 1; peut-être de ra, psaume composé à Gath.

ካንት n. pr. Gether, fils d'Aram, Gen. 10. 23.

וֹיִרִים! (pressoir de grenades) n. pr. d'une ville de la tribu de Dan, Jos.

אין chald. (hébr. היו et האיז) pronom démonstratif fém. Cette, celle-ci, cela: בְּא לְרָא Dan. 5. 6, celle-ci à celle-là (un genou heurtait l'autre); הַלְּא דָא־רִדְּרָא Dan. 4. 27, n est-ce pas là cette grande Babylone?

Hiph. Causat. du Kal: וּמְדִיבֹּח נְפָשׁ Lév. 26. 16, qui feront souffrir votre ame (pour בְּרָאִיבֹח, ou Hiph. de בּרָאִיבֹח).

רְּלְּכָה f. Angoisse, terreur : וּלְמָנֶיר Job 41.14, la terreur saute, court, devant lui (v. le même exemple à קויץ).

וְדַאָבוֹן מָשׁ m. Souffrance : יְדַאָבוֹן נְפָשׁ Deut. 28. 65, et la souffrance, la tristesse de l'âme.

קְּבְיאִים דָּאג (v. קְב, Poisson: מְבִיאִים הָאג Néh. 13. 16, (qui) apportaient des poissons.

אָרָ Craindre, être inquiet, être en peine; avec et sans rég.: אָרָ רֹאֵג אָר Ife. 38. 19, je crains les Juiss (je crains qu'ils ne me maltraitent); וְרַיִּהְיִּה לֹא רַיְאָנִי תַּשׁנֶּה לֹא רַיְאָנִי מַשְּׁרָּה לֹא רַיְאָנִי מַשְּׁרָּה לֹא רַיְאָנִי מַשְּׁרָה לֹא רַיְאָנִי מַשְּׁרָּה לֹא רַיְאָנִי מַדְּעָּיִ לֹא רַיְאָנִי מַדְּעָּיִ לֹא Ps. 33. 19, je suis inquiet à cause de mes péchés; רְיָבָּג לָּנִי Ps. 35. 19, je suis inquiet à cause de mes péchés; רְיָבָּג לָנִי I Sam. 9. 5, (de peur) qu'il ne soit en peine de nous.

ראֵל (craignant) n.pr. Doeg, Iduméen au service de Saul, I Sam. 21.8 (בוֹינֵג chethib, I Sam. 22.18).

קּאָנְה f. Crainte, inquiétude, souci: בּיָבְּיּה בּרָא בּרָבּיּר Ez.12.19, ils mangeront leur pain dans la crainte; בְּיָבִי רַשְׁתְּחָה Prov. 12. 25, l'inquiétude dans le cœur de l'homme l'abat.

Deut. בְּאֲשֶׁר יִרְאָת תַּשִּׁשׁר Deut.

28. 49, comme l'aigle vole; רַיָּרָא צֶּלֵּר Ps. 18. 11, il vole, plane, sur les aîles du vent.

ገኝን m. Oiseau de proie, Lév. 11. 14; vautour? milan? (Deut. 14.13, on lit ray).

ח. pr. (v. רור n. pr.).

שות הוכ הות הוב הות הוב הוב הוב הוב הוב הוב בא הוב בא דו בא הוב בא דו I Sam. 17.34, il venait un lion ou un ours; דב שנה Prov. 17.12, une ourse à qui on a ravi ses petits; שתרם הערם הערם הוב בים II Rois 2.24, deux ourses.

רב chald. Ours, Dan. 7. 5.

אק" m. Force, vigueur. Ex. unique: דְּבָּאָדְיּ Deut. 33.25, et comme tes jours sera ta force, elle durera autant que ta vie; selon d'autres, comme ta jeunesse sera ta vieillesse (v. בָּאָב languir).

קבר שְּתְרֵי רְשֵׁיִרם : הּוֹבֵב שִּתְּיַ רְשֵׁיִרם Cant. 7. 10, (le vin) qui fait parler les lèvres de ceux qui dorment, ou qui glisse doucement sur les lèvres etc.

רַבְּב f. (rac. יַבְב). Propos; fréquem. mauvais propos, médisance, mauvaise reputation : נָיָבֵא יוֹמַף אֶּד־דִּיְבָּחָם רָעָה אֵל־ אַבּידַים Gen.37.2, Joseph rapporta leurs mauvais propos à leur père ; פָּר שָׁמַכִּעִּתִּר רְבְּרִם Ps. 31. 14, car j'ai entendu les discours injurieux (les outrages) de plusieurs ; וָדַבַּּחָדְּ לֹא חָשׁוּב Prov. 25. 10, et tes mauvais propos ne reviendront pas, c.-à-d. tu ne peux plus les retirer, rétracter, ou ta mauvaise réputation (résultat de tes mauvais propos) restera, ne s'effacera pas. — הוֹצִרא רָבָּח Répandre des calomnies, décrier: לְהוֹצִּרא ִ־נְּהָת עַל־רְזְעָרֶץ Nomb. 14. 36, en décriant le pays comme mauvais; Prov.10.18, et celui וימוֹצִרא דָבָּח חוּא כְּסִיל qui calomnie est un sot.

י פור אין m. Parole: קימיר Rit., en une seule parole, un seul commandement.

קלְרְבוֹרָת f. (pl. רְבּוֹרָת). Abeille: יְלַרְבּוֹרָת Is. 7.18, et à l'abeille qui est dans le pays d'Assur; צְרֵת דְּבִּיִר אַ אַשׁרּ Jug. 14.8, un essaim d'abeilles.

הנוה n. pr. Deborah, prophétesse et juge, Jug. 4. 4.

רְבָּח chald. Sacrifier (hébr. יְבֵּח Esdr. 6. 3, lieu où l'on sacrifiait des hosties.

רְבְּחִין (plur. רְבְּחִין) chald. Sacrifice, hostic, Esdr. 6. 3.

קריונים m. pl. Fiente de colombes: דְרְיוֹנִים m. pl. Fiente de colombes: keri, II Rois 6. 25, le quart d'une mesure de fiente de pigeon (cheth. הַרִייוֹנִים).

קביר m. (de דְבִיר l'endroit de la parole, de l'oracle). L'intérieur du temple, appelé aussi סָרָשׁ תַּשְּרְשִׁים le Saint des Saints: סָרָב לְדֵירָל וְלַדְּבִיר I Rois 6. 5, autour du temple et du sanctuaire.

קריר n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jug. 1. 11 (v. קריף).

רְבֵּלְהֹם f. (const. רְּבֵלֶּהְם, plur. רְבַלֶּהְם f. (const. קּבֶּלֶּה, plur. יְבַלֶּה figues, gateau de figues sèches: אַבָּקְה קּבָּלָה I Sam. 30.12, un morceau d'un gateau de figues; בְּלֵּה הְבָלָה figues sèches; plus compl. קּבָלָה הְאַנִים I Rois 20.7, un gateau de figues.

קלְה. pr. d'une ville, Ez. 6. 14. בּלְהֵים (deux gateaux) n. pr. d'une ville dans Moab, Nomb. 33. 46; appelée aussi בְּלְהֵיִם Jér. 48. 22.

רַבְּק et רְבִיק (fut. בְּיָדְיּ, inf. הַבְּקוֹ) 1º Etre attaché, rester attaché, collé; מצאשר וידבן דאזור אל־מָחנֵי : בּ et בָּאָשׁר יִדְבַּן אַרשׁ Jer. 13. 11, comme la ceinture est attachée autour des reins d'un homme; ולשונם לחבם הבקח Job 29. 10, leur langue était comme attachée à leur palais (par crainte); ולא־יִוֹבַּק בְּיֵדָה מְאוּמָח Deut. 13.18, qu'il ne reste rien attaché à ta main, tu ne prendras rien (de ce qui doit être détruit); אַפָּלֵר בְּטָּרוֹ דָבֵקוּ Job 41.15, les parties pendantes de sa chair sont (cependant) fortement attachées. —2° S'attacher, se joindre à quelqu'un : עם־דַוּנְעָרִים אֲשֶׁר־לִּי תִּרְבָּקִין Ruth 2. 21, tu te joindras à mes serviteurs; נַחָּלְבַּק בנערות בער 2. 23, elle se joignit aux servantes de Booz. — S'attacher à quelqu'un, lui être fidèle, l'aimer; avec מְּ et יִוֹשְׁהֵי : שְׁרָבִיק הַפָּח בַּ. 2.24, il s'attachera à sa femme; וְצְּהֶּם וֹנִיבְיִם בְּּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְיִם בְּיַבְּיִם בְּיַבְּיִם בְּיַבְּיִם בְּיַבְּיִם בְּיַבְּיִם בְּיַבְיִם בְּיַבְיִם בּוֹבְּיִבְיִם בּוֹבְּבִי בְּיִבְיִם בּוֹבְיבִי בְּיִבְיִם בַּיִבְיבָּ בַּבְּיבְים בַּיִבְיבָי בַּיבְיבִי בַּיבְיבִי בַּיבְיבִי בַּיבְיבִי בַּיבְיבִי בַּיבְיבִי בַּיבְיבִי בְּיבְיבִי בַּיבְיבִי בְּיבְיבִי בַּיבְיבִי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בַּיבְיבִי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בִּיבִיי בְּיבִיי בַּיבִיי בְּיבִיי בַּיבְיי בַּיבְיי בַּיבִיי בַּיבִיי בְּיבִיי בַּיבִיי בַּיבִיי בַּיבִיי בַּבְיבִיי בַּיבִיי בַּיבְיי בַּיבִיי בַּבְיי בַּיבִיי בַּיבְיי בַּיבִיי בַּיבִּיי בַּיבִיי בַּיבִיי בַּיבִיי בַּיבִיי בַּיבִיי בַּיבִיי בַּיבִיי בַּיבִיי בַּיבִיי בַּיבִּיי בַּיבִיי בַּיבִּיי בַּבְּיבִיי בַּיבְיבִיי בַּיבִיי בַּבְּיבִיי בַּיבִּיי בַּיבְיבִיי בִּיבִיי בְּיבִיי בַּיבְיבִיי בַּיבְיבִיי בְּיבִייי בְּיבִיי בַּבְּיבִיי בְּיבִייי בְּיבִיי בְּיבִייי בַּבְּיבִיי בְּבְיבִיי בַּבְּיבִיי בְּבְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִייי בְיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִייי בַּיבְּיבִיי בְּיבִּייי בְּיבִּיי בְּיבִייי בְּיבְיבִּיי בְּיבְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִייי בְּיבִייי בְּיבְיי בְּיבִייי בְּיבִייי בְּיבִּייי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבְיבְיבִייי בְּיבְּיבּיי בְּיבִּייי בְּיבְיבִּיי בְּיבִּי

Pi. דְבָּמֵל לְבֵּט בְּטִאְיֹדֶיך Rituel, attache notre cœur à tes commandements.

Pou. אְרְנֵכְים יְרְבָּקוּ Job 38.38, et lorsque les mottes de la terre étaient solidement jointes ensemble (s'attachaient entre elles); איש־בּאָחִירוּ יְרַבָּקוּ Job 41.9, l'un est fortement attaché à l'autre.

Hoph. passif: יְלְשׁוֹנִי מְדְבֶּק מְלְקוֹתִי Ps. 22. 16, et ma langue est attachée (est comme collée) à mon palais.

רְבָּק chald. Attacher: וְלָא־לָחֵוֹן הָבְקרן Dan. 2. 43, et ils ne demeureront point attachés l'un a l'autre.

רְבֵּק adj. verb. Attaché: רְבֵשׁ אֹחֵב דְּבֵק Prov. 18. 24, il y a tel ami plus attaché qu'un frère; יְבַקְח לִּכְנָח וֹלְכָנְח וֹלְנִים II Chr. 3. 12, attachée à l'aile de l'autre chérubin.

קבר לַּבֶּבֶּץ m. Jointure, soudure: אַמֵּר לַבָּבֶּץ זוֹב רְּנָא Is. 41. 7, il dit de la soudure: בין הוְבָּבִיץ וּבִּין הַשְּׁרִין וּבִּין הַשְּׁרִין IRois 22.34, entre les jointures de la cuirasse; selon d'autres, entre l'épaule et la cuirasse.

I קבר Parler, dire; parl.: קבר אַלָּרָי Job 2. 13, nul ne lui dit auzune parole; חוות אַלְּמְּיָה לְּבְרֹח Nomb.27.7, les filles de Selophhad parlent bien, c.-â-d. elles ont raison; דְּבָר יִבְּר צֵל - אָמְנְיוֹ Prov.25.11, une parole dite à sa place; ווּהַ בִּרְבָרָהְ Ps. 81.6, afin que tu sois reconnu juste dans ton dire, dans ce que tu as dit.

Niph. S'entretenir: אַז נְּדְבֵּדְיּ נִיְּרָאַ רִיּי Mal. 3. 16, alors les hommes qui craignent Dieu s'entretiendront entre eux. Avec בי נְדְבַּרִים בְּּדָּר בַּבְּרָ 33. 30, qui s'entretiennent de toi; בַּרְבָּרָים בְּּרָּ Ps.119. 23, ils s'entretiennent de moi, ils parlent contre moi; בּרָרָה Mal. 3. 13, qu'avons-nous dit contre toi?

Pi. (יִדְבֵּר, avec pause הַבָּר, fut. יִדְבֵּר). Parler, dire; absol. et avec rég.: פַּר רַר הַבֶּר Is. 1. 2, car l'Eternel a parlé; מל אַשׁרי דְּבֶּר הֵי Exod.24.7, tout ce que l'Eternel a dit. La personne à laquelle on parle se construit avec לָּ , אֶר , נְּבֶם , לָּ , אֶל et בָּ ; la personne ou la chose au sujet de laquelle on parle se met à l'acc. ou avec n, quelquefois avec אַל et אָל. — יָחָנָה הַאַנּאַל לבר אַשׁר דִּבֶּר הַצָּז Ruth. 4. 1, et voici le parent dont Booz avait parlé qui passait; הָפַרְתָּ אַשָּׁר דִּבַּרְתָּ Gen. 19. 21, la ville dont tu as parlé; נַאַרַבָּר אֹרָקּה Ez. 2. 1, je parlerai avec toi; רַאָנָר אָרַבּר מְדָּר אֶל־ אבר l Sam. 19.3, je parlerai de toi à mon père; לְדֵמֵּר־לֹּוּ עֵל־אֵדֹנְיִרוּגּ I Rois 2. 19, pour lui parler au sujet d'Adoniahou; וּבְדֵמְרוֹ יִנִּמָּר Dan. 10. 19, et lorsqu'il me parlait.

Frequemment avec בְּ Parler contre quelqu'un, en dire du mal: יְמִיבֶּת מִינִים Nomb. 12. 1, Miriam et Aaron parlerent contre Moise; אַלּיִּדִים Ps. 78. 19, ils parlerent contre Dieu. Quelquefois avec בְּ Parler par quelqu'un, parl'entremise, l'organe de quelqu'un; אַבּיִּדְיִי דְּלָא Nomb. 12. 2, est-ce seulement par Moise que Dieu a parlé! n'at-t-il pas aussi parlé par nous (ou —

מות בי העריבי ? (מש Moise → ausai a nous בין העריבי II Sam. 23. 2, l'esprit de Dicu parle par moi, ou en moi. --- דְּבֶּר־צָם לָבוֹי אַל, צַל לְבּוֹ Se dire à soi-même, penser: שרל היבר אלרלפי Gen. 24. 46, je n'avais pas encore achevé de me parler אַ מָדַמָּרָת עָל־לְּנָה ; a moi-wême מָדַמָּרָת עַל־לְנָה I Sam. 1. 13, Hanna parlait dans son cœur; דְּבֶרְהִי אָנִי עִם־לְנְּי Eccl. 1. 16, je pensais en moi-même יְּדְבַּרְתִּד בְלִבִּר Eccl. 2. 15, je me dis en moi-même. דַבָּר־עַל בי איש Parler au cœur de quelqu'un, lui dire de bonnes paroles, le consoler: וַרַבַבר צָל־לַב חַזַּעַר Gen. 34. 3, il parla au cœur de la jeune fille (il la consola par de bonnes paroles); יַרַדַּמֵּר עַל־לָבָם Gen. 80. 21, il leur parla avec douceur, avec bonté.

אָרַבֶּר טוֹב, טוֹבָח צַל Annoncer, promettre, du bien à quelqu'un : בר־בי הַבֶּר־טוב צַלר יטראל Nomb. 10. 29, car l'Eternel a promis de donner de grands biens à Israel ; קבל אַשָּׁר־דִּבָּר אַת־חַטוֹבָח עָלֵיךָה I Sam. 25. 30, tout le bien, ainsi qu'il t'a promis; אַשָּׁר דְּמָר־טוֹב עֵלִידְוּשָּלַהְ Esth. 7. 9, (Mardochée) qui avait parlé pour le bien, le salut du roi ; הָרָעָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר עֲלֵידֵום Jér. 26. 19, (il se repentit du) mal qu'il avait résolu sur eux (pour les affliger). Parler a quelqu'un avec המר מבות את, אל bonté: וַיַּדְבֵּר אָתוֹ שׁבוּת II Rois 25. 28, il lui parla avec bonté ; פָּרִידָנְבַרוּ אֱלֵיך שובות Jer. 12. 6, lors même qu'ils te parlent avec bonté ; בָּמִרוּ שָׁלוֹם אַת־רֵצֶרוּ יַרְבֵּר Jér. 9.7, (chacun) parle de paix, a la paix dans la bouche, en parlant à son prochain; ידַבֶּר שַׁלוֹם אַל־עַמוֹ Ps. 85. 9, il annonce la paix, le bonheur, à son peuple; אַרְמָרַדוּ־נָא שָׁלוֹם בָּקָרָ Ps. 122. 8, je prononce la paix sur toi, je te souhaite la paix, לא שָׁלוֹם יְדַמֵּרוּ Ps. 35. 20, ils ne parlent pas de paix, ils n'ont pas des paroles de paix.

2º Faire parler, promettre, ordonner, réciter, chanter: בַּיְבְיבֵּר בַּאָבִינֵל Sam. 25. 39, David envoya et fit parler à Abigail (la fit demander en mariage); אָשָׁר אָבָיף Deut. 19.8, (le pays) qu'il avait promis à tes pères de te donner; יְבָשֶׁר אָבֶה אָבֶר לֹפָּאָר פּרָּיִם בּאַר לֹפָּאַר אַבָּר בּאַר בּאַר אָבָר בּאַר בּ

Exod. 23. 22, sì tu fais tout ce que je t'ordonne; דְּמָרִי שִׁיר Jug. 5. 12, chante un cantique; בְּמִרִי הַשִּׁרְרָ הַשִּׁרְרָ בִּירְ בַּאָר בְּמָר אַתְּי Ps. 18. 1, qui a prononcé, chanté, en l'honneur de l'Eternel, les paroles de ce cantique.

Pou. passif. בְּבֶּרוֹת מְ־מֶר בְּהָ Ps. 87.3, des choses glorieuses ont été dites de toi; בְּיוֹם שֵׁיִּרְבֶּר בְּּהְ Cant. 8.8, au jour où il sera parlé d'elle (qu'on la demandera en mariage).

Hithp. Parler. Part. יְּמִיְנֵיהַ הָּ. יְּמִיְנְיֵהָ הַיְּרָבְּר Parler. Part. יְמִיְנָהָ הָּרָ הַר הַ הַּיְרָ הַיִּרְיּ הַיְּרָבְּר אַלְיר: Nomb. 7.89, la voix qui lui parlait; יְמָיֶרְ תַּיְּבֶּר תַּשְּׁלְהְ תַּיְּבֶּר הַיִּבְּר תַּיְבְּר תַּיִּבְּר תַּיִּבְּר תַּיִּבְּר תַּיִּבְּר תַּיִּבְּר תַּיִּבְּר תַּיִּבְּר תַּיִּבְּר תַּיִּבְּר תַּיִבְּר תַּיִּבְּר תַּיִּבְּר תַּיִּבְּר תַּיִּבְּר תַּיִּבְּר תַּיִבְּר תַּיְבְּבְּר תַּיְבְּבְּר תַּיִּבְּר תַּיִּבְּר תַּיִּבְּר תַּיִּבְּר תַּיְבְּבְּר תַּיְבְּבְר תַּיְבְּבְּר תַּיְבְּבְּר תְּיִבְּר תְּיִבְּבְּר תַּיְבְּבְּר תַּיְבְּבְּר תַּיְבְּבְּר תַּיְבְבְּר תַּיְבְּבְּר תַּיְבְּבְּר תַּיְבְּבְּר תַּיְבְּבְּר תַּיְבְּבְּר תַּיְבְּבְּר תַּיְבְבְּר תַּבְּבְּר תְיִבְּבְּר תְּיִבְּבְּר תְּיִבְּבְּר תַּבְּבְּר תְּבְּבְּר תְּבְּבְּר תְּבְּבְּר תְיִבְּבְּר תְּבְּבְּר תְּבְּבְּר תְּבְּבְּר תְּבְּבְּר תְבְּבְּר תְבְּבְּרְ תַבְּבְּר תְבְּבְּר תְבְּבְּר תְבְּבְּר תְבְּבְּר תַבְּבְּר תְבְּבְּר תְבְּבְּר תְבְּבְּר תְבְּבּר תְבְּבְּבְיבְיבְּבְיבְּר תְבְּבְבְּבּר תְבְּבְבּב תְבְּבְבְּב תְבְּבְבּב תְבְבּב תְבְבּבּב תְבְּבּב תְבְּבְבּב תְבְבְּב תְבְבְבּב תְבְבְבּב תְבְבְבּב תְבְבְבּב תְבְבְבּב תְבְבְב תְבְבְבּב תְבְבְבּב תְבְבְבְּב תְבְבְבּב תְבְבְבּב תְבְבְבּב תְבְבְבּב תְבְבְבּב תְבְבּבּב תְבְבּבּב תְבְבּבּב תְבְבּבּב תְבְבּבּב תְבְבּבּב תְבְבְבּב תְבְבְבּב תְבְבְבּב ה תְבְבּבּב תְבְבּב ה בּבּבּב תְבְבּב ה בּבּבּב תְבְבּב ה בּבּבּב תְבּבְב ה בּבּבּב תְבְבּב ה בּבּבּב תְבְבּב ה בּבּבּב ה בּבּבּב ה בּבּב ה בּבּבּב ה בּבּב

II רָבר Kal inusité. Pi. Détruire, exterminer: אַר אָבר II Chr. 22. 40, elle extermina toute la race royale; de même, selon quelques-uns: אַבר אָבר בְּאַפּר בְּאַפּר בְּאַפּר בְּאַפּר בְאַפּר Ps. 2. 5, dans sa colère il détruira leurs puissants (v. בַּבּר מִוֹ בִּעָּפּר בִּאַפּר בְּאַפּר בְּאַפּר בִּאַפּר בְּאַפּר בִּאַפּר בְּאַפּר בַּאַפּר בַּאַר בַּאַר בּאַפּר בּאַר בּאַבּיבּ בּאַבּיבּי בּאַפּר בּאַר בּאַבּיי בּאַפּר בּאַבּיי בּאַנּייבי בּאַנּ בּאַר בּאַר בּאַר בּאַבּייבי בּאַר בּאַבּייבי בּאַר בּאַר בּאַר בּאַבּייבי בּאַבּייבי בּאַר בּאַר בּאַבּיי בּאַבּיי בּאַבּי בּאַר בּאַבּיי בּאַבּי בּאַבּי בּאַבּי בּאַבּי בּאַבּי בּאַר בּאַר בּאַר בּאַבּי בּאַבּי בּאַר בּאַבּיי בּאַבּי בּאַבּייבּי בּאַבּי בּייב בּאַבּי בּאַבּיי בּאַבּי בּאַבּיי בּאַבּי בּאַבּי בּאַבּי בּב

Hiph. Assujettir, soumettre: נַיַּדְבֶּר Ps. 18. 48, et qui m'assujettit des peuples.

יַּבְרִים *m*. (const. דְּבָר, *plur*. דְּבָר). 1º Parole, mot, promesse, ordre, commandement, sentence, oracle, conseil, nouvelle: וּרְבַּרִים אֲחָרִים Gen. 11, 1, et les mêmes paroles; וַלֹאִר־עָנוּ אַתוֹ דָבֶר II Rois 18. 36, ils ne lui repondirent pas un seul mot; דַלוֹא דָבָר דוּא I Sam. 17. 29, ce n'est qu'une parole, c.-à-d. je n'ai fait que parler; אָבוּן דָּבֶר I Sam. 16.18, habile dans (ses) paroles; ייַקט ביי אח-דְּבָרוֹ I Rois 8. 20, l'Eternel a accompli sa parole, sa, promesse; דַבָּר־ בּלְבוּת Esth. 1. 19, un ordre du roi; צַטְּרֶת חַרְבָּרִים Exod. 34. 28, les dix commandements; דברי קולה Eccl. 1. 1, sentences de Koheleth ; הַנַבְּטֶּח אָת־דְּבָרוֹ II Sam. 17. 6, suivrons-nous son conseil? יַחַשְּׁבֵנִי דָּבָר Gen. 37. 14, et tu me rapporteras des nouvelles (de tes frères). Quelquefois devant un autre substantif: ce qui est à dire d'una chose,

au sujet de, à l'égard de: אַיְבֵר אָברּהייה Job 41. 4, (ni) ce qui est à dire au sujet de sa force; הְשָׁבְּרַ הַיִּבְּרָ Deut. 15. 2, voici ce qui concerne l'année de relache; הְבֵר תָּיֹבֵר , Deut. 19. 4, voici (la loi) à l'égard de l'homicide.

2º Chose, quelque chose, événement, fait, action, rien : רַעָן אֲשֵׁר עַשִּׂיתָ אָת־חָדֶּבֶר האַה Gen. 22. 16, puisque tu as fait cette chose; הַבֶּר גַּרוֹל אוֹ הַבֶּר קַטֹן I Sam. 20. 2, une chose grande ou petite; קר הַבֶּר Gen. 18. 14, y a-t-il rien de trop difficile a Dieu ? אַחַר הַהְּבֶרִים הַאָּלָּח Gen. 15. 1, après ces choses, ces événements; דָּבְרֵי חַיַּמִים I Chr. 27. 24, événements des jours (écrits et réunis en livre), histoires, chroniques, fastes; וְיֵחֶר דְּבְרֵי שׁלֹמֹת I Rois 11. 41, et le reste des actions de Salomon ; וָאִרן דָבֶר I Sam. 20. 21, et ce n'est rien, il n'y a rien a craindre; וְדַבֵּר אֵין־לָחָם עִם־אָרָם Jug. 18. 7, ils n'avaient rien, ils n'avaient de rapports avec personne; בֶּל־דָבֶר Nomb. 31. 23, toute chose, tout ce qui; הְבַר־יוֹם בִּרוֹם Exod. 5.13, (achevez) la tâche du jour, ce jour même; אַת־דִּבְרֵי תָאַוֹּנוֹת I Sam. 10. 2, (ton père ne pense plus) à l'affaire des anesses, aux anesses qui avaient été perdues; יְּבְרֵי עֵּוֹנֹת Ps. 65. 4, les iniquités (דְּבָרֵי עֵּוֹנֹת par surabondance).

לְּהֶם הַּבְּר בְּיִרְיִּהְ Exod. 18. 16, lorsqu'ils ont quelque différend ensemble; בֵּל-בָּל- 22. 8, en toute affaire où il s'agit de fraude; בַּלְּהְבָּרִים 24. 14, quiconque aura des différends, des contestations.

דָּכֶּר m. Peste: דֶּבֶר מָבֵר מָבֵר Exod. 9. 3, une très forte peste; plur. דְבָרָרְה Osée 13. 14, tes pestes, tes plaies.

ת. (ע. דְּדֶר.). Lieu où l'on conduit les bestiaux, parc, pâturage: יוֹבְרָבְּיִר מְּיִבְּרָ Mich. 2. 12, comme le troupeau dans son parc; קָּיְבָּיִר בְּיָבִיר Is. 5. 47, les agneaux pattront comme dans leur pâturage, ou selon leur habitude, comme à l'ordinaire.

Parole, doctrine. Ex. unique: בְּבֶּרָה). Parole, doctrine. Ex. unique: יְשָּׁא מִדַּבְּרֹרָהן. Deut. 33. 3, il recevra ta doctrine, ou il s'instruira de tes paroles.

Ps. 410. 4, a la manière de Malchisedech, parag. (v. Gen. 14. 18); selon d'autres: parce que (tu es) un roi qui aime la justice. — 2º Parole, cause, comme קַּלְיְאָלִיִּים אָשִׁים דְּכְרָיִת בְּיַלְיִים בָּעָרָים בַּעָרָים בַּעָרָים בַּעָרָם בַּעָרָם בַּעַרָם בַּעַרָם בַּעַרָם בַּעַרַם בַּעָרַם בַּעַרַם בַּעַרַם בַּעַרַם בַּעַרַם בַּעַרַם בַּעַרַם בַּעַרַם בַּעַרַם בַּעַרַם בַּעַרם בַּעַרַם בַּערַם בַּעַרם בַּעַרַם בַּעַרַם בַּעַרַם בַּעַרם בַּעַרם בַּעַרם בַּעַרם בַּעַרַם בַּעַרם בַּערַם בַּעַרם בַּעָּב בּעַרם בַּעַרם בַּעַרם בַּעַרם בַּעַבּים בַּעַרם בַּעבּם בַּעבּברוּם בַּעבּים בּעבּרוּם בּעבּים בּעברוּם בּעבּרוּם בּעבּרוּם בּעבּים בּעבּברוּם בּעברוּם בּעבּברוּם בּעברוּם בּעברוּם בּעבּברוּם בּעברוּם בּעבּברוּם בּעבּברוּבּעברוּם בּעבּברוּם בּעבּברוּבּברוּם בּעבּברוּבּבּעם בּעברוּם בּעבּברוּם בּעבּברוּם בּעבּבּ

ירְרָהְ chald. Cause : על־דְרְרַח הַיי Dan. 2. 30, à cause de, afin que.

לְרְרֹוֹת f. pl. Radeaux : רְּבְרוֹת וֹילְרוֹת בַּיְם I Rois 5. 23, et j'en feral des radeaux sur mer.

קבש m. (avec suf. קבשי). Miel: מְצָבּי I Sam. 14. 43, un peu de miel. Les fruits sucrés: קבְּעַ II Chr. 31. 5, (les prémices) du miel, c.-à-d. des fruits doux, des dattes; miel des raisins, c.-à-d. du moût qu'on épaissit en en faisant cuire une partie, Gen. 43. 11, Ez. 27. 17.

קבל בּנְשָׁת. Bosse de chameau: וְצֵלִּבּנְשָׁת אַבְּלִּבְּנְשָׁת Is. 30. 6, et sur la bosse des chameaux.

תְּבֶּי n. pr. d'une ville, Jos. 19. 11. מוני חוד אין היבי, const. קבָרם, Poisson: קבָר תַּבְּים Nomb. 11. 22, les poissons de la mer.

קְּנָה f. (const. קְּנָה). Poisson : מְּנְנֵי קּנְה Jon. 2. 2, des entrailles du poisson; collect. דְּנֵה־יְאֹרֶיק Ez. 29. 4, les poissons de tes fleuves.

רָנָה Se multiplier (comme les poissons): יְרָשׁ לָּרֹב Gen. 48. 16, et qu'ils se multiplient considérablement.

רְגְּוֹן (poisson) n. pr. d'une idole des Philistins, I Sam. 5. 4. (Sa forme était moitié homme, moitié poisson.)

דְּנְלִים . plur. הְּנְלִים. Drapeau, bannière, étendard: הְּנְלֵים Nomb. 2. 3, le לְּנְלֵים עָּלֵי פָּלֵים אָלָים Nomb. 2. 3, le drapeau du camp de Juda; רְיִנְלִי עָלַי בָּלַי עָלַי בָּלִי עָלַי בַּלִי עָלַי בַּלִי עָלַי בַּלִי עָלַי בַּלַי עָלַי בּלִי עָלַי עָלַי בּלָי עָלַי עָלַי בּלָי עָלַי עַלִי Cant. 2. 4, et sa bannière qu'il déploie au-dessus de moi est (celle) de l'amour.

וְאָכַקּהָ דְנָכָהְ Deut. 11. 14, tu recueilleras ton blé; בּיָן נְיִינְן Lament. 2. 12, où est le blé (le pain) et le vin ?

רָנֵר Couver, assembler (les petits): שְׁרָא רָבֶּר וְלֹא רָבָּר Jér. 17. 11, (comme) la perdrix couve (des œuſs) qu'elle n'a pas pondus; וְרָבָרְה בְּצִבָּלְה Is. 34. 15, et elle rassemblera (ses petits) à l'ombre (de ses ailes).

דר plur., const. דַּבָּי seul usité. Ma-melles, sein: דַּבָּילִי זְיֵיהְ בְּכָל־פַּא Prov. 5. 19, que son sein, ses charmes, t'enivrent en tout temps (que son amour te suffise); בַּבִּיהְ Ez. 23. 21, tes ma-melles, ton sein.

דְּדָה Kal inusitė. Hithp. קּהַבֶּם עַּרְבָּּהְי Marcher lentement: אָבַהַם עַרְבָּּהְר Ps. 42. 5, je marche lentement, c.-à-d. avec recueillement, devant ou avec eux, jusqu'à la maison de Dieu (בּ בַּהַהָּם בַּלִּ-לְּשִׁנַהְיִר ; (עִבָּהָם Is. 38.

15, je marcherai lentement, c.-a-d. avec contrition, tristesse, toutes les années de ma vie.

וְדְיָיִ n. pr. 1° Dedan, fils de Raama, Gen. 10. 7, souche d'un peuple habitant près du golfe Persique, Ez. 27. 15.

— 2° Dedan, petit-fils d'Abraham et de Ketura, souche d'un peuple de l'Arabie, Gen. 25. 3, Jér. 25. 23; יְדְיָדִי Ez. 25. 13; plur.

רֹדֶנִים n. pr. Dodanim, fils de Javan, souche d'un peuple, Gen. 10. 1.

אַרַת m. chald. (héb. בְּלֵם). Or: צְּלֵם בּרְתָם Dan. 3. 1, une image d'or; יְהָבָא vers. 5. 7.

יקייא (cheth. דְּרָיֵא) m. pl. Les Diéveens, peuple dont une colonie habitait la Samarie, Esdr. 4. 9.

דַּחַם Kal inusité. Niph. Étre étonné, stupéfait: קַּאָשׁ נְּרָדֶם Jér. 14. 9, comme un homme stupéfait, interdit.

רְּתַּר Galoper, trotter: יסוּס דֹּתֵר Nah. 3. 2, des coursiers qui galopent, battent des pieds.

קבְרָרוֹ f. Battement des pieds du cheval, galop, course impétueuse: מַבְּנֵרוֹת אַבִּירָיוּ זוער אַבִּירָיוּת Jug. 5. 22, par la course impétueuse, le galop de ses guerriers, ou de ses chevaux vigoureux.

רוב (v. דוֹב).

רוֹב Hiph. Faire souffrir (ע. בָּאָב Hiph.).

ס דיר (פֿג Pecher (de דיר ou דיר Jer. 16. 16, ils les pecheront. Hiph. p. וְדֵּוִירְגּוּם.

אָרָ m. Pêcheur : דַּנְגִים Ez. 47. 10, des pêcheurs.

קְּמִירוֹח דּוּנֶה f. Pèche ou poisson: בְּמִירוֹח דּוּנֶה Amos 4. 2, avec l'hameçon de la pèche, ou (avec lequel on prend) le poisson.

10. 45, l'oncle de Saul; אַרְיָהְשְׁלְּ לִּיִּדְּיִ Jer. 32. 12, Hanamel, mon cousin (v. vers. 9).— 3° Amour, plaisir (seulem. au plur.); אַרָּיְהְ מִיִּיִן Cant. 1. 2, ton amour est meilleur que le vin; בְּיָהִ הִיִּיִם Prov. 7. 18, enivrons-nous de plaisirs, d'amour.

אין m. (plur. הריים et רובים). 1° Pot, chaudron: אוֹ בְּהַרָּים אוֹ Sam. 2.14, ou dans le pot, ou le chaudren; אַפְּירוֹרוֹ וּבַרְּנְיִרִים IS Chr. 35. 43, dans des pots et dans des chaudrons. — 2° Panier: אַרָּיִר אָרִיבּי Jér. 24. 2, dans un panier il y avait (d'excellentes) figues; בַּפְּיר מָהַרּר Ps. 81. 7, ses mains étaient débarrassées du panier ou du pot, c.-à-d. il n'était plus assujetti à des trayaux vils.

לור (ami) n. pr. David, deuxième roi d'Israel: עיר בּוִיר I Rois 3. 1, la ville de David, Sion; עיר בָּוִר Is. 7. 13, la maison de David, la famille royale de Juda; בַּרִיר יָדִר Ez. 34. 23-24, 37. 24, mon serviteur David, le Messie (qui sera descendant de David).

דוֹרָה (fem. de הוד Tante, sœur du père, femme de l'oncle: היָבֶד הֹנְהוּ Exod. 6. 20, Jochebed sa tante, la sœur de son père; הַּרָאְן הִירא Lév. 18. 14, elle est ta tante (la femme de ton oncle).

1º Paniers (v. קיציר הדּרָאַר בº). לייני דּדּרָאַר קאַנים פיי Jér.
24. 1. deux paniers pleins de figues.
2º Nom d'une plante, mandragores:
בודי בייני בייני Cant. 7. 14, les mandragores ont répandu leur odeur.

רות Souffrir, être malade, spécialement de la souffrance menstruelle des femmes: בּיבֵי וְנֵיח וְבִּי וְנֵיח Lév. 12. 2, comme aux jours de l'impureté de sa maladie (où elle est séparée, impure, à cause de sa maladie); קוֹח inf. ou subst

רְּיָדְ adj. (fém. רְיָדְ). Languissant, souffrant, malade, affligé, triste: רְיַדְיָרָת הְיִדְיָם Lév. 15. 33, celle qui est souffrante de son impureté menstruelle; קאָרָם יְּבִי וְּיָם Is. 30. 22, tu les rejetteras comme (le linge souillé) d'une femme qui a ses mois ; אַבָּי וְיָהְי וְיָהְי וְיָהְי בְּיִהְי בְּיִהְי בְּיִהְי בּיִהְי Lam. 5. 17, c'est pourquoi notre cœur est malade, triste; הְיִבּי Lament. 1. 13, (il m'a rendue) triste, affligée, pendant tout le jour.

לה אר היתי לא היתי לי Repousser, chasser: אַרְיְתָּיִנְי Jér. 51. 34, il m'a chassé, repoussé. — 2° Laver, nettoyer: אָרְיִנְעָּי יִרִינְי נְיִנְי נְיִנְי נְמִּרְנָּתְּ Ez. 40.38, c'était là qu'ils lavaient les holocaustes; ls. 4. 4, et (après qu')il aura lavé Jérusalem du sang qui est au milieu d'elle.

ארן m. (rac. קריף). Maladie, douleur: צַל־עָרָשׁ דְּרָרְ Ps. 41. 4, sur son lit de douleur; צַל־עָרָשׁ דְּרָרְ Job 6. 7, (ce que je refusais de toucher) est devenu ma nourriture dans ma douleur, ou comme une nourriture après laquelle je languis.

וְלְבֵּר רַנְּי מַלָּ. Malade, souffrant: וְלְבֵּר רַנְּי בַיִּר Lament. 1. 22, mon cœur est souffrant; וְכָל-לְבָר בַּיִּר Is. 1. 5, tout cœur est malade.

קְיִיר (v. דְּיִר (pr.). אָד רָכוּ בַּבְּרְלָכִר Piler, broyer: אַד רָכוּ בַּבְּרְלָכוּת Nomb. 11, 8, où ils pilaient (la manne) dans un mortier.

יובן m. Pupitre, estrade, Rituel.

קרֹיְלָּחְ f. Nom d'un oiseau impur, Lév.11.19 (huppe ou coq de bruyère?).

קרֹבֶּר (rac. דּלְּבָּר (rac. סְּמִר : Picher (rac. הַרְבֵּר רִּשְּׁח : Ps. 118. 17, ceux qui descendent où règne le silence (dans le sépulcre); בְּבָנִי דְּבָּיִת רְבָּיִת נְמָשִׁי Ps. 94. 17, mon âme reposerait presque dans le silence (de la tombe).

הוֹקְה. pr. 1° Dumah, fils d'Ismael, Gen. 25. 14. — 2° Tribu et contrée dans l'Arabie, Is. 21. 11.

ל (רְמָכְּה ou רְּבֶּק (רְמְכָּה Ps. Silence, repos: אָבְּלְמְהִי רִּיִּסְיָה Ps. 39. 3, je me suis tu, (j'ai gardé) le silence; וְלֵילָה וְלֹא־דִּיּמְיָה לִי Ps. 22. 3, même pendant la nuit, il n'y a pas de silence

pout moi (je ne me tais pas), ou il n'y a pas de repos pour moi.—2° Adj. Silencieux, tranquille, confiant: אַלְּהְיִבְּיִי Ps. 62. 2, mon âme est tranquille en Dieu (elle espère en lui); דּיָבְּיִי הְיִבְּיִי בְּיִבְּיִי Ps. 65. 2, à toi (convient) une louange silencieuse, (tu es audessus des louanges), ou les louanges t'attendent (à Sion).

ביי Is. 47. 5, reste assise en silence, silencieuse; אָבְרָ דּיִּמָם Hab. 2. 19, a la pierre muette.

רְּלְּשְׁלְיִי pour שְּׁנְיּשְׁיִם n. pr. Damas, II Rois 16. 10.

סיין סיין Juger, rendre justice, punir: קוֹן דִין שַׁלְּרִין Jér. 22. 16, il jugeait, défendait, la cause du pauvre et de l'indigent; קוֹן דִין בַּנִי וְשָׁבִין Gen. 30. 6, Dieu m'a rendu justice; בַּאַרָּיִם לְּעָּלָּרִי Jes. 15. 14, (la nation qu'ils serviront) je la punirai; בֹאַרִין רַּוּרִי בָּאַרָם לְעַלָּם Cen. 6. 3, mon esprit ne luttera pas toujours dans l'homme (contre ses passions); selon d'autres: ne restera ou ne règnera pas toujours dans l'homme.

Niph. ביון Étre en contestation, se disputer: ניון II Sam. 19. 10, tout le peuple était en contestation, en dispute.

Hiph. (fut. יָנִיין, inf. היין p. נָיִוּין). 1° Gouverner, regir: בָּי יָּדִירן אַּמְּמֵי־אָרֶץ I Sam. 2. 10, l'Eternel gouvernera, ou jugera, les extrémités de la terre; וַנְם־אַתוּ הָּוִין אָח־בֵּיחִי Zach. 3. 7, tu régiras, gouverneras, aussi ma maison (mon temple). — 2° Juger, rendre justice, faire rendre justice, venger, punir : דֵן יְדִין עַבּּוּן Gen. 49. 16, Dan jugera son peuple; יֵר יִדִין עַנְּנִים Ps. 7. 9, l'Eternel jugera les peuples ; וְדִיר עֵנִי יאָבִיוֹן Prov. 31. 9, rends justice au pauvre et à l'indigent; וּבָגָבוּרֶתָּהָ תְּדִינְנִי Ps. 54. 3, et par ta force fais-moi rendre justice, défends ma cause; פָר־בָם יָדִין בּנְיִים Job 36. 31, par eux (les nuages) il punit les nations. De même avec 2: יביין בּנוֹיִם Ps. 110.6, il juge, punit, les nations. — Avec בַּלָּהְי בְּלְּהִי בְּלָּהְי בְּלְּהִי בְּלֵּהְ בְּלְּהִי בְּלְּהְי בְּלְהְי בְלְהְי בְלְהְי בְּלְהְי בְּלְהְי בְּלְהְי בְלְהְי בְּלְהְי בְּלְהְי בְלְהְי בְּלְהְי בְּלְהְי בְּלְהְי בְּלְהְי בְלְהְי בְּלְהְי בְלְהְי בְּלְהְי בְּלְהְי בְלְהְי בְּלְהְי בְלְהְיִים בְּלְהְיִים בְּלְהְיִים בְּלְהְיִים בְּלְהְיִים בְּלְהְיִים בְּלְהְיִבְּי בְּלְהְיִים בְּלְהְיִבְּי בְּלְהְיִים בּיוּבְּלְהְיִים בּיוּבְיוּהְיִם בּיוּבְיוּהְיִים בּיוּבְיוּהְים בּיוּבְיִים בּיוּבְיים בּיוּבים בּיים בּיוּבים בּיוֹים בּיוּבּים בּיוּבים בּיוּבים בּיוּבּים בּיוּבּים בּיוּבּים בּיוּבּים בּיוּבּים בּיוּבּים בּיוּבּים בּיוּבּים בּיוּבּים בּיבּים בּיוּבּים בּיוּבּים בּיבּים בּיוּבּים בּיבּים בּיב

דון chald. Juger: הַּיּלְנְיוֹן נְּאָנִין לְכָל־צַּבְּא Esdr. 7. 25, qui doivent juger tout le

peuple.

קיבן הויטן שריון: Justice, jugement לְּבֶּצֵן הַּוְיִטוֹן שׁרִיןּן: Job 19. 29, keri (cheth. יְיִשְׁנֵי), afin que vous sachiez qu'il y a un jugement, ou un juge.

Ps. קרוֹנג פר יוֹנג m. Cire: קרוֹנג Ps. 97. 5, (les montagnes) se fondent comme la cire.

אָרָין Danser, se réjouir: אָרָהָין Job. 41. 14, (litt.) devant lui se réjouit la terreur, c.-a-d. la terreur se change en joie pour lui; selon d'autres: devant lui saute, court, la terreur, il répand la terreur.

רוק chald. Se briser, être broye (v. הְּבָּקוֹי Dan. 2. 35, alors se briserent en même temps (le fer, etc.).

קהר בְּאָחֵלֵי־רְעַשׁׁׁׁׁע Ps. 84. 11, que de demeurer dans les tentes de la méchancété; trans. יְנֵם דּוּרְ הַשְּׁעָּבְּיִם Ez. 24. 5, range aussi les os sous elle (la marmite); selon d'autres : fais brûler les os (v. בְּיִרָּהָּיִם).

דור chald. Demeurer, habiter. Part.: דור part.: ביליאַרְצָא Dan. 3. 31, 6. 26 (keri קריף), qui habitent toute la terre.

דור m. 1° Cercle: דְּוֹיְרְיִזִּי בַּרְּוֹּרְ פַּלְיִּהְ: Is. 29. 3, je camperai comme en cercle autour de toi. — 2° Balle: בַּרְּוּרִי Is. 22. 18, comme une balle (v. les deux ex. a בְּרִיבְּיִוֹיִ

רוֹר פּל יחים פּל יחים. 1° Generation, race, contemporains, temps, durée de la vie: מיבים בֶּל־יְחִבּים אָל־יִחִבּים אָל־יִחִבּים אָל־יִחִבּים אָל־יִחִבּים אָל־יִחִבּים Nomb. 32. 13, jusqu'à ce que toute cette génération fût éteinte; שַּבָּים Deut. 32. 5, une race pervertie; אַפָּים Is. 38. 12, le temps, la durée de ma vie est finie; selon d'autres, ma demeure est arrachée; אַבְּיבִּים וֹצִּיִּים וֹצִּיִּים וֹנִייִּים וֹנִייִּים וֹנִייִּם וֹנִיים לַּבְּיבִים וֹנִיים לַבְּיבִים וֹנִיים לַבְּיבִים וֹנִיים לַבְּיבִים וֹנִיים לַבְּיבִים לְבִּיבִים לַבְּיבִים לַבְּיבִים לַבְּיבִים לַבְּיבִים לַבְּיבִּים לַבְּיבִים לַבְּיבִים לַבְּיבִים לְבִּיבִים לְבִּיבִים לְבִּיבְיבִּים לַבְּיבִים לַבְּיבִים לְבִּיבִים לְבִּיבִים לְבִּיבִים לְבִּים לְבִּיבִּים לַּבְּיבִים לְּבִּים לַבְּיבִים לְבִּים לְבִּים לַבְּיבִים לְבִים לְבִּים לַבְּיבִים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לַּבְּים לְבִּים לַבְּיבִּים לְבִים לְבִּים לַבְּיבִּים לַבְּיבִים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לִּבְּים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּים בְּבִּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּ

רוֹר פּוֹר (demeure) n. pr. d'une contrée et d'une ville près du mont Carmel, Jos. 17. 11, 12. 23 (v. נְּמָּדּ).

רוֹרָא chald. n. pr. d'une plaine dans la Babylonie, Dan. 3. 1.

רוש ou דוש (fut. בדיש) Ecraser, fouler, briser, battre le blé: בַּאַת תַּדוּשׁ גוֹיִם Hab. 3. 12, dans ta colère tu brises les nations; קוֹמִי נְדוֹשֵׁי בַּח־צִיוֹן Mich. 4.13, lève-toi et foule (écrase-les), fille de Sion ; וְתַיַּת הַשַּׁהַ חִרּישָׁהַ Job. 39. 15, les animaux des champs la foulent aux שַל־הּוּשָׁם בַּחַרָצוֹת חַבּּרְוֶל אֶת־חַוּוּלְעֵּר ; pieds Amos 1. 3, parce qu'ils ont foulé Galaad avec des chariots de fer; וְדַשְׁמִּתִי שת־בְּטֵּרְכַם Jug. 8.7, je déchirerai votre chair; וָאָרָנֵן דָּשׁ חְטָּדם I Chr. 21. 20, Ornan battait du froment; אַדַּבְהַר לַדוּשׁ Osée 10. 11, (une génisse) qui aime à fouler le blé (י אֹחַבְּחִי parag.); de mėme בְּעֵּבְלֶּח דָשָׁא Jér. 50. 11, comme une génisse qui foule le blé (et qui peut manger tant qu'elle veut); selon d'autres, de דַּשַּׁא, qui pait l'herbe (v.

Niph. pass. ינָרוֹשׁ מוֹאָב מַּחְמָּרוּ Is. 25. 10, et Moab sera écrasé sous lui;

בְּחְבֵּרְ 25. 10, comme la paille est brisée, écrasée.

Hiph. לאָרְיִמְּים שׁוֹרְ מְּרִישׁוּ Deut. 25. 4, tu ne fermeras, lieras, pas la bouche du bœuf lorsqu'il foule le blé; יְּדִישׁ inf. p. יְּדִישׁ ou subst., l'action de fouler le blé.

Hoph. passif : לא בָּדֶרנּץ יוּדֵשׁ מְצַהוּ Is. 28. 27, ce n'est point avec une herse pointue que s'écrase la nielle ou l'aneth.

rivald. Fouler aux pieds: দায়ান্য Dan. 7. 23, il la foulera aux pieds.

רְּחָרָהְ Pousser, repousser (chasser), renverser: אָרָהְיִרְיִּרְ לִּנְשֵּׁל Ps. 118. 13, tu m'as poussé pour me faire tomber; הְיָהְיִרְ לִּנְשֵּׁךְ רֵי לִּנְשִׁר Ps. 35. 5, et qu'un ange de l'Éternel les pousse, les chasse, devant lui; אָשֶׁר הָשְׁבּוּ לִּדְרוּהִי פְּעָבֶּי Ps. 140. 5, qui ont résolu de faire glisser mes pieds, de me faire tomber; רְיִיִּדְּיִרְ מִּבְּרַ בַּרְרִּוּרִ בַּרְרָּרִ בַּרְרָּרָ Ps. 62. 4, une haie renversée.

Niph. passif: Être poussé, être chassé, exilé: בְּרָשְׁהוֹ יְדָּשֶׁר רְשָׁע Prov.14. 32, le méchant sera rejeté dans sa malice, il tombera par sa propre faute; בְּרֵשׁר וֹנְיִלְּא בָּרִשְּ Jér. 23. 12, ils seront poussés et ils tomberont (sur ce chemin, p. בְּרֵבְי וִיִּלְבְּל רְבַיֵּט Ps. 147. 2, il rassemblera les dispersés, les exilés d'Israel; selon d'autres, p. תַּרַחִיף.

Pou. פום רלא־ירכלי קום Ps. 36. 13, ils ont été renversés et ils ne pourront plus se relever.

לְּחָלָא f. chald. Table, nourriture: Dan. 6. 19, il ne fit pas apporter de mets devant lui; selon d'autres: des instruments de musique.

רְתִי avec pause דְּרָי, m. (rac. דְּלָלִי מְּנֶּחָי, faction de trébucher, chute: בְּלֶלִי מְּנֶּחָר Ps. 56. 14, (tu as préservé) mes pieds de la chute.

chald. Trembler, craindre: בְּחָלֵין chald. Trembler, ils tremblaient devant lui. Part. pass. בְּחִיל Dan. 2. 31, et son aspect est effroyable.

Pa. נירַ בְּלְנֵיר: בּוֹלְנֵיר: Dan. 4. 2, et il m'a effrayé.

107 m. Nom d'une plante, millet, Ez. 4. 9.

רְּחָלְ Presser, hater. Part. pass.: הָּנְצִים יְצָשׁ וְּחַשְּׁלְּ Esth. 3. 15, les courriers partirent pressés, en grande hate.

Niph. Se hâter: וְיִםְּלְ בָּיִדְּוּ אָל־בֵּידוּה Esth. 6. 12, Haman courut â sa maison; וְנִפּ־װּא נְרְיֵנְן לְצֵאר II Chr. 26. 20, et lui aussi se hâta de sortir.

Presser, opprimer: יְאִישׁ Joel 2. 8, ils ne se presseront pas l'un l'autre; יְאָישׁ Jug. 2. 18, et (de) leurs oppresseurs.

・ Pヷ゚゚ヿ m. Besoin, embarras, Aboth. (בַּיָּם , בַּיָּדָרָ , avec suff. בַּיָּם (בַּיָּדָרָ) Sussissance, ce qui sussit, ce qui est assez; puis adv., assez, suffisamment: שר־בְּלִי־דָי Mal. 3. 10, jusqu'a ce qu'il n'y aura plus assez (de place pour la contenir); selon d'autres : jusqu'au delà de la suffisance, en trop grande abondance; וְדֵר חֵלֶב נִינִים Prov. 27. 27, suffisamment de lait de chevre; וֹאָם־־לֹא תַּעִּרְעַ יָרוֹ הֵי שׁוֹח Lev. 5. 7, s'il ne possède pas assez (pour offrir) un agneau; אַכל דַּיָדָד, Prov. 25. 16, manges-en selon tes besoins, ce qui te suffit; יְהַשְּלָאבָה הַיְיָהָה בַיָּים Exod. 36.7, les choses faites, ou les dons, étaient suffisants pour eux ; וּכְדֵי בְּיָיוֹן וַקַבָּה Esth. 1. 18, assez de mépris et de chagrin, de dispute ; קיי גְאָלָהוּ Lév. 25. 26, assez pour le prix de son rachat; פַרַר Néh. 5. 8, suffisamment pour nous, autant que nous pouvions.

Avec les prep. מְבֵי רִשְּׁשָׁחוֹ Selon: מְבֵי רִשְׁשָׁחוֹ Deut. 25. 2, selon son injustice, son crime; מֵבִי aussi souvent que, chaque fois que: מַבִּי אַבָּאָב I Sam. 18. 30, chaque fois qu'ils sortaient; מְבִי אַרָּב I Pois 14. 28, toutes les fois que le roi entrait (dans le temple); מְבִי בֹּיִי בְּיִי אַרַ וּבְּיִי אַרַ אַרָּב Pour les besoins, pour: מְבִי בִּיֹיִ מְנִי Pour les besoins de ses lionceaux; אַבְיר אַנּי Hab. 2. 13, pour le feu, pour ne servir qu'au feu;

2. 13, pour rien, inutilement, en vain.
—Souvent היה n'ajoute rien au sens des prépositions auxquelles il s'ajoute: prépositions auxquelles il s'ajoute: prépositions auxquelles il s'ajoute: Jug. 6. 5, comme les sauterelles par la quantité (aussi nombreux que des sauterelles); הַבְּי שׁשָּׁר בְּשִׁלְּהָ Is am. 7. 16, d'année en année (chaque année); הווא שׁיִרְיִ שׁיִּר בְּשִׁרָ וּבִּי בָּעָר בְּשִׁרָּ וּבִּי בַּעְרָ בַּעְרָ בַּעָרָ בַּעְרָ בַּעָרָ בַּעָרָ בַּעָרָ בַּעָרָ בַּעָרָ בַּערָ בּיי בּערָ בַּערָ בַּערָ בַּערָ בַּערָ בַּערָ בַּיבָי בַּערָ בַיבָּי בּערָ בַּערָ בַּערָ בַּערָ בַּערָ בַּערָ בַּיבָּי בּי בּערָ בַּערָ בַּערָ בַּיבְי בּי בּיי בּיּבּי בּיּבּי בּייבּי בּיּי בּ

דינ

רָבְּי (où est l'or) n. pr. d'un endroit dans le désert de Sinaï, Deut. 1.1.

קדיכון n. pr. 1° D'une ville dans Moab, Nomb. 32. 34; batie par Gad, de la aussi Dibon-Gad, 33. 45; appelée aussi propie ls. 15. 9. — 2° D'une ville de la tribu de Juda, Néh. 11. 25; appelée aussi דימונים Jos. 15. 22.

רוב (v. אין) דייב.

וֹאָל חַבּיבִים זיים ווּאָנ זְהַיבִּים Is. 19. 8,

les pêcheurs gemiront; לְּדְּיָנִים Jér. 16. 16, keri (cheth. לְּדְיָנִים) aux pecheurs.

vautour, oiseau impur, Deut. 14. 13; oiseau de proie habitant les ruines, Is. 34. 15; plur. non.

ווים et ייםונה (ש. יוםון).

וין (v. דין heb. et chald.).

יין pron. (ע. דין).

דין m. Jugement, droit, cause, querelle, dispute: מָשְׁמֵים וְּשְׁמֵים וְשְׁמֵים וְשְׁמֵים וּשְׁמֵים בּיון וּיִבן בּיון בּיוּין בּיון בּיוּים בּיון בּיוּים בּיון בּיון בּי

ליק chald. m. 1° Jugement, tribunal, droit, justice: דְּינָאֵ יְרָבּ Dan. 7. 10, les juges siégent, on juge; דְּינָא יִרְבּ 4.34, et ses voies sont la justice, sont justes; דְּיִרָא יְדָבּ 7. 22, et (jusqu'à ce que) justice fût rendue. — 2° Punition, condamnation: דִּינָא יְדָבּ Esdr. 7. 26, qu'un jugement soit rendu à son égard, qu'on prononce une condamnation contre lui.

רינָה (la juste) n. pr. Dinah, fille de Jacob, Gen. 30. 21.

רינֵיא m. pl. chald. n. pr. d'un peuple assyrien qui fut transplanté en Samarie, Esdr. 4. 9.

וְיָתְ m. Juge, défenseur : וְדַיֵּן אַלְמָּטִרּוּ I Sam. 24. 16, que l'Éternel soit (notre) juge; יְבִין אַלְמָטִרּוּ Ps. 68. 6, et le défenseur des veuves.

וְדְיָנִין: Esdr. 7. בְּיָנִין: Esdr. 7. 25, et des juges, des défenseurs.

ינר " Une pièce de monnaie: דינר Aboth, des dinars d'or.

ריפתי n. pr. Diphath, fils de Gomer, I Chr. 1. 6. (ריפתי Gen. 10. 3.)

יינה f. (v. דינה). Joie, allegresse, Rituel.

אַרָּעָ m. Retranchement, tour de siège. Collect.: אַרְטְּבְיבִּי בְּיִלְיבְּיבְּעָ II Rois 25. 1, ils élevèrent des retranchements, ou ils bâtirent des forts tout autour (de la ville); בְיַבְּיבְּיבָּי Ez. 26. 8, il t'environnera de forts, de tours.

לינה * f. Demeure ז דינה קינה Rituel, la demeure sous une tente.

ריש (ע. שאיז).

רוש (rac. דוש). Battage, epoque où l'on bat le blé: יְּדְשָּיִד בֶּלְכֶּם בֵּיִשׁ אֶּד־בְּצִיר Lév. 26. 5, l'époque où vous battrez le blé atteindra la vendange, durera jusqu'à la vendange.

רישן m. Nom d'une bête, Deut. 14.5, espèce de chèvre ou gazelle?

ורשון, דישון, דישון, דישון, דישון, דישון, דישון n. pr. 1° Dison, fils de Seīr, Gen. 36. 21, 30, I Chr. 1. 38. — 2° Dison, fils d'Anah, Gen. 36. 25, I Chr. 1. 41.

קר (rac. רְבָּק) adj. Opprime, malheureux, humilie: מְשְׁבֶּבְ לֵּבְּהְ Ps. 9. 10, un refuge pour l'opprime; אַל־יָשׁבּ בַּהְּ Ps. 74. 21, que l'affligé, le malheureux, ne s'en retourne pas confus; Prov. 26. 28, la langue mensongère (le menteur) hait ceux qu'elle a humiliés (litt. ses humiliés); selon d'autres: le menteur hait ceux qui l'humilient, le punissent.

קד. chald. pron. Ce, celui-ci; fém. קד. Esdr. 5. 17, cette maison de Dieu; קריָרָא קד Esdr. 4. 18, cette ville.

קלא (Ral inusite. Pi. אַבָּא Réduire en poussière, briser, fouler (aux pieds), opprimer: יִדְשָׁלֵּי אַלֹּיהַ וִידַלְאָלִי Job. 6. 9, ah! si Dieu voulait me réduire en poussière, me détruire; בְּיָה לָאָרֶץ Ps. 72. 4, il écrase l'oppresseur; הַיָּהָר Ps. 143. 3, il foulo a terre mon

Niph. Étre contrit, humilie: מלב בְּנְבְּאִים Is. 57. 15, de ranimer le cœur de ceux qui sont humiliés, contrits

Pou. Étre brisé, être écrasé, être abattu, humilié: מִּרְטָּא מֵעִינֹתְיִים Is. 53.5, il est brisé par nos iniquités; הְיִשִיה Job 22. 9, les bras des orphèlins sont brisés; לא דְּמָאוּ Jér. 44. 10, ils ne sont pas humiliés (jusqu'à ce jour).

Hithp. (תְּחָדֶּהַ אַ תְּדְּבָּאוּ). Étre écrasé, opprimé: וְתְּבָּאוֹ Job 34. 25, il tourne (sur eux) la nuit, les couvre de nuit, d'obscurité, et ils seront écrasés; וְיִדְּבָאוּ בַּשִּׁעֵי Job 5. 4, ils seront foulés aux pieds, ou opprimés à la porte de la ville (devant le tribunal).

רְּכָּא (ע. לְּבָּא) Écraser, ou se courber: Ps. 10. 10, il écrase, abat (le pauvre); ou il se courbe, se baisse (se montre humble pour mieux surprendre sa proie).

Niph. Etre brisé, humilié: יְנְדְּפֵּרְאָּד Ps. 38. 9, je suis tout brisé; פַּר־נְשְׁבֶּר וְנְדְּפֶּרְ לַב־נְשְׁבָּר וְנְדְּפֶּרְ 51. 19, un cœur brisé et humilié.

Pi. Briser: הָבֶּלְנָח צָצָמוֹח דִּכִּיח Ps. 51. 10, que mes os que tu as brisés soient dans l'allégresse.

קבולי f. Action d'écraser, broiement: מצוע־הַשָּק Deut. 23. 2, un homme mutilé par le broiement, c.-à-d. dont les testicules ont été écrasés, broyés.

הְרָּיִם m. Brisement des flots: יְשָׁאַנּיִם Ps. 93. 3, les fleuves ont élevé leurs flots bruyants.

וּבְּן chald. pron. Ce, celui (v. נַהָּן): Dan. 7. 20, et cette corne.

רבר chald. m. Bélier: הְרִרן Esdr. 6. 9, 17, des béliers.

הְרְרוֹן הְרְרוֹן chald. m. Souvenir, mémoire: בְּרְרוֹנְיוּ בְּרִינְיוּ בַּרְבְּרִינְיוּ Esdr.6.2, ceci s'y trouvait écrit, un souvenir (fait qui mérite d'être rappelé), ou : il était écrit dans ce livre, cette chronique.

קְרָרָן chald.m. Souvenir: בְּּלְרָנֵיָא Esdr. 4. 15, dans le livre des souvenirs, la chronique.

I ל שְּלֶּהְי (pour בְּלְשְׁהָר:). Porte: קַּלְּחְי Ps. 141. 3, la porte de mes lèvres, les lèvres, qui s'ouvrent et se ferment comme une porte; selon d'autres: la lèvre supérieure.

II ל adj. (plur. בַּלִּים). Pauvre, maigre, faible: אָמְרַבֶּל הַאָּא בְּלִים. בּל הַאָּא בְּלִים. faible: אָמִרבֶּל הַאָּא בְּלִים. בְּלִים. בְּלִים בּל הַאָּא בּלוֹף פּנִּרְם בַּל הַאָּא בּלוֹף פּנִרְם בְּל בְּלִים בַּל בְּלִים בּלִים בּבּלִים בּבְיִיִּים בּאִבּייה בּיבִּייה בּיבִּייה בּיִּבּייה בּיִּים בּּבּליים בּבּלִים בְּבּלִים בְּבְּלִים בְּבְּלִים בְּלִים בּבְּיִים בּיִּים בּבּייה בּיבּייה בּיבייה בּיבּייה בּיבּייה בּיבּייה בּיבּיים בּיבּיים בּבּיים בּבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים

קלג Sauter: דְלגּג Soph. 9, tous ceux qui sautent par dessus le seuil (v. מְּמָהַן אַ).

Pi. Sauter, franchir: אַזּיְרָלַג פָאַיָּל פּפּוּף. Is. 35. 6, alors le boiteux sautera comme le cerf; אָדְלָג-יִשׁרּה, Ps. 18. 30, je franchis les murailles. Part. קּרָלַג פַּלּר. בער בער קרים Cant. 2. 8, sautant sur les montagnes.

דְלָת Tirer en haut, tirer, puiser de l'eau: וְבַּבּה דָּלָה דָלָה לָנוּ Exod. 2. 19, il a meme puisé de l'eau pour nous; יוֹבְּבּה דָּלְנָה Prov. 20. 5, (le conseil est dans le oœur de l'homme comme

une eau profonde,) mais l'homme intelligent l'en tirera, l'y puisera.

Pi. בֵּי דִּלְּיִינְיּ. Ps. 30. 2. parce que tu m'as élevé, relevé; בְּלִיגּ שֵׁקֵים בְּעָפָּתַי Prov. 26. 7, ôtez les jambes aux boiteux (car elles ne lui servent pas), ou: דְּלָיגּ (pour יְּבָלָּגּ de בָּיִלָּג jambes du boiteux sont pendantes, faibles.

היקין f. (rac. יְּבֶּלְּמֵלֵּה Chose mince, pendante. fo Fil, trame: מְבָּלְּמֵלָּה Is. 38. 12, il m'arrache de la trame (de ma vie); selon d'autres: il m'achèvera par cette maladie (v. 3°). — 2° Cheveux, boucle de cheveux: הְּעָלֵּה רְאָלֵּהְה Cant. 7. 6, et les cheveux de ta tête. — 3° Pauvreté, infériorité; sens concr., classe pauvre, basse classe: בְּלֵח עַבֹּר II Rois 24. 14, les plus pauvres, la basse classe du peuple; plur. הִיְּבָּיִקְּיִנְּהָ Jér. 52. 16, et des plus pauvres du pays.

י דלות f. Pauvreté: דלות Rituel, la pauvreté (de nos) œuvres.

רְתְּרְלֵּח־מֵּיִם : Troubler (l'eau): נְתְּרְלָּח־מֵּיִם בּרְנְלֶּיךְּ Ez. 32. 2, tu troublais les eaux avec tes pieds.

ת (rac. קֿבָּלָה). Seau (pour puiser de l'eau): קְבֵּלִר Is. 40. 15, comme une goutte d'eau (qui tombe) d'un seau.

רְלִי m. Seau : יַּזְלַ מַיִם מְדֶּלְיָר Nomb. 24. 7, l'eau coulera de ses seaux.

ח רליה n. pr. m. Néh. 6. 10.

ח. pr. m. Jér. 36. 12.

רְלִילְה n. pr. Dalila, femme de Samson, Jug. 16. 4.

וְרָעוֹ דָּלִיוֹתְד f. pl. Branches : וְרָעוֹ דָּלִיוֹתְדּוֹ, Jér. 11. 16, ses branches se rompent.

זלל 1° Etre pauvre, faible, misérable: קר דלונו מאדי Ps. 79. 8, car nous sommes dans une extrême misère. — 2° Se dessécher, tarir, se consumer: דַּלְבּי וְּדְרָבֵּיּ רְאַרֵי מָצִּוֹר Is. 19. 6, les rivières de l'Egypte tariront et deviendront sèches (v. מְצִּוֹר n. pr.); דַּלָּי נְעָרְבִּיּ בְּאַרִי מָצִּוֹר Job 28. 4, (les eaux) tarissent, et s'éloignent des hommes; selon d'autres: (les mineurs) sont plus malheu-

reux, plus misérables, que les (autres) hommes qui errent (sur la terre); של הוא Is. 38. 14, mes yeux se lèvent vers le ciel (exact., se consument à force de regarder le ciel).

Niph. Devenir pauvre, faible: יַמַּירָאֵל מְאֹד יְשֵׁרְאֵל מְאֹד Jug. 6. 6, Israel devint extremement malheureux; יַבָּל מְבוֹד יַבָּלְכָּ Is. 17. 4, la gloire de Jacob s'affaiblira, s'évanouira.

በሂንግ n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 38.

קלן Dégoutter, tomber des gouttes, répandre des larmes: יְלְמָּח בַּלְּהְ תַּבְּיִה Eccl. 10.18, la pluie tombera dans la maison; litt., la maison dégouttera; יְּלְמָּח Job 16.20, mon œil pleure, répand des larmes; métaph. יְּלְמָח נַמְּיֵה נַמְיִה בַּמְיָה בַּמְיִה בַּמְיה בַּמְיה בַּמְיה בַּמְיִה בַּמְיִה בַּמְיִה בַּמְיִה בַּמְיִה בַּמְיִה בְּמְיִה בַּמְיִה בַּמְיה בְּמִיה בִּמְיה בִּמְיה בִּמְיה בַּמְיה בִּיּמְיה בִּמְיה בִּיּיִיה בִּיּיִיה בְּמִיה בִּיִּיה בִּמְיה בִּיִּיה בִּיִּיה בִּיִּיה בִּיִּיה בִּיִּיה בִּיִּיה בִּיִּיה בְּיִיה בִּיּיִיה בְּיִּיה בִּיּיה בִּיִּיה בִּיּיה בּיּיִיה בּיּיה בְּיּיה בּיּיה בּיּיה בּייה בּיּיה בּיּיה בּיּיה בּייה בּייה בּיּיה בּייה בּייה בּיּיה בּיּיה בּייה בּייה בּייה בּייה בּייה בּייה בּייה בּייה בּיּיה בּיּיה בּייה בְּייה בְּייה בְּייה בְּייה בְּייה ב

רָלֶּהְ מֹרֵד : m. Gouttière דָלֶּהְ מֹרֵד : Prov. 19. 13, et (comme) une gouttière qui coule toujours.

ולְפֿוֹן n. pr. Dalphon, fils de Haman, Esth. 9. 7.

Hiph. 1° Allumer: בַּיְלֵּכְ רְאֵשׁׁי Ez. 24. 10, allume le feu. — 2° Echauffer: בין קרליפט Is. 5. 11, le vin les échauffe.

P77 chald. Brûler: טיר דָלַם Dan. 7.9, un feu brûlant.

Deut. 28. 22, et d'une fièvre chaude, ou inflammatoire.

אריק היים ביל בירה ביל אירות Prov. 26. 14, (comme) la porte tourne sur ses gonds; אַרְלְּחִי II Rois 12. 10, dans la porte, le couvercle (du coffre); בְּלָחְהָּ וֹגַּ בָּלִחְרָּ וֹגַ בַּלַחְרָּ וֹגַ בַּלַחְרָּ וֹגַ בַּלְחִי וֹגַ בַּלַחְרָּ וֹגַ בַּלְחִי בַּבְּרִי בְּעָשׁר בַּלְחִי בַּבְּרִי בָּעָשׁר בַּלְחִי בַּבְּרִי בָּעָשׁר בַּלְחִי בַּבְּרִי בָּעָשׁר בַּלְחִי בַּבְּרִי בָּעָשׁר בַּבְּרִי בָּעָשׁר בַּלְחִי בַּבְּרִי בָּעָשׁר בַּלְחִי בַּבְּרִי בַּעָשׁר בַּבְּרִי בַּעָשׁר בַּבְּרִי בַּעָשׁר בַּבְּרִי בְּעָשׁר בַּבְּרִי בַּעָשׁר בַּבְּרִי בַּעָשׁר בַּבְּרִי בַּעָשׁר בַּבְּרִי בַּעָשׁר בַּבְּרִי בַּעָשׁר בַּבְּרִי בַּעָשׁר בַּבְרִי בַּעָשׁר בַּבְּרִי בַּעָשׁר בַּבְּרִי בַּעָשׁר בַּבְּרִי בַּעָשׁר בַּבְּרִי בַּעָשׁר בַּבְּרִי בַּעְשׁר בַּבְּרִי בַּעְשׁר בַּבְּרִי בַּעְשׁר בַּבְּרִי בַּעָשׁר בַּבְּרִי בַּעְשׁר בַּבְּרִי בַּעְשׁר בַּבְּרִי בַּעְשׁר בַּבְּרִי בַּעְשׁר בַּבְּרִי בַּעְשׁר בַּבְּרִי בַּעְשָׁר בַּבְּרִי בַּעְשׁר בַּבְּרִי בְּעָשׁר בַּבְּרִי בַּעְשׁר בַּבְּרִי בְּעִים בְּבְּרְיבִי בְּעִים בְּבְּרְיבִי בְּעִים בְּבְּרְיבִּי בְּעִים בְּבְּרְיבִּי בְּבְּרִי בְּעִים בְּבְּרְיבִי בּבְּיים בּיבּי בּעִים בּיבּר בּיבּיים בּעִים בּיבְּיבְיים בּיבִּיים בּיבְּיבְּיבְיים בּיבִּיים בּיבּיים בּיבְּיבּים בּיבּיים בּיבּיביים בּיבּים בּיבּיביים בּיבּים בּיבּיביים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבים בּיבּיבים בּיבּיבים בּיבּיבים בּיבּיבים בּיבּים בּי

Mėtaph. יסיי Job 3. 10, les portes, l'ouverture, du sein de ma mère; portes, l'ouverture, du sein de ma mère; sage, sa bouche; בְּלְחֵה חָעַנְּה בַּבְּלְחֵה עָּנְיִי שָּנְיִי שָּנִי בּעָרָי בּעָרִי בּעָרִי בּעָרִי בּעָרִי בְּעָרִי בְעָרִי בְּעָרִי בְעִרְי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעִרְי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִיי בְּעִייִי בְּעִיי בְּיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּיִיי בְּיי בְּיי בְּעִיי בְּייי בְּעִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּעִייי בְּייי בְּעִייי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְייי בְּיִייי בְּייִיי בְּיִייי בְּיִייי בְּייי בְייִייי בְּייִייי

 poursuivra; selon d'autres: n'as-tu pas hai ton sang, tes prochains? aussi ton sang te poursuivra.

קול דְּמֵר אָדִיקר: (דְּמֵר. בְּמִר אָדִיקר: (בְּמֵר אָדִיקר: בְּמֵר אָדִיקר: Gen. 4. 10, la voix du sang de ton frère; אֵישׁ־בְּמִרם Ps. 5. 7, homme sanguinaire; בַּרִים II Sam. 21. 1, la maison de sang, la famille qui a commis des meurtres; אֵין לא דָּמִים Exod. 22. 1, il n'est point puni comme un meurtrier; בְּמִירָם בְּנֵר Lév. 20. 11, leur sang retombera sur eux, ils seront punis de mort.

II אַ סען (דְּמָה Tac. הַּמָּק Ressemblance: בְּּדְּקָה Ez. 19. 10, a ta ressemblance, de même que toi; selon d'autres: dans ton sang, forte, vigoureuse comme toi.

I אַ Ressembler, être semblable, comparable; avec בְּּבְּיִה אַלָּה בָּיִבְּי Ez. 31. 8, (aucun arbre) ne lui êtait comparable en beauté; בְּבְּיִה בְּבְּיִה Ez. 31. 8, (la taille) est semblable a un palmier; דְּמָה בְּּבְּרַה בָּבְּרַה Cant. 7. 8, (la taille) est semblable a et sois semblable à un cerf (le pronom

pléonasme).

Niph. Etre semblable, devenir semblable: בנים אוף Ez. 32. 2, tu as été semblable à un lion à l'égard des nations; בְּמִיר בּוֹיִם נִיְמֵי Ps. 49. 13, ils sont comparables aux bêtes, ils leur sont devenus tout à fait semblables; selon d'autres, de II מְיִבְיִּי נִיְנִייְּטִי Is. 46. 5, (à qui) me comparerez-vous (pour dire) que je lui sois semblable? ou fut. du Kal, que nous nous soyons semblables.

Pi. 1° Comparer, faire des comparaisons, dire des paraboles, avec אָּ פָּ et avec אָרָי הְּדַבְּירְנְּ אַל : לְּ 1s. 40. 18, a qui comparerez-vous Dicu? הָאָל־מִי הְּדַבְּירְנָ אֵל : לבות בשׁר עָּן 1s. 40. 18, a qui comparerez-vous Dicu? הְּבָירִ הַּעָּרִי בְּעָבִי אַר בְּעָרִי בְּעָבִי אַר בְּעָרִי בְּעָבִי בְּעָבְי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעַבְי בְּעַבְּי בְּעַבְי בְּעַבְי בְּעַבְי בְּעַבְי בְּעַבְי בְּעַבְי בְּעַבְּי בְּעַבְי בְּעַבְּי בְּעַבְי בְּעַבְּי בְּעַבְי בְּעַבְי בְּעַבְי בְּעַבְי בְּעַבְי בְּעַבְּי בְּעַבְי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְי בְּעַבְי בְּעַבְי בְּעַבְי בְּעַבְי בְּעִבְּי בְּעִבְי בְּעִבְּי בְּעִבְי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְי בְּעִבְיי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְי בְּעִבְיי בְּעִי בְּעִבְיי בְּעִבְיי בְּעִבְיי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִבְּי בְּעִי בְּעִבְּי בְּעִבְּיי בְּעִבְּי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִבְּיי בְּעִבְּי בְּעִבְיי בְּעִי בְּעִבְיי בְּעִבְיי בּעּי בְּעִי בְּעִבְיי בְּעִבְּיי בְּעִיבְי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעבְי בְּעִיי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּיי בְּעִיבְ בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִיבְ בְּעִיבְ בְּעִיבְ בְּעִי בְּעִיי בְּעִיבְ בְּעִיי בְּעִיבְיי בְּעִיבְיי בְּעִיי בְּעִיבְי בְּעִיי בְּעִיבְי בְּעִיבְיי בְּעִי בְּעִיבְיי בְּעִיבְיי בְּעִיבְי בְּעִיבְי בְּעִיבְי בְּעִיב

Hithp. Se comparer, être semblable: אָרָנּהָּח לְכֵּלְרוֹן Is. 14. 14, je serai semblable au Dieu suprême (p. אָרִוּבָּאָּח).

II דְּכָּה 1º Cesser, s'arrêter (v. בּהַם et בּהַם : (הּוֹם Lament. 3. 49, mon œil coule, verse des larmes, et il ne s'arrête pas; יְצִּלְּהְתְּבֶּינִין Jér. 14. 17, ils ne cessent point.— 2º Trans. Faire cesser, faire périr, détruire: רְכִּיִּרִיִּי אָבָּהְי Osée 4. 5, je ferai périr ta mère, ta nation, ou je détruirai ta patrie; דְּכִיּרִי בְּיִּרְ Jér. 6. 2, j'ai fait périr la fille de Sion (la belle et la délicate); selon d'autres, I הַבָּין avais comparé la fille de Sion (à une femme belle, etc.).

Niph. Disparattre, être dêtruit, être exterminé: נְּיְמָה מֶלֶּהְ יְשִׁרְאֵל Osée 10. 15, le roi d'Israel sera exterminé; 15. 6. 5, malheur à moi, je vais périr מְלַבְּי מִלְּבָּי מִלְבְּי מִלְּבָּי מִלְּבָּי מִלְּבָּי מִלְּבָּי מִלְּבְּי מִלְּבָּי מִלְּבָּי מִלְּבָּי מִלְּבָּי מִלְּבָּי מִלְּבְּי מִלְּבָּי מִלְּבְּי מִלְּבָּי מִבְּעָ מִבְּעָ מִבְּעָ מִּבְּעָ מִבְּעָ מִבְּעָ מִבְּעָ מִבְּעָ מִבְּעָ מִבְּעָ מִבְּעָ מִבְּעָ מִבְּעָ מִבְּע מְבַּעְ מִבְּעָ מִבְּע מְבַּעְ מִבְּעָ מִבְּע מְבַּעְ מִבְּעָ מְּבְּע מִבְּעָ מִבְּע מְבַּעְ מִבְּע מְבַּעְ מִבְּע מְבַּעְ מִבְּע מְבַּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מִבְּע מְבְּע מִבְּע מְבַּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מִבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מִבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מִבְּע מְבְּע מְבְּע מִבְּע מְבְּע מְבְּי מְבְּע מְבְּי מְבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּי מְבְּבְּע מְבְּבְּע מְבְּבְּע מְבְּע מְבְּבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּבְּע מְבְּבְּע מְבְּבְּע מְבְּבְּע מְבְיבְּע מְבְּבְּע מְבְּבְּע מְבְּבְּע מְבְּבְּבְּע מְבְּבְּבְּבְּע מְבְּבְּבְּבְּע מְבְּבְּבְיּבְּבְּע מְבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְ

קְּהָרְיּן chald. Ressembler: הְּמֵּח לְבֵּרִי Dan. 3. 25, (la figure du quatrième) ressemble à un fils de Dieu (à un ange).

קּמָה f. Destruction; concr., ce qui est détruit: מֵי בְּצֵּוֹר מְּדְשָׁה מְּדִוֹרְ חַיְּם Ez. 27. 32, qui (quelle ville) est comme Tyr, comme elle qui est détruite au milieu de la mer; selon d'autres : comme cette ville silencieuse, déserte.

קמרות f. (rac. I הְּשָׁתוּ). Similitude, ressemblance, image, forme, modele: בְּיִמְּנְיִנִי Gen. 1. 26, à notre ressemblance; וְיִמְנִינִי II Chr. 4. 3, et

des figures de bœus: בּבּרְבּילּר: Is, 40. 18, quelle image lui comparerez-vous? קבּבְּבְּבְּבְּרָבְּיִרְ Ez. 1. 16, toutes les quatre avaient la même forme. — Souvent dans des visions, apparence, quelque chose qui ressemble à : אַבָּבְּבְּבְּבְּרָבְּרָ It Rois 16, une espèce de trône, quelque chose comme un trône; יְבַבְּיִבְּיִר יִיִּרְיִבְּיִר li Rois 16, 10, (il lui envoya) le modèle de l'autel. ראבים מלט. Comme, semblable à :
בּבְּבִּיר בְּבִּרְבִּיִר Ps. 58. 5, comme le venin du serpent. De même ראבין:
בּבְּיר בַּבִּיר בַּבִּיר בַּבּיר בַּבִּיר בַּבִּיר בַּבּיר בַּבִּיר בַּבּיר בַבּיר בַּבּיר בַבּיר בַּבּיר בַבּיר בַּבִּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּבִּיר בַּבִיר בַּבִּיר בַּבִּיר בַּבִיר בַבִּיר בַּבִּיר בַּבִּיר בַּבְּיר בַּבְּיב בַּבְּיר בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיר בַבִּיר בַבִּיר בַבְּיב בַּבְיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְיב בַבְּיב בַּבְיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבּי בַּבְיב בַּבְּיב בַיבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְיב בַּבְיב בַּבְיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְיב בַּבְיב בַּבְיב בַּבְיב בַּבְיב בַּבְיב בַּבְיבַי בַּבְיב בַּבּיב בַּב בּיב בּבּי בַבּיב בַּבּיב בַּבּיב בּבּי בַבּיב בַּבּיב בַּבְיבַיב בַּבְיבַי

שְׁרֶשְׁי יָבֶּי Is. 38. 10, (averti) du retranchement de mes jours; selon d'autres: au milieu du repos de mes jours, dans les meilleures années de ma vie.

אַל־הַמִּי לָּמָם Ts. 62. 6, ne gardez point le silence, ne vous taisez point; אֵלִיהִים אַל־הַמִּי לָּהָּ Ps. 83. 2, Dieu! ne reste point en repos, c.-à-d. ne sois pas indifférent à nos souffrauces, viens à notre secours.

קייו m. Ressemblance, image: הְּמְינוֹ קּצִּרְיֵתוּ Ps. 17. 12, semblable a un lion; litt., son image, son aspect, est comme celui d'un lion.

רַכִּם, imper. et inf. הַּאָם, fut. רָהַם, plur. קומר, forme irrégulière) Se taire, garder le silence, être muet, immobile, stupéfait (d'étonnement ou de crainte); s'arrêter, se tenir tranquille: מַיּהֹם אַחַרֹן Lév. 10. 3, et Aaron se tut; תַּאַנֶּק הֹם Ez. 24. 17, gémis en silence; אַקיבּי Ps. 31. 18, qu'ils soient réduits au silence dans le Schéol; דָּהָמוּ מַאַבֶּן Exod. 15. 16, ils deviennent muets, immobiles, comme la pierre ; הוֹם לַרַי Ps. 37. 7, sois soumis à Dieu, ou mets ton espoir en Dieu; יַרָּהָמוּ לָמוֹ עַצָּרִיר Job 29. 21, ils écoutaient mon conseil en silence, ils espéraient tout de mon conseil; הַּמֵּר צֵר־דֵעִרְצֵנוּ אֱלֵּרְכָם I Sam. 14. 9, arrêtez-vous jusqu'à ce que nous soyons. arrivés jusqu'à vous; שַׁבֶּשׁ בַּנְבְעוֹן הוֹם

Jos. 10. 12, soleil, arrête-toi sur Gabaon; היא אינה שלא Job 31. 34, pour que je me fusse tenu tranquille et que je n'eusse osé franchir le seuil de ma maison; בירְגָּי וְיִוּשִׁי Jér. 47. 6, arrêtetoi (glaive du Seigneur) et reste tran-

quille, ne frappe plus.

Poe. Faire taire, apaiser: יְרִימְטְהִיּ Ps. 131. 2, (si) je (n')ai (pas) apaise mon ame.

Hiph. בֵּי אֵלְחֵים הַּוּפְּטּי Jér. 8. 14, l'Éternel notre Dieu nous a réduits au silence, ou nous a anéantis.

דְּלֶן m. Fumier: דְּנֶדְ לְאֵדֶבְיּת Ps. 83. 11, ils sont devenus du fumier pour la terre.

קְּנָה n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, Jos. 21. 35.

שָׁלַיִּל Répandre des larmes : יְּיֶלֶהְּעּ Jér. 13. 17, (mon œil) répandra des larmes.

שניק m. Larmes, gouttes; metaph. les liqueurs, le vin et l'huile, qui coulent en gouttes du pressoir: קיקיק ויקיקי Exod. 22. 28, (les premices et les dimes) de ton ble mur et de tes liqueurs.

וֹבְעָה f. Larmes, pleurs: יְהַבִּד שֵּרנָי

קקה וליי, mon ceil répandra des larmes; plur. אַנְי בְּיָּכְּגִּיהוֹ בְּיִּבְּעָהוֹת בַּיִּבְּעָהוֹת בַּיִּבְּעָהוֹת בַּיִּבְּעָהוֹת Lam. 2. 11, mes yeux sont consumés par des larmes.

P\$PI n. pr. Damas, capitale de la Syrie, Gen. 14.15; (Éliezer) de Damas, Gen. 15. 2.

רְבְיבֶשְׁי m. Coin. Ex. unique: בְּבְיבֶשׁ Amos 3. 12, et dans le coin d'un lit; selon d'autres, p. בְּבֶשׁ Damas, sur des lits, ou : sur des lits de Damas.

77 (juge) n. pr. 1° Dan, fils de Lacob, patriarche de la tribu de ce nom, Gen. 30. 6. — 2° D'une ville au nord de la Palestine, Jos. 19. 47 (v. ngb).

וצי, דו ח. pr. d'une ville, II Sam. 24.6.

ות chald., emph. רָּבֶּי pron. demonst. (héb. רְּבָּי.). Celui-ci, celui-là, cela: אַרָּי, Dan. 2. 18, ce secret; רְּבָּי בְּרִיבְּי בְּרִיבְּי בְּרִיבְּי בְּרִיבְּ בַּרִיבְּי בְּרִיבְּ בַּרִיבְּי בַּרִיבְּי בַּרִיבְּי בַּרִיבְּ בַּרִיבְּ בַּרִיבְּ בַּרִיבְּ בַּרִיבְּ בַּרִיבְּ בַּרִיבְּ בַּרִיבְּ בַּרִיבְ בַּרִיבְ בַּרִיבְ בַּרִיבְ בַּרִיבְ בַּרִיבְ בַּרִיבְ בַּרִיבְ בַּרִיבְ בַּרְיבָי בַּרָי בַּרְיבָי Dan. 2. 10, une telle parole, ou une chose pareille; בְּרַבְּיִבְ Dan. 3. 16, à cause de cela; בְּרָבִי בְּיִבְי Dan. 2. 29, après cela, après ce temps.

In. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 49.

רְּכְּכְּה n. pr. d'une ville des Iduméens, Gen. 36. 32.

לְנֵאֵל (Dieu est juge) n. pr. Le prophète Daniel, qui vivait à Babylone, Dan. 4. 5; אָנָאָל Ez. 14. 14.

אדעה (inf. de בְּעָהוּ בְּעָהוּ). Connaissance, science, pensée: בַּעָּהוּ וְהַשְּׁמֵּר Jér. 3.15, (avec) connaissance et intelligence; קבּעה בְּעָהוּ נְעָקּה Job 36. 4, (celui) dont la science est parfaite est avec, toi, ou:

(un homme) dont les connaissances sont vraies, ou dont les pensées sont pures, sincères, te parle; אַרְבֶּע מְדִּוֹח בַּנְעֵּח . 11. 9, (la terre est remplie) de la connaissance de Dieu; * אַרְבָּע מְדִּוֹח בַּנְעֵּח . Aboth, il y a quatre espèces de caractères.

קנים subst. Connaissance : בֵּן דְּנֶּח Prov. 24.14, telle est pour ton ame la connaissance de la sagesse, ou impér. de דָרָ (ח parag.) ainsi, apprends la sagesse.

דעואל ח. pr. m. Nomb. 1. 14; יינאל 2. 14.

זְעֵדְ S'éteindre, se consumer: יְיֵיְרְ יְשְׁיִּרִם וְדְּעָּןְּהְ Prov. 13.9, mais la lumière des méchants s'éteindra; בָּבּיּ נַיִּשְׁיִּיְתוּ Is. 43. 17, ils se consument, ils s'éteignent, comme la mèche (d'une lampe).

Niph. Se tarir (des eaux): מְדְעֵכּה קרשָׁכִים Job 6. 47, elles tarissent dans leur lit.

Pou. Consumer, détruire: הֹצְכה מְאַנּים Ps. 118. 12, ils ont été éteints comme un feu d'épines.

רער f. et m. (inf. de יַדֵע). Connaissance, science, intelligence, sagesse, prudence, réflexion : וָאֵין־דַּעָח אַלֹּחִים פָאָרֶץ Osée 4. 1, et (parce qu')il n'y a point de connaissance de Dieu dans ce pays. Quelquefois חַרָּשָׁה pour la connaissance de Dieu: הַּבָּעַה פָאַסְהָ Osée 4. 6, tu as rejeté la connaissance (de Dieu); יְחַרְבֶּח תַּבְּעַת Dan. 12. 4, la connaissance (de Dieu) se multipliera; מַבְּלִּי־דַעֵּח Is. 5. 13, parce qu'il n'a point eu d'intelligence; וְדַעַר לְנַפְשָׁךּ רָנְעַם Prov. 2. 10, et (si) la science fait les délices de ton âme; בֶּל־עָרוּם רַעֲשֶׂח בְּדָעַח Prov. 13. 16, tout homme prudent agit avec réflexion.

אסריביים Sans intention, sans le savoir, sans réflexion, sans intelligence: Jos. 20.5, car il a tué le prochain sans le savoir, sans intention; קבליידים קלין יבלי Job 35. 16, il se répand en paroles sans réflexion, qui n'ont pas de sens.—Comme

inf. avec rég. dir.: אָרָה Jér. 22. 16, (n'était-ce pas) parce qu'il a eu la connaissance de moi, parce qu'il m'a connu?

קבֶּן־אָפְּּוְר Ps. 50. 20, tu répands le déshonneur sur le fils de ta mère ; selon d'autres, comme יְבַּיִי tu répands des calomnies; י יְבִי דּוֹמָי Rituel, nous avons publié des calomnies.

Hithp. Frapper : מְּהַבְּּקְּתִם כַּלּ תַּהְּבֶּּלָת Jug. 19. 22, frappant à la porte.

תְּלְּקְהָ n. pr. d'une station dans le désert, Nomb. 33. 12.

רק (rac. אָפָק) 1° Pulvérisé, fin, mince, ténu, maigre, léger: אַבָּק וַּק Es. 29. 5, comme une poussière très fine ; קַּלְרֶת סַמָּרם דַּקָּם Lév. 16. 12, de l'enceus d'aromates pulvérisé; בּילב בָּרוֹב בָּק Lév. 13. 30, un poil tirant sur le jaune et mince, fin ; הַשַּׁבֶּלִים חֲדַּקּוֹת Gen. 41. 7, les épis minces, ténus; וְדַקוּת בָּטָר Gen. 41. 3, et maigres de chair; רְפַקּח דְפָּח TRois 19. 12, un léger soufile; דֵּק בַּנְשׁר Exod. 16. 14, (la manne était) fine comme les grains de gelée blanche, ou subst. une malière fine, etc.; אַיִּרם פַּהַיַּק רְשֹּוֹל Is. 40. 15, il enlève les îles comme un grain de poussière. — 2º Petit : בּיִר Lév. 21. 20, ou un homme très petit de taille, un nain; selon d'autres, lié à עריט un homme qui a l'œil malade, ou qui est chassieux.

הק m. (rac. pp.). Ténuité; concr., objet mince, fin: מינים מינים ואין Is. 40. 22, qui a étendu les cieux comme une toile, ou comme un voile fin, clair.

יקרוֹק m. Examen, étude approfondie, Aboth.

קלְת n. pr. Dikla, fils de Joktan, Gen. 10. 27, souche d'un peuple de l'Arabie.

PPI (prét. בְּק, fut. בְּק) 1° Écraser, broyer, réduire en poussière: בַּקּרָיָּטְּיָן Is. 41. 15, tu fouleras les montagnes et tu les briseras, ou réduiras en poussière; עַּבְיִּקְיַנְּיִּנְּיִן אָנְיִרִּטְּיִן Is. 28. 28, ils ne le brisent, ne le broient pas.—
2° Étre écrasé, être réduit en poudre: בְּיִנְיִינְיִי בַּעִייִן לְיִנְיִי Deut. 9. 21, jusqu'à ce qu'il fût broyé, fin comme la poussière; בְּיִי בְּיִנִי בַּרַר בַּעִּינִן Exod. 32. 20, jusqu'à ce qu'il fût réduit en poudre.

Hoph. Être écrasé, battu: לֶּחֶם הַּנֶּק Is. 28. 28, le blé dont on fait le pain est brisé, écrasé.

PP7 chald. Briser, ecraser: יְּמָיּ בְּתְיָם Dan. 2. 35, (le fer, l'argile, etc.) se brisèrent ensemble (p. יְּמָיּ

Aph. אָתַּבְּקָרוּ (3° pers., fem. רְּבָּקָרוּ, fut. אָתָהַ רְּבָּלְיּרָרְ, fem. רְבָּיִלְרָּרְ, part. אָתַיבְּיִרְרְ, fem. רְבָּינְרָּרָרְ, pan. 2. 34, et elle les écrasa.

Percer: אָר אָין לְיִי אָר אָרָעִר Nomb. 25. 8, il perça tous les deux (avec une lance); וְדְקְרֵנִי בָּא I Sam. 31. 4, et percemoi avec (ton épée).

Niph. Être percé, tué: בֶּלְרַתִּּאָשִי הַּקֶּטְ Is. 13. 15, quiconque sera trouvé sera tué.

Pou. אַלְשִׁים מִיְּקְיִים Jér. 37. 10, des hommes percés de coups; שֵׁיְבָּיִי Lament. 4. 9, car ceux-là sont morts percés (par l'épée); selon d'autres: ceux-ci sont morts exténués de faim.

기가 (trou) n. pr. I Rois 4. 9. 기기 m. (douteux). Espèce de marbre ou de pierre fine, Esth. 1. 16.

בר Chald. m. (héb. דר). Génération: שם יהר וְרָר עם יהר עם בר Ban. 3. 33, dans toutes les générations.

רָרָאוֹן m. Honte, opprobre : לְּרַרָאוֹן Dan. 12. 2, à une honte éternelle.

קראון m. Objet de dégoût, d'horreur: רְנָיִאוֹן לְכָל־בָּטָּוֹן Is. 66. 24, ils seront un objet d'horreur, de dégoût, pour toutes les créatures.

דְּכְבֵּי תְּבָּמִים מַּדְּרְבֹּטִית: Aiguillon: דְּכְבֵּי Eccl. 12. 11, les paroles des sages sont comme des aiguillons.

וְלְרָאָד הַתְּרֶכֶן m. Aiguillon : וּלְרָאָד בּ תַּבְּרֶכֶן I Sam. 13. 21, pour fixer l'aiguillon, ou pour l'aiguiser.

ירִדע n. pr. I Rois 4. 31. דְּרָדע I Chr. 2. 6.

וְרַדֵּר m. Ronce, chardon : יְּקִרְאַר וְּחָרִאָּר וְבִּרְבֵּר Gen. 3. 18, des épines et des ronces.

בילן m. Sud, côte meridional: אֱל־בֶּרוֹם Eccl. 1. 6, (le soleil ou le vent) tourne vers le sud; poét. pour vent du sud: מַבְּרִים אֶבֶץ מַבְּרִים Job 37. 17, lorsque la terre est en repos, est épargnée des vents du sud; selon d'autres: lorsque la terre est calme par le vent du midi, qui souffle.

viril n. pr. Darius. Il est fait mention dans la Bible de trois rois de ce nom: 1° Darius, roi des Mèdes, oncle et prédécesseur de Cyrus (Cyaxares II), Dan. 6. 1; 2° Darius, fils d'Hystaspes, roi des Perses, Esdr. 4. 5; 3° Darius Nothus, Néh. 12. 22.

שׁוֹיִן (v. דְּרָשׁ Pi.).

דֹרַן (fut. יִדִיהָ) Fouler, marcher (sur

quelque chose), presser, écraser, bander. Avec אַב et le reg. dir.: בילישיל ימתון חדרה Ps. 91.13, tu marcheras sur le lion et l'aspic; אַרָּרָבָּה הָרַרְיבָּה Deut. 1.36, le pays qu'il a soulé, où il a marché; פָּרֶכֶתְּ בָיָם סוּסֶרף Hab. 3. 15, tu foulas la mer avec tes coursiers, ou tu fis marcher tes coursiers dans la mer; וְכִּר יִדְיֹהְ בְּאַרְמְּטֹתֵינּנּ Mich. 5. 4, et s'il entre dans nos palais ; אַשֵּׁר דַּרָכוּ מְחֶר־אָּרָן Job 22.15, (le sentier) que les hommes iniques ont foule; אַר דַּרַה Lam. 1. 15, il a foulé le pressoir ; קרֹיַדָּךְ בְּנַת Is. 63. 2, comme (les habits) d'un homme qui foule le vin dans un pressoir; בֵּין בַּוְקבִים זהליה בוליה Is. 16, 10, le fouleur ne foulera plus le vin dans les pressoirs; et seul : יַּיבְצָרוּ אָתִרְפַרְמֵיחָם וַאַיִרְכּנּ Jug. 9. 27, ils vendangerent leurs vignes et presserent (les raisins); אַתָּר תִּדְרֹהָ־נַיַּת Mich. 6. 15, tu presseras les olives. Mėtaph. יְאֵדְרְכֵם בְּאֵמָר Is. 63.3, je les ai écrasés dans ma colère (les ennemis); קריבר נפושר עז Jug. 5. 21, 6 mon âme! foule aux pieds (les corps) des forts, ou marche avec force, en triomphe. וחלים Lament. 2. 4, il a tendu son arc; וְכַל־קַשְׁחוֹחָדוּ דְּרָכוֹת Is. 5. 28, et tous ses arcs sont bandes; דַּרָכּה הָאָם Ps. 64. 4, ils dressent leurs slèches, ou ils bandent leur arc pour tirer les sièches; בּרַהְ מּיבֶב מִיבֶב מִיבֶר Nomb. 24. 17, une étoile sortira de Jacob.

Hiph. 1º Faire marcher, conduire, diriger: בְּיִלְיִם בְּיִּבְיּבְּיִ Ps. 25. 9, il conduira les humbles dans la justice (dans le sentier de la justice); יַּבְיִבְיִבְּיִי 25. 5, conduis-moi selon ta vérité; בְּיִבְיִרִי 100, 20. 43, ils le firent sortir de son lieu de repos, de son camp; ou: ils l'atteignirent à l'endroit où il se croyait en repos, en sûreté.

2º Comme Kal. Fouler, marcher, dresser: בְּלֵּהְן עֵּהְ תְּּהְיִרְבָּה Jér. 51. 33, comme l'aire, au temps où on la foule, c.-a-d, où on y bat le blé; לְּאִרְקְּרְיְבָּתְּן Job 28. 8, les fiers animaux, les jeunes lions, n'ont jamais foulé (ce sentier); הְּתְּיִרְיִ מֵּנְעָלִים Is. 11. 15, il fait qu'on peut y passer avec des souliers,

à pied; product angue (comme au arc).

אָרָכִים pl. et f. (duel הָרָכָיִם, pl. הְּרָכִים, const. कृत्व). 1º Chemin, route, voie: נַרָּשׁ שַּׁלֵּר דַירָךְ Gen. 49. 17, un serpent dans le chemin ; פֶּרֶהְ דַשָּּלֶהְ Nomb. 20. 17, la route royale, la grande route; ור הַבְּרֶךְ לְכוּ בוּ Is. 30. 21, voici la voie gue vous suivrez ; אָנֹבִי חֹלַהְ מָּנֶרֶהְ מָּלֹ־יָנָאֶנֶץ I Rois 2. 2, je marche dans la voie de tout le monde, c.-à-d. je vais mourir; קלה בְּרֶרָה Prov. 7. 19, il est en voyage; וְבִּי־דֶרֶהְ לֹּו I Rois 18. 27, il est en voyage; לַנְשׁוֹרת בַּיְרִמּי Jug. 17. 8, pour continuer ensuite sa route; בֶּרֶבְ עֵץ תַחַיִּים Gen. 3. 24, le chemin qui conduit à l'arbre de vie. — יכה יום Le chemin qu'on fait en un jour, une journée de chemin: קדֶקּהְ יוֹם Nomb. 11. 31, en un espace aussi grand qu'un chemin qu'on fait en un jour ; הַרָה שִׁלשׁת יַמִים Gen. 30. 36, l'espace de trois journées de chemin.

2º Voie dans laquelle on marche; manière d'agir, de se conduire; conduite, action, œuvres, coutume, manière, usage: דֶּרָהְ וְלָשׁיִנִים וְיָרֶהְ וְלָשׁיִנִים Ps. 1. 6, (Dieu connatt) la voie (conduite) des justes et la voie des méchants (mène à la perte) ; ברב הַרַבַּהָ יַנְצַהָּק Is. 57. 10, par le grand nombre de tes voies (de tes dérèglements) tu t'es fatiguée; ייאכלו מְּחָרִי דַרְכָּם Prov. 1. 31, ils jouiront du fruit de leur voie (de leurs actions); מאשירו הַרְמָּוֹ Prov. 8, 22, (je suis) la première pensée de sa voie. de sa création; דייא בַאְשִׁירו בַּרְכֵּי־אֵל Job 40, 19, il est la première des œuvres de Dieu; קייה בל־דישבין Gen. 19. 31, selon la coutume de toute la terre; בְּדֶרָה מִצְרָיִם Is, 10, 26, à la manière de l'Egypte (comme il le fit en Egypte); אָת־בַּרְבֵּר צַּנָּיִנר Jér, 12. 16, (s'ils apprennent) les voies de mon peuple (ses usages); דערעני נא אַר־רְּרָכָּף Exod, 33, 13, faismoi connaître ta voie, la voie de ta providence, de ta bonté ; יִדַעָּר וְּרַבֶּר וריקצון Is. 58. 2, ils veulent connaître mes voics, ma volonté. De même de l'homme: מַצְשׁוֹרו וְּרָבֶיךְ Is. 58. 13, en

ne faisant pas selon tes volontes, tes inclinations, ou en he t'occupant pas de tes affaires; אַבֶּעִי הַאָּהָ הָאָר Amós 8. 14, la voie de Beerseba, o.-a-d. le culte qu'on pratique à Beerseba; Haya ישרינים עלבים ולחור שניבר הינחור שניבר מולם Ps. 139. 24, vois s'il y a en moi la voie de l'idolatrie, si j'adore les idoles, et conduismoi dans la voie de l'éternité, dans la religion qui mene à l'éternité; selon d'autres: si je suis une voie qui mene à la peine, la tristesse, si mes actions meritent un chatiment; אול על-דיר Ps. 37. 5, confie ta voie a Dieu. recommande-lui ta vie לְנֶבֵר אֲשֶׁר־צַּרְכּוֹ icontia, job 3. 23, a un homme dont la route, ou la destinée, est incontue; ברה נשים Gen. 31. 35, les ordinaires des femmes; פֿרָה אָרֵא Aboth, usage du monde, politesse, civilité.

דְרְכְּמוֹן m. Une monnaie d'or des anciens Perses, darique: הַּיִּבְּמִינִים אָּבֶּוֹן פּרִבְּמוֹן אַנִּרְם אָרָרְבּמוֹן אַרִּרְמוֹן אַנְרְם אָרְרָבְּמוֹן Néh. 7. 70, mille dariques (ע. אַרַרְמוֹן אַרְבְּמוֹן). אַרְרָבְשׁין ח. אַרְרָבְשׁין Damas, I Chr. 18. 5, 6.

רָלָ chald. (heb. יְרִינְיִי). Bras: יְּרְיָּכִיּהְ יִר בְּּסָהְ Dan. 2. 32, et ses bras étaient d'argent.

ערַל n. pr. m. 1 Chr. 2. 6. ווֹרְיִים n. pr. m. Esdr. 2. 56.

ליד (fut. מְּדְרִים 1º Chercher, rechercher, s'enquérir, s'occuper, avoir souci de, avoir soin: אָמָי לְּעָּיִר לְּתַּשְׁאָר בּוֹשְׁי בְּיִלְשׁ בְּעָּי בְּיִלְשׁ בְּעָּי בְּיִלְשׁ בְּעָּי בְּעָּי בְּיִלְשׁ בְּעָּי בְּעָי בְּעָי בְּעָי בְּעָי בְּעָי בְּעָי בְּעָרְי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעָרְי בְּעָרִי בְּעָרְי בְעִרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעִרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְעַרְי בְּעָרְ בַּעְרְי בְעָרְי בְעַרְי בְעַרְי בְעַרְי בְעַרְי בְעַרְי בְעַרְי בְעַרְי בְעַרְי בְּעָרְי בְעַבְּעָּע בְּעָבְי בְעָרִים בְּעָרִים בְּעָבְי בְעָבְי בְעָבְי בְעָבְי בְעָבְי בְעָבְי בְעָבְי בְעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְייִי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְייִי בְּעִבְיי בְּעָבְייִ בְּעָבְיִי בְּעָבְיי בְּעָבְייִ בְּעָבְייִי בְּעָבְיי בְּעָבְייִי בְּעָבְייִי בְּעָבְייִי בְּעָבְייִי בְּעָבְייִי בְּעָבְייִי בְּיִבְייִי בְּעָבְייִי בְּעָבְייִי בְּעָבְייִי בְּיבְייִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּעָבְיִי בְּעָבְּעָבְייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִייִי בְּיִבְייִי בְּעִייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּעָבְייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּעִבְייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיוּבְיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי ב

le visitet: אָל־הְּוֹיִרְשׁׁהּ מֵּירִהיּאֵל Amos 8. 5, ne recherchez pas, 'h'allez pas a Bethel: לטכנו רודישו Deut. 12. 5, vous visiterez (l'endroit) où est sa demeure; bub יליש פּשָׁם Is. 18. 8, un jugé qui cherche la justice, qui s'enquiert de la justice ; אָרָא שָּׁרָשׁ אֹרָהר אָ אַרָּדראַ אַיָּדראַ אַרָּדראַ אָּרָאר אַאָריבייַ אַלּדָראַ אַ Deut. 11. 12, un pays dont l'Eternel ton Dien a soin; אַרך הּוֹרָשׁ לְנָמְלָשׁר Ps. 142. 5, nul n'a souci de ma vie; Hos יול הוירש Ps. 10. 13, (le méchant) dit en son cœur que tu ne t'enquêrais de rien, ou que tu ne punissais pas; לאַרְתִּיִרשׁ שׁלֹטָם וְמֹבְיָם Deut. 23. 7, מ ne chercheras point à leur procurer la paix ni le bien-être ; אררש שות ביל Esth. 10. 3, cherchant a faire le bien, le bonheur, de son peuple; ፕሮዚህ ነው የአ 38. 13, ceux qui veulent mon maineuf.

2° Interroger, b'informer, consulter, sonder; avec le reg. dir., avec 3, 39 et ম, aussi avec ভাষা মাত্ৰী কাট্ৰী Deut. 17. 4, et si tu t'en es informé exactement; raping to 11 Chr. 32. 31. pour s'informer du prodige; ነተሟዚን ነውነትነት II Sam. 11. 3, il envoya savoir qui étair cette femme ו בייורש על נופרונים cette femme II Chr. 31. 9, Ezéchias interrogea les pretres; בַל-לְבַבוֹת הוֹרָשׁ יֵי I Chr. 28. 9, l'Éternel sonde tous les cœurs; קלָה לריש אחריד Gen. 25, 22, elle alla consulter l'Eternel ; הַרְשׁׁהּ אֱל־הַאֹבוֹת Is. 8. 19, consultez les devins ; וּבָא אֱל־דַעָּברא Ez. 14. 7, s'il vient auprès du prophète pour me consulter par son entremise ; אַרִרְשָּׁח־בָּה I Sam. 28. 7. je veux la consulter; בַּאַר לְּיַרִישׁ דַּבֶר מֵינִתָּה I Rois 14. 5, elle vient te consulter : יריבי מאוחות II Rois 8. 8, tu consulteras Dieu par lui.

 34.10, je redemanderai, je reprendrai, mon troupeau d'entre leurs mains; mon troupeau d'entre leurs mains; Deut. 18.19, c'est moi qui lui en demanderai compte. — Avec בַּיָּ, שֵּבְיּה ְשִׁ בַּשְׁהַ Réclamer, venger le sang, la vie, de quelqu'un: בְּשָׁי בְּיִבְּיִם לְנַשְׁשׁׁיַרְיָבֶם לְנַשְׁשׁׁיַרְיָבֶם לְנַשְׁשׁׁיַרְיָבֶם לְנַשְׁשׁׁיַרְיָבֶם לָנִשְׁשׁׁיַרְיָבֶם לָנִשְׁשׁׁיִרְיָבֶם לָנִשְׁשְׁרִיבָם לַנִּשְׁ בְּיִבְּשִׁ הַיִּבְיִם לְנִשְׁשִׁ יִינִים לִּיִּבְּשׁׁ הַיִּבְיִם לְנִשְׁשִׁיִרְיִבָּשְׁ הַיִּבְיִם לִּיִּבְּשִׁ לְנִשְׁשִׁ יִינִשְׁשְׁ הְיִבְּיִם לְנִשְׁשִׁיִּבְיִם לְנִשְׁשִׁיִּבְיִם לְּנִשְׁשִׁיִּבְיִם לְּנִשְׁשִׁיִּבְיִם לְּנִשְׁשִׁיִּבְּשָׁשׁ הְיִבְּיִם לְּנִשְׁשִׁיִּבְיִם לְּנִשְׁשְׁיִבְּיִם לְּנִשְׁשִׁיִּבְיִם לְּנִשְׁשִׁיִּבְיִם לְּנִשְׁשְׁיִבְּשְׁשְׁיִּבְּיִם לְנִים לְּנִים לְנִים לְּנִים לְּנִים לְנִים לְּנִים לְנִים לְנִים לְנִים לְנִים לְנִים לְּנִים לְנִים לְנִים לְּנִים לְנִים לְנִים לְנִים לְנִים לְנִים לְנִים לְּנִים לְנִים לְנִים לְּנִים לְנִים לְנִים לְּנִים לְנִים לְנִים לְנִים לְּנִים לְנִים לְּעִים לְּיִים לְנִים לְּיִים לְּיִּים לְּיִּים לְּיִים לְּיִים לְּים לִּים לִּים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּים לְּיִים לְּיִים לְּיִּים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְיִים לְּיִּים לְּיִים לְּיִּים לְּיִים לְּיִּים לְּיִּים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִּים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִּים לְּיִים לְּיִים לְּיִּים לְּיִים לְּיִּים לְּיִּים לְּים לְּיבְּים לְּים לְּיִּים לְּיִים לְּים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִּים לְּיִים לְּים לְּיִים לְּיִּים לְּיִּים לְּיִּים לְּים לְּיִּים לְּיִים לְּיִּים לְּיִּים לְּים לְּיים לְּיִים לְּים לְּיִים לְּיִּים לְּיִּים לְּיִים לְּיִּים לְּים לְּים לְּיבְּים לְּים לְּיִּים לְּיוּים לְּיוּים לְּיוּים לְּיִּים לְּיִים לְּי

Niph. Etre recherché, redemandé; se laisser rechercher, se laisser sléchir par quelqu'un, l'exaucer : בָּשָׁרָבַ נִירם וֹלְמַלְכֹּאַת דַּוְיִד נְדְרַשׁׁוּ I Chr. 26. 31, dans la quarantième année du règne de David ils furent inspectés, ou on en fit le dénombrement ; נְדְרַשְׁהָד לְלוֹא שָׁאָלוּ Is. 65. 1, je me suis fait rechercher, je suis venu au secours de ceux qui ne m'ont pas demande; עור זאת אָדָרִשׁ לְבֵית־יִשְׂרָאֵל Ez. 36. 37, en cela encore je me laisserai fléchir par la maison d'Israel; תַּאָנֶרשׁ אַרַּרָשׁ לַּחֲם Ez. 14. 3, me laisserai–je flechir par eux? les exaucerai-je (אַרַרשׁ inf. pour וָגַם־בָּמוֹ חָצָה נָדְרָשׁ ? (חַבָּרשׁ Gen. 42. 22, et aussi son sang est redemandé.

Pi. לְרַרְיוֹשׁ חַבְּבֶר Esdr.10.17(p. לְרַרְיוֹשׁ חַבְּבֶר), pour examiner l'affaire.

לְשָׁא (אוֹת מִרְבֶּר : Verdir, fleurir : דְשָׁאוּ נְאוֹת מִרְבָּר Joel 2. 22, les prairies du désert reverdissent.

Hiph. Produire de la verdure: בּוֹרְשֵׁא Gen. 1. 11, que la terre produise de la verdure.

m. Plante, herbe verte, tendre: בְּשְׁאֵרִם שָּלֵּרְדְשָׁא Deut. 32. 2, comme des ondées sur la verdure; וּכְיֵרֶם דְּשָׁא Ps. 37.2, comme la verdure des plantes, des herbes, comme des herbes vertes.

ףְאֶכֵל Devenir gras, s'engraisser: יְאֶכֵל Peut. 31. 20, il mangera, se rassasiera, et deviendra gras.

Pi. 1º Rendre gras, engraisser, oindre: מְּמִינְּים מִיבָּח מִינְבָּח Prov. 15. 30, une bonne nouvelle engraisse les os, c.-a-d. fortifie, ranime, l'homme;

דְּעִילֶּקְהְ רְאָשִׁי Ps. 23. 5, tu as oint ma tête avec de l'huile; רְעִּילֶהְ רְאָשִׁי Ps. 20. 4 (ח parag.), il considérera ton holocauste comme gras, c.-à-d. il l'accueillera avec faveur; selon d'autres, de יְשֵׁי, cendre: il le fera réduire en cendre par le feu sacré. — 2° De בְּשָׁי, cendre. Purger de cendre: יְשָׁי, Nomb. 4. 13, ils ôteront la cendre de l'autel; יִשְׁיִלְּבָּרִ Exod. 27. 3, pour recevoir la cendre (qu'on ôte de l'autel).

Pou. Etre engraissé, être fumé, être abondamment rassasié, satisfait: יַנְשָּׁרָבּוּ בְּיִבְּיִבְּעַ Is. 34. 7, (et leur terre) sera fumée de graisse; רְנָפֶשׁ הָרְצִּדִם הְרָצִּדִם וְחָרָצִּדם וְחָרָצִּדם וְתְּיַבְּשׁ הַרְצִּדִם הְרָצִּדם מְּרָבָּעָ Prov. 43. 4, mais l'âme des hommes laborieux, actifs, sera satisfaite; יִרְבּיִבְּי Prov. 28. 25, celui qui espère en Dieu sera rassasié, prospérera.

Hothp. בְּחֶלֶב מְחֶלֶב Is. 34. 6, (le glaive) s'est engraissé, est couvert de la graisse (de tout ce qu'il a tué), p. הְּאָשִׁיִּה.

קיים (קיים אליים וליים וויים וויים

רשון m. (avec suff. דשון). 1° Graisse, suc, nourriture abondante, abondance, fertilité : וְרַנְּירִוּר נָמֵשׁ חַפֹּחַנִים דָּשֶׁן Jer. 31. 14, je rassasierai d'abondance l'âme des prêtres (ou ils seront satisfaits en voyant la graisse des sacrifices); הַחַרֶלָּחָר אַר־דִּישָׁנִי Jug. 9. 9, est-ce que j'abandonnerai mon suc, mon huile? רַנַיַּרָה ישֶׁלְחָנְהְ כָּלֵא דָשֶׁן Job 36.16, et ce qui est mis sur ta table, les mets, seront abondants et gras, délicieux ; וּמָעוּלֵיך רָדְעַפוּן רָשֶׁדְ Ps. 65. 12, et les chemins par où tu passes regorgent de graisse, sont remplis d'abondance, sont fertiles. -2º Cendre (de chair consumée, distinct de אַמַר qui signifie aussi cendre de bois consumé): אָפֶה וְשָׁבֶּוֹן Lév. 4. 12, lieu où l'on dépose la cendre ; יָכֶל-הָעָשֶׁקּ ישברים וְהַנְּשֶׁן Jér. 31. 40, toute la vallée des cadavres et de la cendre.

רוֹן f. (pl. const. הַרֵּי). Loi, usage, ordre, edit: בֶּל-יֹרְעֵר הָת וְרֵרן Esth. 1. 13, tous ceux qui connaissent les lois et le droit; יְדַחֵיחָם שׁמֹית מְכָּל־עָם Esth. 3. 8, et leurs usages diffèrent de ceux de tous les peuples; וְדֵישִׁהְיָה כַּרָּה Esth. 1. 8, on buvait suivant l'ordre (de ne forcer personne à boire); לחנתן הח Esth. 3. 14, qu'un édit soit publié; מַרְמָּרנוֹ אֲשׁ הַח לֵמוֹ Deut. 33. 2, à sa droite, un feu régulier, permanent, pour eux, pour les guider; ou : la loi donnée au milieu du feu, des flammes; selon d'autres: une loi de feu.

77 chald. f. Loi, religion, édit, dé-

cret: מַיִּמ אַרַיה Esdr. 7. 12, la loi de Dieu; לְחַשְׁנָיָח זִמְנִין וְדָת Dan. 7. 25, qu'il pourra changer les temps et les lois, ou la religion ; וַדַרָא נַמָּכָן Dan: 2. 13, et l'édit fut publié ; בַּרֵריִרָּא דַרָּוֹכוּן 2. 9, l'arret qui vous condamnera sera le même pour vous tous.

chald. (comme הַרְאַאַר emph. הַרְאַאַר בַּרַתַאַרו הַיּר : héb.). Verdure, herbe בַּרַתַאַרו הַיּר ברא Dan. 4. 12, dans l'herbe des champs.

רֹחָבְרַיָּא chald. m. pl. Les jurisconsultes, juges ou conseillers, Dan. 3. 2.

et רֹלְיוֹ n. pr. d'une ville au nord de Samarie, Gen. 37. 17.

ነቦች n. pr. Dathan, un de ceux qui se sont révoltés avec Coré, Nomb. 16.1. **16. 1**.

П

קא Hé, אק. Cinquième lettre de l'alphabet. Comme chiffre n signifie cinq, " cinq mille. Son guttural, il tient le milieu entre n et n. Il se permute avec א. Exemple: אמין et קימין foule; הוין ct yim fortune; plusieurs fois n au lieu de n pour former le Hiphil ou le Hithpael.

□, □, □, se trouvent devant les noms et pronoms, rarement devant les verbes. — 1° Comme article définitif : דַּמַרָּם l'eau, װָאָרֶץ l'homme, דָאָרֶץ la terre, le sage. — 2º Comme pronom demonstratif: בייום ce jour, aujourd'hui; cette fois. — 3° Comme pronom relatif : הַחַלְכוּא אָחוֹ Jos. 10. 24, qui avaient marché avec lui.

(a article ou pronom prend ordinairement un pathach et est suivi d'un dages fort; devant les lettres qui ne prennent pas le dages, le pathach se change en kamez devant א: תַּאָרוֹן, תַּאָרֵץ; aussi devant בתרגל: ל souvent devant של et ה: מַתַר, הַעָּם; devant ה il prend ségol: פְּתָּדֶּג , הָיָּתְיוֹן, et quelquefois devant ה dans des mots de plusieurs syllabes: (.נוענן , נונורים

그, 고, 고, adverbe interrogatif. Dans une question simple : הַשָּׁמָהַ לָבָּך עֵל־עַבְרָּר אַרּוֹב Job 1.8, as-tu tourné ton esprit vers mon serviteur Job ? קַּבֶּר הַיַבּע Exod. 10.7, ne sais-tu pas encore? — Quand on attend une réponse négative : קשׁמֵר אָחִר אַנֹכִי Gen. 9. 9, suis-je le gardien de mon frère? (je ne le suis pas); אם־יָמוּת עָבֶר הַיִּחְיָה Job 14. 14, quand l'homme est mort, peut-il revivre? — Ou quand on s'attend à une reponse affirmative: דַבֶּן רַקִּיר לָּר אָפְרַיָם Jer. 31. 20, Ephraim u'est-il pas mon fils chéri? Le n interrogatif a rarement pathach : កង្កកុក កុម្ភក្ Gen. 18. 23, voudrais-tu même détruire? הַלָּבֶן מַאַר־שָׁנַר Gen. 17. 17, est-ce qu'(un enfant sera né) à un homme de cent ans? n avant les gutturaux : הַאַנֹּכִּר ? הַהַּוֹלַ

7, comme enclitique exprime le plus frequemment la direction: אַרָצָה vers la terre; הַיַּרָה vers la montagne; בֵּירָהו Gen. 43. 47, (il les fit entrer) dans la maison.

भी chald., interj. Vois! certes!!

האיז hebr. et chald., interj. Voici: מיי היים היים Gen. 47.28, voici pour vous de la semence; בארקה בארי מרולא Dan. 2: 43. certes! de même que le fer, etc.

קריים יולי יותריים (ביותר ביותר ביו

impér. du verbe קוב donner.

*75777 ff. Separation. On appelle ainsi une prière et cérémonie que l'on fait à la sortie du sabbat.

וֹנְיָתֵי adv. (v. בְּיָה).

תקהבי m. pl. Offrandes: יְבְהָביּר Osée 8.13, les sacrifices mes offrandes, c.-a-d. qu'ils m'offrent (v. יְהַבּר); selon d'autres: qu'ils brûlent en mon honneun, les holocaustes.

סינות (יותר לפרי לפרי לפרי אורים (יותר אורים לפרי לפרי אורים בי Etre vain comme un souffle qui passe, agir vainement, sottement: אורים בי אורים בי

Hiph, Seduire par des paroles fausses: אָרָבָּים קְּבָּים Jer. 23. 16, (les prophètes), vous, séduisent par leurs paroles fausses.

קרלים, מורלים, ayec suff. מְרְבִּלִּים, ayec suff. מְרְבִּלִּים, plun, מְרְבָּלִים, const, יְבְבְּלִים, i ° Souffle: מְרָבְלִים Ps. 57. 13, un souffle, les enlève. — 2° Ce qui est passager, vague, vain, vanité: יְבָּבֶל יְבָיב עָנוֹם Job 7:16; mes jours sont un souffle, un néant; בְּבָלִים תַּבֹל תַבֵּל תַבֵּל תַבַל תַבַּל תַבָּל תַבַּל תַבַּל תַבַּל תַבָּל תַבַּל תַבָּל תַבָּל תַבַּל תַבָּל תַבְּל תַבְל תַבְּל תַבְּבְּל תַבְּבְּל תַבְּל תַבְּב בְּל תַבְּב תַּבְּב בְּבְּב תַבְּל תַבְּל תַבְּל תַבְּב תַּבְּב תַבְּבְּב תַּבְּב תַּבְּב תַבְּב תַבְּב תַּבְּב תַּבְּב תַבְּב תַבְּב תַבְּבְּב תַּבְּב תַבְּב תַּבְּב תַבְּבְּי תַבְּבְּב תַבְּבְּי תַבְיבְּב תַבְּבְּב תַבְּבְּבְּב תַבְּבְּבְּב תַבְּבְי תַבְּבְּב תַבְ

קבְל n, pr. Abel, second fils d'Adam, Gen. 4. 2.

יוֹבֶּל (v. אַבָּל Vanité (v. בָּל

קרנים: (אָבֶן m. pl. (v. הְּרָנִים: Ez.27. לּהָנִים: אָבֶן Ez.27. לּהָנִים: d'autres, le nom d'un oiseau: et des paons.

Partager, couper. Ex. unique: הֹבְרֵי שְׁמֵים Is. 47.13, ceux qui analysent, étudient, le ciel, pour tirer l'horoscopa, les augures, d'autres le font dériver de דָּבָּי, qui observent le ciel quand il est pup, sergin,

תְּנֶלֶּא n. pn., d'un eunuque à la cour de Perse, Esthe 2: 3; חור 2: 8.

I אָרָּהְיּ (fut. יַרְעָּהָרְ 1º Murmurer, gemir, rugir, mugir: אָהְגָּה מַיּוֹנָה Is. 38.14, je gemis comme la colombe ; מרוגו אַה־נְבַאִים 1s. 16.7, vous gémirez, vous les affligés; ואריים באטרייניונות דואריים Is. 31. 4, comme le lion rugit. — 29 Parler, chanter, célébrer: מָר־צַהִּים יָהָנֶּח חָכְמַח Ps. 37. 30, la bouche du juste dit, publie, la sagesse; לאריירוגוי מגרופם Ps. 115.7, ils ne parlent pas, ne rendent aucun son par ופלשוני מווגרו ביוכן Ps. 35. ולשוני מווגרו ביוכן Ps. 35. 28, ma langue célèbre ta justice. — 3° Parler en soi-même, méditer : תוניתי ים ולילח שם ילילח Jos. 1.8, tu l'étudieras jour et nuit; לב צַּרָּרַק יַּרְעוָהוּ Prov. 15. 28, le cœur du juste médite (pour repondre).

Po. inf. יהור פּלֵב דְּרְבֵי־שָׁקֶר: זוגו פּלַב דְּרָבִי־שָׁקֶר: Is. 13, et notre cœur a médité des mensonges, ou Il יהורי nous avons fait

sortir les mensonges de notre cour, c.-à-d. nous les y avens puisés.

Hiph. part. starture Is. 8. 19, les magiciens qui murmurent, qui parlent tout bas.

II אָלְיִלְיּלְיּנִי (v. II אָלִי Hiph'.)' Separer, éloigner: אָבְּילִי שׁיִי שׁי אֹדְיּלְיּ In Prov. 25. 4', ôter l'alliage de l'argent'; éldigner': אָדָי אָרָי אִדְיּיִ וּצִּיּג 27. 8; il·les a éloignes, où abattus, par son vent impétueux; selon d'autres, il a parlé dans son esprit sévère, irrité (de I אַדְרָיָן):

רְּעָנִיי הַ. Pensee, méditation: יְּעָנִיי אָבְי הְּבִּילִיי אָבִי אָבִי אָבִי אָבִי אָבִי אָבִי אָבִי אַבְּי אָבִי אָבִי אַבְּי אַבְי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אָבְי אַבְּי אָבְי אָבְיי אָבְי אָבְי אָבְי אָבְי אָבְי אָבְי אָבְי אָבְיי אָבְי אָבְיי אָבְי אָבְיי אָבְיי אָבְי אָבְי אָבְי אָבְיי אָבְייי אָבְיי אָבְיי אָבְיי אָבְיי אָבְייי אָבְיי אָבְיי אָבְייי אָבְיי אָבְייי אָבְייי אָבְיי אָבְייי אָבְייייי אָבְיייי אָבְייי אָבְיי אָבְייייי אָבְייי אָבְייייי אָבְייי אָבְיייי אָבְייי אָבְיייייי

יַלַנֵי אָי אָרן: (עו: אַאָּדֵייַ)!

יְהָלְינִי m. Pensee, agitation du cœur: שַּׁבְּירִי חְבְעֵּרְי אַבְּעַרְי אַבְעַרְי אַבְעַרְי אַבְעַרְי אָבְעַר אַבּער Ps. 39. 4, le feu s'embrase dans ma pensée, de l'agitation de mon esprit; בִּינָה דָּיִנְיהִי Ps. 5. 2, écoute mes paroles (pensées).

וות ימון: Adj. Commode; convenable (Takmud; ימון digne, apte) : יינין עונין digne, apte) יינין לונין ווען digne, apte) יינין לונין ווען האין digne, apte) : יינין עונין digne, apte) : President in the chemin devant le beatt mur, our l'estrade commode; ou l'estrade sur laquelle lès lévites chantaient (de יונין); selon d'autres; l'adj: se rapporte a יינין le chemin droit; directs devant le mur.

nère d'Ismael, Gen. 160 1.

The n. pr. Mebhar, fills de Hagfi, I Chr. 11.38. Plur., nom d'un peuple: hagri fs. 83.7, et hagri I Chr. 5.10, les Hagaréniens, les descendants d'Agar, habitants d'une contre sur le golfe persique.

אוי ליי. איילין). Exclamation de joie: ביילין אוי איילין ביילי אוי איילין ביילין אויילין ביילין איילין איילין ביילין איילין אייליין איילין איילין איילין אייליין איילין אייליין איילין איילין איילין איילין איילין איילין אייליין איילין אייליין איילייין אייליין איייין אייין איייין אייליייין איייין איייין איייין איייין איייין א

Dan. 3. 27, les grands conseillers du rei (v. le verbe בְּיֵבְי conduire, régir)!

roi iduméen (aussi le nom d'une divinité syrienne), Gen. 36, 38,

וְעִיְיִבְיּוֹ (Hadati est son secours) ה. pr. Hadadeser, rol de Sobali en Syrië, Il Sam. 8. 3°; chap. 10°, et I Chr. 19°, on litaussi יוָיָרָיִהַ:

plaine de Megiddon, Zach. 12. 11; d'après le Pharg., le nom d'un homme.

דירו n. pr. d'un pays, les Indes, Esth. I. I (pour יהורה).

n. pp. Hadoram, fils de Joktan, Gen. 10.27, souche d'une peuplade arabe.

יותי n. pr. m. II Sam. 23, 30. Le même est appelé דורי I Chr. 44, 32.

קרור Fouler, éwasér des pieds (v. אָבָּק, הַשָּק): בּהָוּהְם בּישִּקּים וּשִׁקּים בּישִּקּים וּשִּקּים בּישִּקּים וּשִּקּים בּישִּקּים וּשִּקּים בּישִּקּים בּישִּים בּישִּים בּישִּקּים בּישִּים בּייים בּישִּים בּישִים בּישִּים בּישּים בּישִּים בּ

chald. mr.: Morceau pièce: בְּיִלְים chald. mr.: Morceau pièces: pièces: בּיִלְים chald. mr.: Morceau pièces pièces מין בּילְים pièces.

 d'escabeau pour tes pieds. Souvent le marchepied de Dieu signifie le temple ou l'arche sainte: יְלָיוֹ מְיוֹם Lam. 2.1, il ne s'est pas souvenu de son marchepied au jour de sa colère, c.-à-d. il ne s'est pas souvenu du temple ou de l'arche sainte.

ת. (plur. בְּיִבְּים Meh. 8. 15, et des feuilles de myrte; וְרִיא לְּמֵר בֵּין עִרְיַבְים Zach. 1. 8, il se tenait parmi des myrtes.

ከው ከሚገር n. pr. (myrte). Nom antérieur d'Esther, Esth. 2. 7.

15. לודר פופים אישר 15. לודר אלבר אישר 15. לודר בי אישר 15. לובר בי 16. לובר

Niph. Étre respecté: פְּנֵי וְקַנִים לֹא נֶחְדֶּרִיּ Lam. 5. 12, les visages des vieillards n'ont pas été respectés.

Pi. בְּבֵרְהְ לְבָרֵהְ Rituel, de glorifier, de bénir.

Hithp. אַל־הְּקְוּדֶר לְּמְּנֵי בְּעָלְהְ Prov. 25. 6, ne te glorifie pas, ne t'élève pas, devant le roi.

קר. chald. Pa. בְּתֵּר Respecter, glorifier: וּלְחֵר עַלְּמָא שַׁמְּחֵת וְּחַבְּתֵּר Dan. 4. 31, celui qui vit éternellement, je le louai, je le glorifiai; "נְיְחֲדֵבֶּר Hithp., et qu'il soit glorifié, Rituel.

m. Eclat, ornement, gloire: תְּדֶרָהְ Ps. 45. 4, ta majeste et ta gloire; יְחַנִּים מֵּירָם Prov. 20. 29, et les cheveux blancs sont l'ornement des

vieillards; קּרִי צֵּעְ נְהָירְ Lév. 23. 40, le fruit du bel arbre, le cédrat (אָרְרּוּג); הָשְׁרָבּוֹ Ps. 104. 1, tu as revêtu la majesté et la gloire, la splendeur; זְּרָירִ הוּא לְכֶלְּדְוְסִירָיִר Ps. 149. 9, c'est une gloire, un honneur, pour tous ses pieux adorateurs; בְּיִרִירִי כְּיִרָשׁ Ps. 110. 3, avec un saint ornement.

תָּרֶר מֵלְכוּת: Ornement: הָּדֶר מֵלְכוּת: Dan. 41. 20, l'ornement du royaume, c.-à-d. sa meilleure partie; selon d'autres, les tributs du royaume.

א הותים (const. דְּרָרָה). Ornement, honneur: Prov. 14. Prov. 14. 28, la multitude du peuple est l'ornement, l'honneur, du roi; בְּרַרָּתְּלְּהָּי Ps. 29. 2, avec une pompe sainte, solennelle, ou dans son sanctuaire magnifique.

וֹבְרְעָזֶר n. pr. (v. אַנְרָעָזֶר).

নান interj. Helas! চান Ez. 30. 2, malheur à ce jour (v. নামুং)!

הור interj. (v. הור): ובכל־הוצנות יאברה הירות Amos 5. 16, et dans toutes les rues on criera: Malheur! malheur!

דוא pron. person. et quelquefois démonst., 3° pers. sing. masc. Il, lui, ce, celui, lui-même; se met quelquefois aussi pour le fem. פואי elle, dans le Pentat. (Gen. 20. 5, 38. 25); très rarement dans les autres livres. -דוא ועבריו Gen. 14. 15, lui-même et ses serviteurs; לַכֶּן יָהֵן אֲדֹנִי הוּא לָכֶם אוֹח Is. 7. 14, c'est pourquoi Dieu lui-même vous donnera un signe; souvent il signifie, tout seul, Dieu: דַּוּרוּא אַמָּר וָלֹא רַעָּטֵּוֹח Nomb. 23. 19, lui, Dieu, dirait-il une chose, et ne la ferait pas? כָּר אַנִי אַנִי הוא Deut. 32. 39, car moi seul je suis lui, l'être par excellence ; בַּר־אַנִי דוּא Is. 43. 10, que je suis le créateur. Celui, ce : רוא השבב אַת כָּל־אֶרֶץ הַחְוִילָה Gen. 2. 11, c'est celui qui coule tout autour du pays de Havila; דואָרשׁ הַוּחוּא Job 1. 1, cet homme; לְּמֵּקוֹם הַיוֹרִאיּא Gen. 21. 31, ce jour, s'emploie souvent chez les prophètes pour le temps futur promis : יָנְשַּׁעָב הַיַּ לְבַהּוֹ Is. 2. 11, et l'Éternel seul sera grand ce jour-la; איי précédant le nom: אָבָּיְהְיִּהְיִהְיִהְ II Chr. 28. 23, ce roi Achaz; שֹׁיִיחְשִׁיְהָּ אַדְּיִד Esth. 1. 1, cet Assuérus. Il remplace souvent ou plutôt renferme le verbe subst. ייִרי, פֿרי פּריא רייִה Gen. 1. 11, car il est prophète; ייִריא רייִר, Gen. 24. 65, c'est mon maître; בּלֵע רִיאַר בּעַי Gen. 14. 8, Bela, qui est (aujourd'hui) Zoar.

אוח chald. pron. II, lui (v. איז heb.).

אָלַהְ chald. (v. הָתָ).

הוֹד m. 1º Majesté. De Dieu, souvent suivi de רוֹד־יְרַעַר לְּמַנָיד : בַּעַר Ps. 96. 6, la majesté et la gloire sont devant lui ; d'un roi: נַיַּבּן עַלַיד דוֹד מַלְכוּח I Chr. 29. 25, il lui donna (à Salomon) la majesté royale; יְהִלְּשִׁמִּיבַ הֵי אָת־חוֹד קוֹלוֹ Is. 30. 30, le Seigneur fera entendre sa voix majestueuse. — 2º Force, vigueur, beauté: יְהוֹדִיר כַּהִשַּהְ עֵּלֵי Dan. 10. 8, la couleur vive de mon visage fut changée, je pālissais de frayeur; וִירָדי כַצַיח חוֹדוֹ Osée 14. 7, sa vigueur sera comme celle de l'olivier; אורי Job 39. 20, son hennissement vigoureux, ou le souffle si fier de ses narines. — 3° יַרדּאָא רמיא חור Zach. 6. 13, il portera les insignes royaux.

חוד n. pr. m. I Chr. 7. 37.

הוֹרָאָהי f: תּוֹרָאָהי Rituel, et des actions de grâces.

הוֹרְיָיָה n. pr. m. (הוֹרְיָיָה louez Dieu). 1° I Chr. S. 24. — 2° 9. 7. — 3° Esdr. 2. 40.

חוֹדְיְהוּ n. pr. m. I Chr. 3. 24.

הוֹדְיָה (la gloire de Dieu) n. pr. Neh. 7. 43.

הוֹדְיָה n. pr. de plusieurs Lévites. Néh. 8. 7, 9. 5.

הוֹנְיָה f. Action de grâces, Rituel (v. הוֹנְאָה).

בּרֵינִי et אַרְיִי chald. (fut. הַחַיִּהְ et אַרָּיִי chald. (fut. בּרִייִהְ et אַרִייִהְ). Etre: הְּהָינִא בַּרְיִּהְיִא Dan. 2. 40, (le quatrième royaume) sera fort; quelquefois les lettres pronominales du futur sont remplacés par לְּבִילְיִי, Dan. 6. 2, pour qu'ils soient; בְּיִלְיִי, Dan. 6. 17, que les présents soient à toi, garde tes présents pour toi. Il est souvent joint à un autre verbe comme auxiliaire: בְּיִלְיִיִּא לְּמֵלְיָּא Esdr. 4. 12, qu'il soit connu au roi, que le roi sache; בְּיִרִּיִיִּהְ בַּרְיַבְּי, Dan. 7. 2, 4, j'ai vu.

לְּנִיתִּי לִּנְיִתִּי חַּנִּית רְשִׁיִּתִּים רְּשִׁיִּתִּים רְּשִׁיִּתִּים רְּשִׁיִּתִּים רְּשִׁיִּתִּים רְּשִׁיִּתִּים רְשִׁיִּתִּים רְשִּׁיִּתִּם רְשִּׁיִּתִּם רְשִּׁיִּתִּם רְשִּׁיִּתִּם רְשִּׁיִּתִּם רְשִּׁיִּתִּם רְשִּׁיִּתִּם רְשִּׁיִּתִּם רְשִּיִּתְם בְּשִׁיִּתְם מִּשְׁרִּבְּבֹר רְשִׁיִּתְם Mich. 7. 3, le désir, la passion, de son âme. — 2º Ruine, malheur, mort: Ps. 57. 2, jusqu'à ce que le malheur (la calamité) soit passé; le malheur (la calamité) soit passé; chair carret carret remanant passés; מְשִׁיבְּיִרְ רְשִּׁיִּתְּם רְשִׁיִּבְּיִרְ רַשְּׁיִּתְּם רְשִּבְּיִּתְ רְשִּׁיִּתְּם רְשִּׁבְּיִּתְ רְשִּׁיִּתְם רְשִּׁבִּית רַשִּׁיִּתְם רְשִּׁבִּית רְשִּׁבִּית רְשִּׁיִּת רְשִּׁיִּת רְשִּיִּת רְשִּׁיִּת רְשִּׁיִּת רְשִּׁיִּת רְשִּׁיִּת רְשִּׁיִּת רְשִּיִּת רְשִּׁיִּת רְשִּׁיִּת רְשִּׁיִּת רְשִּׁיִּת רְשִׁיִּתְ רְשִׁיִּתְּתְּעִּי רְשִׁיִּתְּיִּתְ רְשָּׁבְּיִת רְשִׁיִּת רְשִּׁיִּת רְשִּיִּת רְשִּׁיִּת רְשִּׁיִּת רְשִּׁיִם רְשִּׁבְּים רְשָּׁבְּים רְשְּׁבְּים רְשְּׁבִּים רְשְּׁבִּים רְשִּבּים רְשִּׁבּים רְשִּׁבּים רְשִּׁבּים רְשָּׁבִּים רְשִּבְּים רְשִּׁבּים רְשִּבּים רְשִּׁבּים רְשִּׁבּים רְשִּבּים רְשִּׁבּים רְשִּׁבּים רְשִּׁבִּים רְשִּבּים רְשִּבְּים רְשִּׁבְּים רְשִּׁבְּים רְשִּבְּים רְשִּׁבְּים רְשְּבָּים רְשִּבְּים רְשִּבְּים רְשִּבְּים רְשִּבְּים רְשִּבְּים רְשְּבִּים רְשִּבְּים רְשִּבְּים רְשִּבְּים רְשִּבְּים רְשִּבְּים רְשְׁבִּים רְשִּבְּים רְשִּבּים רְשִּבּים רְּים רְּעִּבְּים רְשִּבּים רְשִּבּים רְּעּבְּים רְּים רְּעִּבְּים רְּים רְּבִּים רְּעִּבְּים רְּיִּבְּים רְּים רְּיִּבּים רְּיִּבּים רְּיִּבּים רְּיִּבּים רְּיִּבּים רְּיבּים רְּיִּבּים רְּיבּים רְּיִּבּים רְּיבּים בּיּים בּיּים בּיּיבּים בּיּיבּים רְעּבּיים בּיּיבְּיבּים בּיּבְּיבּים בְּיבְיבְּיבִּים רְּיבּים בּיּיִים בּיּיבְּיבְּיִים בְּיבְּיבְּיִיבְּיִים בּיּבְּיִים בְּיבְּיבְּיבְּיִים בְּיבְּיבְּיבְּיבִּים בְּיִיב

הְּהְה לַּ Malheur: תְּיָתְ עָלְּהְיָהְ הְבְּוֹא T. 26, malheur viendra après malheur. הוֹהְם n. pr. Hoham, roi d'Hébron, Jos. 10. 3.

הור גור הומה : interj. De menace הור גור הומה is. 1. 4, malheur a la nation pécheresse; de plainte : יַרְסְּבָּדּי עָלָרִי הוֹר אָרָר I Rois 13. 30, ils le pleurèrent (en disant:) hélas! mon frère; d'exhortation: דור בַּל־בָּמָא לָכוּז לַמֵּרִים Is. 55. 1, allons! vous tous qui avez soif,, allez vers l'eau.

הוה chald. (inf. היה הוה היה בלות הוה הוה בלות הוה בלות

הוללה f. (rac. הוללה, הוללה, forme plur., peut-être aussi sing., comme יהוללה). Sottise, folie: הוללה Eccl. 9. 13, et la folie, des pensées folles, sont dans leur cœur.

הובלות רבת : Folie: הובלות Eccl. 10. 3, une folie pernicieuse.

ולם (ע. חולם)..

ວກຸກ (trouble) n. pr. m. I Chr. 4. 39. Le même est nommé ~~ກວຸກ~~ Gen. 36. 22.

ווין סט וויי Etre leger; traiter legerement; de la Hiph:, agir legerement, temerairement: תַּוְרָשִּי בַּעֵּלֵה תְּעָרָשְׁי Deut. 1. 41, vous avez agi temerairement (d'avoir voulu) monter sur la montagne; selon d'autres, vouloir, êtro prêt à (v. מֵן): vous étiez prets à monter, etc.

הוֹן ה. (plur: הוֹנִים). Fortune, richesse, valeur, prix d'une chose: אָרָדּי יְרְבָּירוֹן בֵּירוֹי יְבֵּוֹן Prov. 6. 31, il donnera: toute la fortune de sa: maison; קורי וויים ישני Ps.: 44. 13 ,, th vends ton peuple sans prix, pour riem; איני וויים בל Ps.: 27. 33, par la quantité de tes richesses.—2° Adv. Assez: איני איני וויים איני וויים ווי

י דּוּנְאָדּה f. (rac. ייְדָּה). Tromperie : אַן דּינְאָד Rituel, en trompant, surfaisant, le prochain.

רוֹרֵי m. pl. (rat. דְּרָה): Pères, ancêtres: מְרְכֹּח דּוֹרֵי Gen. 49.26, les bénédictions de mes ancêtres, que mes ancêtres m'ont données.

יהוֹלָאָדוֹי f. Instruction, Aboth.

יישָׁבְּע הוֹשְׁבְּע n. pr. m. I Chr. 3. 18.

Nomb. 13. 16. — 2° Osée, fils d'Ela, roi d'Israel, II Rois 15. 30, 17. 1. — 3° Osée, fils de Béeri, prophète, Osée 1. 1.

THE CDieu son secours) ni pr. m. Neh. 12.34.

Dormir: Ex. unique: units. 56. 10, ils dorment, ou ils parlent en revant.

תי ה. Gémissement, ou interj., hélas! קרנים הְיָנֶים Ez. 2. 10, des lamentations, des plaintes et des gémissements.

ביין prone person. 3 pers. fem. sing. Elle, aussi-varie dans son emploi que le masc. אחו il, lui (ע. אחו); dans plusieurs passages il est écrit אחו, et on lit אחו, nommément où il a un sens neutre, cela: יויא עון מלילים (keri אחו) Job 31. 11, et cela est un crime (du ressort) des juges, que les juges doivent punir; עביל דיא בְּעֵינִי Ps. 73. 16, (keri אחו) c'étaitiune difficulté à mes yeux; יויא בַּעִינִי Mich. 3. 4, dans ce temps; בְּעֵילִי Mich. 3. 4, dans ce temps; יויא לָבָם לְאָבְלָּחְי Lév. 11. 39, qui est pour vous à manger, qu'il vous est permis de manger.

ריא הקדם לְּבֶּלְמֵיְא : רויא הקדם לְבְּלְמֵיְא : Dan. 2. 44, mais elle subsistera éternellement; בי־יִוּיא שְׁנַרִידִּיא בּיבוּריא בּערייבית Esdr., 6. 15, qui est la sikième annéo.

139

ווייין pl. f. (rac, רייין). Chants, cantiques ou chœurs: רייין). Neh. 12.8, (présidaient) aux chants.

ינלע (fut "ינלע " apoc "ינלע (fut "ינלע " apoc") ינלע nin, const. ning, une fois min (Ez. 21, 10), הייות, הייף; part. fem. הייה (Exod. 9. 3), v. mn, et chald. mm) to Etre, exister, le verbe substantif : מַנְיָנִישׁ חַיָּרוּ ערום Gen., 3. 1, et le serpent était rusé; לא־טוב הַשות תאַרָם לְבָהוֹ Gen., 2: 18, il n'est pas bon que l'homme soit seul'.— יַחַיַּמוּ לָּר Il est a moi., j'ai : לאריַרַוּדָרוּ בָּלָּךּ בייות בייות Exod. 20. 3, (il ne sera pas:a.toi):to n'auras pas:d'autres:dieux:; ובה ובה Is. 45. 14, ils seront à toi, tu les: aurası; אַרָּטָא וּלָבֶּם Osée 4. 9, je ne serai pas a vous, je ne serai pas votne Diau; בְּטַעַן הַיִּדוֹ לָּא ,אָרָס Ez. 21. 15, pour qu'elle eut de l'éclat. — Servir ו הויא הַוּדְינֶרו־וּלָּדְ בְּשָׁרוּ נְאַתָּורוּ מִּוּרִוּיַחוּ־שׁׁרּ לַאַלְּדִירם: da Exod. 4. 16, il te: sera: comme: unebouche et tu lui seras comme un Dieu, il te servira de bouche et toi tu l'inspireras. comme un Dieu; דֵירָדוֹ־לָּי לְבֶּן־דֵיוִיל I Sam.. 48. 17, sois a moi, c.-a-d. montre-toia. moi, comme un homme vaillant. -Suivid'un infinitif avec > Etre près de,... etre sur le point; ביקרי קושים לבוצ Gen., 15. 12, lorsque le soleil se couchait; יַלְּסְנֵּוֹר Jos., 2, 5, au moment de. fermer la porte (de la ville). —יְדַיַה עָּם Etre avec quelqu'un, être de son parti: לאַ קירוּ פָּבַרְאָרוֹנְיֵהוּוּ I Rois 1 . 8, ils .u'étaient; point avec, ou pour, Adonias, -- הַּלָּדוֹ עם אָשָּׁה לְעִירת נְשָׁה Cohabiter : בָּיִרוּת לְעִירת בָּיָרוּת בְּעָה Gen. 39. 10, (mais il ne l'écouta) ni pour dormir auprès d'elle, ni pour être avec elle ; הַאַמִילון אַחִיהְ יָחַיָח שְׁמַּהְ II Sam. 13. 20, est-ce que ton frère Aminon a cohabité avec toi? Il sert aussi d'auxiliaire, avec le participe d'un autre, verbe : ייִדי מֹנֶה פרר Gen. 4'. 17', (p. נַיבֶּן) il batit une ville; דַּבֶּקר דָירוּ חֹרְשׁוֹת Job 1. 14, les bœufs labouraient; וּבְעֵיכָם

קיף לפים בארף Nomb. 14. 88, vos fils seront errants dans le désert.

2º Se faire, devenir, nattre, arriver: יְרָשׁי אוֹר וּיִרְשִּי־אוֹר Gen. 1. 3, que la lumière soit, et la lumière fut ; וַיַּדִריוּ כַל־אֵלָה Is. 66. 2, tout cela est devenu, s'est forme (par ma: main) ; נַמְּרָר נָצָיב מָלַרו Gen. 19. 26, elle devint une statue de sel. Suivi de דַרָּדִי לָּנָדְוֹשׁ Exad. 4. 3, (la verge) devint un serpent; לא יַדַענט ים איזיינים Exod. 32. 1, nous ne savons pas ce qui lui est arrive ; שַּׁבְּעָרוּ עוֹלָם ו מְּרְיֵה לֶּחֲשׁ Is. 61 . 7, une joie éternelle leur arrivera (ils jouiront d'une joie, etc.) D'une femme, דַּיְרַתוּ לְאִישׁ se donner à un homme: קלא יוופיר לאיש Osee 3. 3, tu n'appartiendras à aucun homme. דייות Etre comme, devenir pareil ä : יַבְיִרָּים בַּאַהִּים מַרְשֵׁע Gen. 18. 25, qu'll arrivera la même chose au juste comme à l'impie; litt. que le juste sera ainsi que וֹיָינָה בָנָב בַּבֹּהָן וּשָּׁבֶבִר בָּאוֹנִיו בַּשִּׁפְּוַה : l'impie אַבְרָהָת Is. 24. 2, le prêtra sera comme le peuple, le maître comme l'esclave, la servante comme sa maîtresse. Dans les livres historiques, souvent יוַדָּי il arriva, de même que dans les prophètes וויייי il'arrivera.

רָּהָה Perte, malheur (deux fois *keri* p. הְּיִח), Job 6. 2, 30. 13 (v. הְּיִח).

וֹנֵיךְ רוּכַל מֶבֶר: (מֵיךְ: Comment! (p. בֵּירֹ

אַרְיָּרְ חָּתְּ le serviteur de mon Seigneur? תֵּיךְּדָּ אָבִיא I Ch. 13. 12, comment ferai-je venir chez moi (l'arche de Dieu)?

תיבל ש. et f. (rac. סיבל, ou de quatre lettres אָרָב, plur. היבל, const. (תַרְבְלֵּר , plur. הַרִּבְלֹּר , const. רָתַרְבָּלֵר , prov. 30. 28, et elle est dans les palais des rois; יַבְּבָר תַּרְבָלִר Osée 8. 14, il a bâti des palais; spécialement le temple à Jérusalem: וְתִרְבָל תִּוֹרְבָּל וֹת Is. 44. 28, (qui dit:) et le temple sera fondé (ou 2° pers. masc.: ò temple! tu seras fondé); mich. 1. 2, de son saint temple (p. le ciel).

בּיכְלְא et הֵיכְלְא chald. Palais, temple: בּירָנְא Dan. 4. 26, le palais royal; בְּירַנְא בִּי בִירִּיּשְׁלֶם Dan. 5. 2, du temple a Jérusalem.

תילל שול. (de הילל בּרְ פּׁנִיף etre clair, briller). Etoile brillante, דֵילֵל בָּרְ שָׁנִיר Is. 14. 12, etoile du matin, Venus.

(ער ים (v. הים).

תְּיְטְּ n. pr. 1° Heman, fils de Serah, I Chr. 2. 6. — 2° Heman, fils de Joel, 6. 18.

תְּיוֹ m. Nom d'une mesure pour les liquides, contenant douze לג log, et un log six œufs: שָּלִשִּׁיח חַיִּדִּין Nomb. 15. 6, la troisième partie du hin.

יַנְי' (ע. פֿר v.) בַּלָי').

קבר לאריתבשו Tob 19. 3 (Kal ou Hiph. p. בְּקְרַבְּירוּ, vous ne rougissez pas de m'étourdir (de m'accabler), ou de me railler impudemment; selon d'autres, de vous conduire comme des étrangers envers moi (v. יְבֵר.).

תְּבֶּרָה (rac. בָּבֶי). Action de faire connaître, indication, expression: תַּבָּר פְּנֵיהָם בְּּנְהָה בְּּבּוּ Is. 3. 9, l'expression de leur visage témoigne contre eux; selon d'autres, (de הָבָר l'impudence de leur visage, de leurs traits, etc.

קלא Eloigner, repousser. Niph.: הָלָא Mich. 4. 7, je ferai une nation puissante de celle qui était eloignée, repoussée. De la :

לְּלְאָד adv. 1° De lieu. Au loin, plus loin: רְּלָאָד Gen. 19. 9, va plus loin, eloigne-toi; רְּלָאָד בְּשָׁב בְּיִלְּאָד וְזְלַאָּד I Sam. 10. 3, tu iras de la plus loin; רְּלָאָד Amos 5. 27, au dela de Damas. — 2° De temps: רְּיָנְיִי רְיִרְלָּאָד Lév. 22. 27, mais le huitième jour et après.

* הַּלְנְאָה f. Prêt, emprunt, Rituel. * הַלְנָיָה Accompagnement (v. הַלְנָיָה.).

תלולים m. pl. (rac. קלולים). Joie, fête: מנגלים Jug. 9. 27, ils se livrèrent à la joie, ils firent des fêtes: בַּיִּבְּשׁׁהְּ הְּלּוּלִים Lév. 19. 24, (tout le fruit sera) consacré, (on célébrera) des fêtes à la gloire de l'Éternel.

קליך סניף, m. (rac. קלה). Pas, marche: תְּלִיבִי בְּחָמָה Job 29. 5, lorsque mes pas (mes pieds) se baignaient dans la crème.

ליכְה (plur. מְלֵּכְהִי Nah. 2. 6, ils trébucheront dans leur marche, course; מְלִּיכְה Ps. 68. 25, les pas, l'entrée, de mon Dieu. — 2° Chemin, direction: אַלִּיכִּי לּוֹ בּוֹלִיכִי לּוֹ Hab. 3. 6, les chemins qui existaient de tout temps (s'affaissent) devant lui; ou la direction du monde, ou tout ce qui se passe dans le monde, vient de lui. — 3° Troupe de voyageurs, caravane: מְלֵּיכִיוֹת שְׁבָּא Job. 6. 49, les caravanes qui marchent vers Saba.

 אַגּוֹרְחַים חוֹלְכוֹח עַל־טוֹבְיַח Neh. 6. 17, leurs lettres arrivaient à Tobie. L'endroit vers où l'on va est précédé de אַ: לְהַ־נַא אָחָר אֵל־מָקוֹם אַחֵר Nomb. 23. 13, viens avec moi à un autre endroit; de יִרחוֹנָתון חָלַךְ לְבֵיחוֹ : לְ I Sam. 23. 18, et Jonathan retourna chez lui; de בָּל: וַאָני חוֹלַךְ עַל אֲשָׁר־אַנִי חוֹלַךְ II Sam. 15. 20, et je vais vers où je vais sans savoir où; avec n aller dans, entrer: וְרוּא־רָוּלַךְ בַּנִּרְבָּר I Rois 19. 4, il entra dans le désert; וַנְמָשָׁם בַּשָּׁבִר חֲלֵבָת Is. 46. 2, eux-mêmes sont allés dans la captivité ; אַמ־בַּּחָקֹחַר הַלָּכוּ Lév. 26. 3, si vous marchez selon mes lois, si vous les suivez; בְּשָׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר חָלַךְ אָתִי Mal. 2. 6, il a marché avec moi dans la paix et la droiture ; avcc le rég. dir.: פִּי־אֵנִיוֹת עלבות הוֹלְבוֹת בּוֹלְ II Chr. 9. 21, les vaisseaux du roi vont à Tharsis. — Avec l'acc. Aller à travers, traverser : רַנֵלְהְ אֵת כָּל־הַוּנְרְבָּר Deut. 1.19, nous traversames tout le désert ; לאורו אַלָהְ הוֹטֵּהְ Job 29. 3, à sa lumière j'allais à travers les ténèbres. הַלַּךְ עִּם Avoir du commerce avec, fréquenter: וַלַלֶּכֶת עַם־אַנְשֵׁיר רֵטִׁשׁע Job 34. 8, et de fréquenter les impies. חלה אחרי Aller après, suivre : נילה רוֹפֶף אַחֵר אַחִרו Gen. 37. 17, Joseph alla après ses frères; וְאַחֵרֵי לֹאֹ־יוֹנְלֹוּ חַלָכוּ Jer. 2. 8, ils ont suivi (des idoles) qui ne peuvent secourir. — Marcher; au fig., se conduire , vivre : הוֹלַךְ מַמִּים Ps. 15. 2, qui vit dans la simplicité; הללה קיים Mich. 2. 11, (un homme) qui poursuit le vent, c.-à-d. qui s'occupe de choses vaines et fausses ; דוֹלַהָּ רָכִיל Prov. 11. 13, qui va médisant, le médisant.

2º Partir, s'en aller: אַלָּהְ וְלֵּהְ Ps. 78. 30, un vent qui passe, et qui ne revient pas; קְּהֵילְהְ מַאַרְצְּהְ Gen. 12. 1, va-t'en, sors de ton pays; חְלַּהְ לוּ בַּיִּתְּבְיִרְ Cant. 2. 11, (la pluie) est passée, a cessé. Mourir: מְּטֵּרֶם אֵלֵּהְ נְאִרְנָּרְיִּ Ps. 39. 14, avant que je meure et que je ne sois plus.

3º De l'eau, couler: מֵי תַּשְּׁלְנָתְי תַּחְלְכָּים גַּאָנ Is. 8. 5, les eaux de Siloah qui coulent doucement.

Niph. מָצְל מִנְטוֹחוֹ נְתְלְבָתִי : מֵתְלֹדְ. Ps. 109. 23, comme l'ombre qui s'abaisse, je disparais, je passe.

Pi. אָבְּי Les memes significations que le Kal: יוּלְבְּהִי Ps. 38.7, toute la journée je marche morne, triste; בְּאַלְהְי רְבַּלְהְי Ez. 18.9, il suit mes lois; בְּאַבְּרְ יִרְאַלַהְ רִאַלַהְ Prov. 6. 11, et ta pauvreté viendra comme un voyageur, un hôte, qu'on n'attend pas, ou comme un rôdeur, vagabond.

Hithp. אַבּוֹרָהְיּבּלְּהְ Se promener: וּצְּבּלְּהְ II Sam. 41.3, il se promenait sur la terrasse du palais royal.

Se conduire, vivre: יְּחְהַלַּבְּהִי בַּאֲבָּהָרְ Ps. 26.3, je me suis conduit selon ta vérité; אֲבֹרֵי לְמָנִי Gen. 48.

15, (Dieu) devant qui mes pères ont marché, selon la volonté de qui ils ont vécu.

בְּלְהֵי chald. Pa. Aller, se promener: מְחַלֵּהְ Dan. 4. 26, il allait, se promenait. Aph. מְחָלְּבִין בְּנוֹא־נִירָא Dan. 3. 25, se promenant au milieu du feu.

קלְּךְ לָא רָנְתְּטִן: m. chald. Péage: תַּילָנְהְ לָא רָנְתְּטוּן Esdr. 4. 13, ils ne payeront pas le droit de passage, droit de péage.

י הַלְכָה f. (const. הַלְּכָה). Règle, loi,

קרלי ברו עלי ראשר י 1° Briller, luire: מְחַלּי בֵּרוֹ עַלֵּר רֹאִשָּר 1° Briller, luire: מְחַלּי בַּרוֹ עַלֵּר 1° Briller, sa lampe luisait sur ma tête. — 2° Vouloir briller, se vanter, extravaguer: אַמַרְהָי לַחוֹּלְלִים אַל־הָּחֹלּנּ 1° Ps. 75. 5, j'ai dit aux insensés: N'extravaguez pas; ou aux superbes qui se vantaient: Ne vous vantez pas.

Pi. Louer, célébrer: טֶּבֶע בֵּיוֹם וְתַּלֵּלְתִּיךְ 119.164, sept fois chaque jour je te loue; תְּלְנִירָתְּ (alleluia) louez l'Éternel; בַּאלוִים אֲרַלַבְּירָתְּ Ps. 56. 5, je me glorifie en Dieu de sa promesse.

Pou. Etre celébré: בְּקְרָא בְּיִ Ps. 18.4, je m'écrie: Que Dieu soit loué! אברוי לא הופלני Ps. 78. 63, et ses vierges ne furent pas célébrées (par des chants de noces), ne furent pas mariées.

Poe.: מֵי חָעּשֶׁמְ יְדוּלֵל חָכָם Eccl.7.7. la violence rend insensé le sage, lui trouble l'esprit.

Poal, passif: קְּחוֹלְלֵי תַּי וְשְׁמָנִע Ps.102. 9, mes railleurs, mes ennemis, jurent par moi, par mes malheurs; לְּשְׁרוֹיִם Eccl. 2. 2, au rire (ou à celui qui riait) j'ai dit: Tu es insensé, ou: Tu es une folie.

Hiph. 1º Faire briller: לא יְדְעל אוֹרָם Is. 13. 10, elles ne feront point briller leur lumière; הְדֶל אוֹר Job 41. 10, (son éternument) fait briller la lumière, jette du feu. — 2º Briller: אִבר אָרְאָדוּ אַבר אָרְאָדוּ Job 31.26,si,en voyant la lumière (le soleil) qui luit, (mon cœur, etc.).

Hithp. Etre loué, se louer: הַּאָּהִרּ, Prov. 31. 30, la femme qui craint Dieu, c'est elle qui sera louée; מַּרְהַּתְּקַלֵּל מְרָבֶּיִת תַּאָמִר Ps.

52. 3, que te glorifies-tu de la malice, ò homme puissant?

Hithpo. Agir follement, se montrer comme fou, faire l'insensé: עלה חַשְּהַכְּבּ Jér. 46. 9, montez les chevaux, et courez follement dans les chars; וַיְּתְהַלֵּלְ בְּיָרָב I Sam. 21. 14, il faisait l'insensé devant eux.

Psaumes 113-118, qu'on récite les jours de fête, etc.

חַלֵּל n. pr. m. Jug. 12. 13.

י תְּלֵלוּ pron. Ces : תַּלְלוּ Rituel, ces lumières.

קלמי היקבר סאט אין די און די און די אין די אין די און די אין די

אַל-מְקרֵב הָלֹם: adv. de lieu. Ici: אַל־מְקרֵב הָלֹם: Exod. 3. 5, n'approche pas d'ici; אַר הַבּיאַתִּנִי עַי־הָלֹם II Sam. 7. 18, pour que tu m'aies conduit jusqu'ici, c.-a-d. elevé a cet état où je me trouve; הַאָּחַ Gen. 16. 13, n'ai-je pas vu ici?

חלם n. pr. m. I Chr. 7. 35.

הַלְמוּת f. (rac. מָלֶם). Marteau: הַּאַלְםוּת קמבִּים Jug. 5. 26, vers le marteau des ouvriers.

les Zuzims, Gen. 14. 5.

Dī et תְּבְּים pron. pers. 3° pers. plur. masc. Ils, eux; quelquefois pour le fém.: תְּבָּים בָּאוּ בַּאוּ בָּאוּ תַּאָם Ruth 1.22, et elles arriverent à Bethlehem; il renferme le verbe subst.: תְּבָּים הַּאוּ Gen. 6.4, ce sont les héros.

n'est que le prenem un redoublé, ni d'aucun d'eux, ni d'un seul d'entre eux tous.

(מֹנָתָא א) עַמְּנָרָתָא).

יקרים (fut המידי onomat.) 1° Murmurer. bourdonner, rugir : נָהֶמֶרו בַּדְּבָּים כְּלָנִי Is. 59.11, nous rugissons tous comme des ours; בַּלֵב Ps. 59.7, 'ils aboieront ערב ובפר וצחרים ; comme des chiens אטרדות (אַחַסַת Ps.55.48, le soir, le matin et a midi, je médite et je soupire; Prov. 1.21, les endroits bruyants. les rues. — Des instruments: בַּבַּנוֹר יַדַוֹמוּ Is. 16. 11, (mes entrailles) retentissent comme une harpe: מחללים יחמה Jér. 48. 36, (mon cœur) pousse des sons comme une flute.—De l'eau : יַחַמֶּרוּ מימיר Ps. 46. 4, ses flots mugiront, se troubleront. — D'une foule : חמר גירם Ps. 46.7, les peuples frémiront; קרי-וערו אוֹיבֶרף יָחֲבִיוּן Ps. 83. 3, car voilà que tes ennemis frémissent ou triomphent; לא חַיַּרַן חֹמַח שַׁכָּר Prov. 20. 1, le vin est railleur, la boisson forte est bruyante.

ווֹבֶּעָה Ils (y. בַּעָּה).

וֹחַתְּ et וְחַבְּי chald. pron. pers. plur. 3° pers. Eux, ils: בְּקרָיָת Esdr. 4.10, et il les a fait demeurer dans les villes; יְתַבְּקַת הְבּוֹן Dan. 2.34, et elle les a mis en pièces.

ולים, m. (const. אָבּבּין, רמכּן יִבְּינְים עוֹ הַבְּינִין. 1° Bruit, tumulte: שׁבְּינִין זְבּינִין וּ Rois 18.41. le bruit de la pluie. — Des chanteurs: בְּינִין שִּבְינִין בְּבִּינִין בּבַּינִין בּבַינִין קּבָּינִינִין בּבְינִין בַבְּינִין בּבְינִין בּבִּין בּבִין בּבִין בּבִין בּבִין בּבִין בּבִין בּבִינִין בּבְינִין בּבְינִין בּבְינִין בּבְּבִין בּבּבּין בּבּין בּבּבּין בּבּיים בּבּבּין בּבּבּין בּבּין בּבּין בּבּיין בּבּיין בּבּבּין בּבּיין בּבּיין בּבּין בּבּין בּבּין בּבּיין בּבּין בּבּין בּבּין בּבּין בּבּין בּבּין בּבּין בּבּין בּבּין בּבּיין בּבּין בּיִין בּבּין בּבּין בּיִין בּבּין בּבּין בּבּין בּבּין בּיבּין בּיין בּיין בּיִּין בּבּין בּיִין בּיִּין בּיִּין בּיִין בּיִּין בּיִּין בּיִין בּיִּין בּיִין בּיין בּיין בּיִין בּיין בּייִין בּייִין בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בּייִין בּייִין בּיין בּיי

יהמו (v. המון).

תְּמוֹנָה n. pr. que donne le prophète dans sa vision à une ville qui sera dans la vallée, où aura lieu un grand carnage des troupes de Gog, Ez.39.11-16.

קְּמְיָה f. Bruit, son : הָמְיָה Is. 14.11, les sons de tes instruments de musique.

קבּמוּלְהוֹ בְּעָלְה בּיוֹלָה et הַמּוּלְה f. Paroles, cris, agitation: קּמִּלְּה בְּקוֹלְה בְּיִלְּה Ez.1.24, le bruit de leurs paroles était comme le bruit d'un camp; selon d'autres: le bruit d'une multitude agitée et comme le bruit, etc.; בְּלָה בְּלָה בִּילָה Jér. 11. 16, au bruit de hauts cris, ou d'une forte agitation.

דְּיִנְים (fut. בְּיִבְי) Troubler, mettre en mouvement, en agitation. 1° Pousser: יוֹים בְּּלְבֶּל עָנְלָּתְּן Is. 28. 28, il pousse la roue de son chariot. — 2° Confondre, mettre en fuite: בַּיבְּיִים וּצְּבָּי וּצִּים וּצִים וּצִּים וּצִים וּצִים וּצִים וּצִים וּצִים וּצִים וּצִים וּצִים וּצִּים וּצִים וּצִים וּצִים וּצִים וּצִים וּצִים וּצִים וּצִים וּצִּים וּצִים וּצִים וּצִים וּצִים וּצִים וּצִים וּצִים וּצִים וּצִּבְּים וּצִּבְּים וּצִּבְּים וּצִּבְים וּצִּבְּים וּצִּבְּים וּצִּבְּים וּצִּבְּים וּצִּבְּים וּצִּבְּים וּצִּבְים וּצִים בּיִבְּים וּצִּבְים וּצִים בּיִבְּים וּצִּבְים וּצִּבְּים וּצִּבְים וּצִים וּצִים בּיִבְּים וּצִים בּיִבְּים וּצִּבְים וּצִים בּיִבְּים וּצִים בּיִּבְּים וּצִים בּיִּב וּצִים בּיִבְּים וּצִים וּנִים וּצִים בּייִבּים וּצִים וּצִים וּצִים וּצִיב וּבְּיבּים וּצִים וּבּיים וּבּיים וּבּיים וּבּיים וּבּיים וּבּיים וּבּיים וּיִים וּבּיים וּיִים וּיִּים וּבּיים וּבּיים וּבּיים וּבּיים וּיִּים וּבּיים וּבּיים וּיִים וּיים וּבּיים וּבּיים וּבּיים וּבּיים וּבּיים וּבְּיים וּבּיים וּבּי

בְּעֵן: Etre nombreux (v. יְמִמוּן: בְּעֵן: Ez. 5.7, parce que vous êtes plus nombreux que les peuples (qui vous entourent), ou parce que vous multipliez (vos péchés), parce que vous surpassez en impiété les peuples, etc.; selon d'autres: parce que vous vous agitez, vous vous révoltez (v. הַבָּהָוֹ).

וְבְּק n. pr. Haman (Aman), fameux

par sa haine contre les Juifs (v. le livre d'Esther).

הַתְּנִיךְ m. chald. Collier: דְתַבְּא Dan. 5.7 (cheth.), un collier d'or.

קַּמְלִית אַ m. pl. Paille sèche: שַּׁמְלִית אַנּ Is. 64. 1, comme le feu brûle la paille sèche, les rameaux; selon d'autres, de סְּסֶ le feu qui fait fondre toutes choses: ou comme le feu brûle, dissout, les choses qui fondent, les métaux, etc.

תונים chald. Les mêmes significations que II אָבוּ אַלָּרְנָא: Dan. 3. 17, certes il y a notre Dieu (qui pourra); בַּוֹלְאָה יָבּ Esdr. 5. 17, s'il platt au roi. בּיִשְּׁיבַיּת Aboth, quand c'est leur profit: בְּיִאָּהִי, Aboth, quand c'est leur profit.

לְּחָנוֹת בָּתֶם בְּנֵי אָרָם Jouir: לָּחָנוֹת בָּתֶם בְּנֵי אָרָם Rituel, pour que les hommes en jouissent.

קר, pers. 3° pers. fém. pl. Elles (v. I לא־רָאִיחִי בְּחַנְּוּח Gen. 41. 19,

je n'en ai pas vu comme elles (les pareilles); renfermant le verbe être: אַבּינוּים: Gen. 6. 2, qu'elles étaient belles; avec les prép.: קאָבָין אַנוּיִם אַבּינוּים: Lév. 5. 22, (une des choses) par lesquelles (l'homme) pèche; יְאִבְיִים וְּבְּינִים וְּבְינִים וּצִיים וּצְיִים וּצִיים וּצִּים וּצִּים וּצִיים וּצִּיים וּצִיים וּצִּיים וּצִּיים וּצִּיים וּצִיים וּצִיים וּצִּיים וּצִיים וּצִיים וּצִיים וּצִיים וּצִיים וּצִיים וּבּיים וּצִיים וּצִיים וּ

rarement הַּבָּה, formé de II הַבָּר et n parag. Voici, voilà, allez! Il montre, désigne, les personnes, les choses, les endroits et les actions qui sont proches ou qu'on fait ressortir: הַּנָהַ אָּלָשְהָּה Gen. 12. 19, voici ta femme; אָרָה בָאֹרָל 18. 9, la voilà dans la tente; הַנָּה לָכָם 1. 29, voici que je vous ai donné; יונח ברכו אח־בי Ps. 134. 1, allez! louez l'Eternel. Il se lie aux suffixes qui remplacent le pron. pers. : חֹנְיִר עֵנוּ בְּר I Sam. 12.3, me voici, déclarez contre moi; דעני פר אַהַוּד Gen. 27.18, me voici, qui es-tu? רְעֵנֶר רְעַנֶר Is. 65. 4, me voici; קווף מָת Gen. 20. 3, certes tu mourras; קה חבה חבר Gen. 16.11, te voilà enceinte; ירינו נעב Nomb. 23. 17, et il était la debout; יִראֹמָרוּ לָהְ דְזַנֵנּי Job 38.35, vous diront-ils: Nous voici? רַתְּנֶבֶם Deut. 1.10, et vous voici aujourd'hui (nombreux, etc.); וְצַהָּח רִוּנְט בְּרָדֵך Jos.9.25, et maintenant nous voici dans ton pouvoir.

תְּנְחָה f. (rac. ניבות). Repos, exemption, remise: תַּיבְיה מְּטָּה Esth. 2. 18, il accorda aux provinces une remise (d'impôts).

חבם n. pr. d'une vallée (v. יוָם n. pr. d'une vallée (v. יוַב).

עני ח. pr. d'une ville en Mésopotamie, II Rois 18. 34.

קּטָה Reposer. Kal inusité. Pi. Se taire: יַסְ מָלְּהְמֶּי מִפְּנֵי הֵי Zach. 2. 17, que toute chair se taise devant le Seigneur; אָמָה הָטָה אָאמָה הָּנִי הָטּ 10, il dira: Silence! יַסְּיּה מְּרִישׁ מְרִשׁ Néh. 8. 11, taisez-vous, calmez-vous, parce que ce jour est saint.

Hiph. Faire taire: פַּחֵם כְּלֵב אָּד הָוֹטָם Nomb. 13.30, Chaleb fit taire, calma, le peuple.

תְּפּוֹנְה f. (rac. מַאֵּרן הַקְּנְהוֹח: Lam. 3. 49, sans relache ou sans soulagement, consolation.

וַשַּׁהְ יַדָּה : 1° Tourner (יַדַּשֹּׁהְ הַיִּדָּה) I Rois 22. 34, tourne ta main, tourne bride; יְמַהְ יִמְירָאֵל עֹרָם Jos. 7. 8, Israel a tourné le dos, a pris la fuite. -2º Retourner, détruire : לָבַלְתִּר חַשְּבָּר אַתר קציר Gen. 19. 21, que je ne détruirai pas la ville. Avec הַפַּכִּח בָּכָם Amos 4. 11, j'ai détruit une partie d'entre vous, jai fait une destruction au milieu de vous. — 3º Changer: הַמַּה לָמָם לְשְׁנֹא רמי Ps. 105. 25, il a change leur sen-יַרַוּפַרָּתִי ; timent pour haïr son peuple: אַבְלָם לְטִּשוֹרְ Jér. 31. 13, je changerai leur tristesse en joie. Intrans.: רשערה לא דַוּמַה לַבַּן Lev. 13. 4, et le poil n'a point changé (pour devenir) blanc. -4º Pervertir : וַהַּפֶּבָהָם אַת־דָּבְרֵי אַלֹּדְעִים Jér. 23. 36, vous avez perverti les paroles du Dieu vivant; דַּמְּנְכֶם Is. 39. 16, que vous êtes pervertis! selon d'autres, (il m'est facile) de vous changer (comme le potier manie l'argile).

 de Pharaon et de ses serviteurs fut changé à l'égard de ce peuple.—2° Étre renversé, détruit: עור אַרְפָּנִים יום וְנִינְוַת Jon. 3. 4, encore quarante jours, et Ninive sera détruite.

Hoph. יְּהְפַּהְ עָּלֵּר בַּעָּלְהוּת Job 30.15, la terreur s'est tournée contre moi.

Hithp. Se tourner, changer: בְּתָּיֶבֶּבְּ בְּתְּיַבְּבָּּרָ Gen. 3.24, l'épée qui tourne toujours, qui s'agite, une épée flamboyante; selon d'autres, à deux tranchants; בְּתַבְּיַבִּין מִיְרָיָן Jug. 7.13, qui roulait dans le camp des Madianites; qui roulait dans le camp des Madianites; Job 38.14, (la terre) change comme l'argile peut changer d'empreintes.

פּרְ פּרְ פּרְ פּרְ m. Le contraire: יְיִנִי בּרְ Ez. 16. 34, il t'est arrivé le contraire qu'aux autres femmes; נְּמְיָרְ לְּתְּפֶּרְ 16. 34, et tu as été, ou tu as fait, le contraire.

קַבְּכֶּהְ f. Destruction: קַּפְּבֶּהְ קִּיּהְםּ Gen. 19. 29, d'au milieu de la destruction.

קַפְּרְפַּךְ adj.: יְנָיך אִישׁ דָּיָרְ Prov. 21. 8, la voie de l'homme est tortueuse et étrange (v. יְנֵיר.).

תְּלְּכֵּר יוּ, m. La perte : יָצָא הָפְּטָר Aboth, la perte d'une bonne action ; יָצָא הֶפְּטָר Aboth , sa perte se compense avec son profit.

אַלְּיִת n. pr. d'une idole. ou de la reine de Ninive, Nah. 2. 8; selon d'autres, Hoph. de בַּבָּב: et il est décidé (que le peuple de Ninive ira en captivité).

רָצֵּלֶ ה. (rac. יְצֵּלֶּה). Délivrance : רָיֵח Esth. 4. 14, le secours et la délivrance arriveront aux Juifs.

י בְּצְלְחָה f. (rac. הַצְּלְחָה Prospérité : בְּרֶבֶּת וְחַאְלֶּחָה Rituel, la bénédiction et la prospérité.

וּבֶּאוּ פֶלַיְהְ חֹצֶּךְ m. Arme: בְּאוּ פֶלַיְהְ חֹצֶּךְ Ez. 23. 24 (p. בְּחֹצֶּרְ), ils viendront contre toi (avec) des armes (de guerre).

m. (avec l'art. קֿיָרָה, plur. קֿיָרִים, יְּתָרֵי, v. קֿיָרָה). Mont, montagne:

וַיַּעָּמֵּם מְשָׁם הַעָּיָרָת Gen. 12. 8, il partit de là vers la montagne; une fois: ימול ברת ברת נסוי 14. 10, et ceux qui échappèrent s'enfuirent vers la montagne; pays montagneux, דֵר יָרוּרֶד, pays montagneux appartenant a la tribu de Juda, d'Ephraim; קר באלחים Exod. 3. 1, la montagne de Dieu, la montagne de Sinaï; דר־ביי Is. 2. 3, Ps. 24. 2, Sion, appele aussi etc., sa montagne בור קודשו , בור קודשי sainte; aussi דר ברח־בי Is. 2. 2, la montagne du temple du Seigneur; קני אַלִיף חַר חַמַּשְׁחִית Jér. 51. 25, je viens contre toi, montagne (forteresse) destructrice, dévastatrice, Babylone. 'שמשה תחידה (selon Kimchi): שמשה תחידה בר־טַּוּערר Ez. 35. 15, la montagne de Seïr sera ruinée; הַרֵי בְּשַׂמִים Cant. 8. 14, les montagnes des aromates.

תהר הדר הקה. nr. de deux monts: le premier, à la frontière du pays d'Edom, Nomb. 20. 22; le deuxième, au nord du Liban, 34. 7, 8.

הָרָא n. pr. d'une contrée, probabl. la grande Médie, I Chr. 5. 26.

קראל (montagne de Dieu). Nom d'un autel dans le temple (l'autel des holocaustes?); הַחַרְאֵל אַרְבַּע אַמּוֹח Ez. 43. 15, et l'autel était de quatre coudées (v. אַרִיאַל).

הַרְבֵּה Beaucoup (v. הָבָה Hiph.).

Niph. Etre tué: וּבְּטֹּיֶר בָּשָּׂיֶר בַּיִּשְׁרָב בּיִּירָב בַּיִרְבְּנְהִי בּיִרֶּכָב בַּיְרֶבְנְהִי Ez. 26.6, et(les habitants

de) ses villages qui sont dans la campagne seront passés au fil de l'épée; (בְּחַרֶג הָרֶג בְּחִיבֵּך (pour בְּּחָרֵג הָרוּבִּךְ 26. 15, quand aura lieu le carnage au milieu de toi (de la ville de Tyr).

Pou.: אָמ־מְּדֶרְנְ הַרְנְיִר וֹדְרְנָי וֹדְרָנִי וֹלָרָג Is. 27. 7, est-ce qu'il (Israel) a été frappé, tué, dans un carnage pareil (à celui qui a frappé ses ennemis) tués à cause de lui? בִּילְרָהְ הוֹרְנִנְי כְּלִּרְדִּיוֹם Ps. 44. 23, car nous sommes égorgés chaque jour à cause de toi (parce que nous te restons fidèles).

קר, m. Meurtre, carnage: בְּרֹם תָּדֶג Is. 30. 25, au jour d'un grand carnage; בַּבּרְנָיְג נְאַבְּיָן Esth. 9. 5, tuerie et carnage et destruction, extermination.

לְּינֹים f. Carnage, boucherie: לְּינֹים Jér. 12. 3, pour le jour du carnage; תַּבְּיל תַּבְּיל Zach. 11. 4, mène paître ces brebis (destinées) à la boucherie.

לְּרָהְ Concevoir, être enceinte: תְּחַבְּיך Concevoir, être enceinte: תְּבְּיִר אָת־בְּיִרְן Gen. 4. 1, elle conçut et enfanta Cain; תַּבְּיִר אָר־בְּיִרְן I Chr. 4. 17 (comme יְבִּיבְּיִן , elle enfanta Miriam; avec בְּיִבְיּר בּיִר מִינִר בּיִר בּיִר מִינִר בּיִר מִינִר בּיִר מִינִר מִינִר בּיִר מִינִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בּיִר בּיר בּיִר בּיִר בּיִר בּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיין בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְייִין בְּייִי בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּייִי בְייִיי בְּייִין בְּיִייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְייִיי בְּייִי בְּייי בְּייִייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְייי בְּייי בְּייִי בְּייי בְּייִייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי

Pou. pass.: אָמֵר וֹלְיָח נְבֶּר Job 3. 3, et la nuit dans laquelle on a dit: Un homme a été conçu.

selon d'autres (p. נְירֵיתָּם:): tu perceras leurs montagnes, leurs forteresses sur les montagnes; יְרִיהָּן הַאַלְּעָר 13, des femmes enceintes de Galaad (ou p. נָּבֵע les montagnes, v. נָּבָע

בְּרְרְתּאָר רַעַּב : m.: בְּרְרְתּאָר Rituel, par les passions du cœur.

תְּרְהֹר chald. m. Pensée : הְיִהְרֹּר Dan. 4. 2, et les pensées (que j'avais) étant dans mon lit.

ת. (de יְּדְרָהְ). La grossesse : מְשְׁבוֹּלְהָ וְיִדִּרֹלְהָּ Gen. 3. 16, ta douleur et ta grossesse.

* TI Certes, vois! Aboth.

רְהָרְיּוֹחָד : (ע. הָרָיּוֹח pl. f. (ע. רְיָרִיּוֹח adj.): יְבְּקְענּר Osee 14. 1, et les femmes enceintes (de Samarie) auront leur sein fendu.

תַּבְּיוֹן m. Grossesse: נַימֵּן הַי לָּה בְּיִיוֹן Ruth 4. 13, et Dieu lui fit la grace de devenir enceinte; litter. Dieu lui accorda une grossesse.

הַרִּיְּלֶה (de הַתֶּה). La chose renversée, ruine: תַּרְלּסְרָּיִּד אָמִדִם Amos 9. 11, je relèverai ses ruines, ou je rebâtirai ses maisons renversées.

וֹבְיִיםוּה f. Destruction: נְאֶרֶץ בִּרְסְהוּה Is. 49. 19, et ton pays de destruction, plein de ruines.

סלים n. pr. Horam, roi de Geser, Jos. 10. 33.

סְרָם n. pr. m. I Chr. 4. 8.

תְּרְמוֹן m. (p. מַּרְמוֹן). Palais, citadelle: תְּיְמִין חַתְּרְמוֹן Amos 4. 3, et vous serez jetées dans la citadelle; selon d'autres, n. pr., dans le pays de Harmon (de l'Arménie?).

177 n. pr. m. 1° Haran, frère d'Abraham, Gen. 11. 26. — 2° I Chr. 23. 9.

ליינים פון (fut. ליינים et יינים) 1° Renverser, démolir: תְּיִם תְּבֶּים בְּעִרִם Lament. 2. 2, il a renversé dans sa fureur; בּיִן ייַנים וּלָא Job 12. 14, s'il démolit (un édifice), il ne sera pas rebâti; בְּיִּים אָבְיִם Ps. 58. 7, brise leurs dents dans la bouche; ייִנְם נוֹיִם Is. 22. 19, il t'arrachera de ton poste (de tes fonc-

tions). — 2º Faire irruption: אַל־יָּדֶּיְרָסוּ בַּעֵּלֵּח אָלִרְיִי Exod. 19. 24, qu'ils ne fassent pas irruption pour monter la où est l'Eternel.

Niph.: בְּרְבֵּסוּן Ps. 11.3, car meme les fondements sont renversés, ou: tout est renversé jusqu'aux fondements; וְנָדְּרְסוּ דָּדְרִיסוּ בַּ. 38. 20, les montagnes seront renversées.

Pi.: בּיקרְכֵּם Exod. 23. 23, mais tu les détruiras entièrement; מְּדִיְכֵּוּךְיבֵּיךְּ זְגַיּרְ Is. 49. 17, tes destructeurs et

tes dévastateurs.

תר שיר בייר מיר. Destruction: קיר בייר Is. 19. 18, la ville de la destruction, ou (p. הַחָּרֶם) ville de soleil, Héliopolis en Egypte.

שלבות m. (v. יביים). Montagne, habitant de la montagne: קירי בשנית Jér. 17.3, Israel, toi qui habites les montagnes (pour y adorer les idoles), tout ce qui est dans le champ, etc.; selon d'autres: ma montagne, Sion, au milieu de la campagne; יביריים II Sam. 23.33, Semma le montagnard; plur.: יביריים Deut. 8.9, et de ses montagnes tu tailleras (tireras) l'airain; Hab. 3.6, les montagnes éternelles.

י הַשְּׁחָתָה f. Destruction, ruine: מְשְׁחָתָה Rituel, la ruine du monde.

ֹנְשְׁבֵּל Intelligence (v. בְּשְׁבֵּל).

ם ישׁכו n. pr. m. I Chr. 11. 34.

רוֹת (de l'inf. Hiph. de שְׁמָעוֹרוּת (de l'inf. Hiph. de מְּמְשִׁתְּלוּת (ביתוּת Ez. 24. 26, pour le faire entendre aux oreilles, pour annoncer les nouvelles.

תורה (rac. החוף ביסוף m. (rac. החוף ביסוף Ez. 22. 22, comme l'argent est fondu.

l'un trompe l'iutre; et אַלְיָתוּ I Rois 18. 27, et Elie les railla.

Pou.: לב הייתל השחי Is. 44. 20, le cœur trompé l'a égaré.

תריכות. pl. Moqueries, tromperies: אָם־לֹא נְחְלִים שִּבְּיִי ceux qui sont autour de moi ne me disaient pas des choses trompeuses, des consolations vaines. רְּחֵר Permission, une chose permise, non défendue, Rituel.

Se ruer, se jeter sur quelqu'un: Ps. 62. 4, jusqu'à quand vous jetterez-vous tous ensemble sur un homme? selon d'autres: calomnierez-vous, ou formerez-vous des intrigues, contre un homme?

٦

] (a devant schewa et devant les lettres p, p, z; souvent devant des monosyllabes ou devant des syllabes qui ont la יְּנְגְּרְנַה devant muet; יָ, נְגִרְנַה devant אַ, אַ et אַ). Conj. 1° Et, soit pour lier les mots d'une phrase : אָר הָאָרֶץ הַאָּרֶץ Gen. 1.1, le ciel et la terre; soit pour lier les phrases entre elles : וָתָאָרֶץ הַיָּנָה Gen. 1. 2, et la terre était. Pour lier 3 ou 4 noms ou verbes, ou plus, on donne le r soit à chacun d'eux (v. Deut. 14.26), soit au 3° et aux suivants (v. Gen. 13. 2, II Rois 23. 5), soit meme au 2º, et non pas au 3º: מַלְכֹּבּ יבְּלְהֵד — יבְלְהֵד — זֹמֵר Job 42.9, Eliphaz et Baldad (et) Zophar allèrent (v. Ps. עַקבּרָתוּ בָּרֶפֶת : Explicatif: בַּרֶפֶת בָּרֶפֶת ובעירו I Sam. 28. 3, et ils l'enterrèrent dans Ramah, à savoir dans sa ville (natale) ; ואַעַלָּה בָּאשׁ מַחַנִיכָם וּבְאַפְּכָם Amos 4. 10, j'ai fait monter la puanteur (des morts) de votre camp (à savoir, ou jusqu') à vos narines. — 3º Augmentatif: וּבְשַׁבֵע לֹא־יָנַע מָהְ רָע Job 5. 19, (dans six calamités il te sauve) aussi, et même dans sept le mal ne te touche pas. — 4º Relatif, remplaçant le pronom ou la prép. exprimés dans la phrase qui pré-

cède: ילא יַראוּ אַלוִידם Ps. 55. 20, et qui ne craignent pas Dieu; בַּצֵּל אָבִיךְּ וְיַצְוֹדֶךְ ואר שׁהַי ויבָרָבָּר, Gen. 49. 25, du Dieu de ton père qui t'aidera et du Tout-Puissant qui te bénira. — 5º Alors: עֶרֶב וִידַעְהָּם Exod. 16. 6, au soir (alors) על־אָרשׁ וֹבַת וָבַח וּבָא נַעַר תַּמֹבֵץ; vous saurez I Sam. 2.13, quiconque présentait un sacrifice, alors arriva le serviteur du prêtre. — 6° Comparatif: יַזלאֹ־אֹיַן כִּילִּין ים לי וְחַבָּל יִקְעַם־לוּ Job 12.11, l'oreille ne doit-elle pas juger des paroles comme le palais goûte les mets? — 7º Mais. quoique: יְּמֵבֶץ הַרְּנֵעה Gen. 2 17, mais de l'arbre de la science (du bien et du mal); אָדּיבָּיִרוֹד אָפִרם אֶד־וֹצְיָם Gen. 17. 21, mais je conclurai mon alliance avec Isaac; יָאָלִכִּר עָשָר וָאֵמָר Gen. 18. 27, quoique je ne sois que poussière et que cendre. — 8º Ou : אָבִיד וַאָּמוֹ Exod. 21. 17, celui qui maudit son père ou sa mère. — 9° Car : וָשֵׁוָא הְשׁוּעֵה Ps. 60. 13, car le secours de l'homme est vain. - 10° Cependant: ואורדי יום יורשון Is. 58. 2, cependant ils me cherchent chaque jour; donc: ריטו Ps. 4. 4, sachez donc. — 11° Pour que: לא איש אל ויבוב Nomb. 23. 19, Dieu n'est point un homme pour qu'il mente. — 12º Quand : תַּבְּמִירוּ Ruth 2.9, quand tu auras soif. — אַנְרָה אָנְּרָר 13º Jug. 14. 16, comment te le dirai-je

י תיושון est le י qui change le futur en prétérit, comme ייַקרָא il dit, ביַקרָא il appela, יַיַּצְט il fit; et le יָ, qui fait du prétérit un futur: קְּנָהַיְן tu donneras; יְנָיִם tu feras.

יאים מאים מאים מאים מאים un sacrifice pour un péché certain, qu'on est sur d'avoir commis.

" Aveu, confession: אַמְרָדּי מָּדּוּ Rituel, par l'aveu de la bouche, c.-a-d. une confession en paroles, mais qui n'est pas sincère.

Wedan, Ez. 27. 19; d'autres traduisent: et Dan.

(signification douteuse) n. pr. d'un endroit: אַרְּינָה Nomb. 21. 14, Waheb dans Supha, province de Moab; selon d'autres: בְּיִנָּה comme בְּינָה ce que Dieu a donné (à son peuple, ce qu'il a fait pour lui) dans la mer Rouge.

ון m. (plur. ביים, const. יווי). Clou, crochet: נְיִרָּם נְיִבּל Exod. 26. 32, leurs crochets d'or.

אָל adj. Coupable: אָישׁ וְיָהְיּ Prov. 21. 8, le criminel. Cependant presque tous les commentaires l'expliquent comme יָיָם adj., se rapportant à הָּרָהְ la conduite de l'homme est étrange.

Haman, Esth. 9. 9.

נְלֶּד m. Enfant (v. יָלֵּד: (יָלֵּד: m. Enfant (v. יָלֵּד:): אַרן לָּהּ וָלֶּד: Gen. 11. 30, elle n'avait pas d'enfant.

לְלֵּד m. Enfant : לֹּה תְּיָדְי לָּא וָלֶר II Sam. 6. 23 (cheth. יְלֶדְי, elle n'avait plus d'enfants (depuis ce jour).

n. pr. m. Esdr. 10. 36.

יִדְדּ מֵּירְקְּהְ מֵּיח וַעֵּר . Réunion : יִדִּדּ מֵּירְקּ מֵּיח וַעֵּר Aboth, que ta maison soit une maison de réunion pour les savants.

י אידה (אידה אינית היי f. Réunion, rendez-vous בְּיִלְּעִיה וְאַרָּה וְאַרָּה וְאַרָּה וְאַרָּה וְאַרָּה וְאַרְה וּאַרְה וּאַרְה וּאַרְה וּאָרְה וּאַרְה וּאַרְה וּאָרְה וּאַרְה וּאָרְה וּאָרְה וּאַרְה וּאַרְה וּאַרְה וּאָרְה וּאָרְה וּאָרְה וּאָרְה וּאָרְה וּאַרְה וּאָרְה וּיִיה וּאָרְה וּאָרְה וּיִיה וּאָרְה וּאָרְה וּאָרְה וּיִיּיִיה וּאָרְה וּאָרְה וּאָרְה וּאָרְה וּיִיה וּאָרְה וּאָרְה וּאָרְה וּיִיה וּיִיה וּיִיה וּיִיה וּאָרְייִיה וּיִיה וּאָרְה וּאָרְה וּיִיה וּיִיה וּאָרְיה וּיִיה וּאָרְיה וּיִיה וּאָרְיה וּיִיה וּיִיה וּיְיִיה וּיְיִיה וּיְיִיה וּיִיה וּיִיה וּיְיּיה וּיִיה וּיְיּיה וּיְיּיה וּיִיה וּיְיְיּיה וּיִיה וּיִיה וּיִיה וּיִיה וּיְיּיה וּיְיּיה וּיְיּיה וּיִיה וּיִיה וּיִיה וּיְיה וּיְיְיה וּיְיה וּיִיה וּיִייה וּיְייה וּיִייה וּייה וּיִיה וּיִיה וּיִיה וּיִיה וּיִיה וּיִיה וּיִייה וּיִייה וּייה וּיִיה

ነጋን n. pr. m. Nomb. 13. 14.

기가 n. pr. Wasni, fils de Samuel, I Chr. 6. 13 (le même est appelé 보다 I Sam. 8. 2).

יְּחָיִי n. pr. (la belle?). Wasthi, femme d'Assuérus, reine de Perse, Esth. 1.9.

1

וְלֵּכְ וְאֶב נְשֵׁב נְשֵׁב נְשֵׁב נְשֵׁב נְשֵׁב נְשֵׁב נְשֵׁב נְשִׁב נְשִׁב נְשִׁב נְשִׁב נְשִׁב נְשִׁב נְשִׁב נְשִׁב נְּשִׁב נְשִׁב וֹאַב נְשִׁב וֹאַב נְשִׁב Soph. 3. 3, les loups du soir, qui sortent le soir pour surprendre la proie.

⊃N! n. pr. Zeeb, un prince des Madianites, Jug. 7 25.

nnt pron. démonst. fém. sing. Gelle, celle-ci, cela (v. le masc. m celui-ci).

וְבָרֵינְי אֱלֹוִים אֹתִי : Donner, gratifier וְבֹרֵינִי אֱלֹוִים אֹתִי

בה מבר מובר Gen. 30. 20, Dieu m'a fait un don excellent.

ינבר .v. בין).

72! (don) n. pr. 1° I Chr. 1. 36. — 2° 7. 21. — 3° 11. 41. — 4° II Chr. 24. 26.

7771 n. pr. 1° Jos. 7. 1. — 2° I Chr. 8. 19. — 3° 27. 27. — 4° Néh. 11.17.

וֹרְרִיאֵל (don de Dieu) n. pr. Zabdiel, fils de Hagdolim, ou fils d'un des grands, Néh. 11.14.

וֹרְיָה n. pr. de plusieurs hommes, I Chr. et Esdr.

יבְּרָיָהוּ n. pr. 1° I Chr. 26. 2. — 2° II Chr. 17. 8. — 3° 19. 11.

בובר m. Mouche: זבובר מָיִין Eccl. 10. 1, des mouches mortes, ou qui donnent la mort, des mouches venimeuses;

וו תְּכֵּל יְבִּוּב II Rois 1. 2, le Dieu des mouches, Béelzebub, divinité adorée chez les Ekronites.

ובוד (le donné) n. pr. I Rois 4. 5. בוד (le donné) n. pr. Esdr. 8. 14. בוד (la donnée) n. pr. Zebouda, mère du roi Yehoyakim, II Rois 23.36.

לְּהֵי פְנִירְתִי : Rois 8. 13, j'ai bâti une maison qui sera ta demeure : שָׁהָי וְבָל לְּהְי וְבָל אָרָ Hab. 3. 11 (m parag.), le soleil, la lune, s'arrêtèrent dans leur demeure; מְּהָלָה Ps. 49. 15, (ils iront à l'enfer) chacun de sa demeure, ou (dans l'enfer) qui sera leur demeure.

קבולון יובולון (de יובולון i et יובולון יובולון habiter) n. pr. Zaboulon, fils de Jacob et de Léa, Gen. 30. 20, souche de la tribu de ce nom; n. patron. יובולוי Nomb. 26. 27.

Pi. Sacrifier souvent, avoir coutume de sacrifier: אַבּה אָבּהוֹן II Chr. 33. 122, Amon sacrifiait (aux idoles) et les adorait; לָּתָשׁ אֲנַבְּה וְרַבְּיִרְיּנִי 28. 23, je veux leur sacrifier (aux idoles), et elles m'assisteront.

קיְרִים . plur. יְבְּרֵים . Victime, sacrifice : יְבְיִרִים . Victime, sacrifice : יְבְיִרִים . Victime, sacrifice : יְבְיִרִים . Victime, sacrifice : יְבִירִירִב . Prov. 17. 1, (une maison pleine) de victimes, de bêtes égorgées pour le repas, avec des disputes (et où l'on se querelle); יְבִייִם שְׁלָּבְים בָּבְּים בַּבְּים בַּבְים בַּבְּים בַבְּים בַּבְּים בַּבְים בַּבְּים בַּבְים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְיבָּים בַּיִים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּיִּם בַּיבְּים בּיִבְים בַּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיִבְים בַּבְּים בּיבְבִים בּיבְּים בּיבְיבִּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבִים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְיבְים בּיבְיבּים בּיבְבּים בּיבְבּים בּיבְבִים בּיבְבּים בּיבְבּים בּיבְבּים בּיבּבּים בּיבְבּים בּיבּבּים בּיבְבִים בּיבְבּים בּיבְבּים בּיבְבּים בּיבְּבְיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבָּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּי

Osée 4. 19, pour qu'ils soient couverts de honte à cause de leurs sacrifices (offerts aux idoles).

nites, Jug. 8. 5, Ps. 83. 12.

'Pl n. pr. m. Esdr. 10. 28.

וְבִינָא (acheté) n. pr. m. Esdr. 10.43.

לקלי: Habiter, demeurer: תַּבְּלֵינִי Gen. 30. 20, cette fois, c.-a-d. des maintenant, mon mari demeurera toujours avec ou auprès de moi.

וְבְּיִר chald. Acheter, gagner: בִּי נִנְיָנִא Dan. 2. 8, que vous voulez gagner du temps.

אָנְי אָנִי מְנְעִי־יְגִּי Momb. 6. 4, depuis les pépins jusqu'à la peau (du raisin).

 art., il renferme le verbe subst. être : כ'est la pa- מַה תַּהַבֶּר ; c'est la parole, ou c'est la chose. Emph.: יוו פרנר Jug. 5. 5, ce Sinai! פר זַהו אַלוִעם אַלוַעים ו Ps. 48. 45, que ce Dieu est notre Dieu! Méprisant: מַז־יּטְשֵׁנֵני וַדוֹ I Sam. 10. 27, comment pourra nous sauver celui-là? תנה בעל החלמות הלוח בא Gen. 37. 19, voici cet homme aux rêves qui arrive! Avec le pron. interrog.: מי הוא מָד Esth. 7. 5, qui est-ce? דּיָרָ Gen. 27. 20, qu'est-ce ? comment cela? מְּבֶּרוֹ נָּהוּ Gen. 18. 13, pourquoi donc? אין משירו אור בייות עשירו Gen. 3. 13, qu'as-tu fait, ou pourquoi as-tu fait cela? מון אַל־יוָת Is. 6. 3, l'un à l'autre.

2º Pron. relat. Qui, lequel: שְׁמֵע לְאָבִיהְ יִה יְלָנְהְּ Prov. 23. 22, écoute ton père, qui t'a engendré; מַי שְׁבַנְהָּ מַּי Ps. 74. 2, la montagne de Sion, sur laquelle tu résidais.

3° *Adverbial.*, du lieu : לַּבוּר נַאַּ בָּוָתִּי Nomb. 22. 19, restez donc ici (à cet endroit); rap Gen. 37. 17, d'ici ; rap אַרוֹן לַאֵּרוֹן Jos. 8. 33, des deux côtés de l'arche; du temps: זה פַּעַבֶּיִם Gen. 27, 36, déjà deux fois; יָח בַּנֶּיח שָׁיִים Zach. 7. 3, déjà tant d'années; זַרו־פִּרים קיבים Gen. 31. 41, il y a maintenant vingt ans que je suis (dans ta maison); קול הוֹדִי חָמֵּז-חֶז בָּא Cant. 2. 8, (j'entends) la voix de mon ami, le voici qui vient; בָּיָתוּ הָאַכַל הָהָרָב II Sam. 11. 25, c'est ainsi que l'épée dévore, ou : l'épée dévore tantôt celui-ci, tantôt celui-là; נוארן וְבָּרָה הַנְעָרָה II Rois 5. 4, ainsi et ainsi a parlé, telle et telle choses a dit, la jeune fille.

לה pron. démonst. fém. sing. (v. הקי). Celle-ci, celle: דְלֹאִרּוֹת חָפִיר II Rois 6. 19, et celle-ci n'est pas la ville; הַבְּיִר הָרְנָּעָר Eccl. 9. 13, j'ai vu aussi cette sagesse, ou: j'ai considéré la sagesse de cette manière, sous un autre point de vue.

וְנָמָא זָה מַּהְצֵּדֶר : Agneau (מָּה (p. הֹשְׁה I Sam. 47. 34, (cheth.) il emporta un agneau du troupeau.

יְתַב m. (const. יְתַב, une fois יְתַב Gen.

לְּחַל Kal inusité. Pi. Donner du dégoût: מְּיִהְ הַּיְּהִי לְּחָל Job 33. 20, et le pain même lui donne du dégoût, (exact. son âme, ou l'état dans lequel son âme se trouve, lui inspire du dégoût pour le pain).

Dil (dégoût) n. pr. m. II Chr. 11. 19.

תְּבְּלְּחִינִיר (בּוֹנִיר (בּינִיר (בּוֹנִיר (בּוֹנִיר (בּינִיר (בּיני (בּינִיר (בּינִיר (בְּינִיר (בְּיִּיר (בְּינִיר (בְּינִיר (בְּינִיר (בְּיִיר (בְּיִיר (בְּיִיר (בְּיִיר (בְּיִיר (בְּיִיר (בְּיִּיר (בְּיִיר (בְּיִיר (בְּיִיר (בְּיִיר (בְּיִּיר (בְּיִּיר (בְּיִּיר (בְּיִּיר (בְּיִיר (בְּיִּיר (בְּיִּיר (בְּיִיר (בְּיִיר (בְּיִיר (בְּיִיר (בְּיִיר (בְּיִיר (בְּיִיר (בְּיִיר (בְּייר בּיייר (בְּייר בּיייר (בְּייר בּייר (בְּייר בּיייר (בְּייר בּייר בּיייר (בְּייר בּייר בּייר (בְּייר בּייר בּייר בּייייר (בִּייר בּייר בּיייר (בְּייר בּיייר בּיייר (בְּייר בּיייר בּיייר (בְּייר בּייִּבְי

וְתַּר chald. Avertir. Part. pass.: יְּוְדִּירִין Esdr. 4. 22, et soyez avertis, prenez garde; תֵּוֹי תָּדִּיר Aboth, observe, fais attention à.

להור m. Eclat: קּוֹתֵר הָרָקִרצַ Dan. 12. 3, comme l'éclat du firmament.

ון m. Eclat, floraison, nom d'un mois: מְּיִּדְיָשׁ וְוּ I Rois 6.1, dans le mois de ziw (mois de floraison d'arbres et

de plantes), le mois de אָרָיֶר, qui correspond à avril-mai.

וו et אז pron. démonst. et relat., pour היי et ראז: זו Ps. 12. 8, cette génération; בְּבִּירִי זוֹ אֲלַבְּיִם Ps. 132. 12, ét ma loi que je leur enseignerai; aussi plur.: מְבָּיִרִ זוֹ שֵׁבִּירִם Ps. 17. 9, des méchants qui me font violence.

וב Ps. 78. 20, et וַלַּוּבוּ מַיָם Ps. 78. 20, et l'eau coulait; de l'écoulement périodique des femmes: וָאָשֵּׁח כִּי־תָחָרֶת זָבֶּח Lév. 15. 19, et une femme qui aura le flux menstruel; et en général: וֹאָיַם זוֹב זוֹב זוֹב הַעָּיוּב ווֹב Lév. 15. 25, une femme qui aura (hors le temps ordinaire) comme un flux menstruel; aussi d'un homme : אָרשׁ מָּר רָדְוּיֶהו זָב בְּקְשֵּׁרוֹ 15. 2, tout homme qui souffrira de la gonorrhée; זָב עִּמְקַה Jér. 49. 4, ta vallée est inondée (du sang des morts); מְיָבוּ מְיָבוּ מְיָבוּ Lam. 4. 9, car ceux-là sont morts (leur sang a coulé) percés par l'épée; selon d'autres: ceux-ci sont morts exténués (de faim); אֵרֶץ וָבֵה חָלָב וּדְבָשׁ Exod. 3. 8, une terre abondante en lait et en miel.

אור m. Ecoulement, la gonorrhée simple; avec suff.: ביו Lév. 15. 1, 33; de la femme: איבו 15. 25, et איבו 15. 26, ses ordinaires, ou flux pareil au flux menstruel.

 contre son prochain, ou s'il prémédite un crime, etc.

י קיים Qui commet un péché volontairement, et קיים (commettre un péché) avec intention, de dessein prémédité.

קור chald. Agir avec insolence. Aph. inf. הְחָהֵי הְחָהֵי בְּחָהָ הִרְּיִין Dan. 5. 20, et que son esprit s'affermit dans son arrogance, littér. à agir effrontément, avec insolence.

זוו inusité. S'agiter, se mouvoir (v. ייי): אין מְיִיין אוֹרוּי מְּיִּלְיִמִי Aboth, ils ne le remuent pas de sa place.

pays voisin de la Palestine. Gen. 14.5.

חווו n. pr. m. I Chr. 4. 20.

קְּתְּהָּת Coin (plur. seul usité): מְּתָּהַת בְּתְּהַת Zach. 9. 15, comme les coins, les cornes, de l'autel; בְּעַהָּיִה בְּתָּיִה הְּתְּבָּת Ps. 144. 12, nos filles sont comme les colonnes angulaires sculptées, ornées.

אול (v. יַלַל) Répandre, prodiguer, mépriser: תַּלְלִים תָּעב בְּיָלִים בּנָג בּיינ בּנָג בּנְג בּנָג בּניג בּנָג בּניג בּנָג בּנָג בּנָג בּנָג בּנָג בּנָג בּנָג בּנָב בּנָג בּניג בּיניג בּיג בּיג בּיניג בּיג בּיניב בּיג בּיניג בּיניג בּיניב בּיניב בּינייי בּיניב בּיניב בּיניביל בּיניב בּיניג בּיניב בּיניי בּינייי בּיניג

Hithp. Mépriser, insulter: כֶּל-מְבַבְּדְיָהָ יִחִילִּהְ Lament. 1. 8, tous ceux qui l'honoraient l'ont méprisée, insultée (p. מָוִילִּהָ.).

און Nourrir: קָּחָב חַזִּיגָם Jos. 6. 25, Rahab l'hôtesse (d'autres traduisent: courtisane, de חַזָּב בְּלוֹי ; (זְנָיִם אַלְּיִם בְּלוֹי ; (זְנָיִם Rituel, qui nourrit le monde entier. Hoph. מוּנְיִם בְּלוֹי Jér. 5. 8, cheth., des chevaux bien nourris, gras (v. בַּיֵרָ).

זון chald. Nourrir. Ithp. אְמָהָיק בּלְּבְּמֶּרְא Dan. 4. 9, et de lui se nourrissent toutes les créatures.

153

prix d'une prostituée (v. זיון).

Pilp. יְקצוּ בְּוֹלְיְהָ Hab. 2. 7, ceux qui te tourmentent, tes oppresseurs, s'éveilleront.

עלין chald. Trembler, craindre. Part.: רְישָׁהְיִי Dan. 5. 19, (keri יִשְׁהַיִּי) ils tremblaient; אָרְיִהְיִי Aboth, ne t'en éloigne pas (ne t'écarte pas de ces maximes).

לְּתְּבְּיל מְשְּלְכּוֹת וְאָבֶּיץ f. Agitation, terreur: בְּתְּבְּיל מְשְּלְכּוֹת וְאָבֶיץ Jér. 15. 4, (keri וְשִׁיִּדְי je les ferai errer, je les disperserai, dans tous les royaumes de la terre; ou: je ferai qu'ils soient un objet d'agitation, d'horreur, pour tous les royaumes, etc.; בְּתְּבִיוֹת וֹרְי Is. 28. 19, il n'y aura que tremblement, que terreur.

Pi. נְרוֹיְרֵר תַּאַנֵּער II Rois 4. 35, et l'enfant éternua.

II אל (v. סור (v. o) (v

femme. Part. ou adj. n Etranger, barbare: אַרָם אֹכָלִים אֹרָה Is. 1. 7, les étrangers la dévorent; וְשָׁלַּחָוּמִי לָבֶבֶל זַרִים וְזֵרוּהָן Jér. 51. 2, j'enverrai contre Babylone des barbares qui la pilleront, exact. qui la traiteront comme un pays étranger, ennemi; selon d'autres (de תוו), des vanniers qui la vanneront; לאֵל זַי־ Ps. 44. 21, à un dieu étranger, à une idole adorée des autres peuples; אָשָׁרוּ זָיָרָה Prov. 2. 16, une femme dégénérée, prostituée; אָשׁ זַרֵּח Lév. 10. 1, du feu profane; יורו Prov. 22. 14, la bouche des étrangères ou des prostituées; ערניה יראו זרות Prov. 23. 33, tes yeux verront des choses étranges.

111

Niph. יוֹרוּ אָרוֹר Is. 1. 4, (le même que Kal) ils sont retournés en arrière (se sont éloignés de Dieu).

Hoph. part.: יורי לאָנוי Ps. 69.9, je suis devenu comme un étranger à mes frères.

רְחַרָּ, S'écarter, se séparer. Kalinusité. Niph.: לְלֹאִרְתָּח בַּוּחִשָּׁךְ Exod. 28. 28, que le pectoral ne soit séparé (de l'éphod).

10 Ramper: יְחַלֵּי עַמָּר 10 Reut. 32. 24, qui rampent dans la poussière, les serpents. — 20 Craindre: עַלִּיבֶּן תַּוְלָבִּיר עַלִּיבֶן תַּוְלָבִּיר 10b 32. 6, c'est pourquoi j'ai craint, je n'ai pas osé (dire ma pensée).

תולים n. pr. d'un rocher près de Jérusalem: אָבֶּרְ חַיּהְיָה I Rois. 1.9, pierre des eaux qui coulent, ou des serpents; Tharg., rocher d'où on domine la contrée.

מידי adj. m. (rac. אדי). Irrité, impétueux: חַבּיִם חַצִּירוֹיִים Ps. 124. 5, les eaux enslées, les flots impétueux.

רְיִייִ chald. m. Eclat, sérénité: הַיִּייִ Dan. 2. 31, et dont l'éclat prodigieux; יְיִיוֹיִי יְּשֵׁיֵן עֵּלוֹיִדִי היחוד 5. 9, et la sérénité de sa figure changea, il changea de couleur, pâlit.

וְיִהְינְעָהָת זי M. 1° Comme אין Éclat: הַיְּהְעָּבְיּהְיִקּ אין מּבִּירָת Is. 66. 11, pour que vous soyez réjouis de l'éclat ou de l'abondance de sa gloire. — 2° De זיו כב qui se meut. Bête, animal: Ps. 50. 11, et les bêtes des champs sont à moi, ou me sont connues.

37. — 2° II Chr. 11. 20.

וְיְהָיּ (éclat) n. pr. m. I Chr. 23.11. Le même est appelé יִרָּטָּ, vers. 10.

יינא n. pr. (ע. וְיִינְה).
"צִי m. Emotion: קל וְיִבַּ מֵּוּרָא Rit., le bruit d'une grande agitation, émotion.

义ፕ (émotion) n. pr. m. I Chr. 5. 13.

קיף ח. pr. 1° Ziph, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 15, près du désert du même nom: מְּיַבְּיִיםְּוֹ Sam. 23. 14. ביבים 26. 1, les habitants de Ziph. — 2° Ziph, fils de Jehallelel, I Chr. 4. 16. יינות ח. pr. m. I Chr. 4. 16.

וֹיְקוֹת f. pl. (v. יְּמִים). Étincelles, flammes, brandons: מְאַיְרֵי וִיקוֹת Is. 50, 11, vous qui lancez des flammes, des brandons, ou qui êtes armés de brandons (v. אָיֵר).

יוֹת (const. איז, pl. מוֹתרים (li-vier: מַנְּרִים Jug. 9. 9, les arbres dirent à l'olivier. — פּי Olive: אָמָר Mich. 6. 15, tu fouleras les olives. — מַרַירִים Zach. 14. 4, la montagne des Oliviers, dans le voisinage de Jérusalem.

יִדְיּה ou יְדְיּה Juste, innocent : יְדְיּה Aboth, tu les regarderas comme des justes, des innocents.

לְבֶּרָהְ: (עָבְּהְ: Job 25. 4, et comment יְלְבָּהְ בְּלָּהְי אֲשָׁהוּ Job 25. 4, et comment (l'homme) qui est né d'une femme paratrait-il, serait-il, pur? מְּיִבְּהְי בְּשָׁהְי Ps. 51. 6 (pour que) tu sois pur dans ton jugement; מוֹבְּהָי Rituel, et que nous nous réjouissions bientôt de sa lumière.

Pi. Purifier: יְנְיִיתְר לְנְיִי Prov. 20. 9, j'ai purifié mon cœur; אַרדינער Ps. 119, 9, comment le jeune homme conservera-t-il pur son chemin, ses mœurs?

Hithp. בְּנֵצני רְוֹנֵכני pour רְוָדֵעני Is. 1.16, lavez-vous, purifiez-vous.

יבי chald. f. Pureté, innocence, mérite: לָּבְּי חַשְּׁמְבְּנְיתִּי לָּבְּי Dan. 6. 23, (parce que) l'innocence ou le mérite a été trouvé en moi.

י המישור לפניה המישור לפניה. Rituel, le mérite et la droiture se tiennent devant son trône; קבות מַבְּיבָּי inscris-nous dans le livre des mérites; היים Aboth, (juger quelqu'un) en bien, favorablement.

וֹכוֹלְית (יבְּרָ Job 28. 17, on ne lui égalera ni l'or ni le verre (ou le cristal).

וֹלְנִיר, (v.־יְבָּוֹר). Le mâle: תֵּלְבְּרוֹכְוּרְהְ Exod. 23. 17, tous les mâles d'entre toi se présenteront.

7131 (souvenir) n. pr. m. 1° Nomb. 13. 4. — 2° I Chr. 4. 26. — Et plusieurs autres.

'M (pur) n. pr. m. Esdr. 2. 9.

בין (ע. קייר) Etre pur: Lament. 4. 7, ses princes (ou nazaréens, consacrés à Dieu) étaient plus blancs, plus purs, que la neige; au fig.: קישים לא־ינים בעיניר job. 15. 15, les cieux ne sont pas purs devant ses yeux.

Hiph.: תַּוֹמִירִר בְּבוֹר מַפֶּר Job 9. 30, et que j'aurais nettoyé mes mains avec du savon.

לבן (fut. רְיִמְמֹר) Penser, se souvenir, mentionner. Avec l'acc.: בַּיְּזְמֹר אַלְּרִים לַּכְּר Gen. 8. 1, Dieu se souvint de Noé; אָרִים אָרַרְיָּנְי אָרִיתְּיָבְי Nomb. 11. 5, nous nous souvenons des poissons; בֵּי וְבָּיְרָנִי וְּלָּרִנִי וְּלָּרִנִי וְּלֵּרִנִי וְלַרְיִבְּי וְלַ בַּיְרָיִךְ : לְּ 145. 12, l'Eternel s'est souvenu de nous; avec יְ בִּיבְּיִרְיְרְ : לְ Deut. 9. 27, souviens-toi de tes serviteurs; avec בִּי בִּילֹא יִוְמֶרִי בִּי וֹלָא יִוְמֶרִי בִּי Jer. 3. 16, on n'y pensera plus; absol.: יְיִבְּיִרְ Job 7. 7,

considere que ma vie n'est qu'un souffle;
considere que ma vie n'est qu'un souffle;
Ps. 119. 55, j'ai
mentionné dans la nuit ton nom, ô
Eternel! יְבַלְּיִלְּח לְּשׁוֹבְּׁח (Néh. 5. 19,
souviens-toi, mon Dieu, en ma faveur
(de tout ce que j'ai fait pour ce peuple);
בּוֹשְׁ יְבְּרֶיִר שְׁבְּוֹרִי שְׁבְּרִירִי שְׁבַּרִירִי שְׁבַּרִיר שְׁבַּרִיר שְׁבַּרִיר שְׁבַּרִיר שְׁבַּרִיר שְׁבַּרִיר שְּבַּרִיר שְׁבַּרִיר שִׁבְּרִיר שִׁבְּרָיר שִׁבְּרִיר שִׁבְּרִיר שִׁבְּרָיר שִׁבְּרִיר שִׁבְּרִיר שִׁבְּרָיר שִׁבְּרָיר שִׁבְּרָיר שִׁבְּרָיר שִׁבְּרָיר שִׁבְּרָיר שִׁבְּרִיר שִׁבְּרִיר שִׁבְּרָיר שִׁבְּרִיר שִׁבְּרָיר שִׁבְּרָיר שִׁבְּרָיר שִׁבְּרִיר שִּבְּיר שִׁבְּרָיר שִׁבְּרִיר שִׁבְּרָיר שִׁבְּיר שִּבְּיר שִׁבְּיר שִׁבְּיר שִׁבְּיר שִּבְּיר שִּבְּיר שִּבְּיר שִּבְּיר שִׁבְּיר שִׁבְּיר שִּבְּיר שִּבְּיר שִׁבְּיר שִּבְּיר שִּבְּיר שִּבְּיר שִׁבְּיר שִּבְּיר שִׁיִבְּיר שִׁבְּיר שִּבְּיר שִּבְּיר שִּבְּיר שִּבְּיר בּיּיר שִּבְּיר שִׁבְּיר בְּיר שִּבְּיר שִּבְּיר שִּבְּירְייִי שְּבְּיבְּיר שִּבְּיר שִּבְּיר בְּיר בְּיר שִּבְיר בְּיר שִּבְּיר שִּבְּיר בּייִי בְּיר בְּיבְּיבְּיר שִּבְּיר בִּיר בְּיבְּיר שִּבְּיר בְּיבְּירְייִי שִּבְּיר בְּיִי שְׁבְּירְייִי שְׁבְּיר בְּיִירְייִי שְּבְּיר בְּיִירְייִי שְּבְּירְייִי שִּבְּיר בְּייִי שְּבְּיר בְּייִי שִּבְּיי בְּיִיבְּייִי שְּבְּייי שִּבְּייר בְּייִי בְּייִּי שְּבְּייר שִּבְּייִי שְּבְּיי בְּייב

Niph. 1° Étre rappelé: יְנְשְּׁרָשֶׁר לְּמְנֵי Nomb. 10.9, l'Éternel se souviendra de vous; littér. vous serez rappelés devant l'Éternel, vous serez présents à son souvenir; יְנַשְּׁלֵּיִם נְּשָׁלֵּים Esth. 9. 28, et ces jours resteront dans le souvenir et seront célébérés, etc.

2º De יְבֶּר Etre né mâle. Ex. unique: יְבֶּל בִּיקְקָהְ תִּיְבֶּר Exod. 34.19, et tout ton bétail né mâle, chaque animal mâle.

Hiph. 1º Faire souvenir, rappeler: וְהִוְכֵּרְתֵּנִי אֶל־פַּרְעֹת Gen. 40. 14, fais mention de moi, parle pour moi à Pharaon; יָרוּא-מַוֹמָיר עוֹן Ez. 21. 28, mais il rappellera le souvenir de leur iniquité; Ps. 78. 1, 70. 1, (psaume) de David, comme souvenir, pour rappeler un fait, un événement; וּבַאלֹחֵר יִטְירָאֵל יַן בּררוּ Is. 48. 1, et qui invoquent le Dieu d'Israel; דומיר I Rois 4. 2, le chancelier, l'historiographe. — 2º Se rappeler au souvenir par des offrandes: מַזְמָּרר לְבֹׁנֶתוּ Is. 66. 3, qui fait sentir, qui brûle, de l'encens; de même que וְחַרְתָּה לָּלֵּחֶם לְאֵוֹפֶרָת Lév. 24. 7, (l'encens) ajouté à ce pain sera l'offrande de souvenir, c.-à-d. la partie de l'oblation brûlée sur l'autel.

יבֶרי et יְבֶרי m. (avec suff. יִבְרִי). Souvenir, nom: אָבֵר זְבָרָם Ps. 9. 7, leur souvenir a disparu; אָבֵר קְדָשׁוּ Ps. 30. 5, et louez sa mémoire sainte, ou son saint nom; בּאֵרן בּאָבֶר הָרָךְּה 6. 6, car dans la mort il n'y a plus un souve-

nir de toi, on ne peut plus se souvenir de toi, ou on ne peut plus te glorisier.

יְרָיִי n. pr. m. Zichri, fils d'Ishar, Exod. 6. 21. — 2° De plusieurs autres, Chr. et Neh.

וֹכְּרְיָה (dont Dieu se souvient) n. pr. 1° Le prophète Zacharie, fils de Berechya, Zach. 1. 1, 7. — 2° Zacharie, fils de Jehoyada, prophète, II Chr. 24. 20.

לְרְיָהוֹ (meme signif.) n. pr. 1° Za-charias, fils de Jeroboam, roi d'Israel, Il Rois 15. 8. — 2° D'un grand seigneur, Zacharyahou, fils de Yeberachyahou, Is. 8. 2; selon d'autres, le prophète תְּיִבְיִיוּ. — 3° Zacharie, prophète du temps du roi Ozias, II Chr. 26. 5.

לות (rac. לַבְּבֵי אָרָם Ps. 12. 9, lorsque la bassesse s'élève entre les hommes, ou lorsque (les méchants) s'élèvent, c'est une honte pour les hommes; selon d'autres: comme (le ver) la sangsue suce le sang des hommes (v. לַבְּבֵּי אַרָם).

לוול י . Mepris : לוול m. Mepris ! מְלְנִיל חוֹרִים Rituel, par le mepris pour nos parents et nos professeurs.

לל 1° Faire excès, être gourmand: זְלֵל Pout. 21. 20, (il est) gourmand et ivrogne; בּוֹלְבֵּר בָשָר לְמוֹ Prov. 23. 20, de ceux qui dévorent de la

viande, qui en mangent avec exces.— 2º Intrans. Étre vil, abject: רְאַם־תּוֹצָרא Jér. 15. 19, si tu sais distinguer ce qui est précieux de ce qui est vil; עַרְיִּהְיִּהְיִּהְיִּהְ וּלֵלָּיִתְּיִּהְ וּלַלָּיִתְ Lam. 1. 11, comme je suis avilie.

Niph.: קירם נולף Is. 64. 2, [plutôt Kal, de [נְיַל] (devant toi) les montagnes

tremblent (v. נוַל).

לְּעֶלְּה et יְלְעֶלְּה f. Ardeur, violence, horreur: יַלְעָלְהוֹיה רְעָב Lament. B. 10; l'ardeur de la faim, la faim extrême; ירות וְלְעָּמוֹית Ps. 11. 6, et un vent brûlant ou impétueux; יְלְעָמָה אֲהָתְיִהִייּ Ps. 119. 53, la colère s'empare de moi, ou je suis saisi d'horreur.

קְּרָּיִ? n. pr. Silpa, servante de Léa, qu'elle donna pour femme à Jacob, mère de Gad et d'Aser, Gen. 30. 9-13.

יְּחִינִי f. (rac. יְּמָבוֹי). 1° Pensée: יְּחְיּבִּי Job 17. 11, mes pensées sont renversées; exact. le fil de mes pensées est rompu. — 2° Mauvaise pensée, malice: יַּבְּיְבָּי יִּבְּיִבְּי אָבָּי Prov. 21. 27, combien plus lorsqu'il l'offre avec malice, dans une mauvaise intention. — 3° Injustice, crime: יִּבְיִי בְּיִר יִּבְיִי אַבְּי Ps. 26. 10, dans leurs mains est l'injustice, l'iniquité; spécial. débauche, inceste: יִּבְיִי וְּבִּי וְּבִיּר וֹשִׁי Lév. 18. 17, c'est un crime, un inceste.

기약! n. pr. Zima, fils de Gerson, I Chr. 6. 5.

ימונְהוֹ f. (rac. יְמֵר, 1º Branche de vigne : אַכּרָתוּ בְּשֵּׁם וְמוֹרָת Nomb. 13. 23, là ils couperent une branche de vigne. — 2º Jeune branche en général : דּוָשֹׁרֶת ור הורעני Is. 17. 10, et tu as plante (une branche) un rejeton étranger; אחתש ביתים Nah. 2. 3, et ils ont détruit leurs rejetons; selon d'autres: ce qu'ils avaient de meilleur, de plus précieux (v. וְתָנֵם שׁלְחִים אַת־חַוּמוֹרֶח ; וְתְנֵם שׁלְחִים אַת־חַוּמוֹרֶח אַל־אַפָּם Ez. 8. 17, et ils approchent le rameau de leurs narines (allusion à un usage des Perses idolatres); selon d'autres: ils offrent la mauvaise odeur de leur encens, l'odeur qui répugne à mon nez (אַפָּר pour אַפָּר).

תְּלְיִם m. pl. (peuples bruyants), n. pr. d'un peuple de géants, voisin des Ammonites, Deut. 2. 20.

קייר m. Action de tailler ou de chanter (v. I et II מַחַ : מַחַ דְּבָּיִר חַּוּרָבְּ : Cant. 2. 12, le temps du chant (des oiseaux) est venu; selon d'autres, le temps de tailler les arbres; יְבְּיִר Is. 25. 5, (la coupe) la ruine humiliera les hommes violents, ou : il (Dieu) étouffera le chant des hommes violents, puissants.

לְמִירָה (seulem. pl. יְמִירוֹח בְּלֵילָה Job 35. 10, qui inspire des cantiques pendant la nuit; יְמִירוֹף Ps. 119. 54, tes lois sont des chants, des cantiques, pour moi. יְמִירָה n. pr. m., I Chr. 7. 8.

ביי (pret. ייִייְם, fut. שֹׁיִי, fut. ייִייּים, plur. ייִייִים). Penser, méditer, former des projets, bons et manvais: שְׁיִי שְׁיִי שִׁיִּי בְּיִי שִּׁיִי שְׁיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּי

רְּטְיֵי m. Dessein: אָל־ אָל־ Ps. 140. 9, n'accomplis pas ses mauvais desseins.

וְאָן וֹענית inusité. Préparer, fixer. Pou. part.: לְנִהְים מְוֹמֶנִית בּׁ Esdr. 10. 14, et בְּנִתְים אוֹנְיִם Néh. 13. 31, aux, dans les, temps fixés, marqués.

לְכֹל זְּכֶּן m. (plur. בְּלֵבֹל זְכָּן. Temps: לֵבֹל זְכָּן a. 1, à chaque chose un temps; Esth. 9. 31, (de célébrer ces jours de Purim) dans leurs temps, chaque année à la même époque. Fête: בְּיִבְּיִנְיִל וְתִּיְבִּינִיל וְתִּיְבִּינִיל זְתִיבְּינִיל נְתִיבְּינִיל testh. 9. 31, (de célébrer ces jours de Purim) dans leurs temps, chaque année à la même époque. Fête: test fêtes.

וֹיִן chald. (comme יְבִי héb.). Hithp.: יִוֹנְיִמְתּוּן לְמֵאמֵר Dan. 2. 9, (keri; יְוֹנְימִתּוּן לְמָאמֵר cheth. Aphel) vous vous êtes préparés, vous êtes convenus de dire.

I אָרָן Tailler: בּרְסְרָּא לֹא קּכְרָסְרְ Lév. 25. 4, et tu ne tailleras pas ta vigne.

Niph.: אֹלְאַרְיָמֵר Is. S. 6, (la vigne) ne sera pas taillée.

II און 1° Chanter (parler en paroles coupées, comptées et mesurées?).
Pi.: אַנְהַל אַנְהָּנָהְ Jug. 5.3, je chanterai en l'honneur de l'Éternel; אַנְהָל אָנָהְ Ps. 47.7, chantez à la gloire de notre roi; avec l'acc.: אַנְהְלָהְ Ps. 9.3, je chanterai ton nom, à la gloire de ton nom.

— 2° Chanter sur un instrument, jouer: בּוֹר בְּיִהְיִהְ מְּשִׁהְרִּ בְּיִהְ אַנְהַיִּרְ וְשִׁרְּרִּבְּיִלְ אָנְהַיִּרְ וְשִׁרְּרִבְּיִלְ אָנִהְיִּרְ וְשִׁרְרִבְּיִלְ אָנִהְיִּרְ וְשִׁרְרִּבְּיִלְ אָנִהְיִּרְ וְשִׁרְרִּבְּיִל אָנִהְיִּרְ וְשִׁרְרִּבְּיִל אָנִהְיִּרְ וְשִׁרְרִבְּיִל אָנִהְיִּרְ וְשִׁרְרִבְּיִל אָנִהְיִּרְ וְשִׁרְרִבְּיִל אָנִהְיִיִּיִ וְשִׁרִּרְבִּיל אָנִהְיִּרְ וְשִׁרְרִבְּיִל אָנִהְיִי וְשִׁרִּיִּרְ בִּיִּיִּי וְשִׁרְרִיִּרְ בַּיִּיִּי וְשִׁרְרִיִּיִּ בְּיִּיִּי וְשִׁרְרִיִּיִּ בְּיִּיִּ וְשִׁרְרִיִּיִ בְּיִי בְּיִי וְשִׁרִּרְיִי בְּיִי בְּיִי וְשִׁרִּרִי וְשִׁרִּיִּי בְּיִי וְשִׁרִירִי וְשִׁרִּירִי וְשִׁרִּיִּי בְּיִי וְשִׁרִּיי וְשִׁרִּיי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי וְשִׁרִּי בְּיִבְּיִ בְּיִי בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִּבְּיִ בְּיִּבְּיִי בְּיִבְּיִ בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִּבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִּים בּיִי בְּיִים בּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִים בּיִּי בְּיִים בּיִּי בְּיִים בּיִּי בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בּיִּי בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִייִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִייִּים בְּיִים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְּיִים בְּייִּים בְּיִיבְּיים בְּייִיבְּייִים בְּיִיבְּיִיבְּייִים בְּיִים

וְלֵיל chald. m. Chant, musique: יְבֹל יְבִי וְטָרָא Dan. 3. 5, et des chants, des concerts, de toute sorte (de musiciens, d'instruments).

יְּשְׁרֵי, Chald. m.: יַּשְׁרֵי, Esdr. 7. 24, des chantres.

קר m. Nom d'un des animaux purs : ייָפָר Deut. 14. 5, et la girafe (?).

קינְרָה f. 1° Chant: רְּמָרֵה Ps. 81.3, entonnez le chant. — 2° Musique: אַשְּׁבְּיקר לְאַ אֲּשְׁרֵּח Amos 5. 23, et la musique de tes psaltérions ou de tes luths, je ne veux pas l'entendre. — 3° Ce que l'on chante, célèbre, en général ce qui est le meilleur: רְּשָּׁרְה קָּיִה Gen. 43. 11, prenez des choses les meilleures, des meilleurs produits du pays.

ייף! (l'homme chanté, célèbre) n. pr. 1° Zimri, roi d'Israel, l Rois 16. 9, 10. — 2° Zimri, fils de Salu, un des chefs de la tribu de Siméon, Nomb. 25. 14. — 3° I Chr. 2. 6. — 4° 8. 56. — ייף ליבין וויף! Jér. 25. 25, et tous les rois de Zimri, des Zamareniens (?), descendants de ייף (?).

기가 n. pr. Zamran, fils d'Abraham et de Ketoura, Gen. 25. 2.

אָל m. Espèce, sorte: מְמִיקִים מָּבְן אָל־וּן Ps. 144. 13, (les greniers) regorgent de toutes sortes de (produits); selon d'autres, זו comme מְדֹּיִם, nourriture, provision (v. מְדֹּיִם, plur. מְּדִּים Il Chr. 16. 14, toute sorte de parfums.

גל וְנֵי וְמֶיָא Dan. Sorte: רְכֹל וְנֵי וְמֶיָא Dan. 3. 5, 7, et toute sorte d'instruments ou de musiciens.

באו ה. Queue: באוד הויה Exod. 4.4, et saisis le serpent par sa queue; au fig., bout: בישיר היי איי Is. 7.4, devant (ces) deux bouts de tison; aussi objet vil, méprisé: בּיִלְּאָשׁ וְלֹאֵל וְיָנָב לְּרָאָשׁ וְלֹאֵל וְיָנָב בּיִלְּאָשׁ וְלֹאֵל בְּיִנָב בּילְּאָשׁ וְלֹאֵל בְּיִנְב בּילִיאָשׁ וְלֹאִל בְּיִנְב בְּילִיאָשׁ וְלֹאֵל בְיִנְב בְּילִאָשׁ וְלֹאֵל בְּיִנְב בְּילִאָשׁ וְלֹאֵל בְּיִנְב בְּילִאָשׁ וְלֹאֵל בְּיִנְב בְּילִיאָשׁ וְלֹאֵל בְּיִב בְּילִיאָשׁ וְלֹאֵל בְּיִנְב בְּילִיאָשׁ וְלֹאֵי בְּיִב בְּילִיאָשׁ וְלֹא בִּינִים בּיוֹים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִּבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִּבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיבִּים בְּיִבְּים בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִבְּים בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְייב בְּיבְיבְיב בְּיבְיבְיב בְּיבְּיבְיבְיבְיבְיבְּיב בְּיבְיבְּיבְיבְיבְיבְיבְי

בין (dénom. de יוָנ Seulem. Pi. Attaquer, tuer la queue de l'armée, l'arrière-garde: יַיַנַב הָהְ כָּל־חַעָּקְים אָחָרָי Deut. 25. 18, qui tua l'arrière-garde de ton armée, tous les faibles qui marchaient les derniers; יוֹנְבְּמָּם אַּוֹרָם Jos. 10. 19, attaquez-les par derrière.

ניין (fut. רְיַבֶּיז, apoc. נַיּיַן) Commettre le péché de fornication, commettre un adultère; avec l'acc.: וָאַהְ זַנְית רֵיָנִים לברם Jer. 3. 1, et tu t'es corrompue avec beaucoup d'amants; avec n: בתונר בם Ez. 16. 17, tu t'es prostituée â eux; avec וַתּוֹנָר אַל־בָּנַר־נִידְנִדְים Ez. 16. 26, tu t'es prostituée aux enfants de l'Egypte; part. mi une femme de mauvaise vie : רַיַּרִשְׁבֶּדֶן לְּוֹינָרו Gen. 38. 15, il la prit pour une prostituée; au fig., être infidèle à Dieu. adorer les idoles, suivre les coutumes des idolatres, être superstitieux; rom אַחַרָי אַלֹחֵר נַכַר־תַאַרַץ Deut. 31. 16, et il se prostituera aux dieux des autres peuples du pays; בַּוֹמֹרֶהָה צָּהַדְרֵי גוֹיִם Ez. 23. 30, parce que tu t'es prostituée, en imitant les peuples; Lév. 20. 6, en se prostituant à eux (aux magiciens et aux devins), en leur ajoutant foi. — Aussi des relations des peuples entre eux: הַאָּרֶק Is. 23. 17, Tyr rentrera en relation avec tous les royaumes de la terre.

Pou. passif: אַחַרֵּיְהָ לֹא זּבְּיָח Ez. 16. 34, on n'a pas couru après toi pour te courtiser.

Hiph. 1° Séduire, pousser à la prostitution: יְהָיָטְ אָרִדְּבֶּנְיִן Exod. 34. 16, elles séduiront tes fils à (l'adoration des idoles); אַלְּהְתַּלֵל אָרִדְּבְּתְּלְ לְחִיְּטִיְהוּ Lév. 19. 29, ne profane pas ta fille en la livrant à la prostitution. — 2° Intrans., comme Kal: אַמְרֵיִם פַּמְרֵים Osée 5. 3, tu es tombé en fornication, Ephraim.

ַחָלְיִוּ n. pr. de deux villes appartenant à la tribu de Juda. Jos. 15. 34, 56.

לניני m. pl. (de הייי, le 2° au lieu du n pour former le subst., v. הייי).
Fornication, adultère, idolatrie: הַיִּחְ לִּינְינִים הַּיִּח לִּינְינִים הַּיִּח לַּינִינִים הַּיִּח לַּינִינִים הַּיִּח לַּינִינִים הַּיִּח לַּינִינִים הַּיִּח לְינִינִים הַּיִּח לְינִינִים הַּיִּח וְינִינִים הַיִּבְיִי וְינִינִים חַבְּיִרִי וְינִינִים חַבְּיִרִי וְינִינִים חַבְּיִרִי וְינִינִים חַבְּיִרִי וְינִינִים חַבְּיִרִי וְינִינִים חַבְּיִרִי וְינִינִים חַבְּיִרְיִ וְינִינִים חַבְּיִרִי וְינִינִים חַבְּיִרִי וְינִינִים חַבְּיִר וְינִינִים חַבְּיִר וְינִינִים וְינִינִים חַבְּיִר וְינִינִים וְינִינִים וְינִינִים וְינִינִים וְינִינִים וְינִינִים וְינִינְים וְינִינְים וְינִינְים וְּבְּיִרְם וְּבִּינְם וְּבְּיִרְם וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבִּינְם וְּבְּיִים וְבִּינְם וְּבְּיִים וְבִּינְים וְבִּיִּים וְבִּינְים וְבִּיִּים וְבִּיִים וְבִּיִּים וְּבְּיִים וְבִּיִּים וְבִּיִּים וְבִּיִּים וְבִּיִּים וְבִּיִּבְּי וְבִּיִּים וְבִּיִּים וְבִּיִּים וְבִּיִּים וְבִּיִּים וְבִּיִים וְבִּיִּים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִּבְּים וְבְּיִּבְּיִים וְבְּיִּבְּיִים וְבְּיִּבְּים וְבְּיִּבְּים וְבְּיִים וְבְּיִּבְים וְבְּיִבְּים וְבְּיבְּיִם וְּבְּיִּבְּים וְבְּיִּבְּיִם וְּבְּבְּיִים וְבְּיבְּים וְבְּיִּבְּים וְּבִּים וְבְּיִּבְּים וְבְּיבְּיִים וְּבְּיִּבְּים וְבִּיִים וְּבִּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְּבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִּים וְבְּיִים וְּבְּיִים וְּיִים וְבִּיִים וְּבִּיִּים וְיִים וְיִּים וְבִּיִּים וְבְּיִּים וְבִּיבְּיִים וְבְּיִים וְבִּיבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיבְּיִים וְּבְּיִים וְבְּיבְּיבְּים וְבְּיבְּיבְּיוּ בְּיִים וּבְּיבְּים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיים וּבְּייִים וּבְּייִים וּבְּייִים וּבְּיים וּבְּייִים וּבְּייִים וּבְּייִּים וּבְּייִים וּבְּייִים וּבְּייִים וּבְּיים וּבְּייִים וּבְּייִים וּבְּייִים וּבְּיוּים וּבְּייִים וְּבִּייִים וּבְּייִים וְבִּייִים וְבִּייִים וּבְּיִים וּבְּייִים וּבְּיִיים

א לולית (plur. יְיִמִּיְתִים). Meme signif. que קוֹנְינִים: בּוֹנְינִים Jér. 3. 2, par tes fornications et par ta méchanceté; יְנִיטְאַרּ אָּרִינְינִים Nomb. 14. 33, ils porteront la peine de vos infidélités.

ן אור pl. f.: יְתִצּנּית רָתְצּנּוּ I Rois 22. 38, ils laverent les armes.

רְיִנְתִּי (fut. רְיִנְתֵּי 1º Abandonner, rejeter: בּוֹנֵי שְׁלְיִמֵּי Osée 8.3, Israel a rejeté l'être bon par excellence, Dieu; בּוֹנְיִנְיִי בְּיִנְיִי בְּיִנְיִי בְּיִנְיִי בְּיִנְיִי בְּיִנְיִי בְּיִנְיִי בְּיִנְיִי בְּיִּנְיִי בְּיִנְיִי בְּיִנְיִי בְּיִּנְיִי בְּיִי בְּיִּנְיִי בְּיִּנְיִי בְּיִּבְיִי בְּיִּנְיִי בְּיִּנְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִּבְיִי בְּיִי בְּיִּבְיי בְּיִּבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִּבְיי בְּיִּבְיי בְּיִּבְיי בְּיִּבְיי בְּיִּבְיי בְּיִי בְּיִּבְיי בְּיִּבְייִ בְּיִּבְיי בְּיִּבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיִּבְיי בְּיִּבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיִּבְיי בְּיִּבְיי בְּיִי בְּיִּבְייִ בְּיִּבְיי בְּיִיי בְּיִּבְייִי בְּיִי בְּיִּבְיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִּבְּיי בְּיִּבְייִי בְּיִי בְּיִּבְיי בְּיִּבְיי בְּיִּבְיי בְּיִּבְיי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִּבְיי בְּיִּבְיי בְּיִבְּיי בְּיִּבְיי בְּיִיבְּיי בְּיִיבְיי בְּיבִיי בְּיִּבְיי בְּיִיבְיי בְּיִיבְיי בְּיִיבְּי בְּיִבְּיי בְּיִיבְיי בְּיבִּיי בְּיִיבְּי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִּי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִּיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִּיי בְּיִייִּי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִּייִי בְּיִּייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִּיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִיי בְּיִיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבְיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְיבִיי בְּיבּיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִייי בְּיבִּיי בְיבִייי בְיבִּיי בְּיבִייי בְּיבִייי בְיבִּייי בְּיבִיייִייי בְייבִייי בְּיבִייי בְּיבִייי בְיבִּייי בְּיבִייי בְּיבּיבְייי בְּיבִ

Hiph.: וְאִר בּלְרַתְּלָּהְי רַוֹּנְיִדְיִּהְ לָצֵּר I Chr. 28. 9, si tu l'abandonnes, il te rejettera pour jamais; וְאֵר בָּלַרְתַּלֵּיך אַשָּׁר II Chr. 29. 19, et tous les vases, ustensiles, du temple, qu'avait souillés, profanés, le roi Achaz; souillés, profanés, le roi Achaz; par n, et chald. par א les rivières tariront, ou deviendront fétides.

וְנִים m. pl.: מְּטִּכִּים וּוְנִים II Chr. 16. 14, des aromes et des parfums, ou des aromes de toute sorte (v. זְיָ).

Pl Kal inusité. Pi. Sauter, s'élancer: יְשִּׁבְּיִם בְּיִבְיִם Deut. 33. 22, (Dan est comme un jeune lion) qui saute, s'élance de Basan; c.-à-d.: Dan se répandra de Basan, s'étendra de Basan bien loin.

קוצה אַפֶּרךָ תּאַכֵל לָּחֶם: Sueur : בְּוֹצֵה אָפֶרָּ Gen. 3. 19, à la sueur de ton visage, tu mangeras du pain.

Deut. 28. 25, tu seras un objet de terreur; וְלָנְהָּוֹ Ez. 23. 46, et je les livrerai à la terreur (aux cruautés) et au pillage.

וועו n. pr. m. Gen. 36. 27.

זְעֵיר m. Peu. Adv. Un peu: מַחַר־לִּי Job 36. 2, écoute-moi un peu, et je te dirai, je te prouverai; זְעֵיר שָׁם וְעֵיר שָׁם וְעֵיר שָׁם וְעֵיר שָׁם וֹעֵיר שָׁם instruire) un peu ici, un peu là.

אָנָי (v. אַבְּרָם Eteindre. Kal inusité: זוֹצְכָּרִם אַּמְ הְּלַבְּוֹשְׁם Rituel, ils éteignent la colère par leur prière.

Niph.: יְבֵּי וְוְעָבוּ Job 17. 1, mes jours s'évanouissent, sont abrégés.

לינים et יינים 1° Étre irrité, être en colère; faire sentir la colère; faire sentir la colère; mai אַרִּינִים אַנִּים אַרִּיִים אַן Mal. 1. 4, et le peuple contre qui l'Eternel est en colère; הַּיִּים בְּיִּבְּים בְּיִבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְיבִים בְּיבְים בְיבִים בְּיבִים בְיבִים בְּיבִים בְיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְיבִים בְּיבִים בְיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְיבִים בְיבִים בְּיבִים בְיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְיבִים בְּיבִים בְיבִים בְיבִים בְיבִים בְיבִים בְיבִים בְיבִים בְיבִים בְיבִים בְּיבִים בְיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְיבִים בְּיבִים בּיבִים בּיבּים בּיבִים בְּיבִים בּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבּים בּיבְים בּיבִים בּיבִים בְּיבִים בּיבְים בּיבְים בְּיבְים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבְיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבְיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבּים בְּיבּי

Niph. : יְּפֶנִים וְוְצָמִים Prov. 25. 23, et un visage de colère, ou visage triste, de mauvaise humeur.

אָנְן adj. Indigné, irrité: פַר וְיָצֵּק I Rois 20. 43, triste et irrité, indigné.

אוו m. Colère, rage: מַיבְּעָם מִּעָם m. Colère, rage: מַיבְעָם אווו II Chr. 16. 10, car il était en colère contre lui; וַיַּעַמר דַיִּים מִינְעם Jon. 1. 15, alors la mer s'apaisa de sa fureur.

et ils ont été délivrés; avec l'acc.: בְּאָרְבֶּם Jug. 12. 2, et je vous ai appelés au secours. — La cause pour laquelle on crie est mise avec בְּלְבָּלְבָּ יִי נְּעָבְּרָ יִי בְּלְבִּיּ בְּיִבְּ בַּעְרָבְּר יִינְבְּר יִנְבְּר יִנְבְּרָ בַּיְבְּבְ בַּלְבְּבְּכ יִנְלְבְּבָ בַּיְבְּבָּ בְּרְבְּב יִנְלְבְּבָּ בַּיְבְּבָּ בְּרְבָּבְ יִנְרְבָּבְ יִנְרְבָּבְ יִנְרְבָּבְ יִנְרְבָּבְ יִנְלְבְּבְ בַּיְבְּבְּב יִנְלְבְּבָם וֹנִים בּיוֹים בּיוֹב יִנְבְּב בַּיְבְּבָּב יִנְבְּבְ בַּיְבְבָּב יִנְרְבָּב יִנְרְבָּב יִנְרְבָּב יִנְיִבְּים יִנְיִבְּב בְּיִבְּבְי בַּיְבְבָּב יִנְיִבְּים יִנְיְבְי בַּיְבְּבְּב בְּיִב יִנְיְבְי בַּיְבְּבָּב יִנְיִב יִנְרְבָּב יִנְיִב יִנְיִבְּים בּיִבְּבְּב בּיִב יִנְבְּבָּב יִנְבְּבְב יִנְיִבְּב בְּבְּבְּב בּיִב יִנְבְּבָּב יִנְ וֹיִב ב יִנְיִבְיב בּיִבְּבְבָּב ב יוֹב ז Sam. 8. 18, et vous crierez ce jour-là à cause de (contre) votre roi.

Niph. Étre convoqué, s'assembler: איף בייניקלף. Jug. 18. 22, et les hommes s'assemblèrent; רַיִּנְעֵּלְהְּ אָשֶׁר בְּעֵּיר Jos. 8. 16, et tous ceux qui étaient dans la ville furent convoqués, ou s'assemblèrent.

Hiph. Appeler, crier, gémir, assembler: Job 35. 9, ils gémissent à cause de tant d'oppressions (ou d'oppresseurs); יַּיְדֶּמֶר אֵלֵי Zach. 6. 8, il m'appela et me dit; Jug. 4. 13, alors Sisara fit assembler tous ses chars.

PVI chald. Crier: אָקל פַצִּיב וְיִכּק Dan. 6. 21, il cria d'une voix plaintive.

Pli m. Cri: קומן לְקוֹל זַשְּקָהְ לְּחִוּל זַשְּׁקָהְ אָם Is. 30. 19, il sera miséricordieux envers toi (lorsqu'il entendra) la voix de ta plainte.

קנקרי f. Cri, plainte, supplication: אַל־יִנִי מָקִים לְּיַנְּקַרִי Job 16. 18, et qu'il n'y ait pas assez de place, d'espace, pour ma plainte, ou: que ma plainte ne soit pas arrêtée par l'espace, qu'elle monte droit au ciel; יִּבְּיִבְּיִה קָּיִם יִּבְּיַבְּיִה Gen. 18. 20, le cri contre Sodome et Gomorrhe est très fort.

n. pr. d'une ville dans le nord de la Palestine, Nomb. 34. 9.

אַרָּלְ f. Poix: בְּיָבֶּיר זְבְיִבֶּיר בּיִבֶּיר Exod. 2.3, elle l'enduisit de bitume et de poix; בְּיֵבֶּיר בַּיַבְיר Is. 34. 9, comme une poix brûlante.

קים m. pl. 1° Flammes, brandons: מְיּכֶּח וְקִּים Prov. 26. 18, qui lance des flammes. — 2° Chaines, fors: לָאָטֹר

בּוְמִינִם בְּוֹמִינִם Ps. 149.8, pour lier leurs rois avec des chaînes.

וְרְּהָי מִי בּוֹלְיִתְ m. et f. Menton, barbe: רַּוֹתְי רַּיְבֶּלְּא II Sam. 20. 9, Joab prit de sa main droite le menton d'Amasa; בְּקְיבֶּין יִשְׁנִים 10. 5, jusqu'à ce que votre barbe soit crue; וְּכָל־יִצְקוֹ Jér. 48. 37, et toute barbe sera rasée.

וְלֵקְן (fut. יְיִקְן (fut. יְיִקְן (fut. יִיְקַן (יִיְקַן den. 27. 1, Isaac étant devenu vieux; יְבָּיִר יָּכִין נְבְּיִרְ וְשַׂרְהִיּר I Sam. 12. 2, et moi je suis vieux et tout blanc.

Hiph.: איף לאריסאר לאריקארן באָרן שָאָרץ שְׁרְשׁן Prov. 22. 6, même quand il vieillira il ne s'en éloignera pas; aussi des plantes: Job 14. 8, quand sa racine vieillit dans la terre.

ותר (const. יְקרָר, pl. יְקרָר, const. יְקרָר, pl. subst. et adj. Vieux, vieillard, ancien: יְקרָר, Gen. 24. 1, Abraham était vieux; יְקרָר, בּיִן בְּיִרוֹי יִקרָר, 12. 2. le plus ancien (serviteur) de sa maison; יְקרָר, מוֹי בּיִרוֹי בְּיִרָר, בּיִרוֹי בְּיִרָר, בּיִרוֹי בְּיִרָר, בּירוֹי בְּיִרָר, בּירוֹי בְּיִרְרָים יִקרָר, de sa maison; יְקרָים יִקרַר, 24. 3. 16, les anciens d'Israel; יְקרָים בּיִרוֹי בּיִרְרָיָם בּיִרְרָיִם בּיִרוֹי בּיִרְיָם בּירוֹי בּייי בּירוֹי בּירוֹי בּייי בּירוֹי בּייי בּירוֹי בּייי בּירוֹי בּייי בּירוֹי בּירוֹי בּיייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּי

וְלֵינְי יִשְׁרָאֵל מָבְרוּ : יְשִׁרָאֵל מָבְרוּ Gen. 48. 10, et les yeux d'Israel s'étaient obscurcis à cause de sa vieillesse.

אַל־תַּשְּׁלִיבֵנִי לְעֵּה וְקְנָה (Vieillesse: אַל־תַּשְׁלִיבֵנִי לְעֵה וְקְנָה Ps. 71. 9, ne me rejette point dans le temps de la vieillesse, quand je serai devenu vieux ; אַנִי רוּא Is. 46. 4, et jusqu'à votre vieillesse je suis le même (qui vous protége), ou : je suis, j'existerai, jusqu'à l'éternité.

בְרְיִקְנִים תּדָּא לּו: m. pl. Vieillesse קּרְיְקְנִים תּדָּא לּו: Gen. 37. 3, il était le fils de sa vieil-lesse (qu'il a eu étant déjà vieux).

אָרָן Redresser, relever: יֵר יְחָם בְּּמִיּתִם Ps. 146. 8, l'Eternel redresse ceux qui sont courbés.

אולין chald. Dresser: וּזְלֵיף יְחְמְתֵא צֵלֹּדִיר Esdr. 6. 11, (ce morceau de bois) sera dressé, planté en terre, (et que l'homme) y soit attaché.

Pi. Affiner, épurer: בּיְאָל Mal. 3. 3, il les épurera.

Pou. passif: מְּלֶּק שִׁרְצָּחִים Ps. 12. 7, épuré sept fois.

ןְרְׁבְּׁר Étranger (v. II זְּרְּ

ות. Ce qui entoure une chose, bord, couronne: אַרָּהַ Exod. 25. 11, 24, une couronne, bordure, d'or (pour orner l'arche sainte et la table dans le tabernacle).

וְרָא (rac. אין Obegoût: Dégoût: בְּיָרָא Nomb. 11. 20, et (jusqu'à ce) qu'elle soit un objet de dégoût pour vous, que vous vous en dégoûtiez.

אַר דּוֹרְבּוּ נְתְּמָּח וֹרְבּוּ (Rou.: אְרָבּוּ נְתְּמָּח וֹרָבּוּ (Pou.: מְּבְּה Job 6. 17; selon les uns, בְּיַדְ comme בְּיַב (les fleuves) quand ils sont réchauffés par le soleil, en été, ils tarissent; selon les autres : quand ils sont froids, en hiver, ils gèlent, leurs eaux se condensent.

וְרָבְּכְּלְ n. pr. Zorobabel, un de ceux qui ont ramené les Juiss de Babylone dans leur pays, Esdr. 2. 2, 3. 2.

73 n. pr. d'une vallée, Nomb. 21. 12, et d'un torrent dans cette vallée, Deut. 2. 13, 14, près des frontières des Moabites.

Niph.: נְיִּגְרִּוּ מָאֵרְצוֹרוּ Ez. 36. 19, ils ont été dispersés dans les pays.

Pi. 1º Répandre, disperser: יְוַרֵּירִירִי בּמוֹתֵיכִם Ez. 6. 5, je répandrai vos os; לְכָל־רּוּחְ אֵּוֹרֶתוּ 5. 12, je disperserai dans tous les vents. — 2º Pénétrer, connaître: אָרְחִי וְרָבְיִּנִי זַרִיתְּ Ps. 139. 3, tu connais mon aller et mon coucher, c.-à-d. tu me connais, tu me pénètres, soit que je marche ou que je repose; selon d'autres, entourer (v. יַיִי): tu entoures, tu protéges, etc.

Pou.: אָשֶׁר־וֹרָה בְּבַתְּח בְּבַּתְּח Is. 30. 24, qui est vanné par la pelle et le van; מְזוֹרָה עַל־נְרֵה נְּפְרִיה Job 18. 15, le soufre sera répandu sur sa demeure; דְּיִּלְשָׁר Prov. 1. 17, le filet est jeté,

tendu.

[רוֹע] f., rarem. m. (plur. יִם et הֹי et הֹי). וּוִרֹעוֹ שָׁבַּלִּים רָקצור Is. 17. 5, וּוַרֹעוֹ שָׁבָּלִים רָקצור et dont le bras coupe les épis; des animaux, l'épaule: דוּיִּלֹע Deut. 18. 3, l'épaule (de la victime); וּבִּוְרוֹעֵ נְטוּיָהוּ Deut. 4. 34, et avec le bras étendu (pret au combat). — 2º Force: יצמוי וְרוֹעֵ בַּטְּר II Chr. 32. 8, avec lui (n'est que) la force de l'homme ; נַיָּמֹזּר זָרֹעֵר יָדָיוּ Gen. 49. 24, les forces de ses mains augmentèrent (ou furent agiles). 3° Violence: ןאִישׁ זְרוֹצֵ לוֹ דָשָּׁרֶץ Job 22. 8, l'homme puissant, violent, à lui la terre ; בי זרועות רְשָׁשִים מְשַׁבַרְנָת Ps. 37. 17, car les bras (la violence) des méchants seront brisés; אַנוּשָׁמָת Dan. 11. 22, les armées qui arrivent comme un flot.

תור (du Pi. de יוֶר מַל־יְרֵע m. (du Pi. de קל־יָרֶע זַרוּעַ Lév. 11. 37, toute graine semée: וְּבְעָּהְיִת זַרוּעָרָת Is. 61. 11, et comme un jardin fait pousser ses semences, ce qu'on y a planté.

ורות! adj. f. pl. (v. 11 און part.).

וְיִוֹיף m. Action d'arroser, de féconder: פְרְבִיבִים זְרִיִּוֹם Ps. 72. 6, comme des averses qui arrosent, ou fécondent, la terre; selon d'autres, subst., averse, ondée, synonyme de : וְבִיבִּים ! les averses, les ondées, (qui tombent) sur la terre.

וְרְיִיר Fort ou agile : תֵידִיר מְּחְנֵים Prov. 30. 31, le fort ou l'agile de cuisses, pom d'un animal ou d'un oiseau : lé-

vrier, zèbre, gazelle, cerf, ou le sansonnet (?).

ריִבְים (fut. רְיִבְים). Luire, briller, rayonner, paraître: אָרָהְ אִּיבְהְּ בּּוֹיְבָי Is. 10, ta lumière brillera dans les ténèbres; שָּׁבְּשׁ חְיִּחְר וְעֹבִי Nah. 3. 17, dès que le soleil brille, est levé, ils s'en vont; רְבִּבֹּיר בְי עַלֵּבְיְהְ זְרָח בָּוֹט Is. 60. 1, et la gloire du Seigneur rayonne sur toi; בְּבִּבְּיִם זְרָתְּבְּיִבְיוֹ זְרָח בְּמָבִּיִח זְוֹן Chr. 26. 19, et la lèpre parut sur son front.

Hiph. Faire briller : * אֵלְהִים בַּוְרֵים מְּפְשׁיּה Rituel, Dieu fera briller son so-

leil.

חוֹן m. Action de briller, de rayonner: אְלַבְּדִם לְנֹנְהַ זְּרְנֵהְן Is. 60. 3, et les rois (marcheront) à l'éclat de tes rayons, de ta lumière.

n. pr. 1° Zerah, fils de Juda et de Thamar, Gen. 38. 30, Nomb. 26. 20. — 2° Fils de Reouel, 36. 13. — 3° Fils de Siméon, Nomb. 26. 13. — 4° Fils de Gerson, 1 Chr. 6.6. — 5° Zerah l'Éthiopien, II Chr. 14. 8.

וְרָחֵי nom patron. de יַרָח Nomb. 26. 13, 20.

יְרְיְיָה n pr. m. 1° I Chr. 5. 32. — 2° Esdr. 8. 4.

ביין Couler, inonder, emporter: Ps. 90. 5, tu les emportes comme un torrent, ils sont comme un sommeil, s'évanouissent comme un rêve.

Pi. ou Pou.: יְרְמֵּי מֵיִם עָבוֹת Ps. 77. 18, les nuées ont versé de l'eau par torrents.

קוֹנֶם מִים Is: 28. 2, comme l'inondation causée par un déluge d'eau; מְּנְיֵם מָּנִים בָּיִרִים Is: 28. 2, comme l'inondation causée par un déluge d'eau; מְנִים מָּנִים בָּירִם 28. 2, comme une pluie mélée de grêle; מְנִים מִיר 25. 4, comme une pluie d'orage (à renverser) les murs; (des comment. expliquent dans le même sens יְנִים בַּירִם Is. 1. 7, comme la destruction causée par une tempête, au lieu de: destruction faite par des étrangers, barbares; v. יוֵי).

וֹרְמָה f. Semence, sperme: וֹרְמָה

דְּכְּחָתוּ Ez. 23. 20, et leur semence est comme la semence des chevaux, leurs passions sont bestiales.

אָרָעָם נְּעָּהָר (fut. יְרַרֶּע Répandre, disperser, semer, planter: צמר. Zach. 10. 9, je les répandrai parmi les peuples; וְאָיָרְעָם בָּעַּהָּר וֹלָר. 12. 13, ils ont semé du froment; אַרָרְאָר הַּבְּים אָּר-דְאָרְעָּה הַּבְּים הַבּר Gen. 47, 23, ensemencez la terre; עָּלְרַעָּשֶׁם אַרְרָאָרָ Pov. 11. 29, chaque herbe qui porte en elle la graine; מע הַּבָּי בִּירָקר. 11. 18, celui qui seme la justice; אַר יְרַעָּ Ps. 97. 11, la lumière (félicité) est semée pour le juste, c.-à-d. attend le juste; אַרָבָּר זְּרַ תִּוֹרָעָנִי Is. 17. 10, et tu y as planté un rejeton étranger.

Niph.: וְנַבְּבְּוֹהְשׁם וְנְוֹרְצְהָם Ez. 36.9, vous screz labourées et ensemencées; לֹא־רִיְרַבּע Nah. 1. 14, il ne restera plus désormais aucun souvenir de ton nom, ou : aucun de tes enfants ne portera plus ton nom, tes titres; וְנִוֹרְעָּרוֹ זְרַבּע Nomb. 5. 28, et elle concevra, elle

aura des enfants.

Pou.: אַה בֵּל־וֹרָעיּ Is. 40. 24, et ils n'ont pas été semés.

Hiph.: צַּשֶׂב מַוְרִיבֵּ זֶבֵע Gen. 1. 11, de l'herbe qui porte, produit, la graine; אַשָּׁח בָּר תַוְרִיבַּ Lév. 12. 1, une femme qui conçoit.

 fois const. מְּוְרֵע־מָּר וּאיּא: זְּרֵע Nomb. 11. 7, (la manne) était comme la graine de coriandre; בָּלִּריָרֵע רְשְׂרָאֵל Ps. 22. 24, tout le peuple d'Israel.

עָרֵע chald. Même signif. que יָרֵע בְּינְשָׁא Dan. 2. 43, avec la semence, le sang humain.

ורְעִים m. pl. Légumes: יְרְמְּטִרּלְטִי מִּךְ Dan. 1. 12, qu'on nous donne des légumes.

וְרְעלִים m. pl. Légumes: וְרַעלִים Dan. 1. 16, et il leur donna des légumes.

קרת (fut. קיור) Jeter, verser, asperger: דְּיָרְטָּׁיִ מְשָׁיוּתְ בּּאָבּיתָּיוּ Exod. 9. 8, et que Moïse la jette vers le ciel; דְּיָרְתְּיִ מְיִם מְּחוֹרִים בּיִם מְּיוֹת מְחוֹרִים בּיִם מְחוֹרִים בּיִם מְחוֹרִים בּיִבּע מִים מְחוֹרִים בּיִבּע מִים מְחוֹרִים בּיִבּע מִים מְחוֹרִים בּיבּע עִרְיִבְּעִרְ מַיִּבְּע בְּיבְּע בִּיבּע מִים מְחוֹרִים Exod. 24. 6, et de la moitié du sang il aspergea l'autel; intrans. בּיבְּעָר זְיִרְסָּו בִּי Osée 7. 9, même la vieillesse est tombée sur lui, ses cheveux sont devenus tout blancs.

Pou.: פֶּלְית לֹא־וֹרֶק דְּלֶּארוֹרָ, Nomb.19. 13, car l'eau de lustration n'a pas été aspergée sur lui.

ירָשׁ n. pr. de la femme de Haman. Esth. 6, 13.

זֶרֶת אָרְכּה וְזְרֶת רְדְוּבּה f. Empan: זֶרֶת אָרְכּה וְזְרֶת נְדְתּבּה longueur, et un empan en largeur; וְשְׁמֵּרִם בַּנֶּרֶת תִּבּן Is. 40. 12, qui a mesuré le ciel avec l'empan?

NIMI n. pr. m. Esdr. 2. 8, Neh. 7. 13.

다. n. pr. m. I Chr. 23. 8.

n. pr. Sethar, un des sept eunuques du roi Assuerus, Esth. 1. 10.

П

הדא Heth (hheth). הדים huitième lettre de l'alphabet. Comme chiffre, ה signifie 8. Son guttural, il se permute avec ה (ע. ה), avec א אָב פּני (ע. קיב); mais aussi avecles palatales. Exemples:

ירל trembler, craindre; בְּלֹּי, limiter, ier, et קְּבֶּל chaine; עָּבָל (v. Hiph. 2°) פְּבָל aiguiser, בְּדַר entourer, יְדַר pier, et יְדַר entourer, יְדַר creuser, et יְדַר enterrer; בְּדַר couper, tailler.

חב m. Endroit caché, sein, intérieur (ע. אָהָחְפּר לְּכְּמוֹן בְּחְבָּר עֲוֹנִי : Job 31. 33. si j'ai caché mon iniquité dans mon sein; selon d'autres: par mon amour (ע. הָבָב), si j'ai aimé l'iniquité au point de la cacher.

Pou.: יָנְיֵר Job 24. 4, tous ensemble ils sont forcés de se cacher, les pauvres du pays; בְּנָרָ אָרֶץ (cheth.) les humbles du pays.

Hoph.: וּבְבָתֵּי רְכְלָּאִים דְּחְקְבָּאוּ Is. 42.22, et ils ont été renfermés dans des prisons.

Hithp:: אָלְשְׁתוֹ Gen. 3. 8, Adam et sa femme se cacherent; פָאֶבֶּן Job 38. 30, les eaux se cachent et (se durcissent) comme une pierre; quand il gèle, la surface de l'eau devient dure et compacte, et on ne voit plus les eaux dessous.

קבר Aimer: קבר Deut. 33. 3, aussi il aime les peuples (les tribus d'Israel).

קבר (l'aimé) n. pr. Un des noms du beau-père de Moïse, Nomb. 10. 29.

קר בְּקְצָט־רֶנֵע (v. הְבָּהְ Se cacher: הְבָּר בְּקְצָט־רֶנֵע Is. 26. 20, tiens-toi cache pour peu d'instants.

Niph.: לְחֵיְבֵח בַשְּׁיָח II Rois 7. 12, pour se cacher, se mettre en embuscade, dans la campagne.

י תְּבֶּה f. Amour (v. תְּבֶּב ; תְּבָּח הְנָתְיּתְ Aboth, un amour particulier.

בּנילָה chald. f. Violation, crime: הַבּוּלָה לָּא בַּרְבִּת Dan. 6. 23, je n'ai commis aucun crime.

תבוֹר n. pr. Habor, contrée en Assyrie, II Rois 17. 6, 18. 11; selon d'autres, un fleuve, le même que קבָּר Chaboras, et ils traduisent: Chaboras (fleuve de Gozan).

הבּוֹרָה et הַבּוֹרָה Meurtrissure, blessure: תַּבּוּרָה תַּהַה בּאַרָּה Exod. 21. 25, meurtrissure pour meurtrissure; וּבַחַבְּרָהוֹ נִרְפָּא־לָנִי Is. 53. 5, et par sa blessure nous avons été guéris.

י אָרָרָלְא קּבּילָשֶׁרָא אַ רִּיּלְנְא Rituel, la sainte assemblée.

קבט (fut. יְחָבֹּט Secouer, battre: תְּיְהַבְּט זֵיְהְּךְ Deut. 24. 20, quand tu secoueras ton olivier (pour faire tomber les fruits); יְבָיִם Jug. 6. 11, battant le froment.

Niph. passif: מֵי בַבְּשֶׁח בַּחְבֶט קַצַח Is. 28. 27, mais l'aneth ou la vesce (?) est battu (se bat) avec un baton, une baguette.

יְּבִיב אָדָם adj. Cher, aimé: חָבִּיב אָדָם Aboth, l'homme est aimé (de Dieu); בְּבִיבִין יִשְׂרָאֵל Aboth, Israel est cher, aimé (de Dieu).

תְבֶּיָה (protégé de Dieu) n. pr. m. Esdr. 2. 61.

קברון או. (rac. תְּבְרוֹן אָרוֹן m. (rac. תְּבְרוֹן אָרוֹן מְבְרוֹן אָרוֹן הַשְּׁם תְבְרוֹן אָרוֹן אָרוֹן. Bab. 3. 4, et la était (l'arche sainte), qui renfermait (la loi, manifestation) de sa toute-puissance; ou: là (se montrait) sa toute-puissance, (qui avait été jusque alors) un secret (pour les hommes).

ו (fut. לבי et ביים ביים (ענל) Tordre, tordre des cordes; de là הָבֶּל corde (ע. בְּיַבָּל בַּיִּבָּל בַיִּבִים בָּיַבָּל בַּיִבָּל. — 2° Lier, forcer quelqu'un par des gages, le forcer à payer en lui enlevant des gages: בְּיַבָּל לֹא הָבָל בַּיִבְם בַּבַּל 18. לֹא בִיבְוֹבל בַּיִבְם נִיְבֶּב בַּבַּל (a son débiteur); בַּיִבל בּיִב בַּיִב בַּבַל בַּיִב בַּב בַּבַל בַּיב (a son débiteur); סחור doit pas prendre pour gage le

moulin a bras, ni les meules, ou: ni la meule de dessous (gisante), ni celle de dessus (courante), v. וְצַל־צָּנִי ,ֹבַחַיָּה Job 24. 9, et ce qui est sur le pauvre, ses habits, ils les prennent en gage.

Pi. Se tordre, éprouver des douleurs vives, spécial. les douleurs de l'enfantement, enfanter : אָבָּיְרְהָּ אָבֶּיְרְ Cant. 8. 5, là ta mère t'a enfanté (dans des douleurs); au fig.: יְחַבֶּל־אָרֶן Ps. 7. 15, il enfante ou conçoit le méfait, l'iniquité.

II אָרָבל Plesser, offenser, mal agir: אָרָבל אָרָבל אָרָבל Néh. 1. 7, nous t'avons offensé, nous avons violé tes lois; אַאָדלל Job 34. 31, je ne pécherai plus.

Niph. Se nuire, se perdre: בֵּי לְּרָבֶּר Prov. 13. 13, celui qui meprise la parole (de celui qui l'avertit) se perd, ou se nuit à lui-même.

Pi. Ruiner, détruire: מְחַבְּלִים בְּרָמִים Cant. 2. 15, qui détruisent les vignes; וְחַבֵּל אֶח־מַצְמֵּח רָדִיךְּ Eccl. 5. 5, (pourquoi veux-tu mériter que Dieu) détruise les ouvrages de tes mains?

Pou.: קבְּלָח חַבְּלָח Job 17.1, mon esprit est brisé; יְחָבֵל עֹל מִפְנִי־שָׁמָן Is. 10. 27, et le joug sera brisé devant celui qui est oint (v. מָפִנֵי , פָּנִים b).

חֲבֶּל chald. Pa. Blesser, ruiner: יְבֶּלְּנִי יִ Dan. 6. 23, ils ne m'ont pas blessé, ne m'ont pas fait de mal; לְיִבְּלָּוּתְא בַּוְדְּ בִּיתר אַלְּתָא בַּוְּ Esdr. 6. 12, pour ruiner cette maison de Dieu.

Ithpa. די לְּכֶּלְמִיךְ לָא חְחְדֵוּבֵּל Dan. 2. 44, (un royaume) qui ne sera jamais détruit.

קבלי ה. (plur. הֶבְלִּה, const. הֶבְלֵּה, v. Pi.). Douleur: הֶבְלֵּה יוֹלֵּהָה, v. pi.). Douleur: הֶבְלֵּה יוֹלֵּהָה Jér. 22. grand les douleurs d'une femme qui accouche; הַבְּלִּה בָּא לָהְ הַבְּלִּה Jér. 22. 23, quand les douleurs t'attaqueront.

קבל m. (une fois fém., Soph. 2. 6; plur. הְבְּלִּים, const. הַבְּלִי et יְבְּבָּי, rac. I הַבְּלִי force, cable: נְתִּבְּל Jos. 2. 15, elle les fit descendre par une corde; הֶבֶּל הַבֶּל הַבֶּל הַבָּל הַבָּל הַבָּל הַנָּכָּה Eccl. 12. 6, le cordon d'argent.— 2º Cordeau: נְצִּבְּיִהְהָּ

בְּחֲבֶל מְחָלֶּם Amos 7. 17, ton sol sera partagé au cordeau. — 3º Ce qui a été mesuré au cordeau, le champ, la part même : אַרָר וְדֵובֵל אֲרָוּר Jos. 17. 14, un seul lot, une seule part; דַּבָּלִים נָמָלוּי לי בּוּצִירִסִים Ps. 16. 6, (une part) un héritage m'est échu dans une contrée délicieuse. — 4º Pays, contrée en géneral: בל־חַבֶּל אַרְגֹב Deut. 3. 4, tout le pays d'Argob; מבל חים Soph. 2. 5, 6, la contrée près de la mer, la côte. — לבְּדַבְּלֵּר חֲשָארוֹ : Brov. וּבְדַבְלֵּר חֲשָארוֹ Prov. 5. 22, (le méchant est lie) par les chaines de ses péchés; טָמוּן בָּאָרֶץ דַוֹבְלוּ Job 18. 10, le piège (qui lui est préparé) est caché sous la terre. — 6° Troupe: װֶבֶל נְבָאִים I Sam. 10. 5, une troupe de prophètes. - 7° (de 1 בַּלְּ 2°) Gage: וּבְעֵּר נָכְריָח חַבְּלֵחוּ Prov. 27. 13. et pour une étrangère (prends-lui) son gage. — 8° וְחֶבֶל נִמְּרָץ Mich. 2. 10, et la douleur sera forte, ou : la ruine sera complète.

תבל לא יִשִּׁיב : Ez. 18. קבל לא יָשִׁיב Ez. 18.

תְבֹּלְתוֹ חוֹב יְשִׁיב f. Gage: תְבֹלְתוֹ חוֹב בְּיָשׁיב 18. 7, il rend le gage (qu'on lui a donné) pour sa créance.

בְּלֵל chald. m. Lésion, blessure: מְבַל לָא־אִּירֵי בְּחוֹן Dan. 3. 25, aucune lésion n'est en eux, ils n'ont aucun mal.

לְמָח רְשָׂנֵא: Chald. m. Dommage בְּבְּלָא Esdr. 4. 22, pour que le dommage ne devienne pas plus fort.

תבּל m. Mat (parce qu'on y attache les cordes, v. קבֶל. Ex. unique: יְּבְשׁבֵּב Prov. 23. 34, comme un homme qui dormirait au haut d'un mât; selon d'autres, בוּבְּי comme יִבְּי cable: comme un homme couché à l'extrémité du câble de l'ancre, c.-à-d. dans la mer même (comme dans le premier hémistiche בְּלֵב־יָר ; ou בְּבִי vaisseau: בְּבִי מִּבְי מִשׁ bout du vaisseau.

קבל m. (v. הֶבֶּל Pilote: בַּ תַּחַבֵּל Jon. d. d, le maître pilote; תַּבֶּל Ez. 27. 8, ils étaient tes pilotes.

תקלים m. pl. (v. II הְבַלִּים). Destructeurs: וּלְבָּלִים Zach. 11. 7, et l'un je l'ai appelé: les destructeurs, ou la destruction.

אָנִי f. Le nom d'une fleur : אָנִי קבּאָלָת תַאָּדוֹן Cant. 2. 1, je suis un lis ou une rose de Saron (v. Is. 35. 1).

n. pr. m. Jér. 35. 3.

Pi.: יְתְּקְיִ צֵּיִּר Job 24.8, ils embrassent le rocher, ils se mettent à couvert sous les rochers; יַרְיוַבְּקִרלוֹי Gen. 29. 13, il l'embrassa; יְרַיוַבְּקִינָי Prov. 4.8, si tu l'embrasses, si tu t'attaches à elle.

Pת. M. Action d'entrelacer: שַּבְּק אַרְ Prov. 6. 10, 24. 33, mettre un peu les mains l'une dans l'autre (un peu de paresse).

Pippo n. pr. Le prophète Habacuc, Hab. 1. 1, 3. 1.

Pi. Joindre, lier, associer: הַּחְבֶּרָשׁ Exod. 26. 9, tu joindras les cinq rideaux ensemble; יְדִשְׁבָּישׁ נְעִינִ II Chr. 20. 36, il fit une alliance avec lui, litter. se l'associa.

Pou.: קצרר שַּׁיְחְבֶּיָרוּ לָּה יִחְבָּי comme une ville dont (toutes les parties) sont bien liées entre elles, ou: avec laquelle (les villes environnantes) sont liées, ou: une ville qui réunit tout en elle; une fois קבר בַּשָּׁא הַשִּׁרוּת:

Ps. 94. 20, le trône de l'iniquité peutil être associé ou comparé à toi?

Hiph: אָרְבְּרֶתְ צַלַּיְכֵם בְּמִלְּתֹם Job 16. 4, je voudrais me lier avec vous par des paroles, ou me lier avec des paroles, m'armer de paroles contre vous; "חַבְּיבְתֹּלְ Rituel, qu'on puisse comparer à lui, lui associer.

Hithp. S'associer, faire alliance: אָרוֹנְהָאָ II Chr. 20. 37, parce que tu as fait alliance avec Ahazia; אָרוֹתְבֶּר יְדִּוֹשְׁטָּט 20. 35, Josaphat se lia, fit alliance (א pour די).

ת. Associé: יְּבֶּרִים "Job 40. 25, les pêcheurs associés s'en régaleront-ils? ou : les marchands associés l'achèteront-ils? (V. le même ex. à II בָּרָת.)

קבר subst. et adj. Associé, ami: חָבֵר מּאָל אָישׁ מַּשְׁחִירת Prov. 28. 24, il est le compagnon d'un brigand, c.-à-d. il est malfaiteur comme lui; fém. הַבְּרָחְּקּר Mal. 2. 14, elle est cependant ta compagne; plur. יְלִּרְנֵי : הַבִּרִים Ez. 37. 16, et pour les enfants d'Israel ses alliés, ses amis.

קבר chald. m. Compagnon, camarade: דְנִיֵּאל וְחַבְרוֹתִי Dan. 2. 13, Daniel et ses camarades.

קבר m. 1° Association, ligue: קבר ספּפּפּ Osée 6. 9, la bande des prêtres; פּרְיִנִים Prov. 21. 9, et (dans) une maison commune.— 2° Enchantement, sortilége: יְהֹבֵר חָבֶר Deut. 18. 11, qui fait du sortilége (v. קבר, קבר, Is. 47. 9, tes enchantements, ou tes enchanteurs.

77. n. pr. 1° Heber, fils de Beriah, Gen. 46. 17. — 2° Heber le Cinéen, Jug. 4. 11. — 3° I Chr. 8. 17. — 4° 4.18.

תְבְּרְבְּרוֹת f. pl. Taches, raies variées: יְנְמֵר חֲבַרְבְּרֹנְתִּי Jér. 13. 23, la panthère ou le tigre (peut-il changer) ses taches (ses raies) de diverses couleurs?

chald. f. Compagne, autre: בְּבְּיְהָּתְּ בְּבְּ בְּרְחַבְּרָתָּהְ בּב מְרַחַבְּרָתָּה sait plus grande que les autres (bêtes). קְרָרָה f. Société, liaison: יְאָרֵה לְהֶרְרָה Job 34. 8, il marche en société avec ceux qui commettent l'iniquité, il s'associe à eux.

קרְרוֹן, n. pr. 1° Hébron, ville de la tribu de Juda, appelée d'abord אַרְבַּדּ Jug. 1. 10, résidence de David pendant plusieurs années, II Sam. 5. 5.

— 2° Hébron, fils de Kehath, Exod. 6. 18; nom patron. קרְרוֹנִי, Nomb. 3. 27.—3° I Chr. 2. 42.

קרָרִי *nom patron*. de חֶּבְּרִי 1°, Nomb. **26**. **45**.

תַּבֶּנָת f. Compagne (v. תַבֶּנָת).

תְּבֶרֶת f. Jonction, assemblage, attache: הַשְּׁבְּרָת רַשְּׁבְּרָת Exod. 26. 10, l'autre attache, les autres cinq rideaux attachés les uns aux autres.

רָבָשׁ (fut. בַּחָבַשׁ et הָרָבָשׁ) 1° Lier, fixer, attacher, tourner, panser, guérir: יַדְבַשְׁתַּ בְּהָב מְנְבָּעֹת Exod. 29. 9, tu leur mettras des mitres sur la tête, exact. tu leur attacheras des mitres; סות חבוש לראשר Jon. 2. 6, l'algue est tournée autour de ma tête; בי הוא יכאים ורדובש Job 5. 18, car il blesse et il panse ; לאראָקיית הֹבֵשׁ Is. 3. 7, je ne suis pas le médecin, je ne saurais panser; selon d'autres: je ne serai pas le juge, le maître. — 2º Dompter, régner: הַאַמ שונא מְשָׁפָּט יַחֲבוּשׁ Job 34. 17, celui qui hait la justice doit-il régner? ou : (Dieu) guérira-t-il, absoudra-t-il, l'ennemi de la justice? — 3° Seller: חבשר-לר הַחַמוֹר I Rois, 13. 13, sellez-moi mon ane.

Pi. Panser, lier, empêcher: שְּׁמָשְּׁמֹיִ בְּיִבְי נְיְרוֹת הַבְּי לְּעָשְׁבוֹת Ps. 147. 3, il panse leurs plaies; שְׁבָּי נְיְרוֹת הְבֵּשׁ Job 28. 11, il lie, empêche les fleuves de s'écouler, de filtrer.

Pou.: רְתְּנֵח לֹאִ-תְּבְּעָׁת Ez. 30. 21, et vois! il (le bras) n'a pas été pansé.

I Chr. 9.31, les oblations qu'on faisait frire dans la poèle.

קר et תור. (rac. הָנָג, const. תוּג, plur. תַּבְּים.). Fête, la victime destinée au sacrifice de fête: תֵבְּיַבְּיָם Exod.

32. 5, demain sera la fête de l'Éternel, en son honneur; בְּמַבְּיִלְּיִם בְּּבָּבְּיִלְיִם בּּבְּבִּילְיִם בּבְּבּיִלְיִם בּבְּילִים בּבְּבּילִים בּבְּבּילִים בּבְּבּילִים בּבְּבּילִים בּבְּבִּילִים בּבְּבִּילִים בּבְּבִּילִים בּבְּבִּילִים בּבְּבִּילִים בּבְּבִּילִים בּבְּבִּילִים בּבְּבִּילִים בּבְּבִּילִים בּבְילִים בּבְּבַּילִים בּבְּבַּבְּילִים בּבְּבַּילִים בּבְּבּילִים בּבְּבַּילִים בּבְּבַּבְּילִים בּבְּבַּבְּילִים בּבְּבַּבְּילִים בּבְּבַּבְּילִים בּבְּבַּבְּילִים בּבְּבַּבְּילִים בּבְּבַּבְּילִים בּבְּבַּבְּילִים בּבְּבַּבְּילִים בּבְּבַילִים בּבּבּילים בּבּיבּילים בּבּבּילים בּבּבּילים בּבּבּילים בּבּבּילים בּבּיבּילים בּבּבּילים בּבּיבּילים בּבּיבּילִים בּבּיבּילִים בּבּבּילים בּבּיבּילִים בּבּיבּילִים בּבּיבּילִים בּבּיבּילִים בּבּיבּילִים בּבּיבּים בּבּיבּילִים בּבּיבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּיבּים בּבּבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּיבּים בּבּיבּיבּים בּבּיבּיבּיבּים בּבּיבּיבּים בּבּיבּיבּים בּבּיבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּיבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּיבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּיבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיים בּיבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיים בּיבּיבּים בּיבּי

קּנְג f. Effroi, terreur (de יְתָּג chanceler): יְתָרְיָח צֵּרְיַמֵּח יְתוּנְיח לְּמִצְרִים לְתָּוָא Is. 19. 17, la terre de Juda deviendra l'effroi, la terreur, de l'Égypte.

וְנֶּבְּר m. Espèce de sauterelle: יְנֶּאֵד Lév. 11. 22, et la sauterelle; יְהָרְנָּב עַרְנְבִּרִם Nomb. 13. 33, et nous étions à nos yeux, nous paraissions à nous-mêmes, comme des sauterelles.

בוָת n. pr. m. Esdr. 2. 45.

תְּנְכָה n. pr. m. Esdr. 2. 44; בְּנָא Neh. 7. 48.

לְנֵגִים 1º Tourner en cercle (ע. אַדּה), danser: אֹכָלִים וְשׁרָהִים וְשֹׁרָהִים וֹ אֹבָלִים וֹ אַרָּבְּרָם I Sam. 30. 16, mangeant, buvant et dansant; chanceler: קְּנִבְּעָהַ עַּשִׁשְׁבִּיּךְ Ps. 107. 27, ils chancellent, sont agités, comme un homme ivre. — 2º Fêter, célébrer une fête: אַרָּבְּיִבְּיִבְּעִי אָהוֹיִ בְּעַלְּרָבְּי בַּעִּבְּרָבְּי Exod. 12.14, vous le célébrerez comme une fête à la gloire de l'Éternel; וְרְהִיבְּּרְ בַּעִּרְבָּר Exod. 5. 1, pour qu'ils me célèbrent une fête dans le désert; אָבִירְ הִיבְּרָך Ps. 42. 5, une multitude célébrant une fête; הְּבָּרְרָ Nah. 2. 1, célèbre, ô Juda! tes fêtes.

בונים m. pl. (rac. קוֹנִים ou קוֹנִים. Creux et cimes (d'un rocher): רֹנְיִר מְחַנְיֵר הַחַּלָּנּי Cant. 2. 14, ma colombe (retirée) dans les creux du rocher; שֹׁכְנִי הַתְּנְיֵר הַתְּלֶנִי הַעָּלֶנּי Jér. 49. 16, toi qui habites sur les cimes des rochers.

קנור adj. (rac. קינר). Qui est ceint: קינר בי אַזוֹר בְּכְּחְנֵיהֶם Ez. 23. 15, ceints d'une ceinture sur leurs reins.

יתונור נְחָנֶח לַמְנַצֵּנִר : m. Ceinture יתונור נְחָנָח לַמְנַצֵּנִר Prov. 31. 24, elle donne la ceinture au marchand, ou elle lui vend des ceintures; וְצֵּר ְחֵנֹרוֹ I Sam, 18. 4, et même sa ceinture, ou son baudrier.

תְּלְוֹתְ f. Ceinture, tablier: יְחָתֵּח בְּגֹּירְת Is. 3. 24, et au lieu d'une ceinture (elles porteront) une corde (de captives), ou: sous la ceinture elles auront des plaies (ע. הַפְּהָי ; הִילְה הַגֹּיר (Gen. 3. 7, ils se firent des tabliers.

'and (le fêté, le solennel?) n. pr. Le prophète Aggée, Agg. 1. 1.

n. pr. Haggi, fils de Gad, Nomb. 26. 15; nom patron., idem.

י חַנִינָת f. Célébration : הַנִינָת הָרֶנֶל cé-lébration de la fête.

(fête de Dieu) n. pr. m. I Chr. 6. 15.

תְּיִח n. pr. Haggith, femme de David, mère d'Adoniah, II Sam. 3. 3.

קְּלֶהְ (perdrix?) n. pr. Haglah, fille de Selophad, Nomb. 26. 33.

רָבְר (fut. יַדְוֹגֹר) Ceindre; avec un double accusatif : יָחְגַרְהָּ אֹּחָם אַבְנֵט Exod. 29. 9, tu les ceindras de ceintures; וַיַּחִנֹּר דָּוִד אַת־חַרְבּנֹי I Sam. 17.39, David se mit l'épée au côté; אַרָּת־שַׁק Joel 1.8, (une jeune fille) revêtuc d'un sac; מער בְ: חָנְרָת בְּעוֹז מָחְנֶרָת Prov. 31. 17, elle ceint ses reins de force; יְגִרל אָבֶעוֹתוּ Ps. 65. 13, et l'allégresse entourera les collines de tous côtés, littér. les collines se ceindront d'allégresse ; אַל־יַרְחָדֵלֵל הֹנֶר מְּמְפַתְּחַ I Rois 20. 11, que celui qui ceint les armes ne se vante comme celui qui les ôte, c.-à-d. qu'on ne se vante avant le combat comme après avoir vaincu; מָּאַרָית חָמת אַרְחָאָר Ps. 76. 11, tu t'armeras de colère contre les autres, les ennemis qui nous restent encore, ou: tu lieras, dompteras, la fureur des autres. (V. חַרֵג.)

héb. Un (pour אַבַּוּר). Ex. unique:

וְרָעֶּר־תַּד אָר־אַתִד Ez. 33. 30, et l'un dit à l'autre.

תְּבֶּר adj. (fém. הְּהָר, rac. קַּהָרָ). Aigu, tranchant: מְּהֶרֶב בְּהָרָ Ez. 5. 1, prends un glaive tranchant; מְּהָרָב Prov. 5. 4, aiguë comme une épée à deux tranchants.

לר. 1° Aiguiser (ע. דר.): Prov. 27. 17, Prov. 27. 17, Prov. 27. 17, prov. 27. 17, et ידור fut Kal de קדור prov. 27. 17, et ידור fut Kal de ידור prov. קדור, et ידור de la rac. ידור prov. קדור irrég.) comme le fer s'aiguise par le fer, ainsi l'homme aiguise, éclaire, la vue de son ami (ou: est irrité par le regard de l'autre). — 2° Etre prompt, ou être féroce: ידור prove. 18, ils sont plus vites, ou plus féroces, que les loups du soir, qui sortent le soir après la proie.

Hoph.: חַיְרֵב Ez. 21. 14, l'épée est aiguisée.

dad, fils d'Ismaël, Gen. 25. 15.

יַתְּהָי (fut. apoc. יַתַהְי) Se réjouir : יַתַהְי Exod. 18. 9, Jethro se réjouit; קרִרי בּיתַר שָׁנְּח Job 3. 6, qu'elle ne se réjouisse pas entre les jours de l'année (selon d'autres, de יָתַר qu'elle ne soit pas comptée, unie, aux autres jours).

Pi. Réjouir : নান্ত্ৰ কাল্ৰান্ Ps. 21. 7, tu le ranimes par la joie, tu le remplis de icie

de joie.

חַרוּוֹר m. (rac. הְדֵנִי). Pointe, objet pointu: חַרּוּבִי הָרֶש Job 41. 22, des morceaux d'argile pointus (v. הֶרֶשׁ).

קרְוָהָ f. (rac. קרְוָהְה Joie: מְּדְעָהְרָת Néh. 8. 10, que la joie de l'Eternel soit votre force, votre bouclier; aussi chald. קרְהָרָת avec joie, Esdr. 6. 16.

קריר n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Hadid, Esdr. 2.33, Néh. 11.34.

רְרִין chald. pl. Poitrine: דְרִישׁיִנִי Dan. 2. 32, sa poitrine et ses bras étaient d'argent.

קבל et הָבָּל (fut. יֶּהְדֵל) Cesser, manquer, négliger, laisser, c.-à-d. ne pas

faire: נַיַּדְוּדְלֹּוּ לְבְנֹת דְוְעִיר Gen. 11. 8, ils cessèrent de bâtir la ville; direct. avec l'inf.: הודלו Is. 1. 16, cessez de faire le mal; absol.: וּרְצֵּבְרִם חַוּבֵלוּ ISam. 2. 5, et ceux qui avaient faim, ont cessé (de travailler, ayant tout en abondance); ַנֵּר לא־נֶחְהַל אֶבְרוֹן מִמֶּנֶב הָאָרְץְץ Deut. 15. 11, car il y aura toujours des pauvres dans le pays; litter. car le pauvre ne cessera pas, ne manquera pas, dans le pays. Suivi de מָן et d'un inf.: וְּתָּבַלָּתָּ ביוב לו Exod. 23. 5, voudrais-tu négliger de l'aider? ou : garde-toi de l'abandonner (v. בַּוַבֶל מָּנֵבּנוּ Exod. 14. 12, n'insiste pas auprès de nous; ו הַאֵּלַהְ — אָבראַוּוּדָל I Rois 22. 6, dois-je aller... ou dois-je le laisser, ne pas aller? יוֹחֲרֵלְחִר אַר־דְּלְשִׁנִי Jug. 9. 9, est-ce que j'abandonnerai mon huile?

חַרְלִי (l'oisif) n. pr. m. II Chr. 28. 12.

פּרְטָּים et יְדָיק Une espèce d'épine : דָּיָרָם Prov. 15. 19, comme une haie d'épines; בְּיִבֶּים Mich. 7. 4, le meilleur d'entre eux est comme une ronce.

חַרָּקל n. pr. d'un fleuve, Hiddekel, le Tigre, Gen. 2. 14, Dan. 10 4.

תורבים, m. (const. אינים, suff. ליבים, plur. ליבים, const. יבים, 1° Chambre ביבים, const. אינים ליבים, 1° Chambre ביבים ליבים ליבים

חָרָרָה n. pr. Hadrach, contrée et ville près de Damas, Zach. 9. 1.

דְרֵשׁ Kal inusité. Pi. Renouveler, restaurer: וְּבְּשִׁלְּיִבְּח I Sam. 11. 14, et renouvelons-y l'élection du roi; אָנְדִיבְּ שַׂנְדִי שְׁבִּיבְ עָבְיִּבְ עָבְיִּבְ עָבְיִּבְ עָבִיּבְ עָבְיִּבְ עָבִיּבְ עַבְיבִּ Job 10. 17, tu renouvelles tes témoins, tu produis de nouveaux témoins contre moi; רְּבָב עַבִי Is. 61. 4, ils restaurent, rétablissent, les villes qui avaient été dévastées, abandonnées.

תוְלְשׁרִם . (plur. הָיְשִׁים). 1° Nouvelle lune, premier jour du mois: שָּיָר רּוֹיָשׁ I Sam. 20. 18, c'est demain le premier du mois; אַר וֹלְאֵי שְׁלֵּא שָׁתָּר II Rois 4. 23, ce n'est ni un premier jour du mois, ni un jour de sabbat. — 2º Mois: אָנָהְיָשׁ מַיִּשְׁנִי לַּיִּתְּיִשׁ מַּבְּיִּתְּיִשׁ מַבְּיִּתְּיִשׁ מַבְּיִרִּשְׁרִי Is. 66. 23, de mois en mois, tous les mois.

n. pr. Hodes, femme de Soharaim, I Chr. 8.9.

변기 n. pr. Hodsi, une contrée ou une ville (nouvellement bâtie), II Sam. 24. 6.

רובת chald. adj. (v. בְּיִלְּהָ héb.). Neuf: בְּילְבֶּהְ הִיִּאֶע הְוֹרָה Esdr. 6. 4, une rangée ou un mur de bois tout neuf.

אַזָהַ (v. יוֹנגאַ).

אות Étre coupable. Kal inusité: "רוֹב הוֹבְרָת אָשְּׁ Aboth, vous pourriez vous rendre coupables, et (mériter) la peine de l'exil. Pi. Rendre coupable: מָּבְּרָת אָת־רֹאִשׁי לַשְּׁלָּבְּי Dan. 1. 10, vous serez cause que le roi me fera couper la tête, littér. vous rendrez ma tête coupable (aux yeux) du roi; "אַבְּרָרָּת Rituel, nous sommes obligés, nous devons.

חוֹב m. Dette ou créance: חוֹב בּיִביּר Ez. 18. 7, il rend le gage qu'on lui a donné pour sa créance, ou pour une dette.

הוֹבֶת לֶּלְתְּיִצְּיִרִים : Rituel, le devoir de toutes les créatures, de tous les hommes. — 2º Faute, la punition qu'on s'attire par une faute: אובת בְּלִּתְּיִ Aboth, la punition de l'exil.

חוֹבֶה n. pr. d'une ville près de Damas, Gen. 14. 15.

אות Circonscrire, compasser: אין היה ביי ביי Job 26. 10, il a circonscrit, il a trace tout autour, une limite à la surface des eaux.

תוקלו האג על-קני והואט ביקולו האג על-קני והואט ביקולו האג פל-קני והואט ביקולו וואר פריט. 8. 27, lorsqu'il renferma l'abime comme dans un cercle, littér. lorsqu'il traça un cercle sur la surface de l'abime; יְחַיּלְהַ שַּׁבְּיִם יִיְתִּילְּהָן Job 22. 14, et il se promène dans le cercle, le circuit, du ciel, ou au-dessus de la voûte céleste; יְשִּיֵּבְעַ צַלְּרְיִהְגַּ בָּלְרִיהָגַ בְּעָבָּיִר Is. 40. 22,

lui qui réside au-dessus du globe de la terre.

חוד (fut. יְדוּהר, v. יון aigu) Proposer des choses subtiles, des énigmes : יחיד Ez. 17. 2, propose une énigme; אָרָכָם וּיִדְיוּ Ug. 14. 12, je vais vous proposer une énigme.

קְּהָי chald. Kal inusité. Pa. תַּיִּצְּא בְּיִרְיָּהְ Dan. 2. לְאָחֶירֶן לָא אִיחֵד דִּי רְיַדִּיּנְהָּן Dan. 2. 11, il n'est personne qui puisse l'indiquer; אַדִּינָא אֲדִינַא 2. 24, et je dirai au roi la signification (de son réve).

Aph. Dire, indiquer: אַפּלְבָּא 2, 16, pour dire au roi l'interprétation; יְבַוּלְבָּא וּפְּשָׁבֵּה הְּדַיְרִוּן 2. 6, mais si vous me dites mon songe et son interprétation.

תְּיָה n. pr. (de תְּיָה, vivre). Eve, la première femme, la mère de tous les vivants, Gen. 3. 20.

יְּעָם מְּחִּבִּים (prophète) n. pr.: יְּעָם מְּחִבִּים II Chr. 33. 19, tout cela est écrit dans le livre de Hozai, ou, pour חוֹיִם, le livre des prophètes.

נאות chald. Lier. Aph.: אַיַּרִיטּיּג יָרִירטּיּג,

Esdr. 4. 12, et ils lient, joignent, les fondements entre eux, ou mieux: ils les construisent à l'aide de la corde (ligne); v. ran héb.

שות היינקקם מַעַל זְרְעֹּיִדִי Jug. 16. 12, il rompit (les cordes qui liaient) ses bras comme (on romprait) un filet; אַם־הַּדְינָע שְׁרוֹדְ-נַעל Gen. 14. 23, ni un fil, ni un cordon de soulier, c.-à-d. pas la plus petite chose; אָת־הַּמְנִית דוּנִים תַּשְׁינִי תַּנָּת Jos. 2.18, cette corde de fil d'écarlate.

n. pr. d'un peuple, les Hévéens, qui habitaient au pied du mont Hermon, Jos. 11. 3.

קריים ח. pr. 1° Hawila, fils de Chus, Gen. 10. 7. — 2° Hawila, fils de Joktan, descendant de Sem, 10. 29. — 3° Hawila, une contrée: מָלִיאָרָץ חַחְיִוּילָה Gen. 2. 11, tout le pays de Hawila, où se trouve l'or (les Indes?). — 4° Pays des Ismaélites: בְּיִשְׁיִם מַּחְיִילָּה Gen. 25. 18, ils habitaient le pays depuis Hawila jusqu'à Sur (qui regarde l'Égypte).

2º Se tordre de douleur, d'angoisse, surtout des douleurs d'enfantement; puis, en général, trembler : לאַּ־דַוּלְתִּי וְלאָד יַלַּדְתִּד Is. 23. 4, je n'ai pas eu de douleurs, et je n'ai pas enfanté ; הויל הַהויל סִרן Ez. 30. 16, Sin (Péluse?) sera dans les douleurs comme une femme qui accouche; קול מְחוֹלָח שַׁמֵּעְהִי Jer. 4. 31, j'entends la voix comme d'une femme qui est en travail; בּר־חָלָה לְטוֹב Mich. 1. 12, car elle tremble pour son bonheur, ou : elle est désolée à cause de son bonheur (évanoui), v. 3°; יְחַלֹּגּ פּפֶּנֶץ Deut. 2. 25, et ils trembleront devant toi ; מְלַּפְנֵר אָרוֹן הוּלִר אָרֶץ Ps. 114. 7, devant l'Eternel qui fait trembler la

terre, ou impér.: devant l'Éternel, tremble, o terre! נַיְּדֶל מְאֹר מֵּדְשׁמִּיִרם I Sam. 31.3,(Saul) avait bien peur des archers (selon d'autres, יַּבָּדֵל forme Hiph.).

3° Attendre: נְיְחֶל מֹד שְׁבְעֵּח יְמִרם אֲחַרִים Gen. 8. 10, il attendit encore sept autres jours; מּדְּחָלָּח לְמוֹב Mich. 1. 12, selon quelques-uns: car elle avait attendu, espéré, le bien (v. 1°).

Hiph. 1° Craindre, trembler: אָם מְּפַנֵּי לא חָחִילגּ Jér. 5. 22, ne tremblez-vous pas devant moi? — 2º Enfanter: אַלָּאָשָׁהו Is. 45. 10, et (qui dit) à la femme (à sa mère): Pourquoi enfantezvous?(V. Kal 2°.) - 3° Faire trembler: קול יֵי יְחִיל מִיְנֶּר Ps. 29. 8, la voix de l'Eternel fait trembler le désert; יְרַוּילֹּה דְרָכָיו בְּכָל־שֵׁח Ps. 10. 5, les voies (de l'impie) font trembler (les bons, les faibles) en tout temps; selon d'autres: ses voies prospèrent, réussissent. -4ºEsperer, attendre : שַּרִּבּלֹּה עַר־בּוֹשׁ Jug. 3. 25, ils attendirent longtemps; בַּל־פַּן לא־יַחִיל טוּבוֹי Job 20. 21, c'est pourquoi il n'espère pas son bonheur (ou: son bonheur ne durera pas).

Hoph. Etre enfanté, naître: דֵינּיַלּ אֶּבֶץ Is. 66. 8, est-ce que les enfants de la terre, ou d'un pays, sont

nés en un seul jour?

Pil. אילל אַיְלוּת 1°Enfanter, créer: הוֹלֵל אַיְלוּת Job 39. 1, observes-tu, quand les biches enfantent? וְאֵל־שָׁרָח הְחוֹלֵל לָבָּר Is. 51. 2, et sur Sara qui vous a enfantés; רְבָּבל הְבֶּל הְרֵילְ וְרֵבֵל Ps. 90.2, (avant que) tu eusses créé la terre et l'univers. — 2° Attendre, espérer: בי אַרְרִיל בּרָר בּרַל לַבּר בּרַר 10b 35. 14, et espère en lui.

Poul. Etre enfanté: יְלְמְיֵר בְּבְעֹיה היְלְּלָהְ Job 15. 7, as-tu été enfanté, créé, avant les collines? הוְרְבְּעִיוֹן הוּלְלְהִי Ps. 51. 7, j'ai été engendré dans l'iniquité.

תוווף.: 1° (v. Kal 1°) אריביר מירווילל (ע. 19. מווי לי. 19. מווילל (ע. 19. מווילל (ע. 19. אווילל (ע. 19. אוויל

Hithpalp.: וַמְּחְחַלְּחֵל חַשַּלְּטָּח מְאֹד Esth. 4. 4, la reine fut très affligéo.

הול ה. Sable: דיִטְקְנֵינוּ מָדִינוּל Exod. 2. 12, il le cacha dans le sable; יְשַּקְתְּי קָּחוּל דַּיְם Gen. 32. 13, je multiplierai tes enfants comme le sable de la mer (I Rois 5. 9, v. רְּתָב.).

חול m. Nom d'un oiseau: רְבְּחֵוּל אֵרְמֶּח Job 29. 48, et je multiplierai mes jours comme le phénix; selon d'autres, comme le sable; quelques-uns lisent

הול n. pr. Hul, fils d'Aram, Gen. 10. 23.

יהלָקא מָבָא f. Part, portion : הוּלָקא Rituel, une bonne part.

חום adj. (rac. הְּבָּם). Ce qui est de couleur foncée, noir: וְכָל־שֶּׁח-חוּם Gen. 30. 32, et chaque agneau noir.

אין הימִיח הַּיִּח הִימִיח (plur. הימִיח, duel הַיְּחִים הַיִּח הַיִּחָים הַיְּטָּ הוֹמָיח (Mur: הְיִּמִיח בְּיִחָּט הַיְּיָבְּיה (Exod. 14.22, les eaux étaient pour eux comme un mur; הַיְּהִיְהְיִי Néh. 3. 8, jusqu'au mur large; הַיְּמִיהְיִי אַנְּהֹיִה הְיִּהְיִה וּבְּיִר בְּיִּהְיִה בְּיִּבְּיה וּבְּיִר בְּיִבְּיה בְּיִר בְּיִבְּיה בְיִּבְּיה בַּיִּבְּיה בּיִר בּיִבְּיה בַּיִּבְּיה בּיִר בּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיִבְיה בּיִבְּיה בּיִבְיה בּיִבְּיה בּיִבְּיה בּיִבְּיה בְיִבְּיה בְיבִּיה בְיבִּיה בְיבִּיה בְיבִּיה בְיבִּיה בְּיבְּיה בְּיבִיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְיבִּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בּיבְיה בּיבּב בּיבּיה בּיביה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיביה בּיב

ים אוֹמָר (v. חוֹמָר adj.).

באַרוּרוֹ (fut. אַרוּבּא, אַרוּרִי et אַרִי, אַרוּבּחָרַ, בּיְבְּירוּן בּאַרְבּירוּ, protéger, avoir pitié de : בּאַרַרּירוּן Jon. 4. 10, tu aurais épargné (ou tu regrettes) la plante (י. בְּאַרִירְוּן : בְּיִלְרִירוּן לֹּאַ אָרוּט עַלּ־נִירְוְּרֵין : 4. 11, et je n'épargnerais pas Ninive? בּל רְאַבְּירוּן בּאַרִי בּאַרָין בּאַרִין בּאַרין בּאַריין בּאַרין בּאַריין בּאַריין בּאַרין בּאַרין בּאַריין בּאַריין בּאַרייין בּאַריין בּאַרייין בּאַרייין בּאַרי

קוח פנ קוח m. Côte, rivage: קוחק קבים יְשָׁמּן בְּיִים יִשְׁמּן Gen. 49. 13, Zabulon habitera la côte des mers; קרום קים Deut. 1. 7, et vers la côte de la mer.

תוֹלְם n. pr. Hupam, fils de Benjamin; n. patron, אינָם Nomb. 26. 39 הַפָּים Gen. 46. 21).

און m. (plur. הוצארו). 1° Côté extérieur, le dehors; opposé à la maison, la rue: מְבִּיבִּי הִיבִּיבִּי הוֹצִין בּיִבְּיבִי שִׁנְיִם בַּיבִּי שִׁנִי בַּיבִּיבִי וֹבִיבִי בַּיבִי בַּיבַי בַּיבִי בַּיבִי בַּיבִי בַּיבִי בַּיבִי בַּיבִי בַּיבִי בַיבַי בַּיבִי בַּיבַי בּיבִי בּיבִי בּיבִי בּיבִי בּיבַי בּיבִי בּיבִי בּיבִי בּיבִי בּיבִי בּיבִי בּיבִי בּיבִי בַּיבַי בּיבִי בּיבִי בּיבִי בּיבִי בּיבִי בּיבִי בּיבִי בַּיבַי בַּיבַי בּיבִי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בּיבַי בַּיבַי בּיבַי בַּיבַי בּיבִי בּיבִי בּיבַי בַּיבַי בּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בּיבַי בַּיבַי בַּיבַּי בַּיבַי בַּיבַּי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַּי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַּי בַּיבַי בַּיבּי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַּיב בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַּיב בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבּי בַּיבַי בַּיבַּיב בַּיבַי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּיי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּיי בַּיבּי בַּיבַּיבּי בַּיבַּיבּי בַּיבַּיבּי בַּיבַּיבּי בַּיבַּיבּי בַּיבַּיבּי בַּיבַּיבּי בַּיבַיבּי בַּיבַּיבּי בַּיבַּיב בַּיבַּיב בַּיבַּיבּי בַּיבַּיבּי בַּיבַּיבּיי בַּיבַּיבּיי בַּי

2º Adv.: רְאָה הֹלֶּהָה Lév. 18. 9, (une femme) née hors la maison, c.-à-d. qui est fille de ta mère, mais pas de ton père (v. בְּבֹּלְהָה); יבְּעִבְּה יִבְּעָבְּה Deut. 24. 11, tu te tiendras dehors; aussi הַבְּיִה בְּיִבְּיִה Gen. 24. 29, dehors près de la fontaine; יבָּא הַבְּיִה הַבְּיִר בָּיִר בְּיִר בָּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִי בְּיר בְּיִי בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייִיי בְּיייִיי בְּייי בְּיייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִייי בְּייי בְּיייִיי בְּייי בְּייי בְּייי

קְרַר Devenir blanc, pâlir: יְלֹא צַתָּדוּ Is. 29. 22, et dorénavant son visage ne pâlira plus; Tharg., ne changera pas.

וור מלן. (ער. חור מרפּם: Blanc הור מרפּבּ החבּבֶּלה Esth. 1. 6, (des ridcaux) de couleur blanche, verte et bleue céleste; מְלְבוּשׁ מַלְבוּה הְבַנָּלָה וְחִדּר 8.15, en costume royale, bleu céleste et blanc.

II הור אור מון היי פּרָקין Is. 41.8, le trou où se tient l'aspic; הְּחַבְּּרִים Is. 42. 22, ils sont tous pris, entourés de piéges dans les cavernes (où ils s'étaient réfugiés); d'autres expliquent בְּחַבּּרִים, de בְּחַבּירָם, tous les jeunes gens ont été pris.

m. pr. 4° Hur, un des rois de Madian, Nomb. 31. 8. — 2° Hur, Exod. 47. 10. — 3° Hur, fils de Chaleb, I Chr. 2. 19. — Et plusieurs autres.

 איר אָיָרְאָ הֹיְרִין Nah. 2. 13, le lion remplit son antre de proie.

וְאֹרָנִים חוֹרֶר: (חוֹרִים m. pl. (pour וְאֹרָנִים חוֹרֶר: 19.9, selon les uns, comme I יְאֹרָנִים חוֹרָי ceux qui tissent des étoffes blanches; selon les autres, de חוֹר trou, ceux qui font des filets (pour prendre les poissons).

אַלְיִרִים אָרֶץ: אָרֶץ: Eccl. 10. 17. tu es heureux, o pays! si ton roi est d'une race noble, illustre: הֹרָיָת וְאֵין־שָׁם מְלֹּוּבְּה רְקרָאוּ: 34. 12, ses grands n'y sont pas pour proclamer le règne, ou: ses grands qui n'ont pas voulu reconnaître un règne (seront anéantis).

"לְרִין Libre: בֶּן חּוֹרִין Aboth, un homme libre, noble: יְלֹא צַּמָּח בָּן חּוֹרִין Aboth, et tu n'es pas libre (de t'en débarrasser).

לְבִּיּשָׁה תְּרֶלֶג דְיִנֶּר : chald. adj. Blanc : לְבִּישָׁה תְּרֶלָג Dan. 7. 9, son vêtement était blanc comme la neige.

חורי n. pr. m. I Chr. 5. 14.

חובי n. pr. I Chr. 11. 32 (v. הוביי).

וו Chr. 2. 2; היים II Sam. 5. 11. — 2° Hiram, ouvrier artiste de Tyr, II Chr. 4. 11, et I Rois 7. 14. — 3° Hiram, fils de Bela, I Chr. 8. 5.

וְיְרָוֹ (contrée de cavernes) n. pr. d'une contrée. Hauran ou Auran, Ez. 47. 16, 18.

eract. parce que l'empressement est en moi (ou: parce qu'il y a en moi du sentiment, de l'agitation); מֵי יֹאנֵע בּל Eccl. 2. 25, qui mangera et qui se hâtera de jouir, qui courra après les jouissances?

Hiph. Accelerer, intrans. comme Kal: אָנִי הַ בְּנְתָּאְ אַוּיִיטָּיִין Is. 60. 22, moi l'Éternel, quand le temps én sera venu, je l'accelérerai, je l'accomplirai vite; הַוְּיִאֹרֵב הַוֹּיִישׁיִּין Jug. 20. 37, ceux qui étaient en embuscade s'avancèrent vite, arrivèrent promptement; בּיִּאָרִין לֹא רְיִוּיִשׁיִין Is. 28. 16, le croyant ne sera pas pressé, attendra avec confiance.

חוֹשֶׁה (hâte) n. pr. d'un homme ou d'un endroit; de là השָׁהי II Sam. 21. 18, Sebechi le Husathi.

ነጀት n. pr. Husai, ami de David, II Sam. 46. 46.

Gen. 46. 23. — 2° Husim, fils de Dan, Gen. 46. 23. — 2° Husim, fils de Aher, I Chr. 7. 12. — 3° Husim, femme de Saharayim, 8. 8, 11.

לת ה. pl. (rac. חָהָ, v. חַיָּה 7°). Villages: מַלְּמֹר אֶת־תַּוּהַתְּים Nomb. 32. 41, il s'empara de leurs villages; תַּהָּי יָאִיר (idem) les villages de Yaïr.

בתיות m. (rac. יחוֹתים). Cachet, anneau qui sert à cacheter: קייות Gen. 38. 18, ton anneau; בייות הויתים Exod. 28. 21, comme on grave les cachets; ייטיים בייותים בילילַבָּרְר Cant. 8. 6, mets-moi comme un sceau, anneau, sur ton cœur.

Dṇin n. pr. m. 1° I Chr. 7. 32. — 2° 11. 44.

קוְאָלֵן (qui voit Dieu) n. pr. Hazael, roi de Syrie, I Rois 19. 15; בייז הְיָאֵל Amos 1. 4, la maison de Hazael, sa famille, ou Damas.

יתות (fut. מְּחַיִּה, apoc. מַּחַיּה) Voir, regarder, avoir des visions, prophétiser, choisir: בְּיִבְּיִה בְּיִבְּיִה בְּיִבְּיִב Exod. 24. 11, ils voyaient Dieu; בְּיִבְּיִה מְּיִבְּיִה בְּיִבְּיִב Ps. 17. 15, moi, dans ma piété, je verrai ton visage, c.-à-d. Dieu me sera gracieux; מְּיִבְיִּה וְּיִבְּיִר וְּיִבְּיִבְּיִּב וְּאַשֶּׁר וְחָה יְשֵׁעְרָהוּ Is. 2.1,

la chose, ou la parole, qu'avait vue Isale, sa vision prophétique; aussi avec בי בי Mich. 4. 11, que nos yeux se repaissent des malheurs de Sion; וְתִּיִּתְ מִבְּלִּיתָנְעָ Exod. 18. 21, tu choisiras entre tout le peuple; avec apparition de la 3° lettre rad. r pour ה: בַּלִּיתַיִּתְן בּוֹנִיתְן בַּנִּעָ Is. 26. 11, mais ils ne voient pas.

חַוְחַ et אַנְאָן chal. Voir: חַוָּה Dan. 5. 5, et le roi voyait; inf.: לָארַאָּרִיךְ לָּנָא Esdr. 5. 14, il ne nous convient pas de voir.

m. (const. חַחַק, plur. הַּיִּחָיָה, m. (const. חַחַק, plur. הַיִּחָה, בּיִּחָהָה, מַּיִּה, בּיִּחָה, בּיִּחָה, בּיִּחָה, בּיִּחָה, בּיִּחָה, בּיִּחָה, בּיִּחָה, בּיִּחָה, בּיִּחְה, בּיִיּחְה, בּיִּחְה, בּיִיּחְה, בּיִּחְה, בּיִּחְה, בּיִּחְה, בּיִּחְה, בּיִּחְה, בּיִּחְה, בּיִּבְּיה, בּיִּבְּיה, בּיִּבְּיה, בּיִּבְּיה, בּיִּבְּיה, בּיבּיה, בּיביה, בּיבּיה, בּיבּיה, בּיבּיה, בּיבּיה, בּיבּיה, בּיבּיה, בּיביה, בּיבּיה, ב

חוֹת m. (rac. רְתְּהָי). 1° Prophète: אַ מְיִהְיהַ I Chr. 29. 29, (et dans le livre) du prophète Gad.—2° Traité, alliance: הְיָה שִּׁילֵּ לְּטָּדִים וֹיְהַוֹּ 18. 28. 15, nous avons fait un traité, contracté une alliance, avec le schéol (l'enfer).

n. pr. Hazo, fils de Nahor, Gen. 22. 22.

וְנֵי chald. m. (emph. אָיִה, plur. אונים, plur. אונים, plur. אונים, plur. אונים, plur. באָים, Dan. 2. 28, ton songe et les visions de ta tête, de ton esprit. — Figure, apparition: קיוְייֵהַ רַבּאַ 7.20, et elle était plus grande (que les autres); litter. et son apparence, son aspect, etc.

תולון (יתית (rac. יתית). Vision, apparition: אַבָּי בְּאָר בְּיִאָר בְּאָר Dan. 8. 1, une vision m'apparut; אַרְ נְתִּיוֹן נְמָּרֶעְ I Sam. 8. 1, la prophétie n'était pas révelée, ou n'était pas répandue, était rare; יְשִׁיִּיִשְׁיִּ וּשִׁיִּ Is. 1. 1, prophétie d'Isaïe.

וֹחָלוֹת לָבְּדּוֹ חַתְּיִת : Prophétie : יְבְּחֵוֹת לֶבְּדּוֹ חַלְּתְּרֹ II Chr. 9. 29, et dans les prophéties du prophète Jedo.

בְּחוֹתֵה לְסוֹף בְּלְ-אֵרְנָא Chald. f.: נְחוֹתֵה לְסוֹף בְּלְרָאוֹת Dan. 4. 8, et il paraissait s'étendre jusqu'à l'extrémité du monde; exact.

son aspect s'étendait, etc.; selon d'autres: ses branches s'étendaient.

וויאַל (vision de Dieu) *n. pr. m.*I Chr. 23. 9.

חַלְיֵח n. pr. m. Néh. 11. 5.

וְיִוֹיְן (vision) n. pr. m. I Rois 15. 18. וְיִיוֹן m. (const. יְיִיוֹן, plur. יְיִיוֹן). Vision, fantôme, révélation: אָרָיִוֹן לָּיִלָּת Job 20. 8, comme une vision nocturne; יְבַּעֲבִיִּן 7. 14, et tu m'effrayes par tes fantômes; יְרִיּיִן זְּיִן Is. 22.1, prophétie contre la vallée de vision, de révélation, Jérusalem.

ת בלפח הייים Zach. 10. 1, Dieu qui fait les éclairs (de הייי voir); selon d'autres, qui forme les nuages; הייים קולה Job 28. 26, et (il a marqué) une voie à l'éclair qui précède le tonnerre.

קייר (שְּׁיִיר , Porc, pourceau , sanglier ; נְּאָת תַּחְיִּיר הַיִּיר (אָת תַּחְיִּר , Lév. 11.7, le pourceau ; תְּיִּר Ps. 80. 14, le sanglier de la forêt.

חַיִּיר n. pr. m. I Chr. 24. 15, Néh. 10. 21.

 garde-toi de manger du sang (litter. sois ferme en cela, de ne pas manger, etc.).

2º Trans. Fortifier, soutenir: אַלְּיִוּלְיּהְּלָּיִּרְ בָּנִיּרְ בַּנִיּרִ בְּּעִרְּרָ בַּנִירְ בַּנְיִרְ בַּנְיִים בַּנְיִרְ בַּנְיִים בַּעִּיִרְ בַּעְיִרְם בַּנִירְם בַּעִירְם בַּעִּירְם בַּעִּירְם בַּעִּירְם בַּעִּירְם בַּעִירְם בַּעִירְם בַּעִּירְם בַּעִּרְם בַּעִּרְם בַּעִּירְם בַּעִּירְם בַּעִירְם בַּעִּרְם בַּעִּירְם בַּעִּירְם בַּעִירְם בּעִירְם בּעִירְם בַּעִירְם בּעִירְם בּעִירְם בּעִּירְם בּעִירְם בּעִּים בְּעִירְם בּעִיים בְּעִּירְם בּעִּים בְּעִירְם בְּעִירְם בְּעִּים בְּעִירְם בְּעִירְם בְּעִּים בְּעִירְם בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִיים בְּעִיים בְּעִייִּם בְּעִיּבְּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בְּעִים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִּים בְּעִים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִּים בְּעִים בְּעִּבְּים בְּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בְּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בְּעבּים בְּעבּים בְּעבּים בּעבּים בְּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּיבְּים בּעבּיבְּים בְּבְּיבְּעבְּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּיבְּים

Hiph. 1º Tenir ferme, prendre, saisir: יְחַחַיִּיקי אֵח־יַדֶּהְ בּוֹ Gen. 21. 18, attache ta main à lui, tiens-le par la main; avec לו: יוֹת אווו II Sam. 15. 5, il le saisit; avec יַחַזַּק עֶּלָרוּ צַּמָּרם: עֵל Job 18. 9, le brigand, ou le filet, l'arrêtera (ע. בַּנְּרִם); avec l'acc.: חָהֵוַק מָגַן וְצָנָּח Ps. 35. 2, prends le bouclier et l'armure (ou la targe). — 2º Persister dans, s'attacher, se lier: פֹרָה מָחַוֹים בְּחָשָּׁחָה Job 2. 9, tu persistes encore dans ton innocence; מחזיקים על-אַחֵירַחָם Neh. 10. 30, ils se lièrent avec leurs frères. — 3º Rendre fort, vigoureux; soutenir: וו Sam. 11. 25, הַחַנִים מְלְחַמְהַהְּ אֶל־הָוִעִיר attaque la ville vigoureusement, littér. rends vigoureux ton combat contre la ville; או החווקת Lév. 25. 25, soutiensle, viens à son secours. — 4° Intrans. בר חחזרם ער למעלה : Etre, devenir fort

II Chr. 26. 8, car il était devenu très puissant; puissant; Dan. 11. 32, mais le peuple qui connaît son Dieu sera fort. — 5° Contenir: בַּיִּחִים II Chr. 4. 5, contenant (3000) bath (mesures). — 6° בּיִּבְיּ אַלְרָיר Aboth, ne t'en fais pas un mérite, ne t'en glorisse

רְּחָרָהְ adj. (fém. רְּחָיְהְ). Fort, puissant: רְּחָרָהְ הוּא הְיִהְהָּ Nomb. 13. 18, s'il est fort ou faible; רְּבִיבְּיִהְ Ez. 3. 7, (ils sont) opiniatres, littér. ils sont durs de front; בְּרִיבְיִ בְּרִיבְי Is. 40. 10, (Dieu) viendra avec sa main forte, ou, subst., dans sa force, sa puissance.

אָרְחָמְהְ הֵי : Force, secours חַוְּמְךְ Ps. 18. 2, je t'aime, Éternel, toi qui es ma force.

קילא בְּחִיּמְכּי דּיִי Exod. 13. 3, 14, par la force de sa main; הַלֹּא בְּחִיּמְכּי Amos 6. 13, n'est-ce pas par notre force?

וְיָּקְרָה f. 1° Violence, force: רְאַם־לֹּא I Sam. 2. 16, sinon, j'en

prendrai par force; בַּיִּרְיבוּן אָהוּ בְּחָיְנְּקּתּן Jug. 8. 1, ils le querellèrent violemment. — 2º Restauration, réparation: הַלְּכֹל אֲשֶׁר־יַצֵּא עֵּל-חַבְּיַה לְּחָיְבָּח Il Rois 12. 13, et pour tout ce qui sera dépensé pour la restauration du temple.

'면 (le vigoureux) n. pr. m. 1 Chr. 8. 47.

תְּלְחָרָת et תְּלְרָתְרָ (la force de Dieu)
n. pr. 1º Ezéchias, fils d'Achaz, roi
de Juda, II Rois 18. 1; aussi מַּיְבְּיִלְּיָבְּיִר Osée 1.1, et תְּיִלְבָּיִר Is. 1.1.—2º Ezéchias, un des aïeux du prophète Sophonie, Soph. 1. 1. — 3° I Chr. 3.
23. — 4° Néh. 7. 21.

תְּוֹרֵי Rendre, retourner, ramener: תַּחְיֵירַ שְׁלּוֹם Aboth, rendre le salut; תְחַחְיִרַנּי בְּרְשׁיּבְרוּ וְשְׁלַכְּח לְפָּנִיף Rituel, et ramène-nous vers toi par une pénitence parfaite.

רְתִּחִים ... (avec suff. יחִיח, plur. מְחִים ... 4° Crochet ou cercle qu'on met aux narines des animaux (v. יחִיח): יחִיח יְשִׁים וְשִׁים וֹאָים ... 37. 29, je te mettrai un cercle aux narines; בְּאַפְּיָר Ez. 29. 4, je mettrai des crochets à tes mâchoires. — 2° Boucle d'oreille: דְּחִים בְּלִחִיים בָּאַר Exod. 35. 22, des boucles d'oreilles et des anneaux qu'on portait au nez.

אַטְּחָ (fut. אָטָהַיִי) Manquer, pécher: יָאָץ בְּרֵגְלַיִם חוֹטֵא Prov. 19. 2, et celui qui va trop vite fera de faux pas, tombera; יִחֹטָאִר חֹמֵס נַמְשׁוֹ Prov. 8.36, mais celui qui me manque (qui ne me trouve pas) se fait du tort à lui-même; ou יַרוֹּכָּאַר celui qui pèche contre moi ; וּמְקַרָה נַוְךּ וְלֹא חָחֲטָא Job 5. 24, et, si tu comptes ton troupeau, (aucune pièce de bétail) n'y manquera ; הַטָּאָה רָרוּשָּׁלַם Lament. 1. 8, Jérusalem a commis un grand peche; avec בַּחַטוֹר-לָר: לָ Gen. 20. 6, (1 pour n) de pecher contre moi; avec הַלוֹא עַל־אָלָח חָטָא־שָׁלֹמֹח : עַל Néh. 13. 26, Salomon n'a-t-il pas péché par cela, n'est-ce pas en cela que consiste son péché! avec אַל־מַּדְיָטָאוּ בַּיֵלֵד : ב Gen. 42. 22, ne commettez pas de crime sur l'enfant, ne vous rendez pas coupables, en le maltraitant; דְּשָארוֹר אֲטֶר

האָ אְטָּחְ Lév. 4. 23, le péché qu'il aura commis (exact. par lequel il a transgressé la loi).

Pi. 1° Prendre la faute sur soi, l'expier: אָבֶּר אֲדִאָּק Gen. 31. 39, j'ai dû prendre la faute sur moi, l'expier, payer le dommage. — 2° Offrir un sacrifice comme expiation d'un péché: אַבָּי אַבְּיִאָ אַבְּיִי אֲבִי בַּיִּבְּי Lév. 6. 19, le prêtre qui offre l'hostie pour le péché; אַבְּיִי בַּיִּבְיִי Lév. 9. 15, il l'égorgea et l'offrit comme sacrifice expiatoire (v. אַבָּיִבְי וּיִבְּיִבִי Nomb. 19. 19, il le purifiera (du péché) le septième jour; יְבִּיְבִייִּבְי בַּיִר בַּיִבְּיבִי בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיר בַּיבְּיבְיבִי בַּיר בַּיר בַּיר בַּיבְּיבְיבִי בַּיר בַּיבְּיבְיבִי בַּיר בַּיבְּיבִּי בַּיר בַּיבְּיבְּיבְיבִּי בַּיר בַּיבְּיבְיבּי בַּיר בַּיבְּיבִי בַּיר בַּיבְּיבִי בַּיר בַּיבְּיבִי בַּיבְיבַּיבְיבַי בַּיבְּיבָּיבְיבַי בַּיבְּיבָּיבְיבִּי בַּיבְּיבְּיבְיבִּיבְיבַי בַּיבְּיבְיבִּיבְיבַי בַּיבְּיבְיבַי בַּיבְּיבָּיבְיבַיבְיבַי בַּיבְּיבָּיבְיבִי בַּיבְּיבָּיבְיבָּי בַּיבְיבַיבְיבַי בַּיבְּיבְּיבְיבַיבְּיבָּיבְיבָּיבְיבִּיבְּיבְּיבָּיבְיבָּיבְיבַּיבְּיבָּיבְיבַיבְיבַיבְיבַּיבְּיבְיבַיבְיבַּיבְיבַּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְיבַּיבְּיבְיבַּיבְּיבּיבְּבַּיבְיבָּיבְיבַּיבְיבַּיבְּיבְיבְיבִּיבְּיבְיבִּיבְּיבְיבְּיבְּיבְּבַיבְּיבְּבְיבְיבְּיבְּבְ

Hiph. 1° Manquer (v. Kal): אַלָּפַ Pig. 20. 16, (chacun) pouvait lancer avec la fronde une pierre sur un cheveu sans manquer. — 2° Faire pécher, séduire: אָשִר־יְהַשְּׁצִרָּח וְלֹא אַח־יִּשְׂרָאֵל II Rois 3. 3, qui avait fait pécher Israel; אָשִר־יְהַיִּמִיא אָח־יִּשְׂרָאֵל Pier. 32. 35, pour porter Juda au péché. — 3° יְרִיּבָר Is. 29. 21, qui condamnent les hommes par leurs paroles, ou (sens 2°) ils portent les hommes au péché.

Hithp.(v.Pi.3°): מרופא ירוד אירובא Nomb. 19. 12, il se purifiera avec cette eau; און 19. 19. Nomb. 31. 19. Nomb. 31. 19. אינישׁר Nomb. 31. 19. אינישׁר אינישׁ

אָטְחָ m. (suff. הְיְמָאִר, plur. הְדְּמָאִר, const. בְּכְל-חַרְאָ. Péché, crime: בְּכְל-חַרְאָ Deut. 19. 15, quel que soit le crime qu'il ait commis; הְיָבֶּעֶּר מָתְיָא II Rois 10. 29, les péchés de Jéroboam.

תְּשָּׁא m. adj. Pecheur, criminel, coupable: יְבִּים וְחַשָּאׁרם לַבִּיר Gen. 13.13, (les habitants de Sodome) étaient méchants et pécheurs, criminels, devant Dicu; וְדָיִרוּיִר אֲנִי וּבְנִי שְׁלֹמֵח חַשָּאׁרם IRois 1.21, que nous serons traités comme

coupables, moi et mon fils Salomon; ou: que nous serons frustrés de nos droits, exclus du trône.

קּטָאָה f. Péché: הָטָאָה Gen. 20. 9, un grand péché.

אַנְּשָׁת f. 1° Péché: בּגמלה, Exod. 34. 7, et le crime et le péché; אָנְהְיִי וּשְּׁאָדְּה Is. 5. 18, et qui (tirent après eux) le péché comme avec des traits de chariot, ou qui s'attirent la punition, etc. — 2° Adj. fém. de אָשָׁרִי בּיִנְיִי Amos 9.8, sur le royaume pécheur, qui s'adonne au péché.

ראַשְׁחַ f. (const. אַשַּׁחַ, plur. אוֹאָדֶּחַ). ו בּפָל־חַטֹאות יָרָבְעָם : Péché מָפָל־חַטֹאות ווי Rois 13. 11, de tous les péchés de Jéroboam. – 2º L'objet du péché : וְאֶת־תַּמַארְהֶכֶּם אַטר־דַעָּשִׂיתַם אַת־חַעֵּגַל Deut. 9. 21, et votre œuvre criminelle, que vous avez faite, à savoir le veau. — 3° Le châtiment du péché : זאָת תִּדְרָיִם הַשַּׁמָאַת מִצְרַיִם Zach. 14. 19, tel sera le châtiment de l'Egypte. — 4º Sacrifice expiatoire: אית הורת השמאת Lév. 6. 18, ceci est la loi touchant l'hostie pour le péché; וּמְעִיר־עִיִים אֶחֶר לְחַטָּת Nomb. 15. 24, et un jeune bouc comme sacrifice expiatoire; מֵי חַשָּאַרו Nomb. 8. 7, de l'eau d'expiation.

Deut. 29. 10, depuis celui qui coupe le bois (pour toi); ילאַ בַּוְשְׁבֵּוּ מִּרְיִבְּיִם (Pour toi); ילאַ בַּוְשְׁבּוּ מִּרְיִבְּיִם (Pour toi); ילאַ בַּוְשְׁבּוּ מִּרְבִּים (Prov. 7.16, (des couvertures) brodees de fil d'Egypte, ou הֹבְשִׁתְ (le lit est orné) de sculptures, et (les tapis, couvertures,) sont d'un tissu d'Egypte.

Pou. passif: תְּנֹיְרֵינִי כְּנָיִיּתְ מְּחְשָׁבּוֹת תַּבְנִיית בְּעָיִית בְּעַיִּית בְּעַיִּרִית בְּעַיִּרִית בְּעַיִּרִית Ps. 144. 12, nos filles sont comme des colonnes sculptées, ornées, aux coins d'un temple ou d'un palais.

קּבֶּיך (plur. הְשָּׁה). Froment: אֶּרֶץ Deut. 8. 8, une terre qui produit du froment et de l'orge; מֵתֵלֶב Ps. 81. 17, (de la graisse) de la fleur du froment; מַתְּיִר Gen. 30.

14, (pendant) la récolte du froment (lorsqu'on sciait le froment); וְאִדְעָן דָּשׁ Î Chr. 21. 20, et Ornan battait le froment; Ez. 4. 9, יִחִשִּׁין.

מוש ח. pr. m. 1° I Chr. 3. 22. — 2° Néh. 3. 10. — 3° Néh. 10. 5.

יְטְׁתְ chald. m. Péché: רְיִם pap Dan. 4. 24, rachète tes péchés par la bienfaisance.

እሮነሮር n. pr. m. Esdr. 2. 42. ነሮር n. pr. m. Esdr. 2. 57.

እውው n. pr. m. Esdr. 2. 54.

שְּׁחְ (de חַּיְּיִם, qui, comme אַּג, signifie nez et colère) Retenir sa colère: אַרְיָלְיִרְי אָרְיָטִים־לְּרָּ Is. 48. 9, et, pour ma gloire, je retiendrai mon courroux contre toi (je confirmerai ma gloire à ton égard, Tharg.).

קשר (fut. אביביי). Voler, enlever, arracher par force: אביביים Jug.21.21, et enlevez, emparez-vous (chacun d'une femme); וְבִּישִׁים בְּיבִישׁים Ps. 10.9, il prend, enlève, le pauvre, et ferme son filet.

 $ec{v}$ יםים plur, plur, plur, תַּיָּים, plurfem. מייח, de la rac. מייח 1° Adj. 1° Vivant: תַעור צֵבְרַכָם חַר Gen. 43. 7, votre père est-il encore (vivant) en vie? gen. 3. 20, la mère de tous les בל-חיר vivants, de tous les hommes ; וַיָּשֶׁבֶע בָּחֵר מעולם Dan. 12. 7, il jura par celui qui vit éternellement; מרדבי aussi vrai que Dieu vit, par Dieu l'Eternel! חַיִּים כּלְכֵם שיים Deut. 4. 4, (mais) yous avez tous été conservés en vie jusqu'aujourd'hui. – 2º Fort, vaillant: בַּן־אָרשׁ חַדי II Sam. 23. 20, (keri יחיל) le fils d'un homme vaillant; לח לַחַי I Sam. 25. 6, sois ainsi (comme tu l'es à présent) bien portant, heureux, ou (puisses-tu prospérer) ainsi pour la vie, pour tout le temps que tu auras à vivre. — 3° Revivant, renaissant: מְּמֵי מָּמִי Gen. 18. 10, quand ce temps revivra, c.-à-d. dans une année. — 4° Cru, vif: מְמֵי מַּמִי וְ I Sam. 2. 15, de la viande crue; Lév. 13. 15; de la chair vive, Lév. 13. 14; מַיִּי מִי וְיִּיִים ְ Ps. 58. 10, (des épines) fraîches, vivaces, ou (la viande étant encore) crue (v. le commencement du verset à יִבְּיִי בִּיִּיִים .

2° Subst. 1° La vie: וְצֵיְיְ וְתְּהִיּם Gen. 2.

9, et l'arbre de vie; רְּהַחַ תַּהִּים 7. 15, un souffle de vie. — 2° Vivres, nourriture:

Prov. 27. 27, et une nourriture pour tes servantes.

ל chald. (emph. בְּיִּלְּהִי, plur. וְיִּיָּא). 1° Adj. Vivant: מְרְכֶּלְ-וַיִּיְאָ Dan. 2.30, plus que tous les vivants, tous les hommes; אַלְּהֵרִי צַלְּבָא שַׁבְּרֵי A.31, je glorifiais celui qui vit dans l'éternité. — 2° Plur. וְאִרְכָּה בְּוֹיִי וְיִרְרַ בַּת La vie: לְּהִיֹין דְיִרְיבָה T. 12, et une prolongation de vie leur fut donnée.

רְאֵל (Dieu vit) *n. pr. m.* I Rois 16. 34.

. בינה (אי בינה).

תור (ימכר יחד). 1° Artifice, intrigue: Dan. 8. 23, et habile dans les artifices. — 2° Enigme: עלא יְכְלּגּ לְחַנְּיִד חֲחִידְיּת Jug. 14. 14, ils ne purent pas expliquer l'énigme. — 3° Sentence: דְּבְיִי חַבְּיִים חָחִידְּת 1. 6, les paroles des sages et leurs sentences.

Ez. 37.5, j'enverrai un esprit en vous, et vous revivrez. — 3° Guérir: יבר הַיוֹיָם בּיבּי קרים מַיבּי לַ פָּר מַיבּי אָרָי בְּיבּי מַיבּי אָרָי בְּיבּי מַיבּי אַרָּי בְּיבּי מַיבּי וּצִּי בּיבּי וּוֹ אַבּי אָרִיך מַיבּי בְּיבּי נַיִּר בְּיבִי נַיִּר בְּיבִי נַיִּר בַּיבִי וּוֹ IRois 1.2, si je pourrai relever de cette maladie.

Hiph. הַּיְהַיִּהְ Les mêmes significations que le Pi.: יהַיְהָי Jos. 14. 10, Dieu m'a conservé la vie; הַיְהָיָה Gen. 47. 25, tu nous as sauvé la vie; הַיְהָיִה Jos. 6. 25, Josué laissa en vie, épargna; יַּהְאַלְּיִרִי וּלְּהָהָיִה וּלְּהַהָּיִה וּלְּהָהִיה וּלְּהַהִיה IRois 5. 7, suis-je un Dieu, pour pouvoir tuer et saire revivre?

בְּלְבָּא לְצָּלְמִין : chald. Vivre בְּלְמָּדן בְּלְּמִין Dan. 2. 4, 6 roi, que tu vives a jamais! Aph. part. בְּיִה בָּבָא Dan. 5. 19, il laissait vivre, il conservait, ceux qu'il voulait.

קיָת f. (const. חַיָּת, aussi יחַיָּת). 1° Bête, animal: בל־חַחַיַּה Gen. 8. 17, tous les animaux ; אֹבלי אַשָּׁר האָכָלי Lév. 11. 2, ce sont les animaux dont il vous est permis de manger. — 2º Les quadrupedes, opposé à oiseaux : ביד חיה אַיּרעוֹת Lév. 17. 13, du gibier, soit une bête, soit un oiseau. — 3° Les bêtes sauvages, opposé à animaux domestiques : אָרדַתַבָּתַיָּת לָמִינָתּ וְאָרדַתַבְּתַמָּת למינה Gen. 1. 25, (Dieu fit) les bêtes sauvages de la terre selon leurs espèces, et le bétail (les animaux domestiques) selon ses espèces ; רְינֵת תַשָּׁלָתו Exod. 23. 11, les bêtes des champs; רצה רצה Gen. 37. 20, une bête sau-

vage. - 44 Les hommes réunis, commune, peuple: וְּחֵיֵה מִלְשָׁתִּישׁ II Sam. 23. 13, et l'armée des Philistins; תַּיָּחָה אַבּוּ־בְּשׁבּ Ps. 68. 11, ton peuple y demeurait. — ס (comme קיים La vie, aussi l'ame ; וְחַיָּחוֹ בָּאוֹר חִרְאָח Job 33. 28, et sa vie, ou son ame, jouit de la lumière ; דָּבָא לַאָרֵץ חַיַּחָר Ps. 143. 4, il a humilié ma vie jusqu'à terre. -6° Force : חַיֵּה מָדֶאָת Is. 57. 10, tu as trouvé la vigueur, la force, dans ta main, ou: la nourriture par le travail de ta main (v. קר 3°). - 7° Village: וו Sam. 23. 11, (les Philistins s'assemblèrent) près d'un village (v. ring); selon d'autres : en une troupe (v. 5°).

אלן chald. f. (emph. בייני, ב

בְּלְמָנוּת הַיּבּיה f. La vie: רְאָים לְּנְנְיּת הַיּבּיּק f. La vie: (comme) des veuves pendant la vie (de leurs maris, qui vivent toujours séparées d'eux).

תְּיִח f. pl. (rac. תְּיָח) adj. Vives: בּיִּחְיוֹח הַעָּרוֹּב Exod. 1. 19, car eiles sont vives, vigourcuses; selon d'autres: elles sont habiles, elles savent accoucher sans l'aide d'une sage-femme.

לֶּלְרִימֵי אָדֶם אֲשֶׁרְרַחֵי : Vivre מְלֹרִימֵי אָדֶם אֲשֶׁרְרַחֵי : Gen. 5. 5, tous les jours d'Adam qu'il vécut; וְאָכַל וְחֵי לְדִּלָם 3. 22, (de peur) qu'il (n'en) mange et (ne) vive éternellement; וְאָבֶר תָּיא וָהָרָה Exod. 1. 16, mais, si c'est une fille, qu'elle vive.

 dats. — 3º Richesse: מחרל ממרל Job 20. 18, quelque grande que soit la richesse obtenue par son trafic, ou: de même que sa richesse, qu'il faut qu'il rende, qu'il restitue; צַּשָּׁח לָּר אַר־תַּחָרָל חַיַח Deut. 8. 17, (ina force et ma puissance) m'ont procuré toutes ces richesses; נַצָּשָּׂח־חַיָּל בְּאַפְרָתַח Ruth. 4. 11, et puisses-tu gagner des richesses dans Ephrath. — 4° Vertu, probité : אַנְשֵׁי־חַיָּל Exod. 18. 21, des hommes probes; אַשַּׁת־חַרָל מִּד רָמָצָא Prov. 31. 10, qui trouvera une femme forte, vertueuse?-ספי דיילם: Joel 2. **22,** הַצְּנָח וָנָפֶן נָחָנוּ חֵילָם le figuier et la vigne donnent (leur force) leurs fruits.

וְלֶּרוֹזָא קְרֵא Chald. m. 1° Force: יְּכֶּרוֹזָא קְרֵא Dan. 3. 4, et le héraut criait avec force, à haute voix. — 2° Armée: תַּבְּרַ-תַּיִל דִּי בְּחַיְלֵּה Dan. 3. 20, les soldats vaillants qui étaient dans son armée.

תְּילִ הִילִּהְ m. et חִילִּהְ f. 1° Douleur (ע. בְּיּוּלֵהָהְיּ Jér. 6. 24, une douleur comme celle d'une femme qui accouche; אַסְלְּהָהְ הְּהִילְּה Job 6. 10, et je pourrais sauter, triompher, quelque forte que soit ma douleur; ou: (je brûle) je suis consumé par la douleur (ע. בְּיַלָּה Exod. 15. 14. l'épouvante s'empare des habitants de la Palestine.

תְּלְתֵּיל f. (v. תֵּיל Ps. 48.14, dirigez, tournez, לְּתֵילָּת לְתִילָּת Ps. 48.14, dirigez, tournez, votre esprit vers le rempart; d'autres lisent מְּתֵילָם avec Mappik, sur son rempart: alors ce sera מִיל avec suff.

תילם n. pr. d'une ville près de l'Euphrate (bataille de David et d'Hadadeser), II Sam. 10. 16; aussi תַּלָאִם 10. 17.

וריב'ן n. pr. d'une ville appartenant aux prêtres, I Chr. 6. 43.

קיין שֶּרְשׁי : (בַּוֹן m. Beautė (v. בְּיִם יוֹין Job 41. 4, et la beautė de son combat, ou (se rapportant au Léviathan) la beauté de sa structure.

וויא בּנֶה חֵרץ: (תוּץ m. (de הֵרץ: בּנָה חֵרֶץ Ez. 13. 10, et il bătissait une muraille.

תיצוֹן, adj. m. (f. רְיצוֹנָה). Extérieur: הָּיצִר מָּלָּהְ Ez. 10. 5, le parvis extérieur; בְּיִרְצִּיְהְ תַּוְיצִיּנְהְ I Chr. 26. 29, aux travaux du dehors, qui se faisaient en dehors de la ville; וְלַּוִיצִיּן I Rois 6. 29, 30, et au dehors.

תיק m. (rarem. מוֹץ). Sein, ventre: שַּׁצֵּרוּגּ כְּחֵיכְּּןְהַ Nomb. 11. 12, porte-les dans (sur) ton sein ; אַשֶּׁח חֵיקָּק Deut. 13. 7, la femme que tu portes dans ton sein, que tu chéris; בחים רובל צחד Prov. 16. 33, les billets du sort sont jetés dans le giron, ou dans le pan d'une robe ; יַדְשָׁב לִשְׁבַנֵינוּ שְׁבְעָּחַיִם אל-חיקם Ps. 79. 12, rends dans le sein de nos voisins, c.-à-d. fais retomber sur eux, sept fois plus (de honte); עלו כליתר בְּחַקר Job 19. 27, (c'est dans cette espérance que) mes entrailles languissent dans mon corps (sein); pro קרָבֶּב I Rois 22. 35, le fond de la voiture; וְחֵרק Ez. 43. 13, l'enfoncement (de l'autel); selon d'autres: le milieu, ou la base; יָשׁתֵּד בָּחַק Prov. 21. 14, un don qu'on reçoit en secret.

תיְרָה n. pr. Hira, ami de Juda, Gen. 38. 12.

חירָם n. pr. (ע. חירָם).

subst. Vitesse. Ou adv. Vite: מָּרְבֶּי חִישׁ Ps. 90. 10, car (notre vie) passe vite, ou avec vitesse (ע. שׁאַח פּנִיזּים).

רִישָּׁה Ps. 71. 12, cheth., impér. de שיח, pour השָּׁיה keri (v. שיח).

וְחַרָּ אֹבֶל יִרְשְׁצַחְ-לִּי , rac. תְּיָבָה ou תְּבָּר , Palais , bouche יְתָּבָּר , חַבָּר , הַבָּר , הַבָּר

Job 12. 11, comme le palais goûte les mets; בְּיבְּאָרְתְּ יְרְאָרְתְּ Prov. 8. 7, car ma bouche dit, publie, la vérité; יְלְאָר Job 31. 30, je n'ai pas permis à mon palais, à ma langue, de pécher.

אַשָּׁרֵי פַּל־: Attendre, espérer 🕂 אָשָׁרֵי פַּל וובר לו Is. 30. 18, heureux tous ceux qui espèrent en lui. Pi.: קַּמָרֶת לַשָּׁרֶת יאֵרנָנּוּ Job 3. 21, qui attendent la mort, et la mort ne vient point; וָחְבָּרוִדּי לַרֵּר Is. 8. 17, j'attendrai l'Éternel, j'espère en lui; וְלָבֵן יְחַמֶּח דֵי לַחַנַּנְכֶם Is. 30. 18, c'est pourquoi le Seigneur attend (le terme de vos adversités) pour vous faire miséricorde; ou, sens trans.: Dieu vous fait espérer qu'il vous, fera miséricorde; ואלידור חברו ארדאיוב Job 32. 4. Elihou attendait que Job (eût cessé de parler), c.-à-d. il l'écouta sans encore lui répondre; וּכְחַכֵּר Osée 6. 9. inf. pour הַבַּה, et comme l'attente (des bandits, etc.).

תַּכָּה m. Hameçon (ce qui s'attache au palais des poissons, v. בָּלֹי: (תַּוָּה וֹעָבָּלִיבֵי בַּיְאוֹר חַפְּה Is. 19. 8, tous ceux qui jettent l'hameçon dans le fleuve (les pecheurs); קַּבָּה תַּבְּלָּה Hab. 1. 15, il les fait tous monter, il les tire tous de l'eau, avec l'hameçon.

תְּבִילְה n. pr. d'une colline, Hachila, près du désert de Ziph, I Sam. 23.19.

בּיִם chald. adj. Sage: יְחַבּ חְּכְּמְהָא Dan. 2. 21, (c'est lui) qui donne la sagesse aux sages; בֹּל חַבְּיםִי Dan. 5. 8, tous les sages, les augures, du roi.

חַבַּלְיָה n. pr. m. Neh. 10. 2.

מַלְילִי adj. Rouge: חַלְילִי מֵינֵים מְיָרִן Gen. 49. 12, ses yeux sont rouges, ou obscurcis par le vin (promesse de Jacob à Juda, de l'abondance de vin dans son pays).

יתְּכְלְלְּוֹת f.Rougeur: יְהַבְּלְלְּוּח חֵכְלְלְוּח Prov. 23. 29, la rougeur, l'obscurcissement, des yeux.

רַבְּעם (fut. יְּהְעַם) Etre sage, devenir sage: אָם־הָבְעָם הָבְעָם אָרָ Prov. 9. 12, si

tu es sage, tu es sage pour toi-même; מְנִים מְנִי 27.11, deviens sage, mon fils; בַּיְחָבֶם מְנָל-הְאָרָם I Rois 4.31, il était plus sage que tous les hommes.

Pi. Rendre sage, instruire: דְּקְבֶּירְיּ Ps. 105. 22, et afin qu'il apprit la sagesse à ses anciens, à ses conseillers; קַּמְבֵּין הַשְׁבָּיִם Job 35. 11, et qui nous rend plus sages que les oiseaux du ciel.

Pou. passif: חֶכְמִים מְחָנְמִים Prov. 30. 24, des sages instruits, d'une sagesse profonde; חובר חַבְרִים מְחָנָם Ps. 58. 6, l'enchanteur très habile.

Hiph.: מֵּחְמֵּימֵת פָּחִר Ps. 19. 8, elle rend sage le sot, le simple.

Eccl. 7.16, בְּאַל־הְּחְתַּפֵּם יוֹחֵר Eccl. 7.16, ne tache pas à devenir trop sage. — פר נְּחְדַבְּפָח לּר 2º בָּאַר נְּחְדַבְּפָח לֹר Exod. 1.10, allons, usons d'habileté, de ruse, contre lui.

בּיִבְּיִם (const. בְּיִבָּיִת, pl. הְיבָּיִת, f. הְיבָּיִת, plur. מַdj. Prudent, sage, habile, expérimenté: אוֹ בְּיבִית בּבּיבּית בּבִיבּית בַּבְיבִית בְּבָיִבְיבִית בְּבָיבִית בְּבָיבִית בְּבַיִּבִית בְּבָיבִית בְּבָיבִית בְּבָיבִית בְּבָיבִית בְּבָיבִית בְּבָיבִית בְּבָיבִית בְּבָיבִית בְּבַיבִית בּבּיבּית בּבּיבּית בּבּיבית בּביית בּבּיבית בּביית בביית בּביית ביביית בביית ביביית בביית ביביית ביביית

קרְרָהָ f. Sagesse, prudence, art, adresse: קרְבְּלָּהְ בַּחוּץ הַּרְנָּתְּ בְּחוּץ הַּרְנָּתְ Prov. 1. 20, la sagesse crie dans les rues; אוֹ בְּלַרְיַסְבָּר וְּתְּבְּחִי Dan. 1. 17, et l'intelligence de tous les livres et de toutes les sciences, ou de la sagesse; וּבְלֵּבְ בָּלִרְ בְּּלֵהְ הַּבְּרַתְּבְּי בְּבַּרְ בַּבְּלַר בְּלֵר בְּלַר בְּלֵר בְּלִר בְּלִר בְּלֵר בְּלִר בְּלֵר בְּלֵר בְּלִר בְּלֵר בְּלִר בְּלֵר בְּלֵר בְּלִר בְּלֵר בְלֵר בְּלֵר בְּלֵר בְּלֵר בְּלֵר בְלִר בְּלֵר בְּלֵר בְּלֵר בְּלִר בְּלִר בְּלֵר בְּלֵר בְּלִר בְּלִר בְּלִר בְּלֵר בְּלֵר בְלֵּר בְלֵּר בְלֵּר בְלִר בְּלֵר בְלֵּר בְלֵּר בְלֵּר בְּלֵר בְּלֵר בְלֵּר בְלֵּר בְלֵּר בְלֵּר בְלֵּר בְּלִר בְּלֵר בְּלִר בְּלִר בְּלֵר בְּלֵר בְלֵּר בְלֵּר בְלֵּר בְלִר בְּלֵר בְּלִר בְּלִר בְּלִר בְּלֵר בְּלִר בְּלִים בְּלִי בְּלִי בְּלִי בְּלִי בְּלִים בְּיבְּיבְיבְיבְּי בְּלִי בְּלִי בְּלִי בְּלִי בְּבְּיבְיבְיבְיבְּי בְּיבְּיבְיבְּי בְּלִי בְּלִי בְּלִי בְּלִי בְּלִי בְּלִי בְּלִי בְּיבְּיבְי בְּיבְיבְיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְיבְיבְי בְּיבְּיב בְּלִי בְּיבְיבְיבְיי בְּיבְּיבְיבְיבְיבְיי בְיבְּיבְי בְּיבְיבְיבְיבְי בְּיבְיבְי בְּיבְיבְיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיי בְּיבְייי בְּייוּי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּייי בְּי

הָרְּכְּהָת chald. f. Sagesse : הָּרְכְּהָא Dan. 2. 20, car la sagesse et la puissance sont à lui.

תְּלְטֹנְי (le sage) *n. pr. m.* I Chr. 11.11.

הְכְּמִה et קּבְמְה f. Sagesse (v. קּבְמָה): הְּכְמִה et קְבְמִה f. Sagesse (v. קּבְמָה בּיִּחָה בִּיְחָה בִּיקָה בּיִמָּה בּיִּמָה בּיִּמָה בִּיקָה בִּיקָה בִּיקָה בִּיקָה בּיִמָּה ta sagesse des femmes; mais il est plus probable que dans les deux endroits ce soit le pluriel de קַבְּמָה, סִינְה בָּיִחָה les femmes sages (v. בַּיְבָּה, הַבָּמָה).

תרל .v) חַל (עריל).

הול חול. (רמל (תבל הבין חולל Lév. 10. 10, et que vous puissiez discerner entre ce qui est saint ou profane; אֵרְ־לָּחֶם T Sam. 21. b, je n'ai point de pain profane sous la main (dont chacun pourrait manger indistinctement).

תְּלְאָה n. pr. Halaa, femme d'Assur, I Chr. 4. 5.

יַולְאִים (v. הַלָּאִים).

 leur; מל הלב יאָהָער Nomb. 18. 12, ce qu'il y aura de meilleur en huile; און אינים סְרָרּגּ און און Ps. 17. 10, ils ferment leurs entrailles, leur cœur.

תְּלְבֵּי n. pr. Heleb, fils de Baana, II Sam. 23. 29 (בֶּלָב I Chr. 11. 30, et תֵלֶב 27. 15).

기구기 n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jug. 1. 31.

קלבוֹן n. pr. d'une ville de la Syrie: קלבוֹן Ez. 27. 18, avec du vin de Helban, Alep? selon d'autres, adj., du vin blanc (de לָבּים), ou du vin excellent (de בַּיַבוֹן).

קְלְבְּנָה f. Galbanum: יְחֶלְבְּנָה Exod. 30. 34, du galbanum, un des aromates dont était composé l'encens.

חֹלֶח m. La taupe, Lév. 11. 29; selon d'autres, la belette.

חלר n. pr. (v. חַלֶּב n. pr.).

חקרה n. pr. Holda, femme de Sellum, prophétesse, II Rois 22. 14.

יקלי (le mondain) n. pr. m. 1° I Chr. 27. 15. — 2° Zach. 6. 10.

 fut malade; נְיֵחֵלָּא אֶכָּא II Chr. 16. 19, Asa tomba malade; אַרְי אָרָה בּל־ Tant. 2. 5, je suis malade d'amour; יְבָּיר בְּלֹּךְ Prov. 23. 35, ils m'ont battu, je ne l'ai point senti, exact. je n'ai pas éprouvé de douleur; יְצֵיר דֹּילְה מְּנֶם עֶּלֵי צָר I Sam. 22. 8, personue d'entre vous ne s'afflige à cause de moi, de mes malheurs.

Niph. Se fatiguer, tomber malade, s'affliger: לָּהְלֹּגְּ לֹּא רֹוֹצְרֹלֹּגְּי Jér. 12. 13, ils se sont fatigués, et ils n'en tireront aucun fruit; נְרָחֵלֵּרְחִר Dan. 8. 27, et je fus malade; part.: אָאָר מָאָר בַּחָלָּרְחִר 14. 17, une plaie très douloureuse, très grave; לָּאֹ נֶחְלֹּגְּ צֵּלִ-לַּעַבֶּר רוֹטֵּרְ Amos 6. 6, ils ne s'affligent pas de la blessure de Joseph.

Pi. 1° Blesser, rendre malade: אַלָּיִר בָּי אַרָּי חַיְּלָּח חַיְּלָּח חַיִּלָּח חַיּלָּח וויי Deut. 29. 21, (les plaies et les douleurs) dont l'Éternel l'aura frappé, affligé; אַמַר חַלּוֹיְרִי רְּיִרא Ps. 77. 11, et j'ai dit: Ceci m'a rendu faible; ou, de prier (v. 2°): Telle est ma prière.

2° Exciter la compassion, toucher quelqu'un par ses prières, prier, implorer; toujours suivi de יְבְיִבְּיבִּיבְ בּבְּיבִּיבְ Exod. 32. 11, Moïse pria, implora, l'Éternel; אַמְבִירְ בִּיבִּיבִ יְבִילֹּה מְבִירְבִיבִ Prov. 19. 6, beaucoup honorent, flattent, l'homme puissant; עָבִירְבִיבְּיבְ Ps. 45.13, les riches du peuple te salueront, t'honoreront.

Pou.: אַנּהְי בְּמִינִּי בָּמִינִּי Is. 14. 10, toi aussi tu es devenu faible comme nous.

Hiph. Rendre faible, affaiblir, affliger: (p. תְּחֶלָּה (p. תְּחֶלָה) Is. 53. 10, l'Eternel a voulu le briser, c'est pourquoi il l'a rendu faible; רְלָם־ Mich. 6. 13, et moi aussi je t'ai affaibli en te frappant; part.: מְחֵלָה לַב Prov. 13. 12, afflige le cœur.

Hoph. passif : בֵּר הָחֵלֵיחִר I Rois 22. 34, car je suis blessé.

Hithp. Se rendre malade, vouloir paraître malade: נַיַּצֶּר לָאַנְעוֹן לְחָתְתַלוֹח

182

II Sam. 13. 2, et Amnon se tourmenta au point de se rendre malade; בַּיִשְׁבָּב י אַפְּנוֹן וַיְּתְּחֵל 13. 6, et Amnon se mit au lit et fit le malade.

חַלָּה f. (rac. חַלָּל.). Pain, gâteau: חואה חבות Lev. 24. 5, chaque gateau; מורה השלות בשורה gateaux; aussi חַלָּח לָחֵם אַחָח II Sam. 6. 19, un pain en forme de gâteau; ראשית צרסתבם חלח תרימו תרומח. Nomb. 15. 20, pour prémices de votre pâte, vous séparerez un gâteau comme offrande. On appelle aussi אַת le morceau de pâte qu'on enlève quand on fait son pain et qu'on brûle.

י קלול * m. (pl. הַלּוּלִים). Trou, cavité. יולול m.: חַלּוֹל m.: יולול מישׁם profanation du nom de Dieu, blasphème.

תלום m. (plur. חַלוֹם). Songe, rêve: בחלום חלילח Gen. 20. 3, dans un songe, pendant la nuit; מַלְּמָה הַלְּמֹה הַלְּמָה 37. 20, cet homme aux songes.

תלונית et f. (plur. חלון et חלול et חלון, rac. בַּעָר הַחֲלוּן : Jos. 2. 15, a travers la fenêtre; בַּצֵר רַוְחַלּוֹנִים יבאאי Joel 2. 9, ils entreront par les fenetres; הַשְׁמְמֹיח צִּים Ez. 40. 16, et des fenêtres en biais, c.-à-d. larges en dehors, étroites en dedans; d'autres traduisent : des fenêtres grillées. דולוני p. יים Jér. 22. 14.

חלוך n. pr. 1° Holon, une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 51. -2º Holon, ville dans Moab, Jér. 48.21.

יולף m. (de הַלָּהְ הַלּיף בּל־בָּנֵר הַלּוֹף Prov. 31. 8, tous les enfants de l'abandon, les orphelins (de la mort, donc : tous les hommes; ou: de dissimulation, les trompeurs).

יִּחְלּוֹף ב' L'opposé, le contraire חַלּוֹף Aboth, et le contraire, l'opposé, de ces choses.

יין אין m. Degagement ou force (v. תַּיִּים שֵׁל חָלוּץ בָצִמוֹת : Rituel, חַלָּץ Rituel, une vie de force, de santé parfaite; et חלרץ עצמים Rituel, l'état de l'âme dégagée du corps, ou: qui jouit de la beatitude.

וַלוּשָׁה f. (rac. חַלוּשָׁה). Defaite : אַרָּ השילים השל Exod. 32. 18, le bruit des cris d'une défaite.

חבר n. pr. Halah, une province assyrienne, une des contrées où Salmanasar a transféré les Israélites, II Rois 17. 6, 18. 11.

חַלְחוּל n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 58.

יולְחָלָה f. (rac. אור). Douleur, terreur: צַל־פַּן מַלָּאוּ מַחִנֵּי חֲלָחַלַּח Is. 21. 3, c'est pourquoi mes reins sont (remplis) saisis de douleur ; יָחָרָהָת הַלָּחָלָּה בָהֶם בְּיוֹם בּיבְיִם Ez. 30. 9, et il y aura une terreur parmi eux comme au jour de l'Egypte.

עלים Ex. unique: וַיַּהַלָּטוּ הַפְּעָנוּ I Rois 20. 33, (Hiph. p. ייַחַלִּרְטַה) ils le firent déclarer, assurer (que les paroles « Ben Hadad est mon frère » ont été dites) par lui; d'autres expliquent comme s'il y avait מְּבֶּיתְלְּטִוּתַ מְבָּינוּ ils l'arrachèrent de sa bouche, saisirent vite sa parole (v. תָלַץ).

אָל' m. (plur. וְדֻלָּאִים). Parure, bijou : Prov. 25. 12, et un bijou d'or fin ; במו חלאים Cant. 7. 2, comme des bijoux.

חַרִי n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 24.

לְיִי m. (dans une pause הַלָּדְּ, suff. ָחָלְיִים , plur. הָלָיִים, rac. הָלָהָ). 1º Maladie: בַּל־חֹלָר Deut. 7. 15, chaque maladie; יַחַלָּיִם רַעִים וְנַאֲמֶיִם Deut. 28. 59, des maladies malignes, dangereuses et persévérantes. — 2º Peine, chagrin: וְכַצֵּס חַרְבֵּח וְחַלְּיוֹ וַקַצֵּף Eccl. 5. 16, il s'est beaucoup chagrine, il a eu des peines et de la colère. — 3º Mal, misère: וח הבל והלי בע חוא Eccl. 6. 2, ceci est de la vanité et un mal bien grand, une grande misère.

וַ נְשַׁצֵּר נִוֹפָּה וְיָחְלְּיָה Bijou: יַמַצֵּר נִוֹפָּה וְיָחְלְיָה וֹמַצִּר נִוֹפָּה וֹיֶחְלָיָה Osce 2. 15, lorsqu'elle se parait de ses pendants d'oreilles, ou des anneaux qu'elle portait au nez, et de ses bijoux.

מָרוֹלֶה בְּחַלָּיל : Flute (תַלָּל m. (de חַלְיל Is. 30. 29, comme celui qui va au son de la flûte (ou du chalumeau, du haut-bois); מְחַלְלִים מְחַלְלִים I Rois 1. 40, (et des gens) qui jouaient des flutes.

קלילָת (rac. לְּתֹלֵלָת) Ce qui est profahe, à repousser, à éloigner; de là, exclam., qu'il soit loin! מַבְּבֶּר תְּיָה קָה בַּבְּבֶּר תְּיָה Gen. 18. 25, qu'il soit loin de toi de faire une chose pareille; חָלִילָה Dob 27. 5, Dieu me garde de vous croire justes, ou de vous approuver; הְּלִּהְלָּה לָּה בְּבִיךְ נִּמִּהִי I Rois 21.3, loin de moi, que Dieu me garde, de donner, etc.; שַּבָּי בְּּבְּרָּלָה לָּה בָּבֶּר תָּיִם Dieu me garde, loin de nous ce (crime), que Dieu nous en préserve.

קליאָה f. (rac. אַלַּיְאָה). Ce qu'on enlève à un mort, les habits, les armes: יְפַרִּר וֹן לְּהְאָדִירְתַּלְּצִיוּ וֹן בּּרְאָדִירְתַּלְּצִיוּ עַפַּרְתְּלְצִירְתַּ Jug. 14. 19, il prit les vêtements qu'il leur avait ôtés.

On nomme nyim la cérémonie qui a lieu entre la veuve d'un homme mort sans avoir laissé d'enfants et le frère du défunt, faute de quoi elle ne pourrait pas se remarier (v. Deut., chap. 25. à 10).

קלְבָּה , חֵלְבָּה adj. Pauvre, malheureux: פּילְבָּה וְצְּפֹּט Ps. 10. 8, ses yeux épient le pauvre (d'autres expliquent: ton peuple, de פָּלְיף יַצִּיֹב; (חֵיל 10. 14, c'est à toi que le malheureux s'abandonne; מָלָרִאָּיִם 10. 10, (cheth.) les malheureux (v. לְחֵיל).

יחלל 1º Creuser, percer, blesser (de là אָרָל, הָילַלּל, הָילַל, הַאָרָת, הַאָרָה, ווּלָלּה, ווּלָלּל

ילְבְּר חָלֵל בְּקְרְבְּר Ps. 109. 22, et mon cœur est blessé au dedans de moi. — 2° Danser: לְחִוּל בְּשְּׁרִוּלִית Jug. 21. 21, pour danser en rang, ou: les danses accoutumées.

Pi. Blesser, tuer : בָּיַד מְחַלְלֵּךְ Ez. 28. 9, sous la main de ceux qui te tuent. — פַּדַוּלְּלִים: Jouer de la flûte הַלִּיל I Rois 1. 40, (et des gens) qui jouaient des flûtes. — 3° Danser : פר זְּנֶלְה אָשֶׁר נְּוָלְה Jug. 21. 23, des danseuses qu'ils avaient enlevées (forme Poal). - 4° Délier, violer, profaner: יחבל בריחו Ps. 55. 21, il a violé son alliance; אָר־מָּחָלֵל אָר־בָּקּהָ Lév. 19. 29, ne profane pas ta fille; אַר־כֹּדֶשׁ דֵי חָלֵל Lév. 19. 8, il a profané le sacrifice saint de l'Éternel; הַילְלֵּהָים Exod. 31. 14, celui qui le violera (le sabbat); יִחְלֵּלֹהּ יִפְּעֵרָהְ Ez. 28. 7, ils souilleront ta beaute, ton eclat; לְחֵלֵל נְאוֹן כֵּל־צְבֶּר Is. 23. 9, pour flétrir l'orgueil de toute gloire (de cette ville superbe).

Poa. 1° Blesser: מְחִילְלָה מְנִיךְ Is. 51. 9, qui blesse le dragon. — 2° Pass.: אַחִין פּיִשְׁיבִישּ ביש זְּבְישׁ וֹבְּישׁ Is. 53. 5, et il est blessé, affligé, à cause de nos méfaits.

Pou. 1° Etre blessé, tué! מְחַלְלֵּר חֶרָב Ez. 32. 26, frappés par le glaive. — 2° Etre profané: שְׁמִּר תַּבְּּוֹלֶל בַּגּוֹרָם Ez. 36. 23, mon grand nom qui a été profané parmi les nations.

Hiph. 1° Profaner, laisser profaner: בּיבְּרוּ אֹ מֵחֵל הְּבְּרוּ אֹ Nomb. 30. 3, il ne doit pas profaner, violer, sa parole; בְּיבְּרוּ בְּיבְּרִי בּיבִּר עִּרְ בְּיבְרִי בּיבִּר בְּיבִר בּיבִּר בְּיבְרִי בּיבִר בְּיבְרִי בּיבִר בְּיבְרִי בּיבִר בְּיבְרִי בַּיבְרְ בַּיבְרְ בַּיבְרְ בַּיבְרְ בַּיבְרְ בַּיבְרְ בְּיבְרִ בְּיבְרִים בְּיבְרִ בְּיבְרִים בְּבְּרִי בְּבְרִי בְּיבְרִ בְּיבְרִ בְּיִבְּרִ בְּבְרִי בְּבְרִים בְּיבְרִים בְּיבְרִים בְּיבְרִים בְּיבְרִים בְּיבְרִים בְּבְרִים בְּיבְרִים בְּיבְרִים בְּיבְרִים בְּיבְרִים בְּיבְרִים בְיבְּרִים בְּיבְרִים בְּיבְרִים בְּיבְרִים בְּיבְרִים בְּיבְרִים בְּיבְרִים בְּיבְרִים בְּיבְרִים בְּיבְרִים בְּיבְּרִים בְּיבְרִים בְּיִבְּרִים בְּיבְרִים בְּיבְרִים בְּיבְרִים בְּיבְרִים בְּיבְרִים בְּיבְרִים בְּיבְרִים בּיבְרִים בּיבְיים בּיבְרִים בּיבְיים בּיבְיים בּיבְיים בּיבְיים בּיבְיים בּיבְיים בּיבְּיִים בְּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבְּיִּבְּיִים בְּיבְּיִּבְיִים בְּיבְּיִּם בְּיבְּיִים בְּיבְיִים בְּיבְיִים בְּיבְיִים בְּיבְיִים בּיבְיִים בּיבְיִים בּיבְיִים בּיבְיים בּבְיים בּיבְיים בּיבְיים בּיבְיים בּבְיים בּיבְיים בּיבְיים בּיבְיים בּיבְיים בּיבְיים בּיבְיים בּבְיים בּיבְיים בּיבְיים בּבְיים בּבְיים בּבְיים בּבְיים בּבְיים בּבְיבְיים בּבְיים בּבְיים בְּיבְיים בּיבְיים בְּבְיים בְּבְיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בּבְיים בְ

2. 25 (aujourd'hui) je commencerai à jeter la terreur (de tes armes dans tous les peuples); de là ਸਮੁਸ਼ਸ਼.

Hoph.: אַז רּצְּיֵל לְּקְרֹא מְטֵים הַ Gen. 4, 26, alors (il fut commencé) on commença d'invoquer le nom de l'Éternel.

קלום קלנם (fut. 15, j'ai eu un songe; הְלִנֶם לָּנְם 15. 29. 8, et comme songera un homme qui a faim; בּיַרֶם הַלָּם הַלָּם הַלָּם הַלָּם בְּיַרֶם בְּיַרֶם בְּיַרֶם בַּיִרָם בַּיִרְם בַּיִרְם בַּיִרְם בַּיִרְם בַּיִרְם בַּיִרְם בַּיִרְם בַּירָם בַּיִרְם בַּיִרְם בַּיִרְם בַּיִרְם בַּיִרְם בַּיִרְם בַּירָם בַּיִרְם בַּירָם בַּירָם בַּיִרם בַּיִרם בַּירָם בַּירָם בַּיר בַּיִּם בַּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירְם בּירָם בּירָם בּירָם בּירִם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בַּירָם בּירָם בּיבְיבְים בּירָם בּיבְיבְים בּירָם בּיבְיבְים בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּירָם בּי

Hiph. 1° Faire rever: אַשֶּׁר אַמֶּם מַחְלְּמִים Pér. 29. 8, que vous faites rever, les reves que vous provoquez.

— 2° Fortifier: וְחַדְּלִּימֵנִי וְדְּעָחֵיבִינִי Is. 38. 16, fortifie-moi et fais moi guérir, ou vivre.

תְּלֶם chald. : אֲמַר הַלְּפָא לְעַבְּרֶר. Dan. 2. 4, dis le songe à tes serviteurs.

לְּכְּלֵּהְ חַלְּכֵּוּה הַלְּכְּוּה הַלְּכְּוּה הַלְּכְּוּה הַלְּכִּוּה ה. (y a-t-il un goût) dans le jus blanc de l'œuf (הַלְּבִּוּ comme בַּיִּה, v. הָּלְבָּוּה dans le jus (le blanc qui entoure), האַלָּה le jaune de l'œuf; d'autres traduisent: dans le jus du pourpier, ou: dans la salive d'un homme fort, sain (y. בַּיְהָ 2°).

יַּלְמִישׁ m. Pierre dure, roc: מַּזְלָמִישׁ ער קיה Job 28. 9, il met la main aux rochers; מַזְּמָרִשׁ Deut. 8. 15, באר באר 32. 13, du plus dur rocher.

קלף (fut. יַחַלֹּהְ) 1° Passer, s'en aller, se répandre : תַּלָהְ תַּלָהְ Cant. 2. 11, (la pluie) est passée, a cessé; - יָרוּתַ עֵּל־ אַנֵי יַחַלֹּם Job 4. 15, et un esprit passa devant mon visage; מַּיְלַלְּהַהְ רְשָׁב I Sam. 10. 3, tu t'en iras de là ; רַחַלַּף בָּירוּיִרָּח ls. 8. 8, (le fleuve) se répandra dans le pays de Juda. — 2º Passer d'un état à l'autre, changer; des plantes : verdir, reverdir: מַנֹּמֶר מֶּדָיִצִיר יַחֲלֹם Ps. 90. 5, le matin il est comme une herbe qui reverdit, qui pousse; בַּבֹּקַר יַצִּרץ וְחָלָם 90. 6, le matin il seurit et verdit, ou, sens 1°: comme une herbe qui passe, se fane,—le matin il fleurit, puis il passe; או חלה רוח Hab. 1.11, alors son esprit changera (son orgueil augmentera). — 3° Actif. Faire passer à travers, enfoncer, faire passer, détruire: וְחַלְמַח ing Jug. 5. 26, elle lui enfonça la tempe (elle lui enfonça le clou dans la tempe); וְחַאֵּלִילִים כַּלִּיל יַחַלֹם Is. 2. 18, les idoles, il les détruira toutes; דְּלָמוּ ph Is. 24. 5, ils ont changé, violé, les ordonnances, commandements.

Pi. Changer: נְיְחַלַּהְ טִּמְלֹהְיר Gen. 41. 14, Joseph changea d'habits.

Hiph. Changer, renouveler: יְתְיִהְלִּיםּ Gen. 35. 2, et changez de vêtements; אָבְּיִהְיִּם בְּחָלִיתְּ Lév. 27. 10, il ne doit pas le changer; אַבּיִהְיִם בַּחָלִיתְ Is. 9. 9, nous mettrons des cèdres à la place (des sycomores), ou: nous ferons pousser des cèdres (v. Kal 2°); וְמִיֵּי בְּיִדְלִּיםׁ בֹּחַ Is. 40. 31, mais ceux qui espèrent en Dieu prendront de nouvelles forces, exact. renouvelleront leur force. — Intrans.: יְמֵיִּלְיִּהְ Job 14. 7, l'arbre reverdira encore.

וְלֵלְתְּ chald. Passer, se passer: וְשִׁרְעָּח Dan. 4. 13, et sept temps se passeront sur lui.

קלף Changement; prépos., en place de, pour : תַּלֶּה עַבֹּרַחְבָּם Nomb. 18. 31, en récompense pour votre service.

קר. n. pr. d'une ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 33.

ולין (fut. יְדִילִי Osée 5. 6, (Dieu) s'est retirer: בּיְדִי Osée 5. 6, (Dieu) s'est retire d'eux. — Sortir, découvrir: בּיבּי שִּיר בְּילִצוּ שַׁיר Lament. 4. 3, même les bêtes farouches, les monstres marins, sortent, découvrent, leurs mamelles (pour allaiter leurs petits). — Oter, arracher: בְּילִי בְּילֵר בְילֵר בַּילוּ Deut. 25. 9, elle lui ôtera son soulier (du pied).

Pi. 1° Arracher: רְּחְלְצֵּרְ מֶּתְּיְתְּאֶבְרִים Lév. 14. 40, ils arracheront les pierres (inf. רְשַׁרָי 14. 43). — 2° Arracher d'un danger, sauver: תַּלְּצִּרְ נַפְּיָּבִי Ps. 6. 5, délivre mon ame; בְּיִבְּיִר נְיִבְּיִבְּיִר בִּיבְּיַר II Sam. 22. 20, il me délivre, parce que je lui ai plu; צוֹרְרִי בִיבְּים Ps. 7. 5, au contraire, j'ai délivré celui qui me persécutait sans motif (ou תַּבְּיִבְּיִר נִינְם j'ai dépouillé, v. תַּבְּיבִּר).

Niph. Etre délivré : איף איף Prov. 11. 8, le juste est délivré du danger; לְּמֵעֵן יִדְוֹלְצִיּן יִדִינִיף Ps. 108. 8, afin que ceux que lu aimes soient dé-

livrés.

II אָלָק Ceindre, entourer les reins d'armes, armer, équiper: בֶּל-חָלֹּגִץ Nomb. 32. 21, chaque homme armé; aussi בָּל-חַלֹּגִץ אָרָה 32. 27, tous armés, équipés pour l'armée, pour la guerre.

Niph. S'armer: תַּקְלְצֵּהְ מַאָּמְּכֶּם Nomb. 31. 3, que des hommes d'entre vous s'arment pour combattre; אַבְּחָנוּ נַּחָלַץ 32. 17, et nous nous armerons.

Hiph.: יְבַּצְּמֹהֶדְהְ יְחֵלֵּרְץ Is. 58. 11, il armera, engraissera, ou fortifiera, (tes os) ton corps; selon d'autres: il sauvera, protégera, ton corps (v. I אָדָרָיָגָרייּ Pi. 2°); יְבִוּהְלִּרְצֵרִייּ Rituel, et fortifienous, ou délivre-nous.

ת. duel. Les reins (v. II הַלְצִיק ווּ יַבְּאוּ Gen. 35. 11, et des rois sortiront de tes reins, descendront de toi; יְּמְלְבֶּיך הֲלְבֶּיך Job 38. 3, ceins tes reins comme un homme, prépare-toi à la lutte.

የንር et የንር n. pr. m. 1° Chr. 2. 39. — 2° II Sam. 23. 26, I Chr. 11. 27.

I אַרָּק (ful. בְּיִלְּילִם). 1º Partager, accorder, donner: נַיַּחָלְקוּ אָת־תָאָרֶץ Jos. 14. 5, ils partagerent le pays ; אֲלָחָר הָלַכְּן בֵּי אֱלֹחָרה brix Deut. 4. 19, que le Seigneur ton Dieu a partagés, donnés, qu'il a créés (pour le service de tous les peuples); רָסְלָם מַזְלָּח Prov. 17. 2, et entre les frères il partagera l'héritage, il aura la même part que chacun d'eux; ילא-חָלַק לָה בַּבִּינָת Job 39. 17, il ne lui a rien donné en fait d'intelligence; ני-חַלֶּק אַחַז אַת-בַּית יֵי II Chr. 28. 21, Achaz partagea, ou pilla, (tout ce qu'il y avait dans) le temple. — 2º Intrans. Etre divise : חַלַּק לְבָּם Osee 10. 2, leur cœur est divisé, ou s'est séparé de Dieu.

Niph. Etre partage, se partager: אָרָאָר, Piph. פֿאַלָּה מָּהְלָּהְ הָּיָרָאָר, Nomb. 26. 53, le pays sera partage entre ceux-la; אַרְיּה מִּירָהָן אַרִּר Job 38. 24, quelle est la voie où la lumière se partage; בַּיְלָּהְעּל צַלֵּירָע Gen. 14. 15, il se divisa, c.-a-d. (Abraham) divisa sa troupe, pour tomber sur eux (les ennemis), pendant la nuit.

Pi.: 1° לְּבֶּלֶרֶב יְחַלֵּלְ שָׁלֶל (Gen. 49. 27, et le soir il partage la proie; בְּחַלֵּל (Il Sam. 6. 19, et il distribua à tout le peuple; נְיְחַלְּלְּל לָּחָם אָחִדּחָאָבֶץ IRois 18. 6, ils partagèrent le pays entre eux. — 2° Disperser : אַחַלְּקֵם (Gen. 49. 7, je les diviserai dans Jacob; בְּתַלְּקָם (Lament. 4. 16, (la face) la colère de l'Éternel les a dispersés.

Pou. passif: אָז הְלֵּק עֵּד-שָׁלֶל Is. 33. 23, alors le butin et les dépouilles seront partagés; בְּהָבֶל הְחָלֶל Amos 7. 17, ton sol sera partagé au cordeau.

Hithp.: יְהַרְּחֵלְּמְרָ אֹתָהּ לְּשְׁבְּעָּח הֵלְּמִרם 18. 5, ils doivent se la partager en sept parts.

II Pת Etre doux, poli: חַלְּמִיּ מְּחֵמֶּאֵה מְּרוּ Ps. 55. 22, les paroles de sa bouche sont plus douces que la crème; selon d'autres, le מְּתְמֶאוֹת appartient au mot: les paroles de sa bouche, délicates comme la crème, sont douces. Hiph. Dire des paroles douces, flatter: Prov. 2. 16, qui adoucit ses paroles, qui flatte; לְשׁיִנְיּם Prov. 2. 16, qui adoucit ses paroles, qui flatte; לְשׁיִנְים Ps. 5. 10, ils flattent avec leur langue, exact. ils rendent douce leur langue; עְבֶּר מַהְלִּיק עֵלִּירְעָּעִי Prov. 29. 5, l'homme qui flatte son prochain; אַבְּילִים וּהַלִּיק עַלִּירְעָעִי Is. 41. 7, celui qui polit avec le marteau; אַבּיל בְּיוֹךְ הָיָלָים Jér. 37, 12, pour se glisser, s'echapper, de la, du milieu du peuple; ou: pour diviser, partager, son bien (de I pɔ̣).

רְצִּלְּיִר מִּלֵּיִר (de II בְּלֵּיִר (de II בְּלֵּירְ (de II בְּלֵירְ (de II בְּלִירְ (de II בְּלִירְ (de II בְּלִירְ (de II בְּלִירְ (de II בְּלִירָ (de II בְּלִירָ) (de II בְּלִירָ) (de II בְּלִירָ) (de II בְּלִירָ) (de II בְלִירָ) (de II בְלִירָ) (de II בְלִירָ) (de II בְלִירָ) (de II בְלִירָ (de II בְלִירָ (de II בְלִירָ (de II בְלִירָ (de II בְּלִירָ (de II בְלִירָ (de II בְּלִירָ (de II בְּלִירְ (de II בּלִירְ (de II בּלְירָ (de II בּלִירְ (de II בּלִירְ (de II בּלְירָ (de II בּלִירְ (de II בּלְירָ (de II בּלְירְ (de II בּלְירָ (de II בּבְּיי (de II בּבְיּי (de II בּבְירָי (de II בּבְירָּי (de II בּבְיּי (de II בּבְיּי (de II בּבְירָּי

רְלָםְ בְּבֶבר נַחְרָא Chald. m. Part: מְלֶבְר נַחְרָא בְּבֶר נַחְרָא בּמָבר נִחְרָא בּמָר. 4. 16, (tu perdras) la part, les terres que tu possèdes, au delà du fleuve; מִינָא בַּעְשֵׁב בִּעְבָּא Dan. 4. 12, (il aura) sa part aux herbes de la terre.

II אור ה. (de II בְּחַלְּקריבִּיה m. (de II בְּחַלְּקריבִּיה m. (de II בְּחַלְּקריבִּיה polie; politesse, flatterie: בְּחַלְּקריבְּיִה Is. 57. 6, ton partage est, c.-a-d. tu t'es attachée aux pierres polies de la vallée, ou du torrent; בְּחַלֶּק שְּׁתְּיִהְי Prov. 7. 21, elle le seduit par la politesse de ses lèvres, par ses paroles flatteuses; par ses paroles flatteuses; job 17. 5, il dit des flatteries à ses compagnons;

ou, de I phụ: il promet une part du butin à ses amis.

P תְּלֵחָ n. pr. Helek, fils de Gilead; n. patron. תְּלָחָר Nomb. 26. 30.

רְצְּלֶם adj. Uni, poli: חָבֶּלֶם אָבֶנִים I Sam. 17. 40, cinq pierres polies (ווֹ בְּלֵם אָבָנִים).

וֹתְלְקְתוֹ (. Part, portion (v. I בְּיִלְקְתוֹ (. חַלְּקְתוֹ הַשְּׁיִחְ תַּשְּׁתְּ הַפְּיִתְ הַשְּׁיִחְ (. 33. 19, une partie du champ; בְּיִיתְ הַיִּבְיּתְ וֹן II Sam. 14. 30, le partage, le champ, de Joab; בְּיִיתְ הַשְּׁיִיתְ Deut. 33. 21, car là est la part qui lui est réservée par le législateur, ou : la sera (le champ) la tombe cachée, ignorée, du législateur (de Moïse).

ון קלְלָהְהֹ (v. II קלְבָּהְ. L'état de ce qui est lisse, glissant, poli, flatteur: חַלְּבָּהְי Gen. 27. 16, son cou lisse, saus poil; ישָּׁרִי מְשִׁרִי לְשִׁרִן Ps. 73. 18, tu les places sur des chemins glissants; Prov. 6. 24, de la langue douce, flatteuse, de l'étrangère; הַיְּבְיּבְי Is. 30. 10, dites-nous des choses qui flattent.

קלְקָה f. Division, repartition: יְחַלְּקָה II Chr. 35. 5, et selon la division, repartition, des familles.

תְלְקְוֹת f. pl. Flatteries: יְחָנִיק בַּחְלַפְּוֹת Dan. 11. 32, il séduira par des flatteries.

חַלְקִי n. pr. m. Neh. 12. 15.

תְלְקְיָהוֹ et תְלְקְיָהוֹ n. pr. 1° Helkias, le grand prêtre sous le règne de Josias, II Rois 22. 8. — 2° Helkias, père du prophète Jérémie, Jér. 1.1.—3° II Rois 18. 18. — 4° Plusieurs autres: Chr., Jér., Néh.

קלקלקוֹת pl. f. 1° Des endroits glissants: הְשַּלְּקְלֵקְיוֹת Ps. 35.6, que leur chemin soit ténébreux et glissant, littér. plein de ténèbres et d'endroits glissants. — 2° Flatteries, artifice: הוֹשְּלֵבְיִים Dan. 11. 21, 34, par des flatteries, par artifice.

ቦይንር n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19, 25.

חמר

וָלָשׁ 1° Intrans. Devenir faible : רָּנֶבֶר ימירו וייחלש Job 14. 10, mais l'homme meurt après s'êtro affaibli, après une grande prostration. — 2º Trans. Affaiblir, vaincre: וַיַּחַלשׁ אַת־עַּמָלָם Exod. 17. 13, Josué affaiblit, défit, חולש על-גורם ; Amalek (et son peuple) Is. 14. 12, toi qui fus vainqueur des nations.

יוֹלָשׁ adj. Faible: חַלָּשׁ מּמָר גָּמֵּר גָּמִר אָנִי Joel 4. 10, le faible dira: Je suis fort.

Dr m. (toujours avec suff.). Beaupère (d'une femme), père de son mari: הנח המיך לבח הקנח Gen. 38. 13, vois, ton beau-père va a Thimnah; הָמָיהָ 38. 25, son beau-père.

סק et סק adj. (rac. בַּשַהַ). Chaud : ים לַּחְמֵשׁ חַם Jos. 9. 12. voilà notre pain (nous le primes) tout chaud ; אֲשֶׁר־בְּנֶדֶיךָ Job 37. 17, que, ou pourquoi, tes vétements sont chauds.

n. pr. 1° Cham, fils de Noé, Gen. 10. 1. — 2º D'un pays: אֶרֶץ הָם la terre de Cham, Ps. 105. 23, 106. 22, parall. avec l'Egypte.

וות m. (rac. בְּיַבֶּה). Chaleur, le chaud : וְקֹר וָהֹם Gen. 8. 22, et le froid et le chaud ; aussi adj.: לְחָם חם I Sam. 21.7, du pain chaud.

אָטָת f.: בְּחַכָּא בְּרֹלֵח Dan. 11. 44, dans une grande fureur (v. קימָדו).

NÇŢ et NÇŢ chald. f. Colère, fureur : בְּנֵגְי נְדֵימָא Dan. 3. 13, plein de colère et fureur; הַתְּמָלִי הַקָּא 3. 19, (Nabuchodonosor) fut rempli de colère.

וַיְּמָאָה f. Crème, beurre: תַּמָּאָה f. Crème, beurre יָהָלֶב Gen. 18. 8, il chercha du beurre et du lait; נַחַבֵּר נַחַבַּר דְבַשׁ וְחָמְאָת Job 20. 17, des torrents, des ruisseaux, de miel et de crème.

יוְפַר (fut. יַחָמָר et יַחָמָר) פי ספר 1º Désirer, יָחִמָּרוּ שֵּׂרוֹת וְגָיֵלֹּוּ : Mich. 2. 2, ils ont convoité des champs, et les ont pris avec violence; לא חַהְּפֹר Exod. 20. 17, tu ne convoiteras pas (la maison de ton prochain); אַרָּמָיְרָהָא Is. 53. 2, pour que nous le désirions. — 2º Se plaire à quelque chose, y trouver du

plaisir: יומר אַלוּוים לְשׁבְחוֹ Ps. 68. 17, la montagne où il a plu à Dieu d'habiter; מַבּר רַשֵּׁד Prov. 12. 12, le mechant trouve du plaisir, son plaisir est, etc. Part. ou subst. המה Ce qui est desire, agreable, precieux : --- בָּנְדֵי עֲשֵוֹי הַתְּמְלות Gen. 27. 15, les plus beaux habits, les habits précieux d'Esau; יבלט Job 20. 20, il ne se sauvera pas par ce qu'il a de plus précieux, ou il ne sauvera rien de ce qu'il a de plus précieux ; מַנְּהַב Esdr. 8. 27, précieux comme de l'or ; נַּמָשׁ דַמַּנִּשׁ הַמַּנּדּי Ps. 39. 12, tu consumes ce qu'il aime, ou sa beauté, comme un ver (qui ronge); נַחַמּוּדֵיהָם בַּל־יוֹעִילוּ Is. 44. 9, et leurs délices, leurs idoles ne leur serviront de rien.

Niph.: נְחְמָד לְמֵרְאֵח Gen. 2. 9, (des arbres) agréables à la vue; הַנְחַמְהַים Ps. 19. 11, qui sont plus précieux que l'or.

Pi. Se plaire à (v. Kal 2º): אָבָּי יחַבֶּיתִי וְיַטֵּבְתִּי Cant. 2. 3, à son ombre j'ai reposé avec délices.

בַּרוּרָר חַמֵּר : m. Agrément, beauté תְּכֶּר Ez. 23. 6, de jeunes gens beaux, séduisants; בַּרְמֶּד-חֲמֶד נְצַיְנְחֵם Amos 5. 11, vous avez planté d'excellentes vignes.

אָרֶץ f. Desir, joie, délice: אֶרֶץ חַמְבָּה Jér. 3. 19, une terre de délice; ולמי כל-חמבת ישראל I Sam. 9. 20, et a qui est tout ce qu'il y a de précieux dans Israel? הַכְּהַת נָשִׁים Dan. 11. 37, l'amour des femmes, ou délice des femmes, nom d'une divinité adorée surtout des femmes (?); וַיַּלֶּךְ בְּלֹא חֶמְהָח II Chr. 21. 20, (le roi Jorani) s'en alla, mourut, sans regrets, sans avoir été regretté de personne (ou : après avoir vécu sans joie).

הַמְרוֹת et חַמּרוֹת f. pl. Etat de ce qui est agréable, précieux, délicat: מר חמודות אחוד Dan. 9. 23, car tu es un homme aime (de Dieu), ou un homme d'un caractère excellent; וּבְּחַקְיוֹת 11, 38, et avec des choses précieuses; ובכל חַמְרוֹת מְצְרֵיִם 11. 43, ct de toutes les choses précieuses de l'Egypte;

החיים ביולים 10. 3, du pain agréable au goût, ou des mets délicats.

וְקְיְּתְ (le doux) n. pr. Hemdan, fils de Disan, Gen. 36. 26. דְמְכָּדְ I Chr. 1. 41.

קְּמֵין f. (rac. הַמְּחָ). 1° Chaleur: יְצֵּין Ps. 19. 7, rien ne se cache, ne se dérobe, à sa chaleur. — 2° Le soleil: תְּלָהְיָ תְּשִׁרִ חַנְּיַנְהְ עָאוֹר תַּדְּמָּר מָבּוֹר תַּדְּמָּר מָבּוֹר תַּדְּמָּר מָבּוֹר מָתַרְ Is. 30. 26, la lumière de la lune deviendra comme la lumière du soleil.

I חַבְּח f. (rac. הַּמַּח, const. הַמַּח). Colère, fureur: קשׁרבּ הַמַּח בְּיִבְּיה אַיָּדְר-ִּקּשׁיבּ בַּיבְּית אָרִיף Gen. 27. 44, jusqu'à ce que la fureur de ton frère s'apaise; יחַבְּי בָּיבָּי הַבָּיה Is. 51. 17, le calice de sa colère; בַּיבָּי הַבְּיִח בַּיהְ Deut. 32. 24, la fureur, le venin, des bêtes qui rampent dans la poussière (des reptiles); בַּיבַּיר בְיִהָּשׁ Ps. 58. 5, fureur, venin, du serpent (v. הַבָּיִח).

II תְּמָהוֹן. (pour מְּרְחֹץ.). Crème : תַּרְחֹץ קליבֵר בְּחַמֶּח Job 29. 6, lorsque mes pieds se baignaient dans la crème.

חםואל n. pr. m. 1 Chr. 4. 26.

קמור (v. חָמוּד part.)

חמוטים n. pr. Hamoutal, fille de Jérémie, femme du roi Josias, II Rois 23. 34, 24. 18.

קמול n. pr. Hamul, fils de Perès, Gen. 46. 21; n. patron. קטולי Nomb.

קְּמָּחְ, n. pr. 1° Hamon, ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 28.—2° Hamon, ville de la tribu de Nephthali, I Chr. 6. 61.

אָרָחְמָץ m. (rac. יְהָמֵץ). L'opprimé, ou l'oppresseur: אַשְּׁדּוּ Is. 1. 17, fortifiez, assistez, l'opprimé; ou: ramenez dans le droit chemin, dans la bonne voie, l'homme violent, l'oppresseur.

ח (rac. הְשַהָּי). Jointure, ou contour: תַּמּנִיקר Cant. 7. 2, les jointures, ou les contours, de tes hanches (v. הְשַׁיִם).

יְּשְּׂטֹּבֶר חֲמֹר וְּרֶם: יִּשְׁמֹר חְמֵר חְמֵר חְמֵר הְחַמוֹר Gen. 49. 14, Isaachar est comme un

ane robuste (aux os forts); לְּכֶּלְּשָּׁטֶּר הַיְּחָיּר בְּיִלְּיִּבְּעָּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְיִבְיִר בְיִבְיִר בְיִבְיִר בְיִבְיִר בְיִבְיִר בְיִבְיִר בְיִבְירִי Jug. 15. 16, avec la mâchoire de l'ane (j'ai tué) un tas, un groupe, deux groupes.

חַמוֹר n. pr. Hemor, père de Sichem, Gen. 33. 19.

חֲמוֹרָה f. Tas, foule, groupe; duel חֲמוֹרָה (v. חֲמוֹרָה (v. חֲמוֹר (v. חֲמוֹר (v. חַמוֹר).

מל אַשָּׁר : (חָם C. בּלְ אַשָּׁר (v. בּחָה): מּלְ אַשְּׁר אָר הְשִּׁרְה עָּרְה אָר הְשִּׁרְה אָר הְשִּׁרְה אָר הְשִּׁרְה אָר הְשִּׁרְה אָר הְשִּׁרְה אַר הְשִּׁרְה עָּרְה אָר הְשִּׂרְה עָּרְה אָר בּעִירה אָר Ruth, 2. 11, tout ce que tu as fait à l'égard de ta belle-mère (de la mère de ton mari).

bộn m. Un des animaux impurs, Lév. 11. 30, espèce de lézard ou de limace (?).

קְּמִיץ adj. Salé: בְּלֵּל חָמִרץ רֹאבֵלה Is. 30.24, ils mangeront une pature salée; selon d'autres, du fourrage pur ou fort, gras.

תובישים et יוֹם ה. (fém. הישה et יוֹם היה m. (fém. הישה nomb. ord. Le, la cinquième jour; בְּיִבְּישׁים Gen. 4. 23, la cinquième partic (un de cinq).

קרְרָּלְה f. Compassion, miséricorde: בְּרָבְּיֹח קּבְּרְת קַבְּרִים Gen. 19. 16, par la miséricorde de l'Éternel pour lui; בְּבִּיְרָבְיּה ווּא נְאָלָם Is. 63. 9, dans son amour et dans sa clémence il les a rachetés.

בּיְתָים (fut. בּיִרָים, בּיְתָּים בּיִרְנָּים chauffer (v. בַּיִרָם: צִּיבֶּים בַּיִרְ Exod. 16. 21, et lorsque le soleil était chaud, que la chaleur du soleil était venue; יְבִירִים: Is. 44. 16, j'ai chaud, j'ai vu,

senti, le feu; בּיִרְיבָּאָ 44. 16, aussi (en même temps) il se chauffe. Inf.: ביִּרִים בּיִרִּים פּרִים פּיים פּרִים פּרים פּרִים פּיים פּרִים פּרִים פּרִים פּרִים פּרִים פּיים פּיים

Niph.: רְּלֵשְׁרָדְיׁ בְּיִרְיׁם Eccl. 4. 11, mais un homme seul comment aura-t-il chaud? comment s'échauffera-t-il? בְּלֶם רֵדְעָּהְיּ Osée 7. 7, tous sont brûlants, ont des passions ardentes (ou ces deux futurs sont une 2° forme du Kal). Part.: רְבִּיִבְּיִים בְּאֵלִים Is. 57. 5, vous qui êtes enflammés de passions impures sous les arbres, ou pour les idoles (plur. de אֵרֵל ou de אַרֵּל).

Pi.: קַבֶּל-צָקֶר מְחַתֵּבּר Job 39. 14, et elle fait réchauffer ses œufs dans la poussière, le sable.

Hithp:: אָפָשֶׁר רְּחְדְשָׁר Job 31. 20, et il s'est réchauffé avec la toison de mes brebis.

אָרָת m. (seul. pl., rac. מָּחָ, v. תְּשָׁת soleil). Images, ou statues, consacrées au soleil: תְּרַכְּיִלְי אָרִרְתְּשָּׁנִיכָּט Lév. 26. 30, je ruinerai vos statues consacrées au soleil; תְּחַשְּׁנִים בּיִנְם II Chr. 34. 4, et il fit abattre les statues du soleil.

סְּטְּיִל (fut. סְּטְיִים Faire violence, nuire, violer, détruire, rejeter : וְדוֹטָאַרי ימים נקשו Prov. 8. 36, mais celui qui me manque (qui ne me trouve pas) se nuit à lui-même; אָכְיר הַּדְשׁליה Job 21. 27, et les jugements injustes dont vous m'accablez, ou : la malice avec laquelle vous m'accusez de violence, d'injustice; מְמְסוּ תוֹרָתִי Ez. 22. 26 (les prêtres) ont violé ma loi; וַיַּחָמֹם בַּגַּן שָׁכוֹ Lament. 2. 6, il a détruit sa tente comme un jardin, comme on arrache les plantes, les arbres, d'un jardin ; ou : il a renversé sa demeure, Sion, (בָּסְכַּח גַּן) comme une cabane dans un jardin; יַרְיִמֹס בְּוַמֶּן תְּסְרוֹ Job 15. 33, il rejettera,

comme la vigne, ses raisins aigres, encore verts.

Niph: נְּקְמְסוּ צְּקַבְּיִךְ Jér. 13. 24, tes talons, tes pieds, ont été violemment dépouillés.

DOM m. (suff. יְמְיִם, plur. יְמְיִם, Violence, injustice, vol: מָּדִיבֶּלְאָח תָאָבֶץ, Gen. 6. 13, car la terre est remplie de violence, d'iniquité; אָבָּטְר 149. 5, des armes de la violence; מַאִישׁ חָפָטִר 140. 2, (délivre-moi) d'un homme violent; עַר הָיָבָט 140. 23. 1, un témoin audacieux, c.-à-d. faux.

רְיִם ([ut. רְיִבְיִהְ, inf. הִצְּיִחְ, 1° Etre acerbe, aigre, salé (de la רְיִבִּיהָ, פֹּר לֹא רְיִבִיי, פֹּר לֹא רְיִבִיי, נְיִבְּיִי, וּפִּרְ בֹּרְיּבִיי, פֹּרְ לֹא רְיִבִיי, פֹּרְ לֹא רְיִבִיי, בֹּרְיִּבְיִי, בֹּרְיִּבְיִי, בֹּרְיִּבְיִי, בַּרְיִּבְיִי, בַּרְיִּבְיִי, 12. 34, avant qu'elle futlevée; יְרִיבְיִבְיִי, בְּיַבְיִי בַּרְיִבְיִי, Osée 7. 4, depuis le pétrissage de la pâte jusqu'à sa fermentation. — 2° Etre d'une couleur forte, vive: בְּיִבְיִּרִים Is. 63. 1, part. pass., (rouge de vêtements) avec des habits rouges (de sang, ou : des habits de pourpre). — 3° Au fig. Etre violent (v. בַּיִבְּיִּרִים - 3° Au fig. Etre violent (v. בַּיִּבְיִּרָּיִם - 1. 4, de la main de l'homme injuste et violent.

Hithp.: בֵּר רְחְדֵמֵּץ לְבָבִר Ps. 73. 21, car mon cœur fermentait, était rempli de colère, d'amertume.

רְטֵּחָ subst. et adj. m. 1° Pain fermenté: מָל־אֹבֵל הָתֵּין Exod. 12. 15, quiconque mangera du pain fermenté (avec du levain); הַשְּלְינִיקְי Lév, 23. 17, adj., (les pains) seront cuits, fermentés, avec du levain. — 2° Violence (v. סְּחָר): הַיְמִי הִינְיתְ הַתְּמֵין Amos 4. 5, et (faites) s'envoler en fumée, c.-à-d. offrir vos sacrifices d'actions de graces provenant de violence, ou présentés avec colère (v. מְיִמְיִ verbe, 3°), ou מְיִמִין de pain fermenté (ce qui était défendu).

אַרְיּחָ m. Vinaigre: חֹמֶץ בֵּין וְרוֹמֶץ שִׁרָּבּר Nomb. 6. 3, du vinaigre de vin et du vinaigre fait d'un autre breuvage fort; Prov. 10. 26, comme le vinaigre (est nuisible) aux dents.

קְּמֵק Se retirer, s'en aller: דְּרִוּיִר חְמַק Cant. 5. 6, mais mon ami s'était retiré, avait disparu, et avait passé ailleurs.

Hithp:: מֵד־מֶתֵר מְּחְדְשָּׁמִרן Jér. 31. 22, jusqu'a quand seras-tu errante, vagabonde?

אַרָּר בּיִנְיּמִר Ps. 46. 4, ses flots mugiront, se troubleront (v. מִימָר), ou: ses flots s'élèveront, écumeront (v. מְּמָר Ps. 75. 9, et le vin est trouble, plein de liqueurs mêlées; selon d'autres: le vin est fort, ou rouge. — 2° Trans. (de מָּמָר בַּיִּמֶּר Exod. 2. 3, elle l'enduisit de bitume et de poix.

Poalal: מֵצֵי חֲמַרְמֶּרוּ Lament. 1. 20, mes entrailles sont agitées, émues, ou enflammées; פְּנֵי חֲמַרְמֶרוּ מִנִּי־בֶּכִי Job. 16. 16, j'ai le visage enflammé, ou bouffi, à force de pleurer.

קים בּאָכת m. Bitume: בְּמָכֶּה Exod. 2. 3, avec du bitume; יְחָיָה לֶּהָם לַהֹבֶּר הָיָה הָיָה לָּהָם לַהֹבֶּר (Gen. 11. 3, et le bitume leur servit de ciment (v. הַבֶּר וֹיִבֶּר (v. הַבֶּר 1°): 14. 10, des puits de bitume.

קָרָה m. Vin: קָרָם הְשָׁהְּה הְשָׁה Deut. 32. 14, tu boiras le vin le plus pur, et fort rouge (v. בָּם הָשֶּׁר Js. 27. 2, la vigne qui porte le vin.

ימְים et בּיְמֶר, chald, m. Vin : יִּמְבָּי בּימְר, Esdr. 6. 9, le vin et l'huile; יְמָבָּי יַמְבָּי Dan. אָ. 1, il but le vin.

תקר m. 1° Argile, ciment, boue: ואַנְחִטּי תַּחֹמֵּר Is. 64. 7, nous sommes l'argile; בחימר החומר Job 38. 14, elle change comme l'argile pout changer d'empreintes; לְהֹבֶּר Gen. 11.3, ciment, (comme) de ciment(v. קַמָּר; הַנְּצוֹת הוּצוֹת (בחוֹמֶר הוּצוֹת) Is. 10. 6, comme la boue des rues. — 2º Tas, amas: נַיצָבָרוּ אֹתָם תַּמֶרָם חַמֶּרָם Exod. 8. 10, on les amassa en beaucoup de monceaux; הֹבֶּים רֲבִּים Hab. 3. 15, (au travers) de la masse, du mur des eaux puissantes, allusion au passage de la mer Rouge, ou (sens 1°): au travers de la fange, etc. — 3º Nom d'une mesure : אַמֶּינֶה הַתְּמָּרָם הֹמָב Ez. 45. 11, dix bath font un chomer (soit pour mesurer le fruit, soit pour les liquides); v. Ez., chap. 45.

י חַלֶּר (fém. הְבַּחֲמּרְה Grave, important; opposé à אַבּ : תָּחֵמּרְ בַּלָּח כַּבְּחַמּרְה Aboth, et observe un commandement, une loi de peu d'importance, aussi scrupuleusement qu'une autre plus grave, plus essentielle. בַּלְּי הָבֶּר בַּלְ הָבֶּר בַּלְי הָבֶּר בַּלְי הָבֶּר מָשׁ Conclure de mineur à majeur, du léger au grave; à plus forte raison : בְּבִירְהַר Rituel, je suis poussière pendant ma vie, bien plus après ma mort.

וְתְּמְדָּן n. pr. I Chr. 1. 41 (ע. מְמְדָּן).

I אַרְיִם Armer (seul. le part. pass.): Exod. 13. 18, et les enfants d'Israel sortirent (armés) en armes (de l'Egypte), Jos. 1. 14, Jug. 7. 11. (V. שֹׁמָּח 1°, l'aine, endroit à peu près où on ceint l'épée?)

II בְּיבְיּה (de שְׁהֵהְ cinq) Kal inusité. Pi. Lever la cinquième partie: שַּׁהְּדְּיָק מִצְרַיִּה Gen. 41. 34, il lèvera la cinquième partie des fruits de l'Egypte (v. II שַׁבָּה).

רְיִשְׁבֶּח מָלָיִת (const. בְּיבְשׁה f. et הְּשָּׁהָה, הְשָּׁבְּּח m.)
Cinq: בְּיבָשׁה Gen. 47. 2, cinq
hommes; היבָשׁ הַבְּיבָה 43. 34, cinq fois
autant; מָנָי מָר הָנִישִׁר Is. 19. 18, cinq villes.
Cinquante: מְלֵיד מֶּר הָנִישִׁר הַ

rक्ष्मा II Rois 1.9, et il lui envoya un chef de cinquante hommes, avec les cinquante soldats (qui étaient sous ce chef); नृष्ट्रमा १३, et les cinquante hommes.

ינַבְּדוּ צִּבְנֵר מְצִּחְרֵי חַתְּינִית m. Aine: רַיַּבַּדוּ צִּבְנֵר מְצִּחְרֵי חַתְּיִית II Sam. 2. 23, Abner le frappa avec la pointe inférieure de la lance dans l'aine (v. שָּבֶיד יִּין זְּיִי); Talmud, dans la cinquième côte (de מָּבֶין), II Sam. 3. 27, 4. 6, 20. 10.

II לַמְרָשׁה m. La cinquième partie: לְמַרְשׁה Gen. 47. 26, à Pharaon, au roi appartient la cinquième partie, un de cinq (des produits de la terre).

ָם בּיִּבְים (v. בִּיבִים). יְבִיבְישׁר (v. בִּיבִישְׁר).

תְּכְלֵּהְ חַמֵּיִם m. Vaisseau, outre: יַּיְבְלֵּהְ חַמֵּיִם Gen. 21. 15, et l'eau, qui était dans le vaisseau, fut consumée, manqua; const. יַּיִם הַחַיִּחַ 21. 14, et un vaisseau plein d'eau; aussi, selon quelques commentateurs, יַּיִם מַּיִּחַ Osée 7. 5, (ils sont malades) grâce à l'outre pleine de vin (mais selon les autres, par la chaleur, la fureur du vin, v. הַיָּחַ); de même הְּיִבְּיִק חַשֵּׁיִסְ Hab. 2. 15, toi qui (lui) présentes, verses ton outre (pour l'enivrer), ou: qui lui jettes ton venin (ta colère).

תְּחָיְתְּי (forteresse, bourg, de מוֹת mur) n. pr. d'une ville en Syrie: Hamath ou Emath, Nomb. 13. 21; הַבְּח Amos 6. 2, Emath la grande ville; וְאָח־תַּחְמָתִי ; Gen. 10. 18, le Hamathi, fils de Chanaan.

 gracieuse; אָבֶּן־תַּץ, 17. 8, uno pierre précieuse; אָבֶּן חַתֵּץ, 31. 30, la graceest trompeuse.

n n. pr. Hen, fils de Sophonie, Zach. 6. 14.

חלבר n. pr. m. Neh. 3. 18.

תְּבָּה (grace) n. pr. Hanna, mère de Samuel, I Sam. 1. 2.

קוֹם (initié ou initiant) n. pr. 1° Henoch, fils de Cain; aussi une ville qui portait son nom, Gen. 4. 17. — 2° Henoch, fils de Jared, Gen. 5. 18. — 3° Henoch, fils de Ruben, Gen. 46. 9. — 4° Henoch, fils de Midian, הַבָּק Nomb. 26. 5.

የነር (gracieux) n. pr. 1° Hanon, roi des Ammonites, Il Sam. 10. 1. — 2° Néh. 3. 30. — 3° Néh. 3. 13.

מנון adj. (rac. קונן). Gracieux, clément: אֵל רַחוּם וְחַנּוּן Exod. 34. 6, Dieu miséricordieux et clément; ביינון וְרַחוּם Ps. 112. 4, (Dieu est) clément, miséricordieux et juste.

קנות f. Tente, boutique: פֵּי בָא יִרְמְיָתוּ אַל־בֵּית תַבּוֹר וְאֶל־תַּחְנִיתוּ Jer. 37. 16, lorsque Jérémie fut venu dans la prison, qui était en dedans des boutiques (selon les autres: et dans les cachots); הרונות מונים Aboth, (la boutique) le marché est ouvert. De la

ት ነነነፓ Aboth, celui qui tient boutique, marchand, mercier.

תְּלֶּטְים m. pl. (rac. הָנֵים). Embaumement: יְמֵי הַיְתְּנְטִים Gen. 50. 3, les jours employés à l'embaumement.

וְלְטִין chald. m. pl. Froment: וְצַּרִּר הַנְּמִין מּוֹרִין מְאָח Esdr. 7. 22, du froment cent (chaurs) mesures.

רְצְּיֵאֵר (la grâce de Dieu) n. pr. 1° Hanniel, fils d'Ephod, chef de la tribu de Manassé, Nomb. 34. 23. — 2° I Chr. 7. 39.

קנְיךְ m. (rac. קינְקר). Qui est initié, expérimenté, éprouvé : יַּיֶּרֶם אֶּדְ־חַנִּיכִיי Gen. 14. 14, il arma ses gens les plus aguerris, les plus braves.

קְנִינְה f. (rac. יְחָנֵן). Grace: אֲשֶׁר לֹא־אָפֵן Jér. 16. 13, de sorte que je ne vous accorderai pas de grace, de repos.

וְתְּיִתְיּתְיּ (rac. רְתְּיָח). Lance: רְתַּיְתְּיִּלְּאֵלּל I Sam. 18. 11, et Saül avait la lance à la main; יְתַּיְתִּית מַאַחַרִיּר בּיִבְּאַרִּל I Sam. 2. 23, et la lance lui sortit par derrière, c.-à-d. le perça; plur. מַתְּיִרִים II Chr. 23. 9, les lances, et וַתְּיִרְתִּים Is. 2. 4, et leurs lances.

קלה לַנַּעֵּר : Prov. 22. 6, instruire בֵּלְּמָּר Trov. 22. 6, instruis, habitue, l'enfant selon sa manière, d'après ce qu'il sera capable d'apprendre et de pratiquer, ou: dans sa voie, ses manières, pour qu'il sache se conduire.

2º Inaugurer: אָשֶׁר בָּנָח בַּנִית בָּנִית בַּנִית בַּית בַּנִית בַּנִית בַּיִית בָּית בַּיִית בַּית בַּנִית בַּנִית בַּנִית בַּנִית בַּנִית בַּית בַּיִית בַּנִית בַּית בַּית בַּנִית בַּית בִּית בִּית בִּית בַּית בַּית בַּית בְּית בַּית בַּית בַּית בִּית בַּית בִּית בִּית בַּית בַּית בִּית בִּית בִּית בַּית בִּית בַּית בִּית בַּית בִּית בִּית בַּית בַּית בִּית בַּית בַּית בַּית בִּית בִּית בַּית בַּית בַּית בִּית בַּית בַּית בִּית בַּית בַּית בִּית בִּית בִּית בַּית בַּית בַּית בַּית בַּית בַּית בִּית בִּית

לְבֶּרָה f. (rac. בְּחָיָה). Inauguration, dédicace בַּחַיְבָּה Nomb. 7. 11, pour la dédicace de l'autel; aussi les

dons et sacrifices offerts pour la dédicace: תַּקְרִיבּוּ חַוּמָאִים אַרּ חֲיִבְּיִח חַנְּיִבּוּ חַוּנְאַים אַר חַנְּיִבּוּ חַנְּיִבּוּ חַלְּיִבּוּ חַלְּיִבּוּ חַלְּיִבּוּ חַלְּיִבּוּ חַלְּיבּוּ חַלְּיבּוּ חַלְּיבּוּ חַלְּיבּוּ חַלְּיבּוּ חַלְּיבּוּ חַלִּיבּוּ חַלְּיבּוּ חַלְּיבּוּ חַלְיבִּי חַבְּיִר חַבְּיִּר חַבְּיִיבְּי חַיְּבְּיִבְּי חַיְּבְיִיבְּי חַיְּבְיִיבְּי חַיְּבְיִיבְּי בְּיִבְּיבִּי חַיְּבְיִיבּי חַיְּבְיִיבּי חַבְּיִיבְּי חַבְּיִבְּי חַבְּיִיבְּי חַבְּיִבְּי חַבְּיִיבִּי חַבְּיִיבְי חַבְּיבִּי חַבְּיבִּי חַבְּיִיבּי חַבְּיבִּי חַבְּיבִּי חַבְּיבִּי חַבְּיבִי חַבְּיבִּי חַבְּיבִי חַבְּיבִּי חַבְּיבִּי חַבְּיבִי חַבְּיבִי חַבְּיבִי חַבְּיבִי חַבְּיבִי חַבְּיבִי חַבְּיבִי חַבְּיבִי חַבְּיבוּ חַבְּיבִי חַבְּיבִי חַבְּיבוּ חַבְּיבִי חַבְּיבוּ חַבְּיבוּ חַבְּיבוּ חַבְּיבוּ חַבְּיבוּ חַבְּיבוּ חַבְּיבוּ חַבְּיבוּ הַיְבְּיבוּ חַבְּיבוּ חַבְּיים חַבְּיבוּ חַבְּיבוּ חַבְּיבוּ חַבּיוּ חַבּיים חַבְּיבוּ חַבּיים חַבְּיבוּ חַבּיים חַבְּיים חַבְּיבוּ חַבּיים חַבּיים חַבּיים חַבְּיבּים חַבּיים חַבּיים חַבְּיים חַבְּיבּים בּיוּים בּיוּבּים בּיוּבּים בּיוּים בּיוּ בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיוּבּים בּיּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיוּבּים בּיים בּיבּים בּיוּבּים בּיים בּיבּים בּיים בּיבּיים בּיוּבּים בּיים בּיבּיים בּיבּיים בּייבּים בּייבּיים בּייבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיוּים בּיבּיים בּייבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיוּבּיים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּיבּיים בּיוּבּיים בּייבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּייבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבְיבְיבִיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים ב

"man La fête qu'on célèbre en mémoire des victoires des Macchabées, et des miracles lors de la dédicace du temple faite par eux; elle commence le 25 du mois de kislew et dure huit jours.

הלְכָּה chald. f. Méme signification : Dan. 3. 2, de venir à l'inauguration de la statue; הְינָתֵּח בֵּירִת בַּירוּ Esdr. 6. 16, la dédicace de ce temple.

תְּנְמְאֵל n. pr. Hanameel, fils de Sellum, Jér. 32. 7.

אָנְמָל Gelée, frimas: יְשִׁקְמִּיְתֵם תַּחָנֶפֶל Ps. 78. 47, (il perd) leurs sycomores, ou figuiers, par la gelée, le frimas (selon d'autres: une espèce de sauterelle, ou la fourmi).

193

חנף

cordés, donnés, à ton serviteur; יְהְיַנְיִקּדְּ Ps. 119. 29, et accorde-moi ta loi, accorde-moi la grace de me faire aimer et suivre ta loi; יְחַנִּיִרְי לְּבְיֵּ בְּמְיִנִּי Job 19. 17, et à ceux que j'aime, les enfants qui sont sortis de moi; selon d'autres: יְחַיִּנְיִי inf., et mon amour, mes caresses, (répugnent) à mes enfants; בַּחְיַנְיְבָּוּ Is. 30. 18, pour vous faire miséricorde; בּחַרְיִי מִבְּיִי Ps. 77. 10, Dieu a-t-il oublié de faire grace? בּחַיִּי בַּחָיִנְיִ Jug. 21, ayez pitié de moi? בּיִינִי בַּחָי Jug. 21, gaites-leur grace à cause de nous, ou: accordez-les-nous (ces femmes).

Niph.: מַדְּינֵיתְּמְ מְבֹּאֹ־לָּהְ תְּלָּרִם Jér. 22. 23, que tu seras digne de pitié, lorsque tu seras attaquée par des douleurs! ou: seras-tu encore gracieuse, belle,

lorsque, etc.?

Pi. Faire grace, rendre doux, gracieux: בְּיִחְנֵּהְ מִי (p. בְּיִחְנָהְ Ps. 102. 14, car il est temps de lui faire grace, d'avoir pitié d'elle (Sion); בְּיִחְנָהְ Prov. 26. 25, quoiqu'il rende sa voix douce, gracieuse, ou suppliante (v. Hithp.), ne te fie pas à lui. (Selon Kimchi, יחַיִּחְ est également l'impér. du Pi., v. Kal.)

Po.: ינְיִדים אַשְׁרָיד (הְּמְּדִּים cheth.)
Prov. 14. 21, mais qui a compassion
des humbles, ou qui est charitable aux
pauvres, sera bien heureux; יְאָדִידְעָּמָרָה Ps. 102. 15, et ils ont compassion
de sa poussière, ou : ils aiment la pous-

sière, la terre de Sion.

Hoph. Étre gracié, trouver grace: בְּיִלְיכֵּר צֶּּרֶי וווווי Is. 26. 10, l'impie est-il gracié, trouve-t-il grace? il n'apprend cependant pas la justice, ou: l'impie mérite-t-il la grace, lui qui n'a pas appris à être juste? לֹאִריְרֵוּן בְּעֵייִנִי רַבְּיוּוּ Prov. 21. 10, son prochain ne trouvera pas grace devant lui.

Hithp. Implorer la grace, la miséricorde; suivi de לְּיִי בְּיִלְּיִי Job 19. 16, je le prie; לְּיִרְיִתְּיִלְּי Esth. 4. 8, de l'implorer; de אָלִייִי אָל Deut. 3. 23, j'implorai l'Eternel; אַלִּים Gen. 42. 21, lorsqu'il nous im-

plorait; de רְבָרֵי אֵלָּה אָשְׁר רִיְחִתְּנְנְתִּי : לִּמְנֵי הַ לְּמְנֵי רֶי I Rois 8. 59, ces paroles de supplication que j'ai adressées à l'Éternel.

וְבֵּינְיקְהְ בְּמְדֵּוֹן צְנְיֵן. Étre miséricordieux, charitable: יַצִּירָן בְּנָין Dan. 4. 24, (rachète) tes iniquités en exerçant la miséricorde, la charité, envers les pauvres.

Ithpa. (v. יַנוּק Hithp.): אַרָּהַהּיִּא רּשָּהַ הַּתְּאָל 6. 12, il priait et implorait son Dieu.

같다 n. pr. Hanan, fils de Maacha, I Chr. 11. 43. Et plusieurs autres, Esdr., Néh.

לְבָּלֵל n. pr. d'une tour: מְּנְבֵּל la tour d'Hananéel à Jérusalem, Jér. 31. 38.

ነንር n. pr. 1° Hanani, père du prophète Jéhu, I Rois 16.1. — 2° Hanani, frère de Néhémias, Néh. 1.2.

תְּנְיְרָה (aimé de Dieu) n. pr. 1º Hananiah, fils d'Azur, faux prophète, Jér. 28. 1. — 2º Hananias, ami de Daniel, nommé en chaldéen Sidrach, Dan. 1. 6, 7.

Dạṇ n. pr. Hanes, une ville en Egypte (chez les Grecs Héracléopolis), Is. 30. 4.

לְּחָלֶּהְ (fut. בְּרֵיהַ 1º Se souiller, se corrompre: תְּהָּרָעְ בַּרְיהַים Ps. 106. 38, et le pays se souilla par le sang versé, les meurtres; בְּרֵיה וַם־נְּבָי וַבְּרִי וְבִּי וְבְּיִי בְּיִרְ בַּרְיִים בְּיִרְ בַּיְרָים בְּרָי וְבְּיִי בְּיִי וְבְּיִי בְּיִי וְבְּיִי בְּיִי וְבְּיִי בְּיִי וְבִּיִי וְבְּיִי בְּיִי בְּיִי וְבְּיִי בְּיִי וְבְּיִי בְּיִי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּי וְבִּי וְבִיי וְבִּיי וְבִּייִי וְבִּיִי וְבִּייִי וְבִּיִי וְבִּייִי בְּיִי בְּיִי וְבִּייִי בְּיִי וְבְּיִי וְבִּיְיִים בְּיִי וְבִּיי וְבִּייִים בְּיִי וְבִּייִים בְּיִי וְבִּייִים בְּיִי וְבִּייִים בְּיִים בְּיִי וְבִּיִים בְּיִי וְבִּיִים בְּיִים וְבִּייִים וְבִייִים בְּיִים וְבִּייִים וְבִּייִים וְבִּייִים וְבִּיִים וְבִּיים בְּיִים וְבִּיים וְבִּיים בְּיִים וְבְּיִים בְּיִים וְבִּיים וּבְּיִים בְּיִים וְּבִּים בְּיִים בְּיִים וְּבְּיִים בְּיִים וְבְּיִים בְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבִּיִים וְּבְּיִים וְבְּיִים וְּבְּיִים וְּבִּיים וְבִּים וְבִּים בְּיִים וְבְּיִים וְבְייִים וְּבִּים וְבִּים וְבִּים בְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְיִים וּבְּיִי בְּיִים בְּיִים וְבְּיִים וְּבְיִים וְבְּיִים בְּיִים בְּיוֹי בְּיִים בְּיִים בְּיוּב בְּיבְיים בְּיבְּיים בְּיִים בְּיבְיים בְּיִים בְּיִבְּיים בְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיים בְּיבְיים בּיים בְּיבְּיים בְּיבְיים בְּיבְּיים בּייבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְיים בְּיבְּיים בְּבְייִים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיי בְּבְייִבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּבְיים ב

Hiph. Rendre impur, souiller, corrompre, séduire: ילא־תַּהְנִישׁוּ אָז־רָאָבֶץ Nomb. 35. 33, vous ne devez pas souiller la terre; בְּהַלְּפִוֹית בַּתְּלַפְוֹית Dan. 11. 32, il séduira par des flatteries.

קנף adj. Impie, hypocrite: בְּלֵּה חָנֵרְּ Is. 9. 16, tous sont impies et méchants; בִּרֹבּא Job 13. 16, car aucun hypocrite n'osera parattre devant lui.

אָר m. Impietė, hypocrisie: אָצָשׁוֹים m. Impietė, hypocrisie

min Is. 32. 6, pour faire de l'hypocrisie, commettre des impiétés.

កម្មវិញ f. Hypocrisie , corruption : កម្មវិញ កុំនុះ Jér. 23. 15, la corruption s'est répandue.

רְיַנְי Kal inusité. Niph. S'étrangler: par II Sam. 17, 23, il s'étrangla,

Pi. Etrangler, égorger; אַקרְאַרָּאָר, Nah. 2. 13, le lion étrangle, égorge (des bêtes), pour en nourrirses lionnes.
• אַרָּ חַיּיָּר m. Strangulation, Rituel.

n. pr. Hanathon, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 14.

אַרָּק Kal inusité. Pi. Imputer à honte, insulter: אַפָּט הְיִּהְשָּׁהְ Prov. 25. 10, pour que celui qui l'entend ne vous insulte, ne t'en fasse des reproches (v. יְּסָרְ 2°),

Hithp. Se montrer bon, misericordieux: עם־הְסִיד תִּיְחְנֵישִּר Ps. 18.26, II Sam. 22. 26, envers l'homme bon, tu te montres bon, misericordieux (v. הַחָּקַר).

רְסְרֵּר תּ (suff. מַסְרָּר). 1° Amour, bonté, saveur, grace, miséricorde, piete : יָדָשִׂיתָ עִּנְּדִי הֶסֶר נַאָּבֶת Gen. 47. 29, que tu exerceras à mon égard la bonté et la fidélité; אַרד־רֶצֶּה אָרד־רֶצֶה דִי II Sam. 16. 17, est-ce là ton amour pour ton ami? רַיָּט אַלָּרוּ חָסֶר Gen. 39. 21, (Dieu) lui concilia la faveur (sit que Joseph fut aimé); פַּח־יַּקר חַסְיּהְ אַלְתִים Ps. 36. 8, o Dieu! que ta grace est précieuse! Plur.: אַיָּה הַרָאשׁנִים Ps. 89. 50, où sont tes anciennes miséricordes ? יָאֵנְשֵׁי־דֶּקֶפֶר Is. 57. 1, et les hommes de piété; וָכַל-חַסָהוֹ בָּצִרץ תַשָּׂנֶת Is. 40. 6, et même toute sa bonté, ou toute sa force, ou sa beauté, est (passagère) comme la fleur des champs.

2° L'opposé du premier. Honte, crime: אָרְיִסְרּ Lév. 20. 17, c'est une honte, un crime; דְּיְסֶרּ לְּאָבֵּרם תְּפָאָר Prov. 14. 34, la honte, la perte des nations, est le péché; selon d'autres, sens 1°: la miséricorde, la charité, qu'exercent les peuples, est une expiation (pour leurs péchés).

¬₽¬ n. pr. m. I Rois 4. 10.

חַחְרָהְ (aimé de Dieu) n. pr. m. I Chr. 3, 20.

רְּטְרָּה (fém. רְּסְרָּה, plur. אַסְרָּה et רְּסְרָּה, fut. רְּסְרָּה, et רְּסְרָּה, plur. אַסְרָּה et רְּסְרָּה, fut. רְּסְרָּה, et רְּסְרָּה, plur. אַסְרָּה et רְּסְרָּה, plur. אַסְרָּה et רְּסְרָּה, plur. אַסְרָּה et רְּסְרָּה, plur. אַסְרָּה et רְּסְרָּה, se réfugier, espérer en , avoir confiance: בְּבֶּלֵּה Jug. 9. 15, reposez sous mon onbrage; בְּבֶּלַה Ps. 36. 8, ils se réfugient sous l'ombre de tes ailes; רְחָסָּה soup, Soph. 3. 12, ils espéreront au nom du Seigneur; בְּבִּלֵּה prov. 14. 32, le juste espère encore en mourant, à l'heure de la mort.

dant de Merari, I Chr. 26. 10.

וְחַחָן adj. (rac. סָחָן). Fort, puissant; אָלוּנְים בּאַלוּנְים Amos 2. 9, qui était fort comme des chênes; יְחָיָה יְחָחֹן לִנְעָה Is. 1. 31, le puissant sera comme de l'étoupe sèche.

החסת ל. (דמכ. הסְהַ). Refuge, confiance: וְהַהְּטָּהִי בְּצְלְבְיִבְּיִרְם לְּכְלְבָּהְי Is. 30. 3, et le refuge sous l'ombre de l'Egypte, votre confiance dans sa protection, sera votre honte, votre confusion.

קְּחָכִיך adj. (rac. יְּהָסִין). Bon. miséricordieux, pieux: יְּהָיִין אַרְיּהִים Ps. 43.1, contre une nation qui n'est pas bonne; יְּהָטִין Ps. 445. 17, Dieu est miséricordieux, ou saint, dans toutes ses œuvres; יְּהָטִין אַרְּהַטִּין Ps. 37. 28, il n'abandonnera pas ses saints, ses pieux adorateurs.

Zach. פֿבַּנְפֵּי וַתְּיִסִידָּה Cigogne: בְּבַּנְפֵּי וַתְּיִסְידָה Zach. 8. 9, comme les ailes d'une cigogne.

קֹחֶיל m. (v. יְחֶסֶיל, Espèce de sauterelle: יְאָשָּׁתְּ זְּשֶׁלְּבֶּם אֹטֶתְ הָּיְחְסִיל Is. 33. 4, vos dépouilles seront amassées comme on amasse des sauterelles; ensemble avec אַרְבֶּה חָסִיל נְּרִי רְחִיָּח: אַרְבֶּּה I Rois 8. 37, quand il viendra l'une, ou l'autre, espèce de sauterelles.

מְים, adj. (rac, חָסֶר). Puissant: בּיד בּידוּהְ חִסִין רָּא Ps. 89. 9, qui est semblable à toi, Dieu puissant.

יף chald. adj. (v. סְּהָ héb., manquer). Manquant: יְחָשָּׁרְהְ חַשִּׁיר Dan. 5. 27, (tu as été pesé dans la balance) et

tu as été trouvé manquant de poids, c.-à-d. trop léger.

קיםל Dévorer: בּר דַהְּקְלָּנֵּי תְאֵרְבֶּּה Deut. 28. 38, parce que les sauterelles le dévoreront.

אָרָחְטָרוּן: Posseder: יְרִיְסְטָרּן: Dan. 7. 18, et ils possederont l'empire; יְרַיְסָנּי מַדְּיטָרן: 7.22, et les saints entrèrent en possession de l'empire ou du royaume.

וְעָתְּה chald. m. (emph. אָסְה). Force, puissance: תְּהָאָא וְהָיִהְיּה Dan. 2. 37, la puissance et la force; אַהְקּהְ הְּקוּר בְּיִלְהְיִּ 4. 27, dans la force, la grandeur, de ma puissance.

קר לא לְעוּלָם: Prov. 27. 24, car la richesse n'est pas éternelle, ne dure pas toujours; might Ez. 22. 25, ils prennent la richesse et les choses précieuses; la הֹפֶן יְשׁוּשׁׁה Is. 33. 6, un trésor de salut, un grand salut.

ገደባ Ecailler, éplucher (v. ነውጣ). Ex. unique, part. pass. du Pi. avec redoublement de la 2º lettre radicale, ou racine de quatre lettres: בּשְּׁחָשְׁיִם Exod. 16. 14, quelque chose de fin, menu, et comme écaillé, épluché; selon d'autres: et de forme ronde.

קְּמְתְּדֵּין הַי מְסְתְּדִין chald. m. Argile: הְסְתָדִין הַי Dan. 2. 33, et en partie d'argile (2. 34, אַפְּטָהָ).

יַּטְלּמרי (fut. יְּהְוּמַרי, plur. בַּיְקּפרי) Etre

privé, manquer de quelque chose, diminuer, manquer: לא־תַּחָסָר כל בַּה Deut. 8.9, tu ne manqueras de rien dans ce pays; וְרֹרְשֵׁי רֶי לֹא־רַחְסְרוּ כָּל־טוֹב Ps. 34. 11, mais ceux qui cherchent l'Eternel ne seront privés d'aucun bien; ייַר רֹּיצַר לא אַחָסָר 23. 1, Dieu est mon pasteur, je ne manquerai de rien, je ne souffrirai pas de privation ; וַיַּרְּוֹּכְרוּ הַשַּׁרָם Gen. 8. 3, les eaux diminuèrent; 147 מלוה וחסור 8. 5, (les eaux) allaient en diminuant; וצַּנְּתָת חַשֵּׁמֶן לֹא חָסֵר I Rois 17. 16, l'huile du vase ne diminua point; יַשְׁמֶן צַל־ראֹשְׁהְ אַל־רֶחְסָר Eccl. 9. 8. que l'huile sur ta tête ne manque point, ne néglige pas de te parfumer la tête; אַל־רָּדְוֹסֵר דַשְּׁנָג Cant. 7. 3, où le vin ne manque pas.

קֹמֵר adj. (v. קּמִר verbe). Manquant, étant privé de : קּמִר פְּמִר מָּמִר מָּמִר מָּמִר מָּמִר מָמַר מָמִר מָמַר מַמַר מַמַר מַמַר מַמַר מַמַר מַמַּר מַמַר מַמַּר מַמַר מַמַּר מַמַר מַמַּר מַמַר מַמַר מַמַּר מַמַּר מַמַּר מַמַּר מַמַּר מַמַּר מַמַּר מַמַּר מַמַּי בַּכּבּ בּכּוֹב 6.2, et à qui rien ne manque (pour son ame) de tout ce qu'il désire; מְיִמֶּר מַר מַב זון Sam. 3. 29, et qui manque de pain; בְּתַּר בְּלָר מָיִ Prov. 6. 32, qui est dépourvu de sens. Subst.: בַּתַּמַר-בַּב 10. 21, par manque de cœur, de sens.

קסף m. Privation, pauvreté: וְלֹאִ־יֵדֵע Prov. 28. 22, il ne sait pas que la pauvreté l'atteindra; בְּּדְּהָפֶר וּבְּבָפֶּן Job 30. 3, avec la pauvreté et la faim.

קלות m. Manque, disette: בְּהִיּסֶר כּל Deut. 28. 48, dans le manque, le besoin, de toutes choses; רְהֹסֶר לָּהָים Amos 4. 6, et une disette de pain. חַרְחַ (privation) n. pr. m. II Chr. 34. 32.

קְּרְרְוֹלְ לֹאִ־רְּנְבֵל . Ce qui est défectueux, fautif, ou dépourvu de sens : יְחָסְרוֹן לֹאִ־רְּנָבֵל Eccl. 1.15, et ce qui est défectueux, fautif, ne peut pas être compté; ou: ce qui manque ne compte pas; ou: le nombre des insensés est infini.

אַרָּבי : יוּחָם Adj. (rac. מְחָבַּק). Pur : קּהָבּר Job 33. 9, je suis pur, innocent.

אַלָּחָ Cacher. Pi. Nier, contester: II Rois 47. 9, les enfants d'Israel ont, contre la vérité, contesté des choses à Dieu, c.-à-d. lui ont contesté la connaissance des hommes et de leurs actions; selon les autres: ils firent en secret des choses contre Dieu, ou : ils dirent des choses offensantes contre Dieu. En tous cas, c'est le même que הַּחָּהַ, sinon ce verbe même (v. הַהָּהָ).

קְּתָּפּר רֹאשָׁם: Couvrir, envelopper: רְיְתְּפּר רֹאשָׁם: Jér. 14. 3, ils ont couvert leurs têtes (dans leur honte, leur douleur); אָבֵלּ בְּאַבְּר רַאָּבִי הַבְּר הַּבְּר בְּאַבְּר הַבְּר בְּאַבְּר הַבְּר בְּאַבְר הַבְּר בְּאַבְר הַבְּר בְּעָבְר הַבּר בּאַבּר הַבְּר בְּעָבְר הַבּר בַּעְבָּר הַבְּר בְּעָבְר הַבּר בַּעָבְר הַבּר בַּעָבְר הַבּר בַּעָבְר הַבּר בַּעָבְר בְּעַבְר בְעַבְר בְּעַבְר בְעַבְּר בְּעַבְר בְעַבְּער בַּעַבְּר בְּעַבְר בְעַבְּר בְּעַבְּר בְּעַבְּר בְעַבְּר בְּעַבְּר בְעַבְּר בַעְבַּר בַּעַבְּר בַעְבְּר בְעַבְּר בְעַבְר בְעַבְּר בְּעַבְּר בְעַבְּר בְּעַבְּר בְּעַבְּר בְּעַבְּר בְּעַבְּר בְּעַבְּר בְּעַבְּר בְּעַבְּר בְּעַבְיבְּיב בְּעַבְיבְּר בּעַבְּיב בְּעַבְיבְּר בּעִבְּיב בְּעַבְּיב בְּעַבְיב בְּעַבְיב בְּעַבְּר בְּעַבְיב בְּעַבְיב בְּעַבְיב בְּעבּבְיב בּעַבְּיב בּעבְּב בּעבְּב בּעבּיב בּעבְּבְיב בּעבּב בּיב בּעבּב בּעבְּב בּעבְּבְיב בּעבּב בּעבּב בּעבְּב בּעבּב בּעבּיב בּעבּב בּעבְב בּעבּב בּעבְּב בּעבּב בּעבְב בּעבְּבְיב בּעבּב בּעבְבּיב בּעבְבּיב בּעבּב בּעבְבּיב בּעבְבּב בּעבְבּב בּעבְב בּעבְבְּב בּעבְבְיב בּעבְבּב בּעבְבְּב בּבְּב בּעבְבְּב בּבְּב בּעבְב בּבְבּב בּעבְב בּבְבּב בּבְבּב בּבּב בבּבּב בּבּב בּבּב בבּב בּבּב בּבּב בבּב בבּב בבּב בבּבּב בבּב בבּב בבּב בבּב בבּב בבּב בבּב בבּב בבּבּב בבּב בבּב בבּב בבּב בבב בבב בבב בבב בבב בבב ב

Pi.: אָפְּרִי בְּרִינְיִים חַּמָּח II Chr. 3.5, il fit couvrir de bois de sapin; רַיִּבְּיָּהְ אָרִדְּ; 3.7, il fit couvrir la maison; בּיִבְּיִהְ 3.8, il le couvrit d'or pur (אָנְהָיִיִּאָרְ II Rois 17.9, v. אַנָּהָיָ).

기위지 n. pr. m. I Chr. 24. 13.

וֹחָלָּי (fut. יוֹשְתָּים) Se hater (surtout par

peur), fuir; aussi craindre: פּרָפּתְּהְּ לָּטָּטּ II Sam. 4. 4, comme elle se hatait de fuir; אָנִי אָמֵרְהִי בְּתְּפִיִי Ps. 116. 11, j'ai dit dans ma précipitation, ou dans ma fuite; הַיְּמְיָבְ II Rois 7. 15, dans leur fuite; אַנְיִבְּעָלְ כָּאָרַ לֹא בַּיְחִמִּינ Job 40. 23, il engloutira, absorbera, un fleuve sans se hater, tranquillement, sans rien craindre; אַל־הַּחְדָּאָר וְאַל־הַחִירְאַר וְאַלּבּחִרְאָר וְאַלּבּחִרְאָר וְאַלּבּחַרְאָר וְאַלּבּחַרְאָר בָּאַר בַּחַרְאָר. 20. 3, ne craignez pas et ne vous effrayez pas, ou ne fuyez pas.

Niph. (même sens): מֶּשְׁהֵּל לֶּכֶּיִת מִּשְּׁהֵי I Sam. 23. 26, (David) se hâtait de s'en aller, de fuir, craignant Saul; בְּבְדֵּלוּ נֶּדְשְׁהַי Ps. 84. 6, ils se sont troublés et ont fui; בְּבְּתְּלוּ נַבְּיִקְרוּ בַּיִּתְּמָוּרְ בָּיִתְּמָוּרְ בָּיִתְּמָוּרְ בָּיִתְּמָוּרְ בַּיִּתְּמָוּר בַּיִרְ מַּרְרִי בַּיִרְ בַּיִּתְּחָר. ala voix de ton tonnerre ils s'effrayent.

תְּפְּוֹין m. Précipitation, fuite: פָּר בְּחְשָּוֹין רָצָאתְ Deut. 16. 3, car tu es sorti (de l'Egypte) avec précipitation; פָּר לֹא; Is. 52. 12, vous ne sortirez pas en tumulte, avec précipitation.

fils de Benjamin, Gen. 46. 21. — 2° I Chr. 7. 12.

ንምን n. pr. Hophni, fils du prêtre Eli, I Sam. 1. 3.

קפּף (v. הַּחָּהְ) Couvrir, protéger: בּלְרוּ מֶּלִרוּ מֶּלִרוּ בְּלִרוּ מָלִרוּ בָּלִרוּ מָלִרוּ בָּלִרוּ מָלִרוּ בּלְרוּוֹם Deut. 33. 12, il plane sur lui, il le protége tout le jour.

אַס יְשֵּׁין בְּּעֹי בֵּי Nomb. 14. 8, si Dieu nous est favorable, nous aime; aussi avec l'acc. מַידְּקָשְׁן הְיִסְדְּ הַּאָּא Mich. 7. 18, car il aime la miséricorde.

2º יַרְשֹּלְץ וְנְבֵּר כְּמִר־אָּרָז Job 40. 17, sa queue se raidit comme un cèdre, ou : il remue, tourne vite, sa queue forte, grande comme un cèdre (pour יְּבִּידִּ, v. יְבִיּהָם).

ץ מּלַן. verbal. Voulant, désirant: אָבָּין adj. verbal. Voulant, désirant: אַבָּין אַבָּין I Rois 21. 6, si tu le veux; אַבְּין אַבָּין Mal. 3. 1, (le messager de l'alliance) que vous désirez; אַבְּיָלָין I Chr. 28. 9, et avec une âme zélée, une pleine volonté.

יַּוְּלָּאָי m. (avec suff. הָּלְּאָר, pl. הַיְּלָּאָר). וי Désir, affection, plaisir: אָם־אַּכְנַע Job 31. 16, ai-je refusé aux pauvres leur desir, ce qu'ils demandaient? בְּחַנְיֵת דֵי הַמְצוֹ Ps. 1. 2, (mais) qui met son plaisir, toute son affection, dans la loi du Seigneur. -2º La chose désirée, précieuse : -יָבַל אַ יִשְׁוּדּ־בָּח Prov. 3. 15, et tout ce que tu as de précieux ne peut pas lui être comparé ; לָאַבְנֵי־תַּמֶץ Is. 54. 12, en des pierres précieuses; בְּרַבְּשִׁים לָכַל ריבים Ps. 111. 2, (elles sont) recherchées, méditées, (par ceux qui y trouvent) tous leurs désirs, ou tout ce qu'il y a de plus précieux pour eux; selon d'autres, adj.: (par tous ceux) qui les désirent. - 3° Chose, affaire, objet: ישר לכל־חַפָּץ Eccl. 3. 1, et un temps à chaque affaire; וַתַּפֶּעְ דֵי בְּיָדוֹ וּבְּלָּח Is. 53. 10, la (chose) cause, ou la volonté de Dieu, réussira dans sa main; מְנְצבוֹא הַלְּצְהָ Is. 58. 13, de ne pas t'occuper de tes affaires.

קרְצִירְכְּה (mon plaisir en elle) n. pr. Haphsi-bah, mère du roi Manassé, II Rois 21. 1.

בּי דְּמַבְּרִבּי : 1° Creuser (fut. יְּדְמַבְּר (fut. יְּדְמַבְּר (fut. יְּדְמַבְּר (fut. יְדְמַבְּר (fut. מוּרְבָּבְּר (fut. מוּרָבְּבָּר (fut. מוּרָבְּבָּר (fut. 30, que j'air creusé ce puits; יְמַלְּבְּר (fut. 10. 8, celui qui creuse une fosse y tombera; du pied du cheval : יְדְמְּרָר (fut. 10. 8, celui qui creuse une fosse y tombera; du pied du cheval creuseut la terre. — 2° Approfondir,

explorer, rechercher, reconnaitre: בְּשָׁים Job 39. 29, de là elle contemple, ou guette, sa pature; הַאָּר אַכָּל Jos. 2. 2, pour reconnaitre le pays; בְּיִחְפֶּרְהוּ מָבַּיְנְיִם Job 3. 21, et qui creusent après elle, c.-à-d. qui recherchent (la mort), plus qu'on ne creuse après des trésors.

II בְּוֹלֶ (fut. אמר) Rougir de honte: Ps. 35. 26, qu'ils soient confondus, et qu'ils rougissent tous; וְּחָפְרָה חַלְּבְּנָה Ps. 34. 23, la lune rougira; יְבִּשְׁרָה וְחַלְּבָּה Ps. 34. 6, et leur visage ne sera point couvert de honte; יְחַשְּׁרָה Is. 1. 29, vous rougirez des jardins que vous avez choisis.

Hiph. 1° Intrans. comme Kal: בּרילא זי בּרילא Is. 54. 4, car tu n'auras pas à rougir; לְבָּמוֹן 33. 9, le Liban rougit.—2° Act. Confondre: בַּוְמֵבְרִשׁ וּבַּרְשָׁרִבּיּרָשׁ Prov. 19. 26, un fils infame et déshonorant.

קר. pr. 1° D'une ville, Hepher, Jos. 12. 17. — 2° Hepher, fils de Gelead, Nomb. 26. 32, n. patron. קרים 3° De plusieurs hommes, I Chr. 11. 36, 4. 6.

תְּלְרֵים (deux puits) n. pr. Hapharayim, ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 19.

ַּעְבְּעָת n. pr. Phraon Hophra, roi d'Egypte, Jer. 44. 30.

קַבְּרְפֵּרָה f. Nom d'un animal ou d'un oiseau: בַּחְשֹׁר מֵּרוֹת Is. 2, 20, aux (images) des taupes, de הְשֵׁר animal qui creuse; selon d'autres: d'un oiseau qui rongo les fruits (de הַשֶּׁר et חַיּבָּה).

תְּבֶּשׁלְ Rechercher, fouiller, méditer: Prov. 20. 27, qui recherche, fouille, dans le fond des entrailles, du cœur; בְּבַּשְׁלָּיִה 2. 4, et si tu la recherches comme (on cherche) des trésors cachés; הַּיְּשָּׁלָּיִה Ps. 64. 7, ils cherchent, méditent, des crimes, des méchancetés (contre moi).

Niph. Etre fouillé: אַרְהַ מֶּחְשֵּׁה מֵשֵׁר Chad. 6, comme Esaŭ, c.-à-d. tout ce qui lui appartenait a été fouillé.

Pi. Chercher, fouiller: בְּיִדְּמָשׁ וְלֹא מָבָּא הַ הַּרְאָן Gen. 31.35, il chercha, mais ne trouva point; רְיִדְמָשׁ בְּּיִרְקְּה I Rois 20.6, ils fouilleront dans ta maison; רְיִדְמַשׁ רְּיִדִי, Ps. 77.7, et mon esprit cherche, médite.

Pou. Étre médité, se faire chercher, se cacher: אַרָּטְּיִי שְׁמָשׁ אָרָטְּ Ps. 64. 7, ils ont terminé, achevé, la méditation (le projet) qui a été bien méditée (v. יְרָשָׁיִט יְרְשָּׁשׁ אָרָט ? Prov. 28. 12, quand les méchants s'élèvent, l'homme se cache, ou : on cherche les hommes, on les poursuit, ou : on fouille leurs biens (v. Niph.).

Hithp. (v. Pou.). Se cacher, se déguiser: יַרְּתְּחַמֵּשׁ מְּאֲמֵר עֵּל־עֵּרְנִיר I Rois 20. 38, il se déguisa, se rendit méconnaissable, (en mettant) un voile sur ses yeux; יַרְחָחַמַשׁ מֶּלֶהְ יְשִׂרְאֵל 22. 30, le roi d'Israel se déguisa; יַרְחַחַמַשׁ לָבוּיִשׁי 30. 18, mon habit (ou ma peau) change.

ຫຼືຕຸກ. Méditation, projet. Ps. 64. 7. (V. a ໜຸກຸ Pou.)

שְּׁבֶּר m. Noblesse, magnificence: בְּבְּרֵיְרְ-חִשְׁשׁ לְּרְבְּבָּחְ Ez. 27. 20, avec des étoffes, ou vêtements, magnifiques (dignes d'un homme libre, noble), pour monter à cheval (v. שְּחָשׁ פָּנִיּיִם אַרָּיִים).

בּבֶּרִי מְּשִׁי מְּשִׁי מְּשִׁי מְּאַרִּיִי וֹחָשִׁי מְשִׁי מְאָרִיִּי Job 3. 19, et (la) l'esclave est libre, affranchi (de la domination) de son maître; חִיבְּרִי וְתָּבְרִי וְתְּבִּרִי וְתָּבְרִי וְתָּבְרִי וְתָּבְרִי וְתְּבִּרִי וְתָּבְרִי וְתָּבְרִי וְתָּבְּרִי וְתָּבְרִי וְתָּבְּרִי וְתָּבְּרִי וְתָּבְּרִי וְתְּבִּי וְבִּשְׁי וּבְּיִי וּבְּיִבְ בַּרִי וְתָּבְּרִי וְתָּבְּרִי וְתָּבְּרִי וְתַּבְּרִי וְתִּבְּרִי וְתְּבִּי וְתְּבִּי וְתְּבִּי וְבִּבְּיִי וְתְּבִּי וְבִּבְּיִר וְתְּבִּי וְבִּבְּיִי וְתְּבִּי וְבִּבְּיִר וְתְּבִּי וְבִּבְּיוֹ וְתְּבִּי וְבְּבִּי וְתְּבִּי וְבִּבְּיוֹ וְתְּבִּי וְבִּיִּי וְתְּבְּיִי וְבְּבִי וְבִּבְּיוֹ וְתְּבִּי וְבִּבְּיוֹ וְתְּבִּי וְבִּי וְבִּיּי וְתְּבִּין וּבְּבִי וְבִּי וְתְּבִּיוֹ וְתְּבָּיִי וְתְּבִּיוֹ וְתְבִּיי וְבִּבְּיוֹ וְתְבִּבִּי וְבִּבְּיוֹ וְתְבִּבְיוֹי וְתְבְּיִי וְתְבִּבְיוֹי וְתְבִּיוֹי וְתְבְּבִי וְבִּבְּיוֹ וְתְבְּבִיי וְבְּבִּיּי וְתְּבְּבִיי וְבִּבְּיוֹ וְתְבְּבִיי וּבְּבְּיִי וְתְבְּבִיי וְבְּבִּיּבִי וְתְבְּבִיי וְבְּבִּיּי וְתְבְּבִיי וְבִּבְּיוֹי וְתְבְּבִיי וְבְּבִּיּי וְתְבְּבִיי וְבְּבִּיּי וּבְּיוּבְיי וְבְּבִּיּי וּבְּבִּיּי וּבְּיוּבְיי וּבְּבִּיּי וּבְּבִיי וּבְּבִיי וּבְּבִיי וּבְּבִּי וּבְּבִּיּי וְבִּבְּיי וּבְּבְייִי וְבְּבִּיי וּבְּבִּיּי וּבְּבִּיי וּבְּבִּיי וּבְּבִיי וּבְבִּי וּבְּבִיי וּבְיבִּיי וּבְּבִיי וּבְּבִיי וְבְּבִיי וּבְּבִיי וּבְּבִיי וּבְיבְּבִיי וּיבְבִּיי וּבְּבִיי וּבְּבְייִי וְבְּבְייי וְבְּבִיי וּבְּבִּיי וּבְּבִיי וְבְּבְּיי בְּבְּבִיי וּבְּבְייי וּבְּבְּייי בְּבְּבִּיי וּבְּבְיי וּבְּבִיי וּבְּבִּיי וְבְּבְיי וְבְּבְייי וְבְּבְיי וּבְּיי וּבְּבִיי וְבְּבִּיי וְבְּבְיי וּבְּבְייי וּבְּבְּיי וּבְּבְייי וּבְייי וּבְּבְיי בְּבְּייי וּבְּבְייי וּבְּבְייי וּבְּייי וּבְּבּיי בְּבְּבּיי וּבְיבְייי וּ

ਸਾਊਸ਼ੀ f. Libérté : ਸੀਤਾ ਸਨ। ਸੀਤੇ ਸਾਊਸ਼ੇਸ਼ Lév. 19. 20, à qui la liberté n'a pas été accordée.

הַלְּשְׁרְתְּ f. Isolement, ou affranchissement: אַרְיּיִם II Rois 15. 5, II Chr. 26. 21, une maison écartée, isolée, ou: maison où le roi s'est affranchi du poids du gouvernement.

רְתִּים חִיבִּים, Dard, flèche, trait, éclair: יְתָּבִיק.). Dard, flèche, trait, éclair: יְתָבִיק. Ps. 127. 4, comme des flèches dans la main d'un héros; בַּצַלֵּי Gen. 49. 23, des hommes armés de dards; לְאוֹר חִבְּיִך Hab. 3. 11, a la lueur de tes flèches, de tes éclairs. Plaie: יְתִיי חַנִּירוֹ Job 34. 6, ma plaie est douloureuse, ou incurable; יְתִי חַנִּירוֹ I Sam. 17. 7, la hampe de sa lance, pour צָי, comme le keri.

בְּחָצֵב et בְּיִחְצֵב (fut בַּחְצֵב) Creuser, tail-וברת הצוברם אַשֵּׁר : ler, fendre, frapper Deut. 6. 11, et des citernes לא-חַצְבַּהַ creusées, que tu n'as pas creusées; ונם־רַקב חַצָב בּוֹ Is. 5. 2, il y (tailla), fit aussi un pressoir; ולָּהֹצֶבֶר הַאָבֶן II Rois 12. 13, et pour les tailleurs de pierres; יוצב לחבות אש Ps. 29. 7, la voix de l'Eternel produit les flammes de feu (comme le fer qui frappe sur la pierre), ou divise les flammes, c.-à-d. lance des eclairs; מַנְבֵּרְאִים Osée 6. 5, je les ai frappes, tués, par les prophètes, c.-à-d. je leur ai fait prédire leur ruine par les prophètes; selon d'autres: j'ai fatigué, tué, les prophètes (par la quantité des prophéties).

Niph. Etre gravé: לְצֵר הַאָברּוּ Job 19. 24, qu'elles soient gravées pour toujours sur la pierre.

Pou.: חַבְּרַהָּוּ הְאַל־צּוּר הְשַּׁבְהָּוּם Is. 51. 1, tournez vos yeux vers la roche d'où vous avez été taillés, formés.

Hiph. Frapper: בְּחַבּ Is. 51. 9, n'est-ce pas toi qui as frappé, brisé, le superbe (l'Égypte)?

קּהְנְיּנְי, (fut, הַבְּהֵי, apoc. רְהַיֵּבְיּן, v. הְבָּהְי Couper, diviser, partager en deux: הָשָׁי הְצָּהְ מִשְׁה הַשְׁי חִצְּהְ Nomb. 31. 42, ce que Moise avait séparé, mis a part; הָבִּין Niph.: רְּיָהְיֵא הַּיְּהְ וּנְיְּהְאָבּיּ II Rois 2. 14, elles se partagèrent d'un côté et d'un autre; בְּיִהְיִץ Dan. 11. 4, (le royaume) sera partagé.

יוֹצְיְרָה (v. הַצִּיְרָה).

n. pr. (village, canton). 4° Hasor, ville de Nephthali, II Rois 15. 29. — 2° Hasor, ville de Benjamin, Néh. 11. 33. — 3° Hasor, contrée dans l'Arabie, Jér. 49. 28, 30.

וֹצְתַּ f. const. (rac. מְּחָצִּהְ). La moitié, le milieu : תַּלֵּילָה בְּעִבְּה בַּעָּלָה Exod. 11. 4, sur le minuit; בְּעִבּיה בַּלְילָה Ps. 119. 62, au milieu de la nuit.

קיבִיר לְבְּמֹית : (v. יְהָצֵּר). Cour: יְצִּיר וּבְּיִר זְּבָּמֹית : Is. 34. 13, (elle deviendra) la cour (retraite) des autruches (ou : ווֹרְצִיר ; יְצִיר וּוֹר וֹרִיבְיּר (לְבָּמָה וְנִבְּא בַּיִר (מְבָּיר (מְבִּיר (מְבִּיר (מִבְּיר (מִבְיר (מְבִּיר (מְבִּיר (מִבְּיר (מִבְּיר (מִבְּיר (מְבִּיר (מִבְּיר (מִבְיר (מִבְּיר (מִבְיר (מִבְּיר (מְיר (מִבְּיר (מְיר (מִבְּיר (מִבְּיר (מִבְּיר (מִבְּיר (מִבְּיר

II קאָר מָּבְּרָת הָּאָר לְּמְּדְרָּת יִּיבְּרָּ הַּ. 1º Herbe: רְּמְּרָ הָּ. 104. 14, il fait crottre l'herbe, le foin, pour les hètes; יְלִּמְרֵּ בְּלִּרְתְּצִיר יִיבְּשׁ Job 8. 12, et il sèche plus tôt que toutes les herbes. — 2º יְאָרְדּרְ Nomb. 11. 5, et les poireaux,

וְתַּרְאוּ בְּנֵיךְ בְּיִדְ בְּיִדְּ בְּיִדְ בִּידְ וֹא 19. 19. 19. 19. 19. 7, (dont ne remplit pas) son sein, celui qui lie les gerbes. — 2° Le sein d'un habit, poche ou pan: בְּיִדְיִי אַיִּדְי אַרָּהְי אַרְהָּי אַרְהָּי אַרְהָּי אַרְהָי אַרְהָי אַרְּהָי אַרְהָי אַרְהָי אַרְהָי אַרְהָי אַרְהָי אַרְהָי אַרְי אַרְהָי אָרְהָי אַרְהָי אָרְהָי אַרְהָי אָרְהְיִי אָרְהָי אָרְהָי אָרְהָי אָרְהָי אָרְהָי אָרְהָי אָרְהְיִי אָרְהְיִי אָרְהָי אָרְהְיִי אָרְהָי אָרְהְיִי אָרְהָי אָרְהְיִי אָרְהְיִי אָרְי אָרְהָי אָרְהָי אָרְי אָרְהְי אָרְהְי אָרְהְיִי אָרְי אָרְיי אָרְי אָרְיי אָרְי אָרְיי אָרְיי

קצְּחְ chald. Être sévère, cruel. Aph. part.: הַּבְּיִהְיִהְאַ הְיָהְא הְיָהְ Dan. 2. 15, pourquoi la sentence est-elle si cruelle? הַבְּיִהְיִ הְיַבְּיִהְ בַּיִּהְ 3. 22, le commandement du roi était pressant, sévère.

רְצָּהְ Couper, partager, diviser (v. אָבָּהְ, יוָבְּ), être divisé. Part.: יְצַה אָבַהְיּ יְבָּהְ, יוָבְּ), être divisé. Part.: יְצָה אָבַהְיּ יִבְּיּ Prov. 30. 27, (les sauterelles) sortent, marchent divisées, c.-à-d. par bandes, ou: elles marchent toutes ensemble, en coupant, dévorant, (les plantes, les herbes).

Pi.: בְּקוֹל בְּוַזְצְבִּים Jug. B. 41, par la voix, le cri, de ceux qui partagent le butin; ou de מָקי, ceux qui tirent des flèches.

Pou.: יְּבֶּשֶׁרְ יְתְּשֶׁרְ חֻנְשֵּׁר Job 21. 21, si le nombre de ses mois est terminé, ou coupé, abrégé.

קּכֶּר מְצְעוֹן הַלְּעוֹן (coupure de palmiers) n. pr. Hasason Thamar, ville de la tribu de Juda; appelée aussi צֵיך Gen. 14. 7, II Chr. 20. 2.

יְּמַלְּרָה et חֲצוֹּצְרָה f. Trompette: שְׁמֵּר Nomb. 10. 2. deux trompettes d'argent; מַצְצְרָה בָּרָפֶּה Osée 5. 8, (faites retentir) la trompette à Ramah.

אַצרים (ע. דיבירים אַנְלְּטְּלְרִים וְלַבְּשׁׁרְיִם וְלַבְּשׁׁרִים (ע. בּבְּעָרָת (ע. בּבְּעָרָת (ע. בּבְּעָרָת (ע. בּבְּעָרָרים וּלַבְּעָרָרים וּלַבְּעָרָרים בּרַצִּבְירִם בּרַצִּבְירִם בַּרְצִבְּרִים בַּרְצִבְּרִים בַּרְצִבְּרִים בַּרְצִבְּרִים בַּרְצִבְּרִים בַּרְצִבְּרִים בַּרְצִבְּרִים בַּרְצִבְּרִים בַּרְצִבְּרִים בַּרַצִּבְרִים בַּרַצִּבְרִים בַּרַצִּבְרִים בַּרַבְּצִבְרִים בּרַצְבִּרִים (בּבְּעָבְרִים בּרַצְבִּרִים (בּבְּעָבְרִים 15. 24, (les pretres) qui sonnaient des trompettes; II Chr. 5. 12, on lit

חַצֵּרִי m. et f. (const. חַצֵּרִי, avec suff. (הַצְּרִית, plur. חַצֵּרִי, const. חַצְּרִים, Cour: מְדְצִרּי בּבּרָּצָר Esth. 6. 4, qui est dans la cour? הְּצָרִי Ez. 10. 3, le parvis intérieur; הָנְצָר חַפְּנִיבְּי 10. 5, le parvis extérieur; הָנֶּיְצִר זַלְּבָּרִי 10. 5, le parvis extérieur; הָנֶיְצִר זַלְּבָּרִי 16. 36. 10, dans le vestibule supérieur; רְכֹּס חֲצֵרִי Is. 1. 12, fouler mes parvis; הַנְבְּיִרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי Exod. 8. 9, dans les maisons, dans les cours ou les villages; 13. 13. 23, les villes et leurs villages.

Avec איין sont formés les noms propres de plusieurs villes et villages: מְצָרְ אַרְּיִּרְ Nomb. 34. 4, ville de la tribu de Juda; אָבָּרְ seul, Jos. 15. 3; אַרָּר אַנִּירָן Jos. 19. 5, et אַבָּר מַּנְיִרָּן I Chr. 4. 31, (cour des chevaux) ville de la tribu de Siméon; אַבָּר עֵינִין Ez. 47. 17, et אַבָּר עַינִין Nomb. 34. 9, (cour des fontaines) dans le nord de la Palestine; אַבְּר שַׁיִּרֶּיִ טַּיִּרְן Jos. 19. 3, I Chr. 4. 28, (cour du renard) appartenant à la tribu de Siméon; אַבָּר עַיִּרִן Jos. 15. 27, appartenant à la tribu de Juda.

תְצֵר הַתִּיכוֹן (cour du milieu) Ez. 47, 16; plur. הַצָּרוֹת Nomb. 11. 35, station dans le désert.

קארון n. pr. 1° Hesron, fils de Ruben, Gen. 46. 9. — 2° Hesron, fils de Peres, Gen. 46. 12; n. patron. הַצְּרֹפִי Nomb. 26. 6.

רְעֵירֵי n. pr. (keri תְּצֵּרִי). Hesro du Carmel, II Sam. 23. 35.

בְּרְמָנֶת (cour de la mort) n. pr. Hazarmaveth, fils de Joktan, Gen. 10. 26; puis nom d'une contrée d'Arabie.

חַק (v. מֵיק).

חק m. (dev. makk. אָה, avec suff. אָהָר, פון מין, plur. הַאָהָר, const. יְהָלָּךְה אָה, הַיּלְרָה אָה,

rac. ppn). Ce qui est écrit, gravé, dé-בדרב לא כִּלִּיחֶם חָקכֶם : crété. 1º Tache Exod. 5. 14, pourquoi n'avez-vous pas achevé votre tache! וְחֹכִ לְנַעֵּרֹחֵרהַ Prov. 31.15, (elle donne) l'ouvrage, la tâche, a ses servantes; לָחֵם חָקָר Prov. 30. 8, la nourriture qui me convient, qui m'est nécessaire pour vivre. — 2° Terme, limite : אַני־מָיִם ph Job 26. 10, il a trace tout autour (comme au compas) une limite à la surface des eaux; -לְבֶלָּר pin Is. 5. 14, sans limite, jusqu'à l'infini; קיר לי חק Job 14. 13, que tu me marques un terme; un temps. -3° Usage, loi, droit: שַׁמַע אֱלֹּ־דַּחָתָּקִים Deut. 4. 1, écoute les lois; אַספּרָה אָל־הוק Prov. 2. 7, je veux raconter selon l'ordre, le décret (de Dieu); ph-uni בּיִשֹּׁרָאֵל Jug. 11. 39, cela est devenu une coutume en Israel ; וָיָרָת לָאַחֵלן וּלְבָנֵיו בווק בעולם Exod. 29. 28, et cela sera pour Aaron et ses enfants un droit éternel.

קקה Kal inusité. Pou. Être gravé, sculpté (v. אָבָקה): האָבְּקה בַּל-הַאָּבְיּר בַּלּרָנָהְאָר I Rois 6. 35, s'adaptant, s'ajustant, sur ce qui était sculpté; בַּלּרַתָּקּיר בַּלּרַנָּקִיר Ez. 8. 10, gravé, ou peint, sur la muraille.

Hithp:: תְּלְיָּהְ רָגְלֵּר מְתְּחַקְּמֵּר רַגְלֵּר מְתְּחַקְּמָּר בַּלְלֵּר מְתְּחַקְּמָּר בַּלְלֵּר מְלִבְּר מְלֵּר זְלֵּר מִנְיִם Job 13. 27, autour des racines de mes pieds tu fais des marques, c.-à-d. tu observes mes pas, ou: tu leur traces une limite qu'ils ne pourraient franchir.

자한마 n. pr. m. Neh. 7. 53.

לי זפּלָת לי Tailler, graver, écrire: יְבְּיִלְּתְ לּוֹ זֹבְּעָלְתְ לּוֹ Is. 22. 16, part. p. ppn, qui se taille dans le rocher une demeure, un lieu de repos; הְּבָּילִת מָּרָר מָנָת וֹנִי וֹנִי מָּרָר מָנָת וֹנִי וֹנִי מִּרְ מִיִּרְ מִּרְ מִּרְ מִּרְ מִּרְ מִּרְ מִיִּרְ מִּרְ מִיִּרְ מִּרְ מִּרְ מִּרְ מִיִּי מִרְ מִּרְ מִיִּרְ מִיִּרְ מִּרְ מִיִּרְ מִּיִּי מְּיִּ מְּיִי מְּיִי מְּיִי מְּיִי מְּיִּי מְּיִי מְּיִּי מְיִּי מְיִּי מְיִי מְיִּי מְּיִי מְּיִּי מְיִּי מְיִי מְיִּי מְיִי מְיִי מְיִי מְּיִי מְּיִי מְיִי מְּיִּי מְיִּי מְיִי מְיִי מְיִי מִּיְ מִּיְ מִּיְ מִּיְ מִיּי מְיִי מִּיְ מִּיְ מִּיְ מִיּי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִּי מְיִי מְּיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִּי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִּי מְיִי מְיִּי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִּי מְיִי מְיִי מְיִּי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְּיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְּיִי מְיִי מְיִּי מְיִי מְיִּי מְיִי מְּיִי מְּיִי מְּיִי מְּיִי מְיִּי מְיִּי מְּיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְּיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְּיי מְיִי מְיִייְ מְיִּי מְּיִי מְיִי מְיִּי מְּיִי מְיִי מְּיי מְיִי מְּיִי מְיִי מְיִיי מְיִיי מְיִייְי מְיִיי מְיִיי מְיִיי מְיִיי מְייִי מְיִי מְייִי מְיִי מְיִי מְייִי מְיִיי מְיִיי מְיִיי מְיִיי מְייִי מְיִיי מְייִי מְיִיי מְיִיי מְיִיי מְיִיי מְייִיי מְייי מְייִי מְייִיי מְייִיי מְייִיי מְייי מְייִיי מְייִיי מְייִיי מְייִיי מְייי מְייי מְייי מְייי מְייי מְּייי מְייי מְייי מְייי מְייי מְייי מְייי מְיייי מְייי מְייי מְייִיי מְייִיי מְייְייי מְייי

Pou.: pp্লুল সম্পূন্ন Prov. 31. 5, et qu'il oublie la loi, ce qui a été décrété.

Hoph.: מִי־יִמִן בַּמַּטֶּר וְיִדְּוְקרּ Job 19.23, (qui me donnera) o que mes paroles soient tracées dans un livre!

Poel: ppino Deut. 33. 21, lo législateur, Moise; שבְּיִייִי Is. 33. 22, l'Éternel est notre législateur; הַיְּיִייִי יִּבְיִייִיְבְיִייִּיִּיִי Ppino Ps. 60.9, Juda est mon sceptre, ou mon législateur, celui qui gouvernera mon peuple; יִּיִיְיִבְיִי ppino Gen. 49. 10, et le sceptre (ne sera pas ôté) d'entre ses pieds, ou: le législateur sera toujours de sa postérité, de la tribu de Juda.

ית חלבי של. ה. pl. const. 1° הַקְּקָי Is. 10.1, des lois d'iniquité (v הַבְּיִבְּיב בֵּי בִּיב בַּר בַּב בַּר בַּב בַּר בַּב בַּר בַּב בַּר הַבְּר בַּב בַּר 5.16) les pensées, méditations, ou résolutions du cœur.

Pi. Rechercher, étudier: רָאַן וְתְּקַּ Eccl. 12.9, il examinait et recherchait, étudiait.

Niph.: אָרָץ Jér. 31. 37, ji Jér. 34. 37, si les fondements de la terre peuvent etre sondés; אָנָי בָּיִנְילִי זְיִנְחֹשָׁרוּ I Rois

7. 47, le poids de l'airain ne pouvait pas être reconnu.

חדרים .Noble (v. חוֹרִים).

וור Trou (v. II חור).

חור הַנְּרְנָּר n. pr. (v. חור הַנְּרְנָּר n. pr. (v. אָרָנֹיָר).

ית חָרָאִים m. pl. Excrements: לָאֵכֹל אָח וֹהָאִיְם Is. 36. 12, [keri הֹרָאִיְם (réduits) à manger leurs excrements.

בתר et חַרֵב זיִם devenir sec : תַּרְבוּ מְנֵי חָאֵרְכָּחו Gen. 8. 13, la surface de la terre s'était séchée ; וְנָדֵר יְדֵורֵב וְיָבֵשׁ Is. 19. 5, et le fleuve deviendra sec et aride ; קאמר לַצוּלַח חֵרָבִי 44. **2**7, qui dit à l'abime: Sois à sec. — 2° Etre désolė, dėvastė, dėtruit : יַחָיָנִיר מַזּאָת מֶּחָרַב Jér. 26. 9, et cette ville sera détruite; וּמִקהשׁר יִשְׁרָאֵל רֶחֲרָבוּ Amos 7. 9, et les sanctuaires d'Israel seront déserts, ou renversés ; וָתַאוֹיִם חַרֹב יְחֵרֶבוּ Is. 60. 12, et les nations seront ruinées, périront; וְשַׂצַרוּ דָוֹרְבוּ מְאֹד Jér. 2. 12, soyez effrayés, soyez inconsolables. — 3° Trans. Detruire, exterminer: חַרב וְחַחֲרֵם אַחֲרֶרָם Jér. 50. 21, détruis, tue, leurs enfants; דְרְבוּ בָּל־פָּרֶיתָ 50. 27, exterminez tous ses taureaux, les hommes forts, vail-

Niph. Étre dévasté, désert, se détruire, se battre: עיר נדורֶבֶּר Ez. 26. 19, une ville déserte; פֶּרִים נַחַרְבוֹּרוֹ IRois 3. 23, les rois se sont battus l'un contre l'autre.

Pou. Etre sec, sécher: אָשֶׁר לֹא-חֹרְבוּ Jug. 16. 7, (des cordes) qui ne sont pas encore sèches, des cordes fraiches. Hiph. 1° Rendre sec, faire tarir: בּיבִּיתְּתְּרִיהׁ תְּחַיְרִיהׁ תְּחַיְרִיהׁ תְּחַיִּרִיּה תְּחַיִּרִיּה תְּחַיִּרִיּה תְּחַיִּרִיּה תְּחַיִּרִיּה תְּחַיִּרִיּה תְּחַיִּרִיּה תְּחַיִּרִיּה בְּבָּהְיִּבְּיִבְּיִּ Nah. 1. 4, il fait tarir tous les fleuves; 37. 25, et je sécherai par le talon des pieds de mes gens (toutes les rivières). — 2° Dévaster: עַּבְּיבִי בְּיַבְיּ עַבְּיבִי אַנְיבִי עַבְּיבָּר בָּיִבְּיִ עַבְּיבִי עַבְּיבָר עַבְּיבִי עַבְּיבִי עַבְּיבְי עַבְּיבִי עַבּיבּי עַבְּיבִי עַבּיבּי עַבְּיבִי עַבּיבּי עַבְּיבִי עַבּיבּי עַבְּיבִי עַבּיבּי עַבּיבּי עַבְּיבִי עַבְּיבי עַבְּיבִי עַבּיבי עַבְּיבי עַבּיבי עַבְּיבי עַבּיבי עַבְיבי עַבּיבי עַבּיבי עַבְּיבי עַבּיבי עַבְּיבי עַבּיבי עַבְּיבי עַבּיבי עַבְּיבי עַבּיבי עַבּיביע עַבּיביע עַבּיביע עַבּיביע עַבּיביע עַבּיבי עַבּיביע עַבּיביע עַבּיביע עַבּיביע עַבּיביע עַבּיבּע עַבּיביע עבּיביע עַבּיביע עַבּיביע עַבּיביע עַבּיביע עבּיביע עַבּיביע עַבּיביע עַבּיביע עַבּיביע עַבּיביע עַבּיביע עבּיביע עבּיביע עַבּיביע

Hoph. passif: אָבְּרִים מְחֵרֶבָּה Ez. 29. 12, des villes détruites; אָבֶּלְאָח הְחֵרֶבָּה Ez. 26. 2, je serai remplie, car elle a été détruite, dévastée.

בְּבֵר chald. Hoph. Étre dévasté, ruiné: צֵל־דְּנָח כְּרְרָתָא בָּךְ הָחָרְבַּח Esdr. 4. 15, c'est pourquoi cette ville a été ruinée.

חבר (colline aride ou deserte) n. pr. Le mont Horeb : חֹבָהו Exod. 3. 1, vers l'Horeb.

קיִרי־: m. 1° Sécheresse, chaleur: יְרִירִּי Jug. 6. 39, que la sécheresse se répande sur la toison (seule); ביוֹם אַכְלֵינִי חֹרֶב Gen. 31. 40, pendant le

jour la chaleur me consumait, m'accablait. — 2º Dévastation: פָרֵי רֹּרֶב Is. 61. 4, les villes dévastées.

תְּרֶבּוֹת (v. קּיִרְבּט (plur. תְּרֶבּוֹת, const. תְּרְבּוֹת Désolation, dévastation, ruine: תְּרְבּוֹת בְּרִבּיִן Lév. 26. 33, vos villes seront comme un désert; אָבְירָבָּם וְּתְּרְבָּת וּלְּתְרְבָּת וּלְתְרְבָּת וּלְבִית לְבִית בְּרָבִוֹת לְבִּית לְבִית בְּרָבִוֹת לְבִית בְּרָבִית לְבִית בְּרָבִית לְבִית בְּרָבִית לְבִּית בְּרָבִית לְבִית בְּרָבִית לְבִית בְּרָבִית לְבִית בְּרָבִית לְבִית בְּרָבִית לְבִית בְיִרְבִית לְבִית בְּרָבִית לְבִית בְּרָבִית לְבִית בְּרָבִית בְּרִבְית בְּרָבִית בְּרָבִית בְּרָבִית בְּרָבִית בְּרָבִית בְּרָבִית בְּרָבִית בְּרָבִית בְּרָבִית בְּרִבִּית בְּרִבְית בְּרָבִית בְּרִבְית בְּרָבִית בְּרִבּית בְּרִבּית בְּרִבּית בְּרִבּית בְּרִבּית בְּרִבּית בְּרִבּית בּרִים בּרִבּית בְּרָבִית בְּרִבּית בְּרִבּית בּית בּרִים בְּרִיבְּים בְּרִים בְּיִים בְּיִבְים בּרִים בְּיִים בְּיבְים בּרִים בּרִים בּרִים בּיִים בּיים בּרִים בּרִים בּייִים בּרִים בּיים בּרִים בּרִים בּיּר בּיים בּרִים בּייב בּיים בּיבּים בּיים בּייב בּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיבּים

קרָרָה f. Secheresse, terre seche: רְּהָרָהְ לָּחָרָהְם בּׁתְּיִם לָּחָרָהְם בּׁתְּיִם לָּחָרָהְם Exod. 14. 21, il changea la mer en une terre seche; קרָרָה Gen. 7. 22, de tout ce qui vivait sur la terre ferme, non pas dans l'eau; plur. רְבִּיה Is. 48. 21, (ils n'ont point souffert la soif) dans la sécheresse, dans les endroits arides, ou dans les déserts (v. רְּהַבְּחִים).

תְרְבוֹנִים m. pl. (const. תַּרְבוֹנִים). Les chaleurs (v. תַּרְבוֹנִים Ps. 32. 4, (comme) dans les chaleurs de l'été.

תרבונה n. pr. Harbona, un des eunuques du roi Assuérus, Esth. 1. 10.

רְבְּוֹרְנגּיּ Trembler, avoir peur: יְבְּוֹרְנגּיּ שְׁמְּבְּרוֹתֵיקָם Ps. 18. 46, ils trembleront de peur dans leurs châteaux, ou: ils en sortiront, ils fuiront en tremblant; II Sam. 22. 46, on lit יַבְּיִבְּרָר dans la phrase analogue.

רַרְגַּל m. Une espèce de sauterelle, Lév. 11. 22.

ליבר ((עור יבור (עור מינור מינור (עור מינור מינור (עור מינור מינור מינור (עור מינור מי

accourir vite: אָנְיִם מְיָם סְּלָּבְּן Osée 41.
10, et (les fils) les hommes viendront avec empressement du côté de la mer, ou de l'ouest; יְּתְיֵרְהּ יִּתְיֵרְ יִּתְיִר יִּתְּר יִנְיִר יִּתְיִר יִּתְיִר יִּתְיִר יִּתְיִר יִּתְיִר יִּתְיִר יִּתְיִר יִּתְּיִם תְּרִר יִּתְּיִם תְּרִר יִּתְּיִם תְּרִר יִּתְיִר יִּתְיִר יִּתְיִר יִּתְיִר יִּתְיִר יִּתְּיִר יִּתְיִר יִּתְּיִר יִּתְיִר יִּתְּיִם תְּרִר יִּתְּיִם תְּרִר יִּתְּיִם תְּרִר יִּתְּיִם תְּרִר יִּתְּיִם תְּרִר יִּתְּיִם תְּרִר יִּתְּים תְּרִר יִּתְּיִם תְּרִר יִּתְּיִם תְּרִר יִּתְּיִם תְּרִר יִּתְּיִם תְּרִר יִּתְּיִּם תְּרִר יִּתְּיִּם תְּרִר יִּתְּיִם תְּרִיר יִּתְּיִם תְּרִר יִּתְּיִם תְּרִר יִּתְּיִם תְּרִר יִּתְּיִּם תְּרִר יִּתְּיִם תְּרִר יִּתְּיִם תְּרִר יִּתְּיִם תְּרִר יִּתְּיִּם תְּרִר יִּתְּיִּם תְּרִר יִּתְּיִּם תְּרִים בּּבְּר תְּעִּים תְּרִי וְּעָּבְּי תְּיִּר יִּתְּיִר יִּתְּיִּר יִּתְּיִר יִּתְּיִר וּ עִּבְּר יִּתְּיִר יִּתְּיִר וּעְּיִר יִּתְּיִי תְּיִרוּי בְּיִר יִּתְּיִר וְּעִים תְּרִיוּ בְּעִּם תְּרִיוּ בְּעִּם תְּיִרוּ בְּיִר וּעִּים תְּיִרוּ בְּיִּר וּעִּים תְּיִרוּ בְּיִּר וּיִּים תְּיִּים תְּיִרוּ בְּיִּר וּתְּיִּים תְּיִּים תְּיִּים תְּיִים תְּיִּים תְּיִים תְּיִים תְּיִים תְּיִים תְּיִּים תְּיִּים תְּיִּים תְּיִּים תְּיִּים תְּיִים תְּיִים תְּיִּים תְּיִים תְּיִּים תְּיִים מְּיִּים תְּיִים בְּיִים תְּיִּים תְּיִּים תְּיִּים תְּיִים תְּיִים תְּיִים תְּיִּים תְּיִים תְּיִים תְּיִים תְּיִים תְּיִים תְּיִּים תְּיִּים תְּיִים תְּיִים תְּיִּים תְּיִּים תְּיִּים תְּיִּים תְּיִּים תְּיִּים תְּיִים תְּיִּים תְּיִים תְּיִים תְּיִּים תְּיִּים תְּיִּים תְּיִּים תְּיִּים תְּיִים תְּיִּים תְּיִּים תְּיִּים תְּיִּים תְּיִּים תְּיִים תְּיִּים תְּיִים תְּיִּים תְּיִּים תְּיִּים תְּיִּים תְּיים תְּיִים תְּיִּים תְּיִים תְּיִּים תְּיִּים תְּיִּים תְּיִּים

Hiph. Troubler, inquiéter, effrayer: לוֹאָרוֹ עָהְוֹיִריּ Jug. 8. 12, il mit toute l'armée en désordre, en déroute; וְיַבְּיִרְיִלְּיִּ יִּאָרוֹיִ בְּוֹרִירִ II Sam. 17. 2, je l'effrayerai; Lév. 26. 6, et il n'y aura personne qui (yous) inquiétera, troublera.

לבר adj. (ע. דיים). 1° Timide, craintif, inquiet: קונים Jug. 7. 3, celui qui craint, qui est timide, qui manque de cœur: בִּירָבָּיִר יָבָא וְיִרְבִי לַבֹּי וְרָבִי לַבֹּי וְרָבִי לַבֹּי וְרָבִי לַבֹּי וְרָבִי לַבְּיִר עַלֹּ אֲרֹין וְאָלֹחִים I Sam. 4. 13, car son cœur était inquiet pour l'arche de Dieu. — 2° Révérant, pieux: בּירָבָיִר וֹבְּיַבְי וֹנִי וֹנָרְבִי Is. 66. 2, et celui qui tremble devant ma parole, qui l'écoute religieusement; avec אָּ vers. 5: בּיִבְיִר בְּיִבְּיִר בַּבְּבִיר בַּבֹּר. 10. 3, qui révèrent les commandements de notre Dieu.

לַרְרָהוֹ f. (const. חְדְרָהוֹ, plur. חֹרְרָחַ), 1° Frayeur, peur: אָלָהוֹ קְּרָהוֹת Gen. 27. 33, une grande frayeur: אָדָה הָּדְהַ הָּרָהוֹ Prov. 29. 25, la peur des hommes leur tend des pieges. — 2° Empressement, soin: חַנְהַרְהַרְּהָּ אָרִיכָּי אָרִיּבְּרָרָה II Rois 4. 13, tu as montré pour nous tout cet empressement, tous ces soins (v. בַּרָרָה בַּרָי).

חַרְרָהְ n. pr. d'un endroit, Harada, Nomb. 33. 24.

Niph.: בֵּרֵי אָבְּר וְנֵדְרוּדְּבִיי Cant. 1.6, les fils de ma mère se sont irrités contre moi; מל דְנְּדֵרִים בְּּדְּן ls. 41. 11, tous ceux qui s'enslammaient, s'irritaient, contre toi

Hiph. Enflammer, faire avec ardeur, avec zèle: מַבְּרֵי עָבֶּר עָבֵּר עַבָּר בְּרֵי עַבָּר בְּרֵי עַבְּר בְּרֵי עַבְּר בְּרֵי עַבְּר בְּרֵי עַבְּר בְּרֵי עַבְּר בְּרֵי עַבְּרוּ בְּרִי בְּיי בְּיי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרְי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרְיי בְּרִי בְּרְי בְּרִי בְּרְי בְּרִי בְּרְי בְּרִי בְּרְי בְּרִי בְּרְי בְּיי בְּרְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְייי בְּיי בְייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייבְיי בְּייי בְּיי בְייִי בְּיי בְּיי ב

Tiph. Rivaliser: צְּאַרְ מְּחַרְרָה אֶּר רְוֹסִיּסִי Jér. 12. 8, comment veux-tu rivaliser avec les chevaux (courir aussi vite qu'eux)? מְשִׁרְה מְשִׁרָי Jér. 22. 15, parce que tu rivalises avec un cèdre, (que tu te compares à Josias), ou : tu veux briller par des palais de cèdres. (Le n de Hiph. s'est changé en n, ou peut-être d'une racine חַחָּהָ.)

Hithp. S'irriter, s'indigner: אַל־תְּיתְיה Ps. 37. 1, ne t'irrite pas contre les méchants; אַל־תְּיתְיה בְּטַצְלִיתַ דִּיְכוֹ 37. 7, ne t'irrite pas contre celui qui est heureux dans sa voie, ou : ne lui porte pas envie.

קרוֹר (terreur) n. pr.: עֵּין חֲרוֹר Jug. 7. 1, la fontaine Harod; יחֲרוֹר II Sam. 23. 25, de Harod.

חרויים m. pl. Collier, fil de perles: בְּחַרוּיִים Cant. 1. 10, ton cou avec des fils de perles ou de diamants.

קרול m. Epine, ronce: הַּתַּרוּל יְסְפָּרוּגּיּ Job 30. 7, ils sont rassembles sous les ronces; בָּפּוּ פָנָיִי וַיְרִלִּים Prov. 24. 31, les épines, orties, en couvraient toute la surface.

חור (rac. הְהָה, const. הְהֹרוּן, plur. (הַרְּנִים Ardeur, chaleur, spec. de la colere : Ps. 58. 10,

comme le feu, ou comme la fureur, il l'engloutira; וּבְּחֵרְינִי רְבְּחַלֵּטוּ Ps. 2. 5, et dans sa fureur il les effrayera; pl.: עָלַר מָרִינְינָרְ Ps. 88. 17, (les flots) de ta colère ont passé sur moi; avec אַרְּר מַרִינְינָרְ Nomb. 25. 4, la colère, fureur, de l'Éternel.

קרוּץ subst. et adj. (du part pass. de חָרוּץ, 1° Ce qui est creusé, fossé: חָבִיץ Dan. 9. 25, et la place sera rebâtie et le fossé (sera percé).

2º Ce qui est aigu, ce qui coupe: מַר לֹא בָּחָרוּץ רְּדְיֵשׁ S. 28. 27, car ce n'est pas avec une herse pointue, (un chariot avec des pointes), que l'aneth (ou la vesce) est foulé; קתרנו למוֹרֵג חִריץ, Is. 41. 15, (je te rendrai) comme un chariot pointu, tranchant; plur.: חַבְּרִיבְּרִ Amos 1. 3, avec des chariots (des pointes) de fer.

3° Décision, jugement: אֲבַבֶּק הָּוְרוּץ Joel 4. 14, dans la vallée du jugement, du châtiment.

4° Or: מְבְּנְאֶקְהּ Prov. 3. 14, et le fruit qu'on en tire (est plus excellent) que l'or; וְדַצֵּח מַּוְרִיץ נִבְּחָר 8. 10, la connaissance est préférable à l'or.

5° Laborieux, actif: מַּדְיְּטְרּוֹתְרּ דְּרִיּנְיִ Prov. 21. 5, les pensées de l'homme laborieux (tendent, conduisent) à l'abondance; plur.: יְנִישָּׁיִם אָרִשְּׁים אָרִשְּׁים אַרְשָּׁים אַרְשָּׁים אַרְשָּׁים אַרְשָּׁים מַנְשָׁיר 13. 4, mais l'ame des hommes laborieux, actifs, sera satisfaite; aussi יְרַדְּיִים מַנְשָׁיר 10. 4, la main des laborieux, actifs, rend riche.

קרוץ n. pr. Harus de Jeteba, grandpère du roi Amon, II Rois 21. 19.

י בולות Liberté, délivrance : זְמֵן חֵרוֹתוּת Rituel, temps de notre délivrance.

תְרְחָר m. (rac. יבְרַרְה). Inflammation: בּיַרְרְחָר Deut. 28. 22, et avec inflammation, fièvre brûlante.

חרחר n. pr Esdr. 2, 51.

נְיַצֶּר אֹחוֹ בַּחֶרֶט m. 1° Moule: נְיַצָּר אֹחוֹ בַּחֶרֶט Exod. 32. 4, il le (forma). jeta en moule; selon d'autres, il le grava, perfectionna au burin.—2° Sac, poche: בְּשֵׁנֵי חַרְבִּיִם Il Rois 5. 23, dans deux sacs; וְמְשִׁיִיִיִם Is. 3. 22, et les poches ou les bourses. — 3° Style, crayon; וְבְּחֹב עָלֶיִד בְּחָרֶם אֲמִישׁ Is. 8. 1, et écris dessus avec un crayon humain, c.-à-d. en des caractères connus, faciles à lire.

תרטמת m. (plur. הרטמים). Qui sait lire ou écrire les hiéroglyphes, en génér. devin, astrologue: בֶּלְ-חַרְטָבִּי מְצְרֵיִם (Gen. 41. 8, tous les devins d'Égypte; Dan. 1. 20, tous les devins, astrologues.

רְּלְשְׁמִין chald. plur. les devins, Dan. 2, 27, 5. 11; חַרְטָבִּיאָ 4. 4.

ת. (rac. אַח toujours avec אַת. Colère forte: מָּח הַרִּר הָאָח הַעְּרוֹל הַיָּהְר Deut. 29. 23, pourquoi cette colère si forte, si violente? בְּהַרִּרִיאָּהְ Exod. 11. 8, et il se retira de devant Pharaon dans une grande colère.

הלי חור: חורי: m. Exemple unique מלי חורי Gen. 40. 16, des corbeilles de pain blanc (v. I אור blanc), ou, de II אורי trou: des paniers à claire-voie.

réens, dans la montagne de Seir, Gen. 14.6.—2° Hori, fils de Lotau, Gen. 36. 22.—3° Hori, père de Saphet, Nomb. 13.5.

חַרְייוֹנִים pl. (chethib, v. דְיִיוֹנִים et קייוֹנִים. II Rois 6. 25, fiente de pigeon (keri

חַרִּטִים plur. (v. חַרָּטִים).

קריף (automne) n. pr. m. Néh.7.24. אייף m. 4° Morceau, tranche: אַשֶּבֶּה I Sam. 17. 18, dix fromages, ou tranches de fromage mou. — 2° Pointe, chose pointue: אַבְּהַרְצֵּי הַבְּרָנְלֵּ I Sam. 12. 31, et sous des pointes de fer, ou sous des chariots avec des pointes de fer (v. אָרוּרָצִי הַרָּנִילָּ).

תְּרִישׁׁ חוּ. (rac. חָרִישׁׁ I. Labourage: וְלַחֵרשׁ חִרִּישׁׁוּ I. Sam. 8. 12, et pour faire son labourage, pour labourer ses champs; l'époque du labourage: בַּחָיִרישׁ Exod. 34. 21, au temps du labourage et de la moisson tu te reposeras le septième jour.

קרישיח adj. f. (rac. בְּיִרְשָׁרָת). Calme: Jonas 4. 8, un vent de l'est calme, chaud.

לאריבורה רְמִיח צֵּירוֹ: Brûler, rôtir: לאריבורה רְמִיח צֵּירוֹ: Prov. 12. 27, l'homme indolent ne fait pas rôtir son gibier (car faute de précaution il le perd avant); ou: רְמִיְח saisir, attraper: le trompeur n'attrapera pas son gibier, ne jouira pas du gain illicite qu'il poursuit.

בְּרֵבְ chald. Brûler. Ithpa. être brûlê: וְמְעֵּר רַאְשְׁחוֹן לָא וִירְתָּרַךְּ Dan. 3. 27, et pas un cheveu de leur tête n'a été brûlé.

קור plur. m. Grillage, barreaux: מֵצִיץ מְּן הַוֹרְנִיִּים Cant. 2. 9, regardant de derrière les barreaux (des fenêtres).

לפריתים אלי ליידים אליידים אל

Hoph. passif: יְחֵיכִם כָּל-וְכוּשׁוּ Esdr. 10: 8, tout son bien sera consacré, confisqué; יְחֵיכָם בָּתַלְיִדִים יְחֵיכָם Exod. 22. 19, qui sacrifie à d'autres dieux sera tué.

סְתֵּח n. pr. Harem, ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 38.

חַרָּח n. pr. m. Esdr. 2. 32.

אוֹ תְרֶם adj.: בּיִרָם Lev. 21.18, ou un homme qui a le nez trop petit, ou un nez qui s'efface à son origine, entre les yeux.

תֶּרֶם m. ou חָרֶם (avec suff. חֶלְּבִּים, plur. רְבִּרָשׁם). 1° Filet, lacs : רְבִּרָשִּׁם Hab. 1. 15, il l'attire dans son filet;

קרְתְּהְ (destruction) n. pr. Horma, ville chanancenne, appelée auparavant בְּאָ, Jug. 1. 17, appart. plus tard à Simeon, Jos. 19. 4.

קרְמוֹן n. pr. L'Hermon, montagne, prolongement de l'Anti-Liban, Jos. 11. 3; au plur. מֵרְמֹנִים Ps. 42. 7.

בּתְּחֵל תְּרְמֵשׁ תַּמְטֵּח m. Faucille: מַּחָחֵל תְּרְמֵשׁ מַּחְחֵל תְּרְמֵשׁ Deut. 16.9, depuis le jour qu'on commence à mettre la faucille dans le blé.

וְחָרָת n. pr. 1° D'une ville en Mésopotamie, Haran, Gen. 11. 31.—2° Haran, fils de Caleb, I Chr. 2. 46.

חלנים (deux cavernes) n. pr. Horonaim, ville de Moab, Is. 15. 5.

חַרְנְפָר n. pr. m.I Chr. 7. 36.

וֹרֶסְ, m. Une maladie de peau: יּבְדְּרֶס Deut. 28. 27, et avec la gale sèche.

ון מוֹרֶס m. Le soleil: דְאֹמֵר לַחֶרֶס וְלֹא יִזְרָח IDD m. Le soleil : קאֹמֵר לַחֶרֶס וְלֹא יִזְרָח Job 9. 7, qui commande au soleil, et le soleil ne se lève point; בְּטֵרֶם יְבֹא Jug. 14. 18, avant que le soleil fût couché; עִיר הַתַּרֶס Is. 19. 18 (עִיר הַתַּרֶס).

לרים ח. pr.: תַּבְּלְפוּת (keri מַבְּלְפוּת n. pr.: שַׁצֵּר תַּבְּלְפוּת (keri מַבְּלְפוּת 19. 2, nom d'une des portes de Jérusalem, de הָּבֶּש argile, poterie, ou, selon le cheth., de הָבָּש soleil, la porte de l'Orient.

אָרֶץ (fut. קּרֶל־בָּרֵזְפֵח (de קּרֶלְּה) Hiverner: אָבֶין וּבְּלּדְבָּרִזְפֵח וְאָרֶץ עְּלְיוּ הָחַרְּקּ Is. 18. 6, et toutes les bêtes de la terre y passeront l'hiver. — 2° Reprocher, injurier, insulter, blasphémer: קּחָרָפֶּרָךְ נָפַלּא

קלי Ps. 69. 10, et les outrages de ceux qui t'insultent sont tombés sur moi; qui t'insultent sont tombés sur moi; 119. 42, et je répondrai à celui qui m'insulte; לא־יבורף לְּבָרִי פִיפָּי 119. 45, et je répondrai à celui qui m'insulte; יאָפֶנְיוֹ וֹרְיִּבְי רָבִינְי בִּיבָּי 100 27. 6, mon cœur ne reproche rien à auçun de mes jours, ne se repent d'aucun, ou intrans.: ne rougit, ne sent pas de honte toute ma vie.

Pi, 1° (comme Kal 2°): דַרְמְּהִי אָּדִר Pi, 1° (comme Kal 2°): דַרְמְּהִי יְשִׂרְהֵּוֹת יִשְׂרָאֵל I Sam. 17. 10, j'ai insulté, défié, les rangs de l'armée d'Israel; לְּנִדְּמְהִ זְנִנְמְהִ וְנִנְּמְהִ וֹנִינְתְּהְ וְנִנְּמְהִ וֹנִינְתְּהְ וְנִנְתְּהְ וֹנִנְתְּהְ וֹנִנְתְּהְ וֹנִנְתְּהְ וֹנִנְתְּהְ וֹנִנְתְּהְ וֹנִנְתְּהְ וֹנִנְתְּהְ וֹנִנְתְּהְ וֹנִנְיִם בְּּמְּיִבְּי וֹנִים בְּּמְיִבְּי לְּמִּרִי Jug. 5. 18, un peuple qui expose sa vie à mourir, qui s'expose hardiment à la mort.

Niph. Étre livré, exposé; d'une femme, être flancée (v. Pi. 2°): הַחָּבְּטָּה לְצִּרִּשׁ Lév. 19. 20, une esclave promise, flancée, à un homme.

ባጋር n. pr. m. I Chr. 2. 51.

קרץ הְלֶּהֶץ (חְלֶּהְ Hiver; בְּיִחְינְהְיּהְ Amos 22, et l'été et l'hiver; בְּיחֹרְיִהְיִהְ Amos 3. 15, la maison d'hiver; בְּיִהְיִּהְ Prov. 20. 4, à cause du froid (d'hiver), le paresseux ne laboure pas. — 2° Jeunesse, âge florissant : בִּימַי הְרִיִּהְיִי Job 29. 4, (comme j'étais) aux jours de ma jeunesse, ou d'un âge florissant.

לְיִרֵין (fut. יְרֵירֵץ) 1° Couper, creuser, inciser (v. יַרְירִץ) יִרְירִץ אַרִּירָץ בּעָרָיץ בּעָרָן בּעָרָץ 22. 22, ou (une bête) blessée, mutilée (de la יְרִרץ adj. 1°, 2° et יְרִרץ).—2° Rendre pointu; de la langue, remuer: לאַרְרֵיךְץ בּעַרֵּלְיָר לְשָׁרֵּלְ בַּעָרֵץ בּעַרְרַץ בּעַרָץ בּעַרץ בּעַרָץ בּעַרץ בעַרץ בערץ בעַרץ ב

Niph. Être décidé, décrété (v. Kal 4°): מֵּר נְבֶּלֵח וְמֵחְרָצְח Is. 10. 23, car une ruine bien arrêtée, une ruine, une destruction, décidée, décrétée; מִדְרָבֶּח שֹׁמֵטִח Dan. 9. 26, les dévastations sont décrétées.

רְקְּרֶבְּי chald. Rein, les reins: יְקְּרְבִּין Dan. 5. 6, et les jointures de ses reins se relachèrent.

קרְעב 1º Lien, chaine: חַרְעב 1s. 58. 6, rompre les chaines de l'impiété. — 2º Douleur: מֵּר אֶרְן דַרְאָמוֹה אָר אֶרְן דַרְאָמוֹה Ps. 73. 4, car il n'y a pas de douleurs dans leur mort, leur mort est sans douleurs, ou: ils ne se soucient, ne s'inquiètent pas, de la mort.

וְרְצִּיִם m. pl.: חַרְצִּיִם Nomb. 6. 4, les pepins du raisin.

Niph.: מָתֵר מְּתְרֹנְיִ Dér. 6. 29, le soufflet brûle, est tout rouge; aussi מָתֵר מְרוֹנָי Ps. 69. 4, ma gorge est desséchée, enrouée (à force de crier); וְתְּצְצָּמוֹת תַּרָרּוּ Ez. 24. 10, et les os seront brûlés. Pi. (avec redoub. du ה): לְחַרְתַר־רָרב Prov. 26. 21, pour allumer, exciter, la dispute.

קרֵרִים m. pl. Sécheresse, endroit aride, brûle par le soleil: יְשָׁבֵּן חֲרַרִים Jér. 17. 6, il habitera les lieux arides, dans le désert.

ליבות m. Vase ou morceau de terre, d'argile; יבָשׁ פַּרָרֶשׁ פֹּרִד Ps. 22. 16, ma force est desséchée comme l'argile (cuite au feu); דְּלִי־חָרֶשׁ Lév. 6. 21, et un vaisseau de terre; דְּלָּיִדְּשִׁי Prov. 26. 23, un vase de terre couvert d'écume d'argent; דְּאָדִידְרַשְּׁירָ Trupper Lez. 23. 34, et les morceaux (de cette coupe de terre); שְׁלִידְרַ חָרָשׁ Job 41. 21, sous lui les morceaux d'argile pointus; selon d'autres, les pierres brillantes comme le soleil, les diamants (v. 11 בַּרַרַיִּדְרַ בַּשׁרַ בַּיִּרָשׁׁ בַּיִרָּיםׁ).

יורישות על-לית לעם : יורשות על-לית קים יורשו Jér. 17. 1, gravé sur la table de leur בתבקר היי חורשות: cœur. — 2º Labourer Job 1. 14, lorsque les bœufs labouraient; לא־תַחַרשׁ בְּשׁוֹר־וּבְהַמֵּר רַחָּבֵּר Deut. 22. 10, tu ne laboureras pas avec un bœuf et un ane attelés ensemble; צל־נְבֵּר חַיְרְשׁוּ חֹרְיִשׁים Ps. 129.3, ils ont tracé des sillons sur mon dos comme des laboureurs qui labourent, c.-à-d. ils m'ont accablé de coups, ou ils m'ont fait porter le joug; דוֹרְשֵׁיר אָיןן Job 4. 8, qui travaillent à faire (qui labourent) l'iniquité. — 3° Travailler, forger: אַרָשׁי חשה I Rois 7. 14, qui forge le cuivre (v. למש כל-חבש וחשה וברול ; (חבש Gen. 4. 22, aiguisant tout ce qui forge le cuivre et le fer, c.-à-d. fabriquant les outils, ou travaillant avec le marteau, ou chef, premier de tous ceux qui forgent, etc. - 4º Forger, travailler avec la pensée, mediter: יבי בים Prov. 6. 44, il medite le mal; הוְרָשֵׁר כּוֹב 14. 22, qui méditent le bien ; אַל־תַּמָרשׁ צַּל־רֵצַף רָעָת 3. 29, ne médite point de mal contre ton ami, ou ton prochain.

Niph. Etre labouré: ציון שְּרָח חַתְּרֵשׁ Jér. 26. 18, Sion sera labouré comme un champ. Hiph. (v. Kal4°): מָר עְּלָיוּ שָׁאֵוּל מָחַרִים I Sam. 23. 9, que Saul méditait sa perte (de David).

II אָוֹרָשׁנְתוּ 1º Étre sourd (v. בּוֹרֵשׁ: Mich. 7. 16, leurs oreilles deviendront sourdes. 2º Faire le sourd, ne pas répondre, se taire: צָּלִי מָּוֹרָשׁ: Ps. 35. 22, tu l'as vu, Seigneur, ne garde pas le silence; אַבּי יִי אַלּי מָּוֹרָשׁ 28. 1, ne te détourne pas de moi en silence, c.-à-d. exauce-moi.

Hiph. 1° Etre sourd: וֵיִרָּר בְּמַחֲרִישׁ I Sam. 10.27, il faisait semblant d'être sourd, de ne les entendre pas. — 2º Se taire : יְהַחֵירָשׁ יְעַקב עַר־בֹאָם Gen. 34. 5. Jacob se tut, ne parla de rien, jusqu'à ce qu'ils fussent revenus; וָאָם־תַּחַרָשׁ יחריש לח איטה Nomb. 30. 15, mais sí son mari se tait envers elle, s'il n'en dit rien; avec הַבְּיִרִישׁוּ מִנֶּגוֹי : בְּן Job 13. 13, écoutez-moi en silence ; avec אָל : אַל אַלָּר אִיָּרם Is. 41. 1, écoutez-moi en silence, vous, les îles. — 3º Trans. Taire: לא אַחַרִישׁ בַּּדָּיוּ Job 41.3, je ne me tairai point sur ses vanteries, ou sur la puissance de ses membres (du Léviathan); 11. 3, les hommes בְּרֵיךְ מִיְרִיםׁוּ taisent tes mensonges, ou : tes mensonges doivent-ils réduire les hommes au silence; אַל־תַחַרָשׁ מָעָנוּ מִוּעֹם אַל־בֵיר I Sam. 7. 8, ne cesse point de crier pour nous au Seigneur.

Hithp:: נְיִּחְדְשׁׁרּ כָּלִּ־תַּלֵּיְלָּטִּר Jug. 16. 2, ils se tenaient en silence, ils restaient silencieux, tranquilles, toute la nuit.

תְּרָשֵׁרֶם, m. (const. תְּרָשֵׁרָם, plur. תְּרָשֵׁרָם, v. I תְּרָשֵׁרָם, Travailleur, artisan: תְּרַשׁ Exod. 28. 11. lapidaire; בְּיִלָּי בְּיִרָּשׁרָם Deut. 27. 15, l'ouvrage des mains d'un artisan: תְרָשׁ בַּרְיָל צָבָּי (s. 44. 12, un forgeron; בְּיִבָּשׁ תְרָיִי תְּשׁׁ 13, le sculpteur en bois; תְרָשֵׁי בַּשְׁתִּירת (table). Ez. 21. 36, qui forgent la ruine, la perte (v. בַּיבַּירָב).

ס אין חורשים (קרש ער פי היישים היים I Chr. ביא היישים כי היישים היים I Chr. 4. 14, la vallée des ouvriers, ou des charpentiers, car ils étaient des charpentiers. — 2° וחכם הרשים Is. 3. 3, et celui qui est habile dans la magie, ou le plus habile des ouvriers; selon d'autres: le sage que tous écoutent en silence.

קרָשׁ adv. (v. II יְרָשׁ 2°). Silencieusement, secrètement, Jos. 2. 1.

יליט n. pr. m. I Chr. 9. 15.

חרש m. (v. I חרש 3°).

תרֹבֶשׁ m. Bois, foret, feuillage: רְרֹבֶשׁ Ez. 31.3, avec un feuillage touffu; Is. 17. 9, comme un bois et une cime abandonnés, déserts; selon d'autres: comme les branches et le sommet d'un arbre, etc.; בּבִּילִיִּשׁיִבּ I Sam. 23. 45, dans une foret; I Chr. 27. 4, et dans les bois.

רְּלְשְׁא n pr. m. 1° Esdr. 2. 52. — 2° Néh. 7. 54.

קרשׁת f. (v. ייבשׁת 3°). Travail, fabrication: בְּחַרשָׁת מֵּץ Exod. 31. 5, et pour la taille des pierres, et pour le travail en bois. — הַרשָׁת תַּנּוֹיִם Jug. 4. 2, n. pr. d'une ville.

קרות על-: Graver: חָרֵשׁת (v. I חָרֵשׁ 1º) Graver: חָרוּת עלר חַלְּתֹּת Exod. 32. 16, (l'Écriture était) gravée sur les tables.

רַרָת (v. קרָת) n. pr. d'une forêt : יצֵר קרָת I Sam. 22. 5, la forêt de Hareth.

원한다 n. pr. m. Esdr. 2. 43.

קשְׁרְ m. (rac. הְשֵׁהְ). Petit troupeau: קְשֵׁהְ I Rois 20. 27, comme deux petits troupeaux de chèvres.

קשְׁהְ (fut. הְשִׁהְ Empêcher, retenir, arrêter, sauver, épargner, réserver: בּירִישָּׁהְ רִיאָב אָּר־יָּהְיֶּבּם II Sam. 18. 16, car Joab empêcha l'armée de poursuivre; prov. 10. 19, qui retient ses lèvres, qui est retenu dans ses discours; Job 7. 11, et moi aussi je ne retiendrai pas ma bouche, ma langue; הַּיִּאַרְ בְּיִרוֹן אַל-מִּחִשֹּׁהְ: Is. 58. 1, crie à haute voix, ne l'arrête pas.

Niph. Etre empêché, être réservé: איברים לא־יַרְישַׂלְּךְ מְאַבִּר Job 16. 6, ma douleur ne sera pas empêchée, apaisée; לְיוֹם אֵיר 21. 30, (que) le méchant est réservé pour le jour du malheur.

מלים (fut. מְשַׁתְּי 1º Dépouiller un arbre de l'écorce : הְּשָׁתְּ מְשִׁתְּ Joel 1. 7, il a dépouillé (le figuier) de son écorce, des feuilles ; מּבְּיִם מְּעִּרְ בְּיִבְּיִם Ps. 29. 9, elle dépouille les forêts. — 2º Découvrir, mettre à nu: שְׁבָּיִם Is. 47. 2, découvre ta jambe, ou relève la queue de ta robe; מְשִׁרְּיִבְ כִּיְשׁׁתְּ Is. 52. 10, Dieu a déployé, a fait voir, son bras saint. — 3º Prendre, puiser: מְּבָּיִם מּנְּבָּא figuier l'eau dans une fosse, un puiser de l'eau dans une fosse, un puiser de l'eau dans une fosse, un puiser ser cinquante mesures, vaisseaux (de vin, v. רְּיִשׁׁהַ).

רָתִשֹב (fut. בַּחָשֹב) Penser, méditer, inventer, croire, prendre pour, estimer, compter, imputer: וַאָּהָם הַשְּׁלֶּהָם עלי רעה אַלחים הַשְּׁבָּה לְטַבָּה Gen. 50. 20, quoique vous ayez médité du mal contre moi, Dieu l'a pensé pour le bien, a changé le mal en bien ; לַּחָשַׁב מֶּחֲשָׁבֹת Exod 31. 4, pour inventer des choses, des œuvres, ingénieuses; שַלֵּשֵׁה השֶׁב 26. 1, ouvrage d'un artiste; קר-עלַר חוֹם מַחַשְׁבוּ Jér. 11.19, qu'ils ont médité de mauvais desseins contre moi; שַּנְקוֹשְׁבוֹרָירוּ אֲשֶׁר חָשֵׁב אֶל־אֶרֶץ בַּשְׂהִים : אֶל avec Jér. 50. 45, et les desseins qu'il a formés contre le pays des Chaldéens; avec ?: וַבַּחְשְׁבֶּהָ לְּזוֹנָת Gen. 38. 15, il la prit pour une femme de mauvaise vie ; יְחַהְשָּׁבֵנִי ; לאויב לה Job 13.24, (pourquoi) me croisNiph. Etre regarde (comme), être estime: בים הבים Prov. 17. 28 (même l'insensé qui se tait) est regardé comme (passe pour) sage : מַרּיּצַ נָחְשַׁבְנוּ בַבְּחַמָּח Job 18. 2, pourquoi sommes-nous regardés comme la bête ? אַרן בָּטַף לֹא נָחְטָּב I Rois 10. 21, l'argent ne fut (nullement) estimé, on n'en faisait aucun cas; בַּשָּׁח נֵחְשָׁב חוּא Is. 2. 22, quelle valeur a-t-il? quel cas peut-on en faire? litter. à quoi, à combien, scrait-il estimė? דָם רָחָשֶׁב לָאִרשׁ תַּדוּגּא Lév. 17. 4, il sera imputé à cet homme comme un meurtre; יַמַּחָשֵׁב לוֹ לִצְּרַקַת Ps. 106. 31, et (ce zèle) lui fut compté pour une action de justice, pour un mérite.

Hithp:: בְּבִּוֹיִם לֹאֹ רְיְתְדִּשְׁשׁר Nomb. 23. 9, il ne se laisse pas compter entre les nations, il ne sera pas du même rang que les autres peuples.

רְשֵׁכ chald. Estimer, regarder commo: וְכָל-דָּאָרֵר אֵרְטָא בְּלָּח חֲשִׁרבוּן Dan. 4. 32, tous les habitants de la terre sont estimés comme un néant.

תשֶׁב m. Ceinture faisant partie de l'ornement du grand prêtre: מַבְּחָגֹר אֹ־זֹי

קמשׁב הָאַמֹּד Lév. 8. 7, et il le serra avec la ceinture de l'éphod.

רַּיְשְׁכַּיְנָת *n. pr. m.* Néh. 8. 4. הַשְּׁבְּיָנְת *n. pr. m.* I Chr. 3. 20.

וֹשְׁלְּחָה n. pr. Hesebon, ville qui appartenait à Sihon, roi des Amorrhéens, Nomb. 21. 26; בְּרֵיה בְּיִהְיִבְּיה Cant. 7. 5, les piscines de Hesebon. Elle appartenait plus tard à la tribu de Ruben, Jos. 13. 17.

קברות הישבלות ה. 1°Combinaison, invention: בכור. 29, mais ils (les hommes) cherchent une foule de combinaisons, d'inventions. — 2° בינשלים השבלות II Chr. 26. 15, il fit faire dans Jérusalem des ouvrages artislement faits, des machines de guerre.

תְשַׁבְיָהוּ , חֲשֵׁבְיָהוּ (estimé de Dieu) n. pr. m. de plusieurs hommes, Chr., Esdr., Néh.

רָנָה n. pr. m. Néh. 10. 26.

רְנְיָה n. pr. m. 1 • Néh. 3. 10. — 2 • Néh. 9. 5.

קּשָּׁה (fut. הַּיָּהָה) Etre tranquille, silencieux, se taire: מֵר לַּחֲשׁה Eccl. 3.7, (il est) un temps de se taire; מַלְיִבְּיּהְ Ps. 107. 29, et les flots de la mer se taisent, se calment; לְּמַבְּן צִּיּוֹן אַ Is. 62. 1, je ne me tairai point, je ne resterai pas inactif en faveur de Sion; מָּבְּיִי מְּבִּי מְּבְּיִר מְּבִּי מָּבְּי Ps. 28. 1, car si tu te détournes de moi en silence.

Hiph. 1° Même sens que Kal: בּמִילְם Is. 42. 14, je me suis tu de tout temps; אַהָשְׁיִהִי Jug. 18. 9, et yous restez tranquilles, inactifs. —

2° Transit. Faire taire: וְחַלְּוִים מַחְשֵׁים אָרָלְ-חְשָׁם Néh. 8. 11, et les lévites faisaient faire silence à tout le peuple.

ים חישוב n. pr. m. 1° I Chr. 9. 14. — 2° Néh. 3. 11.

יַר chald. Ténèbres: יָרַע מָח בַּחַשׁוֹכָּא Dan. 2. 22, il connaît ce qui est dans les ténèbres.

יַם שׁוּלִים (א. הַשִּׁנְלִים).

הַשְּׁחְרוֹח f. chald. Besoin, ce qui est nécessaire: וְשָׁאֵר חַיִּשְׁחוּח בֵּיח אֵלֶּחָהְ Esdr. 7. 20, et (le reste qui est nécessaire) tout ce qu'il faut encore pour la maison de ton Dieu (v. הַשַּׁחַ).

יַם שׁיכָה (ע. חַשִּׁיכָה).

ושים ח. pr. (ע. חישים 1° et הישים).

קשׁהְ (fut. הְחַשַּׁהְ) Etre ou devenir sombre, obscur: תְּשֵׁהְ שַׁהְ Is. 13. 10, le soleil à son lever est sombre, couvert de ténèbres; רַמְּהְשָׁהְ Exod. 10. 15, et la terre était dans l'obscurité, c.-à-d. on ne la voyait pas; בּרֹבְּיִלְּהִ הְשְׁבִּר בַּרְיֵנִינּי Lam. 5. 17, à cause de cela nos yeux ont été couverts de ténèbres.

Hiph. 1° Intransitif, comme Kal: אָבֶּים דְּחָשׁהְ Jér. 13. 16, avant qu'il fasse sombre. — 2° Trans. Rendre sombre, obscurcir: יְיִים לֵּיְלָּה תְּחָשֶׁהְ Amos 5. 8, et qui change le jour en une nuit obscure; אַבָּיָר בְּיוֹם אוֹר Amos 8. 9, et j'enverrai des ténèbres sur la terre en plein jour; אָבָיר עַבְּיִּשְׁהְיּבְּ Job 38. 2, qui est celui qui obscurcit mon conseil, ma pensée (par des paroles sans intelligence); אַבְּיִר בְּשִּׁרְ, בְּשִּׁרְ, בְּשִּׁרְ, בִּשְּׁרָ, בַּיִּרְ, בִּשְּׁרָ, בַּיִּרְ, בִּשְּׁרָ, בַּיִּרְ, בְּשִּׁרְ, בִּיִּרְ, בִּשְּׁרָ, בַּיִּרְ, בַּבְּרָ, ou n'obscurcissent, ne cachent rien à ton regard.

קמני הושירם : Prov 22. פֿפני הַושְׁכִּים 29, devant les gens obscurs, de basse origine.

ק בּיְשֵׁיכְה et חֲשֵׁיכָה f. Obscurité, ténèbres: קּמְשֵּיכָה Ps. 139. 12, les ténèbres comme la lumière; אַשְּׁכָּה Gen. 15. 12, une obscurité profonde; const. קּשְׁכֵּח־פֵּיִם Ps. 18.12, l'obscurité des eaux, les eaux ténébreuses (des nuées); plur. קוֹבְּהְ הַשֵּׁכִּה qui marche dans les ténèbres.

אוֹהְשְׁכָּח לָכִם מִּקְּסֹם: Obscurité: הָיְשְׁכָּח Mich. 3. 6, il y aura pour vous obscurité, de sorte que vous ne pourrez prophétiser, deviner; selon d'autres, verbe, 3° pers. fém. de הָשָׁהָ, il sera obscur.

עָּשֵׁל (v. בָּשֵׁל et בָּשֶׁל) Kal inusité. Niph. Etre fatigué, faible: בֶּלְרַחָנְחָשָׁלִי Deut. 25. 18, tous les faibles d'entre toi, qui marchaient les derniers.

chald. Rendre faible, mince, plat: מְחַבֵּל וְיְשֵׁל בּלָא Dan. 2. 40, (le fer) qui brise et qui aplatit tout.

בּעֵין תַּחַשְׁמֵל מְחוֹהְ (douteux) m.: אָמָים בְּעַין תַּחַיְּבְיל בְּעִין בַּיוֹשְׁמֵל בֹּג 1.4, comme l'éclat d'un métal brillant au milieu du feu; selon d'autres: un métal composé d'or et d'airain (de הַשֶּׁהְ cuivre, et בְּעָלְאָ chald. or?); selon d'autres: lumière, rayon; (Thalmud: un être de feu qui parle, qui loue le Créateur, de שַׁאַ et בַּעַים parler). 8.2, on lit הַשָּׁמַשִׁהַ.

ם חשם n. pr. m. Esd. 2. 19.

קישְׁמוֹן n. pr. Hesmon , ville appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 27. מַחְרָרָה בֶּּן בּיוֹלָנְאִייּ

תְּשְׁמִינְאֵי Rituel, Mattithyas, fils de Johanan, grand prêtre, Asmonéen (v. מָשְׁמֵּן).

תְּשְׁמוֹנָה *n. pr.* d'une station dans le désert. Hasmona, Nomb. 33. 29.

תְּאֶרָיה m. Noble, prince : רֵאֶרָיה חַשְּׁכֵּוּ רָאָרָיִם Ps. 68. 32, des nobles, ou des princes, viendront de l'Égypte.

תית m. Rational, une des pièces de l'ornement du grand prêtre, qu'il portait sur la poitrine; le rational était orné de douze pierres précieuses, et contenait les Ourim et Thoumim; de là: בשָׁוֹן מִשְׁוֹן Exod. 28.15, le rational du jugement (v. אוּרִים).

קיים Attacher, lier, s'attacher, aimer, avoir envie: שַּבֶּשׁ בְּּנִיּרְ תַּשְׁרֵּחְ נַמְשׁׁרְ בְּּנְבָּעוֹר מִצְּעִּרְ בִּּנְבָּעוֹר מִצְּעָר בְּּנִירְ בְּּנְבִּער מַנְיּרְ בַּּנְבְּער מַנְבְּיִר בְּּנְבִּער מַנְבְּיר בְּּנְבְּער בְּּנְבְּיר בְּּנְבִיר בְּּבְּיר בְּּבְּיר בְּּבְּיר בְּּבְּיר בְּּבְּיר בְּּבְּיר בְּּבְּיר בְּּבְּיר בְּּבְיר בְּבְּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבְּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבְּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִיר בְּבִּיר בְּבִיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבְּבִיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִּיר בְּבִיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִּיר בְּבִיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבְּיר בְּבִיר בְּבְּיר בְּבְיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְיר בְּבְיר בּבְּיר בְּבְּיר בְּבְיר בּבְיר בְּבִיר בּבְּיר בְּבִיר בּבְּיר בּבְיר בּיר בּבּיר בּבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּבְּיר בּיבּיר בּבְיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבְיר בּבְיר בּבּיר בּבּיר בּבְיר בּיבְיר בּיבּיר בּיר בּבְיר בּבְיר בּיבּיר בּבְיר בּיר בּבְיר בּיבּיר בּייר בּבְיר בּבּיר בּבְיר בּיבּיר בּייר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּיבּיר בּבּייר בּבּיר בּיבּיר בּבּיר בּבּיר בּייר בּבּיר בּבּיר בּיבּיר בּבּיר בּייר בּבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּייר בּבּיר בּבּיר בּיבּיר בּייר בּייר בּיבּיר בּבּיר בּיבּיר בּייר בּבּיר בּייר בּייר בּייר בּייר בּייי בּיייב בּייר בּייר בּייר בּיבּיר בּייר בּייר בּייר בּייר בּיבּיר בּיייב בּייר בּיייר בּיייב בְייר בּי

Pi. Attacher, lier: מְּלֵּח Exod. 38. 28, et il lia (les colonnes par des lames d'argent). Pou.: מְּלָח בְּיִלְּחָם בָּלָח, 27. (les colonnes) étaient liées par des lames d'argent.

קְּאֵח מָל-חַשֶּׁרְ M. Desir, delices: אָמָ מָל-חַשָּׁרְ I Rois 9. 1, et tous les désirs de Salomon, tout ce qu'il souhaitait faire; אָיז נָשָּׁרְ חִישִּׁרְ Is. 21. 4, la nuit de mes délices.

בין מו ה. pl. (v. אור.). Ce qui lie, les liens : תַּלְּפָרָ בּּעָתְּ Exod. 27. 10, et les bâtons, lames, pour lier les colonnes, ou : leurs cercles, ornements, seront d'argent.

בי ח. pl. Les rayons d'une roue: Rois 7.33, et les rayons et les moyeux de ces roues étaient tous jetés en fonte, (parce que les rayons lient le moyeu avec le cercle).

קּשְׁרָה f. Assemblage, amas : const. בְּשְׁרָה II Sam. 22. 12, un amas d'eaux, les nuages épais.

ים m. pl. Les moyeux des roues (v. מ הְשָׁרִים).

שׁלֵחְ m. Foin, chaume (v. שֹבֵי הַבְּחְיִ הְּבָּחְ יִרְפָּח וֹאַ מְּבְּחְיִ הִי וֹרְפָּח Is. 5. 24, et (comme) le chaume est dévoré par la flamme, ou verbe trans., comme la flamme dévore le chaume; מַבְּרָרּוּ מֲשֹׁי מַבְּרָרּוּ מַשׁ מַבְּרָרּוּ מַשׁ 33. 11, vous concevrez du foin, vous n'enfanterez que du chaume, des pailles.

תה (terreur) n. pr. Heth, fils de Chanaan, Gen. 10. 5; קבי בות 23. 3, les fils de Heth; תחמי 15. 20, les Hétéens, et מַלְבֵי תַחְמִים II Rois 7. 6, les rois des Hétéens.

רְּהָרָה (fut. הַּהָּרִי) Prendre, saisir: אָי בְּיִרְּהִי וּצֹּע בְּיִרְּהִי וּצִּע בְּיִרְּהִי Prov. 6. 27, un homme peut-il prendre le feu dans son sein (sans que ses vêtements brûlent)? אַרְיִּרִים צָּּלְרִים צָּּבְּיִרְיִם בְּיִרְיִם בְּיִרְיִם בְּיִרְיִם בְּיִרְיִם בְּיִרְיִם בְּיִרְיִם בְּיִרְיִם בְּיִרְיִם בְּיִרְיִם בְּיִרְים בְּיִרְ בְּיִּבְיִרְ בְּיִּבְיְרְ בְּיִּבְיִרְ בְּיִּבְיְרְ בְּיִבְיִרְ בְּיִבְיִרְ בְּיִרְיְם בְּיִרְ בְּיִרְים בְּיִרְ בְּיִבְּרְ בְיִבְּיִרְ בְּיִבְּרְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּרְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּיִרְ בְּיִבְּרְ בְּיִבְּרְ בְּיִבְירָ בְּיִרְ בְּיִבְּרְ בְּבְּרְ בְּיִבְּרְ בְּיוּ בְּיִבְּרְ בְּיִבְּרְ בְּיִבְּרְ בְּיִבְּיִבְ בְּיִבְּרְ בְּיִבְּיִבְּרְ בְּיִבְּיִבְ בְּיִבְּרְ בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּייִבְ בְּיִבְּיִבְּי בְּיִבְּיִבְּי בְּיִבְּיִי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּיִים בְּיִבְיּי בְּיִבְיּיִים בְּיִבְּיִים בְיִבְּיִים בְּיִבְייִים בְּיִבְייִי בְּיִבְייִבְיִים בְּיִבְייִים בְּיִבְייִים בְּיִבְייִבְּייִים בְּיִבְייִבְּיִים בְּיִבְייִבְּיים בְּיִבְייִים בְּיִבְייִבְּייִים בְּייִבְייִבְּיים בְּייִבְיים בְּייִבְייִים בְּייִבְיי בְייִבְייִּבְייִים בְּייִי בְּיבְייִים בְּיבְייִי בְּיבְּיבְּייִי בְּייִים בְּייִי בְּייִייִים בְּייִייִים בְּייִייִים בְּייִי בְּייִּייִי בְּייִיי בְּייִיים בְּייִייים בְּייִייִים בְּייִייִיים בְּייִייִייִיים בְּיייִיים בְּייִיים בְּיבְּייִיייִייְייִייִייּייִייִייִייְייִייִייְייִייִייְייִייְי

תְּתָּה f. (rac. תְּתָה). Terreur : יַּרְיָּה Gen. 35. 5, une terreur de Dieu saisit toutes les villes.

חִרוּל m. (rac. הְחִיל Ez. 30. 21, (on n'a pas) mis une bande pour lier la plaie.

תְּחָחָת m. (rac. תְּחָה, Eccl. 12. 5, et les terreurs, les défaillances, pendant leur route.

יוֹתִי חַתִּי n. pr. (v. חַתִּי

רְּתְּתִית f. (rac. הַחָּק). Frayeur: בִּירִקּתְּת הַנִּים בַּאָרֶץ הַנִּים בַּאָרֶץ הַנִּים Ez. 32. 27, car ces

héros étaient une terreur dans la terre de la vie ; אָשֶׁר־נָחְטּ הְּחִיחָם לְּכָל-וֹשְׁבֶּרִתְּ Ez. 26. 17, qui ont répandu la terreur parmi tous les habitants.

קרים Couper, trancher; au fig. décider. Kal inusité. Niph. pass.: בַּרְבַּבְּּרְּ Dan. 9. 24, il (un temps de soixante et dix semaines) a été fixé, décidé, pour ton peuple.

רְחַלּל inusité. Pou. et Hoph. Etre enveloppé: בְּהְהָתְּל לֹא הְהְלְּהְ Ez. 16. 4, tu n'as pas été enveloppée de langes.

קרקל f. (v. קרקלים). Enveloppe: יְבֶּרְשָׁל י Job 38. 9, et que je l'enveloppais de brouillard, d'obscurité, littér. (lorsque je faisais) du brouillard son enveloppe.

וֹחְלֹן n. pr. Hethalon, ville en Syrie, Ez. 47. 45.

Niph.: נְנְיְחָמֶּם בְּטַבְּעֵּית בְּעָבֶּלֶּךְ Esth. 3. 42, נְנִיְחְמָּם בְּטַבְּעֵית בְּעָבֶּלֶּךְ 8. 8 נְנִיְחִמּם du roi.

Pi.: יהְּמִם הְּתְּמֵּר לָמִי Job 24. 16, pendant le jour ils se renferment, se cachent, ou (ils pénètrent la nuit dans les maisons) qu'ils ont scellées, marquées, pendant le jour.

Hiph.: אוֹ־הַחְתְּרִם בְּשֶׁרוֹ מִזּוֹבוֹ Lév. 15. 3, ou si sa chair est fermée par la gonorrhée dont il souffre.

Don chald. Sceller: בְּלְכָּא Dan. 6. 18, et le roi la scella.

רוּתַם עָם (ע. דּקָם).

הַטְּרָה לָּגִי לְּמָר הַחְיָהְהָי רָּגִי לְּמָר הַחְיָהְהָי רָא לָבֶר הַחְיָהְרָה רָא לָבֶר הַיִּבְיר הַיִּבְי

Gen. 38. 25, reconnais donc à qui est cet anneau, ce cachet.

וְרַתְּ Lier, marier; de la תְּיֵה, beaupère, père de l'épouse: הַּשָּׁה בַּאַה Exod. 18. 1, (Jethro), beau-père de Moise; הַיְהַה sa belle-mère, la mère de son épouse, Deut. 27. 23.

Hithp. S'allier, en mariant ses enfants: אַרְיָּה אַרְּחָבּוֹן Gen. 34. 9, alliezvous avec nous (par le mariage de nos enfants); avec בּ בְּּבֶּלֶּךְ בַּבְּילָךְ בַּבְּילָךְ ISam. 18. 22, maintenant fais alliance avec le roi, deviens son gendre; avec בּ בִּילִבְּיִ וּ IChr. 18. 1, et il contracta alliance avec Achab.

ער מרילף פון הותן: m. 1° Gendre הילף וּבְנֵיךְה Gen. 19. 12, est-ce que tu as encore ici un gendre, des fils ? שָׁמָשׁוּן אַנְקּמְנִי Jug. 15. 6, Samson, gendre d'un homme de Thamnatha. — 2º Fiance, époux : יְחוּא כְּחָהֶן יֹצֵא מֵחְפָּחוֹ Ps. 19. 6, il est comme un époux qui sort de sa chambre nuptiale; וּמְשׁוֹשׁ חָתַן עֵל־כָּלָּח Is. 62. 5, et comme le fiancé se réjouit de sa fiancée; דַּתְּן־דַּמָּים אֲחֵה לָּר Exod. 4. 25, tu m'es un fiance de sang. Sephora appelle son fils, qu'elle vient de circoncire: fiancé de sang, ou parce que Moïse a manqué de perdre la vie à cause de son enfant, qu'il avait négligé de circoncire; selon d'autres: ces paroles de Sephora s'adressent à Moïse.

קרְּהָּהְ f. Noces : הְּיִּהְהָ Cant. 3. 11, le jour de ses noces.

קר (v. קביה) Enlever : בוּן בְּיִהוּקוּת יְשִׁירְבָּנּוּ Job 9. 12, s'il enlève, qui le lui ferait rendre.

אָרָר m. Proie : אָרָר, Prov. 23. 28, elle guette comme (on guette) une proie, ou, pour אַרָּר, comme un brigand.

קתר (fut. בְּקִיר) Briser, percer: חַתְּר בַּקִּיר נָאָחְתֹּר בַּקִּיר בָּקִיר נָאָחְתֹר בַּקִּיר בַּקִיר נָאָחְתֹר בַּקִּיר בַּקִּיר נָאָחְתֹר בַּקִּיר בַּקִּיר נָאָחְתֹר בַּקִּיר בַּקִּיר נָאָחְתֹר בַּקִּיר בַּקִּיר נָאָחִתֹר בַּקִּיר בַּקִּיר בַּקִיר בַּקִּיר בַּקְיר בַּקִּיר בַּקְיר בַּקִּיר בַּקִּיר בַּקִּיר בַּקְיר בּקִייר בּקִייר בּקּיר בּקִייר בּקִייר בּקִייר בּקִייר בּקִייר בּקִייר בּקּייר בּקּייר בּקּייר בּקייר בּיקייר בּקייר בּקייר בּקייר בּקייר בּקייר בּקייר בּקייר בּקייר בּיקייר בּקייר בּקייר בּקייר בּקייר בּקייר בּקייר בּיקייר בּיקייר בּיקייר בּיקייר בּיקייר בּקייר בּיקייר ביקייר ביקי

בְּיִּחִים לְּיָּדְיִי Job 24. 16, il perce les maisons, c.-à-d. il y entre par effraction, dans les ténèbres; יַיִּחְמִרּי הָאָנְשִׁים לְּחָשִׁיב Jon. 1.13, et les hommes ramaient (fendaient les flots) pour ramener le vaisseau au rivage, ou: ils s'efforçaient de ramener, etc.

התים (part. חַתָּה בּּחַתַּח) Briser, effrayer. Kal intrans. Avoir peur, être effrayé, être brisé: אַבְּעָנּי בִּיוֹד Job 32.15, ils sont effrayés, intimidés, ils ne répondent plus; יְבָשׁי יְבָשׁי Is. 20.5, ils ont peur, et ils sont confondus, ils rougissent de honte; בְּיִדְהַ בֵּלַ תַּיִר מְּרַרְבָּ Jér. 50. 2, Bel est confondu, Mérodach est brisé, vaincu; בְּיִבָּי תַּלְיִבָּ I Sam. 2. 4, les forts et leurs arcs se brisent.

Niph. (תַּחַהּ, fut. תְּבַּח, plur. בַּתָּח : Is. 7. 8, Ephraim sera brisé et ne sera plus un peuple; נְצְּדְכָּחִי נִעָּט Is. 81. 6, et ma justice ne sera pas brisée, interrompue; אַל-מִּירָא וְאַל־ Deut. 1. 21, ne crains pas, ne

sois pas épouvanté, découragé; אַמְּמָרֵי Mal. 2. 5, il tremble devant mon nom, il craint, vénère, mon nom.

Pi. Effrayer: מְחַלְּמִיּהְ Job 7. 14, tu m'effrayeras par des songes; בְּחִיּהְיִם Jér. 51. 56, leurs arcs ont été brisés (pass. p. הַּהְּחָה), ou: Babylone a brisé leurs arcs (par ses péchés).

Hiph. (הְחַהְ, הְּהַחָה, fut. הַּחַחָּר): הָּהְחַהְּ לְּמְנֵיהָם וּגֹּיִם מִּרְיָּן Is. 9. 3, tu l'as brisé comme à la journée de Madian; שַּרְאָתִּהְהָּ לְּמְנֵיהָם וּלִינָם בּוֹרְנָּן Jér. 1. 17, autrement je te ferai trembler, ou: je te confondrai devant eux; סניים מוּבְילִם 149. 37, je ferai trembler Elam; רְיִהְיַהְיִן 149. 37, je ferai trembler Elam; רְיִהְיַהוּן Hab. 2. 17, pour mis, le ravages des bêtes, des ennemis, les effrayent, ou briseront les ennemis eux-mêmes, retomberont sur eux.

קראי בתרו m. Terreur, angoisse: קראי בתרו Job 6. 21, vous voyez mon angoisse, mon malheur.

רְּחַחַ n. pr. m. I Chr. 4. 13.

2

D Teth, שיים neuvième lettre de l'alphabet, signifie comme chiffre 9; son nom signifierait serpent, ce qui serait en rapport avec sa forme. Il se permute avec les siffants י, צ. Exemples: חַבָּי et בּיִב tuer, abattre, בְּיִב יְּי, בְּיִב בְּיִ etre pur, clair, briller, בְּיִב et בְּיַב garder, בַּיִ combre, et בְּיַב couvrir; בְּיַב chald. et בִּיב ombre, et בִּיב couvrir; בְּיִב בְּיִ chald. et בִּיב ombre; avec בּי בִּיב et בְּיִב et בְּיִב פְּיִ errer, il remplace quelquefois le n du Hithphael; avec בּי cercle, et בּי rangée.

אָבְּר chald. Étre joyeux (v. פּוֹר chald. Étre joyeux (v. מּוֹר בּלּוֹרִיד Dan. 6. 24, le roi fut très joyeux, transporté de joie.

אטַאט (rac. פָּאָד ou נְּאָדָם) Ex. unique: בְּיַנְאָבָא הַדְּיַבָּא וֹנָאָר ls. 14. 23, je la balayerai avec le balai de l'extermination, qui ne laissera rien.

בְיָב בָּב chald. adj. (v. בּוֹט). Bon : בָּיָב בָּיב

Dan. 2. 32, de l'or pur ; נוֹן צַל־מַלְּפָא Esdr. 5. 17, s'il paraît bon, convenable au roi, s'il lui plaît.

לְבְּאֵל (Dieu est bon) n. pr. 1° בְּרָאֵל Is. 7. 6, le fils de Tabéel, a qui les ennemis du roi Achaz voulurent donner son trône. — 2° Tabéel, conseiller du roi de Perse, Esdr. 4. 7.

קבולים m. pl. Turbans teints (de קבולים tremper): סְרוּחֵי יְבוּלִים בְּרָאשֵׁיהָם Ez. 23. 45, des turbans de différentes couleurs et pendants (v. סָרַחִי sur leurs têtes.

ת בווע היינים מונית. Endroit élevé, aussi milieu, centre (centre du corps, nombril): Jug. 9. 37, (un peuple) qui descend de la hauteur de la terre, de la montagne: דְּשָׁבֶּי Ez. 38. 12, qui habitent le pays qui est au milieu du monde.

(עַבְּהוּ עִּבְּהוּ (עַבָּהוּ (עַבָּהוּ עִּבְּהוּ (עַבָּהוּ עִּבְּהוּ וּשׁהוּר (עַבָּהוּ בּּאַנּיבָּהְ בּאַבּינִי אַנְּיבָּהְ בּאַבּינִי אַנִּיבְּיבָּ Exod. 21. 37, et qu'il le tue, ou qu'il le vende; הַּהְבִּיבְּיבְּ Prov. 9. 2, elle a immolé sa bête (pour le festin).

— Tuer un homme: עַבְּרִיבְּיבְּיבְיבְּיבְיבְיבְּ Lam.
2. 21, tu as tué, et tu n'as pas eu pitié (sans pitié); אַבְּיבִיבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְּ Ps. 37. 14, pour égorger ceux qui marchent dans le chemin droit, dont la conduite est irréprochable.

קבר chald. m. (v. רְבּים heb. 2°). Garde : רָב־יַשְּבְּחִיּא דִּר מֵלְנָא Dan. 2. 14, le chef des gardes du roi.

תַּשָׁה מִי אַר פּלְּבוֹח מ'immoler, immolation: בְּשָׁבֵח דּיבְלּ Is. 53.7, comme un agneau qui est conduit pour être égorgé; אַל־שָּבַח יִבּאַל־שָּבַח יִבּאַ Prov. 7. 22, comme un bœuf qui va (qu'on mène) pour être égorgé. — 2° La bête qu'on égorge, repas, festin; מְבְּחָה Prov. 9. 2, elle a immolé sa bête, elle a préparé son festin; יְחָבֵּר וְחָבֵּר Gen. 43. 16, et de tuer (des bêtes) pour le festin, et de le préparer.

미크 n. pr. Tebach, fils de Nahor, Gen. 22, 24.

לְּכְּחָה f. (Méme signif. que מְבָּשֶׁרָט f. (Méme signif. que מְבָּשֶׁרָט f. 1° בְּחָשִׁרָט קצאׁן פִּבְּחָח Ps. 44. 23, nous sommes regardés comme des brebis destinées à la boucherie.— פּיִחָרָי נְבְּחְהִיר I Sam. 25. 11, et mon bétail que j'ai égorgé.

אַרְחָת n. pr. Tebhath, une ville en Syrie, I Chr. 18. 8 (v. מְּבֶּח n. pr.).

לְבַל (fut. יִּשְׁמֵל) Mouiller, humecter, tremper, plonger : נַיִּשְׁבְּלוּ אֶח־רַתַּמְּלוּף, בַּיִּשׁ Gen. 37. 31, ils tremperent la robe

Niph.: נְּטְתְּלוּ בְּקְצֵח הַשְּׁיִם Jos. 3. 15, (et les pieds des prêtres) furent mouillés au bord de l'eau.

יהף *n. pr. m.* I Chr. 26. 11.

Pou.: קְּמָנֵי רְיַם־סוּק Exod. 15. 4, ils ont été enfoncés, noyés, dans la mer Rouge.

Hoph.: אָרָכֶּהְ בָּמֹץ בָּמֹץ Jér. 38. 22, lorsque tes pieds ont été engagés dans la boue; עַל־כָּח אַרְנֶּיְתוּ תְּטְבָּע Job 38. 6, sur quoi les bases de la terre ont-elles été fichées, affermies.

רַצְעָרָ חִי (plur. בְּעָרִית, const. בְּינִבְיע (יִצְיע, 1°) Anneau gravé, qui sert a cacheter; הבּינִבְיע (den. 41. 42, Pharaon ota son anneau (de sa main); בְּיַבֶּע בַּיבְעַר בַּיבְער בְּיִרְיִנְיִי Esth. 3. 12, et scellé de l'anneau du roi.—2º Bague, anneau en gén.: בַּיבַע הַיִּינְים בַּער בַּיבַע הַבְּער בַּיבָע בַּיבְיע Exod. 35. 22, des boucles d'oreilles, des anneaux qu'ils portaient au nez, et des bagues; בוּיִּבְיע (des boucles d'oreilles, des anneaux qu'ils portaient au nez, et des bagues; בוּיִבְּער בַּיבַע בַּיבַע בַּיבַע הַבְּער בַּיבַע בַּיבַע הַבָּער הַיִּבָּע בַּיבַע הַיִּבְּער בַּיבַע בַּיבַע הַבְּער הַיִּבְּער בַּיבַע הַיִּבְּער בַּיבַע בַיבַע בַּיבַע בַּיבַּע בַּיבַּע בַּיבַע בַּיבַּע בַּיבַע בַּיבָּע בַּיבַע בַּיבַע בַּיבָּע בַּיבַע בַּיבַּע בַּיבַע בַּיבַע בַּיבַע בַּיבַע בַּיבַע בַּיבַע בַּיבַ

עורת מּבְעוֹת n. pr. m. Esdr. 2. 43.

לְבְּרָמִן (qui platt à Remmon, idole syrienne) n. pr. Tabremmon, père de Benhadad, roi de Syrie, I Rois 15. 18.

215

ጉታህ n. pr. Tabbath, ville de la tribu d'Ephraïm, Jug. 7. 22.

אבת Nom du dixième mois de l'année lunaire: הְיָשׁ שֵׁהַה Esth. 2. 16, le mois de tebeth (correspondant à décembre-janvier.)

אַרָּהְר (const. אָרִיך, aussi אָרִּהְיּר). Propre, pur: אָרִיך בְּירוֹלְי בַּבְּרוֹר (aussi בַּירִיק בְּירוֹלְי (aussi בַּירִיק בְּירוֹלְי (aussi בַּירוֹלְי (ausi בַּירוֹלְי (aussi בַּירוֹלְי (aussi בַּירוֹלְי (aussi בַּירוֹלְ

רְבִּילֹא־אָרִיִר (fut. יְבִירִיר Briller (v. יְבִירִּיר יִּבְּיִרְיִּרְיִּרְ בַּּיִרְיִּרְ יִּרְּיִרְיִּרְ בַּּרִרְיִּרְ וֹּצִיר (fut. בְּיִרְיִּרְיִּרְ : Etre pur, être purifié : בְּיִרְיִּרְיִּרְ : II Rois 5. 12, ne puis-je me laver dans ces fleuves et devenir pur (guérir de la lèpre)? בְּיִרְיִּרְ בִּיִּרְיִּרְ בַּּיִרְיִּרְ בַּּיִרְרִי בַּיִּרְיִּרְ בַּיִּרְרִי בַּיִּרְיִיְרִי בַּיִּרְיִי בַּיִּרְיִי בַּיִּרְיִי בַּיִּרְיִי בַּיִּרְיִי בִּיִּרְיִי בִּיִּרְיִי בִּיִּרְיִי בִּיִּרְיִי בִּיִּרְיִי בִּיִּיְרִי בִּיִּרְיִי בִּיִּרְיִי בִּיִּרְיִי בִּיִּרְיִי בִּיִּרְיִי בִּיִּרְיִי בִּיִּרְיִי בְּיִּרְיִי בְּיִּרִיי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בִּיִּרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִיִרִּי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִּרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִיִּרִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִיִּרִי בְּיִּרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִּרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִירִי בְּיִרְיִי בְּיִיִּיִי בְּיִייִי בְּיִּרִיי בְּיִרְיִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיִּי בְּיִי בְּיִּיִי בְּיִייִי בְּיִיִּיִי בְּיִייִּי בְּיִּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִּייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִייִּי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִּי בְּיִייִּיִיי בְּיִייִייִי בְּיִּיִיי בְּיִייִיי בְּיִייִּיי בְּיִייִּייִי בְּיִּיי בְּיִייִּיי בְּיִייִּיי בְּיִייִיי בְּיִּייִי בְּיִייִי בְּיִּיי בְּיִייִייִיי בְּייִיי בְּיִייִיי בְּיִייִיי בְּייִייִיי בְּיי בְּיִיי בְּייִיי בְּייִי בְּיִייִי בְּיִייִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִייִיי בְּייִייִיי בְּיִייִיי בְּייִייִיי בְּיִייִיי בְּייִייִיי בְּיִייִיי בְּיִיי בְּיִייִיי בְּיִייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייִיי בְּייִייי בְּייִיי בְּייִיייִיי בְּייִייִייי בְּייִיי בְּייִייייי בְּיייי בְּיייִיי בְּייי

Pi. (יְהֵהֵר fut. יְהֵהֵר Purifier, épurer, déclarer pur: יְמַהֵר בּב. 39. 16, ils purifieront le pays; בְּבָּר מִּבְּר מִבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מָבְּר מָבְר מַבְּר מָבְר מַבְּר מָבְר מָבְּר מָבְר מָבְּר מָבְר מָבְר מָבְר מָבְר מַבְּר מָבְר מָבְר מַבְּר מָבְר מָבְר מָבְר מַבְּר מָבְר מַבְּר מָבְר מַבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מַבְּר מִבְּר מַבְּר מִבְּר מַבְּר מִבְּר מַבְּר מִבְּר מַבְּר מִבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מִבְּר מַבְּר מָבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מָבְּר מַבְּר מַבְּת מְבְּר מַבְּר מָבְּר מַבְּר מָבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מָבְּר מַבְּר מָבְיבְּר מִבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּי מְבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּר מַבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מִבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְיבְּי מִבְּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְיבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְיבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְיבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְ

Pou. pass.: אַרָץ לֹא מְטַחָרָת הִיא Ez. 22. 24, tu es une terre non purifiée.

Hithp. Se purifier : יְהַשָּׁהֵרֹּא Gen. 35.2,

purifiez-vous; אַר דְאָשׁ תַּמְּטֵּדֵר Lévit. 14. 11, l'homme qui se purifie; יַּישְּׁדֶרי Néh. 12. 30, et les prêtres se purifièrent.

לבית m. 1° Éclat, clarté: לְּבְּיָלְם הַּבְּּיֶבְם הַּבְּּיֶבְם הַבְּּיִבְם הַבְּּיִבְם הַבְּּיִבְם בּיִבְּיבּם בּיִבְּיבּם בּּּיבִים בּיבּיבּם même. — 2° Pureté, purification: בְּיֵבִייִבְּיבְּיבְּיבַ Lév. 12. 4, 6, les jours de sa purification.

אָהָר Ps. 89. 45, tu as détruit son éclat (v. מַּדְרָּר 1°); selon d'autres: le subst. est יְשָׁבֶּיף pureté, éclat, ou: le lieu le plus pur, le temple: tu as détruit le temple qu'il avait bâti.

לְּהֵרָה f. Pureté, purification: אַחָרָה Lév. 13. 35, après avoir été declaré, jugé pur; ביום בְּתַּרָח Lév. 14. 2, au jour de sa purification; דְלֹּא מְטָּדְרַח II Chr. 30. 19, quoique (sans purification) sans s'être purifié pour le sacrifice saint (la pâque).

וְלֶּבְרֵת f. (Meme signif.): וְלֶבֶּל-מְרָעֵּ וֹ Chr. 23. 28, et pour la purification de tout ce qui est saint.

שוֹב Etre bon, bien, agréable, beau, gai : פר־טוֹב לוּ עַמַּה Deut. 15. 16, parce qu'il lui va bien, qu'il se platt chez toi; מרשוב לנו במצרים Nomb. 11. 18, car nous étions bien en Egypte; ישוב לה Deut. 19. 13, afin que tu sois heureux; וְנִגֵּן בְּיָרוֹ וְטוֹב לָהְ I Sam. 16. 16, il jouera (la harpe) de sa main et tu seras soulagė; פי טוב בְּצֵינֵי יֵי Nomb. 24. 1, qu'il est agréable aux yeux de Dieu; qu'il lui platt ; aussi avec אָם־עַל־תַּמֶּלֶךְ טוֹב : עַל Esth. 3. 9, s'il plait au roi; avec >: קטוב לף Job 10.3, cela peut-il te plaire, te convenir? מַדו־מֹבוּ אֹרוּלֶרְהְ רַעֵּקֹב Nomb. 24. 5, que tes tentes sont belles, o Jacob! מַד־שבוּ דֹרֵיךְ מְיֵיִן Cant. 4. 10, tes mamelles ou tes caresses sont plus agreables que le vin ; בטוב לב־אַמְנוֹן II Sam. 13. 28, quand l'esprit d'Amnon sera gai par le vin.

Hiph:: מָטִיבֹּהָ כִּי הָיָח צִּם־לְּבֶבֶּהְ I Rois 8. 18, tu as bien fait d'avoir eu cette intention. (Les formes מַטִיב ou מַטִיב ou מַטִיב sont de מַטָּב.)

שוב adj. (fém. מובה). Bon, pur, bien, heureux, agréable, beau, gai, joyeux: אַרַץ שוֹבָח Exod. 3. 8, un bon pays; ו ובל־פַץ טוב II Rois 3. 19, et tous les bons arbres, qui portent fruit; אונדעב סוב Gen. 2. 12, et l'or de ce pays est pur ; חור הַאֹפִרִים לַרֶע טוֹב וְלַשוֹב רֵע Is. 5. 20, malheur à ceux qui disent que le mal est bien, et que le bien est mal; טוב־עין Prov. 22. 9, bon, charitable, oppose a רַע־עֵּרָן jaloux, envieux; יטוב לא־יִחְרָח לַרְשֵׁע Eccl. 8. 13, le méchant ne sera pas heureux; לְטוֹב לַניי Deut. 6. 24, pour que nous soyons heureux ; בָּמִיר-לָה חַשוֹב בְּעֵינַיךְ Gen. 16. 6, uses-en envers elle comme il te plaira, litter. fais-lui ce qui paraît bon à tes yeux ; avec לַאַרָם שֵׁשוֹב לָפָנַיו: לִפְנַי Eccl. 2. 26, à l'homme qui lui est agréable; נַתְרֵא אֹחוֹ כִּי־טוֹב חוּא Exod. 2. 2, et voyant qu'il était beau; אַלֹּלִים וְטוֹבִים Is. 5. 9, (des maisons) grandes et belles ; קַשָּׁמֶן בושה Ps. 133. 2, comme l'huile excellente ; אַכות משוב Jér. 6. 20, et la canne odorante ; וַנִּקְרֶת טוֹבִים Jér. 44. 17, nous etions heureux ; בִּי־טוֹב חַסְהֶּך Ps. 69. 17, car ta miséricorde est extrême ; בַּלֶב־כּוֹב Eccl. 9. 7, le cœur joyeux, avec plaisir, joie; ירוֹם כוֹב Esth. 9. 19, et un jour de fête. — Adv. Bien : אם־יִנְאַלֶּךְ כּוֹכ Ruth. 3. 13, s'il veut t'épouser c'est bien (à la honne heure!). — Subst. Le bien, bonheur : לא־תַשׁוּב עֵינִי לָרָאוֹת טוֹב Job 7. 7, mon ceil ne verra plus le bien, le bonheur.

קּאֶכֶץ פוֹב n. pr. d'une contrée: בָּאֶכֶץ פוֹב Jug.11.3, dans le pays de Tob; יְאִישׁ טוֹב II Sam. 10.6, et les hommes de Tob.

מוב אַרוֹנִיָה n. pr. m. II Chr. 17. 8.

שוב m. (v. אינ adj.). Bonté, beauté, bonheur, les biens, la meilleure part: שוב פעם Ps. 119. 66, (la bonté de la raison), la raison juste, l'esprit sain; אינ אוב Ps. 27. 13, la bonté, la grâce, de l'Eternel; אַנְאַרָּק Osée 10. 11, la beauté de son cou, son cou superbe; אַני אַבְרַר כָּל־טוּבִר עַל־פַּנְרָךְ Exod. 33. 19, je ferai passer devant toi toute ma bonté (majesté); שוב לא בַרֵרם טוּבַם Job 21. 16,

leur bonheur n'est pas dans leur pouvoir; אריינין די Prov. 11.
10, le bonheur des justes remplit la
ville de joie; איינין פּיינין ווון Is. 65. 14, dans
la joie, le contentement, de leur cœur;
ls. 1. 19, vous aurez a
manger les meilleurs fruits de la terre;
manger les meilleurs fruits de la terre;
איינין פּיינין פּייניין פּיינין פּייניין פּייניין פּייניין פּייניין פּייניין פּייין פּייין פּייניין פּייין פּייין פּייין פּייין פּייין פּייין פּייין פּיייין פּיייין פּיייין פּייין פּיייין פּייין פּייין פּייייין פּיייין פּיייין פּיייין פּיייין פּיייין פּייייין פּיייין פּיייין פּיייין פּייייין פּייייין פּייייין פּייייין פּייייייין פּיייי

שוֹבָה f. (v. שוּב Bonté, le bien, félicité : בֶּל־חַשּוֹבָה אֲשֶׁר־פָּשָּׁה הֵי Exod. 18. 9, tout le bien que Dieu avait fait (à Israel) ; עַבּרָהָ שְׁנַח טוֹבָחָה Ps. 65. 12, tu couronnes l'année avec ta bonté, par tous les biens dont tu la combles; נוֹבְרִיר בַּל־עָלֵיךְה 16. 2, mon bonheur ne vient que de toi; לָרָאוֹת בָּטוֹבַת בַּחִירֵיך 106. 5, pour (voir) jouir de la félicité de tes élus; בַּרבוֹת חַשּוֹבֶת רַבּוּ אוֹכְלֵיחַ Eccl. 5. 10, avec l'accroissement des biens augmente le nombre de ceux qui les mangent; וַכְּרָח־לִּר אֱלֹחֶר לְטוֹבֶח Néh. 5. 19, souviens-toi de moi, mon Dieu, en bien, pour mon bien; צַּמֵּיִת־יִּנִינָּי אוֹת Ps. 86. 17, fais parattre quelque signe (de ta bonté) en ma faveur.

מוֹבְיָהוֹ et שׁוֹבְיָהוֹ (agréable à Dieu) n. pr. 1° Tobie, Ammonite, Néh. 2. 10. — 2° Les fils de Tobie, 7. 62. — 3° Tobie, Zach. 6. 10.

בְּינִיהְ טָּוּר: Exod. 35. 25, les femmes filaient de leurs propres mains; טָּוּה אֲחִיהְנִים 35. 26, elles filaient des poils de chèvre.

רְּבֶּח אָר. 14. 42, et qu'on crépisse de nouveau (les murailles) de la maison; וְבָּהִים Lév. 14. 42, et qu'on crépisse de nouveau (les murailles) de la maison; וְבִּהִים בִּירִוֹח חַבְּהִים I Chr. 29. 4, pour en revêtir les murailles des maisons; בְּיִבֶּים אֹחוֹ הָּבָּבְּיִם Ez. 13. 10, mais ils ont enduit la muraille légèrement, d'un crépi léger, ou qui n'est pas mêlé de paille; בִּיבְּיִחִם בִּירָאוֹת בֵּיבִיחִם Is. 44. 18, car il (Dieu) a couvert, fermé, leurs yeux, qu'ils ne voient pas.

Niph. passif: יְאַחֵרֵי יִשׁרֵּי Lov. 14. 43, et après avoir été crépie; avec l'acc. אַחֵרֵי וְשֹׁלֵוּ אָרִי יְשְׁלֵּין אַרִי וְשָּׁרָי 14. 48, après que la maison aura été crépie, enduite de nouveau.

רְּשִׁי מִינִי pl. f. Bandeaux, fronteau: חוֹלָי pl. f. Bandeaux, fronteau: בין ביניים בין Deut. 11. 18, (ces paroles) seront (écrites sur) des fronteaux entre vos yeux. On portait toute la journée, et on porte encore, en faisant sa prière du matin, des étuis, attachés au front et au bras gauche, qui contiennent chacun les quatre passages du Pentateuque: Exod. 13. 1 à 10, 13. 11 à 16, Deut. 6. 4 à 9, 11. 13 à 21, écrits sur parchemin (v. בַּבְּיבָּיִם).

שול אוניין Kal inusité. Hiph. Jeter: יַנְיָטָל ISam. 18. 11, Saūl jeta, poussa, la lance (contre David); יְחָבֶּלְתְּי חֲדִּאֹא Jér. 16. 13, je vous jetterai hors de ce pays; יַנְייָר הַיִּלִין הַאַּלִין הַיִּאָר Jon. 1. 4, et Dieu envoya un vent impétueux sur la mer; בְּיִבְיִלְּהְ אָלִרְיָבְל לָּחָיָב Rituel, ils ont jeté sous l'épée, ils ont massacré, ton peuple Israel.

Pilp. Rejeter, transporter: יְיֵי הְּיִהִי קְּבְּלְנְיקׁרְ Is. 22. 17, vois! Dieu te rejette, te transporte d'ici (ע. הַלְּבֶּלְנָּ

" אַנְלְהְאַטְמְּהְ אֲטְמּרּךְ וְסוֹתְ בַשִּׁרְבֶּוּךְ Aboth, parce que tu as noyé, on t'a noyé, et à la fin on noiera ceux qui t'avaient noyé.

קטאר סְבִּרֵב מָּדֶּים: Muraille : יְטאר סְבִּרֵב מָּדֶים Ez. 46. 23, et un parapet les entourait.—2° Rang, rangée: שְׁלֹשֶׁח שֹּרַב נְיִית I Rois 6. 36, trois rangées, assises, de pierres taillées; אַרְבְּעָּדוֹ מַאַרָּי בָּאָלָּבְּ 39. 10, quatre rangs de pierres (précieuses).

מור chald. m. (v. איד hébr.). Mont, rocher: חַיִּת לְטִיּר רַב Dan. 2. 35, devint une grande montagne; יְּדִי בְּשׁוּרָא אָרְאָדֶר, בְּיִב 2. 45, une pierre s'est détachée de la montagne.

טוש Voler impétucusement, fondre : פְּנָשֶׁר יְבוּוּשׁ צֵּלֵר־אֹכֶל Job 9. 26, comme un aigle qui fond sur sa proie.

תְּלֶח adv. A jeûn : יְבָה מְיָה Dan. 6. 19, et se coucha, ou passa la nuit à jeûn.

קרות Kal inusité. Pi. Tendre, tirer l'arc: תְּשְׁתְּי מִּמְטֵּחְי Gen. 21. 16, loin comme les tireurs d'arc (sont éloignés du but en tirant), ou מַּמְטֵּי subst. trait, loin d'un trait d'arc.

קרות (ע. (עבר ביוון). Moulin, meule: בחור ביוון נשאר Lament. 5. 13, les jeunes gens portaient la meule (ou inf. pour לְּבְּחוֹן, ils employèrent les jeunes gens à moudre, à tourner la meule).

אבקחורים m. pl. ובקחורים (keri) Deut. 28. 27, et par des tumeurs à l'anus; I Sam. 5. 9, et des tumeurs se formaient à leurs intestins (à l'anus) [v. מְחַרֵי וְשָּׁרָב ; מְחַרֵי וְשָּׁרָב ; מְחַרֵי וְשָּׁרָב ; בַּיְרָב וּ I Sam. 6. 17, des images d'or, qui représentaient cette maladie.

רוֹחוֹטְ pl. f. Les reins (v. רְּיִם, couverts de graisse), comme בּלְ בּל רְּיִם לְּיִם וֹיִם יִּבְּים בַּלְּיִם וֹיִם בַּלְּיִם וֹיִם בַּלְיִם וֹיִם בַּלְיִם וֹיִם בַּלְיִם וֹיִם בַּיִּם וֹיִם בַּיִּם בְּיִם בַּיִּם בַּיִּם בַּיִּם בַּיִּם בַּיִּם בַּיִם בַּיִּם בַּיִּם בּיִּם בּיבּים בּיִּם בּיִּם בּיבּים בּיִּם בּיבּים בּיִּם בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּי

 קּמְשֵּלְ (rac. מְחַדֶּן). Moulin : בְּשְׁמֵּל קיל הַשְּׁדְנֶּחְ Eccl. 12. 4, quand le bruit du moulin, ou la voix de la meunière, baisse, diminue.

ים מים (מוני Enduit: אֲשֶׁר מַהְּחָ Ez. 13. 12, où est l'enduit dont vous l'avez enduite?

שלי היוצר יִרְמָס־מִּדֹם: Argile: וּבְמִּי יוֹצֵּר יִרְמָס־מִּדֹם: Is. 41. 25, et comme le potier foule l'argile; בֹּאִר בַּאַר Nah. 3. 14, entre dans l'argile (pétris-la). — 2° Boue: אַר בְּאַר בָּאָר אַבְּעָר Ps. 69. 15, retire-moi de la boue, afin que je n'y demeure pas enfoncé; יֵיגְרְשׁׁרּ בַּיִיטִּי רָבָּשׁׁי Is. 57. 20, et ses eaux jettent sur le rivage la vase et la boue.

יף chald. m. (v. בְּיִם héb. 1°). Glaise: בַּוְטַפְּן מִינָא Dan. 2. 41, avec l'argile et la terre glaiseuse.

תל. (avec suff. מַלִּר, rac. לְּסַלֵּר.). La rosée: מָשֵּׁל חַיַּשְׁכֵּיִם Gen. 27. 28, de la rosée du ciel; מְשֵּׁל מְּשֶׁל חָבָּל Deut. 32. 2, que mes paroles coulent comme la rosée; בְּי בַּל אוֹרֹת מַלֶּךְ: Is. 26. 19, car ta rosée est une rosée de lumière, ou : comme la rosée qui tombe sur les plantes, de אַרְרָה.

לל chald. m. Rosée : דְּבָטַל שְׁמֵיָא דְצָטַבָּע

Dan. 4. 12, qu'il soit mouillé de la rosée du ciel.

אָלְטְ 1° Avoir des taches, être tacheté: 30. 32, tous les agneaux qui ont de petites ou de grandes taches; הַאָּבְיִה וְחָלִיה וְחָלִיה 30. 35, les chèvres qui ont de petites ou de grandes taches. — 2° Étre de diverses couleurs: בַּבְּיִבְּה בָּבְיִה מָלְּאַה בָּלְהְ בָּבִיה מָלְאַה בַּבְּיִה מָלְאַה בַּבְּיִה מָלְאַה בַּבְּיִה מָלְאַה בַּבְּיִה מָלְאַה בַּבְּיִה מָלְאַה בַּבְיִה בַּבְּיִה מָלְאַה בַּבְּיִה בַּבְּיִה בַּבְּיִה מָלְאַה בַּבְּיִה בַּבְּיִה מָלְאַה בַּבְּיִה בַּבְּיִה מָלְאַה בַּבְּיִה בַבְּיִה מָלְאַה בַּבְּיִה בַּבְיּה בַּבְּיִה בַּבְּיִה בַּבְּיִה בַּבְּיִה בַּבְּיִה בַּבְּיִה בַּבְּיִה בַּבְיִה בַּבְּיִה בַּבְּיִה בַּבְּיִה בַּבְּיִה בַּבְיה בַּבְּיִה בַּבְּיה בַּבְיה בַּבְּיה בַּבְּיה בַּבְּיה בַּבְיה בַּבְּיה בַּבְּיה בַּבְיה בַּבְּיה בַבְּיה בַּבְּיה בַּבְיה בַּבְּיה בַּבְּיה בַּבְּיה בַּבְּיה בַּבְּיה בַּבְּיה בּבְּיה בּבְּיה בּבְּיה בּבְּיה בּבְּיה בּבּיה בּבּבּיה בּבּבּיה בּבּיה בּבּביה בּבּיה בּבּיה בּבּיה בּבּיה בּבּביה בּבּיה בּבּיה בּבּיה בּבּיה בּבּביה בּבּיה בּבּיה בּבּיה בּבּיה בּבּיה בּבּיה בּבּב בּיבּיה בּבּיה בּבּיה בּבּביה בּבּביה בּבּביה בּבּיה בּבּיה בּבּיה בּבּיה בּבּיה בּבּיה בּבּב

Pou. Etre rapiéceté : הְּלָּהְה בְּלֹּה מְלָּאִה Jos. 9. 5, et de vieux souliers rapiècetés.

קלְאִים m. pl. Agneaux : מְלָאִים Is. 40. 11, avec son bras il rassemblera les agneaux ; נַיּפְקְנִים בַּשְּלָאִים I Sam. 15. 4, Saul les compta d'après les agneaux de paque qu'ils avaient avec eux; selon d'autres, n. pr.: il les compta à Telaim.

קלָה m. (const. מְלֵהְים). Agneau : מְלֶבּה אָהָיר I Sam. 7. 9, un agneau de lait (qui tetait encore; יְצָבְּר יִרְעוּ רְצָּאָרָר Is. 65. 25, le loup et l'agneau iront pattre ensemble.

תַּבְּר בְּיבְּלְהְ עֵּלְטֵּלְה (rac. שֹלְטֵּלְה (rac. בְּר בְּרָבְּר (rac.) Rejet, action de rejeter: פּבָר בַּר (נבּר Is. 22. 17, Dieu te rejette du rejet d'un homme, c.-à-d. violemment; ou בְּבָר vocatif: Dieu te lancera, te jettera au loin, ô homme (qui te crois si fort)! D'autres traduisent: Dieu te fera transporter d'ici, comme on transporte un coq.

ment celui qu'on porte en faisant la prière du matin, et aux quatre pans duquel pendent des franges (אַרָּצָּר, v. Nomb. 15. 38, 39).

לְלֵל Kal inusité. Pi. Couvrir d'un toit: אָלֵל רְיבְּעָלְּלָּאַי וִיבְּעַלְּלָּאָּ Néh. 3. 15, il hâtit la porte et la couvrit d'un toit.

לְלֵל chald. Aph. (ע. טְלֵל). Se mettre à l'ombre : מְּדְתְּהְיִהְ מֵּטְלֵל חֵינֵת בְּרָא Dan. 4. 9, les bêtes de la campagne se couvrent, s'abritent sous son ombre (ע. לַצֵּל).

ወታው n. pr. Telem, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 24.

שלםן n. pr. m. Esdr. 2. 42.

אָטֶטְ (inf. אָנְסְאָדוּ, fut. יְנְיּבְאָר Etre impur, immonde: בְּנִיבְּאָר בָּנִיבְּע Lév. 15. 32, et qui devient impur par cela; יְנִיבְּע 18. 25, le pays est devenu impur, corrompu; בַנִיבּע 12. 2, elle sera impure pendant sept jours.

Niph. Se rendre impur, se souiller: Niph. Se rendre impur, se souiller: אָם Nomb. 5. 27, si elle a été souillée (par l'adultère); הָּלָּבְּלִּיבְּיּ וּעִּבְּיִם בְּכָּלִּ-וּמַּלִּבְּיִר וּעַבְּיִּבְּיִם בְּכָּלִ-וּמַלּבְּיַר וּעַבְּיִבְּיִם בְּכַּלִּ-וּמַלּבְּיַר בְּעַבּיִּר וּעִבּיִם בְּכַּלִּ-וּמַלּבּיַר בְּעַבּיִּר וּעִבּיִּבְים בּצִּי בּענייִם בּצִּיבְים בּצִי בּענייִם בּצִיי בּענייִם בּצִיי בּענייִם בּצִיי בּענייִם בּצִיי בּענייִם בּצִיי בּענייִם בּצִיי בּעניים בּציי בּעניים בּציי בּעניים בּציים בּיבים בּיציים בּיבים בּציים בּיבים בּציים בּיבי

Pou. pass.: מְשְׁיֵּר כֹּא מְשְׁמָּאַר Ez. 4. 14, mon ame n'a pas été souillée.

Hithp. Se souiller, se rendre impur: בְּיָהָ אִנְשְׁמָּאְ בָּיְהָ Lév. 11. 43, ne vous souillez pas par ces animaux; avec בּיִבּאָלָהוּ הְשָׁמָאַא 11. 24, et par ceux-ci vous vous rendrez impurs.

Hothp:: אַטָּר הְטַּמָאָה Deut. 24. 4, après qu'elle a été souillée.

אמָטְ adj. (fém. אמָמָהְ בּינְהָיהְ Lév. 5. 2, monde: אָמָהְ הִינְּהְ הְיִבְּהְ בְּינִהְ בְּינִהְ בְּינִהְ בִּינְהְ Lév. 5. 2, une chose impure, une bête immonde; אישׁ אַ 11. 35, ils sont impurs; אַיּהָ בִּינִהְ אָנִּהְיִם אָנֹּהְיִם אָנֹּהְיִם אָנֹּהְ וּנִהְ אָנִּהְיִם אָנֹּהְ Is. 6. 5, je suis un homme dont les lèvres sont impures; מַמַּהְ Ez. 22. 5, impure, infâme de réputation.

אַכְּאָה f. Impureté : בַּצְבוּר טָּקְאָח הְחַבּּל Mich. 2. 10, pour son impureté elle

sora dans les douleurs; le pays sera détruit, ruiné, parce qu'il a été corrompu (v. I et II et II).

קּמְאָדְי לָּלִיר Lév. 22. 3, pendant qu'il est impur, exact. son impureté étant sur lui; וְצֵּלִּרְמִּלְּהִי עָּלִּרְ לָּבְּלִּרְ Jug. 13. 7, et ne mange rien d'impur; plur. בּיִּלְיִּתְּיִלְּהַ בָּלִר בּיִלְּבְּיִלְּתְּ בָּלִר בּיִלְּבְּיִלְי בָּלִר בְּלִרְי בָּלִר בְּלִרְיִם בְּאַר בַּיִּלְים בָּאַר בּיִלְים בָּאַר בּיִלְים בּיִּלְים בּיִלְים בּיִּלְים בְּיִלְים בְּיִּלְים בְּיִּלְים בּיִּלְים בּיִּלְים בְּיִּלְים בְּיִלְים בְּיִלְים בְּיִּלְים בּיִּלְים בּיִּלְים בּיִּלְים בְּיִלְים בְּיִּלְים בּיִּלְים בְּיִּלְים בְּיִבְּים בּיִּלְים בְּיִּלְים בְּיִּבְּים בְּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְים בְּיִבְּים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִּבְים בְּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִבְּים בּיִּבְּים בְּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִּבְים בּיִבְּים בּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִּבְּים בְּיִּבְּים בְּיִּבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִּים בְּיִּבְים בְּיִּבְּים בְּיִּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִּים בּיִּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִבְים בּיִים בּיִים בּיּים בּיּים בּיִים בּיּים בּיִים בּיִים בּיִים בּיּים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיוּ בּיִים בּיִים בּיים בּיים בּייִים בּיים בּייִים בּייִים בּיים בּיים בּייִים בּייִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְיים בְּיבְיים בּייִים בְּיבִּים בְּיבְּיבְיים בּייִים בְּיבְּיבְייִים בְּיבְּיבְיים בְּיבְיבִּים בְּיבְּיבְייִים בּיבְּיבְיים בּייִיבְּייִים בּיבְּיבִּיים בּיבּיים בּיבְּייבְייבּיים בּיבְּיבִים בּיבְּיבּיים בּיבּייבְייבּיים בּיבּיים בּיבּייים בּיבּייים בּיבְּיב

Niph. Se cacher: וְהַשְּׁמֵן בָּנְמֶר Is. 2. 10, et cache-toi dans la poussière.

Hiph. Cacher: וַמְּלְכוּ וַבְּּמְמִנּי II Rois 7. 8, et ils s'en allèrent, et les cachèrent. " אַנְאַטְמִנּי Rituel, et à conserver les mets chauds.

אָלֶטְ m. Panier : מְּנֶשֶׁ הַיְּמְנָא Deut. 26. 2, tu les placeras dans un panier. יקנה פּוּלָטְ m. Souillure : יְּנָשְׁיִּ m. Souillure : יְּנָשְׁיִּ הַ מִּנְשִׁי הַיִּנְעָּ m. Rituel, purifie la souillure de mes actions (v. הַבָּיִ).

אָנֶכְּת Kal inusitė. Pi. Salir : אֵיכָכָּת Cant. 5. 3, comment pourrais-je les salir?

קיני, אָטָלְעָת (v. הְּיֶבֶּהְ) Kal inusité. Hiph. Egarer, séduire : קּיִבְּיבּר Ez. 13. 10, (parce qu')ils ont séduit mon peuple.

סטנים לינים לינים

לאָט chald. Pa. Faire goûter, donner a manger: בְּשְׁבָּא כְּחוֹרִין יְטַבְּמוֹנַה Dan. 5. 21, on lui fit manger de l'herbe comme aux bœufs.

עצט m. (v. טַעַם). 1° Goût : וָהַיָּח מַשָּׁמַם רַטַעַם לְּשָׁר הַשַּׁמֵן Nomb. 11. 8, et (la manne) avait le goût d'un pain pétri avec de l'huile, ou comme du gras de l'huile; עָבֵר טַעָּמוֹ מוֹ Jér. 48. 11, son goût lui est demeuré. - 2º Sens, raison: יְמֵנִים יְמֵנִים Job 12. 20, il ôte la raison aux vieillards; אַשָּׁח יָמָה וְסָרָה שמם Prov. 11. 22, une belle femme, sans esprit, insensée; בָּשׁנּוֹתוֹ צֶּתִּ־טַּצְמַ Ps. 34. 1, lorsqu'il déguisa sa raison, lorsqu'il contrefit l'insensé ; בָּשָׁיבֵר טָעָם Prov. 26. 16, ceux qui répondent, conseillent sagement, sensément. 3° Décision, ordre : פַּנַבֶּם הַנַּּבֶלָךְ וּנְדֹלָרִי Jon. 3. 7, par ordre du roi et de ses grands. On appelle טְּלָמִים les signes massorétiques.

DYD chald. (v. מַעָם héb. 3°). Ordre, commandement: בּקְיםְיְבֶּל בְּלָה בְּשֶׁבְ בָּלָה בָּבְּל Esdr. 6. 14, par le commandement du Dieu d'Israel.

DMP chald. m. 1° Goût: בְּיבֶעה הַמְּרָא Dan. 5. 2, (Baltasar ordonna) dans le goût, la saveur, du vin; déjà plein de vin. — 2° Sens, raison: יְנִיאֵל הַחָרֵב עַיָּא Dan. 2. 14, Daniel répondit avec prudence, réflexion et raison;

בּעְּהָא פָּעָם, 6. 3, afin qu'ils leur rendissent compte; בּלְּהָה מֵלְנָא מְעַבּא בְּעָבָא 3. 12, ils n'ont pas dirigé leur esprit sur toi, ô roi! (ils ne t'obéissent pas). — 3° Ordre: מַרָּים לְכֹם בְּעָב Esdr. 4. 19, et de moi est parti l'ordre; בַּרְבָּע לְכֹם בְּעַב 5, 9, qui vous a donné l'ordre; בַּעָב 4. 8, Rehum, le conseiller (qui donne des ordres.

עָעוֹ Charger : בְּנֵי צָּיִרְבָּם Gen. 45. 17, chargez vos bêtes, ou : piquez-les, pour les faire marcher.

Pou. Etre percé : מְלֶבֶּי הָרֶב Is. 14. 19, ceux qui ont été percés, frappés par l'épée.

* אַפָּר f. Une goutte, Aboth.

רְּמִינִי נְּמְּחָה שְׁבְּיִה Is. 48. 13, et ma droite a étendu les cieux.— 2º Soigner: אֲשֶׁר־יִּמְפַּוּחְהִי וְרָבְּיִהִי Lament. 2: 22, ceux que j'ai soignés (emmaillottés) et que j'ai élevés.

לְּבְּיִים m. pl. Action de soigner, d'emmaillotter: לְּלֵבֵי בְּשָּׁחָרם Lament. 2. 20, de petits enfants, objet de leurs

tendres soins (qu'elles emmaillottaient); v. npp 2°.

אַפַל Attacher, imputer, ajouter: אַבֶּר שֶׁבֶּר שֵׁבֶּר שֵׁבֶּר שֵׁבֶּר שֵׁבֶּר שֵׁבֶּר שֵׁבֶּר שֵּבְּר שֵּבְּר שֵּבֶּר שֵבְּר שֵבִּר שֵּבְּר שֵבִּר שֵבְּר שִּבְּר שֵבִּר שֵבְּר שֵבִּר שֵבְּר שִבְּר שֵבִּר שִּבְּר שִבְּר שֵבְּר שִבְּר שֵבְּר שִבְּר שִבּר שִבּּר שִבּר שִבּר שִבּר שִבּר שִבּר שִבּר שִבּּר שִבּר שִבּּר שִבּר שִבּּר שִבּר שִבּּר שִבּּר שִבּּר שִּבּי שִבּיי שִבּי שִּבּי שִּבּי שִּבּיי שִּיי שִּבּייי שִּבּיי שִּבּייי שִּבּיייי שִּבּייי שִּבּייי שִּבּייי שִּבּייי שִּבּייי שִּבּייי שִּבּייי שִּבּיייי שִּבּיייי

י אַפְלָא Petits enfants (v. מַפְלָא Rituel, les petits enfants et les femmes.

קלְּכֵּל m. Prince, capitaine, chef: אַלְּתָּלְ בִּיּלְּתְ בִּיּלְכָּלְ בִּילְּתְ בִּיּלְכָּלְ בִּילְּכָּלְ בִּילְּכָּלְ בִּיְלְכִּלְרִיּ בִּילְּתְ בִּיּלְכִירְ בִּילְכִירְ בִּילְכִירְ בִּילְרִיךְ וּאַלְרַרְיִּר. בּילְרִיךְ Nah. 3. 17, et tes chefs.

אַלְיְּ Dandiner, avoir une marche affectée: אָלְיִהְ וְנְשְׁמִּוֹהְ Is. 3. 16, elles marchent à petits pas, d'une marche affectée, en dandinant (v. אָבּ) à la manière des enfants.

לְצִפֹּרָן. v. מְשְׁרִין, v. נְצִפֹּרָין. Ongle: יְבְּשְּׁרִין Dan. 4. 30, et les ongles (de Nabuchodonosor) devinrent comme les griffes des oiseaux; זְנִשְּׁרֵיה בִּירְנְהְשׁ 7. 19, et les ongles (de la bête) étaient de cuivre.

שַּׁטְטְ Étre gras; au fig. être sot, stupide: אָפָשׁ בַּזִילֶב לַּבְּם Ps. 119. 70, leur cœur est gras comme la graisse, c.-à-d. matériel, stupide.

• ਸਿਧਾਸ਼ f. Sottise, naïveté: ਸਬੂ ਸਮਧਸ਼ les sottises, les naïvetés de la bouche (ឃុំគ្នា un sot).

רבי (goutte, perle) n. pr. Taphath, fille de Salomon, I Rois 4. 11.

קרר Continuer, agir sans interruption: רְרָלֶּתְּ פֹרֵר Prov.19.13, et (comme) une gouttière qui coule sans cesse; אישׁ פֵרוּר יי un homme occupé, affairé.

קבר chald. Chasser, repousser: פֿרָרָאָ אָרָדּא Dan.4.30, il fut repoussé d'entre les hommes; וּמָרְאָל בָּרָדְרוּ 4. 29, et on te chassera de la compagnie des hommes.

טְרָוֹם cheth. pour שֶּבֶם Ruth 3. 44, avant que.

אָרִיתִי עָב Job 37. 11, il charge le nuage même dans la pureté de l'air, ou : la pureté de l'air pèse sur les nuages, les dissipe; ou : il le charge de pluie, de fécondité (v. דְּיִ

קרה עלר לשנח ה. Charge, peine: תְּרָהְּ עָּלֵר לְשׁרֵח Is. 1. 14, elles me sont devenues à charge; בְּרַחֲכֶּם הְּמַשֵּׁאְכֶם Deut. 1. 12, (comment porterais-je seul) le poids et le fardeau de toutes vos affaires?

לְּנִית (לְּנִית מְּלֵּנִי adj. Frais, humide: מְּנְיִת בְּוֹמִיר בְּיִבְּיִר בּוֹמִיר בְּיִבְּיִר בּיִּבְּי וֹנִיי בּיִּבְּי בּיִּבְיי בּיִּבְיי בּיִּבְּי בּיִּבְיי בּיִבְּיי בּיִּבְּי בּיִבְּיי בּיִבְּיי בּיִבְּיי בּיִבְּיי בּיִבְּיי בּיִבְּיי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִבְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִּיִי בְּיִייִי בְּיִּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיי בְּייִיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִייִּי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּיייִי בְּיייִי בְּייִיי בְּייי בְּיייִי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייִי בְייִיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְייִיי בְּייִי בְּיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּייי

בוֹטְ adv. Avant, avant que, pas encore, souvent avec les prép. ¬ et ¬: אַפַרָם הַרִים רְאַרה Ps: 90. 2, avant que les montagnes eussent été créées; בְּטָרֶם וקחדל ילדת Is. 66.7, avant d'être en travail, elle a enfanté; avec l'infinitif: אַכֶּירָם לֵּדֶית הוֹק Soph. 2. 2, avant que le jugement soit enfanté, prononcé; avec ¿: בַּיֵרֶם לֹא־יָבוֹא צֵלֵיכֵם 2. 2, avant que (le jour de la colère de Dieu) éclate contre vous; קשַרֶם שוּם־אָבֶן אַל־אָבֶן Agg. 2.15, avant qu'une pierre eût été placée sur une autre (pour bâtir le temple); וּשִׁמוּאֵל שֵׁרֶם יַדֵע אַת־בֵּר I Sam. 3.7, Samuel ne connaissait pas (la voix) de Dieu, ou sa manière de se révéler aux prophètes; avec le futur : וָטֶרֶם יִנָּלֶּח אֵלָיר 3.7, et la parole de Dieu ne lui avait pas encore été révélée; טֵרֵם רַצָבֹרוּ Jos. 3.1, avant de passer (le Jourdain).

לְיִּכְיִר (fut. הִיִּרְיִי, une fois בְּיִבְּירְ (fut. הְיִבִּירְ, mettre en pièces : בְּּיְבָּיִרְ בְּּיִבְּירְ Gen. 49. 27, Benjamin sera un loup ravissant; בְּיִבְירְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִבְירְ בְּיִרְ בִּיִרְ בְּיִבְירְ בְּיִבְירִ בְּיִרְ בְּיִבְירִ בְּיִבְּירְ בְּיִבְירִ בְּיִבְירִ בְּיִבְירְ בְּיִבְירִ בְּיִבְירִ בְּיִבְירְ בְּיִבְירִ בְּיִבְירִ בְּיִבְירִ בְּיִבְירִ בְּיִבְירִ בְּיִבְירִ בְּיִבְירִ בְּיִבְירְ בְּיִבְירְ בְּיִבְירִ בְּיִבְירְ בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִירְ בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבְיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִיר בְּיבִּיר בְּיבִיר בְּיבִּיר בְּיבְיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבּיר בּיבְּיר בְּיבּיר בּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בּיבְּיר בּיבְּיר בְּיבְיר בְּיבּיר בְּיבְיר בּיבְּיר בּיבְּיר בּיבּיר בּיבְּיי בְיבִּיבְ בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְּיבְ בְּיבְיבְיבְּיבְ בְּיבְיבְיבְ בְּיבְיבְיבְּיבְיבְּיבְּיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְּבְיבְּבְיבְיבְיבְּבְיבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְיבְיבְּבְיבְיבְּבְּבְיבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְּבְיבְּבְּבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְיבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְיבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְיבְּבְיבְיבְּבְיבְיבְּבְיבְּבְבְיבְּבְיבְּבְיבְיבְּבְּבְבְיבְבְיבְיבְּבְבְּבְבְּבְב

bête sauvage), et personne ne vous delivrera.

Niph. Étre déchiré: אָמ־טָּרֹתּ יָשְׁרֵתּ Exod. 22. 12, s'il a été déchiré par une bête; אְיַבְיּה יַבָּא מַהַנְּהִי רָשְׁרָּא Jér. 5. 6, tous ceux qui sortent de ces villes seront déchirés.

Pou. Étre dévoré: מָרָם פֿרָם Gen. 37. 33, Joseph a été dévoré.

Hiph. Donner de la nourriture, nourrir: חַטֵּרִיפֵּנִי לָּחָם חִפִּר Prov. 30. 8, donne-moi la nourriture qui m'est nécessaire pour vivre.

שְׁרָר adj. (v. טְרַה). Arraché: שֵּלֵהוּ בְּּלֵּהוּ קָּתִּה קרוּ בְּּלֵּהוּ Gen. 8. 11, portant dans son bec une feuille d'olivier arrachée (selon d'autres: une feuille fratche, verte).

 de proie, où il y a des animaux ou des brigands qui vivent de proie. — 3° Nourriture (v. אָדָהָ Hiph.): אָרָהִי מָּרָאָר Mal. 3. 10, et qu'il y ait de la nourriture dans ma maison; אָבֶּרְהָהָר Prov. 31. 15, et elle donne, partage, la nourriture à sa maison.

לֵבְלָּהְר (ce qui est déchiré); spécial. du bétail déchiré par des bêtes sauvages: בְּבַּחָח לֹא בַּתְבַאַרִר צֵּלֶּרְה Gen. 31. 39, je ne t'ai pas rapporté, ou: je n'ai pas porté en compte le bétail déchiré par les bêtes sauvages; בְּבַלֶּה וּכְּרַבָּח לֹא דֹאַכֵּל Lév. 22. 8, il ne doit pas manger d'une bête morte d'elle-même, ou déchirée par une autre bête. Plus tard on nomme par extension יחבָּיִם toute bête tuée autrement que de la manière prescrite, ou quand elle était malade.

עְרְפְּלֵיֵא chald., les Terphaléens, un des peuples transférés d'Assyrie en Samarie, Esdr. 4. 9.

י L'intérieur d'une maison, d'un palais, opposé à vestibule: קַּבָּר אַר אָלִין Aboth, pour pouvoir entrer dans l'intérieur du palais.

בֵּד לְמִצְוֹתֶדְהָ: Désirer, aimer (ע. מְאַב): בְּּדְלְמְצִּהְיר Ps. 119. 131, parce que je désirais, j'aimais, tes commandements.

בֵּי לְךְ יָאָתָה: Convenir, appartenir: בֵּי לְךְ יָאָתָה Jér. 10. 7, car à toi convient, appartient (le règne, la gloire); selon Kimchi, de la racine בַּאָר.

יאור (ע. יאר).

וֹאֲלֵינְי (exaucé de Dieu) n. pr. m. 1º Jér. 35. 3. — 2º Ez. 11. 1.

יְאַוֹנְיְהוּ n pr. m. 1º II Rois 25. 25; Jér. 40. 8. — 2º Ez. 8. 11.

לאיר (l'illuminé de Dieu) n. pr. m. 1° Jair, fils de Manassé, Nomb. 32. 41. — 2° Jair de Galaad, juge dans Israel, Jug. 10. 3. — 3° Jair, père de Mardochée, Esth. 2. 5. Patron. יְאִירִי II Sam. 20. 26.

1 יְאַל (Kal inusité). Niph. Étre sot, fou, agir follement: אָשֶׁר תַּאָלְנּי וַאֲשֶׁר תָּיָאָנּי 11, ce en quoi nous avons agi follement, et que nous avons péché; מֹאֵלוּ Jér. B. 4, ils sont insensés; מֹאֵלוּ Is. 19. 13, les princes de Tanis sont devenus insensés; דָרֶב אֶל־חַבּוֹּרִים;

e tu as dit : C'est en vain, je n'espère

Jér. 80. 36, l'épée est tirée contre les devins imposteurs, et ils deviendront, paraîtront, des insensés.

II '뜻 (Kal inusité). Hiph. 1º Commencer, entreprendre, essayer, se décider, consentir: הואיל משה באר אחדתהורה Deut. 1. 5, Moise commença à expliquer la loi; exact. il commença, il expliqua, etc.; הַּנֶּח־נָא הוֹאַלָּחִי לְרָבֶּר Gen. 18. 27, puisque j'ai osé parler; נַיּוֹאֵל שַּלְיִר לַשָּׁבֶּח אֵח־חַאִּישׁ Jug. 17. 11, le lévite se décida à demeurer chez l'homme; ולין 19. 6, consens, je te prie, a rester la nuit; ריאל ללכח I Sam. 17. 39, il essaya de marcher ; וְיֹאֵל אֱלוֹתָּן Job 6. 9, si Dieu voulait, qu'il plaise à Dieu.— 2º ייאל שׁאול אַר־חַעם I Sam.14. 24, Saul avait adjuré le peuple (de אַלַרו serment) (ou Hiph. de אַלָּה pour וּיַאֵּלָה, verbe). אָלָח

ואין et אור m. Fleuve, presque exclusivement le Nil : בַּל־הַבֶּן הַיִּלּוּר הַיִּאֹרָח בּוֹשֶּלִיכְּחוּ Exod. 1. 22, tous les enfants males qui nattront, jetez-les dans le fleuve; דְּחָרֶּנֶה אֲשֶׁר־בֶּרָאֹר חָמִיּת 7. 18, les poissons dans le fleuve (le Nil) mourront; אָדור הַנַּח לְּשָׁמֵּח הַיָּאֹר Dan. 12. 5, l'un était en deçà sur le bord du fleuve; וְעַלְּחֵה כָאֹר כְּאַה Amos 8. 8 (pour נְבֶּלְתָה כָאַר כְּאָה), elle sera tout inondée comme d'un fleuve; le *plur*. רָאֹרָים ruisseaux, canaux : בַּאַרִים בָּקַּעַ Job 28. 10, il ouvre passage aux ruisseaux dans les rocs, ou il les fait jaillir en fendant les rocs; על-נחורתם על-יאתיהם Exod. 7. 19, sur ses fleuves et sur ses ruisseaux.

שלא, (Kal inusité). Niph. Abandonner, se désister, renoncer, désespérer, être en vain: דְּמָשֵׁי יִשְׁיִשׁ יִשְּׁיִי עִּשְׁיִּבּי וּצִּי עִּשְׁיִבּי יִשְּׁיִשׁ יִשְּׁיִּבּי יִשְּׁיִשׁ יִשְּיִבּי יִשְּׁיִבּי וּצִּי בְּיִבְּיִ עִּשְׁיִבּי וּצִּיבְי יִשְּיִשׁ Job 6. 26, et vous parlez en l'air des paroles désespérantes ou inutiles, ou vous jetez au vent, vous méprisez, les paroles d'un homme qui se désespère; בֹּא אָבִירְיִּ נִיאָּשׁ Is. 57. 10, tu n'as pas dit: C'est en vain (j'y renonce); ווּאַבִּיךִי נִיאָשׁן Jér. 2. 25, mais

rien de toi.

Pi.: לְיָאִשׁ צָּרו־לָּבְּר Eccl. 2. 20, de dé-

ובי

Pi.: לְיָאִשׁ אָחִ־לְּבֶּר Eccl. 2. 20, de détourner mon cœur (de toutes les peines), de ne plus y penser.

* Hithp:: Aboth, ne te soustrais pas, ou n'imagine pas d'échapper au châtiment, à la punition d'un forfait.

יאשיה n. pr. m. Zach. 6. 10.

יאשיהו n. pr. m. Josias, roi de Juda, restaurateur du vrai culte, II Rois, chap. 22 et 23.

ראָץ. Convenir, appartenir, consentir (ע. הְאָה): אַרְּבְּמָוֹאִיז בֵּאֹזוּ לְנִי הְאָנְשִׁים: Gen. 34. 22, seulement sous cette condition ces hommes seront à nous, ou feront ce que nous désirons; יַבְּאֹזוּ II Rois 12. 9, et les prêtres consentirent, convinrent.

יָאַחְבִי n. pr. m. I Chr. 6. 6.

לֶבֶּל (Kal inusité). Pi. S'écrier: אָבָר Jug. 5. 28, la mère de Sisara dit, s'écria; selon d'autres: regarda, chercha des yeux (v. מַבָּת te יִבָּה).

יבוּל (קבל m. (rac. בְּבֶּלְ יְבִּוּלְם, Produit, production, fruit: וְנְיִנְיִן יְבִּיּלְיִן יְבִּיּלְיִן יְבִּיּלָּם, Lév. 26. 4, la terre donnera ses produits; אַרָץ וְיבְלָּם Deut. 32. 22, il dévorera la terre et ses produits; יְבִיּלְ בְּוּלְכִיִים Hab. 3. 17, les vignes ne porteront plus de fruits; יְבִיּלְ בְּיִבִּילְ בַּיִּרוּן Job 20. 28, les produits (les richesses) qui sont dans sa maison seront enlevés, ou: les gens de sa maison, ses enfants, seront chassés, exilés.

יבוֹס' et יבוֹס' יבוֹס' n. pr. Jebus, ancien nom de Jérusalem, Jug. 19. 10; יעיר־ 19. 11, cette ville de Jebusi; יעָקרון פּיבוּסי Zach. 9. 7, et Akaron sera comme Jérusalem.

יבּוֹלְיי. n. pr. Jebusi, fils de Chanaan, Gen. 10. 16, et nom de peuple, les Jebuséens qui habitaient les montagnes, Nomb. 13. 30.

ֹלְחָר: (l'élu) n. pr. Jebahar, fils de David, II Sam. 5. 15.

ንንት (l'intelligent) n. pr. 1° Jabin,

roi de Hasor, Jos. 11. 1. — 2º Jabin, roi des Chananéens (qui régna dans Hasor), Jug. 4. 2.

יבִישׁ (ע. יַבִּשׁי).

לבל (Couler, flotter (Kal inusité). Hiph. Amener, apporter, offrir : מִּי Ps. 60. 11, qui est-ce qui me conduira jusque dans la ville fortifiée? וּבְלַנִי נְיִר בְּלֵיתְ בֹּלְלִיתְ Is. 23.7, ses pieds la portent au loin, c.-à-d. ses habitants vont dans les pays étrangers; ובלון מְנָיִר Ps. 68. 30, les rois t'offriront des présents; יובלון מְנְיִרִי Ps. 3. 10, ils m'apporteront des présents.

Hoph. Etre amené, conduit, offert, porté: אָרָקְמִּוֹח הּוּבֵּל לַּמֶּלֶּהְ: Ps. 45. 15, en habits brodés elle est amenée au roi; אָבָר בּבְּר בַּבְּלַהְ: Is. 53. 7, comme un agneau qui est conduit pour être égorgé; ישָּבְּל וּבָּלְיבִי וּבָּל יַשִּׁר וּבְּל־יַשִּׁי Is. 18. 7, un présent sera offert; אַבְּרִיִם וּבְּל לַמְצְרִיִם וּבְּל עַנְּבְּר אוּבָל Osée 12. 2, et de l'huile est apportée (offerte en cadeau) en Égypte; אַבָּר אוּבְל עַנְבְּבֶר אוּבְל עַנְבְּבָר אוּבְל עַנְבְּבָר אוּבְל 10. 19, je n'aurais fait que passer du sein de ma mère dans le tombeau; exact. j'aurais été porté, etc.

לב' chald. Aph. Apporter, faire transporter: וְתֵּיבֵל דִּמֵּי לְתֵּיכְלָא דִּי בָבֶל
Esdr. B. 14, et qu'il avait fait transporter au temple de Babylone.

יְבֶל m. (v. יְבָל). Fleuve, ruisseau: בְּצֶרִבְּים עַלּיִרְבְּלִר־טָּיִם Is. 44. 4, comme les saules plantés sur les ruisseaux; פֿלָנִים יִבְלַר־טָּיִם 30. 25, des ruisseaux, des eaux courantes.

לְבֶּלְ, n. pr. Jabal, fils de Lamech, Gen. 4. 20.

יְבְלְּאָלֵ (qui consume le peuple) n. pr. Jebléam, ville de la tribu de Manassé, Jos. 17. 11.

אריַבֶּלֶת (v. יְבֵלְת) adj. Suppurant: ארֹיבַבֶּלֶת Lév. 22. 22, ou (une bête) qui a des plaies qui suppurent, ou des pustules.

DP; (Kal inusité). Pi. Remplir les devoirs de beau-frère envers sa belle-sœur, la veuve de son frère qui n'a pas laissé d'enfants, et l'épouser: אב

אָל־אַטָּרוּ אָרִיךְּ וְיַבֵּם אֹהָה Gen. 38. 8, approche de la femme de ton frère, et épouse-la; אָלָה יִבְּכִּי Deut. 25, 7, il ne veut pas m'épouser (remplir ses devoirs de beau-frère); v. יָבָם.

לְכְּם m. Beau-frère, en rapport de la veuve de son frère : מַאַן יְבָפִי Deut. 25. 7, le frère de mon mari refuse.

וְבְּמְתוֹ : Belle-sœur : יְבְּמְחוֹ Deut. 25. 9, sa belle-sœur, la veuve de son frère; יְבְמְחֵן Ruth 1. 15, 16, ta belle-sœur, la veuve de ton beau-frère, du frère de ton mari.

לְרְנְאֵל (que Dieu a fait bâtir) n. pr. 1° D'une ville de Juda, Jebnéel, Jos. 15.11. — 2° D'une ville de Nephthali, 19. 33.

רְנְהָ n. pr. Jabneh, une ville des Philistins, II Chr. 26. 6.

יְרְנְיְהְ: (que Dieu édifie) n. pr. m. I Chr. 9. 8.

ְּרְבְּיָהְ (Même signif.) n. pr. m. I Chr. 9. 8.

בְּלֹין n. pr. d'un torrent près du mont Galaad : בַּצְבֵר רַבֹּל Gen. 32. 23, le gué du Jabbok.

יְבְּרֶבְיְהוּ (béni de Dieu) n. pr. m. Is. 8. 2.

ַרְשְׁב. (l'agréable) n. pr. m. I Chr. 7. 2.

רְבָשׁי (fut. יְבִשׁי et יְבִשׁי , plur. יְבָשׁי , inf. יְבְשׁי Etre ou devenir sec, aride: יְבְשִׁי קּבְּשִׁי Gen. 8. 14, la terre fut sèche; יְבְשִׁי קּבִּים 38. 7, jusqu'a ce que les eaux qui étaient sur la terre fussent séchées; יְבַשׁ חָצִיר Is. 15. 6, l'herbe se séchera, se fanera; יְבִשׁ חִינִי בְּנִשׁ הִיבְשׁי Zach. 11. 17, son bras deviendra sec, exténué; יִבִּישׁ מְּכִינִי Osée 13. 15, sa source tarira.

Pi. Rendre sec, dessécher: רְרּהַיִּתְ נְבָּאָת יְרְבָּעִי בְּיָם Prov. 17. 22, un esprit triste dessèche les os; אוֹעָר בַּיִם וַיִּבְּעַיה Nah. 1. 4, pour יְרִיבְּעִיִּה (ou fut. du Hiph.), il menace la mer et la dessèche.

ווֹיף. 1º Trans.: אֲשֶׁר־דּוֹיְבִישׁ דֵי אָדּ־בַּיי קברסוּת Jos. 2. 10, que Dieu a séché les eaux de la mer Rouge; תּוֹבְשָׁתִּי בַּעְ לַּח Ez. 17. 24, j'ai séché l'arbre vert. — 2º Intrans.: תּרְבִישׁ Joel 1. 10, la vigne est desséchée, le vin est perdu (v. II יָבֶשׁ).

וֹבְּשׁבְי, (v. מֵּישׁ) Avoir honte: אַבְּשַׁבְּי בְּישׁ רְצָּלְבִי Is. 29. 22, Jacob ne sera plus confondu; מַבּרבּוּשׁ Jér. 6. 15, mais ils ne sentent pas la honte, ils ne rougissent même pas.

שֹבֵי, adj. (fém. השָבֵי). Sec, aride: בּין יְבָע Ez. 17. 24, un arbre sec; שַשְׁטִּ Nomb. 11. 6, notre ame est dans la langueur; הַיְבַשׁיּה Ez. 37. 4, os secs.

יביש et יביש n. pr. 1° Jabes, ville en Galaad, I Sam. 11. 1, Jug. 21. 8. — 2° Jabes, père de Sellum, II Rois 15. 10.

קרְאָה הַיּבְּשָׁה f. Le sec, la terre: רָבְיָשְׁה וּ Gen. 1. 9, et que l'élément sec, la terre, paraisse; הְשַּהְ רֶם לְּבַבְּשָׁה Ps. 66. 6, il a changé la mer en une terre sèche; הַעָּבְּשָׁה Exod. 14. 22, à sec, à pied sec, ou sur un sol sec.

וְיַבְּטֶׁת יְדִיי f. (Même signif.): יְבָּטֶׁת Ps. 95. 5, et ses mains ont formé le sec, la terre.

לָאִד : chald. f. (Meme signif.): לָאִד אִינִד אַנִשׁ עַל־יַבְּשְׁתָּא אוווי אַנשׁ עַל־יַבְּשְׁתָּא Point d'homme sur la terre (qui, etc.).

እንግ n. pr. 1° Jegal, fils de Joseph, Nomb. 13. 7. — 2° I Chr. 8. 22. — 3° Jegal, fils de Nathan, II Sam. 23. 36. בְּלְּנְבִים Labourer : part. וּלְּיֹנְבִים II Rois 25. 12, et comme laboureurs.

וַבְּ m. Champ: יַיִּבְּיִם נְּרָמִים וְינֵבְים לָּדָם נְּרָמִים וְינֵבִים Jér. 39. 40, il leur donna des vignes et des champs.

יְנְכְּהָ et יְנְכְּהָ (endroit élevé) n. pr. Jagba, une ville de la tribu de Gad, Nomb. 32. 35.

וְרְלִיהוֹ: (que Dieu rend grand) n. pr. m. Jér. 35. 4.

אבין Setourmenter (ע. בְּיבֶּין), être triste, affligé (Kal inusité). Niph. part. בינָים נינִים בּינִים בּיים בּיים בּינִים בּינִים בּיים בּיים בּינִים בּיים בּייבּיים בּיינִים בּיים בּינִים בּינִיים בּיים בּינִיים בּינִיים בּייים בּ

Pi. Affliger: בַּיַרְיּאָים Lament. 3. (pour בַּיִרְיּאָים) [ce n'est pas volontiers] qu'il afflige les enfants des hommes (ou fut. du Hiph).

לגלן m. Chagrin, douleur: יְרְינְיְם לָּגלון שְׁאִילָּתְּי בְּיְגוֹן שְׁאִילָּתְּי בְּיָגוֹן שְׁאִילָּתְּי בְּיָגוֹן שְׁאִילָתְּי בְּיָגוֹן שְׁאִילָתְּי בִּיגוֹן שְׁאִילָתְּי Gen. 42. 38, vous ferez descendre (ma vieillesse) ma tête grise, avec douleur, chagrin, dans le schéol; מְצְּיָרְתְּי וְצִּיְרָתְי Is. 35. 10, et le chagrin et les gémissements fuiront, en seront bannis; יְמִינְתְּי בִּירִנְּי Jér. 31. 13, je les réjouirai après leur af-fliction.

ነነት (résidence) n. pr. Jagur, une ville de Juda, Jos. 15. 21.

יְגִיע adj. (rac. יְגִיל). Fatigué: יְגִיע כֹּחְ: Job 3. 17, les fatigués, ceux dont les forces sont épuisées.

יְנִיץ m. (rac. יְנֵיץ). 1° Travail, effort: רְנִיעַ מַפּר Gen. 31. 42, le travail de mes mains; יְנִיעָד אַלָּדי רְנִיעָד, Job 39. 11, lui abandonneras-, confieras-tu, ton travail.—2° Le produit du travail, l'œuvre, le bien, la richesse : פָּר חִנְיֵצְעַ רְנִיצַ עַפְּרָּך Job 10. 3, que tu me rejettes, moi, l'œuvrage de tes mains; דְנִיצַ מִצְרֵים אָר. 14, les produits de l'Egypte ; אָר הַרִיני אָר בּוֹחָניני Jér. 3. 24, les biens de nos pères.

וְנְיְעָה f. Fatigue: רְלַתֵּה רְנְעֵּה בְּיָבְר רְנְעֵּה בְּלָתְה f. Fatigue: רְלַתַּה רְנְעֵּה בְּיִבְר רְנְעֵּה Eccl. 12. 12, beaucoup mediter, ou precher, est une fatigue pour le corps.

יְרָלְי (l'exilé) n. pr. m. Nomb. 24. 22.

יָבֶע (fut. רָבֶה v. רְבָּר) Travailler, sc fatiguer, s'appliquer, se lasser : לַמַּח־נַּיִּת דובל איגע Job 9. 29, pourquoi donc travaillerais-je en vain? avec ליקרנע : לאל־קרנע לְּחַלְּשִׁרִי Prov. 23. 4, ne te fatigue point a t'enrichir; avec אָרֶץ אֲשֶׁר לֹאֹ־יָגַיָּתָּ בָּה Jos. 24. 13, une terre dont tu ne t'es pas fatigué, qui ne t'a pas coûté de peine, de travail; בַּאֲשֶׁר יָנַעַהְ הִּנְעַהְ הַנְעִרָּרָן Is. 47. 12, auxquels tu t'es appliquée des ta jeunesse ; avec l'acc. : בַּן דַרוּ־לָךְ אֲטֶׁוּר רַנְעָהָ 47. 15, ainsi seront pour toi ceux que tu as consultés, fréquentés, avec tant de zèle ; יְגֵּלְחִר בְּאַנְחַרִר Jér. 45. 3, je me suis lassé dans mes gémissements, à force de gémir; פר־רַנְעָהַ בָּר ישראל Is. 43. 22, tu t'es lassé de moi, Israel (ou: sous-entendu &>, tu ne t'es pas appliqué à moi, à me plaire).

Pi. Fatiguer: אַל־מְיַגְּיִל Jos. 7. 3, ne fatigue pas, n'y conduis pas tout le peuple; עַמַל מַלְּיִם מְּיִנְּעָנִי Eccl. 10. 15, le travail des insensés les

accable.

Hiph.: מְצְלְּהָדְּהְ Is. 43. 24, tu m'as lassé par tes iniquités; דּינְבֶּהֶם הַי Mal. 2. 47, vous avez fatigué, irrité, l'Éternel, par vos discours.

לְּנֶע m. (עָרֵג יִינָע וְלָּג m. (עָרָג יִינָע וְלֹּא יִרְלֶּע Job 20. בְּשִׁיב יְנָע וְלֹא יִרְלֶע Job 20. 18, il rend le gain, ce qu'il a obtenu par son travail, et (ne l'engloutit pas) n'en jouit pas.

אָנְיִישָׁ adj. (ע. יְיִישָׁ Eatigué, las: יְיָנִשֵּׁ Deut. 25. 18, tu étais faible et fatigué; קּלְינִים יְנֵעִים Eccl. 1. 8, toutes les choses (ou les paroles) sont faibles, sans force, ou difficiles.

אריי, chald. m. Tas, monceau: ינר אַקריי, Gen. 31. 47, monceau (tas de pierres) du témoignage.

לְּלִרְמִּר (v. אוּר 2°) Craindre: יְלְרְמִּר (v. אוּר 2°) Craindre: יְלְרְמִּר (v. אוּר 2°) Job 9. 28, je tremble de toutes les douleurs qui m'attendent; שְּשֵׁר יְנִירְהָ מְּפְּנִיתְּם (Peut. 28. 60, et dont tu as été effrayé; part. ou adj. יְנִיר מְשָׁרִיאַהְּהָר יְנִיר נְמִּנִיתָם (Jér. 22. 25, (je te livrerai) entre les mains de ceux que tu crains.

לי, des deux genres (const. יַד, avec suff. יְדָיָם, plur. יְדָיִם, const. יְדִים, pl. f. יְדָים, to La main: יְבָיִם Gen. 38. 28, il passa la main ; ייַשׁלָח יַרוֹ 8. 9, il étendit sa main ; d'un animal : מַּבְּבָּירוּ אַרַבָּיִם הְּחָפֵּשׁ Prov. 30, 28, le lézard qui se soutient sur ses mains; selon d'autres: le singe qui saisit tout avec ses mains, ou l'araignée qui file avec ses pattes ; ביי נס־ניים עם־הַיִר I Sam. 22. 17, car leur main aussi est avec David (ils sont d'intelligence avec lui); לְּדִירוֹת יַדֵידוּ וו אחוי II Rois 15.19, (pour que ses mains fussent avec lui) afin qu'il le secourût; avec וְיָדֵנוּ אֵל־חְוִיבוּ: ב Gen. 37. 27, (mais notre main ne sera pas sur lui) n'allons pas lui faire du mal, le tuer de notre propre main ; הַנַּח תַּדְּיבַיַר חוֹנָת בּסְקַנְהְ Exod. 9. 3, la main de Dieu s'étendra sur ton bétail (il frappera ton betail; יַר־יֵי הִירָח־בָּם לְרָעָה Jug. 2. 15, la main de Dieu était contre eux pour le mal (pour les châtier); וְנָחַוִּדִי צָּתוּ־יַדִיי בסיביים Exod. 7. 4, j'étendrai ma main sur l'Egypte (je la punirai); בי־יצאה בר תרכני Ruth 1.13, car la main du Seigneur s'est appesantie sur moi ; מַי־חַמּהַן וריי בַּחַר חַאָּח Is. 25, 10, car la main de l'Eternel s'appesantira sur cette montagne en frappant Moab; ou en bien : sa main se reposera, etc.; אַב בָּירוּבְיהוֹ וו ביי האלידים II Chr. 30. 12, aussi sur Juda agissait la main du Seigneur (pour le diriger vers le bien); avec צל: בּבר־יֵי אֱלֹּדְוּד נָּלָּיוּ Esdr. 7. 6, comme la main de l'Eternel son Dieu était sur lui (comme Dieu le lui avait ordonné, .ou : l'avait inspiré) ; וָאָיִשִּרבֶרוּ יָדִיר עָלַיִהְ Is. 1. 25, je tournerai ma main vers toi, pour te secourir; mais en mal: יְדֵי עֵּל־עָּקְרוֹן Amos 1. 8, j'appesantirai ma main sur Accaron; avec יְדִי אֶל־תַּקְבִּאִים Ez. 13. 9, ma main sera contre les prophètes.

2º Force, puissance: וַמְּדָר עָּלָיו שָׁם בריר Ez. 1. 3, et là la main, la puissance de l'esprit divin agit sur lui; וְיַר יֵי חַיְרָוּה אַל־אֵלְיָרוּג I Rois 18. 46, et la main de l'Éternel (l'esprit prophétique) vint sur Elie; נַחְפֹּל עָלַר שָׁם רַר אֲרֹנָי Ez. 8. 1, la main (l'esprit) de Dieu tomba sur moi; בְּסְבֵּר יָדָף בָּרָד יְלָשְׁבְחִי Jér. 15. 17, devant ta puissance (la prophétie que tu m'as inspirée) je suis resté solitaire (triste); אַמֶּר רֵי אָלֵי בְּחָוֹקַת חַיַּר Is. 8. 11, Dieu m'a dit dans la force de la vision. — Coup, plaie : יַרָד מַבְרָדו צֵּל־ אַנְחָרִי Job 23. 2, (la force qui m'a frappé) ma plaie est au-dessus, est plus forte que mes gémissements ; יַדִיר לַוְילָהו אַרָּח Ps. 77. 3, ma plaie coule, saigne, pendant la nuit; selon d'autres: ma main est tendue vers toi (עבר); וּבְאַמֶּס יַד יְשָּׁבֵר Dan. 8. 25, et sans aucune force, sans la main de l'homme, il sera brise; יַר לְיַר לֹא-יָנַקַח רֶע Prov. 11. 21, la main (la punition de Dieu) contre la main (la violence de l'homme) le méchant ne restera point impuni; selon d'autres : les méchants, quoiqu'ils se donnent la main, c.-à-d. qu'ils se liguent ensemble, ne resteront pas impunis; Gsenius: de génération en generation. — וְשִׂרמוּ יֵד עֵל־פָּח Job 21. 5, mettez la main sur la bouche (silence!); וו בה על־ראשׁם בה על־ראשׁם II Sam. 13. 19, elle mit sa main sur sa tête (geste de deuil, de tristesse); נַיְּהְנוּ יָדָם Esdr. 10. 19, ils donnèrent leur main (ils promirent); בינוו יַד Lament. 5. 6, nous avons donné la main à l'Egypte, nous lui avons fait notre soumission, ou : nous lui avons tendu la main pour avoir du pain, ou du secours; הְנר־רֶד לַבֶּי II Chr. 30. 8, (donnez la main) jurez foi a l'Eternel.

3° Avec des prépositions, מְיִדִי dans ma main, avec ou sur moi : אִישׁ שׁוֹרוֹ I Sam. 14. 34, chacun amenant son bœuf; יְאֵרן בְּיָרוֹ מָאִנְּמִין Eccl. 5. 13,

il n'a pas dans sa main (il ne possède pas) la plus petite chose; דָבֶּר par : דָבֶּר יַר מְנַר־יִטֵּיקיָתוּ Is. 20. 2, Dieu parla par Isaie; אַרִר־מֹטָּח Nomb. 15. 23, par Moise ; ניתוללל בינים I Sam. 21. 14, il faisait l'insensé devant eux : יַדִיע פָּר־נֶכוֹן קירו יום חשה Job 15. 23, il sait que le jour des ténèbres est préparé, prêt (sous sa main), est imminent ; בֵּדן יֵבֶיך Zach. 13. 6, au milieu de tes mains, ou entre tes bras, c.-à-d. sur la poitrine ; קני בּקבּה Esth. 1. 7, selon le pouvoir, la magnificence du roi ; פַּיַר de la main, du pouvoir; souvent simplement, de: מַיַר קל-חַיַּת Gen. 9. 5, de tous les animaux; מר בשלש זאר מירבם Is. 1. 12, qui a demande cela de vous ? יֵי אֲשֶׁר הִאָּלֵנִי מִיַּר ו הַאַרִי וּמְיֵּד חַוּלב I Sam. 17. 37, l'Eternel qui m'a délivré (des griffes du lion et des pattes de l'ours), [délivré du lion et de l'ours]; מידֵר חַרֶב Job 5. 20, (il te sauvera) de l'épée ; על יַדָר ou צַל יַדָר par : על-יִדִי-חַרֶב Ps. 63. 11, par l'épée; על-יַדִי-חַרֶב מְחְרָדֶת Esdr. 1. 8, par Mithridath; aussi sous la conduite, la surveillance : עַל יִדֵר אַבִּיהָם I Chr. 25. 3, sous la conduite de leur pere; צל ידֵר בוויד II Chr. 23. 18, sous les ordres de David ; "לא לִּרְדֵי חַנָּיָא ולא לַרדֵר נְפַּרוֹן (ne nous laisse pas venir) jusqu'au péché, ni jusqu'à la tenta-

 côté, ou lui sont donnés de la main de

Dieu (v. קרן).

לְיִד תְּחִיְח לְּהְ מְחִדּץ לַפְּתְּבְּי לְבְּ מְחִדּץ לַפְּתְּבְּי לְבִּ מְחִדּץ לַפְּתְּבְּי לְבִּי מִרוּץ לַפְּתְבִּי (où, etc.); אישׁ עֵּל־יְדִי (Nomb. 2.47, chacun en sa place; דְּיִדְי וֹדִּי Is. 57. 8, tu as choisi l'endroit, ou à chaque endroit, où tu les as vus; בְּיִבִי לְּטִּכּ לְנִיכִּי לְנִיכִּי לָנִיכְּי לָנִיכְּי לָנִיכְּי לָנִיכְּי לָנִיכְּי וֹנִי לְנִיכְ לָנִיכְ לָנִיכְ לָנִיכְ לָנִיכְ לָנִיכְ לָנִיכְ לָנִיכְ לָנִיכְ לָנִיכְ לְנִיכְ לִנְיכִ לְנִיכְ לְנִיכְ לְנִיכְ לְנִיכְ לְנִיכְ לְנִיכְ לְנִיכְ לִנְיכִ לְנִיכְ לְנִיכְ לִנִיכְ לְנִיכְ לְנִיכְ לְנִיכְ לְנִיכְ לְנִיכְ לְנִיכְ לִנְיכִי לְנִיכְ לְנִיכְ וֹיִי וֹיִי וְיִיִּי לְנִיכְ לְנִיכְ לְנִיכְ וְיִי וְיִיִּי לְנִיכְ לְנִיכְ לְנִיכְ לְנִיכְ לְנִיכְ לְנִיכְ עִיבְּיי לְנִיי וֹיִי וֹיִי וְיִייִי לְנִיכְ לְנִיכְ לְנִיי וְיִי וְיִייִּי לְנִיכְ וְיִי וְיִיִּיְ לְּנִיי לְנִיכְ וְיִי וְיִייִּי לְנִיכְ וֹיִי וְיִייִּי לְּנִיכְ לְּנִים לְנִיכְי לְיִיי וְיִייִי לְּנִיי לְנִיי וְיִייִּי לְנִיי וְיִיי וְיִייִי לְּיִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּים בְּיִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִיי מִיי בְּיִיים לְּיִים לְּיִים לְּיִים בְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִים בְּיִים לְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים לְּיִים בְּיִים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּייִים בְּיים בְּיִים בְּיים בְּייִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיִים בְּיים בְּים בְּיים בְּים בְּיים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיים

קּאַרְבֵּע חַיְּדִיה יְדְיָה לָכֶּם To Part, portion: יְאַרְבֵּע חַיְּדִיה יִדְיָה לָכָם Gen. 47. 24, et les quatre parts seront pour vous; חְמֵישׁ בְּיוֹת בָּל בְּחַבְּרְטְבָּע c.-a-d. cinq fois autant; יֵימְצָאָם בְּשֶׁר בַּל־תַחַרְטְבָּיִם Dan. 1. 20, il trouva en eux dix fois plus (de sagesse, de lumières) que dans tous les devins.

8° Monument: קיתנה מַשִּיב לוּ יִדְי ISam. 15. 12, et il s'érige un monument, un arc de triomphe; בַּיְלֶבְה יִד אָבְשְׁלוֹם II Sam. 18. 18, et on l'appelle monument d'Absalon; בְּיִלְה לָהֶם בְּיִר לָהָם IS. 18. 5, je leur donnerai (dans ma maison et dans l'enceinte de mes murailles) un monument, ou une place et un nom.

רְיָרָהְ, chald. (emph. יְרָה, avec suff. יְרָהְ, plur. יְרָהָ, v. יַרְהַפּׁר.). Main: מְרִיּהָ, plur. יְרִיּהְ, v. יַרְהַפּׁר.). Main: מְרִיּהָ, Dan. 5. 5, de la main d'un homme; בְּיִרְהֹם Esdr. 5. 8, et (ce travail) réussit entre leur main; יְרָהָא Dan. 6. 28, des griffes, ou du pouvoir, des lions.

רְאָלְה. pr. Jedala, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 16.

יְרְבָּשׁ (le doux) n. pr. m. I Chr. 4.3. יַר גוּרָל: Joel 4. 3, Nah. 3. 10, ils ont jeté le sort (v. רָרָדוּד.).

יְרָה Jeter (v. יְרָה et יְרָה): יְרָה Jer. 50. 44, jetez, tirez, sur elle (les fleches).

Pi. נַיַהוּ־אָבֶן גִּר Lam. 3. 52 (p. נַיַרוּר,),

ils ont lance des pierres contre moi, ou: ils ont roule une pierre sur moi (sur ma tombe); לְיֵבְּיֹּוֹת תְּאַרִּיכְּתְּיִת תְּאַרִּים Zach. 2. 4, pour abattre les cornes, la puissance des nations.

Hithp. דְּחְרֵבְּים Louer, confesser: מְּחְבֵּים לֵּבְיּר II Chr. 30. 22, et en louant Dieu: הַמְחְבֵּים לַּתְּר Nomb. 5.7, ils confesseront leur péché; בְּחְרְבֵּים לַבְּרִיכְיּלְבֻאל Néh. 1. 6, et je confesse les péchés des enfants d'Israel.

רדי (l'amant) n. pr. m. 1° I Chr. 27. 21. — 2° Esdr. 10. 42.

ורן (juge) n. pr. m. Néh. 3. 7.

ברוע (connu) n. pr. m. 1° Néh. 10. 22. — 2° 12. 22.

וריתון, וריתון et וריתון (louant) n. pr. Se trouve à la tête de plusieurs psaumes (39, 62, 77), soit qu'Idithun en fût l'auteur ou qu'il les ait mis en musique; Idithun, prophète du roi, II Chr. 35. 15. Idithun, chantre, musicien, I Chr. 16. 41, 42.

איר יְיִייֹת Ps. 45. 1, cantique d'amour (cantique doux).

רֶּדֶּהְ: (la bien-aimée) n. pr. Iedida, mère du roi Osias, II Rois 22. 1.

לְּדִידְּוֹּתְ f. Délices, objet bien-aimé : יְדִינְּיִּתְ נְמְּלָּיִי קירִינְּתְ נְמְּלָּיִי Jér. 12. 7, les délices de mon ame, l'objet de mon amour.

רְיִרְיָהְ (l'aimé de Dieu) n. pr. donné à Salomon par le prophète Nathan, Il Sam. 12. 25.

ירְיָהְ n. pr. m. 1° I Chr. 4. 37. — 2° Néh. 3. 10.

רֵיעֵאֵל (connu de Dieu) n. pr. Jediaël, fils de Benjamin, I Chr. 7. 6.

יְדִיתוּן (ע. יְדִיתוּן). יְדְלֹף: n. pr. Jedlaph, fils de Nahor, Gen. 22. 22.

עריי, (fut. ידִיב, inf. ידִיב, const. ידַיב, for. 19. אין (fut. ידַיב, inf. apercevoir, reconnattre: הְּבְּיבְּה וְּבְּלִיבְּה (Gen. 19. 33, il ne sentit pas qu'elle se coucha ni qu'elle se leva; אַז יְדֵע מָשֹׁרְ Jug. 13. 21, alors Manoah reconnut; יְדִיבְּיִלְּ מִּבּר Deut. 8. 8, et tu reconnattras dans ton cœur; בּוֹא Gen. 15. 8, par quoi puis-je connattre? בוֹאר הַּדַיבְ Exod. 7. 17, à ceci tu connattras.

2º Savoir, apprendre, connaître, faire la connaissance : לְרֵעַח מַרוּ־וַּצְטָשׁרו לוּ Exod. 2. 4, pour apprendre (voir) ce qui lui arriverait ; נַיַרַע אַר אַטָּר־עָטָרו לוֹ בְנוֹ תַקָּטָן Gen. 9. 24, il apprit comment son fils cadet s'était conduit à son égard; בר־אַינווי ירֵע פַּוְז־שִׁיוְוּרֵח Eccl. 8. 7, car il ne sait pas ce qui sera, arrivera; בַּשַּׁלֵם אַלִּיד וְיֵדֵע Job 21. 19, (Dieu) punira le père lui-même, et celui-ci comprendra (pourquoi ce châtiment) ; פִּיוֹם דֵּעָחִי Deut. 9. 24, depuis le jour que j'ai commencé à vous connaître; יַרַדְעוּ אָרוד תאָרֶץ Nomb. 14. 31, et ils connattront cette terre. — יוואָרָם יַרֶע אַת־חַוּה אָשָׁהוּ Gen. 4. 1, Adam connut Eve sa femme (cohabita avec elle); de même נַיַּרַע צָּרַם לוד אָר־אִשָּׁחוֹי 4. 25, Adam connut encore sa femme ; dans le même sens : דוֹצָראַם אַלִּים וְנַדְעָּח אֹחָם 19. 5, fais-les sortir vers nous, afin que nous les connaissions; il se dit aussi de la femme : সম্পুর לארידיטו איש 19. 8, qui n'ont pas encore connu d'homme (qui sont encore vierges); וַיַּרַע אַלְמְטֹרָדיו Ez. 19. 7, il connut ses veuves, leur fit violence (selon d'autres: il détruisit, ravagea, leurs châteaux, pour אַרְמְּטֹרֵדִר, v. Hiph. 2º). Part.: ויֹרְעֵּר Job 19. 13, mes connaissances, mes amis; אַנָּשִׁים חַכָּמִים וִידְעִים Deut. 1. 15, des hommes sages et connus, consideres ; יידוע דולף Is 53. 3, familier avec la maladie, un homme habitue a souffrir; avec l'inf. לא־יַדַלָּחִי הַּמֵּר Jér. 1. 6, je ne sais pas parler; אָטָר לא־רַדֵע לְחַצַּחֵר עוֹר Eccl. 4. 13, qui ne sait plus profiter des conseils, des avertissements; suivi d'un [ut.: לא יַדַינָתִּר אֲכָנָתוּ Job 32. 22, je ne sais pas flatter ; suivi d'un part.: איש יֹדֵע מְנַגַּן נֵבְנִיוֹר I Sam. 16.16, un homme qui sache toucher la harpe ; מִי יוֹדֵעֵ אָם II Sam. 12. 22; וּמָיר יוֹדַעֵּ Esth. 4. 14, qui sait? il se peut que.

3° Prévoir, pressentir : אָבּרֹאַריּ לּשׂרָאָּלי Ps. 35. 8, que la ruine le surprenne sans qu'il s'en doute, d'une manière imprévue; תַּבְּעָהִיק דְרָרִים וְלֹא יָרָעוּ Job 9. 5, lui qui transporte les montagnes, sans qu'on le prévoie (soudainement).

4° Soigner, cultiver, choisir, adorer: ולא־יַדַע אָחוֹ מְאַנְּמָדו Gen. 39. 6, il ne s'occupa de rien, (se reposant) sur lui (sur Joseph) ; רַלע מָרַע פוני צאָנָה Prov. 27. 23, occupe-toi avec soin de l'état de tes brebis ; מָרד-אָרָם וַהַּרְעֵּרוּ Ps. 144.3, qu'est-ce que l'homme, pour que tu penses à lui? כֵּר יְדֵעְּחָרוּ Gen. 18. 19, car je l'ai choisi ; וַיַרַע אַלּדִים Exod. 2. 25, Dieu les reconnut, choisit (pour son peuple), ou eut pitié d'eux ; וָאִם־לֹא אֵרַעָּרו Gen. 18. 21, sinon j'aurai pitié, ou je saurai que faire ; אלדר יִרְצֵניהְ יְשֵׂרָאֵל Osce 8. 2, Dieu, nous t'adorons, nous, le peuple d'Israel; רוֹרָצֵר שָׁמֵך Ps. 9, 11, ceux qui connaissent, qui adorent ton nom.

ירְעִּים Les savants, sages; le même que וְבְּבֵּים Job 34.2; וְנֵם לֹא לֵּיֹרְעִּים חֵן; Eccl. 9. 11, la faveur n'est pas pour les hommes instruits, les hommes de talent.

Niph. מֹדֵע Etre connu, reconnu, apercu: מירע בירוירה אלחים Ps. 76. 2, Dieu a été reconnu en Juda ; אַכָּן מֹדֶע חַהַבֶּר Exod. 2. 14, vraiment la chose est connue, découverte ; אַל־תַּוּנֵדְעָד לַאָּדִשׁ Ruth. 3. 3, que tu ne sois aperçue de cet homme ; ולא נודע פריבאו אַל־פִרְבֶּנָח Gen. 41. 21, il ne fut pas aperçu (il ne parut pas) qu'elles fussent entrées dans leurs entrailles ; וּשִׁמָר רָי לֹא נוֹדַכְּחִי לָחָם Exod. 6. 3, mais avec mon nom, l'Eternel, je ne me suis pas fait connaître à eux. — Reconnaître ses fautes, les expier : וּמְעַקֵּשׁ הְּרֶכָּיו יְוָדֵעַ Prov. 10. 9, qui a une conduite tortueuse l'expiera, sera puni (ou sera découvert, connu pour tel); ואַדורַי הַנּדַינִי Jér. 31. 19, et après que j'ai été corrigé (que je suis devenu sage par experience).

Pi. Faire savoir, indiquer : יַדְּעָּהְ חַשַּׁחַר Job 38. 12, as-tu montré, indi-

qué, sa place à l'aurore?

Po.: יְאֶרִדְתַּוְצֶּרִים יֹזְדֵעְהִי I Sam. 21. 3, j'ai indiqué à mes gens (tel et tel lieu).

Hiph. 1º Faire savoir : אַחַרֶּר חוֹרָדּעָ של דים אותה את Gen. 41. 39, puisque Dieu t'a fait savoir toutes ces choses; יאָת־מְשְׁפַטִר חוֹדַעִּתִּר אוֹחָם Ez. 20. 11, et je leur ai fait connaître mes ordonnances, mes lois; pour menacer: וַּטֹּדִרעַה אָחָכָם וּבֶּר I Sam. 14. 12, (montezici) et nous vous ferons voir quelque chose; avec le dat.: יְחוֹדֵעהָ לָהֵם אָת־תַהַּרֶךְ Exod. 18. 20, tu leur feras connaître la voie. -2º Instruire, corriger, punir : יָאַשָּאַלָּך יחוֹרִיכֵּנִי Job 38. 3, je t'interrogerai et tu m'instruiras; הורע לצרים Prov. 9. 9. enseigne le juste ; וַיּרֶע בָּחֶם אֵח אָנְשֵׁי סְעוֹח Jug. 8.16, il châtia avec elles (les epines) les habitants de Soccoth; לְמִנֹית דֶפֵינוּ מָן רוֹרַע Ps. 90. 12, d'après le nombre de nos jours, corrige-nous, que nos peines soient en rapport avec la courte durée. de notre vie; selon d'autres: apprends-

nous à compter nos jours, à penser à la mort; אָנְבְּוֹתְ מְּבְּוֹתְ מְבְּוֹתְ Ps. 138.6, (forme irrég., ou du Hiph. ou du Kal) et il punit l'orgueilleux de loin, du haut du ciel; selon d'autres: Dieu qui est élevé sait, ou fait savoir, de loin toutes les choses.

Hoph.: תְּשָׁאִרוּ הַאָּלֶּרוּ נְתְּשָׁארוּ Lév. 4. 23, quand son péché lui est révélé, qu'on le lui fait connaître (v. Pou.).

Hithp. אָל־אָדִיר Gen. 45. 1, lorsque Joseph se fit connaître à scs frères; מַבִּרְאָח אֵלִיז אָחַנְדֶּע Nomb. 12. 6, dans une vision je me révélerai à lui.

ער chald. (קונ ייִבין) Même signif. que ייִבין hébr.: אָנָא בּאַרָּהְיִין Dan. 2. 8, vraiment je m'aperçois; קרַבְּיּה לְבִּיְרָה 2. 30, et que tu saches, comprennes, les pensées de ton cœur; הַּנְיָּה לָבִילְבָּא לְבִילְבָּא לָבִיר יִדַע בָּאַרָּא לְבִילְבָּא לַבִּיר יִדַע בַּאַרָּא לָבִילְבָּא לַבִּיר יִדַע Esdr. 4. 12, qu'il soit connu au roi, que le roi sache.

אף. אוֹדֵש, fut. יְרוֹיִדַש, part. יְרוֹיִדַש בְּלְּבָּא. Dan. 2. 28, et il a fait savoir au roi; אַמְלְּבָּא לַהַּלְּבָּא 5. 15, et pour me faire connaître l'explication, l'interprétation (de cette écriture).

ንፒ (le savant) n. pr. m. I Chr. 2. 28.

יִרְעָיָה (connu de Dieu) n. pr. m. I Chr. 9. 10.

יִדְענִי m. (plur. יִדְענִים). Celui qui sait, qui prétend savoir l'avenir, le devin : פוּגָּל־דְיִנְיִּלְנִים Lév. 19. 31, ne vous tournez pas vers (ne consultez pas) les magiciens, ou nécromanciens (אוֹב אוֹ יִדְעֹנִי בְּיָם אוֹב אוֹ יִדְעֹנִי בְּיָם אוֹב אוֹ יִדְעֹנִי Lév 20. אַרְיִּלְנִים אוֹב אוֹ יִדְעֹנִי בַּיָם אוֹב אוֹ יִדְעֹנִי בַּיָּטִם אוֹב אוֹ יִדְעֹנִי בַּיָּטִם אוֹב אוֹ יִדְעֹנִי בַּיָּטִם אוֹב אוֹ יִדְעֹנִי בַּיִּטִּם אוֹב אוֹ יִדְעֹנִי בַּיָּטִם אוֹב אוֹ יִדְעֹנִי בַּיָּטִם אוֹב אוֹ יִדְעֹנִי בַּיִּעם אוֹב אוֹ יִדְעֹנִי בַּיִּטִם אוֹב אוֹ יִדְעֹנִי בַּיִּטְם אוֹב אוֹ יִדְעֹנִי בַּיִּעם אוֹב אוֹ יִדְעֹנִי בַּיִּעם אוֹב אוֹ בִּיִּעם אוֹב אוֹ יִדְעֹנִי בַּיִּעם אוֹב אוֹ יִדְעֹנִי בַּיִּעם אוֹב אוֹ בִּיִּעם עוֹב אוֹ וְדִענִי בַּיִּעם אוֹב אוֹ וֹיִיִּעְי בַּיִּעם אוֹב אוֹ יִדְעֹנִי בַּיִּעם אוֹב אוֹ בִּיִּעם עוֹב אוֹ בִּיִּעם עוֹב אוֹ יִדְעֹנִי בַּיִּעם אוֹב עוֹב אוֹ יִדְעִי בַּיָּעם אוֹב אוֹ בִּיִים אוֹב עוֹב אוֹ בִּיִי עוֹם עוֹב אוֹ יִדְעִי בַּיִּעם אוֹב אוֹי בִּיִּעִים אוֹב עוֹב אוֹי יִדְעִי בְּעִים אוֹב אוֹ בִייִּעִי בּיִּעם אוֹב אוֹ בִּיִּעִים אוֹב אוֹי בְּעִינִי בּיִּעִים אוֹב אוֹי בִּיִּעִים אוֹב אוֹי בִּיִּעִים אוֹב בּיִים אוֹב אוֹי בִּיִּעִי עוֹב עוֹב אוֹי בּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּעִים אוֹב אוֹי בִּיי בּיִים אוֹב עוֹי בּייִי בְּיִים אוֹב עִיי בּייִי בְּיִים אוֹב בּייִים אוֹב עוֹי בּיי בּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּעִיי בְּיִי בְּיִים בּיִּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִיים בְּיִים בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִייִים בְּיִים בְּיִי בְּיִים בְּיִיים בְּיִים בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִי בְּיִיים בְּיִים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִיים בְּיִים בְּיִים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּייִיים בְּייִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיים בְּי

לה Un des noms de Dieu, abréviation de הַלְלְּרִיהָם fréquemment dans les psaumes, louez Dieu (alleluia); Exod. 15. 2, Dieu est ma force et le sujet de mon chant; אַלְּהָי Ps. 68. 5, (louez-le) par son nom de בּיָר, (בִּי et אַיָּה se trouvent souvent à la fin des noms propres, comme בּיָה et propres et prop

וַהַב Poser, donner: דָשׁלֵהְ צַל־רָיַ יַחָבָה Ps. 55. 23, abandonne à Dieu ton sort (אַטָּשר רַחַב לְהְּ ce qu'il t'a donné, destiné); selon d'autres, subst. charge, fardeau: décharge-toi sur Dieu de ton fardeau, de tes soucis; impér. חַב חַב Prov. 30. 15, donne, donne; אָשֶׁר־ אָשֶׁרּ־ דִּוּגְיִנְאַדָּעוּ עליה Ruth, 3. 15, donne le manteau que tu as sur toi ; תַבוּ לָכָם מַצָּח II Sam. 16. 20, donnez-vous des conseils (consultez ensemble); חבו אַר־אוּרְיַח 11. 15, placez Uria (à l'endroit où, etc.); אַרֶבּוּ יבו קלון פּגנּיה Osée 4. 18, ses protecteurs, ses chefs, aimaient à dire : donnez-(nous des présents), ce qui est une honte קלון, c.-à-d. leurs magistrats se laissaient corrompre, ou: leurs princes aimaient et s'attiraient, se préparaient l'ignominie.

קבְרוּנְא אָבוֹא אָלַרְהְ: תְּבֶּרוּ מְּלֵיהְ adv. ou interj.: תְּבָּרוּ אָבוֹא מָּלַיִּהְ Gen. 38. 16, (donne ta permission) permets, je te prie, que je m'approche de toi; תְבָּח בַּיְדָּח 11. 7, allons! descendons; תְבָּח נְיִבְּח בָּיִה Exod. 1. 9, eh bien! allons! usons de ruse contre lui.

יהבי chald. (impér. חַר, part. act. יְרָבּבּר, pass. יְרָבּבּר, prét. pass. יְרָבּבּר, יְרִבּבּר, pass. יְרָבּבּר, ponner, poser, livrer: חַבּר, Dan. 2. אַרְבָּרָבּר, il t'a donné; יְרַבּר בָּרָבְּר, 3. 28, qui ont livré, abandonné, leurs corps; יְרַבּר אָשָׁא יִרַבּר אָשָׁא 7. 11, qu'il avait été livré au feu; בּרַבְּר אַלְּחָא; Esdr. 5. 16, il posa, jeta, les fondements du temple.

Ithpe.: הְּלְבֵּב חֵיוְא יִרְיְחָב לֵּח Dan. 4. 13, et un cœur de bête lui sera donné; יְרִיחַבוּן בִּידָם 7. 25, et ils seront livrés entre ses mains.

יהורים (de יְדוּהִי ou seulem. Hithp.: וְרַבִּים מֵעַבֵּי תְאָרֶץ מִחְיַהְוּים Esth. 8. 17, et plusieurs des autres nations se firent juifs, embrassèrent la religion des juifs.

יהרי n. pr. m. I Chr. 2. 47.

ה. pr. 1° Jehu, fils de Josaphat, roi d'Israel, II Rois, chap. 9 et 10. — 2° Jehu, fils de Hanani, prophète, I Rois 16. 1, II Chr. 19. 2.

רוֹאָשׁ n. pr. 1° Joas, fils d'Ahazias, roi du Juda, II Rois 12. 1, 14. 13, (שָּבָּי 11. 2). — 2° Joas, fils de Joachaz, roi d'Israel, 13. 10 (aussi שִּבְּיִי 13. 9).

להוה chald. (v. החקר) Le pays de Juda: מרקבי גליתא די דודר Dan. 2. 25, d'entre les captifs de Juda; ביהגי בְּיִרנְהָא Esdr. 5. 8, que nous sommes allés dans la province de Judée.

הוֹרָה! (louange à Dieu) n. pr. 1º Juda, quatrième fils de Jacob, Gen. 29. 35 : אַרַיַח : Nomb. 7. **12**, de la tribu de Juda ; אַרְמֵּח יְדוּרְהָת Is. 19. 17, la terre de Juda; בְּעִיר יִדוּיְרָה II Chr. 25. 28, dans la ville de Juda (Jérusalem). — 2º Après le partage du royaume, Juda était le royaume composé de cette tribu, de Benjamin et des fractions de plusieurs autres tribus, la capitale était Jérusalem; le reste de la nation s'appelait Israel: מַחֵר יְחּרָּה Aggée 1. 14, chef, gouverneur, de Juda; fem. קיניה יחונה לָקרְשׁוּ Ps. 114. 2, (le pays) de Juda devint son sanctuaire; masc. ייהוריהו Is. 3. 8, et Juda (le peuple de Juda?) tombe.

יהוֹדִי (plur. יְהוֹדִים to יְהוּדִים (cheth.) וְהוֹדִים לי תְּבִּים חִים (רְּבִּיבִים to Citoyen du royaume de Juda; יְהוּדִים II Rois 16. 6, il chassa les Juda (בְּבִיבַים נְּבִּיבִים II Rois 16. 6, il chassa les Juda) לְצִיבֵי בֶּלִּדִּוֹיִם (צְבִּיִר בְּיִבְּיוֹיִם (צְבִּיִר בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם (צְבִּיִר בְּיִבְּים בְּיבִּים (צְבִּיִר בְּיִבְּים בְּיבִּים בּבְּיִר בְּיבִּים בּבְּיבִים בּבְיר בּבְּיבִים בּבְיבִים בּבְּיבִים בְּבְּיבִים בְּבְּיבִים בְּבְּיבִּים בְּבְּיבִים בּבְּיבִים בּבְּיבִים בּבְּיבִים בּבְּיבִים בּבְּיבִים בּבְּיבִים בְּבְּיבִים בְּבָּים בְּבְּיבְּיבְּים בְּבָּים בְּבְּיבִּים בְּבְּיבִים בְּבָּים בְּבְּיבִּים בְּבְּיבִים בְּבְּיבִים בְּבִּים בְּבִּיבִים בְּבְּיבִים בְּבְּיבִים בְּבִּים בְּבְּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בּבּים בּבּיבּים בּבּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּיבּים בּיבְּבִּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּבּים בּבּבּיבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים

יהוּדִי n. pr. m. Jér. 36. 14.

יהודי chald.: אָרְיֵדִי וְרְנּיְדִין יְרְנּיְדִין chald.: אַרְיַדִּי וְרְנִידִּין יְרְנּיְדִין לַרְנִי בְּרִוּלְנִי 12, il y a là des hommes, des juifs; Esdr. 5. 1, aux juifs qui étaient en Judée et dans Jérusalem.

הורית: n. pr. Judith, fille de Beéri, femme d'Esau, Gen. 26. 34.

Le nom le plus sublime, le plus saint, de Dieu; de תַּיַח étre, l'Etre par excellence, composé des trois temps: חַח, חַיָּח, יחָיַח il fut, il est, il sera ; les juifs ne prononcent jamais ce nom à cause de sa sainteté, et on ne connaît pas sa vraie prononciation; car ses voyelles sont celles de אַרֹנָי Seigneur, qu'on lit toujours à la place; avec les prépositions on écrit מֵיחוֹת, לֵיחוֹת, פרחוֶת, et on lit בַּאֲלֹנָר, בַּאֲלֹנָר, בַּאֲלֹנָר, בַּאָרֹנָר; quand אַלנִי se trouve à côté, on donne les voyelles de אַלֹּחָרם, on écrit : אַלנִי הַחוֹּדו et on lit אַליִר אַלּדִרם. (On écrit aussi à la place de ביר: יַהוֹנָה, ou 'ה, ou le nom.)

לְבְּרוֹיְרֶכְּי (donné de Dieu) n. pr. m. 4° I Chr. 26. 4. — 2° II Rois 12. 22. — 3° II Chr. 17. 18.

וְהְוֹּחְבָּן (gracié de Dieu) n. pr. Johanan, chef d'armée sous Josaphat, II Chr. 17.15.

וֹהְיְדֶעְ (aimé de Dieu) n. pr. Jehoïada, pontife, II Rois 11. 7.

וְהֹוֹיְכִי (installé de Dieu) n. pr. Je-hoyachin, fils de Jehoyakim, roi de Juda, II Rois 24. 8; le même s'appelle יְבָנְיָדִי Ez. 1. 2; יְבָנְיָדִי Esth. 2. 6, et יְבָנְיָדִי Jér. 24. 1.

יהוֹיקִים (élevé de Dieu) n. pr. Jehoyakim, roi de Juda, appelé avant Eliakim, fils de Josias, II Rois 23. 34.

יוֹנְרִיב et יְהוֹנְרִיב (que Dieu défend) n. pr. Jehoyarib, prêtre, I Chr. 9. 10, Esdr. 8. 16.

יהוֹכֵל (puissant) n. pr. m. Jér. 37. 3, יהוֹכֵל 38. 1).

יוֹנְרֶב et יוֹנְרֶב (que Dieu inspire) n. pr. 1° Jonadab, fils de Rechab,

II Rois 10. 15, Jér. 36. 6. — Jonadab, fils de Semea, II Sam. 13. 3.

יוֹנְחֶן et יוֹנְחֶן (Dieudonné) n. pr. 1° Jonathan, fils de Saul, ami de David, I Sam. 13. 6.—2° Jonathan, fils d'Ebiathar, II Sam. 15. 27.

ק'תוֹמֵף (il augmentera) p. ייַפָּה n. pr.: Ps. 81. 6, il l'ainstitué pour être un souvenir, un monument, dans Joseph (la nation de Joseph).

והוענה (orné de Dieu) n. pr. m. I Chr. 8. 36.

ורוערן n. pr. Joadan, mère d'Amasias, roi de Juda, II Rois 14. 2.

הוצדק (Dieu est juste envers lui) n. pr. Josaddak, père de Josué, pontife, Agg. 1. 1.

יוֹרֶם (Dieu est élevé) n. pr. 1° Joram, fils d'Achab, roi d'Israel, II Rois 3. 1. — 2° Joram, fils de Josaphat, roi de Juda, II Rois 8. 16.

יהוֹשְׁבְעְ (Dieu est son serment) n. pr. Josabeth, fille du roi Joram, femme du pontife Joyada, II Rois 11. 2. (הַוֹּשְׁבָבֶע II Chr. 22. 11.)

ת ביולים (Dieu est son aide)

n. pr. 1° Josué, fils de Nun, successeur
de Moïse, Jos. 1. 1; aussi איים Nomb.
13. 16, et איים אלה Néh. 8. 17.—2° Josué,
fils de Josaddak, grand prétre, Agg.
1. 1.—3° Josué de Bethsames, I Sam.
6. 14.—4° Josué, chef de la ville,
II Rois 23. 8.

בּהְלְּשְׁלֵהְ (Dieu le juge) n. pr. 1° Josaphat, fils d'Asa, roi de Juda, I Rois 22. 41. — 2° Josaphat, fils d'Ahilud, chancelier sous David, II Sam. 8. 16. — 3° I Rois 4. 17. — 4° II Rois 9. 2.

יְהִיר לֵץ שְׁמֹי Adj. Fier, présomptueux : יַדְיר לֵץ שְׁמֹי le présomptueux, moqueur est son nom; בָּבֶר יְדִיר וְלֹא יִנְיֶח Hab. 2. 5, l'homme fier ne restera pas dans sa demeure, son palais, c.-à-d. il périra.

יַהְלְלָּאֶל (qui loue Dieu) n. pr. m. 1° II Chr. 29. 12. — 2° I Chr. 4. 16. בין מון m. Une des douze pierres qui

ornaient le rational du grand prêtre (diamant, le jaspe?), Exod. 28. 18, Ez. 28. 13.

בּתְּעָה et יַּתְּעָה n. pr. Jahas, ville dans Moab, qui appartenait plus tard à la tribu de Ruben, Nomb. 21. 23, Jos. 13. 18.

Öñ (Dieu est son père) n. pr. Joab, général de l'armée sous David, II Sam.
 24.

Tṛṇ (Dieu est son ami, aide) n. pr. 1° Joahé, fils d'Asaph, chancelier sous le roi Ezéchias, II Rois 18. 18. — 2° Joahé, fils de Joachaz, chancelier sous Josias, II Chr. 34. 8.

יואָלָוו n. pr., le même que יוֹאָלָווי.

לאֵל (son Dieu est l'Eternel) n. pr. 1° Joel, fils de Pethuël, prophète, Joel 1. 1. — 2° Joel, fils ainé de Samuel, I Sam. 8. 2. — 3° I Chr. 6. 21.

שְׁלִייׁ (v. שְׁיִּאִייִי) n. pr. Joas, père de Gédéon, Jug. 6. 11.

יור. n. pr. Job, fils d'Issachar, Gen. 46. 13.

n. pr. Jobab, fils de Joktan, souche d'un peuple arabe, Gen. 10. 29.

יוֹבֵל et יֹבַל m. (plur. רּוֹבְלִים). 1° Selon les uns, bélier; selon les autres, mot imitatif exprimant le bruit, un son de guerre et de triomphe : שַּׁבְעַה שׁוֹמָרוֹה סא בייבן Jos. 6. 4, sept trompettes (formées) de cornes de bélier, ou : qui donnent des sons bruyants, retentissants (coupés); בַּקַרֵן דַיּוֹבֵל 6.5, avec la corne du bélier, qui servait de trompette, de cor. — 2º Pour la trompette même : בּמְשׁהְ הַיּבֹּל Exod. 19.13, quand le cor, la trompette, sonnera d'une manière continue. — 3° L'année du jubilé, parce qu'elle est annoncée au peuple aux sons de trompettes ; בָּשָׁנֵת דַּיּוֹבֵל Lév. 25. 13, dans l'année du jubilé; et seul: פר יובל ידיא 12, c'est le jubilé. Le jubilé se célébrait de cinquante ans en cinquante ans; défense de cultiver et de récolter, retour des propriétés vendues aux premiers possesseurs, affranchissement de tous les esclaves. Dans ce sens, יוֹבְל est des deux genres.

לְבֶּל (joueur de cor) n. pr. Jubal, fils de Lamech, inventeur de la harpe, Gen. 4. 21.

יוֹבֵל m. Ruisseau: יְלְבֵּל Jér. 17. 8, qui étend ses racines vers le ruisseau.

ጉርት (gratifié de Dieu) n. pr. 1° II Chr. 31. 13. — 2° Esdr. 8. 33. — 3° Esdr. 10. 22.

יוֹלֶכְר (Dieu se souvient de lui) n. pr. m. II Rois 12. 22.

እርጥ (que Dieu ranime) n. pr. m. 1° I Chr. 8. 16. — 2° 11. 45.

ነር (gracié de Dieu) n. pr. 1° Johanan, I Chr. 12. 4, et 2° Johanan. 12. 12, deux guerriers. — 3° Johanan, fils du roi Josias, 3. 15.

יוֹנְדֶע (aimé de Dieu) n. pr. m. Néh. 3. 6.

יוֹילכּין (a· יוְילָכֹין).

סיְרָיָקִי (que Dieu élève) n. pr. m. Néh. 12. 10.

יוֹיְרִיכ (que Dieu défend) n. pr. m. Néb. 11. 5.

וֹכְּכֶּר (Dieu est sa gloire) n. pr. Jochabed, femme d'Amram, mère de Moïse, Exod. 6. 20.

יוּבֵל (v. יוּבַל).

יוֹמַר m. (avecsuff. יוֹמָר, לְּיוֹמְר, duel יְּיִמְּר, plur. יְמָרָת, const. יְמֵר temps. 1° Jour, oppose à la nuit : נַיְמֶרָת לָּאוֹר יוֹם Gen. 1. 5, Dieu donna à la lumière le nom de jour (et aux ténèbres le nom de nuit); יְבָּעִים לָּיִלְּת זְּיִרְ אַרְבָּעִים לְּיִלְת זְּעִרְ אַרָּעָיִם לָּילָת 7. 12, et la pluie tomba sur la terre pendant quarante jours et quarante nuits.

ביורי שָרֶב יום אָחָר Gen. 1. 5, il fut soir, il fut matin, un jour, du soir et du matin se fit le premier jour; שׁמוֹר אָחִירוֹם בְּחָר וֹם שְׁמִר שְׁמִר אָחִירוֹם בּיוֹם בִּיוֹם בִּיוֹם בִּיוֹם בִּיוֹם בְּיוֹם בִּיוֹם בִּיוֹם בְּיוֹם בִיוֹם בִּיוֹם בְּיוֹם בִיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְיוֹם בְיוֹם בְיוֹם בְיוֹם בְיוֹם בִיוֹם בְיוֹם בִיוֹם בְיוֹם בִיוֹם בִיוֹם בִיוֹם בִיוֹם בְיוֹם בִיוֹם בִּיוֹם בִיוֹם בּיוֹם בּיים בּיוֹם בּיוֹם

jour de notre roi, jour de son avénement; יְבְּיִלְּרִם 2. 15, les jours, les fêtes de Baal; יְבֵי יִוּרְצָּאל 2. 2, le jour du bonheur, de la gloire, de Jizréel (v. יְבָּיִאל בְּיִוֹם בְּיִרְיִבְּאל Obad. 12, tu ne te réjouiras pas du jour de ton frère, du jour de son affliction; יְבִיל בְּיִרִים Job 18. 20, ceux qui viendront après lui seront étonnés de son jour, c.-à-d. de son malheur, de sa ruine; בְּעָבִיר בַּעִּלְרָיְבָּי בַּיִּר בַּעַּבְיִר בַּיִר בַּבְּי בַּיִר בַּבְּי בַּיִר בַּבְי בַּיִר בַּבְי בַּיִר בַּי בַּי בַּיר בַּבְי בַּבְּי בַּבְּילִרְיָבְי בַּיִר בַּעְּלַרְיָבְי בַּיִר בַּעַר בַּעְּלַרְיָבָה בַּעְלִיבְים; Tez. 13. 5, pour tenir ferme dans le combat au jour de l'Éternel, quand il punit ceux qui l'ont mérité.

 $3^{f o}$ Temps, surtout le plur. יַמִּים: יָמָרָם יָמָלָם Néh. 1. 4, et j'étais dans le deuil, j'étais tout triste pendant quelque temps; מַיִּדִיר יַמִּים בְּמִשָּׁמֵר Gen. 40. 4, ils étaient depuis quelque temps en prison ; בּרמֵר אַבְרָחַם 26. 1, au temps d'Abraham; בִּימֵי דֵיוָר II Sam. 21.1, du temps de David ; בל-חַנְּפִרם Deut. 4. 42, pour tous les temps, pour toujours; Prov. 21. 26, toute כַּל־חַיוֹם הְתְאַנָּח הַאַנָּח la journée, c.-à-d. constamment il a des souhaits ; חַסֵר אֵל כַּל־חַיוֹם Ps. 52. 3, la bonté de Dieu (se montre) toujours ; לר כַל־יִבֵּר וָאָרֶץ Gen. 8. 22, dorénavant tant que la terre durera; וַכֹר יְמוֹת עוֹלָם Deut. 32. 7, pense aux siècles anciens, aux temps passés. — Avec l'art. et des prėpos.: מַבּיוֹם ce jour, aujourd'hui; שַׁרַשָּׁתְּ אֹרִי דַשִּׁוֹם Gen. 4. 14, tu m'as chassé aujourd'hui; וירוי קוים I Sam. 1. 4, or il fut le jour (un jour que); וַיִּדָּר תַּוּיוֹם וַיַבֹאוּ בְּנֵי תָאֵלֹּדִים Job 1. 6, or, un jour les enfants de Dieu se présentèrent; dans le jour que, lorsque, quand : קרום אַכָּלְהְ פִּעָּנוּ Gen. 2. 17, au même temps, le jour même que tu en mangeras; ביום צשות בי 2. 4, lorsque Dieu créa ; ביום le même jour, de suite : אַיִּרל ביום יוַרֵע כַּעְסוֹ Prov. 12. 16, l'insense, sa colère se montre à l'instant ; דַּיַבֶּלהּ Néh. 3: 34, achèveront-ils leur ouvrage en un même jour, de suite? אַלָּיַריי בא ביום אַלִּי Jug. 13. 10, l'homme qui était venu vers moi, ce jour-là, dernièrement; כְּיִים הָנָים, כְּיַים, הַנְיוֹם, כָּיים, ce jour, ce temps, a présent : מַּכְרַח כָּיוֹם Gen. 25. 31, vends-moi aujourd'hui, maintenant; לארית בינים לגרית או רביים או רביים

איריפים quelquefois année: איריפים עיקים Nomb. 9. 22, deux jours ou un mois ou une année; זְבֵּח זַּבְּח זַבְּיִם אוֹרָבָּא זַבְּח זַבְּיִּם אוֹרָבָּא זַבְּח זַבְּיִּם אוֹרָבָּא זַבְּח זַבְּיִם אוֹרָבָּא 19, le sacrifice annuel; זְבְּיִם זְּבְּעָם זְּבְּעָם זְּבְּעָם זְּבְּעָם זְּבְּעָם זְּבְּעָם זוֹן זְבַּעְץ כְּיָבִים זְּבְּעָם זוֹן וֹבְּעָץ כְּיָבִים זְּבַּעַם II Chr. 21. 19, et au bout de deux ans (exact. quand arriva la fin de deux ans).

רֹים בְּרֹים: chald. m. Jour: רֹים בְּרֹים בּלֹת. 6. 9, jour par jour; וְמְנִין הְּלֶּתָּה Dan. 6. 11, et trois fois chaque jour; plur. בְּרֹימָה Esdr. 4. 19, depuis les temps passés, depuis des siècles; בְּרִיבֵי אַרְיַרְוּלְטֵּיִּאָ A.7, et du temps d'Artaxerxès; בְּרִיבִי אַרְיּרְ עַּמִיל Dan. 7. 22, jusqu'à ce que parut l'Ancien des jours (Dieu).

רים מלע. (ע. רים). Pendant le jour: בְּלֵילָת Lév. 8. 35, jour et nuit; יוֹסְם יְבַּלִילָת Ps. 42. 9, durant le jour, Dieu envoie sa grâce, sa miséricorde, exact il commande à sa miséricorde (de se montrer). Comme subst.: בְּיִר יִינְם Néh. 9. 19, dans le jour; בְּיִר יִינְם Néh. 9. 19, dans le jour; בַּיִר יִינְם Ez. 30. 16, les ennemis (qui attaquent) en plein jour, ou: tous les jours.

ווי, n. pr. 1° Javan, fils de Japhet, Gen. 10. 2. — 2° מֶלֶהְ רָיִן Dan. 8. 21, le roi des Grecs (Alexandre); n. patr. לְבְנֵי דִיְּנְיָנִים Joel 3. 6, aux fils des Grecs; בָּנֵי בַיִּנְיָנִים Ez. 27. 13, nom d'une ville, ou l'Ionie, la Grèce; מַלְבִּיִּר דָיָנָ Rituel, le règne des Grecs.

ורין m. (const. יוון אבעהי ביון מצילה). Boue, limon: אבעהי ביון מצילה Ps. 69. 3, je suis enfonce dans une boue profonde (exact.

la boue de l'abime ; מְשִׁים דַּיָּיָן 40, 3, de la boue bourbeuse.

יוֹנָרֶב n. pr. (ע. יוֹנָרֶב).

רְיִנְיִי לָּנִר (plur. יוֹנִים אָל־יִנִים אָל־יִנִים אָל־יִנִים אָל־יִנִים אָל־יִנִים אָל־יִנִים אָל־יִנִים אָל־יִנִים אַל־יִנִים אַל־יִנִים אַל־יִנִים אַל־יִנִים אַל־יִנִים אַל־יִנִים וּגַּיוֹנִים וּגַּיוֹנִים וּגַּיוֹנִים אַל־יִנִים וּגַּלּ (is. 60. 8, et comme les colombes (qui volent) vers leurs colombiers; דְנִייִים Lév. 5. 7, les petits de la colombe, jeunes colombes; ייִנִים Cant. 5. 2, ma colombe; ma bien-aimée; בְּיִנִים 1. 4. 1, et בַּיִנִים 5. 12, tes (ses) yeux sont comme les yeux des colombes, בּיָבִּים (v. בַּיִבָּב).

יוֹנְה n. pr. Jonas, fils d'Amithaï, prophète, Jon. 1. 1.

رئثل .a) <u>ز</u>ژزر).

ת יוֹנְקְרָת n. et יוֹנְקְרָת f. (v. יְבִיק part. nourrisson). Rameau, arbrisseau: יְבַּעְלְ בַּיוֹנַק Is. 53. 2, il s'éleva devant lui comme un arbrisseau; לְּמָנֶיוּ לְאָׁ הֶחְדָּלְ Job 14. 7, et son rejeton ne cesse, ne périt pas, ses branches poussent toujours de nouveau; יְלְכָּיִר יוֹנְקוֹיְהִיי Osée 14. 7, ses branches s'étendront.

ילְרָהָן n. pr. m. (v. רְדּוֹנְהָדְן). 1° I Chr. 2. 32. — 2° Jér. 40. 8.

יוֹטֵי n. pr. 1º Joseph, fils de Jacob (de pon : Dieu a enlevé mon opprobre ; et de קסף: Dieu m'ajoutera, me donnera, encore un fils), Gen. 30. 23, 24; ובית יוסף Jos. 18. 5, et la maison de Joseph, et בֵּנֵי יוֹפֶת 17. 16, les enfants de Joseph, les deux tribus : Ephraïm et Manassé, puis pour tout le royaume d'Israel, opposé à celui de Juda; Ps.78. 67, Ez. 37. 16-19. Aussi pour toute la nation d'Israel : אוּלֵי רָדֶונֶן דֵי—שְׁשָּׁרָית יוֹמֶף Amos 5. 15, peut-être Dieu aura-t-il compassion des restes de Joseph. -2º Joseph, fils d'Asaph, I Chr. 25.9. – 3° Joseph, prêtre , Néh. 12. 14.— 4° Esdr. 10. 42.

יוֹסְפְּיָה (que Dieu augmente) n. pr. m. Esdr. 8. 10.

ליטאלה (l'utile, ou Dieu l'aide) n. pr. m. I Ch. 12. 7.

יוֹעֶר (Dieu son témoin) n. pr. m. Neh, 11. 7. יוֹעָוָר (Dieu son secours) n. pr. m. I Chr. 12. 6.

יוֹעָשׁ (v. יוֹאָשׁ) *n. pr. m.* I Chr. 27. 28.

(نىدېغىدە ، مىر پېرىدا).

קבר יוצר הרט. אריים ארי

יוֹקִים n. pr. m. I Chr. 4. 22.

יוֹרָה n. pr. m. Esdr. 2. 18.

יוֹרֵי (que Dieu instruit) n. pr. m. I Chr. 5. 13.

לְּכֶּם (Dieu est élevé) n. pr. Joram, fils de Thoé, roi de Hamath, II Sam. 8. 10. (בְּרוֹכֶם I Chr. 18. 10.)

יוּשָׁב חֶסֶר (à qui on rend hommage) n. pr. m. I Chr. 3. 20.

יוֹשָׁבְיָה (Dieu le place) n. pr. m. I Chr. 4. 35.

ישָׁה n. pr. m. I Chr. 4. 34.

ילשויה (Dieu l'élève) n. pr. m. I Chr. 11. 46.

Dṇṇ (Dieu est intègre) n. pr. 1° Jotham, fils de Gédéon, Jug. 5. 5.— 2° Jotham, roi de Juda, fils d'Osias, II Rois 15. 32.

ימור et יוֹמֵר (part. de יוֹמֵר). 1° Ce qui reste, le restant, le profit, avantage: ואַר־חַיּוֹמֵר חַוֹּמָר וַמָּרְ מָּוֹמֵר חַמַּרְמָּנִי I Sam. 15. 15, et nous avons tué tout le reste; מַחְיבּיל בּרְבּיל בּרְבּיל בּרָבּיל בּרַבּיל בּרָבּיל בּרָבּיל בּרָביים בּיבּיל בּרָבייל בּרָבייל בּרָביים בּיבּיביים בּיבּיל בּרָבייל בּרָביים בּיבּיל בּרַבייל בּרַבייל בּרָבייל בּרַבייל בּרָבייל בּרַבייל בּרַבייל בּרָבייל בּרַבייל בּרביל בּרביל בּרביל בּרביל בּרביל בּרביל בּרביל בּרביביל בּרביבייל בּרביל בּרביביל בּרַבייל בּרביל בּרביל בּרביל בּרביל בּרביל בר

spécial. avec בּילָינָת בַּל 22, זְּלְינָת בַּר 29. 13, ou דַּילֶינָת בַּל 22. זַילָינָת בַּר בּילָינָת בַּל בּילָינָת בַּל בּילָינָת בַּלְינַת בַּל בּילִינָת בַּל בּילָינָת בַּל בּילִינָת בַּל בּילִינָת בַּל בּילִינָת בַּיל בּילִינָת בּילִינָת בּילינית בּילית בּילינית בּילינית בּילית בּילינית בּילינית בּילית בּיל

אַל n. pr. m. I Chr. 12. 3.

n. pr. m. Esdr. 10. 25.

m. n. pr. m. I Chr. 27. 31.

יוליאָה n. pr. m. I Chr. 8. 18.

מל אֲשֶׁר: (יְמַם Penser, méditer (v. מַלְ אֲשֶׁר: פֿלְ אֲשֶׂרוּ קימר לַצְשׁוֹרוּת Gen. 11. 6, tout ce qu'ils ont médité, qu'ils ont dessein de faire.

להים מינגים (keri) Jér. 5. 8, des chevaux bien bâtis (armés d'organes génitaux très forts, cheth., v. à Hoph.).

יְזַנְיָה (ע. יְאַזַנְיָה).

לא רַחְגְּרְהּ בַּלְּזֶע (ע. דְּתְּגְרְהּ בַּלְּזֶע : Sueur: לֹא רַחְגְּרָהּ בַּלְּזַע : Ez. 44. 18, ils ne se ceindront point étant en sueur, ou avec ce qui excite la sueur, ou à l'endroit où l'on transpire facilement.

וֹרָהְי n patron: בּיִּיוְרָח I Chr. 27. 8, de la famille (ou de la ville) de Jezrah.

יְיֵרְיָהְ (Dieu l'éclaire) n. pr. m. 1° I Chr. 7 3. — 2° Néh. 12. 42.

יוֹרְעֵאל et יוֹרְעָאל (planté de Dieu) n. pr. 1° Ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 18; בְּיֵר רְּוִרְעָאל Osée 1. 4, le sang de Jizréel (que Jéhu y a versé); שְׁבְּעָּיִל רְוָרְעָאל Jos. 17. 16, dans la vallée de Jizréel; בִּרוֹל רֹים רְוַרְעָאל Osée 2. 2, car grand sera le jour de Jizréel (la ca-

tastrophe qui aura lieu en cet endroit); selon d'autres: בְּוֹרְשָׁאל est un nom donné à Israel, quand ils sont dans la captivité, de יוֹרְשָׁאל disperser: le jour du bonheur d'Israel sera grand; de même יְרַישׁ לַצָּא בְּיִישְׁאָל 2. 24, et ceux-ci exauceront Jizréel (l'endroit, ou la nation d'Israel); בְּיִּוֹרְשָּאלִר I Rois 21. 1, בְּיִּרְשָּאלִר I Rois 21. 1, בִּיִּרְשָּאלִר Emm., I Sam. 27. 3, de Jizréel. — 2º Ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 56. — 3º Jizréel, fils du prophète Osée, Os. 1.4.—4º Jizréel, fils d'Etam, I Chr. 4.3.

Pi.: יַנֵּדֵר Ps. 86.11, réunis mon cœur (les affections de mon cœur); תְּבְיִדְיִם שְׁמֵּוֹ עָּרֶב וְבִּוֹקְרִים מְשׁמוֹ עָּרֶב וְבִּוֹקְרִים מְשׁמוֹ עָרֶב וְבִּוֹקְרִים מְשׁמוֹ עָרֶב וְבִּוֹקְרִים מְשׁמוֹ עָרֶב וְבִּוֹקְרִים מְשׁמוֹ עָרֶב וְבוֹקְרִים מְשׁמוֹ עִרָּיִם וְבוֹיִּלְיִם חִינִים מְשׁמוֹ עִינִים מִּבְּיב וְבוֹקְרִים מְשׁמוֹ מִינִים מִּבְּיב וְבוֹקְרִים מְשׁמוֹ מִינִים מִּבְּיב וְבוֹּקְרִים מְשׁמוֹ מִינִים מִּבְּיב וְבוֹּקְרִים מְּבִּיב וְבוֹיִּלְים מִּבְּיב וְבוֹיִים מִינִים מִּבְּיב וְבוֹיִים מִּבְּיב וְבוֹיִּים מִּבְּיב וְבוֹיִים מִינִים מִּבְּיב וְבוֹיִים מִינִים מִּבְּיב וְבוֹיִים מְבִּיב וְבוֹיִים מִינִים מְבִּיב וְבוֹיִים מְבִּיב וְבוֹיִים מְבִּיב וְבוֹיִים מְבִּים מִּבְּיב וְבוֹיִים מְבִּיב וְבוֹיִים מְבִּיב וְבוֹיִים מְבִּים מִינִים מְּבְּיב וְבוֹיִים מְבִּיב וְבוֹיִים מְבִּיב וְבוֹיִים מְבִּיב וְבוֹיִים מְבִּיב וְבוֹיִים מְבִּיב וְבוֹיִים מִּיב ב וְבוֹיִבְּיִים מְבִּיב וְבוֹיִים מְבִּיב וּבְּיבְּים מִּבְּיב וְבוֹים מִבְּיב וְבוֹיִים מִינִים מְבִּיב וּבְּיבְּים מִּיבְיב מִּבְּיב וְבוֹיִים מִּבְּיב וּבְּיבְּים מִּים מִבְּיב וּבְּיבְים מִּיבְיב מִבְּיב וּבְּיבְּים מִּיבְיב וְבִּיבְּים מִּיבְּיב מִּיב וְבִּיבְּים מִיבְיב וּבְּיבְּים מִּים מִּיב בְּיב וְבִּיבְּים מִּים מִיבְּיב בּיבְּיב מִיבְּים מִּיב מִיבְּים מִּים מִּים מִיבְּים מִּים מִיבְּים מִּים מִּיב מִּיב מִּיב מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִּיב מִיבְּים מִיבְּים מִּים מִּים מִּיבְּים מִּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּים מִיבְּים מִּיבְּים מִּים מִיבְּים מִּיבְּים מִּים מִיבְּים מִיבְּים מִּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִּים מִּיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִּים מִּים מִּיבְּים מִיבְּים מְיבְים מִּיבְּים מִּים מִּיבְּים מְיבְּים מִיבְּים מִּים מְיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְיבְּים בְּיבְּים בְ

רבו 1° Subs. m. Unité, concorde: יְהְיָהר-לִּי עֵלֵיכֶם לֶבֶב לְיָחֵר I Chr. 12. 17, mon cœur sera avec vous pour la concorde (je ferai alliance avec vous). — 2º Adv. Ensemble, en même temps: וְלֹא נְשָׁאֵרוּ־בָם שְׁנַרָם רָחַד I Sam. 11. 11, sans qu'il en demeurat seulement deux ensemble; en même temps : מַּמְּבֹלּהּ יַּחַבּעְתָּרם יַחַדּ II Sam. 21.9, tous les sept moururent en même temps ; יַּלְנַע מַל־בַּטָשׁר בחר Job 34. 15, toute chair périrait en mėme temps; יַדֵּור שִּׁבְטֵּר רְשְׂרָאֵל Deut. 33. 5, les tribus d'Israel toutes ensemble; sans subst.: יַדַור כָּלַר יַרְוּמַלָּאוּן Job 16. 10, tous ensemble ils se sont assemblés contre moi (v. מַלָּא Hithp.); יבור לא ירופם Osée 11. 7, ensemble ils n'élèvent leurs cœurs, c.-à-d. personne n'élève son cœur (vers celui que les prophètes invoquent). — Tout, entière-של ברוך באבוני ניבשוני יחד סביב : Job 10. 8, tes mains m'ont formé, m'ont façonné, entièrement, tout autour, elles ont arrangé toutes les parties de mon corps ; יַרֵור אַנֹכִי Ps. 141. 10, moi je suis seul ou intact; selon d'autres, se lie avec ce qui précède : ils tomberont dans le filet tous ensemble.

בּיוֹנְיוֹ et יַחְנָּיוֹ adv. (v. בַיַדר) Ensemble, en même temps : וְלֹאֹ יָכְלוּ לְטֶׁיבֶת יַחְדָּר Gen. 13. 6, ils ne pouvaient pas subsister ensemble: וְרַתְּבֶּר תַּנְבָּרם אֱל־ראֹשׁוֹ Exod. 36. 29, et les deux (ais) se joignaient ensemble en haut; בְּשֵׁלוֹם רַחָדֵּר אַטִּבְרַח וָאִישָׁן Ps. 4. 9, en paix je me couche et je m'endors en même temps, c.-à-d. de suite, ou sans peur avec eux, au milieu d'eux; tous: בַּחָבֶּר נָאֵלֶרוּוּ Ps. 14. 3, tous ensemble se sont corrompus, sont pervertis; פָּר לָמוֹ בּלְפֶּוֶּת Job 24. 17, car le matin est pour eux tous comme l'ombre de la mort; l'un contre l'autre : קר־יָנְצוּ אֲנָשִׁים יַרְוּהָי Deut. 25. 11, quand des hommes ont ensemble un démélé, qu'ils se querellent l'un l'autre; יַחְקֵּיר Jér. 46. 12, 21, 49. 3.

יַרְדְּיאֵל (l'allié) n. pr. m. I Chr. זְּרְדְיאֵל (réjoui par Dieu) n. pr. m. I Chr. ธ. 24.

יְחְרָּיָהְיְּהְ (réjoui par Dieu) n. pr. m. 1° I Chr. 24. 20. — 2° 27. 30.

יְחֵוְאֵל (Dieu le conserve en vie) n. pr. m. I Chr. 29. 14.

יחור. m. Unité, Rituel (v. à יחור.).

יְחֵייִאֵל (qui contemple Dieu) n. pr. m. I Chr. 6. 16, et plusieurs autres.

(qui contemple Dieu) n. pr. m. Esdr. 10. 15.

וְהָיִהְיִי (Dieu le fortifiera) n. pr. Jehezkéel, fils de Busi, le prophète Ezéchiel, Ez. 1. 3.

(נווֹלּבּׁה אֹי (חוֹלּבּׁה).

יְחַוְּקְנְהוֹי n. pr. m. II Chr. 28. 12.

בְּחָלֵרָה (Dieu le ranime) n. pr. m. I Ch. 9. 12.

יְרִיאֵל (Dieu le conserve en vie) n. pr. Jehiel, fils du roi Josaphat, II Chr. 21. 2, et plusieurs autres; n. patron. בְּחִיאֵלִי I Chr. 26. 21.

בה וְיָחִיד לִּפְנֵי אִפְּד , rac. בְּהְ וְיָחִיד לִפְנֵי אִפְּד , יְחִידְה Gen. אָרד בְּבְּהָ אָרדיִרוּידְה 22. 2, ton fils unique ; יְחִידֹר

Prov. 4. 3, (j'étais) le fils chéri et unique de ma mère; וְבַּק יִדְּא רְּיִדְּא רָּן זְעָּק אַרְא רָוֹיִדְא רָן זִיא אַרְיִן אַרְיִן אַרְיִן אַרְיִן אַרִין זְיִא רְּוִידְּא אַרְי וּצְּא רְיִדְיִּדְּא רְיִידְיִּר וּץ Ps. 25. 16, car je suis seul (abandonné) et dans l'affliction; אֱלְיִדִּים בַּיְרָּא Ps. 68. 7, Dieu conduit dans la maison ceux qui étaient sculs, abandonnés, c.-à-d. les entoure d'une famille, ou : il réunit ceux qui étaient dispersés. יְדִיִּדִי de Dieu; יְדִיִּדְי יְבִּיִּדְּרִי יְדִיִּדְי רְּיִדִּרְיִ יְדִּיִּדְר יְדִּיִּדְר יְדִּיִּדְר יְדִּיִּדְ לַּיִּדְּרִיי יִּדְּיִדְר בְּיִדְּרִּיִּר וְדִּיִּדְ בְּיִדְּרִייִּר בְּיִדְּרִיי וּצִיי בְּיִדְּרִיי יִדְי וּעִיי בְּיִדְּרִיי יִדְּיִדְ מַּיִּדְּרִי יִדְּיִדְ בַּיִּדְרִיי יִדְּיִדְ בְּיִדְרְיִי וּצִיי בְּיִדְרִי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְ בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְ בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְ בְּיִרְיִי בְּיִרְי בְּיִרְ בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרְ בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִר בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִי בְּיִרְי בְּיִרְ בְּיִי בְּיִרְי בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִי בְּיִרְי בְּיִר בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִרְי בְּיִרְ בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִרְי בְּיִי בְּיִרְי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּייִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיִייִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִייִייִי בְּייִייִי בְּיִייִייִי בְּייִייִייִייִייִי בְּייִייִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִייִייִייִייִייִיי בְּיִייי בְּיִייִייִּייִייִייִייִייִייִייִייִיי

תְּיֶרָהְי subst. f. La vie, l'âme: מָיֵר Ps. 22. 21, (délivre) mon âme, ma vie, de la puissance du chien (des barbares).

בייר מוֹן. m. (rac. יְחֵיל מוֹנֵית adj. m. (rac. יְחֵיל מוֹנֵית מוֹב יְרָיְחִיל וְרִיּמֶם לְּחְשׁנִּית יִיר בּי Lament. 3. 24, il est bon (d'être) espérant et attendant en silence le secours de l'Éternel (d'espérer et d'attendre, etc.).

יַםל (אוני אול Attendre, espérer (v. אַה 3°): Kal inusité. Pi. 1º Espérer : מַח־בּיִחִי Job 6. 11, quelle est ma force pour que j'espère (pour pouvoir espérer); avec וְיִחֲלוּ כַשָּטֶר לִי : ל Job 29. 23, ils m'attendaient, me souhaitaient, comme (on attend) la pluie; ואַיַדולָרו לאור 30. 26. j'espérais la lumière; avec יחל ישראל אל־ביר Ps. 130. 7, espère Israel en Dieu ; וָאֵל־יִוּלוּנָ Is. 51. 5, ils attendent mon bras. — 2º Faire esperer: על אַשָּׁר יִחַלְהָוִי Ps. 119. 49, (la promesse) qui a été mon espérance (littér. en laquelle tu m'as fait espérer); וְיַחֲלֹּוּ לְמֵיֵם דָּבֶר Ez. 13. 6, ils faisaient espérer, ils assuraient que leur parole (prophétie) s'accomplira.

Niph. (אַחַל, fut. יַּיּהָתָל עוד שָּׁבְעַּיִּד: (יִּיּהָתל אַחַל, fur. אָרָיִם, Gen. 8. 12, il attendit encore sept (autres) jours; וְבַּיָּא כִּי מִחָל, Ez. 19. 5, lorsque (la mère) vit qu'elle attendait toujours, c.-à-d. qu'elle a été déçue de ses espérances (ou: de חַּיָּח, qu'elle était sans force, impuissante).

Hiph.: יָמִים הוֹחֵל I Sam. 10. 8, tu attendras pendant sept jours; לארבן

אַתְּילָתְ לְּמָנֵיךְה II Sam. 18. 14, je ne veux pas attendre ainsi (oisif) devant toi, ou attendre que tu agisses (je veux agir moi-même); אַרְבִּרִיכְם Job 32.11, j'ai attendu en écoutant vos paroles (je les ai écoutées jusqu'à la fin); יוֹחָלָּהִי בּעַרְיִּרִים Ps. 42. 6, espère en Dieu.

יַחְלְאֵל (qui espère en Dicu) n. pr. Jahléel, fils de Zabulon, Gen. 46. 14; n. patron. יַחְלָאֵל Nomb. 26. 26.

בות (mėme signif. que קיבית) Étre chaud, se réchauffer: לא הַחָם לּוֹן I Rois 1. 1, et il ne pouvait se réchauffer, rien ne pouvait lui tenir chaud; בַּר הַחַב לַּבְּר Deut. 19. 6, car son cœur est chaud, il est en colère; אַבּר הַאַנּאָן Gen. 30. 39, (pour מַר בַּרַבוֹּן) les brebis furent en chaleur (conçurent); 30. 38, et pour qu'elles conçussent.

Pi.: בְּצִּת בְּשׁלּק Gen. 31. 10, au temps où les brebis entrent en chaleur (conçoivent); הַלְּחָתְּהַ הְשָׁלְּחָ 30. 41, afin qu'elles conçussent en regardant les branches; aussi de la femme: בְּחַמְא Ps. 51. 7, et ma mère m'a conçu dans le péché (Viph. v. בַּחַחָ).

חמור (rac. קמר). Nom d'un des animaux qu'il est permis de manger, Deut. 14. 5, espèce de cerf à peau rougeatre, le daim (?).

יַחְפֵי (que Dieu protége) n. pr. m. I Chr. 7. 2.

קרוא 'adj. Qui a les pieds nus: יְּהַוּא II Sam. 15. 30, il allait nupieds; קּיִהָּק עָּרוֹם וְיָהָת Is. 20. 2, allant tout nu et nu-pieds; קּיִבֶּהְ בִּיְבָּוֹךְ בִּיְבַּוֹן Jér. 2. 25, empêche que ton pied ne marche tout nu.

יַּחְאָאֵל (à qui Dieu donne sa part) n. pr. Jahziel, fils de Nephthali, Nomb. 46. 21; בְּחָצִראֵל I Chr. 7. 13; n. patr. יַחִצְּאַלִּר Nomb. 26. 26.

תַר (v. נַיִּינֵיר מְן נַשּׁמִיבֶר): Tarder (v. נַיִּינֶיר) mais il tarda (נַיִּינֶיר) mais il tarda au dela du temps (que le roi lui avait marqué).

ש יַחַש m. Dénombrement des ancêtres, généalogie : יָחַשּ Néh. 7. 5,

et je trouvai un livre, un registre généalogique; de là le verbe

D n. pr. m. I Chr. 4. 2.

פוב (v. יישב) seulem. au fut. דישב et יטב (une fois יַטְב (une fois יַטָב). 1° Etre bon : אַמון אַמון Nah. 3.8, serais-tu meilleure que No la grande, la populeuse, Alexandrie ou Thèbes en Egypte (?); לְמַצֵּן יִרטַב־לִּר Gen. 12. 13, pour qu'il m'arrive du bien (que je sois traité avec bonté) ; בַּאֲשֶׁר רִינַיב לָךְ 40.14, quand tu seras heureux. — 2º Paraître bon. plaire : נֵיימָבוּ דִבְרֵיחָם 34. 18, leurs paroles plurent ; וַהִּיטָב הַזְנַעָרָת בְעֵינִיז Esth. 2. 9, la jeune fille lui plut; יייטב קובר לְּמְנֵרְ דְּמְרָ 5. 14, ce conseil plut à Haman; avec יְחִיטֵב לַיֵי מְשׁוֹר מַר : ל Ps. 69. 32, et cela sera plus agréable à Dieu que (le sacrifice) d'un jeune taureau. -3° Avec לב Etre content, joyeux : מַבּר Ruth 3. 7, il était content, gai; ברבריע פונים ירטב לב Eccl. 7.3, car avec la tristesse, le souci sur le visage, le cœur est content (l'esprit est calme, serein).

Hiph. (בִּינִיבר fut. בִּינִיבר.). 1° Bien faire: לַבְּילִישְׁר דְּמֵּרוּ בָּברוּג בּל־אֲשֶׁר דְּמֵרוּ 5. 25, ils ont bien parlé dans tout ce qu'ils ont dit; בְּיבוּנְי בִּרְאִיר לַבְּין Jér. 1. 12, tu as bien vu; אַים בֵּינִיבּר לְנַפֵּן Sam. 16. 17, un homme qui joue bien (de la harpe); sans בַּיבִיבר נַבּן: ל Is. 23. 16, joue bien (des instruments); l'inf. בַּיבִי בַּפִר souvent d'adv.: בַּיבִיבר Deut. 13. 15, et après que tu auras bien interrogé;

באר הימב Deut. 27. 8, (tu écriras) distinctement et bien, (nettement); -no לַרִיבָּרְ דַּרְבַּּךְ Jér. 2. 33, pourquoi te parer, t'embellir, ou te justifier, littér. pourquoi redresses-tu ta voie, ou justifies-tu ta conduite? אם־אחם תוכלו לחיטיב 13. 23, (alors) vous pourriez aussi bien faire, bien vous conduire. — 2º Faire du bien à quelqu'un : וּלָאַבֶּרָם בריטיב Gen. 12. 16, et il fit du bien à Abram ; וַיִּיטֵב אַלֹּחִים לַמִּילָוֹת Exod. 1. 20, Dieu combla de biens ces sagesfemmes; avec l'acc.: לָחַרּטָבָהְ Deut. 8. 16, pour te faire du bien; אַלְפֶּנָתוּ לֹאִ רַיִּטִיב (p. יְיָטֵב Job 24. 21, et il ne fait point de bien à la veuve; avec ילם ? קויטב אַיטיב יִנְּוּהְ Gen. 32. 13, je te comblerai de biens. — 3° Avec ⊃ Se régaler, se divertir : הַבָּר מֵרכִיכִם אַת־לָבַם Jug. 19. 22, pendant qu'ils se régalaient. — 4º Arranger, accommoder: בחיטיבו אַת־חַגַּרֹת Exod. 30. 7, lorsqu'il accommodera les lampes; יַחֵרטֵב אָתר ਸਾਹੰਸਾ II Rois 9. 30, elle s'arrangea, se para la tête. — 5° Comme Kal 1° et 2°: תלוא דְבַרֵי יֵיִטִיבוּ Mich. 2. 7, certes mes paroles sont bonnes, favorables; קר יַיִּכְּב אֵל אָבִי I Sam. 20. 13, s'il platt à mon père.

יְטֵב chald. (même signif.) : יְטֵב בּלָיהְ וְצֵל אֶּחֶיהְ רֵיטֵב Esdr. 7. 18, et ce qui te plaira à toi et à tes frères.

קְּלֶּכְהְ (bonne ville) n. pr. d'un endroit, II Rois 19. 21.

לְּלְכְּתְה (bonne ville) n. pr. d'un endroit dans le désert, Jetebatha, où il y a beaucoup de torrents, Deut. 10.7.

יוֹפְי (l'inclinée) n. pr. Jutta, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 55, 21. 16.

שור", n. pr. 1° Jetur, fils d'Ismael, Gen. 25. 15. — 2° Ses descendants, les Ithuréens, I Chr. 5. 19.

תַּיִינִי m. (const. יֵדִין, avec suff. יֵדִינִי (בַּיִּינִי הָּלִּבְּיַרוּ חַיִּנִין Cant. 2. 4, il m'a conduite dans la maison du vin (du festin), ou dans le cellier (ou : le temple où on offre du vin en libations);

salle du festin; אָבְיקה קּיבְּיק בּמוּת בּשְׁמְחִי וַיבִּיך בּמוּת בּמות בּמוּת בּמוּת במוּת במוּת

רבי (Kal inusité). Hiph. Exposer, justifier, prouver, convaincre, reprendre, reprocher, punir : אַן־בָּרַב אַל־פַּנִיר אוכיה Job 13. 15, seulement j'expliquerai, je défendrai ma conduite devant lui ; יְתוֹכִיתוּ עָלֵר חֵרְפָּחִר 19. 5, et si vous exposez contre moi mon humiliation, si vous voulez prouver ma honte, prouver que je suis coupable ; וָתְּיֵה אֵירן מוכית 32. 12, aucun (d'entre vous) ne peut convaincre Job; avec : הוֹכַח Prov. 9. 8, reprends le sage et il t'aimera ; sans régime : שֵּׂנָאוּר בשער מוכרות Amos 5. 10, ils ont hai celui qui les reprenait, moralisait, dans les assemblées ; יְתוֹיכַת אָבִרָתַם אַת־אַבִּימֶלֵּך Gen. 21. 25, et Abraham fit des reproches a Abimelech; הוכח יוכית אָתְכֵם Job 13. 10, il vous le reprochera sévèrement, il vous condamnera; אַשֶּׁרֶר אַלוֹהַ יוֹכִיחָזוּ אֱלוֹהַ Job 5. 17, heureux I'homme que Dieu punit, corrige; -אל-Ps. 6. 2, ne me punis pas dans ta colère. — Juger : ולאַ-לְמִשָּׁמַע ואיניר יוכרה Is. 11. 3, il ne jugera pas sur ce que ses oreilles entendent, sur un ouï-dire; יָהוֹּכִיתַ לָּעָמִים רַבִּים 2. 4, il prononcera le jugement de beaucoup de nations; ויוכרחו פין שנינו Gen. 31. 37, qu'ils soient juges entre nous deux. — Discuter : יְחוֹכֵתַ אֶל־אֵל אֶקשָׁן Job 13. 3, et je désire discuter avec Dieu; ּ וְיוֹכַח לְנֶבֵר עִם־אַלּוּהַ 16. 21, l'homme peutil discuter avec Dieu? ou : si l'homme pouvait se justifier devant Dieu. -Destiner : אֹיָחה הֹבַהָהָ לְעַבְּרָךְ לִיצְיָם Gen. 24. 14, (que cette fille soit) celle que tu as destinée à ton serviteur Isaac: ירא האשח אשר-הכיה בי 24. 44, c'est la femme que Dieu a destinée au (fils de mon maître).

Hoph. Etre puni, châtié: יְרוּצְרֵבוּ Dob 33. 18, et il est châtié par la douleur (qu'il souffre) dans son lit.

Niph. 1° Comme Hiph.: שׁבּי מֹבֶּיר עַבְּיר אַבְּיר עַבְּיר עַבְּיבּיי עַבְּייב עַבְּיבּיי עַבְּיבּיי עַבְּייב עַבְּיבּיי עַבְּיבּיי עַבְּיבּיי עַבְּיבּיי עַבְּיבּיי עַבְּיבּיי עַבְּיבּיי עַבְּייב עַבְּיבּיי עבּייב עבּייב עבּיבּיי עבּייב עבּייב עבּייב עבּייב עבּייב עבּייב עבּיביי עבּיביי עבּיביי עבּיביי עבּיביי עבּיביי עבייביי עבּייב עבייי עבייבייי עבייביי עבייביי עבייבייי עבייביי עבייביי עבייב

Hithp:: וְצִם־רְשֶׂרָצֵל יִרְחַנְבָּת Mich. 6. 2, et il veut entrer en discussion avec Israel.

יְרִילְיָהְ (Dieu se montre puissant à elle) n. pr. Jechelie, mère du roi Ozias, II Chr. 26. 3; cheth. יְבָלְרָח, et II Rois 15. 2, יְבַלְרָח,

לְכִין (Dieu le soutient) n. pr. 1° Jachin, fils de Siméon; n. patron. יְבִינִי Nomb. 26. 12. — 2° Nom que Salomon donna à la colonne placée à droite dans le vestibule du temple; que le temple soit solide, qu'il dure (?), I Rois 7. 21.

יבול (rarem. יבול , fut. רובל, inf. יבול et יכולח) 1° Pouvoir, souffrir, supporter, avoir la permission : absol. ילא יכלר Exod. 8. 14, mais ils ne purent pas; suivi de l'acc. : בריכל חובל Job 42. 2, que tu peux toutes choses; du gérond.: ולא יכלו לשבח יחבר Gen. 13. 6, ils ne pouvaient pas subsister ensemble; ילא־יָכְלוּ אָחֵדוּ לַעֵּנוֹת אֹתוֹ 45. 3, mais ses frères ne purent lui répondre ; de l'inf.: וַבְכַלְחֵ עַכִּר Exod. 18. 23, alors tu pourras suffire, le supporter; d'un autre temps: ציכָכָת אוּכַל וְרָאִיתִי Esth. 8. 6, comment pourrais-je voir? לא־אוּכַל אָון וַעָצָרָה Is. 1. 13, je ne supporte pas l'iniquité (dans votre cœur) et votre assemblée (pour m'adorer); אורוו לא אוכל Ps. 101. 5, je ne souffrirai pas un tel homme,

je ne souffrirai pas sa société; de même: יְתְּיִחִי אֵרְבֵּע לֹאִ־תִּיבֶּל אָבְּיִח Prov. 30. 21, et (sous) contre les quatre elle (la terre) ne pourrait tenir, elle ne pourrait les supporter; עַּרִיבְּיִי לֹאִ יּרְכָלוּ, Osée 8. 5, jusqu'à quand ne pourront-ils (se décider) à l'innocence, devenir innocents, purs ? יַּאַבֶּל בַּיִּרְיִבּיִי Gen. 43. 32, car il n'est pas permis aux Égyptiens de manger (avec les Hébreux); לַּאֵבל לֵּאֲבל לֵאֵבל לֵאֵבל לֵאַבל לַאַבל לַאָּבל לַבְּבל לַאַבל לַאַבל לַאַבל לַאַבל לַאַבל לַבּבל לַאַבל לַבּבל לַבּבל לַבּבל לַבּבל לַאַבל לַבּבל לַבּבל לַאַבל לַבְּבל לַבְּבל לַאַבל לַבְּבל לִבּבל לִבּבל לַבְּבל לִבְּבל לַבְּבל לִבְּבל לַבְּבל לַבְּבל

2º Prévaloir, vaincre: יַּיְלֶּשֶׁר אֵל־מַלְאָּךְ Osée 12. 5, et il lutta contre l'ange et prévalut; קוֹיְלְּשָׁרְ יַחִּיּבְל יַחִיּבְל 12. 5. ער 12. 12. 12. 13. 13. 14. 20. 7, tu l'as emporté sur moi, et tu as prévalu; avec יבּיְרָא מִי לֹא רֶכֹל לוּ : ל 20. 32. 26, et voyant qu'il ne pouvait le vaincre; avec l'acc.: יבַּלְּמִיר Ps. 13. 5, de peur que mon ennemi ne dise: je l'ai vaincu; אַרְבּיִל לָּהִּי Ps. 139. 5, Je ne pourrai y atteindre (à cette science).

לול י Aboth, il se pourrait, on pourrait croire.

יבל et יְבֶל chald. (fut. יְבֶל et יְבֵל chald. (fut. יְבֵל et יְבֵל héb.: יְבֵל héb.: יְבֵל phéb.: יְבֵל han. 2. 47, puisque tu as pu découvrir ce mystère; יְבָל יְתַלְּמִל לְתֹּלְ han. 2. 47, puisque tu as pu découvrir ce mystère; יְבָל יְתַלְּת לָתֹן 134, qui peut humilier; יְרָבֶל t et elle avait l'avantage sur eux.

יבׁנְיָה (v. יבֻנְיָה.). (יְבִיּלְיָה.). (יְבִיּלְיָה.).

 וְרְלֵּדְיּ אֲלֵּדְיּ שְׁלֵּדְיּ אֲלֵּדְיּ אֲלֵּדְיּ אֲלֵּדְיּ אֲלֵדְיּ אֲלֵדְיּ אֲלֵדְיּ אֲלֵדְיּ אֲלֵדְיּ אֲלֵדְיּ אֲלֵדְיִ אַלֵּדְי Job 15. 35, concevoir le mal, la ruine, et enfanter le crime; שֵּלְדִי בְּלֵדְי אַלֵּדְי וּשִׁי בְּלֵדְי בְּלֵדְי בְּלֵדְי אַלֵּדְי בְּלֵדְי בְּלִדְי בְּלֵדְי בְּלִדְי בְּלִּדְי בְּלִדְי בְּלִדְי בְּלִדְי בְּלִדְי בְּלִדְי בְּלִדְי בְּלִדְי בְּלִי בְּלֵי בְּלֵי בְּלֵי בְּלֵי בְּלֵי בְּלֵי בְּלֵי בְּילְי בְיבְלִי בְּילְי בְּילְי בְּילְי בְּילְי בְּילְי בְיבְלִי בְּילְי בְּילְי בְּילְי בְּילְי בְּילְי בְילְי בְּילְי בְילְי בְּילְי בְּילְי בְּילְי בְּילְי בְּילִי בְּילְי בְּילְי בְּילְי בְּילְי בְּילְי בְּילְי בְּילְי בְּילְי בְּילְי בְּילִי בְּילִי בְּילִי בְּילְי בְּילְ בְּילְי בְּילְ בְּילְי בְּילְי בְּילְבְי בְּילְבְי בְּילְוּ בְּילְי בְילְי בְּילְבְי בְּילְבְי בְּילְבְי בְּילְבְי בְּילְבְי בְּיבְּיְבְי בְּילְבְי בְּילְבְי בְּיבְיוּ בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיוּ בְּיבְי בְּילְבְי בְּיבְיבְיי בְּיבְּיוּ בְּיבְיוּבְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְּיוּ בְּיבְּיוּ בְּיבְיי בְּיבְיוּ בְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיים בּיוּבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְייבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּי

2º Du père, engendrer: רַבוּשׁ יַלַר אַרד נמרד Gen. 10. 8, et Chus engendra Nemrod ; צור יְלָרְהְ חָשִׁר Deut. 32. 18, tu oublies, abandonnes, (le roc) Dieu qui t'a créé ; וְלָאָבֵן אַתְּ יִלְּדְחַנִי Jér. 2. 27, (ils disent) à la pierre (leur idole de pierre): Tu m'as créé; אַנִי תַוּוֹם וְלִרְחִיף Ps. 2. 7, moi (Dieu) je t'ai engendré aujourd'hui (dès ce jour je t'aimerai comme un père, ou : aujourd'hui je t'ai créé roi). Part. pass.: דילוד דותי I Rois 3. 26, (celui qui vient de nattre) l'enfant vivant; אַרָם יַלוּר אִשָּׁח Job 14. 1, l'homme né de la femme ; חרה ללה l Sam. 4. 19, elle était grosse et près d'accoucher (v. לַבַּלַל).

Niph. Nattre (יְּנְבֶּר (יִּנְבֶּר (יִּנְבֶּר (יִּנְבֶּר (מַבְּר)) מַבְּר) (מַבְּר) Gen. 48. 5, tes deux fils qui te sont nés, que tu as eus (en Egypte); באבר מון (pour מַבְּרוּבְּר) I Chr. 3. 5, et ceux-ci lui naquirent, il eut ses enfants (a Jérusalem); souvent le sujet avec בְּיִבְּר (אַרִירוֹן אָח־פִּירָר : אַח־פָּרָב (מַבְּר (אַרִירן אַח־פִּרָר : אַח־פַּר (Henoch engendra Irad); בּיִבְּר לְאַרֵירן אֶח־פִּרָר (אַח־פַרָר (אַח־פַרָר בָּאָר לְאַרִירן אַח־פַּרָר (אַח־פַרָר בְּאַר רְּשָׁבָּר רְאַרָר (אַח־פַרָר רְאָר רְאַר רְאָר רְאַר רְאַר רְאָר רְאַר רְאַר רְאָר רְאַר רְאַר רְאַר רְאַר רְאָר רְאַר רְאַר רְאָר רְאַר רְאָר רְאַר רְאָר רְאַר רְאָר רְאַר רְאַר רְאַר רְאָר רְאַר רְאַר רְאָר רְאַר רְאָר רְאַר רְאָר רְאָר רְאָר רְאַר רְאָר רְאַר רְאָר רְאַר רְאַר רְאָר רְאַר רְאָר רְיִי רְאַר רְאַר רְיִי רְיִיר רְיִי רְיִי רְיִי רְיִי

Pi. יְלֵּי Aider a accoucher : אָרִינְּינְרִיּנְרִי בּעַּרְיִּנְרִיּנְרִיּ Exod. 1. 16, quand vous accoucherez les femmes des Hebreux; part. f. הְיִבְּלְרָה Gen. 35. 17, la sagefemme; plur. לְבִילְּרָה Exod. 1. 15, aux sages-femmes.

 דּיְםָּהְ Gen 50: 23, (les fils de Machir) furent élevés sur les genoux de Joseph; בְּטֵּרֶם דְּיִרִים יְלָרוּ Ps. 90. 2, avant que les montagnes eussent été créées.

Hiph. חוליד 1° Engendrer (v. Kal 2°): שַּחַרֵי הוֹלִידוֹ אָת־שֵׁת Gen. 5.4, après qu'il eut engendré Seth; ניולה בנים ובנית 5. 18, il engendra des fils et des filles; au fig.: יְדוֹלֵיד אָנֵן Is. 59. 4, et enfanter le crime ; הולִרד אָה־צַזוּבָח אִשָּׁח I Chr. 2. 18, (Caleb fils de Hesrou) engendra avec sa femme Azuba, ou trans. il la rendit enceinte. — 2º Comme Pi.: תַאָּנִי אַ Is. 60. 9, irai-je ouvrir le sein de la mère, sans l'accoucher; c.-à-d. commencerai-je une œuvre sans l'achever? ou dans le sens 1°: n'engendrerai-je pas moi-même? comme la suite : אָבר מָּצְרָחִר moi qui donne la fécondité, irai-je fermer le sein, empecher l'accouchement? וְתוֹלֶידֶה 55. 10, (la pluie) féconde la terre; מרחוליד אַגְלַר־טַל Job 38. 28, qui a cree, produit, les gouttes de la rosée.

Hoph. (inf. תולֶנְתוּ (תוּלֶנְתוּ (תוּלֶנְתוּ Een. 40. 20, le jour, l'anniversaire, de la naissance de Pharaon; בְּיוֹם הוּלֶנְתוּ אוֹחְנְּ Ez. 16. 4, au jour de ta naissance, lorsque tu es venue au monde.

Hithph.: נֵיְחְיַלְרוּ עֵּל־מְשְׁחְיְחָם Nomb. 1. 18, ils firent connattre, ils déclarèrent, leur naissance, c.-à-d. ils se firent enregistrer selon leurs familles (le même que תְּחְיַחֵשׁ, v. תְּחָיַחָשׁ).

לְּלֵרִים m. (pl. רְלִּרִים, const. יְלְּרֵים et יְלֵּרִים 1° Qui vient de naître, enfant יְרְיִּרִים רְּתִּיִין; Exod. 1. 17, elles conservèrent les enfants (mâles); אַרִּירִים לֹּא-דָיִרִי לָּתְּי לָּתְּרִי לָּתְּי לָּתְּיִרְיִ לָּתְּי לָתְּלְּרִים (cheth.) II Sam. 6. 23, elle n'avait pas d'enfants. — 2° Garçon, jeune homme: רְלֵּיִרִים לַּתְּבֶּרְיִרִי Gen. 4. 23, (et j'ai tué) un jeune homme pour ma plaie, mon malheur, ou par le coup que je lui ai donné; שִּיְבֶּיִר אֵינְיִּרְ אֵינְיִנְי אָרִי אִרְנָּיִר אַרְּעָּרְ אִרְנִי אָרִי אַרָּעָר אַרְיָבְּיִר וּבְּיִרְ אַרָּי בְּעַרְ אַרְי אָרִי וְבַּיִר אַרְ אַרְ אַרָּ בְּעַר אַרָּ בְּעַר אַרָּ בְּיִר בּעַיִּ אָרִי וְבַּיִר אַר וֹיִבְּיִר אַר וֹיִי וְבַּיִר אַר וֹיִי I Rois 12. 8, il consulta les jeunes gens (opposé à right); יְלְבִיר des enfants du crime, de la trahison

(perfides); aussi des animaux : יְרְהָצוּ יַלְנְיִנְקּ Is. 11, 7, leurs petits coucheront, se reposeront, les uns avec les autres.

לְרָרָה file: לְלְרָה Gen. 34. 4, donne-moi cette jeune fille pour femme; יְלָרִים וִילָּרִית מַנְילָרִית בּילָרִית בּילִרית בּילְרית בּילִרית בּילִרית בּילִרית בּילִרית בּילִרית בּילִרית בּילִרית בּילִרית בּילִּית בּילִרית בּילִרית בּילִרית בּילִּית בּילִית בּילִית בּילִית בּילִית בּילִית בּילִית בּילִית בּילִּית בּילִּית בּילִית בּילִית בּילִית בּילִית בּילִּית בּילִּית בּילִית בּית בּילִית בּית בּילית בּילית בּית בּילית בּילית בּית בּילית בּית בּילית בּילית בּית בּילית בּילית בּית בּילית בּית בּילית בּית בּילית בּילית בּית בּילית בּילית בּית בּילית בּית בּילית בּיל בּילית בּילית בּילית בּילית בּילית בּילית בּילית בּילית בּילי

ילוֹר (ילאר adj. verb. Né (comme לְּלִּהְי (יְלָּאִר Exod. 1. 22, chaque fils nouveau-né; וְאֵלֶה שְׁמֵּחֹת תַּוְילְּהִים לוֹ בְּירִּישְׁלָם (I Sam. 5. 14, voici le nom des fils qui lui furent nés à Jérusalem.

וללן, (qui passe la nuit, qui s'arrête) n. pr. I Chr. 4. 17.

יליד (const. יליד אינידי ביהוי: אושני 'ליר', אושני 'ליר', אושני 'ליר', אושני 'ליר', אושני 'ליר' ביהוי 'ליר' ביהוי ביהוי 'ליר' ביהוי ביהוי 'ליר' ביהוי ביקנה ביקנה ביקנה ביקנה ביקנה ביקנה לירי ביהוי ביהוי לירי ביהוי ביהוי לירי ביהוי לירי ביהוי לירי היילידי היילידי היילידי ווילידי היילידי ווילידי וויליד

ילף: Aller, marcher. Les temps formés de יְלֵהְ sont : Kal : fut. יְלַהְי et יְלַהְ, יִוֹלְיהְ tiph: יְלַהְי (V. les exemples à יְלַהְי).

לְבָּרְת לְצָּרְת I sam. 4.19, selon quelques-uns pour לָּבָּרָת, elle était grosse, près de crier (par les douleurs de l'enfantement); mais c'est plutôt l'inf. de בָּרִי près d'accoucher

Hiph. (דֵילִיל , fut. יְדֵילִיל , et יְדֵילִיל, impér. יְדֵילִיל.). Gémir, pousser des hurlements, se lamenter: Is. 13. 6, poussez des hurlements, parce que le jour de l'Éternel est proche; בי בי מי מי בי 16. 7, c'est pour quoi Moab gémira, hurlera; מְלֵּילִנְ הְיִנִּים וְעַבְּים וּעַבְּים וּעבּים וּ

לבל ושמן: m. Hurlement : רְלֵל וְשְׁמוֹן Deut. 32. 10, le hurlement du désert (poussé par les bêtes sauvages qui s'y trouvent), ou au fig. du sifflement des vents.

לְלָּלְה. (const. יְלְלֵּה. Plainte, gémissement: עֵר־אָגְלֵּים יִלְלָתָה. Is. 15. 8, sa plainte (retentit) jusqu'a Eglaim; אוריבי הַאַאן Jér. 25. 36, et les hurlements de ceux qui conduisent le troupeau.

שוֹשֵשׁ אָרָם: Parler témérairement : מּיֹפֵשׁ אָרָם Prov. 20. 25, c'est un piége pour l'homme de dire sans réflexion : Sacré! ceci sera sacré! c.-à-d. de faire des vœux sans savoir s'il est en état de les tenir (v. le même exemple à ביֹל בּיִים).

ጉትን f. Une maladie de peau; chez l'homme: la gratelle ou dartre, Lévit. 21. 20; chez l'animal: le farcin, Lév. 22. 22.

יְלֹף: Apprendre : הְּלָא רַלִּיף Aboth, et celui qui n'apprend pas.

אל"ג m. Une espèce de sauterelle ou hanneton : קָלָם מְשֵׁשׁ דְּלֶּבְ Nah. 3. 16, (comme) la sauterelle, ou un hanneton, qui ouvre ses ailes et s'envole (v. בַּיְבָּי הָיִלְּבָּ אַבֵּל הַיִּלְּבָּן Joel 1. 4, et ce que la sauterelle avait laissé, le hanneton l'a mangé.

לְקוֹט m. (rac. בּבְּלְקוֹט Poche, sac: וּבְּצִּלְקוֹט I Sam. 17. 40, et dans la poche, ou sa panetière.

יָת m. (const. בְּיַבְים, avec suff. בְּיַבִּים, a' La mer: מַבַּיִם לַּיְם בְּכָּפִים איים. 1° La mer: מַבַּיִם לַיְם בְּכָפִים Is. 41.9, comme les eaux couvrent (le fond) de la mer; Job

7. 12, suis-je uno mer ou un monstre marin ? מרדוא על־וַמִּים יְסְרָה Ps. 24. 2, car c'est lui qui a fondé la terre audessus des mers; ים־פורה Nomb. 34. 11, la mer de Cenereth (lac de Genesareth); ים חַמֵּלָת 34. 12, la mer salée; רם הערבה Deut. 4. 49, la mer du désert, פון בים השוד Joël 2. 20, la mer d'Orient, la mer Morte; קום סוף Exod. 15. 4, la mer Rouge ; ים־פּצְרֵיִם Is. 11. 15, la mer d'Egypte; דַּעָם תַּעָרוֹל Nomb. 34. 6, et חים תאחרון Deut. 11. 24, la mer Méditerranée. (Aussi quelquefois d'un grand fleuve: du Nil, Nah. 3. 8; de l'Euphrate, Is. 27. 1, Jer. 51. 36; max בּתִּנִים בַּיַּמִים Ez. 32. 2, (Pharaon) tu étais comme un dragon, ou comme un crocodile dans les mers, les bras du Nil; mais dans tous ces endroits on peut aussi laisser au mot or son sens premier de mer.) — 2º La mer Méditerranée étant à l'ouest de la Palestine, est aussi l'ouest, l'occident ; בותרים Exod. 10. 19, un vent d'ouest; למצחרים 27. 12, du côté de l'occident; יפָּח נָקַרְפָּח Gen. 28. 14, vers l'occident et vers l'orient; מָּיָב 12. 8, (Bethel) à l'occident; מִיָּב לָעָיר Jos. 8. 12, a l'occident de cette ville. — 3° תַּנְחַשֵּׁת La mer de cuivre, l'endroit au temple où les prêtres se baignaient, II Rois 25. 13, I Chr. **18. 8.** and the second of the

D' chald. (emphat.: אָדָיַ). La mer : לְּיִבָּא רַבָּא לִיבָא רַבָּא Dan. 7. 2, sur la grande mer (v. à תַּיִם chald.).

קראָל' (jour de Dieu) n. pr. Jemuel, fils de Siméon, Gen. 46. 10. Le même, מראָל Nomb. 26. 12.

ימים פו ימים (ע. רום).

מַשְׁר מָצָא לָּרִדְרַיִּמִם בַּפִּדְנָה m. pl.: מָצָּא לָּרִדְרַיִּמִם בַּפִּדְנָה m. pl.: מָצִים Gen. 36. 24, selon les uns: (c'est cet Ana) qui, étant dans le désert, a inventé, a le premier fait produire des mulets (en accouplant les chevaux avec les ânesses); selon les autres: qui a découvert des eaux chaudes, thermales (par analogie avec מַתַּבּים; selon d'autres: qui a rencontré les Emim (les géants, comme מַרֵּבּים Gen. 14. 5).

קיקה (colombe?) n. pr. Jemima, fille de Job, Job 42. 14.

נמין subst. m. Le côté droit, et adj. droit: שׁיִּכְּין Lev. 7. 32, la cuisse ou l'epaule droite; צֵין יָמִין I Sam. 11. 2, l'œil droit ; ישׁרָאֵל אַח־יִפִיני Gen. 48. 14, Israel (Jacob) étendit sa (main) droite; בְּרַ יִמְרנִי Ps. 73. 23, ma main droite; על־רַמִין פּרְחַח יַקוּמוּ Job 30: 12, à ma droite s'élève la couvée, c.-à-d. la jeunesse, ou la populace s'élève avec insolence contre moi ; מַמָּמִין I Rois 7. 39, à droite; אַל יִמִין I Sam. 23. 24, סרמרן Gen. 48. 13, לַּיָמִרן Neh. 12. 31, tous: à droite, au côté droit, d'un homme ou d'une chose ; צַל־דַוּיָמִין II Sam. 2. 19, אַל חַיָּמִרן Ez. 1. 10, הַיָּמִרן Gen. 13. 9, et ימין Nomb. 20. 17, vers le côté droit; פר־רַעַמד לִּימִין אֲבְיוֹן Ps. 109. 31, car il se tient à la droite du pauvre (le soutient, le protège); שַׁב לִּימִינִי 110. 1, assois à mon côté droit (comme un ami), ou : attends le secours de ma main droite; תִּדִירָדָּהְ צַּלֹּיאִישׁ יִמִינֶהְ Ps. 80. 18, étends ta main sur l'homme de ta droite (que tu aimes, que tu protéges); יְמִדן יָמַרן 144,11, et leur droite est une droite pleine de mensonge, c.-à-d. leur appui, leur secours, est trompeur; ou bien: leur serment (en élevant la main droite) est un parjure ; יִמִין חַצִּיר II Sam. 24. 5, à droite de la ville (au midi); מִימִרן דַיְיְשִׁימוּן I Sam. 23. 19, au midi du désert; צמון וימין Ps. 89. 13, le nord et le midi (יָמִין est tantôt m., tantot f.).

יְּמִין n. pr. Jamin, fils de Simeon, Gen. 46. 10; nom patron. יְמִינִי Nomb. 26., 12.

על צָּדְּהְ : יְמִירְ 1º Adj. comme על צָּדְּהְ : יְמִירְ עָּרְ צִּי בְּיִרְ (cheth.) Ez. 4. 6, sur ton côte droit; דְּיְמֶירִי II Chr. 3. 17, la (colonne) droite. — 2º Nom patr. pour בְּרִיבְירִי בִּירִי I Sam. 9. 1, Esth. 2. 5, un homme de la tribu de Benjamin.

יִמְלָה et יִמְלָה n. pr. Jemla, père du prophète Michée, I Rois 22. 8, II Chr. 18. 7.

וְלְלֵּךְ (le régnant) n. pr. Jemlech, un des chefs de la tribu de Siméon, I Chr. 4. 34.

ְּמְנָהְי. n. pr. Jemna, fils d'Aser, Gen. 46, 17.

n. pr. m. I Chr. 7. 35.

יְמֵר Kal inusité. Hiph. Changer: בְּלְרִים Jér. 2. 41, une nation a-t-elle jamais changé ses dieux? (ou pour קמִרד, rac. מוּר.).

Hithp:: זְּבְּבְבּוֹרֶם הְחְיַבְּרֹה s. 61. 6, et vous leur serez substitués en gloire, vous aurez leur gloire, ou leur richesse; selon d'autres, comme יְּהַרְּאָבֶּר et par leur grandeur vous serez glorifiés, elle servira à votre gloire (v. אָמַר Hithp.).

וְמְרָהְ (le désobéissant) n. pr. m. I Chr. 7. 36.

Jug. 16. 26, laisse-moi toucher (les colonnes).

l'épée énivrée); כינֶם רַנֵּה Ps. 74.8, nous allons les opprimer, les ruiner tous ensemble.

רָנוֹים, (repos) n. pr. Janoah, ville aux confins d'Ephraïm et de Manassé, II Rois 15. 29; Jos. 16. 7, החיים.

pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 53.

רַנִירַת, fut. יְיִנִּיתַה, Kalinusité. Hiph. (יְיִנִּיתַה, fut. יְיִנִּיתַה, part. מַנִּיחַ). Placer, mettre, déposer, laisser: נַיַּנְתָרוּ בְנַרְעֵרֶן Gen. 2. 15, il le placa dans le jardin d'Eden ; אַצל עַצְּמַתָּיד דירור אַר־עַצְּטְרֵיר I Rois 13. 31, mettez mes os à côté de ses os ; חַזָּרְחוּ לֶכֶם לָמְשָׁמֶרֶת Exod. 16. 23, réservez-le, gardez-le (pour demain matin); רַיַּנָּדו לִפְנֵי דֵי I Sam. 10. 25, il le déposa devant l'Eternel; וְהַנְּיהַם עַל־אַדְמַהָם Is. 14. 1, il les replacera sur leur terre; בַּנְּיִשְׁמָר Lév. 24. 12, on le mit en prison ; הַנְּיַחַ לַאָּרֶץ וּבְּרֶד Is. 28. 2, il jettera (ces eaux), il les fera tomber sur la terre avec force; קירחת ליי Exod. 32. 10, laisse-moi (n'insiste pas auprès de moi); אַרנַנוּ מַנִּרְדָוּ לוּ לרשון Eccl. B. 11, (la satiété) ne le laisse pas dormir; לאַ־ לָאִישׁ לְצָשְׁקַם I Chr. 16. 21, il ne laissa (ne permit à) personne de les opprimer; הַּבָּרוֹ אַבְּלָה Gen. 39. 16, elle garda près d'elle le manteau (de Joseph); selon d'autres tous ces verbes sont de la racine d'une 2° forme du Hiph.

Hoph.: אָרְהְיּהָת שָׁם בַּל-מְכָנְחָת Zach. 5. 11, et qu'il y soit placé sur sa base; הָאָיָה Ez. 41. 11, et seul הַשָּׁמִע vers. 9,

endroit, espace, laissé libre, où on n'a pas bâti (cour).

וְנִיקְר. (rac. יְנִיקְר.). Jeune branche: אַז רְאָשׁ רְיָרִייִּרְ לָּנְיְרִי לָּנְיִרְיּ צִאַר רֹאָשׁ רְיָרִייִר לָנְיִרִי לָנְיִרְיּ la plus élevée de ses branches naissantes.

Hiph. Faire teter, donner à teter: לְנִינִיםְ אַרְבְּנִיִּיִ I Rois 3. 21, pour donner à teter à mon fils; הְנִינִיםְ מֵינִיםְ בַּינִיםְ בַּינִיםְ אַרְבְּנִי 32. 16, (trente) femelles de chameaux qui allaitaient (leurs petits); הְשָׁיִתְ מֵינִיקְיוֹם מֵינִיקְיוֹם מֵינִיקְיוֹם מֵינִיקְיוֹם בַּינִיקִים בַּינִיקְיוֹם בַּינִיקִים בַּינִיקְיוֹם בַּינִיקְיוֹם בַּינִיקְיוֹם בַּינִיקְיוֹם בַּינִיקְיוֹם בַּינִיקְיוֹם בַּינִיקְיוֹם בַּינִיקְיוֹם בַּינִקְיוֹם בַּינִיקְיוֹם בַּינִקְיוֹם בַּינִיקְיוֹם בַּינִּקְיוֹם בַּינִיקְיוֹם בּינִיקְיוֹם בּייִּיִם בְּיוֹם בּיִּים בּינִיקְיוֹם בּינִים בּיִים בּינִים בּייִים בּינִים בּייִּים בּייִים בּינִים בּינִים בּינִים בּייִּים בּיים בּינִים בּינִים בּינִים בּייִים בּינִים בּינִים בּינִים בּייִים בּינִים בּינִים בּייִים בּינִים בּינִים בּינִים בְּינִים בְּיִים בְּינִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּייִּים בְּיִים בְּיִים בְּייִּים בְייִים בְּיִּים בְּייִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִּים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּי

ינְשׁוֹף (une fois מְינְשׁוֹף m. Un des oiseaux impurs, Lév. 11. 17; oiseau de nuit, hibou ou butor, ibis? יְרַיְשִׁיּתְּי בָּהְּן וֹצְיִבְּי Is. 34. 11, et le hibou (?) et le corbeau y établiront leur demeure.

בּילְינִי זָיוּ תַּמְּרִי לָּבּר Esdr. 3. 12, voyant poser les fondements de ce temple, littér. quand ce temple se fonda devant leurs yeux; ניסְרְּתִיךְ בַּשְּּיִרִים Is. 54.11, et je te fonderai avec des saphirs (tes fondements seront de saphirs); בַּבּל נְּמְלֹאָה צַּהְּח יְסִיְהָם I's. 89. 12, tu as fondé le monde et tout ce qu'il renferme; מְבֵל נִינְיֹלָי II Chr. 31. 7, ils commencèrent à fonder, à faire ces monceaux; בַּיִּנְילִילָ I's יִיכְּיִלְּילָ בְּיִלְילָ בְּיִלְילָ בְּיִלְילָ בְּיִלְ Ps. 119. 152, car tu les as établics (tes lois) pour l'éternité; יְיִבְיִּהְיִלְ Hab. 1.12, tu l'as établi, envoyé, pour châtier.

Pi. 1º Fonder (comme Kal): מָבְלרוֹ יַרְפְּרֶבְּּד Jos. 6. 26, il la fondera avec (la perte, la mort) de son premier-né, c.-à-d. que son premier-né meure lorsqu'il jettera les fondements (de la ville); יְרֵי זְרָבֶּבֶל יִפְּדוּ חַבַּיִת חַנֶּת Zach. 4. 9, les mains de Zorobabel ont fondé cette maison ; דונִנִי רָפַּר בְּצִיוֹן אָבֶן Is. 28. 16, (pour אַלֶּשר יִפַּד) je suis celui qui a mis pour fonder Sion une pierre (selon Kimchi, adj.: je suis le fondateur); ישָּׁדָתְּ עֹז Ps. 8. 3, tu as fondé une puissance, une gloire. — 2º Ordonner, décréter : הַנִּיר I Chr. 9. 22, David les a établis par son ordre; פָּר־כֵן יִפַּר בּשֶּלֶהְ Esth. 1. 8, car le roi l'avait ainsi ordonné.

Pou. pass., part.: יְּמְרֶּטְּרְ אֲבֶנְיִם יְּקְרוֹח I Rois 7. 10, et c'était fondé sur (les fondements étaient) de belles pierres grandes; יְרַיבֶּל רֵי לֹא יְפָּר Esdr. 3. 6, quoique le temple de Dieu ne fût pas fondé (qu'on n'en eût pas encore jeté les fondements); יְפֵּר בֵּירוֹרֵי I Rois 6.37, le temple fut fonde.

Hoph. inf.: צֵל רוּפֶּר מֵּירריַר Esdr. 3. 11, parce que le temple fut fondé (que ses fondements étaient posés); מיפָר מיפָר מיפָר וּפָּר (le premier, subst.; le deuxième, part.) un fondement ferme, solide.

סף: adj. (v. Pi. 1º de יְסַדְּ).

דסי הייים וליי בייותר Exod. 29.12, les fondements, le pied, de l'autel; יסיר דייותר Hab. 3. 13, en découvrant les fondements; plur. דיסייים I Mich. 1. 6, et je découvrirai ses fondements; et ייסייים Lament. 4. 11, les fondements (de Sion).

קילים (חלים ביליבי וייים אינים אינים אינים אינים אינים אינים אינים ווייים אינים אינים אינים ווייים אינים אי

ימר. (rac. יְסֵר, v. יְסֵר.). Morale, ou moraliste, censeur: דְרֹב עִּם־שֵׁיֵרִי יִּסוֹר. Job 40. 2, disputer contre le Tout-Puissant, est-ce une chose juste, morale? ou : celui qui enseigne, critique les autres, entrera-t-il aussi en discussion avec le Tout-Puissant? ou fut. Kal de יְּכֵי : celui qui dispute contre Dieu sera-t-il instruit, entendra-t-il la raison? (V. יְּסֵר.)

קטרי m. adj. verb. (rac. ספר חוסיר מעו m. adj. verb. (rac. קסרי מעו m. adj. verb. (rac. קסרי מעו m. 17. 13. (cheth, יסרי אפרי pour יסרים על אפרי pour יסרים על היים אפרים, ceux qui se retirent (de toi), ou avec suff.: qui se retirent de moi, qui me sont infidèles, seront destinés pour la terre, littér. seront écrits sur la terre (leur empire ne sera que de ce monde, ils ne seront comptés que comme des brutes; Targq.: ils iront à l'enfer).

ים (יום 'm. pl. Douleurs, souffrances: אַלא צֵל רְיַדִי יִסוּרְים אַבְל לֹא צֵל רְיַדִי יִסוּרְים Rituel, mais non par des souffrances.

קרבשר אָרֶם לֹא ִייְסָן: Exod. 30. 32, (on) ne la versera pas sur la chair de l'homme, ou pour יְּיַסְרָּ, pass. de de elle (l'huile) ne doit pas être versée (v. פּרָה et בּיַסְרָּ.).

הַבְּּחְיִי, n. pr. Jescha, fille de Haran, Gen. 11. 29.

יְּלְבֶּיְהוּ (que Dieu appuie) n. pr. m. II Chr. 31. 13.

אְפָיְ, (Kal seulem. le prét. הְפָּי, part. אַפָּר, Miph. prét. הְיֹסִית, fut. הִיסִר, רְיֹסִית, יוֹסָר,

avec ז, אַסְיֹן, inf. אַיסְיֹח, part. מיסְרֹא) Ajouter, augmenter, répéter, continuer, faire plus, davantage: וְאֵר־דַוֹמְרִישָׁוּחוֹ אָסָה עַלָּרי Lév. 5. 16, et il ajoutera pardessus une cinquième partie; רָסַמָּהָ עַל־ יוֹשָׁמָר שָׁשָׁר שָׁמָּר II Chr. 9. 6, tu ajoutes au bruit que j'ai entendu (tu surpasses ta renommée); לארחֹמָת עלָיד ולא תוּרֶע מְשֵּנוּי Deut. 13. 1, tu n'y ajouteras et tu n'en ôteras rien; יֹסֶת רֵי בליכם Ps. 115. 14, que l'Eternel augmente pour vous (les biens ou ses bénédictions); מַל־מַּוֹשָּל אַל־מַוֹשָׁרָת Ez. 23. 14, elle a encore augmenté les excès de sa fornication ; יָסַמְּהָ לַגּוֹיר Is. 26. 15, tu as augmenté (tes faveurs) à cette nation; לָהוֹסִיתְ לֶכֶם תְבוּאָתוֹ Lev. 19. 25, pour augmenter, c.-à-d, pour que j'augmente ses fruits en votre faveur; יַרַעָּב אַסָה עַלֵּרכֵם Ez. 5. 16, et j'augmenterai la famine sur vous (je vous accablerai par la famine). Avec un autre verbe, continuer à, répéter une action, la faire plus, plus souvent: נַהְּטֶּהְ לָלֶּדֶת Gen. 4. 2, elle enfanta de nouveau; רַּיַּטָק טָשַיָּלָ 8. 10, il envoya encore une fois; চুণা עור לְרַבֵּר 18. 29, il continua de parler; ישָׁת אַבְרָחָם וַיִּקַת אָשָׁר 25. 1, et Abraham épousa encore une autre femme ; רלאר יָסְמַּח שׁוּב־אֵלֵיו עוֹד 8. 12, elle ne revint plus à lui; קול נָרול וְלֹא יָסָת Deut. 5. 22, d'une voix forte, et il ne continua pas (de parler), ou : de parler de cette voix; ירוֹסְפוּ עוֹד שָׁנֹא אֹחוֹ Gen. 37. 5, ils le haïssaient encore davantage; רַיֹּאַפֶּק שאול לֵרא I Sam. 18. 29, Saul craignait (David) encore plus; חַנְנִי יוֹסָת לְּחֲמָלִיא Is. 29. 14, je ferai encore plus de merveilles (dans ce peuple); כֹח רַצַּמָלה רָר לִי ולה יסיף Ruth 1.17, que Dieu me fasse ainsi, qu'il y ajoute ainsi, c.-à-d. qu'il me punisse sévèrement, qu'il me traite dans toute sa rigueur; רַיּרִנְבָאוּ וָלֹא רַסָפוּ Nomb. 11. 25, ils prophétisèrent, mais ne continuèrent pas (ils ne l'ont fait que ce jour-là; Targg. traduit en sens opposé: ils n'ont pas cessé, ils ont continué toujours d'être prophètes).

איף Niph. Se joindre, être ajouté : יְפֹיסַף בּברוּגא עַל-שֹּיְאֵרנּנּ Exod. 1. 10, (de peur qu')il ne se joigne à nos ennemis: השףטן אינון ווי Nomb. 36. 4, et leur partage sera ajouté; יש בְּעַבְּיר וְּעֹטְּקְ בּוֹר Prov. 41. 24, tel donne, prodigue, et est encore augmenté (et devient plus riche); מריבּינון מֹסְמּיר יִנִי עִּינְיר וְעֹיִי עִּינִי עִּינְיר וְעֹיִי עִּינִי עִּינְיר וְעִינִי עִּינְיר וְעִינִין עִּינְיר וְעִינִי עִּינְייִ עִּינְיר וְעִינִי עִּינְיִי עִּינְיִי עִּינְיִי עִּינְיִי עִּינְיִי עִּינִי עִּינְיִי עִּינִי עִּינְיִי עִּינִי עִּינְיִי עִּינִי עִּינְיִי עִּינִי עִּינְייִ עִּינִי עִּינְייִ עִּינִי עִּינְייִ עִּינִי עִּינְייִ עִּינִי עִּינְייִ עִּינִי עִּינִי עִּינְייִ עִּינִי עִּינְייִ עִּינִי עִּיי עִּינִי עִּיי עִּיי עִּינִי עִּיי עִּינִי עִּיי עִּינִי עִּיי עִּיי עִּיי עִּיי עִּי עִּיי עִּייי עִּיי עִּיי עִּייי עִּייי עִּיי עִּיי עִּיי עִּיי עִּיי עִּיי עִּיי עִּיי עִּייי עִּיי עִּיי עִּייי עִּיי עִּיי עִּיי עִּייי עִּייי עִּייי עִּיי עִּייי עִּייי עִּיי עִּייי עִּייי עִּייי עִייי עִּייי עִּייי עִּיי עִּייי עִּיי עִּייי עִּייי עִּייי עִּיי עִּייי עִּיייי עִּייי עִּיייי עִּיייי עִּייי עִּיייי עִּיייי עִּיייי עִּיייי עִּיייי עִּייי עִּייייי עִּייייי עִּיייי עִּיייי עִּייייי עְיייייייייי עִּייייייייייייייייי עִּייייייי

לְרֵבּי chald. Hoph. Étre ajouté: אַרְבּי יִבְּירָת הוּכְּמַת־יִרְי Dan. 4. 33, et une grande puissance me fut ajoutée, je devins plus grand que jamais.

יְּחֵר (rarement Kal): part. הֵיֹם בּיִם Ps. 94. 10, celui qui corrige, châtie les nations; יְמֵר Prov. 9. 7, qui reprend le moqueur; fut. קאָמָרֵם Osée 10. 10, pour ma joie, ma satisfaction, je les punirai.

Pi. (בַּפַרָת et בַּפַר, fut. בְּפַרָת, inf. בֹּפֹר et בַּפַרָת). 1° Corriger en frappant, châtier: יָרַפָּרוּ iris Deut. 22. 18, et ils lui feront souffrir la peine du fouet; אַרָּכָם ו בְּשׁוֹיִטִים וַאֵיִי אֵרַפֶּר אָּחְכֶם I Rois 12. 11, nion père vous a châtiés avec des verges, et moi je vous châtierai (avec des verges de fer qu'on nomme scorpions); בַּמַר בקה Prov. 29. 17, corrige ton fils; וַיְפַרְחִי אָתְכֵם אַתְ־אָנִי Lev. 26. 28, alors moi aussi je vous châtierai ; דַּפֹר רָפְרַנָּר יָה Ps. 118. 18, l'Eternel m'a châtié séverement. — 2º Corriger par des paroles, avertir, exhorter, instruire: חַיָּה רַבִּים Job 4. 3, tu as instruit plusicurs; יִּפְרוּנִי כִּלְיוֹתָי Ps.16.7, (mes reins) mon cœur m'avertit (d'adorer Dieu); וַרְפְּרֵנְי מְלֵבֵית Is. 8. 11, il m'avertit afin que je ne marchasse point (dans la voie de ce peuple), ou וְיִּפְּרֵנְי fut. du Kal, le dagesch remplaçant le • de la racine; באשר יִנַפֵּר אִישׁ אָזוֹ־בְּטֹ נֵי אַלֹדֶירְ מְנַפְּּרֶךְ. Deut. 8. 5, (que) l'Eternel ton Dieu t'instruit, t'élève, comme un homme instruit, élève, son fils; וְיִפְּרוֹ לַמְיֵשְׁשָׁם Is. 28. 26, (Dieu) l'a élevé, instruit, selon la loi, la justice, ou il (le laboureur) l'a arrangé

selon la bonne manière (comme il faut); אַשְּרִידְּמְרֵהוּ אָמוּר (sentences) par lesquelles sa mère l'a instruit; יְאַנֵּי יַמְרְהֵּר יְרִוֹלְחָם Osée 7.15, soit que je les aie châties, ou que j'aie fortifié leurs bras (j'ai tendu et fortifié leurs bras, Kimchi).

Niph. pass.: דּנְּפְרוּ שֹׁפְטֵּי אָרֶץ Ps. 2. 10, soyez avertis, instruisez-vous, vous qui jugez la terre; דְּרָבֶּיָלְם Jér. 6. 8, corrige-toi, Jérusalem; עַרְבִּיִם לֹּאִ־יִנְּטָר Prov. 29. 19, l'esclave ne sera pas corrigé par des paroles.

Hiph.: אַרְּיִרִם מְשַׁמֵע לֵפֶרָחָם Osée 7.12, je les punirai, comme (les prophètes) l'ont fait entendre à leur assemblée (les ont avertis); בְּיִנְּיִּטְרִּהְּ בְּלִרְדְוּנְשִׁים; Ez. 23.48, (forme moitié Niph., moitié Hithp.) toutes les femmes seront instruites, averties.

יָנְאִי־ דִּינְעִים : Pelle : יְאָיד־ דָּיִנְעִים Exod. 38. 3, et les pelles pour enlever les cendres de l'autel.

רְשֵׁלֵי n. pr. m. 1° Jabès, nommé ainsi par sa mère, de אָשָׁי né avec douleur, I Chr. 4. 9. — 2° Nom d'une ville, 2. 55.

ינידי (fut. ייציר) Indiquer, fixer: יומריצר II Sam. 20. 5, le temps qu'il lui avait marqué, fixé; אָשֶׁר יְּבֶּרָהְּ Mich. 6. 9, et qui l'a décrétée (la punition).— 2° Destiner pour femme: רְאָם־לְבָנִי יִיבְּיָדָּהְ Exod. 21. 9, s'il la destine, s'il la fait épouser, à son fils; אָשֶׁר־לֹא יִבְּיָרָה 8, (keri אַבָּיִר הַּבָּיִר מְּעַרָּה) à qui elle était destinée (qui se l'était destinée).

Pou. pass.: מיִּמְרִים לְּמְנֵי וֵעְיכָל Jér. 24.1, (deux paniers) placés devant le temple; אָנָה מְּנֵךְה כִּעְּדוֹה Ez. 21. 21, vers où ta face (ton tranchant) est fixée, tournée.

יְעִרוֹ keri (cheth. יְמָרִי) n. pr. Jeddo, prophète, II Chr. 9. 29.

יְּעָה Enlever, emporter: יְּנֶה בָּרָד מַּחְמַה Is. 28. 47, la grêle emportera le refuge du mensonge.

יעואל n. pr. 1° Jehiel, chef, I Chr. 5. 7. — 2° Jehiel, père de Guebeon, ou fondateur de la ville de Guebeon, I Chr. 9. 35. — 3° Jehiel, secrétaire du roi Ozias, II Chr. 26. 11.

יעיץ (conseiller) n. pr. m. I Chr. 8. 10.

יְלְשְׁנוּ בְּיְעוֹרִים : m. pl. Forêts : יְלְשֵׁנוּ בְּיעוֹרִים keri, Ez. 34. 25, ils dormiront (paisiblement) dans les forêts (v. יַעַר.).

יְעִישׁ: n. pr. 1° Le prince Jéhus, fils d'Esaü, Gen. 36. 18. — 2° Jéhus, fils du roi Rehabam, II Chr. 11. 19.

לעי seulement part. du Niph.: אֶר־עֵּם זיי Is. 33. 19, ce peuple barbare, impudent (ע. לבי), ou ce peuple fort, téméraire, comme יַּעָּיו du אָנִי.

יַעַרְיאֵל n. pr. m. I Chr. 15. 18, vers. 20, אַנִיאַל.

חַיְצוֹיָה n. pr. m. I Chr. 24. 26, 27.

יְעְזֵיר et יְעְזֵיר (que Dieu aide) n. pr. Jazer, ville de la tribu de Gad, Nomb. 32. 35; יָם יַפְיֵר Jér. 48. 32, la mer de Jazer.

יַעְטְ (même signif. que קָּעָם) Habiller, revêtir : מְמֵיל צְּרָבְּחָח רְעָּטָיִר Is. 61. 10, il m'a revêtu du manteau de la justice.

שׁצֵין chald. (v. יָצֵיץ héb.) Conseiller:

part. יְשַׁרְצֵּח רַצְּמֹדְי Esdr. 7. 14, ses sept conseillers.

ולוף. Se consulter: אָרְיָפֵטּוּ מֵל סְרְבֵּי Dan. 6. 8, tous les princes du royaume se sont consultés (sont d'avis).

לע"ר. (habitant de la forêt, ou : que Dieu anime, éveille) n. pr. Jair, père d'Elchanan, I Chr. 20, 5; II Sam. 21. 19, on lit Elchanan, fils de בַּעֵרִ־אֹרָנִים Jaaré-Orgim (forêt des tisserands).

1212 (l'affligé) n. pr. Jachan, descendant de Gad, I Chr. 5. 13.

2º Profiter d'une chose: יְּבְיִלְיִּבִּיל מִיּר בְּיִבְּיל מִינְיבִּיל מִינִּיבְּיל מִינִּיבְּיל מִינִּיבְּיל מִינִּיבְּיל מַנְּעִיבְיבִּי Job 21. 15, quel est notre profit, si nous l'implorons? יְבִּישְׁאַרִיל מַנְיִּעְשִׁיל מַנְיִּעְשִׁיל מַנְיִּעְשִׁיל מַנְיִּעְשִׁיל מַנְיִּעְשִׁיל מַנְיִּעְשִׁיל מַנְיל מָנְיל מָנְיל מָנְיל מְנִיל מְנִיל מְנִיל מְנִיל מְנְיל מְנִיל מְנְיל מִינְ מִינְיל מְנִיל מִינְ מִינְ מִינְ מִינְ מְנִיל מְיל מִינְ מִינְ מִּיל מִינְ מְיל מִינְ מִינְ מִינְ מִינְ מִּינְ מִינְ מִּינְ מִינְ מִינְ מִינְ מִּינְ מִינְ מִינְ מִינְ מִינְ מִינְ מִינְ מִינְ מִּינְ מִינְ מִינְיִי מְינְיִי מְיִינְ מְיִינְיְי מְיִי מְיִי מְיִי מְינְיְיְ מְיִי מְינְ מִינְ מְינְ מְינְי מְינְ מְינְינְ מְינְיי מְינְיי מְינְינְיי מְינְיי מְינְיי מְינְיי מְינְיי מְינְיי מְינְיי מְינְיי מְינְיי מְינְייְיי מְיִיי מְיִיי מְייִי מְינְייי מְייִי מְיִיי מְייִי מְינְייְיי מְינְייִי מְיִיי מְינְייִי מְיִיי מְינְייי מְינְייי מְינְייי מְינְייי מְינְייי מְינְייים מְינְייי מְינְייים מְיִינְיים מְינְייים מְינְייִים מְיִיים מְינְייִינְייים מְינְייִים מְיִיים מְייִים מְינִיים מְינִיים מְינִיים מְיִייְיים מְיִים מְיִים מְ

אָנֵע' m. (pl. יְצֵלֵּרִים). Chamois, chèvre sauvage: אַנְרִיסְלֵּע Job 39.1, les chèvres sauvages (qui habitent dans) les rochers; יְרִים תַּאְבַּוֹים לַיְּצֵלֵּרִם Ps. 104.18, les hautes montagnes (servent de retraite) aux chamois.

געל, n. pr. Jael, femme de Héber, Kinéen, Jug. 4. 17; בִּיכֵיר יָבֵל 5. 6, aux temps de Jael, la même, ou le nom d'un juge ou chef avant Debora.

רְּצֵלְהוֹ. Chevrette, chamois femelle: וְיַצְלַהוּבוּן Prov. 5. 19, (et comme) une chevrette agréable.

יָעלְה n. pr. m. Esdr. 2. 56.

סלאל n. pr. Jaalam, fils d'Esau, Gen. 36. 5.

וצ' (rac. יבָּין). 1° Prép. A cause de: Ez. 5. 9, à cause de toutes tes abominations; בְּעַן בְּּלְ־הּוֹעֲבֹרְיִדְןּ Agg. 1. 9, à cause de quoi ז יַבַּען בְּיִרְדִּן 1. 9, à cause de ma maison; בַּען בִּירְדִּן Is. 37. 29, à cause de ta fureur contre moi.

2° Conj. Parce que, puisque: יְבֵּן לֹאִר:
אָרָרְיִבְּין אָרָרְיִבְּין Nomb. 20. 12, parce que vous n'avez pas cru en moi; יְבֵּן אָלֶּיר יִנְיּיִ הְּיִבְּי הָנִי פָּר פַּרִי פַּרְ אַלֶּיר יִנְיִּבְּי הַיִּבְּי הַיִּבְּי הַיִּבְּי הַיִּבְּי הַיִּבְּי הַיִּבְּי הַיִּבְּי הַיִּבְּי הַיִּבְי הַבְּי הַבְּי הַבְּיבְ הַבְּי הַבְּי פַר פַר פּר מוּ אַלֶּי בִּי בְּיִבְּי הַבְּי בַּי בְּיבְי בְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּי בְיבּי בְיבְיי בְּיבּיי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְיבְי בְּיבְי בְיבְיבְי בְּיבְי בְיבְיבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיי בְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבּיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְייי בְּיבְייי בְּייי בְּייי בְּיי בְייי בְּייי בְּייי בְייי בְייי בְייי בְּייי בְייי בְייי בְי

יְעֵלְהְּי בּת femelle de l'autruche; toujours avec אָבְי בַּת חַיבְּנִתוּ בַּת בַּת בַּת בַּער. 11. 16, et l'autruche (un des oiseaux impurs); pl. קשָׁרִטּ שָׁם בְּנִית Is. 13. 21, les autruches y habiteront.

עצ', n. pr. Jaanaï, descendant de Gad, I Chr. 5. 12.

בּיְצֵנִים בַּמִּיְבֶּי m. pl. Autruches : בֵּיְצֵנִים בַּמִּיְבֶּי Lam. 4. 3, comme des autruches dans le désert.

ארים (שול, (שול, ביישי) Etre las, fatigué: ויִישָפּוּ וְפְּרִים וְיִּנְעֵּנּוּ Is. 40. 30, les jeunes gens se lassent et sont fatigués, épuisés; Hab. 2. 13, et les nations se fatigueront pour rien (leurs efforts seront en vain); בְּלִינְיִי לָּאָרִים בְּרַיִייִ לָּפָּרִי Jér. 2. 24, tous ceux qui la cherchent ne se fatigueront pas (la trouveront bien vite.

Hoph. (comme קינֶת בּרְינֶת: Voler : בְּינֶת בּרְינֶת: Dan. 9. 21, (Gabriel vola vers moi) d'un vol (tout d'un coup), ou vola avec effort; selon d'autres, entouré d'éclat, de בַּבָּי briller.

יְעִף adj. (v. דְּעֵק). Las : נֹתֵן לַנְּפָּתְּ מֹתַוֹ Is. 40. 29, il donne de la force à celui qui est las, fatigué; לָעִּהִי 50. 4, pour fortifier par la parole celui qui est abattu; אָלְשְׁחִיה הַיִּשְׁיֵלָּי II Sam. 16. 2, pour que le fatigué, celui qui est altéré, puisse boire.

אין m. Vol ou éclat (v. דעה Hoph.).

עני (fut. ייבץ) Conseiller, etre d'avis, résoudre, décider, méditer, prédire : קדי יַפַאָרְהִי II Sam. 17. 11, mais je conseille, moi, mon avis est; בַּוֹאַת וָכָוֹאַת יבעץ אַחירוֹמַל vers. 15, telle et telle chose a conseille Achithophel, voici le conseil qu'il a donné; פררבר צָבָאוֹת יָצֵץ וּמָר יָפֶר Is. 14. 27, car Dieu Zebaoth a résolu, et qui l'annulera, qui s'y opposera; suivi du dat.: מַּח־יַנַעָּאָהַ לָלֹא חֲכָבֶּת Job 26. 3, quel conseil as-tu donné à celui qui est dépourvu de sagesse ? de l'acc.: אַרפָּצְּדְּ Exod. 18. 19, je veux te donner un conseil; אינעבר נא נערו I Rois 1. 12, laisse-moi te donner un conseil; part. יוֹבֵץ un conseiller; וּחִשׁוּצַח בָּרֹב יוֹצֵץ Prov. 24. 6, le salut ou la victoire (se trouve) où il y a beaucoup de conseillers; ואַדִיהֹפֵל יוֹפֵץ לַמֶּלֶהְ I Chr. 27. 33, et Achithophel était conseiller du roi; עם־מָלָכִים וִישָׁצֵּר אֶרֶץ Job 3. 14, avec des rois et des conseillers (des princes) de la terre ; avec יַצַלְ הָּלֶּרָךְ אֲלָם: בַּלֶּרך בָּירֶנָצֵץ בָּלֶרך רַעָּה Is. 7. 5, parce qu'Aram (la Syrie) a médité le mal contre toi; avec אַל: אַטֵּר יַפַץ אַל־אַרוֹם Jér. 49. 20, ce que (Dieu) a décidé contre Edom; אִיפַצָּח יבליף פיני Ps. 32. 8, (pour בַּלֵּיף בָּינִי) je to conseillerai, je te surveillerai avec mon œil (ma providence veillera sur toi); קצו עצו עצו Is. 8. 10, formez des desseins, et seul vary Jug. 19. 30, donner un conseil (inutile d'admettre pour cet impératif une seconde racine אִינֶּצְדָּן; אִינֶצְדָּן; אָשֶׁר רַצְשֵּׁח חָנָם Nomb. 24. 14, je veux te prédire ce que fera ce peuple, ou : je veux te donner un conseil à propos de ce que fera ce peuple.

Niph. Se consulter, délibérer, tenir conseil: יְאָד־עֹנְצִים חָכְמָּח Prov. 13. 10, mais chez ceux qui se consultent, qui réfléchissent, il y a de la sagesse; - אָד Is. 40. 14, avec qui s'est-il consulté? יְשֹׁמְרִי נַמְשִׁר עֹצֵאַר יַדְתַּדָּר Ps. 71. 10,

et ceux qui m'observent, m'épient, ont délibéré ensemble; יַינְבֶּץ דְּיִרד עִּם־שָּׁרֵי I Chr. 13. 1, David tint conseil avec les chefs (sur mille et sur cent); יַנְּבֶּץ רַיִּר לַּאמֹר II Rois 6. 8, et il tint conseil avec sos serviteurs (officiers), puis il dit (ou: il décréta, ordonna à ses serviteurs); יַנְּבֶּץ מַנְּבֶּרִם לַּבָּצִרם; I Rois 12. 6, comment conseillez-vous? que décidez-vous après délibération?

Hithph. נְיִחְרָבֵצוּ פַל־צְּפוּנֶיךְ Ps. 83. 4, et ils délibèrent (conspirent) contre ceux que tu protéges?

בְּעֵלְ (qui tient le talon, qui supplante) n. pr. Jacob, fils d'Isaac, patriarche; nommé aussi בְּיִלְּכִּל Gen. 49. 7, je les diviserai dans Jacob (la terre des Israélites); בֵּית יַעַּלְכּ Is. 2. 5, maison de Jacob (le peuple d'Israel).

יְצְקְבְּהְ (qui supplante) n. pr. m. I Chr. 4. 36.

וְצְיֵבְ n. pr. Jaakan, fils d'Eser, I Chr. 1. 42.

ער ווער פו ח. (pl. יערים et יערים). 1° Foret: בער וכל-עץ בו Is. 44. 23, la foret et tous ses arbres; עַלָּח לָּךְ חַיְּעֵרָח Jos. 17. 15, monte à la forêt ; בית חיצר Is. 22. 8, et בית רער חַלְבֵנון I Rois 7. 2, 10. 17, la maison dans ou de la forêt du Liban, palais que sit bâtir Salomon, pour y habiter pendant l'été, ou pour servir d'arsenal ; יְשֵׂמְהִים לְיַעֵּר Oséc 2. 14, je les changerai en une forêt, c.-à-d. ils ne serviront qu'aux bêtes sauvages; מע fig.: וְנָקָּהְ סִבְּכֵּר חַיַּצֵר בַּבַּרְזֵל Is. 10. 34, (le bois le plus épais) les armées vaillantes seront abattues par le fer ; יַרָשָׁינה ביערים (keri) Ez. 34. 25, ils dormiront (paisiblement) dans les forêts; נַיַּחַשׂת יברות Ps. 29.9, elle éclaircit, dépouille, les forets. — 2º (Séjour des abeilles, où elles déposent leur miel? puis) Miel, rayon: אַבֶּלָתִּר רַעָּרָר עִם־דְּבְּשִׁר Cant. 5. 1, j'ai mangé le rayon avec mon miel ; בְּיַבֶּרַת הַדְּבָשׁ I Sam. 14. 27, dans un rayon de micl. — 3° מצאמית בְּשִׂרֵירַנֻער Ps. 132. 6, nous l'avons trouvée dans le champ de Jaar (Benjamin, comparé au lion de la forêt), ou dans un pays plein de bois.

לְצְרֵה (habitant du bois) n. pr. Jaara, fils d'Achaz, 1 Chr. 9. 42.

רַעְרָה (const. בְּעֵרָה) Rayon de miel (v. בַּעַרָה).

יָערֵי ארְנִים n. pr. (ע. יָערי ארְנִים).

יָערָשְׁיְה n. pr. m. I Chr. 8. 27.

רֵעשָׁר cheth., יְצְשָׁר keri, n. pr. m. Esdr. 10. 37.

יַּגְעִלִּיאֵל (que Dicu crée) n. pr. Jaasiel, fils d'Abner, I Chr. 27. 21.

לְּרְיָה (que Dieu délivre) n. pr. m. I Chr. 8, 25.

לְּכָּה (fut. הִיִּים, יִיִּים, v. יַּיִּים, fut. הַיִּים, v. יַּיִּים, fut. הַיִּים, v. יַּיִּים בּיִרּם בּיִּרם בּיִּרַם בּיִּרְם בּיִּרְם בַּיִּרְם בַּיִּרְם בַּיִּרְם בַּיִּרְם בּיִּרְם בַּיִּרְם בּיִּרְם בְּיִּרְם בּיִּרְם בּיִּרְם בּיִּרְם בּיִּרְם בּיִּרְם בּיִּרְם בְּיִּרְם בּיִּרְם בּיִּרְם בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִיבְּים בּיִיבְּים בּיִּרְם בּיִּרְם בּיִּרְם בּיִּים בּיִיבְּים בּיִּבְּים בּיִיבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בְּיִבְּים בְּיִּבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִּבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בְּיבְּיבְּים בּיבִּי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְּים בּיבִּי בְּיבְּים בּיבִּי בְּיבְּים בּיבִּי בְּיבְיבְּים בְּיבִּי בְּיבְיבְי בְּיבְיבְּים בּיבִּי בְּיבְיבְּים בּיבּי בְּיבְּים בּיבּי בְּיבְּים בּיבִּי בְּיבִּי בְּיבְים בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּייִים בּיבּי בּיבּי בּיבּים בּיבּי בּיבּיים בּיבּי בּיבּים בּיבּי בּיבּי בּיבּים בּיבּי בּיבּי בּיבּיים בּיבּי בּיבּיים בּיבּייבּיים בּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּייבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּייבּ

Pi. Rendre beau, embellir : בְּכֶּטָתְּ וֹבְיַתְיב יִיפֵרוּג וֹלָי, זְיִבְרוּג וֹלָי, בֹּיְתָרֵב יִיפֵרוּג Jér. 10. 4, il l'embellit avec de l'argent et de l'or.

Hithp:: לַּצְוֹא תְּחְיֵפִי Jér. 4. 30, c'est en vain que tu t'embellis, que tu te pares.

רָּבֶּה, adj. (const. רְבָּה, m. הָּמָה, const. ישח, plur. ישח fem.). Beau, belle: ישח יפה דוא מאר Gen. 12. 14, qu'elle était tres belle ; איש־רָמָה לא־חָרָה איש־רָמָה II Sam. 14. 25, il n'y avait point d'homme aussi beau qu'Absalon; במם קראָח מָרָאָח I Sam. 17. 42, et beau de figure (fort beau); נַיָּדִי יוֹפֶתּ יָמַח־תֹאַר ריפת מראח Gen. 39. 7, Joseph était beau de figure (de taille) et beau de visage (ou : beau et agréable); des animaux : שבע פרות יפות פראה Gen. 41. 2, sept vaches fort belles; יַמַח טֹךְ Ps. 48. 3, (le mont Sion est) un beau paysage, ou un beau climat, ou une belle branche (v. יְמַד קוֹל; בֹוֹף Ez. 33. 32, un homme qui a une belle voix; אָח־תַּפֹל צָפָיַח רָפָּח בְּנֵּחוֹ Eccl. 3. 11, tout co qu'il a fait est beau, (bon) en son temps.

קָמְה־פִּיְהְ, adj. f. (forme redoublée de בְּנֶּהְ יְמֵּה־פִּיְה,). Belle: עָּנְלָה יְמַה־פִּיְה מִצְּרָיִם Jér. 46. 20, l'Egypte est comme une génisse, fort belle.

לְּבֶּי (la beauté) n. pr. d'une ville près de la mer, appartenant à la tribu de Dan, Joppé (aujourd'hui Jafa), Jon. 1. 3, Jos. 19. 46; יְם יְשׁוֹא Esdr. 3. 7, la mer de Joppé.

תְּבְיֵּת מְבָּהְ (Kal inusité, v. מַּבְּה, פְּמַבְּה souffler, respirer) Hithp. Soupirer: מְּרִישֵׁה מְּפָרִשׁ Jér. 4. 31, elle soupire (gémit), elle étend ses mains.

תַּבֶּין adj. Respirant, désirant ardemment: יְמַמֵּין Ps. 27. 12, et qui respire la violence; אָפָּיַן Hab. 2. 3, et (l'accomplissement de la vision) soupire, se hâte, vers la fin, le terme; selon d'autres: (la vision) parle de la fin, de ce qui arrivera à la fin (ou תַּבַּיִ, fut. du Hiph. de תַּבַּיִם).

יְפִי יִפְּרָ הַ יִּפְּי m. (rac. רְּבָּר,). Éclat, beauté: בְּבְּרָרְיִּרְ בַּצִּר, 28. 7, l'éclat de ta sagesse; בְּבְּרָרְיִּתְ עֵּינְרְ עֵּינְרְ עַּרְנְרְ וְּבְּרָרְיִּרְ בַּרְנְרְיִּ בְּרָבְיִרְ וּבְּבְּרִי וְּבְּרִירְיִּתְ עַיִּנְרְ בְּיִבְיִרְ Is. 33.17, tes yeux verront le roi dans sa splendeur; בְּבְּלַרִיִּיִי בְּבְּלַרִייִּתְי בְּבָּלַרִייִּתְי בְּבָּלַרִייִּתְי בְּבְּלַרִייִּתְי בְּבָּלַרִייִּתְי בְּבְּלַרִייִּתְי בְּבְּלַרִייִּתְי בְּבְּלַרִייִּתְי בְּבְּלַרִייִּתְי בְּבְּלַרִייִּתְי בְּבְּבְּרִייִּתְי בְּבְּבְלַרִייִּתְי בְּבְּבְּרִייִּתְי בְּבְּבְּרִי בְּבְּבְּרִייִּתְי בְּבְּבְּרִייִּתְי בְּבְּבְּרִייִּתְי בְּבְּבְּרִייִּתְי בְּבְּבְּרִייִּתְי בְּבְּבְּרִייִּתְי בְּבְּבְּרִייִּתְי בְּבְּבְּרִייִּתְי בְּבְּבְּרִייִּתְ בְּבְּבְּרִייִּתְי בְּבְּבְּרִי בְּבְּבְּרִייִּתְ בְּבְּבְּרִייִּתְי בְּבְּבְּרִייִּתְי בְּבְּבְּרִייִּתְ בְּבְּבְּרִייִּתְי בְּבְּבְּרִייִּתְי בְּבְּבְּרִייִּתְי בְּבְּבְּרִייִּתְי בְּבְּבְּרִייִּתְי בְּבְּבְּרִייִּתְי בְּבְּבְּרִייִּתְי בְּבְּבְּרִייִּתְ בְּבְּבְּרִייִּתְ בְּבְּבְּרִייִּבְּרְ בְּבְּבְּרִייִּבְּרְ בְּבְּבְּרִייִּבְּרִי בְּבְּבְּרִייִּבְי בְּבְּבְּבְירִייִּתְי בְּבְּבְּבְּרִייִּבְי בְּבְּבְייִר בְּבְּבְּרִייִּבְי בְּבְּבְּרִייִּבְי בְּבְּבְּרִייִּבְ בְּבְּבְּרִייִּבְ בְּבְּרִייִּבְיי בְּיִבְייוּ בְּבְּרִייִי בְייבְיי בְּייִבְייי בְּייִבְיי בְּייִר בְּבְּייִבְיי בְּייִר בְּבְּבְייִר בְּבְייִבְיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּייִר בְּיבְייי בְּייִי בְּייִי בְּייִר בְּיבְייי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּייִייִי בְּייִייִי בְּיִייִייִי בְּייִייִייִייִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִייִייִייִי בְּייִייִיי בְּייִי בְּייִייִייִי בּייִיייִייְייִייי בְּייִייִייייִייי בְּייִייי בְּייִייי בְייִייי בְּייִייי בְּייִיייי בְּייי בְּייִיייי בְּייי בְּייִייי בְּייִייי בְּייי בְּייִייי בְּייי בְייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִייי בְּיייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייי בְּייי בְּיייִיי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּייִּבְייי בְייי בְּייי בְּייִייי בְּייי בְּייִייי ב

עְרֵילֵ (la brillante) n. pr. 1° Japhia, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 12. — 2° Japhia, roi de Lachis, Jos. 10. 3. — 3° Japhia, fils du roi David, II Sam. 5. 15,

לְּבֶּלְיֵעְ (Dieu le sauve) n. pr. Japhlet, fils de Heber, I Chr. 7. 32; n. patron. קַבָּלְבָּי Jos. 16. 3.

רְּבֶּבֶּי, n. pr. 1° Jephunné, père de Chaleb, Nomb. 13. 6. — 2° Jephunné, fils de Jether, I Chr. 7. 38.

ְּלְּעָה: f. Splendeur, beauté : יְמְעָהּןּ בְּמְעָהֶןּה Ez. 28. 7, ils souilleront ta beauté, ta splendeur.

ng; (qui se répand au loin) n. pr. Japhet, fils de Noé, Gen. 5.32, 9.27.

በቦች: n. pr. Jephtha, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 43. — 2º Jephté, fils de Gelead, juge d'Israel, Jug. 11.1.

לְמִחְחַיִּאְי (espace de Dieu) n. pr. d'une vallée dans le pays de Zabulon et d'Aser, Jos. 19. 14, 27.

אַצְיִ (fut. אַצֵּי, impér. אַצַ, avec n parag. אָצָא, pl. f. אָאֶרנָה, const. יָבאל, inf. אָבָי, const. אַצָא. part. יצא, f. אין, f. ריצאר et ייצאר) Sortir : אצ הבחקה Gen. 8. 15, sors de l'arche; יבַּבֶּין רַצַאחִר Job. 3. 11, (quand) je suis sorti du sein (de ma mère); avec l'acc.: קום רצאו אַח־חַעיר Gen. 44. 4, lorsqu'ils furent sortis de la ville ; הַיֹּצֵא הַשַּׂרֶה שָׁנָה שׁנֵש Deut. 14.22, (les fruits) qui sortent, naissent du champ chaque année; בַּנַי רַצַאַנִּר Jer. 10. 20, mes enfants sont sortis de moi, c.-à-d. m'ont abandonné; תְעֵיר חַיּצֵאת אֵלֶתְ Amos 5. 3, la ville d'où sortent mille hommes ; avec בַּצַישַׁר בּ לבאר בוֹ Jér. 17. 19, (la porte) par laquelle ils sortent ; נָאַצָאָרו בְשַּׁעַר־תַעַּרָא Néh. 2. 13, je sortis par la porte de la vallee; לא רצא בַּאָבָא Deut. 24. 5, il ne sortira pas avec l'armée (il n'ira point à la guerre); וְרַצָּא לְמָנֵרנוּ I Sam. 8. 20, il sortira devant nous, marchera à notre tête; יָרָצָאתִר צַחֵרָיוּן I Sam. 17. 35, jo courus après cetto bête; פַּמַח וָבוּלָן בּצֵאחָק Deut. 33. 18, réjouis-toi, Zabulon, dans ta sortie (pour la guerre ou

pour des entreprises commerciales); רצא לחמשר Exod. 21. 2, l'esclave sortira libre (de chez son maitre); וִיצָאָח הַנָּם 21. 11, elle sortira de la servitude, elle est libre, gratis (sans se racheter); ירא אַלדִים רַצָּא אַת־כָּלָם Eccl. 7. 18, celui qui craint Dieu sort, se retire bien, de tout cela; דָאָע על־דָאָרֶץ Gen. 19. 23, le soleil se leva sur la terre; באת אל מבובבים Neh. 4. 15, quand les étoiles paraissent ; עַיָּטׁת וּתְחֹמֹת יֹצָאִים Deut. 8. 7, (où) des sources et des lacs coulent, jaillissent; יָרָצָא תַּוּבוּל Jos. 15. 11, la frontière s'étend ; בצא מְשָׁמָט מְעָקָל Hab. 1.4, on rend des jugements corrompus, pervers, littér. la justice sort courbée, tortueuse; בְּצֵאַה הַשְּׁלֵּה Exod. 23. 16, quand l'année finit; ' יצא הַמְּטֶרוֹ בְּשֶׁכֶרוֹ Aboth, la perte et le profit, le défaut et la qualité, se compensent; יַצַא יִדָיר ובחיה accomplir un devoir, surtout religieux.

Hiph. Faire sortir : חוציא אַחָכָם מַאָרֶץ מצרים Exod, 16. 6, (que c'est Dieu) qui vous a fait sortir (vous a tirés) de l'Egypte ; הוֹצִיא לֵחֵם וַיַּיִן Gen. 14. 18, Malchisedek apporta, leur offrit, du pain et du vin ; ניוֹצָאָה מַחֵיקוּ Exod. 4. 7, il retira (sa main) de son sein; נַיּוֹצֵא חעבר כלר־כסת Gen. 24. 53, le serviteur (Eliézer) tira (présenta) des vases d'argent; נַהוֹצֵא הָאָרֶץ הָשֶׁא Gen. 1. 12, la terre produisit de l'herbe verte; בּלצַא אָנְחֵם אַת־תַּכֶּסָת צַל־רָשׁרָאֵל II Rois 15. 20, Manahem leva cet argent dans Israel; לְהוֹצִיא רָבָּח צֵל־תָאָרֶץ Nomb. 14. 36, en répandant de mauvais bruits de ce pays, en le décriant comme mauvais; יוֹצִיא Is. 42. 1, il annoncera la justice, la loi, aux nations; במוצרא Is. 54. 16, (l'ouvrier) qui fabrique l'instrument ; וָאָם־הּוֹצָרא רָקַר מְזוֹלֵל Jér. 15. 19, et si tu sépares, si tu sais distinguer, ce qui est précieux de ce qui est vil; קרָצֵא אָמָך (keri) Gen. 8. 17, (pour חוֹצִיא) fais sortir avec toi ; יַיוֹצִיאָראָרוּ II Rois 12. 12, on employa, depensa (cet argent).

Hoph. pass.: היא מוצאה Gen. 38. 25, elle fut conduite dehors (au supplice);

ביים הוּצְאָת Ez. 38. 8, et elle a été retirée, ramenée, d'entre les nations.

אַץ' chald. (Kal inusité. Schaph, v. וְשֵׁיצִיא בַּיְתָּח דְטָּד: Achever, finir: יְשֵׁיצִיא Esdr. 6. 15, et on acheva ce temple.

שני אין Kal inusité. Niph., Hiph. et Hoph. formés de בצב, v. ce verbe. (Kimchi classe toutes les formes sous בצב.)

Hithp. החיצור sc placer, se présenter, se tenir : נַיָּתְנָעָבוּ בְּתַחָמִית בַּתַר Exod. 19. 17, ils se placèrent au pied de la montagne : זַיִּתִּיבֶּב בַּלְאַה דֵי בַּהַרֶה Nomb. 22. 22, un ange de l'Éternel se plaça dans le chemin ; וְדִּתְּרָצֵּב לְפְנֵי פַרְעֹרו Exod. 8. 16, et présente-toi devant Pharaon; לַחְתְרֵאֵב עֵל־רֵי Job 1.6, pour se présenter devant l'Eternel; יְחָרַאָּבוּ מַלְכֵּר אֶרֶץ Ps. 2.2, les rois de la terre s'élèvent (contre ו'Eternel); פִי יַחְרַצֵּב לְּמְנֵי בְּנֵי עֲנַק Deut. 9. 2, qui peut subsister devant les fils d'Anac (qui peut leur résister); יָאֵרן ענקה לְּחָרְרַצֵּב II Chr. 20. 6, nul ne pent te resister; יחוא באחון Exod. 2. 4, (pour יוַהְרִיבֶּב) et sa sœur se tint ou se plaça.

יְצֵל chald. Pa. Apprendre, savoir, la vérité: אֲבָּרָא לְּבָּבָּא Dan. 7. 19, j'eus ensuite le désir d'apprendre, de savoir, la vérité.

יַּאָג ou אָצֵג Kal inusité. Hiph. דָאַר ou יָאָג Placer, presenter, mettre : יְחַשֵּנְחֵיוֹ לְפֵנֵיך Gen. 43. 9, (si) je (ne) le place devant toi ; רַיַּאַנֵם לְּפְנֵי פַרְעֹח 47. 2, et il les présenta à Pharaon; דואַרגַנָר כָּלָר רִיךּק Jér. 51. 34, il m'a placée là (m'a renduc) comme un vase vide; וַיַּצַג אֵת־דַשְּׁמֶקלוֹת Gen. 30. 38, il posa les branches, bàtons; הַשָּג עֵּל־תַאָרֵץ Deut. 28. 56, (qui n'a pas essayé de) poser (son pied) sur la terre ; יְחָאָיגוּ בַשַּׁעֵר מִשְׁפָּט Amos 5. 15, relevez la justice dans la porte (faitesla régner dans vos tribunaux); אַלֹּכִי מַאָּדג אַר־וּאָר הַאָּמֵר Jug. 6. 37, je mets la toison (dans l'aire); אָאַרגַרו־נָא עִנְּרָה Gen. 33. 15, je veux placer, laisser (quelquesuns de mes gens), auprès de toi.

Hoph. Etre laisse, demeurer: בְּקַ צֹאנְכֶם וּבְקַרְכֶם רָצָּג Exod. 10. 24, mais vos troupeaux de menu et de gros bétail demeureront ici.

לֵלְיִר m. (rac. בְּלֵבְיר). Huile: יְצְּיָרְי Nomb. 18. 12, ce qu'il y aura de meilleur en huile; אֶרֶץ דֵּיח יִצְּיָר הִּיְבֵשׁ II Rois 18. 32, une terre d'oliviers, d'huile et de miel, ou אַלָּיִה יְבִיי בְּיִרְיִּהְיִּעָּר d'olives dont on tire l'huile; אַלָּיִה בְּיֵרִינִּיִּצְיָר בַּירִינִּיִּצְיָר בַּירִינִּיִּצְיָר בַּירִינִּיִּצְיָר לַּיִר בַּירִינִּיִּצְיָר (l'huile; אַנָּיר בְּיַרִינִּיִּצְיָר (l'huile; 'בַּיר בַּיִּרִּיִּבְיִּר בַּיר בַּיִּרְּצִּיָר (les deux oints, le roi et le grand prêtre).

יְצְּדְּרָּת. n. pr. Jezhar, fils de Kahath, Exod. 6.18; n. patr. יְצְּדָרִי Nomb. 3. 27.

אַלין m. (rac. יְבֶּיבְי, 1° Lit: אַליבְרָהָידְּרָ אָרִי Ps. 63. 7, quand sur mon lit je me souviens de toi; אַל־יָבּיבְּי אַל־יִבּיבְּי 132. 3, que je ne monterai sur mon lit, exact. sur le lit (préparé pour être) ma couche. — 2° Étage: דַּיְבָּיבְיּצְיּבְיּרָ אַרִּר I Rois 6. 10, il bâtit l'étage audessus (ou : une galerie autour) de tout l'édifice; fém. דְּיִבְּיִבְּיִ הַ 6. 6, l'étage d'en bas (le keri partout - parto

Pְּחַצְיִ! (il rit, raille) n. pr. Isaac, fils d'Abram, patriarche, Gen. 17. 17, 21. 5; Jér. 33. 26: סְּיִרָם בְּיִם בְּיִם אַ Amos 7. 16, la maison d'Isaac (le peuple d'Israel).

רְיִצְי (keri יְרֵאַ) n. pr. m. I Chr. 4. 7. איני, adj. verb. (rac. אַבָּי). Sorti : יְבָּיאָר מַיְרִי II Chr. 32. 21, et de ceux qui étaient sortis de ses entrailles (de ses enfants).

בּצִיב chald. adj. (ע. בְּצַב). Sûr, vrai: מְלֵּחָא בְּלֶּחָא Dan. 6. 13, cette chose (cela) est sûre; רְצָּב דְּלְּכָא 2. 45, le songe est véritable; בְּצִּר 2. 8, certes; Rituel, (cette parole est) vraie et sûre.

עיץ', (ker'i) Etage (v. יָצוּעַ).

שני (Kal inusité) Hiph. Placer dessous, étendre pour servir de lit: אָמֶר יִאִּיבְּי Is. 58. 5, et qu'il étende sous lui le sac et la cendre (qu'il se couche dessus); אַמָּר שָאִיל אָארל Ps. 139. 8, si je fais de l'enfer mon lit (si j'y repose).

Hoph. pass.: רְאֵל רְאָל הְאָר הְאָל Is. 14. 11, les vers sont placés comme un lit sous toi (les vers forment ton lit); אָמֶר רְצֵּע לְרָבִּים Esth. 4. 3, le sac et la cendre étaient étendus comme un lit pour beaucoup, beaucoup se couchèrent sur le sac, etc. (ou אַבָּי, dans cette phrase, est prét. du Pou. et le rettre radicale.

P¥; (fut. pix;, plur. spx;, impér. px et אָרָ, inf. הְצֵּין 1° Verser, répandre : השָּׁמִן כַל־ראשָׁה Gen. 28. 18, il répandit de l'huile sur le haut (de la pierre); וְיַצֶּק עֵלֵיהָו שָׁמֵן Lev. 2. 1, il répandra de l'huile dessus; יִרצַקה כל כַּל־ וו תַּבְלִּים תָאַלַת II Rois 4. 4, tu verseras dans tous ces vases ; צַּק לָנָם וְדּאַכֵלוּ II Rois 4. 41, verse (dans les plats), sers-leau peuple, pour qu'ils mangent; נְיִלִין לַוְזִשׁ Is. 26. 16, (ils ont épanché) ils t'ont adressé leur humble prière.— 2º Fondre : וַיַּצַקהַ לוֹ אַרָבַע טַבְּעֹר וַחַב Exod. 25. 12, et tu fondras (pour l'arche) quatre anneaux d'or ; לַצַקַת אָת אַרְנֵי חַקּרֵשׁ 38. 27, pour fondre les bases (des colonnes) du sanctuaire; part. pass. יצוק fondu : דָּצָקִים בְּיצָקִים Rois 7. 24, (les ornements) étaient fondus dans sa fonte (en une seule pièce avec la mer) ; dur : למוֹ יצוּס מְמוֹ־אָבֶן Job 41. 15, son cœur est dur comme la pierre ; יצור 41. 14, (tout) est dur, solide, en lui ; au fig.: יבר־בּלִיצֵל יָצוּסְ בּוֹ Ps. 41. 9, un dessein injuste, infame, est arrêté en lui, ou : le malheur s'est répandu sur lui (dans ce sens ce sont les paroles de l'ennemi). — 3° Intrans. ניַצַּק הַם־הַשַּׁנָהו : Coulcr, devenir dur I Rois 22. 35, le sang de la plaie coulait; בְּצַקֵת עָפַר לְמוּצֵק Job 38. 38, lorsque la poussière, ou la boue, se durcit comme une fonte, comme l'airain.

Hiph. 1° Verser: תְּיִנְא מִינְּאָן keri (תְּבָּאָת cheth), II Rois 4.5, et elle versait. — 2° Une autre forme, placer, poser: יַבְי Jos. 7. 23, et les placerent, déposèrent, devant l'Éternel; מַּבְּאַרִים II Sam. 15, 24, et ils posèrent l'arche de Dieu.

Hoph. 1° Etre versé : אָשֶׁר־רּנְצֵּק עֵל־ Lév. 21. 10, sur la tête duquel (l'huile d'onction) a été répandue; מַדְּיִדְּרְּ בְּשִׁמְּחוֹנְיִדְרְּ Ps. 45. 3, la grace est versée, répandue, sur tes lèvres. — Etre fondu: מַדְּיִלְּ מִדְּעָּ I Rois 7. 33, tout (était) jeté en fonte; מְדָּאָר מִינְאַ Job 37. 18, comme un miroir de fonte (d'airain); au fig.: מְדִיִּדְ מִדְּאַ וְלָאֹ תִירָאָ Job 11. 15, et tu seras stable, ferme, et tu n'auras rien à craindre (v. II פַּצִּילָ).

קר, f. La fonte: אַרְצָּיִם I Rois 7. 24, dans sa fonte (v. le même exemple à בְּצִים).

וְצַרְ (fut. יַפְצֵר et יַפְצֵר) 1° Fabriquer, former, créer : דאָדָם אֲשֶׁר רָצָר Gen. 2. 8, l'homme qu'il avait forme; וְיִּרצֶר יֵיִר אַרָם אַת־תאַדֶם 2. 7, l'Eternel, Dieu, forma l'homme; יצרי־מַטֵל Is. 44. 9, ceux qui fabriquent les idoles; יצר פין Ps. 94. 9, celui qui fait l'œil (Dieu); קרץ יצרחם אחה יצרחם 74. 17, l'été et l'hiver tu les as créés, établis; רוצר אור ובורא ושה Is. 45. 7, qui forme la lumière et qui crée les ténèbres (v. יֹצֵר subst.); ורצרה ישראל Is. 43. 1, (Dieu) qui t'a formé, o Israel! - 2º Créer pour, destıner à : יצר חיף עבר לי Is. 44. 21, je t'ai forme pour être mon serviteur; וְאֶבָּרָךּ יצֶהֶקְדְּ לְבְרִית עָם 42. b, je t'ai formé (destiné), je t'ai établi, pour être le représentant, ou l'auteur, de mon alliance avec le peuple (ou de l'alliance des peuples; d'autres traduisent יְגֵאָשָּׁרָה: je t'ai conservé, de يعد . — 3° Former dans l'esprit, projeter: מִיבֶּר הֶּדֶבְ וּיצַרְהִיתָ 37. 26, depuis le temps le plus reculé je l'avais projeté, ordonné; יָצַרְתִּר אַקּ אַנְשֵׁיִתְּי 46. 11, j'en ai formé le dessein, et je l'accomplirai ; avec הַנֶּר : כַּל ריצר עליכם רעח Jér. 18. 11, je projette contre vous (je vous prépare) des maux, ou dans le sens 1°: je crée des maux nouveaux contre vous.

Niph.: לְּפָנֵי לֹא־נוֹצֵר אֵל Is. 43. 10, avant moi aucun Dieu n'a été formé; mieux: avant moi, avant que j'aie créé, il n'y avait rien de créé par un Dieu.

Pou.: רְמֵּרִם רְאָבֶר Ps. 139. 16, les jours sont destinés, fixés, a l'homme des sa naissance (v. Kal 3°); selon d'autres,

מְּלֵּם a pour sujet תְּלֶּם qui précède: tous mes membres qui devaient être formes (בְּבִּים) dans la suite de plusieurs jours (étaient écrits dans ton livre).

Hoph.: בֶּל־רְבֶּלֵּרְ רוּצֵר צְלַרְהְ Is. 54. 17, toute arme qui a été préparce, ou forgée, contre toi.

וַצְר (le même que צַרָּר, mais intrans.) Etre étroit, resserré, embarrasse, effraye, tourmente: בַּלְכָתָּדָּ לֹאַר רצר צערה Prov. 4. 12, lorsque tu marcheras (dans ce sentier) tes pas ne seront pas resserrés ; בָּי בַּחָּת הַצְּרָר בִּיוֹשֵׁב Is. 49. 19, car alors tu seras à l'étroit par la quantité des habitants; impers.: ימצר לחם פאר Jug. 2. 15, ils étaient très embarrassés (dans une grande détresse); בְּכָלֹאִית סְפָּקוֹ רֵצֶר לוּ Job 20. 22, malgré l'abondance de ses biens, il sera en peine, ou il tombera dans la nécessite; ניררא יעקב מאר ניצר לו Gen. 32. 8, Jacob eut une grande peur, et il eut le cœur serré (fut effrayé); aussi forme fém. : נַהַעָּר לְרָוִד מְאֹר I Sam. 30. 6, David fut très effrayé, ou affligé; רַבַּצַר לאַכְּנוֹן II Sam. 13. 2, Amnon était tourmenté (par sa passion).

יַּצֶּר m. (rac. I יָצֵיר). 1° Formation: יביע יצרט Ps. 103. 14, parce qu'il connaît notre formation (il sait comment et de quoi nous sommes formés, il connaît notre nature). — 2º La chose formée, l'ouvrage : וָרֵצֵר אֲמֵר לִיצִרוֹ Is. 29. 16, (comme si) l'ouvrage disait de l'ouvrier, ou si un vase d'argile disait du potier ; פר־בָּטַת יֹצֵר יִצְרוֹ עֶּלָרוּ Hab. 2. 18, l'ouvrier de l'ouvrage (de l'idole) espère cependant en lui (en son ouvrage). - 3º Pensée, méditation, dessein (v. I בי יצר לב האדם רע: (מי יצר לב האדם רע: מַנְעָרֵדו Gen. 8. 21, car les pensées (les penchants) du cœur de l'homme sont portées au mal des sa jeunesse ; יָבֶל־רָצֵּר בין רַק רַע 6. 5, et que tous les desseins et toutes les pensées de son cœur n'étaient que méchanceté; בַּצֶּר סמוך תצר Is. 26. 3, l'esprit ferme (qui a confiance en toi), tu le préserveras.

ንሄ! n. pr. Jezer, fils de Nephthali,

Gen. 46. 24; nom patron., יצִרי Nomb. 26. 49.

יְאַרִים ', pl. m. (ce qui est formé). Les membres du corps ou les traits : יִיצְרַבּ סַצֵּל כְּלָּם Job. 17. 7, et mes membres, ou mes traits, sont tous comme l'ombre (qui disparait).

רְאַבֶּר הַעְּבֶר הַשְּבֵּר embraser, et intr. brûler, s'embraser: בַּאָבֶר הַבְּבֶר הַבְּבֵר בַּיבָר וּשִּבְּר Is. 9. 17, elle s'embrasera, brûlera, dans l'épaisseur de la forêt; ou trans.: elle embrasera la forêt; יבָּבֶּר בַּבְּעָר בַּבְעָר בַּבְּעָר בַּבְּעַר בַּבְּעָר בַּבְּעַר בַּבְּעַר בַּבְּער בּבְּעַר בּבְּעַר בּבְּער בּבְער בּבְּער בּבְּער בּבְּער בּבְּער בּבְער בּבְער בּבְער בּבְער בּבְער בּבְער בּבְער בּבְער בּבְער בּבְּער בּבְער בּבְער בּבְער בּבְער בּבּער בּבּבּער בּבּער בּבּבּער בּבּער בּבּער בּבּער בּבּבּער בּבּער בּבּער בּבּבער בבּבער בבּבער בּבער בּבּבער בּבּבער בבּבער בבבער בבּבער בבּבער בבבער בבּבער בבּבער בבבער בבבער

Niph. אַפּרוּ (mėme signif.): אַפּרּרּ וּשִׁרּה Néh. 1. 3, et ses portes ont ete consumées par le feu; עַרְירִ נְשֵּׁרִה Jér. 2. 15, ses villes ont été brûlées, personne n'y demeure (Targ.: ses villes sont désertes); נַּשְּׁרָה בַּמִּרְהָּר (ou désolée) comme un désert; רְּשָׁרַה הַשְּׁרָה הַשְּׁרָה הַשְּׁרִה וּצִּיִם דְּיִרָּה הַשְּׁרִה וְדִּיִּה וּצִּיִם וּצִּיִם וּצִּיִם וּצִּיִם וּצִּיִם וּצִּיִם וּצִּיִם וּצִּיִם וּצִיִּם וּצִיִּם וּצִים וּצִיִּם וּצִּיִּם וּצִיִּם וּצִיִּם וּצִיִּם וּצִיִּם וּצִיִּם וּצִּיִם וּצִּיִּם וּצִּיִם וּצִּיִּם וּצִּיִם וּצִּיִם וּצִּיִּם וּצִּיִם וּצִּיִם וּצִּיִם וּצִּיִּם וּצִּיִּם וּצִּיִם וּצִּיִם וּצִּיִם וּצִּיִּם וּצִּים וּצִּיִם וּצִּיִּם וּצִּים וּצִּים וּצִּיִּם וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִּיִּם וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִים וּצִּים וּצִּיִים וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִים וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּבְּיִים וּבְּיִים וּצִּים וּצִּים וּצִים וּצִּיִּם וּצִים וּצִּים וּצִּים וּבּיִּים וּצִּים וּצִּים וּצִיים וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִים וּצִּים וּצִים וּצִּים וּצִּים וּצִיים וּצִּים וּצִיים וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִיים וּצִּים וּיִּים וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִּיים וּצִּים וּצִּיִּים וּיִּיִּים וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִּים וּצִּיים וּצִּיים וּיִּים וּנִיבְּיים וּצִּים וּצִּיים וּיִּים וּצִּיים וּיִּיים וּצִיים וּיִּים וּצִייִים וּצִּיים וּצִייִּים וּצִּיים וּצִּיים וּיִּיִּים וּיִּיִּים וּעִּיים וּצִּיים וּצִּיים וּיִּיִּים וּיִּיִּים וּיִּיִּים וּיִּיִּים וּיִּיִּים וּיִּים וּיִּיִּים וּיּיִּים וּיִּים וּיִּים וּיִּים וּיִּיים וּיִּיים וּיִּיים וּיִּיים וּיִּיים וּיִּיים וּיִּיים וּיִּים וּיִּיים וּייִּים וּייִּים וּיּים וּיִּים וּיִּים וּיִּים וּייִּים וּ

קרְצְאַל (ce que Dicu rassemble) n. pr. Jekabséel, ville de la tribu de Juda, Néh. 11. 25, קרְצָאַל Jos. 18. 21.

Hoph. Etre allumé, brûler: שַּׁרְּיִּ בּוֹ בּוֹי Lév. 6. 2, le feu de l'autel sera allumé (brûlera) dessus, y sera toujours entretenu; עֵּרִישָּׁי מְּרִיְתָּים בְּאַבִּי Jér. 17. 4, vous avez allumé ma colère comme un feu qui brûlera éternellement, exact. vous avez allumé un feu dans ma colère.

רְקרְהָא chald. Brûler, part. sém. יְקרְהָא ct אָקריְ brûlant: אַמּיּדְ נַיּרָא יָקריְהָא Dan. 3. 6, une fournaise pleine d'un seu ardent.

קקר, chald. f. Brulement, action de bruler: נְתִּרְבֵּח לִּיִּקְרָת אָשָׁא Dan. 7. 11, et qu'il avait été livré au feu pour être brulé, exact. au brulement par le feu.

קרבי (incendie du peuple) n. pr. Jokdeam, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 56.

n. pr. Agour, fils de Yaké, Prov. 30. 1, un sage, contemporain de Salomon; selon d'autres, un nom que Salomon se donne à lui-même: Agour, qui assemble; Yaké, qui répand les vérités, la sagesse.

קלור אָשׁ מִּיְקוּר: זְּקוּר Is. 30. 14, pour enlever du feu d'un foyer (proprem. part. pass.: ce qui est allumé).

יקוֹר et יְקוֹר Embrasement, incendie: ביקור ביקור אַש Is. 10. 16, un em-

brasement s'allumera comme un incendie.

יְקוֹט מִסְלוּ: m. Néant: אָשֶׁר־יִקוֹט מַסְלוּ 14, son espérance est un néant, un rien; ou fut. de יוף: son espérance sera coupée, s'évanouira (v. קים).

קרום יקום m. Ce qui existe, un être: פל-היקים אָשֶׁר צְּשִׂרְהִי Gen. 7. 4, tous les êtres (toutes les créatures) que j'ai faits; האַת בְּלַרַהָּים אָשֵׁר בְּרַגְלֵּיהָם Deut. 11. 6, et tous les êtres qui les suivaient.

קולי et קיף (m. (pl. יְקוּשׁים, rac יְקוּשׁׁים, rac יְקוּשׁׁים, rac מָּדְי יְקוּשׁׁים, rac מַדְי יְקוּשׁׁים (יִקוּשׁים Prov. 6. 5, et comme un oiseau (qui fuit) d'entre les mains de l'oiseleur.

יקוּתִיאֵל n. pr. m. I Chr. 4. 13.

같았다. (le petit) n. pr. Joktan, fils de Héber, Gen. 10. 25, souche de plusieurs peuples de l'Arabie.

יָּקִים (Dieu l'élève) n. pr. 1° I Chr. 8. 19. — 2° 24. 12.

יַקְיר : adj. (rac. יְבֶּקִר). Cher יְקִיר : בְּקְרִים Jér. 31. 20, Ephraïm n'est-il pas mon fils chéri?

יְקִיר chald. adj. 1° Difficile: וּמְלְּהָא בָּאַלְיבְּרִר יר־בַּלְבָא שָׁאֵל רַּמִּירָת Dan. 2. 11, et ce que le roi demande est difficile. — אָסְנַפַּר רַבָּא וְרַמִּירָא: Esdr. 4. 10, le grand et glorieux, noble, Asenaphar.

יַקְמְיָה n. pr. 1° I Chr. 2. 41. — 2° 3. 18.

יַקּמְעָם, n. pr. in. I Chr. 23. 19.

Dמָטְלֵי, n. pr. Jokméam, ville dans le pays d'Ephraim, appartenant aux Lévites, I Chr. 6. 63; Jos. 21. 22, on lit à la place: פְּבָּיִם.

קרְנְעָם; (possession du peuple) n. pr. Joknéam, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 11.

עף (seulem. au fut.) 1° Se luxer: בַּקְבֶּרְ נְבֶּלְבְּ Gen. 32. 26, et l'os de la cuisse (ou l'ischion) de Jacob se luxa. — 2° S'éloigner, se détacher: Jér. 6. 8, de peur que

mon cœur ne s'éloigne de toi; יַמְּקֵלִי דְּמָלֵיקוּ Ez. 23. 18, mon esprit, ou mon cœur, s'est retiré d'elle; selon d'autres, le Kal de la racine סָּקֵעָּ יַמְלַיּע.

Hiph. Attacher à des potences, pendre (faire disloquer les membres): אוֹתְיבֶע אוֹתָם Nomb. 25. 4, et pends-les; אוֹן בּיִּקְיעָם בָּדְוּיִר II Sam. 21. 9, ils les pendirent sur la montagne.

Hoph. Étre pendu : בְּצְמוֹת הַמּוּלְנִים II Sam. 21. 13, les os de ceux qui avaient été pendus.

ינקה .v. אַנְיַן (ייַר

וניקץ בין (sculem. fut. יריקץ, וירקץ פּן בייקץ (s'éveiller: יַביקץ בַּיק פֿפּת. 9. 24, Noé s'éveilla; יביקץ בַּיקב בִיִּקץ בַּעָב בּיִפּקץ בַּעָב בּיִפּקץ בַּעָב בּיִפּקץ בַּעָב בּיִפּקץ בַּעָב בּיִפּקץ בַּעָב בּיִבּעָב בְּעַבּין בּעָבוּ בּיִבּין בּעַבוּ בְּעַבּין בּעַבוּ בְּעַבּין בּעַבוּ בְּעַבּין בּעַבוּ בְּעַבּין בּעַבוּ בְּעַבּין בּעַבּין בּעַבוּ בּעַבוּ בּעַבּין בּעַבּין בּעַבוּ בּעַבוּ בּעַבּין בּעַבּין בּעבי בּעבּין בּעבי בּעביין Hab. 2. 7, tes oppresseurs s'éveilleront (le prét. בְּעַבִּין, Hiph. de יִבּער בּעַבּין בּעביין).

יבקר, (עוַן. יִיבֵּר, et בַּקר) Etre cher, précieux, célèbre : וַיָּקַר פִּרְיוֹן נְפָשׁם Ps. 49. 9, le rachat de leur ame serait trop cher; נייקר שמו מאר I Sam. 18. 30, et son nom devint très celèbre; יקרה נַמְּשֶׁר בּעֵרנֵיךְהּ I Sam. 26. 21, (puisque) ma vic a été précieuse devant tes yeux (que tu as épargné ma vie); אַשֶׁר יַקרָהִי מַעֶּלֵיהָם Zach. 11.13, (ce prix) que j'ai été cru digne (que j'ai été estimé) par eux, ou: (ce beau manteau, allusion au temple) que j'ai cru trop précieux pour eux, ou : que je leur ai ôté, enlevé (v. Hiph.); בערנר Is. 43. 4, parce que tu es précieux à mes yeux ; וְלֵר מַח־נָּקרוּ רַבּרְהָּ אֵל Ps. 139. 17, que ceux que tu aimes (tes amis, les justes) me sont chers! selon d'autres: que tes pensées sont pour moi difficiles, impénétrables (v. יפרר chald. 1° et II יפרר 2°).

Hiph. Rendre rare: אַיּקִיר אֵינֹשׁ מְּיַשְׁר אַנּיִּר אַנּיִּלְשׁ מִּיּנִים בּיִּר אַנִּיּלְשׁ מִּצְּר. 13.12, je rendrai l'homme plus rare que l'or, ou comme Kal: plus précieux, c.-à-d. on préférera son sang à sa rançon, ou: j'aime l'homme (bon et juste) plus que l'or; חַלֵּךְ מַבְּרַי בְּנָלְךְ מִבְּרִי בְּנֶלְ מִבְּרִי בְּנֶלְ Prov. 25.47, mets ton pied rarement dans la maison de ton prochain (n'y va pas

souvent), ou : retire ton pied de la maison, etc.

רָקר, adj. m. (fem. יְּקרָה). Précieux, noble, cher, magnifique, rare : יָאֶבֶן ו יקרה I Rois 10. 2, et des pierres précieuses, des diamants ; אַבַן יַקַרָּח II Chr. 3. 6, pierre précieuse, par exemple : le marbre; קל־אַלָּח אַבְנִים יְקֵרֹת I Rois 7. 9, tout cela (était construit de) pierres belles, massives; מַּחריָפֶר חַסְהַּךְ אֱלֹחִים Ps. 36. 8, que ta miséricorde est précieuse, d Dieu! בני ציון חיקוים Lament. 4. 2, les fils de Sion, si precieux, si nobles; בְּנוֹת מְלָכִים בִּיִּקְרוֹתָיךְ: Ps. 45. 10, (pour מִּיִּקרוֹתִיךְּ des filles de rois sont parmi celles qui te sont cheres (tes bien-aimées), ou subst.: servent à ton éclat ; ייבה יפר חלקה Job 31. 26, et la lune lorsqu'elle avance dans sa majesté, dans toute sa clarte; פַּנָה יָקרָה Is. 28. 16, une pierre angulaire magnifique; בקר־ רוּחַל Prov. 17. 27, keri, (l'homme intelligent) est réservé à montrer son esprit; יַקר מַחָבְמַח מְבָבוֹד סְבְלֹּוּח מְצָם Eccl. 10. 1, un peu de folie est plus grave que (l'emporte sur) la sagesse et la gloire, (l'homme sage même se perd par une folie, imprudence même légère), ou (ainsi) la folie (perd ou déshonore), יקר l'homme qui était honoré, admiré, pour sa sagesse.

가든 m. 1º Beauté, magnificence, choses précieuses : וָאָת־כָּל־יִקרָה Jer. 20. 5, et tout ce que (cette ville) a de précieux ; וּכְלֵּר יָקַר Prov. 20. 15, un vase de luxe (précieux); וְכַל־יָקַר רָאָחָת עֵינוֹ Job 28. 10, et son œil a vu tout ce qu'il y a de rare, de précieux ; ואֹרָבֵר יַד פָּדקר פרים Ps. 37. 20, et les ennemis du Seigneur (seront consumés) comme le plus précieux (la graisse) des agneaux (qui s'en va en fumée sur l'autel), ou (disparaitront) comme la beauté des champs, comme l'herbe ; וָאָת־יָקַר תְּפָאֶרָת ורולהוי Esth. 1. 4, et la magnificence, la majesté de sa puissance ; אֶּדֶר דַיְּקָר Zach. 11. 13, le manteau de prix; selon d'autres : le prix magnifique.

2º Honneur, hommage, dignité: אָרָם

וברן Ps. 49. 21, un homme dans les dignités et qui n'a pas d'intelligence; les dignités et qui n'a pas d'intelligence; ביקר ולב לבעליקן Esth. 1. 20, et toutes les femmes rendront honneur, hommage, à leurs maris; אַרְיִּהְיִן אַוֹּרְ לַבְעַלִּיִן אַיִּרְ לַבְעַלִּיִן אַרְיִּרְ אַנִּירְ לַבְעַלִּיִן אַרְיִּר בְּעָרִי וְּקְשָּאוֹן Zach. 14. 6, il n'y aura pas une lumière de clarté ni de nuage, il ne fera ni très clair ni très sombre; selon d'autres : il n'y aura pas de lumière, il n'y aura que froid et gelée (v. ¬p), ou רְּבָּרִי pesanteur, lourdeur.

קר, chald. m. Choses précieuses, honneurs: יְּקֶרְ שֵּׁנְיֵא הְּקְבְּלֹּוּן Dan. 2. 16, vous recevrez beaucoup de choses précieuses, ou : vous arriverez à de grands honneurs; יְלִיקֶר וַדְּרָיִר אַרְיִלָּלָן. 27, et à l'honneur de ma gloire.

ירשי (ע. שיף et שיף) Tendre, dresser un piège: יְלְשׁהִי לָּהְ: Jér. 50. 24, je t'ai tendu un piège; יְלְשׁוּ לִּהְ: Ps. 141. 9, le piège qu'ils m'ont dressé; יְנְשׁהּ בִּי לִצְּלִי 124. 7, du filet des oiseleurs (le ʃut. representation).

Pou.: רְּמָשִׁים בְּנֵי הַאָּרָם Eccl. 9. 12, pour בּיִשְּׁשִׁים (ou adj.) les hommes sont pris, surpris (par le malheur).

기 (oiseleur) n. pr. Joksan, fils d'Abraham et de Ketourah, Gen. 25.3.

י n. pr. 1° Joktheel, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 38.—2° Forteresse que le roi Amasias avait prise sur les Iduméens, et à qui il donna le nom de Joktheel (subjugée par Dieu?), II Rois 14. 7.

 תאבץ Nomb. 14. 9, ne craignez point le peuple de ce pays; אַרַבָּרַח וַלֹא אִירָאָנוּ Job 9. 35, (alors) je parlerais et je ne le craindrais (appréhenderais) pas ; de ילא־תיראון מַחַם: מִפְּנֵי ou וְלֹאַ־תִּירָאוּן מֵחֵם Deut. 1. 29, et ne les craignez point; פַד יָרֶאחֶם מִּפְנֵיי שׁמָשׁ 5. 5, car vous fûtes essrayés par ce feu, ou vous appréhendates ce feu; נַנְירָא מָאֹר לְנָפְשׁחֵרנוּ מְפְּנֵיכָם Jos. 9. 24, nous craignions de perdre la vie par vous; לאַ־חִירֵא לְבֵיחָה מְשֵׁלֵג Prov. 31. 21, elle ne craint point la neige (le froid) pour sa maison; d'un inf. : אַל־מִּירָא מַרְדָת מִצְרַיְמָת Gen. 46. 3, ne crains point, n'aie pas peur d'aller en Egypte; פֶּר רָרָא 19. 30, car il eut peur de demeurer a Zoar (Segor); craindre par respect, révérer: אִינֹשׁ אָבּוֹ וְאַבְיוֹ תִּירָאוּ Lév. 19.3, que chacun de vous respecte, révère, sa mère et son père; וויראו ארווי יראוּ אַת־משַׁח Jos. 4. 14, ils respectaient (Josué) comme ils avaient respecté Moïse ; אָמָקְדָּשָׁר הָּרֹרָאוּ Lév. 19. 30, ct révérez mon sanctuaire ; דֵרָא חַעַם אַר־דִּשְּׁבְעָה I Sam. 14. 26, le peuple respectait (ou craignait) le serment; וַיִּירָאוּ בים אַח־בִי Exod. 14. 31, le peuple craignit l'Eternel; יָרָא אָּת־רֵיּר Prov. 3. 7, crains l'Éternel (sois pieux)? הַּוֹינֶם יָרֵא איוב אַלדִים Job 1.9, est-ce en vain que Job craint Dieu (qu'il est pieux); אַשֶּׁר אַרנָנוּ יָרָא מְלְפָנֵי אֵלֹדְוּים Eccl. 8. 13, parce qu'il n'a pas craint Dieu ; אָז תָּרָאָר וְנָחַרָהָן Is. 60. 5, alors tu auras peur (que ce bonheur ne soit pas réel), ou : tu trembleras de joie, et tu seras rayonnante; d'autres traduisent : alors tu verras (comme הַרָאָר).

 mirables! מיָא הְחִלֹּה Exod. 15, 11, (Dieu est) terrible pour les louanges (on ne le loue qu'en tremblant, sachant qu'il est au-dessus de nos louanges); מְנִינְהְ מִינְהְּוֹר יִבְינְהְ מִירְאִר מִינְהְ מִינְהְ מִינְהְ מִינְהְ מִינְהְ מִינְהְ בַּינְהְ מִינְהְ מִינְהְ Dest. 10. 21, ces choses grandes et merveilleuses; מֵצְרֶיְ מִינְהָאוֹ Deut. 10. 21, ces choses grandes et merveilleuses; מֵצְרֶיְ מִינְהָאוֹ בִּי מִירָאוֹת (ou: eloignée, barbare); מִּלְרִהְי בַּיר מִירָאוֹת Ps. 139, 14, je te louerai parce que je suis distingué par des merveilles, je suis créé d'une manière merveilleuse.

Pi. Effrayer, intimider: בֵּר יֵרְאִנִּי חָעָם II Sam. 14. 15, car le peuple m'effraya, m'intimida; לְּרַרְאָם וּלְבַרֵּלָם II Chr. 32. 18, pour effrayer et épouvanter (le peuple); אַשֶׁר תְידּ בְּיִרְאִים אוֹחִי Néh. 6. 14, parce qu'ils ont voulu me donner de la terreur.

mencement, le principe, de (toute) connaissance.

רְאוֹן: n. pr. Jeron, ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 38.

רְאִיִּה (Dieu le regarde) n. pr. m. Jér. 37. 13.

מַלְהְ יְרֵב י. pr.: מֵלָהְ יְרֵב Osée 5.13, 10.6, le roi Jareb ou le roi de Jareb; selon d'autres, יְרֵב le fut., de יִרב un roi ennemi, ou bien aussi: un roi qui defendra Juda (v. בְּרַב).

יְרַבְּעֵלְ: n. pr. Jerubbaal, nom donné au juge Gédéon (que Baal lutte contre lui, qu'il se venge de lui), Jug. 6. 32.

קרְטָלֵי (qui augmente la nation) n. pr. 1° Jarobeam, fils de Nebat, premier roi des dix tribus, I Rois 12. 2. — 2° Jarobeam, fils de Joas, roi d'Israel, II Rois 14.23.

יָבִד' (ful. וַיֵּבֶד, avec une pause יַנַבר, imper. רֶד, וֹד, inf. יָלד, const. רֶדֶה, ירְהִי, une fois רְנָהוֹ 1º Descendre: בַּרֵבֶת משׁר מְדֵר סְינֵי Exod. 34. 29, lorsque Moïse descendit de la montagne de Sinaï ; וַפֵּרֵד חֲעֵינָת Gen. 24. 16, elle descendit à la fontaine; ויַרַד תּעְבוּל נַחַל קַנָה Jos. 17. 9, la frontière descendait à la vallée de Cana (des roseaux?); יוֹרֶדֶר ריב באַניות Ps. 107. 23, ceux qui descendent (naviguent) sur mer dans les navires ; וְרָרוּוּ מָאֵנִיוֹתֵיהֵם Ez. 27. 29, ils descendront de leurs vaisseaux; וַיַּרָדוּ וו אליד II Rois 6. 18, ils descendirent vers lui (fondirent sur lui) ; וַיֵּרֶ־ אַבְרָם מִצְרַיְּפָּח Gen. 12. 10, Abram descendit en Egypte (venant d'un pays plus élevé); הודי יבד לנט Cant. 6. 2, mon bien-aimé est descendu dans son jardin; sans prep.: יַרְדוּ מָאוֹל חַיִּים Ps. 55. 16, qu'ils descendent tout vivants dans le scheol; Prov. 1. 12, comme ceux qui descendent dans la tombe; דַּנַּחַל הַשִּׁרָהַ Deut. 9. 21, le torrent qui se précipite de la montagne ; בֵרֵד בְּטָּטָר Ps. 72. 6, il descendra comme la pluie (qui tombe) sur l'herbe coupée; יַתְיּוֹם רֵד מָאֹר Jug. 19. 11, ct le jour baissait (finissait); ציני ירָרָת נַּיִים Lament. 1. 16, mon ceil fond en eau, pleure, ou trans.: répand des larmes; קלה וְיֵלֵיל יֹרֵד תְּבֶּרִי Is. 15. 3, tous gémissent, fondent en larmes.

ליבדְהָר עַל־הָּתְיִרים descende d'ici (pour aller) sur les montagnes; מְנִיד מְנִיד בְּיִרְיִם Ug. 5. 14, des législateurs, des chefs, sont descendus, issus de Machir, ou : même les chefs de Machir sont descendus (pour faire la guerre); "קובן עוֹלָה וְיִוֹיִר Rituel, un sacrifice (qui monte et descend) qui varie selon la fortune de celui qui l'offre.

Hiph. הוררהו Faire descendre: הוררה אַלָּד Gen. 44. 21, faites-le descendre vers moi (amenez-le moi); יְרוֹירֶדְהַם אַרד-אָבי אורד 45. 13, amenez mon père ici; דונה שורם אל־חַמֵּרָם Jug. 7. 4, fais-les descendre près de l'eau; וַהוֹרָדֵם בַּחֶבֵל Jos. 2.15, elle les fit descendre par une corde; מוֹרִיד שָׁאוֹל וַיַּצֶל I Sam. 2. 6, il fait descendre dans l'enfer et il en retire; בַּאַם עַמִּים חוֹרֵר אַלְחִים Ps. 56. 8, dans ta colère, o Dieu! tu abattras, humilieras, ces peuples ; וָאוֹרָיד כַּאבָּיר ורשבים Is. 10. 13, j'ai précipité ceux qui demeuraient dans des palais fortisiés, ou qui étaient solidement établis; ou pour בְּאַבְּיר: comme un héros, un conquérant, j'ai fait descendre (du trône) ceux qui l'occupaient. — Des choses, apporter: וְחוֹיְרִידוּ לֵאִישׁ מִנְחַה Gen. 43. 11, et apportez (en y descendant) un présent à cet homme; descendre, trans. Oter: תַּלָּר בָּרָה צַל־יַרָה Gen. 24. 18, elle descendit sa cruche sur sa main, c.-à-d. l'ôta de dessus l'épaule et la tint sur ou à la main; יוֹרָידוּ אֹחוֹ חַלְּוְיָם Nomb. 1. 51, les Lévites descendront, détendront (le tabernacle); אַכָּם בְּּלֶבְּה לָּכָם Joel 2. 23, il a fait descendre sur vous la pluie; יַיֹּרֶר לּוּ יַרְרָר פּרִיבָּר Prov. 21. 22, il détruit la force, ou le fort, la citadelle (où elle mettait) sa confiance.

Hoph. pass.: וְיוֹפֵתְ דּאַרֵד מְצְּרֵיבְּים Gen. 39. 1, Joseph fut mené en Egypte; אָדְאָל־ Nomb. 10. 17, et après que le tabernacle eut été détendu; אַדְּאָל־יְשָׁאוֹל Is. 14. 15, cependant tu as été précipité dans l'enfer.

de Mahlaléel, Gen. 5. 15. — 2° Jared, fils de Mahlaléel, Gen. 5. 15. — 2° Jared, père de Gedor, I Chr. 4. 18.

קיבון (qui descend, qui coule) n. pr. Le Jourdain, fleuve principal de la Palestine: בַּאָרֶץ יַרְיַבּוּן Ps. 42. 7, du pays près du Jourdain; מַּירָיָנִייִן יַרְבּוּן אָל־פְּידּע Job 40.23, même quand le Jourdain (un Jourdain, un fleuve) déborderait, lui ferait couler ses eaux dans la gueule.

ירה (fut. יירה, inf. ירה, une fois ירוא, imper. ירוא, 1° Jeter, lancer, tirer: יַרָח בַּיָם Exod. 15. 4, il a jeté dans יוריתי לבם גורל Jos. 18. 6, et je jetterai au sort pour vous (pour vos partages); יְרוּאִ־יָרָח תַּחַצִּי l Sam. 20. 36, il tira la flèche; לירות במי־אמל Ps. 11. 2. pour tirer dans l'obscurité (en embuscade); דיירים I Chr. 10. 3, les archers; וְנִירָם אָבֵד תָשְׁמוֹן עֵּר־הִיבֹן Nomb. 21. 30, nous les avons abattus, défaits, Hesbon et Dibon sont perdus; ou גוירם subst.: et leur puissance, leur grandeur, est ruinée depuis Hesbon jusqu'à Dibon (ניר . ע. אַרֵץ); פָּמֵלְקוֹשׁ יוֹרָח אָרֵץ (נִיר Osée 6. 3, comme la pluie de l'automne qui se jette sur (qui arrose) la terre; ou pour ירוֹרֵת: comme la pluie de l'arrière-saison et de la première saison, de l'automne et du printemps (viennent), sur la terre (v. רוֹרֵה). — 2º Jeter les fondements, poser, ériger : מִּירַיָּרָת אֱבֶן פִּנְּחָה Job 38. 6, qui a pose sa pierre angulaire ; הַנִיתִי אֲשֶׁר יַרִיתִי Gen. 31. 51, ce monument que j'ai érigé.

Niph.: אוֹ יְרֵח יִיְרֶח Exod. 19. 13, ou il sera perce de flèches.

Hiph. (הֹיָה, fut. הֹיָרָה) 1° (comme (אביר בוליביר Job 30. 19, דוביר בוליביר Job 30. 19, il ma jeté dans la boue ; וַאַנִי שַׁלשָׁת תַּחָאָים אורה I Sam. 20. 20, je tirerai trois flèches de ce côté (dans cette direction); ניאמר אַלִּישׁע יָרֶח נִיוּר II Rois 13. 17, Elisée dit: Tire, et il tira ; רַלּראוּ הַשּנוֹרָאים אַל פַבַריף II Sam. 11. 24, (pour יַלריף les archers ont lancé leurs traits contre tes serviteurs ; de la רוֹבָת et מוֹבָת מוֹב ce qui jette les gouttes, ce qui arrose, la pluie de la première saison, du printemps. — 2º (étendre la main) Indi-קוורית לפניד ושונה : quer, montrer לחורת לפניד ושונה 46. 28, pour indiquer (à Joseph) le chemin de Gessen, afin qu'il vint audevant de Jacob, ou pour que Joseph indiquât, assignât (des terres) à Jacob ; ייוֹרָתוּג יֵי עֵץ Exod. 15. 25, Dieu lui montra (un certain) bois ; פֹרֶח בָּאֵצְבְּעֹחָיר Prov. 6. 13, il montre, il fait des signes, avec les doigts. — 3° Apprendre, instruire : וּלָרוֹרֹת עַתון בְּלָבוֹ Exod. 35. 34, il lui a mis dans le cœur l'art d'instruire (les autres); suivi de l'acc.: דורוני וַאַנִי אַחַרִישׁ Job 6. 24, instruisezmoi et je me tairai; de l'acc. de la chose : וְנָבִיא מוֹרָת־שֶׁקֶר Is. 9. 14, le prophète qui enseigne le mensonge; du double acc.: דוֹרֵנִי דֵי דֵּרְמֵּךְ Ps. 27. 11, instruis-moi, ô Eternel! de ta voie (tes lois); de יאורף בּרֶרֶה־וּוּ חַלֵּהְ : ב Ps. 32. 8, et je t'enseignerai la voie dans laquelle tu dois marcher; de פָּר חוֹרֵם: אֶל אל־תַּהֶּרֶךְ תַשּוֹבָת II Chr. 6. 27, tu leur enseigneras la bonne voie; de ביוֹרָמי : קיוֹרָמי Is. 2. 3, il nous enseignera ses voies (ou ellipse : quelques-unes de ses voies); du dat. de la pers.: יוינה צַרָּק Osée 10. 12, et qu'il vous enseigne לָכֵּם la justice; selon d'autres : qu'il fasse pleuvoir sur vous la justice (v. 1°).

יְרַהְּא (יִרָא (יַרָא) S'épouvanter : אַל־מְּחָרוּגּ וְאַל־מִּרְרוּגּ Is. 44. 8, ne craignez point et ne vous épouvantez point, ou de la rac. רְּחָרוּא.

ירוֹאֵל n. pr. d'un désert, Jeruel, II Chr. 20. 16.

רְרְחַ (la lune) n. pr. m. I Chr. 5. 14.

m. La verdure (v. ביום ידרוש Job 39.8, et il cherche tout ce qui est vert, tous les herbages verts.

ירושא (la possession) n. pr. Jerusa, fille de Sadoc, mere de Jotham, roi de Juda, II Rois 15. 33.

ירום השפש וְירָהַן פָּטָד (אַרָהַ בְּשָׁר : M. La lune : arreterent; וַלְּמְנֵי יְרָהַן Ps. 72.5, et en face de la lune, c.-à-d. tant que la lune subsistera; וְירַהַן לֹא יַאָטַן Is. 60. 20, et ta lune ne se retirera pas, ne cessera pas d'éclairer.

תְּרֵחֵים. m. (pl. רְרָחִים, const. יְרָחִים, de יִרְחִים.).

Mois: שׁלְשֵׁח יְרָחִים Exod. 2. 2, pendant trois mois; שׁלְשֵׁח יְרָחִים. Deut. 33. 14, les fruits des mois, que chaque mois produit; אוֹן בַּחִים Joh 7. 3, des mois de déception, de malheur; מִּרִיחִים 29. 2, qui m'accordera d'être comme j'ai été dans les mois passés, autrefois?

n. pr. Jareh, fils de Joktan, souche d'un peuple arabe, Gen. 10. 26.

רים מְלָחֶת לִּירֵת: chald. m. Mois: אַרָּר בּרָת Esdr. 6. 15, le troisième jour du mois d'Adar.

יְרֵיחוֹ, יְרֵיחוֹ, et יְרִיחוֹ, (ou de יְרֵיחוֹ, ville de la lune, ou de יַרִיח ville de parfums) n. pr. La ville de Jéricho, appartenant à la tribu de Benjamin, Jos. 18. 21.

ֹרְיָׁר (aimé) n. pr. 1° Jéroham, fils d'Elihu, I Sam. 1. 1. — 2° Plusieurs autres, I, II Chr., Néh.

יֵרְחְכְּאֵל (que Dieu aime) n. pr. m. 1° I Chr. 2. 9. — 2° 24. 29. — 3° Jérahmeel, fils de Jehoyakim, roi de Juda, Jér. 36. 26; nom patron. יְרַחְפָאֵלי I Sam. 26. 10.

יְרְיִנְי n. pr. Jereha, esclave egyptien, I Chr. 2. 34.

ירַט 1° Étre tortucux, pervers ou périlleux: אָנְנְהִי זְּנְנְהָּר אָנְנְהִי Nomb. 22. 32, car ta voie est tortucuse, ou périlleuse devant moi, c.-à-d. à mes yeux. – 2° Précipiter, livrer: יְבָשִׁיִּר Job 16. 11, il me précipite, me livre entre les mains des impies (ce dernier peut aussi être le fut. d'une racine מָנֵים אַרָּיִים.

יריאל, n. pr. m. I Chr. 7. 2.

קיינ m. (rac. יִרִיבְּר.). Adversaire, ennemi: ריבְּת יֵרְיבָּר Ps. 35. 1, lutte, b Eternel! defends ma cause contre mes adversaires; וְאֶרִירְיבָרְ אָנְרִי צֶרִיב Is. 49. 25, je lutterai contre tes adversaires.

יְרֵיכ n. pr. 1° Jarib, fils de Siméon, I Chr. 4. 24; le même est appelé יָרָר, Nomb. 26. 12. — 2° Jarib, un chef, Esdr. 8. 16.

ְיִיבִּי (combattant) n. pr. m. I Chr. 11. 46.

יְרִיְהוּ et יְרִיְהוּ, n. pr. m. I Chr. 23.19. יְרִיחוֹ (ע. יְרִיחוֹ)

יִרִימוֹת (ע. יְרִימוֹת).

יביטוח (hauteur) n. pr. m. I Chr. 7. 8.

וְרִיעָה (rac. יְרֵישׁר.). Rideau, tapis: אָאָר־תְּאָשְׁקּנְן הַאְשֶׁח עָשֵּׁר יְרִישׁר Exod. 26.1, tu feras le tabernacle de dix rideaux, c.-a-d. il y aura dix rideaux faisant partie du tabernacle; קיריעות שלמוז Cant. 1. 5, comme les tapis ou les pavillons de Salomon; מִּיִרִישָּׁת בַּיִּרִינְּיָת Ps. 104. 2, qui étend le ciel comme un tapis, ou comme une tente.

יִרִיעוֹת, n. pr. Jerioth, femme ou fille de Chaleb, I Chr. 2. 18.

ליְרָבִי (const. יְרָבָּי, avec pron. יֶרָבָּי, בְּעִּפְרָבִים אַנְיבָּרָבָּי,).1° Cuisse, hanche: לְּרָבָּיִם בְּעָרָבִים (Gen. 32. 33, la hanche de Jacob; בּעָּחְבֵּים וְעַדִּירְבַּבִּים יִדְּוּדְּהַ Exod. 28. 42, (des caleçons) qui descendront depuis les reins jusqu'(au bas) des cuisses; בּיִרָבִּי Exod. 32. 27, que

chacun mette son épée sur sa hanche (a son côté); קביר מַקְּמִר צַּלְירָבָן Jér. 31. 19, j'ai frappé ma cuisse ou ma hanche (de douleur, de désespoir); יַרְבִּי Gen. 47. 29, mets ta main sous ma cuisse, c.-à-d. jure-moi; בֵּל־נָּיָטְּי Exod. 1. 5, toutes les personnes sorties de la hanche de Jacob, c.-à-d. ses descendants; des animaux : בְּלִיבְּיִי Ez. 24. 4, la cuisse et l'épaule; au fig. des choses inanimées : בּבָּבָּי בַּבָּי בַבָּי בַּבָּי בַּבָּי בַּבָּי בַּבָּי בַּבָּי בַּבָּי בַבָּי בַּבָּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבָּי בַּבָּי בַּבָּי בַּבָּי בַּבְּי בַּבָּי בַּבָּי בַּבָּי בַּבָּי בַּבָּי בַּבָּי בַּבָּי בַּבְּי בַּבָּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבָּי בַּבְּי בַּיבְי בַּבְּי בַּבְּי בַּיבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְיבִּי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבִּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְי בַּבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְּי בַּבְי בַּבְי בַּיבְי בַּבְּי בַּי בַּבְי בַּבְי בַּבְּי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְי בַּבְּי בַּיבְי בַּי בַּבְי בַּבְי בַּבְי בַּי בַּיבְי בַּבְּי בַּי בַּיבְ בַּבְי בַּבְי בַּיבְי בַּבְי בַּיבְי בַּי בַּיבְי בַּי בַּיבְּי בַּי בַּיבָּי בַּי בַּי בַּי בַּיבָּי בַּי בַּי בַּי בַּי בַּי בַּי בַּיבָּי בַּי בַּבְי בַּי בַּיבְי בַּי בַּיבָּי בַּי בַּי בַּי בַּי בַּי בַּי בַּיבָּי בַּי בַּבְי בַּיבְי בַּי בַּיבָּי בַּי בַּי בַּיבָּי בַּי בַּי בַּי בַּיבָּ בַּיבָּי בַּי

יִרְבָּה. (duel יַרְבָּחַיִּם, const. יַרְבָּחַיִּם). Côté, côté postérieur, extrême; côté interieur, fond : וְיַרְכָּחוֹי עַל־צִּירוֹן Gen. 49. 13, et son côté (extrême), sa frontière, s'étendra vers Sidon ; וּלְיֵרִ כְּיֵזִר תַּוּבְּשָׁכֶּן רָצָּרו Exod. 26. 22, et pour le côté postérieur du tabernacle, vers l'occident ; פְיַרֶּכְּחַדּ . הברה I. Rois 6. 16, au côté postérieur, au fond du temple; בְּיַרַבְּיַר בֵּירַתָּך Ps. 128. 3, dans l'intérieur de ta maison; ou, se rapportant à la vigne : (appuyée) sur le mur de ta maison ; רַרָּבָרֶר תַּפְּפִּרנָת Jon. 1. 5, le fond du navire; מַיַרְפְּרֵיר ו הַשְּׁעָרָה I Sam. 24. 4, dans le fond de la caverne; יַרְכְּחֵר־בוֹר Is. 14. 15, le plus יַרִּפְּחֵר לָבָּטֹן ; profond des abimes : יַרִּפְּחֵר לָבָטֹן Is. 37. 24, la partie la plus profonde, la plus impenetrable, du Liban ; בַּרַכָּחֶר צָּמוּן Is. 14. 13, au côté de l'aquilon, ou dans la contrée extrême du nord; ּ מְיַרָכְּחֵר־אָרֶץ Jér. 6. 22, des extrémités de la terre.

יֵרְכָּה chald. f. Cuisse: יֵרְכָּה Dan. 2. 32, et les cuisses (de l'image) etaient d'airain.

רְמִלְּח (l'élevée) n. pr. Jarmuth, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 35.

יְרִיטוֹח et יְרִיטוֹח (l'élevé) n. pr. de plusieurs hommes, I Chr. 8. 14, 23. 23, 24. 30; Esdr. 10. 26, 10. 29.

יְרֵטְי (qui habite les hauteurs) n. pr. m. Esdr. 10. 33.

יְרְטְיָהְי (élevé par Dieu) n. pr. 1° Le prophète Jérémie, fils de Helkias, Jér. 1.1.—2° Jérémie, guerrier, I Chr. 12. 13.—3° Jérémie, beau-père du roi Joachaz, II Rois 23. 31.—4° Plusieurs autres: I Chr. 5. 24, 12.4; Néh. 12.1,

ציע (seulement au fut. בידע) Etre mal (les autres formes sont de סען ou de וַיַרַע לִמשָׁח בַּעַבוּרָם : (רָעַע Ps. 106, 32, et il arriva du mal à Moïse, Moïse fut puni a cause d'eux ; אַל־יַרַע בְּעֵינִיף Gen. 21. 12, qu'il ne paraisse mal à tes yeux (ne le trouve pas mal, dur) ; וַיַּרַע קפיני דֵי אַשָּׁר נָשָׁח Gen. 38. 40, ce qu'il faisait déplut à l'Eternel; רַיַּרַע לָּר מָאֹר Néh. 13. 8, cela me déplut extrêmement; וַיָּרֵע לָחֵם רַעַּח גִּרֹלָח Neh. 2. 10, ils étaient excessivement fachés ; רָלֹאַר ובע לְבָּבְה בְּתִּחְּקּה לֹּו Deut. 15. 10, et qu'il ne soit pas pénible à ton cœur de lui donner (donne-lui sans regret, de bon cœur); אַרָע עֵינוֹ בְאַחָיו Deut. 28. 54, il regardera de mauvais œil, avec jalousie, son frere (et refusera de lui donner, etc.); מַהוּצַ לֹא־רַרְעוּ פָנַי Neh. 2. 3, pourquoi mon visage ne serait-il pas triste, abattu ? וְלָמֵהו יַרֵע לְכָבָה I Sam. 1. 8, pourquoi ton cœur s'afflige-t-il? יריד פּאַחַלר Job 20. 26, celui qui restera encore dans sa tente sera afflige; une fois au pret.: אַ נַּפְשַה רַרַיַּעָת Is. 15. 4, son ame est triste, affligée, ou effrayéc (v. רוּצַ, ct רָבָא).

יְרְפְּאֵל: (rétabli par Dieu) n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jerpéel, Jos. 18. 27.

Pl.Cracher: אָבִיהְ יָרֹק יְרַק בְּשָּנִיהְ Nomb. 12. 14, si son pere lui avait craché au visage (s'il avait été en colère contre elle); יְרָקָת בְּשָּנִיהְ Deut. 25. 9, elle crachera (a terre) devant lui (v. בְּקַר 2°).

רְיִי, m. adj. Vert, frais; subst. herbe verte, légume: בְּנֵן תַּיְּרָם Deut. 11. 10, comme un jardin vert (de verdure), jardin potager; לְנֵרְיִרָּם I Rois 21. 2, (pour qu'elle me serve) de jardin potager; יְבָים יָרָם Prov. 15. 17, un plat ou une portion d'herbes, de légumes.

יָרָק m. La verdure : בַּל־רָרֶל מָטֶב Gen. 1. 30, toutes sortes d'herbes vertes; וברבק השא Ps. 37. 2, et comme la verdure des herbes, comme les herbes vertes ; נלא־נותר בָּל־יָרֶק בְּצֵץ Exod, 10. 15, il ne resta rien de vert (aucune verdure) sur les arbres ; יֵרֶם לֹא חָיָה Is. 15. 6, il n'y a point d'herbe, de ver-

וירַק דָשָׁא : Même signif. : וירַק דָשָׁא Is. 37. 27, et l'herbe verte.

וֶרְקוּן. m. 19 Une maladie des grains, la nielle, la rouille : בַרַקוֹן — כָּד יִחְיַח I Rois 8. 37, lorsqu'il y aura la nielle et la rouille (dans les grains) [v. Deut. 28. 22, où quelques-uns traduisent : la jaunisse). — 2º La couleur jaune ou blème du visage : ַּיְנֶדֶוֹמְכּוּ כָּל וּנִים לְיֵרַקוֹן. Jer. 30. 6, (pourquoi) tous les visages sont-ils changés en jaune (devenus tout jaunes?).

וְרַקְרַק adj. Verdatre, jaunatre: וְתָּיָת בונגע ברקרק Lév. 13. 49, si la lepre est verdatre, selon d'autres: d'un vert fonce; יַרְקְרַקֹּת יָרָקְרַקֹּת 14.37, de petits creux verdatres; subst.: בּירַקרַם הָרוּץ Ps. 68.14, (dont les ailes) ont (la couleur jaune) l'éclat de l'or.

יַנְשׁ et שֹׁבֵי (fut. שַּׁרָיִה, imper. שֹב, שֹב , שֹב , שֹבַי פוּ et שֹׁין; הַשָּׁיִן Deut. 33. 23, inf. מְיָבָיִם avec suff. רְשָׁהוֹי 1º Prendre, saisir, s'emparer, prendre possession, posséder, hériter: אַהַם הִירְשׁוּ אַת־אַדְּמָחָם Lev. 20. 24, yous possederez leur terre; וַרָרְשׁוּ גַּם־חָם אָת־הָאָרָ Deut. 3. 20, ct (jusqu'à ce) Nomb. 14. 24, et ses descendants la posqu'ils possèdent, eux aussi, la terre; פר לא בחרבה ירשו-אָרץ Ps. 44. 4, car ce n'a point été par leur épée qu'ils se sont emparés de cette terre; נירְנַשֵּׁח־לֵנהּ אָר נאות אַלחים 83. 13, allons nous emparer des habitations, du sanctuaire de Dieu ; יְזַרְעוֹ יִירֵשׁ אָרֶץ Ps. 25. 13, et sa race possedera, la terre; לְמַצֵּן דִירִשׁוּ בני ישראל איש נַחַלָּת אַבֹּתִיר Nomb. 36. 8, pour que chacun des enfants d'Israel hérite de la propriété de ses pères; יְהִנֵּח בֵּן־בֵּיחִר רוֹרָשׁ אֹחָר Gen. 15. 3, ainsi celui qui est né dans ma maison (mon esclave) héritera de moi, sera mon hé-

ritier; part.: seul wai Jér. 49. 1, un héritier. — 2º Expulser quelqu'un, le chasser de sa possession pour s'en emparer : וּבְנֵי צַשָּׂו וִירָשׁוּם Deut. 2. 12, les enfants d'Esau les avaient chassés; 9. 1, pour chasser de leurs terres des nations ; הַּהַרְשׁ וּבְרָשׁ וּבִרְ שׁי בִּירַ וּשׁי בִּירַ וּשׁי בִּירַ וּשׁי בִּירַ בּירַ וּשׁי בִּירַ בּירַ וּשׁי בִּירַ בּירַ בּיבְּיבּי בּירַ בּירַ בּירַ בּירַ בּירַ בּירַ בּירַ בּירַ בּירַ בּיבּיבּ בּירַ בּירַ בּירַ בּיבּיבּ בּירַ בּירַ בּירַ בּירַ בּירַ בּירַ בּירַ בּירַ בּיבּיבְיבּי בּירַ בּיבּיבּיבּ בּירַ בּיבּיבּי בּירַ בּיבּיבּיבּ בּירַ בּיבּיבּי בּיבּיבּי בּיבּיבּיבּי בּיבּיבּיבּי בּיבּיבּיבּי בּיבּיבּיבּי בּיבּיבּיבּי בּיבּיבּיבּי בּיבּיבּיבּי בּיבּיבּיבּי בּיבּיבּיבּיבּי בּיבּיבּיבּי בּיבּיבּיבּי Prov. 30. 23, et une servante qui chasse (supplante) sa maitresse.

Niph. pass. du Kal 2º. Etre chassé de ses possessions ; en génér. être ré-,duit à la misère : פַרְהַנְּרֵשׁ Gen. 45.11, de peur que tu ne sois réduit à la misère (ou que tu ne périsses); וּמַרְאָוּרָשׁ יְנַנַבְּחִי Prov. 30. 9, de peur que je ne tombe dans la misère et que je ne vole

(v. ซ่ำา).

Pi. 1º Consumer, ronger: רַיַרָשׁ חַשָּלַצֵּל Deut. 28. 42, les insectes, ou les sauterelles, rongeront, consumeront (les arbres et les fruits). V. צַלְצֵל.—2º Rendre pauvre, dépouiller : דַּלְנָרְנַשֵּׁט מְרָאֶחֶם למי Jug. 14.15, est-ce que vous nous avez conviés pour nous dépouiller (à moins que ce ne soit une autre forme de l'inf. du Kal)?

Hiph. הוריש 1° Faire entrer en pos-- session : אַת אֲשֶׁר רוֹרְישְׁהְ כְּמוֹשׁ Jug. 11. 24, ce que Chamos (ton Dieu) te fait posséder (te donne); יְחוֹרִישֵׁוֹרָ עֵוֹטָת נְעוֹרָר Job 13. 26, et que tu me comptes, m'imputes, les péchés de ma jeunesse; יחורשהם לבניכם Esdr. 9. 12, et pour que vous les laissiez en héritage à vos enfants. — 2° Comme Kal 1°: וַזַרעוֹ יוֹרְשֵׁנָח séderont; יְחוֹרְשָׁהֶם אֵת־הָעִיר Jos. 8. 7, et emparez-vous de la ville, ou expulsez les habitants de la ville; נַיּלְנָשׁ אֶרִי־חָתָר Jug. 1. 19, il occupa la montagne. — 3° Comme Kal 2°. Déposséder, chasser, ruiner, détruire : פָּרַראוֹיִם גּוֹיִם מְּמָנֵיך Exod. 34.24, car je chasserai les nations de devant toi ; יְחוֹרַשְׁהָם אֶת־כָּל־ישְׁבֵּי הָאֶרֶץ Nomb. 33. 52, chassez tous les habitants du pays (devant vous); d'autres traduisent : exterminez ; פָבְטָנוֹ יִרְטֵנוּ אֵל Job 20. 15, Dieu (expulsera) arrachera de ses entrailles (les biens qu'il a dévores); יַר מוֹרִישׁ וּמֵעַשִׁיר I Sam. 2. 7, Dieu rend pauvre et rend riche (v. Niph.); אַכָּיָבּר וְאוֹרְשָׁשׁ Nomb. 14. 12, je les frapperai de peste et je les exterminerai.

יֵרְשָׁה הַ f. Conquête, possession : יְרָשֶׁה שַׁצִּיר אֹּרְבֶּיר Nomb. 24. 18, Seir deviendra la possession de ses ennemis.

קיי f. Possession, héritage: כָּיבּי f. Possession, héritage: בְּיבָּיִי לְצְּעָּיוֹי נְרַוְהִיּרְ Deut. 2. 5, car j'ai donné (le mont Seīr) pour possession à Esaŭ; בְּיבָּי לְיבָיי לְיבִי לְצִיי לְצִי לְיבִי לְצִיי לְּיי לְצִיי לְצִיי לְצִיי לְצִיי לְצִיי לְצִיי לְצִיי לְבְּיי לְּיי לְבְּיי לְבְּיי לְּבְּיי לְבְּיי לְבְיי לְבְיי לְבְּיי לְבְיי לְבְיי לְבְיי לְבְּיי לְבְּיי לְבְייִי לְבְּיי לְבְּיי לְבְּיי לְּבְּיי לְּבְּיי לְבְּייי לְבְּיי לְבְּייי לְבְּיי לְבְּייי לְבְּיי לְבְּיי לְבְּיי לְבְּייי לְבְּייי לְבְּיי לְבְּייי לְבְּייי לְבְּייי לְבְי

(نغَنُول A) زَهِٰلُولُ

שְׁמָאֵל (que Dieu fait, crée) n. pr. m. I Chr. 4.36.

יְשִׁים (v. שׁוּם) Poser, placer: יָאָישְׂמָּק Jug. 12. 3, cheth., je mettrai; בַּיִּרְיטָּן Gen. 50. 26, on le mit dans un cercueil (v. שׁוּם Hoph.).

ישְׂרָאֵל n. pr. Israel, nom donné à Jacob; de אַל, il a lutté contre un être divin, un ange, Gen. 32. 29; passé à ses descendants, le peuple d'Israel; יאַפּיצָם בּיִשְׂרָאֵל Gen. 49. 7, je les disperserai dans Israel; אֶרֶץ יִּשְׂרָאֵל I Sam. 13. 19, la terre d'Israel, la Palestine; מָלְכֵר יִשְרָאֵל les rois d'Israel, ceux des dix tribus après la division du royaume, opposé à מַלְכֵר יִחוּרָה qui régnaient sur Juda et Benjamin; après l'exil de Babylone, Israel est redevenu le nom de toute la nation, sans distinction de tribu, II Chr. 12. 1, 23. 2. — Nom de peuple : דַּיִּשְׂרָאֵלִי II Sam. 17. 25, (Jethra) d'Israel, ou l'Israelite; באָשָׁרו הַיִּשְׂרָאֵלִית Lév. 24. 11, la femme israélite.

יְשִׁשֹׁכְר: (Dieu a récompensé) n. pr. Issachar, cinquième fils de Jacob et de Léa, Gen. 30. 18; le second w n'est pas prononcé.

שלי. Suivi de makkeph, souvent לְּתַּקְּהֵרֶל 1° Subst. La chose, le bien : לְּתַּקְּהַרֶּל אַתְּבֵּר מֵשׁ Prov. 8. 21, pour accorder du bien, de la richesse, à ceux qui m'aiment. — 2º Il remplace le verbe subst. être, il est, il y a, opposé à אַרָן, אַיִן il n'est pas; מיַט מַי בּיִבְּים מַינִים Gen. 28. 16, l'Eternel est en ce lieu-ci ; דַיַּיָשׁ אָּת־לְּבָבָך רשיר II Rois 10. 15, y a-t-il de la sincérité dans ton cœur? (as-tu le cœur bien disposé à mon égard!); ניאֹפֵר יְהוֹינֵיָב שלים שלים 10.45, Jonadab repondit: Certes, il y a (que oui); suivi d'un plur.: בַּשֹׁר אַר־עַבְרֵיך חַכְּאָים אַנְשִׁים II Rois 2. 16, il y a entre tes serviteurs cinquante hommes; יש און און ביש און II Chr. 16. 9, il y aura des guerres contre toi; יְיֵשׁ אַשֵּׁר אֹפִרִים Neh. 5.2, il y en avait qui disaient; וְיַשׁ אֲשֶׁר יִדְּרֶה הֶעָּנֶן Nomb. 9. 20, (il y avait des temps, c.-à-d.) quelquefois la nuée restait; ישרלי Gen. 33. 9, il est à moi, j'ai ; קיש לכם אַרו Gen. 43. 7, avezvous un frère ? יכל־רָשׁ־לוֹי 39. 4, et tout ce qu'il avait; avec un part.: יַשׁ פְּקָנֵר Prov. 11. 24, il y en a qui prodiguent, qui donnent (tel donne); אַם־רַשׁ לֹּטָרוּ ບສຸໜຸ່ວ Jér. 5. 1, s'il y en a un qui agisse selon la justice; avec le pron. pers.: אם־רַשָּׁהְ מּוֹשִׁיב Jug. 6. 36, si tu sauves; אם־רַשָּׁכֵם לשִׁים Gen. 24. 49, si vous faites; אַשֶּׁר רְשָׁעֹ Deut. 29. 14, celui qui est ici.

בְשֵׁילָ (fut. בַשֵּׁיבַ, inf. בִישׁיַד, const. בְשָׁילָ, imper. שַׁב, השֵשׁן) 1° S'asseoir, être assis: קים-נא שָׁבֶּח Gen. 27. 19, lève-toi et mets-toi sur ton séant; רָשָׁבָּק לְבָפָא Ps. 9. 5, tu t'es assis sur le trône; וַרָּשָׁבוּ אָחוֹ לָאָרֵץ Job 2. 13, ils demeurerent avec lui assis sur la terre; ממשב הל Gen, 21. 16, elle s'assit; avec ב: ילום ישַׁב בְּשָׁעַר־סְוֹם Gen. 19. 1, Loth était assis à la porte de Sodome; avec אָצ : ושלמה ישב על-פפא היד אביו I Rois 2. 12, et Salomon était assis sur (occupa) le trône de David , son père ; וַיֵּשֶׁב תַּשֶּלֶה צל חַלָּחָם לַאַכוֹל I Sam. 20. 24, (keri אַל I Sam. 20. 24) le roi se mit au repas (à table) pour manger; sans prépos.: ישֶׁב חַבּרָבִים Ps. 80. 2, (toi) qui es assis sur les chérubins, sur un trône porté par les chérubins; בי שׁמַח יַשׁבוּ כְסָאוֹת Ps. 122. 5, car là ils étaient assis sur des trônes;

selon d'autres: des trônes étaient places; אָקראָל יושב הוועות ישראל 22. 4, et tu es le saint, tu résides entre les louanges d'Israel, ou zight u résides, tu règnes éternellement, toi qui es la gloire, l'objet des louanges d'Israel; בְּיִּסְתֵּרִים 17. 12, (le jeune lion) qui est assis (guette) dans des lieux cachés. – 2º Habiter, demeurer, rester: אַכְרַם ישׁב באָרץ־תְנַען Gen. 13. 12, Abram demeura dans la terre de Chanaan ; יַּבְשָּׁבוּי בַּקְרֵשׁ יַמִים רַבִּים Deut. 1. 46, vous demeurates longtemps à Kadès; אַלָּכִר אֵלָשָׁב ער שובה Jug. 6. 18, je resterai jusqu'a ton retour ; ישָׁבִּים תָּנֶבֶע מְּנְיָמָן I Sam. 13. 16, (Saul et ses soldats) occupaient, ou étaient campés à, Geba-Benjamin; צל־מַח אַנַחְנוּ ישִׁבִּים Jér. 8. 14, pourquoi demeurons-nous assis, c.-à-d. oisifs, inactifs? וַעָם־רָשָׁעָרם לֹא אֲשֶׁב Ps. 26. 4, et je ne m'asseyerai point avec les impies (je ne les fréquenterai pas); ⊐ילַיב אַרַל וּפְקַמָּת Gen. 4. 20, qui demeure dans une tente (et auprès) d'un troupeau, c.-à-d. qui est pasteur. — 3° Etre habité : לֹא־חֲשֵׁב לְּנֵצָה Is. 13. 20, (Babylone) ne sera plus jamais habitée (ou actif: elle ne durera pas); אָרֶץ פְלֵּחָה וַלאַ הַשָּׁב Jér. 17. 6, une terre (salée) stérile, et qui ne peut pas être habitée, inhabitable.

Niph. Etre habité: אָרֶץ טְשָׁבֶּח Exod. 16. 35, un pays habité; שְׁבָּח מִיִּבְּח בִּיִּבּח בַּיִּבּח בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיבּים בּיבים ביבים ביבים

Pi. স্থা Placer, établir: প্রাণ্ড প্রাণ্ড মুক্ত Placer, établir: ক্রম্ Ez. 28. 4, ils érigeront leurs palais chez toi, c.-à-d. sur ta terre; selon d'autres, ils y établiront les parcs de leurs troupeaux.

Hiph. אוֹשִׁיב. 1° Faire asseoir, placer: לְּהוֹשִׁיב עִּם־תְּיִבְּיִם I Sam. 2. 8, pour (le) faire asseoir entre les nobles; וְהְשִׁיבוּ אֲהֹיב אַרְיַבְּיִה וְרִאָּשׁ הְשָׁב I Rois 21. 9, et placez Naboth à la tête (ou : entre les premiers) du peuple. — 2° Faire habiter: מִּשִּׁיב רְיִהִיִּה בַּיְהָּה Ps. 68. 7, (Dieu) fait habiter, conduit dans la

maison, ceux qui étaient abandonnés, c.-à-d. il les entoure d'une famille (v. le même exemple à מוֹשָׁיבִר צָקֶרָת; (יָחִיד מּ חַבְּיִת 113. 9, il fait habiter celle qui était stérile dans une famille, c.-à-d. il lui donne une famille, des enfants; avec בְּמֵיטֵב וָשָּׁרֶץ חוֹשֵׁב אֶרדאָבִיף Gen. 47. 6, fais demeurer ton père dans la meilleure contrée du pays. — 3º Faire demeurer avec soi, épouser : הַשִּׁרַבוּ נָשִׁרַם בּבְרִיּוֹת Esdr. 10. 10, vous avez épousé des lemmes étrangères. — 4° Etablir des habitants dans un pays, peupler : יְרוֹישֵׁבְהִי אַר־הָזְעָרִים Ez. 36. 33, lorsque j'aurai repeuplé les villes ; יַּצַרִים נְשַׁשּוֹת ווישיבו Is. 54. 3, ils peupleront les villes désertes.

Hoph. 1° Étre établi : רְּשִּׁבֶּהֶם לְבַּרְּכָם Is. 5. 8, et qu'on vous aura laissé seuls habiter sur la terre. — 2° Étre habité : אָמָר לְּרִרּשָּׁלֵם מִּישָׁב 44. 26, qui dit de Jérusalem : Elle sera habitée.

* Hithp.: יְבְּיְבְּׁבֵּר לְבוֹי הְרַלְמִהי Aboth, un homme dont l'esprit se repose dans son étude, qui étudie avec calme, avec réflexion.

בּאָכ (siège du père) n. pr. m. I Chr. 24, 13.

רְשְׁבֵּר (qui loue) n. pr. m. I Chr. 4. 17.

לְחָכּי לְחָכּ n. pr. Jasubi Lahem, fils de Sela, I Chr. 4. 22; d'autres le rapportent à ceux qui précèdent: qui retournèrent à Lehem (pour Bethlehem).

בוב בוב (il demeure à Nob) n. pr.

Jesbi Benob; de la race de Rapha, וו Sam. 21. 16 (keri ישׁבֶרי).

ישָׁרָעִם (qui réside dans, ou à la tête 'du peuple) n. pr. 1º Jasabeam, fils de Hacamoni, chef des commandants, I Chr. 11. 11 (le meme qui, II Sam. 23. 8; porte le nom de רְשָׁב בַּשֶּׁבֶּה). — 2º I Chr. 27. 2.

P쿠백: (qui abandonne) n pr. Jesbak, fils d'Abraham et de Ketura, Gen.

ישְׁבְּקשׁׁה n. pr. m. I Chr. 25.4.

ישָׁר. Inusité, rac. de ישָׁ et de ישָׁיה. (qui revient) n. pr. 1º Jasub, fils d'Issachar, Nomb. 26. 24. — 2º Jasub, fils de Bani, Esdr. 10. 29; nom palron., יַשָּבִר Nomb. 26. 24.

ישׁוָה (égal) n. pr. Jeswah, fils d'Aser, Gen. 46. 17.

וְשְׁוִי (égal) n. pr. 1° Jeswi, fils d'Aser, Gen. 46. 17. — 2º Jeswi, fils de Saul, I Sam. 14. 49.

ישׁוֹחָיָה (que Dieu courbe) n. pr. m. I Chr. 4. 36.

שוע n. pr. 1º Josué (v. רָהוֹשׁוּעַ, Néh. 8. 17. — 2º Jesua, fils de Jozadak, prêtre, Esdr. 3.3.—Et plusieurs autres (Chr., Esdr. et Néh.).

ישועה f. (rac. ישועה, avec n parag. רשונעחר). Secours , delivrance , salut , victoire: יראו אחדיטועה בי Exod. 14. 13, et voyez le secours (qui nous viendra) de Dieu ; וּכְצָב עָבְרָח רְשָׁעָּחָר Job 30. 15, mon bonheur (salut) a passé comme un nuage : אַשֵּׁר עַשָּׁת הַיְשׁוּעָת הַאָּרוֹלָה הַזֹּאַת I Sam. 14. 45, qui a remporte cette grande victoire ; ישוּצַח יַשׁית חוֹמוֹת וָחֵל Is. 26. 1, il défend, protège, les murs et le boulevard, ou : le secours qu'il envoie est comme une muraille et un boulevard; ישוּשׁת בַּל־נַצַטֵּח־אֶרֶץ 26, 18, (la promesse) du secours ne s'est pas encore accomplie sur la terre; ou: nous n'avons pas produit, apporté, le secours, la delivrance sur la terre.

Mich. 6. 14, et la confu- 19. 7, et la terre fut désolée (épou-

sion sera au milieu de toi, ou fut. de חחש pour קשמון: il te courbera, te confondra, dans ton cœur. Targg.: (ce que tu mangeras) produira une maladie dans tes entrailles.

שׁלֵי seulem. Hiph. Etendre, tendre: לָבַר מַאֲשֶׁר יוֹשִׁיט־לוּ חַעֲּלֶהְ Esth. 4. 11, excepté celui vers lequel le roi étend (son sceptre) ; ניוֹשֵׁט חַמֵּלָה 5. 2, et le roi étendit (son sceptre) vers Esther.

ישי (le vivant, le fort) n. pr. Isai ou Jesse, pere de David, בּן־יַשֵׁר fils d'Isaï, pour: David, I Sam. 20. 27: ירצא חטר קאַוַע רְשֵׁר Is. 11. 1, il sortira un rejeton du tronc d'Isai (le messie sera un descendant de David).

ישיבה f. École, séminaire, Aboth.

וֹשִׁייִ (Dieu le fait devenir vieux) n. pr. m. 1° I Chr. 7. 3. — 2° Esdr. 10. 31.

וֹשְׁיָהוֹ (meme signif.) n. pr. m. I Chr. 12. 6.

יִשִּׁימוֹן m. (rac. יָשֵׁם, v. שָׁבָּם). Solitude, desert ; רַל רְשָׁמרן Deut. 32. 10, le hurlement (l'horreur) du désert; 'בישימון דַּרָךְ Ps. 107. 4, dans la solitude du chemin (dans un chemin désert).

ישימות pl. f. Desolation, ruine: ישׁימוֹח שַלֵּימוֹ Ps. 55. 16, cheth., la ruine sur eux (keri יַשֵּׁר מָנֵח, de נָשֵׁא, que la mort les surprenne); בית חַיִּשׁמוֹת Jos. 13. 20, n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Ruben.

יַשִּׁישׁ, m. (rac. בָּשׁשׁ, v. בָּע, dont l'existence se prolonge). Vieillard : בַּישַׁישַׁים קבְּמָח Job 12. 12, la sagesse est dans les vicillards; אַם־טַב גַם־רָשָׁרשׁ בָּט 15. 10, des hommes aux cheveux blancs, des vieillards, sont aussi parmi nous; II Chr. 36. 47, ירָשֵׁשׁ אַ

ישישי! (vieillard ou fils de vieillard) n. pr. m. I Chr. 5. 14.

סשי, (seulem. fut., meme signif. que יָהָאֶדֶפָת לֹא : Etre désert , dévasté (שַׁבַּם שמה Gen. 47. 19, et que la terre ne de-תַּשֶׁם אָרֶץ ; m. (rac. רַשֵּׁה). Honte, confusion : meure déserte, en friche ; בַּהַשָּׁם אָרֶץ Ez.

vantée); וְתַבְּמוֹת הִישֵׁמְה Ez. 6. 6, les hauts lieux seront déserts, détruits.

እርም! n. pr. m. I Chr. 4. 3.

לשְּקְעָאל (Dieu a exauce) n. pr. 1º Ismael, fils d'Abraham et d'Agar, souche de beaucoup de peuples arabes; n. patron. רָשִׁמְעַאלִר Ismaelite, I Chr. 2. 17. — 2º Ismael, fils de Nathanias, assassin de Gedalias, Jér. 40 et 41.— 3º Plusieurs autres, Chr. ct Esdr.

ישבעיה (Dieu l'exauce) n. pr. m. I Chr. 12. 4.

ישׁבַעִיהוּ (même signif.) n. pr. m. I Chr. 27. 19.

ישְׁמְרֵי (Dieu le garde) n. pr. m. I Chr. 8, 18.

פְלִישׁוֹן (fut. יִישֵׁן, inf. יְשֵׁן, (לִישׁוֹן) בשוקר או : Etre las, s'endormir, dormir ישית לי Job 3. 13, je dormirais, je serais en repos; וייישון ויחלם שונית Gen. 41. 5. il se rendormit et il eut un second songe; וְרָשָׁטי שְׁיַתַדְעוֹלָם וְלֹא רָקִרצוּ Jer. 51. 39, asin qu'ils dorment d'un sommeil éternel, et qu'ils ne se réveillent plus; עובה לַמַּח הישׁן אַלנִי Ps. 44. 24, reveilletoi, o Seigneur! pourquoi dors-tu? (n'agis-tu pas?), was a sur maniferenti

. Niph.: Perdre sa sève ; être vieux , invétéré : יָאַכַלְהַם רָשָׁן נּשָׁבָ Lév. 26. 10, vous mangerez du blé vieux. מַשֵּׁר adj. Récolté l'année précédente; part. récolté depuis plus d'une année : צַרַעֵּר ראא בישטר דעא 13. 11, c'est une lèpre très inveteree ; יְמשׁלְתְּם Deut. 4. 25, et t'aider (de te venger toi-même). que vous aurez demeuré depuis longtemps dans le pays.

anciens ; שׁעֵּר תַּישָׁנָה Neh. 3. 6, la vieille Ps. 80. 8, et nous serons sauvés.

ישׁן m. part. et adj. (pl. const. ישׁן, וְשִׁנָת . Dormant : יָשֵׁר, v. יְשֵׁלָח.

פינטן אַדני Ps. 78, 65, alors le Seigneur se réveilla comme s'il avait dormi (comme quelqu'un qui s'éveille d'un profond sommeil); ואַמָּחָדְּ רְשֵׁינָח I Rois 3. 20, et (moi) ta servante, j'étais dormant (je dormais).

ישׁרְ n. pr. m. II Sam. 23. 32.

ישְׁכָּה (la vieille, l'ancienne) n. pr. Jesana, ville de la tribu de Juda, II Chr. 13. 19.

שׁרַע (Kal inusité, v. שׁרָע Hiph. רוֹיִשִׁיב, ful. רוֹיִשִׁיב, aussi יוֹשִׁיב, apoc. רוֹטֵיל. Aider, sauver, delivrer : רוֹטֵיל יפל-רודמר Ps. 7. 2, sauve-moi de mes persécuteurs ; וּמָבֶּל-צֵרוֹחֵיו חוֹשִׁיעוֹ 34. 7, il l'a sauvé de toutes ses souffrances, afflictions; מַרָּיוֹשִׁיעוּם מְיַר שׁמֵרְחָם Jug. 2. 16, ils les délivrèrent des mains de leurs pillards, c.-a-d. de leurs oppresseurs qui les dépouillaient; יְהוֹשֵׁעָהַ אַת־יַשְׁרָאַל מבה מדרך 6. 14, tu délivreras Israel de la puissance des Madianites ; אַל לאַ רוֹטָירַעַי Is. 45. 20, un dicu qui ne peut sauver; וַיִּקִם משָׁח וַיּוֹשִׁעָן Exod. 2. 17, Moïse se leva et les aida, les défendit; avec >: יהושיעה לני Jos. 10. 6, viens a notre secours; יְהוֹשֵׁלְחִי לְצֹאִנִי Ez. 84. 22, je viendrai au secours de mes brebis. — לחושרע אַחבֶם Deut. 20. 4, pour vous assister (vous faire vaincre vos ennemis); ידר חוישרערו פלי Jug. 7. 2, ma main m'a aidé (je ne dois la victoire qu'à mes ירושע ידה לה ; I Sam. 25. 26, (Dieu a empêché) ta main de

אוווי וְנוֹשֵׁינְהָם מָאִיבֵיבָם Nomb. וְנוֹשֵׁינְהָם מָאִיבִיבָם 210. 9, vous serez délivrés de vos en-ישָׁן m. adj. (fém. רָשָׁנָה וּשָׁלַה וּשָׁל בּרָב־חָיִל (Vieux (v. nemis; אֵין חַפֶּלָה וּשָׁל בּרָב־חָיִל Ps. 33. ישׁרְ אִייּטּרְ Niph.): אַרְישׁרְ Lev. 25. 22, 16, le roi n'est pas sauve (n'est pas vicvous mangerez les anciens fruits, ceux torieux) par le grand nombre de ses de l'année précédente ; תֵּינֶשׁיִם זְּם־יְשָׁיִים Is. 45. 17, Cant. 7. 14, (les fruits) nouveaux et Israel est sauvé par l'Éternel ; וְנִישַׁעָּרו

ישׁע et ישׁע m. (avec suff. יָשׁע). Délivrance, secours, bonheur, salut: אַרְאָנוּ בְּרָטֵוּע אַלּחִים Ps. 50. 23, je lui ישׁר בּשִּענל I Sam. 26. 7, Saul étant cou- montrerai le salut de Dieu ; יָבָּאַרָ che, dormant dans le camp (ou der- עפון Hab. 3. 13, tu es sorti (pour venir) rière la barricade de chariots); מַכֵּק au secours de ton peuple; avec l'acc. comme un verbe: מְשֵׁר צָּיִדְ בְּּשִׁר אָבּר בְּשִׁר אָבּר בְּשִׁר אָבּר בְּשִׁר אָבּר בְּשִׁר אָבּר בּשִׁר אַבּר בּשִׁר אַבּר בּשִׁר אַבּר בְשַׁר Ps. 18. 47, Dieu de mon salut; אַבּרוּר שָּבְּר יְשֵׁר Job 5. 11, et ceux qui étaient tristes, abattus, s'élèveront dans le bonheur, ou par le secours (de Dieu); Ps. 132. 16, je revétirai ses prêtres (comme d'un habit) de salut, de triomphe; בְּבַרַר בָשָׁר Is. 61. 10, (il m'a revétu) des vêtements de salut.

ישָׁיִי.' (vainqueur) n. pr. m. I Chr. 2. 3. — 2° 5. 24. — 3° 4. 20.

ישַׁעְיָה n. pr. m. 1° I Chr. 3. 21. — 2° Esdr. 8, 7. — 3° 8. 19. — 4° Néh. 11. 7.

ישׁעיִהוּ (salut de Dieu) n. pr. 1° Jesaias, fils d'Amos, le prophète Isaī, Is. 1. 1. — 2° I Chr. 25. 3. — 3° 26. 25.

יְשְׁלָה וּ יְשְׁלָה Une des pierres qui ornaient le pectoral du grand prêtre (le jaspe? le béryl?), Exod. 28. 20, Ez. 28. 13.

רְּשְׁכָּהְ (le chauve?) n. pr. m. I Chr. 8. 16.

기후박: n. pr. m. I Chr. 8. 22.

ישַׁר (fut. יִשְׁר, une fois יָשָׁר, v. אַשָּׁר, v. אַשָּׁר, 1º Etre droit, marcher droit: וַיַּשַׁרְנָת תַּבְּרוֹת בַּבֵּרָה I Sam. 6. 12, les vaches marchèrent tout droit dans le chemin (sans se détourner), elles prirent le chemin droit; יְשֵׁר בְּעֵרנִי il est droit, bon à mes yeux, c.-à-d. il me convient, il me plait; לַצַשׁוֹת בָּצִינֵי דַיּוֹצֵי לַצַשׁוֹת בָּצִינַי בַּיּינַי בַיּוֹצֵי בַּ Jér. 18. 4, comme il plut au potier de (le) faire ; בּריִנִיא יָשְׁרָח בְעֵינָי Jug. 14. 3, car elle m'a plu; אולר יישר בעיני האלקרם Nomb. 23. 27, peut-être plaira-t-il à Dieu. — 2º Etre calme : לא־רַשׁרַת נַפְשׁוֹ בּוֹ Hab. 2. 4, son ame n'est pas calme, tranquille en lui, ou elle n'est pas droite.

Pi. 1º Faire, rendre droit: חַמְרַשְּׁרִים Prov. 9. 15, qui vont droit leur chemin, ou dans une voie droite; יְאִרשׁ - 15. 21, l'homme intelligent règle tous ses pas, marche dans la bonne voie; בַּרְעָּי דַּרְעָּי 11.5, la justice de l'homme simple rendra sa voie droite (heureuse); יישׁרֵם לְמַשָּׁוּד (heureuse); אין דוֹישְּׁרֵם (les eaux), les fit couler droitement sous terre, vers l'occident; יְשׁרַבּיּר עָּבְּרִיּר (le tonnerre) Job 37.3, il dirige (le tonnerre) sous tout le ciel; יְשַּׁרַבְּי אַרַשְּׁרַי בֹּל יִבְּירָבִי אַרַבּיר בֹל יִבְּירָבִי אַרַבּיר בֹל יִבְּירְבִי אַרַבּיר בֹל יִבְּירָבִי Ps. 13, et j'aplanirai tous les chemins devant lui. — 2° Trouver droit, juste: ps. 119. 128, tous les commandements (de Dieu) je les trouve tous justes.

Pou. part. passif: מְיִשְׁר פַל־חַשְּׁחְתָּּה I Rois 6. 35, (de l'or) ajusté sur ce qui était sculpté (sur les sculptures).

Hiph. רַיְשֵׁר פֿרָי בַּרְבָּהְ: תּוֹשִׁר Ps. 5. 9, aplanis devant moi le chemin qui conduit à toi; יְמַשְׁר Prov. 4. 25, et que tes paupières prennent un chemin droit devant toi, qu'elles regardent droit, ou: que tes regards se dirigent vers le chemin droit.

יָשֶׁר , const. יְשֶׁרִים, const. יְשֶׁרַ, fėm. יְשָׁרָח, plur. יְשָׁרָח). Droit, juste, agréable, égal (uni); subst. équité: וֹרֵגְלֵיחֵם רֵגֵל יְשָׁרַת Ez. 1.7, et leurs pieds étaient droits ; יִינָשֶׁר חָעֵנֵירִחִי Job 33. 27, j'ai été pervers, exact. j'ai rendu courbé ce qui était droit; דַּיָּלָשָׁר בְּעֵינֵי רֵי Deut. 12. 25, ce qui est juste, agréable, aux yeux du Seigneur ; אישׁ תַּם וְיָטָשׁר Job 1. 8, un homme simple et droit (probe); Ps. 7. 11, les hommes au cœur droit; מַפֶּר דְינְשָׁר II Sam. 1. 18, le livre du juste (pour des justes), ou : livre de la valeur, livre qui célèbre les hommes intègres ou les héros; selon d'autres: le livre du juste, de Moise, le Pentateuque; עשורם בַּאָמֵר וְיִשֶׁר Ps. 111. 8, ils sont faits selon la vérité et l'équité, la justice; de Dieu: צַּהַים וְרָשֵׁר Deut. 32. 4, il est juste et droit, rempli de droiture ; בַּרֶבֶה רָשָׁר Jér. 31.9, par un chemin bien égal; יִישַׁרָים עמוֹ Dan. 11.17, et les braves sont avec lui, ou : il montre la bonne foi, il annonce la réconciliation, la paix.

רְיֵי (probité) n. pr. Jesser, fils de Chaleb, I Chr. 2. 18.

לשר "m. Droiture, probité, charité: אָרְחִיח ישֶׁר Prov. 2. 13, les voics de la droiture; אָרְחִיח 11. 24, qui se retire de la charité (qui ne l'exerce pas); selon d'autres: qui épargne plus qu'il n'est juste (outre mesure); לְנִאָּרִ לְּצָּבְרָ Job 33. 23, pour présenter, pour dire à l'homme son devoir; דְּבִישֶׁר לְבָרָךְ (puire à l'homme son devoir; בּרִשֶּׁר לְבָרָךְ (puire à l'homme son devoir).

ישׁרְאֵלְה (droit devant Dieu) n. pr. m. I Chr. 25. 14.

יְשְׁרָה ou יְשְׁרָה f. Droiture : וּבְּיִשְׁרֵה I Rois 3. 6, et dans la droiture du cœur.

ח הְשְׁרוֹן n. pr. Jessurun, nom que les poëtes donnent au peuple d'Israel, Deut. 32. 15, Is. 44. 2. On le fait dériver soit de הָשֶׁר, soit de הָשֶׁר, le peuple juste, pieux; soit de אָשָר, le peuple aimé, ou heureux.

יששׁ Vieillard (v. יָשִישׁ).

רת chald. (v. I אין heb.) Indique l'acc. Avec le pron.: דְּר בַּיִנְיִי, רְיְחוֹן Dan. 3. 12, (ces hommes) que tu as placés (à la tête des affaires); "רְבָרֵהְ רַיְחוֹן Rituel, (que le roi de l'univers) les bénisse.

יְחַב יְּחָב chald. (ע. בְּיִחִיך héb.). S'asseoir, habiter: בְּחִירב Dan. 7. 9, et que l'Ancien des jours s'assit; דְּיִבְּיִרְיִבְּ Esdr. 4. 17, qui habitaient la Samarie. Aph.: יְרוֹיְבַב חִשּׁי בְּקרְיָת וִיי שִׁסְרָיִן Esdr. 4. 10, et qu'il a fait demeurer dans les villes de Samarie.

 קיבור פְּקְּינִי פְּקְינִי יְתְּדֵּע viendra la pierre angulaire (le roi), de lui le pieu (le prince, celui qui commande; Targg.: le Messie).

קלים הייף מלים לא Orphelin: תְּבְּנִין וְיָחוֹם לא Exod. 22. 21, vous n'opprimerez, vous n'affligerez, aucune veuve ni aucun orphelin; רְחֹמִים הָיִינִי וְצִין צָב Lam. 3, nous sommes devenus (comme) des orphelins, qui n'ont plus de père.

יחור (תור לירים מְרְעֵּרוּג m. Exploration: יחור לירים מְרְעֵרוּג יחור Job 39. 8, l'exploration des montagnes, c.-à-d. ce qu'il y découvre, est son pâturage (de אור), ou : l'abondance, la riche végétation des montagnes (de ירָיִר mais c'est bien plutôt le futur du verbe אור : il explore les montagnes, pour y trouver ses pâturages.

יְהִייֹ (la belle, la grande) n. pr. Jathir, ville de Juda, habitée par les prêtres, Jos. 21. 14.

יְהִיר chald. adj. Extraordinaire, supérieur, excellent: יְהִיה בְּהִיר Dan. 2. 31, et dont l'éclat était extraordinaire; 31, et dont l'éclat était extraordinaire; 5. 12, un esprit excellent, supérieur; הַהְּיְהָה 5. 14, et une sagesse extraordinaire. — 2° Adv. Extrêmement : יְהַהְיָה אַוֹח יַהִּירָה Dan. 3. 22, et comme la fournaise était extrêmement embrasée; יְהַהְיִּהָא יַהְּיִרָה 7. 7, extrêmement forte.

יְתְלֶה: (endroit élevé) n. pr. Jethlah, ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 42.

רְּטְהְי: (isolement) n. pr. m. I Chr. 46. 11.

יַרְנִיאֵל (que Dieu donne) n. pr. m. I Chr. 26. 2.

וֹחְלָּהְ (donné) n. pr. Jethnan, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 23.

יתר (Kal inusité, excepté le part., v. יהידי) Hiph. 1° Faire avoir (donner) l'abondance à quelqu'un: ווויתר בי לשיבה ביל מצטור בי אליורה ביל מצטור יון 30. פרויירור בי אליורה ביל מצטור יון 30. 9, l'Eternel ton Dieu te donnera l'abondance dans tous les travaux de tes mains (dans tout ce que tu entrepren-

dras). — 2° Faire rester, conserver, epargner: אָטָר הירור הַבְּרָר Exod. 10.15, (les fruits) que la grêle a laissés (épargnés); יוֹרְר בְּבֶּר הַבְּרָר 12. 10, faites qu'il n'en reste rien jusqu'au matin; הוֹר בְּבֵי הְבִּרְהָר Ps. 79. 11, conserve, epargne, les fils de la mort (destinés a mourir), ou : les fils de ceux qui sont morts (pour toi, qui sont morts martyrs). — 3° Avoir un avantage : בּרַהִּיהָר Gen. 49. 4, tu n'auras point d'avantage, de prééminence (sur tes frères); si ce n'est le Pou. pour הוֹר tu ne seras pas avantagé.

קֹתֵר adj. Supéricur, meilleur: יְתֵר Prov. 12. 26, le juste est meilleur, ou plus heureux, que le reste des hommes; selon d'autres: le juste profite, apprend de son prochain, de son ami; "תְּבֶּלֶת נְּיִבֶּלֶת Rituel, une compassion grande et profitable, ou excessive.

אַרָּרָים לָּתִרם 1° Corde: יְּתָרִים לַּתִּרם 16. 7, des cordes encore humides (fraiches); איָרָר Ps. 11. 2, ils ont dirigé, ou préparé, leur flèche sur la corde; מַרִירְרִי מָתַּח Job 30. 11, car il a ôté mon frein, par lequel je les avais domptés, ou : il a fait relâcher la corde de mon arc, il m'a affaibli; בּעֹי רְיִרְים בָּעֹי Job 4. 21, leur corde s'est déchirée, leur force s'est brisée; selon d'autres: leur reste, ceux qui étaient restés de leur race sont emportés (v. 2°).

. 2º Le restant, le reste : וַכֹל יַחֵר חָעָם

Jug. 7. 6, mais tout le reste du peuple; וְיְרֶדְר דְּבְרֵי שְׁלֹכִית I Rois 11. 41, tout le reste des actions (de l'histoire) de Salomon; נְיָרֶר דָשִּרְבָּד Joel 1. 14, le reste de la sauterelle, c.-à-d. ce qu'elle avait laissé.

3° Abondance: וְרְתְּרֶם אֶכְלָּת אֵשׁ Job 22. 19, et le feu a dévoré leur abondance.

4° Supériorité, préférence: רֶתֶר שָּׁרְּ Gen. 49.3, (tu devais avoir) la préférence en dignité, la préférence en puissance (être prêtre et roi); selon d'autres, adj.: tu devais être le préféré, etc. (le sens est le même); לֹאָר; (le langage de la noblesse) les paroles nobles, graves, ne conviennent pas au vil, à l'insensé.

5° Adv.: נְתְּבֶּל־יְנֶעָה Dan. 8. 9, elle s'agrandit extrêmement; יְּבָשָׁלֵם עַל־יָרָד, Ps. 31. 24, il rend abondamment ce qu'il mérite à l'orgueilleux, ou subst.: il punit l'arrogance du superbe.

קר, n. pr. 1° Jether, fils de Gédéon, Jug. 8. 20. — 2° Jether, pour ידיר, beau-père de Moise, Exod. 4. 18. — 3° Plusieurs autres, Chr., Rois, Esdr. — Nom patron. ידיר II Sam. 23. 28.

יְחְיָת f. Épargne, richesse, trésor (v. יְרָיֵר): וּהָיֵת אָבָרוּ Is. 15.7, l'épargne qu'il a faite, le trésor qu'il a amassé; בְּרִיג עָשָׂת אָבָרוּ Jér. 48. 36, le bien, le trésor amassé, est perdu (p.תְּבָּיָת).

וֹחְרֵי n. pr. Jethro, beau-père de Moïse, Exod. 3. 1, 4. 18.

בְּרָעָם! (abondance du peuple) n. pr. Jethream, fils du roi David, II Sam. 3.3.

n. pr. Le prince Jetheth, descendant d'Esau, Gen. 36. 40.

בּרְב, caph, אָב onzieme lettre de l'alphabet, signific comme chiffre: 20 (v. אָבּ פַרְב, signific comme chiffre: 20 (v. אַבּ פַרְב, signific comme chiffre: 20 (v. אַבּ פַר פַר פַר פַר פּר אַב פּר פּר פּרַב, בּר אַבּ פַר פּרָב, des trésors; אָנְיִר פּרָב, const. יְבָל אַבְּ רָבָל אַבְּרָב, des trésors; אָנָיִר פּרָב, const. יְבַל אַבְרָב, פֿר פּרָב, calomnier; avec יְבָל פּרָב, יְבָי פַּרָר, יִבָּי פַר פַרָּב, פַר פּרָב, יְבָי פַר פַר פָרָב, יְבָי פַר פַר פָרָב, פּרָב, יִבְיּבָר, יִבְיַב, פַר פַרָב, יִבָּר פַרָב, יִבְּיַב פַר פַרָב, יִבְיַב et פַרַב, יִבְיַב casque.

? (ou devant les monosyllabes et devant les pronoms souvent > Particule d'un usage très fréquent; il exprime : 1º Une ressemblance, conformité en rapport de la grandeur, figure, du temps, sort, etc.; ainsi, comme: מַכַּם מַנֵר יִדְיֵרֵת Nomb. 15. 15, comme vous, ainsi sera l'étranger (il aura le même droit que vous); וְחַיַח בָעָם בַּבֹּחָן Osée 4.9, il arrivera au prêtre (de la même manière) qu'au peuple; בַּמוֹנְר כָמוֹך בְּמִיּוֹר רַבְּשָּקְדּ I Rois 22. 4, moi, comme toi, mon peuple comme ton peuple (moi et mon peuple nous ferons ce que tu feras, toi et ton peuple) ; במוך תַּקַרְעֹהו Gen. 44. 18, tu es comme Pharaon (aussi puissant que lui); פַּכֹּחָר אַז וּכְכֹּחָר עָחַה Jos. 14. 11, je suis aussi vigoureux que j'étais alors, *littér* . comme ma vigueur (était) alors, telle ma vigueur (est) à présent; aussi בְּבֶּשְׁרִשׁים כֵּן יִרוּצוּן : כּוֹ שִׁנְ מָּבְיִשִׁים כַּן Joel 2. 4, et comme des cavaliers (ainsi) ils courront; ולא־תחבה בראשנה : ב -- וכ וכאחרוכת Dan. 11. 29, mais il ne sera pas la dernière fois comme la première fois; הַנְקָשׁ הָאָב וּכְנָקָשׁ הָבָּן לִר־חַנָּה Ez. 18. 4, l'ame du père comme l'ame du fils est à mioi; ב seul: וְרָיִרְיָם בָּאַלְרָיִם Gen. 3. 5, vous serez comme Dieu ; וְחַרַח בְּעַץ Ps. 1. 3, il sera comme un arbre; יבר חַנַּיְכְּר הַנַּיְלְּכָּח Jos. 10. 2, (grande) comme une des villes royales, c.-à-d. comme même la plus grande; וְכְּסָאוֹ Ps. 89. 37, et son trône sera devant moi comme le soleil (tant que le soleil existera, ou sera resplendissant comme le soleil); מְמַרְאֵּח אָּדָט Dan. 10. 18, (quelque chose, une apparition) comme une figure humaine; יוֹנָה Deut. 4. 32, si rien d'aussi grand, un aussi grand événement, est jamais arrivé; מִרְיָּטְּמַע מָּוֹאַר זֹיִנְ וֹאַ בְּעַבְּר וַ וְאַבְּיר בְּאַח מָאַלֶּח Is. 66. 8, qui a entendu une telle chose, qui a vu rien de semblable à ces choses-là? רַּיְנָיִם מְּלֹאִר Jug. 8. 8, il leur dit la même chose; Jug. 8. 8, il leur dit la même chose; לווֹ בְּעָר בָּיִר בְּעָר בְּעִּר בְּעָר בְּעָר בְּעִר בְּעָר בּעָר בְּעָר בְּעִר בְּעָר בְּעִר בְּעָר בְּעָר בְּעָר בְּעָר בְּעָר בְּעָר בְּעָר בְּעָר בְּעָר בְּעִר בְּעָר בְּעָר בְּעָר בְּעִר בְּעָר בְּעִר בְּעָר בְּעִר בְּעָר בְּעִר בְּעָר בְּעִר בְּעָר בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִר בְּעָר בְּעִר בְּעָר בְּעִר בְּעָר בְּעִים בְּעִבְּע בְּעִים בְּעִים בְּעִים בּעִים בּעִים בּער בְּעִים בּער בְּער בְּעִים בּער בּער בּער בּער בּער בּער בּער בְּער בְּער בְּער בְּעִים בּער בְּער בְּער בְעִים בְּער בְער בְּער בְער בְּער בְּער בְּער בְּער בְער בְּער בְער בְּער בְּער בְער בְּער בְּער בְּער ב

2º Après, d'après, à, de, selon: מדמותט Gen. 1. 26, à notre ressemblance ; בְּטֵּם בְּנוֹ חֵנוֹהְ 4. 17, (il appela la ville d'après le) du nom de son fils Henoch; בַּבְּשִׁפֵּט הָאָה Jos. 6.'15, selon (dans) le même ordre; קּבָבריֵיָד II Rois 1. 17, selon la parole de l'Éternel; אַרשׁ כִּלְבָבוֹ I Sam. 13. 14, (Dieu a choisi) un homme selon son cœur (qui lui platt). — 3° Comment, c.-à-d. de quelle manière: פעצמים בבטן חמלאח Eccl. 11. 5, de quelle manière (les os) le corps de l'enfant (se forme) dans les entrailles d'une femme grosse (à moins que z ne répète le commencement du verset : et de même que tu ignores la formation du corps, etc.); dans tous ces cas, les grammairiens le nomment בה הויפייון Caph qui exprime la ressemblance. — 4º סק בוְּשֵּׁרְעַגּוּר Caph de l'estimation, environ, a peu près : בָּאַרְבֶּע מָאוֹח אִישׁ I Rois 22. 6, environ quatre cents hommes; פַרֶרָהָ Nomb. 11.31, à peu près une journée de chemin; בְּעֲשֵׁר שָׁנִים Ruth 1. 4, environ dix ans; בתצרו הערלה Exod. 11. 4, vers le milieu de la nuit (sur le minuit). — אים הואָדם, הַעָּצָם בּם Caph de la réalité, de l'intensité, exprime une espèce de superlatif: très, le plus, au plus haut degré : פָאִרשׁ אַמֶּר Néh. 7. 2, (car il était) comme un homme fidèle, c.-à-d. aussi fidèle que possible ; וַיַּרָר תַּעָם מבתאנוים Nomb. 11. 1, et le peuple etait (se conduisait) comme ceux qui se plaignent peuvent le faire (le peuple murmurait beaucoup); מַבְּיִבָּי Prov. 10. 20, (le cœur des méchants) vaut fort peu, est de nul prix, est très vil; בַּיִּבְיִּבְּי Is. 1. 9, un très petit reste; רְיִבְּי Lament. 1. 20, au dedans c'est comme la mort, ou : la mort fait des ravages tant qu'elle peut (ou transposé, pour תַּבְּיִבִּי [l'épée tue au dehors] comme la mort, la peste, au dedans); בּיִּרִים, בִּיִּבִי ce même jour, ce même temps, à présent (v. בִּיִּר).

6° Devant l'inf., comme, comme si, dès que , lorsque , si : פַּאַכֹל כַלָשׁ לְשׁוֹן Is. 5. 24, comme (une langue de feu) la flamme consume la paille ; פַּדַנִיך שָׁבֵים Is. 10. 15, comme si le bâton secouait ceux qui le lèvent ; בחרימי קולי Gen. 39.18, comme ou dès que j'ai élevé ma voix; וַרָּדִּר מָבוֹא אֲרוֹן דָאֱלֹדִרם I Sam. 5. 10, et lorsque l'arche de Dieu fut venue (â Accaron); קבֹאָר אֱל־עַבְרְּךָּ אָבִר Gen. 44. 30, et si j'arrive chez mon père, ton serviteur; aussi devant des subst et des part.: פַּחַכִּירן מַלְכוּת רְחַבְעָם וו וּכְּחֵיקִם II Chr. 12. 1, lorsque le royaume de Roboam eut été établi, consolidé, et lorsqu'il fut devenu fort; בְּשָׁמַע צֹר Is. 23. 5, lorsque (arrivera) le bruit de Tyr; ניִדִיר כְּמֵשִׁיב יָרוֹ Gen. 38. 29, et lorsqu'il retira sa main; פָּשֶׁי le même que בְּשֵׁרֶרָה : בַּאֲשֶׁר Eccl. 12. 7, comme elle avait été ; בְּשֶׁבָא 5. 14, tel qu'il était venu (v. าซู่หูฐ).

בְּיר chald. Meme significat.: מַאָשֶׁר Dan. 6. 1, lorsqu'il avait soixante et deux ans; מָאָשֶׁר ainsi, de la sorte, מָבָר héb. (v. מְבַּר héb. (v. מָבָר et יִּר).

ou פָּאַב (fut. יִרְאַב) Avoir des douleurs, souffrir: מָּאַר פּאַריקים פֿאָר Gen.

Hiph. 1° Donner, causer la douleur, blesser: אָרָאָרָבּ וְיָרְאָנִי Job 5. 18, car il (donne la douleur) blesse et il guérit, panse; בְּיִאָרַ בְּיִרְבָּ וְיִרְאָנִי Ez. 28. 24, une épine qui cause de la douleur; avec l'acc.: בְּאַרְבִּילְּהִי Ez. 13. 22, lorsque je ne l'avais point attristé, affligé. — 2° Ruiner, perdre: בְּאַרְנִיכּ בְּאַרְנִיכּ וֹוֹתְּלֵּבְּרִ מִּרְ מִרְּאַרַנִּי בְּאַרְנִיכִּ II Rois 3. 19, vous ruinerez par des pierres (en les couvrant de pierres) tous les champs fertiles.

קַאַב איי היאָד ה. Douleur, souffrance : בָּלִּאָ אַר בְּלֵב Is. 65. 14, mais vous crierez dans la souffrance, l'affliction, de votre cœur.

קּאָה (Kal inusité) Hiph. Décourager, affliger: בַּלְּיִלְּהְּלְּאַרָּה לַבְּבְּיִרִיק שָׁקָבְי Ez. 13. 22, parce que vous avez affligé le cœur du juste par des mensonges.

אָלָּ adj. Affligé : דֵּלּ-בָּאִים Ps. 10. 10, keri, une foule d'hommes affligés (v. תֵּלְכָּוּת בּוּתְלְּבָּוּת).

רְאֵלוּ יִשְלּהְ מְשְׁלְחָנוֹ שָׁלּה Comme si : בְּאַלּהּ מְּאַלְהּי אֲכְלּהּ Aboth, comme si lis mangeaient à la table de Dieu (comme si Dieu était présent à leur repas).

াটিট Ici, কুফুল c'est de là, c'est pour-

quoi : מְנַצֵּן אָמְרוּ חֲכְמִים Aboth, c'est pourquoi nos sages ont dit.

קּאָרי Selon quelques-uns, verbe: פָּאָרי Ps. 22. 17, (pour יְרֵי וְרַגְּלֵי) ils ont enchaîné (ou percé, v. I יְרֵי וְרַגְלַי) mes pieds et mes mains; mais, selon presque tous les commentateurs, la phrase commence par יְחִי qui précède : ils m'ont entouré, lié les pieds et les mains, comme un lion (avec la force, la rage d'un lion).

רַאַשְׁר (chald. קּבִּיץ pron., v. à אַשֶּׁר, Particule: Comme, suivant, autant que, parce que, autant, comme si, lorsque, quand, si: יָאָמָנֶרו נָאָשָׁר תאֹמָרוּ אָלֶר Gen. 34. 12, et je donnerai comme, c.-à-d. autant que, vous me direz (de donner); נאַשֶּׁר רַגִּילוּ Is. 9. 2, comme on se réjouit; פַאָשָׁר דְרַח עִבראַבֹּחֵינּי I Rois 8.57, comme il a été avec nos pères; בָּאֵשָׁר תַרְעוּ מַעַּלְלַרְתֵּם Mich. 3. 4, parce qu'ils ont commis de mauvaises actions; souvent בַּאֲשֶׁר רַדֵּוִט כַּן יִפְּשׁי y répond : בַּאֲשֶׁר רַדֵּוט כַּן Nomb. 2. 17, comme ils campent, ainsi (dans le même ordre) ils doivent partir; יבאשר יעש איזי בד יייבח Exod. 1.12, mais autant (plus) ils l'opprimaient, autant (plus) il augmentait en nombre ; בַּאַשָּׁר לאַ־חַיִּיחִר אַרְוַת Job 10. 19, j'aurais été comme si je n'avais pas été ; יֵרְדִּר מַאֲטֵּר קרב אל-השהתיה Exod. 32. 19, et il arriva, lorsqu'il se fut approché du camp; מַאַטָּר אַכִּרוּ I Sam. 8. 6, quand ils disaient; יְבָאֵטֶר אָבֶּרְחִר אָבֶּרְחִר Esth. 4. 16, et si je dois périr, que je périsse ; בַּאֲשֶׁדר ברר פרר ברר Eccl. 5. 3, si tu fais un vœu.

פברת בשרי בלבר (fut. ירבר לבר et בבר בלבר fut. ירבר ולבר Job 6. 3, il serait plus lourd que les sables des mers; שְּלְיּהָ מְּשְׁלֶּיהָ Is. 24. 20, son iniquité pèsera sur elle, l'accablera par son poids; תְּבֶּבֶּה עָּלֶּיהָ הַשְּבֹּרָה Néh. 5. 18, car le service, ou le travail (qui pesait sur ce peuple), était lourd; אַלָּיה מָבֹּרָה מָבֹּרָה מָבֹרָה מָבֹּרָה מָבֹרָה מָבֹר מָבָּר מָבָּר מָבָּר מָבָּר מָבָר מָבָּר מָבַר מָבָּר מַבָּר מָבָר מָבָר מַבָּר מָבָר מַבְּר מָבָר מַבְּר מָבָר מַבְּר מָבָר מָבָר מַבְּר מָבָר מָבְר מָבְר מָבָר מָבָר מָבְר מָבְר מָבָר מָבְר מָבְר מָבְר מָבָר מָבְר מָבָר מָבְר מִבְר מִבְר מָבְר מִבְר מָבְר מָבְר מָבְר מָבְר מָבְר מָבְר מַבְר מַבְר מִבְר מָבְר מָבְר מַבְר מַבְר מָבְר מַבְר מַבְר מָבְר מַבְר מָבְר מַבְר מָבְר מַבְר מָבְר מָב מְבְר מְבְר מְבְר מִבְר מָבְר מִבְר מִבְר מָבְר מָבְר מָבְר מָבְר מָבְר מָב מְר מְבְר מָבְר מְבְר מָב מְבְר מְב מְר מְבְר מָב מְר מְבְי מְבְר מְב מְר מְבְר מְבְר מְבְר מְבְר מְב

דַאַשְׁהּוֹדִים 5. 6, la main de Dieu s'appesantit sur les habitants d'Asdod; יַדִי כָּבְרָח צֵל־אֵנְחִרי Job 23. 2, ma plaie (v. יבי) est plus forte que (est audessus de) mes gémissements. — Des sens : וְצֵינֵי יִשְׂרָאֵל כָּבְרוּ מִיּנֶקן Gen. 48. 10, et les yeux d'Israel étaient devenus lourds (s'étaient obscurcis) par la vieillesse ; אַני מִשְׁמוֹע Is. 59. 1, son oreille n'est pas devenue dure pour ne plus écouter; וַיִּכְּעַר לַב עַּרָעֹה Exod. 9. 7, le cœur de Pharaon s'endurcit.— יַרָוּנָאַרָם פָּר כָבָרָה פָאֹר : 2º Etre fort , vif Gen. 18. 20, et leur péché est très fort (a son comble); מַבֶּרָה מָבֶרָה Jug. 20, 34, et le combat était vif. — 3° Étre grand, nombreux, respecté: יכברו בניד Job 14. 21, que ses enfants soient nombreux, ou respectés, puissants; רַמִּכְּבָּיִדי באה Ez. 27. 25, et tu es devenue très riche, ou respectée; יָּבֶּבֶּד רֵי Is. 66. 5, que l'Éternel se glorifie (qu'il montre sa gloire).

Pou. pass.: Être glorifie, honore: לְּקְרְּוֹשׁ יֵרְ מְּכְבֶּרְ Is. 58. 13, (si tu appelles) le saint jour de Dieu (le sabbat) le jour glorifie; ישׁמֵר הוֹכְחַה רְבָבָּר Prov. 13. 18, qui reçoit bien la répréhension, la remontrance, sera honoré.

Hiph. 1° Rendre lourd, pesant: אָבּרְהְּ וֹ תְּבְּתִּד אָח־עְּלֵט I Rois 12. 10, ton pere a rendu notre joug très pesant; הַבְּתִד Lament. 3. 7, il a appesanti mes chaines; תְּבְּתִיד עַלּ-הָעָע Nch. 5. 15, ils ont accable le peuple. — 2° Rendre dur, endurcir: תְּבְּבָּר Is. 6. 10, rends ses oreilles dures (sourdes); יַבְּיבֶּר לְּמוֹ Exod. 9. 34, il endurcit son cœur. — 3° Honorer, fortifier, augmenter: יְרְבָּבְיִרְם Jér. 30. 19, je les augmenterai (ou: je les enrichirai, je leur donnerai de la gloire); יְרְבָּבְּיִר וֹן II Chr. 25. 19, et ton cœur l'a poussé à te glorifier (ton cœur s'est enflé d'orgueil), ou à augmenter, ou à continuer la guerre.

מַנְיַנוֹת וָכְבֶּדֶּיִר יִי Etre charge: ־יַבְּבֶּרָי מָיַנְיֹת וְכְבָּדֶיר בים Prov. 8. 24, des fontaines chargées, remplies d'eau. — 2° Etre honoré: וְהוּא נְכְבֵּר מִעֹל בֵּיח אָבְיוּ Gen. 34. 19, il était honoré de tous (ou plus que tous) dans la maison de son père ; דַּיַבֶּם דַיִּיִּבְתַּד וְתֵוּנֹרָא תַּנָּת Deut. 28. 58, ce nom glorifié et terrible (le nom de Dieu); וָכְבַּרוֹח Ps. 87.3, des choses glorieuses פְּדָבֶּר בָּהָ ont été dites de toi ; יְעַל־מְּנֵר בֶל־חָעֶם אֶבָּבר Lév. 10. 3, et devant tout le peuple je veux être glorisié ; וָאָכֶּבְרָה בְּמַרְעֹה Exod. 14. 4, je serai glorisié dans Pharaon (et dans toute son armée), c.-à-d. par le sort que je leur prépare; יוֹם חָכֶּבְדִי Ez. 39. 13, le jour où je montre ma gloire; נְכַּבְּהֵי־אָרֵץ Is. 23.8,9, les riches, les grands de la terre.

Hithp. 1° Se multiplier: מָאַרְמָּרוּ Nah. 3. 15, quoique tu te sois multipliée, assemblée, comme les sauterelles. — 2° Se glorifier: מְמִרְזַכֵּבּר Prov. 12. 9, que l'homme qui se glorifie, qui fait le glorieux, le grand.

pesante (grande); מְנֵשְּׁא בָבָד Ps. 38. 5, (les péchés me pèsent) comme un fardeau insupportable; בְּבָר בְּיִבְּר בְּיִבְר בְּיִבְיר בְיִבְיר בְּיִבְיר בְּיבִר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיבִר בְּיבִיר בְּיבִיר בְּיבִיר בְיבִיר בְּיבִיר בְיבִיר בְּיבִיר בְּיבִיר בְּיבִיר בְּיבִיר בְּיבּיר בּיבְּייר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבְיר בְּיבּיר בְּיבּיר בּיבּיר בּיבּייי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּייי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיבּיי בּיבּיייי בּיבּייי בּיייי בּיבּייייי בּיייייי בּיייי

קבר m. Le foie: דָּאָר בַּכְּבר בָּאָר בָּלָּב, le foie (des bêtes mortes); נְשְׁפֵּרְ לָאָרֶץ כְּבֵּרי Lament. 2.11, mon foie s'est répandu par terre (hyperb. de la plaie du foie, c.-à-d. de la douleur de l'âme).

קקר adj. Lourd, chargé (v. קָבֶר עִּין): Is. 1. 4, peuple chargé d'iniquité.

תֹבֶד אָבְן: Prov. 27. 13, le poids de la pierre; אָבָן: Is. 30. 27, et le fardeau (de cette colère) sera lourd, on ne pourra soutenir le poids de cette colère, ou : la violence du feu, de la flamme de la colère (v. רְבָּשִׁישֵׁים). — 2° Foule, multitude: בְּבֶּי שָּנִיים Nah. 3. 3, et une multitude de cadavres. — 3° Gravité, ardeur: מְבָּר מִלְּהָים Is. 21. 15, l'ardeur, la gravité de la guerre, ou de la bataille.

נְינַתְּבֶחוּ הַּכְבֵּרְה : Difficulté , בְּבֵרְוּת Exod. 14. 25, il fit qu'on les conduisait avec difficulté, il rendit leur marche difficile.

S'éteindre: אָרָהְתָּחְ אֵלְּ Lév. 6.5,6, (le feu sur l'autel) ne doit pas s'éteindre, qu'on ne le laisse jamais éteindre; אָרָה פָּרָם יִרְבָּה I Sam. 3.3, avant que la lampe (qui brûlait dans la maison) de Dieu, dans le temple, fût éteinte; selon d'autres: la lumière de Dieu, la révélation divine aux prophètes, n'avait pas encore cessé; אַרְהָבָּה וְּבָּה וֹנִי II Rois 22. 17, (ma colère) ne s'éteindra pas; דְּבָּבוּ מְּשִׁבְּוּשְׁתִּי בָבוּ Is. 43. 17, ils se consument, ils s'éteignent, comme la mèche (d'une lampe).

Pi. Éteindre: וְאֵּדְן מְבַּנְתִּי Is. 1. 31, il n'y aura personne pour éteindre; ילא

II Sam. 21. 17, de peur que tu n'éteignes la lumière d'Israel (de peur que toi, David, tu ne périsses); במר אַר-בּרוּלָהִי II Sam. 14.7, ils veulent éteindre le seul tison (qui me reste), ils veulent tuer le seul fils que j'aie encore.

™ Honneur, gloire, hommage, noblesse : וְכָבוֹד וְחָדֶר הְּעַשְּרֵחוּ Ps. 8. 6, tu le couronnes d'honneur et d'éclat; וּלָח בְבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל I Sam. 4. 21, la gloire a disparu d'Israel ; בבּוֹי־-אֵל Ps. 19. 2, la gloire de Dieu ; קבר בבור בבו לבר בבור 106.7, offrez à l'Éternel hommage et (célébrez) sa puissance; וּכְבוּדוֹ מְחֵד רְעֵב Is. 5. 13, et sa noblesse (les plus nobles d'Israel) meure de faim ; מֵלֶהְ חַבְּבוֹד Ps. 24. 7, le roi de la gloire (Dieu); פְבוֹד חַלְּבָנוּן Is. 35. 2, la gloire du Liban (ses forets; selon d'autres: le temple); פָבוּד־רַיָּר Exod. 24. 16, la gloire, la majesté de Dieu. — 2º Richesse : לאֹ־יַרֶד אָדֶרָיוּ מָבוֹהוֹ Ps. 49. 18, sa richesse ne descendra point (dans la tombe) avec lui; קבוד גוֹרִם Is. 66. 12, la richesse des nations. --- 3° Esprit, ame : וַיַּגֵל מְבוֹדִי Ps. 16. 9, mon ame est dans l'allegresse; בַּקַחַלָּם אַל־מַּחַתר מְבֹּדִיר Gen. 49. 6, que ma gloire, ou que mon âme, ne s'associe à leurs conciliabules (בַּבוֹד serait ici par exception fém., ou il faudrait prendre מַּתַיּר pour la 2º pers.: mon âme ne t'associe pas); לְמֵעֵן יְזַמֵּרְהְ כָבוֹד Ps. 30. 13, afin que mon âme chante tes louanges (selon d'autres : afin que les nobles de la terre te louent, v. 1°).

קבול "n. pr. 1° בְּבוּל le pays de Chabul (ou de בָּבוּל chaine, où le pied

s'enchaine, s'embourbe, ou de pays situé sur la limite, frontière), nom que donna le roi Hiram aux vingt villes que Salomon lui avait données, I Rois 9. 13. — 2° Chabul, n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 27.

n. pr. Chabon, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 40.

קביר adj. Grand, riche, puissant; adv. fortement, beaucoup: מִיִּם עַּבְּרִירם: Is. 17. 12, de grandes eaux; מָּבִּר מַאָּבִיךְים Job 15. 10, plus riche d'années, plus agé que ton père; וְבִּיר מָצְּאָר 31. 25, et de ce quo ma main a trouvé, amassé, beaucoup de biens; זֹרָא בַּבִּרי Is. 16. 14, pas beaucoup; לוֹא בַּבִּיר Job 36. 5, certes, Dieu est puissant; מַבְּרִיר יוֹשְׁבִים (keri אַבִּרי אַבְּרִיר יוֹשְׁבִים (keri אַבִּרי אַבּרי וֹשְׁבִים (keri בַּבְּרִיר מַבְּבִּרי וֹשְׁבִים (keri בַּבְּרִיר מַבְּבִּרי וֹשְׁבִים (keri בַּבְּרִיר וֹשְׁבִים (keri בַּבְּרִיר וֹשְׁבִים (keri בַּבְּרִיר וֹשְׁבִים (keri בַּבְּרִיר וֹשְׁבִּים (keri בַּבְּרִיר וֹשְׁבִים (keri בַּבְּרִיר וֹשְׁבִים (keri בַּבְּרִיר וֹשְׁבִים (keri בַּבִּרי וֹשְׁבִּים (keri בַּבְּרִיר וֹשְׁבִים (keri בּבְּרִיר וֹשְׁבִּים (keri בַּבְּרִיר וֹשְׁבִים (keri בַּבְּרַיר וֹשְׁבִים (keri בַּבְּרַיר וֹשְׁבִּים (keri בַּבְּרַיר וֹשְׁבִּים (keri בּבְּרִיר נִישְׁבָּרִיר וֹשְׁבִּים (keri בּבְּרִיר נִישְׁבָּרָיר וֹשְׁבִּרִיר (keri בּבְּרִיר נּבְּבִּרי (keri בּבְּרִיר נִישְׁבָּרִיר וֹשְׁבִּרִיר (keri בַּבְּרִיר נִישְׁבָּרִיר וֹשְׁבָּרִיר (keri בַּבְּרִיר נִישְׁבָּרִיר וֹשְׁבִּרִיר (keri בַּבְּרִיר נִישְׁבָּרִיר (keri בַּבְּרִיר נִישְׁבָּר (keri נִיבְּר (keri בַּבְּר (keri בַּבְּר (keri (keri נְר (keri (

קביר m. (rac. פָבֵר). Couverture, ou coussin: קביר הָפִּיף I Sam. 19.13, 16, un coussin, ou une couverture tissée de poils de chèvre; Targg.: une outre de peau de chèvre.

שני בַּבְבֵּל רְגְלָּדִי m. Chaine: בְּבָל רְגְלָּדִי (keri רַבְּלִּדִי Ps. 105. 18, ils lui mirent la chaine aux pieds, litter. ils tourmentaient, ou froissaient, ses pieds avec la chaine; בְּרַבְיַר בַּרְיֵלַ 149. 8, avec des chaines de fer.

בְּבֵל (Kal, seulement le part. פּוּבֵל (Celui qui lave, qui foule les habits: ביבִים Is. 7. '3, le champ du foulon.

Pi. Laver, purifier: מַּמְּט מַבְּיִרְ לְּבְשׁׁה Gen. 49. 11, il lavera son habit dans le vin (tant le vin sera abondant, ou bien: ses habits seront beaux, de couleurs vives, teints en pourpre); יַבְּבָּטְּהָ בַּבְּטָּהְ Exod. 19. 14, ils laverent leurs vetements; part. בּבְּטָהַ Mal. 3. 2, les laveurs, foulons; au fig.: מַבְּטֵּר בַּבְּיִר Ps. 51. 4, lave-moi de mon iniquité; בַּבְּטִּר בַּבְּרָּ לַבְּרָּ לַבְּרָ לַבְּרָ לַבָּרְ לַבָּרָ לַבְּרָּ לַבָּרָ לַבָּרָ לַבָּרָ לַבָּרָ לַבָּרָ לַבָּרָ לַבָּרָ לַבְּרָ לַבָּרָ לַבָּרָ לַבָּרָ לַבָּרָ לַבָּרָ לַבָּרָ לַבָּרָ לַבְּרָ לַבָּרָ לַבָּרָ לַבָּרָ לַבְּרָ לַבְּרָלָּר לַבְּרָ לַבְּרָ לַבְּרָ לַבְּרָ לַבְּרָ לַבְּרָ לַבְּרָ לִבְּרָ לַבְּרָ לִבְּרָ לַבְּרָ לַבְּיִי לְבָּרָ לַבְּיִי לַבְּרָּי לַבְּרָ לַבְּרָי לַבְּיִי לְבָּרְי לַבְּרָי לַבְּרָּר לָבְּרָ לִבְּיִי לְבִּיּר לַבְּרָּי לְבָּרְיּיִי לַבְּיִי לְבִּייִי לְבַּרְי לִבְּיִי לְבִּיּי לַבְּיִי לְבִּיּרְי לִבְּיִי לְבָּיִי לְבִּיּי לְבִּיּי לַבְּיִי לִייִי לְבָּיִי לְיִי לְבָּיִי לְבָּי לְבָּי לְבִּיי לְבְיּיִי לְבִּיּי לְבִיי לְבִּיּי לָבְיּי לְבִיי לְבִּיי לְבִּיי בְייִי לְבִּיי בְּייִי לְבִּיי בְּיּיים בְּיִייִי לְבָּייִי בְּיִיּיִי לְבִּייִי לְבִייְי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייְי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיייִי בְּיִייִי בְּיּי בְּיּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי ב

Pou. passif: יְכְבֵּט שֵׁנִיהוּ Lev. 13. 58, il sera lave une seconde fois.

Hothph. passif: אַרַר חַנָּבֶּס אָת־חַנָּבָע

Lév. 13. 55, (pour מְּחְמַבֵּט après que la lèpre (c.-à-d. l'endroit qui en est infecté) aura été lavée.

לבּרָ (Kal inusité) Hiph. Multiplier: מִּלִּין יַבְּתְּר Job 35. 16, il fait beaucoup de paroles, il se répand en paroles; פְּבְּרִי מָבְרָּיִר part. ou subst., abondance: יְבָּרִי Job 36. 31, il donne la nourriture en abondance, abondamment, adverbial. comme לָּרִי (Jarchi: il donne la nourriture à celui qui a besoin de beaucoup, qui a une famille nombreuse).

בר מלים. Déjà, depuis longtemps: מְּרִי ְּתְּיָתְ מְּבְרִ רִּוּאְ בּיִבְּי מְּבְרִ רְּוּאְ Eccl. 3. 15, ce qui a été avait été depuis longtemps; selon d'autres: ce qui a été depuis longtemps est encore; מְּבֶּרְ בִּיִּרְי ְּלָבְּר מִינִי ְּלְּבָּר מִינִי ְלְּבָּר מִינִי ְלְּבְּר מִינִי ְלְּבָּר מִינִי ְלְּבְּר מִינִי ְלְבְּר מִינִי ְלְבְּר מִינִי ְלְבְּר מִינִי ְלְבְּר מִינִי ְלְבְּר מִינִי ְלְּבְּר מִינִי ְלְּבְּר מִינִי ְלְּבְּר מִייִ ְבְּיִבְּי בְּיִבְּיִי ְבְּיִבְּי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְייִי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְייִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְייִי בְּייִי בְּיי בְּייי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי

קּבֶּר n. pr. לְבָר Ez. 1. 3, le fleuve de Chobar, Chaboras, en Mésopotamie (ע. קובור).

קְבֶּרָה f. Crible : בְּבֶּרָה Amos 9. 9, comme on remue (le blé) dans le crible ou le van.

עקברת־קאָרֶץ (seul. const. קבְרַת־קאָרֶץ (seul. const. קבְרַת־קאָרֶץ (seul. const. קבְרַת־קאָרֶץ (seul. const. יבְּרַת־קאָרֶץ 48.7, II Rois 5.19, un espace de chemin, une lieue? (Kimchi explique: סבירת אָרָץ un espace de chemin qu'on fait entre un repas et l'autre, de תְּרָת manger).

קָּבֶשׂ־ הָּרֶדְּ בֶּּרְ־שְׁיָדוֹ : Nomb. 7. 15, un agneau d'un an; 7. 17, cinq agneaux.

פּרְשָׂה et בּרְשָׂה fém. Jeune brebis, agneau femelle: מָרְשָׁה אַדָּה קְּבֶּיָה II Sam. 12. 3, une petite brebis jeune; רְבָּרָשָׁה Lév. 14. 10, une brebis d'un an; plur. בְּבָּיִה הַּרָשָׁה Gen. 21. 29.

const. שָׁבֵע מְּבְשׁת תַּצּאַן 21. 28, sept jeunes brebis.

לבק (fut. בְּבְּרֵישׁ (בְּבְּרֵישׁ בִּרְבְּעִּיּ (בְּבְּיִרִּשְׁ לִּצִּי Zach. 9. 15, ils assujettiront (leurs ennemis) avec les pierres de leurs frondes, ou : ils vaincront les frondeurs (pour אַבְּיַרִיקּלִיּעֹי, פּעִּיבִי אַבְּיַרִיקּלִיעִּ (pour אַבְּיַבְּיִשְׁרִּשְׁ בְּעִּיִּרְיִשְׁרִּשְׁרִּבְּעַ לְּבְּיִרִּשׁ וֹשְׁרִבְּעַ לְּבְּרָיִשׁ בְּעִבְּיִרִּשׁ (mich. 7. 19, il détruira, effacera, nos iniquités (en les pardonnant); בַּבְּבְּעָבִּירִם לַבְּבָּיִרִם (פָּבְּיִרִּם לַבְּבָּיִרִם לַבְּבָּיִרִם לַבְּבָּיִרם בַּבְּבָּיִרם (at terre et vous l'assujettissez; בִּבְּעָבִּירם לַבְּבָּיִרם (at terre et vous l'assujettissez; בּבְּבְּיִרם (at terre et vous l'assujettissez; בּבְּבְּיִרם (at terre et vous l'assujettissez; בַּבְּבְּיִרם (at terre et vous l'assujettissez; בּבְּבְּיִרם (at terre et vous l'assujettissez (at terre esclaves, les réduisirent à la servitude; בּבְּבִּיִּיִּי בְּבָּבְּיִים (at terre et vous l'assujettissez) בּבְּבָּיִים בְּבְּבְּיִים בּבְּבִּיִּים בְּבָּבִיים בּבְּבִּיִּים בְּבָּבִּיִּים בּבְּבִּיִּם בְּבָּבִיים בּבְּבִּיִּם בּבְּבִּיִּם בְּבְּבִּיִם בְּבְבִּיִם בּבְּבִּיִּם בּבְּבִיים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְבִּבְּיִם בּבְּבִּבְּיִם בּבְּבִּים בּבְּבִּבְּיִם בּבְּבִּבְּיִבְּבְּיִם בּבְּבִּבְּיִם בּבְּבִּבִּיִם בְּבַּבְיִים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִּבְּיִם בְּבְּבִּיִּם בְּבָּבִּיִּים בּבְּבִּבְּיִם בְּבַּבְיִים בּבְּבִּים בּבְּבָּבִייִם בּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִּיִּים בְּבַּבִּיִים בְּבִּבְּיִם בְּבִּבְּיִים בּבְּבִּיִּים בְּבִּבְּיִים בְּבִּיּים בְּבִּיִּים בְּבִּיּים בּבְּיִּים בְּיִּים בְּבִּיּים בְּבִּיִּים בְּבְּבִּיּים בּבְּבִּיִּים בְּבִּבְּיִים בְּבִּבְּיִים בְּבִּיּים בְּבְבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּיִּים בְּבִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּיִּבְּיִּיִּבְּיִּים בְּבִּיּים בּבְּבִּיּים בּבְּבִּים בּּבְּיִים בּבּיִּים בּבּיִּים בּבּיִּים בּיּבְּיּיבּים בּבּיּבּיּים בּּבּיּבּיים בּבּיּבּיים בּבּייִים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּיּבְּיבִּים בּבּיּבְּיבּיּבְּיבּיִּים בּיּבּים בּיבּיּבּים בּיבְּיבּיבּים בּבּבּיים בּיבּיבּיבּיי

Niph. pass.: וְנְכְּתְשֶׁה הְשָּׁרֶץ Nomb. 32. 22, 29, après que le pays aura été assujetti; רְיֵשׁ מְּתְּרֵים נְכְנְשׁוֹרוּ Néh. 5. 5, et plusieurs de nos filles sont déjà réduites à la servitude.

Pi. Subjuguer, vaincre : מְּלֶּרְתְּוּוֹיִם II Sam. 8. 44, (pris) sur toutes les nations qu'il avait vaincues.

וְבָּבֶשׁ m. marchepied (escalier): יְבָבֶשׁ II Chr. 9. 18, et un marchepied d'or.

לְּכְשֶׁן הּלְּכְשֶׁן . Fournaise, four: בְּּלִשְׁן Gen. 19. 28, et בְּּלֶשֶׁן תַּנְּבְשָׁן Exod. 19. 18, comme la fumée d'une fournaise.

קבָרָה עַל־שִׁבְשָׁרְ הַּחָבָרָה עַל־בָּרָה פַל-נָבְּה עַל־בַּרָה פַל-נַבְּרָה עַל־בַּרָה פּנִבּל (Portant) sa cruche sur son épaule; אָנְהְיַבְּרְ בַּרְ עַל־רַיְנְּתַּרּי בַּרֹי בַּיְנְתַבּינְי בַּרִי בַּרְבִּינְתַבּינְ Eccl. 12. 6, (avant que) la cruche se brise sur la fontaine (v. עַמֵּעִי בִּי בַּרָבְּי בַּרָבְּרָב בַּרָבִּר בַּרָבִים בַּיִבְּים בַּיִבְּים עַיִּבְים בַיִּבְים בַּיִבְים בַיִּבְים לֵבְיִם בַיִּבְים עַיִּבְים עַיִּבְים עַיִּבְים בַיִּבְים בַיִּבְים בַּיִבְים עַיִּבְים עַיִּבְים עַרִּבְים בַּיִבְים בַּיִבְים בַּיִבְים בַּיִבְים בַּיבִים עַיִּבִּם עַיִּבָּם עַיִּבְים עַיִּבְים עַיִּבְים עַרִּבְים בַּיִבְים עַיִּבְים עַיִּבְים עַיִּבְים עַיִּבְים עַרִּבּים עַיִּבִּים עַיִּבִּים עַיִּבִּים עַיִּבְים עַרִּבִּים עַיִּבְים עַרִּבִּים עַיִּבִּים עַרִּבִּים עַרִּבְים עַרִּבְים עַרִּבְים עַרִּבְים עַרִּבִּים עַרִּבְים עַרִּבְים עַרִּבְים עַרִּבְים עַרִּבְים עַרִּבּים עַרִבּים עַרִּבְים עַרִּבּים עַרִּבּים עַרִּבּים עַרִּבְים עַרִּבְּים עַרִּבּים עַרִּבּים עַרִּבּים עַרִּבְּים עַרִּבְּים עַרִּבְּים עַרִּבְּים עַרִּבְּים עַרִּבְּים עַרִּבּים עַרִּבְּים עַרִּבּים עַרִּבְּים עַרִּבּים עַרִּבִּים עַרִּבּים עַרִּבִּים עַרִּבּים עַרִּבּים עַרִּבִּים עַרִּבְּים עַרִּבּים עַרִּבּים עַרִּים עַרִּבּים עַרִּבּים עַרִּבּים עַרִּבּים עַרִּבּים עַרִּבּים עַרִּבּים עַרִּבּים עַּבּיבּים עַּבּיבּים עַרִּבּים עַּבּיבּים עַרִּים עַּבּיבּים עַּבּיבּים עַרִּבּים עַּבּיבּים עַּבּיבּים עַרִּבּים עַרִּבּים עַרִּבּים עַּבּיבּים עַּבּיבִּים עַרִּבּים עַרִּים עַּבְּים עַּבּיבּים עַּיבּיבּים עַּבּיבּים עַּבְּיבִּים עַּבּיבּים עַּיבִּים עַּבּיבּים עַּבּיבּים עַּבּיבּים עַבְּיבִּים עַּבּיבּים עַּבּיבּים עַּבּיבּים עַּיבִּים עַּבּיבּים עַּבּיבּים עַּבּיבּים עַּבְּיבּים עַּיבִּים עַּבּיבּים עַּבִּיבּים עַּבִּיבּים עַּבִּיבּים עַּבּיבּים עַבּיבּים עַּבּים עַּבּיבּים עַּבּיבּים עַּבּיבּים עַּיבּים עַּיבּים עַּבּיבּים עַּבּיבּים עַּבּיבּים עַּיבִּים ע

י אֵיכִי בְּרָאי Digne : אֵיכִי בְרָאי Rituel , je n'étais pas digne (d'être créé).

לְּרֶבְּה chald. f. adj. Trompeuse: פּרְבָּה Dan. 2. 9, et des paroles trompeuses, mensongères.

קבי רְשְּׁעָהוֹ: 1° Selon, en rapport: קְּבֵי רְשְׁעָהוֹ Deut. 25. 2, selon son crime; זרְאָלָהוּ Lév. 25. 26, en rapport du rachat, autant qu'il faut pour racheter (v. ביי או). — 2° Afin qué, pour que: "קבי שֶּבַבֶּשֶּׁת Aboth, pour qu'il fasse ta volonté. רְצוֹקְרּ הָרִי (נְדִי בִּירָ).

סת כובר m. Nom d'une pierre précieuse et brillante, rubis ou escarboucle (?): אַנְשְׁלְּהֵדְּ Is. 54. 12, je ferai tes fenêtres de pierres précieuses.

תְּלְיִרְהַ: M. Cercle, sphère, balle: יְחְיִרְהִי: Is. 29. 3, et je camperai en cercle autour de toi; בַּהִּגָּר צָּלָּיְהְ 22. 18, une balle (qu'on jette) dans un champ vaste, large, ou : (il te jettera comme) une balle (et tu iras) dans un pays vaste de tous côtés; selon d'autres, le subst. est seulement האר cercle, balle, et particule comme (v.

קרְלְעֶטֶר n. pr. Chodorlaomer, roi des Elamites, Gen. 14.1.

ก่อ adv. 1° Ainsi, de cette manière : מה האקרון Gen. 32. 5, vous parlerez de cette manière (à Esaü); לה אָפֶר בֵי Jér. 2. 2, ainsi a dit l'Éternel; ניאמר זה בכה וְיֵח אֹמֵר בְּכֹח I Rois 22. 20 , l'un dit de cette manière, l'autre dit d'une autre manière (l'un dit une chose, l'autre une autre). — 2º Adv. de lieu. Ici, là: שרם כים Gen. 31. 37, mets-le ici (faisle voir ici); הְרָרַצָּעב כֹּה II Sam. 18. 30, אַ place-toi là : פַּנֶרֶךְ יוֹם פֹּח Nomb. 11. 31, environ l'espace d'une journée de chemin ici (d'un côté) et d'une journée de chemin là (de l'autre בלבה ער כח: (côté) כלבה ער כה Gen. 22. 5, nous irons jusque-là ; וַיָּפֶּן כֹּח וָכֹח Exod. 2. 12, il se tourna çà et là (de tous côtés). -3° Adv. de temps. A présent : לֹא־שָׁמַלָּעָ ער־כּרוּ Exod. 7. 16, tu n'as pas écouté (obéi) jusqu'à présent; פַר־כֹּח וְצֵר־כֹּח I Rois 18. 45, (pendant que l'une et l'autre chose se passaient) pendant ce temps, cependant. — 4° Tant, tellement: ער אַשָּׁר־עַר־פֹּח מָרַכָנִי רַי Jos. 17. 14, au point que Dieu m'a béni, à être aussi nombreux (comme tu vois).

קר chald. (Mème signif. que הים héb.): אים א היים לקא Dan.7. 28, (jusquelà) ce fut là la fin du discours. לא יִבְיָּה (fut. יְבְּיָה , apoc. יְבְּיָה S'affai-blir, se lasser; (de la vue) être trouble, baisser, s'obscurcir: לא יִבְיָה יְלֹא יְרוּץ Is. 42. 4, il ne se lassera pas et il ne s'affaissera pas (ou: il ne sera pas brisé, ou: il ne sera pas précipité, v. יְבִי בִּירִי בִינִי בִירִי בִירִּי בִינִי בִּירָי בַּירִי בִינִי בַּירָאֹי לַבְּיִר (בַּיִּרִי בַּירָי בַּירִי בַּירָאֹי בַּירִי בַּירָאֹי לַבְּיִר (בַּירִי בַּירָאֹי בִינִי בַּירָאֹי בַּירִי בַּירָאֹי בַּירָאִי בְירָאֹי בַּירִי בַּירָאִי בְירָאִי בַּירָאִי בַּירָאִי בַּירָאִי בַּירָאִי בַּירָאִי בַּירָאִי בַּירָאָי בַּירָאָי בַּירָאָי בַּירָאָי בַּירָי בַּירָאָי בַּירָאי בַּירָאי בַּירָאי בַירָאי בַּירָאי בַּירָאי בַּירָאי בַּירָאי בַּירָאי בַּירָי בַּירָי בַּירָאי בַּירָי בַּירָאי בַּירָאי בַּירָאי בַּירָאי בַּירָי בַּירָי בַּירָאי בַּירָאי בַּירָאי בַּירָאי בַּירָאי בַּירָאי בַּירָי בַּירָאי בַּירִי בַּירָאי בַּירָאי בַּירָאי בַּירָאי בַּירָאי בַּירָאי בַּירָי בַּירָאי בַּירָי בַּירִי בַּירָי בַּירִי בַּיִי בַּירָ בַּירָי בַּירִי בַּירָ בַּירָ בַּירָ בַּירָ בַּירָ בַּירָ בַּירָ בַּירָ בַּירָ בַּיִי בַּיּ בַּירָ בַּיִי בַּיּי בַייִי בַּיּי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיי בַּיִי בַּירָי בַּיְי בַּירָ בַּירָי בַּירָי בַּיְיבָּי בַּירָי בַּירָ בַּירָי בַּי בַּירָ בְּייִיבָּי בַּייי בַּיי בַּיי בַּייי בַּיי בַּיי בַּירָ בַּייי בּייי בַּיי בַּיי בַּייבּי בּייבּי בַּייי בַּיי בַּיי בַּייי בַּיי בַּיבּי בּיי בַּירָ בַּיי בּייי בּייי בּיבּי בַּיי בּייי בּיי ב

Pi. האים פּנ היים 1° Devenir faible, pâle, faiblir: רְּמֵנֵים בְּיִרְים בְּיִרְים בְּיִרְים בּיִרְים בּירִרְים בּירִרם בּירִים בּירִים בּירִרם בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִרם בּירִים בּייִים בּירְים בּירִים בּירְים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייים בּיים בּייים בּייים

מלים adj. f. Faible: רְּשִׁי בְּּיִהוּ בַּּרָּאוּ Is. 42. 3, et une mèche qui brûle faiblement, qui est près de s'éteindre; יְבַּינְיוּ ISam. 3. 2, et ses yeux avaient commencé (d'être) faibles, troubles; רְיבַּינְיוּ בַּרִיוֹת בְּרִית בַּירוֹת לְבִיתוֹת לְבָּיתוֹת בְּרִית בַּירוֹת לְבִיתוֹת בְּרֵית בַּירוֹת לְבִית בַּירוֹת בְּרִית בַּירוֹת לְבִיתוֹת לְבִיתוֹת בַּירִית בַּירוֹת לְבִיתוֹת בַּירוֹת בַּירוֹת מַתוֹת לֹבְיתוֹת blanc pâle); selon d'autres : d'un blanc obscur (v. בַּיִּרָי בִּירָת בַּירִית בַּירִוּת בַּירִית בַירִית בַּירִית בְּירִית בַּירִית בַּירִית בַּירִית בַּירִית בַּירִית בַּירִית בּירִית בַּירִית בַּירִית בְּירִית בַּירִית בַּירִית בַירִית בַּירִית בַּירית בַּירִית בְּירִית בַּירִית בַּירִית בְּירִית בַּירִית בְּירִית בְיירִית בְּירִית בְירִית בְּירִית בְּירִית בְּירִית בְּירִית בְּיר

אַרְבּהָה לְשָׁבְּרָה f. Soulagement: אֵרְבּהָה לְשָׁבְרָה Nah. 3. 19, il n'y a point de soulagement, de remède, à ta blessure; selon d'autres: pas d'affliction, personne ne s'affligera de ton malheur.

בְּהַל chald. Pouvoir, être capable de: בְּהוֹלְ chald. Pouvoir, être capable de es-tu Dan. 2. 26, es-tu בְּאַבְּחִי Dan. 2. 26, es-tu בְּאַבְּחִי Dan. 2. 26, es-tu בְּאַבְּחִי בְּחַבָּא לְמִּקְרֵא בְּאַבְּא לְמִּקְרֵא 4. 15, mais toi, tu le peux; וְלָאֵד בָּאַב 5. 8, ils ne purent lire cette écriture.

וֹחַלְּ (Kal inusité) Pi. Devenir prêtre,

exercer les fonctions du sacerdoce: וַיַבְּהַן אֶלְצָוַר בְּנוֹ הַחְחַרוּ Deut. 10. 6, son fils Eléazar devint prêtre à sa place (succéda à son père dans le pontisicat); יְבַחֵמיּ־לָּר Exod. 28. 41, pour qu'ils exercent les fonctions de mon sacerdoce, litter. pour qu'ils me servent comme prêtres; נאָמָאָסָאדְּ מְבֶּדֵן לָּר Osée 4. 6, ainsi je te rejette, je ne souffre pas que tu exerces mon sacerdoce. — 2º Orner, parer (à la manière des prétres): בַּחָרֶן יְבַחֵן מָאֵר Is. 61. 10, comme un époux augmente, orne sa parure ou sa couronne, ou comme un époux qui se pare de sa couronne ; Targg.: comme un époux et comme un prêtre dans ses ornements.

m. 1º Serviteur de Dieu, prêtre : והוא כתון לאל עליון Gen. 14. 18, et il était prêtre du Dieu Très-Haut; כֹּחַרָ אֹרָ 41. 45, pretre d'On (Héliopolis); וּלְכֹּחֵין בריך Exod. 2. 16, le prêtre de Madian avait (sept filles) ; תַּלְבֵוּן תַּנָּרִל Nomb. 35. 25, et בֹחֵן הָראֹט Il Chr. 19. 11, le grand prêtre, pontife; aussi תַּבְּיָרָ תַּבְּיָשׁיתָו Lév. 4. 3, 5, le prêtre oint (le pontife). — 2º Chef, prince: אַתַּה־כֹחַן לְעוֹלָם Ps. 110, 4, tu es le chef, le prince éternel (d'Israel); וּבְנֵי דָוִד לֹחֲנִים דַּרּוּ II Sam. 8. 18, les enfants de David étaient chefs, conseillers, ministres; תַּרָה לְּדָוָר II Sam. 20. 26, (Jair) était chef sous David (d'autres cependant traduisent à tous les endroits par prêtre).

chald. (emph. בַּחֵנָא). Prêtre : צַּנְיּא וְבַּחַנָּא Esdr. 7. 16, le peuple et les prêtres.

קּרְבָּהְ f. Sacerdoce, fonction, service de prêtre: בְּרָבָּת Exod. 29. 9, le sacerdoce sera pour eux un droit éternel (v. הַּהָּתְ); בְּרִיתִּת עֹוֹלָם Nomb. 25. 13, le pacte d'un sacerdoce éternel (le sacerdoce éternel lui est assuré par un pacte, une alliance).

לבירן: chald. m. Fenetre: וְבַּוּרן Dan. 6. 11, et les fenetres.

פוב n. pr. Chub, un pays près d'Égypte, Ez. 30. 5.

לְרָהְ (Kal inusité) Niph. Étre brûlé: יְבַנְּלָיוּ לֹא חִבְּיָרָיִ יְבַנְלִיוּ לֹא חִבְּיָרָיִ יִרְבָּלִיוּ לֹא חִבְּיִרְ יִרְבָּלִי לֹא ne soient pas brûlés (sans se brûler les pieds); בְּיִר בְּשׁׁ לֹא is. 43. 2, lorsque tu marcheras dans le feu, tu ne seras pas brûlé.

רוֹחַ Force (v. בֹּוֹחַ).

קְּנְיָּהְ f. (rac. בְּנִיָּח Arûlure: מְּנִיָּח מְּנִיָּח בְּנִיּח בְּנִיּח בְּנִיּח בְּנִיּח בְּנִיּח בּבִּיח Exod. 21. 25, brûlure pour brûlure.

תְצְּתֵד עָשֶּׁר עֹלְכָרִם: m. Étoile: פֿוֹכָב מַלְכָּר נַּבְּר עָּשָׂר עַלְּכָר פּוֹנְב מִיבָב בְּיַבְּעִל פּר. 37. 9, et onze étoiles; הָרַהְּ עֹלְבָר Nomb. 24. 17, une étoile sortira de Jacob, un grand roi, ou : une bonne étoile (le bonheur) se lèvera dans Jacob.

בול Mesurer: וְכָל בַּשֶּׁלִשׁ כַּמַר הָאָרֶץ Is. 40. 12, qui a mesure avec une grande mesure (mesure triple) la poussière, c.-a-d. la masse de la terre; selon d'autres: בַּשְׁלַשׁ avec les trois doigts (du pouce au doigt du milieu).

Pilp. בְּלְכֵּל 1° Saisir, contenir: הַלְבָּל וּשִׁמֵּרִם לֹא רָכַלְּכְּלוּדְה I Rois 8. 27, les cieux et les cieux des cieux ne peuvent te contenir. — 2º Soutenir, supporter : וּמִר מְכַלְכֵּל אָת־רוֹם בּוֹאוֹ Mal. 3. 2, et qui soutiendra le jour de son arrivée (avénement); רוּחַ אָרשׁ יְכַלְכֵּל מָחֲלֵחוּ Prov. 18. 14, l'esprit de l'homme supporte sa faiblesse (le soutient dans sa maladie); וְנְלְּאֵרְחִר כַּלְּבֶּל Jér. 20. 9, j'étais trop faible pour le supporter (ou : je m'efforçais en vain de le supporter). — 3º Mesurer, régler : יְבַלְבֵּל הְבָרֵיו בְּנְשְׁטָם Ps. 112. 5, il règle ses paroles selon la justice, ou il règle ses affaires avec discernement (convenablement). — 4º Soutenir, nourrir: וָכִלְּמַלְחִי אֹרְהְ טָּים Gen. 45. יַכְלָּכָלוּ אֵת־רַוּמֵילֶךְ 11, et je te nourrirai là ; יַכְלָּכָלוּ אֵת־רַוּמֵילֶ ו הארביים וו Rois 4. 7, ils nourrissalent le roi et sa maison (ils avaient soin de sa table); avec le double acc.: הַאַבְלְּבֶלֵּם וְנְיִם וְמָיִם וְאָרִם וְאָרִים וְאָרִב וְאָרִים וְאָרִים וְאָרִים וְאָרִים וְאָרְיִבְּיִים וְאָרִים וּאָרִים וּאָרְיבְּיִבְּיוֹי וּיִיבְּים וְיְבְיבְּים וְיִבְּים וְיְבְּיבְּים וְיִבְּיבְּים וְיִבְּים וְיִבְּים וְיִבְּים וְיִבְּים וְיבְּים וּיְבְּיבְּים וּיבּים וּבְּים וּבְיבּים וּיבְים וּיבְּים וּיבְים וּבְּים וּבְּיבְּים וּבְּים וּיבְּים וּבְּיבְים וּבְּים וּבְּיבְּים וּבְּיבְּים וּבְּיבְּים וּיבְּים וּבְּיבְים וּבְּים וּבְּיבְּים וּיבְּיבְים וּיבְּים וּיבְּים וּיבְּים וּבְּיבְּים וּבְּיים וּבְּים וּבְּיבְּים וּיבְּים וּיבְּים וּיבְּים וּיבְּים וּבְּים וּבְּים וּבְּים וְיבְּים וּבְיבְּים וּבְּים וּבְיבּים וּבְיבּים וּבְּיבְים וּבְּיבְּים וּבְּים וּבְיבְּים וּי

Pou. passif. Étre nourri, être pourvu de vivres: וּבְנֵי ִרְשֵּׁרָאֵל תָּחְמָּקְרוּ וְכָלְתְּלוּ I Rois 20. 27, et les enfants d'Israel furent passés en revue et pourvus de vivres; selon d'autres: ils étaient au complet (v. מַלֵּלֹב Pou.).

Hiph. 1° Contenir : צַּלְפֵּיִם בַּת יָבִיל I Rois 7. 26, il contenait deux mille baths ; פִּרְבָּח לְחָכִיל Ez. 23. 32, (cette coupe) contient beaucoup, exact. elle est vaste à pouvoir contenir; selon d'autres: ce sera trop pour toi à supporter, tu ne pourras pas le supporter (v. 2°). — 2° Soutenir, supporter: נְלָאֵירִיר חָבִּרל Jér. 6. 11, je suis trop faible pour la supporter (ou pour contenir la colère); וְלֹאִ-רָכְלֹוּ גוֹרָם זַעְמוֹ Jér. 10. 10, les nations ne peuvent soutenir sa colère; אָפִר יִבְּרַלֵּנוּ Joel 2. 11, et qui pourrait le soutenir ? לָחַבִּיל לְפַצַן בַּרָם Ez. 21. 33, (l'épée aiguisée) pour soutenir le combat, le carnage, et pour briller לָתַאֲבִיל pour לְּתָבִיל comme l'éclair, ou Hiph., de אָבָל pour dévorer, tuer.

ronde; selon quelques-uns: un bracelet; selon Jarchi: un bijou que les femmes portaient à un endroit caché de leur corps, Exòd. 35. 22, Nomb. 31. 50.

לוך (Kal inusité) Peut-être ירכינגי (le dagesh irrégulier ou Pil. pour pour discrete בּרָדֶים אָּדְיר (le dagesh irrégulier ou Pil. pour paul Job 31. 15, (ne) nous a-t-il (pas) formés également dans le sein (de nos mères), ou : dans un sein pareil? selon d'autres : אָדָיר le même Dieu ne nous a-t-il pas formés, etc.?

Pilp. Placer, ériger, établir, affermir, fonder, créer: מִּיֹם לַמְּשָׁשְׁם בְּיִם בְּיִשְׁ Ps. 9. 8, il a placé, préparé, son trône

pour le jugement ; יְכּנְנְתִּי אָת־לָמָשׁא פַּיְכֵּלְרְחוֹי II Sam. 7. 13, j'établirai (pour jamais) le trône de son royaume ; וּתָּבוֹנֵן צָּוָדִים Ps. 7. 10, tu affermiras le justé; pro אַשְׁרֵי 40, 3, il a assuré (affermi) mes pas; יבינו פונטה פעשה פונטה 90, 17, dirige, affermis, ou fais prospérer, l'œuvre de nos mains ; אַתּה בּוֹנַנְהָ מֵישָׁיִרם 99. 4, tu as établi, affermi, la droiture; ירַכוֹנָנּינּ עיר פושב 107. 36, ils ont fondé une ville pour y demeurer ; וְכוֹנֵן מִרְיָה Hab. 2, 12, et qui fonde une ville ; וַעַל־נְדֵרוֹת רכוננה Ps. 24. 2, et il a établi, fonde (la terre), au-dessus des fleuves; הוא עַשָּׂך וַרְכֹּנְקְדּ Deut. 32. 6, il t'a fait et il t'a crée (ou affermi) ; יַרֶחַ וְכוֹכָבִים אֲשֵׁר כּוֹנַנְהַח Ps. 8. 4, la lune et les étoiles que tu as créées, établies.

Poul.: בְּרִים חִבְּרַאָּךְ כּוֹנֶט Ez. 28. 43, ils ont été préparés le jour auquel tu as été crée.

Hiph. (Les mêmes significations que Pilp.) : בּרְחוֹב אָכִרן מוֹשָׁבִר Job 29. 7, (lorsque) je plaçais, j'érigeais, mon siége dans la place publique ; בַּישָׁפַיִם קבין כסאו Ps. 103. 19, l'Eternel a place son trône dans le ciel ; צר-עוֹלָם אָבִין זַרְעָק 89. 5, j'affermirai pour jamais ta race; קברן לְבַּם 10. 17, tu affermis, rassures, וו Sam. 5. 12, בירבו בי לפלך ; ll Sam. 5. 12, que Dieu l'a confirmé roi (sur Israel); אַטֵּיר הַרָּרן Jos. 4. 4, (les hommes) qu'il avait (destinés) choisis pour cela; יַיַּבְינוּ קמַוְאַתְ Esdr. 3. 3, ils érigèrent l'autel; ימבין חַרִים בְּכֹחוֹי Ps. 65. 7, il forme, ou affermit, les montagnes par sa puissance ; מֵכִין הַבֵּל Jér. 10. 12, il prepare, ou crée, le monde ; וַתַּבְּרנֹמָת אַת־פָּנֵיף אָלֵיתַן Ez. 4. 3, et tourne, dirige, ton visage vers elle; כָּר חֵכָרן וְיַנְכֶּרוּ II Chr. 27. 6, il avait dirigé, réglé, ses voies (sa conduite en la présence de Dieu); פָּד לֹא דַיכרן לִבוּ לִּדְרוֹשׁ אָח־בֵי II Chr. 12. 14, il ne dirigea pas son cœur à chercher le Seigneur; יַחַכִּרנוֹחִי לָבְנוֹח I Chr. 28. 2, je m'étais proposé de bâtir, ou : j'ai préparé tout ce qui est nécessaire pour batir; לָכוּ־נָא חַכִּינוּ עוֹד וּדְעוּ I Sam. 23. 22, allez, je vous prie, faites vos dispositions (faites diligence) pour apprendre ; אַבֹּרָם לֵאלֹחֵי אַבֹּחֵיחָם II Chr. 20.33, ils n'avaient pas tourné leurs cœurs vers le Dieu de leurs pères; וְמֶבֶת נְחֲבֶן Gen. 43. 16, et de tuer (des bêtes) pour le festin et de le préparer; ולא יַכִּרן לְדֵבֵּר בֵּן Jug. 12. 6, il ne pouvait pas prononcer de cette manière, ou bien prononcer.

Hoph. pas if: אַנְּיִסְר מַנְּיִסְר וּבְּּבְּן בֵּיִיסְר פַּבּּא זֹּיִ וּאַכּן. Is. 46. 5, un trône sera fondé sur la miséricorde; בְּיַבְּיִּ וּדִּיבְּן 30. 34, (le búcher, v. הַבְּיִּבְּי וּבְּּבְּן אַבְּּרְ Pour le roi; בְּיִבְּי אָבְּרְי Nah. 2. 6, et l'abri (les machines qui mettent à couvert) est préparé; הַיִּבְי בְּיִרוֹם בִּלְרִים בּרִים בּיבּר בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּיבּר בּיבּים בּרִים בּים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּיבּים בּיבּים בּרִים בּים בּרִים בּרְים בּיבּים בּיים בּרִים בּרִים בּיים בּרִים בּרִים בּרִים בּיים

Niph. 1º Passif du Pi. et du Hiph.: וברת-בר Is. 2. 2, (dans les derniers temps) la montagne sur laquelle se bâtira la maison de Dieu sera fondée (sur le sommet des monts); ניברים נכני Ez. 16. 7, (les mamelles) ton sein était formé ; אַשׁר חַבָּיָת נְכוֹן עליהם Jug. 16. 26, (les colonnes) sur lesquelles la maison est fondée, appuyće ; לא־רִכּוֹן לְנֵגֵר עֵינֶי Ps. 101. 7, (qui dit des mensonges) ne sera pas affermi (ne prospérera pas) devant mes yeux; פר־יכוֹן הַיוֹם Prov. 4. 18, jusqu'au jour parfait (midi); רָהִידּי נְכֹנְיִם Exod. 19. 11, qu'ils soient prépares (prêts); הלן וחבן לה Ez. 38.7, prépare, disposetoi; מַבְּיִם שָׁמָבִים Prov. 19. 29, les punitions sont préparées pour (attendent) les moqueurs. — 2º Etre juste, convenable, sincère, ferme, rassuré; לא נכון לעשוח כן Exod. 8. 22, il n'est pas inste, convenable, d'agir ainsi; בי לא

תוך ה. pr. Chun, une ville phénicienne, I Chr. 18. 8, appelée ברתר Beroth, II Sam. 8. 8.

ביר (plur. יביר (plur. מרים ביר (plur. מרים מרים מרים ביר (plur. מרים ביר (pl

למשר לידה מעברי בייה מעברי בייה מעברי בייה בייה בייה Lament. 4. 21, la coupe d'affliction viendra à toi aussi. — 2° Sort, destin: בייה בייה Ps. 11. 6, la part de leur sort (leur partage et leur sort); יְבִיה 16. 5, Dieu est la part de mon héritage et mon sort (la portion qui m'est destinée). — 3° Nom d'un oiseau im monde: יְבְּיִה בַּיִּה בַּיִּה בַּיִּה בַּיִּה בַּיִּה מַנִּי בַּיִּה בַּיִּב בַּיִּה בַּיִּב בַּיִּה בַּיִּב בַּיִּה בַּיִּב בַּיִּה בַּיִּב בִּיִּה בַּיִּב בַּיִּה בַּיִּב בַּיִּה בַּיִּב בַּיִּב בַּיִּה בַּיִּב בַּיִּיה בַּיִּב בַּיִּה בַּיִּב בַּיִּיה בַּיִּב בַּיִּב בַּיִּה בַּיִּב בַּיִּיה בַּיִּב בַּיִּיה בַּיִב בְּיִבְּיב בַּיִּב בַּיִּיה בַּיִּב בְּיִבְּיב בַּיִּב בַּיִּיה בַּיִּב בּיִּיה בַּיִּב בּיִּיה בַּיִּב בְּיבּים בּיִּב בּיִים בַּיִּב בּיִיה בַּיִּב בַּיִיה בַּיִּב בְּיבִּים בַּיִּב בַּיִיה בַּיִּב בְּיבּים בּיִּב בּיִיה בַּיּב בַּיּיה בַּיּב בַּיּיה בַּיּב בּייִיה בַּיּב בּייִיה בּיּבְּיי בְּיִיב בְּיִיב בְּיִיב בַּיּבְיבְּייִי בְּיִיב בְּיִיב בְּיִבּי בְּיבּב בְּיבּי בּיִיב בְּיבּי בּיּבְייִי בְּיבּב בּייִּי בּייִּיב בּייִי בּייִּב בּיִּב בּייִּיב בּיִבּי בּיבּי בּיבּב בּייב בּייב בּייב בּייב בּייב בּיי בּיבּיב בּייב בּיבּי בּיבּי בּייב בּייב בּייב בּיבּי בּייב בּיב בּייב בּיבּי בּייב בּיב בּייב בּייב בּיבּי בּיבּיב בּייב בּיב בּייב בּיבּי בּיב בּיבּי בּיבּי בּיב בּיבּב בּיב בּיב בּיבּי בּיבּב בּיב בּיב בּיב בּיב בּיב בּיבּי בּיבּיב בּיב בּיב בּיב בּיב בּי

לוֹר עִלְשָׁן (fourneau fumant) n. pr. d'une ville, I Sam. 30. 30, Chor Asan. כֹר (v. בֹר).

ou: vous m'appartenez comme les nègres qui sont esclaves, ou: vous êtes pervers, incorrigibles, comme les nègres restent noirs (v. plus haut, Jér. 13. 23); אָשָּׁירוּ Nomb. 12. 1, une Ethiopienne.

ת היים n. pr. Chusi, père du prophète Sophonie, Soph. 1. 1.

ערש (ע. פּרשׁ (ע. בּרשׁים). Éthiopien : אָדֵלֵר Hab. 3. 7, les tentes des Éthiopiens.

תובים n. pr. Chusan Rasathaim, roi de Mésopotamie, Jug. 3. 8. (Chusan, deux fois coupable envers Israel.)

מוֹצְרֹא f. (rac. מְּשֵׁר). Chaine : מּיִבְּרֹא Ps. 68. 7, il fait sortir (délivre) ceux qui étaient liés dans les chaines (v. מְשֵׁר); selon d'autres : en temps convenable, ou : (pour être) en liberté, dans la prospérité (comme אַשָּׁר).

וו פּרְלֵּיִים ח. pr. d'un pays: אַלְטֵּיִים II Rois 17. 30, les Cuthéens, que le roi des Assyriens fit venir en Samarie, pour remplacer les Juiss transférés dans l'Assyrie; 17. 24, המוחה.

(מַתֶּבֶת ע. בּוֹתֶבָת).

בְל-תְּאָרָם: Kal. seulement part.: בֵּל-תָאָרָם Ps. 116. 11, tout homme est menteur.

Hiph.: מֵר יְבְּוּיבֵנִי Job 24. 25, qui me convaincra de mensonge?

Niph., passif du Üiph.: בַּן־הּוֹנֵדְלָהּוּ Job 41. 1, certes, son espérance (de prendre le leviathan) a été trouvée mensongère (était trompeuse); מְּרְרוֹּכִיתָּי אַרְרִּיְּרָבְּיִרְ Prov. 30. 6, de peur qu'il ne t'en reprenne (ou: qu'il ne te punisse) et que tu ne sois convaincu de mensonge.

לְּלֶב m. Mensonge, tromperie, idole: אָבְּיִשְׁרְ Ps. 4. 3, (jusqu'à quand) chercherez-vous le mensonge? יְמִידַי Prov. 6.19, un homme qui dit des mensonges; בַּיְבַר־בָּיִב 30. 8, et une parole de mensonge; בַּיְבַר־בָּיִדָּם Amos 2. 4, leurs idoles les ont trompés, séduits; בְּמֵב בְּנַבְּר Ez. 13. 6, une divination, prophétie fausse.

וְבְאָלְיֵר כֹּוְבָא n. pr. d'un endroit : רְאַלְּטֵּר כֹּוְבָא I Chr. 4. 22, et les habitants de Cho-zeba.

'17 (la trompeuse) n. pr. Cozbi, fille de Sur, prince madianite, Nomb. 25. 15.

קּיִיב n. pr. d'un endroit, Chazib, Gen. 38. 5.

ת ביותי. Dan. 11.6, avec suff. (ליִדי. Dan. 11.6). Force, puissance, capacité, richesse: לַרוֹל Jug. 16. 6, par quoi vient (ou : en quoi consiste) ta force si grande? Job 26. 2, à (l'homme) sans force (faible); מבֹרֵר כֹח Ps. 103. 20, (les anges) puissants de force (puissants et forts); פֹדֶי אַרֹנֶי Nomb. 14. 17, la puissance de Dieu; כחר Gen. 49. 3, (fils) de ma force (engendré dans la force de majeunesse); nrib 4.12, la force de la terre, ses fruits ; נַאָשֵׁר כֹחַ בָּחֶם Dan. 1. 4, ct qui eussent la capacité (pour servir à la cour); וּמְכֹּחֵכֵם שָׁחֵדוּ בַעַרִי Job 6. 22, et avec votre bien (richesse) gagnez (les juges), faites-leur des présents, en ma faveur.

אָרַתְּר (Kal inusité) Pi. (דְּבַתְּר לֹא fut. יְבַתַּרְ Nier, renier, cacher: לֹא בְּתַרְּהָּ Is. 3.9, ils ne l'ont pas caché; בְּרִיבְּהָּ אִּכְּרֵי, Job 6. 10, que je n'ai pas renié (violé) les ordres du Saint (de Dieu); לא בְּתַרְיָּהַ מַאֲבוֹהָם 15. 18, et ils ne cachent

põint (ce qu'ils ont appris) de leurs pères; אַל־מְּבַתֵּר מְּשָּׁר דְּבֶר Jos. 7. 19, ne me (le) cache pas; אַל־מְּבַתַר מְשָּׁרְ דָּבָר Jér. 38. 14, ne me cache rien.

לְחַל Farder: נְּחֵלְהְּ עֵּרְנִרְהְּ Ez. 23. 40, tu as fardé tes yeux (tes paupières).

אַכֶּן Diminuer, maigrir : בְּשִׂרָה Ps. 109. 24, et (ma chair) mon corps maigrit, (n'a pas) de graisse.

Pi. Nier, mentir, renoncer, tromper manquer, dissimuler: נַּתְּבָּחָשׁ שַּׁרָה Gen. 18. 15, et Sara nia ; ינֵם פַּדְשׁרּ Jos. 7. 11, et ils ont menti; avec בַּנְמָיהוֹ : נְכְחֵשׁׁ בַּעֲמָיהוֹ Lév. 5.21, qu'il nie à son prochain (le dépôt qu'il avait reçu de lui); יָבְחֵשׁׁ מּוֹ Job 8. 18, (le lieu où la plante était) la reniera, renoncera; וַכְּחֵשׁ מָרֵי Is. 59. 13, et renier Dieu; avec בתוש לו: ל I Rois 13. אָן, il lui dit un mensonge ; יְחִירוֹשׁ יְכַחֲשׁ אַב Osée 9. 2, et le vin trompera son attente, c.-à-d. manquera; מָּחֶשׁׁ מַּצְשֵּׁוּר־יַיִּה Hab. 3. 17, le fruit de l'olivier manquera ; בְּרַ רָבַחְשׁרּלִי Ps. 18. 45, les enfants étrangers ont dissimulé à mon egard (de peur de nioi); בְּלֵב עָּוֹךְ רְכַּרֲוֹשׁוּ לף אֹיבֶרף 66. 3, par la grandeur de ta puissance tes ennemis te flatteront (dissimuleront leur haine).

Niph.: יִיפְהַשׁוּ אִיבֶּיךְ לָּהְ Deut. 33. 29, tes ennemis te flatteront, te rendront

hommage; selon d'autres: ils te mentiront, ou te renieront, refuseront de te reconnaître.

שנים א. 1° (v. שנים Kal) Maigreur: (faiblesse) s'élève, témoigne, contre moi, ou (v. Pi.): mon adversaire, ou calomniateur. — 2° Mensonge, tromperie: סְבָּבִיִּרִ בְּבַרְוּשׁ אֲּמְבִיִּר Osée 12. 1, Ephraîm m'entoure avec des paroles trompeuses, avec des mensonges; trompeuses, tromperies, (ils réjouissent) les princes.

עָּרָים adj. Menteur : בָּיִים בָּיִים נְּיִם Is. 9. 30, des enfants menteurs.

יב m. (rac. מִירבְעָּזוּ יִמָּי : (מְנִיָּח v. מְיִרבְּעִּזּ יִמָּי : מַּרִיבּוּ s. 3. 24, brulure, flétrissure au lieu de beauté; selon d'autres : particule, avec son sens ordinaire, car (tout cela leur arrive) pour la beauté (dont elles étaient si fières, pour leur coquetterie).

יף אַשָּר (comme אַיִּר מְשְּׁמָר לְּפְּרִים (Gen. 3. 19, (de la terre) d'où tu as été tiré, ou : car tu as été tiré d'elle (v. plus bas); דְּבָּעָר בְּיִרְיִם מָּר (Abel) que Caīn a tué; יְבָּעָרִים מָּר (Is. 54. 6, et (comme) une femme (qu'on avait épousée) dans sa jeunesse, et que l'on a repoussée, ou répudiée, depuis (et que l'on reprend).

לידים ערים בייטוב: Gen. 1. 10, Dieu vit que (cela) était bon; 1. 10, Dieu vit que (cela) était bon; 1. 10, Dieu vit que (cela) était bon; 2, je sais que cela est ainsi; שׁמֵע מִי נְטֵע מָלְּבִישׁ Is. 37. 8, il avait appris que (le roi) était parti de Lachis; שׁמֵע מִי נְטֵע מִלְּבִישׁ Job 10. 3, te convient-il que tu m'accables (de m'accabler)? De la יְבִייִ est-ce que? יִבִּי יִשׁ־בּיִר II Sam. est-ce que j'ai dit? מַרְבִיּיִשְׁשׁׁרוּ וְבִיי יִשׁׁרּבּיר II Sam. 9. 1, est-ce qu'il y a encore (un)? ou fortifiant, n'est-ce pas que? certes, avec raison: יְבִּבְּי II Sam. 23. 19, certes, c'était le plus estimé d'entre les trois; יְבִּי יִבְּי מִרָּי מִרָּי מִרָּי מַרָּא יִבְּיִר מִרָּי מַרָּא Gen. 27. 36, c'est avec raison

qu'il a été appelé Jacob (celul qui supplanté), ou : est-ce que, parce qu'il a été appelé, etc. ? תַּבְּיִר אָחָר מַנִיים מַנִיים מַנִיים מַנִיים מַנִיים מַנִיים מַנִיים מַנִיים מַניים מַנִיים מַניים מַניי 29. 15, est-ce que, parce que tu es mon frère? (v. plus bas); אָנַה בָּר בָּן Ps. 128. 4, certes, c'est ainsi que (sera beni); אַ מִּר־מְשָׁחַהְ וַי I Sam. 10. 1, n'est-il pas que? certes, Dieu t'a oint, t'a sacré (pour prince); après les formules de serment : הַרָּיִי מָנִי בְנַיִּימָנִה אָהָם I Sam. 26. 16, je jure par l'Éternel que vous méritez la mort ; דור־אָנִי נְאָם דֵי כִּיר Is. 49. 18, par mon existence (je jure par moi-meme), dit l'Eternel, que נסת בַּעַשָּׁת אֱלַחִים וְכת ; tous ceux-ci, etc. ריסיף קד I Sam. 14. 44, que Dieu me fasse ainsi, et qu'il y ajoute (qu'il me punisse sévèrement) si (tu ne meurs).

3° Pour que: מחימה פר איבול Job 6. 11, quelle est ma force pour que j'espère, pour pouvoir espérer encore? בי אַלִּכְי פִּר אַלַךְ אָל-פְּרִשׁת Exod. 3. 11, qui suis je, pour que j'aille (pour pouvoir

aller) vers Pharaon?

4° Lorsque, quand: איני ביי ניטר ביי Osée 11. 1, lorsqu'Israel était jeune; יִבִּי יִבִּיר זֹאַכְיר אַלַיבֶּע יִבְיר זֹאַכְיר אַלִּיבָע Is. 8. 19, et lorsqu'ils vous diront; souvent יַבִיר מָי il arriva lorsque, ou quand.

5° Si: בּריבְּמָרְתִּר Job 7. 13, si je dis (en moi-mene); בְּריבִּת מִּבְּר תַּבְּר בְּרָבְּת 14. 24, mais si le chemin est trop long, trop loin pour toi; בֵּי תְּבְנְי עָבֶּר Exod. 21. 2, si tu achetes un esclave hébreu.

6° Alors: לְּבִיר עָּלֶּיךְה Job 8. 6, alors (ou certes) à l'instant il veillera sur toi; עָּבְיל לֹא תַאָבְעָה Is. 7. 9, (si vous n'avez point la foi) [alors] vous ne durerez pas, vous n'aurez point de stabilité (v. אַבּרָן Niph.).

קרי Parce que, puisque: רְּמִּי ְּמְיִּהְיּחָ Gen. 3. 14, parce que tu as fait cela; בּר נְּטֵל נְּלֶּרְי Lament. 3. 28, parce que Dieu a mis ce joug sur lui; אַלָּרְי Job 38. 5, ironiq. puisque tu le sais (ou: si tu le sais); בּרִים דוּאָג I Rois 18. 27, puisqu'il (Baal) est un dieu.

8º Car : פְּלִּיְרְתִּיד וְכְנֵי אָנִי Ps. 25. 16, car je suis scul et (pauvre) dans l'af-

fliction; בּיראָבִי וְאִבּי בַּיְבִינִי 27. 10, car mon père et ma mère m'ont abandonné; Gen. 30. 13, car les femmes m'estimeront, m'appelleront heureuse.

9° Mais, que non, au contraire: יַּיִּ קַּרֹי בְּרְדִּיִּר בִּלָּרְיְ Gen. 24. 4, mais tu iras dans mon pays; אָל־אַרְצִּר בְּלָּרָן 19. 2, non, mais nous passerons la nuit dans la rue; בַּלְיִי רְאָב בְּלַנִי רְאָב Job 31. 17, au contraire, depuis ma jeunesse (l'orphelin) a grandi à mes côtés comme près d'un père, je l'ai élevé comme un père; מַאָרֵיִי מְאַרֵיִים Mich. 6. 3, (quel mal t'ai je fait?) au contraire, je t'ai fait sortir de l'Égypte.

לי לא לְצָבִיז ידּשְׁשׁי יִדּישׁ יִדִּישׁ וּצֹבּיז אַ זֹבּיִ אַ Is. 28. 28, cependant on ne le bat, brise pas fortement, ou on ne le brise pas toujours; בי קרוב היא Exod. 13. 17, (ce chemin) était cependant proche (quoique le plus court), ou : parce qu'il était proche (v. 7°); בַּי בַּעִר הַוּא בַּי בַּעִר הַיא Exod. 34. 9, quoique ce peuple soit opiniâtre, inflexible; בי הָיִק דְּיִא Jos. 17. 18, quoiqu'il soit fort, quelque fort qu'il soit; על-בַּרְיבִּי comme על-בַּרְיבִי c'est pour cela que, parce que (v. בַּי).

1º Que si (chaque particule dans son sens naturel): פר אם־ידע אדע I Sam. 20. 9, que si je reconnais (que mon père médite ta perte) ; פַּר אָם־מָּמָרִים אַהָּים אֹרִיי Jér. 26. 15, (sachez) que, si vous me faites mourir. — 2º Puisque: קבי אם־חם דעקסף Gen. 47. 18, que, puisque l'argent manque (que, n'ayant plus d'argent). — 3º Car si : פַּר אָם־אַרָהָ Exod. 8. 17, car, si tu ne laisses pas partir (mon peuple); קני אָם־שָׁנִים חַרְבֵּח Eccl. 11. 8, car, si (un homme vit) beaucoup d'années. — 4º Mais si, mais: פר אם בחורת בי חמצו Ps. 1. 2, mais s'il (mais qui) met toute son affection dans la loi du Seigneur; בדי אָס־יִיטְלַרָאֵל Gen. 32. 28, (ton nom ne sera plus Jacob) mais Israel ; פּר אָם־בֶּלֶךְ יִחְרֶת עָלֵינוּ I Sam. 8. 19, (non) mais un roi (sera) régnera sur nous. - 5° Seulement quand, excepté, sinon : יי אַב־בֶּרֶכְּקוּי Gen. 32. 27, (je ne te laisserai pas) excepté quand tu m'auras béni (que tu ne m'aies béni); פי אָפרדַוּסִירָק II Sam. 5. 6, que tu n'aies fait sortir ; פּר אָם־אוֹחָה Gen. 39. 9, toi seule exceptée; פר אָם אַר־אָטֶר ראפר חַבָּר Esth. 2. 15, excepté ce que disait Hegée (ce qu'il demandait pour elle); פר עניר פר אם־עַבְוּיר Is. 42. 19, qui est aveugle, sinon mon serviteur? --6° Seulement : פר אָס־וַבֶּרְחַנִּר אָחָה Gen. 40. 14, seulement, souviens-toi de moi. — 7° Après les formules de serment (v. קרים פיי אַקריב אַקריב פיי פיר אַקריב פיר אַקריב אַקריב פיר אַקריב פיר אַקריב פיי פיר אַקריב פּיר אַ II Rois 5. 20, par Dieu l'Eternel, je courrai après lui ; פָר אָם־מָלֵאחָרך Jér. 51. 14, (Dieu a juré par lui-même, disant) je jure que je ferai fondre sur toi (des hommes). — 8° Car, certes: כָּד אַם־רֵשׁ צְּחַרָּית Prov. 23. 18, certes, il est un avenir, ou : car alors il y aura une récompense (pour toi); כָּד אָם־פַּנִיר אָפָוֹא Job 42. 8, car je le regarde avec faveur (ce n'est que par égard pour lui que, etc.).

קיד m. Ruine, malheur : יְרָאוּ עֵינֶי Job 21. 20, ses yeux verront sa ruine (son malheur).

קידוֹר m. Étincelle : פּידוֹרַי אֵשׁ יִרְמַלְּטוּ Job 41. 11, des étincelles de feu en partent, jaillissent.

של בידון אינים אי

קידוֹר m. Bataille ou armée : נְּטֶּלְהָּ Job 15. 24, comme un roi qui s'arme, se prépare, pour la bataille, ou : prêt à se mettre (à la tête) de l'armée. תְּאֵין מְיוּוּן צֵּלְמֵיכָם: n. pr. d'une idole : מֵּיבֵר אֲלְחֵיכָם Amos S. 26, et Chiyun (Saturne) votre idole; l'astre, votre dieu; selon d'autres: l'image de vos idoles (v. נְשָּנָן.).

לל' et לב' m. (de לַּבַל). Le méchant, le trompeur; ou (de mesurer) l'avare (selon d'autres, de יִדְ מְּנִי dui dit: C'est à moi); אַנְּבְּיִר לֹּאִ דְּצְּבֵּיר לֹּאִ דְּצָבִיר לֹאִ דִּצְבִּיר לֹאַ בַּיְבָּיר לַאַר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבִּיר בְּיִבִּיר בְּיִבִּיר בַּיִבְּיר בְּיִבִּיר בַּיִבּיר בּיִבּיר בְּיִבִּיר בְיִבִּיר בְּיִבִּיר בְּיִבִּיר בְיִבִּיר בְּיִבִּיר בְיִבִּיר בְיִבִּיר בְּיִבִּיר בְיִבִּיר בְּיִבִּיר בְיבִיר בְיבִיר בְיבִּיר בְיבִּיר בְיבִּיר בְּיִבּיר בְּיִבִּיר בְיבִּיר בְּיבִּיר בְּיִבִּיר בְּיבִּיר בְּיִבִּיר בְּיִבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְיבִּיר בְיבִּיר בְיבִּיר בְיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיִבִּיר בְּיבִיר בְּיבִיר בְּיבִּיר בְּיבִיר בְּיבִּיר בְיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בּיבּיר בּיבּבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיב בּיבּיר בּיבּיר בּיבּבּיר בּיבּבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּבּיר בּיבּיר בּיבּיב בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיב בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיב בּיבּיר בּיבּיב בּיבּי בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּי

קבְשִּׁדְל f. pl. Hache, marteau: מְּבְשִׁדּל וְבֵילְשִׁוֹח בִּוְלְמוֹן Ps. 74. 6, ils brisent, renversent, avec la cognée et la hache, ou : les marteaux.

קרְּטָה. Groupe d'étoiles, les Pléiades: סל פּנטְם Job 9. 9, qui a créé les étoiles de l'Ourse, de l'Orion et des Pléiades; הַיְבְשֵׁר מַצְּרֵוּיִה מִּנְים 38. 31, as-tu joint les liens des Pléiades, ou : as-tu créé l'influence des Pléiades sur les fruits doux, qui les font mûrir, se nouer?

ים אינד היים אינד אינד פים אינד פים אינד פים Prov. 1. 14, nous n'aurons tous qu'une même bourse; דְּנְלֵים זְיִבְּלִים זְנִיב בְּעָבִים Is. 46. 5, qui tirent, ou qui prodiguent l'or de (leur)

bourse. — 2º Sac : לאַריִחְיָח לְּהְ תְּבִּיסְהְ אָבֶן וְאָבֶן Deut. 25. 13, tu n'auras point dans ton sac deux sortes de poids.

לְיֵרֵיִם m., duel: וְכִירֵיִם Lév. 11. 35, et des foyers (des fourneaux de cuisine); selon d'autres : des marmites à couvercle.

קישור ה. Fuseau ou quenouille : יְדָיְתְ שַׁלְּחָח בַּמִּישׁוּר Prov. 31. 19, elle a porté sa main à la quenouille.

"קֿבָר (v. נֶּבֶּבָת). Ainsi (v. נֶּבֶּבָת).

קבְּהָ Ainsi, de cette manière : יְבָבָּה יוֹאְכְלָּהְ אִרוֹ Exod. 12. 11, vous le mangerez de cette manière ; בְּבָּח מִצְּמָּח לַלְיִיִּם Nomb. 8. 26, c'est ainsi que tu en useras envers les Lévites (tu régleras ainsi leur service) [v. מַרְבָּבָה.].

ָּבְּבֶּר const. בְּבָּרִים, plur. בְּבָּר, const. , בְּבְרוֹת const. בְּבָרוֹת sens 3°, et בִּבְרוֹת מברים sens 2°, v. מברים). 1° Cerele. circonférence : אָפֶן־חַבְּבֶּר סְבִיבוֹת יִרוּשֶׁלֵם Néh 12. 28, et (du cercle autour) des environs de Jerusalem ; בָּעָרֵר הַוּבְּבֶּר Gen. 13. 12, dans les villes aux environs, ou dans la plaine du Jourdain; -אַל-19. 17, et ne t'arrête מַעַּמֹר בְּכָל־תַּבְּבָּר point dans tous les pays d'alentour. — 2º Avec לֶּחֶם, un gâteau de pain, pain rond, miche : וָכְעַר לָחֵם אֵרַת Exod. 29. 23, et un pain rond ; שַּׁלשָׁת מִּבְּרוֹת לָחֶם I Sam. 10. 3, trois gateaux (miches) de pain ; וְכִּמַר־לָּחֶם 2. 36, et pour un morceau de pain. — 3° Un poids, talent de trois mille sicles (v. Exod. 38. 25, 26) : פָאַר תְּבֶּר הַנְבֶּר Exod. 38. 27, les cent talents d'argent; בּמַשֶּׁקַלָּה נפר וַדְב II Sam. 12. 30, et le poids (de la couronne) était un talent d'or ; בַּמָרֵיִם אָפֶשֶׁ II Rois 5. 23, deux talents d'argent; וּבֵרְזֵל מֵאָת־אֶלֵהְ תִּכָּרִים I Chr. 29. 7. et cent mille talents de fer.

קברין chald. (pl. פַּמְרִין). Même signif. que אָבּריְכְּטַהְ פַּמָּרִין מַאָּח héb. 3°: בּקּרִין מַאָּר קבר ער בְּעַרְ בַּמָרָי בַּאָר. 22, jusqu'à cent talents d'argent.

לֵכְ (avec makk. פֶּלָל, rac. פֶּלָל) 1° Avec un subst. au sing., entier, entière; tout, toute: בֶּל־דָעָבֶרְעְ Gen. 9. 19, toute la terre; מָל-דִעָּבֶרְעָ 19. 4, tout le peuple;

286

בּרִינְבִיר Exod. 29. 18, le bélier tout entier; אָלַרְיְאַיִר בּרְיִבְּיִר וּבְּיִר בְּיִרְאַיִר Deut. 4. 29, de tout ton cœur et de toute ton ame; avec le pron. pers.: אַלַּהְ בְּּיִר מְּלֵבְיּך Is. 14. 29, Pleseth, toi tout entiere; בּירִיר בְּיִר בְּיִבְ בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִבְ בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִבְ בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִבְּיִב בְּיִר בְּיִבְים בְּיִרִים בְּיִבְים בְּיִבּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיבּים בְּיבְים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּיב בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיבְים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּיר בּיִיבְים בְּיבּים בְּיבּיי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְייִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִייי בְּייִי בְּייִי בְּיייִי בְּייִייי בְּייִייי בְּייִיייי בְּיייי בְּייייי בְּייִיייי ב

2º Avec un plur., tous, toutes : בל בעורם Is. 2. 2, toutes les nations; בעורם מַל־רשׁבֵר ; 21.8, toutes les nuits חַלֵּילוֹת 18.3, tous les habitants du monde. — Avec le pron. pers. : סָלָט Gen. 42. 11, nous tous; בְּלְכֵבו Deut. 1. 22, vous tous; בְּלֵבֶה Is. 10. 10, eux tous; בְּלַבָּה Gen. 42. 36, (toutes ces choses) tous mes maux; et לְכְלַחְנֵח I Rois 7. 37, pour elles toutes. — Suivi de כל אַשֶּׁר : בֶּשֶׁשׁר נְשִׁמֶּרוּ הַיִּים הָאַמָּרוּ Gen. 7. 22, tous (les êtres) qui avaient le souffle de la vie dans leur nez (qui respiraient); בַּל־אֲשֶׁר יַשׁ־לּוֹ 39. 5, tout ce qu'il avait. — Devant un collectif, même au sing.: בַּל־חַחַיַּת Gen. 8. 1, tous les animaux ; פָּכֶל־דָוּאָרָם Jug. 16. 17, comme tous les hommes.

3º Chaque (tout): רְבֶל־שֵּרָח Is. 9. 16, et chaque bouche; בֶּל־שֵּרָח 24. 10, chaque maison; בְּבֶל־שָׁרָח נְשָׁרָח Esth. 9. 21, chaque année (tous les ans); בּבְבֶל-דּוֹם 2. 11, et chaque jour. (Dans ces locutions, les subst. ne prennent pas d'art.)

לַקַיֵּם מָל־דֶבָר : 5° Quelque, quelconque

Ruth 4. 7, pour confirmer, valider, quelque chose (une chose quelconque); quelque chose (une chose quelconque); אַל־פְּלִּי Nomb. 35.22, une chose, un outil quelconque; avec une nég., nul, aucun: אַלִּי בְּעָלִי לַּאִּרַיְלָּי לַאִּרַיְלָּי לַאִּרַיְלָי לַאִּרַיְלָּי לַאִּרַיְלָּי לַאִּרַיְלָּי לַאִּרַיְלָּי לַאִּרַיְלָּי לַאַרְיִלְּיִלְּי לַאַרְיִלְּיִלְּי לַאַרִי לְאַרָּיִלְי לַאַרִי לַאַרְיִלְי לַאַרִי לַאַרְיִלָּי Prov. 12. 21, aucun malheur, aucune adversité, n'arrive au juste, ou aucune iniquité, c.-à-d. il n'en commet pas; בְּילִירָיָנִי Eccl. 1. 9, rien n'est nouveau (sous le soleil).

6° Toutes sortes de : וְכָל־מֶּכֶּר Néh. 13. 16, et toutes sortes de choses à vendre (de marchandises): וְכָל צָּבֶּן וְקָרָח I Chr. 29. 2, et toutes sortes de pierres précieuses.

ביל מְטַרְ הְּדָתַב heb.: יְבִל מְטַרְ הְּדָתַב Esdr. 7. 16, et tout l'or et l'argent; Dan. 3. 2, tous les gouverneurs de province; בְּבֶּלְּהִירָּוְ 2. 38, sur eux tous; בְּלָּיִלְּבָּרָ בִּירִינְרָבֵּץ 2. 40, tout; בְּבָּלְהִירִּרְבָּץ 3. 4. 9, et de la nourriture pour tous était sur (cet arbre); בְּבָּלִּיְרְבָּרָץ 3. 4. 9, que quiconque adressera une demande; adv.: בְּלַּרְקְבֵּלְ בִּרִירִבְּעָץ 2. 10, justement pour cela, c'est pourquoi; בְּלַּרְבָּלֵץ 5. 45, tout comme que tu as vu, ou: puisque tu as vu.

Renfermer, retenir, empêcher, fermer, refuser: אָשֶׁר מְּלָאוֹ דְּמִיבְּעוֹ Jér. 32. 3, car Sédécias l'avait renfermé (fait mettre en prison); אָבֶּר בְּלִּאוֹ 32. 2, (le prophète Jérémie) était renfermé (emprisonné); אַבְּאָר בְּלָּא אַבָּאַר Ps. 88. 9, (je suis) renfermé, et je ne peux pas (en) sortir; אַבָּר בַּשָׁח תְּלָאַם Nomb. 11. 28, Moïse, mon seigneur, empêche-les, défends-leur (de prophètiser); אַבְּלוֹא אָדְרָ בַּבּר. 8. 8, pour retenir l'ame; אַבְּלָּא אַבָּר בַּבּׁר Ps. 40. 10, je ne ferme

pas mes lèvres ; avec אָשָׁר בְּלְחָנָה דַוּשֹּׁיִם : מָיִּ ו קונה מבוא בדמים I Sam. 25. 33, de ce que tu m'as empêché ce jour de répandre le sang (ou rac. מַלַּל); מַלֶּל אַרָה) רע קלאחר בַּגְלֵּר Ps. 119. 101, j'ai retiré (détourné) mes pieds de toute voie mauvaise; פָּלְאוּ שָׁמַרָם מְשָּל וְהָאָרֶץ בָּלְאָח Agg. 1. 10, les cieux renferment, retiennent, leur rosée, et la terre retient ses produits, ou intrans.: les cieux sont fermés (pour pouvoir vous donner) et ne peuvent vous donner leur rosee, et la terre ses produits; אַת־קַבְּרוֹ לֹאַ־רָכְלָת מְשָּהְ Gen. 23. 6, (nul d'entre nous) ne te refusera son tombeau (pour y enterrer ta femme) [pour כָּלָא ou de la rac. [כַּלַת].

Niph.: נַיְּפֶלֵא הַוּנְשָׁם Gen. 8. 2, et les pluies furent arrêtées; נַיְּפֶלֵא הָוְנָשׁם בּאָרָה בָּיִא בָּעָבָּא הַנְּשָׁם Exod. 36. 6, et le peuple fut empêché d'en apporter encore.

Pi.: לְבַלֵּא חַפְּּטֵׁע Dan. 9. 24, pour empêcher, arrêter, le péché (ou, pour pour abolir, effacer, le péché).

בּלֶא" m. (presque toujours avec תַּבְּּרֵה maison dans laquelle on est renfermé, la prison: בְּבָּרֵה בִּלְאוֹ זְּלָא דְּבְּרָה אָז חְשָׁרְן Jér. 52. 33, il lui fit changer les vétements (qu'il avait portés dans) sa prison; נְיַנְאַרְהַרָּה בְּּרִה מָּלָא II Rois 17. 4, il le renferma dans une prison; plur: בּלָאִרם Is. 42. 22, et dans des prisons.

קּלְאָכ n. pr. Chilab, fils du roi David, II Sam. 3. 3.

רְּפִּיִּרְ m., duel. Deux choses séparées, différentes l'une de l'autre : יְּפִיּרְיּכְּ מִּלְּאָיִם Lév. 19. 19, tu ne sèmeras pas ton champ de semence différente; de même des animaux : הַּנְיְבְיּבְּ מִּלְאַיִם 19. 19, tu n'accoupleras pas ton bétail en mélant deux espèces différentes (tu ne feras pas couvrir une bête par celle d'une autre espèce).

קלֵכ n. pr. 1° Chaleb, fils de Jephuné; n. patron, בֶּלְבֵּר I Sam. 25. 3.

— 2° Chaleb, fils de Hezron, I Chr.

2. 18. — 3° Chaleb, fils de Hur,

2. 50.

הַלְבֵים m. (plur. פְּלָבִים, const. פֶּלָבִים). לא יחרץ־פלב לשני Exod 11. 7. aucun chien ne remuera sa langue, n'aboiera; פָּר סְבָבוּנִי בְּלָבִים Ps. 22. 17, car des chiens (les ennemis barbares) m'ont environne; יְתַּבֶּלֶב דָשָּׁר אֲשֶׁר בְּמוֹנִי II Sam. 9.8, un chien mort (un homme vil) tel que moi ; aussi : דַּרֹאָשׁ מַלֶב אָלֹכָר II Sam. 3. 8, suis-je donc une tête de chien (un homme vil), ou : suis-je le chef des chiens? ne suis-je pas un des chefs de la nation ? בְּלֶב Deut. 23. 19, un animal échangé contre un chien ; selon d'autres : le prix du chien, un animal donné pour récompense à un homme qui se prostitue.

קלות (fut. הַבָּל et יָבֶל, יָבֶל, inf. הְלָהוֹ, אַכְלוּח, y. בְּכָּלוּח (מֵלֵל et בַּלֹּה). 1° Etre fait, achevé, prêt, résolu, passé, fini : וַהַּכַל כַּל־ צבֹרַת פִּשְׁכַן Exod. 39. 32, tout l'ouvrage du tabernacle fut acheve ; בי־כַלְתַח הַרַעַּח וֹמֵימֵי I Sam. 20. 7, que le mal est prêt, bien résolu, de sa part; פָּר־כָּלְתַה אֱלָה תַּבְצָּח מַאַח תַּוּבְלָה Esth. 7. 7, que (le mal) sa perte était résolue de la part du roi ; יַחְבָלֵינָח שֶׁבֶע שְׁבָי הַשְּׁבַע Gen. 41. 53, les sept années de la fertilité étaient passées ; אָברּפָלָה בָּצִיר Is. 24. 13, quand la vendange est faite, finie; וְכַלָּח וַצַּם 10. 25, la colère finira, cessera; יָשֶׁבֶּט Prov. 22. 8, et la verge de sa colère (la punition pour sa colère) est prête, ou : elle sera brisée, il ne pourra plus s'en servir, exercer sa fureur.

 languit; פָּבְלוּח פֹּחָר אֵל־חַּמַיְבַנִי 71.9, quand ma force disparatt, ne m'abandonne pas.

Pi. rigo 1º Trans. du Kal 1º. Terminer, achever : וַיכֵל אֱלֹחִים Gen. 2. 2, Dieu eut achevé, terminé (tout son ouvrage); י אַל־אַמָּח תְּכָלַנַת מָלְפֶּיכָלַת 6. 16, tu achèveras l'arche, tu la bâtiras de manière qu'elle ne sera large en haut que d'une coudée; קלה בשה Prov. 16. 30, il a résolu le mal ; לְדַבֶּר לְדַבֵּר Gen. 24. 15, il n'avait pas acheve de parler; קניום בַּלות משֶׁח Nomb. 7. 1, le jour que Moise לחסים eut achevé d'ériger (le tabernacle). -2º Trans. du Kal 2º. Consumer, exterminer : יָבְּלָה סְעָקָּיה Is. 27. 10, il consumera les seuilles, ou : les herbes qui s'y trouvent; לּרִור כְּלֵּרוֹר 49. 4, j'ai consumé ma force ; אַנְכִי מְכֵלֵּח אוֹרָה Jér. 14. 12, je veux les exterminer; פַר־פַבֶּרוּ II Rois 13. 17, et ער-לְכַלָּח II Chr. 31. 1, jusqu'à l'extermination, jusqu'à la destruction entière; פְּבֶלוּת עֵינֵים Lév. 26. 16. (des maladies) qui consument, affaiblissent, les yeux; וַיַּבֶּל־בַּּחֶבֵל יִמֵּיחָם Ps. 78. 33, il fit leurs jours s'évanouir (se consumer) dans la vanité, c.-à-d. dans des peines, des marches pénibles, sans arriver à leur but.

Pou.: קלוּ הְוּלְהֹת הָּוֹד בֶּּרְדִישֶׁי Ps. 72. 20, (ici) finissent les prières de David, fils de Jessé; יְבְּעָלוּ הַיִּשְׁמֵים וְהָאֶרֶץ Gen. 2. 1, le ciel et la terre furent achevés.

קלף adj. (seulem. f. pl.). Languissant: יְכָלוֹת אֲלַיּהֶם Deut. 28. 32, (tes yeux) languiront après eux (v. בָּלָּה verbe 2°).

לְבָּלְּה f. 1° Achevement; de là adv., entièrement, en totalité: רְבָּלִּא לְבְּיִלְּא לְבִּילְּא לְבִּילְּא לְבִּילְּא לְבִּילְּא לְבִּילְּא לְבִּילְּא וֹלְבְּילִא וֹלְבְּילִא וֹלְבְּילִא וֹלְבְּילִא וֹלְבְּילְא וֹלְבְּילִא וֹלְבְּילִא בְּיבְשׁ בְּרָבְישׁ בְּרָשׁ בְּבְּיִי בְּעָשׁ בְּרִי בְּעָשְׁרִים בְּלָּיִים בְּבְּיִים בְּבִייִים בְּבְּיִים בְּבְיִים בְּבְּיִים בְּבְיִים בְּבִייִים בְבְּיִים בְּבְיִים בְּבִייִים בְּבְּיִים בְּבִייִים בְּבִייִים בְּבִייִים בּבְיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בְּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בְּיִים בּיוֹים בּייִים בּייִים בּיים בּייים בּייִים בּייִים בְּיִים בְּייי בְ

הְּבְיִּיִיףְ Nah. 4. 8, il fera une destruction de son emplacement, il anéantira le lieu où était cette ville; ישׁבָּי – הְּבְצִיבְּיוּ הַיְבְּיִ Gen. 18. 21, s'ils ont fait comme l'annonce le cri (qui est venu jusqu'a moi) — extermination; selon d'autres, dans le sens 1°: s'ils ont fait entièrement, pleinement, comme l'annonce le cri, etc.

ברה הקלוא (v. קלוא). Prison: ברה הקלוא Jer. 37. 4 et 52. 31, la prison; aux deux endroits, le cheth. est הַבְּלִרא.

קלוב m.' (ce qui est tressé). 1º Panier: קלוב קרץ Amos 8. 1, un panier plein de fruits d'été. — 2º Cage : מְּבְלוּב עָרָא צוֹף Jér. 5. 27, comme une cage (un trébuchet) pleine d'oiseaux.

קלוב n. pr. m. I Chr. 4. 11. — 2° 27. 26.

פְלוּהֵי et *keri קלוהוף ח. pr. m*. Esdr. 10. 35.

קלולות f. pl. (de קלולות). L'état d'une femme qui est fiancée : אַדְבַּח מְּלוּלוֹת Jér. 2. 2, l'amour pendant ton état de fiancée (pendant que tu étais fiancée).

קלֵרמוֹ אָבֶר m. Solidité, vigueur: אָלֵרמוֹ אָבָּר אָלֵרמוֹ אָבָר Job 30. 2, dont la force, la vigueur, est perdue; selon d'autres (v. 2°): leur vieillesse est perdue, ils ne peuvent pas atteindre la vieillesse; ou : la vieillesse, le temps, est perdu pour eux; malgré leur age ils sont sans expérience. — 2° Vieillesse: הְבֵּלֵת אַלַר jos. 5. 26, tu entreras vieux (dans une vieillesse vigoureuse, sans infirmités) dans la tombe.

קלח n. pr. d'une ville ou province d'Assyrie, Chaleh, Gen. 10. 11.

יקלי m. (pause בֶּלִים, plur. בֶּלִים, const.

יבלה). De תַּלָה, une chose faite, fabriquée, preparée. 1° Meuble, vase, des effets: קרי פושות אַרי בּליכבלי Gen. 31. 37, tu as fouille tous mes meubles ; וַעֵּרוּנָבֶם אֱל־תַּרוֹם על־מְלֵיכָם 45. 20, (que votre œil ne regrette) n'ayez pas de regret à cause de vos meubles, de tout ce qui est dans vos maisons ; בָּלֵר־כָּטָּף וּרְלֵר וָתָב Exod. 3. 22, des vases d'argent et d'or ; בְלֵר בַרח־בֵר Jer. 27. 16, les vases de la maison de Dieu; לְיִשׁאֵר מְּלֵר הֵי Is. 52. 11. (vous Lévites) qui portez les vases de l'Éternel (de son temple), ou : Israel qui porte les armes de Dieu, ou sa loi; תָּלֵר גוֹלָחו לבי לה Jer. 46. 19, prépare-toi des effets pour l'exil; מכלר רוצר Ps. 2. 9. comme le vase d'un potier. — 2º Habit, vetement : בְּלִר־נֶבֶר Deut. 22. 5, un ha-. Is. 61 וְכַבַּלֵּח הַּלְּהָה כַּלֵּיהָ Is. 61. 10, et comme une épouse qui se pare de ses vêtements, ou : de ses bijoux; וּכְלֵּר חַבְּקַר II Sam. 24. 22, et les jougs de bœufs. — 3º Vaisseau pour naviguer : אַבְּכֵלֵר־נֹמָא Is. 18. 2, et sur des vaisseaux de jonc. — 4º Instrument: בְּלֵי־שְׁיִר Amos 6. 5, des instruments de musique; בְּכָלִי־נֶבֶל Ps. 71. 22, sur l'instrument : nebel (psaltérion?); וּכְלֵּר וצמי Is. 13. 5, et les instruments de sa fureur. — 5° Arme : פַלַר חַפָּס Gen. 49. טארעא כַלַיך : 5, des armes de la violence Gen. 27. 3, prends, je te prie, tes armes; מַלֵּר מְלַחֲמָה Jug. 18. 11, armes de guerre ; רביר פור Ps. 7. 14, des armes meurtrières; נקא כליד I Sam. 14. 1, 6, celui qui portait ses armes, son écuyer; היה ולביי Is. 39. 2, son arsenal, on son gardemeuble (v. 1°).

(ערביר (v. בְּלֵי). (ערביר (ערביר). בְּלֵיא (ערביר (ערביר (ערביר).

רָבֶּר : Extermination (כּבְּלְּיוֹן (ע. בְּלֵּיְהֹן) Extermination בּיל בְּלְיָה אַל בְּלְיָה Aboth, une famine meurtrière, qui extermine tout.

לְּלְיִה (seulem. plur. מְלְּהִיה, const. מְלְּהִיה, rac. חְבָּלְּהִה (בְּלִּהְיה, rac. חָבֶּלְּה (בְּלִּה בִּיה בּיבִּיה בּיבֹּיה בּיבֹיה בּיביה ביביה בּיביה בּ

c.-à-d. le meilleur, la fleur du froment; בּתֵרְ מְּלָּדְיּת יְלֵב Jér. 11. 20, Dieu qui sonde les reins (siège des passions) et le cœur; קבּוְלִי בְּיִרִי בְּתַּקִי Job 19. 27, mes reins, mes entrailles, languissent dans mon corps (v. בַּיִרים).

קּלְּיוֹן הָרִיץ m. 1° Extermination: מְּלִיוֹן הָרִיץ Is. 10. 22, l'extermination, la ruine, est décrétée. — 2° וְכִלְיוֹן עֵינִים Deut. 28. 65, et affaiblissement des yeux (des yeux languissants), v. הַלָּיף.

לְלְיוֹן n. pr. Chelion, fils d'Elimelech, Ruth 1. 2.

קליל adj. (const. בְּלִיל, fém. const. בלילח (בלילה). 1º Parfait : דכליל דפר Ez. 28. 12, et parfait en beauté ; קַּלְּיַלָּת יְפָר Lament. 2. 15, (cette ville) d'une beauté parfaite; קר פַלִּיל רוּגא פַרַוּדַרָי Ez. 16. 14, car ta beauté était parfaite par la parure (que j'avais mise sur toi). — 2º Tout, entier, comme subst. : בָּלִרל־הַוְצִרר Jug. 20. 40, le tout de la ville, la ville tout entière; selon d'autres: la ruine, c.-à-d. l'incendie, la fumée de la ville; בָּלָרל הַבֶּלְת Exod. 39, 22, le tout, toute la robe, était de laine bleue, ou d'hyacinthe. - 3° Un sacrifice qu'on brule entièrement, holocauste : וְכַלִּיל עֵל־מִוְבְּוָדָה Deut. 33. 10, (ils mettent) l'holocauste sur ton autel; טולה וְבַלִּיל Ps. 51. 21, holocauste continuel (de tous les jours) et holocauste extraordinaire.—4° Adv. Entièrement, tout à fait : יַחַאֵלָרלָרם כָּלָרל ותלק Is. 2. 18, les idoles, il les détruira toutes, ou entièrement; פלרל חקשר Lev. 6. 15, elle s'en ira en fumée (brûlera) entièrement (sur l'autel).

לְלֵכֹּלְ n. pr. Chalcol, fils de Scrah, I Chr. 2. 6.

י פֿלְכָּלְהֹי Nourriture (v. לְכָּלְהֹי, Pi. פִּלְבֵּלִ.

קללי קפרה Rendre parfait : קללי קפרה Ez. 27. 4, (קללי vers. 11) ils ont achevé ta beauté, ils l'ont rendue parfaite. — 2° Orner, couronner; de là מַּלָּיוּ

Pou.: יְרִיְמְּקְרִיּ וְכְּלְמְלֹּי I Rois 20. 27, (les enfants d'Israel) furent passés en revue, et ils étaient au complet, aucun ne manquait (v. le même ex. à pou.).

לבל chald. Schaph. שַׁכְלַל. Finir, achever: מְּבֶלְלֵּחְ Esdr. 5. 11, il l'a bati et achevé; מְנָיִר וְשַׁכְלָלָח 5. 9, et de rétablir, d'achever ces murailles; passif: מַבְּלְלּה 13, (keri וְשִׁבְּלָלִה lorsque les murailles seront achevées.

קלל n. pr. m. Esdr. 10. 30.

קרות (Kal inusité) Hiph. Outrager, gronder, faire de la peine : קרות קרות I Sam. 20. 34, parce que son père l'avait outragé, ou grondé; אַבְּרִי בְּלָבְּעָרִי דְּבָּרִ בְּעָרִי דְּבָּרִ זְּבָרִי דְּבָרִי דְּבָרִי זְּבָרִי זְּבָרִי זְּבָרִי זְּבָרִי זְּבְרִי זְבָּרִי זְבָּרִי זְבָּרִי זְבָּרִי זְבָּרִי זְבָּרִי זְבָרִי זְבָּרִי זְבָּרִי זְבָּרִי זְבָּרִי זְבָּרִי זְבָּרִי זְבָּרִ זְבְּרִי זְבָּרִי זְבְּרִי זְבָּרִי זְבָּרִי זְבָּרִי זְבְּרִי זְבְּרִי זְבְּרִי זְבְיִר זְבְּרִי זְבְּרִים זְבְּרִי זְבְּרִי זְבְּיִר זְבְּיִי זְבְּיוּ זְבְּיִי בְּיִי זְבְּיוּ זְבְּיִי בְּיִר זְבְּיִי זְבְּיִי זְבְּיִי בְּיִר זְבְּיִי זְבְּיִי בְּיִי זְבְּיִי בְּיִי זְבְּיִי בְּיִי זְבְּיִי בְּיִר זְבְּיִי בְּיִי זְבְּיִי בְּיִי זְבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִר זְבְּיִי בְּיִי בְּיִבְיּי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי

Hoph.: וְלֹא דְּרְבְּלְמְנֵי I Sam. 25. 15, nous n'avons pas été offensés; שמו Jér. 14. 3, ils ont été confus et

décus de leur espérance.

קלְמֵר n. pr. Chelmad, nom d'une ville ou d'un pays, Ez. 27. 23.

לְּכְּהָה f. Honte, confusion, opprobre: קַּלְּמָּה מְנִי Ps. 69. 8, la confusion a couvert mon visage; רַלְּבְּה בָּלְהָּה 35. 26, qu'ils soient (vètus) couverts de honte et d'opprobre; אֹר יִפּג Mich. 2. 6, pour qu'il ne s'attire pas des opprobres (car celui qui viendrait les avertir serait insulté par eux).

קלמות לילם f. Honte : בְּלְמוּת Jér. 23. 40, et une honte éternelle.

et כּלְנָה n. pr. Chaineh, une

ville d'Assyrie, Gen. 10. 10, Amos 6. 2, (Is. 10. 9, לְּנֵי Ctésiphon (?).

י פְּבֵּר הְלָפֵּר הְסָר prépos. Vers : פַּבּר הְלָפֵּר הְסָר penche vers la miséricorde.

קְּמָהוֹי : Ps. 63. 2, מַמַחּ לְּהְ בְּשֶׂרִי Ps. 63. 2, ma chair languit, soupire, après toi.

י בְּמָּה Combien (v. הְים): מַּמָּה Aboth, combien d'autant plus, a plus forte raison.

(v. mp chald.). לְּמָה

תְּחְהָּס (le soupirant, languissant)
n. pr. 1° Chimham, fils de Berzellai,
II Sam. 19. 38; אָסָיָה 19. 41. —
2° Nom d'un endroit, Jér. 41. 17;
selon d'autres, là aussi le nom d'un homme (v. בַּרָבָּא).

וֹם prép. Les mêmes significations que אַב פּרָדו כְּמוֹ Ps. 73. 15, (si je disais) je veux parler ainsi (comme les impies); avec le pronom : פַמוֹנָר כָמוֹךָ I Rois 22. 4, (ainsi) moi comme toi (je ferai ce que tu feras); פַּמיֹדְ כְּמוֹתַשׁ Jug. 8. 18, (comme toi ainsi eux) ils etaient comme toi; right-imp Job 12. 3, des choses, ou des paroles, pareilles; קמו־אָבֶן Exod. 15. 15, comme une pierre; וּכְמוֹ חַשֵּׁחֵר עָלָח Gen. 19. 15, et lorsque le matin (le jour) se leva (à la pointe du jour); קבו רוּהַן Is. 26. 18, et lorsque nous avons ensanté, c'était du vent, ou : nous avons enfanté comme du vent (rien que du vent).

שלים ח. pr. d'une divinité adorée chez les Moabites et les Amorrhéens, Chamos, Jug. 11. 24; אַנְים שִׁיִּשְׁ שִׁיִּשְׁ שִׁיִּשְׁ שִׁיִּשְׁ שִׁיִּשְׁ שִׁיִּשְׁ בּוֹשְׁיִּשְׁ וֹשְׁיִּשְׁ וֹשְׁרִים וֹשְׁרִים וֹשְׁיִּשְׁ וֹשְׁיִּשְׁ וֹשְׁיִּשְׁ וֹשְׁיִּשְׁ וֹשְׁיִּשְׁ וֹשְׁיִּשְׁ וֹשְׁיִּשְׁ מִּבְּיִם עִּבִּים שִׁיִּשְׁ peuple de Chamos.

וְכְשֹּלְ מַשְׁבֶּט . Cumin: וְכָשֹּלְ מַשְּׁבֶּט Is. 28. 27, et le cumin (est battu) avec un sléau, un bâton.

בְּילֵה בּינְה Cacher: part. pass. בְּילָה בְּינְה בְּיָּה Deut. 32. 34, tout cela n'estil pas caché chez moi, conservé, renfermé, dans ma pensée?

עמר (Kal inusité, brûler, v. מָמַר) Niph. Étre brûlé, noir : קֹמַר בּכְּיִרנּ Lament. 5. 10, notre peau est brûlée, noircie comme un four (par la faim); au fig.: בְּיִבְיּה עֵלְבְּבָּיָה וֹנְבְיִרוּ בְּיִבְיִה עֵלְבְּבָּיִה וֹנְבְיִרוּ בְּיִבְיִה עֵלְבְּבָּרוּ בַּיִבְיִה עֵלְבִּבְּיִה בְּיִבְיִה עֵלְבִּבְּיִה בְּיִבְיִרוּ בְּיִבְירוּ בְּיבִּירוּ בְּיבִּירוּ בְּיבִירוּ בְּיבִּירוּ בְּיבִירוּ בְּיבְרוּ בְּיבִירוּ בְּיבְירוּ בְּיבְירִי בְּיבְירוּ בְּיבְירוּ בְּיבְירוּ בְּבְירוּ בְּיבְירִי בְּיבְירִי בְּיבְירִי בְּיבְירִי בְּיבְירוּ בְיבְיבְרוּ בְּיבְירִי בְּיבְירִי בְּיבְירְ בְּיבְירִי בְּיבְייי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִבְייִי בְּיִבְייִי בְּיִייִי בְּיִבְייִי בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִייִי בְּיִיייִייִי בְּיִייִייִיי בְּיִייִייִיי בְּיִיייִייִיי בְּייִייִייִייי בְּיִיייִייי בְּיִיייִיי בְּיִיייִיי בְּיייִייי בְּייייִייי בְייייי בְּיייי בְּייייי בְּיייִיייִיי בְּיייִייי בְּיייִייי בְּייייִייי בְּייייי בְּיייִייי בְּיייִייי בְּייִייי בְּייייִייי בְּייייִייי בְּייייִיי בְּייִייִייי בְּייִיייִייי בְּייִייי בְּייִייייִייי בְּייִיייי בְּייייִייי בְּיִיייִייי בְּיִייִייי בְּיִיייִי

קרים m. pl. Les prêtres idolâtres, parce qu'ils portaient des habits noirs (v. אָז־יִם בּיִרים: Il Rois 23. אַז־יִם בּיִרים: Il Rois 23. אַז־יַם פּיַרִים: Osée 10. 5, et les prêtres de cette idole, qui en faisaient leurjoie (seront dans les larmes). V. le même exemple à

3. 5, que tout ce qui noircit le jour, les vapeurs ou les éclipses, l'effrayent ou le rendent effroyable (v. בַּבְּרָדָּשׁ מַסְרִיבִי יוֹם selon d'autres, est préfixe (v. ס'ס ב'יב est amertumes, les calamités des jours (v. יְבִיבֶּרָדָשׁ).

וֹ (rac. פטין) 1° Adj. Droit, loyal, sincère : פֵנִים אַנַרוני Gen. 42. 11, nous sommes droits, sincères ; לא־כַן בָּדָיר Is. 16. 6, ses mensonges (ou ses pensées) ne sont pas droits, sont vains, insenses (v. IV לא־כָּן . — 2º Adv. a) Bien : לאֹרכָן אַנְקִים לּמָדִים II Rois 7. 9, nous ne faisons pas bien ; בֵּן דִּנְּרָתָן Exod. 10. 29, tu as bien dit (tu as dit comme je vais faire); אַשָּׁר מַן־עַשׂוּ Eccl. 8. 10, (les justes) qui ont bien agi (qui ont fait le bien); b) ainsi, de cette manière: בַּרְיָדָיא Job ליבריבם פון דואא ; Jos. פּדְבְרַיבָם פַּרְ־רוּאא Jos. 2. 21, qu'il soit fait comme vous le dites, exact. selon vos paroles, ainsi il sera (fait); וֵירָדּי־בֵּן Gen. 1, 7, et cela se fit ainsi ; לא־רַעָּטָה כֵּן בְּמְקוֹמֵני Gen. 29. 26, il n'e se fait pas de cette manière (ceci n'est pas l'usage) dans notre ville; וְנַם־שָׁאוּל אָבִי יֹדֵעָ כֵּן I Sam. 23. 17, et mon pere Saul aussi sait ainsi (sait qu'il 'est'ainsi); מַן הַיָּבֶשׁר נָאַשֶׁר דְּבָּרָהָ Gen. 18. 5, fais ainsi comme tu as dit; aussi sans le > de comparaison : וְרְשׁשׁבֶּר כָּלְ בְּרָם Jug. 5. 15, et Issachar ainsi que Barak, ou : Issachar (toute la tribu) suivait Barak (de même que ses chess suivaient Deborah); מריגברווי נאָרֶץ בַּן Is. 55. 9, mais (autant que) les cieux sont élevés au-dessus de la terre (de la même manière), autant (mes voies sont élevées au-dessus de vos voies); לאַ־כֵּן אָלֹכִי יִנְּנָיִדִי Job 9. 35, je ne suis pas ainsi en moi-meme, je ne suis pas tel qu'on me croit ; לאַ־בַא בון צַצֵּר אַלְּמְנִּרם I Rois 10. 12, il n'est jamais arrivé de cette sorte de bois de sandal, ou de corail (un bois aussi beau); אם־שָׁלַסִים וְכֵּן רֻבְּים Nah. 1. 12, (quoi qu'ils soient forts et en aussi grand nombre) quelque forts et nombreux qu'ils soient; c) autant, en si grand nombre ; בו אַרְבָּח כַּבּירוּ Exod. 10. 14, un si grand nombre de sauterelles; וְלֹאֹ־מָצְאוּ לָחָם כַּן Jug. 21. 14, mais ils n'ont pas trouvé autant (de femmes qu'ils auraient voulu), ou : de cette manière; d) a lv. de temps: פַן יַמְלָאוּי יפי מרופיתן Esth 2. 12, autant duraient, ou alors finissaient, les jours de leurs onctions ; פַרָאוּ לָחָם כֵּן חַלְכוּ מִפְנֵיחָם Osée 11. 2, (autant de fois) plus (les prophètes) les ont appelés, (autant de fois) plus ils se sont éloignés d'eux; בָּבֹאַכֶם ו חברר כן הסצאון אחו I Sam. 9. 13, des que vous entrerez dans la ville (aussitôt) vous le trouverez ; הַשָּׁרוּ בָאוּ בֵּן הַפֶּרוּ Ps. 48. 6, ils le virent, et aussitôt (à l'instant) ils furent consternés; e) comme, de même que : בֵּן אַרֵבוּ לֵנוּצָ Jér. 14. 10, de même qu'ils ont aimé à errer, etc. (de même Dieu rappellera leurs iniquités dans son souvenir).

Avec des prépos.: בְּבֵלְ פּּרְ בּרֹא, ensuite; בְּבֵלְ אָברֹא, après cela, ensuite; בְּבַלְ alors, בּבָלָ אָברֹא, 4. 16, alors j'irai; בּבֵלְ אָברֹא, 16, alors j'irai; בּבֵלְ אָברֹא, à cause de cela, c'est pourquoi ; בְּבַלְ נְשָׁבְּיְבָּתְּי I Sam. 3. 14, c'est pourquoi j'ai jure; Job 32. 10, c'est pourquoi je dis; בְּבַלְ אָבַלְ אָבַּלְ בְּלֵּ לִ בְּלֵי בְּלֵּ לִ בְּלֵי בְּלִי בְּלִי בְּלֵי בְּלֵי בְּלֵי בְּלֵי בְּלֵי בְּלֵי בְּלֵי בְּלֵיך בְּלֵי בְּלִי בְּלְ בְּלִי בְּלֵי בְּלֵי בְּלֵי בְּלֵי בְּלִי בְּלֵי בְּלֵי בְּלְ בְּלְיבִי בְּלִי בְּלִי בְּלִי בְּלְ בְּלִי בְּלִי בְּלֵי בְּלְ בְּלִי בְּלִי בְּלִי בְּלִי בְּלְיבִי בְּלְיבְי בְּלֵים בְּלֵים בְּבְּלְ בְּלֵי בְּבְּלִי בְּלֵי בְּלֵי בְּלֵי בְּלֵי בְּלֵי בְּלֵי בְּלֵי בְּלִי בְּלֵי בְּלֵי בְּלֵי בְּלֵי בְּלְיבְי בְּלֵי בְּלְיבְי בְּלֵי בְּלֵי בְּלֵי בְּלֵי בְּלֵי בְּלֵי בְּלְיבִי בְּלְיבְי בְּלֵי בְּלְיבִי בְּלְיבְי בְּלְיבִי בְּלְיבְי בְּלְיבִי בְּלְיבְי בְּלְיבִי בְּלְיבִי בְּלְיבִי בְּלְיבִי בְּבְי בְּלְיבִי בְּלְיבְי בְּלְיבִי בְּבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּבְיבְים בְּבְּבְיבְים בְּבְיבְי בְּבְיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְים בּבּים בְּיבְים בְּבְיבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְים בְּיבְים בְּבְיבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְיבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְיבְים בְּבְיבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְים

Is. 8. 6, 7, parce que (ce peuple) a rejeté, etc., pour cela le Seigneur (fera monter vers lui, etc.). - Les prophètes l'emploient souvent quand ils passent des menaces aux consolations et aux promesses : לָכֵן כֹּדו־אָמֵר אֲדֹנָי Is. 10. 24, malgré cela, ainsi parle le Seigneur (ne crains point); לַכַּן תְּזָּדריָמִים בָּאָים Jér. 16. 14, cependant le temps viendra (qu'on ne dira plus, etc.); צל־כֵּן le même que על-פון יעוב־איש : לַכּן Gen. 2. 24, c'est pourquoi l'homme quittera (son père et sa mère) ; על־כַּן חָרָה אַה־יַי Is. 5. 25, c'est pour cela que la colère de l'Eternel s'est allumée; עַל־בָּדָן לֹאַ־יַקְמוּ רְטַׁיִנִים Ps. 1. 5, c'est pourquoi les impies ne subsisteront pas au jugement (au jour du jugement) ; פרי־על־מַן parce que : פּרי־ על־בֵּן עַבַּרְחֵם Gen. 18.5, parce que vous לובי לארנת פריבל לארנת פריבל לארנת פרים 38. 26, parce que je ne l'ai pas donnée pour epouse; פריבון לאו jusqu'à présent בייבון חַנְּרְתִּר Néh. 2. 16, je ne l'avais pas dit (jusqu'à présent) jusqu'alors.

תַּמָן מּמוּ. (avec suff. מַנִּי רִם, דְּמִיּבְּרָ עִּלִּיבְּעָּוֹי Oden. 1° Place, charge: רְּמָבִּי עַלִּיבְּעָּוֹ Gen. 10. 13, il te rétablira dans ta charge; רְּטָבִי נַבְּיִי נַבְּיִי וְבְּיִי Dan. 11. 21, un homme méprisé viendra à (prendra) sa place. — 2° Base: רְּמָבִי נְיִנְיִי נְיִנְיִי בְּיִי נְבִּי בְּיִי בְּיִי נְבִּי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיבּי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּייבְיי בְּיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְי

לְּלָה (Kal inusité) Pi. Nommer, qualifier quelqu'un d'un nom qui plait, qui flatte: וְבָשֶׁם יְשֵׂרָאֵל יְבַנְּיוּ Is. 44. 5, il se qualifiera (il se fera gloire) du nom d'Israel; אַבַּקָּי וְלֹא יִדְעָּתָּי 45. 4, je t'ai nommé, désigné, et tu ne m'as pas connu; וְאֵל־אָדָם לֹא אֲבַנְּיוּ Job 32. 21, je ne donnerai point à l'homme (des noms) des qualifications glorieuses (jo ne le flatterai pas).

n. pr. d'une ville, Channeh, Ez. 27. 23.

קּנְהָ f. Rejeton: יְבִיָּת בְּיִבְּיָה Ps. 80. 16, et le rejeton, ou l'arbrisseau, que ta droite a planté; selon d'autres, impér. de la rac. בַּיָּבָי et protége, ou fortifie, (la vigne, que ta droite a plantée.

קנְיִוֹין pl. Ceux qui portent le même titre, collègues : מְנְיָחָד מְנָיְתָּי (keri מְנְיָחָד (keri מְנְיִחָד (keri מְנְיִחָד (keri מְנִיְחָד (keri מְנִיְחָד (keri מְנִיְחָד (keri מְנִיְחַר (keri מְנִיחַר (keri מְנִיחָר (keri מְנִיחְר (keri מְנִיחָר (keri מְנִיחְר (keri מְנִיחְר (keri מְנִיחְר (keri מְנִיחְר (keri מְיִיחְר (keri מְנִיחְר (keri מְנִיחְר (keri מְיִּחְר (keri מְיִיחְר (keri מִיְר (keri מִיְר (keri מְיִיחְר (keri a) (keri

שנירים et קבורים. Un instrument à cordes, la harpe ou la guitare: אַבִּר בָּלְרֹמִשׁ מְּמוֹרְ Gen. 4. 21, le père (le premier) de tous les joueurs de harpe; מַלִּרִים מְּמוֹרִים Ps. 137. 2, nous avons suspendu nos harpes.

היוף chald. pl. Collègues (v. הייף héb.): אור לפני לפני לפני לפני בייף בייף Esdr. 4. 23. (Béhum) et Samsaï, secrétaire et leurs collègues, ou amis; אַכְּנְיָהַ אַמַרְּלָּכָיִא 5. 6, et ses collègues, ou ses conseillers, les Apharsachéens.

קְּיְהָה n. pr. Jechonias, fils de Joakim, roi de Juda, Jér. 22. 24; le même que קיבוייי.

קבּים pl. De la vermine, des poux; selon d'autres, des moucherons : מִּנְים Ps. 105. 31, et la vermine (se répandit) dans tout leur pays (sing. קבָּי הַ Thalm.).

אַכְיֵא chald. adv. Ainsi, de cette manière (comme remail comme il est dit avant, ou après): בְּיִנְאַ לְּרוֹם: Esdr. 5. 4, nous leur répondimes ainsi; 5. 11, ils nous ont répondu de cette manière, en ces termes.

(قتلت ، v. ليق).

(protecteur) n. pr. m. Neh. 9.4.

(que Dieu protége) n. pr. m. II Chr. 31. 12.

יוֹנְיִרוֹלְ n. pr. m. I Chr. 15. 22.

Pi. Le meme que Kal: וְכְּנְּטְתִּר אֲּחָבֶּם Ez. 22. 21, je vous rassemblerai; יְחַרְאֵל יְבָנֵס Ps. 147. 2, il rassemblera ceux d'Israel qui sont dispersés, en exil.

Hithph.: Diring the sera trop étroite 20, et la couverture sera trop étroite lorsqu'on voudra se rassembler dessous (elle ne pourra en couvrir deux); d'autres traduisent: trop courte pour s'en envelopper.

Niph.: * לְּמִרֶּקְלֵּיךְ Aboth, pour que tu sois reçu, que tu puisses entrer, dans l'intérieur du palais.

ה לְנְטָה פֿרָ הָּלְיָה הּ רְּנְטָה הּ הְנְיּהְיה ְּלְּרָ הְּרִה בּיּרְה בּיִּרְה בּיִּרְה בּיִּרְה בּיִּרְה בּיִרְה בּיִרְה בּירִיך בּירִיי בּירִיי בּירְייי בּיירְיי בּיירְיי בּיירְייי בּייי בּיירְייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּייייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייייי בּיייייי בּייייי בּייייי בּיייייי בּיייייי בּייייי בּייייי בּיייייי בּייייי בּייייי בּיייייי ב

Hiph. Confondre, humilier, vaincre: ישור אים לפנים Job 40. 12, jette les yeux sur chaque orgueilleux, et humilie-le; אַבְּיָלְ לָבְּיֵם Ps. 107. 12, il a humilié leur cœur (esprit) par des travaux pénibles; בַּיְרָיִבְיּע JI Sam. 8. 1, (David) humilia, vainquit (les Philistins); אַרָּיִנְיִ לְּפְּיַדְיִם Néh. 9. 24, tu as hymilié (les Chananéens) devant eux.

אָסְפּר מַאָּרֶץ מִנְּעֵדְן הִנְּעַדְן הַנְּעָדְן בּנְעָדְן בּנְעִדְן בּנְעָדְן בּנְעִדְן בּנְעַרְ בִּעְדְ בִּיִּרְ בִּנְעִרְ בִּנְעִרְ בִּנְיִי בְּעַרְ בִּעְרָ בִּעְרָ בִּעְרָ בְּעַרְ בִּנְיִי בְּעָרְ בִּנְעָרְ בִּנְעִרְ בִּנְעָרְ בִּנְעָרְ בִּנְעָרְ בִּנְעָדְ בְּנְעָדְ בְּנְעָרְ בִּנְעָדְ בְּנְעָדְ בְּנְעָרְ בִּנְעָדְ בְּנְיִין בּיִין בּיִין בּעְרָ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּנְיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִּין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִּין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִּבְּיִין בּיִין בּיִּבְּיִין בּיִּין בּיִין בּיִּבְיוּ בּיִין בּיִין בּיִין בּיִּבְיוּ בּיוּ בּיוּבְיוּ בּיִין בּיִבְּיוּ בּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִּבְיוּ בּיוּ בּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִּבְיִין בּיִין בּיִּבְיוּ בּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִּבְיוּ בְּיִיִין בְּיִין בְּיִין בּיִין בּיִּין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בְּיִין בְּיִייִין בְּיִיִין בְּיִין בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּייִייִים בְּייִייִים בְּיבְייִים בְּייִיים בְּייִייִים בְּייִיים בְּיבְייִים בְּיבְייים בְּיבְייִים בְּיבְייים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּייִים בְּייִיים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִיים בְּייִייִייִים בְּיבְייבְייי בְיבְייים בְיבְייבְייי בְּייים בְיבְייים בְיי

ת קנצו n. pr. 1° Chanaan, fils de Ham, souche des Chananéens, Gen. 9. 18. - 2º Le pays de Chanaan : כֹל ישָׁבַר כְנָצֵן Exod. 15. 15, tous les habitants de Chanaan; aussi בְּאֶרֶעְ־כְּנָעֵן Gen. 13. 12, dans la terre de Chanaan; et le peuple: קיברו בידו Osée 12. 8, Chanaan (a) dans sa main (une balance trompeuse); aussi les Phéniciens, Is. 23. 11; aussi Chanaan, terre des Philistins, Soph. 2. 5. — פופרן Is. 19. 18, la langue chananéenne, c.-à-d. la langue hébraique. — 3° Marchand : בּנְעֵנֵידָו נְכְבַּדֵּרַ אָרֶץ Is. 23. 8, les marchands (de Tyr) étaient les hommes les plus considérés du monde.

ת ביענה n. pr. m. 1° I Chr. 7. 10. — 2° Il Chr. 18. 10.

מנפנים חובר (לבניניה און הנפנים לי Chananeen (מנפנים Gen. 24. 3, (aucune) des filles du peuple chananéen; אָרֶץ הַאְנַבְיִי Exod. 3. 17, le pays des Chananéens; אָרֶץ הַאְנַבְיִי Gen. 38. 2, un homme chananéen. — 2° Marchand: הוארי בין בְּנַבְיִי Iob 40. 30, les marchands se la partageront-ils? הְנַבְיִי בּיֹר בַּנְבִייִ בּיֹר בַּיִר בָּיִר בִּיֹר בַּיִר בִּיֹר בַּיִר בִּיֹר בַיִּר בַּיִר בִּיר בַּיִר בַּיִר בִּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַיר בַּיר בּיר בַיר בַּיר בַּיר בַּיר בּיר בַיר בַּיר בַיר בַּיר בַיר בַּיר בּיר בַּיר בּיר בַּיר בַּיבַיר בּיר בַיבּיר בּיר בַיר בַּיבּיר בּיר בַּיר בַּיב בַּיר בַּיבּיר בּיר בַּיבּיר בַּיר בַּיר בַּיבּיר בּיר בַּיב בַיר בַיבּיר בַּיר בַיר בַּיר בַּיר בַּיבּיר בַּיר בַּיבּיר בַיבּיר בּיר בַיבּיר בַּיר בַּיב בַּיבּיר בַיבּיר בַּיר בַּיר בַיבּיר בַּיב בַּיב בַּיב בַּיב בַּיב בַּיר בַּיב בַּיר בַּיב בַּיר בַּיר בַּיב בַּיר בַּיב בַּיר בַּיב בַּיר בַּיב בַּיר בַּיב בַּייב בּיר בַּיר בַּיר בַּיב בּיר בַּיבּיר בַיבּיר בַּיר בַּיר בַּיי בּיר בַּיר בַּיבּיב בּיר בַּיבּיבּיר בּיבּיר בַּיבּיב בּיר בַּי

אוף אוף אוף זויף. Se cacher ou s'cloigner: נלא־יִבְּקְי עוֹר מוֹרָיף Is. 30. 20, tes docteurs (prophètes) ne se cacheront plus (ils pourront enseigner publiquement), ou: Dieu qui t'enseigne ne se cachera plus, ou: il ne disparattra plus, ne s'éloignera plus de devant toi; selon d'autres, מִירָיף: la pluie ne disparattra, ne te manquera plus (v. מֹיִרָיף).

אָבְנָמִי f. (const. מְנַמִּר, avec suff. מְנָמִי duel בְּנָמִי , const. מְנָמִים, pl. const. מָנָמִים). d• Aile: בְּלַבְּיָלַ בְּעָל בְּעָל Prov. 1. 17, tous ceux qui ont des ailes (tous les oi-

seaux); וּבַעֵל חִנְּוַקָּדִּם Eccl. 10. 20, l'être avec deux ailes (l'oiseau); בַּנָת אֵל־תָּנַת I Rois 6. 27, une aile près de l'autre; קימי־רוּדָן Ps. 18. 11, les ailes du vent; בימר-שׁבֵּור 139. 9, les ailes de l'aurore; au fig.: pour secours et protection; Ps. 17, 8, couvre-moi בָּצֵל כְּנַפֵּיך חֲסְחִירֵנְי sous l'ombre de tes ailes; אַשֶּר־בָּאַר Ruth, 2. 12, sous les לְחֵסוֹת חֲחָת־בְּנָמֵיוּ ailes duquel tu es venue te réfugier; ישרת בנפרו Is. 8. 8, l'étendue des ailes (de l'armée). — 2º Bord, bout : - con ו המערל I Sam. 24. 5, le bord de sa casaque; על־בֵּנְמֵּר בְנְדֵירִם Nomb. 15. 38, aux bouts, coins, de leurs vetements; aussi seul : בְּכֵנֶת אִישׁ יְדוּרִי Zach. 8. 23, (ils saisiront) un Juif par le pan de son habit; ולא רְגֵלֶת מָנָת אָבִיר Deut. 23. 1, et il ne découvrira point le bord de la couverture de son père, c.-à-d. ne souillera point sa couche nuptiale; שַּקְשָׁתַּ בנפה בל-אַכְּרְהְ Ruth 3.9, étends tes ailes (ou ta couverture) sur ta servante, c.-à-d. partage ton lit avec elle, épousela; פְּכְּנֵחְ חֲאָרֵץ Is. 24. 16, du bord, de l'extremité, de la terre; אַרְבָּעה מָנְמוֹת מצרץ Ez. 7. 2, les quatre coins du pays; וַבֶל כְּנַף שִׁקּוּצִים כִּשׁמֵם Dan. 9. 27, ct il sera désolé à cause de l'étendue des abominations, ou : à cause des idoles sur le haut, le sommet du temple; selon d'autres , צל יַד comme על פווף : par la faute de ceux qui font des choses abominables, la nation sera desolée, sera dans le malheur. — 3º Oiseau: בל צפור כל-כנף Gen. 7. 14, tous les oiseaux, tout ce qui vole dans l'air.

תְּבֶּרָת n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Nephthali, Jos. 19. 35; de la יַס־מַנְּרָת Nomb. 34. 11, la mer de Cénéreth (מַנְרִית I Rois 15. 20, et מַנְרִית Jos. 11. 2).

לְבְּשׁ chald. (ע. בְּשֵׁ héb.). Assembler: בְּבְשׁ Dan. 3. 2. (le roi) envoya un ordre pour assembler (les satrapes). Ithp.: בַּאַרֵיךְ מִּחְבַּיִּשִׁידְ Dan. 3. 3, alors (les satrapes) s'assemblerent.

בריר על : (מַמָּא m. Trone (pour בְּרֹיר עַל : בִּרֹירָ עַל בּרִיר עַל : בּרִירָר עַל : Exod. 17. 16, car la main sur le

trône de Dieu, c.-à-d. Dieu a juré par son trône.

רְיוֹם הַשְּׁטָּא רָבֹא בַרִית הַיּשָּׁטָּא רָבֹא בַרִית הַיִּבְּטָּא רָבֹא בִּיתוֹם Prov. 7. 20, il ne reviendra à sa maison qu'à la fête (à la nouvelle lune, de הַּטָּיִם pleine lune); בְּיָבֶית לְיוֹם הַעַּנֵים Ps. 81. 4, à la nouvelle lune, jour de notre fête; d'autres traduisent aux deux endroits: le jour, l'époque fixe.

בְּּחְרֵי chald. (v. בְּּמְרֵי Chaldéen : בְּּמְרֵי מָלֶּרְ־עָּבֶל בַּסְרָּיאָ Esdr. 5. 12, Nebuchadnezar, roi de Babylone, Chaldéen.

קבקה קלון ערום: Prov. 12. 18, mais l'homme prudent cache l'injure (qu'il reçoit; בְּהַר דָּבָּר 12. 23, (l'homme prudent) cache sa science; et part. pass.: Ps. 32. 1, l'homme couvert en fait de péchés, c.-à-d. dont le péché est couvert, pardonné.

Pi. Couvrir, pardonner, cacher: יבפח אַת־עֵין חַאָּרֵץ Exod. 10. 5, (les sauterelles) couvriront la surface de la terre; יַהְבֶּס עַלֵּיתָם הָאָרֶץ Nomb. 16. 33, la terre les couvrit, enveloppa; avec >: וב מבים לים מכסים Is. 11. 9, comme les eaux couvrent le fond de la mer; יְכְפֶּרוּג בְּעֲמֵר Lév. 17, 13, et il couvrira (le sang) de terre; avec un double acc.: וערם בְּבֶּמָת־בְּבֶּר Ez. 18.7, et s'il couvre de vetements celui qui était nu; la personne avec בַּלְבָים : et la chose avec ב בַּלְ עליני בצלפיות Ps. 44. 20, tu nous as couverts de l'ombre de la mort; la personne avec לְבַשׁרת: et la chose à l'acc.: לָבָשׁרת בלרי בסר Ez. 24. 7, pour le couvrir do

terre (où il aurait été couvert de terre); Ps. 85. 3, tu as couvert (pardonné) tous leurs péchés; אָלֶקה בפרוד 143. 9, a toi, je (les découvre, à toi je découvre) ce que je cache (aux hommes); d'autres l'expliquent comme י חָסִיתִי: j'espère, j'ai confiance, en toi; אָם־כִּפִּיחִי כְאָרָם חְּטָׁיעָי Job 31.33, si j'ai caché mon péché comme les hommes (font d'ordinaire), ou : comme Adam (l'a fait); אַפָּתוּר מַפַּחוּ־אֹמָל 23.17, et (parce qu')il n'a pas caché l'obscurité à mon visage (qu'il ne m'a pas préservé de tant de malheurs); ולא־חַכַּפַּח עַלָּיד Deut. 13. 9, ne le couvre pas, ne cherche pas à cacher son crime.

Pou. passif: בְּשֶׁהְ דְּיִרִם צְּשֶׁה Ps. 80.11, les montagnes ont été couvertes de son ombre: יְחָיְבְיִרִם בְּשָׁים בַּשְּיִם וּ I Chr. 21. 16, et les anciens couverts de cilices; Gen. 7. 19, et toutes les montagnes furent couvertes.

Niph. Même signif.: בְּבְּלִיר נְבְּלָּיִר נְבְּלְּיִר נְבְּלְיִר בּּוֹנִי (Babylone) a été couverte par la quantité des flots (de la mer); רְבִּלְּהִי דִּבְּלְהִי דִּבְּלֹהִי (le sang) ne soit pas couvert.

תְּחִיני הַבְּלָיִם מַסּוּחָת בְּקָרָב (rac. הַשָּאָ). Coupée, mutilée: הַבְּירָב בְּקָרָם מַסּוּחָת בְּקָרָב נִבְּלָיָם מַסּוּחָת בְּקָרָב נִבְּלָיִם מַסּוּחָת בְּקָרָב נִבְּלְיִם מַסּוּחָב (rac. הַבְּירָם בַּסּוּחָם בּ s. 5, 25, leurs corps étaient coupés, mutilés; selon d'autres, comme noture: leurs corps gisaient comme de l'ordure au milieu des rues.

קסף m. (rac. בְּּסֶה). Couverture: מְּסֶר שׁתָּה Nomb. 4. 6, une couverture de peau de tachasch (v. יוֹהָה).

 couvrir) pendant le froid; הַּהְּ דִּתַּחְ הַּמָּחְ הַּמָּחְ הַּמָּחְ הַּמָּחְ הַּמָּחְ הַּמָּחְ הַמָּחְ פּספּר פַּרֵכִים לְכֹל אֲשֶׁר אָחָה Gen. 20. 16, vois, ceci (les mille pièces d'argent) sera pour toi une couverture sur les yeux, c.-à-d. un cadeau d'indemnité, de réconciliation, pour tout ce qu'on t'a fait, ou : ceci est un voile sur les yeux devant tout ceux qui seront avec toi (ils ne pourront plus te calomnier); d'autres expliquent : achète avec cet argent un voile, ou un habit, qui flatte les yeux, qui soit très beau; מְבַּמְּחִרְּ אֲשֶׁהְ הַבֶּיִּהְ Deut. 22. 12, (de) ton vètement, dont tu te couvriras.

קרְמָּח בְּאֵשׁ Couper, renverser: שְׂרָמָּח בְּאַשׁ Ps. 80. 17, elle a été brûlée par le feu, et coupée; קסוּהִים קסוּהִים Is. 33. 12, des épines coupées.

יפְּלֵיל m. 1° Sot, fou, insensé; souvent l'idée d'impiété s'y ajoute: יְשֵׁלְיֵת Prov. 1. 32, et la prospérité ou l'insouciance des insensés les perdra; תְּמָכִיל בַּחִשׁהְ חוֹלַהְ Eccl. 2. 14, mais le fou (opposé מַּסִילִים מְּחַבְּיַת מְּחִלְּיִם מִּרְ בַיִּרָע;) marche dans les ténèbres; יְחִישְׁבָּים מְּסִילִים סוּר בַיִּרָע; Prov. 13. 19, l'horreur des sots, insensés, est d'éviter, de fuire, le mal.

2º Nom d'une étoile, l'Orion (chald. פּמָּח נְיִּטֹּ וְכִּיְּכְּחְ ! le géant): וְפִּילָּא ! le géant): וְפִילָּא ! le géant): אַרְיּכְּיִים וְנִילִּא ! le géant): אַרְיּכִּיִּח ! le géant): אַרְיּכְיִּח ! le géant): אַרְיּכִּיִּח וְכִּילִּא ! le géant): אַרְיּכִילְּיִים ! les étoiles de l'Orion ? אַרְיּכִילְיִים ! les liens de l'Orion ? בּיִרְיַבְיִּרְיִם וּבְּיִכְיִּרִם ! Is. 13. 10, les étoiles du ciel et ses Orions, c.-à-d. les étoiles grandes, brillantes, comme l'Orion, ou: l'Orion et les étoiles qui se groupent autour de lui.

לְּסִיל n. pr. Chesil, une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 30.

קְּמִילְוּת מְּסִילְּוּת Folie: אֲשֶׁת מְּסִילְּוּת Prov. 9. 13, la femme de la folie, la femme folle, insensée.

לְבְּלֵיה Étre, devenir insensé: הְבְּעֵרוּ וְרְכְּטְלּוּ Jer. 10. 8, et soudaincment, ou tous ensemble (ou, par une chose: l'idolatrie), ils deviennent stupides et insensés (v. עַנֵי בַּיִּיי).

וֹלְכֶּלִים m. (pl. מְּטָלִים). Flanc: רַיַּצְשׁ מִּינְהָים Job. 15. 27, et il est devenu gros et gras, littér. il a eu de la graisse sur le flanc; אַשֶּׁי בַּלִּידִּים Lév. 3. 4, (la graisse) qui couvre les flancs; בִּיךְ בָּלְיִּי מָלְאִי נִקְלָיִת Ps. 38. 8, car mes entrailles sont pleines d'un mal brûlant, ou mes flancs sont couverts de plaies dégouttantes (v. I בַּלְבִילִי

בְּכְּלְהָךְ כִּלְרָהְ בִּעְּלְהְדְּ בִּעְּלְהְדְּ בִּעְּלְהְדְּ בִּעְלְהְדְּ בִּעְלְהְדְּ בַּעְלְהְדְּ בַּעְלְהִדְּ בַּעְלְהִדְּ בַּעְלְהִדְּ בַּעְלְהִרְ Job. 4. 6, ta crainte e spérance (elle s'évanouit dès que ton espérance est déçue, v. I בַּעָבְ בַּייִ עְבַיּבְי בַּעְיבְי בַּעְיבְי בַּעְבָּי בְּיִלְהִי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיבְיבִי בְּיבְיבִי בְּיבְבִי לְבְּכְלְיה Ps. 485. 9, mais (ou: afin) qu'ils ne retournent pas à leur folie (péché).

תְּלְלֵי m. Nom du neuvième mois: בּקְלֵּי בּנְקְלֵּי Zach. 7. 1, (le quatrième jour) du neuvième mois, qui est le mois de chislew, correspondant à novembre-décembre.

קּסְלוֹן (espérance) n. pr. d'un endroit aux frontières de Juda, Cheslon; nommé aussi דַרְיַנְיִם Jos. 15. 10.

וֹחְלְּחָלוֹן n. pr. Elidad, fils de Cheslon, Nomb. 34. 21.

חלים n. pr. d'une ville appartenant à la tribu d'Issachar, Casuloth, Jos. 19. 18.

קבור הְבוֹר n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, au pied du mont Thabor, Jos. 19. 12.

בְּלְחִים pl., n. pr. d'un peuple d'origine egyptienne, les Casluhim, Gen. 10. 14 (les Colchiens?).

בּסוֹם וְכְּסְטוֹּ אֶּד־רְאִשֵּׁידְעם: Ez. 44. 20, ils couperont leurs cheveux (de temps en temps), c.-à-d. ils les égaliseront (ne les laisseront pas toujours croître).

אַרְסְּבְּי לֹא נְעָדְי f. Une sorte de blé, épautre: בּיִּבְּיִח לֹא נְעָדִּי Exod. 9. 32, mais le froment et l'épautre ne furent pas gatés; plur. יְבְּשִׁבִים Ez. 4. 9, et de l'épautre.

DDA Compter: אָלכּשּׁיּ צֵּל-חַשָּׁיה Exod. 12. 4, vous compterez (d'après le nombre des personnes) pour (prendre part) à l'agneau.

קיבי Désirer, languir après quelque chose: אָבְיבְה תְּבְיבְּה לָפַבְּעָּח בְיָבְיה חִבְּיבְּא Job 14. 15, tu languiras après l'ouvrage de tes mains, tu lui seras favorable; בְּצַרְיֵת יִבְכּוֹף Ps. 17. 12, comme un lion qui brûle du désir de dévorer.

Niph.: נְבְּסְּמָּח וְנֵכּ־בְּּלְתָּח נַמְּיֹבִי Ps. 84. 3, mon ame languit et désire ardemment, exact. et se consume du désir; בְּבִיה אָבִּרְהְ Gen. 31. 30, parce que tu languissais après la maison de ton père; בְּבִיה לָא נִבְּטָה Soph. 2. 1, peuple sans désir (pour le bien), ou : non désiré qui n'est pas aimé; selon d'autres : peuple qui ne rougit pas (sans honte).

קרַף et emph. אַּפְרָי chald. m. Argent: בְּיִרְיִב Esdr. 7. 15, l'argent et l'or; בְּיִרְבָּא יְבִיקְיּא בְּיִרְיִב Dan. 5. 2, les vases d'or et d'argent; בְּלָנְא בְּנִרְפָּא דְנָה Esdr. 7. 17, tu achèteras de cet argent.

תְּלְּכְאָ n. pr. d'un endroit sur lo chemin de Babylone à Jérusalem, Casiphia, Esdr. 8. 47.

הריף לְּמְחַרוּת בְּמָחוֹת (מְמָּח Coussinet; seulement plur.: מְמָחוֹת בְּמָחוֹת בֹּב. 13. 18, malheur à celles qui préparent (tressent) des coussinets (oreillers) (pour faire de la sorcellerie); יִּרְנָּי צָּלִי 13. 20, je viens à (je détruirai) vos coussinets.

לְצל Comme il convient, selon : מְצַל רְשָׁלֵם Is. 59. 18, comme il convient à (selon) leurs œuvres, dans la même mesure il payera, punira; מְצַל מֵל אֲשֶׁר-וְמָלֶם דְי 63. 7, selon toutes (les graces) que Dieu nous a faites (v. לַצַל).

다섯구 chald. adv. Et ainsi de suite, et cætera : וּלְשָאַר עַבֶּר־מַזְרָח וּכְעָנָח Esdr. 4. 10, et (dans) les autres endroits au delà du fleuve, et cætera ; גמיר וּכְצֵנֵה 7. 12, (à Esdras, docteur de la loi), très savant, et ainsi de suite; aussi שָׁלָם וּכְעָר 4. 17, (pour קעטי) le salut et cætera; d'autres traduisent partout par salut (conspliment au commencement de la lettro): 4. 17, la paix et le salut; selon d'autres, c'est le nom d'un endroit: 4. 10, (dans) les autres endroits au delà du fleuve et (dans) Caeneth; 7. 12, (le roi écrit à Esdras) le savant et à Caeneth (la lettre fut envoyée à Caeneth); 4. 17, (a tous ceux au delà du fleuve) salut, et à Caeneth (aussi salut).

 נים קידיר ולא אָרְעַס עוד Ez. 16. 42, je serai apaisć, je ne serai plus en colère; ווי בְּעַס אָסָא צָּל־רָדְרֹאֶר II Chr. 16. 10, Asa était en colère contre le prophète.

Pi. Irriter: דְרַבְּטַחָּה אֶרָרָחָא 1 Sam. 1. 6, et sa rivale l'affligeait, l'offensait; בְּצַסִּיּרָי Deut. 32. 21. ils m'ont irrité, offensé, par leurs idoles.

Hiph. Affliger, offenser, irriter: מַרְ אַרְיּיָטְיָּתְּ I Sam. 1. 7, autant de fois elle l'affligea; מַּרְ יַּהְבָּיִרִים ּ לְנָנֶר יַּהְבּוֹיִרים Néh. 3. 37, parce qu'ils ont offensé ceux qui bâtissaient, ou: ils (nous) ont offensés en présence des maçons; בְּיִדְיִּיִּרְוּ בְּיִנְיִּרְוּ בְּיִרְּיִּרְוּ בְּיִּרִיִּרְוּ בַּיִּרְיִּרְוּ בַּיִּרְיִּרְוּ בַּיִּרְיִּרְוּ בַּיִּרְ בַּיִּרְיִּרְוּ 18. 16, ils l'ontirrité par des abominations; אָלִירְתַּפֵעַס אָשֵּׁיִר תְּרַכְּעַסְתְּ I Rois 21. 22, par (ma) colère que tu as irritée, ou: à cause de l'offense que tu m'a faite.

DYF m. Chagrin, affliction, colère: בַּבְּבֶּים חִבְּבָּים בְּבְּבָּים בַּבְּבָּים בַּבְּבָּים בַּבְּבָּים בַּבְּבָּים בַּבְּבַּים בַּבְּבָּים בַּבְּבַּים בַּבְּבָּים בַּבְּבִּים בַּבְּבָּים בַּבְּבָּים בַּבְּבָּים בַּבְּבָּים בַּבְּבִּים בַּבְּבָּים בַּבְּבִּים בַּבְּבִּים בַּבְּבִּים בַּבְּבִים בּבִּים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבִּים בּבִּבִים בּבִּים בּבְּבִים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבְּבִים בּבִּבּים בּבִּבּים בּבִּבּים בּבִּבּים בּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִּים בּבִּים בּבְּבִים בּבִּבּים בּבִּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִים בּבִּים בּבְּבִים בּבִּבִּים בּבִּבִּים בּבִּים בּבִּים בּבִּים בּבּבִּים בּבִּים בּבִּים בּבִּים בּבִּים בּבִּים בּבִּים בּבִּים בּבִּים בּבּבּים בּבּבּים בּבִּים בּבּבִים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבִים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּיבִּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּם בּבּבּבּים בּבּבּבּבּם בּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּם בּ

אבע m.: יבירגיפּעש Job 5. 2, la colère, l'emportement, fait mourir l'insense; וְתִירֶב פַּעַשְׁה עִּעָּיִר 10. 17, 'tu augmentes ta colère, tu multiplies les effets de ta colère contre moi.

אֹרֶבֵּרנּגּ I Sam. 4. 3, et que (l'arche) nous sauve de la main (du pouvoir) de nos יָאָטִירָיַהו נַפְּשִׁי בְּכַפִּי Jug. 12. 3, (j'ai mis ma vie dans ma main) j'ai exposé ma vie; הָבֶפֶּי הַבֶּם מָאוּם Job 31. 7, et si une souillure s'est attachée à mes mains (si j'ai commis quelque crime); אור בפוים בפור אור 36. 32, il cache la lumière avec ses (deux) mains, ou : à cause des (actions) des mains, des crimes des hommes; selon d'autres: il cache la lumière avec des nuages; לפ même יָשַׁלּחָר בַפִּר עָלֵיף Exod. 33. 22, et je te couvrirai de ma main, ou de mon nuage; נְשֵּׁא לְבָבֵם אֵל־תַפָּיִם Lament. 3. 41, élevons (au ciel) nos cœurs et nos mains; selon d'autres : élevons nos cœurs vers les nuages, vers le ciel. -3° La patte des animaux : רַל חוֹלַה עַל־ בּפְּיוֹ Lév. 11. 27, tous (les quadrupèdes) qui marchent sur des pattes (qui ressemblent à des mains). — 4º בַּקָל la plante du pied : פִּוֹיבוְה פַּוֹת־רָגֶל Deut. 2. 5, l'endroit que foule une plante de pied (un pied de terre); בַּבּלֵּר חַכּבַחַנִּים Jos. 3. 13, la plante des pieds des prêtres ; קינים לבַתּ־רַגְלַתּ Gen. 8. 9, (la colombe ne trouva pas) d'endroit où poser (la plante de son pied) sa patte. — 5° gg קירה Gen. 32. 33, la concavité de la hanche, ou l'ischion. — 6° Un vase creux, une coupe ou cuiller : מַפּוּת וַדָּב אַפּיִם־עַשְׂרֵדוּ Nomb. 7. 84, douze petits vases d'or. — 7° אָם הַקּלֵּד I Sam. 25. 29, le creux de la fronde. — 8° miss בוביוכול Cant. 5. 5, les boutons du verrou à l'aide desquels on l'ouvre et ferme. — 9° בַּפֹּר מְפֶרִים Lév. 23. 40, des branches de palmier (qui se plient). – 10° בקו מאונים Aboth, plateau d'une balance. — 11° יברת לכח וברת Aboth. il le juge dans la balance de l'innocence, c.-a-d. en bien, favorablement.

את. Rocher, pointe de rocher; seulem. plur.: אַבְּמַשְּׁם צָלוּי Jér. 4. 29, ils montent sur les pointes des rochers; בְּמָשִׁ וְבַמִּים Job 30. 6, (ils habitaient) dans les trous (cavernes) de la terre et dans les rochers.

בְּתֶּדְ נְתַּשְּׁרְ Prov. 24.14, un présent donné en secret (dompte) éteint la colère (aussi : la charité secrète éteint la colère de Dieu); " תַּבְּשִּׁר שִׁרָּשָּׁר Rituel, en prenant, ou en donnant, des présents pour corrompre, ou pour se laisser corrompre.

קּהָּהְּי f. (v. מַבְּי פּיּף . Branche de palmier : מְּבְּיִה וֹאַנְיִי וֹאַ Is. 9. 13, la branche du palmier et le jonc (l'homme grand, fort, et le faible, humble); וְבְּבָּיִה לֹא רַצַנְנָה ן Job 15. 32, et sa branche ne verdira pas.

וְלְכְּפוֹרֵד : m. 1° Coupe ou bassin קּלְכְּפוֹרֵד הַשְּׁכֶּקּ וֹ הַנְּרֶב — וְלְכְּפוֹרֵד הַשָּׁכֶּק I Chr. 28. 17, et pour les coupes d'or — et pour les coupes d'argent, ou pour les bassins, etc., le même que מְיִרָם.

2º La gelée blanche, frimas: בַּקְמַבְּרָּ בְּלִּיְנְאָרִץ Exod. 16. 14, (la manne) était fine comme les grains de frimas (de gelée blanche) sur la terre; יְמַבֵּי בְּבֵּרָרְ Ps. 147. 16, il répand la gelée blanche comme la cendre.

Hab. 2. 11, et le chevron ou la moise de la charpente le criera, ou répondra; selon d'autres: le nœud dans le bois, dans la poutre, ou : un bout, coin de la poutre.

יף 🦈 m. 1° Un jeune lion, deja vigoureux, courant après la proie: וַהַעַל צָּחַר בּמְרֵיחַ כְּמָּיר חֲיָח Ez. 19. 3, elle a élevé un de ses lionceaux qui est devenu un jeune lion fort; וַכְּבְּמָּיר ישֵׁב בָּמָסְחָּרִים Ps. 17. 12, et comme un jeune lion qui habite les lieux cachés; aussi קַּמָּיר אַרֵיוֹת Jug. 14. 5, un jeune d'entre les lions; au fig.: מְּנְמִירִים יְדִוּירָחִי Ps. 35. 17, (sauve) mon Ame des jeunes lions (de mes ennemis cruels); בְּפָרר גוֹיִם נְרְמֵיתָ Ez. 32. 2, tu as été semblable à un lion à l'égard des nations (tu as été la plus forte, la plus terrible, entre les nations); וְסֹחֵרֵי חַרְשִׁישׁ וְכָל־מְּמִירֵיהָ 38. 13, et les marchands de Tharsis et ses jeunes lions (les grands, les puissants). — 2º Village: וְנִיּעְרָה רְחְדָּי מַּקְמַרִים Néh. 6. 2, réunissons-nous dans (un des) villages (v. קּמָטָר); selon d'autres, n. pr.: à l'endroit nommé Chephirim.

תְּפִירָה n. pr. d'une ville des Hevéens, Jos. 9. 47, appartenant plus tard a la tribu de Benjamin; 18. 26, Caphira.

וְכָּפַלְתְּ אֶּדְר : Tead. 26. 9, tu mettras double (tu plieras en deux) le sixième rideau ou tapis; part. pass.: בְּבִּיבִּ יִדְיָּהָת 28. 16, (le rationnel) sera carré et double.

Niph.: אוֹרָבְּמֵל חֶרֶב שְׁלִּיבְיתְת Ez. 21. 19, et que cette épée soit tirée, qu'elle tue une seconde et une troisième fois; selon d'autres, קיִבְּישְׁרָת adj.: cette grande épée, cette épée terrible, apparaîtra une seconde fois.

אָבָּעָל הַלְּיִל m. Chose double, le double: Job 41. 5, qui viendrait (conduire, diriger, ce monstre) par sa gueule pourvue d'une donble rangée de dents; duel הַיְּבִיבְּיל לְּחָלֵּיִם לְּחָלֵּים לְּחָלִים לְּחָלִים לְּחָלִים לְּחָלִים בְּלַבְּים לוּחָם Is. 40. 2, (elle a reçu) des châtiments doubles pour tous ses péchés.

בְּמְנֶת שָׁרֶשֶׁתְ עָּלֶתְי Ez. 17. 7, (cette vigne) étendit languis-samment ses racines vers (cet aigle).

אליי וּלְכְּמָן תִּשְׁרָ הַּלְּטְר וּלְכָּמֶן תִּשְׁרָ בְּלְבָּעָן תִּשְׁרָ בְּלְבַּעָּן תִּשְׁרָ בְּלְבַּעָּן תִּשְׁרָ בְּעָבְּעָן וּמְשִׁר וּבְּכָעָן לִשְׁר בּלְבַעָּן בּעִּי וּבְּכָעָן בּעְבָּי וּבְּכָעָן בּעְבָּי וּבְּכָעָן מִשְׁרִ וּבְּכָעָן בְּעָבְיר וּבְּכָעָן בְּעָבְיר וּבְּכָעָן 30.3, avec la pauvreté et la faim ils étaient abandonnés de tout le monde; selon d'autres: ils étaient maigres, secs, de misère et de faim.

Plier, courber: מְּמָהְ נַמְשִׁי Ps. 87. 7, (chacun d'eux) a courbé, humilié, mon âme; ou, intrans.: mon âme s'est courbée; inf.: שְּלֵּבְּלְ רְאִשׁי Is. 88. 8, est-ce de courber sa tête comme un jonc? בְּלְבְּלְבְּתְּמַלְּבִים Ps. 145. 14, et il redresse tous ceux qui sont courbés.

Niph.: אַנְקְּי פְּרוֹיִי מְרוֹיִי Mich. 6. 6, (de quelle manière) dois-je me courber, m'humilier, devant le Dieu très haut?

Pi. בְּפֶּר, fut. רְכַפֵּר. 1° Couvrir le péché, pardonner; avec l'acc.: הַּשָּׁעֵים אָקּוֹם Ps. 65. 4, nos péches, tu nous les pardonneras ; רווא בחום יכפר עון 78. 38, mais lui, le miséricordicux, il pardonne le péché; suivi de וְכַּמֵּר עֵל־: עַל קיטאֹחֵיני 79. 9, pardonne-nous nos péches ; de בַּפַר לְצַנְּדְה יִקְּוֹרָאֵל : לְ Deut. 21. 8, pardonne à ton peuple Israel ; בְּפָרָר לה לכל־אַשָּׁר נְיִשִּׁר בְּיִשִּׁר בְּיִשִּרה בְּיִשִּׁר בְּיִשְׁר בּיִּישְׁר בּיִים בּיִּבְּיר בְּיִשְׁר בּיִים בּיבוּיר בּיִישְׁר בּיבוּים בּיוּבּים בּיבוּים בּיִּים בּיבוּים בּיבוּיירת בּישִּירים בּישִּירה בּיבוּיים בּיבוּיירת בּישִּירים בּיבוּיירת בּישִּירית te pardonnerai tout ce que tu as fait; de בי העבר : בער II Chr. 30. 18, l'Eternel, qui est bon, pardonnera (pour a ceux (qui avaient mangé la paque sans s'être sanctifiés). - 2º Expier, purifier : וְכִּפַּרְתָּם אֶת־תַבָּית Ez. 45. 20, vous purifierez (ainsi) le temple; וְכִּמֶּר צַלַיו תַבֹּדֵן Lév. 5. 26, le prêtre offrira pour lui la victime d'expiation, ou : le prêtre l'absoudra; אולר אכפרח בער חשאהכם Exod. 32. 30, peut-être que j'obtienne le pardon de votre crime; מעפר וְכְפֵּר עָלָיר חַכֹּחֵן מֵחַטָּאחוֹ : בִּן Lev. 4. 26, le prêtre le purifiera (l'absoudra) de sa faute; לכַפַּר עַל־נַמִּשׁתְיכָם Exod. 30. 15, pour racheter vos personnes, ou: pour servir d'expiation à vos âmes; לכמר בער בית־ישראל Ez. 45. 17, pour être l'expiation de la maison d'Israel: וַאַת־תַּמְוֹבֶּחַ יְכַפֶּר Lév. 16. 33, il purifiera aussi l'autel. - 3° Couvrir, écarter, la colère; apaiser: אַכַּקּרָה פָנִיר בַּנִּנְהָה Gen. 32. 21, je l'apaiserai par le présent; וארש חבם רבחרנה Prov. 16. 14, mais לא תוכלר כסרה : l'homme sage l'apaisera Is. 47. 11, (une calamité) que tu ne pourras adoucir, détourner, par des expiations.

Hithp.: אָס־יִּחְכַּפֵּר עֵּוֹן פֵּיח־עֵּלִי I Sam, 3. 14, l'iniquité de la maison d'Éli ne sera pas pardonnée.

Hithp. et Niph.: רְנִכְּפֵּר לָּחֶם דַּהָּם חָלָּף. Deut. 21. 8 (pour יְנְהַבָּשָׁר), le crime du meurtre sera expié pour eux (ne tombera pas sur eux).

קּפְּר m. (ce qui couvre, protège, les habitants). Village: נָלִינָּין מַנְּפָּרִים Cant. 7. 12, demeurons dans les villages; בְּלָרִים וּבַלְּפָרִים וּבַלְפָּרִים וּבַלְפָּרִים וּבַלְפָּרִים וּבַלְפָּרִים וּבַלְפָּרִים יבַּלְפָּרִים villes et dans les villages. De la

קפר הְעַפּוּגי (village des Ammonites) n. pr. Chephar Haamoni, ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 24.

רַעָּר פֿמָר : 1° Village, בְּעָר מּמָר). לי דְּמְּרָזִי I Sam. 6. 18, jusqu'au village ouvert (sans mur). — 2º (v. ¬pi) Poix: יבַפֹּמַר — אַתָּה Gen. 6. 14, tu enduiras (l'arche) de poix.—3° אַשְׁבֹּל הַוֹּכֹפֶר Cant. 1. 14, une grappe de raisin de cypre, ou : une fleur de palmier; לפרים עם־נְרִים 4. 13, des fruits ou des fleurs de cypre et du nard. — 4º Expiation, rachat, prix : אַם־פֿפַר רוּשָׁת עַלֵּיר Exod. 21. 30, si un rachat lui est imposé, si on le taxe à une somme d'argent; ונְקני אִישׁ מֹפֶר נַמְשׁוֹ 30.12, chacun donnera quelque chose comme un prix de son ame (quelque chose pour se racheter); ימיד־מָר לָקַרְוּחִר כְּשָׁר I Sam.12. 3, et de la main de qui ai-je accepté une expiation, c.-à-d. de l'argent, pour l'épargner s'il était coupable? וֹנְתַמִּר כְּמְרְךְּ כִּאְרֵרְ בִּאָרֵים Is. 43.3, j'ai donné l'Egypte pour ton rachat (j'ai livré l'Egypte pour te racheter).

יִפַּרָה ּ f. Expiation, pardon : יָפַרָּ מָּבֶרָה

temps d'expiation; מָפֶּרֵה שָּוֹן le pardon des péchés.

בְּשָׁאֵר וַתְּפָּרִים: m. pl. Expiation: בְּשָׁרִים: Exod. 30. 10, l'hostie de l'expiation (offerte pour le péché); בְּשָׁרִים: 30. 16, l'argent de l'expiation (de leur rachat); בְּשָׁרִים Lév. 23. 28, et בּיִר בּיִר 2. 7, le jour de l'expiation, le jour du pardon, fête et jeune solennel au dix du mois de Tisri.

ת בשנית הואש f. Couvercle, mais seulement la table d'or, qui était au-dessus de l'arche, et couverte en partie des ailes des chérubins, le propitiatoire: הְיָבִית הָיָב בְּיהוֹר Exod. 25.17, tu feras le propitiatoire d'or pur; בּיֵת הַשְּבּית וֹנְבּיל Chr. 28.11, et la chambre du propitiatoire (du sanctuaire).

תְּבְּשִּׁיֵּנִי מָאָמֶר Hiph. Ex. unique: תְּבְּשִּׁיֵנִי מַאָּמֶר.
Lament. 3. 16, il m'a pressé. ou renversé, dans les cendres (v. קַבָּשׁ), ou il m'a humilié; selon d'autres: il m'a couvert (ou nourri) de cendres.

רְּבָּיִי chald. Lier, mettre aux fers; pass.: מֵארֵין גְּרְרִיא אָלֵךְ מְּחָרוּ Dan. 3. 21, ensuite les trois hommes furent liés.

Pael: רְמֵינָא לְּנוֹא־טִירָא מְכַּוְחִידּן Dan. 3. 24, (n')avons-nous (pas) jeté (trois hommes) liés au milieu du feu? לְכַמָּחָה 3. 20, (il ordonne) de lier.

תור בְּלְּחוֹר m. 1° Le linteau au-dessus de la porte, le chapiteau de la colonne; בְּבְּחָבְּיִדְ, Amos 9.1, frappe le linteau; בְּבְּחִבְּיִדְ, יְבִּיבִּע Soph. 2.14, (des oiseaux) habiteront sous ses chapiteaux, ou: sous le faîte de ses maisons. — 2° Un ornement au chandelier dans le temple en forme de pommes ou petites sphères; les pommes et les fleurs (du chandelier) seront de la même pièce que lui.

תְּלְשָׁתְּיִים n. pr. d'une contrée: בּוְלְשִׁתְּיִים אַתְּיִבְּיִם Amos 9. 7, (n'ai-je point tiré) les Philistins de Caphtor (de la Cappadoce, ou de Chypre, ou de l'île de Crète)? אַיִּבְּעָתְּיִים וְאָרִיבְּעָתְּיִים Jér. 47. 4, l'île de Caphtor; מְּלְשָׁתִים נְאָרִיבַּעָתְיִים Gen. 10. 14, les Philistins et les Caphtorins.

ת. (plur. בּרִים m. (plur. בַּרִים חַבּיב פָּרִים Pout. 32. 14, la graisse des agneaux (gras); אַבְּלִים כָּרִים כְּבִים הַבְּאוֹן Amos 6. 4, (vous qui) mangez les agneaux gras, les plus excellents; יְצַל־תַּבְּיִם בְּעַלִּיבְּיַבְּיִם וֹצְלּבְיַבְּיִם בְּעַלִּיבְּיִם בְּעַלִּיבְּיִם וֹצְלּבְיִבְּיִם וֹצְלּבְיִבְּיִם וֹצְלּבִיבְיִם וֹצְלּבְיִבְּיִם וֹצְלּבִיבְיִם וֹצְלּבִיבְיִם בְּעַלְיבִּעִּים les agneaux gras et toutes les bonnes choses; יְדְיִבְּיִבְיִרְ בְּיַבְיִר נְּיִרִים Ps. 37. 20, et les ennemis du Seigneur (seront consumés) comme le meilleur (la graisse) des agneaux, ou : disparaîtront comme la beauté des champs, des pâturages, comme l'herbe (v. 2° et בַּיִּבִי).

2º Paturage: בְּרָנֶה Is. 30.23, (ton bétail pattra) dans de vastes, grands, paturages; לְבְשׁוּ בִּיִים וְשִּוּא Ps. 65.14, les paturages se couvrent (se remplissent) de troupeaux; selon d'autres: les béliers couvrent les brebis.

3º Bélier de fer, une machine de guerre pour renverser les murs: יְמִים מְבִים בְּיִם מָבִים בְּיִם מָבִים בִּים בַּים בַּים

4° Chef, officier: פּלְבָּיִה II Rois 11.4, et יייי vers. 19 (pl. pour יייי , ou sing. collect.), les chefs ou les braves; בל הַשְּבִּיה וְעַלְּהִיה וִעָּלִּהוּ בּלֹנְיִי וְעַלִּהוּ בּלְּהַיִּה וֹעָבְּיִה וְעַלְּהִי וִעָּלִהוּ keri), (Banaiah commandait) les braves, ou les archers et les frondeurs; selon d'autres : deux races en Israel, les Céréthiens et les Phéléthiens.

המיכיר 5° ושלחדיכיר Is. 16.1, envoyez le dromadaire (l'animal qui excelle dans la course); selon d'autres: envoyez les agneaux (votre tribut à celui qui règne sur votre pays, à votre suzerain).

הבר תובל 6º לכר תובל Gen. 31. 34, sous la selle, le bât, d'un chameau.

n. Nom d'une mesure des choses sèches aussi bien que des liquides:

ללהים כל פלקים כל מלקים כל מני פלקים כל מני פלקים כל שנין I Rois 5. 2, trente mesures de fleur de farine; וְעַשְׁרִים כֹּר שָׁמֶן 5. 25, vingt mesures d'huile (un chor contient 10 baths ou éphas, il est le même qu'un , v. Ez. 45. 14).

אָתְּמֶרְיַת רוּחִי Chald. Ithph.: אַתְּמֶרְיַת רוּחִי Dan. 7. 15, mon esprit se troubla, fut saisi d'épouvante.

לְרְבֵּל (rac. לְּבֵל). Revêtir. Part. pass.: וְנְיִדִּד מְכְרְבָּל בְּקְעִּל בּוּץ I Chr. 15. 27, David fut revêtu d'une robe de fin lin.

לְרְכְּלְאָ f. chald. Manteau ou tiare: בְּרְבְּלְתְחוֹן וּלְבוּשֵׁידוֹן Dan. 3. 21, et (avec) leurs manteaux et leurs autres vêtetements; selon d'autres: leurs tiares.

וויברו-שם עבדי-יצחם באר : Creuser בָּרָה Gen. 26. 25, et les serviteurs d'Isaac y creusèrent un puits; בְּקבְרִי צֵּיֶשֶׂר פָּרִיתִי לִי 50. 5, dans mon sépulcre que je me suis creusé, préparé; selon d'autres: que je me suis acheté (v. II בֶּרָהו); au קנרו : fig. tendre un piége, poursuivre Ps. 57. 7, ils ont creusé une fosse devant moi (pour me faire tomber dedans); איש בּלִיַעַל כֹּרָח רָעָח Prov. 16. 27, l'homme méchant, pervers, (creuse) prépare le mal ; וְהַכָּרוּ עַל־רֵיעַכָם Job 6. 27, . • vous creusez autour de votre ami, (vous lui tendez des pieges); אָזְנִיִם בָּרִיתָ לִּי Ps. 40. 7, tu m'as creusé, ouvert, les oreilles (pour que je puisse bien entendre et obéir).

Niph. passif: פר יפּרָדוּ לֶּרְשָׁע שְׁנְדּוּר Ps. 94. 13, tandis que la fosse est creusée pour le méchant.

ונס־פֵּיִם חִכְּדּ מַאָּחָם : Acheter קנִם־פֵּיִם חִכְּדּ מַאָּחָם Deut. 2. 6, vous acheterez d'eux aussi l'eau; אַבְּרָחָ לִּי Osée 3.2, je l'ai achetée.

2º Préparer, donner, un repas: רַיְכְּדָּח נֵילְּחְ II Rois 6. 23, (le roi) leur fit préparer, servir, un grand repas; leur fit préparer, servir, un grand repas; Job 40. 30, les pêcheurs associés s'en régaleront-ils? ou feront-ils festin à cause de sa prise? ou: les marchands associés l'achèteront-ils? (v. 1°); d'autres expliquent: les pêcheurs le prendront-ils dans des filets, des pièges? (V. 1 תַּבָּר,)

קרה f. Repas: מֵרָח נְדוֹלָח II Rois 6. 23, un grand repas (de II בּרָח 2º).

תרוברם . Chérubin, קרוב m. (plur. ברובים). ange, être symbolique dont la forme est composée de celles de l'homme, du taureau, du lion et de l'aigle, ces trois animaux symboles de force et d'intelligence (v. Ez. chap. 1 et 10). Les chérubins gardaient le paradis terrestre après que l'homme en eut été chassé (Gen. 3. 24); ils portent le trône de Dieu: וַיִרְבָּב עַל־בְּרוּב וַיָּעֹם II Sam. 22. 12, il monte sur le chérubin et il prend son vol; ישָׁב מַכְּרָבִים I Sam, 4. 4, Dieu assis sur les chérubins: dans le sanctuaire du tabernacle il y avait deux statues d'or et dans celui du temple de Salomon deux statues de bois couvert d'or, qui figuraient des chérubins, mais qui avaient des visages d'enfants (v. Exod. chap. 25 et I Rois, chap. 6); אַקּד־פָּרוּב Ez. 28. 14, toi (roi de Tyr) tu étais comme un chérubin.

חַרוֹכ n. pr. Esdr. 2. 59.

וְכְּרוֹיְא מְרֵא בְּחָיִל : m. chald. Héraut בְּרָיִא מְרֵא בְּחָיִל : Dan. 3. 4, et le héraut criait avec force, à haute voix.

רוף chald. Aph. Crier, proclamer: יְחַבְּרִוּנְ בְּלּוֹיְנִי Dan. 5. 29, et on cria, proclama, au sujet de (Daniel); מַבְּרָיָה וְאִיפֶּרֶה Aboth, (une voix) qui publie (crie) et dit.

י Dépit : פל פּרְנְקּן en dépit de toi, malgré toi.

יבורי (ע. אבי (ע. אביי

ת היית ח. pr.: ביל קריח I Rois 17. 3, le torrent de Carith, au bord duquel le prophète Elie séjournait.

et הַנְית (rac. ration entre les époux, divorce: רְבָּתַבּ Deut. 24. 1, il lui écrira une lettre de divorce; קריה, is. 50.1, où est l'écrit de divorce (écrit) à votre mère? aussi plur. אֵי הָּי וָחָים Jér. 3.8, son écrit de divorce.

בּרְכֹב m.: תַּבְּיְבֶּב Exod. 27. 5, le contour de l'autel, un bord qui entourait l'autel au milieu de sa hauteur; בַּרְבָּב 38. 4, (on fit une grille d'airain) sous le bord, contour, de l'autel.

בְּרַכּם m. Safran: נְיִדְ וְכַרְלֹם Cant. 4. 14, le nard et le safran.

בּרְכְּמִישׁ n. pr. d'une ville sur l'Euphrate, Charcamis (lat. Cercusium?), Is. 10. 9, Jér. 46. 2.

סְרָכּוּ n. pr. Charchas, eunuque du roi Assuérus, Esth. 1. 10.

י פְּרַבּר (ע. פְּרַבּר (v. פָּרַבּר (v. פָּרַבּר).

ובְּבְּרְבְּרְהֹר. pl. Ex. unique: וּבְבְּרְבְּרְהֹר. Is. 66. 20, (ils viendront à Jérusalem) sur des animaux qui courent vite, des dromadaires, forme redoublée de בַּבְּרָרָה נִייָּרָ, selon d'autres: sur des chariots; selon d'autres: et avec des chants, de la musique (v. בַּרַרָּרָה).

□ 7, m. (fém. Is. 27. 2, 3, avec suff. קרָמִים, pl. פּרָמִים, const. פַּרָמִים). Un champ bien cultivé, un verger bien planté, mais surtout vigne, vignoble: שַרֵם נֵירו Jug. 15. 5, les plants d'oliviers, d'autres expliquent comme rigi les vignes et les oliviers; בֶּרֶהְ מְּדָמָים Job 24. 18, le chemin qui conduit aux vignes, aux jardins, à la terre cultivée; בֶּרֶם תָּבֶּר Is. 27. 2, la vigne qui porte le vin; les prophètes, par parabole, donnent souvent au peuple d'Israel le nom de vigne : ישרבת הודי לברשו Is. 5. 1, le cantique de mon ami pour sa vigne (Israel); בַּרנָר וּבֶרן פרְבִי 5. 3, (soyez juges) entre moi et ma vigne; pl.: וּכְרַמֵּינוּ סְמֵידֶר Cant. 2. 15, et nos vignes sont en fleur.

Joel 1. 11, gemissez, o vignerons : אָפָּרִיכָּם אָפָּרִיכָּם Is. 61. 5, vos laboureurs et vos vignerons.

(vigneron) n. pr. 1º Charmi, fils de Ruben, Gen. 46.9, patron. פרפי

Nomb. 26. 6. — 2º Carmi, fils de Zabdi, Jos. 7. 1.

m. Une couleur rouge, écarlate ou cramoisi: וּבְּבֵּוּץ וּבַּפִיפִיל II Chr. 2. 13, (il travaille) en fin lin et en écarlate; נְאֵרְנָּיִל וְבַרְטִיל 3. 14, (des fils) couleur de pourpre et d'écarlate ou de cramoisi (v. יְשֶׁיִי,).

לַרָּטָל m. (Même sens que לַּרָטָל 1° Champ ou jardin bien cultivé: יַאַבִּיא אָרָכָם אֵל־אַרֶץ חַפַּרְפֵל Jer. 2. 7, je vous ai conduits dans une terre qui ressemble à un jardin, une terre de délices; וברטלו וברטלו Is. 10. 18, la gloire de sa forêt et de ses champs fertiles; ,32.15 וְדָרָת מִּדְבָּר לַבַּרְמֵל וְחַבַּרְמֵל לַוַעֵר תַחַשַׁב le désert sera changé en un champ de fruits et d'arbres, et ce champ ressemblera à une forêt (tant ses arbres seront forts et hauts); יצר פַרְמָלוֹ II Rois 19. 23, sa forêt fertile, délicieuse, les plus beaux arbres du Liban. — 2º Fruit du champ et du jardin (de בה, פלא, fruit tendre, nouveau et plein, bon : וָכַּרְמָל בצקלני II Rois 4. 42, (l'homme apporta) aussi des épis frais, du froment nouveau, dans sa besace; וַלֵּר וַבְּרָמֶל Lév. 23.14, du grain grillé, desséché, et des épis nouveaux; אָרָשׁ מַרְפֶל 2. 14, des grains brisés, broyés, sortant d'épis pleins et tendres.

3° n. pr. d'une montagne, d'un cap très fertile dans la tribu d'Aser; שֹׁרִים בְּיבְּיבִים Amos 1.2, le haut du Carmel: אַרְיבָיבִיים I Rois 18.19, 20, le mont Carmel; אַרְיבִיבִיים I Rois 18.19, 20, le mont Carmel (sur toi) est comme le Carmel (riche de cheveux comme le Carmel est riche de feuilles ou d'arbres), ou: ta tête repose sur toi majestueusement; selon d'autres: ta tête rouge brillante comme l'écarlate (le même que בְּיבִיבִים). — 4° n. pr. d'une ville de la tribu de Juda sur la mer morte, Jos. 15.55: בַּיבִיבִּיי I Sam. 30.5, fém. בַּיבִיבִּיי 27.3, (un homme, une femme) de la ville de Carmel.

The n. pr. Cheran, fils de Dison, Gen. 36. 26.

אבּקבּא chald. (v. בְּשָׁא hébr.). Trône: בּּרְבָּא מַלְּכּוּתָה Dan. 5. 20, le trône de son royaume; דִּי כָּרְסָוֹן רְמִיז 7. 9, que l'on plaça des trônes; même verset, son trône.

בְּרְסְמֶּתְּי חַיִּיר Pi.: לְּרְסֵּ Ps. 80. 14, le sanglier de la forêt la foule, fouille (v. רָמֵס, ou : la ronge, coupe (v. מַבָּס).

ערץ Fléchir, se mettre à genoux, s'agenouiller, se prosterner, s'affaisser: לי חַכְרַע מַל־בַּרָהְ Is. 45. 23, tout genou fléchira devant moi; ַרָל אֲשֶׁר־יָכְרֶע עֵל־ ברברו Jug. 7. 5, et tous ceux qui mettront les genoux en terre ; פֿרָעִים וּמְשֶׁתְּוַוִיִרם בּוּמֵן Esth. 3. 2, (tous les serviteurs du roi) fléchissaient le genou et se prosternaient devant Aman; avec לָּמֶנֶיר : לִמְנֵיר יכריטו פל-יורדי עפר Ps. 22. 30, devant lui se prosternent tous ceux qui descendent dans la terre; פַרַע רָבַץ הָאַרְיֵה Gen. 49. 9, il s'est mis sur les genoux (s'est couché), s'est étendu comme un lion; יומרו פריער ונמלו Ps. 20.9, ils se sont affaissés (ont été abattus) et ils sont tombes; וברבים ברעות האבץ Job 4. 4, tu as affermi les genoux tremblants, chancelants; יַּיְכְרֵע מְּיִרְמֵנוֹ II Rois 9. 24, et il s'affaissa (tomba mort) dans son chariot; וַמְּכָרֵע וַחֲלָר I Sam. 4. 19, elle tomba à genoux par les douleurs et accoucha, ou: se mit à genoux pour accoucher plus facilement, et accoucha; הִּכְרַיִּנָה יַלְרֵיתֵן הְּמָּלֵּחְנָה Job 39. 3, (les biches) se courbent, se mettent à genoux, pour faire sortir leurs faons (de leur sein); װַכְּרָעוּ אַפַּיִם אַרָּצָח II Chr. 7. 3, ils se prosternèrent la face contre terre; וְעֶלֵיתַ יִכְרְשוּן אֲחֵרִין Job 31. 10, et que des étrangers la déshonorent (ma femme); בּלְתִּי כָרֵע מֵּדֵת אַסִּיר Is. 10. 4, sans moi, c.-a-d. abandonnés par moi, ils seront courbés entre les captifs; selon d'autres: (ne pourra être sauvé) que celui qui se courbe, se cache, entre les prisonniers.

Hiph. Faire flechir, abattre: מְכֵּרִים Ps. 18. 40, tu abats mes ennemis, tu les fais plier sous moi;

ולידיב ליבוריב ווריב Ps. 78. 31, il fit tomber, il renversa, l'élite ou la jeunesse d'Israel; בְּחִי מִיבְי מִיבְי מִעְנִי מִּנְי מִעְנִי מִעְנִי מִעְנִי מִעְנִי מִעְנִי מִעְנִי מִעְנִי מִנְי מִעְנִי מְעַנְי מִעְנִי אַזְרִיעִי עְּבִיי עְנִי מְנִי מִעְנִי Aboth, il fait pencher pour lui la balance de l'innocence, il le juge en bien; יְבְּיִרְעֵ בֵּינְיְיָם Aboth, il l'emporte sur eux tous; יְבִירָע בֵּינִייָם Rituel, il juge entre eux, c.-à-d. il les met d'accord, les concilie.

לְּבָעִים duel. f. Les pieds des animaux, à partir des genoux (ע. בְּבִים בְּבַּבְּים Lév. 1. 13, les intestins et les pieds; וְּזִמְּרֶב וְזִמְּרֶב וְזִמְרֶב וֹנְזִמְרֶב וֹנִמְּרָב וֹנִמְּרָב וֹנִמְּרָב וֹנִמְּרָב וֹנִמְרָב וֹנִמְּרָב וֹנִמְרָב וֹנִמְּבְּלְּוֹנ וֹנִים נִּמְבֵּעֹל לְרַבְּלְּרוֹ בְּעָבְים נִינְמַבְּל לְרַבְּלְרוֹ (les insectes ailés) et qui ont deux pieds au-dessus des autres, ou deux pieds plus longs (pour sauter).

בְּרְפֶּס m. Nom d'une couleur: אָרְהָּס Esth. 1. 6, (des rideaux) de couleur blanche et verte, ou jaune.

קרַר (Kal inusité. Pi. avec בּ répété (בְּרָבֶּר הָבֶלְ־בֹּוֹי) Sauter, danser: וְדָיִר הְבַּרְבֵּר הְבָלִּרבוֹי) Sauter, danser: וְדָיִר הְבַּרְבֵּר הְבָלִרבוֹי) Il Sam. 6. 15, et David dansa de toute sa force (devant l'arche); מְמַנֵּז וּלְבַרְבֵּר (devant l'arche); מְמַנֵּז וּלְבַרְבֵּר (devant l'arche); מְמַנֵּז וּלְבַרְבֵּר (devant l'arche);

קרשה פּלָש הַרְשׁה מַנְדְנָי m. Ventre: פָּלָא בְרַשׁה בַּרְשׁה Jér. 51. 34, (Nebucadnessar) a rempli son ventre de ce que j'avais de plus délicieux.

ביל ח. pr. Cyrus, roi de Perse, Esdr. 1. 1, qui a fait retourner les Juiss dans leur pays et rebâtir le temple à Jérusalem; אַאָּמֶר לְּכוֹרָשׁ רֹעִי וֹנִי Is. 44. 28, qui dit de Cyrus: Il est mon pasteur (le pasteur de mon peuple, et il accomplira ma volonté en tout).

ה איני איני n. pr. d'un seigneur perse a la cour d'Assuerus, Charsena, Esth. 1. 4.

Couper, abattre, exterminer; ונְכְּרְתוּ מִשְׁם וְמוֹרָת I Sam. 24. 5, il coupa le bord de la casaque (de Saūl); Nomb. 13'. 23, et la

ils coupèrent une branche de vigne: וַיִּכְרַת־בָּה אַת־ראשׁוֹ I Sam. 17. 51, David coupa la tête de Goliath avec l'épée de ce dernier; לְכֵּרֹת תַּבֶּץ Deut. 19. 5, pour couper du bois ou un arbre; לארבעלָה ו מַלַרִים עַלֵּיני Is. 14. 8, (les arbres disent :) il ne vient plus personne qui nous abatte; פָּרְתוּ רַעְּרָה Jér. 46. 23, ils abattront sa foret; לַכֹּרְחֵר חַצֵּצִרם II Chr. 2.9, a ceux qui coupent les arbres; ranga שׁמְבָּהוּ Deut. 23. 2, et un homme dont l'organe génital est coupé, un eunuque. Seul וְכָרוּת Lév. 22. 24, un animal dont les organes génitaux sont coupés; וְנְכְרְחֶנוּ מֵאֶרֶץ חֵיִּים Jer. 11. 19, exterminons-le de la terre des vivants.—Très souvent קַרֵת בְּרִית couper une alliance (percutere fædus), des victimes qu'on sacrifiait ou qu'on abattait en faisant, contractant, une alliance: פַרֵח יֵד צָּחד אַבְרָם בְּרִית Gen. 15. 18, l'Eternel fit alliance avec Abram ; אָרדיכָם יַ אַלֹדֵיכָם עשבם עשבם Deut. 4. 23, l'alliance que l'Éternel votre Dieu a faite avec vous. Suivi de 3 imposer l'alliance. לות בריח לחם בריח II Rois 11. 4, il leur imposa une alliance; בַּרָית לַפֵּרנֵי Job 31. 1, j'ai fait un pacte avec mes yeux, je leur ai fait cette loi; וֹאֶכְרְתָּח לָכֶם בְּרִיח עוֹלָם Is. 55. 3, je ferai avec vous une alliance éternelle (si vous écoutez ma voix); — ou le plus faible la demande avec soumission; בּרָתרלָנוּ בְּרִית וְנַצַּבְּדֶךְ, I Sam.11.1, reçoisnous en alliance, et nous te serons assujettis; יְצַחָּח נְכִרַת־בָּרִית לֵאלֹחֵינוּ Esdr. 10. 3, faisons alliance avec notre Dieu (promettons, jurons-lui, de chasser toutes ces femmes, etc.). — אַר־רַזַּבֶּר אַשר פַרָחִר אִחְכָם Agg. 2. 5, le pacte que j'ai fait avec vous; אַנָּהָרם בּּרָהִים אַנֶּיהָר Néh. 10. 1, nous contractors une alliance. Sans régime : בָּנִיֹּת צָּכְרֹת לָכָם I Sam. 11. 2, a cette condition, je veux traiter avec vous; נַּמִּבְרָת־לָּךְ מַדֵּם Is. 37. 8, et tu as lié à toi par un pacte (plusieurs) d'entre eux.

Niph. passif. Etre coupé, expulsé, exterminé, périr, manquer: אָם־יִּכְיֵח אַם־יִּכְיֵח Job 14.7, si (l'arbre) est

coupé, il reverdira encore (il pourra se renouveler); וְיָרֶר חֲעָם לֹא יָעָרֶת מְּרְדַחְעִיר Zach. 14. 2, et le reste du peuple ne sera point chassé de la ville; וַלֹאִריָתַרָת של־בְּטֵר עוד Gen. 9. 11, et désormais toute chaire ne périra plus (par les eaux du déluge); קר מְרַנִים יִמְרֵחוּן Ps. 37.9, car les méchants seront exterminės; וְנְבְּרָתָה הַנָּמָשׁ הַוֹּחָרא מֵעֲמֵרהָ Gen. 17. 14, cette âme (personne) sera exterminée du milieu de son peuple; לאריפרת לף איש פעל פשא ישקאל I Rois 2. 4, tu auras toujours quelqu'un de tes descendants assis sur le trône d'Israel, exactement tu ne mangueras pas d'un homme qui soit assis, etc.; איי מָרָת אָישׁ עלמני פעלה עולה Jer. 33. 18, (entre les prêtres et les lévites) il ne manquera pas d'un homme qui offre (ou digne d'offrir) des holocaustes; ולאריופרה שם ביושר בינם אַרָּיד Ruth 4. 10, pour que le nom du défunt ne s'éteigne pas parmi ses frères; יָתְקוֹנְתְּוּ לֹא חְמָרֵת Prov. 23. 18, et ton espérance ne sera point (coupée), déçue; ני דוברדן יפרחון Jos. 3. 13, les eaux du Jourdain se séparerout; בַּבֶּרָת Nomb. 11.33, (la viande) n'était pas encore mangée entièrement, ils n'avaient pas achevé de la manger.

Pou.: יְתָאָשֵׁרָח אֵשֶׁר־עָּלֶּיו מֹיְרָשָּ, Jug. 6. 28, le bois autour (de l'autel) était coupé; בֹא בְּבָּר שָׁיֵהְ Ez. 16.4, ton nombril n'a pas été coupé (coupé et lié).

Hiph. Exterminer, ruiner, retirer: בְּּבְּהָּת אֹהָה הָּבָּרְב נַבְּּהָּת Lév. 17. 10, je l'exterminerai du milieu de son peuple; מְבְרְתֵּר אֹהָה מִבְּרָב עַבְּּתָּר אֹהָם Soph. 3. 6, j'ai exterminé des peuples; מְבְרַתְּר אָח־חַבְּרָתְּר אָחַרְבְּתָּר אַרָּבְּתְּר אָר בַּעָּבְּיִבְּר בָּעָבְּיִבְּר בַּעָּבְּיִבְּר בַּעָבְּיִבְּר בַּעָבְּיִבְּר בַּעָבְּיִבְּר בַּעָבְּיִבְּר בַּעָבְּיִבְּר בַּעָבְּיִבְּר בַּעָבְּיִבְּר בַּעָבְּיִבְּר בַּעָבְּיבְּר בַּעָבְּיִבְּר בַּעָבְּיבְּר בַּעָבְּיבְּר בַּעָבְּיבְּר בַּעָבְּיבְּר בַּעָבְּיבְּר בַּעָבְּיבְּר בַּעְבְּיבְר בַּעְבְּיבְר בַּעָבְּיבְּר בַּעְבְּיבְר בַּעָבְּיבְּר בַּעָבְּיבְר בַּעְבְּיבְר בַּעְבְּיבְּר בַּעְבְּיבְּר בַּעְבְּיבְר בַּעְבְּיבְר בַּעְבְּיבְר בַּעְבְּיבְּר בַּעְבְּיבְר בַּעְבְּיבְּר בַּעְבְּיבְר בַּעְבְּיבְּר בַּעְבְּיבְר בַּעְבְּיבְּיבְיר בְּעבְּיבְר בַּעְבְּיבְר בַּעְבְּיבְר בַּעְבְּיבְּר בַּעְבְּיבְר בַּעְבְּיבְּר בַּעְבְּיבְר בַּעְבְּיבְר בַּעְבְּיבְר בַּעְבְּיבְר בַּעְבְּיבְר בַּעְבְּיבְּיבְיר בְּעבְּיבְר בַּעְבְּיבְּיבְיר בְּעבְּיבְר בַּעבְּיבְר בַּעבְּיבְר בַּעבְּיבְר בַּעבְיבְיר בְּעבְּיבְר בַּעבְּיבְר בַּעבְּיבְּיב בַּעבּיב בַּעבּר בַּבְּיבְר בַּעבּיב בַּעבּיב בַּעבּיב בַּעבּיב בַּעבּיב בַּעבּיב בַיבְּיב בַּעבּיב בַּעבּיב בַּעבּיב בַּעבּיב בַּעבּיב בַּעבּיב בַּבּיב בַּעבּיב בַּעבּיב בַּעבּיב בַּעבּיב בַּעבּיב בַּעבּיב בּעבּיב בּעבּיב בּעבּיב בּעבּיב בַּעבּיב בַּעבּיב בַּעבּיב בַּעבּיב בַּעבּיב בּעבּיב בַּעבּיב בַּעבּיב בַּעבּיב בַּעבּיב בּעבּיב בַּעבּיב בּעבּיב בּבּיב בּיבּיב בּעבּיב בּעבּיב בּבּיב בּעבּיב בּעבּב בּיבּיב בּעבּב בּבּיב בּבּיב בּיבּיב בּעבּב בּבּיב בּבּבּיב בּבּבּיב בּבּבּיב בּבּבּיב בּבּבּיב בּבּבּיב בּבּבּיב בּבּב בּבּבּיב בּבּבּב בּבּבּיב בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בבּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בבּבּבּב בבּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בבּבּב בבּב

Hoph: קברת מנקות ונסך מבדה די Joel 1.9, les oblations et les libations sont (retirées) bannies de la maison de l'Éternel, c.-à-d. on n'en offre plus.

* Rituel, extinction, extermina-

הרחות f. plur. Des poutres ou des

planches taillées: יבירת אַרְיִרם I Rois 6. 36, et une assise de planches ou de poutres de bois de cèdre; וּבְרַחוֹת אַרָּיִדם 7. 2, des poutres de bois de cèdre.

(de קבהי couper, tuer) וּלְבֵיהִי (de חַיַּבְּיה מַיּבְיה וּ collectif d'une espèce de garde, de satellites des rois : יְדֵשְּׁלֶחָד יְדֵשְׁלֶחָד II Sam. 8. 18, les satellites, les archers et les frondeurs; selon d'autres, les noms de deux races en Israel : les Céréthiens et les Phéléthiens (v. aussi מַרֶּרַ à ברים ; (בּל־תַּוְבּרָיִה וְתַּפְלֵיִה וְבָל־תַוּגְבֹּרִים 4°); בּר et les Céréthiens et les Phéléthiens, et tous les homnies vaillants. — 2º Nom de peuple, les Philistins, descendant en partie de Crète: איי פרָחָים Soph. 2. 5, peuple des Crétois, des Philistins; selon d'autres: peuple perdu ou qui a mérité d'être exterminé; נגַב תַּכְּרָתִי I Sam. 30. 14, (vers) la partie méridionale des Philistins ou des Crétois.

קליה פּלְיה (transposé de בְּלְיהָ אָר חַ. אַר הָּלְיה et אָבְיּבְּיאָב.). Agneau: אָם־הָּלְיה פּרָיאָב רּרּא־מַקְרִיב נְּקָבָה רּרּא־מַקְרִיב (בּרָיב Agneau; בְּקָבָה בּייאָן בְּשְׂהַה בְּיִבְּיאֹן בְּשְׁהַה בָּרָי הַ 5. 6, une femelle du troupeau, une jeune brebis.

ת קילי n. pr. Chesed, fils de Nahor, frère d'Abraham, Gen. 22. 22 (peutêtre souche des בְּשִׁרָּים Chaldéens).

וַבְּשָׁרִים : pl. 1° Les Chaldéens בְּשְׁרִים וה באַנִיוֹח רְנָחָם Is. 43.14, et les Chaldéens qui se sauvèrent dans des vaisseaux en jetant des cris, ou qui mettaient leur confiance dans les vaisseaux; שנר הובשורים ובנר ובובדנאצר פלור-בבל Jer. 32.28, (je livrerai la ville) dans la main des Chaldéens et celle de Nebucadnezar, roi de Babylone. - 2º Le pays des Chaldeens: אָרֶץ מַשְוֹּרִים Jér. 24. 5, la Chaldée, et יְדֵירָתוּת בַשְּׁדִּים לְשֵׁלֵל 50.10, la Chaldée deviendra une proie; ו בח-בשרים Is. 47. 1, fille de Casdim, les Chaldeens; באור פַקשׁהָים Gen. 11. 28, dans Ur, ville des Chaldeens, ou dans la plaine des Chaldéens. — 8° Astrologues : יַיִדַבָּרוּ הַבַּשִּׂהִים לַשֵּלֵה אֲרָמִית Dan. 2. 4, les astrologues parlèrent au roi en langue chaldéenne ou syriaque.

בְּשְׂרָי, pl. בְּשְׁרָּאָח, pl. בְּשְׂרָּאָח, 20

בְּשֶׂרהְ Ex. unique: בְּשִׁרהְ Deut. 32.15, tu étais couvert de graisse (v. בָּבָּטְר, tu avais de l'embonpoint, c.-à-d. tu es devenu puissant, riche.

רָבְשׁל (fut. יִבְשׁוֹל) Trébucher, s'affaiblir, se fatiguer, être renverse: השתי ינישלה ונישלה Ps. 27. 2, ils ont trebuche et sont tombés; וְכְשֵׁל עּוֹחֵר Is. 31. 3, le protecteur sera renversé, trébuchera; וְכַשֵּל זְדוֹן וְנַפֵּל Jér. 50. 32, le superbe trebuchera et tombera; בּרְכֵּר כָּשָׁלוּ בְּשׁוֹם Ps. 109. 24, mes genoux séchissent, s'affaiblissent, par le jeûne; כָּשַׁל כֹּהַד אַפּבּל Néh. 4. 4, la force de ceux qui portent la charge s'affaiblit, se fatigue. Ps. 105. 37, וְאֵין בְּשְׁבָטִיו בּוֹשֵׁל il n'y avait pas de faible, d'infirme, dans leurs tribus; וְכָשָׁלֹּנּ אִישׁ־מָאָחִיז Lév. 26.37, ils tomberont chacun sur leurs frères, dans leur fuite précipitée ils se renverseront ou s'attaqueront les uns les autres; וְכִשָּׁלֹּהְ תְּגְוְיַרָוֹם Nah. 3. 3, ils trébucheront les uns sur les cadavres des autres.

אָרָה תִּיבְּיָשְׁבִּים : Niph. Même signif. que Kal : אַרָּה חָיבּ אַרָּה חָיבּ אַרָּה וְיבּ אַרָּה וְיבּ אַרְּה וְצִּם בּּ אַר : I Sam. 2. 4, ceux qui chancelaient, les faibles, se ceignent de force (seront entourés, remplis, de force); Prov. 4.12, et lorsque tu courras, tu ne trébucheras pas : בְּּמָשֵׁל בָּה בָּבְּיִם Ez. 33. 12, (l'impie) ne trébuchera pas par son impiété, c.-à-d. il ne sera pas puni (s'il se convertit).

Pi.: רְגֹּיִרְךְ לֹאֹ חְבַשְׁלִּר־עּוֹר Ez. 36. 14, (cheth.), tu ne ruineras ou ne dévoreras plus ton peuple, (keri מְשַׁתְּלִּר) tu ne feras pas mourir.

Hiph. Affaiblir, faire tomber: יִּיְכְיִשִׁילּ Lament. 1. 14, il a affaibli, paralysé, ma force; אמרלא רְכִּישִׁילֹּה Prov. 4.

16, (les méchants ne dorment pas) s'ils n'ont pas fait tomber, s'ils n'ont pas fait de mal aux autres; בְּיבְיבֶּיבֶּים Jér. 18. 15, ils les ont fait trébucher dans leur voic, ils ont séduit les autres, les ont entraîné dans leur mauvaise voie; הַיבָּיבֶּים בַּיבֶּים הַאָּיבֶּים בַּיבִּים מַאַרָּיבִים Mal. 2. 8, vous avez fait tomber beaucoup qui étaient dans la voie de la loi, c.-à-d. vous les avez séduits à violer la loi; בּיבְיבֶּים וְלְשִׁילְבִיּ לְּשִׁילְבִי לְשִׁילִבְי לְשִׁילִבּי לְשִׁילִב Ps. 64. 9, et leur langue (malicieuse contre les autres) les fera tomber, (retournera contre) eux-mêmes.

Hoph.: נְיִדְּדִּיּ מְכְשֵׁלִים לְּפֶנֶדְּ Jér.18.23, qu'ils soient précipités, renversés, devant toi.

רְלְּמְנֵי כִשְּׁלוֹן וֹבֵה רּתַו : m. Chute בְּשֶׁלוֹן Prov. 16. 18, avant la chute l'orgueil, l'orgueil précède la chute.

• ਹੋੜ੍ਹੇ suivi de ਸ਼੍ਰ: comme, de même que.

קרבי אוני Kal inusité. Pi. S'adonner a l'art de la magie, de la sorcellerie: אָבְיִין II Chr. 33. 6, et il s'adonna a la magie; part.: אַבְּיִין Deut. 18. 10, ou un sorcier, qui opère des maléfices; אַבְיִין אוֹל Exod. 22. 18, tu ne laisseras pas vivre, tu puniras de mort, la sorcière (celle qui use de sortiléges, qui opère des maléfices); אוני בְּיִינִים וְלַבְּיִים וְלַבְּיִים בּיִינִים בּיינִים בּיִינִים בּיינִים בּיינִיים בּיינִיים בּיינִים בּיינִים בּיינִים בּיינִים בּיינִים בּיינִים בּיינִיים בּיינִים בּיינִים בּיינִים בּיינִיים בּיינִיים בּייים בּיינִיים בּיינִיים בּיינִים בּיינִיים בּיינִיים בּיינִים בּיינִים בּיינִיים בּיינִיים בּיינִיים בּיינִיים בּיינִיים בּייִיים בּייִּיים בּיינִיים בּייִים בּייִיים בּייִים בּיינִיים בּיינִיים בִּייִיים בִּייים בּיייִים בּייִיים בּייים בּיייים בּיייִיים ב

י אָל־פְּיָּטְ m. (v. הְשִּׁבְּהָ , הְשַׁבְּּ). Magicien : אַל־פַּטְּפַּרָכּן Jér. 27. 9, (n'écoutez — ni) vos magiciens.

רְכְּשֵׁר (fut. בְּשֵׁר bon, plaire, reussir: יְרְשֵׁר מְיִה אַרְיּשָׁר Eccl. 11. 6, (car tu ne sais pas) lequel (des deux) reussira, poussera, celui-ci ou celui-la.

קלְשֵׁר adj.: וְכָשֵׁר זַשְּׁבֶּר לְּפְנֵּר זַשְּׁבֶּלְהְ Esth. 8. 5, et si cela est bon, juste devant le roi, si cela lui platt.

בַּחַב (fut. יְבָּחִב). Ecrire avec l'acc.: וו בירוב הוד ספר Il Sam. 11. 14, David ecrivit une lettre; אַרר אַרד פל־חַלָּרוֹת אַרד יוּאַרָרוֹת אַרד אַר חַרְבַּרִים Deut. 10. 2, j'écrirai sur ces tables les paroles; ּוֹכָתַבָּתָּ אֵלִידָו אַח פָּלי להְבָּרִים Jer. 36. 2, et tu écriras (dans ce livre) toutes les paroles; יְבַרוּגב אֱלֵרֶת Ez. 2. 10, et sur ce (rouleau) étaient écrites des (plaintes); aussi : סַיוּב מַחוֹרָה אפחב דד לבי :Neh.8.14, écrit dans la loi Is. 44. 5, il écrira de sa main (pour בְּיֵדוֹ: Je suis à l'Eternel. — La personne a qui on écrit avec אַל־דּוֹאָב II Sam. 11.14, (David écrivit) à Joab; avec יַבל: וו על־מַּמְרֵים וּפְנַצֵּׁוּת II Chr. 30. 1, (Ezéchias écrivit) aux tribus d'Ephraim et de וו Rois 22.13, בְּכַל־הַוּמָדוּב עַלַדִּנוּ II Rois 22.13, selon tout ce qui nous a été prescrit; יאָכְתָּב־לוֹ רָבֵּי חוֹרָתִי Osée 8.12, je lui avais prescrit une quantité (d'ordonnances) ou les principales ordonnances de ma loi; וַיִּכְהוֹב אֱלַיוּ אַת־שָׂרַי סְעּוֹת Jug. 8. 14, (le jeune homme) lui écrivit, c.-à-d. mit pour lui par écrit, les noms des principaux de Souccoth ; לְכַּחֹב אָת־תָאָרֶץ Jos. 18. 8, faire la description du pays; בְּרַזוֹב צַיְמָים Ps. 87. 6, (Dieu) en faisant la liste, la description, des peuples; בל הַשְּׁחוּב לַהְיִים Is. 4.3, tous ceux qui sont inscrits pour la vie (Targg., pour la vie éternelle); יְמַיִּ לְּמָנָי וֹלָנָי Is. 65. 6, c'est écrit devant moi, c.-à-d. c'est résolu, décidé; selon d'autres: (leur péché) est écrit devant moi; בּרֹיִרִי שְׁלֵּי בְּיִרְיִיתְ Job 13. 26, pour que tu écrives, décrètes, contre moi des arrêts sévères.

Niph. passif: יְיְפֶּרֶב מְּרֶחִי מְּרֶס־וּמְדֵי Esth. 1.19, et qu'il soit écrit dans les lois des Perses et des Mèdes; יְיְבֶּרְבוּן מְּלֶּר Job 19.23, (qui m'accordera) que mes paroles soient écrites; יְבָּרִב אֵל־ Ps. 69. 29, et qu'ils ne soient point écrits (que leurs noms ne soient point inscrits) avec les justes.

Pi.: מְכַבְּחְבִים עָבֶל בַּתְבוּד Is. 10. 1, et (malheur) à ceux qui écrivent des lois ou des jugements injustes, des lois d'oppression; selon d'autres: à ceux qui font écrire, qui dictent à ceux qui écrivent, etc.

בּרָהְ m. Écrit, lettre, écriture, livre: בּחָהָן אַשֶּׁרְיְבָּ Esth. 3. 14, une copie de la lettre; בּחָב – בּחָב זוֹ רַאֹּמִי ווֹ Chr. 2. 10, Hiram (roi de Tyr) répondit dans, on par une lettre; בַּחַב בְּחַב Esth. 8. 8, un écrit fait au nom du roi; בַּחָב, Esth. 9. 27, comme (il est ordonné) dans leur écrit, ou: de réciter chaque annéel'histoire contenue dans leur écrit; בּחָבָה בְּחָב Esth. 1. 22, à chaque province selon son écriture (celle qu'on écrivait et qu'on savait lire); בּחָב אַמָּר בּחָב Dan. 10. 21, dans le livre de la vérité.

לְּהִיכְהִילִין m. chald. 1° Ecriture: יְלָא־כְּהִלִּין Dan. 5. 8, ils ne purent lire l'écriture; יְקִיה יְקִיה יְקִיה לַּהְּלָה לָּבְּלָה לָּבְּלָה בּיִבְּיה יְקִיה יִקְרוֹן 5. 15, pour qu'ils lussent cette écriture. — 2° Prescription: מְבָּהַב סְמַר מְשָׁה Esdr. 6. 18, selon la prescription du livre de Moïse; בִּיבְא כְּחָב 7. 22, (et du sel) sans prescription, c.-à-d. dont la quantité n'est pas écrite, fixée.

בּירָנָא chald. Écrire : הָרָנָא מָתַב מָּכְרָאָרָא Dan. 6. 26, le roi Darius écrivit; יִּדְיָנָשׁ מַלְּכָּא מְתַב Esdr. 5. 10, pour que

nous écrivions les noms des hommes (qui étaient à leur tête).

בְּחְבֶּח f. Écriture: בְּחַבֶּח הַבְּחַבְּי Lév. 19. 28, une écriture de piqure, gravure, c.-à-d. des figures ou caractères imprimés, gravés, sur le corps.

ת החיים et החיים n. pr. 1° Chithim, fils de Javan, Gen. 10.4.—2° Le nom d'un pays: מַאָּרֶץ מְּמִּים Is. 23.1, de la terre de Cethim, une colonie dans l'île de Chypre. — 3° En général les îles dans la Méditerranée: מְּמִים Jér. 2.40, les îles de Cethim; בְּמִים Dan. 11.30, des vaisseaux viendront contre lui de Cethim; selon d'autres: מְמִים les Romains viendront sur des vaisseaux.

מנית (rac. ביתים). Ce qui est pilé au mortier: אָפֶּלְ וְיֵת זְּלְ בְּּצִית Exod. 27. 20, de l'huile pure d'olives pilées au mortier (meilleure que celle des olives pressées, foulées).

קלל m. Mur : הַּתְלַפּי Cant. 2.9, le voici qui se tient derrière notre mur.

קתל m. chald. Mur, muraille: בְּתַל שְׁתְּלֵיָא Dan. 5. 5, la muraille du palais (de la salle du roi); plur.: בְּּבְתְּלַיָּא Esdr. 5. 8, dans les murs.

קליש n. pr. Chithlis, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 40.

לְּתֵּכֵי Niph. Étre marqué: יָבְהָּם עֵּילְבָּי Jér. 2. 22, ton iniquité reste marquée devant moi, c.-à-d. ne sera pas effacée (v. * מַחָבּי).

סרים אומיר: Job 28. 16, pour l'or d'Ophir; קּרָשׁ מָּיָם אָנוֹיר Cant. 5. 10, sa tête est comme de l'or très pur; קבּיִם אָבּיְרִמִּי מְבְּיַבִּיד ׁ Job 31. 24, et si j'ai dit à l'or le plus pur: Tu es ma confiance, ma consolation; d'autres le traduisent partout par perle, ou par bijou, trésor.

י לְּחֶם m. Tache, souillure: וְחַלְּמֵן מְּחָמִים Rituel, rends les taches blanches, lave les souillures de nos péchés.

כתנֶת et const. קרנֶת f. (avec suff. קרְנְתִּר , pl. קרְנְתִר , const. אָרָתְנָתר , avec suff.

בּהְילְּהָשְׁ). Habit, tunique, robe: יבֹי היהָישָּ Gen. 3. 21, des habits de peaux; יבֵי בְּיִבְיּבְּי Lév. 16. 4, une tunique de lin que portaient les prêtres; בְּיִבְּי בְּיִבְּי פָּרָ Gen. 37. 3, une robe de plusieurs couleurs (v. בַּיּ בְּיִבְּיִבְּי בְּיִבְּיִבְּי Cant. 5. 3, (l'épouse dit) je me suis dépouillée de ma robe.

ן בְּחַף f. (const. בְּחַף, duel avec suff. יבְּחָפֶּיר , plur. הָבְחַפּיר , const. בְּחָפּיר). וֹי Epaule: אָל־פָּרֵאָר Is. 46. 7, ils le portent sur l'épaule; אַנָּשָּיִה הָיָשָּׁאַ Nomb. 7.9, ils porteront (leurs charges) sur les épaules; פֶּחָבוּ שָׁרֵרים Is. 30. 6, le dos des chameaux, ou : des anes; קתמי כַּחָקּה סוֹרֵהַת Néh. 9. 29, ils ont présenté une épaule rebelle, ils ne voulaient pas porter (ton joug), se soumettre. — 2º Des choses inanimées, côté : קרַקּבּ ותבית היִסְנִית I Rois 6. 8, le côté droit de la maison; צל־פַּהָקה יִם־פָּזַיָה Nomb. 34. 11, (du côté du) jusque vers le lac de Cénéreth; אל-פַרָת עַקרוֹן Jos. 15. 11, vers le côté d'Accaron; אַבֶּדן מְחַמָּד שׁבֵּק Deut. 33. 12, et (Dieu) repose entre les épaules (de Benjamin), c.-à-d. le temple sera bâti au milieu ou sur les hauteurs de son pays; יַצָּפוּ בָּכָהַה מָּלְשָׁהִים Is. 11. 14, ils voleront sur les épaules des Philistins (ils feront une invasion dans leur terre); d'autres traduisent: ਸ਼ਹੂਤ੍ਰ d'une épaule, c.-à-d. tous ensemble, comme אָרֶר (v. שַׁבֶּם (v. שַׁבֶּם). — שַּהֵי כְּחָשֹׁת חֹבְרֹת יִהְיָח־עוֹי Exod. 28. 7, à (l'éphod du grand-prêtre) seront attachées deux bandes qui passeront sur les épaules (des bretelles). — 4º יְכְחְשֵּׁית nnen Ez. 41. 2, les murs aux deux côtés de la porte; בַּחָמוֹרת הַאַאַלָּם 41.26, les deux côtés du vestibule. — 5° וַאַרַעָּב קינור אל אייבע פוורז I Rois 7. 34, et les quatre consoles aux quatre angles (de chaque socle).

קתר Kal inusité. Pi. 1º Entourer, cerner: קתר אָר־בּּנְיְבִּין Jug. 20. 43, (les ennemis) cernèrent Benjamin (les Benjamites); אַבְּירֵי בְּשָׁן נִּתְּרִינִי Ps. 22. 13, les taureaux gras, forts, ou les puissants de Basan, m'ont entouré.

מַבַּתַר־לָר וְעֵיד וַאָּדֵוּנֶד: assiégé. — 2º Atlendre Job 36. 2, attends un peu, reste un peu auprès de moi (ou : écoute-moi un peu), et je te le prouverai, démon-

#iph. Entourer: דר רָשָׁע מַכְּחִיר אַיד־ השביים Hab. 1. 4, car le méchant cerne le juste, le tient assiégé; en bonne part: בִּירִקִים Ps. 142. 8, les justes m'environneront, ou : se couronneront, c.-à-d. ils triompheront à cause de moi, de ma délivrance; וַערוּמִים יַכְּחִירוּ דָעַת Prov. 14. 18, les hommes habiles se pareront de la science comme d'une couronne (v. בֶּתֶר).

תַּבֶּרֶת : m. Couronne, diadème קּקָר ביל Esth. 1.11, avec le diadème royal; "אלשׁח וּכּחַיִרים חַם Aboth, il y a trois couronnes différentes.

(plur. בֹּחָרָת f.) Ce qui couronne la colonne, chapiteau : רַכֹּחַרֹת עַל־־ שני חשמים I Rois 7. 20, et les chapiteaux qui étaient au haut des deux colonnes; לַלּהָרָת הָאָהָת 7. 17, pour l'un des chapiteaux.

אָם־שִׁלְּשִוּשׁ אַתּדּינוּאַיִּרל: Biler, proyer בְּטַשׁ בּמַכְתֵּשׁ Prov. 27. 22, quand tu pilerais l'insensé, le sot, dans un mortier (עַרַעו .v).

יַם (ful. ישׁבוּ) 1° Frapper, forger :

לפו אָפִרכָם לַחֵרֶבוֹת Joel 4. 10, forgez des épées de vos faux, ou : des socs de vos charrues. — 2º Briser, casser: אלא היות לא ו ביומל Is. 30. 14, briser, casser sans pitié, ménagement; part. pass.: יְכָּחִאָּר Lév. 22. 24, un animal dont les organes génitaux sont brisés, écrasés; irik ring סחון הַרְּמֵב Deut. 9. 21, je le rompis, je le broyai bien ; וְכַתּוֹתִי מְשָנֵיו צָּרֵיו Ps.89. 24, je briserai , j'exterminerai , ses ennemis devant lui.

Pi. 1° Forger: וְכַתָּתוּג חַרְבוֹחָם לָאָתִּים Is. 2.4, ils forgeront de leurs épées des faux. — 2° Briser: וְכָתַּח נְחָשׁ דַּנְּחִשֶּׁח II Rois 18. 4, il brisa, fit mettre en pièces, le serpent d'airain; יָּכְתַּתוּנּ אֲתֹדּ דאָרֶץ Zach. 11. 6, ils ravageront le pays.

Pou.: יְבְּהַרוּוּ גוֹיד־בְּגוֹיר II Chr. 15. 6, un peuple fut poussé ou brisé contre un autre (tous les peuples se faisaient la

guerre les uns aux autres).

Hiph. Défaire l'ennemi : רַיַּכְּרוּים עַרי חַחַרְפַת Nomb. 14. 45, ils les taillèrent en pièces (les poursuivant) jusqu'à Horma; יַיִּפְרוּוּ אַרְוּכֵם Deut. 1.44, ils vous taillèrent en pièces, vous défirent.

Hoph. pass.: יְבַּל־שְּּיִסִילֵיהָוּ יֻבַּמוּי Mich. 1.7, toutes les images (de ses idoles) seront brisées; פּבּקר לָעָרֶב יְתָּחוּ Job 4. 20, du matin au soir (les hommes) sont brisés, exterminés.

למד , Lamed למד , douzième lettre de l'alphabet, signifie comme chiffre: 30. Son nom signifierait de même que aiguillon, une espèce de fouet pour conduire les bœufs, et il y aurait eu une ressemblance entre cet instrument et l'ancienne forme de cette lettre. Consonne liquide, > se permute avec >. Exemples : מַצְלוֹת et מַצְלוֹת les étoiles, ou: les signes du zodiaque; פּרָכְּעוֹרה et אַלְמָטֹת Is. 13. 22, palais, châteaux; et ביתר (étendue, tension ביתרש et એક chald. intery, voici que! Avec >, ex.: et נְחַץ presser, être pressant; לִשְׁכָּח et לון chambre לון nuit, לול passer la nuit; comme linguale avec רָצַר ex.: רָצַר et רַעַל trembler, être agité; אַזַל et אַזַר et אַזַר chald., s'éloigner, s'en aller.

On trouve > comme redoublement d'une autre lettre radicale, ex.: חַצָּק enrager, et יַלְעָמָה violence, ardeur; et comme finale dans beaucoup de mots de quatre lettres; plusieurs de ces mots sont des diminutifs, comme : בַּרְמֶל champ, jardin , diminut. de נְּבָעל; בָּרֶם tige, de גביב calice; קרטל articulation, cheville du pied, de opp crochet ou anneau.

Avec des suffixes forme le dat. du pron. pers.: לְּכָח) לְק moi, לְכָּח) à toi, קר à toi sém.; א ב lui, א ל a elle, א לָם à elle, א לָם א nous, לֶּתֶם à vous לֶבֶּם à vous לֶבֶּם à dem.; (לָמִי) à eux, לָהַן et לָהָן à elles ; בער exprime comme by, dont il est l'abréviation, l'idée du mouvement, mais avec beaucoup plus de variations; il exprime: 4° la direction vers quelqu'un ou quolque chose , קרב אל comme קרב ל s'approcher de quelqu'un : בָּאוּ־לָהְ Is. 60. 4, ils viennent vers toi ; דָּתְפֶּן בָּא לַחֲצֵר Esth. 6. 4, Haman était venu dans la cour; , ופס ,בֶּרַת ,יָרַד ,אָזַל ,חָלַךְ ,שוּב—ל revenir, aller, descendre, courir, fuir à ou vers ; תַּלְהָ s'en aller (v. תַּלָהָ לּוֹ ; aussi avec les verbes חָבָּה, חָבָּה, שָׁבַּע, יָחָבָּה, מלח, הקשיב, attendre, esperer, ecouter, obeir, languir, où > indique toujours une direction, propension, de l'ame, de l'esprit, vers un homme ou une chose.

2° ל se joint aux particules qui marquent une direction, un mouvement, dans l'espace : לאַרוֹם en arrière (aussi à l'avenir), בּלְּבָּיִם en avant (aussi auparavant), בְּלַבְּיִלְם en haut, רְבָּיַבְּילָף en bas, מְבִּילִם מְּבִירוּ, לְּשָׁבְּיִם haut direction va jusqu'à un point extrème: מָּרִרְבִּין, לְשָׁבְּיִרוּ, לְשָׁבְּיִרוּ, לְשָׁבְּיִרוּ, iusqu'à la satiété, jusqu'à l'ivresse; בִּירְדְיִבְּי כְּשִּׁיִם בְּיִרְ וּבִין Gen. 1. 6, entre les eaux et les eaux; בֵּירְדָּיִם לְנָיִם בְּיִרְ בִּיִרְ בַּיִר בָּירָ בַּיִר בַּיִר בַּירָ בַּירַ בָּיִר בַּיִר בַּירַ בַּיּם בַּירַ בַּירַ בַּירַ בַּירַ בַּיּרָ בַּיִרְ בַּיַר בַּירַ בַּירַ בַּיבּים לַּיִבּים לַנְיִם בָּירַבִּים לַנְים בַּירַ בַּירַ בַּירַ בַּיּר בּיִבּים בַּיִבּים בַּיִבּים בַּיִבּים בַּיִּים בַּיִרָּים בַּיִּים בַּיִרָּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִבּים בַּיִבּים בַּיִים בַּיִרָּים בַּיִבּים בַּיִבּים בַּיִבּים בַּיִים בַּיִירָ בִּיִים בַּיִירְ בַּיִבּים בּיִים בַּיִים בַּיִּים בַּיִים בַּיִּים בַּיִים בַּיִים בַּיִים בַּיִים בַּיִבּים בּיִים בַּיִים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִים בַּיִים בַּיִּיִים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בּיִים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּיבִּים בּיִּבְייִבּים בַּיִּיבָּים בַּיִּים בַּיִּיִים בַּיִּים בַּיִיים בַּיִיבִּים בּיִיבִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּיִּים בַּיִּבְּיִים בַּיִּבִּים בּיִיבּים בּייִייִּים בְּיִיבִּים בַּיִּים בַּיִיבּים בַּיִּייִים

קיינים לְנָמֶשׁ חַיִּדִים לְנָמֶשׁ חַיִּדִים לְנָמֶשׁ חַיִּדִים לְנָמֶשׁ חַיִּדִים לְנִמֶשׁ חַיִּדִים לְנִמֶשׁ חַיִּדִים ביוּער לְצִּבְיִיךְ Lament. 4. 3, la fille de mon peuple (s'est changée) en une cruelle.

4° > sert à former le datif après un grand nombre de verbes : דַּבִּרָא, נָבִוּן ל, אָבֶר , יָצֵץ , שֶׁלַח , נָשָא , atc., donner, apporter, rendre, pardonner, envoyer, conseiller, dire à quelqu'un; כש־לָּר ou il est à moi, c.-à-d. j'ai, je possede ; בֵּן לִילָשִׁר je n'ai pas ; בַּן לִילָשִׁר I Sam. 16. 18, un fils (qui est à Isai) d'Isai; ו משפרם לשארל I Sam. 14. 16, les sentinelles de Saul; aussi le datif de la cause : לוארז ידורד לפר Job 37. 1, pour cela mon cœur est saisi d'effroi ; רָנֶעָתָר Is. 19. 22, il est touché par eux, par leurs prières, il les exauce ; קרוא־לָּח Esth. 5. 12, invité chez elle, ou par elle ; מַרָּח לָאָרשׁ être enceinte des œuvres d'un homme ; > indique l'auteur : פִּיְכִּוֹר Ps. 3. 1, psaume de David; meine sans nominatif: לבודר Ps. 25.1, de David (David en est l'auteur); יוֹם לַרֵי Is. 2. 12, le jour de l'Eternel (le jour ou sa justice s'exercera); פִּשְׁפָם לָאלחַר יַעַּלְב Ps. 81. 5, une loi donnée par le Dicu de Jacob; לֵיֶר דַּוְּשׁוּעָח 3. 9, de Dieu (vient) la victoire; שַׁמַב שָׁלֹמַה לָשֵׁם הַי I Rois 10. 1, la réputation de Salomon qui lui était faite, préparée par Dieu ou par tout ce qu'il faisait à la gloire de Dieu; > indique aussi l'instrument: יוכה לפר חוב passer au fil de l'épée; לא־יִרְאַח לַפֵּרְן Ez. 12. 12, qu'il ne voic pas de ses yeux, comme לָלְשׁׁנֵנוּ נַנְבִּיר ; בְּצֵרִן Ps. 12. 5, nous serons forts, puissants, par notre langue, comme תלשנני

ליברי הייברי בייברי בי

Esdr. 1.11, tous les vases d'or et d'argent; לְּשָׁלֶּית Lév. 13.48, (étoffe) de lin ou de laine. — Certains adv. se changent en prépos. par בְּבִּיב בֹּל מְּשָׁלֶּין וְלַנְּיוְבַיוּ בַּעָּטְ. tout autour; בְּשִּׁלֶּין וְלַנְּיוְבַיוּ Exod. 40.33, autour du tabernacle et de l'autel, prépos.; ruṇṇ adv., en dessous, raṇṇ au-dessous de, בַּעֵּל לְּ au-dessous de.

ליבות בים ליינים ביינים ליינים לייני

7° > signifie aussi : ce qui concerne, en fait de, en : לעשר וּלְחַבְּמֵח I Rois 10. 23, (Salomon surpassa tous les rois) en richesses et en sagesse; לַכְּמִים Job 32. 4, (ils étaient plus avancés que lui) en jours, en age; בּיִרְבָשׁ לָפָהוֹים Ez. 3. 3, comme le miel en douceur, doux comme le miel; אַטָּר חַלָּם לָחָם Gen. 42. 9, (les songes) qu'il avait eus à leur sujet; וּלְשַׂרִים לְסְיָשׁפָּט רֲשׂרוּ Is. 32. 1, et quant aux princes, ils régneront selon la justice; לְקִרְשָׁרִם Ps. 16. 3, à l'égard des saints (qui sont sur la terre) ou pour l'amour des saints ; dans le même sens : אָפְרָר־לָּר אַיִזר רוּוּא Gen. 20. 13, dis de moi, à l'égard de moi : Il est mon frère ; Ps. 3. 2, beaucoup רַבְּים אֹמְרִים לְנַפְּשִׁי disent de mon âme; פָר מַלְאָכֶרו וְצֵנֶּוו־לָן 91. 11, car il a donné ses ordres à ses anges en ta faveur ; אַל־רַיַבַּלְצוּ אוֹיִבֶּר לִי 25. 2, que mes ennemis ne triomphent de moi.

9° Selon, comme si : לְּמִינִי Gen. 1. 11, selon son espèce ; אָרִשׁי לִלְשׁׁי 10. 5, cha10° L'endroit ou la proximité où l'on se trouve, אָרשׁ לְפֶּתַּחִיּת à la droite: אָרשׁ לְפֶּתַּחִית אָנְים à la droite: אָרשׁ לְפָּתַחִית אָנְהִים אַנְים אָנְים אַנְים אַנְים אַנְים אָנִים אָנוֹים לִּבְּים אָנוֹים אַנִים אָנוֹים בּיִבְּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְּבִּים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבְּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים בְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבִּים בְּבְּים בְּבְים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְיבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּיבְּים בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּיבִּים בְּבְּים בְּבְּבְּבִּים בְּבְּבְּיבְּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבְּבְּבְּבְיבְּיבְּבְּבְ

11° Quelquefois, pour indiquer l'incident du temps: יְלְשֵּׁלְּבְּר Ps. 30. 6, et le matin; יְלָשֶּׁרְב Gen. 49. 27, et le soir; שְּׁשָּׁלִים Gen. 49. 27, lorsque le soleil se couchait; יְלְשָּׁרְת חַיְּבְים Esdr. 10. 8, dans l'espace de trois jours; 10. 8, dans l'espace de trois jours; בוּבְים לְשָׁלִישׁ שָׁנִים TRois 10. 22, une fois tous les trois ans; יְבָיִם שִׁרֹי שְׁרָבְים לְבָּרָם לְבָּרָם (après sept jours); בְּבִים יְבָים (13. 23, deux ans après.

לְבֵּר ,לְּבָּרָר ; לְבָּרָר dans l'isolement, seul; הְבָּרְ en sûrcté, ou sécurité; לְבֵּר , לְבָּרָר Is. 1. 5, à l'état de maladie, langueur, c.-à-d. malade; Ps. 45. 15, dans, ou avec, des vêtements richement brodés.

ל sous entendu, ex.: אַאָּפְּיֹחָאָ II Sam. 4. 2, pour לְּכֶּרְ יִּבְּיַנְיִי II Chr. 20. 28, pour בְּיִרִישְׁיַבְּי.

 312

temps de mourir; מַח לַצְשׁוֹח II Rois 4. 13, qu'y a-t-il à faire (que peut-on faire)? יַר לְרוֹישִׁרעֵנִי Is. 38. 20, Dicu de me sauver (Dieu me sauvera). -3° Après : לצארם Nomb. 1. 1, (la 2° année) après qu'ils furent sortis (v. plus haut 5°).—4° Pour que, afin que: ווית אַלְמֵּטֹח שׁלֶלְם Is. 10. 2, afin que les veuves soient comme leur proie; אסיים אַר־כְּשָׂא Nomb. 11. 11, pour que tu (me) charges du poids. - 5° Quand, lorsque : לְּמִנוֹת הַבֹּקֵר Jug. 19. 26, lorsque le matin commençait à poindre; ברה ערב Gen. 24. 63, vers le soir. -לִשֶׁלַח־לָּר : Gomme si, comme pour ולשברה I Sam. 20. 20, comme pour tirer, comme si je tirais à un but.

7 chald. Même signif. que 🧦 héb. 1º Prep.: דַנְיָאל לְבַיְחָה אַזַל Dan. 2. 17, Daniel entra dans sa maison; יָשׁלְבֶּבֶהָ לְסוֹת אַרְעָא 4. 19, et ta puissance s'est étendue jusqu'aux extrémités de la terre ; יָאַמָּר לְכְּשְׁהֵיאַ 2.5, (le roi) dit aux Chaldeens ; לְחַכּימִין 2. 21, (qui donne la sagesse) aux sages; souvent aussi signe d'acc. après les verbes transitifs: לְחוֹבֶרָא לְחַבָּיפֵי 2. 24, de faire mourir les sages de Babylone; אַלָחֵר הַחַבָּא 5. 4, et ils louaient, glorifiaient, les dieux d'or; remplaçant le gén.: וּמֵלָהָ לִּיִשְׁרָאֵל רָב Esdr. 5. 11, un grand roi d'Israel; הַּיָּינֵת חַיָּרָה לכוֹרָשׁ 6.3, la première année du règne de Cyrus. — 2º Conj. devant les inf.: Dan. 2. 9, de dire devant לְּמֵאמֶר קַדְמֶי moi; יאַפֶּר לְהוֹבְרֵה 2. 12, il commanda de faire mourir ; avec le fut.: לֶחֵיָא — מָבָרַךְּ 2. 20, que (le nom de Dieu) soit béni; לְחַנֵא מְּדֹרְךָ 4. 22, que ta demeure soit; בת די לחוא 2. 29, ce qui sera, arrivera.

אל adv de négat. Non, ne pas. 1º Absolu. Il répond négativement à une question, ou exprime un refus: לא כד צדוקה Gen. 18. 15, non (ce n'est pas ainsi), car tu as ri ; ניאפרו לא 19.2, ils répondirent: Non (nous n'entrerons pas chez toi). — 2° Avec presque tous les temps des verbes : לא חקשיר Gen. 2. 5, (Dieu) n'avait pas fait pleuvoir; ਸਤੂਈ ਲੇ 4. 5, il ne s'est pas tourné vers,

il n'a pas regardé; devant le futur, il exprime souvent une défense : לא תונב Exod. 20. 13, tu ne déroberas point; לא חַעַשוּ לַכָּם Lév. 19. 4, ne vous faites point (de dieux jetés en fonte); quelquefois il indique aussi le but : לא רַקּרֵצָ Exod. 28. 32, pour qu'il ne se déchire; אֹי יִמוֹט Is. 41.7, afin que (l'ouvrage) ne fût point ébranlé — 3° Interrogatif pour לא רַשָּאַירוּ עּוֹלַלוֹת Jer. 49. 9, ne vous laisseraient-ils pas quelques raisins à récolter ? מָּשָׁר עַלָּיוֹן לֹא חַצָּא Lament. 3. 37, (les maux et les biens) ne sortent-ils pas de la bouche du לא בַנִים: sans בְלֹא בַנִים: לא בַנִים I Chr. 2. 30, (Seled mourut) sans enfants; בֹּקֵר לֹא עָבוֹח II Sam. 23. 4, un matin sans nuages. — 5° Pas encore: לא רצא חצר II Rois 20. 4, (Isaīe) ne fut pas encore sorti de la cour ; וַלֹא אָיַדֶר בָּיַדֶם Ps. 139. 16, et aucun d'eux n'existait encore. - 6° Devant un adj. et un subst., pour en exprimer la négation ou l'opposé: מגויר לארדוסיד Ps. 43. 1, contre une nation qui n'est pas bonne ; עַם לאַ־עַר Prov. 30.25 (les fourmis) ce petit peuple impuissant ; בְלֹאִראַל — בְּלֹאִריקט Deut. 32. 21, par un non-dieu, une idole, - par un non-peuple, un peuple barbare ou misérable.

Avec des préfixes. זי varie selon les diverses significations de p. Du temps, non dans, c.-à-d. hors : בלא צַרז־ בלא-יומי בלא-יומי Lév. 15. 25, hors du temps: בלא Job 15. 32, avant son temps; non pour, ווסח avec, c.-à-d. sans : בְּלוֹא־כֶּסֶף Is. 55, 1, sans argent; בְּלֹאַ־לֶב וָלָב I Chr. 12.33, sans aucune duplicité de cœur, avec sincérité; בּלָא בְשָרוֹ Job 8. 11, sans marais; non par : אַנוֹא חַמָּא Job 30. 28, et non par l'effet du soleil, ou sans soleil, sans la lumière du soleil; בלא בַּבֶּדאב II Chr. 30. 48, non selon ce qui est écrit, selon la manière prescrite; בָּלֹאַ. רוּבְלֹי Lam. 4. 14, ainsi, de sorte qu'on ne pouvait pas. — 2º אֹל interrogatif, quand on attend une réponse affirmative: n'est-ce pas? n'est-il pas ainsi? קלא דוגא אַמריכלי Gen. 20. 5, ne m'a-t-il pas dit lui-même? אַבְּיבֶּים I Rois 4.

11, n'as-tu pas appris? Souvent simplement affirmatif, comme יִדְּנֶה ;: ו הַלּאַח מְתַבְּר מִפְּק וְחַלְּאֵח I Sam. 20. 37, voila la flèche qui est au delà de toi; תלוא בויחד Ruth 2. 9, certes, j'ai donné ordre; מלוא־קום בתובים II Rois 15. 36, certes, c'est écrit (exact. ces choses sont écrites. — 3° לְלֹא כֹּדֶדֶן sans: — וּלְלֹא כֹּדֶדֶן וללא חורה II Chr. 15. 3, et sans prêtre et sans loi; pour לְלוֹא שֶׁצֶלוּ — לְלַנִא שֶׁצֶלוּ ילא בְקשׁיִי Is. 65. 1, (au secours) de ceux qui ne m'ont pas demande, qui n'ont pas voulu me connaître, de ceux qui ne m'ont pas recherché; פַּח־עַוַרָתַּ לְלֹא־כֹחָ Job 26. 2, en quoi as-tu assisté celui qui est impuissant? (La Massorah compte trente-cinq fois xi3, quinze fois לא pour לא pour לא pour לא pour לא.)

אל (une fois רוֹ cheth.) chald. Meme signif. que אל heb.: בוֹלְ לָא רְתְּדִּיְרְעַנְּיִי Dan. 2. 5, si vous ne me faites pas connaître (mon songe); לָא־אִירֵי אֲנַשׁ 2. 20, il n'y a point d'homme (qui, etc.); דְלָא בְּבְרִירן 3. 24, n'(avons-nous) pas (jeté) trois hommes? בְּלָיִת דְשִׁיבִין 4. 32, (tous les habitants de la terre) sont regardés comme rien (un néant).

לא רְכֶּר (sans paturage) n. pr. Lodabar, ville dans le pays de Galaad, II Sam. 17. 27; יבָר 9. 5.

שני (non mon peuple) n. pr. Loami, nom symbolique du fils du prophète Osée, Osée 1.9.

רְּתְּמָה (qui n'est pas aimée, pas reçue en grâce) n. pr. Loruhama, nom symbolique de la fille d'Osée, Osée 1. 6.

Niph. (meme signif. que Kal): תְּצֶיח

Hiph. trans. Fatiguer, accabler: אַה־עַחַח חַלְאַנִי Job 16. 7, mais maintenant il (Eliphaz) m'a fatigué, ou : elle (ma douleur) m'accable; קאָנִים הַלָּאָר Ez. 24. 12, ello (la chaudière) a fatigué (par) les efforts (qu'on a faits pour la nettoyer); selon d'autres: elle (la ville) a accablé les autres par les iniquités, par sa malice, ou : elle s'est efforcée à faire des injustices (v. Niph. וולאות אַנִשִׁים כִּר חַלָּאוּ ; (מְאָנִים 10 ex. ct תַּלָאוֹת ו אַם אָר־אֵלּדָר Is. 7. 13, (ne vous suffit-il pas) de lasser la patience des hommes, pour que vous lassiez encore la patience de mon Dieu? וּמָה הַלְאֵחָר Mich. 6. 3, et avec quoi t'ai-je accablé, tourmenté?

אָרָה n. pr. Leah (Lia), fille de Laban, femme de Jacob, Gen. 29. 16.

לאָכ 1° Couvrir, envelopper (ע. בּאָר בְּאָר אַר II Sam. 19. 5, le roi s'était couvert le visage. — 2° Parler avec douceur: בְּאָר בִּאָר בְּאָר Job 15.11, et la parole qu'il t'a dite avec douceur, avec bonté; selon d'autres, le verbe sous-entendu et בַּאָר adv. (ע. מַאַר ' מַשְר ' מַאַר ' מַשְר ' מַשְר ' מַשְר ' מַאַר ' מַשְר ' מַ

אַט adv. Lentement: אַבים לְאַט Is. 8. 6, (les caux) qui coulent lentement, paisiblement (v. אַב).

לאט (rac. לאני Silence, secret: יְתְּבוֹא Jug. 4. 21, elle alla vers lui tout doucement, sans bruit.

לְאֵל (a Dieu) n. pr. Eliasaph, fils de Lael, Nomb. 3. 24.

לְאִמִּים חָלְּאִם מְלָּאִם חָלָּאִם חָלָּאִם חָלָּאִם חָלָּאִם מְלָּאִם הָעָּקי. Peuple, nation: רְלָאִם תָּלָּאָם תָּלָּאָם הָעָּקי. 23. et un peuple (de ces deux) sera plus puissant que l'autre peuple (surmontera l'autre); וּלְאִנְּיִי אֲלַיִּ תַוּאֲיִנִי Is. 1.4, écoutez-moi, vous qui êtes ma nation.

Devant makkeph לָב, avec suff. לָבָּד, לְבָּד, plur. לְבָּד, לְבָּד

2° בַּ Cœur comme siège des sens et des passions : de l'amour : וַלְבָּהָ אֵין אָתִּד Jug. 16. 15, puisque ton cœur n'est pas avec moi (que tu ne m'aimes pas); בְּכֵל־לְבָבְף Deut. 6. 5, (aime Dieu) de tout ton cœur; de la confiance: ਸ਼੍ਰੇਤ ਤੂੜ ਸੜ੍ਹ ਸੜ੍ਹ Prov. 31. 11, le cœur de son mari a confiance en elle; du mépris : נַאַר לְבִּי 5. 12, (comment) mon cœur a-t-il méprisé, dédaigné (les remontrances) ? de la joie : לַבֶּר שֶׁמֶח לִבָּר Ps. 16. 9, c'est pour cela que mon cœur s'est réjoui; de la tristesse : יוָכְאֵח לַבְב 109. 16, et un homme dont le cœur est brisé; בָּרָבִי לְבָבִי 73. 21, car mon cœur (fermentait) était rempli d'amertume; לַרָאָשׁׁ אַת־לָבָּר Eccl. 2. 20, de détourner mon cœur (de toutes les peines); לא־יירָא לְבִי Ps. 27. 3, mon cœur ne craint point; נַבוֹּךְ לָבָּד 57. 8, mon cœur est ferme, rassuré; ילְבָּר בֻּוְבֵנְי 40. 13, mon cœur (mon courage) m'a abandonné; יָבֶל־לְבָב אַנוֹשׁ יְנָים Is. 13.7, et tous les cœurs des hommes se fondront (de peur); לב הַאָּבֶּן Ez. 11. 19, le cœur de pierre (dur), opposé à לב בַּשָּׁי (meme verset) cœur de chair; לבבם חשרל Lévit. 26. 41, leur cœur incirconcis (immortifié); chez les prophètes on trouve attribuée au cœur l'action de crier: רָלֹאִר שָּלֵיף אֲלֵי תְּלְּאָם Osée 7. 14, ils n'ont point crié vers moi du fond de leur cœur; de soupirer: מְּנֵיבָּים לְּאָר Ps. 38. 9, par les soupirs de mon cœur.

4º Siège de la volonté et du jugement: אַטָּר בָּלְבֶּבֶך I Sam. 14. 7, fais tout ce que tu as dans ton cœur (ce que tu as décidé, ce que tu veux); יום נקם בּלְבִּי Is. 63. 4, le jour de la vengeance est dans mon cœur (est décrété); אַהָּר מֹחָן לֶבֶב I Chr. 29. 17, tu sondes les cœurs; וַיַּמָּר־לָּהּ צָּת־כָּל־לָבוֹ Jug. 16. 17, il lui dit tout son cœur, tout ce qu'il savait ; חַכַם לַבָּב Job 9. 4, (Dieu) est sage d'esprit; הַסָר־לַב Prov. 7. 7, qui est dépourvu de sens, insensé; ימים אָרֵב נְּמָשׁוֹ Prov. 19. 8, qui acquiert l'intelligence, la science, aime son ame; במרלה לבב קמובם Job 12. 3, j'ai du sens, de l'intelligence, aussi bien que vous.

5° Le centre, le milieu: בְּלְבּ־יָם Exod. 15. 8, au milieu de la mer ; בַּרִילָב תַּשְּׁמָיִם בַּרִילב תַּשְּׁמָים Deut. 4 11, jusqu'au milieu du ciel; בְּלַב תְּאֵלָה II Sam. 18. 14, au milieu du chène.

לב chald. m. Cœur: הְּלְתָּר נְחָרֵת Dan. 7. 28, et je conserval ces paroles dans mon cœur.

לְבָאוֹת) (pl. de לְבָאוֹת) n. pr. Lebaoth, ville de la tribu de Siméon, Jos. 15. 32; בייו לְבָאוֹת 19. 6.

לְבַּב Kal inusité. Niph. (de לָבֶּב Kal inusité. Niph. (de בָּב). Acquérir du cœur, de l'intelligence :

וואיש נבוב ילבב Job 11.12, mais l'homme (même) vain, insensé, acquiert de l'intelligence, des sentiments, des connaissances (v. la suite: né comme une bête ou un âne sauvage, il devient, il se forme, en homme civilisé, ou : quoique l'homme soit né comme une bête sauvage); d'autres traduisent en sens opposé: l'homme insensé est sans cœur, privé d'intelligence, ou rempli d'orgueil (et il est né comme le petit d'un âne sauvage).

Pi. 1° De בֹבְ כְּפִעּי, captiver ou blesser le cœur: בְּלָבְיּה אַהוֹרִי בַּלְּה Cant. 4. 9, tu as captive, enleve, ou blessé, mon cœur, ô ma sœur, mon épouse!—
2° De בְּבָבְּה לְבָּבִיר Yor des gâteaux: ווּרְבַּב לְבֵיבִי לְהַבִּי לְבָבִיר II Sam. 13. 6, qu'elle fasse, pétrisse, devant mes yeux, deux gâteaux.

לַכְב Cœur (v. בֹלֶב.).

ביל chald. m. Gœur: זְרַשְּׁיֹתֵי לְּבְבָּךְ Dan. 2. 30, et les pensées de ton cœur; בְּלְבָה בּוֹלְבָה, 21, et son cœur.

קבר Scul, seulement (v. I לבד).

לְבֶּרְהְּ f. (de קְּנְהָרְהְיּ.). Flamme: מְלַבְּרִהְּרָּאֵים Exod. 3. 2, dans une flamme de feu, ou au milieu du feu (v. בַּ הַ הַּיּ).

לְּכָּה f. Cœur: לְּבָּה f. cœur בּבְּלָּה לְבָּחָהְ Ez. 16. 30, combien ton cœur est languissant, ou corrompu (le *plur*. מַבּר les cœurs, v. â בַּב).

(לְבֹּנֶת יע. לְבוֹנָה).

לבוש לבוש לבוש Jos. 24. 7, sans vetement: שְׁבְּיבִּישׁ Jos. 24. 7, sans vetement; אַבְּיבִּישׁ Jos. 24. 7, sans vetement; אַבְּיבִּישׁ Jos. 24. 7, sans vetement; אַבְּיבִּישׁ Jos. 24. 6. 8, un habit royal; אַבְּיבִּישׁ אַבּיבִּישׁ Job 38. 14, (tout est sur la terre) comme un vetement (splendide), ou : comme un vetement (splendide), ou : comme un vetement (qu'on met et qu'on ôte, c.-à-d. tout change sur sa face); אַבְּיבִּישׁ בְּיבִּישׁ בַּיבְּיבִּישׁ 41. 5, qui découvrira la face, superficie, de son vetement (de la peau qui couvre le Leviathan). — 2º Au fig., femme, repouse: אַבּיבִּישׁ בְּיבִּישׁ Mal. 2. 16, (Dieu hait celui) qui couvre, cache, la violence (qu'il exerce) contre

sa femme (qu'il hait, et dont il ne veut cependant pas se séparer, qu'il retient comme son vêtement), ou : sa violence (couvre) s'exerce contre sa femme.

לבוש chald. Vetement : רְבִּישֵׁירִיוֹן Dan. 3. 21, et leurs vetements.

לְבָּל Kal inusité. Niph. Se précipiter, trébucher: יאָרָל מְּתָּרִם רְּלָבְע Prov. 10. 8, 10, le sot de lèvres, le bavard insensé, se précipite, trébuche; selon d'autres: se fatigue en vain, ou : est puni; סָבָּל (סִבּּלְּבָּר וִילָבָע Osée 4.14, et le peuple sans intelligence trébuche, se perd, ou sera puni.

אַרְלֵם שֶׁם כְּלָבִיא m. Lion, lionne: רְאִרְלֵם שֶׁם כְּלָבִיא Osée 13. 8, et là je les dévorerai comme un lion; אָבָר בְּאָרִי וּבְלָבִיא Nomb. 24. 9, il s'est mis sur les genoux, il s'est couché comme un lion et comme une lionne; pl. m.: בְּאָב בְּאָרִי בְּאָר בַּאָר Ps. 57. 5, mon âme est au milieu des lions (pour בְּאָרִי ; pl. fém.: רְבָּאִר מְדִי Nah. 2. 13, il étrangle (les bêtes) pour en nourrir ses lionnes.

לְּכָיָא f. Lionne : לְבִיָּא Ez. 19. quelle (femme était) ta mère (puissante) comme une lionne!

לְכִיכְה (Câteau; seulement plur: תְּבְיֵשֵׁל אֶח־חָּלְבְבּוֹת II Sam. 13. 8, et elle fit cuire les gâteaux, ou les plats (v. לַבַּב Pi. 2°), (peut-être de בַּב, propre à conforter le cœur, cordial?).

וֹלֶבֶּן 1° Etre blanc (v. לֶבֶּן). — 2° De רְבָּיִם faire des briques: יְבְּיַח לְבָּיִת לְבָּיִת לְבָּיִת לְבָּיִת לְבָּיִת לְבָּיִת לְבָּיִת לְבִּית לְבִּית לְבִּית לְבִּית בּאוּצּים באוֹם באַלְבִּית מוֹם באַלִּבְית מוֹם באַלִּבְית מוֹם באַלִּבְית מוֹם באַלִּבְית מוֹם באַלִּבְית מוֹם באַלִּבְית מוֹם בּאַל לְבִּית מוֹם בּאַל לִבְּית מוֹם בּאַל לִבְּית מוֹם בּאַל לִבְּית מוֹם בּאַל לְבִּית מוֹם בּאַל לְבִּית מוֹם בּאַל לְבִּית מוֹם בּאַל לְבָּית מוֹם בּאַל לְבִּית לְבִּית לְבִּית לְבִּית לְבִּית לְבִּית לְבִּית לְבִית לְבִּית לְּבִית לְּבְּית לְּבְּית לְּבְּית לְבִּית לְּבִּית לְּבְּית לְּבְּית לְבִּית לְּבִּית לְּבְּית לְּבְּית לְּבְּית לְבִּית לְּבְית לְבִּית לְבְּית לְבִּית לְּבְית לְבְּית לְבִּית לְבִּית לְבִית לְּבְּית לְּבְּית לְּבְית לְבִּית לְּבְּית לְּית לְּיבּית לְּבְּית לְּבְית לְּבְית לְּבְּית לְּבְּית לְּבְּית לְּבְּית לְּבְּית לְּבְּית לְּבְּית לְּבְּית לְּית לְּבְּית לְּבְּית לְּבְּית לְּים לְּית לְּים לּיים לּיים לְּיים לְּית לְּיים לְּיבּית לְּיבּית לְּיבּית לְּים לְּיבּית לְּים לְּית לְּיים לְּיִים לְּיים לְּיים לְּיים לְּיים לְּיים לְּיים לְּיבּית לְּיבְּיִית לְיבְּית לְּיבְּיים לְּיבְּית לְּיבְּית לְּיבְּית לְּיבְית לְּיבְּית לְ

Hithp.: יַרְחְלַבְּט Dan. 12. 10, et ils se rendront blancs, se purifieront.

לבְּל adj. (fém. מֵל אַשֶּׁר:). Blanc: מֵל אַשָּׁר Gen. 30. 35, tous (les animaux) auxquels il y avait du blanc (qui avaient des taches blanches); בְּבָרָה לְבָּנָה tements soient blancs; אַבְּרָה לְבָּנָה וִיאָה Lév. 43. 4, si c'est une tache blanche; plur.: מְבָּרָה 13. 38, des taches blanches.

177 n. pr. Laban, fils de Bethuel, beau-père de Jacob, Gen. 24. 39.

ולבן (const. m.) Blancheur, ou adj. blanc: בְּיִישִׁ מִישִּישׁ Gen. 49. 12, et la blancheur des dents par le lait (par la quantité de lait qu'il boira); selon d'autres: ses dents seront plus blanches que le lait; מַבָּי n. pr. selon quelquesuns (v. ראבוני).

לְבָנְה f. La lune: לְבָנְה Cant. 6. 10, elle est belle comme la lune; אורי Is. 30. 26, la lumière de la lune (v. תְּבָּנְה de לֶבָנְ blanc).

לְבָנָה n. pr. m. Esdr. 2. 45; לְבָנָה Néh. 7. 48.

לְּכְנָה m. Nom d'un arbre, le peuplier blanc (?): מַשֵּל לְבְנָח Gen. 30. 37, des branches de peuplier blanc; וַלְבָּנָח Osée 4. 13, sous les chênes et les peupliers; selon d'autres: l'arbre de qui découle le storax.

ת לְּנְהַ n. pr. 1º Lebnah, ville de la

tribu de Juda, Jos. 15. 2; plus tard donnée aux prêtres et ville de refuge, 21. 13. — 2° Station dans le désert, Nomb. 38. 20.

לבנְה et לבנְה et לבנְה. le blanc est le plus estimé): לבנְּח זַּבְּר לְבנִּה tév. 24. 7, de l'encens pur; לבנִיה חַלְבנִיה בּנְבִּר חַלָּבוּג. 4. 14, les arbres qui portent l'encens; רְבָּיִה בּנִיה בּינִיה בּינִיה בּנִיה בּנִיה בּנִיה בּינִיה בּנִיה בּנִיה בּנִיה בּנִיה בּנִיה בּינִיה בּייבּיים בּינִיה בּיבּייה בּיבּייה בּינִיה בּינִיה בּינִיה בּייבּייה בּייבּייה בּיבּייה בּייבּייה בּיבּייה

ה, pr. Lebonah, une ville près de Silo, Jug. 21. 19.

תְּלְבָּטֹץ. (souvent avec l'art. תַּלְבָּטֹץ) n. pr. d'une montagne entre la Syrie et la Palestine, le Liban, dont une partie est couverte de neige, de בָּבָּטֹץ montagne blanche: עְבָּטִיץ וַשְּלָבְעֹץ בַּיִּטְץ. 18. 14, la neige du Liban; תְּלְבָטִין תַּלְבָעִין זַיִּלְבָעֹץ בַּוֹץ Jos. 11. 17, la plaine du Liban, la vallée entre les différentes hauteurs de cette montagne, au-dessous du mont Hermon (entre le Liban et l'Anti-Liban).

לְרְיִי (le blanc) n. pr. Lebni, fils de Gerson, Exod. 6. 17; n. patr. également אָבָי Nomb. 3. 18.

(אַרָּנָת (v. לְּבָנָת).

et בָּלְבָשׁ (fut. בִּלְּבָשׁ) Mettre un habit, se revetir, couvrir, envelopper comme un habit : וְלָבֵשׁ בְּנָדִים אֲחֵרִים Lév. 6. 4, il prendra d'autres vêtements; une fois avec בּלָבָשׁ־בּוֹ חַבְּּלָהְ: בּ Esth. 6. 8, (l'habit) dont le roi s'est revêtu; מלבוש ואין־לְחֹם לו Agg. 1. 6, se vêtir, se couvrir d'habits, sans être échausse: לבוש בַּוִּים Ez. 9. 2, (et l'un d'eux) était revêtu d'une robe de lin; חַאִּרשׁ לָבוּשׁ חַבָּהִים 9. 11, l'homme vetu d'une robe de lin; figurėment: הָשְׂבֶי לָבְשְׁהָּוֹ Ps. 104. 1, tu as revetu la majesté et la gloire; לָבֶשׁ מֵי לו דיקאנר 93. 1, l'Eternel s'est revetu de force, il s'en est ceint, armé (v régime des deux verbes); לָבָשׁ מְּשָׂרִי רַמָּח Job 7. 5, ma chair est revêtue, couverte, de vers; לָבְשׁוּ כַרִים תַּאַאֹן Ps. 65. 14, les pâturages se couvrent de troupeaux, ou : les béliers couvrent les brebis (v. קר פי זור, Is. 14. 19, (tu as cté) enveloppé dans la foule de ceux Pou. part.: בּיִּשְׁיִם בְּלְנִים Esdr. 3. 10, les prêtres revêtus de leurs orncments; בְּלָנְשִׁים בְּלָנִים Trois 22. 10, revêtus de leurs habits royaux.

Hiph. trans. Habiller, donner des habits à quelqu'un : נַיַּלְבְשׁוּם נַיַּנְעָלוּם II Chr. 28. 15, ils les habillèrent, les chaussèrent (leur donnèrent des habits et des souliers); avec un double acc.: יַיַלְבָּשׁ אֹתוֹ מְּנְדֵי־שֵׁשׁ Gen. 41. 42, (Pharaon) sit revêtir Joseph de vêtements de fin lin, ou de byssus; avec צַל: קלבישה בל-ידיר Gen. 27. 16, elle mit sur ses mains (et sur son cou la peau des chevreaux), elle en couvrit les mains et le cou (de son fils); au fig.: ישׁנֵית אֵלְבֵּישׁ רָשׁׁנֵי Ps. 132. 16, je revêtirai ses prêtres de salut; אוֹיָבֶרוּ אַלְבִּישׁ ਸਾਹ੍ਰੇਸ਼ 132. 18, je couvrirai de honte ses ennemis; אַלְבִּישׁ שֵׁמֶיִם קַדְרוּאַת Is. 50. 3, j'envelopperai les cieux de ténèbres.

לְבַשׁ chald. (לְנְשֵׁשׁ). Même signif. que לְבַשׁ héb.: אַרְאָנָאָא רָלְבֵּשׁ Dan. 5. 7, il sc vêtira, ou il sera revêtu, de pourpre.

לב m. Nom d'une mesure pour les liquides : יְלֵבְ אָנְהְי שָׁבֶּין Lév. 14. 10, et un log d'huile (un log contient six œufs, il est la douzième partie d'un hin).

' לְנִילן Légion : יְרַבְּלְשִׁיְחְ לִּנְיוֹמִית Rituel , les légions (ennemies) ont occupé Jérusalem.

לה. pr. d'un grand village dans la tribu de Benjamin, Lod, Néh. 7. 37, 11. 35.

לְרָה (v. לֵרָה inf.): מְלָהָה (v. לִרָה inf.)

וְעָבְּקָהְ Osée 9. 11, (les enfants mourront) dès la naissance, ou dans le sein de leurs mères.

לְה chald. (pour לְּא. Rien, (v. לָּא.). קיא (pour לָּה (לֹּא pour לֹה (cortes, il est). n'est-il pas? (certes, il est).

לְּרֶּכִים n. pr. pl. Les Lehabim, un peuple descendant de Mesraim (sorti d'Egypte), Gen. 10. 13.

לְתֵּג חַרְבֵּח לְתֵּג חַתְבָּח לִתְּג חַרְבַּח לִתְּג חַרְבַּח לִתְּג חִרְבַּח לִתְּג חִרְבַּח לִתְּג חִר שׁנִים Eccl. 12. 12, et une méditation continuelle, beaucoup étudier; selon d'autres: beaucoup prêcher.

חל חד n. pr. m. I Chr. 4. 3.

לְתָּהְ אָרֶץ מִצְרֵים: (v. תְּלֵהְאָרֶץ מִצְרֵים: Languir: תַּלֵּהְאָרֶץ מִצְרֵים: Gen. 47.13, le pays d'Egypte languissait, était épuisé, réduit à la dernière extrémité (par la famine); d'autres traduisent : était éperdu, désespéré.

Hiph.: קפְּחְלַּדְּלַתְּ חֵיּרֶה זִּמְרָם Prov. 26. 18, comme un homme qui se fatigue à

lancer des brandons, ou : comme un homme qui fait l'insensé et qui lance des brandons.

Ps. לְּכֵּים Ps. 104.4, le feu brûlant, ardent (l'éclair); אָשְׁבֶּבְּי לְחָכִים Ps. 57. 5, je suis couché au milieu de ceux qui lancent des flammes (pour מְּיִבְּיִבְּי לְחָכִים , qui me poursuivent, me calomnient.

שׁרֵה m. Lame d'une épée : בְּיְהָה מִיהָ Gen. 3. 24, la lame de l'épée qui s'agite, ou : a deux tranchants (v. הְּבָּה Hithp.).

בְּלַחְטֵיהָם ... plur. (v. בּלֹּחִטְיהָם ... Exod. 7. 11, (les magiciens firent la même chose) par leurs enchantements secrets; d'autres traduisent: par leurs fascinations, de la racine בּחָלַּה.

לְחַכֵּר Kal inusité. Hithp. part.: יְבְרַ Prov. 18. 8, 26. 22, les paroles du calomniateur ou du médisant sont comme des friandises (qu'on avale avec avidité, v. לָּחָם, ou : se glissent, elles sont douces, flatteuses, ou : elles blessent comme des coups (transposé de בַּחַ frapper, briser).

קרן pron. pers. f. pl. A elles, v. I הַרָּן pour בְּיָבֶּי מִּיבְּי הְשִׁבְּיִבְי לִּיְבּי Ruth 1.13, voudriez-vous attendre après eux, à cause d'eux, (attendre qu'ils fussent grands)?

לְנֵץ הָלְפָא הּפִּוֹשֵׁרֵה תַּוֹנִי : chald. Donc, c'est pourquoi, mais, si ce n'est : לָנֵץ הָלְפָא הּפִּוֹשֵׁרֵה תַּוֹנִי : Dan. 2. 6, c'est pourquoi dites-moi le songe et son interprétation; לָנֵץ כְּלְבָּא . 24, c'est pourquoi, ô roi! (que mon conseil te plaise) לָנֵן כִּוֹרְיִי הַרְנִוּי אַבְּהָתְיָא Esdr. 5. 12, cependant depuis que nos pères avaient irrité (Dieu); בּנִי בְּנִרְי בְּלַרִי Dan. 2. 30, mais afin que; בולן בּנִי בְּנִי בְּיִי בְּנִי בְּנִי בְּנִי בְּנִי בְּנִי בְּנְיִי בְּנְי בְּי בְּנִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְי בְּי בְּנִי בְּי בְּנִי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְייִי בְייִי בְּי בְּיִי בְייִי בְייִי בְייִי בְייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְייִי בְּי בְיי בְייִי בְּיי בְייִי בְּיי בְייִי בְייִי בְּייִי בְייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְייִי בְּייי בְיייִי בְייי בְיייִי בְייי בְיייִי בְייִי בְייִי בְייִי בְייִי בְייִי בְיייי בְייי בְייי בְּיייי בְּייי בְיייי בְיייי בְייי בְיייי בְייִי בְייִיי בְיייי בְייי בְיייי בְּייי בְיייי בְיייי בְייי בְייִי בְייייי בְיייי בְיייי בְיייי בְייייי בְיייי בְּייייי בְיייי בְּיייייי בְייייייייי

לַהַקּה Troupe : לַהַקָּת תַּנְבִיאִים I Sam.

19. 20, une troupe de prophètes (transposé de הַחָּלָּה).

לא Pour לא Non, v. לא.

לו דְבָר n. pr., v. לו דְבָר.

לו et או conj. condit. Si, quand même; ou il exprime un souhait : oh si! un doute: peut-être. Avec le prét.: לו הבמו בשופרלו זאת Deut. 32. 29, s'ils avaient de la sagesse, s'ils comprenaient cela, ou : ils comprendraient ceci; לוּ חָמַץ הֵי לַחְמִיחֵנּג Jug. 13. 23, s'il avait plu à Dieu de nous faire mourir (il n'aurait pas reçu, etc.); avec le fut.: לו־חַיָּח רָעָּח אַצָבִיר בָּאָרֶי Ez. 14. 15, si je fais venir dans ce pays des bêtes farouches (—alors ces trois hommes seuls seront delivres); avec le parl.: יַלָא אַנֹכִי על־בַּפַּר II Sam. 18. 13, et quand même je peserais dans ma main, c.-à-d. quand tu me donnerais (mille pièces d'argent); לו עַנְיִי שׁמֵע לִי Ps. 81. 14. oh si mon peuple m'ecoutait! Dans tous ces endroits, la condition ou le souhait qu'exprime le mot i ne s'accomplit pas, ou du moins l'accomplissement est incertain. לוּ יִשְּׂמְבֵּנוּ רוֹמַת Gen. 50. 45, peut-être Joseph nous hafra-t-il, nous traitera-t-il en ennemis; לוּ יִשְׁמֵעֵאל יִחְיַח לְּפֶּנֶיף Gen. 17. 18, s'il arrivait que! c.-à-d. je souhaite, ou: fais-moi la grace qu'Ismael vive devant toi ; אם־אַמה לוּ שִׁמְצַנִי 23. 12, si tu voulais m'écouter! ou : écoute-moi, je te יף אורופ (לו-פיחנו באֶרֶץ פִצְרַיִם Nomb. 14. 2, que ne sommes-nous pas morts (plût à Dieu que nous fussions morts) dans ו'Egypte! לוא־קרינת שימים Is. 63. 19, o si tu voulais fendre, ouvrir, les cieux! selon d'autres: est-ce que tu as fendu les cieux (pour ceux qui ne portent pas לו וְיִד בִּרְבֶּרֶה: 'ton nom)? affirmatif לו יִדִי בִּרְבֶּרֶה Gen. 30. 34, bien, qu'il soit fait selon tes paroles, ou puisse-t-il arriver selon, etc.

לְּבָים n. pr. pl. d'un peuple, les Lybiens, II Chr. 12. 3 (ne se trouve mentionné qu'à côté des Égyptiens ou des Éthiopiens), Dan. 11. 43, לְבָּים (ע. בַּּחָבִים).

חל n. pr. Lud, fils de Sem, Gen.

10. 22, souche d'un peuple en Asie (ע. לקרים).

Niph., comme Kal 1°: רְיִלְּיִהְ עָלֶּיְהְ Nomb. 18.2, רְיִלְּיהְ עָלֶיהְ עָלֶיהְ עָלֶיהְ עָלֶיהְ עָלֶיהְ אָלִיהְ אָלִיהְ אָלִיהְ אָלִיהְ אָלִיהְ אַלִּיהְ אָלִיהְ אָלִיהְ אָלִיהְ אַלִּיהְ אָלִיהְ אָלִיהְ אָלִיהְ אָלִיהְ אָלִיהְ אַלִּיהְ אָלִיהְ אַלִּיהְ אָלִיהְ אָלִיהְ אַלִּיהְ אַלִּיהְ אָלִיהְ אָלִיהְ אַלִּיהְ אַלְיִהְ אַלְּיִהְ אַלְּיִהְ עָשְׁם : עִם 1'Assyrie est aussi liée avec eux.

Hiph. Prêter: יָרָם גּוֹיִם נְּדִּים Deut. 28. 12, tu prêteras à plusieurs peuples; avec un double acc.: אָם־בֶּטָּהְ הֵּלְּיָהְ אָּדִּיבְּנִי Exod. 22. 24, si tu prêtes de l'argent à mon peuple (aux pauvres d'entre mon peuple); part.: מַבַּלְּיָה בַּלּיָה זָלְיָה נַלּיָה part.: יָבָּבּר נַפּוּלְיָה נַלּיָה part.: יָבָּב נַפּר נַפּוּנִים נַפּוּנִים ענוֹיִם נוֹיִם נוֹיִם נוֹיִם נוֹיִם ענוֹיִם ענוֹיִם נוֹיִם ענוֹיִם נוֹיִם נוֹיִם ענוֹיִם נוֹיִם ענוֹיִם נוֹיִם נוֹיִם נוֹיִם נוֹיִם ענוֹיִם נוֹיִם ענוֹיִם נוֹיִם נוֹיִם נוֹיִם נוֹיִם ענוֹיִם נוֹיִם נוֹיִם ענוֹיִם נוֹיִם ענוֹיִם ענוֹיִם נוֹיִם ענוֹיִם נוֹיִם ענוֹיִם ענוֹיִים ענוֹיִם ענוֹיִם ענוֹיִים ענוֹיִם ענוֹיִים ענוֹיִם ענוֹיִים ענוֹיִים ענוֹיִים ענוֹיִים ענוֹיִים ענוֹיִים ענוֹיִים ענוֹיים ענוֹים ענוֹיים ענוֹים ענוֹיים ענוֹיים ענוֹיים ענוֹים ענוֹיים ענוֹיים ענוֹיים ענוֹיים ענוֹיים ענוֹיי

י Pi. Accompagner: אֵדן מְלַנִּין לוּ לְאָדֶם Aboth, (ni l'or, ni l'argent) n'accompagnent l'homme (à sa tombe).

אל־יְלְזֹּר מֵעֵינֶיף Kal. S'éloigner: אַל־יְלְזֹּר מֵעֵינֶיף Prov. 3. 21, que (ces choses, ou ces conseils, que je vais te donner) ne s'éloignent pas de devant tes yeux (tache de les avoir toujours devant les yeux).

Niph. S'écarter, s'égarer, se pervertir; part.: ני הוצבה די נלוז Prov. 3. 32,

car Dieu a en abomination celui qui s'égare, le pervers; יוֹבְיּבְיּלְיּ בְּעָבְּיִבְּי בְּעָבְּיִבְּי בְּעָבְיּ בְּעָבְיּ בְּעָבְיּ בְּעָבְיּ בְּעָבְיּ בְּעָבְיּ בְּעָבְיּ בְּעָבְיּ בְּעָבְי צוֹ. 30. 12, (parce que) vous avez mis votre confiance dans la violence et dans ce qui est pervers, ou, subst.: dans la perversité; בְּבָרִי בְּיִר בְּיִר בְּעַבְיר Prov. 14.2, mais celui qui marche dans des voies tortueuses, perverses.

Hiph.: אַל־נִלְיזּה מֵשֵינֶיהְ Prov. 4. 21, (Degesch p. יָלִיזּה) que (mes paroles) ne s'éloignent pas de devant tes yeux.

לה m. Nom d'un arbre : אלה Gen. 30. 37, et (des branches) d'amandier (ou de noisetier).

n. pr. 1° Luz, ville de la tribu de Benjamin, Jug. 1. 23, appelée aussi Bethel; rus Jos. 18. 13. — 2° D'une ville dans le pays de Hettim, batie par un homme venu de la première ville de ce nom, Jug. 1. 26.

לוֹחַ m. (pl. היוֹחיז et הֹחֹיִל). 1° Table sur laquelle on écrit, ou grave: הייה Deut. 9.9, les tables de pierre, les tables de l'alliance; aussi שני לחות חשרת Exod. 31. 18, les deux tables du témoignage. - 2º Planche: בּל־לְחֹרָים Ez. 27. 5, (f. duel) toutes les planches des vaisseaux (parce qu'elles étaient doubles, ou des deux côtés, ou des deux étages des vaisseaux); הוֹלְּהוֹת צֵל־תְּלְּהוֹת Rois 7. 36, (Hiram) grava sur les tables (les entredeux?) du socle; לויון אַרָיו Cant. 8. 9, une planche, un ais de bois de cèdre; מע fig.: פַּחָבֵם עַל־לוּחַ לְבֵּך Prov. 3. 3, écris-les sur la table de ton cœur.

החיה n. pr. Luhith, ville dans Moab, Is. 15. 5.

לוֹחֵשׁ (l'enchanteur) n. pr. avec l'art. שַּׁהַשִּׁהַ, Néh. 3. 12.

 cement; ניְכִרֹת — בַּלָּט I Sam. 24. 5, (David) coupa secrètement (le bord de דיא לוּטָח בַּשִּׂמְלֶח אַדֵּורֵי , חָאֵמוֹד I Sam. 21. 10, (l'épée de Goliath) est enveloppée dans un drap derrière l'éphod, ou : (le grand prêtre le dit) après avoir consulté l'éphod; puis, agir, opérer, secrètement; de là ਵ੍ਰੰਗਰ pl., les arts secrets, la magie: וַיַּצָשוּ־כֵּן חַחַרְטָּמִים בְּלַטְירָם Exod. 8. 3, les devins, ou les magiciens, firent la même chose par leurs enchantements secrets (v. לְחַמִּים).

Hiph.: נַיָּלָט פָּנִיד נְדַאַדִּיךְוּתוּ I Rois 19.13, il enveloppa son visage, se couvrit le visage, de son manteau.

לום m. Le voile, Is. 25. 7 (v. פלים). לוט n. pr. Lot, fils de Haran, neveu לבני לום ; Deut. לבני לום ; Deut.

2. 9, aux fils de Lot, aux Moabites. (qui enveloppe) n. pr. Lotan, fils de Seīr, Gen. 36. 20.

יוֹי (attachement, v. לְּחָה) n. pr. Lévi, troisième fils de Jacob, Gen. 29. 34, chef de la tribu de ce nom, destinée aux services du culte, et dont une partie, les descendants d'Aaron (בֵּרה אָחֵרֹן), était les prêtres; n. patron. : בַּרָר Lévite, plur. לויים.

יוֹ chald. (plur. לַּרָיֵא). Lévite : מַדְוֹנַיָּא בלונים Esdr. 6. 16, les prêtres et les levites.

לְנְיֵח הַץ f.: לְנְיֵח הַץ Prov. 1. 9, 4. 9, un accompagnement, ou un accroissement, de grace (v. לַלֵּיָה); d'autres traduisent : une couronne de grâce, un ornement gracieux.

• בֹּלְנָיָה f. Accompagnement : וולניה השנה l'accompagnement fait à un mort qu'on porte à la sépulture; aussi: le convoi même.

לְנְיחָן m. Un monstre marin qui se plie comme un serpent, léviathan: וסְיַתוּ בְּוַיָתוּ בְּחַשְׁהְ לֹוְיָתוּ בְּחַשְׁהְ לֹוְיָתוּ בְּחַשְׁהְ בִּוֹיָתוּ בְּחַשְׁהְ בִּוֹיָתוּ בְּחַ enlever le léviathan avec l'hameçon? וצי לְוֹנָתוֹ מָוִשׁ בּּוֹבִי וְצֵל לְוְיָתוֹ מָוָשׁ בַּּלַלְּחוֹן Is. 27. 1, (Dieu se vengera) du leviathan, le serpent immense, ou : alerte, agile;

et du léviathan, le serpent à longs replis (symbole des rois et des peuples puissants et hostiles) ; דועהידים עבר לויבון Job 3. 8, ceux qui sont disposés, ou destinés, à susciter Léviathan (à évoquer le mal) ; selon d'autres : לְיָדָדָן, dans ce passage, serait le subst. פּלְנָרָח et ן pron. pour : à éveiller leur deuil.

לוּל m. Escalier en limaçon; seulement plur .: ובלוּלִים רַעַלוּ עַל־דַוֹּמִיכֹנָת I Rois 6. 8, et on montait à l'étage du milicu par un escalier qui allait en tournant.

לוּלְבי Le nom que l'on donne à la branche de palmier qui figure dans la solennité de la fête des tabernacles. voir Lév. 23.

et לוֹלֵא conj. condit. (composée de 35 si, et de 35 non). Si non, si (la chose) n'(était) pas : לוּלֵר מֵּלְדֵד מָּבְדי— וְּיָרָח לי Gen. 31. 42, si le Dieu de mon père - n'était pas avec moi (ne m'était favorable); לוּלֵר מַעַם אוֹדֵב צָגוּר Deut. 32. 27, si je ne craignais pas la fureur des ennemis, c.-à-d. j'arrête ma vengeance pour ne pas satisfaire la colère des ennemis, qui diraient, etc.; לולָא רַבְּילָתִי בּעָגְלָתִי Jug. 14. 18, si vous n'eussicz pas laboure avec ma genisse; לולָא יַתַּרְתָּ II Sam. 2. 27, si tu n'avais pas dit : (Que les jeunes gens s'élèvent, etc., v. vers. 14); d'autres traduisent au contraire: (si tu avais dit) que n'eussestu dit plus tôt: (les paroles du verset 26) Est-ce que l'épée sévira toujours, etc.?

nuit) Passer לֵּילָם (v. לֵּיָלָם nuit) la nuit; puis en général : rester, demeurer; prét.: רישא לַן בַּעַּיִלָּה־דַּשׁר Gen. 32. 22, il passa cette nuit (dans son camp); fem .: ילבה בחוד ביתו Zach. 5.4, (pour ילְלָנָת) (la malédiction) demeurera dans sa maison; plur.: וְלֵנוּ בְּוּבְעָה Jug. 19. 13, (pour ולַנְיט nous passerons la nuit à Gabaa; inf. avec ללוך: ל une fois ללדן Gen. 24.23, ou forme Hiph. pour לְחַלִּין; impér : לִּינִי, לִּינִי, נְינִי ; part. ou adj.: מְרִים לֵנְים Neh. 13. 21, pourquoi passez-vous la nuit (près des murailles)? (עול.: מַלִּין, מְלִין, מָלִין, IISam.

17. 16, אַבָּן Jug. 19. 20, avec י conv.: וַיבֹּלָן (Kimchi classe tous les futurs sous le Hiph.); aussi des choses inanimées: ילאריליו הַלַברהוּף עַר־בֹּקר Exod. 23. 18, et la graisse de l'animal sacrifié le jour de ma fête ne restera point jusqu'au lendemain (sans être brûlée); וַטַל רַלָּין Job 29. 19, et la rosée s'arrêtera la nuit sur mes branches ; בַּצַרָב יַלָּדן בָּכִּד Ps. 30. 6, le soir, les pleurs arrivent, pour durer toute la nuit (mais le matin vient le chant de la joie) ; נַמְשׁוֹ בְּטוֹב חֲלָרן Ps. 25. 13, son ame demeurera dans le bien, la béatitude ; וָאַרָם בִּרקר בַּל־רַלִּרן 49. 13, l'homme ne restera point dans l'éclat, ou : avec les biens (les honneurs et les biens de l'homme ne sont pas stables) ; וּבְדַוּמָרוֹתָם הָּלֵן עֵינִי Job 17. 2, mon œil voit comment ils m'irritent, ou : mon œil doit passer la nuit tout éveillé, sans pouvoir dormir à cause de leurs insultes.

Niph. Demeurer assidument auprès de quelqu'un, l'obséder avec des plaintes, murmurer contre lui: יֵיִלְּמִי מַעָּר Exod. 15. 24, le peuple murmura contre Moïse.

Hiph. 1º Trans. du Kal. Faire demeurer, garder : עַר־פָּרַר הָּלִרן בְּקרְבֵּך Jér. 4. 14, jusqu'à quand garderas-tu dans ton cœur (tes pensées iniques, perverses) ! לאַ־תַלִּין מְּעָלַת עָוֹכִיר אָתָּך Lev. 19. 13, tu ne garderas, tu ne retiendras pas, le salaire du mercenaire, de l'ouvrier, chez toi (jusqu'au matin). -2º Même signif. que Niph.: אשר חלרנחם עלר Nomb. 14. 29, vous qui avez murmuré contre moi ; part. pl.: מַלּרנָם 17. 20, et מַלְינִים 14. 27; ful.: une fois זַילַן בינם Exod. 17. 3, le peuple murmura; mais aux autres endroits : דַלָּרִיני et דַלָּרָיני (cheth. יַלונוּ , הַלוֹנוּ , v. Niph.) ; וַיַּלִּרנוּ אח-קל-חעדה Nomb. 14. 36, ils avaient fait murmurer tout le peuple contre

Hithp.: מְצֵל שְׁבֵּר רְּחְלוֹּטֵן Ps. 91. 1, il demeurera, se reposera, à l'ombre du Tout-Puissant; בְּיִלְּיִלְיִן Job 39. 28, (l'aigle) demeure et séjourne, ou se repose, sur le rocher.

אלא Boire, avaler: יְלָשׁרוּ וְלָשׁרוּ וְלָשׁרוּ וְלָשׁרוּ וְלָשׁרוּ וְלָשׁרוּ וְלָשׁרוּ וְלָשׁרוּ וְלִשׁרוּ 16, ils boiront, ils en avaleront (jusqu'à la lie); selon d'autres: et chancelleront; בַּלִּיבֶּי וְלָשׁרְ Job 6. 3, c'est pourquoi mes paroles sont entrecoupées, étouffées (par la douleur).

Hiph.: מּלְמֵשׁ אָרָם רְלֵע קֹרָשׁ Prov. 20. 25, c'est un piège pour l'homme de dévorer ce qui est consacré à Dieu, ou de profaner ce qui est saint (v. une autre explication de cet exemple à בַּלָּע.).

Pi. avec transposition des lettres: יְצְּמֶרֹדְוּן רְעֵלְעוּדְרָם יְצְמֶרֹדְוּן רְעֵלְעוּדְרָם Job 39. 30, même ses petits (les aiglons) avalent, sucent, le sang.

רְיִּלְּבְּרָּרְ לְבִּרְּהְ Prov. 9. 12, mais, si tu railles, si tu tournes tout en dérision, tu en porteras la peine toi seul; part. ou adj. עלֵי un moqueur, libertin, un homme qui méprise la religion et la morale: יחַרָּיִי אַרַ צִילְי עִייִר Prov. 21. 24, l'orgueilleux, le présomptueux, moqueur est son nom; בְּעַ תַּיִירַ 20. 1, le vin (pour le buveur) est un moqueur (le vin rend insolent, frivole); בְּעַיִּבּי בַּעֵּיב בַּעִּיב בַּעִּיב בַּעִּיב בַּעִּיב בַּעִּיב בַּעִּיב בַּעִּיב בַּעִּיב בַּעִּיב בַּעִּיב. 1, et dans un cercle, une société, de libertins, de moqueurs.

Hiph. 1º Même signif. que Kal: ורים חליצני ער-מאר Ps. 119. 51 les superbes m'ont raillé excessivement; ילָרץ פֿלַצִּים האא רָלִרץ Prov. 3. 34, s'il, ou de même qu'il se moque des moqueurs, qu'il les fait devenir un objet de rire, de mépris. — 2º Interpréter, être interprète, parler en faveur de quelqu'un : כר הַאַּלִרץ בַּרנֹחַם Gen. 42. 23, car un truchement était entre eux (ils se parlaient par un interprète); מַלָּאָךְ מֵלִרץ Job 33. 23, un ange qui parle en faveur de l'homme; וּמְלִּרצֶרף מָּשְׁעוּ בִר Is. 43. 27, même ceux qui parlaient en ta faveur (les meilleurs d'entre toi, à cause desquels je t'avais fait tant de grâce), ou : ceux qui vous interprétaient ma loi, qui vous instruisaient, ont péché contre moi, m'ont désobéi; אַיָּלִים יַלָּרץ אָשָׁם Prov. 14. 9, le péché est l'interprète entre les insensés; selon d'autres, dans le sens 1°: les insensés (chacun d'eux) se jouent du péché.

Hithp: וְצַהָּח אֵל-חִרוֹנְצֵצוּ Is. 28. 22, ne vous conduisez donc pas comme des gens frivoles, des moqueurs (v. verset 14).

לושה ליליה ליליה ליליה ליליה (Gen. 18. ליליה ליליה ליליה (קביה ליליה ליליה ליליה ליליה (קביה קביה I Sam. 28. 24, elle prit de la farine et la pétrit; inf. לילים (Osée 7. 4.

לוש 'n. pr. m. II Sam. 3. 15. (keri

chald. prépos. (rac. לָּנָתְּה chez: בְּי מְלְפִיּ מְרְ-לְּנָתְּהְ Esdr. 4. 12, qui sont partis de chez toi.

לור לְּוָה ,לְּזָּה ,לָּזָר Celui (v. יַּבָּיָה).

רְּלְוּהִי f. (rac. תְּלֶּהָ). Perversité: הְּלְּוּהִי Prov 4.24, et la perversité des lèvres, la médisance (v. אין Niph.).

קל-פַּיך-לַה וְכָל-פַּיך (בְּלּבַער בְּיה נְבָל-פַּיך Ez. 21. 3, tout arbre vert et tout arbre sec; יַבְּעָברים לַּחָים Nomb. 6. 3, et des raisins frais (nouvellement cueillis); יְחָבִים לַחִים לַחִים לַחִים לַחִים לַחִים פּרַטּים נוֹאָנים בּיִחִים לַחִים פּרַטּים encore humides (fraiches, neuves).

Deut. 34. 7, et sa sève n'était pas partie, sa force n'avait pas diminué.

לְחִידּי, duel לְחִידִּים, const. לְחָיִדּים, avec suff. לְחִידִּים, duel לְחִידִּים, const. לְחִידִּים, avec suff. לְחִידִּים, avec suff. לְחִידִּים te לְחִידִּים tam. 1. 2, ses larmes (restent) sur ses joues; אוֹרָיִם לְּחִידִּים לְּחִידִּים tam. 1. 2. ses larmes (restent) sur ses joues; אוֹרָים לְּחִידִּים לְּחִידִּים לְּחִידִּים לְּחִידִּים tam. 1. 2. ses larmes (restent) sur ses joues; אוֹרָים אוֹרָים לַּחִידִּים לְחִידִּים לְחִידִּים לְחִידִּים לְחִידִּים לְחִידִּים לְחִידִּים לְחִידִּים לְּחִידִּים לְחִידִּים לְחִידִּים לְּחִידִּים לְחִידִּים לְחִידִּים לְחִידִּים לְּחִידִּים לְּחִיבִּים לְּחִידִּים לְּחִידִּים לְּחִידִּים לְּחִידִּים לְּחִידִּים לְּחִידִּים לְּחִידִּים לְּחִידִּים לְּחִידְיִּים לְּחִידִּים לְּחִידְיִם לְּחִידְים לְּחִידְיִים לְּחִידְים לְּחִידְים לְּחִיִּים לְּחִידְים לְּחִידְים לְּחִייִּים לְּחִידְים לְּחִידְים לְּחִייִּים לְּחִידְים לְּחִייִים לְּחִייִים לְּחִייִּים לְּחִיים לְּחִיים לְּחִיים לְּחִיים לְּחִיים לְּחִים לְּחִים לְּחִים לְּחִים לְּחִיים לְּחִים לְּחִיים לְּחִיים לְּחִיים לְּחִים לְּחִיים לְּחִיים לְּחִים לְּחִיים לְּחִיים לְּחִים לְּחִים לְּחִיים לְּחִיים לְּחִיים לְּחִיים לְּחִיים לְּחִיים לְּחִיים לְּחִיים לְּחִים לְּחִיים לְּחִים לְּחִייִים לְּחִיים לְּחִיים לְּחִיים לְּחִיים לְּחִיים לְּחִייִים לְּחִיים לְּחִים לְּחִיים לְּחִייִּים לְּחִייִּים לְּחִייִּים לְּחִייִּים לְּחִייִּים לְּחִייִּים לְּיִים לְּחִייִּים לְּחִייִים לְּייִים לְּיִיבְּים לְּיִייִים לְּיִייִים לְּיִיבְיים לְּיִיבְּים לְּיִייִים לְּיִייִים לְּיִּים לְּיִיים לְּיִייִּים לְּייִי

ou tu leur as brisé la mâchoire; מוני עם לווים Job 16. 10, avec insulte, en m'insultant, ils m'ont frappé sur les joues; לְחִיבִים Jug. 15. 15, la mâchoire d'un âne; בְּחָלְיִים Deut. 18. 3, l'épaule et les mâchoires (d'une victime).

תְרֵי n. pr. d'un endroit dans le pays des Philistins, Léchi, Jug. 15. 9, et יְבֵּיה 15. 17, Ramath Léchi, l'endroit où (Samson) avait jeté la machoire de l'âne.

י לְחִישָׁה . Dard : אָרִישָׁת Aboth, et leur dard est le dard d'un serpent (v. לַחַשׁה).

קרון מייר איז ידיף Brouter. Kal: מַלְרוֹן מְשׁנְיר Nomb. 22. 4, comme le bœuf consume, broute (jusqu'à la racine), l'herbe du champ.

ביר משב (שני ביים אר מים משבים לרונים אריטים אריטיים אריטים אריטים אריטים אריטים אריטים אריטים אריטיים אריטיים אר

Niph. (v. Kal 2°). Se faire la guerre: זְנְלְּחָבְּה יְדֵּה I Sam. 17. 10, nous allons nous battre ensemble, c.-à-d. en duel; avec l'acc.: אַדָּה אַדְּה אָדָה אַדָּה Jos. 10. 25, (ceux) contre qui vous faites la guerre; aussi la chose à l'acc.: וּתְּלְּחָבּה I Chr. 32. 8, et pour conduire

nos guerres (combattre pour nous); avec בי: בָּלְרֵים־בָּמי Exod. 1. 10, il nous fera la guerre ; avec נָלְחַמוּ עָם סִרְּסְרָא : עָם Jug. 5. 20, (les étoiles) ont combattu contre Sisarah; avec וָנְלָחֲמוּ אֵלֶיךָה: אָל Jér. 1.19, ils combattront contre toi; mais avec יָל combattre pour : וְדִשְּׂבַוֹשׁרּ צל-אחרכם Néh. 4. 8, et combattez pour vos frères ; de même avec בי ילַחָם לָכֶם: ל Exod. 14. 14, l'Eternel combattra pour vous. — ילְחֵם בֵּעִיר Jug. 9. 45, il attaquala ville; וְלֹא יָכֹל לְּוְשְלַחֵם עָלֶיתָו Is. 7. 1, ils ne purent la prendre (la ville de Jérusalem); aussi וַיַּלַחֵם כִּם־לָבְנָת Jos. 10. 29, il attaqua Lebna; on trouve une fois l'inf. יַלְחֹם Jug. 11. 25.

לחם

לְּחָכּיִם m. Action de combattre: אָז לָּחָבּים Jug. 5. 8, alors le combat, le siège, était devant les portes; ou verbe au Kal pour בְּחֵבּי (Dieu) a attaqué, renversé, les portes de leurs villes.

D□¬ m. (aussi fém., Gen. 49. 20). וף Nourriture : קרָאֶן לוֹ וְיאֹכַל לָּחָם Exod. 2. 20, appelez-le, pour qu'il mange, prenne de la nourriture (chez nous); לַרְוּמוֹ תְּמֵעֵיו מֵחְפָּן. Job 20. 14, sa nourriture se change (en fiel) dans ses entrailles. — פוצה אַפֶּרך תאבל לָחַם: trailles. — 2º Pain Gen. 3. 19, à la sueur de ton visage, tu mangeras du pain ; נָשִׁיִריתָהו צֵץ בָּלַהְמוֹ Jér. 11. 19, détruisons l'arbre avec son pain, c.-à-d. avec ses fruits; d'autres traduisent : jetons du bois (empoisonné, du poison) dans sa nourriture; אלחם השתח Néh. S. 18, (l'argent pour) la nourriture, la table, qui était due, et que prenaient les gouverneurs; לַחָּפָה Obad. 7, (pour אֵלְשֵׁר לַּוְּחְכָּךְ les gens qui mangent ton pain, ceux que tu nourris; לַחָם אָשָׁה לַרֵי Lév. 3. 11, une nourriture, un aliment du feu, c.-à-d. un sacrifice consumé par le feu en l'honneur de l'Éternel ; בְּחַלְרִיבְכֶם אֶת־לַחְמִי Ez. 44. 7, tandis que vous m'offriez ma nourriture (la graisse et le sang qui m'étaient consacrés); לַחָם הַשְּנִים Exod. 35. 13, les pains de proposition, les douze pains qu'on exposait au temple, et qui v restaient d'un sabbat à l'autre (v.

Lév. 24. 5-9); ils sont appelés aussi רְּבֶּים וַשְּבֶּירָ ו Chr. 9. 32, les pains de l'exposition, exact. exposés en deux piles; בְּיָם דּיָּדְטָ Is. 28. 28, le blé (dont on fait le pain) est brisé, écrasé (par le fer); בְּיָם דְּעָׁם דְּעָׁם בְּיָם Eccl. 10. 19, pour se réjouir ils préparent le festin.

סְהָל chald. m. Festin: פַבר לְהָם רַב Dan. 5. 1, (Baltassar) fit un grand festin.

מחלקתי Nom patron., comme מְּחַלְּיִהְיּי un homme de Bethléhem; מְּחַלְּיִהְיּי I Chr. 20. 5, (Elchanan, fils de Jaīr) de Bethléhem, ou (avec l'aide de David qui était de) Bethléhem tua le frère de Goliath; d'autres prétendent que בְּּחְבָּי est le nom du frère de Goliath; mais II Sam. 21. 19, on lit bien בְּיִחְבָּי Elchanan, etc.) de Bethléhem.

סְקְחָלֵ n. pr. Lahamas, ville appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 40.

לְחֵנְה chald. f. Concubine: אַלְחַנְה Dan. 5. 2, 3, et ses concubines; אַנְתַנְיָה בי 23, et tes concubines.

אריבין ((ut. יְתִיאָר) 1° Presser, repousser: פר: אַרָּבְּל בִּלְּעָם Nomb. 22. 25, (l'anesse) pressa le pied de Balaam (contre le mur); רְבָּלְ אָרִי בְּלָּעָם II Rois 6. 32, et pressez, repoussez-le avec la porte (ne le laissez pas entrer). — 2° Opprimer: בְּרַ לֵּא רִוּלְרָץ Exod. 23.9, tu n'opprimeras pas l'étranger; בָּלְּיִ מִי בְּעָרָיִם I Sam.10.18, tous les royaumes qui vous opprimaient.

Niph. Se serrer : אַל- דַּוּקְּידּי Nomb. 22. 25, (l'anesse) se serra contre le mur.

לְחָשׁ (v. מַתַּיַ). Kal inusité (si ce n'est

dans le nom propre שחלים Néh. 3. 12, l'enchanteur (v. ליחש).

Pi. Enchanter, conjurer: לְּמִיּל מְלַחֲשָׁרָ Ps. 58.6, (un serpent qui n'entend pas) la voix des enchanteurs (qui veulent le conjurer).

Hithp. Parler tout bas l'un à l'autre: בּר בְּבֶּדְיוֹ מְחְלַחֲשִׁים II Sam. 12.19, (David voyant) que ses serviteurs parlaient tout bas entre eux; בַּחַר בְּלֵּר יַחְלַחֲשׁׁה בָּלֹר Ps. 41.8, ils parlent entre eux en secret contre moi, tous mes ennemis.

לחש m. 1° Enchantement, exorcisme: וּנְבוֹן לָחַשׁ Is.3.3, l'homme qui comprend (qui est initié à) l'art de conjurer, d'exorciser, ou : la science mystique, ou : qui est expérimenté dans les conseils; אַשָּׁר אֵר־לָחָם לָחָשׁ Jér. 8. 17, (des serpents) contre lesquels il n'y aura point d'enchantement (les enchanteurs ne pourront rien); אִם־יִשׂרָ דַעָּחָשׁ בָּלוֹאר בּחַשׁ Eccl. 10. 11, si le serpent mord faute d'enchanteur (qui le conjure).— 2º Prière à voix basse : אַקרּן לַחָשׁ Is. 26. 16, litter. ils ont épanché la prière, ils t'ont adressé leur prière basse, c.-à-d. humble. — 3º Plur.: יְחַלְּחַשִּׁים Is. 3. 20, et les amulettes (d'or ou d'argent); d'autres traduisent : les pendants d'oreilles.

ט (ע. פאל).

b's m. Espèce de gomme odorante, la myrrhe; selon d'autres: le fruit du micocoulier ou du châtaignier, Gen. 37. 25, 43, 11.

לְּטָאָּה f. Une espèce de lézard, le stellion? Lév. 11.30.

למושים n. pr. Les Latusim, peuple descendant de Dedan, Gen. 25. 3.

לְטִשׁ Ps. 7. 13, il aiguisera son epée; בְּרְבֵּי בְּרְבֵּי בִּרְבָּע Gen. 4. 22, aiguisant ou martelant tout ce qui forge le cuivre et le fer, c.-à-d. fabriquant les outils (selon d'autres: chef, premier de tous ceux qui forgent, etc.); לְטִשׁ שֵּרְבֵּי לִר Job 16. 9, (mon ennemi)

aiguise ses yeux contre moi (me regarde avec colère).

Pou. part.: מָחַער מְלְטָּט Ps. 52. 4, comme un rasoir affilé.

לְנָּהְ f. (rac. לְּנָהְי v. לְּנָהְ). Terme d'architecture, plur. ליות I Rois 7. 29, 30, 36, des ornements d'airain qui se liaient (et qui pendaient en festons).

ליל et לילה m. (ה parag., const. ליל איל , וליתה בליל בלך: Nuit: מִיתה בליל Is. 16. 3, prépare ton ombre (noire, épaisse) comme la nuit, ou comme celle de la nuit; ליל שמרים הוא Exod. 12. 42, c'était une nuit de protection, ou : cette nuit (de Paque) sera une nuit de célébration, elle doit être célébrée, consacrée en l'honneur de Dieu; וַלַחֹשֵׁה קרָא לַרַלַּח Gen. 1. 5, il appela les ténèbres la nuit; adverbialement nuitamment, pendant la nuit: יְצַמּוּר הָאֵשׁ לָּיְלָּח Exod. 13. 22, et la colonne de feu (ne manque jamais) pendant la nuit; לַיַלָּח וַיוֹם Is. 27. 3, et לֵילָח וְיוֹמֶם 34. 10, pendant la nuit et le jour (nuit et jour); au fig., malheur, calamité : שׁמֵר מַרוּבִּלְּיַלָּה Is. 21. 11, sentinelle, quoi de cette nuit? c.-à-d. que vois-tu arriver dans cette nuit, ou quand finira cette nuit, ce temps de malheur? וַלֵּרלוֹת עַמַל מִזּר-לָר Job 7. 3, et des nuits de douleurs me sont comptées, je suis accablé de malheurs, de souffrances.

לילְיָא chald. m. Nuit: בְּילְרָא Dan. 7. 7, dans des visions de nuit; בּילִרָא Dan. 5. 30, cette même nuit.

אָן־שֶׁם תְרְבְּיְכֶּח (de לֵּילֵּית nuit): אַן־שְׁם תְרְבְּיְכָּח (s. 34. 14, là se retire l'oiseau de nuit; selon d'autres: le monstre, le fantôme de nuit (sirène?).

לין (ע. לין).

לְבִיא וָלֵּרָשׁ מֵּחָם: Is. 30. לְבִרא וָלֵּרָשׁ מֵּחָם Is. 30. 6, la lionne et le lion (sortent) de là (de cette terre).

מילי n. pr. 1° Lajis, ville en Palestine, appelée plus tard Dan, Jug. 18. 29; בּישָׁי Is. 10. 30. — 2° D'un homme, Palti, fils de Lajis, gendre de Saul, I Sam. 25. 44.

לְבַר (fut. רַלְּמֹר) Prendre, attraper, faire prisonnier, saisir: יַלָבור לא יַלְבוּד Amos 3. 5, sans que (le piege) ait attrapé quelque chose; וְרִשְׁמוֹ אֲשֶׁר־טָבֵּן קלקדו Ps. 35. 8, et que le filet qu'il a tendu en secret le prenne (qu'il y soit pris lui-même); פַּר־כַרוּ שׁוּיַות לְלָכְרֵנִי Jér. 18. 22, car ils ont creusé une fosse pour me prendre, pour m'y faire tomber; יָאָד־כָּל־מַלְכֵיתָם לָכַר Jos. 11. 12, il fit prisonniers tous leurs rois; פַר-לַכַר יואֹרֶב אַח־דַּוּעִיר Jos. 8. 21, que l'embuscade avait pris la ville; שַוֹּנֹיתָירוּ רָלְמָּדְנוֹ אַר־דַירַשַּׁע Prov. 5. 22 (p. יַלְּבְרוּחוּ, ses propres méfaits le prennent, le méchant (il se trouve pris dans sa propre astuce); וְלִכְרוּ לָּחֶם אָת־חַצֵּיִם Jug. 7. 24, interceptez les eaux, saisissez-vous des bords des eaux (que les Madianites occupent); דַּשָּׁבֶּט אֲשֶׁר־יִלְּכְּרָנוּ יֵי Jos.7.14, et la tribu que Dieu désignera par le sort.

Niph. passif du Kal: יְלְפְּדֶּיִת רְגְלָּפִי Ps. 16, leur pied a été pris (dans le piége); יְנִלְּפְּדִּוֹ נְמִנְּיִתְ Jér. 51. 56, ses vaillants, ses braves, sont faits prisonniers; תַּבְּבֶּית תְּעִּיר TRois 16. 18, que la ville a été prise; יַבְּלָבְּיַ שַׁבְּיַט בְּנְיָפִין Sam. 10. 20, et la tribu de Benjamin fut saisie (par le sort, le sort tomba sur elle).

Hithp:: יְחַלְּכָּדְיּ וְלֹאֵּ יְחְשָּׁרְדִּי Job 41.9, (les écailles du léviathan) se saisissent les unes les autres, s'attachent ensemble et ne peuvent pas être séparées; יְחַלְּבָּדִי Job 38.30, et les faces (la surface) de l'abime se lient, les eaux s'attachent ensemble, deviennent solides par le froid.

ת (v. לָּבֶּר). Piége ou la prise, action de prendre: יְשָׁמֵר רַיִּלְּהְ מִּלְבֶר Prov. 3. 26, (Dieu) gardera ton pied du piége, ou : afin qu'il ne soit pris (dans le piége).

plur.: יְצַהְּח לְכוּ וְנַדְּרְנֵהוּ Gen. 37. 20, et maintenant allons, tuons-le.

לְכָּה pron. pers. (pour לְכָּה cen. 27. 37, et pour toi maintenant que puis-je faire, mon fils?

לְכָּה n. pr. d'un homme ou d'une ville. Er, père de Lecha, ou : fondateur de la ville de Lecha, I Chr. 4. 21.

לְּכִישׁ n. pr. Lachis, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 39.

לבו (v. זבּן).

הַמְּיִם לְלָאֹז f. plur. Nœuds: רְּמָלְּיִם לְלָאֹז Exod. 26. 10, cinquante nœuds (pour y passer les boucles attachées aux rideaux du tabernacle); const. אַלְאָז הְבַלָּאָן לָלָאֹז פָלָּאָל לָּנָאָן לָלָאַז פָלָּאַן לַלָּאָז פָלָּאַן לַלָּאָז פּלָּאָן לַלָּאָז פּלָּאַן. 4, des nœuds de fils bleus (selon d'autres: des cordons qu'on a fait passer par les boucles).

לְמֵר Apprendre, s'instruire, s'exercer: לְאֹר לְמַרְחִי חְכְּמָרוּ Prov. 30. 3, et je n'ai point appris la sagesse; אָם־לָּמָר אָּר בְּרָבֶּר צַּמִּר וֹ יַלְּמָר צָּמִר בְּרַבְּר צַמִּר וֹ יַלְּמָר צָּמִר בַּרְרַ צַּמִּר וֹ וֹלְּמָר בְּּבְּר בַּמִּר וֹ בַּבְּר בַּתְּר בַּבְּר בַּמְר בַּבְּר בַּבְר בַּבְּר בּבְּר בּבְיבּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּבּר בַּבְּר בּבְּב בּר בַּבְּב בּבְּר בּבְּב בּבְּר בּבְּב בּבְּר בּבְּבּר בְּבְּב בְּבְּר בְּבְּבְּב בְּבְּב בְּבְּב בְּבְּב בְּבְּב בְּבְּב בּבְּב בּבּר בּבְּב בּבְּב בּבְּב בּבְּב בּבְיב בּבּר בּבְב בּבּר בּבְּב בּבְּב בּבְב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בבּב בבּ

. Pi. Enseigner, instruire: רַיַלַּמָּרוּ בִּירוּרַדָּה II Chr. 17. 9, et ils instruisaient (le peuple) de Juda; avec l'accus.: אַלְיִּדִּים Ps.71.17, Dieu, tu m'as instruit; avec un double accus.: לָּמַר־דַּצַת אֶר־הָנֶת Eccl. 12. 9, il a enseigné la connaissance, la science, au peuple ; לַּמֵּיַרְתִּר אֱתְכֵם הַפְּרִם Deut. 4. 5, je vous ai enseigné les lois; אַם אַת־חָרֶעוֹת לִמַּדְהְ אָת־הְרֶכָּיךְ: Jér. 2. 33, meme aux plus mauvaises tu as appris tes voies (les plus corrompues ont encore appris de toi à faire le mal); avec l'accusat. et la chose enseignée au datif: מְלַמֵּד יָדֵר לַמִּלְחָמָה Ps. 18. 35, il exerce mes mains au combat; avec 🗅: וַרֶלְמְּדֵחוּ בָּאֹרֵח סְשְׁמֵּט Is. 40. 14, (qui) lui a appris le sentier de la justice? avec קים: שִּׁישָׁלֵּים Ps. 94, 12, et celui que tu instruis par ta loi; avec le datif de la pers.: רַשָּׁמֶּים Job 21, 22, (voudrait-on) apprendre à Dieu la sagesse?

Pou. Étre dressé, être exercé, appris: Pou. Étre dressé, être exercé, appris: Jér. 34. 18, comme un jeune taureau qui n'est pas dressé (qui est indompté); part.: מַבְּיֵל לֹא לֹבָּה I Chr. 25.7, des hommes exercés dans l'art de chanter; הַבְּיִלְּיִבְיִה בְּיִלְיִבְיִה Cant. 3. 8, des hommes expérimentés dans la guerre; הַבְּיִלְיבִים מִּבְּיִלְיבִים Is. 29. 13, une loi humaine (faite par les hommes), étudiée, apprise (non pas une loi divine, pratiquée spontanément).

(טָת , לְמָה , לְמָה , לְמָה , לְמָה.).

(v. ים) למו (v. ים).

למוֹאֵל et לְמוֹאֵל (dévoué à Dieu, ou élu de Dieu) n. pr., le roi Lamuel, Prov. 31. 1, 4; le roi Salomon (?).

n. pr. 1° Lamech, fils de Methusael, Gen. 4. 18. — 2° Lamech, fils de Methusalah et père de Noé, Gen. 5. 25.

(פר v.) למו.

אַבְּעָן A cause, parce que (v. צְיַשָּ).
אוֹ m. (de לְּצֵלְ avaler). Gorge, gosier: לְצֵלְ m. (Prov. 23. 2, tu mets un couteau à ta gorge.

לְעֵכ Se moquer. Hiph. part.: יַּיִּדְיִּדּיּ II Chr. 36. 16, mais ils se moquaient de ceux que Dieu leur envoyait.

לְּצִר Railler, rire de quelqu'un : לָצָרָ Is. 37. 22, la vierge fille de Sion s'est raillée de toi;

Prov. 1. 26, je rirai lorsque viendra votre angoisse (malheur); אַלְעֵג לְרָשׁ חֵרֵת עֹשָׁרּשׁ Prov. 17. 5, qui raille, méprise, le pauvre, offense son créateur.

Niph.: נְלְצֵג לְשׁוֹן אֵדן הִדְינֶת Is. 33. 19, qui balbutie seulement votre langue (v. עָלֵג,), ou dont le langage est barbare et inintelligible.

Hiph. (le même que Kal): יְאָבִיר Job 21. 3, et après que j'aurai parlé, tu te moqueras (si tu veux); פָל־רֹאַי רַלְּפִיגוּ לִי Ps. 22. 8, tous ceux qui me voient se moquent de moi; avec בי בו II Chr. 30. 10, et ils les raillaient, les insultaient.

לֵעֵב יְמָלֶם m. Raillerie, opprobre: לְעֵב יִמְלָם Ps. 79. 4, (nous sommes devenus) un sujet de raillerie et de mépris pour ceux qui nous entourent; מְלַעֵב וְשַׁאֲבַיִּם 123. 4, la raillerie des superbes, ou de ceux qui sont dans la prospérité; מְלֵעב וְשָּאַבִּיִם Osée 7. 16, cela est la cause de leur opprobre dans l'Egypte; בְּמָבִי בַּמָּב בַּעָּב בַּעָב בַּעָב וּ Job 34. 7, (qui comme lui, Job) boit la raillerie comme de l'eau (qui dit aussi facilement des blasphèmes).

עצ adj. 1° Qui bégaye, parle mal: ובּלְעֵבֵּר טְּפָּחָת Is. 28. 11, (il parlera a ce peuple) par ceux qui bégayent de la lèvre, qui parlent mal, un langage barbare, c.-à-d. par des peuples barbares; ou: Dieu parlera par des prophètes que le peuple ne comprendra pas, ou ne voudra pas comprendre. comme s'ils parlaient mal, et une langue barbare. — 2º Railleur, moqueur: Ps. 35. 16, ceux qui raillent pour un gâteau ou pour de la nourriture, les parasites qui cherchent à plaire par leur raillerie en se moquant des ennemis de leur hôte; d'autres expliquent: pour qui la raillerie est une nourriture, une chose dont ils se repaissent (v. מְשׁנוֹג).

לערה n. pr. m. I Chr. 4. 21. לערה n. pr. m. 1° I Chr. 7. 26, — 2° 23, 7.

לעות (ע. שית).

אל adj. ou part.: מַעֵּם לֹעֵּו Ps. 114. 2, du milieu d'un peuple qui parle une langue étrangère, ou d'un peuple barbare (de l'Égypte).

לעט Manger avec avidité. Kal inusité. Hiph.: תְּלְּיֵבְיֵהָ Gen. 25. 30, donne-moi à manger, je te prie (de ce mets).

לֵעְנָהְ f. Nom d'une plante amère ou vénéneuse, absinthe: שַּלָּיִים מּיָרָת רֹאִשׁ Deut. 29. 17, une racine qui porte, produit, du poison et de l'absinthe (des pécheurs qui entrainent et séduisent les autres au péché); יְרְיַנִייִּ בְּעַנִיּת בֹּלְשִנִית Lam. 3. 15, il m'a enivré d'absinthe; יְאַבְיִרִיהָשׁ מְּרָח בַּלְשֵנִית Prov. 5. 4, mais la fin en est amère comme l'absinthe.

לפים צַעֵּרָא אַנְרָא Aboth, la récompense sera (selon) en proportion de la peine, du travail.

(עָּת v. חַּשָּׁי).

את היישיים אין די שוות שוות שוות ביישים וועד ביישים ביישים

ח לפידות. pr. Lapidoth, mari de la prophétesse Debora, Jug. 4. 4 (selon une tradition Barak, en effet les deux noms signifient flamme, éclair).

י לְפִיכְּךְ Pour cela, c'est pourquoi.

לְפְנֵים . Prép. Devant, etc. (ע. פְּנִים). De là לְּפְנֵי ווא יניירָכָל לְמְנֵי : Rois 6.47, c'était le temple antérieur, c.-à-d. la partie antérieure (opposé à l'intérieur, le sanctuaire). Incliner, faire pencher: רֵילְּמֹח Jug. 16. 29, Samson fit pencher les deux colonnes, ou les saisit pour les faire pencher, les faire tomber.

Niph. Se courber, se détourner: Job 6.18, ils (les torrents) se courbent, serpentent, dans les sentiers de leur cours; selon d'autres: les voyageurs détournent leurs pas du chemin, ils prennent des détours; בְּיִלְּמֵי וַיְּלְּמָח Ruth 3.8, l'homme (Boaz) fut effrayé, et se retourna (pour voir).

לְצִרְ m. (rac. לְלִּרְם). Moquerie: לְצִרְּן תְּקְּרִּוּ לְּרָשׁ quand) les moqueurs se plairont-ils, trouveront-ils du plaisir, à la raillerie, à la moquerie? אַלְבֶּי 29.8, Is. 28. 14, le même que בְּצִר les moqueurs, les hommes frivoles, impies.

לְצֵל adj. Moqueur: לְצֵל adj. Moqueur לְצֵל Osée 7. 5, (le roi) a offert la main aux moqueurs, il a pris part à leur libertinage.

סקים n. pr. Lakkum, ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 33.

קקר (חף Ez. 17. 5, fut. היפור, impér. רָלָם, plus fréquem. אם, une fois היָם, inf. לְּקוֹתָ, const. חַחָב) Saisir, prendre, aller chercher, ôter, enlever, emporter, conquérir, gagner, conduire, offrir, recevoir, apprendre, agréer, écouter, 'se révolter : וַלַּקַח גָּם מֵצֶץ חַחַיִּים Gen. 3. 22, et qu'il (ne) prenne aussi (des fruits) de l'arbre de vie; יָשַׁלֶּח מָשֶּרוֹם יָקַחָנִי Ps. 18. 17, il envoie (son secours) ou il tend (sa main) du haut du ciel, il me saisit ; ניַפְּחֵנִי בְּצִרצָה ראָשָׁר Ez. 8. 3, il me saisit par les boucles, les cheveux, de ma tête; avec le pronom pers. du datif : וַיִּמָּח־לוֹ אֶת־כָּל־אֵלַה Gen. 15. 10, il prit (pour lui-même), il alla se chercher, tous ces animaux, ou : il les apporta, les offrit à Dieu; ניפח־לו נורט Job 2. 8, Job prit un tesson; לַהַים נַשִּׁים Gen. 6. 2, ils prirent des femmes; לי לאמת Jug. 14. 2, prenez-la (donnez-la) moi pour femme; 328

ניקחו אַר־כֶּל־יִרְכָשׁ Gen. 14. 11, ils prirent, enlevèrent, toutes les richesses de l'ennemi; די נבון וויי לפח Job 1. 21, Dieu a donné et Dieu a ôté; אַר־בָּכֹרָתִי Gen. 27.36, il לָקָח וְחָנָח צְהַח לֶקַח בְּרָכַחִי avait enlevé mon droit d'ainesse, et voici qu'il vient de me dérober ma bénédiction (celle qui m'était destinée); ים או ים או Ps. 31. 14, ils méditent, ils tachent, de m'ôter la vie ; נַיַּקַה רָשָׁרָאֵל אָר כֵּל־חַצָּרִים חַאָּמָּח Nomb. 21. 25, Israel conquit toutes ces villes; אָפֶל Job 3. 6, que des ténèbres occupent (couvrent) cette nuit; בַּחַרָּ לְבָּף 15.12, pourquoi ton cœur t'emporte-t-il, te laisses-tu entrainer par ton esprit? ולקח ומשוח חבם Prov. 11. 30, le sage gagne les ames; ילה קח-לר Gen.27.13, va me (le) chercher; פַּר חַקַּהַונוּ אֱל־וְבוּלוֹ Job 38. 20, asin que tu le conduises en son lieu propre; וָיִקְחוּד־לִר הְרוּמָה Exod. 25. 2, qu'ils m'offrent des למחה: Nomb. 23. 20, תַּנֶּח בָּרֶהָ לֶּקַחְהִּי vois, j'ai reçu l'ordre, ou je me suis chargé, de bénir; פר רָקְהֵוֹנָר Ps. 49. 16, car (Dieu) me recevra (sous sa protection); יָהְשָּה צִּינִי Job 4. 12, mon oreille a saisi, a entendu; רֶר הְּפְּלָּחִר רָקָּה Ps. 6. 10, Dieu agreera ma prière; בְּנִי אָם־חָּמַח אֲטָרָי Prov. 2. 1, mon fils, si tu reçois, écoute mes paroles; חפים Nomb. 16. 1, Korah s'est séparé (des autres), s'est révolté, ou : il fut entrainé, emporté, par son ambition (v. plus haut); selon d'autres, ellipse: il a cherché des hommes, des partisans.

Niph. pass.: וַאַרוֹן אֱלֹחִים נִלְּמָח I Sam. 4. 11, l'arche de Dieu fut prise; ngang אָסְמֵּר Esth. 2. 16, Esther fut conduite (chez le roi); הוא בַּצֵּוֹנוֹ וְלְקַח Ez. 33. 6, celui-ci a été enlevé, tué, à cause de ses péchés.

Pou.: בי מַאִּרשׁ לְּקַחָּדר־זֹאַת Gen. 2. 23, car elle a été prise de l'homme; פִּי־לִּקְחוּי בְּנֶיךְהְ תַּשֶׁבִּי Jér. 48. 46, car tes fils ont été emmenés en captivité.

Hoph.: בּרְיָל מֵעָפָר רָקּוּח Job 28. 2, le fer est tiré de la terre.

ואש מהלַקַרה Exod. 9. 24,

et un feu qui se répandait, ou qui se mélait (avec la grêle, v. Ez. 1. 4).

חקל m. 1º Manières agréables, agrément: יושַמוּ בּרֹב לִקְרָה Prov. 7. 21, elle le gagne par la force de ses manières séduisantes, de son agrément. — 2° Ce que l'on reçoit, apprend; conseil, leçon, science : יְשָׁבַע חָכָם וְיוֹפֶף לֶּקַח Prov. 1.5, le sage écoutera, et il augmentera en science ou sagesse; לַקַח טוֹב נָחַחִי לָכָם 4. 2, je vous ai donné une bonne instruction ; יַצֵּרֹחְ כַּפְּטָר לִקְחָר Deut. 32. 2, que mon enseignement (que ma parole) coule comme la pluie ; יַּקְתָּר Job 11. 4, ma sagesse est pure.

'לְּקְתִי (le savant ou l'agréable) n. pr. m. I Chr. 7. 19.

Cueillir, recueillir, ramasser : רַלְלְם שוֹשַׁוִים Cant. 6. 2, et pour cueillir des roses; יולקטו אחוי Exod. 16. 21, ils recueillaient (la manne); לַקְטוּ אָבָנִים Gen. 31. 46, ramassez des pierres.

Pi. Meme signif.: אַילח לָקַטָּה הַיּוֹם Ruth 2. 19, où as-tu recueilli (glané) aujourd'hui ? דַרוּ פָּלָקְטָים חֲדֵה שָׁלְדֵונִי Jug. 1.7, ils ramassaient sous ma table (les restes du repas); מַּמְלַפֵּם לִּשְנָה Is. 17. 5, comme un homme qui glane, qui cherche des épis.

Pou. : וְאַהֶּם הְלָּקְטוּ לָאַרַד אֶּדָד Is. 27. 12, et vous serez rassemblés un à un.

Hithph.: יַניְחַלָּמְטוּ אֱל־רָיִמְתַּח Jug. 11.3, et (des gens vils) s'assemblèrent autour de Jephté.

לָקָם מְצִירָך . Glanure: לָּקָם לְצִירָן Lév. 19. 9, 23. 22, la glanure de la récolte (les épis qui restent à glaner).

בְּמְקוֹם אֲשֶׁר לָּקְקוּ חַבְּלָבִים : Lécher לָקּק ו אחרהם נבוח ללקוי I Rois 21. 19, au même lieu où les chiens ont léché le sang de Naboth, ils lécheront (aussi ton sang).

Pi.: מַּבְּלַקּקִים בְּיַדֵם אֵל־פָּיחָם Jug. $7.\,6,$ ceux qui (léchèrent) burent l'eau, la prenant avec la main et la portant à la

קראח אין אין prép. Au-devant, etc. (v. ון קרָא).

ער רַלַשְע רָלַשְע יִלְקְשׁוּ : Pi. Ex. unique

Job 24. 6, ils récoltent tardivement la vigne par peur du méchant, ou : la vigne du méchant; selon d'autres שָּׁיִי est collect. et sujet : les méchants vendangent la vigne des autres, ou aussi : la vigne de violence, dont ils se sont emparés par violence (v. שַׁבֶּיי).

אַרָּלָּהְ m. Regain, seconde herbe: בְּחְחַלֵּח צָלֵּה חַלְּלֶשׁ וְחְנֵּה לָּכֶשׁ אַחֵר וְצִי חַשְּּלֶהְ Amos. 7. 1, au commencement de la végétation du regain, car le regain poussait après que l'herbe avait été coupée pour le roi.

לשון! des deux genres (const. לשון, pl. לשטח.). Langue, idiome: קִּרְבֶּם לְשׁוֹנִי Ps. 137. 6, que ma langue reste attachée à mon palais ; לֹא רַחַרֵע־ כָּלָב לְשׁנֹי Exod. 11.7, aucun chien ne remuera sa langue (n'aboiera); langue, parole : בל־־דוגוֹרִם וְחַלְשׁנוֹת Is. 66. 18, tous les peuples et toutes les langues, les peuples de tout pays et de toute langue; וּלְשׁוֹן מַשְׂחָדם Dan. 1. 4, et la langue des Chaldeens; איש לשון Ps. 140. 12, un calomniateur; לָבֶעל הַוֹּלָשׁוּן Eccl. 10. 11, le calomniateur; selon d'autres : le conjurateur, magicien; לבוּ וְנַבֵּרוּ בַּלְשׁוֹן Jér. 18. 18, venez, frappons-le (avec les traits) de notre langue, déposons contre lui un faux témoignage; בְּשׁוֹע לְשׁוֹן הַחָּהָבָא Job 5. 21, tu seras couvert, protégé, contre le fléau de la langue, contre le mal que peut faire la mauvaise langue. — Des choses inanimées : וּלְשׁוֹן תַּוֹב Jos. 7. 21, et une barre, un lingot d'or, ou : sceptre d'or; אָשׁוֹן אַשׁ Is. 5. 24, la langue du feu, la flamme; מְלְשׁוֹן דֵינֶם Jos. 15.5, de la langue de mer, et seul לְּיִרְיִלְשׁׁן, 15. 2, de la langue de mer; selon d'autres : du rocher.

לְּשֶׁכָּהוֹ , (v. הְשָׁהָה , pl. לְשְׁכָּהוֹ , const. הֹשְׁבָּהוֹ , Chambre , salle : הַיְבָּיבְּים לִשְׁבָּרוֹ). Chambre , salle : יַרְבִיצִּם לִשְׁבָּיוֹ). I Sam. 9. 22, il les mena dans la salle ; בְּיבְרִיבְּים לְּשָׁבְּיוֹ וְלַיבְּיוֹ עִלְּבְיוֹ עַלְּבְיוֹ וְלַיִּבְיוֹ וְלַיִּבְיוֹ עַלְּבְיוֹ עַלְּבְיוֹ עַלְּבְיוֹ עַלְּבְיוֹ עַלְּבְיוֹ עַלְבִיוֹ עַלְבְיוֹ עַלְבִיוֹ עַלְבְיוֹ עַלְבְיוֹ עַלְבִיוֹ עַלְבִיוֹ עַלְבְיוֹ עַלְבִיוֹ עַלְבְיוֹ עַלְבִיוֹ עַלְבִיוֹ עַלְבִיוֹ עַלְבִיוֹ עַלְבִיוֹ עַלְבִיוֹ עַלְבְּיִי עַלְבְּיִי עַלְבְּיִי עַלְבְּיִי עַלְבְּיִי עַלְבְּיִי עַלְבִיוֹ עַלְבִיוֹ עַלְבִיוֹ עַלְבִיוֹ עַלְבִיוֹ עַלְבִיוֹ עַלְבְּיִי עַלְבִּיִי עַלְּבִּיִי עַלְבִּיִי עַלְבִּיִי עַלְבִּיִי עַלְבִּיִי עַלְבִייִי עַלְבִּיִי עַלְבִּיִי עַלְבִּיִי עַלְבִּיִי עַלְבִּיִי עַלְבְּיִי עַלְבִּיִי עַלְבִּייִ עַלְבִּיִי עַלְּבְּיִי עַלְּבְּיִי עַלְבִּיִי עַלְבִּיִי עַלְבִּייִ עַלְבִּיִּי עַלְבִּיִּי עַלְּבְייִי עַלְּבְּיִי עַלְּבְּיִי עַלְּבְּיִי עַלְּבְּיִי עַלְּבְּיִי עַלְּבְּיִי עַלְּבְּיִי עַלְּבְּיִי עַלְּבְּיִי עַלְּבְּייִי עַלְּבְּייִי עַלְּבְּייִי עַלְּבְּייִי עַלְּבְּייִי עַלְּבִייִי עַלְּבִייִי עַלְּבִּיי עַלְּבִייִי עַלְּבְּייִי עַלְּבְּייִי עַלְּבְּייִי עַלְּבִּיי עַלְּבְּייִי עַלְּבְּייִי עַלְּבְּייִי עַלְּבְּייִי עַלְּבְּיִי עַלְּבְּייִי עַלְּבְּיִי עַלְּבְּיִי עַלְּבְּיִי עָּלְּבְּיִי עַלְּבְּיִי עַלְּבְּיִי עַלְּבְּיִי עַלְּבְּיִי עִּבְּייִי עַלְּבְּייִי עָּבְּייִי עִּבְּיי עִבְּיי עִּבְּיי עִּבְּיִי עִּבְּיִי עִּבְּייִי עִּיּבְּיִּי עִּבְּיי עַבְּיי עִבְּיי עִּבְּיי עִּבְּיי עִּבְּיי עִבְּיי עִבְּיי עִּבְּיי עִבְּיי עִּבְּיי עִּבְּיי עִּבְּיי עִּבְּיי עִּבְּיי עַלְּבְּייִי עִּיי עִּבְּיי עִּיי עָּבְּיי בְּייִּבְּיי עִּייִּי עִּייי עִּיְי עִּבְיי עִּבְּיי עִּבְּייי עִּבְּיי בְּייִי עִּבְּייי בְּייִּי עִייִּיי עִּייי עָּיי בְּייִי עִּייִיי עִּייִּיי עִייִּי עִּייִייי עִּיי עִּבְּיי בְּייִי עִּייִייי עִּייי עִּייי עִּיי עִּבְּייִי עִּי

לְשֶׁל m. Une des pierres du pectoral du grand prêtre (opale? ligure?), Exod. 28. 19.

Dợ' n. pr. d'une ville de la tribu de Dan, appelée plus tard Dan, Jos. 19. 47.

לְשֵׁן (dérivant de לְשׁוֹן langue). Pi. ou Po. Calomnier: בְּפַרֶּר רַבֵּדוּין (pour בְּפַרֶּר רַבִּדוּיִף) Ps. 101.5, celui qui emploie sa langue en secret contre son prochain, qui le calomnie, qui en médit.

###Hiph.: אַל־מַּלְשֵׁן עָּבֶּר אֶל־אֲרֹנָע Prov. 30. 10, ne calomnie, ou n'accuse pas, l'esclave auprès de son maître.

לְשֶׁי chald. Langue: בְּלִישֶׁר אַ Dan. 3. 29, (que tout homme) de quelque peuple, quelque nation ou de quelque langue qu'il puisse être ; plur.: בָּלִשְּׁנִיאַ 5. 19, et les langues, idiomes.

לְשֵׁע n. pr. Lesa, une ville aux limites de Chanaan, Gen. 10. 19.

א לְחָרְ m. Nom d'une mesure : קֿרָרְ קירים Osée 3. 2, une mesure d'orge (la moitié d'un קֹרָרָרָ

2

8

Préfixe pour מָם ou מָם (v. מָם, cu חַבָּים).

Préfixe pour pp., prép. de (v. pp).

אָם chald. pron. Que? quoi? קְּמָא דָּר Esdr. 6.8, touchant ce que vous devez faire.

D בּוֹלְם m. Ex. unique: אָבס m. Ex. unique: פֿרָחוּ פֿאָבָס קּיִם Jer. 50. 26, ouvrez ses granges ou ses étables (v. אָבס); selon d'autres : ses portes.

וּבְבַל־מָאֹדֶה : 1º Subst. m. Force הַּבְּל־מָאֹדֶה Deut. 6. 5, (tu aimeras Dieu de tout ton cœur) et de toutes tes forces ; זּבְבֵל־מָאֹרוֹ II Rois 23. 25, (le roi Josias est retourné à Dieu) de toute sa force; דַלאר יַדֵע בַּמַּשׁ כְּאֹר Job 35. 15, (Dieu) ne connait pas, c.-a-d. ne punit pas avec force, avec sévérité, le grand nombre (des paroles criminelles), ou ziga les crimes (v. בָּנֶיהָ מָאֹר ; וּבָּנֶיה חַבְּרֵיךְ מָאֹר Is. 47. 9, a cause, ou malgré la force excessive de tes enchantements, ou : le grand nombre de tes enchantements. Dans ces deux exemples, קאֹר parait donc être subst.; selon d'autres, il serait adv.— 2ºAdv. Très, fort, excessivement : בוֹם ימָלד Gen. 1. 31, très bon ; יַמָּד דָרא מָאֹד 12. 14, elle était très belle ; תַּרֶבֶּח מָאֹר 15.1, (ta récompense sera) très grande; קאר מְאֹר (les eaux grossirent) prodigieusement; יִּמְצָא מָאֹד Ps. 46. 2, (Dieu) est (un secours) très prêt, toujours prêt, ou : toujours prêt (à nous קאָם f. (const. מָאָם, duel מָאָם, plur. מאחר מיאות). Cent; avant le subst. : מָאוֹרי Gen. 17. 17, et יוָשָׁי מַאָּיז 25. 7, cent ans; rarement après le subst.: רְשׁוֹנְים ਸਮੁਤੂ II Chr. 3. 16, cent grenades; ਅਲੇ מורי השאות; Exod. 14. 6, six cents (cheth. מומאיזית) II Rois 11. 9, 10. 15, les chefs sur cent, les centeniers; פַּחַבּוֹת בָּסִיל מֵאַח Prov. 17.10, que frapper l'insensé de cent (sous-entendu) coups; לפלח רַע מַאַרו Eccl. 8. 12, (le pécheur) qui fait le mal cent fois, ou pendant cent ans; אָפָאָרז הַעָּפֶר Néh. 5. 11, et le cent, c.-à-d. la quantité d'argent; selon d'autres : le centième de l'argent prêté (intérêt qu'on payait par mois).

קּאָר chald. Cent: בְּלְּיִרן Pan. 6. 2, cent vingt; בְּלִירן בָּאַרֵירן Esdr. 6. 17, deux cents béliers.

תְּאָנִייִם m. pl. (rac. אָנְהָ Désirs : מֵאֲנִיִּי רָשָׁעּ Ps. 440. 9, les désirs, les vues, de l'impie.

בינות בינות (ע. מים). Defaut, crime: אֵרְ מְּדֶעם מְל־מאוּם Dan. 1. 4, en qui il n'y eût aucun défaut; בְּבָי דָּבָק Job 31. 7, et (si) une souillure s'est attachée a mes mains, si j'ai com mis quelque crime.

עאוֹטְהּ Quelque chose, quoi que ce soit: אַבָּל יְבֵּר מְאוּפְח Nomb. 22.38, pourrai-je dire quoi que ce soit? אַבָּל יַבֵּר מְאִיבְּח Deut. 24.10, un prét quelconque; avec une négation : אַרן בּאָרּבָּר I Rois 18.43, il n'y a rien;

Gen. 39. 23, (le gouverneur de la prison) ne (veillait) à rien, à quoi que ce fût; adv.: אַל־בַדַע מְאַנְּקְהוּ I Sam. 21, 3, que personne ne sache en aucune manière.

באוֹרֵי m.(pl. מְּאִרֹי , une fois const. מְּמִּרֹר פָּנֶיְרָ 2.32.8, rac. מְלִּירְאוֹר (אוֹר).1°Lumière: מְּמָרִר פָּנֶיְרָ Ps. 90. 8, à la lumière de ton visage; Ps. 90. 8, à la lumière de ton visage; קַּמְּאוֹר חַמְּלֵּל — חַשְּאוֹר חַמְּלֵל Gen. 1. 16, le grand luminaire, le soleil, — le petit luminaire, la lune; מְּלֵרֵת חַשְּּאוֹר בַּעְּלָּר Exod. 35. 14, le chandelier pour éclairer perpétuellement, qui répand la lumière, ou qui porte les lampes; מְשֶׁלְ 25. 6, de l'huile (pour être mise dans les lampes) du chandelier, ou : pour l'éclairage; au fig.: מְאוֹר־בַּעִינֵים Prov. 15. 30, la lumière des yeux, la vue des choses qui leur plaisent, ou le regard clair, doux, des yeux.

קאוֹרָה f. Ex. unique : מְאוֹרָה Is. 11.8, l'œil, la prunelle, du basilic; ou : l'ouverture de sa caverne, par où entre la lumière; ou : la caverne même, comme מַצֵּבָה.

אָלְנָיָא chald. Balance : הְּקֵילְהָא Dan. B. 27, thecel (signifie) tu as été pesé dans la balance.

מאיות (v. מָאִיוֹת).

אָטָרָ m. (rac. מְמָלֵּכְלּ). Nourriture, vivres: מְלֵּכְלּ אֲשֶׁר רַאָּבֵל Gen. 6. 21, de toute nourriture, qui se peut manger; אָבֶּרְ אַבְּרוֹח מַאָּבָל II Chr. 11. 11, et des magasins de vivres; בַּאָבֶל בַּאָבָע Lév. 19. 23, arbre fruitier; בְּאַבָּל Ps. 44. 12, commc des brebis qu'on mêne à la boucherie, exact. qui servent de nourriture.

מַאֲכֹלֶת f. (rac. אָבַלּ). Pature : מַאַכּלָּח Is. 9. 4, 18, la pature, la proie, du feu.

רְּאָכָל f. (rac. אָבָה). Couteau : רְּיָּבָּיּה Gen. 22.10, il prit le couteau; אָר הַתְּיִּלְיהָר Prov. 30. 14, et ses dents sont des couteaux.

בּיִבְּיִם m. pl. (rac. אָמֵץ). Forces, moyens; יְכֹל מָאָמַשִּי־כֹח Job 36. 19, ni toutes les ressources, tous les moyens, de la force.

קּמָר (rac, אָמֵר). Parole, ordre, commandement : מַאָמֵר הַשֶּלֶּה Esth. 1. 15, l'ordre du roi; מְאַמֶּר הַנְּיָלְּה Aboth, le monde a été créé par dix paroles, ou par dix ordres.

באמר chald. Parole, ordre: מַרּישִׁירן Dan. 4. 14, et d'après l'ordre des saints.

אָטְאָ m. chald. Vase, seulem. plur.: אַלְּהָא Esdr. 5. 14, les vases du temple; פְאנִיָא וְבִּרְיָם Dan. 5. 2, les vases d'or et d'argent.

אָבֶּק Kal inusité. Pi. (מַאַרָ, הָאָרָבּ, inf. מָאַרָּבּ, fut. מָאַרָּבְיּרָ). Ne pas vouloir, refuser: מָאַן בּלְּכָּם רְוּלֹךְ בִּעָּרָט Nomb. 22. 14, Balaam n'a pas voulu venir avec nous; מַאָר לַבְּעָהוֹת מִשְּׁנָט Prov. 21. 7, ils n'ont pas voulu agir selon la justice; רַרָּאַן הַרּאַרַט Gen. 39. 8, (Joseph) refusa et dit.

קאָן adj. (v. מָאֵן verbe). Refusant: יְאִם־מָאֵן אַהָּח לְשַׁלַחַ רָאָם־ בְאָן אָהָח לְשַׁלַח Exod. 7. 27, si tu refuses de (les) laisser partir.

מַלֵּל, Résistant opiniâtrément, refusant: יוֹשָּלְ בַּרָיי לִּשְׁמִע בְּאַדִּידְּבָרַי 13. ענוֹ 10, qui refusent d'écouter mes paroles.

אַבָּן מַאָּסִר אָבּוֹיִם I Sam. 16. 1, puisque je l'ai rejeté; בְּאַסְרּ חָבּוֹיִם I Sam. 16. 1, puisque je l'ai rejeté; אַבְּן מָאַסרּ חַבּוֹיִם Ps. 118. 22, la pierre que ceux qui bâtissaient avaient rejetée; avec בֵּי בָּי בַּאַסְ אָרֹּיְבִּר בִּי בַּרָ וּבִּר בַּי בַּי I Sam. 15. 23, parce que tu as méprisé la parole de l'Éternel; בַּלְּבָּאָסְם אֶרִּדּחֹרִר בִי Prov. 16. 32, (qui rejette la correction) méprise son âme; בְּיִנְיִּמְיִּ אֲבֹּרִיסְבַּ עַּלְּבִּי בַּלְּבִּי בַּיִּמְשׁרִ אֲבֹּרִיסְבּ son âme; בְּיִנְיִים בְּלִּבְּיִם בְּלִּבְּי בַּבְּיִם בַּלִּבְּי בְּבִּיִים בַּבְּי בַּבִּים בּבִּי בַּבִּים בַּבְּי בַּבִּים בַּבְּי בַּבִּים בַּבְּי בַּבְּיִם בַּבְּים בַּבְּיב בַּבְּיִם בַּבְּי בַּבִּים בַּבְּי בַּבְיבִים בַּבְּי בַבִּים בַּבָּי בַבְּיִבְי בַּבְּיב בַבַּי בַבְּיב בַבְּיב בַבָּי בַּבָּיב בַבַּי בַבְּיב בַבָּיב בַבָּיב בַבַּיב בַבַּיב בַבַּיב בַּבָּיב בַבְּיב בַּבָּיב בַּבָּיב בַבַּיב בַבַיב בַּבַי בַּבַי בַּבָּיב בַּבַיב בַבַּיב בַבַּיב בַּבַּיב בַּבַיב בַּבַּיב בַּבַיב בַּבַּיב בַבַּיב בַבַּיב בַבַּיב בַּבַיב בַּבַיב בַּבַיב בַּבַיב בַּבַיב בַּבַיב בַּבַיב בַּבַּיב בַּבַיב בַבַּיב בַּבַּיב בַּבַּיב בַּבַּיב בַּבַיב בַּבַּיב בַּבַּיב בַּבַיב בַּבַּיב בַּבַּיב בַּבַּיב בַּבַּיב בַּבַּיב בַּבַּי בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבַּיב בַּבַּיב בַּבַּיב בַּבַּיב בַּבַּיב בַּבַּיב בַּבַּיב בַּבַּיב בַּבַי בַּבְּיב בַּבַּיב בַּבַּיב בַּבַּיב בַּבַּיב בַּבַּיב בַּבַּיב בַּבַּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בּבּיב בּבּב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְיב בַּבּב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבְּיבּיב בַּבְּיב בַּבְּיב בַּבַּיב בַּבְּיב בַּבְּבַיב בַּבְּבַיב בַּבְּבַיב בַּבְּבַיב בַּבַיב בַּבְּבַיב בַּבְּבַיב בַּבְּבַיב בַּבַּב בַּבַיב בַּבַּב בַּבַּב בַּבַּב בַּבַּב בַּבַּב בַּבַּב בַּבַּב בַּבַיב בַּבַּב בַּבַּב בַּבַּב בַּבַּב בַּבַּבְיב בַּבְּבַיב בַּבַב בַּבַּב בַּבַּב בַּבַּבַּב בַּבַּבַיב בַּבַּבּב בַּבַּבַיב בַּב

18, (si) le fléau qui méprise (frappe) tout ne sert à rien, ou : si la tribu (de Benjamin ou de Juda) qui méprise tout cessera d'exister; avec בּיִבְּעָּכְאַבְּי בְּעַבַּעוֹן : (le dernier א en plus) Osée 4.6, ainsi je te rejette, je ne souffre pas que tu exerces mon sacerdoce.

Niph. pass.: פְּדִי הְשָׁאֵט Is. 54. 6, (une femme) qui est repoussée, répudiée; סְנֵי בְּיִנִי בְּיִנִי בְּיִנִי בְּיִנִי נְיִנְאָט Ps. 45.4, l'homme indigne est méprisé (méprisable) à ses yeux; בְּיִנִי בְּיִנִי בְּיִנִי וְנִיְאָט Ps. 58. 8 (p. מְּיַבְיּט Ps. 58. 8 (p. מִּבְיּט Ps. 58. 8 (p. מִּבְיּט Ps. 58. 8 (p. מִּבְיּט Ps. 58. 8 (p. מִבְּיִט Ps. 58. 8 (p. מִבְּיט מְּיַט Ps. 58. 8 (p. מִבְּיט מְבִּיט Ps. 58. 8 (p. מִבְּיט מְבִּיט Ps. 58. 8 (p. מִבְּיט מְבְּיט Ps. 58. 8 (p. מִבְּיט מְבְּיט מְבְּיט מְבְּיט מְבְּיט מְבְּיט מְבְּיַטְ מִבְּיט מְבְּיט מְבְּיטְ מִבְּיִיטְ מָבְּיִי מְיִבְּיט מְבְּיטְ מִבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְיִבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּי מִבְּיִי מְבְּי מְבְיּי מְבְּי מְבְּי מְבְּיִבְּי מְיִבְּי מְבְּיִבְּי מְבְּי מָבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְיִי מְבְּי מְבְּי מְבְיּי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְיּי מְבְּי מָבְי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְיּי מְבְּי מָבְי מְבְיּי מְבְּי מְבְּי מְבְיּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְיּי מְבְּי מְבְי מְבְיּי מְבְּי מְבְּי מְבְיּי מְבְּי מְבְיּי מְבְּיי מ

ילְשָׁם m. (rac. אַפָּא): Jos. 24.7, il mit des ténèbres (entre vous et les Égyptiens).

אַרֶּץ מַאְפֵּלְיָת f. (rac. אָבֶּץ בּאְפֵּלְיָת: 2. 31, un pays de ténèbres de Dieu; אָרֶץ מַאְפֵּלִיתּ de ténèbres épaisses (comme תַּרְרֵי אֵל de hautes montagnes); selon d'autres: une terre tardive dont les fruits ne murissent pas (v. אַמִּרלּת).

אָר Kal inusité. Hiph.: יָּפְלּיוֶן נְיְמָאִדר בּצ. 28. 24, une épine qui blesse, qui pique; אַרְבִיח שַּמְאָרָת Lév. 13. 51, une lèpre douloureuse, ou une lèpre qui ronge; d'autres traduisent: une lèpre invétérée.

קבר אַרָּבְ m. (rac. אָרֵב). Embuscade: בְּלְבֵּרּ אֶלְ־חַמְּאַרָב Jos. 8. 9, ils allèrent au lieu où ils devaient se mettre en embuscade; חַבֶּלְבוּ אֶלְ־חַמְּאַרָב II Chr. 13.13, (Jarobeam) ordonna à l'embuscade de tourner.

קאָרָה (rac. אָבִיר). Malédiction: Prov. 3. 33, la malédiction de Dieu est dans la maison de l'impie; pl.: דַבּרְמְּצִרוֹת Prov. 28. 27, beaucoup de malédictions.

תֵּאֵת (v. אָם à la fin).

תְּבֶּלְנוֹת adj. f. pl. (rac. בָּבֶלְנוֹת). Séparées: הָּבָלְנוֹת חַבְּבְלְנוֹת Jos. 16. 9, et les villes séparées (du milieu de l'héritage de Manassé et données à Ephraim).

קבוּכָה f. (rac. בּוּהְ. Trouble, consternation: בַּהְבָּהְם Mich. 7.4, alors aura lieu leur consternation; וּבְּבּבָּה Is. 22. 5, (un jour de confusion) et de consternation.

ת (rac. לְבֵל ou בְּבוֹל). Inondation, déluge: לְבֵּל (Gen. 11. 10, deux ans après le déluge; בְיִ לַבְּעַבּל (Ps. 29. 10, l'Éternel a présidé au déluge (pour punir les coupables et sauver les innocents).

לַלְּיִים חַשְּׁבוֹיִנִים : (תוּרְ m. pl. (rac. לַלְּיִים חַשְּׁבוֹיִנִים (keri הַשְּׁבִינִים) II Chr. 35.3, aux Lévites qui éclairaient, instruisaient (tout Israel).

מַבּוּעֵר : Source (נְבֵע m. (rac. נְבֵע). Source מַבּוּעַר Is. 35. 7, 49. 10, des fontaines, des sources d'eau; יְחִשֶּׁבֶר בֵּר עַל־רַוּשָבוּע Eccl. 12. 6, et (avant que) la cruche

se brise sur la fontaine (paraboliquement, avant que la bile soit corrompue à sa source, le foie).

קבוקה f. (rac. קבו ou ppa). Solitude, désert: מְבְּרָּקְה אָבְרּיִקְה Nah. 2.10, (Ninive est) un endroit vide, une solitude, un désert (ou elle est pillée, dévastée).

קבְּחוֹר (rac. מְבְחוֹר Ce qui est choisi, élu, le meilleur: יְכֶּל־יִצִּיר מְבְחוֹר II Rois 3. 19, les villes les meilleures, les plus importantes; מְבְחוֹר בְּרָשִׁיר 19. 23, les plus beaux, les plus grands, de ses sapins ou cyprès.

קנְבְרֵינּי ח. Même signif.: בְּּכְרֵינּי Gen. 23. 6, dans (le plus choisi), le plus beau, de nos sépulcres; בְּבָרֵרּ גַּבְּבָרִירּ Is. 22. 7, tes plus belles vallécs; après un autre subst.: מון בַּבְּרָרִירּ Dan. 11. 15, les plus vaillants d'entre ses troupes.

סְכְּחֶר (l'élu) *n. pr. m.* I Chr.11.38.

מַבְּשָׁת m. (rac. בְּשָׁבְיָם Is. 20. 5, (ils rougiront d'avoir fait) de l'Éthiopie leur espérance (l'objet de leur espérance); אָנָם לוּטָבּים 20. 6, vois ainsi (il arrive) à l'objet de notre espérance.

עַּבְּט m. Espérance : מִּיבּישׁ מֶבְּטָּש Zach. 9. 5, car toute son espérance a été trompée.

הַנְּטְהָה m. Confiance (v. Prov. 21.

21): מְּלֶטְיָם Jér. 48. 13, objet de leur confiance.

בְּלֵינִית (rac. בָּלֵג Der. 8.18, (je cherche) un soulagement, une consolation dans ma douleur; selon d'autres, part. irrég. (de בָּלָג Hiph.): on veut me consoler dans ma douleur (mais, etc.).

קרְנָה m. (rac. מְבְּטָה Construction: בְּיִר Ez.40.2, comme la construction d'une ville, ou comme une ville déja bâtie.

יַבְּנֵי n. pr. m. II Sam. 23. 27.

m. (rac. פְבָּצָרִים, pl. מָרָצָר, une fois מְבְצַרוֹת). Fortification, forteresse: וּמָבְצֵר מְשִׁנָב חֹמְחֵרְהָ Is. 25. 12, (la fortification, l'élévation, de tes murs) tes murs forts et hauts; וְנִשְׁתַּח מְבְצָר מֵאֵפְרַיִם 17. 3, la forteresse d'Ephraim sera otée, détruite; עַרָי מִבְצַר Nomb. 32.36, des villes fortes; au plur.: פֶּרֵי מִּבְצָּרֶיךְ Jer. 5.17, tes villes fortes, et עיר מָבְצַרוֹת Dan. 11. 15 (le second seulement au pluriel), les villes les plus fortes. — אַ Jer.6. 27, בּחוֹן נְחַהִיך בְצַמִּי מִבְצָר je t'ai établi pour être explorateur dans mon peuple et comme une forteresse, c.-à-d. tu n'auras à craindre personne; ou פָּהוֹן synonyme de מָבְצֵּר: je t'ai placé comme une tour, une forteresse; d'autres traduisent בחוֹן: un élu.

קבְּעָּר n. pr. Mebsar, un des princes des Iduméens, Gen. 36. 42.

תְּבְרָחְ m. (rac. בְּרֵחְ). Ex. unique: וְצֵּח כְּלִימְבְרָחְוּ נְצֵּח כְּלִימְבְרָחְוּ Ez. 17. 21, et tous ses fugitifs ou fuyards.

קּשְּׁטְ (parfum) n. pr. 1° Mebsam, fils d'Ismael, Gen. 25. 13. — 2° Mebsam, fils de Salum, I Chr. 4. 25.

קרְשִׁים m. pl. (rac. מִישׁ פֿtre honteux): בושׁ בּנִים Deut. 25. 11, et si elle le prend par les parties honteuses.

רְּבְשְׁלוֹת נְשׁבּי f. pl. (rac. בְּשֵׁלָּה). Foyers: בְּבְבִּשְׁלוֹת נְשׁרּ Ez. 46. 23, et des foyers étaient bâtis (pour faire cuire les sacrifices).

שָׁב m.: בב־מַג Jér. 39. 3, chef des

mages ou des magiciens à Babylone; selon d'autres, nom propre, Rab-mag. מַנְבְּישׁ n. pr. d'un homme ou d'un endroit, Esdr. 2. 30.

בּרְבְּלוֹת f. pl. (rac. בְּלָּה). Cordons: בְּהָבֶּלְּהְ f. pl. (rac. בְּלֵּה). Cordons: בּהָבְּלֵּה אַבְּטְּהְ בִּבְּלְּהְרָ Exod. 28. 14, tu feras (les chaines de l'éphod enlacées) comme des cordons; selon d'autres: terminant l'éphod, c.-à-d. attachées à ses bouts.

קּבְּעָה f. (rac. אָבָע.). Tiare (de sa forme ronde et haute): אַפְּגָשֶׁה הַּצְשֶׁה לָּהָם Exod. 28. 40, tu feras (pour l'usage des prêtres) des tiares.

קנְר שׁנִים מְעָל. m. Ce qui est précieux, noble, le meilleur: מְּבֶּל שָׁבִים מְעָל. Deut. 33. 13, (la terre de Joseph sera bénie) de la meilleure chose qui tombe du ciel, la rosée; שְּׁבֶּי הְּבוּאֹרו שָׁבֶּשׁ 33. 14, et de meilleurs fruits mûris par le soleil; מְּרִי מְנָרִים Cant. 4. 13, les fruits les plus excellents, les plus doux; seul: מַל-בְּנָיִים 7. 14, tous les meilleurs, les plus doux fruits.

פְלֵּדְדֹּוֹן et מְלִדְדֹּוֹן n. pr. Megiddo (mageddo), villé de la tribu de Manassé, Jos. 17. 11; מֵדְ מְנָדִּוֹן Jug. 5. 19, les eaux de Megiddo (le torrent de Cison); בְּבַקְעֵּיִזְ מְנְדִּוֹן Zach. 12.11, dans la vallée de Megiddon.

קְרְּוֹל et מְנְרּוֹל n. pr. Megdol, ville en Égypte, Jér. 44. 1, 46. 14; Ez. 29. 10; Exod. 14. 2.

מְנְדְּוֹל (keri adj. מָנְדִּוֹל (part. cheth.) II Sam. 22. 51, (Dieu) grand, qui signale sa grandeur par le secours qu'il accorde à son roi (au roi qu'il a élu, David).

מְרְדִּיאֵל (don de Dieu) n. pr. Magdiel, un des princes des Iduméens, Gen. 36. 43.

לְמְנְקְלֹוּת וּשִׁ מְנְדְּלִרם. pl. מְּבְלּוֹת וּשִׁ מְנְדְּלֹוּת וּשִׁ מִנְּדְּלִים. Gen. 11. 4, batissons-nous une ville et une tour; batissons-nous une ville et une tour; Iug. 9. 46, ceux qui etaient dans la tour de Sechem; בְּעַלֵּי מְּנְדֵּלְי שְׁכֶּם וֹבְּעַלְירָת; I Chr. 27. 25, et ce qui était dans les tours (les châteaux forts); מְנְדֵּלִּיכִוֹי שֵׁם רֵי, Prov. 18. 10, le nom de l'Éternel est

une forte tour (une citadelle); מְּמְרֵּכִּל נִּמְלֵּכְּלְ מִנְּלָּרִם II Rois 47.9, depuis la tour des gardes (donjon); au fig.: מְּנְכֵּלִם Is. 30. 25, quand les grands, les princes, tomberont; מְנְדֵּלִים Néh. 8. 4, une estrade de bois; מְנְדְלִּיִח מֶּרְקָּוִדִּים Cant. 5. 13, (ses joues sont comme) des tours, ou des parterres de plantes qui répandent le parfum (parce qu'elles sont plus élevées au milieu); d'autres traduisent: comme les fleurs ou les boutons des plantes qui embaument.

On trouve ce mot dans plusieurs noms propres de ville : בְּבֶּל־בֵּאָ (tour de Dieu) ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 38; מְבְּלֵּלְּבֶּרָ ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 37; בְּבֶּל־בֶּרֶ (tour du troupeau) endroit près de Bethlehem, Gen. 35. 21; au fig.: רְאַהָּח מְבָּבֶּל Mich. 4.8, et toi, tour de troupeau, Jérusalem, où toute la nation se rassemble; selon d'autres: David et sa race.

קנְרְנוֹת בְּוֹרָ pl. f. (ע. קּנֶר Choses précieuses : פְּנְרְנוֹת נָתוֹן Gen. 24. 53, il donna des choses précieuses, de riches présents; לְּכָּטֶרְ וּלְתִּדְב וּלְמִּגְרָנוֹת II Chr. 21. 3, (leur père leur donna de nombreux présents) en argent, en or et en choses précieuses.

pheth, Gen. 10. 2. — 2° Nom d'un peuple et d'un pays situé tout au nord (voir les chap. 38 et 39 du prophète Ezéchiel).

קנוֹר m. (de קנוֹר קמָבִיר Jér. 6. 25, l'épouvante : קנְיִר מְּמָבִיר Jér. 6. 25, l'épouvante est tout autour; קנְיִר נְּתְּבְּרְ לַּמְנוֹר 20. 4, je te livrerai à la frayeur, ou : je ferai de toi un sujet d'épouvante; בּרִבִי צֶּל־תֶּרֶ Ez. 21. 17, des terreurs, c.-à-d. ils sont épouvantés devant l'épée (v. בָּבֶר).

קנור (de גור demeurer, pl. קנורים). Demeure, séjour: קרינית בְּקנוּרָם Ps. 55. 16, car la méchanceté et dans leur demeure; au plur.: אֶרֶץ פְנֶיְהָ Gen. 17. 8, le pays de ton séjour (que tu habites maintenant comme étranger); בְּבֵית Ps. 119. 54, dans la maison de

mon pèlerinage, de mon exil; מְבְּרֵי שְׁכֵּי לְּעֵיר (מְיֵנְי שְׁרֵי Gen. 47. 9, les jours de mes années de pèlerinage (sur cette terre, c.-à-d. les jours de ma vie); Lam. 2. 22, ceux qui demeurent autour de moi; selon d'autres : mes terreurs (v. בְּבִּרֹיִי).

קְגוֹרָהְה ְלְבּוֹיְהָא קְבּוֹיְהָא ְּלְבּוֹיְהָה Prov. 10. 24, l'épouvante du méchant, ce qu'il craint, lui arrivera.

וֹלְנְלִילְם אָבִיא לְּיָם: Is. 66. 4, et ce qu'ils craignent, je le ferai venir sur eux; יְּמָלֵּלְיבָּי וְאַדְּלָנִי Ps. 34. 5, il m'a délivré de toutes mes craintes. — 2º De או assembler, l'endroit où on serre les grains, grenier: אַנִּרָע מַאְנִירָת Agg. 2. 19, est-ce qu'il y a encore des grains au grenier?

לְנֵוֹרָה f. (rac. יְּנֵיבְ Cognée: הְּבְּצִּוְרְוֹת II Sam. 12. 31, et avec des cognées de fer.

לְנְבֶל m. (rac. בְּנְלֵי). Faucille: אָיָם מְּנָל Jer. 50. 16, et celui qui tient la faucille; אָלְרוּי בִּינְל Joel 4. 13, mettez la faucille (dans le blé).

קּנְלָּהְ f. (rac. מְבַּלֵּב Rouleau, livre: בְּּהְאָהְ הְּשֶׁר מְרָאָהְ בְּּבְּא Jér. 36. 14, le rouleau, le livre, que tu as lu; בְּּבְּלַה־מַמֶּר בַּ. 2. 9, un livre roulé. On appelle מוּבְלָּה les cinq livres: Cantique, Ruth, Lamentations, Ecclésiaste et Esther.

קנמים f. Douteux. Ex. unique: מְנִיתָּם קּוֹרְשׁׁהְ אוֹ Hab. 1. 9, l'aspect de leur visage est dur, rude comme le vent de l'est; selon d'autres, foule, quantité: tous leurs visages regardent en avant (pour se précipiter sur l'ennemi).

קַנְנִי des deux genres (avec suff. קַנְנִי,

pl. קונים, et'une fois אינים, rac. אינים, protéger). Bouclier: לפּפּרים, Jug. 8. 8, on ne voyait pas de bouclier; למְאִישׁ שְּנֵן Jug. 8. 8, on ne voyait pas de bouclier; למְאִישׁ שְנֵן Prov. 6. 11, comme un homme armé, un brigand; בּל־אַלְּדִים Ps. 7. 11, mon bouclier (mon secours) est en Dieu; (Dieu dit à Abraham): אָבִּי שְּנֵן Gen. 15. 1, je suis ton bouclier, protecteur; אָלִין Ps. 47. 10, les boucliers de la terre, les puissants, les princes.

קונְלְּחָם מְנִנְיִד-לֵב Ou de קּבָּן ou de ענְבָּן Ce qui couvre : בְּבִיד-לַב Lament. 3. 65, donne-leur ce qui couvre le cœur, c'est-à-dire le chagrin, la souffrance ou l'obstination (dont le cœur s'arme comme d'un bouclier), livre-les à leur obstination.

קנְעֶרֶה f. (rac. נְּצֵּער). Malédiction: רְאָרִדּהְנְּעֶרֶת tion, la ruine; selon d'autres: l'inquiétude.

רְנֵם מַנְּם רָּנִבְּׁתְּ רְנִיבְּתְּ Delaie, défaite, carnage, peste : רְנָם מַנְּחֵי בְּרִילָּת דְיִרְיָתְּוּ Sam. 4. 17, et il y eut aussi un grand carnage; אַרִי שׁלַחַ אָּד־בָּל־מַנִּמֹתַי Exod. 9. 14, je fais fondre toutes mes plaies (sur ton cœur); רְתַּמֵּמֵח מֵּבְיָתְּח Nomb. 17. 15, la peste s'était arrêtée, avait cessé.

עַנְפִּיעָשׁ n. pr. m. Néh. 10. 21.

קברי Jeter, livrer. Kal, seulem. part. pass., selon quelques-uns: מְּגַּרֵי אֵל־תָּרָבּ Ez. 21. 17, ils sont jetés, livres à l'épée (v. le même exemple à מָּגָרִי מְנֵרְיםׁ, Pi.: מְבָּרְיִםְ מְנֵרְיםׁ, Ps. 89. 45, tu as renversé son trône à terre.

קבּר בְּל־מֶלֶּהְ וְעֵּם chald. Renverser: יְמֵנֵר בְּל־מֶלֶּהְ וְעֵם Esdr. 6. 12, il renversera tout roi et tout peuple (qui, etc.).

וְנְשֶׁם בַּמְּנֵרְה f. (rac. יְנָשֶׁם בַּמְּנֵרְה les mit sous la scie (les coupa, tua, avec des scies); I Chr. 20, 3, on lit dans la même phrase: מְנֵרְה le second, au plur., doit donc signifier un autre instrument: haches ou cognées.

קירון n. pr. Migron, ville de la tribu de Benjamin, I Sam. 14. 2. קּרֶעוֹת f. pl. (rac. בָּרָא), t. d'archit.: Diminution, retraite: מְּנְרֶעוֹת נְתְּן לַבְּרָת וֹת נְתְן לַבְּרָת I Rois 6. 6, il a fait des diminutions, des retraites, (dans le mur) tout autour du temple.

קּוְרָפְּת (rac. קּבָּר). Motte de terre: סְּרֶרְפֹּתְרֶּטְּ Joel 1. 17, (les graines pourrissent) sous leurs mottes (sous la terre qui les couvre); selon d'autres: (les tonneaux de vin) sèchent sous leurs bondons; en tout cas, ces mots décrivent une grande sécheresse.

יִנְרָשׁ m. (rac. מָּרָשׁ). 1° Subst. pour inf. Action de chasser : לָמַצַן מְנְרָשָׁהּוּ לָבָז Ez. 36. 5, pour chasser les habitants du pays, et pour le piller, ravager. — 2º Les champs, paturages et villages autour d'une ville, banlieue (parce qu'on y envoie le bétail, ou parce que ces endroits sont hors de la ville?); בּשֵׂרָה בְּרָכֵשׁ עֵרֶיתֵם Lév. 25. 34, le champ dans la banlieue, le district de leurs villes; וּמְגְרְשֵׁיתֵם יִחִיוּ לְבְּהֶמְחָם Nomb. 35.3, et les alentours des villes seront pour leurs troupeaux ; הַבְּרוֹן וָאֶת־מְּנְרָשֶׁיתוֹ Jos. 21. 14, Hébron et ses alentours, et ses faubourgs ; בּצָרֵי מִגְרְשֵׁיחֶם I Chr. 13. 2, (les prêtres et lévites qui demeurent) dans les villes et banlieues qui leur ont été assignées ; נַחַמְשִׁים צָּמָּח מְנְרָשׁ לּוֹ Ez. 45. 2, et cinquante coudées (tout autour) formeront une place libre autour (de cet édifice); une fois le plur. en mi-: ירעשו פון שות Ez. 27. 28, tous les alentours de la ville trembleront.

part de ta mesure, le partage qui t'est destiné par moi.

קרבת ברבים chald. (rac. בּרָבּח). Autel : מַלְבּנְתָּה בּרְבָּתָה Esdr.7. 17, (pour les offrir) sur l'autel.

קרְבָּר m. (rac. קּבָר). 1º Prairie, påturage: וַיִּנְדֵג אָת־תַאֹּן אֲחַר חַאָּדִבֶּר Exod. 3. 1, il mena le troupeau au pâturage, ou au fond du désert (v. 2°); יִּרְעַפוּ נְאוֹתו Ps. 65. 13, (les pluies) tomberont sur les meilleurs pâturages, ou sur les paturages du désert, des endroits déserts; יאָשׁ אַכְלָח נְאוֹת חַמְּיִבֶּר Joel 1.20, et le feu a dévoré la beauté des prairies (leur verdure), סע וויח la demeure des troupeaux et des pâtres (v. נאָה). — 2ºDésert: יָהָרָה מִדְבָּר לַבַּרְמֶל Is. 32.15, (alors) le désert sera changé en un champ cultivé, plein de fruits et d'arbres; פִּדְנֵּר אַפְמָּח Joel 2. 3, un désert d'une grande sterilité, désert affreux; הַּמָּרְבֶּר seul, le désert de l'Arabie, dont des parties sont : פִּדְנֵּר סִין, פָארָן, פונ. — Au וֹמֵימִתִּדְ כַּמִּרְעָּר Osce 2. 5, je rendrai (cette femme) parcille à un désert (je lui ôterai tout) ; בַּמִּדְבֶּר הָיִיחִר לִּיִּשְׂרָאֵל Jer. 2. 31, suis-je devenu un désert pour Israel? (suis-je stérile pour eux, ne puis-je plus les secourir?). — 3º Action de parler, le parler (v. יִּפְרַבָּן: יִּפְרַבָּן: נאנה Cant. 4. 3, ton parler est agréable, ou (l'organe de la parole) ta bouche est belle.

Niph. pass.: וְלֹא יְתֵּר חוֹל וְיִנְם חוֹל וְיִנְם Jér. 33. 22, et (comme) le sable de la mer ne peut être mesuré; אָם־יִּמָּרּוּ שָׁמִים 31. 37, si on peut mesurer le ciel.

Pi. Mesurer : נְיַמַהְּדֵם בַּחָבֶל II Sam.

8. 2, il les mesura avec une corde; אַפָּהַר Ps. 60. 8, je mesurerai la vallée de Soccoth (j'en disposerai je la partagerai); בְּיַבָּרָ Job 7. 4, (sous-entendu: mon esprit) mesure la longueur du soir, de la nuit, ou: le soir s'étend, devient très long (v. Hithp., v. בָּיִר אֶבֶיךְ (מִבָּיר Hab. 3. 6, forme Po., il (Dieu) s'est arrêté et a mesuré la terre, ou: mesuré, partagé, le pays entre les tribus; selon d'autres: il s'est levé et a fait trembler la terre.

Hithp:: וַיִּרְפֹרֵד עֵל-דַוּיֶלֶר Rois 17.21, il s'étendit sur l'enfant (se mesurant d'après l'enfant, se plaçant de manière que les diverses parties de son corps touchassent celles de l'enfant).

קרי איניר (ימני : (נְנֵד Job 7. 4, (quand sera) la fuite du soir, quand cessera la nuit (selon d'autres, verbe, v. קנד Pi.).

יִּסְרַה f. (rac. מַדַר). 1º Mesure : מָדָה צַּחַת לְכַל־חַיְרִילּת Exod. 26. 2, une même mesure pour tous les rideaux ; חֲבֵל מְּדַח Zach. 2. 5, un cordeau pour mesurer; בּאַנְקּל בַּאַנְקל Lév. 19. 35, (ne trompez ni) en mesure, ni en poids. — 2º Grande mesure, longueur : אַישׁ מִּדָּה I Chr. 11. 23, un homme de haute taille; au *plur*.: אַנְשֵׁר מְּדָּח Is. 45. 14, et אַנְשֵׁר מְדּוֹח Nomb. 13. 32, des hommes d'une haute taille; מַרת מְהוֹה Jér. 22. 14, une grande, vaste, maison. — 3° Vêtement (v. מָד 1°). — 4° לָמָדֶת הַשָּלֵךְ Néh. 5. 4, pour les tributs du roi (v. mode, système מְבֶּרוֹ דֵוְבִּיוֹ , chald.); מְבָּרוֹ mode, système de justice; מְּהֵת הַרְחֵמִים mode , système de miséricorde.

קרה chald. f. Tribut (qui est mesuré, fixé, à chaque citoyen, v. קרה Esdr. 4. 20, des tributs, des tailles et le droit de péage, const. היָה 6. 8; on lit היְהָה au lieu de היָה Esdr. 4. 13.

לְּבְּהָה (v. בְּהֵב, Aimant l'or: בְּהָה מְּהָהְתְּ מְּרָהָה מִּדְהָבְּה Is. 14. 4, (comme) elle reste tranquille, (comme) elle chôme, elle qui aimait tant l'or, Babylone, qui

rendait tant de pays tributaires, ou: Babylone si riche d'or; d'autres lisent cert, la superbe (v. בַּתַב,).

תַּרְרָה m. Habit, seulem. plur.: ניְבְּרֹה נֵיבְרֹים נַחַדְּרָ ניבְרִים בַּחַבְּירִים נַחַבְּי II Sam. 10. 4, il fit couper leurs habits au milieu.

תְּלָהָ m. (rac. מְרָנָה Maladie: מְרָנָה m. (דְּנָה Deut. 28. 60, toutes les maladies ou toutes les plaies de l'Égypte; קל-בַּקְרְנֵי מְצְרֵיִם דְּיָרָיִם 7. 15, et toutes les maladies malignes de l'Égypte (dont Dieu avait frappé l'Égypte).

בירות m. pl. (rac. רְנֵית Séductions: בירות m. pl. (rac. בירות). Séductions: בירות בירות Lament. 2. 14, des prophéties pleines de mensonge et de séductions (qui t'éloignaient de moi).

אינירם אינירם (רובן אינירם מדינים cheth., souvent pour מְדְיָנִים keri). Querelle, différend: חָבָּיִר מְדִּינִים Prov. 15. 18, l'homme colère excite des querelles; אַיְנָיִם יַשְׁבְּיר תְּנִיְר מָדִינָים 18. 18, le sort fait cesser, apaise, les différends; sort fait cesser, apaise, les différends; בּיִר מָדִינִים וַשְּׁבִיר חַבּיִים עָדִינִים בְּיִר מָדִינִים בְּיִר מָדִינִים בְּיִר מָדְיִנִים מָדְינִים מָדְינִים מָדְינִים מָדְינִים 19, qu'(avec) une femme querelleuse; un autre plur.: מַדְינִים בְּיִרְיִנִים בְּיִרְיִנִים בְּיִרְיִנִים בְּיִרְיִנִים בְּיִרְיִנִים בְּיִרִים 19. 18, la haine excite des querelles; la haine excite des querelles; nous un objet de dispute pour nos voisins.

קיבין m. (rac. קיבין). Mesure, haute taille: אָרְשׁ מֶּרוֹן (cheth. מָרִין) II Sam. 21. 20, un homme de très haute taille (v. (עָרָהַיִּן).

קרוו n. pr. d'une ville ou d'une contrée chananéenne, Jos. 11. 1.

קבית (compose de תב et בְּדְּיָּסְ ou הְבָּיִּקְ par quelle raison) adv. interrog. Pourquoi? מַרּוּצְ נְתַּיְח מִּר 17. 14, pourquoi m'as-tu donné (seulement une part)? מַרּוּצָע הַשְּׁנָח Exod. 3. 3, pourquoi (comment il se fait que) ce buisson ne se consume point; אָמ־בַּרוּצָ Job 21. 4, ou pourquoi.

קרוֹר chald. m. (rac. רְּדְּרָ Demeure, séjour: יְצִם־תַּירָת בָּרָא מְדֹרָךְ Dan. 4. 29, avec les bêtes de la campagne sera ton séjour (tu habiteras avec elles); בּר

מְרְדְּוֹיְרְ 2. 11, (les dieux, ou les anges) dont la demeure (n'est pas parmi les hommes).

קרְרָהָה f. (rac. הדי,). Bûcher: מְּרֶרָתְה Is. 30. 33, son bûcher a du feu, est allumé; בַּרְבָּיִל חַמְּרוּרָה Ez. 24. 9, et moi aussi (c.-à-d. à mon tour) je ferai un grand bûcher.

לישה f. (rac. אידי). Action de fouler, de briser; concret, ce qui est foulé: מְנִינְיִי וּבְרַבְּיִנְיִי Is. 21. 10, (Dieu dit:) toi mon (peuple) foulé, opprimé, et fils de mon aire (brisé comme de la paille dans l'aire); selon d'autres: (le prophète dit:) toi peuple foulé, c.-a-d. corrigé par mes prophèties et fils de mon aire (comme le bon fruit après avoir été foulé).

תְּלֶחָה (rac. בְּקְה (הַנְּתְּה Prov. 26. 28, la bouche flatteuse prépare la chute, la ruine (de ceux qui l'écoutent).

קרי f. n. pr. 1° Madai, fils de Japhet. — 2° La Médie, II Rois 17. 6: מְּיָבֵיכְ Dan. 9. 1, de la race des Mèdes; יַשְּיִר Dan. 11. 1, (Darius) le Mède.

קְּכֶּדִי מְּדִינְתָּא : chald. n. pr. Médie קּבְּדִי מְדִינְתָּא Esdr. 6. 2, dans le pays de Médie ; נְבָיָאוּ (keri בְּיָאוֹ (keri מָרָאָ) Dan. 6. 1, un Mède.

יבר (composé de מים et ביי) Ce qui suffit: לאַ־דְּתְּקַדְּשׁׁי לְּמָדֵּי II Chr. 30. 3, (les prêtres) n'étaient pas sanctifiés suffisamment (en nombre suffisant).

עני (v. מָנֵי).

קרְנִים m. Querelle, seulem. au plur. מִרְנִים (cheth. presque toujours מָרְנִים), v. יָם.

קרין n. pr. 1° Midian, fils d'Abraham, Gen. 25. 2, souche d'un peuple arabe, les Madianites: דָּנָים מָּדִין Is. 9. 3,

comme à la journée de Madian, le jour de la défaite des Madianites (v. Jug. chap. 7 et 8); מִדְינָיר un Madianite, fém. מִדְינָיר.

לתרון (douteux): ישֶׁבֵּר עַל־מְּדִּרן Jug. 5. 40, (vous) qui étes assis sur les siéges de la justice (de קָּדִין); selon d'autres: les nobles assis sur des tapis (plur. de יַבָּי); selon d'autres: vous qui demeurez sur la route de Middin (qui avant la victoire était occupée par l'ennemi).

יף ח. pr. Middin, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 61.

קרינה (לדגר ביים). (Siége du gouvernement et de la justice.) Province, district: מְלִיהִר מְּשִׁרִינוֹת Lament. 1. 1, (Jérusalem) la reine des provinces; בְּלִיבְינוֹת בּיַשְּׁלָּהְ Esth. 1. 22, toutes les provinces du roi; בְּלִיבְים וְחַשְּׁלָּהְ Eccl. 2. 8, les richesses des rois et des pays; בְּלֵיבִים בְּשִּׁרִינְת Esdr. 2. 1, les habitants des provinces (les Israélites qui, pendant la captivité, avaient demeuré dans les provinces de Babylone).

קרינָה et אָרִינָה chald. f. Province, pays : בְּקרינֵה Dan. 3. 1, dans la province de Babylone; לִּידוּרָה בָּלּר. 5. 8, dans le pays de Judée; plur. בְּיִרינָה Esdr. 4. 15, et מְּיִרינָה Dan. 3. 2, 3, les provinces.

מְרְמֵן n. pr. Madmen, ville dans le pays de Moab, Jér. 48. 2.

קרבינה f. (rac. קּבֵּק). Fumier: בְּּרְבּנְהְ גַרְ בַּנְהְ בּּרִבְּנְהְ Is. 25. 10, comme la paille est foulée sur le fumier (v. לְּבֶּרְ), ou dans la boue.

מְרְמֵנְה n. pr. d'une ville, Madmenah, Is. 10. 31; peut-être la même que

תְּבְּנָּהְ n. pr. Madmannah, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 31.

ነርካ n. pr. Medan, fils d'Abraham et de Keturah, Gen. 25. 2.

קרנים pl. 1° Les querelles (v. קרנים).
— 2° Les Madianites, Gen. 37. 36;
(ביינים) 37. 28) עיינים.

מדַע Connaissance (v. מוֹרָע).

קרות (rac. בְּקְרוֹת f. pl. (rac. בְּקרוֹת). Piqures, blessures : בְּקרוֹת הָרֶב Prov. 12. 18, comme des piqures, blessures, que fait l'épée.

לְרֶר chald. Demeure (v. קרוֹר).

Escalier, degré: תְּמָרָנּ, v. הָבָּרָ Cant. 2. 44, (la colombe qui se cache) dans la solitude d'un sentier ou d'un escalier (dans le rocher); selon d'autres: dans les trous, les enfoncements, du rempart; בְּמָלְנֹי וְשַׁנְיבְנִיתְּי Ez. 38. 20, les tours tomberont, ou: les remparts (qu'on élève par degrés, ou au moyen d'escaliers, d'échafaudages).

קיר, (rac. קּירָהְ). Endroit qu'on foule : פֿרְרָהְ מַחְרָנֶל Deut. 2. 5, (l'endroit) que foule la plante d'un pied (un pied de terre).

מְרְרָשׁ m. (rac. מַּרְרָשׁ). Interprétation, explication, étude, commentaire: מַּרְרַשׁ Il Chr. 24. 27, le livre qui explique en détail l'histoire des rois; מְרָרָשׁ חַנְּבָרִא עִדּרֹּן 13. 22, dans le livre historique du prophète Iddo; אֹלְיִלְּיִם הַעְּבִּיא עִדּרֹן 15. Aboth, l'étude de la loi n'est pas le plus essentiel (mais la pratique); מַּבְּיִרְיָשׁ אוֹנִים la maison d'étude, l'école; un grand nombre de livres, commentaires sur la Bible ou autres, ont pour titre שִׁרִים.

אָרֶרְאָ n. pr. Haman, fils de Medatha, ou le ה n'est pas art., et le nom Hammedatha, Esth. 3. 1.

מה, מָה, מָה מָה, מָה avec une

pause, et devant & et a, rarement devant ה et אָה מָה devant les lettres non gutturales, souvent suivi de dagesch, quelquefois devant n, no devant n, n, x, rarement devant les autres lettres, et avec des préfixes comme בַּמַרוֹ, לַמָּרוֹ, g et g dans des mots composés, comme פונם, מַהּוּע , פּוּנם, פּוּנם, פוּנכ.) 1º Pronom interrogatif, des choses : quoi? que? (comme מיז qui? des personnes): מיז פָּטִירָת Gen. 4. 10, qu'as-tu fait ? בָּחַרּאָדַבֵּר Is. 38. 15, que dirai-je? אַ החריַנְעָטָה לוּ Exod. 2. 4, (pour savoir) ce qui lui arriverait. Remplaçant le substantif: יַחְכְמָח־מָח לַחֲם Jér. 8. 9, et la sagesse de quelle chose (quelle sagesse) ont-ils? selon d'autres : et leur sagesse qu'estelle pour eux, à quoi peut-elle leur être utile זְיַבְישׁ בָּבוּוֹ Exod. 16.7, et nous, (que) qui sommes-nous? Avant le subst.: מַד־בַּצַע Ps. 30. 10, quelle utilité? וּמַח־ וְּמַה Is. 40. 18, et quelle image? Devant un plur.: מָח הַשָּׁלָרים הַאָּלֵח I Rois 9. 13, quelles sont ces villes, sont-ce là les villes (que tu m'as données)? — קר-לַּהְ Jug. 1. 14, qu'as-tu, que désires-tu? מַת־לָּהְ חַיָּם כִּי חַטִּים Ps. 114. 5, qu'as-tu, ô mer! pour fuir? qu'est-ce qui t'oblige à fuir? מַרו־לָּר וַלָּה Jug. 11. 12, quelle affaire, quelle dispute, y a-t-Il Rois מַתר־לָּהָד וּלְשֵׁלוֹם ? Il Rois 9. 18, qu'y a-t-il de commun entre toi et la paix? מַח־לַהֶּבֶן אָח־תַבָּר Jér. 23. 28, quelle ressemblance, comparaison, y a-t-il entre la paille et le blé (entre le faux et le vrai)?

2° Adv. inter., exprimant l'étonnement, l'admiration: ראָת בּישְׁתָּה אָרָינְרָא פּפּר. 28. 16, que ce lieu est terrible! בְּבָּירָ אַרָּירָ אַרָירָ אַרָירָ Ps. 104. 24, que tes œuvres sont grandes, o Éternel! — ou le mépris, le dédain: סער פּרָירִי פּרָירָ בָּיר אָרִירָ בָּירִ בְּירִ אָרִירָ בָּירִ בְּירִ בְירִ בְּירִ בְּירִ בְּירִ בְּירִ בְּירִ בְּירִ בְּירִ בְּירִ בְּיִרְ בְּירִ בְּירִ בְּירִ בְּירִ בְּיִר בְּירִ בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִבְּירִ בְּיִר בְּיִר בְּירִ בְּיִר בְּיִר בְּירִ בְּירִ בְּיִר בְּירִ בְּיִר בְּירִ בְּיִר בְּירִ בְּיִר בְּירִ בְּירִ בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִרְ בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיִיי בְייִיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי ב

quoi cries-tu vers moi? מָּתְּיִתְּיִּתְּיִּרְיִּ Ps. 42. 12, pourquoi, o mon ame, es-tu ahattue, triste?

3º Pron. indéfini, quelque chose, quoi qu'il soit: יחליי וויף אין Prov. 9. 13, et qui ne sait rien; ובַל־רָרְעָּדוֹי וּיִר יִּחְי יִרְיִּי בְּיִר יִּרְעָּדִי וּיִר יָּחְי וּבַל־רָרְעָּדִי וְיִר יַּחְי וּבַל־רָרְעָּדִי וּיִר יִּחְי וּבַלּר יִּרְעָּדִי וּיִר יִּחְי וּבְּלִי בְּיִר יִּרְעָּדִי וּיִר יִּבְיר יִּבְּלִי בְּיִר וְיִבְּלִי בְּיִר וְיִבְּלִי בְּיִר וְיִבְּלִי מָּח Job 13. 13, qu'il m'arrive n'importe quoi; selon d'autres: peut-être ma douleur passera-t-elle un peu, serai-je un peu soulagé (par mes paroles, mes plaintes).

Avec des *prépos*. 1º מַּבָּה, הַבֶּב, selon les diverses significations du ב : רשה בשׁמַב Exod. 22. 26, sur quoi coucherat-il? בְּמֵרו אַרֵע Gen. 15. 8, par quelle chose saurai-je? אַזָּה נַחָלָיב ווּב Is. 2. 22, à combien, à quelle valeur, (l'homme) est-il estimé? c.-à-d. il n'a aucune valeur; בּנֶהו נֵיטָות הַי כָּכָּח II Chr. 7. 21, par quelle raison, pourquoi, Dieu a-t-il fait ainsi (à cette terre)? וּבַּמֵּרו נוּבֵל לוֹ Jug. 16. 5, et par quel moyen nous pourrions le vaincre. — 2º מַנַּמָּח et מַנָּמָח Combien : בַּשָּׁח-רָחְבָּה וְכַשָּׁח אָרְכָּה Zach. 2. 6, combien (quelle) est sa largeur et quelle est sa longueur? בַּנַר וְשֵנֵר חָבֵּר Gen. 47. 8, combien sont les années de ta vie (quel age as-tu) ? צַר־קַּנְבֶּר מְּעָבִים I Rois בי כשה ? 22. 16, combien de fois encore? קראָת Ps. 35. 17, Eternel, jusqu'a quand le verras (souffriras)-tu? דַרו קַבָּרה שָׁיִרֶם Zach. 7. 3, déjà plusieurs années; יַפְּרַוּדוּ בְּפִּיְבְּר Ps. 78. 40, combien de fois lui ont-ils désobéi dans le désert? פַּמָּח נֵר־רְשָׁינִים יִדְעָה Job 21. 17, combien de temps ça dure-t-il? c.-à-d. en peu de temps, bientôt, la lumière des impies s'éteint. — 3º לְמָּח, et לַנָּת יַדָרָת לַּךָּר ?pourquoi לַמֶּת יִדָּרָת לַּ Gen. 4. 6, pourquoi es-tu en colère? לְּמֵּח זָּח שׁלֵחְמֵּנִי Exod. 5. 22, pourquoi donc m'as-tu envoyé ? לַּמָּדוֹ זָּה אֲלֹכָי Gen. 25. 22, pourquoi donc (suis)-je (au monde)? ou: pourquoi ai-je (désiré devenir mère) ? לַּמָּה יָקצֹף הַאֵּלֹהִים Eccl. 5.5, pourquoi (veux-tu) que Dieu soit irrité, ou : de peur que Dieu ne soit irrité ? אַלְּמָח הַשְּׁמָּח הַשְּׁלָּאַכָּח Néh. 6. 3, de peur que l'ouvrage ne soit négligé, ou : pourquoi sera-t-il négligé? שַּׁלַמָּה צָּחָרֶה Cant. 1. 7, car pourquoi serai-je? ou: de peur que je ne sois (comme, etc.); אַטָּר לַּמָּח יִרְאַת Dan. 1. 10, car s'il voit, de peur qu'il ne voie; לְּמַבָּרָאשׁוֹנָה I Chr. 15. 13, (de בָּרָאשׁוֹנָת parce que d'abord, la première fois (vous n'y étiez pas); Kimchi l'explique comme lors de la première fois. — ער־מָח רֵי הַאַנָּף : Jusqu'à quand בַּר־מַח 4º Ps. 79. 5, jusqu'à quand, ô Eternel! seras-tu en colère? פַּר־כָּח אַשּוּר הִשְׁנֶּדְר, Nomb. 24. 22, jusqu'à quand, ou jusqu'où, l'Assyrien t'emmenera-t-il en captivité? selon d'autres: car bientôt l'Assyrien, etc. — סי אין Sur quoi : על־מָח אַרָנִיחָ חָטְבָּעוּ Job 38. 6, (savezvous) sur quoi ses bases ont été affermies? — Pourquoi? בַּל־מַּח הַּמָּרַהָ אֵאַר־ אַחֹקָד Nomb. 22. 32, pourquoi as-tu לַרַעַת מַח־נַת וְעַל־מַח־נַת ใ battu ton anesse Esth. 4. 5, pour apprendre ce que c'était, et pourquoi cela, pourquoi il faisait cela.

Is. 3. 18, pour קבים pourquoi (opprimez)-vous, etc.? ou: quel droit, quelle raison, avez-vous (d'opprimer)? האָים Exod. 4. 2, pour היי היים qu'est cela? האָיטְהָים Mal. 1. 13, selon quelques-uns, pour האָיטָה היים quelle peine (v. האָיטָהים)? vois aussi שַּיִּשׁים pourquoi? בּיים Ez. 8. 6, (keri בּיים היים) ce qu'ils (font).

רקב ניתו chald. Mėme significat.: דְּבָע בְּחָבּיבָּא Dan. 2. 22, il connatt ce qui est dans les ténèbres; בְּחַבּיבָּא 4. 32, que fais-tu? בְּחַבִּיבָּא בַּבְּרִבְּיךְ בַּבְּירָ בְּבָּירְ בַּבְּיבְיבִירְ בַּבְּירִ בְּבִירְ בַּבְּירִ בְּבִירְ בַּבְּירִ בְּבְירִ בְּבִירְ בַּבְּירִ בְּבִירְ בַבְּירִ בְּבִירְ בַּבְּירִ בְּבִירְ בַּבְּירִ בְּבִירְ בַּבְּירִ בְּבִירְ בַּבְירִ בְּבִירְ בַּבְּירִ בְּבִירְ בַּבְּירִ בְּבִירְ בַּבְּירִ בְּבִירְ בַּבְּירִ בְּבִירְ בַּבְּירִ בְּבָּיִי בְּבָּיִי בְּבָּיִי בְּבָּיִר בְּבִירְ בַּבְּירִ בְּבִירְ בַּבְּירִ בְּבִירְ בַּבְּירִ בְּבִירְ בַּבְּירִ בְּבִירְ בַּבְּירִ בְּבִירְ בַּבְּירִ בְּבָירְ בַּבְּירִ בְּבָּיִרְ בַּבְּירִ בְּבָירְ בַּבְירִ בְּבִירְ בַּבְּירִ בְּבִירְ בַּבְּירִ בְּבָירְ בַּבְּירִ בְּבָּיִרְ בַּבְּירִ בְּבִירְ בַּבְּיִר בְּבִירְ בַּבְּיִר בְּבִירְ בַּבְּיִר בְּבָּיִר בְּבִירְ בַּבְּיִי בְּבָּיִר בְּבִירְ בַּבְּיִר בְּבָּיִר בְּבִירְ בַּבְּיִר בְּבְירִ בְּבְירִ בְּבְירִ בְּבְירִ בְּבְירִ בְּבְירִ בְּבְירִ בְּבְירִ בְּיִרְ בְּבִירְ בְּבְירִי בְּבְירִי בְּבָּיִי בְּבְּבִייִר בְּבִייִר בְּבִייִר בְּבִייִי בּבּיי בּבְּייִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּייִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְייִי בְּבְּיִי בְּבְיּיִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּבְייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייי בְּיִייי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְייִיי בְּייי בְּייִייי בְּיִיי בְּייִי בְּייִיי בְּייי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייבְייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְיייי בְּייייי בְּייי בְיבְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְי

Hésiter, tarder: יְּחְמֵּחְשָׁה וּנְיְחְיֵּחְשׁׁה Hésiter, tarder: יַּחְמַחְשׁׁה וּמְחַיִּחְיּ Gen. 19. 16, comme il hésitait, tardait, ils (le) saisirent; אַרְטְּחָא וּרְטְּחָא Is. 29. 9, arrêtez-vous dans vos pensées, réfléchissez, et vous serez surpris; יִּבְּאַרִּא הַּמְּחַיִּחְיִּ Hab. 2. 3, si (ce temps, cet événement) tarde, diffère, attends-le (il arrivera).

קהוְכְּוְ n. pr. Mehuman, l'un des eunuques du roi Assuérus, Esth. 1. 10.

תְּהֵישְׁרָאֵל (Dieu lui fait du bien) n. pr. 1° Mahetabel, père de Delaja, Néh. 6. 10. — 2° Mahetabel, fille de Matred, femme de Hadad, Gen. 36. 39.

בְּהַלִּי adj. (rac. בְּבְּלֵאְרָחוֹ). Prompt, expéditif, habile : איש פָּוִדִּיר בְּבְּלַאִרְחוֹ Prov. 22. 29, un homme expéditif, habile dans son travail : סוֹפֵר פָיִדִיר Ps. 45. 2, un écrivain expéditif; בְּיָדִיר Is. 16. 5, (un juge) prompt à rendre justice.

לְהַלּ Meler. Part. pass.: סָּבְאַּןּהְ מָּדוּרּל Is. 1. 22, (ta boisson) ton vin est melé d'eau (v. מיהל couper).

יילְבֶּל m. (rac. מָרַיּלָהְ Voyage , chemin : מָרָלְבָּל Néh. 2. 6,

combien durera ton voyage, ou: quand aura lieu ton voyage; מַחַלַּהְ שְׁלְּשָׁח יְמִים Jon. 3. 3, (Ninive avait) trois jours de chemin; וְנַחִמִּי לְּהְ מַחְלְכִים Zach. 3. 7, je te donnerai des pas, c.-a-d. je te ferai marcher (entre les anges); selon d'autres: je te donnerai des guides (parmi les anges), v. קַּבָּה Hiph.

לְמִי מַחְלֵלוּ m. (rac. לְחֵי מַחְלֵלוּ Prov. 27. 21, et l'homme (doit éprouver, examiner attentivement) la bouche qui fait sa louange, qui le loue, ou: l'homme (est éprouvé) par la bouche qui le loue.

לְיֵלֵי (gloire de Dieu) n. pr. 1° Mahalalel, fils de Kenan, Gen. 5. 11. — 2° Néh. 11. 4.

קבּלְמוֹת f. pl. (rac. הַלָּם). Des coups: וְהַלְּמוֹת לְגֵּי הְּסִילִּים Prov. 19. 29, et des coups (attendent) le dos des insensés.

רות (מבר חבר). Fosses: מְתַּמְרוֹת Ps. 140. 11, (qu'il les précipite) dans des fosses, d'où ils ne puissent se relever.

לַ מְהַפֶּלֶה f. (rac. מְהַפֶּרָה). Renversement, destruction: סרֹם Deut. 29. 22, comme la destruction de Sodome; aussi בְּמַרְשָּׁבֶּר אָלִיִּדִים אָּד-סְרֹם Iṣ. 13. 19, comme la destruction de Sodome faite par Dieu; מְמַרְשָּׁבֵּר זְיִרִים בּּאַר 1.7, comme une destruction, une ruine, faite par des étrangers, des ennemis.

I קְּתַּר Kal inusité: אַדֵּר Ps. 16. 4, douteux: (ceux qui) courent après un dieu étranger, une idole; ou plutôt, de II פָּתַר, qui sacrifient aux idoles.

Pi. Se hâter, accélérer: רְפָּתֵר רְּחִישָּׁהוּ Is. 5, 19, qu'il se hâte, qu'il accomplisse bientôt son œuvre; רְיַבָּתָר מַרְתָּבָּר Gen. 18. 6, Abraham entra promptement (dans sa tente) ; מַדַוֹרִי שָׁלשׁ קאים קבים 18. 6, apporte vite trois mesures de farine ; מַחַרָח מִיכָּיִחוּ I Rois 22. 9, qu'on fasse venir promptement Michée; avec un autre verbe : מַחֵר הִמַּלֵם ריים Gen. 19. 23, hate-toi, sauve-toi en ce lieu-là (sauve-toi vite); אַר -חים מְחַרָּהְ לְמְצֹא 27. 20, comment en as tu trouvé si tôt? L'inf. nng devient souvent adv.: מרו מְּחֵר Jug. 2. 17, ils abandonnèrent bientôt (la voie); מַדֶּר יִקַדְּמוּנּי רַחַמֵּיך Ps. 79. 8, que tes miséricordes nous préviennent promptement; אַפֶּקוּר ולְרַמֵּר צַחוֹת Is. 32. 4, (la langue des bègues) parlera promptement et distinctement, ou : sera prête à , capable de, parler distinctement.

Niph. Etre précipité, agir étourdiment, témérairement: וַעַצַר נְפְהָלִים ומחקה Job S. 13, et le dessein des hommes rusés, des intrigants, est renverse; וּלְבֵב וְמְדֶּרִים Is. 32. 4, et le cœur des insenses ; תַּנִיר הַשַּר וְחַנְּמְחַר Hab. 1.6, ce peuple cruel et impétueux ; לְנִמְּדֵוֹרֶי־ Is. 35. 4, à ceux qui ont le cœur timide, abattu, qui se découragent. וו מְהַר S'attacher, gagner, une femme par des présents : מַדוֹר יָמְדֶרֶנָת על לָאִשָּׁת Exod. 22. 15, il lui donnera une dot, pour qu'elle soit sa femme (il la dotera, ou il lui assignera un douaire, et l'épousera); אַחֵר מָּחָרוּ Ps. 16. 4, qui s'attachent aux idoles, croient gagner leur faveur par des offrandes (v. I מָדֵהר Kal).

קרוב adj. Prompt, se hâtant : קרוב Zoph. 1. 14, (ce jour est) proche et prompt à venir, s'avance vite; מַנֵּה adv., vite, promptement (v. I קּהַה Pi.).

servir de dot à une jeune fille. (Selon Jarchi, le séducteur doit donner au père de la jeune fille la même somme que s'il avait usé de violence envers elle, à savoir: 50 sicles; v. Deut. 22. 28, 29.)

לוניתם: Ps. 147. 15, sa parole, son ordre, court avec une extreme vitesse; presque toujours adv.: למביר וינָתם Eccl. 4. 12, (le triple cordon) ne se rompra pas si vite, si tôt; מְחַיָּה Nomb. 17. 11, et portele vite (au peuple); מְחַיָּה I Sam. 20. 38, vite, hâte-toi.

תְּחֲבֵי n. pr. Maharaï de Netophat, un des chefs de l'armée de David, II Sam. 23. 28.

קוֹתְלוֹת f. pl. (rac. בוֹתְלוֹת). Illusions, tromperies; אוֹתְ Is. 30. 13, ayez des visions trompeuses, prophétisez des impostures.

וֹט Ne se trouve qu'avec les prépositions בְּ, בְּ, בְּ, יֹבְי מְמֹה Ps. 14.

2, dans l'obscurité, en embuscade; בְּמִי רֹאָשִׁי Is. 43. 2, dans le feu; בְּמִי בִּיִבְּי וֹבְּעִי Is. 43. 2, dans le feu; בְּמִי בִּיִבְי Is. 45. 4, par, ou avec, ma tête; בְּמִי בִּי 16. 5, par ma bouche; יוֹבְי comme (v.בִי בְּינִי בִּילָי ; וֹבְינִי בִּילָי ; Job. 27. 14, (c'est) pour l'épée; בְמִי בִּילָב 38. 40, en embuscade; בְּמִי בִּיבְי בִּילָב 40. 4, sur ma bouche.

אָנים n. pr. 1° (du père) Moab, fils de Lot, père des Moabites, Gen. 19. 30 à 38. — 2° Le pays de Moab et les Moabites, Jér. chap. 48; בַּעְרָבׁת מוֹאָב Deut. 34. 1, de la plaine de Moab; בּינְאַבִּית שׁׁׁׁ n. מוֹאָבִית שׁׁׁׁ un Moabite, fém. מוֹאָבִים et מוֹאָבִים un Moabite, fém. מוֹאָבים et מוֹאָבים et מוֹאָבים.

מיל pour מיל ou מיל. Ex. unique: מיל אול Neh. 12. 38, (le second chœur) qui marchait en face, à l'opposite (du premier).

שוג 1° Couler, se fondre; au fig.

trembler, périr de peur, de frayeur: אָרָעָדְ נְאָבֶּינְ Amos 9. 5, (Dieu) touche, frappe, la terre, et elle se fond, tremble; בּלְבִּינְ לְּמִינְ לְמִינְ בַּבְּר בַּנִינְ בַּלְּבִינִ בַּנִ בַּלְ בַּבְּר מִּגר בַּב 1. 20, (pléonasme pour בְּיִבְּינִינְיִם בְּּר בַּעִר בַּער בַער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער ב

Niph.: רְדִּמֵּה נְּטִּהֹנְ נְטֵּהֹג I Sam. 44. 16, et vois, la foule se dissipa, se débanda; au fig.: נְטֵּבֵּר כְּלָבֵּן Exod. 15. 15, tous les habitants de Chanaan se fondent, périssent de peur; אַרָּבּיל נְסֵיֹג Nah. 2. 7, le temple tremble, s'écroule.

Pil.: מְרְבִיבִים הְּסוֹנְגָּנָהְ Ps. 65. 41, tu amolliras (la terre) par les pluies; muir Job 30. 22, tu as fait fondre, tu m'as enlevé, la sagesse; ou : la sagesse m'a dissout, brisé; selon d'autres: tu as détruit mon salut, ma consolation.

Hithp.: אואר בינולים וואס Nah. 1. 5, les collines se fondent; נַפְשָׁם בְּרָשָׁח חָחְמּוֹנְנִי Ps. 107. 26, leur âme s'est fondue à la vue de tant de maux, ils se sont découragés de peur, d'angoisse.

פוֹרָע et אַרְיָם m. (rac. רָדֵע.). Connaissance; concret, une connaissance, un ami: מֹלְעָלֵ לְבִּינְח חִקרָא Prov. 7. 4, et appelle la prudence, l'intelligence, amie; אַלְּעָבֶּי מוֹרַע לְאִישָׁיה Ruth 2. 1, Noemi avait un allié, parent de son mari.

מוֹדַעָת f. Même signif.: הַלֹּא בֹּנִי Ruth 3. 2, Booz n'est-il pas notre parent?

מים (fut. יְבִּינִים) Chanceler, trembler, être ébranlé: קָבְיוֹר ףs. 94. 18, mon pied chancelle; קְבָיוֹר הְמִּינְיִם וּs. 54. 10, et les collines trembleront; בְּיבִי וּצִין Ps. 46. 7, les royaumes ont été ébranlés; בּיבִירו שָׁלוֹבִי לֹאַ תְבִינִּם Is. 54. 10, et mon alliance de paix (avec toi) ne sera pas ébranlée; בְּיִרִי בְיָשׁׁג Prov. 25. 26, un juste qui chancelle, qui tombe devant le méchant, qui lui

cède; רְדוֹ שִּבְּּוֹ Lév. 25. 35, et (si) sa main chancelle auprès de toi, c.-à-d. si sa fortune chancelle, s'il est près de sa ruine.

Niph. Meme signif. que Kal: בּלְייִם אָרָיִי Ps. 17. 5, afin que mes pas ne soient pas chancelants; בּלִיבְּיִם בְּלִיבְּיִם Ps. 10. 6, je ne serai pas ébranlé; בְּיִבִּים בְּלִיבְּיִם בַּלִיבִּים בַּלִיבְּים בַּלִיבִּים בַּבְּיבִּים בַּלִיבְּים בַּלִיבְּם בַּלִיבְּם בַּלִיבְּם בַּלִיבְּם בַּלִיבְּם בַּלִיבְּם בַּלִיבְּם בַּלִים בַּלִים בַּלִיבְּם בַּלִיבְּם בַּלִיבְּם בַּלִיבְּם בַּלִים בַּלִיבְּם בַּלִיבְּם בַּלִיבְּם בַּלִיבְּם בַּלִיבְּם בַּלִיבְּם בַּלִים בּבּים בּיבּים בּיבּים בּבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּּבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּייבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים

Hiph. Faire tomber: אַרָּרְ אָרָן Ps. 55. 4, car ils font tomber sur moi des iniquités, ils m'imputent de faux crimes; ימוטה פַלַרְדָם הְּחַלֵּים (keri יִמוֹטה (keri אַרָּרָה)) Ps. 140. 10, que des charbons tombent sur eux, ou qu'on fasse tomber, etc.

Hithph.: מיט התמיטטח אָרָץ Is. 24.19, la terre est ébranlée, tremble.

מוט m. 1° Chancellement, chute: ילא־נַרַן לַפּוֹט רַגְלַט Ps. 66. 9, et il n'abandonna pas notre pied au chancellement (il n'a pas permis que nos pieds aient chancelé); לארינתו לעולם מוט לאורים 55. 23, il ne laissera pas le juste dans une agitation, dans un ébranlement éternel (il ne le laisse pas tomber pour toujours). — 2º Perche ou brancard pour porter une charge (nommé ainsi du mouvement chancelant) ; נישָאָדוּ בַמּוֹם Nomb. 13. 23, ils le porterent sur une perche, ou un brancard; וַנַּתִנּי צַּלִּדַקַמּוֹם 4. 10, ils le mettront sur un brancard. — 3° Joug (v. מוֹטָת בּעֶלָיִךְ מִעְּלַיִרְ מִעְּלַיִרְ מִיּטָת אַשְׁבֹּר מַטַּר Nah. 1. 13, je briserai son joug, le joug que l'ennemi avait posé sur ton cou.

(ע. (סְבַּהְ (v. מְבַּהְ Descendre, faiblir; spécialement être ou devenir pauvre : בְּיִבְּיהָהְ אָוִירְהְ Lév. 25. 25, si ton frère devient pauvre; אָבִירְהָּן זְיִבְּיהָרָן 27. 8, s'il est trop pauvre pour payer le

prix de cette estimation.

לְיֵם (v. צְּיִם פּר). Couper, spécial. couper le prépuce, circoncire: אָם מָּטְּ אַרְיִם וּשְׁים אַיִּם וּשְׁים וּשְׁים וּשִׁים וּשְׁים וּשְׁים וּשְׁים וּשְׁים וּשְׁים וּשְׁים וּשְׁים וּשִׁים וּשְׁים וּשְׁים וּשְׁים וּשְׁים וּשְׁים וּשְׁים וּשְׁים וּשִׁים וּשְׁים וּשְׁים וּשְׁים וּשְׁים וּשְׁים וּשְׁים וּשְׁים וּשִׁים וּשְׁים וּשְׁים וּשְׁים וּשִׁים וּשְׁים וּשִׁים וּשְׁים וּשִׁים וּשְׁים וּשִׁים וּשִׁים וּשִׁים וּשִׁים וּשִׁים וּשִּים וּשִׁים וּשִּים וּשִּים וּשִּים וּשִּים וּשִּים וּשִׁים וּשִּים וּשִׁים וּשִּים וּשִּישִּים וּשִּים וּשִּים וּשִּים וּשִּים וּשִּים וּשִּים וּשִּים וּשִּים וּשִּים וּשִּים

Niph. (inf. et impér. אושה, fut. לישול. אושה, fut. לישול. בישות לווא לישות לישות לווא לישות לישות לווא לישות לישות

Pi. Couper: לֶּבֶּיֶב יְסוֹלֵל וְיָבֵשׁ Ps. 90. 6, le soir (on) le coupe; ou, passif: il

est coupé et il sèche.

Hiph. Abattre: פֵּר אֲמִרלָם Ps.118.10, 11, je les abattrai, je les exterminerai.

Hithph: יְרִהֹךְ וְאָשֶׁוּ מְמֵנוֹ יְרִתְּלֶלְנּי Ps. 58. 8, des qu'il lance ses flèches, ils seront comme coupés, ils s'affaibliront, ils seront brisés. (Voir pour les autres

(.מָלַל formes , מָלַל .)

30, (il se tourna) vers un autre; souvent אַל־מוּל פָּנִי דְוּאֹדֵוּל : אַל־מוּל פָּנֵי Exod. 26. 9, vers le devant du tabernacle; ון אַל־מוּל פְּנֵי חַמְּלְחַמַח II Sam. 11. 15, à la tête, en avant du combat, au premier rang; מְשִרּל מַנִיד vers, du côté: מְשִרּל מָנִיד Exod. 28. 27, vers le (par) devant; ו משיל נגב I Rois 7. 39, vers le (du côté du) midi; ירואא ישַׁב מִמְּלִּר Nomb. 22. 5, et (ce peuple) demeure, ou est campé, près de ou vis-à-vis de moi ; בְּשַּלְאַדו Mich. 2. 8, (vous arrachez aux passants le manteau) en même temps que la tunique; selon d'autres: (vous attaquez le pauvre) à cause de son habit (vous lui enviez même son habit, et vous le lui arrachez).

קרָה f. (naissance), n. pr. Moladah, ville de la tribu de Juda, cédée plus tard à la tribu de Siméon, Jos. 15. 26 et 19. 2.

מוֹלֶנָת f. (rac. מוֹלֶנָת). 1° Naissance, origine: וָאָּז־מוֹלֵיְרָם Esth. 2. 10, (Esther ne disait pas) son origine; וּמַלְרֹתֵיךָה מַאָרֶץ חַקּיַעִּוִי Ez. 16.3, ta naissance, ta race, (vient) de la terre de Chanaan; מאַרץ מולַרְהוּ Gen. 11. 28, dans le pays de sa naissance (où il était né); aussi seul, patrie : יָאַל־מּוֹלַדְחָר מְלַה Gen. 24. 4, tu iras (dans mon pays) et dans ma patrie. - 2º Concret, ceux qui naissent, les enfants : ישוֹלַרְהָּה אֲשֶׁר־חוֹלַרְהָּ אֲחַרַיתָם 48. 6, mais les enfants que tu engendreras (ou que tu as engendrés) après eux; מוֹלֵבֶית בָּוָת Lév. 18.9, (une femme) née dans la maison, c.-à-d. qui est fille de ton père et d'une autre femme que ta mère; selon d'autres : enfant légitime; l'opposé : מוֹלֶרֶת דוּיץ (même verset), née hors de la maison, fille de ta mère, mais pas de ton père, ou enfant illégitime. — 3° Famille, race: וָרָאִיתִי בָּאַבְדַן מּוֹלֵיְהִיי Esth. 8. 6, (comment) pourrais-je voir la destruction de ma race (de mon peuple)?

מוֹלִיד (le producteur) n. pr. m. I Chr. 2. 29.

מולח f. pl. (rac. מול Circoncision: מולח f. pl. (rac. מול ביים למולח). Circoncision: ביים למולח ביים למולח

345

de sang, à cause de la circoncision (v. à r.n.).

בסום היותית (קבר בין מינים בל. 41. 7, le circuit de la maison (une galerie, ou une suite de chambres, qui tournait autour du temple); mais קינים 41. 24, part. du Hoph., deux battants de porte qui tournaient, ou qui se fermaient l'un sur l'autre.

תוֹסְוֹט m. (rac. יסָר), sculement au pl. mipis, const. מֹסְרְיֹה et יַסְרָּה Fondement, fondation: מֹסְרָּהְ לְּמִיּסְרָּה Jér. 81. 26, ni une pierre pour le fondement; 26, ni une pierre pour le fondement; prov. 8. 29, lorsqu'il posa les fondements de la terre; מֹסְרֵי אָרָעְ II Sam. 22. 8, les fondements du ciel sont ébranlés; מֹסְרֵי דֹּיִר יְּקִימָּטְ מֹסְרֵי וֹן Is. 58. 12, tu relèveras les fondements (les ruines) des siècles passés; יְדִי הְּאָרֶעְ Is. 40. 21, n'avez-vous pas fait attention aux fondements de la terre, ou n'avez-vous pas compris sa fondation, la manière dont elle a été fondée?

קרת מקרת מקרת מקרת בקרת מקרת בקרת מקרת Is. 28. 16, une pierre angulaire magnifique, un fondement ferme, so lide (le premier subst., le deuxième part. pass. du Hoph. de מיסדות באלינה Il Chr. 8. 16, les fondements du temple; מיסדות האלינה באלינה באלינה, les fondements, la base, des chambres aux côtés du temple.

קרָם f. Décret, chose décrétée :

תיקים וויים Is.30.32, la verge du décret; ou part. du Hoph.: la verge qui est décrétée pour frapper (v. יַּבָי Pi.).

קלְם m. (rac. קֹבֶּהְ). Allée couverte: רְּשָׁבְּהְ תַּיְשִׁהְיִהְ (cheth. מיפַהְ וֹשְׁבָּהְ תַּשְׁבָּהְ תַּשְׁבָּהְ תַּשְׁבָּהְ וֹשְׁבָּהְ תַּשְׁבָּהְ תַּשְׁבָּהְ תַּשְׁבָּהְ תַּשְׁבָּהְ וֹשְׁבָּבְּהְ (cheth. מיפַהְ II Rois 16. 18, et l'allée couverte (où on s'arrétait) le jour du sabbath.

" אָכָּיְח (part. Hoph. de אָכָּיְ), ajouté pour אָבְּין מּיִּבְּן מּיִּבּן מּיִבּן מִיבּן pour אַבְּין בּיִבְּן מִיבּּן sacrifice supplémentaire, plur. היִּבְּיִם מּיִבּן On appelle également אָבְיּם, ou אְבִילִּם מִיּבְּים prière additionnelle, la prière qui en tient lieu, et qu'on récite les samedis, les jours de fête et chaque premier jour du mois.

מוֹמֶר m. (rac. יָסֵר ou יָסֵר, pl. מּזֹמְרִים et יִּסֶר (cip, chaine: יְסֵר בּיִּסְרּ בְּּמִיםְרָיִר Ps. 416. 16, tu as délié, rompu, mes liens; נְמִּלְמִי מוֹסְרוֹתִיךְ Jér. 2. 20, j'ai brisé tes chaines.

מוֹמֵר n. pr. d'un endroit, station dans le désert, Deut. 10. 6; מֹמֵרוֹת Nomb. 33. 30.

רַסְר m. (rac. יְסֵר). 1° Chatiment, correction : דיָם מוּסָר Prov. 22. 15, la verge de la discipline ; אַל־הַמְנַע מְנַעַר מּוּסֵר 23. 13, n'épargne point la correction à l'enfant; מַלְכִים מְּלֵּכִים Job 12.18, il ouvre, il délie, la chaîne des rois, il brise leur tyrannie (עוֹמֶר מוֹמָר.); וּמוֹמֶר נַשְׁדֶּר 5. 17, et le châtiment que le Tout-Puissant inflige. — 2º Remontrance. avertissement, instruction, morale: שָׁמֵע בִּנִי מוּסֵר אֲבְרְהָ Prov. 1.8, écoute, mon fils, les instructions de ton père; מוּסָר לא לַקַחוּ Jér. 2. 30, ils n'ont point accepté l'avertissement (les châtiments ne les ont pas corrigés); מוֹרָם — לַגוֹיִם Ez. 5. 15, (tu seras) un avertissement, un exemple... pour les peuples. -3° Connaissance, doctrine: הַלְבָּה וּמַּרָם וברנה Prov. 23. 23, la sagesse, et la doctrine, et l'intelligence.

מוֹעֵר m. (rac. לְיָפֵר). 1°Un temps fixé, déterminé: תְּפֵּר יְבֶּרוֹ II Sam. 20. 5, le temps, le terme, qu'il lui avait marqué; יְבֵּר בִּיר פוֹעֵר 24. 15, jusqu'au temps fixé, arrêté; בְּרִי בַּיר פּר פַר פּר. 17. 21, dans ce même temps (à la même

epoque); יִדְעָּח מוֹעֲדֵית Jer. 8.7, (la cigogne) connaît ses temps, le temps de son passage. — Spécial. jour de fête: וַיְדַבֵּר משָׁח אַת־מוֹעֵדֵי יַיִי Lév. 23.44, Moise dit, apprit (aux enfants d'Israel), les fêtes de l'Eternel; חַרְשֵׁיכֶם וּמּוֹצֶרַיכֵם Is. 1. 14, (je hais) vos solennités des premiers jours des mois et vos fêtes; aussi ליום מוער Osée 9.5, au jour de fête; וְתָרוּ לְאֹיוֹת וּלְמוֹעֵדִים Gen. 1. 14, (les astres) serviront de signes pour marquer le temps, les saisons, ou les différents temps, les heures de la journée; Dan.12.7, après un temps et plusieurs temps (années ou époques). – 2º Réunion, assemblée (voy. בער Nomb. 16. 2, des פראר מוער hommes qu'on appelait aux assemblées; וּבֵרת מוֹעֵד לְכָל־חָוּד Job 30.23, et la maison de réunion où vont tous les vivants (la tombe); וָאַשֶּׁב בְּחַר־מוֹעֵד Is. 14. 14, je m'asseyerai sur la montagne de la réunion, de l'alliance (Sion où toute la nation se réunit, ou Babylone où viennent les rois pour faire alliance). — אָדֶל מּוֹצֵר Exod. 27. 21, 40. 22, tente de réunion, le tabernacle, parce que c'était le lieu de réunion de toute la nation, ou parce que Dieu y communiquait avec Moise; aussi seul : מַרָּת לפרוֹ Lament. 2.6, il a ruine le lieu de ses révélations, son tabernacle; שַּׂרָפוּר Ps.74.8, ils ont brûle tous les lieux d'assemblée (où la nation s'assemblait) pour adorer Dieu; וְהַמּוֹצֵר הָירָה לארש ישראל Jug. 20. 38, et Israel était convenu d'un signal (avec ceux qui formaient l'embuscade); ou, sens 1°: avait fixé ce moment à l'embuscade.

מוֹעָד m. (rac. יְצֵּל). Assemblée, troupe: וְאֵרן מּוֹרֶד בְּמוֹעֶדְין Is. 14. 31, et nul ne s'isole, n'est en retard, entre ses troupes (ceux qu'on rassemble), ou nul ne restera à l'écart au temps désigné.

מוּעְרָה f. (rac. יָבֶּד). Reunion, assignation: עָרֵי הַמּוּעָרָה Jos. 20. 9, les villes de reunion, de l'assignation, les villes assignées pour refuge, villes d'asile.

ון נְלַפּוֹעָרוֹת f. pl. Fêtes: וְלַפּוֹעָרוֹת II Chr. 8. 13, et aux jours de fête (v. מיני 1°). מינערת (מיני ער. מיני 1°).

קאום m. (rac. מילא מדקט). Obscurcissement, ténèbres: מָל מִילא מדְּנָט Is. 8. 23, car il n'y eut pas des ténèbres, des malheurs pareils (lors de la première captivité); selon d'autres, de בְּיֵלֵי car il n'y aura point de fatigue, d'affaiblissement (pour celui qui l'opprimera), il ne se relachera pas.

קבע הוגים לבם עלים ליבי לבם אינים לבם בילים ביל

תיק א פוּעָקָה (rac. עיס מע סu פּרָשְ). Ex. unique: איס פּרָשְ Ps. 66. 11, tu as place sur nos reins une entrave qui les resserre, ou: un fardeau (des afflictions qui pèsent comme un fardeau).

מוֹפַּח m. (rac. יָפַח, plur. מוֹפָּח). Prodige, miracle: הַני לַכָּם מּוֹמָת Exod. 7.9, donnez, faites un prodige pour vous, c.-à-d. pour qu'on vous croie; très souvent des miracles de Dieu ensemble avec וַיָּמֵן דֵי אוֹתֹת וּמֹפְתִים : אֹתוֹת Deut. 6. 22, et l'Eternel a fait (des signes), des miracles et des prodiges; רים וּמְשַׁמְיִר־מִרוּ Ps. 105. 5, (souvenezvous) de ses prodiges, des jugements que sa bouche a prononcés; aussi signe, preuve: וְנָתַן בַּיוֹם תַחרא מוֹפֵת I Rois 13. 3, il donna le même jour un signe, une preuve (pour la vérité de sa prophétie); וּבָא הַאוֹת וְהַפּוֹפֶת Deut. 13. 2, et si le signe et le prodige (que le faux prophète aurait prédits comme preuve) arrivent, s'accomplissent; — הַּנַה אֵלֹכִי וַהַיְלַרִים לְאֹחוֹת וּלְמּוֹמְחִים Is. 8. 18, voici,

moi et les enfants (que Dieu m'a donnés) nous serons comme des signes et des preuves miraculeuses des choses qui arriveront; אַנְשִׁי מִישָׁי עַבְּיבּע Zach. 3. 8, des hommes dignes de miracles, en faveur de qui ou par qui les prodiges ont lieu; בְּיבִיבִי לְּבָשׁי Ps. 71. 7, j'étais un avertissement ou un exemple pour beaucoup; בְּיבִיבּים לְּכִים לְּכִים לְּכִים לִּכִים לַכִּים בּצַיב עַבּים צוֹרָיִבְּעָב בַּצַיב . 24. 24, Ezéchiel vous sera un signe pour l'avenir (vous ferez ce qu'il a fait).

אים Presser. Part.: קבי אָמָס וַוּמֵּץ Is. 16. 4, car celui qui les presse, qui leur arrache tout, ou celui qui les opprime, ne sera bientôt plus; selon d'autres, adj. de la racine מָּיִיי ou יִייִיי.

אים פון אים פון אים שוו La menue paille (la balle des graminées): יְרְדִידְּיִלְּמְנֵירְרְּדְּוַן Ps. 35. 5, qu'ils soient comme la menue paille devant (emportée par) le vent; Soph. 2. 2, ce jour où l'homme passera comme la menue paille, ou: ce jour qui passera, etc. Targg. explique par ellipse: l'homme sera comme la menue paille emportée par le vent, et comme la fumée ou la pluie chassée par le jour, le soleil.

אַנְיֹם m. (rac. רָּבָּא, pl. const. מּוֹצָאַי). 1º Action de sortir, sortie : תַּבָּחֹב מְטֵּח אַז־מּוֹצָאֵידֵוֹם Nomb. 33. 2, Moïse écrivit leurs sorties, marches; מָקצַה הַשַּׁמָרָם Ps. 19. 7, à l'extrémité du ciel est sa sortie (le lever du soleil); כְּשָׁחַר יביון מצאו Osée 6. 3, son lever (l'apparition, la révélation de Dieu) est beau comme celui de l'aurore; פָרַכּצא דֶבֶר Dan. 9.25, depuis la prononciation de l'arrêt. -2° L'issue, l'endroit par où l'on sort : רמוֹבָאַיר וּמוֹבָאַיר Ez. 43. 11, les sorties et les entrées du temple; לְמוֹצָאֵר מָרָם Is. 41. 18, (exact. en des lieux d'où les eaux sortent) en des sources d'eau; בָּשׁ בַּבֶּמֶת אַצָּיִש Job 28. 1, l'argent a une source, une mine, d'où on le tire; aussi absol. l'endroit d'où sort le soleil, l'orient: פר לא ממוצא וּמְעַּעֵרָב Ps. 75.7, car (votre secours, ou votre sort ne vient ou ne dépend) ni de l'orient ni de l'occident;

puis, par extension, aussi du soir: wrip בֹקר וַעֵּרֶב חַרְיִרן Ps. 65. 9, tu fais chanter (tes louanges) depuis l'orient jusqu'à l'occident, ou depuis le matin jusqu'au soir; selon d'autres: on chante tes louanges à cause, à l'occasion, des astres qui apparaissent le matin et le soir. — 3° בל-מוצא שְּקְחֵיהַ Nomb. 30. 13, tout ce qui est sorti de ses lèvres, ses paroles, vœux, promesses; אמיצא ים אַשָּׁר לְשׁלֹמה מְנְצְרָיִם I Rois 10. 28, et l'origine des chevaux de Salomon était l'Egypte, ou : il les tira de l'Egypte; selon d'autres : l'exportation des chevaux de l'Egypte appartenait à Salomon, il fallut lui payer un droit pour les exporter.

እኒነር n. pr. 1°I Chr. 8.36. — 2°2.46.

אַלְּאָהְרוּ מִקְּרָים הַּלְּאָהְרוּ מִקְּרָים הַּלְּאָהְרוּ מִקְּרָים הַּלְּאָהְרוּ מִקְּרָים הַ. 1° Origine est des le commencement, remonte au temps le plus reculé (י. בְּיִבְיה בְּיִבְיה בְּיִבְיה בְּיִבְיה בְּיִבְיה בְּיִבְיה בְּיִבְיה בְּיִבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְיבּיה בְיבּיה בְיבּיה בְיבּיה בְיבּיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבּיה בּיביה בּיבּיה בּיביה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיביה בּיב

קצְּיִם m. (rac. בְּיַבֶּים). Ce qui est fondu, la fonte: בְּיַבֶּים מִּיבְים מּוֹנָים I Rois 7. 23, il fit la mer de fonte; בְּיַבֶּים אָרְדִי 1. 37, (les dix socles étaient) de la même fonte, c.-à-d. fondus d'une même matière; בְּיִבְּיִי מִיבְּיִי סִוּבְּיִם Job 37. 18, comme un miroir de fonte, d'airain; בְּיַבֶּים יִּבְּיִם בְּיַבְּיִם בָּיִבְּיִם בָּיִבְּיִם בָּיִבְּים בַּיִּבְּיַם בַּיַבְּיַם בַּיַבְּיַם בַּיַבְּיַם בַּיַבְּיַם בַּיַבְּיַם בַּיַבְּיַם בַּיַבְּיַם בַּיַבְּיַם בַּיַבְּיַם בַּיַבְּים בַּיַבְּיַם בַּיַבְּיַם בַּיַבְּיַם בַּיַבְּיַם בַּיַבְּיַם בַּיבְּיבָּים בַּיַבְּים בַּיבַּיבְּים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיַבְּים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַּים בּיבַים בּיבַּים בּיבַּים בּיבַים בּיבַּים בּיבַים בּיבַים בּיבַּים בּיבַים בּיבַים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבַּים בּיבַים בּיבַּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבַּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִיבּים בּיבּים בּיב

ית מוּצְקּה ou תּצְּקָה (rac. מְצָּקְה). 1°Fonte: יבְּיבְים בְּטְצִקּה II Chr. 4.3, (ces bœufs) étaient fondus de la même fonte (en une seule pièce avec la mer).— 2° Canal ou vase: יְמִיבְים מִּינְבְיִם מִינְבְים מַּיבְים Zach.

4. 2, et sept canaux ou vases pour (faire couler ou pour verser l'huile) dans les lampes.

חברי שני היינגר (בקר Is. 33. 14, qui d'entre nous pourra rester, subsistér, auprès des feux, des flammes éternelles? — 2º Matière inflammable: Ps. 102. 4, et mes os sont devenus secs comme du bois à brûler, comme une matière qui s'enflamme aisément.

ל מוֹקְרָה f. (rac. יָקֵר.). L'endroit où se fait le feu: על מוֹקרָה עַל־רַשְּׁיוְבַה Lév. 6. 2, à l'endroit où l'on brûle les holocaustes, ou sur le feu, sur l'autel.

תובים אין, pl. מובים, une fois הישטים Ps. 141.9). Filet, piége: אין לָּהְּי Ps. 141.9). Filet, piége אין לָהְי Ps. 141.9). Filet, piége: אין לָהְי Ps. 141.9). Filet, piége: אין לָהְי Amos 3.5, sans qu'il y ait un filet pour l'oiseau (ou : sans oiseleur qui lui ait tendu le filet); הַיְּייִם בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיבִּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיבִי בְיבִי בְּיבִי בְיבִי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבִי בְּיבְי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבְיי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְיבְיי בְּיבְּיי בְּיי בְּיבִי בְּיבִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְי

מר (v. מור).

לימר: עיבר און בלא ימינים: Lév. 27. 33, et il ne doit pas le changer (pour un autre); ווה בלא ימינים לבירו בלא ימינים לבירו בלא ימינים לבירו בלא יימים לבירו בלא יימים לבירו בלא יימים לבירו בלא יימים לבירו בימים לבימים לבימי

Niph.: יְרֵידוֹי לֹא נְמֵיר Jér. 48. 11, et son odeur ne s'est point changée.

מוֹרֵג m. Nom d'un instrument qui sert a fouler le blé, chariot armé de faux: יְנִישׁ לְעַבִּים לְעַבִּים I Chr. 21. 23, (je donne) des chariots pour servir de bois (aux sacrifices); יְנִישׁיִים II Sam. 24. 22; יְנִישׁיִים לְּמִירָּרְ לְמוֹרֶג Is. 41. 15, je te rendrai comme un chariot (tranchant et aux dents de fer).

עם חוֹרָת m. (rac. יבים מוֹרָת: 1º Terrain qui va en baissant, penchant: יבים מוֹרָת: Jos. 7. 5, ils les battirent, tuèrent, sur le penchant de la colline; במוֹרָר וֹרוֹנִים Jér. 48. 5, dans la descente de Horanaïm. — 2º עַמַּמֵּח מוֹרָר I Rois 7. 29, en travail pendant, des ornements en festons; selon d'autres, de יְדָר travail uni, ou bien également appliqué.

מוֹרָה m. (part. Hiph. de מוֹרָה 1º מוֹרָה Joel 2. 23, les premières et les dernières pluies, les pluies de la première et de l'arrière-saison (v. הַיִּה Hiph. 1º). — 2º Celui qui enseigne, professeur: מַרְּמָ II Chr. 15.3, un prêtre qui enseigne, instruit; שוֹרָה Is. 30. 20, ceux qui t'enseignent, tes prophètes (v. מִרְה בָּלְה מִיֹרָה Job 36. 22, qui peut enseigner, éclairer, comme lui?

מוֹרָה n. pr.: אַלון מוֹרָה Gen. 12. 6, et אַלויַר מיָה Deut. 11. 30, l'arbre ou la plaine de Moré (près de Sichem), v. אָלוּרָ זְּמִלוּיָר מִעָּהוֹיָר Jug.7.1, la colline de Moré; selon d'autres: la colline qui domine

(la vallée), ou la colline des guides, de ceux qui montrent le chemin.

נְבְירָת m. (rac. בְּירָת). Rasoir : מּוֹרָה לארבְעַלָּח עַל־ראשׁוֹ Jug. 13.5, le rasoir ne passera pas sur sa tête.

II מוֹרָה Ex. unique: מירָה מוֹרָה), Éternel, ps. 9. 24 (rac. ירָא pour בְּרָה,), Éternel, frappe-les de terreur, (ou rac. ירָה, comme מִירָה) envoie-leur un avertissement, ou un homme qui les dirige, instruise, un législateur.

עוֹרָם adj. m.: מּזִּי מְסְיָּשְׁךְ וּמּוֹרָם Is. 18. 2, une nation qui avait été divisée, (tiraillée) et meurtrie, méprisée (rac. מָרַב); selon d'autres: une nation étendue, puissante et vive, violente, ou: dangereuse, terrible (de מַרַבָּים).

(מֹרַיָּה (ע. מֹרְיָה).

מוֹרָשׁ m. (rac. יָרֵשׁי.). Possession: אַז Obad. 1.17, leurs possessions; מּירָשֵׁי לְבָּבִּר Job 17.11, les possessions de mon cœur, mes pensées, mes espérances intimes.

ריביש f. (rac. רָבִישׁי). Possession, héritage: לְבָּט מּוּרָשָׁה Exod. 6. 8, (je la donne) a vous comme possession; העָיה בּבּט בּבּע בּבּט בּבּט בּבּט בּבּט בּבּט בּבּט בּבּט בּבּט בּבּט בּבּע בּבּט בּבּע בּבּט בּבּע בּבּע בּבּט בּבּע בּ

תוֹנְשֶׁח בַּח n. pr. d'une ville, Mich. 1. 14, Moreseth Gath; selon d'autres: ceux qui possèdent Gath, les princes de Gath.

De la ville de Moreseth ou de Moresah (peut-être de תּוֹרְשָׁתִּי), Mich. 1. 1, (le prophète Michée) de Moreseth.

II מוש (le même que יְמֵשׁ te שִׁשֶּׁכֶּ) Toucher, palper : אַבָּר יְכְשֵׁנִי אָבר Gen. 27. 12, si mon père venait à me toucher (v. vers. 21 et 22).

Hiph.: רְבִירָשׁ וְלֹא יְמִישׁוּן Ps. 115.7, (les idoles) ont des mains, et elles ne peuvent pas toucher; רְחָמְשׁוּיִרִשׁ 16. 26 (keri), laisse-moi toucher les colonnes; selon d'autres, toutes ses formes sont de la racine שַׁשָּׁשׁ.

מושֶׁב m. (rac. מַּיב , plur. חוֹשֶׁב , une fois const. מישׁבֵּר Ez. 34. 13). 1° La place ou le siège où on est assis : פַּר יַּפְקַר מוֹשֶׁבֶךְ I Sam. 20.18, car ta place sera vide ; בֶּרְחוֹב אָבִין מוֹשֶׁבִי Job 29. 7, lorsque j'érigeais mon siège dans la place publique. - 2º Habitation, demeure : פְּשְׁמַנֵּר הָאָרֶץ יִהְרָה מּוֹשָּׁבֶּף Gen. 27. 39, la terre la plus grasse, fertile, sera ta demeure; בכל מושב'תַרבַם Exod. 12. 20, dans tous les lieux où vous demeurerez; בַּית־מוֹשֶׁב Lév. 25. 29, une maison d'habitation, et עיר מוֹשֵׁב Ps. 107. 4, une ville d'habitation, c.-a-d. pour y demeurer: maison, ville, pour y demeurer, ou habitable. — 3° Compagnie, cercle : אָבְּמֹשֶׁב לַצִּים Ps. 1.1, et dans une réunion, un cercle. de moqueurs; וּבְמוֹשֶׁב זְקֵנִים 107. 32, et dans l'assemblée des anciens. — 4° Séjour dans un lieu : אמי שׁב בְּנֵי יִשִּׁרָאֵל Exod. 12. 40, le temps que les enfants d'Israel avaient demeuré (dans l'Egypte). — ון כל מושב בית-ציבא : II Sam. 9. 12, tous les habitants de la maison de Siba, ou : toute sa famille. — 6° מוּשֶׁב קוּעִיר II Rois 2. 19, la situation de la ville.

תולשי n. pr. Musi, fils de Merari, Exod. 6. 19; אָשָׁי I Chr. 6. 4; patron., également מושר Nomb. 3. 33.

מוֹשְׁכּוֹת f. plur. (rac. בְּשַׁהַ). Liens: חַמָּהַר Job 38. 31, ou peux-tu dissoudre, ouvrir, les liens (chaînes) de l'Orion?

קישי f. plur. (rac. יְשֵׁל). Salut: אֵל לְמִישָּׁעוֹת Ps. 68. 21, un Dieu pour le salut, la délivrance, un Dieu sauveur.

מות (préléril הב, יהב, התב, יבתו קים, יבתו הב, יבתו בותו הביתו ביתור ביתור הביתור ביתור (préléril הביתור ביתור בי part. חַב, בּתִרם, מוֹת. חֹב, מַתִּרם, בַּתּר, לְמוֹת, בְּתִרם, בַּתּר, fut. המים, וְיַבְּמֵח, imp. המָם Mourir, périr, suivi de בַּבְּרֵר חֲבָּרָר בַּאַבְנֵי הַבָּרָר. Jos. 10. 11, le nombre était plus grand de ceux qui ont péri par cette grêle; אָמָא אַ Jug. 15. 18, je mourrai de soif; de וַנָּמָת הַּחְהָּרוּ מִפְנֵי חָרָעַב Jér. 38. 9, il serait mort de faim à cette place.—Des arbres : וּבֶעָפֶר יָמוּת וּוְעוֹי Job 14. 8, quand son tronc, sa souche, meurt dans la terre; de la terre: לַּמַּח נמות — בַּם־אַנְקונוּ בַּם־אַדְּמָתֵנוּ Gen. 47. 19, pourquoi mourrons-nous et notre terre, c.-à-d. pourquoi restera-t-elle en friche? Du cœur : נַיָּמֶת לָבוֹ בְּקַרְבוֹ I Sam. 25. 37, et son cœur était comme mort dans sa poitrine (il était consterné); d'un état : אַמָּח בְּשָׁאוֹן מוֹאָב Amos 2. 2, et Moab périra au milieu du bruit (des armes); parl. מָת mourant: חָזָה אֵלֹכִי מָת Gen. 48. 21, vous voyez que je vais mourir; et un mort: הַּנַבֶּ בָּבֶּה Nomb. 19. 11, celui qui touche un mort; יאַקברה פַּרָד פַרָּד Gen. 23. 4, afin que j'enterre mon mort (ma femme morte); יבחר ביוים Ps. 106. 28, les sacrifices offerts à des (dieux) morts, à des idoles.

Pi. (מותח, מותח, part. מתחם, fut. מיתח). Tuer, faire mourir: ימיתח אתים Ps. 34. 22, son injustice tue le méchant; ממיתח אתיריז I Sam. 44. 13, (et son écuyer) qui le suivait tuait (les ennemis).

אַנְיתִיהִיר avec suff. הְמִיהִר, הְמִיה, avec suff. הְתִּיהִר, part. הְמָרִיה, plur. מְמִירִים, fut. הְימִיה, fut. הְמִיה, Meme signif.: מְצָרָא הַמָּאָם, Osée 2. 5,

et je la ferai mourir de soif; מְּמִירְתָּ Nomb. 16. 13, pour nous faire périr dans ce désert; וְתְיָהוּ לַמְמָהִים Job 33. 22, et sa vie, ou son âme, (approche) des anges de la mort (selon d'autres: approche de la mort).

Hoph. Etre tué: חַמָּר הָעָבּר הָמָר הְיִבּר הַמָּר הַמָּר הַבְּר אַנִּר אַנִּר פּוּצְר בּוּצְיר וּ II Sam. 21.9, ils ont été tués dans les jours de la moisson; מיח דּמַח הִיבּת הַירֹצָת Nomb. 35. 16, le meurtrier sera mis a mort, exécuté.

תְּבֶּח m. (const. מֹים). 1° La mort: Ps. 7. 14, des instruments de mort, des armes meurtrières; פֵּן־אָרשַׁן מְשֵׁנֵת 13.4, afin que je ne m'endorme point d'un sommeil de mort; בַּרְמֵּנֵת I Sam. 20. 31, et אָרשׁ מַנֵרוּ I Rois 2. 26, un homme qui mérite la mort; לא — פַּוָת – לא ובחללך, Is. 38. 18, la mort (pour les morts) ne te louera, bénira pas; aussi des maladies mortelles, la peste : וָאַנְשֵׁיחַם רָּדִיוּ חֵרְגֵּי פֶּנֶת Jer. 18. 21, et que leurs maris meurent (soient enlevés) par la peste. — 2º Le séjour des morts : מְשֵׁבֶרֵי־כְּנָתְ Ps. 9. 14, des portes de la mort, et הַוּרֵר־מָּוֹת Prov. 7. 27, le sejour de la mort, la tombe, ou les profondeurs de l'enfer ; plur .: מוֹתֵר Ez. 28. 10, et וְאֶת־עָּשִׁיר מָּמֹחָיוּ Is. 53. 9, (il est livré) à la mort par l'ordre des riches, des princes, ou comme des riches (qu'on tue pour avoir leurs biens); le pluriel des diverses manières de mort, des supplices: חַּפֶּוֹהָת לַחֲסִידָיוּ Ps. 116. 15 (n parag.), la mort de ses adorateurs, des pieux.

תוֹ chald. Mort: תַּן לְמוֹת Esdr. 7. 26, (il sera condamné) soit à la mort.

מוֹתְר m. (rac. בְּבֶל-בָּצֶב Prov.14.23, partout où il y a travail, effort, il y a l'abondance; אָבְלּפִיתָר 21.5, (les pensées de l'homme laborieux mènent) toujours à l'abondance. — 2° Avantage: י אַבּרַבְּיִבְּיִבְּיִרְר Eccl. 3.19, l'avantage, la supériorité, de l'homme sur la bête.

מוֹבֶּה חָתּילָּה (rac. קוֹבָּה, const. מְוֹבָּה, avec suff. מְוֹבְּהָה, Autel. וֹלְ מִוֹבְּהָה m. (rac בּוֹבְּה, pl. מְוֹבַה, Autel. ll y avait dans le temple : מְוֹבַה

Exod. 30. 28, l'autel des holocaustes; nommé: השְּרְשְׁהַ הַשְּׁהִי Exod. 39. 39, l'autel d'airain qui était placé dans le parvis (v. 40. 29); et הַּיְבָּיהַ הַשִּׁיִם 30. 27, l'autel des parfums; aussi בּיִבְּיה הַשְּׁרָה (des idoles: הַיִּבְּיִה אֶל־הַשְּׁהָר (des idoles).

אָלָי, m. Liqueur melée: אַלּ-רָּחָפֶר Cant. 7. 8, où la liqueur melée, parfumée, le vin aromatique, ne manque pas (v. בְּפָּרָה).

קוני (קיב adj. Ex. unique: קוני (קיב Deut. 32. 24, brûlés, consumés, par la faim. קוני ח. pr. Miza, fils de Rahuel, Gen. 36. 13.

קוְנִים מְלָאִים Ps. 444. 13, nos greniers sont pleins (de fruits), ou: tous les coins de nos maisons, etc. (v. ייָדָין).

ת בְּאָרוֹ (rac. וּוּרְ Nourriture, vivres: בּיַבּוּן לָּהֶם חַבּּיוּן לָּרֹב II Chr. 11. 23, il leur donna des vivres en abondance.

אַרְיָּהְיּה m. chald. Nourriture: אָפָּיוּן לְכְּלָּאִד Dan. 4.9, et de la nourriture pour tous était sur (cet arbre).

תור (rac. I יורר). Pansement d'une plaie, guérison, aussi la plaie (qu'on presse, bande): אַרִיבְּיוֹרוֹ Osée 5.13, (Juda a senti) sa plaie, son mal; יְלָאֹר בָּיָרוֹן מַמָּט מָיוֹר אַלָּאֹר 5.13, il ne vous guérira pas de votre mal, ou: il ne guérira ancun de vos maux, ou: il ne guérira

aucun de vous par des remèdes; אַרָּדָּךְ Jér.30.13, il n'y a personne qui juge (ton cas) ta plaie capable de guérison; קימים בְּיִוֹיִר קַּיִּחְבָּי Obad. 7, ils te dressent des embûches, ou : ils te préparent des maux en secret.

תְּבְיִהְ m. Ceinture, au fig. force: תְּבְּיִהְ קְבְּיִהְ Ps. 109. 19, et comme une ceinture dont il est toujours ceint; אֵין מַחַת עדר Is. 23. 10, il n'y a plus de ceinture, c.-à-d. plus de force.

יְמִית אָפְּרָקִים ? m. Ceinture, force קּיוְית אַפְּרָקִים Job 12. 21, et il délie la ceinture des puissants, il affaiblit leur force.

יור (v. a מַוִיר .).

"ף (חובייקרן Aboth, les esprits malfaisants (v. בַּוֹלָם).

לְנְיֵלְיוֹת (seulement pl. מָיָלִית f. Planète: מּיָלִית (seulement pl. מָיָלִית f. Planète: מוּל II Rois 23. 5, au soleil, à la lune et aux planètes (de זְיָבָי נְיִנְיִנְיִי וְלַמֵּיְלִית נְלַמִּילִית couler, marcher, v. אַיָּל); d'autres traduisent : aux douze signes du zodiaque; מוֹל מוֹב , ביוֹב une heureuse planète, pour : bonne chance, du bonheur.

קולגל m. (rac. יולגל.). Fourchette: יְרַשַּׁוֹלֵג וּשׁלְשׁ חִשְּׁבֵּים I Sam. 2.13, et la fourchette a trois dents; pl. מִלְגוֹח Exod. 38. 3.

קוֹמְה f. (rac. יְבַּם Pensee, dessein, réflexion : ןלא יָבָּצַר מִּבְּה מְיוָבָּת Job 42. 2, et qu'aucune pensée ne te manque; לַנַפֵּר הַעָּח וּכִּוֹמָהו Prov.1.4, (pour donner) au jeune homme la science et la prudence, la réflexion; פצר חושיה וקומה 3. 21, conserve la sagesse et la prudence. - En mal, mauvais dessein, malice: יהַמְשׂוּ בְּמְוָמוֹה Ps. 10. 2, ils seront pris dans les desseins (qu'ils avaient formes), dans leur propre malice; mign לבו Jer. 23. 20, les desseins de son cœur (pour punir); וְאִרשׁ מָוְמּוֹח Prov. 12. 2, et בְּצַל מְוָמוֹח 24. 8, un artisan de malice; יִּמְיִמִּיֹת עָלֵי מַחְמְסוּ Job 21.27, les jugements injustes dont vous m'accablez (v. le même exemple à סְקָּבוּ); אַטָּר יִמְרוּהְ לָמְוְמָּח Ps. 139. 20, qui prononcent ton nom, t'invoquent, pour des desseins criminels, pour des crimes.

קיים (rac. II יְּמֵיִי). Chant, cantique, se trouve à la tête de beaucoup de psaumes: לְיָיִיר לְּיִיִיר Ps. 3.1, psaume de David.

קְּמָיְהָ (rac. I יְמָיִה). Serpette: יְמָיִה Is. 18. 5, il coupera les branches de vignes avec des serpettes; יְמִיהְיִה מְּמְיִה יְמִיהְיִה עָּבְּיִה יְמִיהְיִה יְמִיהְיִה עָבְּיִה יְמִיּה יִּבְּיִה עָבְּיִה יִּבְּיִה עָבְּיִה יִּבְּיִה עָבְּיִה יִּבְּיִה עַבְּיִה עַבְּיִּה עַבְּיִיה עַבְּיִּה עַבְּיִיה עַבְּיִּה עַבְּיִיה עַבְּיִּה עַבְּיִיה עַבְּיִּיה עַבְּיִיה עַבְּייה עַבְּיִיה עַבְּייה עַבְּיִיה עַבְּייה עַבְּיִּיה עַבְּייה עַבְּייה עבּייה עבּייה עבּייה עבּייה עבּיה עבּייה עבּייה עבּיה עביה עבייה עביה עביה עביה עבייה

תְּיִבְיּתְיּ (rac. יְתֵּיְיִ). Ne se trouve qu'au plur.: יְיִיבְיִיּ I Rois 7.50, II Rois 12.14, Jér. 52.18, mentionné entre les vases du temple; selon les uns (de I יְתַיִּ couper: des couteaux ou des mouchettes; selon les autres (de II יְתִיִּ chanter): des instruments de musique.

אַני m. (rac. אַק, v. Petitesse, exigulté; du temps: מִּדְּעֹם מְּנָעֵם מִנְּעָם מִּנְעָם מָנְעָם (s. 10. 25, car encore un peu, encore un moment (dans très peu de temps); du nombre: מַנְּעָשָׁבְּי אֲמִשׁ מִנְעָם (24, 6, il n'y demeurera que très peu d'hommes.

יהוֹדְנְא f. pl. (douteux): יהוֹדְנָא Job 38. 32, est-ce que tu fais sortir, paraltre, chacune en son temps, les étoiles, ou les signes du zodiaque (ע. בְּיִלְּיִי,)? d'autres traduisent : l'étoile du matin, ou l'étoile polaire.

Job 37. 9, et le froid vient du nord ou des vents d'aquilon (qui chassent les nuages, v. קְּנָהָים ('autres traduisent : des étoiles (comme מְּנָהִים בָּרָה).

קוְהָה m. (rac. יְּהָה). Van, pelle : אַיְּהָה Jér. 15.7, je les ai vannés avec le van, je les ai dispersés.

וירות m. (rac. רבים). Le levant, l'est, l'orient: אינים שלים שלים Ps. 113.
3, du lever du soleil jusqu'à son couchant; שלים חוף Deut. 4. 47, חוף Néh.
12. 37, הייוים Exod. 27. 13, et הייוים peut. 4. 41, du côté de l'Orient; יויים Jos. 4. 19, à l'est, du côté de l'orient, de Jéricho.

יְרֵע m. (rac. יְרֵע). Semence : יְכֹל קרע יְאוֹר Is. 19. 7, toute la semence, tous les grains (semés) le long du fleuve.

איניים m. (rac. יחי, pl. היייםי, const. (מוֹשֵרֵי). Vase pour jeter, répandre, le sang sur l'autel; יחים הייים הייים אלה. 7. 70, cinquante vases ou bassins; ייים איניים איניים

רים adj. Gras, seulement au plur.: ביים מלים Ps. 66. 15, des victimes grasses; שלים יים יים יים אים ווים Is. 5. 17, et des étrangers (des pauvres) se nourriront dans les lieux abandonnés par les gras, c.-a-d. les riches, les nobles; selon d'autres: les bêtes grasses patront dans ces lieux où elles étaient d'abord étrangères.

אָרָאָ Battre: יְּמָרָאָר Is. 55. 12, (tous les arbres) battront des mains, applaudiront, Ps. 98. 8.

Pi.: יבַן מַחַאַךְּ דָר Ez. 25. 6, parce que tu as battu des mains (que tu t'es réjoui).

אָרְיִיְ chald. Frapper (ע. אַיְיִייְ héb.): אַטְּלְיִייִּרְיִי לְצִּלְשָׁתְּיִּ Dan. 2. 34, et (lorsque la pierre) frappa la statue; יִּיִּיִיִי 2. 35, qui avait frappé.

Pa.: בּרִימָתְא בּתָת Dan. 4. 32, (il n'y a personne) qui puisse repousser sa main, résister à sa main, l'empêcher de faire ce qu'il veut.

Ithph.: יְוְמְנֵיא צֵלְוִיץ Esdr. 6.11, (ce morceau de bois) sera dressé, que (l'homme) y soit attaché, cloué.

אבְתְבָא־: Refuge תּנְבָא־: Refuge הַּתְּבָא־: Is. 32. 2, comme un refuge pour mettre à couvert du vent.

בּמֵל :. Meme signif m. pl. Meme signif קּמֵל בְּאִים I Sam. 23. 23, d'entre tous les lieux de refuge où on se cache.

סְתְּבֶּרָת). Jonction, le point qui joint, lie, une chose à l'au-

tro: מַיְרִיכֵּח מַמְדֹּבֶּהְיּת מַמְּתְּבֶּּהְיּת בּבְּתְּבּּרָת. Exod. 36.
17, du rideau qui était au bout, où une couverture devait être jointe, attachée à l'autre; ou : au bout de l'assemblage, de la réunion, des rideaux joints ensemble; מַבְּתְּבְּתְּבְּתְּבְּתְּבְּתְּבְּתְּבְּתְּבְּתְּבְּתְּבְּתְּבְּתְּבְּתְּ 28. 27, près de l'endroit où l'éphod s'attache au rational, ou près de sa couture.

קתקרות (rac. תְּבֵּר, part. Pi.). Ce qui lie, joint: תְּבָּרִים לְּמְתַּבְּרוֹת II Chr. 34. 11, et du bois pour les poutres qui lient la charpente, ou la charpente entière; בְּרָיֶל — וְלַמְתַּבְּרוֹת תִּבְּרִן I Chr. 22. 3, il fit provision de fer aussi pour les crampons.

2. 5, une oblation de farine cuite dans la poèle; בְּחָבֶּת Ez. 4. 3, une poèle ou une plaque de fer.

אָרָה f. (rac. יְתָּרָ). Action de ceindre, ou, concret, ceinture: אָרָ הְיִבְּיהְ Is. 3. 24, (au lieu d'habits riches) on portera, on mettra, des cilices; ou : une ceinture faite d'une étoffe de crin et rude (v. אַרָּ).

በርቅ 1º Enlever, effacer, essuyer, laver, exterminer: וּפֶּתָהוֹ אַרנֶי רַהוֹהוֹ הַפְּתָּהוֹ Is. 25. 8, Dieu l'Eternel effacera (séchera) les larmes; תַּיהַ חַתְּקַם Prov. 30. 20, et elle s'essuie la bouche; מְדֵוֹנְי נַא মুক্তু Exod. 32. 32, efface-moide ton livre ; אָל־מֵי חַשְּּרִים Nomb. 5. 23, et il effacera (ces malédictions écrites) avec les eaux amères; וְכַל־עַוֹנֹתֵי בְּתַוֹח Ps. 51. 11, efface (oublie) tous mes péchés ; אָרוֹח אָת־האָן Gen. 6. 7, j'exterminerai l'homme de dessus la terre; ו עירתי אַת־יִרוּשָׁלֵם עַאֲשָׁר יִיכְּחָת II Rois 21. 13, je renverserai (je detruirai) Jerusalem comme on lave et retourne (un plat), ou : je lui enlèverai ses habitants. – 2º Toucher à, s'étendre jusque : ים־פּנֶרָת על־פָּרָם Nomb. 34. 11, (la limite) touche à, s'étend jusqu'au lac de Cinereth (v. נְּקָדָא).

Niph. (fut. רְלְּהֵי et רְשִׁי) passif: ־לְּלְּהִי בְּשִׁרְיָבֵל Deut. 25. 6, afin que son nom ne soit pas effacé dans Israel; בַּבְּשִׁיבָב Ez. 6. 6, vos ouvrages se-

ront détruits; יְבְּיה פְּרְיָאָבֶץ Gen. 7. 23, ils furent exterminés de dessus la terre.

Hiph. Effacer, perdre: רְאַל־מְמִח רְאָלַרְּאָמָת Néh. 13. 14, et n'efface pas (n'oublie pas) mes bonnes œuvres; רְאַלְּמָרְ מִי מִּלְּמָרָ בְּיִּרְאָנְים בְּיִלְּמָרָ אַלּרְיּ קַּבְּירְ וֹלְּצְרָּ Jér. 18. 23, et n'efface pas de devant tes yeux leurs péchés; בְּיִרְיִהְיִה רְּיִבֶּיְרָה Prov. 31. 3 (pour הַיִּבְיּרָר, ou Kal pour בְּמִרְיִה , et que ta conduite (ne te mène pas) à faire ce qui perd les rois, aux désordres qui les perdent.

Pou. Etre gras, moelleux (ע. תָּבֶּי, בַּיהָט).
Part.: שְׁמָנִים מְעָהָים Is. 25. 6, des mets
ou viandes grasses et pleines de moelle,
moelleuses.

הבְּמְרוּגְרָה f. (rac. רויג . Compas: וּבְאָרוּגְרּי וֹיְרָאָבְרִיּא Is. 44. 13, et il trace sa forme au compas.

מַרְיִם m. (rac. אור). But, port : יַּיְרָם אָל־מְּחִין הְּאָבָּע Ps. 107. 30, et il les a conduits au but, ou au port de leur désir (où ils désiraient arriver).

קרייָאַל et מְחִייָאַל n. pr. Mehuiael, fils de Irad, Gen. 4. 17.

תְּחָרִים n. pr.: אֵלִיאֵל תַּמְּרָיִים I Chr. 11. 46, Eliel de la race des Mahavim, ou de la ville de Mahavim:

חלות ח. (רבל ביים חיקות המוחב ביים אורים היים היים אין Jér. 31. 13, alors la vierge se réjouira à la danse; ותללוו ביים Ps. 150. 4, louez-le avec le tambour et la danse, ou : et dans les chœurs, ou : et sur la flûte; Ps. 30. 12, tu as changé ma plainte triste en chœurs de danse, ou en chant de réjouissance.

אורף n. pr. Haman, Chalchol et Darda, fils de Mahol, I Rois 5. 11.

בְּחֵלְה et מְחֹלֶה Danse (v. מָּחוֹלָה בּיְהְיָּנְים Cant. 7. 1, comme une danse en deux rangs; selon d'autres : comme un chœur de musique dans un camp; הְיִבְּיִם וּבְבְּחִלָּה Exod. 15. 20, avec des tambours ou des timbales, et en exécutant des danses.

ייניים m. (rac. ייניים). Vision : אָשָׁרִּ ייניים אַפְּרִּ ייניים Nomb: 24. 4, qui voit

les visions du Tout-Puissant ; אַזְיּהָם Ez. 13. 7, vous avez vu des visions fauses, vaines.

מוֹנְייִ f. (rac. תְּיְהָ). Fenêtre, ou face, angle: תְּיְהַיִּבְּיֹלְּיִּבְּיִי I Rois 7. 4, 5, et fenêtre contre (vis-à-vis de) fenêtre; selon d'autres: et un angle (du toit, ou des planches) était vis-à-vis de l'autre.

חויאות n. pr. m. I Chr. 25. 4.

תְּחִירָה n. pr. m. Esdr. 2. 52.

קרְיָהָ f. (rac. קיוְיָה). 1° Conservation de la vie : פר לְמִּחְרָה שְׁלָחַנִי אֱלֹדִוּים Gen. 45. 5, car Dieu m'a envoyé (avant vous) pour la conservation de votre vie; בּלְחַמֵּני מְחָרֵה מְעָם Esdr. 9. 8, et pour nous donner (une petite conservation) un peu de vie. — 2º Les vivres : וַלֹאַרַיַנְשָׁאָררוּ שחקה Jug. 6. 4, et ils ne laissaient pas de vivres (aux Israélites); שני וּמָּתִירָקּדּ Jug. 17. 10, (et je te donnerai) ta nourriture, tout ce qu'il te faut pour la vie. --- 3° Trace, signe : וּמָדִרָת בַּשָּׂר חַר בַּשְׁצֵּח Lev. 13. 10, et (qu'il y aura) une trace, un signe, une marque de chair vive dans la plaie; ou une guérison de chair, un point, un endroit guéri ; בַּחָיֵת חַשְּׁכְּרֵת 13. 24, la trace de la brûlure, ou l'endroit de la brûlure, qui est guéri.

י מָחִילָה f. (rac. מָחַילָה). Le pardon. מָחַילָה pl. (v. חַבַּ).

י מְתִיעְה f. Limite, séparation, aussi demeure.

 לְּבֶּּהִי בְּיִח מְּוִדִּר ... לּבְּּהִי בְּיִח מְּוִדִּר בְּּרִבְּיִּחְ Prov. 17. 16, à quoi sert l'argent, le bien, dans la main de l'insensé! בְּיִדִּיר בְּּלֶב Deut 23. 19, un animal échangé contre un chien (ע. בַּלָב); מְלֶבְי וּבְּיִדִיר יוֹרד Mich. 3. 11, leurs prêtres enseignent pour un salaire.

ייר n. pr. m. I Chr. 4. 11.

יסוֹתְיי Pardonner : יסוֹתְיי pardonne et absout ; ישָׁתְלֵּ לְשִׁבְּעָה פְּרָדְּן et qui pardonne aux tribus d'Israel.

תְּלֶּה (rac. תְּלֶּה). Faiblesse, maladie: רּתִּי יְבַלְבֵּל מַחַלָּה Prov. 18. 14, l'esprit de l'homme le soutient dans la maladie.

בַּחְסִרֹּתִי מַחַלָּת מְּמְרָשָּׁר (Maladie: בַּחְלָּת מְּמְרָשָּׁר Exod. 23. 25, j'éloignerai, je bannirai, les maladies du milieu de vous.

קרָה n. pr. 1° Mahla, fille de Selophhad, Nomb. 26. 33. — 2° Mahla, enfant de la sœur de Gelad, I Chr. 7. 18.

עחולה (v. מָחוֹלָה),

קתְלָה (rac. תְּלֵל). Caverne, antre: קּבְּלְּה Is. 2. 19, et dans les cavernes, les antres de la terre.

קלון n. pr. Mahlon, fils d'Elimelech, Ruth 1. 2.

לְחְלֵי n. pr. 1° Mahli, fils de Merari, Exod. 6. 19. — 2° Mahli, fils de Musi, I Chr. 23. 23.

תְּלֵּית m. pl. (rac. תְּלָּה). Maladies : מְבַּרִים רַבְּרִם וֹ בְּרִים וֹ בְּרִים וֹ בְּרִים וֹ בְּרִים וֹ בִּרִם II Chr. 24. 25, dans des maladies graves, des souffrances extremes.

קלף m. (v. אָבָהָים 3°). Couteau : בּחַלְּפָּדם הְּשְׁעָּח וְיֶּעְשִׁרִם Esdr. 1.9, vingtneuf couteaux (pour tuer ou couper les sacrifices).

שְׁבֶלְפוֹח (rac. מְחְלְפוֹח : pl. (rac. שְׁהָלְפוֹח Jug. 16. 13, 19, sept tresses, ou touffes, des cheveux de ma tête.

רְחַלְּצֵיׁה אֹתְה : תְּלְצִיּה f. pl. (rac. יְחַלָּצִיּה): הַתְּלְצִיּה Zach. 3. 4, et je te revêts d'un vêtement précieux ou nouveau (v. Is. 3. 22).

י בַּחַלְקָחָה f. (rac. הַלָּם, avec suff. יִבְּלַחָה, plur. איף). 1° Division, classe: Jos. 11. 23, selon מַּטְּדִוּלְּמְתָם לְשֶׁבְּטֵּידֵוּם Jos. 11. 23, leurs divisions, d'après leurs tribus; d'autres traduisent : selon la part qui était échue à chacun dans sa tribu; רַיָּאָלוּיָרָת דְּרָאּשׁוֹיָרָת I Chr. 27. 2, la première division (troupe); בַּחַלְקוֹת הַפֹּחֵנִים יחלונים 28. 21, la division des prêtres et des Lévites (divisés par bandes). — 2° סַלֵּע הַשְּהָלְקוֹת I Sam. 23. 28, selon les uns : le rocher de séparation (parce que les deux armées s'étaient séparées là l'une de l'autre); selon les autres: le rocher de l'indécision (de la part de Saul); *מָלְלָרָת וְשַׂלְּ וְשֵׁיכְאֵר debats, controverse entre Hillel et Schamai; פַּחַלפָת ו וְבַל-צַרָחוֹ la querelle, la révolte, de Koreh et de toute sa bande, Aboth.

קלְקְהְ chald. f.: בּנְיֵגֵא הְּמַחְלְּמְרְשׁיּוֹן Esd. 6. 48, et les Lévites (furent établis) d'après leurs divisions.

המונים m. Se trouve en tête des deux psaumes 53 et 88. Selon les uns, nom d'un instrument : Maheleth, ou l'air sur lequel on chantait ces psaumes; selon les autres, רְשַׁיְשִׁי touchant les souffrances d'Israel lors de la destruction du temple, ou la punition de leurs oppresseurs.

תְּבְּיִי n. pr. 1° Mahalath, fille d'Ismael, femme d'Esau, Gen. 28. 9. — 2° Mahalath, fille de Jerimoth, femme de Rehabeam, II Chr. 11. 18.

קרוֹלְתִי Dela ville de Meholah, II Sam. 21. 8 (de Abel Meholah? Jug. 7. 22).

קראוֹת f. pl. (de רְאָסְהְ crème). Ce qui est délicat comme de la crème : מְּלְהָי בְּיִהְיִּהְ יִּהְיִּהְ Ps. 55. 22, les paroles délicates, flatteures, de sa bouche, sont douces; ou le pour יְק: (les paroles) de sa bouche sont plus douces que la crème.

קרְם m. (const. מְּחְמֵּר, pl. מְּחְמֵּר, rac. ימָחְ). 1° La chose désirée, désirable, précieuse, chère: בֶּלְיבָּחְמַר Rois 20. 6, tout ce qui est précieux à tes yeux, ce à quoi tu tiens le plus;

Is. 64. 10, et ce que nous avions de plus précienx (nos palais ou notre temple) est devenu une ruine; בְּבָּיִם Osée 9. 16, les enfants chéris de leur sein; בְּבָּיִם וְּעַבְּיִם Joel 4. 5, et les choses les plus précieuses et les plus belles que j'avais; II Chr. 36. 19, et tous ses vases précieux.—2° Grâce. beauté: בַּיִּבְיִּבְיִּ בְּיִבְּיִבְּיִ בְּיִבְיִּבְּי Cant. 5. 16, et tout en lui est grâce, beauté.— 3° proper de grace, beauté.— 3° proper de grace delicieux qu'ils avaient élevés à tant de frais, ou : qui contenaient leur argent, leurs trésors.

בוֹטְלֵיִים m. pl. Les choses précieuses: לְּמְיִקְיִים Lament. 1.7, (Jérusalem se souvient de) tout ce qu'elle avait de précieux, ou de toute sa gloire; (cheth.) 1. 11, ils ont donné leurs choses les plus précieuses pour de la nourriture.

קרְּטֶל m. (rac. קּימֵל, Ce qu'on désire, aime: בַּיְחָטֶל Ez. 24. 21, (le temple) objet de l'amour, des désirs de votre âme.

רְּיַבְיּ f. (part. Hiph. de יְבַיְיּ).
Fermenté: בָּל־פַּתְּטָּיָה לֹא הֹאַכֵּלוּ Exod. 12.
20, vous ne mangerez rien defermenté, avec du levain.

קרה des deux genres (rac. חַיָּה, pl. מַחַנִים, avec suff. קיַחַיָּם, בּחַיַרָּסָם, 2º pl. מַחֵנות מַלְשָׁתִּים : Camp, armee, בַּחֲנֵת מַלְשָׁתִים I Sam. 14. 19, dans le camp des Philistins ; בּנִסֹעֵ חֲשָׁתֵים Nomb. 4. 5, quand le camp (la nation entière) se met en marche; בּל־מַחֲמֵח סִיסְרָא Jug. 4. 16, toute l'armée de Sisara; יַרָדִיר הַשְּּרֵוְנֶהו כָּבֶר מְאֹר Gen. 80.9, et le cortége était très nombreux ; ייים II Chr. 31. 2, les camps de Dieu, les places devant le temple où demeuraient les prêtres; תַּבֶּחָנִים אָם תַּבְצַרֵים Nomb. 13. 19, si (ils demeurent) dans des camps, sous des tentes, ou dans des villes fortifiées; selon d'autres: dans des villes ouvertes, sans murs, ou dans des villes fortifiées; duel מְּבְּחֹלֵה הַשְּׁחֵבֶה Cant. 7. 1. comme une danse sur deux rangs (v. (מַחֹלֵח).

קיים (le camp de Dan) n. pr. d'une ville de Juda, appelée aussi קּוְיַנֵּיִדֹן Jug. 18. 12.

מְחַנֵיִּטְ n. pr. d'une ville de la tribu de Gad, cédée aux Lévites, Jos. 21. 38, Mahanaim (deux camps, v. Gen. 32. 3).

קְבָּק m. (rac. הָנֵק). Strangulation: לְתָנֵק Job 7. 15, mon ame prefererait la strangulation, c.-à-d. une mort violente.

בּיִסְם m. (rac. בְּיִסְם). Frein: אָשְׁמְּרָה Ps. 39. 2, je garderai ma bouche avec un frein, une muselière.

עמוסור m. (rac. יְּחָסֵר. Manque, privation, besoin, pauvretė: מְּבֶּרְ אָיִשׁישׁ: Prov. 6. 11, et ta pauvretė (viendra) comme un homme armė; בְּלִי מַּחְסוֹרְ עָּלִי מָשְׁרְ אָלָי 19. 20, je me charge de tous tes besoins, je te donnerai tout ce qui te sera nécessaire; יְּחָסוֹר Prov. 28. 27, celui qui donne au pauvre ne manquera de rien; אִישׁ מַחְסוֹר 21. 17, un homme pauvre, dans l'indigence.

קרֶתְּיֵ (Dieu est son refuge) n. pr. Mahasias, père de Neryah, Jér. 32. 12.

רְתַּבְיִע רֹאשׁ אֹרְבִיר Ps. 68. 22, (Dieu) percera, brisera, la tête de ses ennemis; מְלַבִּים 10. 5, il a brisé, ruiné, les rois au jour de sa colère; דְּבָּיִים 10. 33. 11, brise les reins (la force) de ses ennemis; דְּבָּיִים Nomb. 24. 8, et avec ses flèches il perce d'outre en outre (pour יְבִּיִיעְ רָתַבּ job 26.12, (et avec sa sagesse) il a brisé, dompté, l'orgueil, l'impétuosité (de la mer), ou : les hommes orgueilleux; אַרָּיָּאָרָ אַרָּיָּאָרָ Deut. 32.

39, je frappe, blesse, et je guéris; אָפָעָן Ps. 68. 24, en sorte que ton pied pénétrera, marchera, dans le sang, ou : ton pied sera teint, sera rouge, de sang (comme יְמָבֶין 2°).

אָרָסְיּת (rac. יְמָתֵק). Blessure: אָתָהָיּ אָבְּיִהְ הַּמְּאַ Is. 30. 26, quand il guérira la blessure dont il (le peuple) avait été frappé, qu'il avait reçue.

בּקרֵע m. (rac. מְּחָעֵב II Rois 12. 13, 22. 6, des pierres taillées, des pierres des carrières.

קְּתְּאֶר (rac. יְמְּהָי,). Moitié : יְמְּהָי Nomb. 31. 43, et la moitié (donnée) au peuple fut.

הוֹ: לְמָתְאָיה הָּבּלְכֵר (rac. רְּאָהְה). 1° Moitié, demi: בּאַרָר בּוֹיִי בּאַרְר בּעַר בּאַר בּאַר. 6. 13, la moitié (de l'oblation) le matin, et l'autre moitié le soir; בְּאָרָר תְּיִבְּיר מַיִּבְיר בִּיּטָר בּאַר בּאָר בּאַר באַר בּאַר בּאַר בּא

Pַחַיְּטְ Enlever, ou fendre. Ex. unique: מְּחֵיקִת רְאִשׁי ou fendu la tête (ע. הְיָרָבִים fiace dans ta miséricorde (tous les registres de nos péchés).

קּקָּק m. (rac. יְּחָקֵר). Profondeur : אָטֶר בְּיָדוֹ טְּחְקְרַרּאָרֶץ Ps. 95. 4, qui tient dans sa main les profondeurs (les lieux les plus cachés, les plus profonds) de la terre.

אָמָנָי בְּינָהְ בְּינָהְ אַמְנָי בְּינָהְ בְּינָהְ אַמְנָי בְּינָהְ בְינָהְ בְּינָהְ בְּינָהְ בְּינָהְ בְּינָהְ בְּינָהְ בִּינְהְ וּצֹח וּצֹח וּצֹח וּצֹח וּצֹח וּצֹח וּצֹח וּצֹח וּצִיי וּצְיּאָר בְּינִהְ בְּינִהְ בְּינִהְ בְּינִהְ בְּינִהְ בְּינִהְ בְּינִהְ בְּינִהְ בְּינִהְ בְינִהְ בְּינִהְ בְינִהְ בְינִהְ בְּינִהְ בְּינִהְ בְינִהְ בִּינְהְ בְינִהְ בְינִהְ בְינִהְ בְינִהְ בִינְהְ בְינִהְ בִינְהְ בִינְהְ בִינְהְ בְינִהְ בִינְהְ בִינְהְ בִינְהְ בְינִהְ בִינְהְ בִינְהְ בִינְהְ בִינְהְ בִינְהְ בִינְהְ בִינְהְ בְינִהְ בִינְהְ בִּינְהְ בִינְהְ בִינְהְ בִינְהְ בִינְהְ בִינְהְ בִינְהְ בִינְיּיִים בּינִים בְּיִים בְּינִים בְּינִים בְּיִים בְּינִים בְּינִים בְּיִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בּינְים בּינְים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִים בּינְיּים בּינִים בּינְיּים בּינִים בְּייִים בּינִים בְּייִים בּינִים בּינִים בְּייִים בְּיִייִים בְּייִים בְּיּיִים בְּייִים בְּיִייִים בְּייִיּיִים בְּיִייִים בְּייִייְיִים בְּיּיִים בְּיִיבְּיּיִים בְּייִים בְּיּיבְיּייִים בְּיּיבְיּייִים בְּיּיּיִים בְּיּיבְייִייְייִיּיּיִים בְּייִייּייִייּיים בְּיּייִייּיִיּייּיּיּיִייּיּיִיּיי

ton fils te demandera un jour ; מְּדִּים מְּדֶוּר Gen. 30. 33, à l'avenir, en son temps (v. יְבָּחָרָת).

בְּחַרְאָה f. (rac. מְחָרָאָה). Ex. unique : וְיָרָא II Rois 10. 27, (cheth.) ils en firent des latrines (v. הַאָּדָה).

בּתְרְשָׁה et מַתְרְשָׁה (rac. יַתְּיָרָ). Deux instruments aratoires : יִּתְּיִרְשָׁה אַ instruments aratoires : יִּתְּיִרְשָׁה son soc de Charrue; אַמּרְיַשָּׁה meme verset, son coutre, ou sa serfouette, ou sa bêche; au plur.: יִּתְּיַבְיִּתְּיִ 13.21, pour les socs de charrues, ou les coutres.

תורים constr. יום בְּבְּרָים . f. Mėme signif. que יום בְּבְּרָם : יוֹם וֹשְׁבְּים וֹ Nomb. 11. 32, le lendemain; חים בְּבְּרָם בְּבְּים וֹ Jon. 4. 7, et בְּבְּרָם בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בַּבְּים בַבְּים בַּבְּים בַּבְים בּבְּים בּבְים בּבְּים בּבְים בּבְּים בּבְים בּבְּים בּבְּים בּבְּים בּבְּים בּבְים בּבְים בּבְּים בּבְּים בּבְּים בּבְּים בּבְים בּבְּים בּבְים בּבְּים בּבְים בּבְּים בּבְּים בּבְּים בּבְּים בּבְּים בּבְים בּבְּים בּבְּים בּבְים בּבְּים בּבְים בּבְּים בּבְּים בּבְים בּבְּים בּבְּים בּבְים בּבְּים בּבְים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּים בּ

תְּלֶבֶּן m. (rac. קְּשָׁק). Action de dépouiller un arbre de l'écorce : קְּשָּׁהְּנָּ Gen. 30. 37, en mettant à nu, en découvrant, le blanc (des branches).

בּיִנְיִיבָּר, pl. בְּיִנְיִיבְר, (rac. בְּיִנְיִיבָּר, const. בְּינִיבְּר, pl. בְּינִיבְיר, Pensée, idée, dessein, conseil: בְּינִיבְיר, בְּינִיבְיר, Ps. 192. 6, tes pensées sont infiniment profondes; בְּינִיבְיר בְּינִיבְיר בַּינִיבְיר בַּינִיבְיר בַינִיבְיר בַּינִיבְיר בַּינִיבְיר בַּינִיבְיר בַּינִיבְיר בַּינִיב בַּינִיבְיר בַּינִיב בַינִיב בַּינִיב בַּינְיב בַּינְיב בַּינְיב בַּינְיב בַּינְיב בַּינְיב בַּינִיב בַּינְיב בַּינְיב בַּינְיב בַּינִיב בַּינְיב בַּינְיב בַּינְיב בַּינִיב בַּינְיב בַּינִיב בַּינִיב בַּינְיב בַּינְיב בַּינְיב בַּינִיב בּינִיב בּינְיב בּינִיב בּינִיב בּינְיב בּינִיב בּינְיב בּינְיב בּינִיב בּינִיב בּינִיב בּינִיב בּינְיב בּינְיב בּינְיב בּינְיב בּינְיב בּינְיב בּינִיב בּינִיב בּינִיב בּינִיב בּינִיב בּינִיב בּינְיב בּינְיב בּינִיב בּינִיב בּינְיב בּינִיב בּינִיב בּינִיב בּינִיב בּינִיב בּינְיב בּינִיב בּינְיב בּינִיב בּינְיב בּינִיב בּינִיב בּינְיב בּינִיב בּינְיב

ת (rac. בְּיַהְשֶׁרְ Is. 29. 15, et qui font leurs œuvres dans les ténèbres; קיְהָי Ps. 88. 19, mes connaissances (amis) sont dans l'obscu-

חַחַט n. pr. m. I Chr. 6. 20.

ימבית (rac. יתיה). Instrument ou vase pour enlever ou porter les charbons: יייִהְהִייִם Exod. 27. 3, et les pelles ou les brasiers pour l'usage de l'autel; בַּיִּבְּיִי בְּיִבְּיִ הַּתְּמִּין בּיִבְּי בַּיִּבְּי בַּיִבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְי בַּיִּבְּי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִּבְּי בַּיִּבְי בַּיִבְי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִבְּי בַּיִּבְי בַּיִי בְּיִבְּי בַּיִּבְי בַּיִי בְּיִבְּי בְּיבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיִבְי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיִבְי בְּיבִּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבִּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבִּי בְּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבִּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִבְיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְיּיִי בְּיִי בְּיִי בְייִי בְּיי בְּיי בְּיִיי בְּייִבְיי בְּיי בְּיִי בְּיוֹבְיי בְּיִבְיי בְּיִי בְייִי בְּייבְיי בְּייבְיי בְייבְייי בְּייבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּייבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּייבְיי בְּיי בְּייבְיי בְּייי בְּיי בְּייבְיי בְּייי בְּייבְיי בְּייבְייי בְייי בְּיי בְּייבְיי בְייי בְּייי בְּייבְיי בְייי בְּייי בְּייי בְייי בְּייבְייי בְּייי בְּייי בְיייבְיי בְּייבְיי בְייבּיי בְיייבְיי בְייבְייי בְייי בְייבְייי בְּייבְייי בְּייבְייי בְייי בְייבְ

רמות (rac. יתְּיחָי). Effroi, ruine, crainte: אָבְילְינָ בְּיִרָּ דְּמָּחִיקְּהַר Prov. 40. 29, mais un effroi pour ceux qui font le mal; אַבְּילִי בְּיִרְ בְּסִיל מְּיִתְּחִילוּ 18. 7, la boucho de l'insensé est (cause) sa ruine; אַבּ הְחִיִּחִילִי לְמִיְתִּי וֹיִי לַבְּיִרְתִּי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְייִם בְּיִים בְּייִם בְּיִים בְּייִם בְּיִים בְּיבִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּם בְּיִּם בְּיִּם בְּיִם בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיבְים בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹבְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְיבְיים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיבְיבְּיבְיבְים בְּיבְּים בְּיבְּיבְיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְיבְים בְּיבְּיבְיבְּים ב

רְתְּתְּחָ f. (rac. תְּחָהְ, Fracture, effraction: בְּצָא תַאַבְּי תְּקְּתְּחָבְּי Exod. 22.1, si le voleur est surpris commettant le vol avec effraction; תְּאָרִים לֹא בַּיּבְּיִתְּעָּבְּי Jér. 2. 34 (2° pers. fém.), tu ne les as pas trouvés à l'effraction, c.-à-d. ils n'avaient pas commis de crime; selon d'autres (1° pers.): je les ai trouvés (assassinés) non en secret, non secrètement.

אָטְטְ, הְטְטְ chald. Parvenir, s'élever, venir, s'accomplir: רְלָּא־מְטֹוּ לָאַרְפִּיה גָּבָּא בְּיִבְּיה גַּבָּא בְּיִבְּיה גַבָּא בְּיבִּיה בְּבָּא בְּיבִּיה בְּבָּא בְּיבִיה בְּבָּא בְיבִּיה בְּבָּא בְיבִּיה בְּבָּא בְיבִּיה בְּבָּא בְיבִּיה קבָה 7. 13, et il s'avançait jusqu'à l'ancien des jours; גּיִבְיּא בְיבָה בִּבְּיִא בִּבְּא בִּבְּיה 4. 8, sa cîme allait, s'élevait, jusqu'au

ciel; קּוְמְנָא מְשָׁהוּ 7. 22, et le temps était venu, accompli; בְּיִרְא מַלְּנָא 4. 21, qui arrivera, s'accomplira, a mon mattre le roi.

אַטְאָטָם m. Balai (v. à אַטָאָטָ).

תַּמְבָּחָ m. (rac. מְּבָהָי). Tuerie, massacre: חָבִינּי לְבָנְיוּ מִיְםְבָּחָ Is. 14. 21, préparez-vous à massacrer ses fils, exact. préparez le massacre à ses fils.

י בְּמְלְבְּחֵיִם (rac. בְּבָה) Action d'abattre : Aboth, maison où on tue les bestiaux, abattoir.

מַשְׁה des deux genres (pl. מִשׁה, une fois avec suff. מְיֵבי Hab. 3. 14, rac. ונָבָיו hab. 3. 14, rac. ונָבָיו Ce qui s'étend. 1º Branche : בַּרָּנִידּיבַלָּהוּ ביה לו Ez. 19. 11, (cette vigne) avait, ou poussait, des branches solides. — 2º Verge, bâton : נֵיְדִיר לְמַשָּׁח בְּכַפּוֹ Exod. 4. 4, et (le serpent) redevint verge dans sa main; אַטֶּיר בְּרָדֶף Gen. 38. 17, et ton bâton que tu tiens à la main; מְשֵּחרׁנָת Exod. 7. 12, la verge d'Aaron ; יָשֶׁבֶרְחִי לָכֵם מַמֲח־לָחָם Ez. 5. 16, je briserai votre baton, le pain qui vous soutient, qui vous donne de la force ; je vous enverrai la famine. — 3º Sceptre: Ps.110. 2, l'Eternel מַבֶּה רָשׁלֵח רֵר מִאִּיוֹן étendra de Sion le sceptre de ta puissance; דות מס קם למשחד בשל Ez. 7. 11, la violence, l'iniquité, s'élève, s'érige en une verge (pour punir) le crime; et la punition même : שַׁמַעוּ מָטָהו וּמָר רָעָרָה Mich. 6. 9, écoutez la punition (qui vous menace), et qui est celui qui l'a prononcée, arrêtée. — 4º Branche d'une nation, tribu : לְמַשֵּׁח שִׁמְעוֹן Nomb. 13. לפשח בני B, de la tribu de Siméon, et ולפשח בני שַּׁמְעוֹן 34. 20, et de la tribu des enfants de Siméon; רָאשֵׁי הַמְּטוֹת I Rois 8. 1, les chefs, les princes des tribus.

לפַבּק סאר ילא הַ הִינְיּשׁ se pencher) adv. Audessous, en bas: הַשָּׁבְּי לְּאַהְיִלְּ בְּיִשְׁרִּ לְּאַ הַּוְּרָבְּ וּ בְּעָבְּ לְּאַרְ הַיִּבְּי אַ se pencher) מּנְבְּי סְּאַר. 15.24, pour s'éloigner du scheol (qui est) en bas (dans l'abtme); הַאָּהְי בְּיִבְּי הַשְּׁבְּ בְּעָבְּי בְּעָבְּי בְּעָבְּי בְּעָבְּי בְּעָבְי בְּעָבְּי בְּעָבְי בְּעָבְּי בְּעָבְי בְּעִבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעִבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּעבִי בְּעבְי בְּבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּבְי בְּעבִי בְּעבִי בְּעבִי בְּעבִי בְּעבִי בְּעבִי בְּעבְי בְּבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּעבְי בְּבְיוּבְי בְּעבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְיבְי בְּבְיוּבְי בְּבְיבְי בְּבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְי בְבְיבְי בְבְי בְבְיבְי בְבְיבְי בְּבְיבְי בְבְיבְי בְּבְיבְי בְבְיבְי בְבְיבְי בְבְּבְי בְבְּבְי בְבְיבְי בְּבְבְי בְבְיבְי בְּבְיוּבְי בְבְיבְי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְיי בְּב

הְשְׁבְּי m. (rac. יְּבְיּה, part. du Hoph.). Deni de justice , violence : יְּתְּיֵעִיר בָּלְאָה בְּיִה Ez. 9. 9, et la ville est pleine d'injustice, de violence.

יַםְּטָר (v. קּשָּׁהָר).

קשות קנקיר: Ltendue: קשות Is. 8. 8, l'étendue de ses ailes.

תְּמְנָה m. (rac. מָּמָה). Ce qui est filé: בְּיֵבְיאִי בַּקְיהָוּ בַּאָרָה Exod. 35. 25, elles offrirent ce qu'elles avaient filé.

הַנְינֶל m. Barre. Ex. unique: בְּרִינֶל אָרָטֶּד Job 40. 18, ses os sont comme des barres de fer.

וֹטְטְּחַ m. (rac. שָׁמָּן). L'endroit où l'on conserve les choses, et les choses mêmes que l'on garde, richesses, trésor: יָשׁבְּיִלִּים מְּמְבִינִים עַּשְּׁבִּין Jér. 41. 8, nous avons des greniers, ou des richesses cachées dans nos champs (en blé, etc.); יְבַּמְּמְבִינִים מַּחְבָּיִם Prov. 2. 4, et si tu la recherches comme (on cher-

che) des trésors cachés; בּייְהָיְסְיִי יַיְסְטְיִי Is. 45. 3, et des richesses secrètes; יְיִישִים Gen. 43. 23, un trésor.

אַשְׁרָ m. (rac. בַּיבּיבָ). Action de planter, plantation: בְּיבָּיבֶי Mich. 1. 6, en un lieu planté de vignes; בַּיבָּי בַּיבָּי Is. 60. 21, un rejeton de ma plantation (planté par moi).

בישטְעְטְטְת. pl., et ווֹשְׁטְטְ ל. pl. (rac. בּישָטְי). Mets délicats, exquis: יְנָישִׁרּילִי בּישָטְי Gen. 27. 4, et apprête-moi un mets délicieux, d'un goût délicat; אַל־הְּיִשְׁי לְּבָּישְׁעַמּוֹיִינִי Prov. 23. 3, ne désire point de ses mets délicats.

תְּשְׁפְיִרָּהְ (rac. הַשְּׁיִים). Manteau, robe ample: אָבְירִיבְּילֵבְיְרְ Ruth 3. 15, le manteau que tu as sur toi; הַיּחַשְּׁבְּיִרְן Is. 3. 22, et les robes amples des femmes (selon d'autres : les tabliers, ou les gants, v. הַשְּׁיֵים).

Niph. Être arrose : הָלְמָת אַתָּה הְּשָּבֶּר Amos 4.7, un champ sera arrose par la pluie.

. אַלְּמָּבָע (v. אַלָּמָבָע).

קטְרֵי n. pr. Matred, fille de Mezahab, Gen. 36. 39.

סְּטְרָה בּנְשֶׁרְ, (rac. ינְשֵר,). 1º Lieu où l'on garde, la prison : בְּדָבֶר תַּבְּשֶׁרָה Jér.38.13, dans la cour, ou le vestibule, de la prison. — 2° Le but auquel on vise, tire: אָשָׁלָּח־לִּי לְמַשְׁרָח I Sam. 20. 20, comme si je tirais à un but; מַדְּשֶּׁרָא; Lament. 3.12, (il m'a placé) comme le but pour ses flèches.

מי

רְיְיִי n. pr. La famille de Matri, de la tribu de Benjamin, d'où sortit le roi Saul, I Sam. 10. 21.

יים (const. מיִם m., seulem. au plur. קים (const. מֵר, avec suff. מֵימֵיך, מָימַים). Eau. Les adj. qui l'accompagnent, toujours au plur .: באר מים חיים Gen. 26. 19, une source d'eau vive ; מְצֵּר דַעַּבְרִים Nomb. 5. 19, (tu seras épargnée) par ces eaux amères; רַבְּרִם רַבְּרִם Ps. 18. 17, il m'a tiré du milieu des grandes eaux; mais le verbe, tantôt au sing., tantôt au plur.: רישבר דערם Gen. 8. 3, les eaux se retirerent, et יול־מִים מְהַלְּיָר Nomb. 24. 7, l'eau coulera de ses seaux ; מַר וָדָּח לֹאַר זרֶק עַלֵּדי 19. 13, l'eau de lustration n'a pas été aspergée sur lui. Avec des n. pr. by signific source, ruisseau, lac, etc.: קידי Jug. 5. 19, les eaux de Megeddo (le torrent Cison); מֵר מֶרוֹם Jos. 11. 5, les eaux de Merom (un lac); מַימַר ביביים Exod. 7. 19, les eaux d'Egypte (à savoir : les fleuves, ruisseaux, etc.); שַר־אש Jér. 8. 14, les eaux, le suc du poison, ou mélées de poison (v. שֹאליז); בימי רַגְלֵיחָם Is. 36. 12, (keri) leururine; מע fig.: וּבְּצֵּעִר יְדוּרָדוּ יָצָאוּר Is. 48. 1, et qui sont sortis de la source de Juda, c.-a-d. ses descendants; סַבּינִי כַבְּיֵל Ps. 88. 18, ils m'ont environne tout le jour comme les eaux, c.-à-d. de toutes parts; באר ביום ברונמים 69. 2, les eaux sont venues jusqu'à ma vie, ma vie est en grand danger; נַיִּדָר לְפָיִם Jos. 7. 5, (le cœur du peuple) devint comme de l'eau, ils perdirent tout courage. — Dans les n. pr.: מֵר וָדָב Gen. 36. 39, (éclat d'or) Matred, fille de Mezahab; selon d'autres: fille d'un fondeur d'or; מֵי דַיַּרַקוֹר Jos. 19. 46, (les eaux jaunes) n. pr. d'une ville de Dan; מֵר נְמְהוֹדֵן Jos. 15. 9, la fontaine Nephthoha (de l'ouverture) dans le pays de Juda.

"pron. interrog. Qui? (des personnes; v. ביי quoi! des choses): ימי חַאָּד שׁ חַלָּת Gen. 24. 65, qui est cet homme? fem. Ruth 3. 9, qui estu? plur. מִר־אֵלָה לָהָ Gen. 33. 5, qui sont ceux-là qui sont avec toi? ou sontils à toi? מִר נְמִר חַוּלְכְּרִם Exod. 10. 8, (qui et qui) qui sont ceux qui doivent partir; פר לף פל-תובות Gen. 33. 8, qui sont ceux qui forment cette troupe? ou : à qui (envoies-tu) cette troupe? ימר אַבִּימַלַהְ וּמִירּשְׁכֵּם Jug. 9. 28, qui est Abimelech, et qui sont les gens de Si-מריפשע יבקב — ומי במות יחודה ? chem Mich. 1. 5, qui est (l'auteur, l'instigateur) des péchés de Jacob — qui est (l'auteur) des hauts lieux de Juda? une exception est : מָר שָׁמֶּף (pour מָר pour Jug. 13. 17, quel est ton nom? au génit: מַרד־מִּד אַתְּד Gen. 24. 23, de qui es-tu la זווף ? באר למות I Sam. 12. 3, de qui ai-je pris le bœuf? dat.: לפר Gen. 32. 18, a qui ; جنيطوت Jon. 1. 7, a cause de qui? acc.: רָאַח־פִּי עֵשֶׁקְחָּד I Sam. 12. 3, et qui est-ce que j'ai opprimé, ou: trompé? énergiquement :מָי הוא, מִי הַה, et ביי הוא קתו qui est celui qui?

Souvent on emploie or qui? pour exprimer une négation : פִּי דָאַמִיר לְשִׁמְעַחֵטּ Is. 53. 1, qui a cru à notre nouvelle? (personne n'a cru); בַּר־ראָבֶר אֱלֵיר Job 9. 12, qui pourra lui dire? בִּי־רוֹרֶעַ Ps. 90. 11, qui connaît? (personne ne connatt).—Il exprime un souhait : جب יִשְׁמֵנִי שׁמֵּט בָּאָרֵץ II Sam. 15. 4, qui m'établira juge sur la terre? מִי־יָתַּן־לִי אַבֶּר כֵּיוֹכֵּת Ps. 55. 7, qui me donnera des ailes comme à la colombe? (que n'ai-je des ailes?); de la l'expression מר רְהֵּן plut à Dieu que (v. נָתַר,). Pron. indef. Quiconque : מִרבַעַל דְּבָרִים Exod. 24. 14, quiconque aura une affaire, un procès ; מִי־יָרֵא וְחֶרֵד Jug. 7. 3, (que) quiconque craint et manque de cœur; בי יקום יצלב Amos 7. 2, 5, qui pourra rétablir Jacob (pour יָקִים), ou : qui, (étant faible comme) Jacob, pourra subsister? d'autres traduisent : comment Jacob subsistera-t-il? מָר אַנַדְפָן:

Is. 51. 19, (pour pan) avec qui puis-je te consoler? (qui aurait eu un sort comme le tien?); d'autres traduisent comment puis-je te consoler?

מְיִרְבְּא n. pr. Medaba, ville de la tribu de Ruben, Jos. 13. 16; appartenant plus tard à Moab, Is. 15. 2.

מידי n. pr. Medad, un prophète, Nomb. 11. 26.

ביים m. (rac. יְיָם). La bonne, la meilleure partie d'une chose: ביים אינון אייין אינון אייין אינון א

(מּבבּנות א) מִיבָּא.

ירָאֵל (qui est comme Dieu) n. pr. 1° Un des archanges, Michael, Dan, 12. 1. — 2° Michael, père d'Amri, I Chr. 27. 18.—3° Michael, fils du roi Josaphat, II Chr. 21. 2, et de plusieurs autres: Nomb. 13. 13, Chr., Esdr.

קיכָה n. pr. 1° Michée, le prophète, Mich. 1.1, Jér. 26. 18; ביביה (cheth.):
— II Chr. 34. 20, ביביה II Rois 22. 12.

קיבְים (qui comme Dieu!) n. pr. 1° Les mêmes que מְּבֶּים 1° et 2°. — 2° Michaia, fils de Sacur, Néh. 12. 35 (מִבֶּים 11. 17, 22). — 3° Michaia, prêtre, Néh. 12. 41.

אַכְּיָהָוּ Même signif., n. pr. 1° Michaïahu, a la cour du roi Josaphat, II Chr. 17. 7. — 2° Michaïahu; fille d'Uriel, mère du roi Abia, II Chr. 13. 2; la même est appelée Maacha, fille d'Absalom, I Rois 15. 2.

ליכְיְהוּ Meme signif., n. pr. 1° Michaihou, auteur d'une idole, que les enfants de Dan lui enlevèrent (v. Jug., ch. 17 et 18; ch. 17, vers. 5, 9, ייביי).—
2° Michaiou, fils de Jemla, prophète, I Rois 22. 8. — 3° Michaiou, fils de Gemaria, Jér. 36. 11.

מִיבָל m. (rac. יָבל ou יָבל). Ex. unique:

מיכל חַבְּיִם II Sam. 17. 20, le réservoir, la nappe d'eau; selon d'autres : le ruisseau ou la rivière.

קיבֶּל n. pr. Michal, fille de Saul, femme de David, I Sam. 19. 11.

ימילה f. (rac. מאל). La circoncision: מילח p alliance de la circoncision, nom qu'on donne à cette cérémonie (v. Gen. chap. 17).

מָיִם Eau (v. יפָר.).

רְּיָבְיִי et מְנְיָבִיי n. pr. 1° Mijamin, chef, prêtre, I Chr. 24. 9. — 2° Esdr. 10. 25, Néh. 12. 17.

יבין f. Nourrice (v. ביילות).

ביסף Allee couverte (cheth., v. מיסף).

עַבְּעֵים et פוּ (beauté) n. pr. d'une ville de la tribu de Ruben, cédée aux Lévites, Mephaath, Jos. 13. 18, I Chr. 6. 64.

אָרָה m. Action de presser, pression: בּיִדְי Prov. 30. 33, la pression du lait (battrel la crème); הָבִיץ אַפּוּים, même vers., et la pression du nez; même vers., et la pression des narines, mouvement de colère, la colère même; selon d'autres: בִּיץ בִּין l'excitation, בּיִדְאָ à la colère.

ת מישא n. pr. m. I Chr. 8. 9.

n. pr. 1° Misael, fils d'Uziel, 6. 22. — 2° Misael, un des collègues de Daniel, qui reçut le nom de אַלְישָׁרַ, Dan. 1. 6, 7. — 3° Néh. 8. 4.

קילים m. (rac. לְיִשׁרֹר). 1° Pays uni, plaine: קּילָכוּל לְכִּישׁוֹר Is. 40. 5, le chemin tortu, inégal, sera une plaine; פּרְבִּיל בְּאָבֶיץ בִּישׁוֹר Ps. 143. 10, (ton esprit) me conduira dans une terre unie; avec l'art., spéc.: une plaine près de Medba, appartenant à la tribu de Ruben; וְכַל־תּבְּישׁר מִיִּרְבָא עַר־בּיבוֹן Jos.

13. 9, et toute la plaine de Medba jusqu'à Dibon. — 2º Droiture, justice : אינים בי Ps. 45. 7, un sceptre de justice : שַׁבֶּט אָרָין Is. 11. 4, il prononcera (le jugement) avec justice, équité, en faveur des humbles, des opprimés sur la terre; בּיִשְׁים Ps. 67. 8, adv., car tu jugeras les peuples équitablement, ou pour מְּיִבְּיִם אָרָרִין avec équité, dans l'équité.

מישׁים chald. n. pr. Mesach, nom donné à Misael, collègue de Daniel, Dan. 1. 6.

שׁלִישׁ (salut) n. pr. Mesa, roi de Moab, II Rois 3. 4.

기반기 (salut) n. pr. Mesa, fils de Chaleb, I Chr. 2. 42.

תֵישָׁר m. Seulem. au plur. בֵישָׁר, (rac. רַשֵּׁיר). Rectitude, droiture, sincérité, justice: אֹרַת לַצָּהִים מֵישַׁרִים Is. 26.7, le sentier du juste est un chemin droit, ou lui est aplani par Dieu ; רָתַוּלֵהָ בְּמֵּרְשֵׁרָים Prov. 23. 31, (le vin) lorsqu'il entre, glisse, droitement, agréablement; selon d'autres : le vin entre, tu le bois comme s'il était inoffensif; רוֹילַך לְבוֹיִדִי לְמֵישָׁוִים Cant. 7. 10, (ce vin) va, glisse, a mon bien-aimé, droitement, agréablement; מישַׁרִים אַחַבוּהְ Cant. 1. 4, (tes caresses sont meilleures que le vin) elles (les jeunes filles) t'aiment plus que le vin qui glisse doucement (le ב de בייָר se rapporte aussi מַשַּׁרִים (פַשָּׁרִים ; selon d'autres : on t'aime avec sincérité; d'autres traduisent, comme יְלְשֵׁרִים: les hommes droits, les hommes de cœur, t'aiment; אַחָח פוֹנְנָתַ מֵישְׁרִים Ps. 99. 4, tu as établi la droiture; וּמִשְּׁמָתוּ שִׁשָּׁתַר מֵישַׁרִים Prov. 8. 6, mes lèvres s'ouvrent (pour enseigner) la justice, les choses justes; יורן לְאָמִים בְּמֵריָטָיִרים Ps. 9. 9, il juge les peuples avec justice; לַצְשׁוֹת מֵישָׁרִים Dan. 11. 6, pour faire la paix, l'amitié, ensemble.

ליקה f. (rac. מאת). La mort : מִיתָה מיתָה la mort par la main du ciel (de Dieu).

קיקר m. (rac. יָחַד, usité seulem. au

plur.). Cordes: מַיְחְיַרִים Nomb. 3. 37, et leurs cordes (pour attacher les colonnes du tabernacle); יְבָל־מֵיחְיֵר נְּמָּקר (cordages qui tenaient ma tente) sont rompus; de l'arc: מַנִירְיָר מְּבֹרַקְ עַל־פְּנֵירְיָם Ps. 21. 13, avec les cordes (de ton arc) tu vises à leur face.

ייר part. Hiph. (v. a מַלְבִּיר

תְּבְבָּנְא n. pr. Machbena, fils de Seva, ou Machbena, ville fondée par Seva, I Chr. 2. 49.

ימְבְבַּנֵי n. pr. Machbannaī, un des commandants de l'armée de David, I Chr. 12. 13.

תְּבֶּר m. (rac. יְּשָׁבְיּה). Grille: יָּשְׁר יִּשְׁר Exod. 27. 4, tu feras autour (de l'autel) une grille; const. יְשָׁר יִשְּׁר יִּשְׁר יִשְׁר אַר 35. 16, et la grille d'airain.

יַּיְפֶּה m. (rac. בַּיַּקה). Couverture: רַיַּמָּח זו אַמּרְבֶּר II Rois 8. 16, il prit une couverture (v. מְבָּרִר).

6. 19, de ce que Dieu a frappé le peuple d'une si grande plaie (en avait fait mourir un si grand nombre). — השבים II Chr. 2. 9, du froment battu, ou pour מעלה, du froment pour nourriture (à tes gens), v. מַבְּלָה

תְּכִיי n. pr. 1° Machir, fils de Manassé, Gen. 50. 23; n. patron., פָּבִידי Nomb. 26. 29. — 2° Machir, fils d'Amiel, II Sam. 9. 5.

קבן (v. מין בייט Etre humilié ou affaibli: יַיְּשְׁטֵּי בְּצִּוֹיְטָּ Ps. 106. 43, ils furent humiliés, ou ils périrent, à cause de leurs péchés.

Niph. S'affaisser : בַּנְצַלְמִים יַעַּהְ הַאָּבֶלְמִים

Eccl. 10. 18, par la paresse (ou par des mains paresseuses) la charpente s'affaisse, s'écroule.

Hoph. une fois: יְחְבְּכוּ Job 24. 24, (pour יוֹבְּכּה) ils sont humilies, ou ils perissent.

ו מְלֶלְה (rac. מְלֶּה renferme, parc, bergerie: מָבֶּלְה בֹּאֹי (קּלָא f. et מְּבְּלְה בֹּאֹי (rac. מְנַבְּלָה בַּאָּר בִּאָר בּאַר). Ce qui renferme, parc, bergerie: מָּבְּלָה בֹּאַר בֹּאַר (rac. מָבְּלָה בּאַר בַּאָר וּבָּאַר בּאַר בּאַר וּצֹא (rac. מַבְּלָה lab. 3. 47, les brebis sont enlevées des bergeries; plur.: מַבְּלָה מַבְּאַר בָּאַר בַּאַר וּצָאַר בָּאַר רָבָּאַר בָּאַר רָבָּאַר בָּאַר רָבָּאַר רָבָּאַר רָבָּאַר רָבָּאַר רָבָּאַר בָּאַר רָבָּאַר רָבָּאָר רָבָּאָר רָבָּאָר רָבָּאָר רָבָּאָר רָבָּאַר רָבָּאָר רָבָּאָר רָבָּאָר רָבְּאָר רְבָּאָר רְבָּבְּיר רְבָּאָר רְבָּאָר רְבָּאָר רְבָּאָר רְבָּאָר רְבָּאָר רְבָּבְילְיִים רְבִּיּבְילְיִים רְבִּיּבְילְיִים רְבִּיּבְילְיִים רְבִּיּבְילְיִים רְבִּיּבְילְיִים רְבִּיּבְילְיִים רְבִּיּבְילְיִים רְבִּילְיִים רְבִּיבְיבָּייִים רְבִּיבְילְיִים רְבִּיּבְילְיִים רְבִּיבְילְיִים רְבִּיבְילְיִים רְבִּיבְירָייִים רְבִּיבְילְיִים רְבִּיבְילְיִים רְבִיים רְבִּיבְילְיִים רְבִּיבְייִים רְבִּיבְילְיִים רְבִּיבְילְיִים רְבִּיבְיים רְבִּיבְילְייִים רְבִּיבְיים רְבִּיבְיים רְבִּיבְיים רְבִיים רְבִּיבְיים רְבִּיבְיים רְבִּיים רְבִּיים רְבִּיים רְבִיים רְבִיים רְבִיים רְבִּיב רְבִּיב רְבִּיבְייִים רְבִּיּים רְבִיים רְבִּיב רְבִיים רְבִּיב רְבִיים רְבִּיים רְבִּיים רְבִּיים רְבִיים רְבִּיבְיים רְבִיבּיים רְבִיים רְבִּיב רְבִיים רְבִיים רְבִיים רְבִיים רְבִיים רְבִיים רְבִיים רְבִיים רְבִיים רְבִיבְיבְיים רְבִיים רְבִיים רְבִיים רְבִיים רְבִיבְיבְיים רְבִיים רְבִיים רְבִיים רְבִיים רְיבְ

II לְלְלָה (rac. מָלֶּה). Totalité ou perfection: אָה מְּלָה (pl.) II Chr. 4. 21, cela (était) en totalité (entièrement) d'or, ou: de l'or le plus (parfait) pur.

קרלול m. (rac. לְבְּשֵׁר מִכְלוֹל Ez. 23. 12, 38. 4, qui portaient des habits de toutes couleurs, ou qui étaient vêtus à la perfection, parfaitement bien.

פִּאִיון: Perfection (קַבֶּל m. (rac. בָּבֶל perfection : פִּאָל Perfection (qui est) la perfection de la beauté.

שרק'לְלִים m. pl. Belles choses, belles marchandises: דְּמָה וֹכְלֵּיְה הְמַרְלְלִים Ez. 27. 24, ils sont tes marchands (qui te vendent) les marchandises les plus belles, les plus élégantes.

תְּבֶּבְלָּה (rac. בְּשִׁבְּלָּה pour מְּבַבְּלָּה). Nourriture, entretien: מְבַלְּה לְבָרִהוּ I Rois 5. 25, (du froment) pour l'entretien de sa maison (des gens de sa maison) (contracté en מִבְּיִה II Chr. 2. 9, v. מְבָּרָה).

תְּכְּנְנִים m. pl. (rac. מָבֵּן). Trésors : מְבָּנִים מְתְּבְּנִים pan. 41. 43, sur des trésors d'or et d'argent.

סְבְּכְיִ (endroit caché) n. pr. Machmas, ville appartenant à Benjamin, Esdr. 2. 27 (שַּבְיַשׁ I Sam. 13. 2, שַּבְיַשׁ Néh. 11. 31).

קיבור (rac. יְּמָבֵּר). Rets: שְׁדוֹא מִּרְטֶּר Is. 51. 20, comme un bœuf sauvage (pris dans) des rets.

יְּפְלִּי רְמֵּרְטְרָיד : יְּפְלִּי רְמֵּרְטְרָיד : Ps. 141. 10, que les méchants tombent dans leurs propres filets.

אלרטֵר הְּלְכְּיֵרָה f. Même signif.: אַרְמּיָר Is. 19. 8, et ceux qui étendent le filet (les pécheurs).

הַלְּטֶּרֶת f. Même sign.: רְצֵּשְׁמְבִּיּ תְּמְרְטֵּרְאוֹ Hab. 1. 15, il l'a amassé dans son rets (v. vers. 16).

יי פְּבְּטָשׁ n. pr. (ע. סְבְּטָשׁ).

n. pr. Mechmethath, ville entre Ephraim et Manassé, Jos. 16. 6, 17. 7.

ים מְכְנַרְבֵי n. pr. m. Esdr. 10. 40.

קבְּנָה (v. מְכֹנָה) n. pr. Mechonah, ville de Juda, Néh. 11. 28.

תְּלְנְחֵי, m. duel (rac. מָּנֵים). Ce qui enveloppe, cache, culottes que portaient les prêtres: מְכְּנְיֵם מְשִׁנְּיִם Exod. 28. 42, et יְּבְיִם מְשִׁנְיִם בּּדּב Ez. 44. 18, des culottes ou des caleçons de lin.

היבלים שלי. (rac. מָּסֶט). Nombre, part, impôt, tribut: יְהַבְּטְהְבֶּטְהַ Nomb. 31. 28, tu sépareras, prélèveras, une part, un impôt, pour Dieu (un sur cinq cents); יְבָּטָט לַּהְ 31. 39, et l'impôt, la part, qui fut réservée à Dieu.

לְּכְּטְּח (rac. מָסָסְה 1º Nombre: מְּכְּטָח בְּעָּהְה Exod. 12. 4, d'après le nombre des personnes, ou : d'après la part (autant de parts qu'il y a de personnes). — 2º Somme: בְּכָחַ הָּעָרְהָּךְ. Lév. 27. 23, la somme, le prix, de l'estimation.

קּכְּּטָּה m. (rac. הָבֶּּטָה). Couverture, toit: בְּמָּהְי מִּכְּטָה לָּאֹחֶל Exod. 26.14, tu feras une couverture pour le tabernacle; מְּבְּטֵּח שִׁירֹח 39.34, une couverture de peaux; מְבָּטַה תַּבְּטָה Gen. 8.13, le toit de l'arche.

בּינְיִםְ m. (part. Pi. de רְיָבֶּיםְ Ce qui couvre, couverture, vêtement: רְיַבְּיבְיּאָי Is. 14. 11, des vers seront ta couverture; בְּיִבְיּשָׁ בְּיִבְיּשָׁ בָּצִּילְ 23. 18, et pour un vêtement précieux, magnifique; רְיַבְיּבָישָׁ Evo. 9. 19 (comme בִּיִבְיַיִּ בַּעָּיִר Exod. 29. 22), la graisse qui couvre les entrailles.

קבְּפֵּלְת n. pr. d'une place, Machpela, קעָרַת הַשִּלְפֵּלָת 23. 17, où était קעָר 23.

9, la caverne double (de مُوَعِدُ), ou : tombeau double, parce que les patriarches et leurs femmes y ont été enterrés.

Niph. Étre vendu, se vendre : לְּבֶבֶּר Ps. 108. 17, Joseph qui fut vendu pour être esclave; בַּעְיֹנִירָבָם וְבְּבָּרְנָּם Is. 50. 1, à cause de vos péchés vous avez été vendus (livrés à l'ennemi); בְּעַרִי־לָּךְּהּ Lév. 25. 39, et (si ton frère) se vend à toi.

Hithph. comme Niph.: מְּלְיִנְיְם מְּלֵּם Hithph. comme Niph.: מְלֵּם מְלֹּבְּלְּם Deut. 28. 68, vous serez vendus (ou: vous vous vendrez) là à vos ennemis; au fig.: בֵּלְּ וְיִרְבַּמְּלֵּוְךְ לַבְּעֹשׁוֹת תְּרַבּי I Rois 21. 20, parce que tu t'es vendu pour faire le mal (que tu t'es livré, adonné, au mal).

קבר m. (rac. קבר). 1° Une chose a vendre: אַבְּרֹשְׁכֶּר Néh. 13. 16, et toutes sortes de choses à vendre. — 2° Le prix de la vente: קְרָחֹלְ מְבָּרִי Nomb. 20. 19, je payerai leur prix; אינים מְבְּרָח Prov.31.10, et son prix est (plus élevé), est au-dessus des perles.

ת (נְבֵּר m. (rac. נְבֵּר). Une connaissance, un ami : אִישׁ מֵאֵז מַעָּרוֹ II Rois 12. 6, chacun de sa connaissance, de son ami; pl. בְּבָּרִיבָּם 12. 8, vos amis.

וְמְכְּרָה מְלֵּח: (rac. מְּבָּח: Puits: וְמְּכְּרֵה מָלֵח: Soph. 2. 9, et un (puits), une mine de sel.

קברה ליבר היים f. Arme. Ex. unique: קבר היים קבר Gen. 49. 5, leurs épées sont les armes de la violence (rac. ביים ; selon d'autres, pour הְּיִבְּיֹחֵיהָם; leurs armes

ont exercé la violence dans leur pays (ע. דינים, origine), ou contre leurs alliés.

ְּמְלְּרִי (qui vaut un prix) n. pr. m. I Chr. 9. 8.

יְבֵרָתִי Hepher de Mecherath , I Chr. 11. 36.

לְבְשׁוֹל m. (rac. בָּשָׁל). Ce qui fait trébucher, tomber; piege, obstacle, chute, ruine: וְלָּמְנֵר עִנַּר לֹא תְהַון מְיכִשׁל Lév. 19. 14; et devant l'aveugle ne mets point de piége (une chose qui puisse le faire tomber); אַלְצַאִּר מָּכְשׁוֹל Is. 8. 14, (il sera) une pierre qui fait obstacle, ou qui fait tomber ; וַאֵּדְ לֵמוֹ מִכְּשׁוֹל Ps. 119. 165, et il ne leur arrive pas d'obstacle, de chute, ou de malheur: בינם Ez. 7. 19, ce qui les a fait tomber dans le péché, l'objet, la cause, de leur péché; בּלְבְּבְשׁוֹל לֵב I Sam. 25. 31, et une souffrance du cœur, c.-à-d. des remords; plur.: וַזַּרַבָּה הַשְּבָּכִשׁלִים Ez. 21. 20, et pour augmenter les chutes, les ruines.

קרְשֵׁלְחׁ f. (rac. בְּשֵׁלָה). Chute, ruine: זְּהַבְּשֵׁלָה הַאֹּאַז הַּנְחָלָה Is. 3. 6, et prends sous ta main, c.-à-d. préservenous de cette ruine; בְּשַׁלְהוֹי אָּה דִּיְלְשָׁים Soph. 1. 3, et les objets de scandale, les idoles des impies; selon d'autres: les malheurs (atteindront) les impies.

קלאָר (rac. יְלָאָר). Fragment : יְלָאָר Is. 30. 14, on ne trouvera pas (un morcean) entre ses fragments, ou: au moment de sa fracture.

הרובים m. Se trouve au commencement de plusieurs psaumes, v. Ps. 16. 56 à 60. Selon les uns, comme בּשְבָּים cantique (v, בַשְּבִים). Selon les autres, de בּשְבָּים un chant d'or, c.-à-d. ode excellente.

בּיַבְּקָש m. (rac. מַרָשׁ). Mortier : מַּבְּקָשׁ Prov. 27. 22, dans un mortier; Dieu fendit le rocher en forme de mortier qui était près de Lehi; selon d'autres: Dieu ouvrit le creux, la cavité (dans laquelle étaient placées les dents) de la machoire (de l'âne); שְׁבֵּי תַּשְּׁרְתֵּשׁ Soph. 1. 11, les habitants du quartier nommé le Mortier, ou d'une vallée profonde (près de Jérusalem).

ער (une fois avec suff. אלים Esth. 7. 5, פָלֵארָד, une fois פָלֵרִד Job 32. 18, מלאד . une fois מלאד Ez. 28. 16, inf. מלאד et פלאות, fut. יְמָלָאוּ, יְמָלָאוּ, 1° Transit. Remplir: וְּכְלָאֵר אָר־דְעָבֵּים Gen. 1. 22, et remplissez les eaux; וּכְבוֹד הֵי פָלֵא אֶח־ Exod. 40. 34, et la gloire de l'Éternel remplissait le tabernacle; ילאר הַשְּׁלְטִים Jer. 51. 11, remplissez les boucliers (de vos corps, c.-à-d. armezvous de vos boucliers), ou : préparez, assemblez, les boucliers; selon d'autres: remplissez vos carquois; פָּר־פֶּלָאוּ אָרד באָרֶץ הַמָּס Ez. 8. 17, car ils ont rempli la terre de violence, d'iniquité; מָלָאוּ ברבם — לבי Exod. 32. 29, remplissez votre main, c.-à-d. consacrez-la au service de Dieu, ou : remplissez-la d'offrandes (car par votre action vous vous êtes rendus dignes d'offrir à Dieu, d'être ses prêtres); אַשׁר־מָלַאוֹ לְבּוֹ לַעֲשׁוֹת מָן Esth. 7. 5, celui que son cœur a rempli (d'audace), qui a osé faire cela ; וָדִירְדָּטֶׁע Job 36. 17, si tu as rempli (la mesure) des péchés de l'impie, si tu as péché comme lui, ou : tu as rempli, subi, le châtiment d'un impie.

 קנְּיִהְ לָּלְהָיִת Gen. 25. 24, et lorsque le temps qu'elle devait accoucher fut arrivé; בְּיֵלֵים Lament. 4. 18, nos jours se sont accomplis (notre fin est arrivée).

Niph. Etre rempli, accompli, passé: בּסָיִּרְ, אַרְאָרָן (Gen. 6. 11, la terre a été remplie de violence (v. Kal); אַבְּשָׁהְיִאָּרִי אַרָּאָרָן (Exod. 1. 7, et le passé était rempli d'eux; suivi de יְבָּי בְּשִׁלְּאֵרִן בִּיבְּי בַּעִּי בְּיִבְּי בַּעָרִים יִשְּלָאֵין: בַּרָ 23. 6, et les vallées seront remplies de toi (de tes cadavres); בְּיִבְי בִּירִ בְּיִבְי בַּעִר בְּיבִי בְּיבִי בַּעִר בַּבְי בַּעִר בְּיבִי בַּיבְי בַּבְי בַּבְּי בַּבְי בִּבְי בִּי בְּבִי בַּבְי בַּבְי בַּבִי בִּבְי בַּבִי בַּבְי בַּבִי בַּבִי בַּבִי בַּבִי בַּבִי בַּבִי בַּבִי בַּבִי בַּבְי בַּבִי בַּבִי בַּבְי בַּבִי בַּבְי בַּבְי בַּבְי בַּבִי בַבִּי בַּבִי בַּבְי בַּבִי בַּבִּי בַּבִי בַּבִי בַּבִי בַּבִי בַּבִי בַּבִי בַּבִי בַּבִי בַּבִי בַּבִּי בַּבִי בַּבִּי בַּבִי בַּבִּי בַּבִי בַּבִי בַּבִּי בַּבִי בַּבִי בַּבִי בַּבִי בַּבְּי בַּבְי בַּבִי בַּבְי בַּבְּי בַּבְי בַּבִי בַּבְי בַּבִי בַּבִי בַּבִי בַּבְּי בַּבְי בַּבִי בַּבְי בַּבְי בַּבְּי בַּבְי בַּבְּי בַּבְי בַּבְּבְ בַּבְי בַּבְי בַּבְי בַּבְי בַּבְי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְי בַּבְּ בַּבְּ בַּבְי בַּבְּ בַּבְ בַּבְּבְ בַּבְּבְ בַּבְּ בְּבַּי בַּבְּ בַּבְּ בְּבְּבְ בַּבְ בַּבְ בַּבְּ בַּבְּ בְּבִּי בַּבְּ בַּבְּבְ בַּבְּ בְּבִּ בְּבְּבְ בַּבְּבְּ בְּבְּבְ בַּבְּבְ בַּבְּבְ בַּבְּבְּבְ בַּבְּבְ בַּבְּבְ בַּבְּבְּבְ בַּבְּבְ בַּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְב

Pi. (κρο, une fois κρο Jér. 51. 34, יַבְלָאוּ, הָלָאוּ, inf. פְּלָאוּת et בְּלָאוּ, fut. בְּלֵאוּ, une fois שמים Job 8. 21). Emplir, remplir : בַּרָם Exod. 28. 41, tu rempliras, consacreras, leur main, c.-à-d. tu les initieras aux fonctions de pretre (v. Kal); לְּמַלְאוֹתוֹ יְדוֹ - לַיֵּדְי I Chr. 29. 5, de remplir sa main pour Dieu, de présenter des offrandes à Dieu; קלא שבע וארז Gen. 29. 27, remplis cette semaine, passe-la entièrement, attends sa fin ; לָמַלֹאות — שָׁבְעִים שָׁנַח Dan. 9. 2, que soixante et dix ans s'accompliront, passeront (sur la désolation de Jérusalem); אַר־מִסְשָּר יְמֵיךְ אָמֵלָא Exod. 23. 26, je remplirai le nombre de tes jours; וַרַמַּלְאוּם לַּמְּלֶּהְ I Sam. 18. 27, ils les donnèrent complétement, en nombre complet, au roi; וּמָלֵארִד אָּרדּדְבֶּרָיִךְ I Rois 1 . 14, je remplirai, suppléerai, tes paroles, je les appuierai; לְכַּלָא נַמְשׁוֹ כְּד יִרְעָב Prov. 6. 30, pour satisfaire son désir, pour manger lorsqu'il est pressé par la faim; וּבְּיֵדוֹ מְלֵא I Rois 8. 15, et (qui) par sa main, sa puissance, a rempli (sa promesse); אַמְראּ מָלְאוּ וְאָמָרוּ Jér. 4. 5, adverbialement, criez pleinement, fortement, à haute voix, et dites; selon d'autres : criez et assemblez (v. Kal. בַּעָשָׁת מָלָאַתִי אַמְרֵיָם ; Exemple: Jér.51.11); קשָׁת מְלָאַתִי אָמְרֵיָם Zach. 9. 13, j'ai préparé l'arc, je l'ai bandé, Ephraim (est cet arc), ou : j'ai rempli, armé, Ephraim de l'arc; פָלָאוּ אַרֵרָי יֵי Nomb. 32. 12 (sous-entendu ils ont suivi pleinement la voie de Dieu, ils ont fait sa volonté. -Enchasser : אָבֶן בּוֹ מִלְאֵח בוֹ בּנְלָאַח Exod. 28. 17, tu y enchâsseras une garniture de pierres. — Regorger, déborder: ו הוא מְמַלָּא עַל־בַּל־גְּדוֹחֵיר I Chr. 12. 15, et (le Jourdain) débordait par toutes ses rives. — Avec un double accusatif: בלא אותם הכמח־לב Exod. 35. 35, il les a remplis d'un esprit de sagesse, d'art; suivi de בְּלֵא רָדוֹ בְּקַשֵּׁה : בְּ II Rois 9. 24, il remplit sa main de l'arc, c.-à-d. il le saisit vigoureusement.

Pou. part.: מַּלְאֵים תַּחְרָשִׁים Cant. 5. 14, (des anneaux) garnis de pierres précieuses (où il y a des pierres enchâssées, v. שִׁישִׁים).

Hithph. Ex. unique: רַתֵּד עָלֵּד יִרְזְמַלְּאוּן Job 16.10, ils s'assemblent tous contre moi, ou: ils sont rassasiés, réjouis, de mes peines, de mes malheurs (v. Kal. Exemple: Exod. 15. 9).

אָלְאָ chald. Remplir : הְּקָלָאֵד מֶּל־צַּרְיָצָא Dan. 2. 35, et elle remplit toute la terre.

Ithp.: אָפָר בּוּבְרְנַשֵּׁר זוֹיְמְלָּרְ חֵלְּאָב. 19, Nebucadnesar fut rempli de fureur, de colère.

יַּמְלֵאָה m. מְלֵאָה f. adj. 1° Verbal. Remplissant: ישולרו מלאים את־הודיכל Is. 6. 1, et le bas de ses vêtements remplissait le temple ; אָת־דָשָׁמָיִם וְאֶת־דָשָּׁלֶץ אַנִי מַלֵּא Jer. 23. 24, je remplis le ciel et la terre. — 2º Plein: וּבָתִּים מְלֵאִים בָּל־טוּב Deut. 6. 11, et des maisons pleines de toutes sortes de biens; בְּכֶּטֶת מָלֵא Gen. 23. 9, pour l'argent plein, c.-à-d. pour le prix que vaut (la caverne); מָלָא יַמִּים Jér. 6 11, plein de jours, l'homme qui est dans la dernière vieillesse; רוח מלא Jer. 4. 12, un vent plein, fort; אַבֶּר מֶלַא Ps. 73, 10 (ajoutez סים ou קלג), l'eau pleine, pour: une coupe, un ruisseau plcin d'eau, ou subst.: de l'eau en quantité.— Adverbial.: מַרָאוּ אָחֲרֶרָהְ מָלֵא Jér. 12. 6, ils ont crié après toi fortement, à haute voix; selon d'autres: ils ont crié rassemblement, ils ont assemblé, ameuté, le peuple contre toi (ע. אַבְטָּ verbe Pi. Exemple: Jér. 4.5); שַבְיִ שְׁבָּי Nah. 1. 10, (ils seront consumés) comme la paille sèche (אַבַטְ) complétement, eux tous; selon d'autres: אַבְטָּ adj., de שׁבַ comme la paille sèche et mûre, c.-à-d. fanée (ע. אַבָּי Niph. Exemple Job 15. 32); f. const. בַּיִּשִּׁי Is. 1. 21, (la ville) pleine d'équité.

פלא et מלוא (une fois מלוא Ez.41.8) m. 1º Plenitude, quantité: מלא רעורם Gen. 48. 19, une quantité de nations; יבים Is. 31. 4, une troupe de bergers. — 2º Ce qui remplit: פלא בַקר־קבי I Rois 17. 12, autant de farine qu'on peut en tenir dans le creux de la main; בּמְבְּלֹא הָתְּנֵים Eccl. 4. 6, que plein les deux mains; מָלוֹא חֲמַפֶּל מָיִם Jug. 6. 38, un vase plein d'eau; אָדר וּמְלֹאָהוּ Amos 6. 8, la ville et ceux qui la remplissent, les habitants; מַלֹא כַל־דַואָרֵץ כְּבוֹרוֹ Is. 6. 3, exact. ce qui remplit toute la terre est sa gloire, ou : toute la terre est remplie de sa gloire; נַיִּפּל מָלאַ־קוֹמַחוֹ אַרְצָּדוּ I Sam. 28. 20, il tomba à terre plein sa hauteur, c.-à-d. tout de son long; וּמְלֹא חַהַּבֶּל II Sam. 8. 2, et une corde pleine, c.-à-d. toute la longueur d'une corde.

לְלֵלְאָה f. Plénitude, abondance, le blé ou le vin plein, c.-à-d. mûr: plein, c.-à-d. mûr: פּנִי בְּיִּבְיּי Deut. 22. 9, le' blé mûr (provenant) de la graine (que tu auras semée); בְּיַבְּיֹבֶּי מִרְנַיְּבְּיִ Nomb.18. 27, et comme le vin plein du pressoir, c.-à-d. les raisins mûrs pour le pressoir, ou le vin sortant des pressoirs; cir, ou le vin sortant des pressoirs; ne différeras pas (à m'offrir les prémices et les dimes) de ton blé mûr et de tes liqueurs.

קלאָד f. (v. אַבְּי Pi., enchasser). Enchassure: אָבֶּי Exod. 28. 17, une enchassure, une garniture de pierres; plur.: בְּיִלְּיאִרָּם 28. 20, aux endroits où les pierres sont enchassées.

היים אים m. pl. (de מְלֵאִים consacrer, initier). 1° Inauguration, consécration: ביי מְלְאִיכָּם Lév. 8.33, les jours de votre consécration; אֵדְי מְלָאִים הוּא Exod. 29.
22, c'est un bélier de consécration (sacrifié à l'occasion de la consécration des prêtres).—2° Enchâssure (v. מַלְאָים בּיִּאָרָם Exod. 25. 7, et des pierres pour être enchâssées.

ים פְלַאַן ou לָאַק, const. פַלְאַן, const. ימַלְאַהְ מָא אֵל־יִאִיוֹב : 1º Messager (מַלְאַהְ Job 1. 14, et un messager vint chez וַיִשְׁלָח שָׁאוּל מַלָּאַכִּים אַל־יִשָּׁר I Sam. 16. 19, Saul envoya des messagers à Isaie. — 2º Messager de Dieu, ange: דְּמָנִיף שׁלַּנְיִן מֶּלְאַהְ לְמָנִיף Exod. 23. 20, je vais envoyer un ange devant toi; קלאַה פַּלִּעץ Job 33. 23, un ange qui parle en faveur de l'homme; פַלָּאַךְ הֵי Gen. 16.7, l'ange de l'Éternel; aussi prophète: תַּנֵּי מֵלְאַקְה יַיִּי Agg. 1. 13, Aggée, l'envoyé, le prophète, de l'Eternel ; יישלח מַלאָן וַיֹּצְאָט מְנְצְרָיִם Nomb. 20. 16, il a envoyé un ange, ou : un prophète, Moise, et il nous a fait sortir de l'Egypte ; du prêtre : פָּר מֵלְאַהְ רֵי־בָּבָאוֹת דוּא Mal. 2. 7, car (le prêtre) est l'ange de l'Eternel Zebaoth; וְחֵרֵשׁ מְּטֵלְאָבִר אֵשְׁלָּח Is. 42.19, (qui est) sourd, (sinon) mon messager que j'envoie (le prophète, ou tout Israel, l'envoyé de Dieu pour les autres nations).

קלאלָם f. (const. בְּלָאכָה, avec suff. י בְּלָאְכְיִקּד, pl. const. מַלְאָכִיּת). 1° Mission, affaire, travail, ouvrage: לארַתַעַּטָּוּהו כָּל־ בּלְאבֶהי Exod. 20. 10, tu ne feras aucun ouvrage; בּלָאכָה חָרָשׁ הַחָלָא 35. 35, travail de l'ouvrier (fabricant) et de l'artiste; מְלַאבֶּח עוֹר Lév. 13. 48, un travail, quelque chose fait de peau ; בָּלָאבֶר בית-בי I Chr. 23. 4, les offices de la maison de Dieu ; אַטָּר עַל־דַאָעָלאַכָּה I Rois 5. 30, ceux qui surveillaient les travaux ; קרו־אַלַאַכְּוּןדּ Jon. 1. 8, quelles sont tes affaires, quelle est ton occupation? יִנֹשֵר הַאָּבֶּרוּ אֲשָׁר לַמֵּלָּהְ Esth. 9. 3, ceux qui avaient des emplois, qui étaient au service du roi; קֹסַמֵּר נָּל־בַּלְאַכוּ הָיה לְסַמֵּר בַילְאַכוּ הָיה הָיה בּלֹבַ בַּלְאַכוּ הָיה בּלְ Ps. 73. 28, pour raconter toutes tes œuvres (les œuvres, ou les manifestations, les missions de Dieu, v. מֵּלָאָן,

2º Chose, bien, possession: בְּמְלֵּאְכָּה בְּיִלְּאִבְּה Exod. 22. 7, 10, a la chose, au bien, de son prochain; בְּמָלֵּאְכָּה בְּיִלְּאִבְּה לָּאַבָּה בְּיִלְּאִבְּה לָּאַבָּה בְּיִלְּאָבְה לָּאַבָּה בְּיִלְּאַבְּה לָּאַבְּה בְּיִלְּאַבְּה לָּאַבְּה בִּילָּאַבְּה בְּיִלְּאַבְּה בְּיִלְּאַבְּה בְּיִלְּאַבְּה בְּיִבְּה בְּיִבְּא בְּה בְּיִבְּה בְּיִבְּא בָּה בְּיִבְּיִּה בְיִבְּיִבְּה בָּא Exod. 36. de, les choses qu'on avait faites, ou: les dons qu'on avait apportés, étaient suffisants pour eux (v. בְּבֵבְאַבָּה).

מלאָכוּח: מַלְאָכוּח: Mission: מְלָּאָכּוּח: Agg. 1. 13, (le prophète dit) par mission, sur l'ordre de l'Eternel (v. בְּלָאָכִּח: Ex.: Ps. 73. 28).

בְּלְאָכִי (envoyé, prophète) n. pr. Le prophète Malachi, Mal. 1. 1.

האלים ל. (rac. מַלַּשְׁם). Abondance: מְלֵּהְיּמְלֵּחִי לּמוֹת בּלּבְּמְלֵּחִי Cant. B. 12, (ses yeux sont comme les colombes qui) se tiennent dans un endroit d'abondance, ou: sur le bord d'un grand courant d'eau; selon les autres: (ses yeux sont) bien assis dans leurs cavités (v. הַּנְּלְּחִי enchâssure).

מַלְבּוֹשׁ m. (rac. מַלְבּוֹשׁ). Habit, vête-ment: יבְּין בֵּלְבוּשׁ Job 27. 16, (et s'il) prépare, amasse, des vêtements; יְכָּל Is. 63, 3, et j'ai taché tous mes habits.

לְבֶּרֶת m. (rac. לְבֶּרֶת v. רְלָבֶת Jér. 43.9, dans le four à brique qui est à la porte de la maison (de Pharaon); יְבִּרְּבָּרְ Nah. 3. 14, rends fort, solide, le four à brique; selon d'autres : durcis l'argile, (fais-en) des briques, comme רְבַּבְּרָ.

 אָסְיּה, 30. 9, je suis devenu pour eux une dérision, un objet de railleries; אַרקראָן מַלּרן 32. 11, jusqu'à ce que vous eussiez trouvé des paroles sages, raisonnables, ou : que vous eussiez approfondi les choses (v. קָרְר, parole, chose).

רקרים chald. f. Parole, chose: חֹפְים הַיִּחִייִּיִים בּיִּח בַּיִּחָשִּׁים בּיִּחְשִׁים בּיִּחְשִׁים בּיִּחְשִׁים בּיִּחְשִּים בּיִּחְשִּׁים בַּיִּחְשִׁים בּיִּחְשִּׁים בַּיִּחְשִׁים בּיִּחְשִׁים בּיִּחְשִּׁים בַּיִּחְשִׁים בּיִּחְשִּׁים בּיִּחְשִּים בּיִּחְשִּׁים בּיִּבְּים בּיִּבְים בּיִּבְּים בּיבְּבְּים בּיִּבְּים בּיבּים בּיִּבְּים בּיבּיּבְים בּיבּיּבְּים בּיבּיּבּים בּיִּבְּים בּיבּיוּב בּיוּבְים בּיּבּיוּב בּיבּיוּבְים בּיבּיוּב בּיבּיוּבְים בּיבּיוּב בּיבּיוּב בּיבּיוּב בּיבּיוּב בּיבּיוּב בּייִּיוּבּיוּב בּיוּבּיוּם בּיבּיוּבּים בּיבּיוּבּים בּיבּיוּבּים בּיבּים בּיבּיוּבּים בּיבּים בּיבּיוּבּים בּיבּיוּבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיוּבּים בּיבּיוּבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּייִּים בּייִּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּייִּים בּיבּיים בּיבּיים בּייִּים בּייִּים בּיבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּיבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייים בּייבּיים בּייבּיים בּייים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייים בּייבּיים בּייבּיים בּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּיבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּ

יםלוא et מְלוֹא (v. מָלֹהָא).

לוֹא m n. pr. 4° D'une place près de Jérusalem (ou : de אָשֶׁ remplir, champ plein de pierres, etc., ou de אַשֵּׁשְׁ sesembler, endroit de réunion): אַשְּׁשִּׁשׁ sesembler, endroit de réunion): אַשְּׁשׁ sesembler, endroit de réunion): אַשְּׁשׁ II Sam. 5.9, (David fit bâtir) depuis Milo et au dedans; דית שְּׁשׁׁשׁ II Rois 12. 21, à Beth Millo, ou dans une maison à Mello (sans doute la même place). — 2° D'une ville, ou citadelle, près de Sichem : מַלְּבְּעֵלִי שְׁעָבֶּי שִׁעָּבָּי שִׁנָּשְׁשָׁ Jug. 9. 6, tous les hommes de Sichem et toute la maison (tous les habitants) de Millo.

(פּלְאִים (ע. מְלְּוּאִים).

תְּלְיִם m. Herbe salée ou sauvage: חברים מְלֹתְיִ עַלִּים מְלֹתְיִ עַלִּים בּים Job 30. 4, qui arrachent, cueillent, des herbes salées (de מַלֵּים) sous les arbrisseaux, ou : des herbes sauvages, mauvaises, qui poussent dans un terrain stérile (v. מַלַיִּם), (des plantes que seulement les pauvres cueillent, mangent); d'autres traduisent par: arroche, ortie, etc.

קלוף (conseiller ou roi) n. pr. 1°I Chr. 6. 29. — 2° Malluch, prêtre, Néh. 10. 5, (12. 14, יבליבי et keri ביליבי). — 3° Esdr. 10. 29. — 4° Néh. 10. 28.

קלוכְה (une fois רְּבָּלְם, I Sam. 10. 25, rac. מָיֵם, Règne, gouvernement, royaume: נַיִּמֵן בֵי אָד־חַשְּלוּכְּח II Sam.

16. 8, et Dieu a donné le royaume, ou le règne (à ton fils); אין דְּעַלְּיבֶּין וְעַלְּיבָּין Ps. 22. 29, car à Dieu (appartient) le règne, la souveraineté; רְבָּיִלְּיבְין בְּעַלְיבִין I Sam. 11. 14, et renouvelons-y le règne, c.-à-d. l'élection du roi; דּיִבְּיִי וּעְלִיבְּיוּן I Rois 21. 7, maintenant tu exerces le gouvernement (ironiquem., c'est ainsi que tu règnes, gouvernes?); רְבָּילִינְין II Sam. 12. 26, la ville royale, la résidence; בּיִבְּילִּבְּיִן וּעְבַּילִּין I Rois 1. 46, le trône du roi (royal); אין וּבְּלִיבְּין Jér. 41. 1, de la race royale.

ים לוֹכִי ח. pr. (v. מַלּוֹכִי 2°).

ללְנָהְ הַ Cabane où le gardien passe la nuit (עְלוּנְהְ בְּנְקְשָׁהְ בִּנְקְשָׁהְ Is. 1.8, (Sion sera) comme une cabane de gardien dans un champ de concombres (après la récolte, lorsque le gardien n'y est plus); הַּיְלְינְהְ הַיִּיְלִינְהְ 24. 20, la terre chancellera, sera agitée, comme la cabane d'un gardien de vignes (qui est légèrement bâtie, ou : suspendue aux arbres pour y pouvoir mieux surveiller).

I אַטְלָּהוּ Kal inusité. Niph. S'évanouir, disparaître: אָלָּהוּר Is. 51. 6, le ciel sera anéanti, disparaîtra, comme la fumée; de là קּלָּהִים (v. הַצְׁיִם chald. et הַיַּלֶּים).

II אָרְהָ (de תַּבְיֵּם) Saler : תְּבְּהָתְּ בְּבַּיְתְּ Lév. 2. 13, tu saleras, assaisonneras avec le sel (les sacrifices).

Pou. passif: http://encens sera) salé, contiendra aussi du sel, ou: bien melé, les aromates qui le composent seront melés avec soin.

Hoph :: הַּיִּבְּבָיה אֹל הָבָּבְיה Ez. 16. 4, (au

jour de ta naissance) tu n'as pas été frotté avec du sel, ou : baigné dans de l'eau salée.

תַּבְּיב מְלַח. Sel: תְּבְּיב מְלַח: Gen. 19. 26, une statue de sel; יְם תַּבְּלֵּח: 14. 3, la mer salée (la mer Morte, ou le lac Asphaltite?); וו בַּיה בְּלַח: II Sam. 8. 13, et בַּיד בְּעָבְּים: II Rois 14. 7, la vallée du sel ou des salines (près la mer Morte); Nomb. 18. 19, une alliance, un pacte de sel, c.-à-d. solennel, inviolable (ou de I בַּיִּב מְּבַּים un pacte, coupé, bien arrêté, v. מַבָּים).

רדיבְלָא מְלַהְיָא בּבּר chald. Saler, ou manger le sel:
תובר chald. Saler, ou manger le sel de palais, ou parce que nous avons mangé le sel du palais, que nous avons été nourris au palais du roi; selon d'autres: parce que nous avons détruit le temple, ou: nous voulons le détruire, c.-à-d. empêcher qu'il ne soit rebâti (v. I אַ héb., anéantir).

קלח chald. m. Sel: קבה האַם Esdr. 6. 9, le sel, le vin (v. האָם verbe).

הְלְנִים m. pl. Vêtements usés : הְּלְנִים Jér. 38. 11, et מְלְנִים 38. 12, de vieilles étoffes déchirées, usées, des haillons (de I מָלֵח).

קלח. Marin, marinier (de מַלָּם eau salée, mer; selon d'autres: parce qu'il mêle, bat, les eaux avec les rames, de II מַלְם, v. Pou.): מַלְם בַּיְּבָּי בְּיַבָּי בַּיַבְּיִם בּיַבָּי בַּיַבְּים בּיַבָּים בּיִבָּים בּיִבְּים בּיִבְים בּיִבְּים בּיבְּים בּיִבְּים בּיבְּים בּיִבְּים בּיבְּים בּיבְּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְיבְיהִים בּיבְּיבְיה בַּיבְּים בּיבְּיבְיה בַּיבְיה בּיבְירְאוּ בַּיבְּיבְּיה בַּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְירְאוּ בַּיבְּיבְיה בּיבְּיה בּיבּיים בּיבּירְאוּ בַּיבּיר בּיבְייה בּיבּיים בּיבּיר בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיים בּיבּיים בּייים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיים בּיבּייים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּיי בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּיייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּייים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים ב

קלְּחָה f. Une terre salée, c.-à-d. stérile, de אַבֶּי sel, ou de I אַבָּי terre abandonnée, maudite: אָבֶיץ מְּדִי לִּבְּלֵּחָה Ps. 107. 34, (il change) une terre qui portait des fruits en une terre stérile; אַבָּיך מְלַבְירִי זְלֹא חַשָּׁב Job 39. 6, (à qui j'ai donné) une terre stérile, le désert pour sa demeure, retraite; שְּבֶיךְ מְלֵּבְירִי זְלָּא חַשָּׁב Jér. 17. 6, une terre stérile, ou déserte, inhabitable.

י מְלְחָמָה f. (une fois מְלְחָמֶה I Sam. 13. 22, avec suff. בְּלְחַמְה, pl. מִלְחָמָה, rac.

בּילֵים: 1° Faire sortir, tirer du danger, sauver, délivrer : אַרְיבָּיבְּי Job 6. 23, délivrez-moi de la main de l'ennemi; אַבְּילֵים בְּיִר בְּיַבְיבִי 29. 12, j'ai sauvé le pauvre, qui criait; אַבְּילֵים בְּיִר בְּשִׁיבְי אַר־בְּשִּׁיךְ וְאָר I Rois 1. 12, sauve ta vie et la vie de ton fils. — 2° Pondre des œufs: בּיִבְּיבִי בְּיִר בִּיבְיי וַבְּיבִי וֹבִּי בַּיבִי וֹבְיבִי וֹבִּי בַּיבִי וֹבָּי וֹבָּי וֹבָּי וֹבָּי וֹבָּי וֹבָּי וֹבִי וֹבְּי וֹבִי וֹבְי וֹבִי וֹבְּי וֹבִי וֹבְי וֹבִי וֹבְי וֹבִי וֹבְּי וֹבִי וֹבְי וֹבִי וֹבְּי וֹבִי וֹבְי וֹבִי וֹבְּי וֹבִי וֹבְי וֹבִי וֹבְּי וֹבִי וֹבְּי וֹבִי וֹבְּי וֹבִי וֹבְּי וֹבִי וֹבְי וֹבִי וֹבְּי וֹבִי וֹבְּי וֹבְּי וֹבִי וֹבְּי וֹבִי וֹבְּי וֹבְי וֹבְּי וֹבִי וֹבְּי וֹבִי וֹבְּי וֹבְי וֹבְּי וֹבְּי וֹבְי וֹבְּי וֹבְי וֹבְּי וֹבִי וֹבְּי וֹבְּי וֹבְּי וֹבְי וֹבְּי וֹבְי וֹבְּי וֹבְי וֹבְּי וֹבְּי בִּי וֹבְּי בִּי וֹבְּי בִּי וֹבְּי בְּי וֹבְּי בִּי וֹבְּי בְּיִבְי וֹבְּי וֹבְּי בְּיִבְי וֹבְּי וֹבְי וֹבְּי בִּי וֹבְּי בִּי וֹבְּי וֹבְי וֹבְּי בִּי וֹבְּי בִּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי וֹבְּי וֹבְי וֹבְּי וֹבְיוֹי וֹבְיוֹבְי וֹבְיוֹי וֹבְי וֹבְיוֹבְי וֹבְיוֹי וֹבְּי וֹבְיוֹי בְּיוֹבְי וֹבְיוֹי וֹבְיוֹי וֹבְיוֹי וֹבְיוֹי וֹבְיוֹי וֹבְייִי וֹבְּי וֹבְיוֹי וֹבְיוֹי וֹבְיי וֹבְיוֹי וֹבְיי וֹבְּיי וֹבְּיי בְּיִי וֹבְיי בְּיי בְּיִי וֹבְיי וֹבְיי וֹבְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְייִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְייי בְּיִי בְּיי בִּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִים בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיִיי בְּייי בְּיִי בְּייִי בְּי

Hiph. 1° Sauver: מְּמִיּחַ וְהְמְלִּים Is. 31. 5, épargner et sauver. — 2° Enfanter: ביס הואף 66. 7, elle a enfanté, mis au monde, un enfant mâle.

Hithp:: נְאָרְמַלְטָּדוֹ בְּעוֹר שִׁנְּי: Job 19.20, je me suis sauvé avec la peau de mes dents, c.-à-d. rien n'est plus sain en moi, je n'ai plus que la peau et les os; ברוֹרֵי אֵשׁ יְרְמַלְטוּ 41.11, des étincelles de feu jaillissent, partent (de sa gueule).

שלֶטְ m. Argile ou mortier : מַּלְטִּ שְׁבֶּעְ Jér. 43. 9, et cache-les dans l'argile, ou dans le mortier.

קלְטְיָה (Dieu le sauve) n. pr. m. Néh. 3. 7.

קליכו n. pr. (v. מְלִיכוּ 2°).

קְלֵילְה (rac. לְּלֵּהְ Deut. 23. 26, tu pourras cueillir des épis (mais seulement) avec la main.

ללְיצָה (rac. ללוץ). 1° Chanson de raillerie, épigramme: למְלִיבָּה חִידוֹח לוּ: Hab. 2. 6, (ils feront) des épigrammes, des énigmes (allusions en paraboles), contre lui.—2°: מְלִיבָּה לְּחָבִּרוּ בְּשָׁל וּמְלִיבָּה Prov. 1. 6, pour pénétrer les paraboles et leur interprétation, ou paraboles et paroles mystiques, énigmatiques, qui ont besoin d'une interprétation.

קלף (fut. יְסְלֹּךְ: Régner, être et devenir roi: יְסְלֹּךְ: Jér. 52. 1, il régna (onze ans) dans Jérusalem; אֲשֶׁר יִסְלֹּךְ: I Sam. 8. 10, (le roi) qui régnera sur eux; עַּלַרְיָּה אֲדֹנְיָּדְיּא I Rois 1. 11, (savez-vous) qu'Adonias est devenu roi, s'est fait roi? בְּלֵרְיִּה אַרְיִּרִיּוֹן אַרְיִּרְיִּוֹן אַרְיִּרְיִּרְ וֹן Sam. 15. 10, Absalom est devenu, a été proclamé, roi à Hebron; יְחִיִּמְלֹּךְ בִּיִּרְ בָּאָרֶיִן Jér. 22. 15, es-tu roi, ou prétends-tu affermir ton règne, parce que tu rivalises avec un cèdre? (Josias, v. יוֹרָרַיִּר).

Hiph. Faire, établir roi : רְּמְלֵּדְדְּ אָּדִּח I Rois 1. 43, (David) a établi Salomon roi; וְנַמֵּלִדְךְּ מֶלֶךְ תְּלֵדְרָ מֶלֶךְ וּבְּלִרְבִּי וֹנַמִּלִיךְ מֶלֶךְ הַּחֹנָתוֹ Is. 7. 6, et nous y établirons pour roi (le fils de Tabéel); avec לי בּיִּבְלִּיבִי שֵׁנִית לִשְׁלֹמִת I Chr. 29. 22, ils proclamèrent roi, ils sacrèrent une seconde fois, Salomon

Hoph.: אָטֶּר חָמְלַהְ על מֵלְכּוּח Dan. 9. 1, qui avait été établi roi dans l'empire (des Chaldéens).

Niph. Ex. unique: רַיְּשֶּלֵהְ לְתִּי עֵּלֵהְ לְתִּי עֵּלֵהְ וֹאָר אַנִּי Néh. 5. 7, et mon cœur délibérait en moi, je réfléchissais mûrement, (ou : mon cœur se rendit maître de moi, c.-à-d. la colère s'empara de moi).

קלָבִים .pl. בַּלִבִּר m. (avec suff. בָּלָבִר, pl. בָּלָבִים, une fois מְלָבִין Prov. 31. 3, et מלָבין II Sam. 11. 1). Roi : מַלָּהְ סִרֹם Gen. 14. 2, le roi de Sodome ; וּמֶלְכֵּר יִשְׂרָאֵל II Rois 17. 8, et les rois d'Israel; מַלְכֵּר יָדוּתָדוּ Is. 1. 1, les rois de Juda. — De Dieu : פֶלֶהְ פָלִהְיָאְרָץ Ps. 47. 8, le roi de toute la terre; מֶלֶהְ רַצַּלְב Is. 41.21, le roi de Jacob, et פֶּלֶּהְ־רְשִׂרָאֵל 44. 6, roi d'Israel; י פלבר בושל le roi des rois. — Des idoles : וָקלֵל בְּמַלְכּוֹ וּבַאלְחָרוּ Is. 8. 21, il maudira son roi (idole) et son Dieu (ע. מֶלְבָּם ; בּלָכִים Ez. 26. 7, le roi des rois (le roi de Babylone); דַּשָּלֶהָ ו הַעַרוֹל Is. 36. 4, le grand roi (le roi des Assyriens).

קלף n. pr. Melech, fils de Micha, I Chr. 8. 35; בְּרְיַשֶּּלֶהְ Jér. 36. 26, et 38. 6, fils de Hamelech; selon d'autres: fils d'un, ou du roi.

קָלֶהְ (emph. מֶלְמָּה , plur. מֶלְמָּה Dan. מֶלְהָּר בְּיּלְבִּיא) chald. Roi מֶלְהָּים Dan. 2. 37, roi des rois, le roi de Babylone; Esdr. 7. 12, le roi de Perse; Dan. 7. 17, quatre rois (pour quatre royaumes).

קלה chald. m. Conseil: מְלְהָּדְ בּרְהָים Dan. 4. 24, (puisse) mon conseil te plaire, te paraître bon.

מל, m. n. pr. d'une idole, Moloch: אול היי שישן בי עמון I Rois 11.7, et a Moloch, l'idole des enfants d'Ammon; presque toujours הַשּלֶה; on lui sacrifiait des enfants, v. Lév. 18. 21, 20. 2.

תְלְכֵּדְתּהוֹ . Piège (יְבֶּרָה f. (rac. בְּלֵּבְרָה). Piège בְּלֵּדְתָּה בְּלַבְּרָהוֹ Job 18. 10, et son piège, filet (dans lequel il sera pris), est (caché, tendu) sur le chemin.

קלְכָּה (Reine: מֶלְכָּה J. Reine אָסְתֵּר חַצֵּלְכָּה J. Reine Esther; בַּלְבָּת I Rois 10.4, la reine de Saba; בּלְבֹּת מְלָבִיה Cant. 6.8, elles sont soixante princesses, femmes ou filles de rois.

קבּה f. chald. Reine : צָּנָיז מֵּלְבָּה Dan. 5. 10, la reine commença et dit.

קלְבָּה (reine ou conseil) n. pr. Milcha,

fille de Haran, femme de Nahor, Gen. 11. 29.

מְלְכָה f. Règne (v. מְלּוּבָה).

לביקיא f. (const. אַלְכּוּקיא et אָּקְבּוּא, pl. chald. Règne, royaume: בּוּלְבוּא בְּוּאַ בְּוֹבְיּא בַּוֹלְבּוּא בַּוֹלְבּוּא בַּוֹלְבּוּא בַּוֹלְבּוּא בַּוֹלְבָּא בַּוֹלְבּוּא בַּוֹלְבָּא בַּוֹלְבִּא בַּוֹלְבָּא בַּוֹלְבָּא בַּוֹלְבָּא בַּוֹלְבָּא בַּוֹלְבָּא בַּוֹלְבָּא בַּוֹלְבָּא בַּוֹלְבָּא בַּוֹלְבִּא בַּוֹלְבָּא בַּיִּלְבָּא בַּיִּלְבָּא בַּיִּלְבָּא בַּיִּלְבָּא בַּיִלְּבָּא בַּיִּלְבַּא בַּיִּלְבַּא בַּיִּלְבַּא בַּיִּלְבַּא בַּיִּלְבַּא בַּיִּלְבַּא בַּיִּלְבַּא בַּיִּלְבַּא בַּיִּלְבַּא בַּיִלְבַּא בַּיִלְבָּא בַּיִּלְבַּא בַּיִּלְבַּא בַּיִּלְבַּא בַּיִלְבָּא בַּיִּלְבָּא בַּיִּלְבָּא בַּיִּלְבָּא בַּיִּלְבָּא בַּיִלְבָּא בַּיִּלְבָּא בַּיִּלְבָּא בַּיִּלְבַּא בַּיִּלְבַּא בַּיִּלְבָּא בַּיִּלְבָּא בַּיִּלְבָּא בַּיִּלְבָּא בַּיִּלְבָּא בַּיִבְּא בּיִּבְּא בּיִבְּא בּיִבּא בּיִבּא בּיִבּיל בַּיִּלְבִּיִבְּא בַּיִּבְּא בַּיִּבְיבָּא בַּיִּבְּא בַּיִּבְּא בַּיְבָּא בַיִּבְּא בַּיִּבְּא בַּיִּבְּא בַּיִּבְּא בַּיִּבְּא בַּיְבָּא בּיִבְּא בּיִבְּא בּיִבְּא בּיִבְּא בּיִבְּא בּיִבְּא בּיִבְּא בּיִבְּא בּיִבְּא בּיִבּא בּיִבּא בּיבָּא בּיִבּא בּיבּא בּיבָּא בּיבָּא בּיבּא בּיבּא בּיבּיבּא בּיבּא בּיבּיבּא בּיבּיבּא בּיבּיבּא בּיבּא בּיבּיבּא בּיבּבּא בּיבּא בּיבּיבּא בּיבּיבּא בּיבּבּא בּיבּבּא בּיבּא בּיבּבּא בּיבּבּא בּיבּא בּיבּבּא בּיבּא בּבּבּא בּיבּבּא בּיבּא בּיבּא בּיבּא בּיבּא בּיבּבּא בּיבּא בּיבּא בּיבּא בּיבּא בּיבּבּא בּיבּא בּיבּא בּיבּא בּיבּא בּיבּבּא בּיבּא בּיבּיבּא בּיבּיבּא בּיבּא בּיבּא בּיבּבּא בּיבּבּא בּיבּא בּיבּיבּא בּיבּבּא בּיבּא בּיבּיבּא בּיבּא בּיבּא בּיבּבּא בּיבּיבּא בּיבּיבּא בּיבּיבּא בּיבּיבּא בּיבּיבּיא בּיבּיבּיי בּיבּבּא בּיבּא בּיבּיבּא בּיבּא בּיבּיבּא בּיבּיבּא ב

קלְּנִיאֵל (roi de Dieu, établi de Dieu) n. pr. Malchiel, fils de Beria, Gen. 46.17; n. patron. מֵלְהֵיאֵל Nomb. 26.45.

מְלְכְּיָהוֹ t מַלְכְּיָהוֹ n. pr. Même signif. 1° Esdr. 10. 31. — 2° Néh. 10. 3. — 3° Plusieurs autres, II Chr. et Esdr.

רָבֶּר־עָּרֶבְּ (roi de la justice) n. pr. Malchisédek, roi de Salem (Jérusalem) et prêtre, Gen. 14. 18, Ps. 110. 4.

סְלְכִּיְרַם (roi de la hauteur) n. pr. m. I Chr. 3. 18.

בְּלְכִּישׁוּעַ (roi du secours) n. pr. Malchisua, fils de Saül, I Sam. 14. 49.

תַלְּכֶּם n. pr. 1° D'une idole, adorée chez les Ammonites: מֵּי מֵלְכָּם תַּצּוֹלְהוֹ רֵלֵהְ Jér. 49. 3, car Malchom s'en ira (sera emmené) captif (v. מֵלֶהְ idole et שֵלָה Moloch), v. Soph. 1. 5 et Amos 1. 15.—2° D'un homme, I Chr. 8. 9.

מְלְכּם שִּקְץ . pr. d'une idole : מְלְכּם שִּקְץ I Rois 11. 5, Milchom, l'idole des Ammonites (v. מָלָבָם et מֵלְבָּה 1°).

רקלָף Reine (ne se trouve que dans Jér. 7. 18 et 44. 17, 18, 19, 25): בּיִבְשָּׁרָת תַּשְׁבֶּיִת מוֹ à la reine du ciel, la lune ou Vénus; selon d'autres: pour בְּלָאבָר les œuvres du ciel, les étoiles.

מֹלֶכֶּה (reine) n. pr. Molecheth, fille de Machir, sœur de Gelad, I Chr. 7.18, (et sa sœur) qui régnait, Kimchi.

I מְילֵלְ מְּרֵנְלָּי Kal. Seulement part.: מּיֹלֵל מְּרֵנְלָּי Prov. 6. 13, il parle avec ses pieds (par le mouvement de ses pieds); selon d'autres: il gratte des pieds, fait des révérences (v. II בָּלֵל).

Pi. Parler, dire, raconter: עֵּרִיאָלָּה קּמְלֶּלְ-אָלָּה Job 8. 2, jusqu'à quand dirastu des choses pareilles? מֵר מִלֵּל לְאַבְרָחָם Gen. 21.7, qui aurait dit à Abraham? יְרֵמֵלֵל וְבַּיּרִוֹת רֵי Ps. 106. 2, qui peut raconter les œuvres puissantes de l'Éternel?

Passif. Étre coupé, cueilli מְבִּיךְ דָבָּא Job 14. 2, (l'homme) natt, fleurit comme une fleur, (et comme elle) il est coupé, cueilli; יְבָּיל יְבֵּיל יְבֵּיל יְבֵּיל זְבִיל זְבְּיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבְּיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבְּיל זְבִיל זְבְּיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבְיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבְיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבְיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבִיל זְבְיל זְבְּיל זְבְיל זְבְּיל זְבְּיל זְבְיל זְבְיל זְבְיל זְבְיל זְבְיל זְבְּיל זְבְיל זְבְּיל זְבְּיל זְבְּיל זְבְּיל זְבְּיל זְבְּיל זְבְיל זְבְּיל זְבְיל זְבְיל זְבְיל זְבְיל זְבְיל זְבְיל זְבְּיל זְבְיל זְבְּיל זְבְּיל זְבְיל זְבְּיל זְבְּיל זְבְיל בְּיב בְּיל זְבְיל זְיים בְּיל זְבְיל זְבְיל זְבְיל זְיים בְּיל זְיים בְּיל זְיים בְּיל זְיים בְּיל זְיים בְּיל בְּיל בְּיבְיל בְּיל זְיים בְּיל בְּיבְּיל בְּיל בְּיל זְייִים בְּיל בְּיל בְּיל בְּיל בְּיבְי

קלל chald. Parler, dire, seulement Pa.: דָּנְיָאל עִם־מַלְּבָא מֵּלְל Dan. 6. 22, Daniel dit au roi; דָּיִ קַרְנָא מְמַלְלָה 7.11, (les paroles) que la corne disait, prononçait.

יבְלֵבְי (éloquent) n. pr. m. Néh. 12.36. מָלְבֵּר m. (rac. בְּלְבֵּר Bâton ou aiguillon: בְּלְבֵּר Jug. 3.31, avec un bâton ou aiguillon (dont on se sert pour conduire, faire aller) les bœufs.

מַד־נְּמְלָצֵר לְּחִמָּר: Niph. Étre doux: מַּדּדּ נְּלְתִּכְּי Ps. 119. 103, que tes paroles, promesses, sont douces à mon palais (à mon cœur)! (Peut-être de מַלִּרץ être clair ou favorable, v. לּרץ Hiph. et מָלִיבָּה).

קלְעֵר m. Officier à la cour du roi de Babylone, intendant, maître d'hôtel ou surveillant, avec l'art.: מַּשֶּלְצֵר Dan. 1. 11, 16.

PP Tordre, briser avec les ongles, seulement deux fois: יְּשִּׁמִי אַרְיּרְאָשׁוּ Lév. 1. 15, 5. 8, (le prêtre) tordra, tournera en arrière, avec ses ongles, la tête de l'oiseau (offert en holocauste ou comme expiation).

D' m. duel. Palais, le dedans de la bouche: דּלְשׁוֹנִי מְדְבָּק מַלְּחִוֹנִי Ps. 16, ma langue est attachée, est comme collée à mon palais (exact. la partie supérieure et inférieure de la bouche, qui prennent, saisissent, les aliments, de הַּבָּץ).

שִּלְקִישׁ m. (rac. לַּקְשׁ: La pluie tardive, qui tombe dans l'arrière-saison, avant la récolte: שִּיבְּיִים וּמִיבְּיִים Deut. 11. 14, la première pluie et la dernière pluie, la pluie de la première et de l'arrière-saison; שֵּבְּיִבְּיִ בְּעַבְּיִנְ לַבְּיִלְנִישׁ: Zach. 10. 1, au temps des dernières pluies; שִּבְייִ לְּבַיְלִישׁ: Job 29. 23, et ils ouvraient leur bouche pour la pluie de l'arrière-saison (ils languissaient après mes discours, qui étaient pour eux ce que cette pluie est à la terre).

י מַלְקוּת (rac. לָּמָה). Flagellation : וֹבְּלְמִּה אֵרְבָּצִּים la flagellation de quarante (trente-neuf) coups de fouet, châtiment qu'on infligeait pour certains crimes ou péchés (v. Deut. 25. 1, 2).

ת duel (rac. יבְּלָחָתִים אָחָה M. duel (rac. יבְּנָתְּה Is. 6. 6, (qu')il avait pris avec des pincettes de dessus l'autel. — 2º Pincettes pour les lampes, mouchettes: אַחָּה בָּילַתְּתִים וּנָלָתְּתִים וּנָלָתְּתִים וּנִילָּתְּתְּתְּבְּילַתְּתִים וּנִילָּתְּתְּבִּילָתְתִים וּנִילָּתְּתְּבִּילָתְתִים וּנִילָּתְּתְּבְּילַתְתִים וּנִילָּתְּתְּבִּילָתְתִים וּנִילְּתְּתִים וּנִילְּתְּתִּבְּילַתְתִים וּנְּבְּילָתְתִים וּנְבְּילֶתְתִים וּנְבְּילֶתְתִים וּנְבְּילֶתְתִים וּנְבְּילְתְתִים וּנְבְּילְתִּתְיִם וּנְבְּילְתְתִים וּנְבְּילְתְתִים וּנְבְּילִתְתִים וּנְבְּילְתְתִים וּנְבְּילְתְתִים וּנְבְּילְתְתִים וּנְבְּילְתְתִים וּנְבְּילְתְתִים וּנְבְּילְתְתִים וּנְבְּילְתְתִים וּנְבְּילְתְתִים וּנְבְּילְתְתִים וּנְבְּילְתִים וּנִבְּילְתְתִּים וּנְבְּילְתְתִּים וּנִיבְּילְתְתִּים וּנְבְּילְתִּתְיִם וּנְבְּילְתְתִּים וּנְבְּילְתְתִּים וּנְבְּילְתִּתְּיִם וּנְבְּילְתְתִים וּנְבְּילְתְתִים וּנְבְּילְתְתִים וּנְבְּילְתְתִים וּנְבְּילְתְתִים וּנְבְּילְתְתִים וּנְבְּילְתְתִים וּנְבְּילְתִים וּנְבְּילְתְתִים וּנְבְּילְתְתִּים וּנְבְּילְתְתִים וּנְבְּילְתְתִים וּנְבְּילְתְתִּים וּנְבְּילְתְתִּים וּנְבְּילְתְתִים וּנְבְּילְתְתִים וּנְבְּילְתְתִּים וּנְבְּילְתִים וּנִים וּנְבְּילְתְתִים וּנְבְּילְתִים וּנִבְּילְתִים וּנְבְּיִים וּנִיבְּיתְּתְּיִים וּנִים וּנְבְּילְתְתִּים וּנִים וּנִים וּיִּבְּילְתִים וּנִים וּנִים וּיִּבְּיתְּתְּיִּם וּנִים וּנִים וּנִיבְּיִים וּיִּבְּיתְיִּם וּנִיבְּיִּים וּבְּיתִים וּיִּים וּיִּבְּיִים וּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּיִים וּיִּים וּבְּיִים וּיִים וּבְּיִים וּיִים וּבְּיִים וּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּיִים וּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּיִים וּבִיים וּבּיבּים וּבּיים וּבּיים וּבְּיבְיִים וּבְּיבְיִים וּבְּיִים וּבְּיבְיִים וּבְּיבְיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיבְייִים וּבְּיבְיּים וּבְּיִים וּבְּיבְּיים וּבְּיבְּיִים וּבְּיבְּיִים וּבְּיבְּיִים וּבְּיבְּיִים וּבְּיבְּיִים וּבְּיבְּיּבְיוּתְייִים וּבְּיבְיוּבְיּים וּבְּיבְיוּבְיּיִים וּבְּיבְיּים וּבּיּיבְיּים וּבִייִים וּבְּיבְּיִים וּ

m. duel. Pincettes ou mouchettes: יְצֶּח־בֵּלְקְתָּיִם Nomb. 4.9, et les pincettes (à l'usage du chandelier).

י בֿישׁר f., de לָשׁר calomnie, médisance (v. מַלְשִׁינוּח).

קילְתְּחָה f. (rac. לָּחַהְ.). Garde-robe: וְיֹּאֹפֶּר לַאֲּיֹטֵר עֵל-חַשְּלְּחְּדָּה II Rois 10. 22, il dit à l'homme qui gardait les vêtements, ou : la maison, la chambre qui renfermait les habits (des prêtres de Baal).

מלחי n. pr. m. I Chr. 25. 4.

תְלְתְּעוֹת (Qui brisent, mordent) les dents: בַּלְתְּעוֹת פְּנִירִים Ps. 58. 7, les dents (ou les grosses dents) de jeunes lions (v. קּתַלְעוֹת transpose).

קּבְּרָהוּ (נְתּר. ישׁרְּרָהוּ Grenier: מָּדְרָסוּ Joel 1. 17, les greniers, magasins de blé, sont démolis, ruinés (v. קבּנְּרִחּ 2°).

קמָדִים). Mesures : מְבֵּדִי Job 38. 5, qui a posé, réglé, les mesures, l'étendue (de la terre).

קְמִינְי n. pr. Mamuchan, grand seigneur à la cour d'Assuérus, Esth. 1.14.

יְדִי מְּמוֹן חַבֵּרְהְ תְבִיר : m. Argent בְּמוֹן Aboth, que l'argent de ton prochain te soit cher comme le tien, c.-à-d. ménage les intérêts des autres comme les tiens propres.

 milieu) des enfants du roi, au moment où ils furent tués.

מינות m. 1° Bâtard (selon les uns, d'une racine של mêler, ou repousser, mépriser; selon les autres, de II איר, איר לאַריבאׁ מַמְיֵר (בּיּא מַמְיֵר בּיִּא מַמְיֵר (c.ad. issu d'un adultère ou d'un inceste) n'entrera point en l'assemblée de Dieu (ne pourra pas épouser une femme dans Israel).—2° Étranger: יְרָשֶׁב מַמְיֵר בַּיִּרְיִר בַּיִּרְיִר בַּיִּרְיִר בַּיִּרְיִר בַּיִּרְר (ene pourra pas épouser une femme dans Israel).—2° Étranger demeurera dans Asdod, ou : les Philistins, à qui cette ville appartient, y seront comme des étrangers, dominés, subjugués.

יַםְּכָּר m. (rac. מָכַר). 1° La vente: יִשְׁנֵח מִמְּעָרוֹ Lév. 25. 29, l'année de sa vente (l'année dans laquelle la maison a été vendue); מֵכֵּבֶר מְמְבֵּרוֹ 25. 50, l'argent de sa vente, la somme pour laquelle il a été vendu. — 2º L'objet vendu: מָּמְבֵּר אָּדִירוּ Lév. 25.25, ce que son frère a vendu; בר המובר אל-חומקבר לא ישוב Ez. 7. 13, car le vendeur ne rentrera point en possession de l'objet vendu (dans l'an-וופפ du jubilé) ; אָבר מִמְבָּרָרוּ צֵל־דָאָבוֹת Deut. 18. 8, outre ce qui lui revient de la vente faite, ou : des choses vendues par ses pères; d'autres traduisent: outre sa possession, ce qu'il possède de la succession de ses peres. — פלברי : 3° Chose à vendre, marchandise קל-מִמְּבֶּר Néh. 13. 20, et ceux qui vendaient toutes sortes de marchandises.

קתְבֶּרֶת f. Action de vendre, vente: מְמְבֶּרֶת עָבֶּר Lév. 25. 42, (ils ne seront pas vendus) de la vente d'un esclave, de la manière qu'on vend les autres esclaves.

מעכל בור (rac. בְּמַלְכוֹת). Regne, avec suff. אים בְּמַלְכוֹת). Regne, royauté, royaume: קבּתְלָכוֹת Pl. זלְהָ בְּיִל בְּוֹת I Chr. 29. 11, à toi, Éternel, appartient le règne; בְּילְכָּח בָּעְלֶכָּח בַּעְלֶכָּח בַּעְלֶכָּח בַּעְלֶכָּח בַּעְלֶכָּח I Rois 11. 11, je t'arracherai la royauté (tu perdras la couronne); בּעָלֶכָּח בַּעַלֶּכָּח בַּעַלְכָּח בַּעַלְכָּח בַּעַלְכָּח בַּעַלְכָּח בַּעַלְכָּח בַּעַלְכָּח בַּעַלְכָּח בַּעַלְכָּח בַּעַלְכָּח בַּעַלֶּכָּח בַּעַלְכָּח בּעַלְכָּח בּעַלְכָּח בּעַלְכָּח בַּעַלְכָּח בַּעַלְּכָּח בַּעַלְכָּח בַּעַלְכָּח בַּעַלְכָּח בַּעַלְּכָּח בַּעַלְּכָּח בּעַלְּכָּח בּעַלְּכָּח בַּעַלְכָּח בַּעַלְּכָּח בּעַלְּכָּח בַעְלְכָּח בַּעַלְּכָּח בַּעַלְּכָּח בַּעַלְּכָּח בַּעְלָּכָּח בַּעלְכָּח בַּעְלָּכָּח בַּעְלָּכָּח בַּעְלָּכָּח בַּעְלָּבְּח בּיִילְבָּת בְּעָּבְּיִים בְּעַלְכָּח בַּעְלְכָּח בַּעְלְכָּח בַּעְלְּבָּח בַּעְלְכָּח בַּעְלָּבְּח בַּעְלְבִּח בּיִים בּעלְכָּיף בַעְיִבְּיבְּי בְּעִבְּיבְּי בְּעִבְּיבְּי בְּעִבְּיבְּיִי בְּעִבְיבָּי בְּעִבְּיבְּיבְּי בְּעַלְבָּי בְּעַלְּבָּי בְּעַלְּבָּי בְיִיבּי בְּעַלְבָּי בְּיִי בַּעְבְּיבְּיי בַּעְלְבָּי בְּיבִּי בְּעַלְּבָּי בּיּבְיּי בַּעְבּיּי בּיּעלְכָּי בְּעַלְיבָּי בּיּיִי בַּעְלְיבָּי בּיּיִי בּעְלָּבְיּי בּיּבְיּי בּיּבְיּי בְּעָּיבְיבָּי בּיּבְיּי בְּיּבְיּי בּיּבְיּבְיּי בּיּיִבְיּי בְּיּבְיּי בְּעַלְיבָּי בּיּיִבְיּי בּיּבְיּי בְּיִבּיי בְּיִבְּיּיבִּי בְּיִבְּיּי בְּיִבְּיּי בְּיִבְּיּיִי בְּיִבְּיּי בְּיִבְיּי בְּיִיבְיּי בּיּיִי בּיִי בּיִיי בּיִי בּיּבִּי בְּיִבְיּי בּייִבְיּי בְּיִבְיּי בְּיִּיי בְּיִבְּיּי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִּי בְּיִייִי בְּיִיּי בְּיִייִי בּיּיִייִי בּיּבְיּיִי בּיּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בּיּיִי בּיּיִיי בְיּיִייִיי בְּיִייּי בְּיי

royale; אביח מְסְלֶּבְּח תּוּא Amos 7. 13, et c'est une résidence royale; לְלַלּ מַמְלְבֹּח Deut. 28. 25, à tous les royaumes de la terre; מְּבָּלְבְּחוֹ מַמְלְבְחוֹ מַקְלַבְחוֹ (ou: la capitale) de son royaume fut Babylone.

מַמְלְכוּת אָבִּר . Royaume : מַמְלְכוּת II Sam. 16. 3, le royaume de mon père.

לְמְסָהְ m. (rac. מָסָהְ. Du vin mėlė d'aromes, du vin fort, bon: יְתַּמְכָּהְיִּ מְּסָהְ יְתַּבְּלְּאִיה ls. 65. 11, (vous qui remplissez, c.-à-d.) qui offrez du vin mėlė à Mani, ou à la fortune (v. יְמָהְ: Prov. 23. 30, et qui viennent gouter le vin fort, bon; selon d'autres: qui recherchent la maison où l'on verse, où l'on vend le vin.

(פָּר .v) מָמֶּן.

"בְּמֶּרֶר Parole : הְּבְמֵּקְרֵר et par sa parole.

קּמֶר (rac. מֶבֶר). Douleur, chagrin: קּמְבֶר לְּרוֹלֵּרְחוּ Prov. 17. 25, (l'enfant insensé est) la douleur, le chagrin, de sa mère (v. לַּרָר).

תְּחֶבֶּא n. pr. 1º Mamré, un Amorrhéen, Gen, 14. 13. — 2º D'un endroit: בְּצֵלְנֵי בַּקְרֵא 13. 18, près des chênes ou de la vallée de Mamré, près de Hébron, aussi מְּתֵרָא seul 23. 17, 19.

קמרוים m. pl. (rac. מֶבֶר). Amertume: בְּמְבְּנִירִ מַמְּרֹרִים Job 9. 18, il me rassasie, me remplit, d'amertume.

תְּשְׁבְּיִה m. (rac. הְשִּׁבְּיּ). Étendue : בְּילִים מְּיִבְּרוֹב מְּבְיִּהְ Ez. 28. 14, tu étais (comme) un chérubin aux ailes étendues, ou (de הְשַׁבְּ oindre) oint, sacré, qui couvre, qui protége (v. Exod. 25. 20).

בְּיִשְׁלִי m. (rac. מְשֵׁלֵּים. Domination: מְשָׁלֵּים Dan. 11. 3, et il règnera avec une grande puissance (exact. une domination puissante); plur. concret, ceux qui dominent: בְּיִבְיהָם Chr. 26. 6, les matres, chefs de leurs familles.

לְּמְלְשֶׁלָה (rac. בְּשֵׁלָם), const. הְּשֶׁלֶּה,

Soph. 2. 9, un lieu occupé par les épines, ou : abandonné aux épines (rac. מְּמָשֶׁ); selon d'autres : un lieu où l'on n'entendra que le bruit des épines, qui se heurtent les unes contre les autres (rac. מְשֵׁים).

תְּחָתִּקִים m. pl. (rac. מָתַח Douceurs: מְּתְּחָתְּקִים (מַתְּח Cant. 5. 16, son palais est la douceur (sa voix, ou ses paroles, sont pleines de douceur); יְּשְׁחוּ מַתְּחַתִּים (Néh. 8. 10, et buvez du vin doux, des liqueurs douces.

וף m. (rac. יבְּיבָר, don; ou de qu'est-ce que cela? (V. Exod. 16. 15, et בְּיבָר chald.) la manne, la nourriture que Dieu fit tomber du ciel pour nourrir les enfants d'Israel dans le désert: איי בוּיב בּיוֹר בּיוֹר בַּיִר בַּיִּר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיר בַּיי בַּיר בַּיי בַּיר בַּיבְּי בַּיר בַּיבְּי בַּיר בַּיבְּיב בַּיר בַּיבְּיב בַּיר בַּיבְּיב בַּיר בַּיבְּיב בַּיר בַּיבּיב בַּיר בַּיבְּיב בַיר בַּיבּיב בַּיר בַּיבְּיב בַּיר בַּיבְּיב בַּיר בַּיבּיב בַּיר בַּיבּיב בַּיר בַיבְּיב בַּיר בַּיבְּיב בַּיר בַּיבְּיב בַּיבְּיב בַּיבְּיב בְּיבְּיבְּיב בְּיבּיב בַּיר בַּיבְּיב בְּיבּיב בַּיר בַּיב בַּיר בַּיבּיב בַּיר בַּיבּיב בַּיר בַּיבְּיב בְּיבּיב בַּיר בַּיבּיב בַּיר בַּיבּיב בַּיב בַּיבּיב בַּיב בַּיבְּבַיבְּב בְּיבּיב בַּיבְיבּיב בַּיבְּבּיב בַּיב בַּיבְיבְּיב בַּיבְיבַּב

וְלֵי devant makkeph יְבְי chald., pron. interrog. Qui? בְּבְּי אֲבָּה Dan. 3. 15: et qui est le Dieu? בְּבָי בְּבָּי בְּבִי אֲבָר בּבּר. 5. 3, qui vous a donné l'ordre? בְּרִבְּיִא vers. 4, quels étaient les noms des hommes? בְּבִי Dan. 3. 6, 11, 4. 14, et celui qui, quiconque.

וֹם m. Part (de מְּנֶהְ), ne se trouve que lié à la prépos. פְּנֵּיִר , בְּיִנְהָ de ma, de sa part, de moi, de lui (ע. פְּנִיר , פְּנִיר , se-

가 et 야 (suivi du dagesch) devant les gutturales בְּיִר, rarement בְּי, poét. מִיּר et מַיֵּר, avec les pronoms personnels מְיֵּרָי (ע. מוֹף, de moi, מְנִי de moi, מְנִי, מְנִיך, , de toi , מְּמֵּרָ de toi f., מַּמָּרָ de lui מָּמָרָ de lui מְשֵּׁנָה d'elle (poét. מְנָחוּ, מְנָחוּ,); מַּנְחוּ de nous, מְבֶּם de vous, מְבָּרָם de vous f., מָתֵם (poet. מְּנָתֵם d'eux, מֶתָם d'elles. Cette préposition marque 1° le rapport d'une portion ou fraction à la totalité, de, d'entre, après les noms de nombre: מְּזְקְנֵי הַעִּיר Ruth 4. 2, (dix hommes) des anciens de la ville; מָבְנֵי תַּוּבְרָאִים II Rois 2. 7, (cinquante) des fils des prophètes; אָחֶד מֵאָחֵד Néh. 1. 2, un de mes frères; מְבֶּל-יִטְרָאֵל Exod. 18. 25, (des hommes capables) d'entre tout le peuple d'Israel; וָאֵל־מָי מָקּדשׁים Job 5. 1, et à qui d'entre les saints (anges). Ce מֵם קצָהִיה partitif se trouve après les verbes וַרְמָלֵא כָפוֹ מְשָׁנַח : — בַּלָא Lév. 9. 17, il remplit sa main de (la farine de l'oblation); רַפָּא מְדָבָּרֹחֶיך Deut. 33. 3, il recevra de ta doctrine, s'instruira de tes paroles; לאַרתאַבָלוּ —: אָבַל מְשֵׁנוּי Gen. 3. 3, vous n'en mangcrez pas ; א מובע פון פון פון פון se rassasier de מובע פון I Rois 12. 9, ôte une partie du joug, adoucis le joug, etc. Souvent avec une ellipse: בּיִּקְנֵי רְשִׂרְאֵל Exod. 17. 5, plusieurs des anciens d'Israel; פְּנְשֵׁיקוֹת מָיתוּ Cant. 1. 2, quelques baisers de sa bouche; יַצאוּ מִן־חַעַם Exod. 16. 27, quelquesuns du peuple sortirent; rarement sous-entendu, un ou une, comme: י קבלות מויטראל Exod. 6. 25, (Eliazar épousa) une des filles de Putiel; מַקַּקּח מַאַבְנֵי וֹעַמַקוֹם Gen. 28. 11, il prit une des pierres (qui étaient) à cet endroit (v. vers. 18). Avec une negation, sousenlendu aucun : לאַ־יַחַרֶּתְּ לָבַבִּר מִיָּמֵי Job 27. 6, mon cœur ne se repent d'aucun de mes jours; אַם־רָפּל מְשּוֹעֵרַת ראָשׁוּ I Sam. 14. 45, pas un seul cheveu de sa tête ne tombera (sur la terre); ועשה מאַהה בְּתֵינְית Lév. 4. 2, et s'il commet quelqu'un de ces (péchés), quel qu'il soit de ces péchés; מַאַתֵּר אֲתֵיך Deut. 15.7, quelqu'un de tes frères, un de tes frères quel qu'il מַאָּמֶס וַהֹר נַחְשָׁברּ לוֹ : Moins que Is. 40. 17, ils sont regardés auprès de lui, il les estime, moins que le néant et que le vide; דור־אַחָם מֵאַיִן 41. 24, vous êtes moins, pires, que néant.

2º Le rapport à l'origine, au lieu, et à l'état, d'où quelqu'un ou une chose vient ou sort: רַצַּרִדּי מִּמַטֵּן אָמָּי Job 1. 21, (nu) je suis sorti du ventre de ma mère; לאַשֶּׁר יַבָּא מְפִּיךְ Jug. 11.36, (fais de moi) comme il est sorti de ta bouche, comme tu as fait vœu ; מַאָרֶץ מְצָרֵיִם — בּאַר Exod. 12. 41, ils sont sortis de l'Egypte; יַבְּיִם רָבִּים Ps. 18. 17, il m'a tiré des eaux puissantes ; מָלֵט , חִצִּיל — מִיַד , מְכַּף sauver, tirer, de la main, du pouvoir; וּבְנוּ מִינְהְ חַיְרבוֹת Is. 58. 12, ceux qui sortent de toi, tes enfants, ou: du milieu de toi, tes concitoyens, bâtiront sur des lieux déserts (depuis des siècles); איש אַדור מְצַּרְעַרו מִנִּשְׁפַּדֵוּת דַוּדְנִי Jug. 13. 2, un homme de Zoraa, de la race de Dan; אַרך נַמַלְהַ מִשְׁמֵיִם Is. 14. 12, comment es-tu tombé du ciel? בְּשֶׁבֶּיִם Ps. 33. 14, l'Éternel a regardé du haut du ciel ; נַיַרַד מֹשָׁח מְן־חָקר Exod. 19. 14, Moïse descendit de la montagne; צַלָּח מִן־תַּוּלְנָּל Jos. 10. 9, (Josué) monta de Galgala.

3° Le rapport à la matière dont une chose est faite: מֵלְצֵּי תַּלְּבָּעֹי, Cant. 3.9, (une litière) faite du bois du Liban; (une litière) faite du bois du Liban; פַּרְהָאָרָבָּית Gen. 2. 19, (Dieu a formé) de la terre (tous les animaux); סְבַּכְּים (Osée 13.2, (ils ont fait des statues) de

leur argent; אַשָּמָא אַ Job 14.4, (qui peut rendre) pur celui qui vient (d'une source) impure, ou : d'un sang impur?

4° Le rapport à la cause, à l'auteur d'une chose: מֵרֵה Job 14. 9, (l'arbre fleurit) par l'odeur de l'eau, dès qu'il sent l'eau; הַאָּה Osée 7. 4, (un four chauffé) par le boulanger; עָּאַבְּרָהָ Gen. 19. 36, (elles conçurent) de leur père; אַסָּרָא Is. 22. 3, ils ont été enchaînés par l'arc, c.-à-d. à la vue de l'arc (dès que l'ennemi s'est montré, ils ont perdu courage et ont été vaincus, pris); אַסָּרָה 28. 7, (ils

sont absorbés) par le vin. 5° Le rapport à l'instrument, au motif pour lequel une chose arrive, à cause de, par : וּמֵחֵוִילֹמֹת Job 7. 14, et tu m'effrayes par des visions ; מְנֵי תַּנְבוּל Gen. 9. 11, (ne périra plus) par les eaux du déluge; אַלוֹם Job 4. 9, (ils seront renversés) par le souffle de Dieu; מְּבֶּל־צוֹרְרֵי Ps. 31. 12, par mes ennemis, grace a eux; בְּשְּׁשָׁעֵּים Is. 53. 5, à cause de nos péchés; מַאַדְבַת הַי Deut. 7. 8, par l'amour de Dieu (pour vous); אַשָּק Esth. B. 9, (il ne s'était levé) pour lui, par honneur pour lui; de là מְבַּלְתִּר , מְבָּלִי parce que non , parce qu'il n'y a pas (עַלָּהִי, בְּלָּי.): יָלֹא יַפֶּפֶר מֵירֹב Gen. 16. 10, (ta postérité) ne pourra être comptée par la quantité, à cause du grand nombre; מִּמְצַר רוּחַ וּמַצַבֹּרָת קַשֵּׁת Exod. 6. 9, à cause de leur découragement, affliction, et à cause de la dureté de leurs travaux ; אַשָּׁמָת דּאַשָּׁמּת Prov. 5. 18, et réjouis-toi de la femme (que tu as épousée dans ta jeunesse); מר-לָר מָאֹר מָתָם Ruth 1. 13, je suis très affligée à cause de vous (de votre malheur), ou plus affligée que vous.

הף exprime aussi l'idée de l'éloignement au propre et au figuré; après
les verbes: פּבּי, הָבָי, fuir; בְּבָּי,
קבּבּר, בְּבָּא, לְבָּיָה, délivrer; בְּבָּי,
הַּבָּר, פַבּיר garder; פֿבָּר, délivrer; בְּבָּי,
הַבָּי, שַבְּילי, de même: הָּבָּי,
Job 3.19, affranchi de (la domination)
de son mattre; בַּבִּיל בַּבְּיל בַּבְּיל Is. 4.6,
une ombre contre la chaleur;

Prov. 20. 3, se séparer des contestations, les cesser; שלום מְשַּׁלוֹם לְשָּׁלוֹם Job 21.9, (leurs maisons sont) en paix, loin de la crainte (c.-à-d. sans crainte); קַּמְרוּ מָּלַהָּוּ וַלְּכִּים Jér. 48. 45, ceux qui fuyaient se sont arrêtés sans force, épuisés; selon d'autres : ceux qui fuyaient la force, la violence de l'ennemi, se sont, etc.; ילא־רָטַעִּחִי מַאַלֹּחַי Ps. 18. 22, je ne me suis pas éloigné de mon Dieu par mes péchés, mon impiété, c.-à-d. je n'ai pas commis de péchés ; יָתְיַיתֶם נְקַיָּם מֶיֵי ומישראל Nomb. 32. 22, vous serez irréprochables devant l'Éternel et devant ווא קר פוצטרו (Gen. 18. 25 הַלָּלָח לְּךְּ פַּצָּטרו qu'il soit loin de toi de faire (une chose pareille); לא־דָבֶר רֶק הוּא מְמֶם Deut. 32. 47, ce n'est pas une parole (une loi) vaine pour vous.

קפיר יֵר : אין בּיר יַר : קפיר יֵר : II Chr. 36. 12, selon la bouche, l'ordre, de Dieu; מְבַּרְעָּם אָבֶעָשׁרוּ Ez. 7. 27, selon leur voie, conduite, j'agirai (envers eux); יְבָּי selon la quantité, aussi souvent que (v. יַבַ).

8° Il indique un rapport local ou avec des adv. et des préposit. de lieu: des adv. et des préposit. de lieu: des adv. et des préposit. de lieu: vers, du côté de, l'orient; מַּמֶּדֶם à droite, du côté de l'orient, ocident; שֵׁבֶּשׁ du côté de l'orient, propa du côté du midi; du côté du nord, מַמֶּדֶב du côté du midi; de derrière, papa de loin; magric de derrière, papa de loin; de ce côté-ci de ce côté-là; magric dessous, audessous, en dehors, en dedans; au-dessous, en dehors, en dedans; l'acç d'entre, papa de devant.—d'eau sur le seau, ou (qui tombe) d'un seau

9° Comme rapport du temps, אָ indique: a) le commencement, depuis, des: מְּנְיֵבִי I Sam. 12. 2, depuis ma jeunesse; מְנִיבִי Gen. 48. 15, depuis mon existence, depuis que j'existe; אָנִי אַנָּיִי וַעָּבְּין אָנִיי Jug. 16. 17, des le ventre de ma mère; בּנְיִנְיִלְּיִל Lév. 27. 17, des le commencement de l'année du jubilé; Job 38. 12, (as-tu) depuis le

commencement de tes jours, depuis que tu es au monde, etc.? מִיּוֹם אַנִי דוּא Is. 43. 13, je suis depuis le jour du monde, depuis le commencement; מְּנְּחֵלָה Gen. 19. 34, des le jour suivant; בַּעוֹלָם Is. 42. 14, depuis longtemps ; מֵרֵאשָׁירה, וּמְקֵּדֶם Is. 46. 10, des le commencement, depuis très longtemps; b) le point, le moment qui suit immédiatement un fait ou un temps indiqué, après, au bout de : פַּחַלום מַחַקרץ Ps. 73. 20, comme un songe après qu'on s'est éveillé; prop Osée 6.2, après deux jours; ypp à la fin, au bout de (v. מְיַבְים ; Jug. 11. 4, quelque temps après; מַיְמִים רָבִּים Jos. 23. 1, et וּמֵרֹב רַמִּים Is. 24. 22, longtemps après; בְּמְשֵׁלשׁ חֲדָשִׁים Gen. 38. 24, environ trois mois après.

מָן מם דַיִּתְרוֹן. marque le comparatif מָן marque le comparatif (qui exprime une supériorité, prééminence) au-dessus de, plus que : מַּיְנָבָה קפל-הַוְעָם I Sam. 10. 23, il fut plus grand que tout le peuple (que tous les autres); עַקב הַעַּב פּעל Jer. 17. 9, le cœur est corrompu plus que tout (rien n'est corrompu comme le cœur); מַחוֹק מְדָּבֶשׁ Jug. 14. 18, plus doux que le miel; בּבֶּלֶם מוֹב מוֹב אַתָּח מָבּלֶם 11. 25, est-ce que tu es meilleur que, supérieur à Balak? דַבָּם אַחָּה מְּהָנָאֵל Ez. 28. 3, tu es plus sage que Daniel ; מַאַכוֹתַם Jug. 2. 19, ils étaient plus dégénérés que leurs pères; avec une idée négative: נרול צוני מושוא Gen. 4. 13, mon crime est trop grand pour être pardonné (il ne peut pas obtenir le pardon), ou ma punition sera trop grande pour que je puisse la supporter; קשֹן מַחָּכִיל I Rois 8.64, trop petit pour contenir; וָכִּי־יַרְבֶּת קיבה חברה Deut. 14. 24, mais si le chemin est trop grand pour toi (pour que tu puisses le faire); וְדַעָּח אַלֹחִים מֵעלות Osée 6. 6, (je veux) la connaissance de Dieu plus que, c.-à-d. et non pas, les holocaustes; avec ellipse: יַנָשׁר מִּמְסוּכַה Mich. 7. 4, le plus juste (est pire) qu'une haic d'épines ; תַּמָּח מַחֲבֵל רָחֵר Ps. 62. 10, ensemble ils (sont ou pesent moins) que rien (v. 1°).

11° p avant les infinitifs signifie: a) parce que : וּמְשַׁמְר Deut. 7. 8, et parce qu'il garde (le serment); b) depuis le temps, après que : מָרַישָׁלָחוֹ אֹתַם I Chr. 8. 8, après les avoir renvoyées; בּהָחֵל II Chr. 31. 10, depuis qu'on a commencé; c) pour ne pas, de ne pas: מַעבׂר אָל־הָאָרֶץ Nomb. 32.7, pour qu'ils n'osent pas passer dans le pays; מַחַטוֹא Ps. 39. 2, pour ne pas pécher; מְדָבֶּר Gen. 31. 29, de ne pas parler; surtout après les verbes שַׁמֵּר avoir garde, יָסֵר avertir, מַאַס rejeter, סָּגָר fermer, שַּׁלַּח renvoyer, שַׁבֶּחָתִּי מַאַכֹל לַחָמִי : oublier שַׁבַּח Ps. 102. 5, j'ai oublié de manger mon pain ; mais מַרַחַם בַּן־בְּטְנַ Is. 49.15, (une mère oublie-t-elle son enfant) pour ne pas avoir compassion du fils de ses entrailles. — מֵרָאֹת Gen. 27.1, pour voir encore, de sorte qu'il ne voyait plus; le verbe sous-entendu : נַיִּמָאָסְהָ בְּשָּלֵהְ I Sam. 15. 23, il t'a rejeté pour que tu ne sois plus roi; וְנַכְּרִיחֶנָה מְגוֹיר Jér. 48. 2, exterminons-la, qu'elle ne soit plus une nation.

וּמְשֵׂינְאֵיוֹ מִן־יִקוּמוּן 12º בּמְשֵׂינְאֵיוֹ מִן־יִקוּמוּן Deut. 33. 11, selon les uns, comme devant l'infinitif: et que ceux qui le haïssent ne puissent pas se relever, qu'ils tombent sans pouvoir se relever; selon les autres, pronom: (frappe ses ennemis) et ceux qui le haïssent, qui se lèvent contre lui; מַאָשֵׁר שְׁמֵנָח לַחָמוֹ Gen. 49. 20, d'Aser, de la terre d'Aser, viendra son pain excellent; selon d'autres: d'Aser, quant à Aser, parlant d'Aser, il a dit: י ולא נַלְרִית מַן־בְּחַמָּח ; Son pain est excellent (חַבְּחַבְּחַיֵּם *keri*) I Rois 18. 5, pour ne pas exterminer toutes les bêtes, ou: pour ne pas dépouiller (la ville) de bêtes; מֵרֹעָה אַחֶרֶיף Jér. 17. 16, parce que je te suivais comme mon pasteur, ou (pour בְּתִרוֹת רֹעֵה d'être ton pasteur, de prophetiser ce que tu m'ordonnais.

 eux, c.-à-d. tous; אמרימדונים Gen. 14. 23, ni un fil ni (un cordon de soulier); אַנְהַיכָּן פְּדָנָהָן Ez. 25.13, depuis Theman jusqu'à Dedan.

לפורתיום חויסבת : פו se met pour למן רשר בער Exod. 9. 18, depuis que (l'Egypte) est fondée jusqu'aujourd'hui; וֹלְמְבֵּן צֵּשְׂרִים שָׁנָח I Chr. 27. 23, depuis celui qui était agé de vingt ans (et audessous); לְמִן־עוֹלֶם וְעֵר־עוֹלָם Jér.7.7, de siècle en siècle; אַרָחוֹם Job 36.3, de loin, ou vers celui qui est dans l'éloignement, vers Dieu; לִּמִר־נֵּרוֹל וֹלְמָאִישׁ וְעֵּר־אָשָׁח II Chr. 15. 13, grands ou petits, hommes ou femmes, exact. depuis le petit jusqu'au grand; avec ל et בּ בּלְמַבָּרָאשׁוֹנַח לֹא אַתַּם: בּ I Chr. 15. 13, car lors de la première fois, parce que vous n'(y étiez pas), ou : parce que vous (ne portiez pas l'arche).

 Dieu lui avait donnée); בְּלְנְהָהְ Esdr. 4. 12, d'auprès de toi, de chez toi; 4. 12, d'auprès de toi, de chez toi; Dan. 2. 6, 15, devant, de la part; בְּבָרִ בְּרָבְּיִן Esdr. 15. 16, et depuis lors, depuis ce temps; בְּבַרִּ בִּרְ בְּבִינִין בְּבִּרִ בְּרַבְּיִ Dan. 4. 13, son cœur sera changé (sera tout autre) qu'un cœur d'homme. — 10 marque le comparatif: בִּרבִירִייִּ Dan. 2. 30, (non par une sagesse) qui serait en moi, que j'aurais plus que tous les hommes.

אָלָהְ et אַבְּיְרְ chald. (v. רְּיָהָ hébr.). Compter: מְנֵיהְאַ בְּלְבּיּהְוּ Dan. 5. 26, Dieu a compté (les jours) de ton règne. Explication de אֵבֶי (mané) 5. 25, premier des trois mots écrits sur la muraille lors du festin de Baltassar.

Pa. Donner, confier un emploi, instituer: דֵּי מֵנְי מֵלְכָא Dan. 2. 24, (Arioch) que le roi avait chargé, à qui il avait ordonné; מַנִי מֵל עַבִירְהָא 2. 49, et (le roi) institua sur les affaires, confia l'intendance des affaires; בְּיִנִירָ Esdr. 7. 25, institue, établis, des juges et des magistrats.

 $d_{\dot{\alpha}}$ ל מֹנָאוֹת pl. (v. מְנָאוֹת).

קְנִינָה f. (rac. מָנֵן). Chanson : אֵנִי בּנְנִינְהָם Lament. 3. 63, je suis le sujet de leurs chansons (je leur sers de risée).

מְנְּדָה f. chald. Tribut (v. מְנְדָה).

מַדְּעַע, ע. יְדַע chald. m. (rac. מַדְע, ע. מַדְּע hébr.). Connaissance, science, intelligence, raison: יְבַּיְרָעֵּי בְּיִרְעָּר בְּינִין Dan. 2. 21, (il donne) la science à ceux qui ont l'intelligence; דְּהַיְרָא וּמַרְבָּע אַנְיִר אָנַר דְּאַרָּע un esprit supérieur et de la connaissance; אַנֵּי רְעַלֵּי יְרוּב 4. 31, la raison retourna vers moi, me fut rendue.

קנה אַפָּר (compter: מָּר בְּעָר Nomb. 23.10, littér. qui a compté la poussière de Jacob, qui pourra compter ses descendants, innombrables comme la poussière; בַּלְּרָהְיֵר מִינְה Jér. 33.13, (les troupeaux passeront) sous la main de celui qui les compte; יְאַמְּר הִיפֶּרְאֵל I Chr. 21.1, à faire le dénombrement d'Israel; וְאַמְּח הִמְנֶּה בְּלֶּךְ חַיִּל Rois 20.25, et compte-toi une armée,

Niph. passif: מַ זַרְבְּהְ יְשָּנָהְ Gen. 13. 16, (alors) ta postérité aussi sera (pourra être) comptée; יְחָסְרוֹן לֹאִ־דּיַבְלּ Eccl. 1. 15, ce qui est défectueux, fautif, ne peut pas être compté (ע. וְאָחִר מְּשִׁנִים נְבֶּנְהְ ; וְאָחַרוֹן Is. 53. 12, et (parce qu') la été mis au nombre des scélérats (quoique innocent).

Pi. Donner, destiner, fixer, accorder, préparer, établir : נַיַפַן לָהֶם הַשֶּלֶהְ Dan. 1. 8, le roi fixa ce qu'on devait leur donner; וְלֵילוֹת עָמָל מְנוּ־לִי Job 7.3, et des nuits de douleur me sont comptées, exact. et on ne m'accorde, donne, que des nuits, etc.; וַיִּמֶּן דֵי דָּג גַּרוֹל Jon. 2. 1, Dieu prépara, c.-à-d. fit venir, un grand poisson (pour engloutir Jonas); v. 4.6, 7, 8, Dieu fit nattre un arbre, envoya un ver, fit lever un vent; יוֹפֵר וָאָמֶת פַּן יִנְצְרָדוּוּ Ps. 61. 8, ordonne à ta grâce et à ta vérité, ou accorde-lui ta grace, etc., pour qu'elles le préservent (Targg. l'explique comme יון la grace et la vérité de (Dieu) le préserveront); אַשֵּׁר מְזַח Dan. 1.11, (Malasar) que (le chef des eunuques) avait établi, qu'il avait chargé de prendre soin de (Daniel, etc.).

Pou.: פּמָהֶם מְמָנִים צַּל-הַבַּלִּים I Chr. 9. 29, et plusieurs d'entre eux étaient chargés de garder les vases (et tout ce qui servait au sanctuaire).

 10. 47, trois mines d'or (furent employées pour un bouclier), et איני מארין איזין II Chr. 9. 16, trois cents (pièces) d'or (furent employées pour un bouclier), on voit bien qu'une mine faisait cent sicles, ou : cent autres pièces.

לְּנָהָ (pl. מְיֹמָה). Part, portion, don: מָּמָהוֹ (pl. מְיֹמָה) באסל. 26, et ça sera ta part; בְּיִהְ אַרָּה אָרָה מָיָה I Sam. 1. 5, (mais à Hanna il donna) une part pour deux personnes, une part double (v. II מַאַר אַרָּה בְּיִה מָיִה Néh. 8. 10, et envoyez des dons, des mets, pour cadeau; בְּיִה מָּאַר Jér. 13. 25, la part qui t'est mesurée, destinée, par moi (le sort que je te destine).

מְנָה m. Seulem. au plur. מֹנְים Fois: מַנְים לַנְים Gen. 31.7,41, (il a changé) dix fois.

לְנְהָרָת f. (rac. קֹבוּר.). Caverne, antre: Jug. 6. 2, des antres dans les montagnes (de נְּהָר בָּחְיִּה אֲשֶׁר בְּּהָרִים torrent, parce que les eaux y affluent, ou de ייָבוּר jumière, parce qu'on y pratiquait des ouvertures pour avoir du jour).

קנוֹר m. (rac. טוֹר). Action de secouer, secouement : מָנִידְּרְאָשׁ Ps. 44. 15, le secouement de tête, c.-à-d. le mépris, la moquerie (des nations).

תַּנְינִיתְ (rac. תַּיִּנִיתְ 10 Le repos: לֹא בְּצְּאָח בְּצִּיתְ בְּצִּיתְ בַּצִּיתְ בַּצִּיתְ בַּצִּיתְ בַּצִּיתְ בַּצִּיתְ בַּצִּיתְ בַּצִּיתְ בַּצִּיתְ בַּצִּיתְ Ruth 3. 1, je veux chercher pour toi un état de repos (un mariage); plur.: ישׁבְּבֵּי בַּצְּיִבְּיִרְבִּי Ps. 116. 7, rentre, ô mon âme! dans ton repos, ta tranquillité.— 2º Lieu de repos: בּבְּבֶּי בַּבְּיִבְּיִבְּ Deut. 28. 65, (il n'y aura pas) d'endroit où reposer la plante de ton pied; יִּבְיִּבְּיִבְּיִּ

קּאָרוֹן I Chr. 6. 16, depuis que l'arche eut un lieu de repos, un lieu fixe, à Jérusalem.

תְּנְנֵיתְ n. pr. Manoé, père de Samson, Jug. 13. 2.

שָׁנוֹן m. Fils, heritier: מָּנוֹן Prov. 29. 21, (un serviteur que son maître traite avec trop de douceur, qu'il gâte) veut être, à la fin, (traité comme) fils, héritier; selon d'autres: se croit à la fin un seigneur, un noble (v. יוָרָי).

שְׁנִילֹס נְסוּ . (rac. רֹסיֹם). 1° Fuite: אֹפְנִילֹס נְסִּרְּ. 16. אַ לְּבִּרְ חַבְּיִלֹס נְסִיּרְ. 16. אַ וֹּ Is prennent la fuite, ils fuient avec précipitation. — 2° Refuge: אָבֵּרְ מָנִיס מְמָּיִרְ Ps. 142. אָ בִּרֹ סְנִיס מְמָּיִרְ Ps. 142. אַ בְּרִ מְנִיס מְמָיִרְ מָנִיס נְבִּינִים נְבִּינִים נְבִינִים נְבִּיִרִּס נְבִּינִים נְבִינִים נְבִּינִים נְבִּינִים נְבִּינִים נְבִּינִים נְבִינִים נְבִינִים נְבִינִים נְבִינִים נְבִינִים נְבִינִים נְבִינִים נְבִיים נְבִינִים נְבִינִים נְבִינִים נְבִינִים נְבִינִים נְבִינִים נְבִּינִים נְבִינִים נְבִינִים נְבִינִים נְבִינִים נְבִּיִים נְבִינִים נְבִינִים נְבִיים נְבִיים נְבִּינִים נְבִינִים נְבִיים נְבִינִים נְבִיים נְבִיים נְבִינִים נְבִּייִם נְבִינִים נְבִּייִם נְבִּינִים נְבִּייִם נְבִּינִים נְבִּייִם נְבִּינִים נְבִּינִים נְבִּינִים נְבִּינִים נְבִּינִים נְבִּינִים נְבִּינִים נְבִּייִם נְבִּינִים נְבִּינִים נְבִּינִים נְבִּייִם נְבִּים נְבִּים נְבִיים נְבִּים נְבִּים נְבִּים נְבִּים נְבִּים נְבִּים נְבִּים נְבִים נְבִּים נְבִּים נְבִּים נְבִּים נְבִּים נְבִּים נְבִּים נְבִים נְבִים נְבִים נְבִּים נְבִּים נְבִינִים נְבִּים בְּיִים נְבִּים נְבִּים נְבִּים נְבִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּייִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיים בְּיים בְּיִּים בְּיים בְּייִים בְּיִּים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּייִּים בְּיִּים בְּיים בְּיִּים בְּיים בְּיים בְּיִּי

קנוּסָה: Action de fuir, fuite מְלֵּכְּהְּבֶּרְ Lév. 26. 36, ils fuiront comme on fuit les épées; וּבְּמָטָּח לֹא חֵלֶבוּן Is. 52. 12, et vous ne partirez pas par une fuite (en fuyant).

קנור : ארְגִּים m. Toujours lié à טְּרְגִּים I Sam. 17. 7, II Sam. 21. 19, (la hampe de sa lance était) comme le grand bois, ou le picu, ou l'ensouple, dont se servent les tisserands (v. בְּרֵבּי.).

קלוֹרְה (rac. יבים). Chandelier: יְבְּשֵּׁא וּמְנוֹרְה Il Rois 4. 10, (mettons-y) un siège et un chandelier; spécial. le grand chandelier d'or qui était dans le temple: קנֹרָה הַשָּאוֹר Exod. 35. 14, le chandelier pour éclairer (perpétuelle-

ment) [v. מְּמָּיִר ; plur.: הַּמְּלִיהוּת I Rois 7. 49, les chandeliers.

יים אינייה אינייה (יותר. Princes : אינייה איניה אינייה אי

لِيةِر (v. يَتِبُ Hophal).

קּנְתְּהָ f. (rac. מַנָּח 1º Don, présent, offrande: מְנְחָוּר לְצַטָּר אָוִדּיז Gen. 32. 14, (pour en faire) un présent à son frère Esaŭ ; וווירדו לאיש מְנָתוּת 43. 11, et apportez un présent à cet homme (puissant); מְּנְחָּח לַּהֵי 4. 3, (Caïn fit) une offrande à Dieu (des fruits de la terre); spécialem. oblation de farine et de liqueurs : קרבן מִנְתַה מָצֵאָבָה בַּוּרָבָן בַּלָבָן Lev. 2. 4, une oblation de farine cuite au four; Ps. 40. 7, victime et offrande (sacrifice et oblation) ; פְּמָיָה se met aussi pour les sacrifices du soir indistinctement: ער לַשַלות דוּנְינְתוּת I Rois 18. 29, jusqu'à l'heure où l'on offrait les sacri-אַת-פֹלַת-דַוּפַּלָר וַאַּת-מִנְדַת ; fices du soir ון דוְעָרָב II Rois 16. 15, l'holocauste du matin et le sacrifice du soir ; וּבְמֵּנְתַת חָשֶׁרֶב Esdr. 9. 5, et à l'heure où l'on offrait le sacrifice du soir, ou : à l'heure de la prière du soir, c.-à-d. l'après-midi, avant le coucher du soleil (جَوْمُتُ جَزْبُتُهُ). – 2º Tribut : נשאר מנרות II Sam. 8. 2, 6, (Moab) paya tribut (à David); יָלאֹר ון הַעַּלָּח מְּנָיָת II Rois 17. 4, et qu'il n'apporta (ne paya) pas le tribut (comme il avait fait tous les ans).

לְּנְחָה chald. f. Même signif. Plur.: פְּנְחְהָאוֹן Esdr. 7. 17, et leurs oblations de farine.

קנַחַם (consolateur) n. pr. Menahem, fils de Gadi, roi d'Israel, II Rois 15.17.

קנְרַחִים (repos) n. pr. 1° Manahath, fils de Sobal, Gen. 36. 23. — 2° Manahat, un endroit, I Chr. 8. 6.

אַנְי m. Nom d'une idole ou divinité: 1s. 65. 11, (vous) qui offrez du vin (comme libation) à Mani, idole, ou : au destin, de קיָה destiner (v. Pi.), ou de compter, à un certain nombre, à un groupe d'étoiles, aux planètes; selon d'autres: à Vénus.

'P. n. pr. d'une contrée de l'Arménie : Ararat et Menni, Jér. 51. 27.

(ففر ۲۰) طُوْرِين

رقل .A. غوني . . (قل موني

מְנְיָמִין n. pr. (v. מָנְיָמִין).

לְמִירֵן שִׁרְפֵי : m. chald. Nombre מְלְיָן שִׁרְפֵּל Esdr. 6. 17, selon le nombre des tribus d'Israel.

' 1.30 Aboth, d'où sait-on? d'où cela est-il prouvé?

ילארישה לְאָרֶץ מִנְלָם : m. Richesse : יְלֹארישׁה לָאָרֶץ מִנְלָם Job 15. 29, leur richesse, leur prosperité, ne s'étendra pas sur la terre (v. נָלָה).

Niph. passif. Etre retiré, empêché, ôté: לָנְינֵע מְנֵּדִית אֱלֹנִינְם Joel 1. 13, (les oblations) ont été retirées, retranchées, de la maison de votre Dieu; אֱלֹרְנָא תִשְּנֵע מַדְילֹךְ אֵלִי Nomb. 22. 16, ne te laisse pas empêcher, retenir, de venir chez moi; אַלִים אוֹרָם Job 38. 15, la lumière sera ôtée aux impies.

עניעול m. (rac. נְצֵל). Verrou , serrure : מַמּוֹת דְּשַּׁנְעוּל Cant. 5. 5, les bou-

tons du verrou (ע. קב); מַּנְשׁלְיוּ וּלְרֵיתְיד Néh. 3. 3, les serrures et les verroux des portes, ou : les verroux et les barres.

בְּרְיָל יְּרְיּשֶׁר מִּנְפֶּלְּה: Même sign.: בַּרְיָל יִּרְיּשֶׁר מִינְפֶּלְּה: Deut. 33. 25, ton verrou sera de fer et d'airain (tes villes seront fortes, imprenables); selon d'autres, de בַּיֵב ta chaussure sera de fer, ou : ta chaussure, c.-a-d. ton pied, marchera sur le fer et l'airain (tes montagnes auront des mines de fer et de cuivre).

תובעיים m. pl. (rac. בכל-אָלְחַם מְּמֵנְעַמֵּייִם). Mets délicieux : אַלְחַם מְמֵנְעַמֵּייִם Ps. 141. 4, et que je ne me nourrisse pas de leurs mets délicieux; Targg.: que je ne mange pas au milieu des chants de leur festin.

יות אונים א

בְּבְּבְּקִּיְרָי: (נְבָּקִי f. pl.(rac. בְּבְּבְּקִּיְרָי: (נְבָּקִי Exod. 28. 29, selon les uns: et ses tasses (des vases pour les libations, placés sur la table d'or dans le tabernacle); selon les autres: des bâtons ou des tuyaux d'or, fixés à la table pour soutenir les pains de proposition, ou pour donner de l'air.

קנְקח f. Nourrice (v. בְּנָקת Hiph.).

אר בייניי הייניי הייני

רְנְיִּדְּלְּרָ (pl. הִינְיִּהְיִּהְ בְּּנְרָּוֹת , rac. מְיִּבְּיִּק subst.). Part, portion: מְיִבְּיִּלְּרִם subst.). Part, portion: מְיִבְּיִּת Ps. 63. 11, ils seront la part, la proie, des renards; בְּיַבְיּתְיִבְּיִלְּרָם 11. 6, la part de leur coupe, de leur sort (v. מַנֹיּבְי, וּמִיבִּיתְ וְתְּמִירָת Néh. 12. 44, les parts de la loi (que la loi prescrit de donner aux

prêtres); * אַל מְנָה Aboth, pour le cas, a condition, afin de.

מַם m. (rac. סָׁסָּ, selon d'autres contracté de סֶבֶּס). Tribut. En argent : נַיָּשָׂם — מַס צַל־חָאָרֶץ Esth. 10. 1, (le roi Assuérus) imposa un tribut au pays; נימס אַת־חַבְנַצְנְי לַמַס Jug. 1. 28, il imposa un tribut aux Chananéens (les rendit tributaires); de même נַדון לָכַיס v. Jos. 17. 13. En travaux, servage, corvée : ניִדוּר לְמֵס לבֵד Gen. 49. 15, exact. il est assujetti au servage du travailleur, il a été réduit à travailler pour les autres, ou à leur payer un tribut afin qu'ils protégeassent son territoire; וּבַחוּרַיו לָמָס יִהִרוּ Is. 31. 8, et ses jeunes gens seront tributaires, ou: des serss; selon d'autres : ses braves seront découragés, au désespoir (v. וַרַדִּר חַמָּט שׁלשׁים אָלַם אִישׁ ; (מַס et רַדָּר חַמָּט שׁלשׁים אָלַם אָישׁ I Rois 5. 27, et le nombre de la levée (des hommes que Salomon avait levés pour les travaux) était de trente mille; ביר מפרם Exod. 1. 11, des intendants des travaux de servage, de corvée.

 Job 37. 12, (le nuage) tourne en cercles, de toutes part; selon d'autres, pour הישה: Dieu tourne, change (selon sa sagesse), les destins, les événements; יְרִינְּשֶׁלָם II Rois 23. 5, et dans les alentours de Jérusalem, ou adv.: et autour de Jérusalem.

לְּבֶּר m. (rac. יְסָבֶּר 1º Serrurier: 24. 1, v. 29. 2, II Rois 24. 14, 16, et les charpentiers et les serruriers; selon d'autres: les architectes et les gardiens des portes; d'autres traduisent יְבָּיִרְיִבְּיִנְּעִּיִּ יְבִּירְיַבְּיִנְּעִּיִּ יִבְּיִרְיַבְּיִּ עִּרִּיִּר בְּיִבְּיִרְ בַּיִּרְיִבְּיִ עִּרִי בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בַּיִּר בְּיִבְּיִר בַּיִר בְּיִבְּיִר בַּיִר בְּיִבְּיִר בַּיִר בְּיִר בִּיר בַּיִּבְיִר בַּיִר בַּיִּר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִּר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַיִּר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיבָּיב בַּיִר בַּיִר בַּיִּר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִּר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיבְּיר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַיִּיר בַּיִר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיִר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיבְּיר בַּיר בַּיר בַּיבְּיר בַּיר בַּיר בַּיבְּיב בַּיר בַּיבְּיר בַּיר בַּיבְּיב בַּיר בַּיבְּיב בַּיר בַּיבּיי בַּיר בַּיבּיי בַּיר בַּיבּיבּיי בַּיר בַּיבּייי בַּיר בַּיבּייי בְּייר בַּיל בַּיר בַּיבְּיי בַּיר בַּיבְּיי בַּיר בַּיבּיי בְּיבּייי בַּיִיי בְּיבּיי בַּיי בַּיר בַּיבּיי בְּייִר בְּיִר בְּיבּיי בַּיִּיי בְּיבּיי בַּיבְּיי בַּיִּי בְּיִיי בְּיי בַּיִּיי בַּיי בַּיִיי בְּיבּיי בַּיבְיי בַּיִּיי בְּיבְיי בַּייי בְּיבּיי בַּייי בְּייבּיי בַּייי בְּייב בַּייבּיי בַּייי בְּיבּייב בַּייי בְּיבְייב בַּייב בַּיבְייב בַּיבְייב בַּיבְייב בַּיבְיי בַּיבְּיי בַּיבְּיי בַּיבְּי בַּיב בַּיבְּי בּייב בַּיבְּיי בּיי בְּיבּיי בּיבּיי בּיי בַּיבְּיי בּיי בַּיבּי בַּיבְּי בּיי בַּיבְּיי בּיבּי בַּיבּיי בּייבּיי בּייבּי בַּיבְּיי בּיבְּי בַּיבְּיי בַּיבְּיי בְּיבּי בְּיבּיי בְיבְּיבּי בְּיבּיי בַּיבְּיבּי בְּיבּי בַּיבְּיי בּיבְּיבּיי בּיבְ

רַיְבְּיִרְנִי מִּשְּׁמְרְּרֹיִהִיקִם. 1º Maison ou ville fermée, fortifiée: יְבְיִרְנִי מִּשְּׁמְּרְוֹתִיקּם. 18. 46, ils trembleront de peur dans leurs châteaux (dans les lieux où ils sont cachés, renfermés), v. בַּיִרָנִי, עַּרָבְּי, עַרַּבְּי, עַרָבְּי, עַרָּבְּי, עַרָּבְּי, עַרָּבְּי, עַרָּבְּי, עַרְּבָּי, עַרְבָּי, עַרְבִּי, עַרְבִּי, עַרְבִּי, עַרְבָּי, עַרְבִּי, עַרְבִּיּ, עַרְבִּיּ, עַרְבִּיּ, עַרְבִּי, עַרְבִּיּ, עַרְבִּי, עַרְבִּי, עַרְבִּיּ, עַרְבִּיּ, עַרְבִּיּי, עַרְבָּי, עַרְבִּיּי, עַרְבָּי, עַרְבִּי, עַרְבִּיּי, עַרְבִּיי, עַרְבִּיי, עַרְבִּיי, עַרְבִּיי, עַרְבִּיי, עַרְבִּיי, עַרְבִּיי, עַרְבִּיי, עַרְבִיי, עַרְבִּיי, עַרְבִּייי, עַרְבִּייִיי, עַרְבִּייי, עַרְבִּייי, עַרְבִייי, עַרְבִּייי, עַרְבִּייי, עַרְבִּייי, עַרְבִּייי, עַרְבִּייי, עִבְּייי, עַרְבִּיי, עַרְבְּיּבְּיּי, עַרְבִּייּי, עַרְבִּייי, עַבְּייי, עַבְּייי, עַרְבְייי, עִבְּיי, עַרְבְייי, עַבְּייי, עַבְּייי, עַבְּייי, עַבְּייי, עַבְּייי, עַבְּיי, עַבְּיי, עַבְּיי, עַבְּייי, עַבְּייי, עַבְּייּי, עַבְּיי, עַבְּייּבְּיי, עַבְּייּי, עַבְּייּי, עַבְּייּי, עַבְּייּי, עַבְּייּי, עַבְּייּי, עַבְּיייי, עַבְּיייי, עַבְּייּיי, עַבְּייּיי, עַבְּייי, עַבְּייּיי, עַבְּייי, עַבְּייּי, עַבְּייי, עַבְּייי, עַבְּייי, עַבְּייּי, עַבְּי

קַפר m. (rac. יְסֵר). Fondement : איניסר ער הייטטרור I Rois 7.9, depuis les fondements jusqu'au haut des murs, ou: jusqu'aux corbeaux.

קַּיְרָרוֹן m. (rac. סָרֶר, v. סָרֶר, Rangée de colonnes, portique: יַבְּצֵא אֲדוּדּר Jug. 3. 23, et Ehud sortit vers le portique, ou : alla dans la salle de réunion (appelée ainsi des rangs des siéges qui s'y trouvent).

קּבִיקּעָה (ע. סְּבָּיִ אַמְהָר (עִּסָה) Kal inusité. Hiph. Faire fondre, dissoudre: בְּּיִבְּעָּהְיִר צַּרְשֵּׁר אַמְטָּה. Ps. 6. 7, je fais fondre, j'arrose mon lit de mes larmes; בְּיַבְיְכָּיִר וְּיַבְיְכֵּים 147. 18, il envoie sa parole et les fait fondre; יִבְּיִבְּיִי בְּעָשִׁ הְיַבְּיִבְּי 39. 12, tu consumes ce qu'il aime, ou : sa beauté,

comme un ver (qui ronge); מְּכֵּי מָּתְּדְּ Jos. 14.8, (pour יְּמְסָּיִּ ou יְּמְסִּיּ our יְּמְסִּיּ our יְּמְסִיּ (mes frères) ont fait fondre le cœur du peuple, ont jeté l'épouvante dans leur cœur.

קיבילית (יְבְּילָת: Épreuve, de Dieu qui éprouve les hommes : תַּבְּילִת: בְּיבְּילִת: Deut. 7. 19, les grandes épreuves (que Dieu a fait subir à l'Égypte); בְּיבָּים בְּיבָּים Job 9. 23, il se rit de l'épreuve (des peines) des innocents. — Tentation, des hommes qui tentent Dieu: בִּיבְּיָב שֵׁים בַּיבְּיִם בַּיבָּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבּים בַּיבְּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבְּים בַּיבּים בַּיבְּים בַּיבּים בַּיבְּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַיבּים בַּיבּים בַיבּים בַיבּים בַיבּים בַיבּים בַיבּים בַיבּים בַיבּים בַיבּים בַּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַיבּים בַּיבּים בַּיבָּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בּיבּים בּיבָּים בּיבּים בּיב

קרה קים, (rac. סְּסָה, v. סִּסְ). Mesure: Deut. 16. 10, en mesure du don, selon le don volontaire de ta main (une oblation selon ton pouvoir, ta fortune); d'autres traduisent: par l'élévation, la présentation du don, etc. (de la rac. סַסַּסַ, v. סַסַ).

תַּמְלָנְה m. Voile : מַמְנָיו מֵסְנָיו Exod. 34. 33, (Moïse) mit un voile sur le visage (enveloppa son visage d'une étoffe, v. ראס).

קטוּכָה f. (rac. מְשׁוּבָּח, pour מְשׁוּבְּח). Une haie d'épines : יְשָׁר בְּשְּׁטּבְּח Mich. 7. 4, le plus juste (est pire) qu'une haie d'épines.

אָרָת m. (rac. מְּמָר IRois 11.6, (et vous ferez) la garde de la maison, une garde d'une surveillance continuelle; ou : vous garderez la maison contre la démolition, qu'on ne la démolisse; ou : une garde qui s'éloigne, qui se relève; ou : qui repousse les attaquants; selon d'autres enfin, n. pr.: de la maison de Messah.

קּמְרָנִים m. (rac. מְחַרָּ). Trafic: תְּלְכִּלִּים I Rois 10. 15, et (sans ce que rapportait) le trafic des marchands; selon d'autres: (sans ce que payaient) les négociants et les marchands de parfums, de choses curieuses (v. בַּבָּל).

קסְרָּ (v. מְלֶבֶּת יֵינָהּ Méler : מְּלֶבֶת Prov. 9. 2, elle a mélé , préparé , son vin ;

לְּמִּסֹהְ שֵׁכֶּר Is. 5. 22, (vaillants) à méler des boissons enivrantes; יְשְׁקְיֵר בְּבְּרִי Ps. 102. 10, et je mélais ma boisson de (mes) larmes; בְּיִבְּרְ בְּּנְרְבָּרִ Is. 19. 14, l'Éternel a mélé au milieu d'elle (a répandu en elle) un esprit de perversité, de trouble.

קְּלֶא m. (v. מֶנֶג). Boisson mêlée : מְּלֶא Ps. 75. 9, (la coupe) est pleine de vin mêlé, ou de différentes liqueurs mêlées.

קּסְכָּהְ f. (rac. סְכַּבְּהְ. Ce qui couvre: בְּלֹרְאָבָן רְּמָרָח הְּסְבָּתְה Ez. 28. 13, toutes sortes de pierres précieuses (ornaient) ce qui te couvrait, tes vêtements selon les uns, ton dais selon les autres.

II בְּעַלְבִי בְּעָלְבִי בּעָלְבִי בִּעָלְבִי בּעָלְבִי בַּעַלְבִּי בַּעַבְּי בּעַלְבִּי בַּעַבְּי בּעַבְּי בּעַבְּיבוּ בּעבּיבוּ בְלִבּיבְּיבוּ בּעבּיבוּ בּעבּעבוּ בּעבּיבוּ בּעבּיבוּ בּעבּיבוּ בּעבּיבוּ בּעבּיבוּ בּעבּיבוּ בּעבּיבוּ בּעבּיבוּ בּעבּעבוּ בּעבּעבוּ בּעבּעבוּ בּעבּיבוּ בּעביי בּעבּיבוּ בּעביבוּ בּעביבוּ בּעביבוּ בּעביבוּ בעביבוּ בעביביי בעביביי בעביבי בעביביי בעביבי בעביביי בעביבי בעביבי בעביבי בעביבי בעביבי בעביבי בעביב

se couvrent de la protection (d'un autre, de l'Égypte), v. I מַּפְבָּה.

בּלְתְבֶּלְת f. (de מְּמְבֵּלְם). Pauvreté, misère: אבּל־בָּשׁ לְּתֶם Deut. 8. 9, (un pays) où tu mangeras ton pain, non pas dans la pauvreté, c.-à-d. où le pain ne te manquera jamais, où tu l'auras en abondance.

קּמְלְנוֹת מְּלְבְנוֹת ti Chr. 32. 28, et וּבְּסְבְּנוֹת לְּתְבוּאֵח דְּבָן II Chr. 32. באח דָבָן II chr. 32. באח בּבּוּת לַתְבוּאַח דָבָן Exod. 1. 11, des villes pour servir de magasins (la racine est בְּבָּטְ transpose).

קּסְכָּח (rac. קְּסָבְּ). Tissu: מְּדְלְּמִּה עֵּבְּרֹחְנַּבְּטְּבָּר Jug. 16.13, (si tu tresses les sept) boucles de mes cheveux avec le tissu inachevé (qui est encore au métier); רְאָדִי דַּוּמְּכֶּי, vers. 14, (il arracha le pieu) et le tissu.

קֹּחָכְּהְ (rac. לְּבָּלְהָי 1º Chemin frayé, rehaussé; chaussée, route: מְּמְכִּלְּהוֹ אֲשֶׁר Jug. 20. 31, dans les routes, dont l'une monte (à Bethel); הַּשְּׁמְיִם Nomb. 20. 19, nous monterons par la grande route. Au fig.: בְּלָּהְרֵים Prov. 16. 17, le sentier (la conduite) des justes; בְּלֶּבְּרָה Prov. 16. 17, le sentier (la conduite) des justes; בְּלֶבְרָה Prov. 20. 10, 10 m'ont dans leur cœur que des sentiers droits, qui ont une conduite qui plait à Dieu. — 2º Escalier: מְבַּרָה II Chr. 9. 11, les degrés, les escaliers, du temple.

ינְרָנְהָ m. (rac. סָלַנּוֹל Chemin, sentier: וְדָרְהָן Is. 35. 8, il y aura là un sentier et une voie.

קמְרִים m. (rac. יסָמָר, seulem. plur.: מַסְמְרִים Is. 41. 7, מַסְמְרִים I Chr. 22. 3, מַסְמְרִים II Chr. 3. 9, מִסְמְרִים Jér. 10. 4, des clous. Aussi avec מוֹים בּנְמַמְמְרִים בּנִים בּנוֹיִם בּנוֹיִם בּנוֹים בּנִים בּנוֹים בּנוֹים בּנִים בּנוֹים בּיוֹים בּנוֹים בּינוֹים בּינוֹיים

DDD (v. אָם et חסָם) Kal. Une fois: מָם מָּסׁם נְּסָם נְסָם וֹחָיָח בָּסֹם נִסָם נִסָּם ls. 10. 18, et il sera

comme fondu, abattu, ou réduit à un petit nombre et fuyant (le peu qui resteront prendront la fuite); selon d'autres: comme (une troupe) dont celui qui porte le drapeau tombe ou fuit (comme une armée en déroute); selon d'autres: comme un malade qui se meurt.

Niph. סמֵי, יְמַטּיּ; inf. סמֵּיק, fut. מַיַּמּי, fut. מַיַּמּי, 1° Se fondre, fondre : וָתַם תַשְּׁמֵשׁ וַנְמֵכּס Exod. 16. 21, lorsque la chaleur du soleil était venue, la manne se fondait; Ps. 68. 3, comme la cire fond au feu; וַנְמַסּוּ דַּלָּים מְהַבֶּם Is. .34. 3, et les montagnes fondront (dégoutteront) de leur sang ; וַיִּשַּׁסוּ אֲטוּרָיוּ Jug. 15. 14, et ses liens fondirent (se brisèrent, tombèrent de ses mains); וְכַל־תַּמְלַאְרָח וְמָבְהַ וְנָמָס I Sam. 15. 9, mais toutes les bêtes viles et faibles, chétives. — 2° Avec $\preceq$ le cœur se fond, perdre courage, être épouvanté : רַיַּמָּס Jos. 2. 11, notre cœur a été saisi d'épouvante; יְחוּא נָם־בֶּּן־חַיִל — חָמֵּס יְמֵּס II Sam. 17. 10, même le brave (qui a un cœur de lion) sera saisi d'effroi; ימס בחוך מעד Ps. 22. 15, (mon cœur) s'est fondu au milieu de mes entrailles (de tristesse, de chagrin).

Hiph. Faire perdre courage, épouvanter: אַרִינְּנְנֵעּ אָרִ־לְּבְבָעוּ Deut. 1. 28, nos frères nous ont jeté l'épouvante dans le cœur.

עָּשְׁת. (rac. נְסֵע.). 1° Nom d'une arme: אָיָרוּ מַשְּׁת. Job 41. 18, la lance, le javelot (ou le dard, ou la fronde); selon d'autres: מַשָּׁע adj. de חַיִּחִ, une lance portée à la main, ou: pesante, lourde. — 2° Carrière (de pierres) [v. אָבֶּרְ שְּבַּלְטָּח מַשְּׁע בַּשְׁע I Rois 6. 7, (la maison fut bâtie) de pierres toutes taillées, ou: entières (telles qu'elles venaient) de la carrière.

עַסְעַ m. (rac. אָסָיַ). Action de voyager, voyage, départ, décampement : אַרְמַשַּׁע אָרִידְיִאָּרְיּוֹת Nomb. 10. 2, et pour le décampement des camps (des armées); שָׁלַי Deut. 10. 11, pour voyager, marcher, à la tête du

peuple; אַלָּה מַסְעֵּי בְנֵי־יִיְּטְרָאֵל Nomb. 10. 28, (ainsi étaient les voyages) tel était l'ordre de la marche des enfants d'I-srael; בְּמַסְעֵיהָם Exod. 17. 1, Nomb. 10. 6, 12, selon les stations (dans leur voyage, marche).

קְּעָרָ m. (rac. סְּפֵּר וֹיִם). Ex. unique : מְּסְנֵּר לְבֵיח־יִרְ faire) des balustres, ou : les rampes des escaliers, dans le temple.

קּמְבּי, מיסְבּּר. Lamentation, pleurs, deuil: בְּמְבָּרְ מְּרִבּי (Aunentation, pleurs, deuil: בְּמְבִּר בְּאַר: Lamentation, pleurs, deuil: בְּמָבְר בְּאַר: Gen. 50. 10, un deuil grand et grave (avec de grands cris et des pleurs); בְּמְבָּר בְּאַר בַּנְר בְּאַר בָּר בָּאַר Jér. 6. 26, répands-toi en lamentations amères; בְּמָבְר בְּאַר Ps. 30. 12, tu as changé ma plainte, mes lamentations, en danse, ou : en chant (v. בְּתִר בִּיר בִּיר בִּיר בַּיִר בְּיִר בָּתְר בַּר בָּיִר בְּיִר בְּאַר בַּר בַּרְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִבְּי בְּיִר בְיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִיי

אָשְׁחְטְּאָ m. (rac. אָסָטְ). Nourriture des bestiaux, fourrage : בַּיבַּן הָבֶּן וּמִסְפּוֹא Gen. 24. 32, il donna de la paille et du fourrage aux chameaux.

ក្សាទ្ធកុរ f. Dartre, rogne: ការុង្គុង ការាទ្ធកុរក្ Lév. 13. 8, la dartre s'est étendue, a augmenté.

קּפְר m. (rac. סְּמַר Nombre: סְּמַר m. (rac. קְּמַר 1, le nombre des enfants d'Israel; מְּמַר מִּמְּר מִּמְּר בִּמְשׁרְיִבֶּעֹל 16. 16, selon le nombre de vos âmes (des personnes); מְמָּפּר נִמְשׁר עַמָּפּר אָלָם Job 1. הַלָּמָם Job 1. הַלְּמֵּר נְמָשׁר בְּמָם Job 1. הַלְּמֵּר מְמָּפְר מְמָפּר בְּמָם ISam. 21. מַמְרָר וְאַרְבֵּע מְסְפָּר בְּין בְּעִבְּר נְמְפָּר (20, au nombre de vingt-quatre; אֵבְי בְּסְפָּר (21. 16 בְּרַ־ בְּאַרְ בְּסְפָּר (21. 16 בְּרַ־ בְּעִר בְּסְפָּר (27. 16 בְּרַ־ בְּעִר מְסְפָּר (27. 16 בְּרַב בְּעִר מְסְפָּר (27. 16, des hommes qui peuvent être comptés, un petit nombre;

Nomb. 9. 20, peu de jours; אָר בּיִּחָים Deut. 33. 6, (ajoutez אָר de la première moitié du verset) et que ses hommes soient sans nombre, innombrables. — 2º Récit: יִּיִּדְי בְּיִּדְּי עַנְּיִּר Jug. 7. 15, (lorsque Gédéon entendit) le récit de ce songe.

ንቃቦን Esdr. 2. 2, et ንንቃቦን Néh. 7. 7, n. pr. m.

אַסְר Kal. Ex. unique : לְּמְשֵׁל Nomb. 31. 16, (le même que לְמְשֵׁל) de commettre une infidélité, un péché contre Dieu (de violer sa loi).

Niph. Etre choisi: יַשְּׁלְמֵּר יְשִׁרְאֵנְ Nomb. 31. 5, et des troupes d'Israel furent détachées, choisies (mille hommes de chaque tribu).

יְּסֵים Remettre, aussi enseigner: אָּסְיָה לִידּוֹשְׁיֵּבְ Aboth, (Moïse) enseigna la loi traditionnelle a Josué (de la יְּסִים la Massorah, le travail des Massorètes); et en mauvaise part: livrer, trahir.

קלָם, (rac. מְאָסֹרָת pour בְּאָסֹרָת תַּבְּרִית בְּאַכָּת בַּאָסֹרָת תַבְּרִית בַּנְבִּרִת בַּאַכִּת בַּנְבִּרִת בַּנְבִּרִת בַּנְבִּרִת entrer) dans les liens de mon alliance.

קם 'm. (v. מַּיְּסָר, rac. בְּיַסְיּ). Instruction, avertissement, châtiment: בְּבְּטְּכָּרְם Job 33. 16, et il (scelle) arrête leur instruction, ou: leur châtiment.

תְּמְחוֹר (rac. יְסְחֵר). Refuge, retraite: וּלְמַקְתּוֹר Is. 4. 6, (un tabernacle sera) pour refuge et pour retraite (contre les orages).

סְתְּרִים m. (rac. סְתִּר). Retraite, lieu où l'on se cache, secret: יְאֵיֹב בַּתִּסְהָר Ps. 10.9, il attend (dresse des embûches) dans un endroit secret; בְּיִבְיִרִים זְּרָבְּיִרִים 17. 12, et comme un jeune lion qui se tient dans des lieux cachés (en embuscade); יְבִּיבְּיִרִים בַּנְבְּיִרִים Jér. 13. 17, mon âme pleurera en secret.

קנבר בעלבה. Action, œuvre: נְצָבר בּלְּבָּר Dob 34. 25, (parce qu'il) connaît leurs actions, leurs œuvres.

בי בְלּר: ... Même signif.: יַדְי בְלּר י בים Dan. 4. 34, (lui) dont toutes les œuvres sont la vérité (selon la vérité). קּמֵעְבֵּח (rac. קּבָּד). Densité: מְּצְרָּהְי הַאָּרָהָין I Rois 7. 46, dans de la terre compacte; selon d'autres : dans une terre grasse, dans une bonne argile.

ת (rac. בְּבֶר). 1° L'action de passer: ווּגַב (race passage de la verge partout où elle passera (frappera). — 2° L'endroit où l'on passe : מַלְבֵר רָמַלְם Gen. 32. 23, (le passage) le gué du (torrent) Jabbok; l'accion de Machmas.

I בְּעְבָּלְה m. et בְּעְבָּלְה f. Le camp (qui forme un cercle, v. בְּילִי ou de בְּיַבָּלְה Sam. 26. B, 7, et Saul dormait dans le cercle, au milieu du camp, ou : derrière la barricade de chariots; בַּיְבָּלִּה I Sam. 17. 20, il arriva dans l'enceinte du camp.

II עַלְבְּלִּדְּ בִּעְלָּבְּ themin, sentier: רבּיבְּעָבּ Ps. 65. 12, les chemins par où tu passes regorgent de graisse, c.-à-d. sont fertiles; selon d'autres: tes sentiers, c.-à-d. le ciel, les nuées, répandent l'abondance; אָלִּדְרְ בַּעְנְּלָרְ בַּעְנְּלֶרְ בַעְנְּלֶרְ בַּעְנְּלֶרְ בַּעְנְּלֶרְ בַּעְנְּלֶרְ בַּעְנְּלֶרְ בַעְנְּלֶרְ בַּעְנְּלֶרְ בַּעְנְּלֶרְ בַּעְלָּבְּ בַּעְנְּלֶרְ בַּעִינְ אַלְּרִיךְ בַּעְלָּבְּרִ בַּעְנְּלֶרְ בַּעִרְ Prov. 2. 18, et ses sentiers mènent aux morts, aux enfers; au fig.: בָּיִבְ Ps. 23. 3, dans les sentiers de la justice.

לא מְעֵדוּ לָלְא מְעֵדוּ לַרְלָּא מְעֵדוּ לַרְלָּא מְעֵדוּ לַרְלָּא מְעִדּוּ לַרְלָּא מְעִדּוּ לַרְלְּא מְעִדּוּ לַרְלְּא מְרָלְּא נְאַרְעָּ בְּרְלְּא מְעִדּי לָבְלּ 18. 37, et les chevilles de mes pieds n'ont pas chancelé; בּמֹנְיִי רְבֶל אַ אָרְעָד בְּעָד בְּעָל מִינְיִי לְּעָר מִינְיִי לְּעִר מְּעָדְיִּר לְּעִר מְּעָבְיִי לְּעִר מְּעָבְיִי לְּעִייִ לְּעִר מְּעָבְיִי לְּעִייִ לְּעִר מְּעָבְיִי לְּעִייִ לְּעְרָ מְעִייִ לְּעִייִ לְּעִייִי לְּעִייִ לְּעִייִ לְּעִייִ לְּעִייִ לְּעִייִּי לְּעִייִ לְּעִייִ לְּעִייִ לְּעִייִ לְּעִייִי לְּעִייִי לְּעִייִי לְּעִייִי לְּעִייִי לְּעִי לְּעִייִי לְּעִייִ לְּעִייִ לְּעִייִי לְּעְיִי לְּעִייִ לְּעִיי לְּעִייִ לְּעִייִי לְּעִייִייִי לְּעִייִי לְּעִיי לְּעִייִי לְּעִיי לְּעִייִי לְּעִייִי לְּעִייִי לְּעִייִי לְּעִייִי לְּעִייִי לְּעִייִי לְּעִייִי לְּעְייִי לְּעִייִּי לְּעייי לְּעייִי לְּעייי לְּייי לְּעייי לְּעייי לְּעייי לְּיי לְּייי לְּעייי לְּייי לְּעייי לְּעייי לְּייי לְּייי לְּיייי לְּיייי לְּייי לְּייי לְּעייי לְעייי לְּעייי לְּעייי לְּיייי לְּעייי לְּעייי לְּייי לְּייי לְּייי לְּעִייי לְּיייי לְּייי לְּייי לְּייי לְּייי לְּייי לְּייי לְּיייי לְּייי לְּייי לְּייי לְּיייי לְּיייי לְּייי לְּיייי לְּיייי לְּיייי לְּיייי לְּיייי לְּיייי לְּיייי לְּיייי לְּיייי לְּיייי

Hiph. Faire chanceler : יפֶּרְצֵידָוּם הָפִיד

Ps. 69. 24, fais que leurs reins soient toujours chancelants, rompus; selon quelques commentateurs, aussi Ez. 29. 7, transposé pour tu leur as disloqué, rompu (les reins), v. בְּמָבֵי

מַערַי (ornement) n. pr. m. Esdr. 10. 34.

סערְיָה (ornement de Dieu) n. pr. m., Néh. 12. 5; מיצַרִיה 12. 17.

Job 38. 31, as-tu joint les liens des Pléiades? (transposé de la rac. קמָעוֹבוֹּת); selon d'autres : as-tu créé leur influence sur les fruits doux? (de בַּלֵּיף אָנִג מַעַבְּנֵּיִּח (מַּעָּהָיָּה); אַבֶּיִרְּיִּה אָנָג מַעַבְּנֵּיִּח (E Sam. 15. 32, et Agag vint à lui avec des chaines (portant des chaines); selon d'autres : dans la joie, tout joyeux.

קיבר (rac. קיבר). Sarcloir ou pioche: נְצֵרֵר בְצֶרֵרוּן Is. 7. 25, (les montagnes qui) sont sarclées avec un sarcloir, ou cultivées avec la pioche.

מַעָר ou מְעָר m. Seulem. plur. בַּצָּים (const. מְעֵרה, avec sulf. מְעֵר, מֶעֶר, מֵעֶר, מֵעֶר, מַצֵּידָשׁם). Entrailles, ventre, sein, cœur: אַשֶּׁר יַצֵא מִפֵּעִיה Gen. 15. 4, celui qui sortira de tes entrailles (qui nattra de toi); אַנים בְּמֵעֵי Ruth 1. 11, estce que je porte encore des fils dans mon ventre (sein)? מָּמֶעֵר אָמָר Is. 49. 1. des le sein de ma mère ; מָּמָעֵר הַדְּנָה Jon. 2. 2, du ventre du poisson; une fois de l'extérieur : מַעַרוּ עֵשָׁהוּז שָׁן Cant. 5. 14. son (ventre) corps est comme de l'ivoire clair (a la pureté de l'ivoire); au fig.: בשר הוטרמרו Lament. 1. 20, mes entrailles sont agitées, émues; מַעֵּר לְמוֹאָב Is. 16. 11, mes entrailles retentissent comme une harpe à cause de

Moab; יְתֹּירָוְקְּ מְּחוֹדְּ מֵפֶי Ps. 40. 9, ta loi est au fond de mon cœur.

קאָאָדֵאַ מַעֶּיךְהָ Is. 48. 19, et ceux qui sortent de ton sein (tes enfants seront nombreux) comme ce qui sort de son sein, du sein de la mer: les poissons (v. vers. 18); selon d'autres: comme les petites pierres, les galets, sur ses bords.

קעא ou אַנְאָה chald. Ventre : מְּצֹּהִיה יַרְנְּטֵחָה הִי נְחָשׁ Dan. 2. 32, son ventre et ses cuisses étaient d'airain.

ערו (rac. מַעַד, avec suff. פַּעָּוּי et בְּעוּיִם, pl. בְּעִיִּם). Endroit fortifié, 'forteresse, rocher : וַיָבֹא בָּמֶעוֹז מֶלֶהְ הַאָּמוֹן Dan. 11. 7, il entrera dans la forteresse du roi de l'aquilon; עַל ראַשׁ חַשָּערוּז ng Jug. 6. 26, sur le haut de ce rocher; פֶרֵי מָערּוּז Is. 17. 9, ses villes les plus fortes ; מְעֹד וַשְּׁם 23. 4, la forteresse de la mer, la grande ville maritime, Tyr; וְלָאֱלֹחַ כָּעָיִּים Dan. 11. 38, (il revère) le Dieu des forteresses, ou : le Dieu de la force (une idole adorée en Syrie); au fig.: מַעוֹז ראָשֵׁר Ps. 60. 9, (Ephraïm est) la force, la défense, de ma tête, mon casque; מַלוֹ לָתֹּם הַרֶהְ דֵי Prov. 10. 29, la voie de l'Eternel est une forteresse, un rempart, à l'homme simple, juste; מַעּוֹז לַהַל Is. 25. 4, unc force, ou un refuge, pour le pauvre; מעונם בעת צרח Ps. 37. 39, (Dieu est) leur force, leur protecteur (des justes), dans le temps du danger, de l'affliction ; מָלְנֶיָת Is. 23. 11, (pour מָלָנֶיָת, en place du Dagesh) ses forteresses.

י מְענים ou אָרָע Aboth, peu : בְּמִעּים avec peu de sommeil (v. בְּמִעּים).

קעוֹף n. pr. Moach, père d'Achis, roi de Gath, I Sam. 27. 2.

איניים א

קרְעֵּר n. pr. 1° Maon, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 55, près du : מִּרְעֵּר I Sam. 23. 24, désert de Maon.— 2° Maon, peuple dans l'Arabie, Jug. 10. 2; plur.: יְרִשְּעִּינְים II Chr. 26. 7.— 3° Maon, fils de Samaï, I Chr. 2. 45.

יםעון (v. בַּצַל מְעוֹן).

קענְה et קּענְה (v. מָעּדֹר (v. מָעּדֹר). 1° Demeure, refuge: קּעֹרָה אָלַהַר קָּנָם Deut. 33. 27, (le ciel est) la demeure du Dieu de l'éternité, ou : Dieu de l'éternité est un refuge; וּמָר בְּבוֹא בָּבְעִינֹינְהַרָּיִנְ (צְּבַּיר 11. 13, et qui entrera dans nos demeures. — 2° Tanière : רְבָּצִינִּן Ps. 104. 22, (les lions) se couchent dans leurs cavernes, tanières.

קעונים 1° Pl. de מְעוֹנִים demeure, et de מָעוֹנְים n. pr. 2°. — 2° N. pr. m. Esdr. 2. 50.

ים מעונחי n. pr. m. I Chr. 4. 14.

קינים m. (rac. איז ténèbres, ou rac. בְּבָיָר abattement): הקבו Is. 8. 22, les ténèbres, ou : l'abattement de l'angoisse.

קמַען (rac. מנר). Nudite: לְּמַעַן Hab. 2. 15, pour voir leur nudité (v. עָרָה).

שָׁעָי Forteresse (v. מְענוֹז).

מַעווָה et מַעוּיָה (force de Dieu) n. pr. m. Néh. 10. 9, I Chr. 24. 18.

בּיִבְּעָב רָּבְּעָב רְבָּיב יִנְעָב רְבָּיב רְבְּיב רִבְּיב בְּיבְּיב רְבִּיב רְבִיב רְבִּיב רְבִּי בְּבְּיב רְבִּיב רְבִּיב רְבִּיב רְבִּיב רְבִּיב רְבִּיב רְבִּי בְּבּי רְבִּיב רְבִּי רְבּי רְבּיב רְבּיב רְבִיי רְבּיי רְבּיי רְבּיי רְבּי רְבּיי רִייי רִיי רִייי רְבּיי רְבּי רְבּיי רְבּיי רְבּיי רְבּיי רְבּיי רְבּי רְבּי רְבּיי רְבּיי רְבּיי רְבּי רְבּי רְבּי רְבּיי רְבּיי רְבּיי רְבּי רְבּי רְבּיי רְבּיי רְבּי רְבּי רְבּי רְבּיי רְבּיי רְבּיי רְבּיי רְבּי רְבּי רְבּיי רְבּיי רְבּיי רְבּיי רְבּי רְבּי רְבּיי רְבּיי רְיבּי רָב רְיבּי רְבּיי רְבּיי רְבּיי רְיבּי רְייי רְיבּי רָב רְיבּי רְייי רְיבּי רְי

Pi.: מֵּמְמֵּי בּצְׁמֵּי בּבְּכוֹ. 13.3, parce qu'elles (les meunières ou les dents, v. יְמָיִן) diminueront, ou, transit.: lorsqu'elles travailleront moins, qu'elles seront plus oisives.

Hiph. trans. 1° Diminuer, réduire: מְּבְּעִים נַדְּלְּהוּ Nomb. 26. 54, tu diminueras sa partie, tu lui donneras une partie moindre; שַּבְּעִים וַ Jér. 10. 24, de peur que tu ne me réduises (à un petit nombre). — 2° Faire une action peu, c.-à-d. à un faible degré, alors un autre verbe est sous-entendu: מַבְּעִיבִּיי Nomb. 11. 32, celui qui amassait le moins en avait dix (mesures); אַלּהְעִּיבִיי Il Rois 4. 3, n'en demande pas peu; דְהַבְּלֵּלֹא רַבְּעִיבִי Exod. 30. 15, et le pauvre ne donnera pas moins.

" פּוּרְשְׁמֵשׁ Rituel, (mon sang et ma graisse) qui ont diminué aujourd'hui (forme Niph. et Hithp.).

לפעם פו שׁלִיף m. (pl. מְשִּשִּים). Un peu, le peu : קַמִּט־מָּהָ Gen. 18. 4, un peu d'cau; קבּמ־מִּרָם 43. 2, un peu de nourriture (de blé); après un autre subst.: מְנִיךְ מְצָּט Dan. 11. 34, peu d'hommes; מֵנֶר מְצָט Dan. 11. 34, peu de (un petit) secours; שִּיָּה לֹּאַ בְּיִה Is. 10. 7, pas peu (beaucoup) de peuples. — 2º Adv. Peu : מַנְּה הָבָּהְר בַּעָּב Zach. 1. 15, j'étais seulement peu en colère. — Du temps: שִּיֵּה מְבָּיִה מְצָט Ruth. 2. 7, elle se reposa peu (fort peu de temps) à la maison; בּיִר מְצַט Ps. 57. 10, et encore un moment (et avant peu);

בעם בעם Exod. 23. 30, peu à peu; בעם בעם Nomb. 16. 9, est-ce peu de chose, ou trop peu pour vous? בעם בעם בעם Ez. 16. 20, était-ce trop peu de ta fornication? crois-tu n'être pas assez prostituée? — 3° Adj.: אָם־רֶבְּעַם אַם־רָבּע Nomb. 13. 18, si le peuple est peu nombreux, ou en grand nombre; peu nombreux, ou en grand nombre; soient peu nombreux (abrégés).

מָבְעַם: 1° Peu s'en faut, presque מָבְעַם שבב אחר חעם Gen. 26. 10, il s'en est peu fallu que quelqu'un du peuple n'ait abusé (de ta femme); פָּסָעֵם כְּלוּנִי בָאָרֵץ Ps. 119.87, ils m'ont presque anéanti sur la terre. — 2º En peu de temps, vite : בּר־רָבְעַר מָמְעֵם אָפוּ Ps. 2. 12, car sa colère s'allume vite; תַּכְעַם רָשֵּׁאֵנָר לֹטֵוֹנָי Job 32. 22, (considérant que) celui qui m'a créé m'ôtera bientôt du monde. __ 3° (v. בְּלֵב רְשֵׁעִּרם Très peu, vil : לֵב רְשֵׁעִּרם במעם Prov. 10. 20, le cœur des méchants n'est de nul prix, est très vil; בּהְעָם וְגַרִים בָּה Ps. 105. 12, (vous étiez) très peu nombreux et étrangers dans (la terre de Chanaan).

הַשְּׁאָרְ f. (rac. הַּשְּׁיִ). Ex. unique : הַשְּׁיִלְּיִהְ Ez. 21. 20, [adj. ou part. Poual de הַשְּׁיִן (une épée) aiguisée, affilée, pour tuer; d'autres traduisent : cachée, réservée (jusqu'à ce jour), etc.

עָטָה m. (rac. קּנֶּטֶּד Vetement : מַצְעָטָה Is. 61. 3, un vêtement de luxe, de gloire.

קַעְעָלְבְּה f. (rac. קֹטֵע). Ce qui enveloppe, manteau: וְדֵשַּׁבְּעֶםׁוּח Is. 3. 22, et les manteaux.

קיני מַקּלָח: (ע. יצי). Ruine: מְנִי מַקּלָח: Is. 17. 1, (Damas sera) une ruine, qui tombe, s'ecroule (un monceau de ruines).

עני n. pr. m. Neh. 12. 36.

אינים m. (rac. קבילים, pl. קעיל). Un vêtement qu'on mettait sur les autres habits, espèce de manteau, de surtout; il était porté par les nobles et les princes: בַּבְּנֵה־מִיבִּילוֹ Job 1. 20, (Job) déchira son manteau;

I Sam. 15. 27, (Samuel saisit) le coin du manteau de (Saül), ou Saül saisit le coin du manteau de Samuel; par les princesses: בְּלְבָּלְים בְּעִירִבּים בְּעִירִבּים IISam. 13. 18, les filles des rois étaient revêtues de robes longues, trainantes en bas; בְּעָבִילִ הָאָמִר בָּעָבּע בַּעַר בַּעַר בַּעָּע בַּעַר בַעַר בַּעַר בַּעָּער בַּעַר בַּער בַּעַר בַּער בַּעַר בַּער בַּעַר בַּעַר בַּער בַער בַּער בַער בַּער בַ

מֵעִים Entrailles (v. מֵעִים).

* מֵצוֹן (v. מֵצוֹן) De la source, prépos. de.

מְצְרָי m. (de מָרָ , const. מְבְּרָי , avec suff. מְבְּרָי , pl. מְבְּרָי , const. איי , מְבְּרָי , מְבְּרָי , מְבִּרְי וּשְׁרְּי , מְבְּרָי , מְבִּרְי וּשְׁרְּי , מְבְּרָי , מְבְּרִי , מְבְּרָי , מְבְּרָי , מְבְּרִי , מְבְּרָי , מְבְי , מְבְּרָי , מְבְּרָי , מְבְּרָי , מְבְּרָי , מְבְּרָי , מְבְּרְי , מְבְּרָי , מְבְּרְיִי , מְבְּרְיִי , מְבְיְי , מְבְּרָי , מְבְּרְיִי , מְבְּרְיִי , מְבְּרְיִי , מְבְּרְיִי , מְבְּרְיִי , מְבְּרָי , מְבְיּרְי , מְבְיּרְי , מְבְיְי , מְבְיְי , מְבְיְי , מְבְיּי , מְבְיּי , מְבְיּי , מְבְיּי , מְבְיְי , מְבְיּרְי , מְבְיְי , מְבְיּבְי , מְבְיְי , מְבְיְי , מְבְי , מְבְיּי , מְבְיי , מְבְי , מְבְי , מְבְי , מְבְי , מְבְי , מְבְיי , מְבְיּי , מְבְי , מְבְיּי , מְבְי , מְבְי , מְבְי , מְבְיּי , מְבְ

קעינים (cheth. pour קשנים keri, I Chr. 4. 41) Les demeures (v. קשון).

אָבֶין Presser, froisser; part. pass.: אָבְיּין Lév. 22. 24, un animal dont les testicules ont été froissés; בְּאָרֶץ I Sam. 26. 7, et sa lance était pressée, fichée en terre.

Pou.: Pou.: שְׁבָּח מֹבֵּה שְׁבִּיה בּעָב Ez. 23, 3, c'est là que leurs mamelles ont été pressées, touchées (qu'elles se sont déshonorées).

תְּעָכָה et רְּעָבֶה n. pr. 1° Maachah, une ville au pied de la montagne d'Hermon, Il Sam. 10. 8: אַרַם מַבְּבָּה I Chr. 19. 6, la Syrie de Maacha; de la, nom de peuple, מַבְּבָּה Deut. 3. 14, Jos. 12. 5. — 2° Maachah, père d'Achis, roi de Gath, I Rois 2. 39 (v. מְּבָּהְ). — 3° Maachah, enfant de Nahor, Gen. 22. 24. — 4° Maachah, femme du roi Roboam, Il Chr. 11. 20. — 5° Maachah, fille de Talmai, roi de Gessur, femme de David, Il Sam. 3.3. — 6° Maachah, femme de Caleb, I Chr. 2. 48. —

7º Maachah, femme de Machir, I Chr. 7. 15, 16.

שָׁנֵע m. Infidelité, violation (v. à commettre une infidelité, une prévarication, un péché, contre Dieu; אָנָאָר־כָּיִבָּט נִשְּׁאַר־כָּיִבָּט נִשְּׁאַר־בָּיִבָּט נִשְּׁאַר בַּעָּל בַּעָל וּעָבַל Job 21, 34, et de vos réponses ne reste que la tromperie, elles sont fausses, pleines d'erreurs.

מַעל (rac. צַלַּה, ce qui est supérieur, sur, dessus, toujours lie avec une שמרם מעעל: D'en haut מעעל 1º D'en haut Is. 45.8, (envoyez la rosée) cieux, d'en haut; en haut: אַשָּׁר בַּשָּׁמַיִם מְשָּׁנֵל Deut. 5. 8, ce qui est en haut, dans le ciel; וּמְשֵּׁעֵל יְשֵּל קּצִירוֹ Job 18. 16, et en haut ses branches seront coupées; suivi de >: קיבעל לְבִיִּדִים Gen. 22. 9, sur le bois; ו מִשְּעֵל לְכוֹכְבֵּר־אֵל Is. 14. 13, au-dessus des astres de Dieu ; שַּׁרֶפִּים עֹמָדִים הָעַצֵּל לוֹ Is. 6. 2, les séraphins étaient au-dessus, ou : autour de lui. — פַּיִּלָּח Au-dessus : מָשִׁבְּמוֹ וַמַדְּלָּח I Sam. 9. 2, de son épaule et au-dessus, c.-à-d. de toute la tete; מָבֶן פָשִׂרִים שָׁנָח וַמַּנְלָּח Nomb. 1. 20, (tous les mâles) depuis vingt ans et au-dessus; מַדְּעּוֹם דָּהַנָּא וְמַעְלָה I Sam. 16. 13, depuis ce jour, et désormais (sans cesser depuis); מַּנְלָּח מַנְלָח Deut. 28. 43, (l'étranger s'élèvera au-dessus de toi) de plus en plus. — 3° לְמַדְּלֵהוּ En haut : הַעלָה הָרא לְסַעְלָה Eccl. 3. 21, si elle (l'ame) monte en haut; לְּמַשְּלֵהו בּמִינְלָּח Ez. 41. 7, d'étage en étage; לְּמִלְּהְ רֹאֹשׁ Esdr. 9. 6, sur, ou audessus de la tête; מְּמְרִים שָׁנָה וּלְּמֶלְּה רֹאַנּוֹ I Chr. 23. 27, depuis l'âge de vingt ans et au-dessus; בְּמֶלְה מְעָלִר מְעָלָר בּעָלָר מְעָלָר בּעָלָר זוֹ If Chr. 17. 12, très haut, à un très haut point. — 4° בְּלְבַעְלָה Au-dessus : בּלְבַעְלָר מְלְנַעְלָר בּעַלְר מִלְנַעְלָר בּעַלָר בּעַלָר מַעָּר מָעַר מַלְבַעְלָר זוֹ בּעַר מִינְבַעְלָר זוֹ בּעַלְר מִעְלָר מִעְלָר זוֹ בּעַלְר מִעְלָר זוֹ מַלְבַעְלָר זוֹ מַלְבַעְלָר זוֹ מַלְבַעְלָר זוֹ מַלְבַעְלָר זוֹ מַלְבַעְלָר זוֹ מַלְבַעְלָר זוֹ זוֹ מַיִּבְעַלָּר זוֹ מַיִּבְי מַלְבַעְלָר זוֹ מַיִּבְעָלָר זוֹ זוֹ מַיִּבְעָלָר זוֹ מַיִּבְעָלָר זוֹ זוֹ מַיִּבְעָלָר זוֹ מַיִּבְעָלָר זוֹ מִינִים מְלְבַעְלָר זוֹ מִינִים מְלְבַעְלָר זוֹ מַיִּבְּעַלְר זוֹ מַיִּבְעָלְר זוֹ מַיִּבְעַלְר זוֹ מִינְים מַיְבַּעְלָר זוֹ מַיִּבְעָלָר זוֹ זוֹ מַיִּבְעָלָר זוֹ מַיִּבְעָלָר זוֹ זוֹ מַיִּבְעָלָר זוֹ מַיִּבְעָלָר זוֹ מַיִּבְילָר זוֹ זוֹ מִינִים מִינְבַעְלָּר זוֹ מַיִיים מַלְבַעְלָּר זוֹ זוֹ מִינִים מַיְבָּעְלָּר זוֹ מַיִּילְ מִינְיִים מַיְבָּעְלָר זוֹ מִינִים מַיְבַּעְלָר זוֹ זוֹ מַיִּבְּלָּר זוֹ מִינִים מַיְבַעְלָר זוֹ מִייִּים זוֹ מִינִים מַיִּבְעָלָר זוֹ מִייִים מוּבְּבּעְלָ זוֹ מִייִים מוּ מִבּילָ זוֹ מִייִּים מוּבְעַלְים זוֹ מִייִים מוּבְּעַלְים זוֹ מִייִים מוּבְּיבְּיִים מִיְבְעָלְים זוֹ מִייִים מִינְים מִינְבְעַלְּים מִייִר מִינִים מִינְים מִינִים מִינְים מִינִים מִינִים מִינִים מִינְים מִינִים מִּיִים מִינִים מִינְים מִינִים מִּיִים מִּינְים מִּינְים מִינִים מִינְים מִינְים מִינִים מִינִים מִינִים מִינִים מִינְים מִינִים מִינְים מִינְים מִינִים מִּיִים מִינְים מִינִים מְיִים מִינְים מִיים מִינְים מִינְים מִינְים מִּיִים מְיִים מִּיְים מְיִים מְיִּים מְיִים מְיִי

טעל (v. אָפֿעל).

י לְמַעַל הַרָּמוֹרָד Rituel, de faire monter, venir devant lui.

יְּעָלֵי chald. m. pl.: מְצָלֵי הָּמְשָׁא Dan. 6. 15, le coucher du soleil.

תיביל m. (rac. מעלה). Action de lever: מעל ידיקם Néh. 8. 6, en levant les mains en haut.

מעלה (rac. רְּבֶּלָה const. מְצְלָה nl. avec suff. מְצְלָה nl. 1º L'endroit où l'on monte : מְצְלָה nl. 1º L'endroit où l'on monte : אַבְּלָה מִצְלָה nl. 1º Néh. 12. 37, â l'endroit par où l'on monte au mur; בְּצַלָּה מֵצְלָה מִצְלָה מִצְלָה מִצְלָה מִצְלָה מִצְלָה מִצְלָה מִצְלָה מִצְלָה מֵצְלָה מִצְלָה מִצְלָּה מִצְּה מִצְלָּה מִצְּה מִצְּה מִצְלָּה מִצְלָּה מִבְּיִבְּי מִצְלָּה מִינְיה מִצְּיִים מִצְלָּה מִינְיה מִיּבְּי מִצְּיִים מִינְיה מִינְייה מִּינְיה מִינְיה מִּינְיה מִינְיה מִינְיה מִינְיה מִינְיה מִינְילְיה מִינְייה מִינְייים מִינְיים מִינְיים מִינְיים מִינְיים מְיּי

le cadran (l'horloge) d'Achaz, v. Is. פויר הַעַּבַעלות — 38. 8. en tête des psaumes 120 à 134, cantique des degrés, chanté par les lévites placés sur les quinze degrés, ou chant avec gradation, soit en rapport du rhythme ou des sons de la voix ; selon d'autres, dans le sens 1° : chant de ceux qui montaient vers Jérusalem, chant du pèlerinage. -3º Endroit haut, position élevée: יוּאַרָם הַעַּצְלָה I Chr. 17. 17, l'homme d'un haut rang, l'homme considéré; אַ בּוֹנֵח בַּשָּׁמִים מַצְלּוֹתָוּ Amos 9. 6, qui a établi son trône dans le ciel; ou : ses degrés, les créations de tout ordre; ou, comme צַלִּרוֹנְזִיוּ: ses étages.

ינְדְיָרָא מַעַלְיָא adj. Haut : פְּדִירָא מַעַלְיָא et de hautes lumières, une haute intelligence.

מַעלִיל (Zach. 1. 4, cheth.) et

קעללים m. (rac. אָבֶּל, seulem. plur. מְעַלְלִּרִם ps. Actions, œuvres: מְעַלְלִּרִם ps. 78. 7, les œuvres de Dieu; מְּמָרִי מַעַלְלִּר fr. 17. 10, (je rends à chacun) selon le fruit de ses actions; מַתַּלְלֵּרְהָם Mich. 3. 4, ils ont fait de mauvaises actions; מְלַלְּרָכָם Jér. 35. 15, rendez vos actions meilleures, (corrigez) amendez votre conduite.

אם (ינמד אם יניקים). Poste, fonction: Thr. 23. 28, leur poste est à côté (sous les ordres) des fils d'Aaron; וּמַצְּמָדְה וְיַנְיְלָּהְ I Rois 10. לַּיִב וְּעַבְּיבְּיִרְוֹן Is. 22. 19, et les fonctions, le service, de ses serviteurs; פּגִינים de ton poste (de tes fonctions).

קְּעָקְה m. (rac. פָּטָּד). Fond, endroit où l'on pose le pied : יְאֵרְ בָּעָבָּר Ps. 69. 3, où il n'y a pas de fond, il n'y a pas où poser le pied.

קַּעְטָּהָה f. (rac. מָּמֵים). Charge, poids: אָבֶן מַעַּמָּהָה אָבֶן מַעַּמָּסָה Zach. 12. 3, une pierre d'un poids lourd (très pesante), qui accable celui qui la porte; selon d'autres: par laquelle on essaye et prouve sa force.

סְעָמַקּים m. pl. (rac. נְּמָם Profondeur: מַנְמַפּן־יָם Is. 51. 10, la profon-

deur de la mer; און פּגּענים פּיר Ps. 69. 15, et de la profondeur des eaux; au fig.: מְבָעָנַפְּים מְרָאוֹיף Ps. 130. 1, des profondeurs de l'abime (dans ma détresse) je t'ai invoqué.

עַיַען (rac. פַּצְנָּדו) Intention, but (v. פַּצְנָדו), joint avec לְמַעַר , ל avec suff. לְמַעַר, לְמַעַּוְכֶם, לְמַעַּוְךָ. 1° Prépos. A cause de, en faveur de : לְמַעַן מִשְׁפָטֶרף Ps. 48. 12, a cause de tes jugements; למצר אַחַר וְרַבֶּר 122. 8, à cause de mes frères et de mes amis; וּלְמַעַן הַּוֹד עַבְּרִי Is. 37. 35, en faveur de David, mon serviteur, à cause de ce que je lui avais promis; לְמַעַן חסקה Ps. 6. 5, à cause de , ou par, ta miséricorde (v. פַּחַסְּרָהָ 25. 7, selon ta miséricorde); עַמַּרר אָחָר לְמַעַן שָׁמֶך 109. 21, agis avec moi comme il convient à ton nom, assiste-moi pour la gloire de ton nom; ניוֹשִׁיעָם לְמַעָן שְׁמוֹ 106. 8, et il les sauva pour la gloire de son nom; dans un autre sens: לְמַצֵּן שׁוֹרְרָרָי 5. 9, à cause de mes ennemis (pour les confondre) ; לְמֵעַן אֹיְבֵר פְּדֵינִי 69. 19, delivremoi à cause de mes ennemis (pour les humilier). — 2º Conj. Pour, afin que, pour que : לְפַצַן תַּלֵל Amos 2. 7, pour profancr, violer (mon saint nom); לְמַעֵּן הְבָרָכְהְ נַפְּשִׁר Gen. 27. 25, afin que je te bénisse ; לְמַעֵּן יְמָרֵת Osée 8. 4, pour qu'il soit perdu (c.-à-d. c'est ce qui leur fera perdre leur or, leurs richesses), ou : ce qui les perdra (les idolatres); אַרַק הְּדָבְּק הְּדָבְק הְּדָבְק הְּדָבְק הְּרָבְּק Ps. 51. 6,*(j'ai péché contre toi seul) pour que tu sois reconnu juste dans tes paroles; ou, se rapportant au verset 5: (je reconnais mes péchés) pour que tu sois reconnu juste dans ta promesse (de pardonner). – Suivi de לָמַעָן אַשָּׁר רָצַנָּח Gen. 18. 19, pour qu'il ordonne; -יְמָשֶׁרְ אֵשֶׁרי קרְענּי Jos. 3. 4, afin que vous puissiez connaître.

תְּבֶּיה m. (rac. תְּבֶּיה fob 32. 3, de ce qu'ils n'avaient pas trouvé de réponse; מְבֶּיה Prov. 15. 1, une réponse douce: מְבָּיה זְּלָשׁה fo. 1, mais de Dieu vient (est inspiré) ce que la langue

répond, prononce; selon d'autres: la réponse de Dieu qui exauce la prière.

2º Intention, but: מלל מָעל מֵי לַמַּעַנֵים Prov. 16. 4, Dieu a tout fait d'après son intention, dans un but.

לְּעֵלֶהָה (rac. בְּעֵלֶהְה). Ce qui est labouré, le sillon: מְבֵרֵבְי מֵבְנָח צָבֶּי שָּׁרָח ! I Sam. 14. 14, dans environ la moitié des sillons, (la moitié d'un champ que peut labourer) une paire de bœuſs (dans un jour); בְּמַבְּנִרִים; Ps. 129. 3, cheth. לְמַבְּנִרִים, ils ont tiré, creusé, de longs sillons (ils m'ont fait souffrir longtemps).

מַענִית f. Ps. 129. 3, keri (v. מַצְּמָה).

שְעֵטַ n. pr. Maas, fils de Ram, I Chr. 2. 27.

קבּקבּה, (rac. בְּעַצֵּבָה). Douleur : לְּבַּעְצֵבֶּהְ הִּשְּׁבָּהָּדּ couchés, vous languirez, dans les douleurs, la souffrance.

Til, hache, cognée: אָבֶּיָי. Nom d'un outil, hache, cognée: אָבָיָי. Is. 44. 12, le forgeron (forge, ou: travaille avec) la hache; בּבְּיַבָּי Jér. 10. 3, l'œuvre faite par la main de l'ouvrier avec la hache; selon d'autres: la doloire.

ת בין אין (rac. בידי). Obstacle, empechement: בָּרְיָּהְ מֵּיְצִּוֹרְ I Sam. 14. 6, car il n'y a pas d'obstacle pour Dieu (rien qui puisse l'empecher, l'arrêter).

אָר (rac. פֿעָל (l'homme cram). Ex. unique : אַר מָעָנָר לְרְאִרוּ Prov. 25. 28, (l'homme qui) ne met pas d'empêchement, d'opposition, à son esprit, qui ne sait pas dompter, retenir, son esprit.

תְּעָקָה m. (rac. אָפָקה). Balustrade : רְּנְּשִׁיהָ טַּצְקּהוּ לְנַנְּוּךְ Deut. 22. 8, tu feras (un petit mur) une balustrade autour de ton toit (du toit de ta maison).

תנקשים m. pl. (rac. בעקשים). Chemin tortu: אַנְקשׁים לְּבִישׁים Is. 42. 16, (je changerai) les chemins tortus en une voie droite, unie.

ער m. (rac. יעיה, v. מַעָּרָה). 1° Nu-

dité: תְּלְצְּרִיְה בּוֹיְם מַצְרֵהְ Nah. 3. 5, je ferai voir ta nudité aux nations. — 2° Espace vide, intervalle: מְּצַעֵּר צִּישׁ וּ I Rois 7. 36, (ces figures étaient gravées) dans l'intervalle; selon d'autres: à côté de chacun (des bords ou des carrés).

I בְּעָרֶב m. (rac. בְּעָרֶב). Echange, trafic, commerce, le marché et la marchandise: בְּיִם מַעַרְבָן Ez. 27. 13, 17, ils ont apporté à ton marché, ou : tes marchandises; יְשִׂרְבֵּר 27. 27, et ceux qui font trafic de tes marchandises, ou : qui conduisent ton commerce.

II בְּעָרֶב m. (rac. בְּעָרֶב). Le coucher du soleil, l'occident: בְּשִּלֶב Dan. 8. 5, il vint de l'occident; בְּשִּלֶב בְּעָרָב Ps. 107. 3, du lever du soleil et du couchant.

קּעֵרָכְּהְ f. Occident : מְעֵרָכְּהְ וֹהַ Is. 45. 6, depuis le lever du soleil (l'orient) jusqu'à l'occident.

תְּעֶרָה m. (rac. בְּעָרָה Dug. 20. 33, de la campagne nue, dépourvue d'arbres, de la plaine de Gaba; selon d'autres: à côté de, près de, Gaba (v. מַעַר 1° et 2°); selon d'autres: campagne couverte d'herbe (v. תַּעָר).

קמְערוֹת f. pl. (cheth.): הַּבְּּעְרוֹת I Sam. 17. 23, de la plaine (v. מַבֶּעָרוֹת) (où était le camp) des Philistins, ou (comme le keri מַבְּעַרְכוֹת) du camp, des rangs, des Philistins.

קְּעָרָה f. (const. מְעָרָה, plur. מְעָרָה Caverne: מְטָרָה Gen. 19. 30, il demeura dans une caverne; יְאָדְרוֹת נְאָדְרוֹת קּעָרוֹת Jug. 6. 2, et les cavernes; יְאָדְרוֹת בְּעָרָה אֲשֶׁר בַּעָרָה אֲשֶׁר Jos. 13. 4, et la caverne (selon d'autres: n. pr. et Maara) qui est aux Sidoniens.

קיניץ m. (rac. פָּיַץ). Celui qui inspire la terreur: דְּהָאָא מַצְרִיצְּבֶּם Is. 8. 13, et qu'il soit votre terreur, celui qui vous inspire une sainte terreur.

קצָרָה m. (rac. פֶּרַהְ). Disposition, projet: מַנֵּרָבְּרַלָּב Prov. 16. 1, les dis-

positions du cœur, c.-à-d. ses conseils, projets.

בְּעַרָכְה f. (pl. מֵעַרָכֹּה, rac. שֶׁבַּרָכוֹת). Disposition, préparation, rangée: נֵרֹת בובּעֵיבָת Exod. 39. 37, les lampes du chandelier rangées, ou préparées, par les prêtres ; בַּמַעַרָכָה Jug. 6. 26, (construis un autel) dans un endroit bien disposé, convenable, ou : avec ses rangées de bois; שַׁחֵים מַעֵּרָכוֹת Lév. 24. 6, (les pains de proposition seront placés) en deux rangées, piles; une armée rangée en bataille, camp, bataille: ו פֿמַלָּבָא פֿעַלָּבָה I Sam. 17. 21, ordre de bataille en face d'ordre de bataille (armée contre armée); אַנֹכִי חַבָּא מרדושוצר 4. 16, je reviens de la bataille, ou : du champ de bataille; ליבאל 17. בערכות ישׂרָאל 17. toute l'armée d'Israel ; מַשַּערכות פּלְשָׁתִּים 17.23, (keri) du camp des Philistins (v. מַצֶּרוֹת).

וְנְתְּדֶּבְ לָּ. Même signif.: - יְנְתְּדֶּבְּרְ בּשְׁרָבְּרָ Lév. 24. 7, tu mettras sur chaque rangée, pile (des pains); יְשַׁבְּרֶבֶּי II Chr. 29. 18, la table sur laquelle les pains étaient rangés, exposés; et ces pains: בְּבַּרֶבֶּי I Chr. 9. 32, les pains de l'exposition.

sont nus: קבים m. pl. (rac. בְּעַרֶּשׁ). Ceux qui jet ils chr. 28. 15, ils vétirent tous ceux d'entre eux qui étaient nus.

קמרי ליבין. (rac. יפיץ). Force, violence: אָסָיבְּן אָבּרָח וֹצָּלְיָרָ Is. 10. 33, il depouillera, coupera, cette branche avec une force terrible; selon d'autres: par son bras terrible, ou אַרָּה nom de l'instrument qui coupe, brise, les branches.

תְּעָבְי (endroit nu, sans arbres) n. pr. Maarath, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 59.

קְּבְּשֵׁה. (rac. בְּשָׁה, const. מְצְשָׁה, pl. בְּישִׁה, const. מָבְשִׁר, avec suff. מָנְשָׁה, בְּיִבְּשִׁר, בּינִשְׁר, בַּיבְּשִׁר, בַּיבְּשִׁר, בּינִשְּׁר, בַּיבְשָּׁר, בַּיבְשָּׁר, בַּיבְשָּׁר, בַּיבְשָּׁר, בַּיבְשָּׁר, בַּיבְשָּׁר, בּינִשְּׁר, בּיבְשָּׁר, בּינִשְּׁר, בּינִשְּׁר, בּינִשְּׁר, בּינִשְּׁר, בּינִשְּר, בּינִשְּׁר, בּינִשְּׁר, בּינִשְּׁר, בּינִשְּׁר, בּינִשְּׁר, בּינִשְׁר, בּינִשְּׁר, בּינִישְׁר, בּינִשְּׁר, בּינִישְׁר, בּייִישְׁר, בּינִישְׁר, בּייִּישְׁר, בּינִישְׁר, בּייִישְׁר, בּייִישְׁר, בּייִישְׁר, בּייִישְׁר, בּייִישְׁר, בּייִישְׁר, בּייִישְׁר, בּיִּשְׁר, בּיִּישְׁר, בּייִּישְׁר, בּיישְׁר, בּייִּישְׁר, בּייִּישְׁר, בּייִּישְׁר, בּייִּישְׁר, בּייִּישְׁר, בּייִישְּׁר, בּייִישְּׁר, בּייִישְּׁר, בּייִּישְׁר, בּייִישְּׁר, בּינִישְׁר, בּיישְּׁר, בּייבְּישִּׁר, בּינִישְׁיִּיּיי, בּייִישְׁיִּיּיי, בּינִּיּיי, בּייִּייִּיייי, בּייִּיייייי, בּייב

בּאַנְטָּיי Exod. 5. 4, (pourquoi détournezvous le peuple) de ses occupations, travaux ! וּמַעַשָּׁח עַבֹּוֶית מֵּית הָאֵלֹיִדִים I Chr. 23. 28, et (dans) les fonctions qui regardent le service du temple; שַׁשָּׁשָׁהוּ יָמֵר בישבעטרו Ez. 46. 1, les six jours où l'on travaille, les jours ouvriers (opposé au sabbat); אַמָּר הַרַע אָשָׁר נַעַשָּׁה Eccl. 4. 3, les œuvres si mauvaises qui se font (sous le soleil), exact. la mauvaise manière d'agir qui a lieu, etc. - 2º Le fait, l'action : דְּמַבְּעָשׁה אֲשֵׁר עֲשָׁה לִּרְשִׂרָצֵל Jug. 2. 10, les faits (merveilles) que (Dieu) a accomplis pour Israel ; מַת-הַשַּּעַשַּׂה הַדָּה אַטֶּיר צַּיִשִּׁירֶוּם Gen. 44. 15, quelle est cette מכל - השב שום action que vous avez faite? מַכַל - הַשַּׁבַּטָשׁים אַשַּׁר־עָשׂוּ I Sam. 8. 8, comme toutes les בּרוֹם הַשַּּעַעָּוֹרו ; actions qu'ils ont faites. 20. 19, le jour de ce fait (où Saul voulut tuer David); selon d'autres : le jour de travail, jour ouvrier, v. 1°.— 3º La chose faite, œuvre, ouvrage: יס מַעַמֵּיה אָאָנְלּעֹיָה Ps. 8. 4, (les cieux) ouvrage de tes doigts; בֶּל־מַנְטָּיר 103. 22, (vous) tous ses ouvrages (vous tous que Dieu a créés); מַּצְּטֵּלהוֹיְדֵיר אַרַם Deut. 4. 28, les ouvrages des mains de l'homme (les idoles); מַצְשָׁה השֵׁב Exod. 26. 1, ouvrage d'un artiste ; מַצְשַׂה רָשָׁה 27. 4, ouvrage en forme de rets; عنيته אַנִּר מַצְּטַּדּר לְּכֶּלְּךְּ Ps. 45. 2, je dis mon œuvre (mon cantique) au roi; min ישנים שלום Is. 32. 17, l'ouvrage (le fruit) de la justice sera la paix. -4º Le fruit du travail, le bien : אַפַעָּטָיוּוּ בּמַרְמֵל I Sam. 25. 2, et son bien, ses possessions, étaient sur le Carmel; במירֵי מַצְטֵּיךְ Exod. 23. 16, les prémices de ton bien, de ton blé (fruit de ton travail).

TYP (œuvre de Dieu) n. pr. m. I Chr. 9. 12.

תְּעֵשְׂיָהוֹ et מְעֵשִׂיָהוֹ (œuvre de Dieu) n. pr. 1º Maasias, prêtre, Jér. 21. 1. — 2º I Chr. 15. 18, et plusieurs autres.

בְּעָשֵׁר m. (de בְּעָשֶׁר dix, const. בְּעָשֶׂר pl. בְּעָשֶׁר בְּעֹלְל La dime: בַּעָשֵׂר בְּעָלְרוֹת Gen. 44. 20, (Abraham lui donna) la dime de tout (ce qu'il avait pris);

אפּצִים Nomb. 18. 26, et יַשְּצְטֵּר Neh. 10. 39, la dixième partie que doivent donner les lévites, de la dime qu'ils reçoivent; יַשַּצְטֵּר יַטִּי Deut. 26. 12, l'année de la dime, chaque fois la troisième année, où la dime appartient aux pauvres (יַנְיֵּטֵּר עֵיִי בַּיִּ

הוסים ל. pl. (rac. אָשַׁלֶּי). Oppression, extorsion: איני אַפּטָּים Prov. 28. 16, (un prince) grand oppresseur; בּבְּעַ מַעְעַשְׁלְּוֹא Is. 33. 15, qui dédaigne le profit, le bien acquis par extorsion.

可か n. pr. d'une ville en Egypte, Osée 9. 6. Memphis, appelée か, Is. 19. 13, et Jér. 2. 16.

אַבְּטְּיִי m. (rac. מָּנֵע). Attaque; concret, l'objet que l'on attaque : לְּמִּלֶּע לְּךְ:
Job 7. 20, (pourquoi m'as-tu mis) un objet d'attaque pour toi (en butte à tes traits)?

ר (rac. ראָטָ). Expiration: אָטָּים Job 11. 20, l'action de rendre l'âme, la mort; selon d'autres: le souci de l'âme.

תַּבְּים m. (rac. מָּבָּה). Soufflet (de forge): נְחֵר מַפְּהַי Jér. 6. 29, le soufflet brûle, est tout rouge (à force d'avoir soufflé le feu).

אַ מְפִּבשָׁת et מְפָבשָׁת n. pr. 1° Mephiboseth, fils de Saül, II Sam. 21. 8. — 2° Mephiboseth, fils de Jonathan, 4. 4.

ים ח. pr. Muppim, fils de Benjamin, Gen. 46, 21.

מִלִּיץ m. (rac. מוּץ). Instrument qui brise: מַּלִּיץ יְרָיָב Prov. 25. 18, un marteau, ou: une massue et une épée.

ת. (רְמֵל (Rac. נְמֵל (Ce qui tombe : מָשָּל מֵר נַשְׁמָר Amos 8. 6, et nous vendrons les criblures du blé; מַּמְלֵּר בְּשֶׁרוֹ (Job 41. 15, les parties tombantes, pendantes, de sa chair (du leviathan).

קלְאָה f. (rac. אָלָּהָ). Merveille : סְּלְאָה Job 37.16, (connaistu) les merveilles de celui dont la connaissance est parfaite, infinie? (V. אַנְּאָה a אַנָּאַ Niph.)

קלנְה (rac. מֵלֵּג). Classe, division :

ון לְּמִּקְלַנִּית לְבֵית אָבוּת H Chr. 35. 12, selon les divisions et les familles (v. אָנָהְיּה).

לְּכֶּלְה (rac. מָפֵלָה). Écroulement : מְּפֵּלָה Is. 17. 1, une ruine qui s'écroule, un monceau de ruines.

קְּבְּעָּלְה (Ce qui s'écroule, ruine : אַבְּעַבְּּהְּלְּהְ פוֹ מִינְה בְּצִּירָת לְנַפְּנָּלְת (Is. 23. 13, il les a changés en ruines ; קרְיָה בְצִיּרָת לְנַפְּנָּלָת (tu l'as changée) en ruines.

תְּלְטֹ m. (rac. פָּלִט). Refuge: אחִישָּׁח Ps. 55.9, je chercherais vite un refuge pour moi (je me sauverais vite).

אָלֶלֶאָה (rac. אָפְלֶאָה horreur, abomination]. Idole: אַפְּלָאָה הַמְּלָאָה ווספוּג I Rois 15. 13, parce qu'elle avait fait une idole; הְּבָּאַהְה (même verset) son idole.

אספּלָשׁ ה. Ex. unique: קפּרָטֵר אַה. 16, selon les uns, comme בְּּבְּטֵר אָבָּ 36. 29, la tension, ou : l'étendue des nuées, comment Dieu les a tendues, ou étendues; selon les autres (de פָּנָּט balance), le balancement, les mouvements, des nuées.

קָּנְים : Œuvre (קּבֵל m. (rac. מְּבֶל). Œuvre מְקְנָים Prov. 8. 22, (j'étais) avant ses œuvres, ou : la première de ses œuvres.

קפעלה בין f. Œuvre : מְפְעלה Ps. 46. 9, voyez les œuvres de l'Eternel.

(מּיפֿמַת v. מַנַּעַעה).

עְּפֶּלְ m. (rac. נְפֶּץ). Un instrument qui brise, qui tue : יְאִישׁ מְּלֵּי מֵפְּצוֹ בְּיָדוֹ Ez. 9. 2, chacun avait à la main une arme meurtrière, un instrument de mort.

ים לי הוא שני שלי Jér. שַּערַ אַהָּח לָּר Jér.

51. 20, tu es un marteau pour moi (à mon usage).

קרָלְי m. (rac. בָּאָרָ). Ex. unique: אָנָר הַמְּרְצָּיִר וֹשְׁכֹּן Jug. 5. 17, et il (Aser) réside, reste, dans ses ports, ou : près des baies de la mer; selon d'autres : il reste dans ses places ouvertes (pour les défendre contre l'ennemi qui pourrait facilement y entrer).

לַּרָקְתְּחְ f. (rac. בְּקַבְּקָ). Les vertèbres du cou, nuque: וֹמְיַבֶּר מַמְרַקְתוּ I Sam. 4. 18, et (sa nuque) son cou se rompit.

ים מְּרְשֵׁרְעָב (rac. מָּרָשׁ). 4° Étendue: מּמְרְשֵׂרְעָב Job 36. 29, l'étendue, ou la suspension, des nuées; selon d'autres: leur division, variété. — 2° La voile: בירָה מִמְּרָשֵׁרְּ Ez. 27. 7, ta voile a été faite (de fin lin, etc.).

קפְּשֶׁעָה f. (rac. פָּשֵּׁע). Ex. unique : עֵּיִיהְמְּשְׁעָה I Chr. 19. 4, jusqu'au haut des cuisses (jusqu'aux parties).

I תַחֲבָּשְׁת. (rac. תַחַבָּשְ, const. תַחַבְּשִׁת.)
L'action d'ouvrir: תַהְבְּשַׁתַּה I Chr.
9. 27, ils étaient chargés (de l'ouverture) d'ouvrir les portes; תַּחַבָּשְׁתַ הַיִּים עַלְּיַתְּיִם פָּלִיתַ פּיַרָּיַתְּיִם פָּלִיתַ פּיַרָּיַתְּיִם פּיַרִים פּיַרִּים פּיַרִים פּיַרְים פּיבּים פּיַרְים פּיַרְים פּיַרְים פּיַרְים פּיַרְים פּיבּים פּייבּים פּיבּים פּיבּיים פּיבּיים פּיב

II מְּמְשֵׁחַ מַּתּה־יָּנִיר Jug. 3. 25, ils prirent la clef; אָר־יַּבְּמְּשַׁתַּ וּצָּל Js. 22. 22, la clef de la maison de David.

קל-הולב: Soph. 1.9, tous ceux qui sautent par dessus le seuil (des maisons) pour voler ce qui s'y trouve; selon d'autres, le seuil du temple, imitant la superstition des Philistins, v. I Sam. 5.5: ליבוקים ליבון: (les prêtres ne mar-

chent pas) sur le seuil du temple de Dagon; מַּמְבֵּן יַיִּצְּיַטִי Ez. 46. 2, le seuil de la porte.

(מיץ .v) מץ (מיץ .v).

עּבָּאָר (une fois מַבָּיִר pour מָבָאָר, [ul. wro, inf. wro, avec suff. bourd, part. אבט, une fois אבט, fém. האבט et פון (מינאים) 1º Parvenir à une chose, recueillir, gagner, acquérir, recevoir, trouver: אם ער־מַכְלִּית שָׁהֵי מְּסְבֵּא Job 11. 7, prétends-tu parvenir au but, ou à la connaissance parfaite du Tout-Puissant? ניסצא בשורו דודוא מאַרו שׁבַירים Gen. 26.12, il recueillit cette année le centuple; וו Sam. 20. 6, de פון־טָצָא לוּ עַרִים הָּצָרוֹת peur qu'il ne gagne, qu'il ne se rende maitre de quelques places fortes ; מַצַּאַ דְּבְּמַח Prov. 3. 13, (l'homme) qui a acquis la sagesse; לַּמַּצְאַי רַעָּרו 8.9, pour ceux qui ont trouvé, acquis, la science; מַצַארִזי אוּן לִי Osée 12. 9, j'ai gagné, amassé, de la fortune ; לא־מַצָּאוּ תַּוֹוּן מָתַי Lament. 2. 9, (les prophètes) n'ont pas obtenu, reçu, de visions de l'Éternel; וּמְצֵרֶר שָׁאוֹל מְצַאוּנְר Ps. 116. 3, les angoisses de la tombe (du Schéol) m'avaient atteint, assiégé; וָאָם־לֹא מָדְאָה ברו בר Lev. 25. 28, mais si sa main n'a pas trouvé, n'a pas acquis, de quoi (rendre le prix); וָכִּדּכָבָּיר כַּצְאָה יָדִיי Job 31.25, et de ce que ma main a trouvé. amassé, beaucoup de biens; וּלְכָהוֹ צֵּיך בשורה מצאר II Sam. 18. 22, tu ne trouveras aucune bonne nouvelle à annoncer, exact. aucune bonne nouvelle ne t'arrive, ou : cette nouvelle n'obtient rien (tu n'auras pas de récompense si tu l'annonces); ילא פַצַא אַרד־הַהַרַפִּים Gen. 31. 35, mais il ne trouva point les Theraphim; ולא־פַצארִי בוֹ פָאוּפֶת I Sam. 29. 3, je n'ai trouvé en lui rien (de coupable, rien a blamer); ־קטָהו לָּךְּ אֲטָרר קסְצָא יֵדֶהְ I Sam. 10. 7, fais ce que ta main trouvera, ce qui se présentera (sous ta main) à faire, ce que tu pour-ינל אַשֶׁר הִּבְּצָא יָרָךְ לַצָּשוֹרו ; ras ou voudras Eccl. 9. 10, tout ce que ta main trouvera à faire (tout ce que tu pourras faire); לא פּצאהַם הִידָּחִי Jug. 14. 18, vous n'auriez pas trouvé (deviné) mon enigme; לַהְ מְצָא אֵר־רַעִּוּנִים I Sam. 20. 21, (trouve) cherche les sièches. — 2º Arriver, atteindre, reg. direct: אַטָּר מְצָאָחַם בַּּדֶּרֶךְ Exod. 18. 8, (toute la peine) qui leur est arrivée dans leur chemin, voyage; בַרַע אֲשֶׁר יִמְצָא אֱת־אָבִי Gen. 44. 34, (de peur que je ne voie) le malheur qui arrivera à mon père; אַר על־דַעניבאור אוּרָם Jos. 2. 23, tout ce qui leur était arrivé ; לא תַּמְצָאַה רֶד־שָּׁאוּל אַבִּר I Sam. 23. 17, la main de mon père Saul ne t'atteindra pas; avec > : אַבָּאַיִּא ידה לכל־אֹיבֶּיף Ps. 21. 9, ta main atteindra tous tes ennemis. — 3° Suffire à quelque chose ou à quelqu'un : אַנָּצָא אַרָּשׁם Nomb. 11. 22, pour que cela leur suffise (égorgera-t-on assez de brebis et de bœufs pour les rassasier?), ou : (si on les égorgeait tous) cela suffiraitil (pour les rassasier)?

Niph. passif: בָּלל אֲשֵׁר־יִנְּצֵא לוּ Deut. 21. 17, dans tout ce qui lui est acquis, tout ce qu'il possède; נָמָצָאוּ רַבְּרֵיךָ Jér. 15. 16, quand les paroles me sont parvenues, quand je les ai reçues ; וָחַדַבְּפָּח באָרָן הִּנְּבֵא Job 28. 12, mais la sagesse où est-elle acquise, où la trouvera-t-on? תָאִרשׁ אֲשֶׁר וִמְּבָיעַ בְּיָרוֹ Gen. 44. 17, celui dans la main de qui (chez qui) la coupe a été trouvée; אַנּינָדָּאַרּ־מֹּח I Chr. 29. 17, ton peuple qui se trouve (est réuni) ici ; פָל-דוּנָּסֶׁף דוּנִּמְצָא בְאָרֶץ־ פְּצְרֵיִם Gen. 47. 14, tout l'argent qui se trouvait, qui était, en Egypte; שָׁתַּרּ 19. 15, tes deux filles qui בְּנֹתֶיךְ תַּוּנְכְּצָאֹת אסר וכו présentes; אָסר רָּמָינוּוּ רָמָיצָא לַּךְּ I Chr. 28. 9, si tu cherches (Dieu), il se fera trouver de toi (tu le trouveras); לא־יִמַּצָא לָמי וַדְּרַר Jos. 17. 16, la montagne ne suffit pas pour nous (v. Kal 3°); ילא יפּיצא לָרֶים Zach. 10. 10, et (ce pays) ne sulfira pas pour eux ; * נִמְצָא וְאֵין מֵיז אַל־מְצִּראַאּרוֹד (Dieu) existe, et il n'y a pas de temps pour son existence (elle est infinie, éternelle).

Hiph. 1º Faire parvenir: יְלֹא יִתְּמְצִּיתְּהְ II Sam. 3. 8, et je ne t'ai pas fait parvenir (ne t'ai pas livré) entre les mains de David. — 2° Faire arriver: אָבְּיבְּיה יַרָּטְּבְּיה Job 34. 11, et il (Dieu) fait arriver à l'homme (son sort, sa part) selon sa conduite; אָבּיבְּיה יִיִּבְּיבִי בְּיַבְּיה אָרָיבְּיִר יִבְּיבִּיר (la pluie) par sa grâce, pour répandre la bénédiction. — 3° Apporter: יַבְּיבָּי אַבְּיר בָּיִבְּיִבּ בַּיִּבְיבִּי Lév. 9. 12, et les fils d'Aaron lui apportèrent, présentèrent, le sang.

בּצְיםְ m. Fort, machine de guerre: בְּבְּיִםְ עָלֵיוְן Is. 29. 3, j'élèverai des forts, des machines de guerre, pour t'assiéger.

עַּעָּכֶּה I Sam. אַנְיֵּשִׁי זְשַּׁבְּעָּה I. Poste : אַנְיֵשׁי זַשִּׁבְּעָּה I Sam. 14. 12, les hommes de la garde avancée (v. בַּיָּשֵׁב 2°).

קְּבֶּהְיִדְי לְבֵּיהִי לְבֵּיהִי לְבֵּיהִי לְבֵּיהִי Zach. 9. 8, je camperai autour de ma maison comme une garde (v. בַּיּבָּי 2º); selon d'autres, pour בַּיִּבָי ; je camperai (moi-même) autour de ma maison (pour la défendre) contre l'armée ennemie.

 arbres) reste, subsiste, (ainsi) leur race (la race des hommes qui subsisteront) sera une semence (race) sainte.

קינה n. pr. d'un endroit, Mesobaia, I Chr. 11. 47.

סֹאָבֹע (א. מֹאַבֹע).

אָרָי (rac. אָב סע קּבּד, plur. אָבָּר יִינְי (rac. אָב סע פּבּר, plur. יינָי (rac. אָב סער פּבָּר, plur. יינָי (אַב סער פּבָּר יִינִי בְּעִי בִּעִי בִּעִי בִּעִי בִּעִי בַּעִי בַעִי בַּעִי בַעִי בַּעִי בַּעי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעי בַּעִי בַּיי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בּי בַּעַי בַּעַ בַּעי בַּעִי בַּעי בַּעַי בַּעַי בַּעַי בַּעַי בַּעי בַּעַי בַּעַי בַּעַי בַּעַי בַּעַי בַּעַי בּעַי בּעַי בַּעַי בַּעַי בּי בַּעיי בַּעי בַּעי בַּעַי בּיע בַּעי בּי בַּעיי בּיבְיי בּעיי בּעיי בּעַיי בּעַיי בּיבְּיי בּעַיי בּיבּי בַּעיי בּיבְיי בּעי בַּעיי בּי בַּעי בַּי בַּעי בּי בַּעי בַּי בַּעיי בּי בַּיבָּי בּי בַּעיי בּי בַּעיי בּי בַּיבּי בַּעי בּי בַּיבָּי בּי בַּיי בּי בַּיבּי בַּי בַּיבּי בּי בַּיבָּי בּי בַּיבּי בּי בַּיי

זְּלְיִהְ 1° Sucer: תְּבְּיִהְ Is. 51. 17, tu as bu (le calice), tu l'as sucé, vidé (jusqu'à la lie); שְּבְיִהְ וְיִבְּאָ Ps. 75. 9, ils suceront sa lie. — 2° Presser un objet pour en faire sortir un suc, un liquide; וְיִבָּאָן Jug. 6. 38, il exprima la rosée de la toison (il fit sortir la rosée en pressant la toison).

Niph. passif du Kal. 1° נְּמִי מָלָא רָשָּׁצִרּ Ps. 73. 10, et de l'eau (une coupe) pleine est bue par eux. — פּי רְמִי רְמִי בְּעִי רְמִי Lév. 1. 15, et le sang en sera exprimé (on le pressera pour en faire sortir le sang), v. יְצָייָ בִּי

I אַרָּיִי f. (rac. יְצִייִם). Adj. et subst. Ce qui est sans levain, azyme: יְבִייִם יְלַיִּתְּי Lév. 8. 26, un pain sans levain; plur.: יְבִיים בּיִבְּיים Exod. 29. 2, et seul יְבִּים בּיבִים בּיבים בּיבִים בּיבִים בּיבים בּיב

number (source?) n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 26.

למְנְהָלְה צָּבְּירָיוּ (rac. הַפְּילָה Hennissement: בְּבִּירָיוּ בְּבִּירָיוּ לַתְּבְּרָה צַּבְּירָיוּ לַתְּבְּרָה לַתְּבְּרָה בַּבְּירָיוּ des hennissements de leurs chevaux

fougueux; au fig.: מְּצְּבְּלּוֹחַיּהָ 13. 27, et ta lubricité.

קיצורים (pl. מְצוֹרִים). 1° Rets, filet (de בּבּריִם: מְצוֹרִים בּבּריִם: Eccl. 7. 26, elle est un filet (comme un piége). — 2° Prise, capture: מְצִירִם בְּרִיבִּים Prov. 12. 12, la capture des méchants (ce qu'ils prennent de force). — 3° Citadelle (v. בְּבִים): מְצִירִים בְּרִוֹלִים בְּרֹוֹלִים בּרַנוֹף. 14, de grands forts, des citadelles.

קצור (rac. קצור). Filet, rets: קצור Job 19.6, il m'a environné de son filet (rets).

קעוֹרָה (v. קעוֹרָה). 1° Rets: רְּטָּגוֹיהָ Eccl. 9. 12, (comme les poissons pris) dans le rets fatal. — 2° Citadelle, fort: רְבָּאִרוֹר בַּצְּרוֹר בַּצְּרוֹר בַּצְּרוֹר בַּצְּרוֹר בַּצְּרוֹר בּיִר בַּבְּצִרוֹר בּיִר מַבְּצִרוֹר (renferma) dans un fort.

קעורָה f. Même signif. 1° (rac. מצורָה) Capture, proie : בְּיֵרְכֶּן לִּמְצִׁרָה Ez. 13. 21, (et ils ne seront plus) une capture, une proie, entre vos mains. - 2º Rets: נְיָהְפֵּט בְּּכְצּרְּהִר Ez. 12. 13, il sera pris dans mon rets (de מצר). — 3° (v. מצר): על־שַׁן־סֵלְע וּמְצוּרָהו Job 39. 28, sur la cime du rocher, et dans la montagne inaccessible; וְדַוָּד אָז בַּמְּצוּרֶדוּן II Sam. 23.14, David était alors dans la citadelle; קיבות בייון 5. 7, la forteresse de Sion ; מע fig.: יַר סַלְעֵּר וּמְצוּדָרִר Ps. 18.3, l'Eternel est mon rocher et ma forteresse; Ps. 31.3, (sois pour לְבֵית מְצִּוּדוֹת Ps. 31.3, moi) une citadelle très forte, un asile assuré.

לְּמִצְּוֹהְ (rac. בְּצִּיִה pl. הִצְּיִם). Ordre, commandement, précepte; princip. de Dieu: יְּבִיהְ בְּצִּיִה הַצְּיִבְּוֹ Rois 18.36, c'était un ordre du roi; בְּיִבְּיה בְּיִר בְּצִּיה בְיִר Nomb. 15. 39, vous vous souviendrez de tous les commandements de l'Éternel; בְּיִבְּיהָ בְּיִבְּיה בְיִ אֲשָׁר לֹא־תַּנְשֶׁרְיָה, Lév. 4.13, (s'ils transgressent) un de tous les préceptes de l'Éternel, concernant des choses qui ne doivent pas être faites; s'ils commettent des choses qu'il a défendues; le précepte d'un homme : מְצִּיבְּיִה וְנִיבְיִה (suis) mes préceptes, et tu vivras (dit Salomon); שְּׁבִּיה חַיִּבְּיִבְּ Néh. 13. 5, ce

397

qui est ordonné pour les Lévites, c.-à-d. la part qu'on doit leur donner, qui leur est due d'après la loi; " װְשָׁבֶּ װִשְׁבָּי וֹשְׁבָּי les commandements qu'on doit faire, pratiquer (positifs); װְשָׁבָּי אֹל װְבָּי les choses défendues, les commandements négatifs.

קינו לי (rac. אביל, v. הצלב). Fond, profondeur: ביס במילה Exod. 15. 5, ils sont descendus, tombés, dans les profondeurs (au fond de la mer); אבירוישַיִּיים בְּסְצְּלוֹת Ps. 88. 7. (tu m'as mis) dans les ténèbres (les lieux ténèbreux) dans les profondeurs (la tombe).

לְתְּשְׁלִיכֵנְי מְצִּגּלָה f. Même signif.: מְצִּוּלְה Jon. 2. 4, tu m'as jeté dans la profondeur (de la mer); מל מְצִילוּה בְצִילוּה Zach. 10. 11, toutes les profondeurs du fleuve; מְצִילְה בְצִילְה Ps. 69. 3, (dans la boue de l'abime) dans une boue profonde.

Piup m. (rac. אוב). Angoisse, tourment, détresse: אַרְיּיִטְּיִלְיִיְּיִי אַיִּרְיִּי Ps. 119. 143, l'affliction et l'angoisse (m'ont atteint) m'accablent; קּבִּישׁ קְּצִיּיִ אַ אַרְיִּי I Sam. 22. 2, tous les hommes qui avaient des tourments, qui étaient dans la détresse.

Plup m. (rac. pux, v. pux Hiph.). Colonne, pilier: יְבֶיק יְבָיק I Sam. 2. 8, les piliers (les fondements) de la terre; יְבָיבָי pux 14. 5, (un de ces rochers) était droit comme une colonne, c-à-d. escarpé du côté du nord; selon d'autres, part.: était situé du côté du nord.

קצוקה (v. אָבּיבְיקה). Angoisse, tourment: אין אַבּיבְיקוּיבִי Soph. 1. 15, un jour d'affliction et d'angoisse; יוֹם אָבִיקוּיבַי אין Ps. 25. 17. fais-moi sortir, délivre-moi, de mes tourments, de l'extrémité où je me trouve.

 un siège). — 3° Des machines de siège, circonvallation, camp des assiègeants: Deut. 20. 20, et tu construiras des machines de siège, ou: tu feras des circonvallations autour de la ville. — 4° Forteresse, citadelle: אָאְרִבְּבָּיִם עֵּלִּיבְּטִּוּר עֵּלִיבְּטִּוּר עַלִּיבְיִם (les remparts) de la citadelle; עִּר מְצִּוֹר עָצִוֹר מָצִוֹר Ps. 60. 11, une ville fortifiée; עַּרִי מְצִּוֹר עָצִוֹר עַצִּוֹר עָצִוֹר עִינִיר עִינוֹר עִצְּיִר עָצִוֹר עָצִוֹר עִינוֹר עִצְּיִר עִינִיר עִינוֹר עִצְּיִר עִינוֹר עִצְּיִר עִינִייִיי עִינוֹר עִינוֹר עִינוֹר עִינוֹר עִינוֹר עִינוֹר עִינוֹר עִינוֹר עִינוֹר עִצְּיִר עִינוֹר עִינוֹר עִינוֹר עִינוֹר עִינוֹר עָּינוֹר עִינִיר עִינוֹר עִינִיר עָינוֹר עִינוֹר עִינִיר עִינִיר עִינוֹר עִינוֹר עִינוֹר עִינוֹר עִינוֹר עִינוֹר עִינִיר עִינוֹר עִינוֹר עִינִיי עִינוֹי עִינִוֹי עִינוֹי עִינִיר עִינוֹי עִינִיי עִינִיי עִינִוּי עִינִיי עִינִיי עִינִייי עִינִיי עִינִיי עִינִיי עִינִיי עִינִיי עִינִיי עִייי עִינִיי עִיייי עִיייי עִיייי עִיייי עִייי עִייי עִיייי עִיייי ע

ראָרי פּצוֹר : (מְצְרֵים n. pr. (pour מְצְרֵים) : יאֹרי Is. 19. 6, 37. 25, II Rois 19. 24, les rivières, ruisseaux, de l'Egypte; d'autres traduisent : les rivières resserrées, profondes.

קעניה (ידר (ידר באביר). Rempart, forteresse: בְּבְּרָהְ כְּצִרֹּח Is. 29. 3, j'élèverai des fortifications, des remparts contre toi, pour t'assiéger. — 2° וְיַחְוּבְּעְ אֶחְ־הַבְּצִּירוֹת II Chr. 11. 11, il renforça les forteresses, les rendit plus fortes; עָרֵי מְצִיּרְהִי 14. 5, et מָרַי מְצִיּרָהְ 10, des places fortes.

רוציים f. (rac. ראבי). Querelle, guerre (v. II ראבים): אָנְשֵׁי נְשָׁי Is. 41. 12, les hommes qui te faisaient la guerre, tes ennemis.

תְּעָהַ m. (avec suff. יְּתְּאָהַ). Front: מְּיַבְּיִהְיִהְ Ez. 3. 7, (ils sont) durs de front, opiniâtres; הְּשָּׁיִהְ הְּיָבְיּיִ Is. 48. 4, et ton front est d'airain, (tu es endurci, opiniâtre); הְיָהִי הְּיָּבְיּ וּבְּיִבְּי Jér. 3. 3, (tu avais) le front, c.-à-d. l'impudence, d'une femme débauchée; pl. const.: היוואָה Ez. 9. 4.

קּינְית קּינְית קּינְית לְּיִית f. Cuissard: אַנְיָת הְינָית וּ I Sam. 17. 6, et des cuissards d'airain.

י אָנְיּאָרָן f. Existence (ע. אָבָּטְ Niph.). קעְלָּךְּה קעְלָּךְּה f. (rac. לְּצָבֶּי). Sonnettes, grelots: מְצְלָּה Zach. 14. 20, les sonnettes, grelots, du cheval.

קְּצְלֶּהְ f. Ex. unique : מְּיֶלְהְּ רְּבְּלְהְיִבְּיִּם אֲשֶׁר Zach. 1. 8, entre les myrthes qui étaient dans un lieu ombragé (v. צַּלַ), ou : dans un lieu profond (v. יְבִּילִּהְיּ), ou : près d'un étang ; selon d'autres , n. pr. d'un endroit : Babylone ?

קּצָלְתַּיִם f. duel (rac. בְּלַל חִיִם f. duel (rac. בְּלַל

instrument de musique, les cymbales: יָאַסָה בָּאָצְלָהַיִם מְשָׁמִידָ I Chr. 16. 5, et Asaph jouant des cymbales.

מצנ

רַאָּנְיִי f. (rac. אָנִיּיִי). La tiare du . grand pretre: تاين Exod. 28. 39, une tiare de fin lin; דַּסָּיר דָּשָּׁלְצָנָמַת Ez. 21.31, ôter la tiare (au grand prêtre), ou: ôter le diadème (au roi), inf. pour יאָסיר j'ôterai.

עַצָּיַ m. (rac. יַבֶּעָיַ). Couche, lit : בר חשמשר וואר Is. 28. 20, car le lit est (trop) court.

יאָצָער m. (rac. יאָצָער). Pas, marche : Ps. 37. 23, les pas de l'homme (sont conduits) par Dieu; בּמְצְבֵידו Dan. 11. 43, (les Libyens et les Ethiopiens) suivront ses pas, seront dans sa suite.

עירָה adj. f. (rac. אָצִירָה). Très petite : קֶרֶראַתַה מִּאַנִירַה Dan. 8. 9, une corne très petite.

קאָער m. (rac. קאָער). Petitesse, exiguité : יְחֵיָה רָאשִׁירְהָּהְ מִצְעֵר Job 8. 7, ton commencement, ton premier état, scra très petit, paraîtra comme un rien; ירוא סצער Gen. 19. 20, et cette ville est d'une petite étendue (elle est petite); du nombre : בְּמָצְעֵר אֲנָשִׁים II Chr. 24.24, avec un petit nombre d'hommes; du temps: לַּמְצְעֵר Is. 63. 18, pour peu de temps, seulement pendant un temps fort court; מֶדֵר מְצָעֵר Ps. 42.7, de la petite montagne, Sinai; selon d'autres: n. pr. du mont Misar.

קּצְּקּה (rac. מָצָקּה). Lieu élevé d'où נַל־פִצְּמֵּח—אֶלֹכִי : l'on voit au loin, donjon ls. 21. 8, je me tiens en haut du donjon , j'y fais sentinelle ; על־רַוּשָּצְמָּדו לְמִּדְבֵּר II Chr. 20. 24, sur un lieu elevé d'où on découvre le désert.

קּבְּהָ n. pr. de plusieurs villes : 1º Masepha, appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 38. — 2° Ville dans Moab, I Sam. 22. 3. — 3° Ville appartenant à Benjamin, Jos. 18, 26. 4º Masepha dans Galaad, Jug. 11. 29. - 5° La vallée Masepha, Jos. 11. 8.

תְּצְּפְּרָ n. pr. 1° d'une ville dans Ga-

laad, Jug. 10. 17, aussi יְלְפֶר 11. 29 (v. l'explication des deux noms, Gen. 31. 50, 51). — 2° D'une ville appartenant à la tribu de Benjamin, Jug. 21. 1, I Rois 15. 22.

עַלְפָּנִים m. pl. (rac. צַמַּך). Endroits cachés ou choses cachées, trésors: יִבְעוּ מְצִקּנְיד Obad. 6, ses endroits les plus cachés, où ses trésors ont été fouillés, ou : découverts.

לָפַעָּן : (פַּצָּה (v. בְּנַבֶּעָ : לָפַעָּן Is. 66. 11, afin que vous suciez, savouriez.

תּצְרַר m. (rac. בַּרָב). Affliction, détresse : מְרַיִּמְצֶר קַרָאִיִּד יָה Ps. 118. 5, dans ma détresse, j'ai invoqué Dieu; אול אפצרי שאול 116. 3, et les angoisses du Scheol ; בֵּרֹן דַשִּׁצְרָים Lament. 1. 3, (tous ses persécuteurs l'ont atteinte) au milieu de ses afflictions, de ses angoisses; selon d'autres: dans des lieux resserrés, dans un détroit, où l'on ne peut pas fuir.

קּצְרַיִם n. pr. L'Egypte (la forme duel de la haute et de la basse Egypte), aussi אֵרֶץ מְצְרָיִם Gen. 45. 20. — Des habitants : יַשְׁמְשׁ מְצְרַיִּם Gen. 45. 2, les Egyptiens l'entendirent; le verbe quelquefois au sing.: ביאפר פצרים Exod. 14. 25, et les Egyptiens dirent; אָישׁ פָּצָרָדי Gen. 39. 1, un Egyptien; fém. פְצָרָירת 16. 1; plur.: פְצָרָים 12.12; fem. פָצָרִים Exod. 1. 19. — La souche: Mizraim, fils de Cham, Gen. 10. 6.

קאָרֵף m. (rac. אָיֵדֶע). Vaisseau qui sert à faire fondre : בַּצְרֵת לַבֶּפַת Prov. 17. 3, le creuset pour (éprouver) l'argent.

רַם m. (rac. ppm). Corruption, pourriture : אַרָת בּשֵׁם מַל יִהְרָה ls. 3. 24, et à la place du parfum sera (l'odeur) de la pourriture; לַשַּׁרְשָׁם מָשַּׁק יַרְהַיֵּח 5. 24, leur racine sera comme la pourriture, sera pourrie.

קבְּקָּבֶּ f. (rac. נַקב). Instrument qui perce, troue, marteau pointu, puis en gener. marteau : אָבֶשֶּקָבוּה יָאָרָדוּא Is. 44. 12, au moyen des marteaux, il forme (l'idole); יְחַשְּׁרָה I Rois 6. 7, et les marteaux pointus (pour travailler la pierre) et la cognée.

הַמָּטֶׁם f. (v. מַּמְּבָה). 1° Marteau : הַמָּטָם הּדָּבְּ בְּּרָר בָּוֹר Jug. 4. 21, elle prit un marteau. — 2° Le creux : קּצְּלִימַקָּבָּר מְּנִר Is. 51. 1, (jetez vos regards) sur le creux du puits, la carrière profonde.

n. pr. Makkeda, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 41.

ימַלְנָשׁ m. (rac. לַּבְלָּשׁר, avec suff. מָלְנָשׁׁ une fois יִּמְקְדִּשׁׁה). 1° La chose sacrée, consacrée; אַרבְּקַהָּשׁוֹ פְּעֵּנוּ Nomb. 18. 29, (la part) qui en est consacrée à Dieu. — 2º Lieu saint, sanctuaire: יניסוי לי מקוש Exod. 25. 8, ils me feront un sanctuaire, le tabernacle; דָּבָּע אָרד י שׁיַקְּיָשׁ יַיִּי I Chr. 22. 19, et bâtissez le sanctuaire de Dieu, le temple; aussi וב מקום מקושר Is. 60. 13, le lieu de mon sanctuaire, et מְכוֹן מְקַנְשׁוֹ Dan. 8. 11, le lieu de son sanctuaire; plur.: בְּקַרְיַמֵּיר בית בי Jér. 51. 51, et מָקוּשָׁי־אֵל Ps. 73. 17, les sanctuaires, les lieux, les portiques du temple; mais יִּמְלַרָאֵל Amos 7. 9, les sanctuaires d'Israel, les lieux prétendus saints, où ils adoraient des idoles. - 3° Lieu inviolable, asile: ואַרִיר לַרָּוֹם לְמִקְרֵישׁ מְעֵט Ez. 11. 16, je serai pour eux un petit sanctuaire, un asile, une protection; יָרֶיה לְמִקְנָשׁ Is. 8. 14, il deviendra un asile (pour les uns); selon d'autres : une préparation (aux chatiments), v. קדש Pi.

בְּוֹלֵּהְ מְּקְבֵישׁ m. Lieu saint : בְּוֹלֵּהְ מְקְבְישׁ Ez. 7. 24, et leurs sanctuaires seront profanés.

אם בין מוני פון. (rac. מְחָהַלִּים m. pl. (rac. מְחָהַלִּים Ps. 26. 12, je benirai Dieu dans les assemblées, en chœur.

אלודים m. pl. Même signif.: בְּרְכּהּ אֵלִּוֹדִים Ps. 68. 27, bénissez Dieu en chœur.

ה מַקְהֵל n. pr. d'endroit, Makheloth, station dans le désert, Nomb. 35. 25. אָקְהֵל (v. מְקָהֵל 2°).

יקנה. (rac. הָקָרָה, const. מִקּרָה).

1° Espoir, ressource : וַאֵּדְן מִקְנָהוּ I Chr. 29. 15, et sans ressource (et c'est irrésistible); יָשׁ־מִּקְנָה לִּיִשְׁרָאֵל בֵּל־זֹאַח Esdr. 10. 3, il y a (ou : y a-t-il) encore espoir pour Israel, concernant ce sujet (espoir d'y remédier); מַקְיָה יְשֶׁרָאֵל Jer. 14. 8, espoir d'Israel, Dieu. — 2º Assemblage, amas, réunion, troupe: וּלְמֵקְנָהוּ הַפֵּיִם Gen. 1. 10, et l'assemblage des eaux, les eaux rassemblées; תַּל־מָקַתַה בייביום Exod. 7. 19, tous leurs réservoirs d'eau, ou leurs lacs; וּמָקוָה סֹחֵרֵי ו תַּבֶּלֶהְ יִקְחוּ מִּקְנֵת בִּּבְּחִיר I Rois 10. 28, et une réunion, troupe, de marchands du roi, achetaient (des chevaux) par troupes, pour un certain prix; ou: les marchands réunis achetaient (le droit d'exportation), מַקְרָה pour tout ensemble, ils payaient une somme fixe au roi pour tous les chevaux qu'ils exportaient; d'autres traduisent par fil de lin (v. קקקה): les marchands achetaient du fil de lin, ou : les étoffes de fil de lin de l'Egypte en payant un certain prix, droit. Dans la phrase analogue, II Chr. 1. 16, on lit : מְקַנָא et מְקָנָא, R pour h.

קּלְהָּ f. (rac. מְלֵּהָה). Endroit où les eaux affluent: מְּלֵּהָה צַּמְּיָהָם Is. 22. 11, vous avez fait aussi un réservoir d'eau, ou un fossé.

מָקוֹם des deux genres (const. בְּקוֹם, plur. מְּקוֹמוֹת, rac. קוֹם). Lieu, endroit,.. place : אַל־מַקוֹם אַחַר Gen. 1. 9, (que les eaux se rassemblent) en un seul lieu ; אַם־מַקוֹם לַלוּךְ. 24. 25, (il y a) aussi de la place pour y passer la nuit (coucher); מַר־נּוֹרָא חַמָּקוֹם חַנֵּה 28. 17, que ce lieu est terrible; פָּרַיד-לָךְּ אָל־מָקוֹמֵךְ Nomb. 24. 11, retourne vite vers ton endroit, chez toi; וְגַּם־גֹּלָת צָּתָּח לִמְקוֹמֶה II Sam. 15. 19, et tu t'es exilé ici (retourne) à ton endroit, vers ta demeure; וְאֵל־יִדִי מַקוֹם לְזַעַקַתִי Job 16. 18, et que ma plainte ne soit pas arrêtée par l'espace, qu'elle monte droit au ciel. — Suivi du pronom relatif, il a souvent la forme construite : בָּבְּקוֹם אֲטֵּור רָשָׁחַט Lev. 4. 33, au lieu où l'on tue (les holocaustes); יוֹנְלֹּוּ אֹיִר־יִוֹנְלֹוּ אֹים Jér. 22. 12, au lieu dans lequel ils l'ont exilé, au lieu de son exil ; אָל יָדֶע אַל Job 18. 21, (sous-entendu אָשָׁר la demeure (de l'homme, de celui) qui n'a pas connu Dieu; מְקוֹם שַׁיִפּוֹל חָבֵץ Eccl. 11. 3, là où l'arbre tombe. — 2º Endroit, ville : ולא רושוא למיקום Gen. 18. 24, ne pardonneras-tu pas à la ville? pipp במים 12. 6, l'endroit de Sichem; * מיףם celui qui remplit l'espace, qui est partout, qui a fait l'espace : Dieu ; pipup אחר Esth. 4. 14, (la délivrance arrivera aux Juifs) d'un autre endroit, par un autre moyen; selon plusieurs commentateurs : de Dieu. (Il est à remarquer qu'on a évité le vrai nom de Dieu dans tout le livre d'Esther.)

קלור (יותר קיים) Source: מְּקוֹר Ps. 36. 10, la source de la vie; Ps. 36. 10, la source de la vie; מְלְיִר בָּטְיִים et seul בְּטְרָיָר Lév. 20. 18, la source de son sang (son flux menstruel ou ses parties honteuses); יְמִירָאֵל Ps. 68. 27, (ceux qui sont sortis) de la source d'Israel (la postérité d'Israel).

תְּבְּים m. (rac. חַבְּיִּים). Action de prendre, d'accepter: אַבְּים II Chr. 19. 7, on ne le gagne pas par des présents, littér. (ni) acceptation de présents.

יל קחות (rac. קלקחות f. pl. (rac. קלקחות choses a vendre, marchandises: דְּמְּרִיאִים אָים Néh. 10.32, ceux qui apportent les marchandises.

קקטָר m. (rac. קקטר). Action d'encenser, encensement: מְזְבֶּית מְקְטֵר Exod. 30. 1, un autel pour l'encensement, pour y brûler l'encens.

קמר (rac. קמר). Encensoir : נְאֵישׁ מִקְטֵרְהוֹ בְּיָרוֹ (avait) son encensoir à la main.

עַקְלוֹת. const. מַמַל et מָמָל pl. מַקְלוֹת. מַקְלּוֹת. מַקְלּוֹת מַקְלּוֹת מַקְלּוֹת Gen. 30. 37, des branches de peuplier blanc; מַּי בַּאַרְאַלִּי בַּמַקְלְּוֹת בַּא־אַלִּי בַּמַקְלְּוֹת נְאַר עִנִּי בַּמַקְלְּוֹת נְאַר עִנִּי בַּמַקְלְּוֹת נְאַר עִנְי בַּמַקְלְּוֹת que tu viennes à moi avec des batons; בְּמַקֵל, דָּב 39. 9, et les piques ou les massues.

מקלות מקלות n. pr. m. 1° I Chr. 27. 4.—2° 9. 37.

י מְלְנְעוֹת (rac. ביבים). Sculpture, ouvrage taillé, sculpté: מְּלְנְעוֹת מְּרוּבִים I Rois 6. 32, des figures de chérubins sculptées; רְנִם־צַּלִּיפִיתְ מִקְלְעוֹת 7. 31, il y avait des sculptures jusque sur le bord, ou jusque dans les angles.

מַקְנָה m. (rac. מָנָת, const. מָקְנָה, avec sulf. מְקַנֵּרֶם, מִקְנֶרָה et מְקְנֶרָה, פֹקְנֵיך, et מְקְנָר, sans que le marque le pluriel). 1º La possesion, spécial. en bétail, נַיִּרָיּ־לוֹ מִקְנַתּ־צֹאֹן וּמִקְנַת בָּקֵר : troupeau Gen. 26. 14, il avait des troupeaux de brebis et des troupeaux de bœufs; על־יוֹסָת 47. 17, ils ניבראוּ אַת־מְקניהַם אַל־יוֹסָת amenèrent leurs troupeaux à Joseph; אַנְלָשַּׁר בָּקְקַרָּז 46. 32, des hommes qui s'occupent à nourrir, à élever, des troupeaux; מְקוֹם מְקְנֵה Nomb. 32. 1, et אָרֶץ מִקְנָה 32. 4, une terre propre à nourrir le bétail, de bons pâturages.— 2º Achat : מַּמָבָית הַשָּׁבָּק Gen. 49. 32, l'achat du champ (le champ avait été acheté).

יְלְבְּיְהוּ (possession de Dieu) n. pr. m. I Chr. 15. 21.

סְּקְּטְם m. (rac. סְּבֶּף). Divination : אָלְקְטָּם הַּלָּפְ

trompeuse; אָמְקָטֵם בָּיָב 13, 7, et une divination fausse.

가진 n. pr. d'une ville, Makaz, I Rois 4. 9.

עלאנע (v. a מַלְאָרוֹ).

עָקְעוֹעָ m. (rac. אַבֶּף, pl. מְקְעוֹעָ, une fois const. מְקִצוֹעָ Ez. 46. 21). Coin, angle: מְקִצוֹעַ הָוְתְצֵּע Ez. 46. 21, au coin du parvis; הְיִהְיּ Exod. 26. 24, ils seront aux deux angles.

לְּכְּלְעָעה הַ בּּשְׁבָּן f. pl. Angles : לְּכְּלְעָלה Exod. 26. 23, 36. 28, aux angles du tabernacle.

בְּלֵעְעוֹת f. pl. Nom d'un outil tranchant, ou servant à aplanir : בְּעֵלֵית Is. 44. 13, il forme l'image avec le rabot, ou : avec le couteau, ou l'équerre, ou la plane.

ילְצָּיִת Une partie, quelques (v. קּבְּיָת).

Hiph.: יְּמֵלְ הְטֵּרוֹ Zach. 14. 12, il fera tomber la chair, le corps (de chacun), par pièces, ou, intrans.: le corps tombera, etc.

ils entendirent, comprirent, la lecture' (ce qu'on lisait); "מְּלָרָא מְּנָלָּת Rituel, la lecture, récitation, du livre d'Esther.

קקָרָה m. (rac. קּקְרָה). Hasard, sort : מָקרָה הוּא הְיהָ לִּינּ rons que) cela nous est arrivé par hasard; יַבֶּקר מְּקְרָה אָדר בְּקָרָה אַדר-בְּלָם Eccl. 2. 14, que le même sort les atteint tous.

קָרָה m. (rac. מְרָה). Charpente: בַּּקְרָה בַּבְּרָבְּ חַּבְּקְרֶה Eccl. 10. 18, la charpente s'affaisse, s'écroule.

קָרָה (rac. קרָה). Fraicheur: בְּחַרֵּה קבָר Jug. 3. 24, dans la chambre fraiche, la chambre d'été.

קּשְּׁה m. (rac. מְּלְשָׁה). Frisure, arrangement des cheveux : מַצְשָׁה מְּלָּבָּה Is. 3. 24, les cheveux frisés, bouclés, ou : les cheveux arrondis, bien arrangés, égalisés, exact. le travail de frisure, d'arrangement.

וֹ קּמְּשָּׁה (rac. מְּשָּׁה). Travail fait d'une pièce, ou battu au marteau: בּחָהׁ הִשְּׁהְ Exod. 25. 18, tu feras (les chérubins) d'or battu au marteau, ou: d'or massif, dur; selon d'autres: tournés, faits au tour, ou: arrondis, égalisés (v. מִּשְּׁיִה); des trompettes d'argent massif ou d'argent battu au marteau, ou des trompettes bien arrondies, Nomb. 10. 2; de même, au sujet du chandelier, Exod. 25. 31, et d'une colonne, Jér. 10. 5.

II מְמְשָׁה f. (ע. מְמָאִרם). Champ de concombres: מְמְלְּנָּיָה בְּמִקְעָׁה Is. 1.8, comme une cabane de gardien dans un champ de concombres.

מֵר m. (rac. מֶרֶר). Goutte d'eau: בְּמֵר מִדְּלִּר Is. 40. 15, comme une goutte d'eau (qui tombe) d'un seau.

קרה. אָרָה (rac. מְבֶּר. Amer, triste, indigné, furieux, funeste, fatal: אָבְּהוֹנים בּר לְּבְּחוֹנים Is. 5. 20, ils font passer pour doux ce qui est amer; מָרָח בַּלְצָנִיף Prov. 5. 4, (la fin en est) amère comme l'absinthe; נְאֵבֶּןְהְ בַּר Ez. 3. 14, je m'en allai tout triste;

30. 6, l'ame de tout le peuple était remplie d'amertume, d'indignation, ou verbe (עַרֵר מַרָר 1. 10, elle avait l'ame, le cœur, triste; צְּלֶקָה גָּרֹלָה הקיף Gen. 27. 34, des cris hauts et furieux; מְסְפֵּר מֵר Ez. 27. 31, (avec) des plaintes, des lamentations amères; שנשים פרי נשש Jug. 18. 25, des hommes irrités, emportés de colère, de rage; Ps. 64. 4, des paroles amères, mechantes; מי־רֵע וְמֵר Jer. 2. 19, qu'il est mal et funeste, fatal. — Employé comme subst. : בְּמֵר נָמְלָשׁר Job 7. 11, dans l'amertume de mon âme; מַר־דַשַּׁנַת I Sam. 15.32, l'amertume de la mort; וְדִרא מֵר־לָהּ Lament. 1. 4, et elle est dans l'amertume, dans la tristesse, ou עerbe (ע. מֶרַר ; adverbialem .: מֶר יִבְבֶּרוּן Is. 33. 7, ils pleureront amèrement; ורושקוי פרח Ez. 27. 30, ils crieront amèrement, lamentablement.

קְרָא Hiph. Elever ou s'élever : בָּעֵירוֹש Hiph. Elever ou s'élever où בַּעָּרוֹם הַּעְרִיא Job 39.18, au moment où elle (l'autruche) élève ses ailes, ou : s'élève, prend son élan dans les airs.

קְּלֶאן, (pour מֶּרָש, v. מֶּרָם, c. מֶּרָא קּיָר, אָרָ, אָ מָרָא Ruth 1. 20, appelez-moi l'amère, l'affligée.

לְבֵּיא chald. m. Mattre, seigneur: קביא Chald. m. Mattre, seigneur בּיבָא Dan. 2. 47, et le Seigneur des rois, Dieu; מָרָאר מַלְכָּא 4. 21, mon seigneur le roi.

קראַרַךְ et קראַרַךְ n. pr. Merodach, une divinité adorée des Babyloniens (Mars?), Jér 50. 2 (v. אָוִיל מְראִבָּן.

קרארך בלאָץ Merodach (Mars? est Dieu et maître), n. pr. Merodach Baladan, fils de Baladan, roi de Babylone, Is. 39, 1.

מָרְאָּה m. (rac. רָאָד, const. מָרְאָּה,

avec suff. מָרְאֵרוּ, הַיּרְאֵרוּ, הָיָרָאָר, דְּוֹלֶי, דְּוֹּ, const. מָרְאֵינוּ , מַרְאֵינוּ , פַרְאֵינוּ , le subst. au sing. ou au plur.). 1° Aspect, vue, visage : ימות מֵרְאָח Gen. 41. 2, belles d'aspect, fort belles; ימַרְאֵירָוּן רֵע 41. 21, et leur aspect était laid, elles paraissaient laides; וּמֵרָאֵיהְ נָאוָת Cant. 2. 14, et ton visage est agreable ; לָכַל־מָּיִיצָּה עֵינִי הַשֹּׁהַן Lév. 18. 12, autant qu'il peut en paraitre aux yeux du prêtre, exact. selon toute la vue des yeux du prêtre ; מַּלֵּרָאָרוֹ פיניה Deut. 28. 34, par l'aspect qui sera devant tes yeux, par les choses terribles que tu verras.—2° Apparition, vision: בונית בעולל חוות Exod. 3.3, cette grande apparition, merveille; דַּאָּרָהָי אַשֶּׁר רַאָּרָהי Ez. 11. 24, la vision que j'ai eue; souvent après les adj.: יְמָּה־מִרָאָה Gen. 12. 11, טבח מראה 24. 16, d'une belle figure ; נְחַמֶּד לְמֵרְאֵח 2. 9, agréable à la vue ; פְּמַרְאֵח אָדָם Dan. 10. 18, une apparition comme une figure humaine.

לְּיָהָה f. Jabot d'un oiseau: מַרְאָה בּנְבֶּהָה Lév. 1.16, il ôtera (de l'hostie) le jabot et les plumes (qui sont sur la peau et autour du jabot), ou : le jabot et la nourriture qu'il contient (v. רְּבָּה); selon les uns, la racine est אִיְם être rempli, gras (v. אִיִרם); selon les autres, רְּבָּה souiller, salir (v. רְּבָּה, Hoph. רֹבְּהָה).

קראשה et טְרֵשְׁה n. pr. Maresah, ville fortifiée, appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 44, II Chr. 11. 8.

ראש בייף f. pl. (rac. ראש , avec suff. באָשׁרָיר). Ce qui est près , ou dessous la tête, chevet : רְּשָׁשׁ מְדִּי Gen. 28 11, il fit (de la pierre) son chevet, il la mit sous sa tête ; באָרֶץ מְרַאֲשׁרָּיוּ I Sam. 26. 7, (sa lance fichée) en terre était

קר יְבֶר : (de אָלוּ tête): מֵּר יְבֶר : 13. 18, parce que (la couronne de votre gloire) est tombée de votre tête; selon d'autres: parce que l'ornement de votre tête, votre diadème (et la couronne de votre gloire) sont tombés.

ille ainée de Saul, I Sam. 14. 49.

תְרַבְּרִים m. pl. (rac. רֶבָּדים). Couverture, tapis: מְרַבַּרִים עְרְבַּרִים Prov. 7. 16, j'ai orné mon lit de tapis, de couvertures riches (v. 31. 22).

קרְבָּה (rac. רְבָּהְת). Etendue, ce qui est étendu, vaste: בְּהָבָּה Ez. 23. 32, (cette coupe) est vaste à pouvoir contenir, elle contient beaucoup (v. une autre explication à hiph.).

תְּלְבָּהְ m. (rac. בְּרָבָּה). Augmentation, étendue, quantité: לְמֵרְבָּה תַּמְּשְׁרָת Is. 9. 6. pour que son empire augmente, s'étende, ou : (il n'y aura point de fin) à l'ètendue, à la grandeur, de son empire; מַרְבָּה Is. 33. 23, (on partagera) les dépouilles et le butin (pris) en quantité.

תונונעל: (רְבָּרָר (רְבָּרָר (רְבָּרָר (רְבָּרָר (רְבָּרָר (רְבָּרְר (רְבָּרָר (רַבָּר (רַבְּר (רְבְּר (רְבּר רְבּר (רְבּר רְבּר (רְבּר רְבּר רְבּר (רְבּר רְבּר רְבּיר רְבּר רְבּר רְבּר רְבּר

רְבֵץ m. (rac. רְבֵץ). Endroit où les bêtes couchent, se retirent : מַּרְבֵּץ לַחָיָח Soph. 2. 15, une retraite de bêtes sauvages; const. לְמֶרְבֵּאֹך Ez. 25. 5, en une retraite des brebis.

קרֶבְּי m. (rac. בְּבְי). Endroit où l'on engraisse les bestiaux, engrais: יַבְּנְלֵּים Amos 6. 4, et des veaux qu'on avait mis a l'engrais; בֵּלְיבֵּרְבָּ I Sam. 28. 24, un veau à l'engrais, un veau gras.

עַרְנוֹעָ m. (rac. בְּבַּג.). Repos, paix : וְרַבָּע Aler. 6. 16, et trouvez le repos (la paix) de vos ames.

רְבְּלְּוֹת f pl. (rac. רָבֵל L'endroit près des pieds, ou ce qui est aux pieds, près des pieds (v. בְּיִבְּשִׁרְבִיּך), les pieds: près des pieds (v. בְּיִבְּשִׁרְבִיּך), les pieds: près des pieds (a couverture) du côté des pieds, ou qui sera sur ses pieds; selon d'autres: tu découvriras ses pieds (pour רְבְּלָיִדְי); רְבְּלָיִר (בְּיִבְיִר בְּיִרְבְּלִידִי 3.8. et vois, une femme était couchée à ses pieds; une femme était couchée à ses pieds; et ses pieds.

בּוְרָּבְּלִיוֹת י f. pl. Les diamants, Aboth.

קרְבֵּטְה. (רְבֵּטְ (רְבֵּטְה.). Tas de pierres: פּצְרוֹר אֶבֶן הְּטֵּרְבַּטְּה. Prov. 26. 8, comme un bouquet de pierreries sur un tas, monceau, de pierres; selon d'autres, ropare l'instrument avec lequel on lance les pierres: comme un bouquet de pierres dans une fronde, lancé avec la fronde; selon d'autres, pourpre (v. אַרְאָנָּרְ): comme si l'on enveloppait une pierre (commune) dans un drap de pourpre, un drap fin.

רְנֵע f. (rac. רְנֵע). Repos : רּאָדְיּ rman Is. 28. 12, et ceci est le repos, on : le lieu du repos.

לְּמִלְּהְ שָּׁלָּה יִּמְרָה (fut. יִמְרָה יִּמְרָה הַּמְּרָה וּלִּעְלְּה יִּמְרָה וּלִיה (fut. יִמְרָה יִּמְרָה יִּמְרָה יִּמְרָה יִּמְרָה יִּמְרָה עַּמְרָה עָּמְרָה יִּמְרָה יִּמְרָה עַּמְרָה עַּמְרָה עָּמְרָה בְּיִרְה בְּיִרְה בְּיִרְה בְּיִרְה בְּיִרְה עַבְּיִר בְּיִרְה בְּיִר בְּיִרְה עַבְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר יִּמְרָה וּצְּיִר בְּיִר בְּיִים בְּיִר בְּיִר בְּיִים בְּיִר בְּיִיר בְּיִי בְּיִים בְּיִר בְּיִיר בְּיִי בְּיִים בְּיִיר בְּיִי בְּיִים בְיִים בְּיִים בְּיִייִים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִים בְּייִים בְּיִיים בְּייִים בְּייִים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִים בְּיִיים בְּיִיים בְּייִים בְּייִים בְּיִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיִים בְּייִים בְּייים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים

להרדי Jos. 22. 19, et ne nous abandonnez pas, ne vous divisez pas d'avec nous; בְּמַרְנֵי־אוֹר Job 24. 13, de ceux qui sont rebelles à la lumière (des ennemis de la lumière), ou : qui sont rebelles à Dieu.

קריף chald. Même signif.: יְמְיִדְיּנְאֶּשְׁמְּרוּרּ Esdr. 4. 19, et (qu'elle) s'est révoltée, et que la rébellion, la sédition, était excitée dans elle; ou, יְרַיָּג subst.: et que la révolte et la sédition étaient excitées dans elle (dans cette ville).

קרֶר m. Défection, désobéissance : אָם־בְּמֵעֵל Jos. 22. 22, si (nous l'avons fait) par défection, désobéissance, ou : si par infidélité.

קרָר n. pr. m. I Chr. 4. 17.

קרָדּא ; chald. adj. f. Rebelle : מְרָדָא מְרָדָא Esdr. 4. 15, et emphat.: מְרָדָא מָהָדָא 4. 12, une ville rebelle.

הלוְדְּרוֹת f. (rac. קבּרָה). Rébellion, désobéissance : קרבּנית בַּשַּרְדּּרִת I Sam. 20. 30, fils d'une (mère) perverse et désobéissante, rebelle; י מַּרְדּרָת Rituel, une flagellation de correction, ou : en punition de la désobéissance, une espèce de châtiment qu'on infligeait pour certaines fautes, transgressions légères de la loi.

(מראַדּב אין מְרַבַּבּ

קרְרָכִי n. pr. Mardochée, fils de Jaïr, oncle et père adoptif d'Esther, Esth. 2.5.

קרְרָּךְ m. (rac. קרָרָ, Persécution, poursuite: קרָרָתְּ Is. 14.6, une persécution, poursuite, sans relache; ou, קרָרָת part. du Hoph.: (chacune des nations) est persécutée; selon d'autres, sens actif: le roi de Babylone persécutait, etc.

לְּרָה (inf. יְמָרָה Désobéir, être rebelle, irriter (ע. מְרַבּי, offenser: בַּן סוֹרָר: Deut. 21. 18, un fils indocile, obstiné et rebelle; המרֶה Ps. 78. 8, une race désobéissante et rebelle; avec בּוֹרָבּיּרָבּּיְרָבָּיִר Ps. 5. 11, parce qu'ils se sont révoltés contre toi;

avec l'acc.: מְּרָתְּה שָׁרָהְ מֶּרְתָּה If. 4. 17, parce qu'elle m'a désobéi; אָדּיבָּי בְּיִר בְּיר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיר בְיִר בְיר בְּיבּי בְּיר בְּיבּי בְּיבּי בְּיר בְּיבּי בְּיר בּיבְיר בְּיבְיי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבּיבְי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבּי בְּיי בְּיבּי בְּיי בְּיבּי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיּי בְּיִי

קְרָהְ f. duel. Révolte double, réitérée : תָּאֶרֶץ מְרְיֵזִים Jér. 50. 21, la terre de la révolte réitérée, Babylone (rac. תָּבָּי).

קרה (amer, de קרה) n. pr. d'un endroit, Marah, nommé ainsi d'après une source qui s'y trouve, et dont les eaux sont amères, Exod. 15. 23.

קְרָה f. (rac. מְבֵרֵי). Amertume, chagrin: לָב רֹרִיבֵע מְבָּרוּ נַמְשׁוּל Prov. 14.10, le cœur connaît l'amertume de son ame (ses propres chagrins).

ל מְרָה (רְּמָרָת (מְרָח בּיִה לִּרְת (מְרָח Gen. 26. 35, const.: מְדִּחְיֶּיְרְ מִרְח הַּיִּח Gen. 26. 35, elles étaient une irritation, une offense, pour l'esprit; ou, part.: chacune était rebelle à l'esprit (d'Isaac et de Rébecca); selon d'autres, de מְרֵים un sujet d'amertume, de chagrin (v. מְרָּחָם).

קרוד ש. (רמר יס מְרֵד Ou רְּדִּר יְחָ Ou רְּדִּר יִחְ לְּרִוּדְּרְיִּרְ calamité, persécution: רְבֵּי שְּׁנְיְדְּ וְּמְרֹדְּרָיִר, Lament. 1. 7, (dans) les jours de son malheur, affliction, et de ses calamités, persécutions; שְּׁנִיר וְּמְרוּדְּרִי 3. 19, mon affliction et ma misère, ou : ma persécution; concret : רְבַנִיִּים מְרְרִּדִים Is. 58. 7, et les pauvres persécutés, fugitifs, sans asile.

מר n. pr. Meroz, ville au nord de la Palestine, Jug. 5. 23.

קרות m. adj. (rac. רובי). Ecrasé, broyé: מָרוֹם Lév. 21.20, un homme qui a les testicules broyés, écrasés (selon d'autres: qui a une descente, hernie).

קרום m. (rac. קרום). Hauteur, le haut, lieu élevé, celui et ce qui est haut : בַּדֵר מִרוֹם יִשִּׂרָאֵל Ez. 20. 40, sur la haute montagne d'Israel, Sion; שַּנְירוֹם Job מברום קנו ; 39. 18, en haut dans les airs Hab. 2. 9, (pour placer) son nid bien haut; אָבָא חַמַּרוֹם ls. 24. 21, les armées du ciel; et plur.: וְשֵּׁחֵיִר בַּמְרוֹמִים Job 16. 19, et mon témoin est dans les cieux; de Dieu : יַצְתַּח מַרוֹם לְעֹלָם Ps. 92, 9, tu es le Très-Haut dans l'éternité; ברום עם Is. 24. 4, les grands, les premiers du peuple; מָרוֹם מִשְׁפָּטֵיך מָנָגְהוֹ Ps. 10. 5, tes jugements, châtiments, sont dans le haut, c.-à-d. loin de lui, ne l'atteignent pas; רְשָׁבֵּר מַרוֹם Is. 26. 5, ceux qui demeurent dans l'élévation, dans des endroits inaccessibles; בערומים בְּבִּים Eccl. 10. 6, (la folie est placée) dans l'élévation, dans de grands honneurs (on donne les hautes dignites aux fous, aux insenses); פֵּר־רַבְּרַם Ps. 56. 3, car beaucoup לחַמִּים לֵּי מַרוֹם me font la guerre, ô Très-Haut! selon d'autres : dans leur orgueil ; d'autres traduisent: mais beaucoup luttent pour moi, les anges dans le ciel.

מרוֹם n. pr.: מֵרוֹם Jos. 11. 5, les eaux de Merom, un lac au pied du Liban, situé dans une région élevée.

לא לַשְּלִים : Course (רוּץ ... m. (rac. לא לַשְּלִים Eccl. 9. 41, la course n'est pas

pour les plus légers (ils ne peuvent, ne doivent, se fier à leur course, ils ne sont pas sûrs d'arriver).

קרוּצָה (rac. רְרִץ). 1° Course: מרוּצַה II Sam. 18. 27, la course du premier, sa manière de courir. — 2° Oppression, violence: וְצַלְיחַמְּרוּצָח Jér. 22. 17, (tes yeux sont attentifs) à l'oppression, pour l'exercer, l'exécuter (v. רַצָּץ).

קרוֹקִים m. pl. (rac. מְרַקּים). Action de purifier, de lisser : יְמֵי מְרוּקִים Esth. 2. 12, les jours de leur purification, de leurs onctions (le temps pendant lequel les femmes employaient des onctions et des parfums pour paraître plus belles et plaire au roi).

קרוֹת (sources amères) n. pr. d'une ville: רֹשְׁבֶּח מְבֹּיִה Mich. 1. 12, celle (la nation) qui habite Maroth, les habitants de Maroth; selon d'autres: (Jérusalem) qui est plongée dans l'amertume (de בַּרַבָּי), ou: qui persiste dans la désobéissance (de בַּרָבָּי).

תרובות m. (rac. רבית). Cri de deuil, lamentation, cri de joie. d'allégresse: בית מַרְנַת Jér. 16. 8, (dans) une maison de deuil, ou: une maison où l'on pousse des cris de deuil, des lamentations; Amos 6. 7, les cris de joie, d'allégresse, de ceux qui sont étendus voluptueusement, cesseront (v. vers. 4); selon d'autres: leur deuil arrivera, approchera (v. אם s'en aller et approcher).

תְּחֶרוּ צֵּלִּר Is. 38. 21, et qu'ils appliquent (les figues) comme cataplasme sur la plaie, le mal (soit des figues qu'on devait amollir, écraser, soit de leur action, consistant à résoudre le mal), v. מֵרוֹתַן.

vaste: קֹרְתָב' m. (rac. קֹרְתָב' Espace grand, vaste: אָרֶץ Hab. 1. 6, qui va vers, qui parcourt, les vastes espaces de la terre; בַּבְּרָתְב' Osée 4. 16, (autrement Dieu les aurait fait pattre) comme les agneaux dans une vaste

prairie, ou: (Dieu les fera errer) comme un agneau perdu dans une vaste terre, et qui ne peut plus trouver son troupeau; בְּיִרְאָרִי לְּמֶּרְתָּר Ps. 10. 20, il m'a fait sortir (il m'a conduit) au large, il m'a délivré; קָנִי בַּמֶּרְתָּר בְיָּה אָב 118. 5, Dieu m'a exaucé et m'a mis au large (m'a consolé, sauvé).

קרְתְּקִים m. (rac. מְרָחָמִים plur. מְרְחַמִּים et מַּרְחַמִּים). Lointain, lieu éloigné: מְּרָחִמִּים Is. 10.3, (le malheur) qui viendra de loin; מְּבָּיְתָּ מְּבָּיִלְ מָרָחָלָ 17. 13, et il fuira bien loin; מְּבָּיְתְ מְּרָחָל 13. 5, (ils viennent) d'un pays lointain; וּבַּמֶּרְחַתְּים Sach. 10.9, מְרָחַלְּים Is. 33. 17, et מָרָחַלָּר 18. 9, les pays lointains, les plus reculés.

רְּהָשֶׁת f. (rac. מַרְהָשֶׁת. Pot, vase profond (du mouvement que produit la chose qui bout dedans): מְּמָרֵת מַרְהָשֶׁת Lév. 2. 7, une oblation de farine cuite dans un pot, un vase profond.

קרט 1º Frotter, polir, fourbir: ברוּטָת Ez. 21. 14, 33, un glaive poli, tranchant. — 2º Polir la tête, c.-à-d. enlever, arracher, les cheveux; וַאָּמִרְטַח מִשְּׂעֵר רֹאִשִׁי וּוְקָנִי Esdr. 9. 3, je m'arrachai les cheveux de la tête et les poils de la barbe ; נַאַמָּר מַם אַנְשִׁים נָאָמָר מָם Néh. 13.25, je battis quelques hommes d'entre eux, et leur arrachai les cheveux, ou : je leur fis raser les cheveux; ולְחָיֵד לְמִרְמִים Is. 50. 6, (et j'ai abandonné) mes joues à ceux qui m'arrachaient le poil de la barbe; וְכַל־פַּחָת Ez. 29. 18, et chaque épaule est écorchée (à force d'avoir porté des fardeaux).

Niph. Etre dépouillé de ses cheveux, devenir chauve : וְאִרשׁׁ מִּד רְמָרֵט רֹאִשׁׁוּ Lév. 13. 40, et un homme dont les cheveux tombent de la tête.

Pou. part.: נְּחְשָׁה מְּמֹרֶט I Rois 7.45, d'airain poli, ou très pur; רְּוִדְא מִּרְטָּו Ez. 21. 16, et elle (l'épée) a été polie, fourbie.

קרט chald. (v. קרט héb.). Arracher: ביימירטו נפידא Dan. 7. 4, jusqu'à ce que ses ailes fussent arrachées.

קיר, מיר, (avec pause מְּרָה , avec suff. לְּבֶּיה , rac. יְבָּיה, Désobéissance, rébellion, révolte : יְבָּיה בְּיִה בְּיִה בְּּבָּיה בַּיִּה , parce que c'est une race rebelle ; אַרָּה בְּיִה בְּיִה Nomb. 17. 25, pour les enfants de la rébellion, les rebelles; יְבִיה בִּיִּה Ez. 2. 7, parce qu'ils sont des rebelles (pour בִּיִּה בָּיִה), אַרִּיָּה Néh. 9. 17, dans leur esprit de révolte; בְּיִה שִׁיִּה Job 23. 2, encore aujourd'hui ma parole est ou paratt une révolte, elle résiste à vos consolations, ou : elle est encore pleine d'amertume (v. מַּרִיה).

קריב בעל et יְרִיב בְּעַל (celui qui lutte contre Baal) n. pr. Meri-baal ou Merilbaal, fils de Jonathan, I Chr. 9. 40.

מְרִיאֵי בְּשָׁן מְלָם adj. (rac, מְרָאָ.). Gras, engraissé: מְרִיאֵי בְּשָׁן מְלָם Ez. 39. 18, (des bêtes) toutes engraissées à Basan; puis subst.: נְחֵלֶב מְרִיאִי II Sam. 6. 13, un bœuf et une bête (veau?) mise à l'engrais; Is. 1. 11, et la graisse des bêtes mises à l'engrais, engraissées.

קרָיָה (résistance) n. pr. m. Néh. 12, 12.

מוֹרְיָה edans Jérusalem, sur laquelle Salomon a bâti le temple, II Chr. 3. 4 (composé de אָרָע et הַ Dieu a vu, choisi, v. Gen. 22. 8, 14, ou de הַיִּר instruire, d'où venait l'instruction au peuple); הַיִּעְ הַבּּר הַ Gen. 22. 2, la terre, la contrée, près de Moria.

ַּמְרְיוֹת (désobéissance) n. pr. m. 1° I Chr. 5. 32. — 2° 9. 41. — 3° Néh. 12. 15 (12. 3, הבים).

מְרָיָם m. pr. 1° Miriam, prophétesse, sœur de Moïse, Exod. 15. 20. — 2° Miriam, fils d'Ezra ou de Mered (?), I Chr. 4. 17 (v. Kimchi).

קרירוּת (rac. קרירוּת). Amertume, tristesse: בְּמְרִירוּת תַּאָנֵת Ez. 21. 11, et gémis dans l'amertume, la tristesse (de ton cœur).

(באנינים מי) לנינים).

וְקִירִי adj. (rac. קּרִירִי). Amer : נְקָטָב peut. 32. 24, et une peste contagieuse, cruelle.

תְּבָה m. (rac. בְּבָּה). Mollesse, abattement, peur: בְבָּה בִּלְבָבָה Lév. 26. 36, exact. je porterai de la mollesse dans leur cœur, je frapperai leur cœur d'épouvante, de peur.

א קּוֹרֶכֶּר m. (rac. יביבי). 1° Voiture, char: mille attelages) de chevaux pour ses voitures ou chars. — 2° La chose sur laquelle on est assis, selle, siége: בְּלָּיִנְ בְּּעָרֶבְּרֵ צִּיְלֶבָּר וֹעָבְרֵבּ צִּיְלָבְּר וֹעָבְרֵבּ צִּיְלָבְּר וֹעָבְרֵבּ צִּיִּלְיִם Lév. 15. 9, et toute selle sur laquelle il sera assis; cant. 3. 10, son siége est de pourpre; selon d'autres: les tapis qui couvrent les murailles du palais sont de pourpre.

קרְבֶּרָת f. (rac. קבר, const. מְרְבֶּרָתוּ, plur. מְרְבָּרָתוּ, const. מִרְבָּרָתוּ Voiture, char, surtout de guerre: מְרְבָּרָתוּ הַמִּיבְּתוּ Gen. 41. 43, dans le second char (après celui du roi); באר מון ביבוי Exod. 15. 4, les chariots de Pharaon et son armée.

קרבלקת f. (rac. בְּבֶּרְנְתְּהְ Ez. 27. 24, et des bois de cèdre, ou : (lié à ce qui précède : des marchandises dans des caisses) faites de bois de cèdre, étaient, faisaient partie de, ton commerce, ou : étaient apportés à ton marché; selon d'autres : les bois de cèdre, ou : les caisses, étaient de tes marchandises, tu en faisais trafic.

קרְּטָה f. (rac. קּבְּתְּה). Ruse, fraude, supercherie, tromperie: בָּא אָחָרָה בְּנִרְכָּת Gen. 27. 35, ton frère est venu avec ruse, supercherie: אַבְּינוֹת בָּלּ-זָרִיּוֹם בָּאָרָ Ps. 38. 43, et ils méditent des tromperies durant tout le jour; אַבְינֵי אַבְיֵי בְּיִבְּים מְּרָבָּתוּ אַבְיַי בְּאַרָּבּי בְּיִבְּים אַבְּאַרָּם בְּיבְּים Mich. 6. 11, de faux poids; מְּבְּיִבְּים Mich. 6. 14, de faux poids; מְבְּיִבְּים Amos 8. B, une balance fausse; רְבָּיִבְּים מְבָּאָרם מִבְּאָרם מִבְּאָרם מִבְּאָרם מִבְּיִבּם מְבָּאָרם מִבְּאָרם מִבְּאָרם מְבָּאָרם מְבָּאָרם מִבְּאָרם מְבָּאָרם מִבְּאָרם מִבְּאָרם מִבְּאָרם מִבְּאָרם מִבְּיִבְּים מְבָּאָרם מִבְּיִבְּים מְבְּיִבְּים מְבִּיבְּים מִבְּיִבְּים מִבְּים מִּבְּים מִבְּיִבְּים מִבְּיִבְּים מִבְּיִבְּים מִבְּיבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּיבְּים מִבְּיִבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִבְּים מִבְּים מִבּים מִבְּים מִבְּיִים מְבִּים מִבְּים מִבְּים מִבְּיִבְים מִּבְּים מִבְּיִים מִיבְּים מִבְּיִים מִבְּיִים מִבְּיִים מִיבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִּבְּים מִבְּים מִיבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִיבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְיּים מִבְּים מִבְיּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִיבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִּבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִּיבְים מִּיבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִבְּים מִבְּים מִּבְּים מְבְּיבְים מְבְיבְים מִבְּים מִבְּיבְים מִיבְּים מִיבְיבְים מִבְּיבְים מִבְּים מִבְּים מִּבְיּבְים מִבְּיבְים מִיבְים מִיבְּים מִּבְים מִבְּים מִיבְים מִבְּים מִבְּים מִּבְיּים

חַרְמָה n. pr. m. I Chr. 8. 10.

קרמות (elévation, arrogance) n. pr. m. 4° Esdr. 8. 33 (v. קריות 3°). — 2° Esdr. 10. 36.

תְּרְטֵּם m. (rac. מְּרָטֵם Ce qui est foulé aux pieds : יְחָיָח לִמְרְטֵּם Is. B. B, elle (la vigne) sera foulée aux pieds ; יְצְלֵּינֶם הְרְצֶינֶת בּרְצֶינֶת בּרְצֶינֶת בּרְצֶינֶת בּרְצֶינֶת בּרְצֶינֶת בּרְצֶינֶת בּרְצֶינֶת בּרְצֶינֶת brebis doivent paltre ce que vous avez foulé aux pieds.

י (קָרָן Maltre, Seigneur : לְּשָׁרֶּנְן דִּי בִּשְּׁמֵנָא Je Seigneur qui est dans le ciel; בְּיָרָנְן à nos maltres et à nos docteurs.

DP n. pr. Meres, un prince perse, Esth. 1. 14.

מְרְּכְנָא n. pr. Marsena, un prince perse, Esth. 1. 14.

ערֵעה m. (rac. רַעָּד, v. בֶּרָ, avec suff. מֵרְעֵּדְּה , pl. מֵרְעֵּדְּה , זַמַרְעָּרָּ . Ami, compagnon: יְאָהְנְּעָּד לְמֵרֵעָּף Jug. 15. 2, c'est pourquoi je l'ai donnée à ton ami, ou : à ton compagnon; trente aton compagnons, trente hommes pour tenir compagnie (à Samson), ou: trente Philistins, amis les uns des autres.

קרְעָה m. (rac. קּבְּרָעָה, avec suff. מְרְעֵּה, בְּבְּרָעָה). Pâturage: בְּמִרְעָּח-שוֹב Ez. 34. 14, dans un bon pâturage; שְׁמֵּךְ מָּבְּרָעָּח même verset, dans un pâturage gras.

קרְעִיף Jadon, Meronothite, Néh. 3. 7. קרְעִיף Rituel, Maladies.

לְינֶית f. (rac. לָרֶשֶׁר.). 1º Paturage, l'action de faire pattre : אָבֶּרְשׁיְרָם פֿרָשְׁרָּבּוּ Osée 13. 6, lorsque, ou des qu'ils sont arrivés dans leur paturage, ils se sont rassasiés; בְּצִיּאָן מֵרְשִׁיקוּן Ps. 74. 1, contre le troupeau que tu fais pattre, dont tu es le pasteur; יבים בַּרְעִיהוֹ 95.7, (et nous sommes) le peuple qu'il fait pattre, dont il est le pasteur.—2° Troupeau: יבָל־בַּרְעִיהָם נְשׂנְאָה Jér. 10. 21, et tout leur troupeau a été dispersé.

פְּרֵעְלָה (frémissement) n. pr. Marelah, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 11.

I בְּרָפֵּא Jér. 8. 15, מַרְפָּת Jér. 8. 15, rac. רָמָא). Guérison, santé, remède, salut, délivrance : וָאֵרן לָנוּ מַרְפֵּא Jér. 14. 19, et il n'y a pas de guérison pour nous; לְאֵין מֵרְמֵּא II Chr. 21. 18, (une maladie) sans guérison, incurable; ילְכֵל־בְּשֵׂרוֹ מֵרְבָּא Prov. 4, 22, (elles donneront) la santé à tout son corps; ילשון חַכְּמִים מַרְפָא 12. 18, mais la langue des sages (donne) la santé (aux esprits), elles les console, les encourage; אַרָכָה וֹבְּיִרְמֵא Jér. 33. 6, la guérison et la santé, ou: et les remèdes ; וַאֵּרן מַרְפֵא Prov. 6. 15, sans salut, sans ressource; אַמֶּרְמָּא בּכְנַמֵּרְדַו Mal. 3. 20, et le salut, la délivrance, sera sous ses ailes.

בְּלְרְפֵּשׁ ה. (rac. רֶפְשַׁי). Ce qui est foulé, troublé, eau trouble: הַּבְלֵּיבֶּם בַּגְלֵּיבֶם Ez. 34. 19, et l'eau rendue bourbeuse, trouble, par vos pieds.

. אָרָ (v. אָרָה) Kal inusité. Niph. Étre fort, violent: Job 6. 25, que les paroles justes sont fortes, persuasives; קלָלָּה וְמִרֶּצָּה I Rois 2. 8, une malédiction violente, outrageante; אור אָרָה וּמָר Mich. 2. 40, et la douleur sera forte, ou : la ruine sera complète.

Hiph. Rendre violent, irriter:

Job 16. 3, qu'est-ce qui t'irrite, t'excite (pour que tu répondes encore)?

תְרַצֵּע m. (rac. רָצֵע). Poinçon, alène: בּמַרְצֵעְ אַר־אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ Exod. 21. 6, (le maître lui percera) l'oreille avec une alène.

קרְעָּפֶּׁר f. (rac. רְצָּבְּי). Endroit pavé: מֵרְצָּפֶּר II Rois 16, 17, (il posa la mer sur) le pavé (du temple) qui était de pierre; selon d'autres : sur une base de pierre.

Pבְּיָּ Frotter, polir, nettoyer, laver: בְּיִנְיּטְתְּ מְּנְתְּיִ מְּרִיםְ II Chr. 4. 16, d'airain poli, ou pur (עִּבֶּטְ,); שַּׁרְיּם נְּרְיָבְּוִים Jér. 46. 4, polissez, aiguisez, les lances.

Pou. passif: בּמִים Lév. 6. 21, (le vaisseau) sera nettoyé (écuré) et lavé avec de l'eau.

קראר (rac. מָבֶר m. (rac. מְבָּר m. (rac. מָבֶר m. (קבּר mit le jus (de la chair) dans un pot; מְּבִר maux abominables, immondes.

תְּלֶקְת (rac. בְּקָחָה). Aromate, plante aromatique: מְּנְדְּלֵּוֹת מָּרְקָחִים Cant. 5.13, des tours, ou des parterres, de plantes qui répandent le parfum (v. מְנָלָל.).

לְּוְלְּחָהׁה f. (rac. רְּבֶּקְי,). 1° Assaisonnement: תְּמֶּרְקְתָּה וַשְּׁרְקְתָּה Ez. 24. 10, et assaisonne bien la viande. — 2° Pot plein d'onguent: תְּמֶּרְקְתָּה Job 41. 23, il fait paraître la mer comme un pot, un vaisseau d'onguents (qu'on fait bouillir), ou : il mêle ses eaux (comme on mêle) un onguent, ou : les parfums.

רקתה f. (rac. רְקַתְּה Composition, preparation, d'onguents, de parfums: ריקוי אינוי אינו

בְרַר בּלֵּר מְאֹר: .: בּלֵּר מְאַר בּלִר מְאַר בּלְר מְאַר בּלְר מְאַר בּלְר מְאַר בּלְר מְאַר בּלְר מְאַר בּלְר מִאַר Ruth 1. 13, je suis très triste, af-

fligée, à cause de vous, ou : plus que vous; exact. il m'est très amer, pénible; בְּבִּילְ עֵּרִי עֲבִי וְ Lament. 1. 4, elle est très triste (v. מֵר); מֵר מָלִי עָּלָי עָּלְ עָבִי וְצִּי עַבְי עָבִי וְצָּי עָבִי וְצָּי עָבִי וְצָּי עָבִי וְצִּי עָבִי וְצָּי עָבִי וְצִּי עָבִי וְצִּי עַבִּי נְשִׁי עַבִּי נְשִׁי עַבִי וְצִּי עַבִּי נְשִׁי עַבִי נְשִׁי עַבִּי נְשִׁי עַבְּי נְשִׁי עַבִּי נְשִׁי עַבְּי נְשִׁי עַבִּי נְשִׁי עַבְּי נְשִּי עַבּי נְשִׁי עַבּי נְשִּי עַבּי נְשִּי עַבּי נְשִּי עַבּי נְשִׁי עַבְּי נְעִים עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי נְעִי נִיי בְּי עַבְּי עִבְּי עַבְּי נְבְּי עִּי עַבְּי עִבְּיי עַבְּי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּי עַבְּיי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּיי עּיבְּי עַבְּי עִּים עַּיי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּיי עַבְּי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּיי עַבְּי עַּיי עַבְּי

Pi. Rendre amer, irriter: יְיְטָרֵרּוּ בְּרָרָּ בּיִרְים Exod. 1. 14, ils leur rendaient la vie amère (triste, dure); אָכְיֵר בָּבֶּרָר Is. 22. 4, je répandrai des larmes amères; יְיִכְּיִרְיִוּץ Gen. 49. 23, ils l'ont irrité, chagriné.

Hithp. Le בּ répété: מַּלְּתִי מִּלְתְּ Dan. 8. 7, il s'irrita contre lui, l'attaqua avec fureur.

יְשִׁפּהְ לָאֶרֶץ: Bile: יְשִׁפּּהְ לָאֶרֶץ Job 16. 13, il a répandu ma bile sur la terre.

קרְרָה (rac. קרְרָה). Amertume: מְּשְׁמְּכְּלוֹת Deut. 32. 32, des grappes d'amertume, c.-à-d. amères; מְרִירָת מְּחָנִים (מְרִירָת וְמְרִירָת Job 20. 14, le fiel des aspics (v. מְרִירָת); Job 13. 26, pour que tu écrives, décrètes, contre moi des arrêts sévères, que tu m'accables de tant de souffrances.

Des herbes amères: צֵל־מְירִים יאבְלְּתּוּ Exod. 12. 8, ils mangeront (l'agneau pascal) avec des herbes amères (avec des laitues amères, sauvages?); הְשִׁנְּינְיִנְי בַּבְּרוֹיִרִים (Lament. 3. 15, il m'a rassasie d'herbes amères.

לְרָרִי (l'affligé) n. pr. Merari, fils de

١

Lévi, 46. 11; n. patron., le même, Nomb. 26. 57.

עֿבֹאָם (v. אַבָאָה). פְׁבַשְּׁה

רְשֵׁעֵח adj. f. (rac. רְשֵׁע). Méchanceté : אַמְלְּיָדְעּ תַּאַרְיָשׁעוּ II Chr. 24. 7, Athalie l'impie, la méchante.

עָרָתִיִם (v. מְדָתִיִם subst.).

אַשְׁשׁ m. (rac. אַנָּיַטִּי). L'action de porter: לַצַבֹּר וּלְמַשָּאֹא Nomb. 4. 24, pour servir et pour porter; לַאֵּדְ כָּשָּׂא II Chr. 20. 25, tant qu'on ne pouvait pas le porter, qu'on ne pouvait emporter tout; וַעַבֹּרָח מְשֵּׂא Nomb. 4. 47, et le service, le travail, de porter (le tabernacle).-2º Ce qui est porté, charge, fardeau: יאַל־מִטֹאוּ מַשָּא Jér. 17. 21, et ne portez point de fardeaux (au jour du sabbat); אַת-בַּשָּא בֶּל-חַעַם חַזָּח Nomb. 11. 11, (pour que tu me charges) du poids de tout ce peuple ; וְדָיָהָ עֶלֵּר לְמַשָּׁא II Sam. 15. 33, alors tu me seras à charge. -3° Avec ويونع, ce vers quoi l'âme se porte, l'objet qu'on estime, qu'on aime : יָאָאַד ביים נקיים Ez. 24. 25, ce que leur âme estime, aime, le plus (à savoir : leurs enfants). — 4º De ממא prononcer, ce qui est dit, sentence, leçon: توقعه بهنية יסרתו אמני Prov. 31. 1, sentences, leçons, par lesquelles sa mère l'a instruit; spécial. prophétie, vision : דַיַּ נְשָׁא נְּלָרוּ אֶּת־הַוּבְּשָּׂא הַוֹנָּח II Rois 9. 25, et Dieu prononça (par la bouche d'Elie) contre lui cette prophétie ; בַּשָּׁא נָבֶל Is. 13. 1, prophétie contre Babylone; בּשָּׁא רְבַר-תַי עַל-יִשְּׂראֵל Zach. 12. 1, récitation de la parole de Dieu, (prophétie) touchant Israel. (Comme les prophéties, en tête desquelles se trouve xwo, contiennent souvent des menaces, qu'elles prédisent des malheurs, il y a des auteurs qui traduisent κώρο dans tous ces endroits par: fardeau.) Mais ironiq.: ים אַשָּאָ דַ Jér. 23. 33, équivoque, quelle est la prophétie? ou : quel est le fardeau de l'Eternel? (v. versets 33 à 37). --- '5° : אַשַּשַׁר דְשָּשָׁל I Chr. 15. 27, le maître de la musique, du chant (de פשא élever la voix). — 6° Don, tribut : וו Chr. 17. 11, (les Philistins apportaient à Josaphat des présents) et un tribut d'argent; selon d'autres, un poids, une quantité d'argent: " अक्ष्म कृष्ट Rit., action de porter et donner, échanger, le trafic, le commerce.

אליים n. pr. Massa, fils d'Ismael, Gen. 25. 14.

אַניש m. (rac. נְטָא). Acception: מְּיִשׁא H Chr. 19. 7, (ni) acception de personnes.

וְלְבֶּר : Douleux (נְשָּאָה Is. 30. 27, et (la fumée) la flamme (de sa colère) sera forte, violente (v. בְּשָּׁאַה); ou, comme שָּׁבֵי le fardeau sera lourd, on ne pourra soutenir le poids de cette colère.

רְאָמֶים f. (rac. אשָׁיַ, const. rapp, pl. ראָשׁיִם). 1º Elevation : ישָּׁמֵּי הַשָּׁים Ps. 141. 2, l'élévation de mes mains (pour prier); יַנְשָׁרְאַת Jug. 20. 40, et וְיַנְשָׁרָאַת Jug. 20. 40, et vers. 38, une élévation, colonne, de fumée; שאי Jér. 6. 1, levez l'étendard, ou : faites monter des colonnes de feu, comme signal. — 2º Fardeau : רְשָׁשֵׁיִ קלית הורפה Soph. 3. 18, la honte à cause , d'elle (de Jérusalem) leur était un fardeau. — 3° Prophétie : בְּשָׁאוֹת שָׁוֹא Lam. 2. 14, des prophéties fausses. 4º Don, présent : נימן מִשְאַר Esth. 2. 18, il fit des dons; רַיִּשָּׂא מַשְאָה Gen. 43. 34, il fit apporter des présents (des vivres, ou autres présents qu'on donnait aux convives); מָשֶׁאַת מְשֶׁה בָּשֶׁה II Chr. 24. 6, le tribut (ordonné par)

กำหนุ่ว *f. pl.*, pour กาหตุอ, Ps. 74. 8 (v. กาหตุอ).

 sion, ou: n. pr. d'une ville dans Moah, Misgab.

קישוּלְרָה et קישוּרְה f. (rac. יְשׁיּהָם). Haie: בְּישָּהָת מְישְׁרָה Prov. 15. 19, comme une haie d'épines; יוֹישָּיה חָפָה Is. 5. 5. (je veux) en arracher la haie (v. הַשִּיהַה).

Times m. (rac. rips). Scie: busy repsy ls. 10. 15, la scie se soulève-t-elle (contre celui qui l'emploie)?

קשׁרְהָה (rac. מְשֵׁר ou מְשֵׁר, Une mesure de capacité: אָבְּשְּׁלְּהְּרָ בְּּשְׁרָּה. Lév. 19. 35, (ni) dans les poids, ni dans les mesures (des aliments secs ou liquides); הְשִׁיהְ הִישְׁרָה Ez. 4. 11, et tu boiras de l'eau par mesure, en très petite quantité.

שנים שנים אינים א

קְּחָלְיִם m. (rac מְשְׁלֶּשְׁ). Raillerie : וְלֹיְנְים לּוּ לוּ מְשְׁרָם Hab. 1. 10, les princes seront son jouet, un objet de raillerie pour lui.

י רְבּשְׁיִן (rac. יְבְּשְׁיִם). Celui qui accuse, trahit : יְבַּיִּ וּבַּשְׂיִם tout adversaire et accusateur, traitre.

הַבְּשִׁישָׁ f. (rac. בְּשַשׁ). Haine, aversion: הַבְּשִׁשׁ הַבְּיֹן Osee 9.7, et (a cause) de l'ayersion excessive (que vous aviez pour la justice, ou: que vous inspiriez par vos crimes); אַלָּיִיה אָלִייִה הַבְּיִיה הַשְּׁשׁ 9. 8, (le faux prophète a été) la cause de la haine, de l'aversion, dans la maison de son Dieu, il a cause la haine de Dieu pour la nation, en la séduisant; ou: la haine, la persécution, s'est montrée dans le temple envers les vrais prophètes (Zacharie, Jérémie).

למבר (a. קֿמּלְּנוּל.) קֿמִשְׁבּׁוּל.

נְשְׁכְּיתוֹ f. (rac. קשׁבְּיתוֹ). Image, pein-

ture: איש בְּדַוּרְרֵי בַּשְׂבְּרֵהוֹי Ez. 8, 19, (ca que fait) chacun dans ses chambres pleines d'images, de peintures (qu'il adore); וַאָבֶן פְיִשִׂנְּדָּה Lév. 26. 1, et une pierre ornée d'images d'idolatrie; Nomb. 33. 52, toutes leurs ور-בּימִינִים images ou peintures, leurs idoles; אָפָק Prov. 25. 11, (des pommes d'or) ornées de figures d'argent; selon d'autres : dans des coupes d'argent (de קבר (couvrir, contenir); מֵּשְׁכֵּיוֹת לָבֶב Ps. 73. 7, (ils surpassent) les imaginations du cœur, ils ont plus que tout ce que le cœur peut imaginer, désirer; maina ישובה בּמַשׂכּהוֹ Prov. 18. 11, (le riche se trouve) dans sa chambre ornée de peintures comme derrière une muraille très élevée, ou : (sa richesse est) comme une muraille très élevée, יהישוש selon son imagination, son idée (il se le figure ainsi).

קיליב ל. (rac. מָרְבּ Gen. 29. 15, compense: מָרִבּ Gen. 29. 15, quel sera ton salaire? מָרִבּ שְׁלַבְּלוּת Ruth 2. 12, et puisse ta récompense être parfaite, complète.

וּבְּבֵּשְׂמְרוֹת נְּמִיּשִׁם ; Clous ; וּבְּבַּשְׁמְרוֹת בּישִׁיםְרוֹת בּבּרוֹת 12. 11, et comme des clous enfoncés profondément (v. בְּמָכְּבֵּית).

השְּׁיִם m. Augmentation, ou effusion: השְּׁשִׁם הַיִּחִי בּשְּׁשִׁי וּבְיִי Is. 5. 7, il espérait qu'ils pratiquassent la justice, l'équité, et ce n'est qu'augmentation d'iniquité, de crimes; ou : qu'effusion de sang; ou : dartre, plaie (il espérait qu'ils fussent justes envers les pauvres, mais ils sont leur plaie, c.-à-d. ils les oppriment; v. השַּׁשָּׁ dans tous ses sens, et בּיִחַשֵּׁיִם).

ים מְּבֶּרָה (rac. ינְשְׁרָה Ou בְּיִּהְהָ Domination, empire : נְחְיִּה תַּלִּיה עֵל־שִׁרְבוּ Is. 9. 5, et l'empire sera sur son épaule (il aura l'empire).

המוֹם לְישְׁבְּעוֹת f. pl. (rac. מְשְׁבָּע). Action de faire cuire, action de brûler, combustion: אים השביים Is. 33. 12, (les peuples seront) comme de la chaux brûlée, exact. comme la cuisson de la chaux; קיקובא המביים Jér. 34. 5, et avec la

combustion qu'on a faite pour tes pères, c.-à-d. à ta mort on brûlera en ton honneur des parfums, ou des choses qui t'auront appartenu, comme on a fait pour tes pères (comparez II Chr. 16.14). — ביים היום Jos. 11.8, n. pr. d'une contrée ou d'une ville près de Sidon, Masrephoth majim (les eaux brûlées par le soleil, les salines).

ימיב, (vigne, v. מיב, n. pr. Masrekah, une ville dans Edom. Gen. 36. 36.

וֹאָלְיוֹת La poèle : בַּיּשְׂנֵת II Sam, 43. 9, et elle prit la poèle.

wo n. pr. Mas, fils d'Aram, Gen. 10.23.

אָלְּיָּטְ m. (rac. יְּמָּאַה ou יְּמָּאַר.). 1° Intérêt , usure : אָלְיּהָר אִינִישְׁאַ Néh. 5. 7, (vous prêtez) à usure les uns aux autres.

— 2° Dette : יְּבָיֹאָה Néh. 10. 32, (et nous n'exigerons) la dette d'aucune main (le payement d'aucune dette).

אַשְׁיֵטְ n. pr. d'une ville, Mesa, Gen. 10. 30.

בְּישָׁאָכ m. (rac. שָׁאַב). Puits, canal: אַקּבּים Jug. 5. 11, entre les puits, ou les canaux, lieux où l'on puise de l'eau, où l'on abreuve les bestiaux.

קּמָשְׁתְ f. Prêt, dette (v. אָשָׁתַ 2º): הַּיְּמָאַת בְּאַרְּמָּת Deut. 24. 10, un prêt quelconque; בְּעְרָבִים בַּשְּׁאִית Prov. 22. 26, (ni de) ceux qui répondent des dettes (des autres).

וואשָים m. (rac. אשָיָה). Dissimulation: איָה אַיּהְיּה אָיִה וּשְּׁבְּיִה Prov. 26. 26, qui cache sa haine, ou (pour הְּשָּהָה): la haine qui se cache avec dissimulation, sous une apparence feinte; selon d'autres: pour la ruine, pour nuire (v. האשָים).

תואשים ל. pl. (rac. אשָה ou אישי). Ruines, destruction: איין הַיּין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיִין בּיין בּיין

cause des ruines, de la destruction (faite par l'ennemi).

לישָּׁלְ n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, donnée aux Lévites, Jos. 19. 26, 21. 30; קֿשָׁלָּל I Chr. 6. 59.

לישָׁאָלָה f. (rac. בּשָׁאָ). Demande, désir : בְּשָׁאַלוּת לִּבְּּךְ Ps. 37. 4, les demandes, désirs, de ton cœur.

הוצקיים ל. pl. (rac. רְבַשִּייִ). 1° Broderie: הְּשָּׁבְּעְ לְבִּישְׁיִם Ps. 45. 14, sa robe est d'une broderie en or, d'un tissu d'or. — 2° Enchâssure des diamants, chaton: בְּיִהַ הִיֹנִים Exod. 28. 11, (tu enchâsseras les pierres dans) des chatons d'or.

ת בְּיִשְבֵּר m. (rac. בְּיִשְׁבָּר Is. 37. 3, le force): בְּאַדּ בְּיִרם עַר l'enfant en naissant le force): בְּאַדּ בְּיִרם עַר בְּיִרם עַר בַּיִשְׁבֵּר Is. 37. 3, II Rois 19. 3, les enfants sont venus jusqu'à l'orifice de la matrice, sont près de sortir du sein de la mère; selon d'autres, בְּשָׁבֵּי וּ le lit sur lequel la femme accouche, le lit de misère; le sens de la phrase est le même: (comme) une femme en travail d'enfant; const. עַיִּשְׁבֵּר בְּיִרִּם Osée 13. 13, dans le travail d'enfantement, ou, sens ordinaire de בַּשְׁבֵּי quand ses enfants seront brisés, tués.

Les vagues de la mer qui se brisent (les brisants): בְּשְׁבְּרִידְּם Ps. 93. 4, (que) les flots impétueux de la mer; מְשְׁבְּרִידְּםְיִלְּאָלְ 42. 8, toutes tes vagues impétueuses et tes flots; תְשָׁבְּרִי מְנִילְּוּץ II Sam. 22. 5, les flots de la mort.

lation : קיִּמְבָּעְלּי (rac. בְּלִיבְּעָלְי Lament. 1.7, (ses ennemis) se sont moqués de sa

désolation, de son anéantissement; selon d'autres: de ses jours de repos, de fête.

אילי : m. (rac. ישָׁשָּׁיָ). Erreur : אילי אילי Gen. 43. 12, c'est peut-être une erreur, une méprise.

בּרְרַבּיִם מְשִׁרְהַע (v. בְּיִבְּיִם מְשִׁרְּתְּע בְּיִבְּיִם בְּשִׁרְתְּע בְּיִבְּיִם בְּשִׁרְתְּע בְּיִבְּיִם בְּשִׁרְ בְּעִבְּים בְּשִׁרְ בִּעִּר בְּעִבְּים בְּשִׁר בְּעִבּים בְּשִׁר בְּעִבּים בְּשִׁר בְּעִבּים בּעִבּים בּעִבּים בּעִבּים וּגַּבּים Is. 63. 11, celui qui sauve, délivre, son peuple (Dieu), s'est souvenu des siècles anciens et de son peuple c'est souvenu des siècles anciens, de Moïse et de son peuple; ou: son peuple s'est souvenu des siècles anciens et de Moïse.

Hiph.: יְמְשֵׁיִר מְבֵּרִם רַבְּרם Ps. 18. 17, il m'a tiré du milieu des grandes eaux.

תישור n. pr. (Mosé) Moise, fils d'Amram, de la tribu de Lévi, prophète et législateur, de השִים tirer, celui qui a été tiré de l'eau, v. Exod. 2. 10 (pour ששים); ou le nom (donné par la fille de Pharaon) est d'origine égyptienne, mais de la même signification: הַיִּיִּיִים Esdr. 3. 2, השִים הַיִּיִם Jos. 23. 6, et השִים השָבַם II Chr. 25. 4, dans la loi de Moise, le Pentateuque.

תְּלִישָׁה . (rac. רְנָּיָשָׁה Deut. 15. 2, créance : תָּלְּבְּעֵל מֵשֵׁה בְּיל Deut. 15. 2, chaque homme qui aura une créance, une dette, à réclamer (יְדָי se rapporte au verbe מִידִי qui précède : sa main se relachera, il ne redemandera pas sa créance).

הים שואָה. (rac. איש). Ravage, lieu abandonné, désert : אינים יינים יינים אין אינים אינים

וֹמַשְׁאוֹת (v. הַשְּׁמָּה).

בְּבֶּל (ramené) n. pr. m. I Chr. 4. 34.

קישוּבְה (rac. שוּרב). Aversion, eloignement, apostasie: אָבָר יִצָּינִים Jér. 8. 5, avec une aversion permanente, opiniâtre; לְמְשׁוּבֵרְאַי Osée 11. 7, (mon peuple est malheureux) à cause de son éloignement de moi, parce qu'il s'est révolté contre moi ; selon d'autres : il est enclin, disposé, à se révolter contre moi; d'autres traduisent en sens opposé: il est incertain, ne peut se décider de revenir à moi ; plur.: וּמִשָּׁבוֹתַיךְ וויכְּחָה Jér. 2. 19, et ton éloignement fréquent de moi te punira, causera ta punition ; אָשֶׁבָּח יִשְׂרָאֵל 3. 6, 8, adj. l'infidèle, le rebelle Israel; מְשׁרֶבֶת מְחָרָם Prov. 1. 32, l'aversion des insensés (pour la sagesse) les tuera; selon d'autres: le repos, le bonheur, dont ils jouissent, etc. (v. שוב).

ק לשונה (rac. אָבְּר ou שָּנֵּל). Erreur: אָבְּר בְּשׁוּנְהַדּ Job 19. 4, mon erreur reste avec moi, moi seul j'en souffrirai.

בישוט et טשט m. (rac. מישט). Rame: בישוט Ez. 27. 29, tous ceux qui tiennent la rame, les rameurs; מְשׁיִטְיָרָ, 27. 6, tes rames.

קשׁוֹטָה Is. 42. 24, cheth. pour הְּשִּׁמְּ pillage (v. מְשִׁפֶּה).

רַשַּׁעֵים (fut. אַנְיִסְיִי, inf. הַשָּׁשִׁ, aussi הַשְּׁבְּים) Enduire, peindre, arroser, graisser, oindre, sacrer : יְּבֶשׁוֹתַ בְּשַׁלָּתַר Jér. 22.14, et peindre de rouge, ou adj. peint de rouge ; בְשִׁיִּדִים בַּשַּׁבֶּן Exod. 29.2, (des gateaux) arroses d'huile; מְשֵרוּר מָגַן Is. 21. 5, et graissez (ou polissez) votre bouclier; מְשֵׁהֵ Exod. 28. 41, tu les oindras (pour être prêtres) ; נַיִּפְטָּחַם איזם איזם Nomb. 7. 1, lorsqu'il eut oint et sanctifié (le tabernacle et les vases); הַלְּחָנִים הַוּנְשָׁהָרם Nomb. 3. 3, les pretres qui ont reçu l'onction; ਸਾਹ੍ਰਸ਼ לַנְבְּרא I Rois 19. 16, tu oindras, sacreras (Elisée), pour être prophète; יר אֹחִר Is. 61. 1, Dieu m'a oint (m'a donné pour mission d'annoncer le salut aux humbles); לִּמְשַׁרַה לִמֶּלָה I Sam. 15. 1, pour t'oindre, te sacrer roi; וְאַבְשָׁלוֹם אֲשֶׁר מָשַׁחְטּ עָלֵינּי II Sam. 19.11, et Absalon que nous avons sacré, proclamé roi sur nous; la chose avec laquelle on oint, avec z, v. plus

haut; et à l'acc.: יְשֶׁפֶּרְ שֲׁשׂוֹךְ Ps. 45. 8, (Dieu) t'a oint avec une huilo de joie.

Niph. pass.: קורד לְמֶלֶח דְּיִרד לְמֶלָח I Chr. 14. 8, que David avait été oint, sacré roi; אור הְשָּׁשֶׁח אור בער בער בער היום היום Lév. 6. 13, le jour où il est oint, où il reçoit l'onction.

קשׁם chald.m. Huile (dont on se sert pour l'onction): הַבֶּר וּפְנֵית Esdr. 6. 9, le vin et l'huile.

קְּשֶׁבֶּן f (rac. מְשָׁבָּ). Onction: מְשָׁבָּוּ מוֹשְׁבְּיִבּ Exod. 25. 6, pour l'huile de l'onction; בְּיִבְּיִר אַבְּיִר וְּמִשְׁבִּיוֹ בָּעָם 30. 25, une huile pour servir aux onctions saintes; c'est là le droit de l'onction d'Aaron et de l'onction de ses fils, c'est la part qui leur est due comme prêtres.

לופ, onction: ביקם. L'action d'oindre, onction: ביקם באסל. אין באסל. אין באסל. אין באסל. באסל.

מַשְּׁחִית f. (rac. מַשְּׁחִית, part. du Hiph.). Perdition, ruine, mort, piège, filet: בנה למשחייה Exod. 12. 13, une plaie de ruine, de mort ; אַשָּׁר־רָריוּ לְפָשִׁיִריה Ez. 5. 16, (les flèches) qui sont pour la ruine, qui donnent la mort; חַרָשֵׁי בָּשִׁחִית 21. 36, les hommes qui forgent, méditent, la ruine ; הְאַיבוּ מֵשְׁחִית Jér. 5. 26, ils tendent des filets; וְתַשְּׁלְּשִׁרָּיה I Sam. 14. 15, et la troupe qui sortait pour dévaster, piller; לְחַר־הַשְּלְשִׁיחִית II Rois 23. 13, de la montagne de perdition, nom donné à la montagne des oliviers, à cause de l'idolatrie qu'on y exerçait; קר הַשְּּלְּיִחִיה Jér. 51. 25, montagne destructrice, dévastatrice, Babylone.

קיקים m. (rac. בּיבְיּם מְשְׁיִּהְיּר Ps. 110. 3, du sein de l'aurore, ou : depuis le matin du jour où tu es sorti du sein de ta mère.

בְּשְׁתֵרוֹ Destruction, ruine (v. בְּשְׁתֵרוֹ בְּיָלְיוֹ בְּלָּבְיּלִ בְּשְׁתֵרוֹ בְּיָלְיִרוֹ בְּלָּבְירוֹ בְּלְיִרוֹ בְּלְיִרוֹ בְּלְיִרוֹ בְּלְיִרוֹ בְּלְיִרוֹ בּוֹ Ez. 9. 1, et chacun tient en sa main ses armes de destruction, ses instruments de mort.

hguré : מָשְׁנְית מַאָּישׁ מֵרְאֵרּשׁ Is. 52. 14, son visage est laid, défiguré, plus que celui d'aucun autre homme.

ក្រុម៉ាប៉ា m. (rac. កក្មខំ). Corruption, mutilation: ២កុធ្គ ឯកុកុម្ខខ្មុំ Lév. 22. 25, (parce que ces animaux) ont des membres mutilés, exact. leur corruption est en eux.

ו'on étend : לְּשְׁכֵּית Ez. 47. 10, עִּשְׁכּוֹתוֹ Ez. 47. 10, une place pour étendre les rets, filets.

בּיבְים m. Même signif.: מְשְׁמַח מְּשְׁמַח בּיבְים בּיב. 26. B, un lieu qui sert à étendre, à sécher, les rets.

ת (rac. ישָׁשָׁר). Ex. unique: אָבּיקָשָׁר m. (rac. לַשָּׁשָׁר). Ex. unique: לאָבֶץ Job 38.33, peuxtu fixer, definir, son empire sur la terre (les influences du ciel, des étoiles, sur la terre)?

אישׁרי. (rac. אישָׁהָ fil tiré, délié). Soic יַאֲכַפְּהְ פָּשִׁר: Ez. 16. 10, et je t'ai couverte, revêtue, (de vêtements) de soie.

מושר . pr. (ע. משיר).

אַרְאֵל (Dieu le délivre) n. pr. m. Néh. 10. 22.

ּחַשִּׁים adj. et subst. (rac. מְשִׁים). Enduit, oint: בָּלִּי מֶשִׁיתַ בַּשָּׁמֶן II Sam. 1. 21, comme si (le bouclier) n'eût point été enduit d'huile, graissé, ou : comme si (Saul) n'eut point été sacré de l'huile sainte; מַכַּיִן הַשָּׁשִׁיהַוּ Lév. 4. 3, le prêtre oint, le grand-prêtre; מָּשָׁיתַוּ נָגָּיד Dan. 9. 25, le prince oint, sacré; מָשֶׁרָתוּ et souvent pour le roi oint, sacré par la volonté de Dieu ; ַּרַתְּחַלֵּהָ לָפָנֵיד בישרחר I Sam. 2. 35, et il marchera devant mon oint (le roi que je ferai sacrer); לְמִשִּׁרְחוֹ לְכוֹרֶשׁ Is. 45. 1, (Dieu dit) a son oint, a Cyrus; בל-דַי וְכַלirrein Ps. 2. 2, contre Dieu et contre celui qu'il a fait sacrer, David; selon d'autres: l'oint promis de Dicu, le Messie; אֵל־מִּוְּשׁ בְּמְשִׁיתָּי Ps. 105. 15, me touchez pas à mes oints (les patriarches); י תֵישְׁיִיתוּ les jours, l'époque, de l'arrivée du Messie.

ਪ੍ਰਿੰਘੀ: יִמְשׁהַ, v. ਜ਼ਬੂਨੂ) 1° Tirer : tendre, épandre, prolonger, fortifier. avancer : אַשֶּׁר לֹאִ־מֶּשְׁכָּח בְּעֹל Deut. 21. 3, (une génisse) qui n'a pas encore tiré (de charrette) sous le joug; פֿשָּׁכֵּי ਸਾਊ Is. 66. 19, ceux qui bandent l'arc; et פַּקְשָׁה בָּקַשָּׁה I Rois 22. 34, et un homme ayant tendu son arc; בְּמַשַׁהַ רַוּצַרַע Amos 9. 13, à celui qui épand la graine, qui sème la terre; בַּכִּל באישון בְּקֶרֶן תַיּוֹבֵל Jos. בּיִּמְשׁן בְּקֶרֶן תַיּוֹבֵל Jos. 6. 5, lorsque le cor, la trompette, sonnera d'une manière continue (d'un son tiré, long); מַשַּהְ יִדוֹ אַח־לצִצִים Osée 7.5, il (le roi) a tendu, offert, sa main aux moqueurs, il a prit part à leur libertinage; וַמִּכְשׁהְ עַלֵינִים שׁנִים רַבּוֹח Neh. 9. 30, tu as prolongé (ta miséricorde) envers eux (ou : tu as différé leur punition) pendant bien des années; 🖼 יוסידו ליוֹדְעַיוּף Ps. 36. 11, prolonge, continue, ta grace à ceux qui te connaissent, qui t'adorent, ou : dirige ta grace vers, ou étends-la sur ceux qui, eic.; אַל־בַּגְן מְשַׁיכְהִירְגְ חָסָר Jér. 31. 3, c'est pourquoi je t'ai prolongé, conservé, ma grace; selon d'autres : je t'ai attirée à moi par la bonté (que j'avais pour toi); לְמִשׁוֹרְ בְּיַיִן אֵת־בְּשָׁוֹרִי Eccl. 2. 3, de fortifier mon corps par le vin, en buvant du vin ; לַהְ הַּלָשַׁרְם, בְּדֵיר הָבוֹר Jug. 4. 6, va, et attire (avec toi), mene, (l'armée) sur la montagne de Thabor, ou : répands-toi, etc.; מַשִּׁשׁהָ תַשִּׁלָּה בַּיִּבְּשׁהָ 20. 37, et l'embuscade se déploya, marcha en avant; selon d'autres, sous-entendu י בישוֹשָּׁי: fit sonner la trompette (v. plus haut). - 2º Prendre, tenir, entrainer: בים און בים באון Exod. 12. 21, choisissez et prenez un agneau, ou : prenez (dans votre troupeau), ou: achetez un agneau; שַׁלֵּיב שַׁלֵּיב אַ בַּשְׁבָיב אַ אַנָיב Jug. 5. 14, ceux qui tiennent, manient, la plume de l'écrivain, les auteurs, les savants; ימשה אַבּירִים בּכֹחוֹי Job 24. 22, il entraine, ou abat, les forts par sa puissance; אַל־הְשְׁבֵּיִר עִּשֹׁ־רְשְׁעִים Ps. 28.3, ne m'entraine, ne m'enveloppe pas;

avec les impies.

Niph. passif du Kal 1°: וְיְשֵּׁדְּוּלְ Is. 13. 22, et ses jours (les jours de sa ruine) ne sont pas éloignés, ne seront pas retardés, ils viendront bientôt, ou: ses jours de bonheur ne dureront pas; בוֹא רְשָּׁבְּיִן בּוֹא Ez. 12. 25, il ne sera pas différé, il arrivera sans retardement.

Pou.: ກວຸຮູ້ວຸດ ກວຸກຸກ Prov. 13. 12, une espérance différée, qui tarde trop a s'accomplir (v. Niph.); ກູຮູ້ວຸລຸ ກຸກ Is. 18. 2, une nation qui avait été (tiraillée) divisée; selon d'autres : une nation étendue, puissante.

אנים משׁא בְּשָׁהְ בַּוּבְיב m. Douteux: מַמֵּא בְּשָׁהְ בַּוּבְיב Ps. 126. 6, portant le poids de la semence, ou : portant le vase qui contient la graine, ou : la graine à épandre, à semer (v. קְשַׂיָם פֹּג., Amos 9. 13); d'autres traduisent : la noble semence (?); קּיבְּיִה קְשָׁיִם Job 28. 18, et l'avantage, le prix, de la sagesse, ou : l'exercice, le culte, de la sagesse.

קשָּהְ n. pr. Mesech, fils de Japhet, Gen. 10. 2, souche d'un peuple dans le voisinage de l'Armenie, presque toujours associé בּיבָל הָשָּהְ בַּבּל בָּיִם בְּיִבְּיִם בְּיבָּל בַּבְּל בַּבְּר בַּבְּל בַבְּל בַּבְּל בַּבְּל בּבְּל בְּבְּל בּבְּל בּבְל בְבְּל בְּבְל בְבְּל בְבְּל בּבְל בְבְּל בְּבְל בְּבְל בְבְּל בְבְּל בְבְּל בְּבְל בְבְּל בּבְּל בְבְּל בְבּל בְבְּל בְבּל בּבְּל בְבּל בְבּל בּבּל בּבל בּבל בבּבל בּבל בבּבל בבּבל בבּבל בבּבל בבּבל בבּבל בבּבל בבבל בבבבל בבבל בבבל בבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבל בבבל בבבבל בבבבל בבבבל בבבל בבבבל בבבבל

voir prendre ton lit? יַנְשְׁמֶּרְבָּה מַּמְּשְׁמֶּב II Chr. 16. 14, et on mit (le roi mort) sur un lit; יַנְיּה עֵּלִיבְּשְׁבְּוֹחָם Is. 57. 2, les justes reposeront, seront en paix, sur leurs lits (dans la tembe).

בּל־מִשְׁמְבָר : chald. m. Lit פַל־מִשְׁמְבָר Dan. 4. 2, dans mon lit; בֵּל־מִשְׁמְבָר 2. 28, dans ton lit.

יַם אַלָּן m. (rac. בְּשָׁבָּן, const. בְּשָׁבָּן, pl. בְּשָׁבְנֵיך une fois, בְשָׁבְנִית, une fois, une fois מְשְׁמְנֵירֶם). 1º Habitation, demeure, tente : וּבְּבְּשְׁבְּנִיה בְּבְּטֵּחְים Is. 32. 18, et dans des demeures de sécurité; על מְשִׁבְּנוֹח וַלּוּלְיִלִם Cant. 1.8, près des lob וּמְשַׁמְנוֹלָיר מְלֵלֶית ; tentes des pasteurs 39.6, (l'ane sauvage à qui j'ai donné) le désert pour sa retraite; him-mb ក្ដៅរាជ្ជា Ps. 84, 2, que tes demeures , tabernacles, sont aimables;מְשָׁבֶּנוֹתו לַאֲבִיר בעלב 132.5, une demeure, un temple, pour le puissant Dieu de Jacob; une fois pour la tombe : בְּשָׁבֶּן לּוּ Is. 22. 16, (et qui s'est taille dans le rocher) un lica de repos, une tombe. — 2º Et spec. le tabernacle de Dieu, où reposait l'arche d'alliance pendant le séjour des Hébreux dans le désert, jusqu'au temps où le temple fut bâti; seul: הַשְּׁמָל הַצְּרָת Exod. 26. 1, הַלְּשָׁבֶּל בָּשָׁבָּל 38. 21, la demeure du témoignage, de la loi; et מִשְׁבֵּן אֹחֶל מוֹצֵר 39. 32, le tabernacle, la tente de réunion (le tabernacle dans toutes ses parties).

I לְשֵׁׁל (fut. יִמְשׁל et יִמְשׁל avec makk.) Regner, dominer, avoir le pouvoir : משל מַערֹעֵר Jos. 12. 2, regnant depuis Aroer (jusqu'au torrent de Jaboc); יריבים חפשול Prov. 12. 24, la main des hommes actifs dominera; avec n: ירויא יִמְשַׁל־מַהְ Gen. 3. 16, et il dominera sur toi, il sera ton maître; avec לי בל בים ביל : עם Prov. 28. 15, מושל השל בים ביל un méchant qui règne sur un peuple pauvre, faible; לא־יִפְשׁל לְמֶכְרָהוֹ Exod: 21. 8, il n'aura pas le pouvoir de la vendre ; יש משלח וור Is. 40. 10, et son bras règne pour lui, il regnera par sa propre force; avec l'acc.: מֹטֵל צַמִּים מֹי Ps. 105. 20, celui qui régnait sur des peuples ; מְשָׁלִים Is. 14. 5, des domina-

teurs, des princes.

Hiph. Faire régner, donner le pouvoir : פּמַשְׁילֵחוּ בְּמַבְשֵׁי יָדֶיף Ps. 8. 7, tu lui as donné l'empire sur les ouvrages de tes mains; וְדִּיּכְיִשׁילָם בָּרַבִּים Dan. 11. 39, et il les fera régner sur un grand nombre d'hommes; קַּמְּחַר יָּנִמּיֹן Job 25. 2, inf. pour le subst., la domination et la crainte sont en lui, c.-à-d. lui seul est puissant et terrible.

II טְשֵׁל Comparer; faire ou dire des paraboles, des proverbes, des fables: וּמִשׁל אֵל־בֵּית־חַבְּּרִי מַשֵּׁל Ez. 24.3, et parle en parabole à cette race désobéissante; ילא־יִמְשׁלֹּגְּ וּעוֹר Ez. 12. 23, et on ne dira, emploiera plus, ce proverbe ; לְּמָשׁל Job 17. 6, à ce que les peuples, les gens, fassent des chansons sur moi; ou, subst.: il m'a rendu comme la fable des peuples; יאֹפְרוּ חַמּשִׁלְּים Nomb. 21. 27, (c'est pourquoi) ceux qui parlent en proverbes, les poëtes, disent.

Niph. Etre égal, ressembler : אַלִּיני וְמְשֵׁלְתְּ Is. 14. 10, tu es devenu semblable a nous ; וְנִמְשֵׁלְתִּר צִם־דּוֹרְדֵר בוֹר Ps. 28. 1, (de peur) que je ne sois semblable à ceux qui descendent dans l'abime, la tombe; נְבְיַשֵּׁל מַבְּרֵוְמוֹה 49. 43,

il ressemble aux bêtes.

Pi.: דולא מְמַשֵּׁל מְשָּׁלִים דעא Ez. 21.5, est-ce que celui-ci ne parle pas (toujours) en parabole?

Hiph.: יְחַבְּיִשְׁלָנִי Is. 46. 5, (et à qui)

me comparerez-vous?

Hithph.: بْهْرِيوْغَادْ وْدِوْمِد رْبِيْمُود Job 30. 19° et je suis devenu semblable à la poussière et à la cendre.

m. (v. II קישָׁל; une fois מְשָׁל; עָלָשָׁל I Sam. 24. 14). Parabole, proverbe, sentence, discours figuré, prophétique: אַלים אַלים Ez. 17. 2, use de cette parabole; מְשֵׁלֵר שָׁלֹמִה Prov. 1. 1, les paraboles, sentences, de Salomon; وَيُعِرُ וּמְלִּיצֵה 1. 6, (pour pénétrer) les paraboles et leur interprétation, le sens, la vérité qu'elles renferment; זְּלְטָשׁל I Sam. 10. 12, il a passé en proverbe; יַפָּאָא בְּשָׁלוּ רַיּאַמָר Nomb. 23. 7, il commença ses paraboles (à parler, à prophétiser, d'une manière figurée), et dit; וַיֹּסֶתְ אִיוֹב שְאַת מְשָׁלוֹ Job 27. 1, Job continua son discours figuré. — Satire, parole satirique : רָשֵּא עַלַּיכָם מְשָׁל Mich. 2. 4, on fera des satires sur vous ; לְּמָשָׁל וְלִשְׁנִינֶיז Deut. 28. 37, (tu seras) la fable et l'objet de raillerie (de tous les peuples).

ל שָׁל n. pr. (v. אָשָׁל).

משׁל m. 1° De I בשׁל, empire, puissance: וּמָשְׁלוֹ מִיָּם מֵר־יָם Zach. 9. 10, et son empire, sa puissance, ira depuis une mer jusqu'à l'autre mer ; בְּמֵשָׁלוּ אַשֵּׁר מָשָׁל Dan. 11. 4, (ni) comme la puissance avec laquelle il avait régné. – 2° De II בְּשֵׁב, ressemblance; concret, ce qui ressemble : אַין־עַל־עַמַר Job 41. 25, il n'y a rien sur la terre qui lui ressemble, qu'on puisse lui comparer; selon d'autres, dans le sens 1°: rien qui puisse le dompter, dominer.

קשׁל Fable, v. II בְּשָׁל, exemple Job

רוב (rac. אַשְׁלָח n. (rac. אַשְׁלָח). 1° Action d'envoyer, endroit vers lequel on est envoyé : לְמִשְׁלֵח שׁוֹר Is. 7. 25, (elles serviront) d'endroit pour y envoyer les bœufs, c.-à-d. de pâturages aux bœufs. – 2º Suivi de יַר, ce à quoi on met la main, ce dont on s'occupe, affaire, entreprise : וּבְכל מִשְׁלַח יָדֶף Deut. 15. 10, et dans tous les travaux de tes mains, dans toutes tes affaires, entreprises.

תַּלְשְׁלוֹחַ et מָשְׁלוֹחַ m. (rac. הַשָּׁלָּוֹחַ). 1° Action d'envoyer, envoi : בְּשֶׁלֹחָ בָּעֹרה Esth. 9. 19, 22, et l'envoi de dons (ils envoient des mets les uns aux autres). — 2º Action de tendre: מָשָׁלוֹתַן יַדָם Is. 11. 14, (l'Idumée et Moab scront) l'objet à quoi leur main tend, leur proie, conquête.

לַשְׁלָחָת f. (rac. אַלַשֶּׁל). 1° Envoi: יבים Ps. 78. 49, un envoi de mauvais anges, c.-à-d. une quantité d'anges envoyés pour les affliger par des fléaux, des malheurs. — 2º Renvoi, affranchissement: אַיּרְלָּיִאָּדְ Eccl. 8. 8, et il n'y a pas d'affranchissement dans cette guerre, on ne peut s'en exempter.

טְשְׁלִשׁ (ע. שָּלָשָׁ).

이 (ami de Dieu) n. pr. m. Esdr. 8. 16, 10. 15, et autres.

קשָׁלְמְיָה n. pr. m. I Chr. 26. 1.

תְּשְׁלְמוֹת n. pr. 1° II Chr. 28. 12. — 2° Néh. 11. 13. Le même est nommé מְשְׁלֵמוֹת I Chr. 9. 12.

קשׁלְטָּף (amie de Dieu) n. pr. Mesollemeth, fille de Harus, épouse du roi Manassé, II Rois 21. 19.

הַשְּׁבְּיִם f. (rac. בּמִישִׁ). 1° Étonnement: בּיִּהְּבֵּׁ הַשְּׁבְּיִם Ez. 5. 15, et cela sera un étonnement, un sujet d'horreur, pour les peuples. — 2° Dévastation: הַּיְבִּיִּבְּיִם דְּיִבְּיִם דְּיִבְּיִם Ez. 35. 3, et je te rendrai toute déserte, je ferai de toi une dévastation, une solitude; plur: הַיִּבְּיִם Is. 15. 6, (les eaux de Nimrim) seront (se changeront en) un désert.

קיבונים (force) n. pr. m. I Chr. 12.10. אַכְלוּ מַשְּׁמֵנִּים m. pl. (rac. יְשָׁמָ). Des mets gras: אָכְלוּ מַשְׁמֵנִים Méh. 8. 10, mangez des viandes grasses, de bonnes choses.

ת (ימבע אוניף). Ce qui est oui: אָטְשָּׁרָע m. (rac. אָטָשָׁרָשׁ). Ce qui est ouie de ses oreilles, d'après ce qu'il entend, sur le oui-dire.

ນຸກຸຕຸກ. pr. 1° Misma, fils d'Ismael, Gen. 25. 14. — 2° Misma, fils de Mibsam, I Chr. 4. 25.

רומבע הישטעט f. (rac. בישט). L'action d'écou-

קשְׁכְּר m. (rac. מַשֶּׁבָּר). 1° Garde, l'endroit où on est gardé, prison : נַיָּהֶן אָרָם רסְשָׁכְּד Gen. 40. 3, il les fit mettre dans la prison. — 2º Lieu où l'on place les gardes, le poste; aussi ceux qui gardent : איש בְּמְשׁמֵרוּ Néh. 7. 3, chacun à son poste; אַנְיוִיקוּ הַיּמִיּלְיּהָ Jér. 51. 12, augmentez la garde, le poste ; ועפיד מְשָׁמֶר עֵלֶרְדָוֹם Néh. 4. 3, et nous mimes. des gardes pour s'opposer à eux, à leurs efforts. — 3° La chose gardée : -קבל ימים נצר לבוד Prov. 4. 23, garde ton cœur plus que toute autre chose digne d'être gardée, ou : garde ton cœur contre tout ce qui est défendu, qu'on ne doit pas faire; וּבְמִשְׁמֶרֵיז Néh. 13. 14, à l'égard des choses à garder, ou des cérémonies à observer (dans le temple); ביית לְחָשׁ לְמִיּשׁמֵר Ez. 38. 7, et tu seras une garde pour eux, tu veilleras sur eux; ou: tu seras un objet de garde, ou d'obéissance, pour eux, ils veilleront sur toi; ou : ils exécuteront tes ordres.

les mêmes significations que יְםְשֶׁבֶּי, les mêmes significations que בְּשָׁבָּי, 1° Garde: אָבָי בְּשָׁבָּי, II Rois 11. אַ, et ceux qui font garde (à la maison du roi) יְבָּי בְּעָבִי נְּצָב ; Is. 21. 8, je suis à mon poste, je fais ma garde; suis à mon poste, je fais ma garde; Néh. 7. 3, et on doit placer des gardes; יִבְּיִבְּי צִּיְבָּי נִיִּשְׁמִירוֹ מַשְׁמָרְוֹת וֹצְּשָׁכְיִרוֹ צִּיִּבְי בְּשִׁבְּיִרְ בִּיִּבְּי בְּעִבְּי בִּיִּבְּי בִּיִּבְּי בִּיִּבְּי בִּיִּבְּי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בַּיִּבְּי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בַּיִּבְּי בִּיִּבְי בִּבְּי בַּיִּבְּי בִּיִּבְי בִּיִּבְּי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְּי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִּבְי בִּיִבְּי בַּיִּבְּי בִּיִבְּי בִּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בִּיִבְּי בְּיִבְּי בִּיִבְּי בִּיבְּי בִּיבְּי בְּיבְּי בְּבִּי בְּיבְּי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבִּי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבִּי בְּיבְּיבְיבְי בְּיבְּיבְיבְי בְּיבְּיבְיבְי בְּיבְּיבְיבְי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיבָּי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיבִי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיבְיי בְּיי בְּיִי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיי בְּיִבְיי בְּיי בְּיִבְּיי בְּיִבְיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִבְיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייִבְיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְייִבְיי בְייי בְּיי בְייִי בְּיי בְּייי בְייִבְיי בְייי

ע. שׁמֵרִים).

לְּמִּשְׁמֵרֵת לְּוֹרֹתֵיכֵם 16. 32, en conserva-: tion pour les races à venir. — 3º Observation, charge, service: אַנְישָׁיבֶּית בּישׁיבֶּית בּישׁיבָּית אמשים Nomb. 4. 31, et ceci est (leur service) ce qu'ils sont charges de porter; שמרי משמרה משמר 31. 30, qui sont en service, en fonctions, dans le tabernacle ; וַיִּשְׁמַר מְשָׁמֵרְתִּי Gen. 26. 5, et (parce qu')il a gardé mes observances, mes préceptes; וָאָם אַר־מִשְׁמַרָתִּר חְשָׁמֹר Zach. 3. 7, si tu observes mes preceptes, mes commandements. שפרים מְשׁמֶרֶת בֵּית שֵׁאוּל 1 Chr. 12. 29, ils étaient en service dans la maison de Saul, c.-a-d. lui étaient restés fidèles. יתשְׁמָּרָת f. Filtre, Aboth (rac. רְשִׁמָּלָת,

תישנה m. (rac. השנה, const. השנה et רושים, pl. מְשִׁים). Subst. et adj. 1° Le second, suivant l'ordre ou le rang: להון הישים II Rois 25. 18, et בהן הישים ביון Jer. 52. 24, le second prêtre, le premier après le grand-prêtre; pl.: מֹרֵינֵי ון אַנּיִשְיִים II Rois 23. 4, les prêtres du second ordre; בְּמִרְמֶבֶר חֲשִּׁשְׁנֶח Gen. 41. 43, dans le second char (après celui du roi); אָרִירוּ מִיְטֶהָּז II Chr. 31.12, (et Siméi) son second frère, son frère puiné, ou (Siméi) son frère était le second en fonctions; על-חַעִיר מִשְׁנֵח Neh. 11.9, (Jehuda) avait l'intendance sur la ville, en second (après le premier intendant); mais בַּמְּלֵישָהַ II Rois 22. 14, et בְּרְדֵּיְשִׁנֶּים Soph. 1. 10, un second quartier, ou une seconde porte, de la ville (de Jérusalem); d'autres traduisent ਸ਼ਰੂ dans une école (v. "משנה המלה:: devant un subst II Chr. 28. 7, le second après le roi; ਬਾਹੂਆਂ ਸ਼ I Sam. 8. 2, son second fils; אַחַירִים חַמְּשׁנִים I Chr. 15. 18, leurs frères (qui étaient) de second rang; ו בות (du betail) d'un second ordre (d'une seconde généra-. tion, production); selon d'autres, agé de deux ans; selon d'autres, transposé de שָׁשֶׁר, comme לַחֲשָׁמָיִרם du bétail gras. 🕡 – 2° Le double: לֶחֶם מִשְׁיֵה Exod. 16.

naire); הַשְּׁיִם הְּלָּכָּין Gen. 43. 12, et בְּּיִבְּיִים 15, le double de l'argent; בְּּיִבְּיִים 16, (Dieu rendit à Jobtout) au double; היְּיִבְּיִם הַיִּבְּיִם Deut. 17. 18, et הַּיָּיַם הַיִּבְּיִם Jos. 8. 32, une copie, un exemplaire, de la loi de Moïse (Deut. 17. 18, une double copie, selon quelques commentateurs). היִבְּיִבְּיִם הִיִּבּוֹים Nom qu'on donne au cinquième livre de Moïse: le Deutéronome.

רים (rac. יְשְׁנָתוֹ). Étude, spéc. la loi traditionnelle, opposé à מְקרָא la loi écrite, l'ancien Testament.

קישָּׁקָה f. (rac, סְּטַשֶּׁ). Pillage, proie: הְּשָּׁשְׁהְּ לִּיִיםְּהְּ לֵּיִיםְ לִּיִּבְּיםְ לִּיִּבְּיםְ לִּיִּבְּיםְ לִיבְּיםְ לִּיִּבְּיםְ לִּיִּבְּיםְ לִּיִּבְיםְ (cheth. מְּיַבְּיִבְיִּבְיִבְּיִבְ (cheth. מְּיַבְיִּבְיִבְּיִבְּיִבְ (s. 42. 24, qui a livré Jacob au pillage; plur. מְשִׁמּיִה Hab. 2. 7.

קישְׁעוֹל m. (rac. שָׁעֵל). Sentier étroit : אָנְיּלְיִם Nomb. 22. 24, dans un sentier, ou défilé, entre les vignes.

עם אינעם n. pr. m. I Chr. 8. 12.

א כְּשְׁצְן (rac. שְׁשֵׁלֶן). Appui, soutien: בּיִבְּיבְּים Is. 3. 1, appui, c.-a-d. secours, en pain et en eau; au | fg.: בְּיִרִיבְיִר בְּמִשְׁעֵן בִּי Ps. 18. 19, l'Eternel a été mon soutien, mon protecteur.

אַלְעָלֵ m. Même signif.: מַשְּׁעֵן וּמַשְּׁעֵלְיּוּ Is. 3. 1, l'appui et le soutien, la même chose répétée en forme masc. et fém.: toute espèce d'appui, de ressource.

מַשְּׁעֵנָה f. Soutien (v. à מַשְּׁעֵנָה).

de deux ans; selon d'autres, transposé לישָעָנָה f. Appui, bâton, béquille: de יְבַשָּׁם, comme בְּיִבְּשׁׁם לְּנָהְם בְּשִׁבְּיִבְּ II Rois 4. 31, il posa 2° Le double: בָּיבָּם בְּשָׁבְּיבָּר בּּיִבּעָם בּיִּבּי Exod. 16. le bâton (sur le visage de l'enfant); 22, le double de la nourriture (ordi-

Exod. 21. 19, (appuyé) sur son bâton, ou sur sa béquille; ruper ruper Is. 36. 6, le soutien d'un roseau, ce bâton (faible, qui n'est) qu'un roseau (cassé); plur.: प्राप्त Nomb. 21. 19, avec leurs bâtons.

קּהָּפְּחָה, avec suff. न्यान्यां , plur. नान्यां , const. नान्यां , rac. רְמָשְׁים, 1° Espèce : קָּים הַיַּחַים Gen. 8.19, (les animaux) selon leurs espèces; אַרְבֵּע מְשִׁפְּחוֹה: Jér. 15. 3, quatre espèces de fleaux. — 2º Race, peuple : ਜਾਜ਼ਬਾੜ התנעני Gen. 10. 18, les peuples des Chananéens; מל פשוחות האדמה 12. 3, tous les peuples de la terre; ותובישתות tous les peuples de la terre אַר חַלְּעָה חָוּאָת Jér. 8. 3, cette race méchante; פַל־מִישְׁתְּחוֹרוּז צָמוֹר 25. 9, tous les peuples du Nord. — 3° Famille, partie d'une tribu (שֶׁבֶשׁ) et composée de plusieurs maisons (מַירו אַבוּרו : (מַירו אַבוּרו אַבֹּחָם Nomb. 1. 20, par familles et maisons, exact. d'après leurs familles et d'après les maisons de leurs pères; מָשָׁמָנוּת יִרוּרְיָת Jos. 7. 17, la famille de Juda, pour : la tribu, ou pour le plur.: les familles de Juda.

ບອຸທຸດ (rac. ໝາຍ) m. 1° Action de juger, jugement : לאַרַתַעַשׂוּ עַרָל הַּוּנְלְשָׁפּים Lev. 19 15, ne commettez pas d'iniquités dans le jugement; وم تاجزتهوا Deut. 1. 17, car le jugement לאלדוים דוא appartient à Dieu (donc vous exercez une mission divine); לֵיוֹשֶׁב עֵל־דֶוֹשְׁשָׁם Is. 28. 6, pour celui qui sera assis sur le tribunal pour juger; אַשָּׁר־לוּ הַאָּשָׁשָׁם אַ Ez. 21. 32, celui à qui appartient le jugement, qui a le droit de juger. -Le lieu où l'on juge : בּישְׁשָׁהַ בּיֹרְישָׁ Eccl. 3. 16, le lieu du jugement; אַל־מָבוֹא , יבְּבְּהָף Ps. 143. 2, n'entre point en jugement avec ton serviteur. -2º La chose à juger, cause, procès : אַר בּשִׁשְּׁבֶּן Nomb. 27. 5, leur cause; עַרַכְּתִּד מְשְׁשָּׁם Job 13. 18, j'ai exposé, plaide, la cause; בינים ביום Deut. 10. 18, il défend la cause de l'orphelin , il lui fait justice ; בַּיבַבֶּל מְשָׁבָּיִב Is. 50. 8, qui a un proces contre moi, qui est mon adversaire? — 3° Le jugement,

la sentence : מַּמְלֵּה שָׁשָׁר שָׁמָט רָשָּלָה ' I Rois 3. 28, la sentence que le roi avait prononcée; מַלְּמֵנֶרְהָ מְשָׁמָּמִי רָצָא Ps. 17. 2, que mon arrêt, mon jugement, \(\) sorte de toi, soit prononcé par toimême; אָמָהו 19. 10, les sen- יַ אָמָהו tences de Dieu sont véritables; - ಅಥಭಾ ... Deut. 21. 22, (un crime qui attire, qui est puni par) un arrêt, une sentence de mort; נַיַרַמַּר אָהוֹ כִּיִשְׁפָּטִים Jér. . 39. 5, 52. 9, il prononça son arrêt, ses punitions; selon d'autres: il lui fit des reproches ; וַנַע אַל־דַוֹשָּׁמָיִם מְשָׁשָּׁטָה Jér. -51. 9, (la punition qu'elle a méritée), sa faute, ses crimes, sont montés jusqu'au ciel; בְּמָים דָּמָים Ez. 7. 23, (la terre est pleine de crimes) qui méritent une punition de sang, la mort. — 4° Justice, équité : אַרְאָשָׁה הְשָׁמָּה Deut. 16. 19, tu ne feras pas pencher la justice partialement d'un côté ni d'un autre; כָל־דְּרֶכָיוֹ מְשְׁפָּט 32. 4, toutes ses voies sont la justice, sont justes; לַּמָּשׁׁמַם , Jér. 46. 28, selon la justice (avec ménagement); בְּלֹאַ מְשָׁשֵׁט Prov. 16. 8, sans justice, d'une manière injuste; בישׁמָּט מְשׁמָּט 16. 11, et une balance juste. — 5° Ordonnances de justice, droit, loi: יַאָּלָה הַאָּשִׁיִם Exod. 21. 1, voici les droits, lois; אַר־מִשׁפְיַר תַּעַשׁיּ Lév. 18.4, exécutez mes ordonnances, mes lois; collect.: וּמִשׁמָּיִר Is. 51. 4, et mon ordonnance, comme הירה la loi que j'ai donnée; seul : בַּשָּׁיִבֶּי 42. 1, 3. 4, la loi de Dieu (d'autres traduisent : la justice); אַנְאָשָׁם דַּנְאָאָם Jér. 32. 7, le droit du rachat; תַּבְּלַרָה Deut. 21. 17, le droit d'ainesse; בְּשָׁלָּהָ ווּ I Sam. 8. 9, le droit, privilège du roi; privilège Deut. 18. 3, ce qui appartient aux prêtres, ce qu'ils ont droit de prendre. — 6° Coutume, manière: עובשים II Rois 11. 14, selon la coutume; בַּתְּשׁׁמִים דֵרְאשׁמִים 17. 34, selon leurs anciennes coutumes; מַדו מְשָׁמֶּט דָאָדִישׁ. 1.7. quelle est la manière de cet homme (quelle est sa figure, quels sont ses vetements)! מודידות מְשָׁשָׁם הַנְיֵשׁר Jug. 13. 12, quelle sera la manière de l'enfant, comment doit-il se conduire, quelles choses doit-il observer?

י מְשְׁפְּרֵּי m. (rac. מְשְׁפָּרִי). Entonnoir, Aboth.

Depris m. duel (rac. ram). Selon les uns: bergerie, parc (qui aurait été divisé en deux parties); selon les autres: les limites: בַּיְרָשָּׁבְּיִח וְבִּיּ וְבִּיּ וְבִּי וְבִיי וְבִּי וְבִּייִם וּבְּיִים וְבִּייִם וּבְּיִים וְבִּייִם וּבְּיִים וּבְּיִים וְבִּייִם וּבְּיִים וְבִּיִּבְיִים וְבִּיִּבְיִים וְבִּייִם וּבְּייִים וּבְּייִּבְּייִּבְּייִּים וּבְּייִים וּבְּייִים וּבְּייִים וּבְּייִים וְבְייִּבְייִים וְּבִּייִים וְבִּייִּים וְּבִּייִים וְּבִּייִים וְבִייִּים וְּבִייִים וְבִּייִים וְבְּיִים וְבִּייִים וְּבְּיִים וְבְּיִים וְבְּייִּבְייִים וּבְּייִים וְבְייִים וְבִייִּבְיִים וְבְייִים וְבְּייִים וְבְּייִים וְבִייִים וְבְּייִים וְבִייִים וְבְּייִים וְבְּיִים וְבְּייִים וְבְּיִים וְבְּייִים וְבְּיִים וְבְּייִים וְבְּיִים וְבְּייִים וְבְּייִים וְבְּייִים וְּבְּייִים וְּבְייִים וְּבְּיייִים וְּבְּייִים וְּבְּייִים וְּבְּייִים וְּבְּיייִים וְּבְּיייִים וְּבְּייִים וְּבְיייִּבְייוּבְיייִים וְּבְּייים וְּבְייִּבְיייִים וְּבְיייִים וְּבְּיייִים וְּבְייִּבְיייִים וּבְּייוּבְיייִים וְיבְּייים וְּבְייִים וְבְּייִים בְּייִים בְּייי

תְּישֶׁק m. (rac. מְשְׁישֶׁק v. מְשְׁישָׁם). Abandon: יבֶּרְשָּׁשְׁק מֵּיִחִי Gen. 15. 2, et le fils à qui ma maison sera abandonnée, dont elle sera l'héritage, la possession (est Eliézer); selon d'autres: l'intendant de ma maison (de מְשֵׁשְׁ aller et venir).

י אָבֶּי m. (rac. אָבָייִם). Course, précipitation: אָבָיִם Is. 33. 4, comme la course des sauterelles, comme les sauterelles qui accourent, qui se jettent sur un champ; selon d'autres, comme le bruit (des eaux qui se jettent) dans les bassins (v. II בַּ et III בַּ).

ישקול m: (rac. לְשָׁקֵל. Poids: בְּשִּׁקוֹל בְּיוֹם בָּעָּלְ בִּיוֹם בָּעָלְ בִּיוֹם בַּעָּלְ בַּיוֹם בּעָבָל בַּיוֹם Ez. 4. 10, au poids, vingt sicles par jour.

קיבלים m. (rac. קבעי). Ce qui est audessus de la porte, linteau: אָבְליבוּים Exod. 12.7, et sur le haut, le linteau, des portes; selon d'autres: une fenêtre qui était au dessus de la porte (v. קבשי voir, regarder).

אָרָלְיִּלְיִיָּ m. (rac. אַפְשָׁיִ). 1° L'action de peser: הְּשִּׁיְהִיִּלְּ אֲׁפְּיִּבְּי הְיִּהְיִּלְּ וּ II Rois 25. 16, l'airain n'était pas à peser (il y en avait tant qu'il ne pouvait pas être pesé). — 2° Poids: אַרְשִּׁיִי הַּשָּׁיִ הַּיִּבְּי וּשִּׁיִי אַרְיִּי וּשִּׁי אַ Nomb. 7. 13, son poids fut de cent trente sicles.

היישקל, f. Meme signif.: רְּשָּׁר בְּיִשְׁקלֶּת II Rois 21. 13, et le poids, ou le plomb, de la maison d'Achab.

אָרָשְׁיִי m. (rac. אָפָשָי). Profondeur: בּיִשְּׁיִשְׁיִּשְּׁ Ez. 34. 18, et la profondeur de l'eau, pour: de l'eau profonde et claire.

cération: בְּלֶבְרָה Nomb. 6.3, boisson tirée de raisins infusés, ou : liqueur mêlée du suc des raisins.

ת chald. (rac. בְּשְׁרוֹקִיתָא m. chald. (rac. בְּשְׁרוֹקִיתָא Instrument de musique: flûte ou chalumeau, Dan. 3. 5, 7.

יַנְיְבְּיָנְיִי n. pr. d'une ville : יָזְבְּיְנְיִי I Chr. 2. 53, et les Maséréens (qui habitaient Mesra).

רת אָינְייִ Serviteur (v. אַישָּׁ Pi. part.). שְׁשְׁיִי Toucher, palper, tâtonner (v. שׁיִי et II שׁיִים). Kal (v. à שׁיִם).

Pi.: אָדּיבֶּל־בֵּלֹה Gen. 31. 37, tu as palpė, fouillė, tous mes meubles; tu as palpė, fouillė, tous mes meubles; שַּׁשִּׁי בְּשִּׁישִׁי בַּשִּׁישִׁי בַּשִּׁישִׁי בַּשִּׁישִׁי בַּשִּׁישִׁי בַּשִּׁשִּׁי בַּשְּׁשִּׁי בַּשְּׁשִּׁי בַּשְּׁשִּׁי בַּשְּׁשִּׁי בַּשְּׁשִּׁי בּישָּׁשִּׁי בּישְׁשִּׁי Deut. 28. 29, tu marcheras à tâtons en plein midicomme (l'aveugle) marche à tâtons; job 12. 25, ils iront à tâtons dans les ténèbres.

Hiph.: יְיָמֵשׁ בּצֹים Exod. 10. 21, (on) marchera à tâtons dans les ténèbres, ou: les ténèbres seront épaisses, palpables; d'autres l'expliquent de I

(les ténèbres seront dans toute l'Egypte, mors à tes lèvres (à ta bouche); אינה האפים II Sam. 8. 1, (David enleva retirées, quand la nuit sera passée. aux Philistins) le frein (le gouverne-

הַלְּיִלְיִה m. (rac. הַּיְשָׁיָ, avec suff. דּהְשְׁיִבְּי בּיבְּישְׁיִבְּי). 1°Action de boire: דְיֵהַיוֹ הַשִּלְיִבְּי Esth. 7. 2, pendant qu'on buvait le vin; דְיַבְּין דְּיִבְּיִן 7. 8, la maison, la chambre, où on buvait le vin, le lieu du festin; דּיִבְּיִים Dan. 1. 5, et du vin dont (le roi) buvait. — 2° La boisson: בּיְבִישְׁיִי דְּיִבְין 1. 10, et votre boisson, ce que vous devez boire; בּיִבְּיִבְּיִבְּיִי בּיבְּיִבְּיִבְּיִבְיִי 1. 10, et votre boisson, ce que vous devez boire; בּיבְּיבְיבָּי בְּיבְּיבְיבָּי Esdr. 3. 7, et des mets et des boissons. — 3° Festin: בּיבְּיבָי בְּיבְיבָּי בַּבְּר. 1. 3, il fit un festin; בּיבְיבָי בִּיבְּר. 7. 2, une maison de festin.

לְבֵיה m. chald. Même signif.: לְבֵיה סְשְׁקְיָא Dan. 5. 10, dans la salle du festin.

חם Mort, part. (v. ראם).

מות ש. usité seulement au plur. ביוים et מָּחָם (const. מְהַדֶּי). Les hommes : מָּחָם וְהַנְּשִׁים וְהַשְּׁמֵּח Deut. 2. 34, les hommes, et les femmes, et les petits enfants; Job 11.3, les hommes מְּנִינִים יְדֵוּנִישׁוּ taisent (tes mensonges, v. à יור ווייני Hiph.); מתר מספר Gen. 34. 30, (avec) des hommes qu'on peut compter, avec peu de monde; מְרֵי שׁׁנִא Ps. 26. 4, les hommes faux; les menteurs; מְרֵר יְמִירָאֵל Is. 41. 14, hommes d'Israel (petit nombre d'hommes, v. le commencement du verset); מְחֵי רָעֶב Is. 5. 13, des hommes qui souffrent la faim; selon d'autres, de ממי pour מחל (et les plus nobles d'entre eux) meurent de faim; בְּמָרָזִים בילב בי בילינים ביולר Ps. 17. 14, (sauvemoi) o Dieu! des hommes qui sont ta main, ton instrument pour punir, des hommes du temps qui s'attachent à la vie.

וֹבְּרִינִי מַרְבֵּן: Paille: מְּנְדִּינִים מַרְבֵּן Is. 25. 10, comme la paille (ou comme un monceau de paille) est brisée, écrasée.

אַרָּעָרָ m. Frein; mors : יְמְיָרָגְּרָ Prov. 26. 3, le mors est pour l'ane; יְּמִרְגָּיִּרְ וּמִרְגַּיִּרְ Is. 37. 29, (je mettrai) mon

mors à tes lèvres (à ta bouche); אַרָּיִג וְיִאָּמִין II Sam. 8. 1, (David enleva aux Philistins) le frein (le gouvernement) de leur capitale (Gath); selon d'autres, n. pr. d'une ville ou contrée, Metheg Haamma.

בורי מְתוּנִים תַּבִּין: Circonspect : בַּרְּינִים בַּבִּין. Aboth, soyez circonspects en justice.

קיהיים adj. (fém. הְּשִּׁהִים, pl. בְּיִבְּיבְים, rac. בְּיִבְים. Doux, agréable: בְּיֹחשָׁם. Doux, agréable: בְּיִבְים Jug. 14. 18, qu'y a-t-il de plus doux que le miel? בְּיִבְים הְיַבְים הְבָּים בְּכֵּם. 11, le sommeil est doux à celui qui travaille; בְּיִבְים לְּנִיבְים בָּבַב 3. 3, comme le miel en douceur, doux comme le miel; בְיִבִּים בְּיִבְים Eccl. 11.7, la lumière est douce, agréable.

אַמְלּשְׁאַל (homme de Dieu) n. pr. Methusael, fils de Mehijael, Gen. 4.18.

תוליקלים (homme de l'arme, guerrier) n. pr. Methuselah, fils d'Hénoch, Gen. 5, 21 (il a vécu 969 ans).

אָרָתְיּם בּאָרָל : Is. 40. 22, et qui les a étendus (les cieux) comme une tente.

י אָרִיבֶּיא Étude, école : וּלְרִישֵׁי מְתִיבֶּרָא et aux chess des études, des écoles.

(מַע מַע (מַע בּעֹינם).

הייים הייים בייים בייים

וּתְלְּאָהוֹ f. (rac. רְּבֶּלֶּהְיּהְ הַשְּׁהְשְׁהְ הַבְּּהְרָּאָה f. (rac. הַּבְּּלֶּהְה בַּיִּהְ הַבְּּהְרָּהְ f. (rac. הַבְּּלְּהְרָּהְ הַבְּּרָּהְ f. (rac. הַבְּּלְּהְרִּה f. 1.13, composé de ma et הַּלְּאָה ram Mal. v. ram à la fin et הַבְּּלָהְה; selon d'autres : c'est un objet fatigué, un animal maigre, chétif.

קרעות (בחלינות ביל בין לחלינות (לחבי ביל ביות ביל בין Job 29. בלקעות Job 29. 17, les dents, les machoires, de l'injuste; לביא לביא לביא לו Joel 1. 6, il a des dents dures, fortes, comme un lion.

קרו אָרָם m. (rac. פּרוּג). Don, présent : מֵּהְנְּ אָרָם Prov. 18. 16., le présent que fait un homme ; לְּאִרשׁ מַהָּן 19. 6, a Thomme qui fait des dons, à l'homme libéral.

IPD n. pr. 1º Matthan, prêtre de Baal, II Rois 11. 18. — 2º Matthan, père de Sephatia, Jér. 38. 1.

אָלְחְלֵא f. chald. Don, présent (v. מָתְּלֶּח hébr.): בַּרְבֶּרְ Dan. 2. 48, et de grands présents; נְיָרְיָן, 5. 17, que tes présents soient à toi, c.-à-d. garde tes présents pour toi.

תְּבָּהְ n. pr. Matthana, un endroit près du désert, Nomb. 21.18.

לְחָלֵי (don de Dieu) n.pr. m. 1° Néh. 12. 19. — 2° Esdr. 10. 33. — 3° Yerset 37.

יְרְיִי Josaphat de Methni, I Ghr. 14. 43.

תְּלְיָהוֹ (don de Dieu) n.pr. 1° Matthania, roi de Juda, nommé plus tard Sédécias, II Rois 24. 17.—2° Mathania, I Chr. 9. 15. — 3° 25. 4. Et autres.

Hiph. 1° Etre doux: דְּבָּקְּרִקְ בְּּמָּרְ Dob 20.12, lorsque le mal (la malice) est doux à sa bouche. — 2° Trans. Rendre doux: יוֹיִנְי נַבְּיִרְ נַבְּיִרְ נַבְּיִרְ נַבְּיִרְ בִּיִרְ בִּיִרְ בַּיְרָ בַּיִרְ בַּיְרָ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַיִּרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַיִּבְּי בַּיִרְ בְּיִרְ בַּיִרְ בַּיְרָ בַּירְ בַּיִרְ בַּיְרָ בְּיִרְ בְּיִרְ בַּיְרָ בְּיִרְ בַּיְרְ בַּיְרָ בְּיִרְ בַּיְרְ בַּיְרְ בְּיִרְ בַּיְרְ בַּיְרְ בִּירְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בִּיְרְ בַּיְרְ בִּירְ בַּיְרְ בִּירְ בִּירְ בַּיְרְ בִּירְ בְּיִרְ בַּיְרְ בַּיְרְ בַּיְרְ בַּיְרְ בַּיְרְ בַּיְרְ בַּיְרְ בְּיִרְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִרְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִרְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִר בְּיִירְ בְּיִרְ בְּיִירְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְייִרְ בְּיִרְייִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּייִרְ בְּיירְ בְּייִר בְּייִּירְ בְּייִירְ בְּייִירְ בְּיירְ בְּייִירְ בְּיירְ בְּייִרְ בְּייִרְ בְּייִרְייִירְ בְּייִּירְ בְּייִירְ בְּייִרְ בְּיירְ בְּייִרְייִירְ בְּייִרְייִירְייִירְייִּירְייירְייִירְייִירְייִּייִירְייִירְייִירְייִירְייִייִּירְייִייִּייְייִיי

Ppp m. Douceur: דְּמָהָשׁ Prov. 16. 21, la douceur des lèvres, des paroles agréables; שָּהָים 27. 9, et la douce parole de son ami.

קּתְּילְהִי אָּר עָּרְיִלְי Douceur: יְהָתִּילְהִי אָּר עָּרְילְהִי Jug. 9. 11, puis-je abandonner ma douceur, mon doux suc?

קקה (source douce) n. pr. d'une station dans le désert, Methka, Nomb. 33. 28.

א מְחַוֹּדָת a. pr. 1° Mithridate, tréso-

rier du roi Cyrus, Esdr. 1. 8. — Mithridate, préfet d'Artaxerxès, 4. 7.

וֹאָמְיתְ (rac. יְבְיֵּבְי). Don: רְּאָבְיקּה הְיְבְּיִים וֹאָרְיִים וֹאָרִים וֹאָרִים וֹאַרְיִים וֹאַרְיִים וֹאַרְיִים וֹאַרְיִים וֹאַרְיִים וּאַרִים וּאָרִים וּאַרִים וּאַרִים וּאַרִים וּאַרִים וּאַרִים וּאַרִים וּאָרִים וּאָרְים וּאָרְים וּאָרִים וּאָרְים וּאָּים וּאָרְים וּאָּים וּאָרְים וּאָרְים וּאָרְים וּאָרְים וּאָרְים וּאָרְים וּאָרְים וּאָּים וּאָרְים וּאָרְים וּאָרְים וּאָרְים וּאָרְים וּאָבְיים וּאָרְים וּאָרְים וּאָרְים וּאָרְים וּאָרְים וּאָרְים וּאָבּים וּאָרְים וּאָבּים וּאָרְים וּאִים וּאָבּים וּאִים וּאָבּים וּאָבּים וּאָבּים וּאָבים וּאָבּים וּאָבּים וּאָבּים וּאָבּים וּאָבּים וּאָבּים וּאָבּים וּאָבּים וּאָבים וּאָביים וּאָביים וּאָביים וּאָביים וּאָבים וּאָביים וּאָביים וּאָביים וּאביים וּאב

I R] interj. qui sert a rendre plus pressante une supplication et une demande, une prière. Ah! de grace, donc; formule de civilité : je te prie. Il se met après l'imper. et le fut.: אִמְרִי־נָא Gen. . 12, 13, dis, je te prie; אַ אַר Jer. 17. 15, ah! puisse-t-elle s'accomplir. La 4re pers. du fut. suivie de m prend fréquemment le ה paragogique : אַלָּכָה נָאַ Exod. 4. 18, permets-moi d'aller (retrouver mes frères) ; נֵעְבְרֵזוּ־נָא Nomb. 20.17, permets-nous de passer (par ton pays); אָסְרָדרנָא וְאֶרְאָה Exod. 3. 3, je veux aller voir ; בַּר־נַא בָּאַוֹפַי רָוֹעָם Exod. 11, 2, parle donc aux oreilles de ce peuple. — Avec une négation, il se met avant le verbe : אַל־נָא חָרָוּי בָּעֵר Nomb. 12. 12, qu'elle ne soit pas, je te prie, comme (un enfant) mort-né. Sans verbe: ky k Gen. 33. 10, n'en use pas ainsi, je te prie. Rarement avec le prél.: אם באוי בון בשיניה Gen. 18. 3, si j'ai (donc) trouvé grace à tes

don, une offrande, de sa main, c.-a-d. selon sa fortune.

កក្កាច្ n. pr. m. Esdr. 10. 33.

מְנְתְּיְהָ (don de Dieu)

n. pr. m.!1º Esdr. 10: 43: — 2º Néh.

8. 4. — 3º I Chr. 9. 31.

yeux; יייי פּי ייִיייי Gen. 12. 11, voici, je sais bien. Il marque la douleur: אָרָא לִייּ יאָר אוֹי־יִיּא לִייּי אַרִּיּי וֹיִיּיִא לִייּי וֹיִּיּא לִייּי וֹיִּיּי וֹיִיּיִי אַרִּייּי וֹיִייִּיִּא לִיי (v. אַנָא).

Light of the sea of the sea

II אל adj. Ce qui est cru à demi, pas bien cuit : אל האקלו Exod. 12. 9, vous n'en mangerez pas à demi cru.

אנו 'n. pr. No, ville egyptienne, Thebes ou Alexandrie (?), Ez. 30. 14; plus complet: אָנְיָּבְּיִּנְיִּנְ אָנִ Nah. 8. 8, No, la grando, la populeuse (ou: No, ville du dieu Amon, v. III אָנָבְּיִנְ

אני אוני (plur. אוני). Outre, vase: בּלְּים Jug. 4. 19, une outre pleine de lait: יַרְיְבֶּלִים יִרְ בָּלִים Jos. 9. 4, des outres, pour mettre le vin, qui étaient usées; בְּטִּר בְּלִים Ps. 119. 83, comme une outre dans la fumée.

לְּךְ נָאָרוֹי בְּיִי בְּיִר נְאָרוֹי בְּיִר נְאָרוֹי בְּיִרְ נְאָרוֹי בְּיִר נְשְׁרְבְּיִר Rituel, à toi, Éternel notre Dieu, conviennent les cantiques et les louanges (v. אַרָּאָר Niph.).

אָנְה (f. אָהָה) Beau, agréable, convenable (v. אָהְה Niph.).

Ting (v. a mix Niph.).

רְאָלוֹת f. pl. (ע. יוֹתְיִי) 1 Demeures de l'homme: בְּבְּיִבְיִי Lament. 2. 2, tontes les demeures de Jacob. בּבְּייִ Habitations des animaux, pâturages: יחָדִי רוֹעָן Ps. 63. 13, les pâtarages du désert (ע. מִּיִבְיִי בִּיִּיִי Ps. 23. 2, il me fait reposer dans de vertes prairies.

שלא Parler, annoncer: שני Jér.

23. 31, (les faux prophètes) qui disent: Voici la parole (de Dieu).

באָם m. (ou part. passif de מַּבְּיָּחָ const.). Parole, ce qui est dit. — Fréq.: מְּבְּיִּחְ parole de l'Éternel; מָבְּיִּחְ Nomb. 24. 3, parole de Balaam; יאָם Ps. 36. 2, parole du péché, le péché, la passion, dit au méchant. "Avec suff.: מְבִּיִּחְ Rituel, et délivre (Juda et Israel) comme tu l'as annoncé.

I אָלֶּהְ m. (rac. בְּאֵבָ, avec ן parag.). Celui qui parle bien, qui est éloquent: בְּאַבָּיִם Job 12. 20, il ôte la parole à ceux qui savent parler (v. le même exemple à בִּאָרָ Niph.).

II אָמָן adj. Fidèle (v. אָמָן Niph.).

לאָ (fut. אָבָּיִרְ) Commettre un adultère; sans rég.: אָבָּירָ אֹל Exod. 20. 14, tu ne commettras pas d'adultère; אָבּירַ בְּאָבִּירְ Lév. 20. 10, l'homme adultère et la femme adultère; avec le rég. dir.: אַבְּיַרְ וְאָבִּירְ בַּעִּיּ même vers., qui commet un adultère avec la femme de son prochain. Métaph. comme דְּיִי פּֿיִר וֹחָלֵּבִי מַרְ וֹאָבִירְ וַאָּבִי וְיַבִּי וֹחָלֵּבִי מַרְ בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעְּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעְּי בַּעִּי בַּעְּי בַּעְּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעְּי בַּעְּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעְּי בַּעִּי בַּעְּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעְּי בַּעְּיִ בַּעְּי בַּעְּי בַּעְי בַּעְּי בַּעְּי בַּעְּיִי בַּעְּי בַּעְּי בַּעְּי בַּעְיִי בַּעְּי בַּעְּי בַּעְּי בַּעְי בַּעְּי בַּעְּיִי בַּעְּי בַּעְּיִּי בַּעְיִי בַּעְּיִי בַּעְּיִי בַּעְּיִי בַּעְּיִי בַּעְּיִי בַּעְּיִי בַּעְּי בַּעְיִי בְּעָּיִי בַּעְיִי בַּעְּיִי בַּעְיִי בַּיְיִי בַּעְיִי בְּעִיּי בַּעְיִי בַּעְיִי בַּעְיִי בַּעְיִי בְּעִיּי בַּעְיִי בַּעְיִי בַּעְיִי בְּעִיּי בְּעִיּי בַּעְיִי בְּעִי בְּעִיּי בַּעְיִי בַּעְיִי בְּעִיי בְּיִּיּבְיי בַּעְיּי בַּעְיּי בַּעְיּי בַּעְיּי בְּעִי בְּיּבְיי בַּעְיִי בַּעְיּי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְיי בְּעִי בְּעִיי בְּיִי בְּעִי בְּעִי בְּעִּי בְּעִי בְּעָּבְי בְּעָּי בְּעָּי בְּעָּבְי בְּעָי בְּעָּבְי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּיִי בְּעָּבְיבְיי בְּעִיי בְּבְיי בְּבָּי בְּעָּי בְּעָּבְיּבְיי בַּעְיי בַּעְיוּבְיי בְּעִי ב

Pi. Même signif.: בַּיְבָּאָם אָּד־נְשָׁר בְּעִּדְים בְּיִבְּיבְּים בְּעִדְים בְּעִדְים בְּעָדְים בְּעִדְים בְּעָדְים בְּעָדְים בְּעָדִים בְּעָדִים בְּעָדִים בְּעָדִים בּעִדְים בּעַדְים בּעַבְּעָב בְּעַבְּעָב בְעַבְּעָב בְעַבְּעַב בְּעַבְּעַב בְּעַבְּעַב בְּעָבְעַם בּעַבְּעַב בְּעַבְּעַב בְּעַבְעב בְּעַבְּעַב בְּעַבְּעב בְּעַבְּעַב בְּעַבְּעב בְּעַבְּעב בְּעַבְּעב בְּעַבְּעב בְּעַבְּעב בְּעַבְּעב בְּעַבְּעב בְּעַבְּעב בְּעבָּעב בּעבְּעב בְּעבָּעב בּעבּעב בּעבָּעב בּעבָּעב בּעבַעב בּעבַעב בּעבּעב בּעבּעב בּעבּעב בעבּעב בעבעב בעבעבעב בעבעבער בעבעבער בעבעבער בעבעבער בעבער בעבעבע בעבער בעבער

יאָפִיק m. pl. Adultères : אָפִיק Jér. 13, 27, tes adultères.

אַפּוּפִיק m. pl. Même signif.: יְנָאַפּוּפָיק Osée 2. 4, et que ses adultères (ne paraissent plus) au milieu de son sein, c.-à-d. qu'elle cesse d'avoir un air et un maintien indécents, impudiques,

PN Mépriser, dédaigner, rejeter avec mépris, avec colère, s'irriter.

Pi. נָאִץ, fut. יָנָאֵץ. 1° Mépriser, outrager, blasphemer, rejeter, irriter (par des mépris) ; בַּל־מְטַצְּיַרְ Is. 60. 14, tous ceux qui t'ont méprisée, ou décriée; נאַץ רַשָּׁע אַלּוִדּם Ps. 10. 13, (pourquoi) le méchant outrage-t-il, blasphème-t-il Dieu? יְטַבּצוּנְר Deut. 31. 20, ils me rejetteront ; פר־אַנָּח יְנַאָּצִנִי חָעָם חַוַּאוּ Nomb. 14. 11, jusqu'à quand ce peuple m'iritera-t-il? — 2º Faire que les autres אַפָּס פִּי־יָטֵאַץ נָאַבָּהָ אֶּז־אַיִבֵּי יַיִי : blasphement II Sam. 12. 14, mais parce que tu as été cause que les ennemis de l'Eternel ont blasphémé contre lui ; יִינָאץ דַשָּׁקַדּי Eccl. 12. 5, quand l'amande est méprisée, dédaignée (pour רָטֵאַץ, ou Hiph. pour יַרָאֵץ); selon d'autres, de פיץ: quand l'amandier fleurit (allusion aux cheveux blancs du vieillard).

Hithp,: מְיִהְי מִּנְאָץ Is. 52. 5, mon nom est méprisé, blasphémé (pour מְיִנִיאָן).

ימי ביה היא היה און לאָאָן f. Outrage, blasphème: יהו בְּיָהוּ וּיִאָּבְּיהּוּ Is. 37. 3, un jour d'affliction, de reproche et d'insulte, de blasphème.

אלָאָלָּהְ, (pl. היציין et היציים). Même signif.: היליה היליהים Neh. 9. 18, qu'ils proférèrent de grands blasphèmes; קלינאָצוֹיְהְיּהָ Ez. 35. 12, tous tes blasphèmes.

Pṛḍ Gemir, soupirer (v. מְּנִיר : (אָנֵק Job 24. 12, les habitants de la ville gemissent.

רְאָרֵים (Gemissement, soupir: בְּישָׁמָיּ בְּאָרָים בְּיִרְים בְּאַרִים בּאַרָּים בּאַרָים בּאַרָּים בּאַרָים בּאַרָּים בּאַרָים בּאַרָּים בּאָרָים בּאַרָּים בּאָרָים בּארָים בּאָרָים בּאָבּים בּאָרָים בּאָרָים בּאָרָים בּאָרָים בּארָים בּאָרָים בּאּרָים בּארָים בּארָים בּארָים בּארָים בּאָרָים בּארָים בּארָים בּארָיים בּארָים בּארָים בּארָים בּארָים בּארָים בּארָים בּארָים בּאר

ראָין Kal inusité, Pi. אין Rejeter avec

horreur, ou détruire : נאַר בְּקְרָה Lam. 2. 7, il a détruit son sanctuaire, ou il l'a en abomination; נאַר בְּרָה בְּרִית עַרְהָּן Ps. 89. 40, tu as détruit, rompu, l'alliance contractée avec ton serviteur (v. Niph.).

של n. pr. Nob, ville de la tribu de Benjamin, Is. 10. 32; appelée aussi בים I Sam. 21.2, ou pour ביל A Nob.

אָבָּא Kal inusité. Niph. נְּבָא Prophétiser ; absol.: רַשְּבָא בֶּן־אָרָם Ez. 38. 14, fils de l'homme, prophétise; בְּתַּנְבָאֹתוֹ Zach. 13. 4, quand il aura prophétisé (n_parag.); avec le rég. dir.: יִּבָא אֵרד וַהְבָּרִים תַאָּלָת Jer. 20. 1, (Jérémie) qui prophétisait toutes ces choses: avec 3, ול עתים רחוסות חוא נבא: אל et ולעתים רחוסות חוא נבא 27, il prophétise pour des temps éloignés; ניינבא על הועיר האאז Jér. 26. 20, il avait prophétisé contre cette ville; דעבא אל-יבראר ישראל Ez. 13. 2, prophétise contre les prophètes d'Israel; quelquefois avec אָל, et אָד, sens favo-rable, v. Ez. 36. 1, 37. 4. — מַדּיּנָ יְמֵּרֶתָּ בַּשְׁם־בֵּי Jér. 26. 9, pourquoi as-tu prophétisé au nom de l'Eternel (נַבֶּיתַ pour יָּבָאָי בַּבַּעַל ? Jer. 2. 8, ils prophétisent au nom de Baal. — Chanter des hymnes sous l'inspiration divine : ַ על יַר־אָסָהְ הַאָּנָא I Chr. 25. 2, sous la conduite d'Asaph qui chantait des hymnes; תובא על־חורות וחלל לַיִד vers. 3, qui chantait des hymnes et des louanges à l'Eternel...

 de prophetiser, d'être inspiré. — Étre agité, tomber en délire, divaguer: agité, tomber en délire, divaguer: לְבָלִיאִישׁ בְּחֹהְ וּמָחַא בְּחֹהְ וּמַחַא בְּחֹהְ וּמַחַא בְּחֹהְ וּמַחַא בְּחֹהְ וּמַחַא בְּחֹהְ וּמַחַא בְּחֹהְ וּמַחַא וּמְרַתְּבָּא מוֹנִים de sa maison; בְּלִיבָּא Jér. 29. 26, sur tout homme en délire qui voudra prophetiser.

נבו

לְרָאֵי chald. Ithp. Prophetiser: יְרִינְבֵּר Esdr. 5. 1, Aggee prophetisa.

ביבו Creuser, part. passif ביבי seul usité: יוא רויים ביבי באבי באם Exod. 27. 8, tu feras (l'autel) de planches et creux au dedans; métaph.: ביבי ילבב Job 11. 12, mais l'homme (même) vain, insensé, acquiert de l'intelligence (v. le même exemple à בֹלֶבֹי seul usité: même exemple à ביבי בילבב .

(נב עלה (ער בי).

121 n. pr. 1º Nebo, idole des Chaldéens, Is. 46. 1. Ce mot entre dans la composition de plusieurs noms propres chaldéens. — 2º Nebo, ville et montagne dans le pays des Moabites, Nomb. 34. 1, Deut. 32. 49. — 3º Nebo, ville de la tribu de Juda, Esdr. 2. 29.

לבוֹאָרוֹ, Prophétie, recueil, livre de prophéties: דְּמְבּיאָרוּ II Chr. 15. 8, et la prophétie d'Oded; בַּמְּר דְּמָּר אָרָר אָלוּ Néh. 6. 12, la prophétie qu'il a faite à mon sujet; אַרְר עָבוּאַר אָר וּרָר. 9. 29, dans le livre des prophéties faites par Ahīa.

בְּנְבֵּצֵּת חֲבֵּר : chald. Prophétie לְבוּאָדה Esdr. 6.14, selon la prophétie d'Aggée.

לְבְּתְּיְאָרָן chald. n. pr. Nebusaradan, général des armées de Nebuchadnezar, II Rois 25. 6.

אברבות et בוברנאצר n. pr. Nebuchadnezar (Nabuchodonozor), roi de Babylone; il détruisit Jérusalem et emmena les Juiss en captivité (v. II Rois chap. 24 et 25, Jér. chap. 39).

וֹבוֹן (v. דְּשָׁ Niph.).

ובוישובן (persan) n. pr. Chef des eunuques de Nebuchadnezar, Jér.39.43.

ת בות. n. pr. Naboth, I Rois 21. 1.

הלוְכָּה chald. (plur. נְבִוּבְּיָן. Don, présent, récompense: מָבָּוֹבָּה Dan.

2. 6, des dons et des présents, ou des récompenses; הְּבִוֹמְרָוֹהְ לְּצִּדְרָן תַּב 5. 17, donne tes présents, ou tes récompenses, à un autre.

אבלו למיות: Aboyer. Ex. unique: אַמְיּוֹבְלוּ לְנְתְּיֵתְ Is. 56.10, (des chiens) qui ne sauraient aboyer.

a donné son nom à la ville de Kenath, Nomb. 32. 42, Jug. 8, 11.

תקבו n. pr. d'une idole, adorée des Avéens, II Rois 17. 31; selon quelques-uns, ce nom vient de la figure de chien qu'elle aurait eue (v. בווי).

נְנְיֵל לְּאֶרֶץ : Kal inusité. Pi. ou Niph. Regarder: יְנָתָּט לָאָרֶץ Is. 5. 30, et quand on jettera un regard sur la terre.

Hiph. (תַּבְּים voir, regarder, considérer, absolum. avec le rég. dir., avec לאַ-דִוּדִים אָיֵן הְּיַבַּסְב: (בַּלּ ,לְּ ,אֶל Nomb. 23. 21, il ne voit point d'iniquité en Jacob; Hab. 2. 15, pour לְמַעַן הַוֹּנִים עַל־מְעוֹרֵיהַם. יעברם ואַרן עור ; ואָבָרם ואָרן עור Is. 63. 5, j'ai regardé (de toutes parts), et il , n'y avait personne pour me secourir; ראַרו די וְדוֹבִּישְׁרוֹ Lam. 1.11, vois, ô Eternel! et considère (ה parag.); שַּלָּם מָרִיאַכָּם לֹא אַנִּים Amos 5. 22, et quand vous me sacrifierez les hosties pacifiques les plus grasses, je ne les regarderai pas; אַל־מָּבָּט אַל־כָּיִרָאֵדוּי I Sam. 16. קביטוּ אֵלֶיו וְנַתָּורוּ ; n'aie égard à sa mine Ps. 34. 6, ils ont tourné leurs regards vers lui, et ils ont été éclairés ; תַּבֶּי לַבְּרִית Ps. 74. 20, considère ton alliance, בּדַוּבִּיטִי ; songe, aie égard, à ton alliance אָל-כָּל-מִצְוֹחָדּ Ps. 119. 6, lorsque je considérerai, que j'aurai devant les yeux, tous tes commandements; נְתְבָּים אַל־פָּמָל לא הוּבָל Hab. 1. 13, toi qui ne , peux pas voir (sans indignation) l'iniquité; avec בַּתַּמֵט עַרִּנִי תְשׁוּרֵי בִּ Ps. 92. 12, mes yeux verront la ruine, la défaite, de mes ennemis; avec אַדֵּרָר: וְהִנְּיִםוּ אַתְרֵי מְשָׁחוֹ Exod. 33.8, ils regardèrent derrière Moise, ils suivirent Moise des yeux ; יַחַבָּּם אִשְׁחוֹי Gen. 19. 26, sa semme (qui était) derrière lui regarda (se retourna pour voir).

תְּלֵים, n. pr. Nebat, père de Jéroboam, I Rois 11.26.

וור וביי יביאיז m. chald. Prophète: דער וביי יביאיז Esdr. S. 1, le prophète Aggée; plur.: אין même verset, les prophètes.

קריף n. pr. Nebaioth, fils d'Ismael, Gen. 25. 13, souche d'un peuple de l'Arabie Pétrée, Gen. 25. 13, Is. 60.7.

של ה. Source, fond. Plur. seul usité: מְבֶּבְ רָם Job 38. 16, les sources, le fond de la mer; selon d'autres: les vagues de la mer.

לבן (fut. בוֹין) Se faner, se flétrir, tomber (des fleurs, des feuilles), tomber en défaillance, en langueur, se consumer, s'épuiser (v. נְבֵל צָּרִיץ:): נָבֵל צָּרִיץ וב. 40.7, la fleur se fane; פַּאָלַת נַבֶּלָת נַבֶּלָת Is. 1. 30, comme un chêne ou un térébinthe dont les feuilles tombent, litter. fletri quant aux feuilles; byb-ry למל Job 14. 18, une montagne qui tombe, qui s'écroule, reste détruite, ne peut plus se relever, litter. reste abattue, affaissée; וְכָּל־צְבָאָם יִמוֹל כְּנְבֹל ועלת המוסף ויסובלת המוסף Is. 34. 4, leurs astres tomberont comme tombent les feuilles de la vigne et le fruit flétri du figuier ; אָבָלָּח, חָלָּבֶר זְּלָּא. Is. 24. 4, la terre est désolée, elle se fond; ou elle est languissante; מַנַר נַבר וַמֹלוּי Ps. 18. 46, les étrangers se consumeront; בל מול Exod. 48. 18, tu t'épuiseras. --- Agit sottement, vilement: אָשִרעָבֶלְהָן בְּדִירְנְעָשֵׁא: Prov. 30. 32, si tu as agi sottement en t'élevant; selon d'autres : même en tombant de ta grandeur, que cela soit en t'élevant, c.-à-d. que ce soit avec dignité.

Niph. on Hiph.: יְנְבֶל מָצְלָּה מָלָּפּר בּלְּפּר בּלְפּר הַעָּב זוּג. 64. B, nous sommes tous tombés ou flétris comme la feuille qui tombe (pour יְנִבְּל ou בַּנְיִב לּ

Pi. אַבְּל צֵּיר (שְּלֵיל אַר Abaisser, mépriser, outrager, couvrir de honte: יְנַיבֶּל צֵּיר (שְׁבֵּל צֵּיר (שְׁבִּל אַר (שְׁבִּל אַר (שְׁבִּל אַר (שְׁבִּל אַר (שְׁבִּל אַר (שְׁבִּל (שְׁבְּא (שִׁבְּא (שְׁבִּא (שְׁבִּא (שְׁבִּא (שִׁבְּא (שְׁבִּא (שִׁבְּא (שִׁבְּל שִׁב (שִׁבְּל שִׁב (שְׁבִּל שָׁב (שִׁבְּל שִׁב (שִׁבְּל שִׁב (שִׁבְּל שִׁב (שִׁבְּל שִׁב (שִׁבְּל שִׁב (שְׁבַּל שִׁב (שִׁבְּל שִׁב (שְׁבְּלִבְּיה (שְׁבְּלִבְּיה (שִׁבְּל שִׁב (שִׁבְּל שִׁב (שִׁבְּל שִׁב (שִׁבְּל שִׁב (שִׁבְּל שִׁב (שִׁבְּל שִׁב (שְׁבְּל שִׁב (שִׁב (שִׁב (שְׁבְּל שִׁב (שִׁב (שִׁב (שְׁב (שִׁב (שִׁב (שְׁב (שִׁב (שִׁב (שְׁב (שִׁב (שִּב (שִׁב (שִּב (שִׁב (שְׁב (שִׁב (שִׁב (שְׁב (שִׁב (שְׁב (שִׁב (שְׁב (שְׁב (שִּב (שְׁב (שְׁב (שְׁב (שְׁב (שְׁב (שִּב (שְׁב (שְׁב (שִּבּי (שִּבְּיי (שִּיי (שְׁב (שְׁב (שְׁב (שִּב (שְׁב (שְׁב (שִּב שְּבָּיי (שִּיי (שְ

יבְל" n. pr. m. I Sam. 25. 3.

לְּבָלֵי et לְּבָלֵי m. (pl. נְבְלֵי, const. לִבְלֵי Job 38. 37, (et les nuées qui sont comme) les outres du ciel; בְּבֶלִי יְבָלֵי Is. 30. 14, comme on brise un vase fait par des potiers; plur.: בְּלֵי יִבְּלִי Is. 22. 24, des vases en forme d'outre; selon d'autres: des instruments de musique (v. 2°); בְּבִי יִבְּלִי Lament. 4. 2, comme des vases d'argile. — 2° Nom d'un instrument de musique: lyre, luth ou viole: בְּבֵּלִי יִבְּלֵי Is. 5. 12, harpe et lyre; אַבּלִי יִבְּלִי בְּבַלִּי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְבָלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבַלִי בְּבַלִי בְּבַלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבַלִי בְּבַּלִי בְּבַּלִי בְּבַּלִי בְּבַּלִי בְּבַּלִי בְּבַּלִי בְּבַּלִי בְּבַלִי בְּבַּלִי בְּבַּלִי בְּבַּלִי בְּבַּלִי בְּבַּלִי בְּבָּלִי בְּבָּלִי בְּבָּלִי בְּבַּלִי בְּבָּלִי בְּבְּלִי בְּבְּלִי בְּבָּל בְּבָּלִי בְּבָּל בְּבָּל בְּבָּל בְּבָּל בְּבָּל בְּבָּל בְּבְּל בְּבָּי בְּבְּל בְּבָּי בְּבְּל בְּבְי בְּבָּל בְּבְּל בְּבְּל בְּבְּי בְּבְי בְּבְּל בְּבְּי בְּבְּל בְּבְּי בְּבְּי בְּבְּל בְּבְּל בְּבְי בְּבְּי בְּבְי בְּבְּל בְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּי בְּבְּבְי בְּבְּי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְבְּי בְּבְּבְי בְּבְי בְבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְבְי בְבְּי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי

יַרְאִישׁ יַתִּיבֻּעָּ (v.). Sottise, stupidité, ac-ner, fermenter (נְבֶּל v.). אָבָּלְהוּ (נְבֵּל יְרָבְיִר יְרַמֵּר: Eccl. 10.1, (quelques mouches mortes)

וקלות f. Honte, partie honteuse: אֵנְיה אֶּת־נְבְלְתָּה סֹפּפּ Osée 2. 12, je découvrirai sa honte.

לְבָּלֶּט n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Néh. 11. 34.

לְבַע Jaillir : אַל נֹבֵיב Prov. 18. 4, un torrent qui jaillit, ou qui déborde.

Hiph. יוברע Faire jaillir, répandre, faire jaillir des paroles, parler, dire, annoncer, publier : אַבִּדעָה לָכֵם רוּחִר Prov. 1. 23, je veux répandre sur vous mon esprit; וּמָּר רְשָׁיִנִים רַנְּנִיעַ רָעוֹת Prov. 15. 28: mais la bouche du méchant se répand en mauvaises paroles; et absol.: יַבּרעון בְּמַרְדֵום Ps. 59. 8, ils parlent du mal avec leur bouche, ils me calomnient; הַּנְיִהְי מְּנָיֵה מְּנָבֶי Ps. 419. 171, mes lèvres publieront, feront retentir, des louanges; יוֹם לְּיוֹם יַנְדִישָּ אֹמֶר Ps. 49. 3, le jour annonce cette parole au jour qui lui succède; וַבָּר רַבּ־מוּבְךָּ רַבִּרמוּ Ps. 145. 7, on preclamera le souvenir de . ta grande bonté. - 2º Faire bouillonner, fermenter : יְבָאִישׁ יַתִּיק שָׁשֶׁן רּוֹמֵיוּ gâtent la bonne odeur de l'huile du וַאָּנִי אָּנִיד לְּלֵּלִם Ps. 75. 10, je publierai parfumeur et la font fermenter. toujours (les louanges de Dieu); פָּר עָנִינִי

יָבֶּר Pur (v. בָּרַר Niph.).

אָרְבִישְׁיִאָּ chald. f. Chandelier, lampe : בְּבְישִׁיּהָאָ Dan. 5. 5, vis-à-vis du chandelier.

וְרְשָׁן n. pr. Ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 62.

נְנַר *Kal* inusite. Hiph. בָּנַר Dire, parler, raconter, répondre, faire connaître, expliquer, annoncer, publier, reconnaître, avouer: תַּיִּרָה־נַאַ לִּמָּךְ Gen. 32. 30, dis-moi, je te prie, ton nom; ייבי דעורה פיליד Job 26. 4, a qui dis-tu. adresses-tu, des paroles? pour אל־מַר; יַנְיִרִי וְנָאִידִי Jer. 20. 10, parlez, rapportez, contre lui, et nous le redirons; ייַגַּר לְאָרַרי Gen. 37. 5, il raconta (le מון א ses frères ; מַל־פָּר דָוֹרָבֶרִים האַבוּד Gen. 43. 7, nous lui répondimes conformément à ces questions; ידענר לעודי השעם Is. 58. 1, fais connaître à mon peuple ses crimes; דגיד לְפֵרְעֹה Gen. 41. 25, (ce que Dieu veut faire) le fait connaître à Pharaon ; יאַיך מַנִּיד 41.24, et personne ne me l'explique (le songe); לְמֵּנִירֵי תַּוֹחִירָת Jug. 14. 19, à ceux qui avaient deviné l'énigme; ּלְבַּעִּיד בָּנִיד I Sam. 4. 13, pour l'annoncer dans la ville ; פַּנִיד לָקרָאת מָנִיד Jér. 51. 31, et un messager rencontrera un autre messager ; בַּוִּיד מְשָׁבֵּת Zach. 9.12, un double message, une seconde promesse; דערו בַצַּעִים עַלְּוּלוֹרֶוּר Ps. 9. 12, publiez ses actions parmi les peuples; בּיבְינִי אָבִיד לְעֹלֵם Ps. 75. 10, je publierai toujours (les louanges de Dieu); אָבִיד אָבִיד Ps. 38. 19, car je reconnais mes pechés; אָבִיד אָבִיד אַבְיּד וּבְּיִד Is. 3. 9, ils avouent hautement leurs fautes comme Sodome (ils s'en font gloire); אַבָּידְּר אַבּיִּדְ אַבְּיִדְּר וַיִּדִּים בַּיִּדְ אָבִידְר אָבִידְ Deut. 26. 3, je reconnais aujourd'hui (publiquement) devant l'Éternel ton Dieu.

Hoph. אָדְי, fut. אַדְי, Etre dit, être raconté: אָבּרֶיקָה Jos. 9. 24, il a été raconté à tes serviteurs; יְבֶּי בַּיִּרְיָהָר Gen. 22. 20, on annonça à Abraham.

לבר בייטר נְבֵּר Pan. 7. 10, un torrent de feu qui coulait, se répandait; 'אָבָא Aboth 1. 13, celui qui veut rendre son nom célèbre, qui cherche la célébrité.

קור prep. et adv. Devant, en présence, en face, vis-à-vis, du côté; בַּבָּר בל-עבקה Exod. 34. 10, devant tout ton peuple; נגר אַדֵּרט Gen. 31. 32, en présence de nos frères; עַר דַשָּׁבָישׁ Nomb. 25. 4, en face du soleil, c.-à-d. en plein jour; יבר וויר Exod. 19. 2, vis-àvis de la montagne; נֶגֶר יְרוּשְׁלֵם Dan. 6. 11, du côté de Jérusalem. — Avec suff.: יְחַלְּהִי כְצֵּרִן נֶנְנֶהָ Ps. 39. 6, et le temps de ma vie est comme un néant devant toi; avec les prép. אַכְּמֵּוֹרד : פְּנַנֵּרְ לו עור פוגרוי. Gen. 2. 18, je veux lui faire un aide qui lui convienne, qui lui ressemble, ou qui soit toujours devant lui, auprès de lui; לְנַבָּר devant : לְנַבָּר Hab. 1. 3, devant moi, devant mes yeux; איש לבדי לְנֵבְרוֹי Jos. 5. 13, un homme qui était debout devant lui; לְנֵבֶר חֲמוֹנִים ; Is. 1. 7, devant vous לְנֵבְרְּבֶם Néh. 3. 37, contre ceux qui bâtissaient, ou : en présence des maçons (v. à בַּנֶּט Hiph.); אַדִיינִים לְנֶגְּרָם Néh. 12. 9, leurs frères à côté d'eux, ou comme eux; לְנֵגֶר מְלָאכָח בֵּיח־חַאֵּלְיִדִּם Neh. 11. 22, pour, ou concernant, le service du temple; avec דו parag.: נַלְּדָּרוֹדְנָא לְכַל־עַמּוֹ Ps. 116. 18, en présence de tout son peuple.

בינה De devant, loin de, en face,

contre, du côté : מְנֵר עֵים Is. 1. 16, (ôtez) de devant mes yeux ; בַּהְ בְּוַנֵר לָּאָרִישׁ יסיל Prov. 14. 7, marche loin du sot, éloigne–toi du sot; מָנָבֶר חִּרְאָת אָת־דָּעאָרֶץ Deut. 32. 52, tu verras le pays de loin; וַיַשְׁלַהְ אֵּד־נַמְּשׁוֹ נְינֵנֶד Jug. 9. 17, et qui a jeté sa vie au loin, qui a exposé sa vie; קובר פסי I Sam. 26. 20, à la vue de l'Eternel; selon d'autres : loin de l'Eternel; וְדָשׁוּ תַּיַיֶּה תְּלָאִים לָךְּ מְנָגַר Deut. 28. 66, ta vie sera comme en suspens en face de toi, tu la verras toujours en danger; וְאַבֶּח הְחָרָאֲב מְנַגַר II Sam. 18. 13, et toi, te serais-tu opposé à lui? ou : tu te tiendrais loin, tu ne viendrais pas a mon secours; וַיַבּאוּ מְוַגֶּר לַּוָבְעֵה Jug. 20. 34, ils vinrent du côté de Guebaah.

Briller, luire: לְנֵה עֲלֵידָשׁם Is. 9. 1, la lumière luit sur eux (le jour se lève pour eux); לארינוה שברב אשו Job 18. 5, et l'étincelle de son feu ne brillera point.

Hiph. Faire briller, éclairer: יְרָתָּהְּאָ Is. 13. 10, et la lune n'éclairera plus, littér. ne laissera pas briller sa lumière; יְנָיִי הַּיִּתְּיִ הְּשָׁרָיִ II Sam. 22. 29, l'Éternel éclairera mes ténebres.

אָרָין אָנּא אָנָין f. Éclat, clarté, lumière: אָנְיּ אָנִין אַנְיּיָן ls. 4. 5, et l'éclat d'une flamme ardente; אָנִין אַנִין אַנִּין ls. 60. 3, à l'éclat de tes rayons ; אַנִין II Sam. 23. 4, par l'éclat du soleil; אַנִין אָנִין Prov. 4. 18, comme une lumière éclatante, ou : comme la clarté de l'aurore; אַנִין אַנִין ls. 62. 1, jusqu'à ce que sa justice, ou que son salut, paraisse comme une vive lumière.

בְּרֵה (emph. נְנְרָא) chald. f. Lumière, aurore : יְקִים בְּנִנְיָא Dan. 6. 20, (le roi) se leva avec l'aurore, dès la pointe du jour.

הולוגן f. pl. Éclat, clarté : הילוגן Is. 59. 9, (nous espérions) la lumière, la clarté.

רבת (fut. יבת) Pousser, frapper, avectes cornes: וְבִּידִּתְ שׁוֹר Exod. 21. 28,

si un bœuf frappe de ses cornes (un homme ou une femme).

Hithp. Lutter, combattre : יְּמְנֶּבְּר פְּלֶּהְ תַּשְּׁנֶבְ Dan. 11. 40, le roi du Sud combattra avec lui.

תְּאָם adj. Qui frappe habituellement, furieux: אָאָם שׁוּר נְאָּח הַאָּא Exod. 21. 29, si c'est un bœuf qui a coutume de frapper avec ses cornes.

לְנִידִּים אֲנִידִּם Ps. 76. 13, il retranche la vie des princes (v. מְּבְּיִדְּיִם בְּיִּדְּיִם Ps. 76. 13, il retranche la vie des princes (v. מְבְּיִדְּיִם Ps. 76. 13, il retranche cți re prince (v. מְבִידְּיִם בְּיִּדְּיִם Ps. 76. 14. 22, le prince, le chef de l'alliance; מְבִּיִּם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם וְנִיִּם בְּיִבְּיִם וְלַבְּיִם וֹ Joh 31. 37, je m'approcherais de lui comme d'un prince; בְּיִּבְיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיבִים בְּיבִים בְּיִבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבְיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבִים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִים בּיבִּים בּיבְּיבּים בּיבִּים בְּיבִּים בּיבִּים בְּיבִיבְיבִּים בְּיבִייבְּיבְיבְ

ּנְיִנְהוּ f. (rac. נְבֵּן). 1° Chant, musique, chanson, objet des chansons, de raillerie : אַזְּכְּרֵח נְגְרְנָחֵר בְּלֵּרְלָּח Ps. 77. 7, pendant la nuit je me souviens de mes cantiques; מונינים מונינים Lament. 5. 14, les jeunes gens ont cessé leurs chants, leur musique ; וַצַּמָּח נִגִּרְיָם חָיִרחִי Job 30. 9, maintenant je suis l'objet de leurs chansons ; וּנְיִרְינוֹת שׁוֹתֵר שֵׁיכֶר Ps. 69. 13, et les chansons des buveurs ; נגיפַזם כַּל־דַוּיוֹם Lament. 3. 14, je suis sans cesse l'objet de leur raillerie. — 2º Instrument de musique, instrument à cordes. Au commencement de plusieurs psaumes: au chef des chantres sur des instruments à cordes, ou sur l'instrument appelé Neginoth.

122 Jouer d'un instrument de musique. Part. seul usité: קרמו שַׁרִים אָחַר י לְנְכְּשׁ Ps. 68. 26, les chantres allaient les premiers, ensuite ceux qui touchaient des instruments.

Pi. Même signif.: יָנַעֶּךְ מְּרָדוֹ I Sam. 16. 16, il jouera (la harpe) de sa main; חימיבי עון בחרועת Ps. 33. 3, jouez bien. faites un concert des instruments et de la voix (exact. avec des cris de joie); וּנְגְּרְנוֹחֵד נְנַגַּן Is. 38. 20, nous chanterons mes cantiques, ou : nous jouerons nos mélodies; part.: פנגן I Sam. 18. 10.

אַנַע (fut. בַּוַל, inf. אַער et מַער, avec suff. (נְגְעֹי) Toucher, approcher, atteindre, parvenir, venir; frequemment avec , avec פַל, אֵל, עַד, avec le rég. dir. et sans rég.: גע הַדורים ויַצְטֵׁיני Ps. 144. 5, touche aux montagnes, et elles se réduiront en fumée, ou elles seront embrasées; יַדְמִים בַּדְמִים נַגַּעּי Osée 4. 2, le sang a touché le sang (on a commis meurtre sur meurtre); אַטר־נגַע אַלדִיִּרם בלמם I Sam. 10. 26, dont Dieu avait touché le cœur ; לאַ־נְתַוֹּקִידְה לִנְוֹצַ אֵלֶיתוּ Gen. 20. 6, je ne t'ai pas permis de la toucher; לא־יִנְקָח מַל־דַאוֹנְצֵע בָּה Prov. 6. 29, quiconque la touche, qui cohabite avec elle, ne restera pas impuni ; פר־רַלְוֵר נָגָעוּ Is. 16. 8, elles se sont étendues jusqu'à Jazer; פִּר־נֹגַעַת עֵלֵיהָם הַרָּעָה Jug. 20. 34, que la destruction allait les atteindre; וַיִּגַע חַהָּבֶר אֱל־מֶלֶהְ וִינְיֵח Jon. 3. 6, la nouvelle parvint au roi de Ninive; וַיִּגַע חַוּוֹרֶשׁ חַשְּׁבִּרְעִר Esdr. 3. 1, le septième mois était venu. — 2° Toucher, maltraiter, frapper: הַּלַּבֶּע בַּאָּרשׁ חַדָּה Gen. 26. 11, quiconque touchera, fera du mal, à cet homme ; לְבַלְּחִי נַנְקָדָ Ruth 2. 9, qu'on ne te touche, qu'on ne te fasse aucune peine; יַר־אַלוּהַ נָגְעָרו בִּר Job 19. 21, la main de Dieu m'a frappé; part.: Is. 53. 4, frappé de Dieu, ou : frappé de plaies, de lèpre.

Niph. Etre battu : רַיָּנָגְעהּ יִדוּשְׁעֵ וְכָל־ ישראל לפנידום Jos. 8. 15, Josue et tout Israel furent battus, ou firent semblant. d'ôtre battus, par oux.

Gen. 12. 17, l'Éternel frappa Pharaon : בי נוש בי II Chr. 26. 20, que Dieu l'avait frappé de cette plaie.

Ps. 73. יעם־אַרָם לא ינוַעו : Ps. 73. 5, ils ne sont pas frappés de plaies, ou de fléaux, comme les autres hommes.

Hiph: יוּרְעַ 1º Faire toucher : יוּרְעַה ער־עָמָר Is. 26. 5, il lui fera toucher la poussière, il fera descendre la ville jusqu'à la terre, il la détruira; מַּוּרשַר Is. 5. 8, qui font toucher, qui joignent, une maison à l'autre; יותנעתם בריווים — קריווים Exod. 12. 22, vous aspergerez le linteau du sang, etc. -2º Les memes signif. que Kal : יָראַשׁוֹי מַנִּיעַ חַשְּׁמַיִּנְתוּ Gen. 28. 12, et le haut (de l'échelle) touchait au ciel; ry תוּנְמִיר חִוּיִע Cant. 2. 12, le temps de tailler les arbres est venu ; רַהַּגָּלָרוּ Exod. 4. 25, elle le posa à ses pieds; selon d'autres : elle toucha ses pieds; Dan. 12. 12, heureux אַשְׁרֵי הַאְנִחַמָּה וְיַוִּיכַּ celui qui attend et qui arrive ; הַּנַצֶּהָ בּמַלְכוּת Esth. 4. 14, tu es arrivée, tu as été élevée, à la dignité royale; אֶשֶׁר יבר־דַיּמָּלֶךְ וְיָרוּ מַיִּיּיעַ vers. 3, (partout) où l'ordre du roi et son édit étaient parvenus; וְחִגִּישׁ שֵׁיִים Eccl. 12. 1, avant que les années soient venues. Avec יבי la main a atteint, acquis; posséder: ואם לא תוניע ירו פרת Lev. 5. 7, s'il ne possède pas assez pour offrir un agneau.

נְגַע m. (avec suff. נְגְשׁ , plur. נְגָעִים, const. נְנְעֵּר). Coup, plaie, lepre : וּבֵּדן נבע לנגע Deut. 17. 8, et entre un coup et un coup (qu'un homme aura donné à un autre); selon d'autres : entre la lèpre et la lèpre ; וּבָנְגְעֵר בְּנֵר אֲדָם II Sam. ' 7. 14, et par les coups, les plaies, dont les hommes sont punis; עוד נגע אָרָר אַבִּרא צַל־מַּרְערו Exod, 11. 1, je ne frapperai plus Pharaon que d'une seule Prov. 6. 33, il נגערופלון ביצא trouvera plaie et ignominie; אַטָּור רַדְעוּן איש עבע לבבוי I Rois 8. 38, quand chacun connaîtra la plaie de son cœur; וראות בופבון את בואנב Liev. 18.3, le pon-Pi. comme Kal 2º : יַרְנַגֵּע הַי אָח־פּרעה tife examinera cette lèpre ; plus complet : אַרְעָּד vers. 10 la plaie de la lèpre; quelquefois pour celui qui est atteint de la lepre : יְרִוּסְגִּיר תַּמֹחֵן בָּעָּר תַּוּנֶבֶ ל vers. 4, le prêtre enfermera le lépreux; aussi de la lèpre des vêtements, vers. 4.

12 1º Pousser, heurter, frapper (principal. de Dieu, quand il frappe les hommes par des plaies, des maladies, etc.): יְכִי־יִגֹּק שׁוֹר־אָישׁ אַר־שׁוֹר רֵעֵהוּ Exod. 21. 35, si le bœuf d'un homme heurte, blesse, celui d'un autre; ינָנְשֹּי אַפּח הַרָּח 21. 22, et qu'ils heurtent une femme enceinte; אָקילָאָדוּר אָאוֹרְם Ps. 89. 24, je frapperai ses ennemis; לְנִוֹם אָידי בינים Exod. 12. 23, pour frapper de mort les Egyptiens ; נַיּוֹם דֵי אָת־חָעָם Exod. 32. 35, l'Eternel frappa le peuple (de la peste); נָלָמוֹ דֶי מְּמֵעֶיוֹ לָחֲלִי II Chr. 21... 18, Dieu le frappa d'une maladie dans les entrailles ; לַּצָּרוּ וְנָפָני דֵי דַרּוֹם לְמְנֵי ו מלשתים I Sam. 4. 3, pourquoi Dieu nous a-t-il frappés aujourd'hui devant les Philistins? c.-à-d. pourquoi nous a-t-il fait subir une défaite par oux?-2º Intrans. Heurter, broncher: ping-19 יבילה Ps. 91. 12, pour que ton pied ne heurte pas contre une pierre; יְרַגָּלָהְ אָרָאָ אָל Prov. 3. 23, et ton pied ne bronchera pas.

Niph. Etre frappé, être battu, par l'ennemi : וַיַּזְבֶּהְ רָשִׂרָאֵל I Sam. 4. 10, יתקה דֵר נִנַּת לִפנר אֹיבֶרך ; Israel fut battu Deut. 28. 25, l'Eternel te fera battre par tes ennemis.

Hithp. Heurter: וּבְטֶרֶם יִרְוֹנֵוְמוּ רַגְלֵיכָם על־דַּוּרֵד נְלָשׁוּק Jér. 13. 16, avant que vos pieds se heurtent contre les montagnes couvertes de ténèbres.

י לא־יַדְיַר בָּבֶם : m. 1° Plaie, peste יַלָּא יַדְיַר בָּבֶם נגה לְמַשְׁיִריה Exod. 12. 13, aucune plaie, destructrice (de mort) ne vous frappera; ילא־יִוּינית בַּחֶם נַנָּם Exod. 30. 12, afin qu'ils ne soient point frappes de peste. — 2º Choc : ולאבן נגף Is. 8. 14, (il sera) une pierre d'achoppement.

נבר Kal inusite. Niph, בנר Etre ré-II Sam. 14. 14, comme de l'eau opprimé par l'autre; נַנַּטָּד Is.

répandue à terre ; ביר נובה Lament. 3. נארות ביום ; 49, mon ceil fond en larmes שאי Job 20. 28, (ses biens) s'écouleront (comme de l'eau), disparaitront, au jour de sa colère; יַדָּי לַיִּלָּח נְנִירָת Ps. 77. 3, ma main est tendue (vers toi). pendant la nuit, ou : ma plaie coule, saigne, etc. (v. דַ פיי).

Hiph. יְאַיִּדֹּר Répandre, faire couler, : faire rouler en bas, précipiter : וינור מוחר Ps. 75. 9, il verse (de ce vin), il en donne à boire ; יָרָאַרָהָי לָגַיי אָבְנִירָן Mich. 1. 6, je ferai rouler les pierres dans la vallee; וְתַּוּרֵם עַל־יִיבֵי־חָרֶב Jer. 18. 21, précipite-les, ou : fais couler leur sang par le glaive, ou : livre-les au glaive.

Hoph. pass.: בְּמַיִם מְנַיִּדם בְּמוֹרָד Mich. 1. 4, comme des eaux précipitées du haut d'une pente.

רָנִשׁ (fut. ינוּשׁ et ינוּשׁ) Presser, exi-.. ger le payement d'une dette, faire rentrer les impôts, presser au travail, tyranniser, dominer : לאריוש אַרוריבערא Deut. 15. 2, il ne réclamera de son prochain le payement d'une dette; וֹבְל־עַאָבֵרְכֵם חְּנִוֹשׁוּ Is. 58. 3, (au jour de votre jeune) vous pressez, forcez, ceux. qui vous doivent à vous payer; ou :. vous vous faites payer le fruit de vos peines, de votre travail; נַנָשׁ צֵּתֹד דַוּכָּטָף ו אַר־חַאָרַב אַר־עַב הַאַרַ II Rois 23. 35, il fit rentrer l'impôt d'or et d'argent de tout le peuple; part.: יְדֵוֹגְּטָים אָצִים Exod. 5. 13, les intendants des travaux devinrent pressants; אַרך שַׁבַרו נגָש Is. 14. 4, comment l'oppresseur, le tyran, reste tranquille ; מַנֵּשׁ כַּלּ-כֹּנַש Zach. 10. 4, c'est de lui que viendront tous les oppresseurs; וַנֹּגְשֵּׂיוָהָ צָּדֶקָתוּ Is. י 60.17, je te donnerai pour dominateur la justice, ou : tes dominateurs régneront avec justice; הְשָׁאוֹת נֹגֵשׁ לֹא יִשְׁכָּע · Job 39. 7, (l'ane sauvage) n'entend' pas les cris d'un conducteur.

Niph. Etre opprimé, être foulé, maltraite, être pressé (par l'ennemi), être abattu, être accablé : יָנְנָשׁ חָעַב אִישׁ בְּאִישׁ : pandu, couler, s'écouler : וְכַּאָּיִם וְזְעָּרֶים : Is. 3. 5, et chacun dans ce peuple sera

53. 7, il est opprimé, il est maltraité; I Sam. 13. 6, que le peuple était pressé (par l'ennemi); אָיִשׁי בְּיִשְׁי וּאַ וּאַבּיים בַּיִּשׁי וּאַבּיים בּיִּשׁבּיים וּאַבּיים בּיִּשׁבּיים וּאַבּיים בּיִּשׁ בַּיִּים בּיִּשׁ בַּיִּים בּיִּשׁ בַּיִּים וּאַבּיים בּיִּשׁ בַּיִּים וּאַבּיים בּיִּשׁבּיים בּיִּשׁ בַּיִּים בּיִּשׁ בַּיִּים בּיִּשְׁבָּיִּשְׁ I Sam. 14. 24, les Israélites étaient en ce jour accablés de fatigue et de faim.

נַנש Kal pret. inusité (fut. בָּנַשׁ, imp. שות, השו et שון, ישור, pl. שור, S'approcher, s'avancer; absol.: אין השיה Gen. 27. 21, approche, je te prie; avec רָּוּשׁׁשׁ אֲלֶר: אֱלַ. Is. 50. 8, qu'il s'approche de moi; avec אַל־תִּגְּשׁ־בָּר Is. 65. 5, n'approche pas de moi ; אָרֵור תָאָרור יְנְשׁוּן Job 41. 8, ils tiennent fortement l'un à l'autre; avec l'acc.: וַרָּגָשׁ שָׁאוּל אֱד־שְׁמוּאֵל I Sam. 9. 18, Saul s'approcha de Samuel, le rencontra; פרי וֹשְׁתוֹ פָר־אַוֹזיז Gen. 33. 3, jusqu'à ce qu'il fût (arrivé) près de son frère ; אַל פּגע־בּוֹ II Sam. 1. 15, approche de lui, jette-toi sur lui et tue-le ; רַלְנַטָּת על-בל-קרשי Ez. 44. 13, (ils n')approcheront d'aucune des choses saintes, des choses qui me sont consacrées; אַל־אָשָׁדּוּ אַל־אָשָׁדוּ Exod. 19. 15, ne vous approchez point de vos femmes; -wig קלאַת Gen. 19. 9, va plus loin, éloignetoi; אָשָׁרוֹ־לִּר וְאֵשָׁבֶּח Is. 49. 20, va a une autre place à cause de moi, (fais-moi place) pour que j'y demeure.

Niph.: יבֵל הַי נְגַשׁ הְעָם הַיָּהְ Is. 29. 13, puisque ce peuple s'approche de moi; יְנָשׁ הוֹרָשׁ בַּקוֹצֵר Amos 9. 13, le laboureur et le moissonneur s'entre-sui-

maux, et tu ne nous surprendras pas par eux; ou intrans.: ces maux n'approcheront pas, et ne nous surprendront pas si vite.

Hoph. Étre approché, être amené, être offert : יְנִגְּלֶהְ לֹאִ־לִּמְשְׁתְּׁבְּׁיִם מְּעְּׁשְׁרָּ II Sam. 3. 34, et tes pieds n'ont pas été mis dans des chaînes d'airain; שִּׁמְשִׁ Mal. 1. 11, (il est offert) on offre des sacrifices en l'honneur de mon nom.

Hithp. S'approcher: וְיִזְעֵּנְשׁׁהּ יַדְּוֹדָּה Is. 45. 20, approchez-vous tous ensemble.

וְרָא Hiph. Éloigner, séparer : ייַבָּא II Rois 17. 21, cheth., il éloigna, sépara (v. רָיָה); keri חַיָּה.

בול Exciter, pousser quelqu'un à faire une chose, spécial. à donner généreusement, de bonne volonté: בְּלִיאִישׁ Exod. 25. 2, de tous ceux que leur cœur porte à donner, qui donnent avec une pleine volonté; יְבֹל ; Exod. 35. 21, tous ceux que leur esprit porta (excita à le faire).

Hithp. 1° S'offrir volontairement, se vouer à un service: רְּבָּילֶּים; בְּיבִיקְים; לְּשִׁרְחִיבְּיבִים Néh. 11. 2, qui s'offrirent volontairement à demeurer dans Jérusalem; שְּבִּיבִים בָּיבָים Jug. 5. 9, ceux parmi le peuple qui se sont offerts pour combattre; יַרְיבַיבְיבַיב בַּיִר Il Chr 17. 16, qui s'était consacré à Dieu.— 2° Offrir volontairement: בּיִר קְּיבִיבְּיבַ בַבְּר בַּלִּיבִּים בָּבַּר לָּבִיר אָלַר. 1. 6, outre tout ce qu'ils offrirent volontairement.

בל- : chald. Ithp. Même signif: בֶּלָּר : Esdr. 7. 13, tous ceux qui dans mon royaume s'offrent volontairement (à aller à Jérusalem); 7. 16, les dons généreux que le peuple et les

prêtres consaurent (pour la maison de Dieu.)

J] (généreux) n. pr. 1º Nadab, fils d'Aaron, Exod. 6. 23. — 2º Nadab, fils de Jéroboam, roi d'Israel, I Rois 15. 25.

קרבה f. 1° Générosité, bonne volonté, empressement : אֹתַבֶּם נְּדָבָה Osée 14. 5, je les aimerai avec générosité, par pure bonté ; בְּנֶרֶבָרו אֵיִבְּרָוּר לַּןָדְ Ps. 54. 8, je t'offrirai des sacrifices avec une pleine volonté; עַּבָּה מָבֹה Ps. 110. 3, ton peuple sera plein d'empressement, s'armera promptement (pour combattre). — 2º Offrande volontaire, don genereux : לָבֶבֶּח אֲשָׁשׁר וִּזַּבְרָתָּ נְּמִּדְהָ Deut. 23. 24, l'offrande volontaire que ta bouche a promise; מַבוֹּה מִי Ps. 119. 108, les vœux, les offrandes, que ma bouche a prononcés; ou : les sentiments d'amour, d'adoration, que ma bouche a exprimés ; ים־דַוּנָרֶבָה לְבֵית דָשָאַלִּדִיים Esdr. 1. 4, avec les dons pour la maison de Dieu; אַטַּם נִדְבוֹת Ps. 68. 10, une pluie généreuse, c.-à-d. abondante, féconde.

(מַיבָּנוּ (א. לְּבָבָנוּ).

נְבְרָיָה (voué à Dieu) n. pr. m. I Chr. 3. 18.

קְּבֶּרְ chald. m. Rangée (de pierres), mur: מְבָּכִרן הַ־אָבָן Esdr. 6. 4, (trois) rangées de pierres.

וֹבְר (יְהֵיד , inf. יְהִיד , fut. יְהִיד) 1° Trans. Agiter, remuer: נֵד כָּנָק Is. 10. 14, agitant les ailes. - 2º Intrans. Errer, fuir, s'enfuir, s'éloigner, s'envoler: יִרִים מוֹיִם Osée 9. 17, ils seront 'errants parmi les nations ; לֹדֵר רוּא לַלָּחָם :ny Job 15. 23, il erre pour se chercher du pain quelque part; נַתְּדֶר שְׁנָנִיר מעיני Gen. 31. 40, le sommeil fuyait de mes yeux ; מֵדֶרה שְׁמַז' הַשָּׁלָהְ Esth. 6. 1, le roi ne pouvait pas dormir, litter. le sommeil du roi avait fui ; מַלְכֵּד צָבָאוֹת Ps. 68. 13, les rois des armées ont fui, out pris la fuite; כַל־רֹצַיִּהְ יִהוֹר אמי Nah. 3. 7, tous ceux qui te verront s'eloigneront de toi, te fuiront; וְכֵלְישׁוְלְ בְּיִּשְׁיָם תְּיוֹיּא Jer. 4. 25, tous les

oiseaux du ciel se sont envolés; part. דים le fugitif, l'exilé: מֹנֵד אַל־תְּנָלִי Is. 16. 3, ne découvre pas, ne trahis pas, le fugitif; נְצֵדְן נְּקַבֵּץְ לַנִּדִי Jér. 49. 5, et personne n'accueillera l'exilé.

Poa. מֹדֵי S'enfuir, s'envoler : שָּשָּט Nah. 3. 47, des que le soleil est leve, ils (les insectes) s'en vont, ou elles (les sauterelles) s'envolent.

Hiph. Chasser, repousser : יְּפְּתֵבֶל Job 18. 18, ils sont repousses de l'univers, exact. ils les repousseront,

on les repoussera, etc.

Hoph. בּחָר בּנִרי בּנְסְני בְּעָר בּנְר בּנִי בּנְר בּני בּנְר בּבְּי בּנְר בּיּבְּי בּיּבְי בּנְר בּנְר בּנְר בּנְר בּנְר בּנְר בּיּב בּיּבְי בּיּבְּי בּיּבְי בּיוּב בּיוּ

לבות בית עלותי: בית עלותי Dan. 6. 19, et il ne put dormir, litter. son sommeil fuyait loin de lui.

קרות. Action de fuir, fuite: דְּרוֹת m. Action de fuir, fuite: דְּרוֹת ps. 55. 8, je fuirais au loin; plur.: קְּבָּרְתְּר נְיִדְים בְּיִרִים agitation d'un homme que le sommeil abandonne: קְּבָּרְתְּר נְיִדְים בִּיִר-נְיָשְׁר Job 7. 4, je suis (rassasie) fatigue d'agitations jusqu'au point du jour.

אלות (ע. ביים: Kal inusité (v. ביים: Pi. אינים: Pi. ביים: Pi. ביים: Pi. ביים: Amos 6. 3, vous qui écartez (de vos pensées) le jour du malheur; מְנַבִּיכָם Is. 66. 5, ceux qui vous rejettent.

m. Don, prix de prostitution: לְּכֶּלְ־וֹעִה 'הְּעִבְּיִה Ez. 16. 33, on donne une récompense à toutes les prostituées.

לְּבָּרֹה (rac. יבֵייַ). Eloignement, impureté (physique et morale). 1° Impureté du flux menstruel de la femme, abomination, horreur, idole : הְּיִּיִּהְ בַּיִּבְּיִּ רִּבְּיִהְ Lév. 12. 2, de l'impureté de sa maladie, de son flux; הְּיִבְּיִהְ בִּנִיּרָתְ Lév. 15. 33, celle qui est souffrante de son impureté menstruelle; יִּיִּיִיִּהְ בַּנַבְּיִּ בַּבַּיִּ בַּבַּבְּיִ בַּבַּבְּיִ בַּבְּיִ בַּבְּיִּ בַּבַּבְּיִ בַּבַּבְּיִ בַּבְּיִ בַּבְּיִ בַּבַּבְּיִ בַּבַּבְּיִ בַּבְּיִבְּיִם בּבַּבּי בּבַּבְּיִם בּבַּבְּיִ בְּבָּבִּי בַּבַּבְּיִ בְּבָּבִּי בַּבַּבְּיִ בְּבָּבִּי בַּבְּיִבְּיִם בּבַּבּי בַּבְּיִבְּיִם בּבַּבְּיִבְּיִם בּבְּיבִּים בּבּבּי בּבּיבְייִים בּבַּבּי בּבְּיִבְּיִם בּבַּבְיִם בּבִּיבְיִים בּבִּיבְּיִם בּבִּיבִּים בּבִּיבִים בּבִּיבִּים בּבַבּי בּבְּיִבְּיִם בּבְּיבִּים בּבִּיבְּים בּבְּיבִּים בּבְּיבִּים בּבְּיבִּים בּבּבּי בּבִּיבִּים בּבּיבִּים בּבִּיבִּים בּבּיבִּים בּבִּיבִּים בּבּיבִּים בּבִּיבִּים בּבִּיבִּים בּבִּיבִּים בּבִים בּבּבּיבִים בּבּבּיבִים בּבְּיבִּים בּבְּיבִּים בּבּיבִּים בּבּיבִים בּבּיבְּיבִים בּבּבּיבִים בּבּיבְיבִּים בּבּיבִים בּבּבּיבִּים בּבּיבִים בּבּיבּים בּבּיבְייִים בּבּיבְּיבִים בּבְּיבִּים בּבּיבְּיבִּים בּבּיבְייִים בּבּיבְיבִים בּבּבּיבְייִים בּבּיבְּייִים בּבּיבְייִים בּבּיבְייִים בּבְּיבִּים בּבּיבְייִים בּבּבּייים בּבּיבִּיים בּבּיבִיים בּבּיבִיים בּבּיבּים בּבּבּיבִים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּיבִּים בּבּבּיבְייִים בּבּבּיים בּבּבּיבִים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּבּיבִּים בּבּבּיים בּבּיבִים בּבּיבּים בּבּבּיבּים בּבּבּיבּים בּבּבּיבּים בּבּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבִיים בּבּיבּים בּבּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבִיים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבְּיבִיים בּבּיבִיים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּיבּיים בּבּיבּים בּבּיבּים בּיבּיים בּבּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבְיייים בּיבּייים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּייבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיים בּיבּיי

רות (fut. יבות Pousser, repousser: בְּרָהְתְּ עָּלְיִר גַּרְיָּנְן Deut. 20. 19, pour pousser, mettre, la hache à (la forêt); לְבְלְּתִר יִנְיִן וּ וּצִר נִבְּיוּ נִיְיִן II Sam. 14. 14, pour ne point repousser loin de lui celui qui est repoussé, exilé.

Niph. nan Etre poussé, être repoussé, פֿניף refoule : יְנִיְּהָת יָרוֹ בַּגַּרְזֵן Deut. 19. 5, et que sa main est poussée par la . hache, c.-à-d. que la hache lui échappe de sa main; ou : et que sa main s'est clancée avec la hache, qu'elle a porté la hache dans le bois; מְבֶּל־הַמְּמִלְמוֹת אֲלָשׁר ਬਹੁ-ਮਾਜ਼ Jér. 40. 12, de tous les lieux où ils furent resoules, exilés; métaph.: יַסְּמֵּנְר נְהְיַחָה מָשֵּנְר Job 6. 13, la sagesse est-elle éloignée de moi? Part. ng: Exilé, fugitif : סָּתְרֵי נְדֵּיְדִים Is. 16. 3, cache, protége, les exilés ; נְהַחֵר פֵרלָם Jér. 49. 36, les fugitifs d'Elain ; collect .: יְתַּינְיַחַת צָּקַבֶּץ Soph. 3.19, je réunirai ceux qui avaient יְתְיֶח נְהַיְחָה בְּקְצֵח וַיְשֶׁבֶּים Deut. 30. 4, quand vous auriez été exilés, dispersés, jusqu'à l'extrémité des cieux (du monde); יְרָּחוֹ II Sam. 14. 13, son exilé, c.-à-d. celui qui a été exilé par lui. — Des animaux. Errant, égaré: נאַת־חַזְּדֶּחַת לֹא חַשְׁבֹחַם Ez. 34. 4, vous n'avez point ramené celle (la brebis) qui était égarée. — 2º Se laisser égarer, se laisser séduire : וְנְדֵּחָם וְחָשְׁתַּחֲוִיהַ לָחָם Deut. 4. 19, que tu ne te laisses séduire, ou : que tu ne tombes dans l'erreur, et que tu ne te prosternes devant .eux (les astres).

Pou. Étre poussé: সমুস্ সইছক্ Is. 8. 22, il sera poussé (rejeté) dans l'obscurité.

Hiph. קביתו 1° Pousser, renverser, précipiter, chasser, disperser, exiler : ינצוי לְחַהְּיחַ Ps. 62. 5, ils méditent, conspirent, à le précipiter de sa hauteur; אַרָיוֹת הַוּיִרוּג Jér. 50. 17, (une brebis) que les lions ont chassée; דַלֹא יוניתם את בלחני בי II Chr. 13.9, n'avezvous point chassé les pontifes de l'Eter-מכל־דַעוֹיִם אַשֶּׁר חָהִיתַה דֵי אַלְחֵיה שָׁשָּׁר וֹ Deut. 30. 1, du milieu de toutes les nations dans lesquelles l'Eternel ton Dieu t'aura dispersé, exilé; avec בָּל: וְהַרְּיַת עֲלֵינוּ אֵח־חַרְעַח II Sam. 15. 14, qu'il n'amène sur nous le malheur, qu'il ne nous accable de maux. — 2º Egarer, séduire : וַיַּהַרווּ אַר־רשָׁבֵר יָּררָם Deut. 13. 14, et ils ont séduit, perverti, les habitants de leur ville; בַּוֹלֶלָם אַפַּמֵירָה הַּדְּיחַנּגּ Prov. 7. 21, elle le séduit par ses paroles flatteuses; avec 70, détourner de : לְדִוּהִיחַה מְּן־תַוּכֶּרָ Deut. 13. 6, pour te détourner de la voie.

Hoph.: פְצְבֵּר מְדָּה Is. 13. 14, comme un cerf pourchasse, on errant.

לָרֵיב 4° adj. Bien disposé, porté au bien, généreux, noble, distingué, remarquable : בל מִדב לָב Exod. 35. 22, tous ceux dont le cœur était bien disposé à donner; ירות מדיבה הסמבני Ps. 51. 14, affermis-moi en me donnant un esprit prompt à faire le bien, un esprit généreux : וְנַדֵּיב נְדִיבוֹת יָבֶץ Is. 32. 8, l'homme aux sentiments nobles formera de nobles desseins; לאַריַשָּרֵא עּוֹד לְנַבֵּל נַדְיב 32. 5, l'homme meprisable ne sera plus appelé noble; לָכֶל-מֵיכ בַּחָכְסָה I Chr. 28. 21, tous les hommes remarquables par leur adresse, leur talent. — 2º Subst. Un grand, puissant, prince: ישקה בוז על-נייבים Ps. 107. 40, il répand le mépris sur les grands; עם קרבר עמו Ps. 113. 8, auprès des puissants de son peuple; שׁרַבָּמוֹ מִדּבָבמוֹ מָלַרֶב וְכִּוְאֵב Ps. 83. 12, rends-les semblables, eux et leurs princes, à Orob et à Zéeb; ויבאו פחתי קדיבים Is. 13. 2, et qu'ils entrent dans les portes des puissants, des princes.

אלודיה (pl. קודיה). Noblesse, elévation: מְּדְיבוֹת יָקְּעִּם : Noblesse, elévation : מְדִיבוֹת יָקְעִּם : Is. 32. 8, il forme de nobles desseins, et il se maintient; ou : il sera elevé par sa noblesse; קוֹרְיבָה Job 30. 15, mon élévation (ma situation élevée, prospère) est emportée comme par le vent, ou : mon âme est poursuivie, etc.

I [קָנְי m. Fourreau : נְיָיֶב חַרְמוֹ אֶל־מְרָמָ I Chr. 21. 27, il remit son glaive dans le fourreau.

II לְיָלְ m. (v. ביוּה). Don, recompense: קיבוּה Ez. 16. 33, tes dons de prostitution.

לְּדְנָהְ chald. m. (v. I נְדֶיְ). Fourreau. Métaph.: בנו מִינָים Dan. 7. 15, (mon esprit rensermé) dans (le fourreau) le corps.

רְילִי (fut. יְילִים et אָיֹם:) Chasser, emporter, disperser: אָלָים: Ps. 68. 3, chasse, disperse-les; אַלְיִם: אַלְיִם: Ps. 4. (comme la paille) que le vent emporte; אַל יְדְיִנְינוּ Job 32. 13. Dicu le vaincra (non pas un homme).

Niph. אָלָיִי Etre 'chassé, emporté: אָלְיִי שְׁרָּבְּ Is. 41. 2, comme la paille emportée (par le vent); אָלִי הִיּהְ בְּּיִבְּי הָּבְּּ Lév. 26. 36, le bruit d'une feuille qui vole, emportée par le vent; אָלִי בְּיִבְּי Ps. 68. 3, comme la fumée est chassée (par le vent), אַבְּל מִיִּהְן יוּהָר. pour אְדַבּין, ou inf. Hiph.; אָבָי הַיִּבְּי Prov. 21. 6, une chose vaine et emportée bien vite, passagère.

יניר (fut. ייביר et ייביר) Vouer, faire un vœu, une promesse: אבר בייביר בייביר בייביר Deut. 23. 23, si tu t'abstiens de faire des vœux; ניביר Gen. 28. 20, Jacob fit un vœu.

Jug. 41. 39, il מַיַּפַשׁ לָּה אָּד־מְירוֹ אֲשֶׁר מָדִר Jug. 41. 39, il accomplit à son égard le vœu qu'il avait fait.

קלא (rac. יוָקָי). Gémissement, plainte: רְלֹאִ־נֹתְּן Ez. 7. 11, il n'y aura pas de gémissement parmi eux (pour les morts).

לְתַוֹג (fut. יְלְכֵוֹג) 1° Conduire, mener, emmener: אוֹרָר מַדַג Lament. 3. 2, il m'a conduit; ניִנְהַג אָז־הַאַאן Exod. 3. 1, il בחמור יחומים ינחגו ; conduisit le troupeau Job 24. 3, ils conduisent, c.-a-d. ils enlevent, l'ane des orphelins ; פַר בִשָּׁנְבוֹן ורידע II Rois 9. 20, car il mene (son char ou sa troupe) d'une manière insensée; בן ינדע מלה־אַשׁוּר Is. 20. 4, ainsi le roi d'Assyrie emmènera (les captifs de ובקג פאון רוסף: (Ps. 80. 2, toi qui conduis Joseph comme un trou-יףeau ; avec לחגרם בענלח: I Chr. 13.7, ils conduisaient le char. Part. pass.: וּמַלְכֵּרְהַם כְּהוּגְּרִם Is. 60. 11, et que leurs rois vous soient amenes; כדובר לפני בְּיִבְּקְטֶּי תַּרוּגּא I Sam. 30. 20, ils les firent marcher, ou, intrans.: ils marcherent devant ce troupeau; וְלָבֶּר נֹתֵג בַּתַּכְמַת Eccl. 2. 3, et mon cœur s'est conduit avec sagesse; * נְחֵג מָבוֹר Rituel, témoigner de l'honneur.

Pi. יְבֵדֵג, fut. יְבֵרֵג. Faire mener, conduire, emmener : הַיְבַהַבְּרוּ בִּכְבַרָת Exod. 14. 25. il fit qu'on les conduisait avec difficulté, il rendit leur marche difficile; אַשָּׁר־יִנַתַגִּךּ דֵי שָׁשָּׁת Deut. 28. 37, où Dicu t'aura conduit; הוא ינהגנו על־מור הוא Ps. 48. 15, il nous conduira (dirigera) jusqu'à la mort; ויי נתג רות-קרים Exod. 10. 13, l'Eternel amena, fit souffler, un vent d'est; נמנחג אַר־בְּנֹחֵי Gen. 31. 26, tu as emmené, enlevé, mes filles; וְאַמָּדוֹתִיהַ מְנַהַגוֹת נְּקוֹל יוֹנִים Nah. 2. 8, et ses servantes la conduisent (en gémissant) comme des colombes; selon d'autres : ses servantes, מְיַנְיִגוֹה, gêmissent, etc.

קָרָה: Gemir, pousser des plaintes, chanter des chants lugubres : יְרָהָה מִירָּ Mich. 2. 4, on chantera des chants lugubres, lamentables; יְרָהוּ מֵלֵּי

בּצְרֵיִם Ez. 32. 18, chante un cantique

lugubre sur l'Egypte.

Niph. Meme signif.: אַרָּרִי רְּיִּרְ עֵּרְאַלּ I Sam. 7. 2, toute la maison d'Israel gémit (déplora ses péchés) en revenant à Dieu; selon d'autres: toute la maison d'Israel s'assembla, c.-à-d. ils revinrent tous à Dieu.

לְהוֹר chald. m. Lumière : בְּהוֹרְ שׁבֵא Dan. 2. 22, en lui se trouve la lumière (cheth. מְּיִרְאֵר).

לְּהִי (avec pause קְּהִי (chant lugubre: יוֹרְעֵי נָהִי Amos 5, 16, ceux qui savent faire, chanter, des chants lugubres.

לְהְיָהְ f. Gémissement, chant lugubre: הָּדְי מִינְה Mich. 2. 4, des chants lugubres, des cris lamentables; mais הָיִה Prov. 13. 19, v. a הְיָה Niph.

(מור v.) לְהִיר).

לְחִירוּ chald. Lumière, sagesse : מַּירוּ מַבְּלְחְטּ Dan. 5. 11, des lumières et de l'intelligence.

Hithp. Marcher, s'avancer: אָאמיל Gen. 33. 14, je m'avancerai, je suivrai doucement, lentement; ה paragogique.

אבְלֹלִים Ne se trouve qu'au plur.: אַבְלֹלִים Is. 7. 19, et dans tous les buissons, ou les paturages; selon d'autres, de יחבל dans toutes les belles maisons.

לְחֵלל n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, Jug. 1. 30; תֵילָל Jos. 19. 15.

Prov. פַּתְּיכוֹם Rugir, gemir : אַרִּיכוֹם Prov.

28. 15, un lion rugissant; אָרָים בּוּרָא Is. 5. 30, il s'élancera sur (Israel) en ce jour, avec un rugissement, un bruit; יְרָים בְּאַנִייִים Prov. 5. 11, tu gémiras à la fin.

תַּחַם m. Rugissement : סָשׁ בַּּמְשִּׁד נַצָּקּ Prov. 19. 12, la colère du roi 'est comme le rugissement du lion.

לְּהָטְהֹי f. Gemissement, mugissement: בְּיִבְּיִתְּי Is. 5. 30, comme le mugissement de la mer; מְנִיבְיִבְי Ps. 38. 9, par les gémissements, agitations, de mon cœur.

Braire, gémir: לְּהַלְּק Job 6. 5, l'âne sauvage crie-t-il lorsqu'il a de l'herbe; des hommes: בְּיִדְ שִׁירִים Job 30. 7, ils gémissent entre les arbres.

I בְּיִרי בֵּלִי בְּלִר בְּלִר בְּלִר גָּלִי בְּלִר גַּלִי בְּלִר בִּלִי Is. 2. 2, toutes les nations y afflueront, accourront; יְבְירוּ בְּלִרים בְּרִר בִּלְר בִּלִר בִּלִּר בִּלִּר בִּלִר בִּלִּר בִּלִּר בִּלִּר בִּלִּר בִּלִּר בִּלִּר בִּנִּרם וְצִּל בְּנִרִים בְּלִר בְּנִרִים Mich. 4. 1, les peuples y afflueront.

II לְהֵרוּן Ps. 34. 6, ils ont tourné leurs regards vers lui et ils ont été resplendisants (de joie), ou : ils ont été éclairés; אָן הְרָאִר וְמָרִרְתְּי Is. 60. 5, alors tu verras et tu sera rayonnante. (V. le même exemple à יְרֵיא page 258.)

chald. m. Fleuve : תְּיָהַ Esdr. 4. 10, l'Euphrate.

לְנְיְרָהְ f. Lumière (du soleil): אָיָרְהָּ י בְּלִידְ מְּנְהָי מְנְהָי Job 3. 4, que la lumière (le soleil) ne l'éclaire pas. אם אלייני אין. Refuser, empêcher, annuler, anéantir : אַל־יָניי אַבּריָניי. Rs. 141.5 (pour יְנִירָא), ma tête ne s'opposera pas (ne s'y refusera pas), ou : cela ne nuira pas à ma tête, ne la fera pas souffrir; אַבָּיר אָבָיר אָבָיר אַבָּיר אַבָּיר אַבְּיר אַבָּיר אַבָּיר אַבָּיר אַבָּיר אַבּיר אַבּיר אַבּיר אַבּיר פּבּיר פּביר פּבּיר פּבּיר פּביר פּבּיר פּביר פּביי

אם Pousser, croître, produire, augmenter, s'accroître: מיר יְטְבֵּדוּן בְּשֵּׁיבְּיִר Ps. 92.18, ils pousseront, produiront, des fruits encore dans leur vieillesse; יְם מְּבְּיִת מְּבְּיִת Prov. 10.31, la bouche du juste produit la sagesse; חֵיל מִי־יִטְבּ וְּבְּשָׁת Ps. 62.11, lorsque la fortune s'accroît.

Pilel.: יְחִירוֹשׁ יְטְבֵב בְּתְּלֵּחִי Zach. 9.17, et le vin animera les vierges, leur donnera la gaieté, ou leur fera produire des chants.

בוב (v. à בוב).

אור S'agiter, être errant, errer, fuir: בַּאַשָּׁר רַטִיר רַוּקְנָה בַּאַנִים I Rois 14. 15, comme le roseau s'agite dans l'eau; וְלֹא הְזִּכִּי Jér. 4. 1, tu ne seras plus errant; נע וַמָּד Gen. 4. 12, fugitif et vagabond; ביי הַלְכיי Jer. 50. 3, ils ont fui, ils se sont retirés; בַבל Jér. 50. 8, fuyez du milieu de Babylone; סקי תרכם בשור Ps. 11. 1, fuis vers ta montagne, comme un diseau; בר קציר Is. 17. 11, la moisson aura fui, aura disparu; selon d'autres : on gémira pour la moisson (v. 2°); ou subst.: le gemissement pour la moisson (retentira). — 2º Agiter la tête en signe de plainte ; plaindre, lamenter, la mort de quelqu'un : בְּר רָנְהָּר לָּדְּה Is. 51. 19, qui compatira à ta douleur? - קרי לוי קלי סביביי Jer. 48. 17, plaignez-le, vous tous qui êtes auteur de lui; אַל־חָקיד לּוּ Jér., 22. 10, ne lamentez pas sa mort: יאקרה ליסר Ps. 69. 21, j'esperais que quelqu'un ma consolat,

נור chald. Fuir: אָהָ הַיּוְתָא Dan. 4. 11, que les bêtes s'enfuient.

דוד m. (rac. פַד ט סער). Fuite, vie errante: פַּדְרָּמָּר אָבְּרָהְי Ps. 56. 9, tu comptes les endroits que j'ai fuis, ou : (les démarches de) ma vie errante.

712 n. pr. Nod, région dans laquelle Cain s'est refugié, Gen. 4. 16.

מורב n. pr. m. I Chr. 5. 19.

Demeurer, rester dans sa de-meure: אָבֶּר יָרִיּר וְלֹא יְנְיָנְת Hab. 2. 5.
l'homme fier ne restera pas dans sa demeure, c.-à-d. il périra, ou : il ne, demeure point tranquille, il suscite des guerres, des querelles.

Hiph. Faire demeurer, élever une demeure à quelqu'un. Ex. unique : אַלִּי וְאַנִּיהוּ Exod. 15. 2, il est mon Dicu, je lui élèverai une demeure (un temple); selon d'autres : je veux le célèbrer, l'exalter (v. ראָנִייִּ

אָרָה, אַרָּה, אָרָה, אַרָּה, אַרְה, אַרְּה, אַרְה, אָרְה, אָרְה, אָרְה, אָרְה, אָרְה, אַרְה, אָרְה, אָרְה, אָרְה, אָרְה, אָרְה, אָרְה, אָרְה, אָרְה, אַ

du bercail, c.-à-d. lorsque tu menais pattre les troupeaux ; לְנְרֵח־צֹאֹן Is. 65. 10, (Scharon servira) de parc aux troupeaux; אָטָ הַיְקְיָהָ Job 5. 24, et si tucomptes ton troupeau; selon d'autres: tu auras soin de ta demeure (de ceux qui s'y trouvent); וַתַּשִּׁיבֹּתִי צֶּרְתָּוֹן עֵל־נְיַרָתוּן Jér. 23. 3, je les ramènerai dans leur parc.

מַיִּח adj. f. (const. יְיִהַי). Celle qui demeure, qui réside, qui reste paisible : רנה בה Ps. 68. 13, celle qui demeure (paisible) dans la maison, la femme timide, modeste; my Jér. 6. 2, la sédentaire, qui aime à rester chez elle; selon d'autres, comme מַנַאַר : la belle.

ן לָנָה f. Demeure : נְיֵת צִּדְכָּןְה Job 8. 6, ta demeure innocente; plur. היה Soph. 2. 6 (v. l'exemple à בָּרָח, page 302).

נות (fut. ימים, apoc. רַיַּנָת) 1° Reposer, se reposer, s'arrêter, camper, résider. durer : וַמְּמָת עַלֵּיתָם תַרוּחַ Nomb. 11. 26, l'esprit se reposa sur eux ; נַחַה רוּהַ אֱלָּיַהוּ על־אַלִּישָׁע II Rois 2. 15, l'esprit d'Élie s'est reposé sur Elisée; פר-חמות דר-בר אַרָּה חָקָה Is. 25. 10, la main de l'Éternel se reposera sur cette montagne (v. מית צליתם (יד II Sam. 21.10, (elle empécha les oiseaux) de se reposer sur leurs corps; וּבְמָּחוֹת יֹאֹמֶר Nomb. 10. 36, lorsque l'arche s'arrétait, il disait; rom הבחת Gen. 8. 4, l'arche s'arrêta; אחבות היים I Sam. 25. 9, ils s'arrêtèrent, c.-à-d. ils cessèrent de parler ; מַזה אַרָם עַל־אָפְרָיָם Is. 7. 2, Aram campe dans Ephraim, la Syrie s'est confédérée avec Ephraîm; ינקוטי עליד II Sam. 17. 12, nous camperons autour de lui; הַּלָב נָבוֹן הַּנִיהַ הַיְבְיָה Prov. 14. 33, la sagesse réside dans le cœur de l'homme intelligent; לא ימרו שַבֶּט חַרְשָׁע Ps. 125. 3, le sceptre, la domination, de la méchanceté (sur l'héritage du juste), ne se maintiendra pas. ne durera pas. — 2º Reposer, se reposer (du travail, de la fatigue), avoir du repos, jouir de la tranquillité : לָפֶעַן ימה עבוף Deut. 5. 14, pour que ton serviteur repose; וַיָּכָח בַּיּוֹם חַשְּׁבִּיעִי Exod, 20. 11, il se reposa le septième jour;

ילארטַקטָםי ולארטַקעם Job 3. 26, je n'ai point eu de tranquillité ni de repos; אַז יַשּקַז לָר Job 3. 12, alors il y aura du repos pour moi; אָבָער אָפָאר Neh. 9. 28, י des qu'ils jouissaient de repos. Avec 70: אַשֶּׁר־נָתוּ בָּדֵוּם דַוּיִדוּוּדִים מַאֹּיְבַרְדָוּם Esth. 9.22, (comme les jours) où les Juiss eurent du repos de leurs ennemis.—3º Comme Hiph. Donner du repos : רַיַּבֶּת הַי לָחָם-Jos. 21. 42, l'Eternel leur procura du

repos, leur donna la paix.

Hiph. (תַיְּמָם et תַיְּאָהַ, v. תָּיָבָי). 1° Poser, mettre, faire descendre, faire reposer : יָהוּיִרוּל לִּמְּכֵּי מִוֹבַח הַי Deut. 26. 4, il le posera devant l'autel de l'Eternel; וַיִּנְתָּה צֶּל־הַתְּחֵבוּר I Rois 13. 29, il le mit sur l'ane ; אַבָּקָת לָאָרֶץ הַאַיִראַ Amos 5. 7, et qui abandonnent la justice, exact. qui précipitent la justice a terre; נַינִיחַנִי בְּחֹרָהְ חַבְּקִינִת Ez. 37. 1, il me plaça, ou il me fit descendre, dans une plaine; יְבַאַשַׁר יַנִיתָ יַדוֹ Exod. 17.11, mais lorsqu'il abaissa la main; לְחַנִיחַ בְּרַכָּח אֵל־בֵּיחָק Ez. 44. 30, · pour faire répandre la bénédiction sur ta maison; בַּיַרְיִר בָּבּם Ez. 5. 13, je ferai reposer, c.-a-d. je ferai éclater, ma colère sur eux; תַּמְלִידִּי הַמְּלָדִי Ez. 21. 22, je satisferai ma colère ; דַּנְיָרוּגּ אַת־רוּוָרוּ Zach. 6. 8, ils ont satisfait ma colère.

2º Faire reposer; donner, procurer, du repos; laisser en repos, laisser tranquille, laisser : קניתו לַצָּיָקו Is. 28. 42, faites reposer celui qui est fatigué; בהיתי לה Exod. 33. 14, et je te procurerai le repos; בֵי אֵלְהַיּכָם מֵּנְיְהַוֹ לָכֵם Jos. 1.13, l'Eternel votre Dieu vous donne le repos (dans la terre promise); תַּנְיָהָיוֹ Deut. 12. 10, lorsqu'il לָכֵם מְּכֵּל־אִיבֵיכֵם vous aura procuré le repos de tous vos ennemis; יַלְעָלָהְ אַין־שׁוֹרַת לְתַנְירָם Esth. 3. 8, il n'est point dans l'intérêt du roi de les laisser en repos, de les souffrir; יפר בקה ויניקון Prov. 29. 17, corrige ton fils, et il te fera jouir du repos; ילַצֶרֶב אַל־חַזָּח יַדָּן Eccl. 11. 6, et le soir ne laisse pas reposer ta main; וְנַם־פָּנָה אַל־תַּיִּדְ Eccl. 7, 18, et de cela non plus ne retire point ta main, ne le néglige pas non plus; is run Osée 4.

3° Conduire, guider: רוּחַ תֵּי מְּנִיתָּח Is. 63. 14, l'esprit de Dieu le conduit. Hoph.: ילא רוּצָיין Lament. 5. 5, il ne nous est donné aucun repos (v. d'autres exemples du Hiph. et du Hoph. à רְיֵבָין.

נְעֹתְ מַאֹּרְבֵיתָם Esth. 9. 16, et ils eurent du repos du côté de leurs ennemis; לְּעָקָה Il Chr. 6. 41, a ton lieu de repos.— 2º Adj. Prompt, facile, accommodant: מַתְּ לְּתַּשְׁיִרְיִם Aboth, complaisant pour la jeunesse; מַתְּ לִבְּעִים Aboth, prompt à se mettre en colère.

החה n. pr. Noha, fils de Benjamin, I Chr. 8. 2.

נוט האָרֶץ : (מום האָרֶץ Chanceler (v. מים האָרֶץ) Ps. 99. 1, la terre chancelle.

"אור היים און m. Beauté: מיר Aboth, la beauté.

לְלְלֵי thald. f. Tas de fumier: נְלֵלִי יִרְאָבֵּר Esdr. 6. 11, que sa maison devienne un tas de fumier, v. Dan. 2. 5.

במי רֹעֶיך : אמר העיך : אמר העיך : אמר העיך : Nah. 3. 18, tes pasteurs sommeillent; במי מין איני Ps. 76. 6, ils s'endorment, exact. ils dorment leur sommeil.

וּמְרָהִים f. Assoupissement : וּקרָהִים נּימָה Prov. 23. 21, l'assoupissement, la paresse, fait vétir (le paresseux) de haillons.

713 n. pr. Nun, pere de Josué, Exod. 33. 41; 70 I Chr. 7. 27.

רום Fuir, s'enfuir, se réfugier, courir: וְנַסְחֵּם גַּרא־דָּורַר Zach. 14. 5, vous fuirez à la vallée entre les montagnes ; selon d'autres, מָסְיֵם (de מַבֶּם): la vallée entre les montagnes sera bouchée, fermee; ולא נס לחה Deut. 34. 7, et sa sève n'était pas partie, sa force n'avait point diminué; ינסו משללים Cant. 2. 17, et jusqu'à ce que les ombres (du jour) se dissipent; avec לְּמָנֵי et יְנָפָנּי : מָּמָנֵי וֹ et Jos. 8. 5, nous fuirons devant eux ; ינס לו מפני־חַרֶב Is. 31. 8, il fuira devant l'épée; נָם בְּרֵגְלָדוּ Jug. 4. 17, (Sisara) s'enfuit a picd ; יָנֶס שָׁמָּח רֹצֵחַ Nomb. 35. 11, le meurtrier s'y réfugiera ; לַניס אַל־פִיר מְקַלָּט Nomb. 35. 32, (vous ne prendrez point de rançon) de celui qui doit se réfugier, ou (p. לְנָם): de celui qui s'est réfugié dans une ville de refuge; נְמִיבוֹם נָמִים לָּמְרָאחוֹ Exod. 14. 27, et les Egyptiens s'ensuyaient du côté de la mer; פל-סום נמים Is. 30. 16, nous nous enfuirons, ou nous courrons, montés sur des chevaux.

Pil. ממט Mettre en fuite: רדַיַ דֵי נְּלְסָתוּ זם. 59. 19, le souffle de l'Éternel mettra (l'ennemi) en fuite; selon d'autres, de נְּלֵים: fera des prodiges, fera lever l'étendard contre l'ennemi.

Hiph. 1° Faire fuir, mettre en fuite: רְבָרָחּ Deut. 32. 30, et deux en feront-ils fuir dix mille?—2° Mettre en sûreté, sauver: תַּנִים אָרִיבָּרָיוּ Exod. 9. 20, il mettait en sûreté ses esclaves; Jug. 6. 11, pour sauver (son blé, ou pour se sauver avec son blé) des Madianites.

Hithp. (v. à II ਰਹੁ).

לינת לכבו ולכב עמו עניים עניים עניים לבבו ולכב עמו עניים עניים לכבו ולכב עמו עניים עניים עניים לכבו ולכב עמו עניים עניים עניים אינים לכבו ולכב עמו לכני על היוע על היים על הי

Niph. Étre secoué, être agité, être remué: אַנְיבִיר Nah. 3. 12, s'ils (les figuiers) sont secoués; אַנְיבִיר רְּנִיעַ בְּעַבְּרָר Amos 9. 9, comme on remue le blé dans le crible ou le van (exact. comme le blé est remué, etc.).

Hiph. 1º Agiter, secouer, remuer, rendre chancelant, faire trembler: יַנִּרַעַ ברו Soph. 2.15, il agitera la main en signe d'étonnement et de raillerie; אַדורַיךּ ראָשׁ ון הַיִּיכָּח II Rois 19. 21, elle a secoué la tête derrière toi ; יָאַנִינָם הָמוֹ רֹאִשִׁי Job 16. 4, et je secouerais la tête à votre 'sujet; איש אַל־יַנִע עָצְטֹּחָיד II Rois 23.18, que personne ne remue (ne touche à) ses ossements; וַהַּנָרִי עֵל־הַּרָעַר Dan. 10. 10, et (elle me fit chanceler sur mes genoux) elle me remit sur mes genoux qui chancelaient; חַנֵּע וְעָנַח Is. 37. 13, il les a fait trembler, il les a détruits; selon d'autres, n. pr. de villes: Hena et Ivvah.

2° Errer, rendre errant, disperser: רְיִנְיעוּן לָאֲכֹל אָרְיִנְיעוּן רְיִנִיעוּן לָאָכֹל Ps. 59.16, ils errent pour chercher leur nourriture; יְנִיעוּן לָאָכּל II Sam. 15. 20, et aujourd'hui je te ferais errer avec nous; אַרְיַנְעוּ רְנִינְעוּ רְנִינְעוּ רְנִינְעוּ רְנִינְעוּ רְנִינְעוּ רְנִינְעוּ רְנִינְעוּ רְנִינִי רְנִינְעוּ רְנִינְעוּ רְנִינְעוּ רְנִינְעוּ רְנִינְעוּ רְנִינִי רְנִינְעוּ Ps. 59. 12, disperse-les par ta puissance; 12, disperse-les par ta puissance; 13, je les disperserai dans toutes les nations, ou je ferai qu'ils seront agités, etc. יוערייה n. pr. 1° m. Esdr. 8. 33. — 2° La prophétesse Noadiah, Néh. 6. 44.

אמונר ca et la. Kal Asperger, répandre en agitant les doigts : ימָּיִנְיִּ מִי Prov. 7. 17, j'ai répandu sur mon lit de la myrrhe; selon d'autres : je l'ai parfumé de myrrhe.

Pilel Agiter : মুলু Is. 10. 32, il agite sa main (en signe de menace).

Hiph. קיים Agiter, mouvoir, élever en agitant, en tournant de différents, côtés: יְהַנִּיף יְרוֹ אֱל־הַשָּׁקוֹם II Rois 5.11, qu'il agiterait sa main sur l'endroit (malade), qu'il toucherait ma lèpre pour m'en guérir; לַחַנָּמָּה גֹּוֹיָם בְּנַמָּה שָׁיִא Is. 30. 28, pour agiter les nations comme dans un van inutile, qui rejette tout; selon d'autres : dans le van du malheur, des calamités; דַּנְיִמוּ דֶר Is. 13. 2, étendez-leur la main; avec צָּל: אם-הונים ידי Job 31. 21, si j'ai leve la main contre l'orphelin; אם-יותובל הוצושור בל-מניםו פרונים שבם את-וֹבְירִמָּיו Is. 10. 15, la scie se soulève-telle contre celui qui la meut, comme si la verge faisait mouvoir ceux qui וֹיִל Exod. 20. בּר תַוּרְבָּך תַנַמְּתָ עֶלֶיתָו 1'élèvent? 25, car si tu as passé dessus ton ciseau; וְחֵרְמֵשׁ לֹא חָנִיף Deut. 23. 26, mais tu n'élèveras pas la faucille contre le blé, tu n'en couperas pas avec la faucille. Fréq. des sacrifices qu'on agitait, tournait, vers différents côtés avant de les ילָחָנִים אֹתוֹ הִשניפָת לִפְנֵי תַי :offrir sur l'autel Lévit. 7. 30, pour l'agiter de tous les côtés devant l'Éternel, littér. pour lui faire faire un tournoiement; et en general offrir a Dieu : יְכַל־יָאִרשׁ אֲשֵׁר דֵינִים המשח וחב לבי Exod. 35. 22, et tout homme qui offrit à Dieu une offrande לַבוֹנים אַבוּרֹן אֶת־דַוּלְיִיִּם הְנוּפֶּח לִפְנֵי יֵי d'or; Nomb. 8. 11, Aaron offrira les lévites comme un présent devant l'Eternel; ou : les offrira en les conduisant, en les faisant tourner, vers les différents côtés. - 2º Asperger, faire ruisseler: ושם נדבות מנים אלדים Ps. 68. 10, tu fais ruisseler, o Dieu! une pluie abondante.

29. 27, (la partie du sacrifice) qui a été agitée (portée vers différents côtés).

ក្សា m. Situation, contrée : ក្នុង កង្គង Ps. 48. 3, (Sion est) dans une belle contrée; selon d'autres: une belle élévation, colline.

נוץ Kal inusité. Hiph. מצץ Fleurir, pousser : הַּכְּצֵּר הַיְרְשׁרֹנְים Cant. 6. 11, 7. 13, si les grenades avaient poussé; ירַטאץ הַשְּׁקֵר Eccl. 12. 5, selon quelquesuns pour יַרַיִּרץ, quand l'amandier fleurira (v. יבית et מבין).

נוֹצָה f. (rac, אביר Plume, penne: אינאי מַלֵּא הַשּׁנְאַ Ez. 17. 3, (un aigle) plein de plumes (v. mx).

נוק Ex. unique. Hiph. Faire téter : וְחִיּסְקּאַ Exod. 2.9, et elle le nourrit; ou Kal, de la racine ירק, ou Hiph., de ומוקרה pour בנק.

נור chald. f. Feu : פירָא יַקידָתָא Dan. 3. 6, d'un feu ardent.

נוש Etre faible, être malade : הַרָּפָּח ישָּׁבְרֵח לְמָּר וַאָּטִּשְׁתוּ Ps. 69. 21, la honte a brisé mon cœur et je suis malade; ou de la rac. אַנָאַ pour אָנָשׁ pour אַנָשׁ.

(fut. יינה apoc. יינה et יינה) Rejaillir: יאָשׁר יָהָה מְהָּפָה צַל־תַבּנֶר Levit. 6. 20, et s'il rejaillit de ton sang sur le vêtement. Avec וַיָּד מְּהַפֶּח אֱל דַוּקִיר : אוֹ II Rois 9.33, il rejaillit de son sang sur le

Hiph. (רַיַּיז, fut. apoc. רַיַּיַי). Faire rejaillir, asperger : דונָת עַלַידָם מֵי דַוּשָּאַת Nomb. 8. 7, asperge-les de l'eau de Lev. 8. וַלֵּז בְּשֵּׁנוּי כַּל־דֵוּמְיוֹבֶת Lev. 8. 11, il en sit l'aspersion sur l'autel; avec וְרִוּצָה אָל־חַבּּיִה: Lévit. 14. 51, il en aspergera la maison ; — וְדֹוּלָהוֹ מִן בִּין נְיוֹנָהוֹ בְּמְכֵּי תֵי Lévit. 14. 16, il fera une asporsion de l'huile — devant l'Eternek. Part.: מַּרְיַתְּיִתְּי Nomb. 19. 21, et celui qui aura fait l'aspersion de l'eau de purification. — 2º Disperser: בַּרָי ויים רַבְּים Is. 52. 15, ainsi il dispersera de grandes nations, ou il répandra leur sang; selon d'autres : il fera parler de lui par: de nombreuses nations (v. 1923). * אוף מרא נותר באון adj. Indigne: אוף ארף Abath.

Hoph. Etre agité: אַטָּיר וּשִּעָּן Exod. il est appelé un homme indigne, méprisable.

> ניור יַעַלָּכ נְיִיד : Mets (זאר ,rac, ווּד מַלַכ נָיִיד בּעַלָּכ נָיִיד בּעָלַכ נָיִיד בּעָלַכ נָיִיד בּעָלַכ Gen. 25. 29, Jacob sit cuire un mets; וּנְוִידְ עַרְשִׁים, \$5., 34, un plat de lentilles.

יר (rac. נוַר). Nazaréen, qui s'est voué à Dieu et qui s'impose certaines abstinences : יוֹאָת חוֹרֶת דְוֹנָוִיר Nomb. 6... 43, voici la loi qui regarde le nazaréen; קויר אַלוִים יַרְיַרָּה Jug. 13. 5, il sera nazareen, consacré à Dieu. Métaph., des vignes de la septième année : לַּנְבֵר נְזִירָךְ Lévit. 25. 5, les raisins de ta vignenon taillée (dont on s'éloigne, qui est consacrée); נְיִיר אֶּחָיו Gen. 49. 26, qui a été séparé de ses frères, ou : celui d'entre les frères qui est couronné.

לְנֵל (fut. יִדֵּל, v. נְלֵל Couler, faire couler, se répandre, fondre : רָיֵל־מָיִם: מהלקד Nomb. 24. 7, l'eau coulera de ses seaux; רָשְׁרֵקִים יְיָלִּרְצָרֶק Is. 45. 8, et que les nuages fassent descendre, fassent couler d'en haut, la bénédiction; ריילוי בעוביר Cant. 4. 16, que ses parfums se repandent; דָּרִים נָוְלֹּגְּ מִשְּׁנֵי דֵי Jug. 5. 5, les montagnes se sont écoulées, fondues, devant l'Eternel. Part. מיולים, poét. נלוולידום Ps. 78. 44, et leurs eaux.

שַרָש מָשִּרְר דְוַיָּרְל לָמוֹ: Hiph. Faire couler: מֵיִש מְשַּרָר Is. 48. 21, il a fait couler pour eux l'eau du rocher.

תְנָמִים . (avec suff. נְזָמִי, plur. נְזָמִים, const. נומר). Boucle d'oreille et anneau que l'on portait au nez : דַּנְיָבִים צֵּיָשֶׁר באונידום Gen. 35. 4, les anneaux qui pendaient à leurs oreilles; וַאַטִּם תַּוֹנֵם אָב לאָד Gen. 24. 47, je lui donnai des anneaux pour parer son visage, exact. je lui mis l'anneau au nez.

Pl? chald. Etre lésé, souffrir un dommage : וּמָלְפָא לָא־לָחֵיֵא נָוֹק Dan. 6. 3, et que le roi n'ait point à soussrir de dommage.

Aph. Causer du dommage, porter préjudice : אָמָרִם מָּלְכִים מְּתַינְוּן Esdr. 4. 13, enfin cela portera prejudice aux rojs (v. à phps).

אָנְיִםְ תַּשְּלָהְ: m. Dommage, tort : בְּנִיםְ תַּשְּלָהְ: Esth. 7. 4, le dommage causé au roi.

לְיֵלְ (v. II ארי (ארר) Kal inusité. Niph.

1° S'éloigner, s'abstenir, s'imposer des abstinences: יְיִנְיֵרְ מַצְּרְיֵרָ Ez. 14. 7, qui se sera éloigné de moi ; יְנְיִרְ מָבְּרִיּ מָּיִרְ מָבְּיִרְ מָבְּיִרְ מָבְּיִרְ מָבְּיִרְ מָבְּיִרְ מָבְּיִרְ מָבְיִרְ בַּיִרְ בְּיִרְיָּ בְּעָרְ עִינִוּר מָבְּיִר וְיִי בְּיִרְ בַּיִרְ עִינִוּר מָבְּיִר וְיִי בְּיִרְ בַּיִרְ מַבְּיִר וְיִר בַּיִּבְיר וְיִר בַּיִּבְיר מָבְיר וְיִר בַּיִּבְיר מָבְיר וְיִר בַּבְּיִר בְּיִבְיר בַּיִּבְיר בְּיִבְּיר בַּיִּבְיר בַּיִבְּיר בַּיִּבְיר בַּיִּבְיר בַּיִּבְיר בַּיִּבְיר בַּיִּבְיר בַּבְּיר בַּיִּבְיר בַּיִּבְיר בַּיִּבְיר בַּיִּבְיר בַּיִּבְיר בַּבְּיר בַּיִּבְיר בַּבְּיר בַּיִבְּיר בַּבְּיר בַּיִּבְיר בַּיִבְיר בַּיִּבְיר בַּבְּיר בַּיִּבְיר בַּבְּיר בַּיִבְּיר בַּבְּיר בַּיר בַּיִּבְיר בַּבְּיר בַּיִּבְיר בַּבְּיר בַּיִּבְיר בַּבְּיר בַּבְּיר בַּיִּבְיר בַּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְיר בְּבְּיר בְּבְיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְיר בְּבְּיר בְּבְיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְייר בְּבְּיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְּיר בְּבְיר בּבְּייר בּיִיר בְּבְיר בּייר בּיוּ בּייר בּיייר בּייר בּייר בּייר בּייר בּייר בּייר בּייר בּייר בּייר בּיייר בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייי בּייייי בּייי בּיייי בּיייי בּייייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייייי בּייי בּיייי בּיייי

Hiph. יִיִּיִר. 1° Séparer, éloigner, faire abstenir : יְּיִדְּרֵעְּרִיבְּעָרְ אָרִידְּעַרְיִּעְּרָעְּל בְּעִרִיבְּעָרָעְּל Lév. 15. 31, vous séparerez, éloignerez, les enfants d'Israel de leur impureté. — 2° Comme Niph. S'abstenir, se vouer, vouer, consacrer : יְּיִירְ מְּרֵירְיִיךְ Nomb. 6. 3, il s'abstiendra de vin et de liqueurs fortes; יְּיִירְ מְּרִירְיִנְי נְיִרִי אָרִירְיַנִי נְוְרִי Nomb. 6. 2, pour se vouer à l'Éternel; יְּיִרִי אָרִירְיַנִי נְוְרִי Nomb. 6. 12, il consacrera à l'Éternel les jours de son abstinence.

בַּוֶּר m. 1° Diadème, couronne : בַּיָּבּ עליד אַר־דַעניַר ll Rois 11. 12, il mit sur sa tête le diadême ; נור הַוּפֹרֵשׁ Exod. 29. 6, la couronne sainte, la lame d'or que portait le grand prêtre devant le front (v. אָבְנֵי־נֵוֵר ; אָבִרָּץ Zach. 9. 16, (comme) les pierres d'une couronne. — 2º Abstinence, naziréat, consécration : 35 ימֵר וּוְרוֹי Nomb. 6. 4, tout le temps de son abstinence, tant que durera son nazireat; נור אַלחיו על־ראשו vers. 7. (il porte) la consécration de son Dieu sur sa tête (la marque de sa consécration); שַׁעֵּר ראָשׁ נְיָרוֹ vers. 18, sa che-עור שַפֶּן מִשְׁתַח אֵלחִיר ; velure consacrée Lév. 21. 12, la couronne ou la consécration de l'huile d'onction de son Dieu. — 3° Chevelure consacrée (du nazaréen): אָחַר דִּוּתְגָּלְחוֹ אֵת־נְוָרוֹ Nomb. 6. 19, après qu'il se sera coupé ses cheveux de nazaréen ; et en général

chevelure longue : נְּיִי נְוֹיֵךְ Jer. 7. 29, coupe tes cheveux.

תוֹם n. pr. Noé, fils de Lémech, Gen. 5. 29: מֵי־נֹם Is. 54. 9, les eaux du temps de Noé, c.-à-d. le déluge.

יַחְבִּי n. pr. m. Nomb. 13. 14.

לְהְרָה Conduire, mener, guider (Kal pret. et imper. seuls usités): בְּבְּ מְחַרּיּנָּג Exod. 32. 34, va, conduis ce peuple; בְּלֹבְינִים אֲלִּדִים Exod. 13. 17, Dieu ne les conduisit pas; יְּבְּיִנִים בְּאַרִיוּ Ps. 27. 11, conduis-moi dans le chemin de la droiture.

Hiph. (fut. חְיִרָים et l'inf. תְּבְּים נְינִינְים בְּינָים בַּנְיִים בַּנְינִים בַּנִינְים בַּנְינִים בַּנִינְים בַּנִים בַּנִינִים בַּנִינִים בַּנִינִים בַּנִינִים בַּנִינִים בַּנְיִים בְּנִינִים בְּנְיִים בְּנִינִים בְּנִינִים בְּנִינִים בְּנִינִים בְּנִינִים בְּנְיִים בְּנִינִים בּנִינִים בּנְינִים בּנִינִים בּנִינִיים בּנִינִים בּנִינִים בּנִינִים בּנִינִים בּנִינִים בְּינִים בּנִינִים בְּנִינִים בְּנִינִים בְּנִינִים בְּנִינִים בְּנִינִים בּנִינִים בּנִינִיים בְּינִינִים בְּנִינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּנִינִים בְּנִינִים בְּינִים בְּינִיים בְּנִינִים בְּינִים בְּינִיים בְּינִים בְּינִים בְּינִיים בְּינִי

תְרְחִוּם n. pr. m. Néh. 7.7 (ע. בְּחַוּמִים n. pl. 1° Consolation: יַאֲשֵׁלֵּם is. 57. 18, je lui don-nerai des consolations, à lui et à ceux qui le pleuraient. — 2° Compassion, tendresse: כְּמָרוּ מִדּנְּיִם 'Osée 11. 8, ma tendresse s'éveille; ou : mon repentir est cuisant, vif.

קור n. pr. Nahor, frère d'Abraham, Gen. 11. 26.

בְּחוּשׁ adj. Ce qui est d'airain : אָם adj. Ce qui est d'airain : בְּטֵרִי נְחִנּשׁ Job 6. 12, ma chair est-elle d'airain?

קיים f. Airain: אָמִיקֵי הְּוּשָּׁה Job 40, 18, des tuyaux d'airain; וָאָבֶּן רָצוּסְ קְרוּשְׁה Job 28. 2, la pierre étant fondue se change en airain.

אָרְילָהְ f. Nom d'un instrument de musique ou d'une mélodie: אֶל־דְּתְּחִילִּהוּה Ps. 5. 1, sur Nehiloth, ou sur les flûtes[?] (de la racine יְהָלֵלָּה).

בְּיִרִים בַא : m. duel. Narines בְּיְרִייִ בַא : Job 41. 12, une fumée sort de ses narines.

ויל 1º Posséder; avoir une possession, un partage; recevoir une possession, prendre une possession: בַּבוּר ינחלני פים דנחלני Prov. 3. 35, les sages possederont la gloire; נַחַלְּתִּר עֵרְוֹתֶדְּהְ לְעוֹלָם Ps. 119. 111, j'ai pris à jamais tes témoignages, tes préceptes, comme un héritage ; ינְדֵלָתְּ אָּז־דָּאָרֵץ Exod. 23.30, et que tu auras le pays (de Chanaan) en possession; פר לא נמול אמם Nomb. 32. 19, nous ne demanderons point de part avec eux ; וְנַחַל הַי צַּת־יָהוּרֶה חַלְּקוֹ Zach. 2. 16, l'Eternel possédera Juda comme son héritage; ימֵילְתֵּט Exod. 34. 9, prends-nous pour ta possession. Avec אַ: אַנְחָל Nomb. 18. 20, בָּאַרָבָם לֹא תִנְחָל tu ne posséderas rien dans leur pays; Ps. 82. 8, car tu פר־אַחַר הַנְחַל בְּכַל־דַעוֹיִים as tous les peuples en partage. -2º Hériter : לאַ־חִנְחַל בְּבֵּית־אֲבִים Jug. 11. 2, tu n'hériteras pas, tu ne seras pas héritier, en la maison de notre père. - 3° Donner en possession, partager un héritage ; אַטר־יִנְחַלוּ לָכָם אַת־תָאָרֶץ Nomb. 34. 17, qui partageront le pays entre vous, ou qui en prendront pos-יַנְיַבַלּגֹּ לִנְחֹל אָת־תָּאָרֶץ ; session pour vous Jos. 19. 49, lorsqu'ils eurent acheve de partager le pays.

Pi. comme Kal 3°. Partager, mettre en possession: אַשָּׁרְיבִּוּל מִשְׁים Jos. 13. 32, à qui Moïse avait partagé le pays.

Hiph. הַּנְחִיל Mettre, donner, en possesion; faire acquérir, laisser en héritage, accorder; avec le double acc.: וני אַתָּח תַּנְחִיל אַת־תָצָם תַנָּח אָת־תָאֶרֶץ Jos. 1. 6, car c'est toi qui mettras ce peuple en possession du pays; בְּיִרוֹן עַלְיוֹן מוֹיִם Deut. 32. 8, lorsque le Très-Haut divisa les possessions aux peuples ; לְּחַנְתִירַל אַדְבֵּד יֵשׁ Prov. 8. 21, pour accorder de la richesse a ceux qui m'aiment; אַשָּׁר יוּנְחַלְּמִי אָת־אַבוֹתֵיכָם Jér. 3. 18, (le pays) que j'ai donné en possession à vos pères; וְהִנְחַלְּמָם 'לִבְנֵיכָם אַחֲרֵיכָם I Chr. 28. 8, vous le laisserez en héritage à יביום תונוילו איד: ; vos enfants après vous לו . 16, lors בְּטָד אָה אַטֶּר־יִדוּיָת לוּ Deut. 21. 16, lors qu'il partagera son bien à ses fils.

Hoph.: בּן הָנְהַלְּתִּר לָּר יְרְהַדִּישְׁיִא Job 7.
3, ainsi j'ai reçu en partage des mois de déception.

Hithp. Recevoir en possession, posseder: יְּהִיבְּהֵל בְּיֵבְי יִשְׁיָבֶּל אִישׁ נַיְּלְבָּי רְשִׁי נַיְלְבָּל אָישׁ נַיְלְבָּל אָרשׁ נַיִּלְבָּל אָרשׁ נַיְלְבָּל אָרשׁ נַיִּלְבָּל אָרשׁ נַיִּלְבּל אַרְבִּיבְּל אַרְבִיבָּל אָרַבְּיבָּל אַרְבִיבָּל אָרַבְּיבָּל אָרַבְּיבָּל אַרְבִיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְיבָּל אָרַבְּיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְּיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְּיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְּיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְּיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָב אָרָבְּיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְּיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָבְּיבָּל אָרָבְיבָּל אָרְבִיבָּל אָרָבְיבָּל אָרְבִיבָּל אָרְבִיבָּל אָרָבְיבָּל אָרְבְיבָּל אָרְבְיבָּל אָרְבְיבָּל אָרְבְּיבָּל אָרְבְּיבָּל אָרָר אָרָב אָרְבּיבָּל אָרָבְיבָּל אָרָר אָרְבּיבָּים אָרִיבְּיבָּים אָרִיבְּיבָּע אָרְיבִיבָּע אָרִיבְּעָם אָרְיבְּיבָּע אַרְבִּיבָּע אָרִיבְיבָּע אַרְבּיבָּע אָרִיבְיבָּע אָרִיבְיבָּע אָרִיבְיבָּע אָרִיבְיבָּע אָרִיבְיבָּע אָרִיבְיבָּע אָרִיבְּיבָּע אָרִיבְּיבָּע אָרִיבְּיבָּע אָרִיבּיבָּע אָרִיבּיבָּע אָרִיבּיבָּע אָרִיבּיבָּע אָרִיבּיבָּע אָרִיבּיבָּע אָרִיבּיבָּע אָרִיבְיבָּע אָרִיבְיבָּע אָרָבּיבָּע אָרָבּיבָּע בּיּבְיבָּע בּירָבּיבָּע אָרִיבְיבָּע אָרָבּיבָּע בּירְבּיבָּע בּיּבְיבָּים עּיִיבְיבָּי אָרִיבְיבָּי אָרִיבּיבָּי אָרְיבְיבּיי אָבְייבְיבּיי אָרִיבּייִים אָרִיבּיי אָרִיבּיי אָבּייי אָרָיי אָרִיבּיי אָרִיייים בּייבּייים עוּיבּייים אָבּייים בּייבּיים עוּיבּיבּיים אָבּייבּיי אָיייים בּייִייים בּייבּיי אָייים בּייין אָייִיים בּייבּיים אָייבּיים בּייִיין אָייִייּיים בּייִים בּייבּיים בּיייבייים בּייים בּייִים בּייבּיים בּייבּיים בּי

תולים m. (חלים Ps. 124. 4, duel בְּחַלְּיִם plur. בְּחַלִּים, const. בְּחַלִּים). 1° Torrent, fleuve: הְחָלִים Job 6. 15, comme un torrent; בְּחַלִּים הֹלְכִים בִּלֹרִים בְּלֹרִים בּלַרְחַתְּלִּים הֹלְכִים בּלֹרִים בּלֹרִים בּלֹרִים בּלֹר בּבְּיִם צֹלְיבִים אַלְּבִים בּלַר בּבְּיִם צֹלְיבִים אַלְּבִים בּלְּבִים בּלִים צַּלְּבִים בּלְּבִים בּלִים צַּרְים Nomb. 34. 5, (ח local, jusqu'au) torrent de l'Egypte, sur les confins de l'Egypte et de la Palestine. — 2° Plaine traversée par un torrent, vallée: בְּבְיִר בְּבְיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בּבְּבִיר בּבְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בּבְּבִיר בְּבִיר בְּבְּבִיר בְּבְּבִיר בְּבִיר בְּבְּבִיר בְּבִיר בְּבְּב בְּבִיר בְּבְּבְי בְבִיר בַּבְּב בּבְיר בַּבְּב בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבְּבִיר בְּבְּב בּבְיר בְּבְּב בּבְיר בְּבְּב בּבְּב בּבְיי בְּבְּב בּבְיי בְּבְּב בְּבִיי בְּבְּב בְּבִיר בְּבְּב בְּבִי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְיי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּיי בְּבְּבְיי בְּבְּבִיי בְּבְּבִיי בְּבְּב בּבְיי בְּבְיי בּבְּבְי בְּבִיי בְּבְּבִיי בְּבְּבִי בְּבְיִי בְּבְיי בּבְּבְי בִּבְּבְי בְּבִיי בְּבְּבְי בְּבְיי בְּבְי בְּבִיי בְּבְּי בְּבְיי בְּבְּבִיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְּיי בְבְּיי בְּבְיי בְּבִיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְיי בְּבְּב בּי בְּבְּי בְּבְיי בְּבְּב בּי בְּבְיי בְּבְּב בְּבִי בְּבְּב בּי בְּבְּי בְּבְיי בּבְּי בּבּי בְּבּיי בְּבְּי בְּבִיי בּיי בּבְּיים בּיוּב בּיוּב בּיי בְּבִיי בְּיבּיים בּיוּב בְיים בְּיבְים בְּיבּיים בְּיב בּייבְיבִים בְּבְיב בּיבְיב בְּבִיים בְּבְיב בְיבִיים בְּבִיים בְּבְּבִים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים

נַחְלָה (ע. נַחַלָּה (v. נַחְלָה).

לַחָלֵּהְ חָרָלּהְ בָּחְלֵּהְ בָּרְיִּלְּהְ בִּרְיִּלְּהְ בִּרְיִּלְּהְ בִּרְיִּלְּהְ בִּרְיִּלְּהְ בִּרְיִּלְּהְ בִּרְיִּלְהְ בִּרְיִּלְּהְ בִּרְיִּלְּהְ בִּרְיִּלְּהְ בִּרְיִּלְּהְ בִּרְיִּלְּהְ בִּרְיִּלְּהְ בִּרְיִּלְּהְ בִּרְיִּלְּהְ בִּרְיִּלְּהְ בִּרְיִּלְהְ בִּרְיִּלְהְ בִּרְיִּלְהְ בִּרְיִלְהְ בִּרְיִּלְהְ בִּרְיִּלְהְ בִּרְיִּבְּיִ בְּיִבְּיִהְ בִּרְיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְיִ בְּיִבְי בְּיִבְיִ בְּיִבְי בְּיבְי בְיִבְי בְיִבְי בְּיבְי בְיִבְי בְיבִי בְּיבִי בְיבִי בְּיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְּבִּי בְּבִי בְיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבְיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבְיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבְיבִי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבְיבִי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִי בְיבִּי בְּיבִי בְּיבְּי בְּיבְיבְי בְּיבְי בְּיבּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּבְּיבְּי בְּבְּי בְיבְּי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְּי בְּיבְּי בְּיבְ

תַלְיאֵל n. pr. d'une station dans le désert, Nomb. 21. 19.

חַלְמִי n. patron. Jér. 29. 24.

וְחַלְּח f. (ע. הַיְּלָה). Héritage : מַיְלָּח יָּמְרָה עָּלָּר Ps. 16. 6, mon héritage est excellent, ou me plait.

ווים, Kal inusité. Niph. מוף, inf.

בתום. 1° Se repentir, changer de sentiment, se laisser sléchir, avoir pitié, קבר נְדַוְמְּחָר כִּר צַנְשִׁרְחָם : pardonner בָּר נְדַוְמְחָר כִּר צַנְשִׁרְחָם : 7, je me repens de les avoir créés; לאַרְרָדִי רָזְנָּרֶשׁר Ter. 15. 6, je suis las de pardonner ou de me repentir, de revenir sur ce que j'avais arrêté ; מַרַיַּתָּוּם בים Exod. 13.17, de peur que le peuple ne change d'avis, ne se repente; avec וְנְחַמְּמִי עַל־חַשוֹבָה : Jer. 18. 10, וְנָחַמְּתִי עַל־חַשוֹבָה : ל je me repentirai du bien ; רַּנַּחַם הַי אָל־ וריכה II Sam. 24. 16, Dieu se repentit du mal; וְחַצֵּם נְחֵם לְבְנְיַמֵּן Jug. 21. 15, le peuple eut pitié de (la tribu de) Benjamin; פריינהם יַר פּנאַקהם Jug. 2. 18, car Dieu se laissait sléchir par leurs gémissements. — 2º Se consoler, être consolé; sans rég., avec אַל, פַל et אַדֵּרַדּ: פאנה הנחם נפשר Ps. 77. 3, mon ame refuse toute consolation, exact. d'être consolée ; נינהם יהויה Gen. 38. 12, lorsque Juda fut consolé; פַּי־נָחָם כֵּל־אַמָּנוֹן מריבחיז II Sam. 13. 39, parce qu'il s'était console de la mort d'Amnon; proprie יצרוק אוורי אמר Gen. 24. 67, Isaac fut consolé de la perte de sa mère, c.-à-d. sa douleur fut tempérée par Rebecca. - 3° Se satisfaire en se vengeant: Is. 1. 24, je me vengerai de mes ennemis.

Pou. Étre consolé : רְּהָבְּיה Is. 54. 11, qui n'est point consolée : מְּבְּיִהְיִה Is, 66. 43, et vous serez consolés dans Jérusalem.

Deut. 32. 36, il aura pitié de ses serviteurs. — 2° Se consoler, se laisser consoler : מַנְּמָאָן לְּתְּחָשׁן Gen. 37. 35, il ne voulut point recevoir de consolation, litter. il refusa de se laisser consoler. — 3° Se venger: מַּיְתְּיִהְי בְּעָהַ בְּעָהְי בְּעָהַ בְּעָהְי בַּעָּה Ez. 5. 13, je ferai éclater ma colère contre eux et je me vengerai, je satisferai mon indignation; בְּיִרְיִם לְּרָּי בְּעָה Gen. 27. 42, (ton frère) se vengera sur toi en te tuant, ou : il se console par la pensée de te tuer.

PD2 n. pr. m. I Chr. 4. 19.

ישׁבור מְעֵינְי : Osée 13. 14, le repentir sera caché devant mes yeux.

איז נְחָמָּחִי בְּצָנְיִי : Consolation : זֹאָת נָחָמָּחִי בְצָנְיִי Ps. 119. 50, ceci est ma consolation dans ma misère.

לְּמְיֵהְ (que Dieu console) n. pr. 1° Néhémie, fils de Hachalia, gouverneur de la Judée, auteur du livre de ce nom, Néh. 1. 1. — 2° Néh. 3. 16. — 3° 7. 7.

ים נְחַטְנִי n, pr. m. Neh. 7. 7.

י אָרְטֶּרְ, chald. Glorification, sanctification, Rituel.

ייי (ע. אָרָהְיּיָה וְרָבְּר בִּיִּשְּלֶּבְּ בְּיִּשְׁץ (ע. אָרָבְיִי בְּיָבְּיָר בְּיִשְּלֶבְּ בְּיִשְּלְ (ע. אָרָבְיִר בְּיָשְּלֶבְּ בְּיִשְּלְ (עִיבְּיִי וְשִּלְּבְּ בְּיִשְּלְ (אַבְּיִר בְּיִשְּלֶבְּ בְּיִשְּלְ I Sam. 21. 9, car l'ordre du roi était pressant, urgent.

יתר בקרו: Job 39. 20, son hennissement vigoureux (v. à יוד).

לְחָרָה f. Même sign.: יבּירָה סּנְּסָר Jer. 8.16, le hennissement de ses chevaux.

et נְחֲרֵי n. pr. m, II Sam. 23, 37, I Chr. 11 37,

পান Kal inusité (v. খানু); selon quelques-uns, de খানু, observer les serpents.
Pi. User d'augures, prédire l'avenir par la divination, augurer, présumer : क्षेत्र चानून Lév. 19. 26, yous n'userez point d'augures; ক্ষুত্ৰ ক্ষুত্ৰ ক্ষুত্ৰ আৰু আনু চিন্তু বিশ্ব ক্ষুত্ৰ ক্

נַוֹלְשִׁישׁ, נַיְבְּרְבֵינִי, נַיְּ, פִּנְכָּלֵבְ ; Bont geniust, Gen. 30. 27, j'ai augure, ou : je sais par experience, que Dieu m'a beni a cause de toi; וַרַאַנְשִׁים יְנַחַשׁוּ I Rois 20. 83, les hommes en tirèrent un bon présage.

m. Sortilege, divination, augure : בי לא-נחש ביעקב Nomb. 23. 23, car il n'y a point de sortilége dans, ou contre, Jacob; לִקרַאת נְחַשִּׁים Nomb. 24. 1, au-devant des augures.

אָרָוֹשׁ m. Serpent: אַנָּישׁי Nomb. עַרָשׁ בָּרָדַוּ (21.9, un serpent d'airain; Job 26. 13, serpent fuyant, alerte; selon quelques-uns, nom d'une constellation (le dragon?).

תְּחָשׁ n. pr. 1° D'une ville, I Chr. 4. 12. — 2º Nahas, roi des Ammonites, ^AI Sam. 41. 4.

נַרְישׁ chald. m. Airain, cuivre : הַוְשׁ בי מושר Dan. 2. 32, et les cuisses étaient d'airain.

נחשון (conjurateur) n. pr. Nahson, fils d'Aminadab, Nomb. 1.7.

des deux genres (avec suff. קהשהקי). 1° Cuivre, airain, d'airain: לְּחִישָׁהוּ וּבַרְיוָל Gen. 4. 22, le cuivre et le fer; אים דים I Chr. 18.8, la mer, le bassin d'airain. — 2º Chaines : חכביד יָהָשְׁהִי Lament. 3. 7, il a appesanti mes chaines; plus fréq. duel : יְרַגְלֶּיֹךְהּ לֹאֹד ו לְמָשְׁתְּיָם הָעֲשׁוּ II Sam. 3. 34, tes pieds n'ont pas eté mis dans des chaines. -3° Le has, le dessous: הַחֲלַיִּת נְחָלָית Ez. 24. 11, que le bas (du vase) se brûle. Métaph. Parties honteuses : בַּעַן הַשַּׁמַה קהשה Ez. 16. 36, puisque ta honte est découverte; selon d'autres, argent (de cuivre) : puisque ton argent a été dis-

אַרָּשְׁרָּאָ n. pr. Nehustha, mère du roi Jehoyachin, II Rois 24. 8.

ת בושיתו m. Serpent d'airain. Nom donné au serpent d'airain que Moise avait fait faire, emblème qu'on adorait plus tard, et qui a été brisé par le roi Ezechias, II Rois 18. 4.

penetrer, faire impression : פִירֹינֵינוּז צֶלֵרטוֹ Jér. 21.13, qui descendra contre nous רַבְּוֹנְתַרוֹ עַלֵּר יַדָך ; (pour nous combattre) Ps. 38. 3, ta main est descendue, s'est 'appesantie, sur moi; תַּיַרָּוּ בְמֵּבָרוּ Prov. 17.10, une réprimande fait (plus) d'impression sur l'homme intelligent; וברגע שאול בחחו Job 21. 13, en un instant ils descendent dans le scheol ביותוי pour יבותוי se trouvant à la fin du verset).

Niph.: הַצֵּיךה נְדֵּיחוּ בִּר Ps. 38. 3, tes slèches ont pénétré en moi, m'ont

Pi. Faire descendre, abaisser : רַנְקַילָהוּ ירולחי זרולחי Ps. 18. 35, mes bras abaissent l'arc d'airain, c.-à-d. le tendent; ou: l'arc est tendu (Niph.) par mes bras; selon d'autres, de rivij : l'arc d'airain sera brisé par mes bras; רוים: ברוכה Ps. 63. 41, abaisses-en les sillons, c.-à-d. égalise-les, ou fais descendre la pluie dans ses sillons.

תַּנְיֵח : Renverser, abattre הַנְיֵח וּ Renverser קר ומוכיף Joel 4. 11, que l'Eternel renverse, abatte, tes héros; ou : Dieu, fais descendre tes anges.

בין chald. Descendre. Part. : יפר ביא נואד Dan. 4. 10, descendant du

Aph. (ful. בות, imp. אווה, part. (מְחַהֵּאר). Faire descendre, apporter (en bas), mettre : אַנויז הָשׁוֹי בְּנֵירְכָלָא Esdr. 5. '15, descends-les dans le temple; פתחתין פעת Esdr. 6. 1, où (les trésors) יַתְחָת בְּבֵית אֵלָתָא ; Esd. '6. 5, et qu'on les mette dans le temple de Dieu.

Hoph. rinn Etre renverse, être précipité : הָּנְתָּא מָלְכּוּחָה Dan. 5. 20, il fut précipité du trône de son royaume.

חַבְּע m. 1º Action de descendre, de poser; ce qui est posé, ce qui est placé: וְנַחַתוּ זְרוֹעוֹ יַרְאָּח Is. 30.′30, il fera voir comment son bras s'appesantit, les י בבות שלחנה ; coups que son bras frappera יבבות שלחנה : Job 36. 16, ce qui est place sur ta ta-רות (fut. יפור et 'דיתי') Descendre, 'ble, les mets. - 2º Repos, tranquillité: ובשובה ונבות הושערן Is. 30. 15, vous serez sauvés par la paix et par le repos; בילא כה בחד Eccl. 4. 6, un peu dans le creux de la main avec du repos; *מַנוּת Rituel, avec un esprit calme, ou avec onction.

m. pl. adj. Descendant, qui descendent, qui campent: פַּי־שָׁם אַרַם וו פחמים II Rois 6. 9, car les Syriens descendent en cet endroit (avec dagesch au lieu de נְחַירָתִים).

וֹטָיָם (ful. הַשָּׁי, apoc. בי, ביוָם, רעָיַן) 1º Trans. Etendre, allonger, tendre, pencher, incliner, tourner, amener: ייים משָׁח אָה־יָדוֹ Exod. 14. 27, Moise étendit la main. Etendre la main, le bras; menacer, être prêt à combattre : יבר־נַבַּרו אַל־אַל יַרוֹי Job 15. 25, parce qu'il a etendu sa main contre Dieu; בּזְרוֹצֵ Exod. 6. 6, avec le bras étendu; בּנְטֹתִּד צָּאִ־יָדִי צַל־מָצְרָיִם Exod. 7. 5, lorsque j'étendrai la main sur l'Egypte (pour la punir); en signe d'amitié: יבירתר ידיר Prov. 1. 24, j'ai tendu la main; פצל נכורי Ps. 102. 12, comme l'ombre allongée, c.-à-d. vers le soir, l'ombre à son déclin (v. 109. 23); ובירת ברוך Is. 3. 16, allongeant le cou, le cou tendu, la tête haute; נְבַּח קַר Is. 44. 13, il a tendu le cordeau (pour mesurer); מֹכֶּח שָׁפַיִם מַיִּרִיעַח Ps. 104. 2, il étend le ciel comme un tapis; عن עליה רעדו Ps. 21. 12, ils ont penché le mal contre toi, ils ont tache à te faire du mal; שַׁלוֹשׁ אַנִי נְכֵּח עָלֵיהְ I Chr. 21. 10, je to propose, présente, trois choses (je te donne à choisir entre trois maux); וַיֵּכ שִׁכְכוֹ לְּסְבֹּל Gen. 49. 15, il a penché, baissé, l'épaule pour porter le fardeau ; קקיר נטוי Ps. 62. 4, comme un mur qui penche; נָפִרהָי לָבָּר לָבָשׁוֹת קקיה Ps. 119. 112, j'ai porté mon cœur a exécuter tes ordonnances; הונר נונהר ו אַלַריִת כְּנָחָר שָׁלוֹם Is. 66. 12, j'amenerai, je ferai couler vers elle, la paix comme un sleuve.

2º Intrans. S'étendre, se pencher, s'incliner, s'avancer, entrer, se tour-יוריעות: ישירוני בָּאָרָץ: Ps. 17. 11, 31. 3, l'Eternel étend sa main; יוריעות

ils tournent leurs regards à s'étendre dans le pays, ou trans.: pour nous abaisser jusqu'à terre ; ילארישהו סְנְלָם Job 15. 29, leur richesse ne s'étendra pas sur la terre; נַכֵּיד רָגְלָּר Ps. 73. 2 (cheth. נָבֶריי), mes pieds ont penché, m'ont manqué; בירים לשור Jug. 19. 8, jusqu'à ce que le jour décline. מסל לשל לנטוח עשר מעלות: Il Rois 20. 10, il est aise, c.-a-d. il est moins étonnant, que l'ombre s'avance de dix degrés (lignes); וּכָאֹרֶה נְטָה לַלוּן Jér. 14. 8, et comme un étranger qui entre (dans un gite) pour y passer la nuit; לא נַטָּרו יַפִין וּשְׁמֹאַרל Nomb. 20. 17, nous ne nous détournerons ni à droite, ni à gauche; ניֵט אֵלַיתוּ Gen. 38. 16, il s'approcha d'elle; יבים אַלַר Ps. 40. 1, il s'inclina, s'abaissa, vers moi. Avec מָּעָם, se detourner, s'écarter : אָשִׁרָד ׁ מִּזֶּר סקרקה Job 31. 7, si mon pas s'est detourné du chemin ; מַינִם הַלָּבָבוֹ מֵינָם הַי I Rois 11. 9, parce que son cœur s'était écarté de Dieu; אולַר נִכְּתָה מְבָּנֵי Nomb. 22. 33, si elle ne s'était point détournée devant moi, c.-à-d. effrayée de ma présence ; יָהֵט לְמָנִי même vers., elle s'est détournée devant moi. --Avec אַחֵרֵי, suivre quelqu'un, être de son parti; s'adonner, se livrer, à quelque chose : לָנָלֹת אֲחֲרֵי רַבְּרֹם Exod. 23. 2, pour suivre l'avis, le jugement, du grand nombre ; רוֹאַב נָטָח אַחַרָי אַדֹנְיַח I Rois 2. 28, Joab avait suivi le parti d'Adonyah : וַיִּשֹּׁה אֲחֲרֵי חַבְּצָע I Sam. 8. 3, ils (penchaient) se livraient au gain illicite; נְיֵבֶח לַהְ I Sam. 14. 7, tourne, va, où tu voudras.

Niph. Etre tendu, être étendu, s'al-וסף יוניה על-ירושלם Zach. 1. 16, le cordeau sera étendu sur Jérusalem; ינְיולִים וְנָבִיז Nomb. 24. 6, comme des ַ לַּרַיבֶּר (נְבוּר s'étendent בַּרַבָּר בָּרַבּ Jér. 6. 4, quand les ombres s'allongent vers le soir.

Hiph. (הַנָּם, רָעוּ. הַשָּׁיִ, apoc. בַּיָם, בַּיָם, imper. apoc. 27). 1º Etendre, tendre, dresser, incliner, pencher, tourner, faire retourner, fléchir : וַרֵי יְבָּהוֹ יְדוֹי Is.

ישוי Is. 54. 2, que l'on étende (au loin) les rideaux de tes demeures: אַרָשׁלום הָאֹקיל II Sam. 16. 22, ils dressèrent à Absalon une tente; קַיבּריטָא בהה Gen. 24. 14, penche, baisse, je te prie, ta cruche; ממד ממדק וחבר Ps. 144. 5, abaisse tes cieux et descends; באַכ אַלָּיד אוֹכִיל Osée 11. 4, je lui présentai de la nourriture (v. מָל־מָּל־אֲשֶׁר ; על־כָּל־אֲשֶׁר יישיץ רְשַּצּגּ Prov. 21. 1, il l'incline, le fait tourner, vers où il veut; הַּצָּה לַמְבוּנָה Prov. 2. 2, si tu tournes ton cœur vers l'intelligence; לַתַּלֹיִם הַיְרָבֶּר Nomb. 22. 23, pour la ramener dans le chemin; ווווים אַז־לְבַב פַל־אָישׁ־רָּחוּתַה IISam. 19.15, il sléchit, gagna, le cœur de tous ceux de Juda ; /réq. avec zix, prêter l'oreille, écouter : אַבַּח לָפַשָׁל אַוָנִי Ps. 49. 5, je prête l'oreille à la parahole ; avec ਬਾਹੁਸ਼ਤ, faire pencher la justice, la corrompre, violer le droit: לא־חַשֵּח מְשַׁמָּם Deut. 16. 19, tu ne feras pas pencher la justice partialement; אַ בּשָּשִׁים הַשָּׁים Deut. 27. 19, qui viole la justice dans la cause de l'étranger ; et sans יָאַבִּרוֹנִים בַּצַּׁעַר : בְּשָׁמַט mm Amos 5. 12, ils font violence au droit du pauvre, au tribunal; sans rég.: בְּחַשִּׁה Exod. 23. 2, pour pencher la justice, violer un droit; וַנְּט־עָלֵרטּ הַחָּסֶר Esdr. 9. 9, il nous a attiré la grace, il nous a fait trouver grâce. Détourner, seduire : אוֹניתִיבֶם הַבּיתְטוֹעָ Jer. 5. 25, vos iniquités ont détourné ces choses, ces biens; וַרָּשׁוּ נְשֵׁיוֹ אַת־לְבוֹ Rois 11.3, les femmes détournèrent son cœur; भाषा Prov. 7. 21, elle le gagne, le séduit; לב הויחל השהוי Is. 44. 20, son cœur trompé l'a égaré ; נַיַּמֶרוּוּ הַיֹּאֶב אֶל־חוֹך הַיֹּשְׁעַר II Sam. 3. 27, Joab le dirigea, le tira à · part, au milieu de la porte ; אַל־תַּט בְּצֵּאָן בּבְּהַף Ps. 27. 9, ne repousse pas ton serviteur dans ta colere ; יַטוּ אַבְיֹנִים מְדֵרָה Job 24. 4, ils repoussent les pauvres de la voie ; ינירם בענים א Amos 2. 7, ils détournent, ou ils obstruent, la voie des humbles.

נמהי

2º S'étendre, se détourner, s'écarter: יְצֵלִּדְם הַוּבְלִּדִם הַעְּבְלִּדִם הַאָּבְלִּדִם הַאָּבְלִּדִם הַאָּב Amos 2. 8, ils s'étendent sur des vétements donnés en gage; יְלָא־אָם Job 23. 11, j'ai observé sa voie et je ne m'en suis point détourné ; בְּמַלְּבְלֵּה Ps. 125. 5, ceux qui s'écartent dans leurs sentiers tortueux.

תְּנְיֵיה גָּרוֹן: f. Action de tendre : נְּמִיְּה Rituel, exact. (en marchant) le cou tendu, la tête haute, c.-à-d. par la vanité et l'orgueil (v. יוֹם: ex. Is. 3. 16).

בֵּל־: m. Celui qui est chargé בְּלֵּדְ Soph. 1. 11, tous ceux qui sont chargés d'argent, les riches.

יהים f. Action de laver : פֵל נְשִילָת Rituel, (qui nous a ordonné) de laver nos mains.

לְּטִיפֿוֹת f. pl. (rac. בְּשָׁי). Pendants d'oreilles, Jug. 8. 26, Is. 3. 19.

קישוֹת f. pl. (rac. נְבָשׁי). Branches ou rejetons: זְבָּרְדְּיִנְיִישׁוֹת וַחְפִיר Is. 18. 5, il en ôtera les branches ou les rejetons; en otera les branches, ou les rejetons; selon les branches, ou les rejetons; selon d'autres: détruisez les crénaux de ses murs.

לְטֵל (fut. ישול) Porter, enlever גּ וְשִׁל (fut. ישול) Porter, enlever גּ וֹבְּיִל בְּיִרִּם בַּיִּרְ רְשׁוֹל Is. 40. 15, il enleve les tles comme un grain de poussière; avec אָבָר נּיבֵּל עָלֶרְה : צַל II Sam. 24. 12, je te propose, exact. je t'impose, une des trois choses; בַּיּל בָּלָרִי Lam. 28, car il lui a impose (ce joug).

Pi.: נְינִשְּׁאֵם יַרְנַשְּׁאֵם Is. 63. 9, il les éleva, il les porta.

לְשֵלְ chald. Elever, enlever: צַּרְיֵב לְשְׁבֵינָא Dan. 4. 31, j'élevai les yeux au ciel; יְבָּיבְלַח מָּךְבַּאַרְבָּא fut enlevée de la terre.

נְטֶל m. Charge, poids : וְנַטֶּל חַדּוּל Prov. 27. 3, et le poids du sable.

 בּהְלְנוֹעִיבְּ, עִזְה בְּהִילְ עֵּלִיבְ, Amos 9.15. je les planterai, etablirai, dans leur pays; אָרְיָבְיּ בְּּיִבְּיִי בְּיִבְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִבְּיִ בְּיַבְּיִבְּיִ בְּיַבְּיִבְּיִ בְּיַבְּיִבְּיִ בְּיַבְּיִבְּיִ בְּיַבְּיִבְּיִ בְּיַבְּיִבְּיִ בְּיַבְּיִבְּיִ בְּיַבְּיִבְּיִ בְּיַבְּיִבְיִ בְּיַבְּיִבְּיִ בְּיַבְּיִבְּיִ בְּיַבְיִבְיִ בְּיַבְיִבְּיִ בְּיַבְיִבְיִ II Sam. 7.10, je l'y établirai et il demeurera à sa place, ferme. —
2° Enfoncer: בּיִבְּיבִים Eccl. 12.
11, et comme des clous enfoncés profondément. — 3° Dresser, étendre: בּיִבְּיבִּיִ אַבְּיִבְּי אַבַּיִיבּ וּשִבְּיבִּי וּשִבּיבּים Dan. 11.45, il dressera les tentes de son palais; בּיבִישָּ בְּיבִּיבּ וּבִּיבּ בּּיבִים les tentes de son palais; בּיבִים בּיבִּים Is. 16, pour étendre les cieux.

Niph. Étre planté: אַן בֵּל־כִּמָער Is. 40. 24, ils sont à peine plantés.

עָטְלָּחְ. (const. יְמָבֶּי, avec suff. יְמְבֶּי, plur. יְמָבֶּי, const. יְמָבִי, 1° Action de planter: גָּמָבִי וֹבְּיִם נִיבְּי, Is. 17. 11, le jour où tu as planté.—2° Plantation, plant, plante: יְבָיבּי שַּׁנְשִׁיבְּי Is. 5. 7, la plantation de ses délices, ou son plant délicieux: יְבָיבִי בְּמִי־נְטֵּב Job 14. 9, il pousse des branches comme de (jeunes) plantes.

קטעים m. pl. Plantes: בְּנֵינִי מִּנְטִיִּנִים Ps. 144. 12, nos fils seront comme des plantes.

לבים השׁה (fut. השׁה) Couler, dégoutter, distiller: מְּבֶּרְ הַשְּׁהְ הַשְּׂהְ לַבְּרָ חִשְׁהְ Job 29. 22, mes paroles coulaient sur eux, leur étaient agréables, comme les gouttes de la pluie ou de la rosée; יְבָיִר הָבְּיִר בְּבִיר בְּבִיר Cant. 5. 5, mes mains dégouttaient de myrrhe; יְבָיִר בְּבִיר בְּבִיר Joel 4. 18, le vin coulera des montagnes, exact. les montagnes dégoutteront de moût; יְבָיִה בִּיִר בִיר בִּיִר בִּיר בִּיִר בִּיִר בִּיר בִּיִר בִּיִר בִּיִר בִּיִר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיִר בִּיִר בִּיר בּיר בּיר בּיר בּיר בּייר בִּיר בִּיר בּייר בּייר בּייר בּייר בִּיי בְּייר בִּיי בְּיר בּייר בּייר בּייר בּייר בּייר בּייר בּייר בִּייר בִּייי בְּיי בִּיי בְּיי בִּיי בְּייִי בְּיי בִּיי בְּייי בְּיי בִּיי בְּייי בִּייי בְּייי בְּייי בִּיי בְּייי בְּייי בְּייי בִּיי בְּיי בְּייי בִּיי בְּייי בִּיי בִּיי בִּיי בִּיי בְּיי בְּיי בִּיי בְּיי בְּיי בִּיי בְּייי בִּיי בִּיי בִּיי בִּיי בִּיי בְּיי בִּי בּייי בִּייי בִּיי בִּיי בִּיי בְּייי בִּיי בִּיי בְּיי בִּיי בְּיבְּי בִּיי בִּיי בִּיי בִּיי בִּיי בִּיי בִּיי בִּיי בִּיי בִייי בִּיי בִּיי בְּיי בִּיי בְּייי בִּיי בִּיי בְּייי בִּיי בִּיי

Hiph.: תְּיִנְיִים עָּטִיים Amos 9. 13, les montagnes feront couler, distilleront, le moût. — Dire, prophétiser: יְחָיִם מַּיִנְם Mich. 2. 6, ils disent (aux prophètes): Ne prophétisez pas, ou (sous-entendu ils disent): Ne prophétisez pas, יְשִיקוּ מָעָם יַתְּיָּה Ne prophétisez pas, יְשִיקוּ מָעִיק מַנְיִי אַ בְּשִּיק 12. 11, il serait le prophète pour ce peuple.

ਐੱਪ੍ਰੇ m. 1° Goutte: בים Job 36. 27, les gouttes d'eau. — 2° ਸ਼ਹੂ: Exod.

30. B4, espèce d'aromate ou de résine, du stacté (?).

ה הְּטְלְּהְ n. pr. Vilte près de Bethleem, en Juda, Esdr. 2.22; n. patron. יְּשְׁבָּיִהְּיִ II Sam. 23. 28.

לְשְׁר chald. Garder, conserver: מְּלְתָּר נְּקְרֵה נְקְרֵה בְּלְתָּר נְקְרֵה נְקְרֵה נְקְרֵה נְקְרֵה נְקְרֵה נְקְרֵה נְקְרֵה נְקְרֵה נְקְרֵה נִקְרָה נִקְרָה נִקְרָה נִקְרָה נִקְרָה נִקְרָה נִקְרָה נִקְרָה נִקְרָה נִינְיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיִר נְקְרָה נִינְים בּיוֹים בּיים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיים בּיוֹים בּיים בּ

עש' (fut. שֹׁישׁי) 1° Laisser, délaisser, abandonner : נַםָשׁ אַבִּיךְ אָת־יִּבְרֵי וָאָאוֹנוֹת I Sam. 10. 2, ton père a laissé (de côté) l'affaire des anesses, il n'y pense plus; יַנְשׁשׁ אַלוּהַ עַשָּׁרּשׁ Deut. 32. 15, il a abandonné Dieu, son créateur; פָּלי לֹאִריִמִשׁ יי אַר־עַמּני I Sam. 12. 22, car l'Eternel n'abandonnera pas son peuple; יְלְמְנֵר דורובלכ הריב נטוש Prov. 17. 14, avant que la querelle s'engage, abandonne-(la). Avec کچر, laisser à la garde, consier aux soins de quelqu'un; וַעַל־מִי נָטַשְׁתָּ מָעַם אָר I Sam. 17. 28, aux soins de qui as-tu laissé le peu de brebis?-2º Laisser faire, permettre : יָלֹא נְטֵשְׁתַּיִּי לְנַשֵּׁל לבני וְלְבְנֹתִי Gen. 31. 28, tu ne m'as pas permis d'embrasser mes fils et mes filles. — 3° Laisser la terre en friche (dans l'année sabbatique), abandonner les créances : הַוֹשָּׁבִינִּית הִשְׁמְנָינָוּת וּנְטַשְׁת Exod. 23. 11, mais, la septième année, tu ne la cultiveras pas et tu la laisseras se reposer; וְנָמִשׁׁ אַח־חַשַּׁבַּרו חַשְּׁבִּריִנִית וּמָשָׁא Néh. 10. 32, nous laisserons la terre en friche la septième année, et nous ferons abandon de toute créance. — 4° Jeter, rejeter, repousser : ন্দ্রাট্ট্রা הַּיִּבְּרָה Ez. 29. 5, je te jetterai dans Niph. 1º Étre abandonné, relâché; être jeté, renversé: מְשְׁשׁׁהּ וְתְּלֶּהְהְ Is. 33. 23, tes cordages se relâcheront; השְּשִׁהְ בִּילִיהְ Amos 5. 2, elle est abandonnée dans sa terre, ou renversée à terre. — 2º S'étendre, se répandre : שִּׁהְיְהִי הָיִּהְיֹשְׁ Is. 16. 8, ses branches se sont étendues; ישִׁי Jug. 15. 9, ils s'étendirent à Léchi.

Pou. Étré abandonné : אַרְמוֹן נְשָׁשׁ Is. 32. 14, le palais est abandonné.

לְנְיָשְׁאוּ (ע. (ע. ייִרי,). Gémissement: רְנָשָׁאוּ Ez. 27. 32, dans leurs gémissements ils feront sur toi un cantique lugubre (selon quelques autres: leurs enfants feront, etc.).

קיב שְּׁטָּיִים: Fruit: קיב שְּׁטָּיִים: Is. 57. 19, le fruit des lèvres, les paroles; וְנִיבוֹי נְבְנֵיוֹ אָבְלוֹי Mal. 1. 12, son fruit, sa nourriture, est méprisable; selon d'autres: et la parole, c.-à-d. ce qu'on dit de lui, est que sa nourriture est méprisable.

יבי n. pr. m. Neh. 10. 20. :

וְיִר : m. (rac. פידי). Mouvement : יְיִרי Job 16. 5, et le mouvement de mes lèvres; selon d'autres: la consolation (qui sort) de mes lèvres.

לינדים, v. ביליבן (יביה 'Dbjet d'horreur: בליבון לנידוח Lament. 1. 8, c'est pourquoi elle est devenue un objet d'horreur, ou (de בילים): elle est devenue errante.

ליוֹת (habitations) n. pr. d'un endroit près de Ramah, I Sam. 19. 18.

est agréable, ce qui plait; toujours avec my odeur agréable (des sacrifices): יבית ניתות Gen. 8. 21, l'Éternel en sentit l'odeur agréable, c.-à-d. reçut le sacrifice avec contentement; Lév. 26. 31, l'odeur agréable de vos sacrifices.

בְּיִחְהִין chald. m. pl. Bonne odeur, parfum, encens: בְּבָּבָּה Dan. 2. 46, il ordonna d'offrir (à Daniel) des victimes et des parfums; Esdr. 6. 10, des sacrifices d'une odeur agréable, ou de l'encens.

ולְיִכְּיִר ? Mr. Enfant, descendant : יְּלְנְהַיִּר Gen. 21. 23, (ni) à mon fils, ni à mon petit-fils, à mes descendants; יַרְיָם יְדָנִי Ps. 74. 8, selon quelques-uns: leurs enfants tous ensemble (v. le même ex. à יְרָיִ, page 244).

ייְנְיֵה n. pr. Ninive, capitale de l'empire assyrien, Gen. 10. 11.

לְּיֶּכְוֹ m. Nissan, nom du premier mois des Hébreux, Néh. 2. 1, Esth. 3. 7; dans le Pentateuque il est appelé אָבִיב (v. אָבִיב).

נצין m. (rac. יְסַ ou נְצִילָ). Étincelle: אוֹנְיצוֹין Is. 1. 31, celui qui l'aura fait, ou son ouvrage, sera comme une étincelle.

ניק (v. טק).

ג'ר m. Lumière ou lampe (v. בֵּרָי:): פָּרִי אַהְּחֹ נֵירָי II Sam. 22. 29, car tu es ma lumière, ou ma lampe.

ליך Cultiver, rendre labourable, défricher: פָּרוּג לָכֶם נִיר Jér. 4. 3, labourez, cultivez, des champ snouveaux, c.-à-d. que vous défricherez.

 leur domination, puissance, est ruinée, depuis Hesbon, etc. (v. le même ex. à ייִר,). — 2° Terre défrichée, nouvellement cultivée, Jér. 4.3 (v. à ייִר רָאשׁים Prov. 13. 23, les champs cultivés, les sillons des pauvres.

לְיָר * Vélin, papier, Aboth.

אָבָן Kal inusité. Niph. Étre chassé: אָבָא Job 30. 8, ils seront chassés, repoussés, de la terre (v. à אָבָּי Niph.).

אֹבֶץ adj. (f. רְּתָּ נְבָאָח). Abattu : רּתַּ נְבַאָּח Prov. 15. 13, un esprit abattu.

נְבָּאִים m. pl. (v. נְּבָּח). Les affligés , ls. 16. 7.

on d'une épice; selon quelques-uns : la cire, Gen. 37. 25.

לֶּכֶּר m. Petit-fils, postérité (v. à יָרִין): Job 18.19, il n'aura point de fils ni de postérité parmi son peuple.

לְּבֶּר Kal inusité. Niph. Etre battu, etre frappe : רְּנֶבֶּה נְצֵּה II Sam. 11. 15, qu'il soit frappé et qu'il périsse (v. נָבָא).

Pou. Etre frappé, broyé: הַּשְּשִׂהַרְּח נְבְּיָחִי Exod. 9. 31, le lin et l'orge furent frappés, gâtés (par la grêle); באוּ לא כָם 9. 32, (le froment et l'épautre) ne furent pas gâtés.

Hiph. (תְּבֶּח, impér. תְּבָּח et תְּבָּח, ful. יבֶּה, פּנְיָהְ et יַבָּה). 1º Battre, frapper, donner un coup : וַיַּכּה־כָּקוּ II Rois 11. 12, ils frappèrent des mains (de joie); קבן אל-פָקם Ez. 21.19, frappe tes mains l'une contre l'autre; לַּמָּח תַּכָּה רַעָּהְ Exod. 2. 13, pourquoi frappes-tu ton prochain? - Frapper d'une plaie, d'une maladie : אָבָיּשׁ בְּדֶבֶר Nomb. 14. 12, je le frapperai de peste; יַלְּכָּח יַי אַניים Deut. 28. 28, l'Eternel te frappera de folie ; אַת־תַיְאֹר Exod. 7. 25, après que Dieu eut frappé le Nil, après qu'il eut changé ses eaux en sang; יבה לב־הור I Sam. 24. 6, le cœur battit à David, c.-à-d. il fut agité, il se repentit; יְחַבֶּרוּי לְשָׁבְעַרו נְחַלִּים

Is. 11. 15, il le frappera (le Nil), c.-à-d. le divisera en sept torrents.

3° Frapper avec une arme, heurter, atteindre, blesser, incommoder, transpercer : וַיַּהָ אֱת־דַוּשָּלְשָׁתִּר אֱל־כִּיבְּדוֹי I Sam. 17. 49, il frappa (avec la pierre) le יַרָּךְ אַר־רָזְיַדְיָרָת בָּקִיר ; Philistin au front I Sam. 19. 10, il perça le mur avec la lance, exact. il jeta la lance contre le mur; ניַן אַר־דִיאַיָל Dan. 8. 7, il heurta le bélier avec ses cornes; וַיַּמַרו אַת־מַלַה רְטִּראֵל I Rois 22. 34, il atteignit, blessa, le roi d'Israel (avec une flèche); ירַדְּוּבְשֵׁשׁ Osée 6, 1, il blesse et il pansera nos plaies ; פַּרְרַוּאַנְכִּים אֲלָטֵר רָכְּרוּא ארשים II Rois 8. 29, (pour se guerir) des blessures que les Syriens lui avaient faites ; וְכִּי־יַפָּח אִישׁ צֵּח־עֵין עַבְהוֹ Exod. 21. 26, si un homme blesse l'œil de son esclave; יוֹפֶם חַשָּׁמֵשׁ לֹא־רַכֵּבֶּהו Ps. 121. 6, le jour, le soleil, ne t'incommodera pas; יופה הושמים על־ראש יופה Jon. 4. 8, les rayons du soleil donnèrent sur la tête de Jonas; אַפַּרו בְּדֵיָר וּבָקִיר I Sam. 18. 11, je transpercerai David et la muraille ; וַתַּהְ אָר־דַוּקּיקרוֹן Jon. 4. 7, il (le ver) perça, piqua, le ricin ; וַיַּךְ אֵת־דַעִּבְּיִר Exod. 2. 12, il tua l'Egyptien; יְדִוּפְרֵהָ שחדקל־וכוּרָת Deut. 20. 13, tu tueras tous les mâles dans la ville ; עַל־בַּן הַנָּם אַרְיֵה Jér. 5. 6, c'est pourquoi le lion les dé-לא נבט נפש : הַבּה נפש chirera; souvent Gen. 37. 21, ne le tuons pas. — Avec : יופרו שאול באלפו I Sam. 18.7, Saul en a tué des milliers; רַעַּבּוֹ הַעָּבּה הַעָּבּה הַעָּבּה בַעַבּוֹ II Sam. 24. 17, l'ange qui frappait le peuple ; וַיַּהָ מָאֵנְשֵׁי בֶּירו־שָׁכָּשׁ I Sam. 6. 19, il tua les habitants de Beth Semes;

metaph.: לכו וְנַבְרוּשׁ בַּלְשׁוֹן Jer. 18. 18, venez, frappons-le avec (les traits) de notre langue, déposons contre lui un מַל־צַטָּב תַּשְּׁלֶּח הָפָּח תַמָּרֶד ; מּשׁלָה תַשְּׁלֶּח הַשָּׁלָה Exod. 9. 25, la grêle frappa, gâta, toute l'herbe des champs; הַוּפָּריתַ אַּת־פָּליי אָרֶבֵּר לֵּחָד Ps. 3. 8, tu as frappé tous mes ennemis sur la joue (tu les as humiliés); וְהַבֶּרִהִי כַּשְׁמְּהָ מִיֵּר שְׁמַאֹּלָהְ Ez. 39. 3, j'abattrai l'arc de ta main gauche; וָיִוּפָּח בּיִם חֵילָה Zach. 9. 4, il fera tomber ses richesses dans la mer, ou : il renversera son pouvoir qu'elle tire de la mer; avec שַׁרַשִּׁים, pousser des racines : יָדָר, ייָלְשִׁי Osée 14. 6, il poussera des racines.

Hoph. (הַּבָּח, une fois הַשָּׁמוּ). Etre battu, être frappé : נַיַּפּנּ שׁטְרֵר בְּנֵי רִשְּׁרָאֵל Exod. 5. 14, les commissaires des travaux des enfants d'Israel furent battus. --- Etre ruiné, tué : על־מָח חָפוּ עוֹר Is. 1. 5, pourquoi voulez-vous être frappés de nouveau? מְתַּהוֹ אֱלֹּדְוֹרם Is. 53. 4, un homme frappé par Dieu. — Etre prise : קיביר קיניר Ez. 33. 21, la ville a été prise : אַמר הָפָה אַה־הַוּבְּרְרָנִית Nomb. 25. 14, qui fut tué avec la Madianite; בְּבֶּי ַ זֶּרֶב Jér. 18. 21, (les jeunes hommes) tués par l'épée; דוּיָבָשׁ לַבְּי Ps. 102. 5, mon cœur est frappé comme l'herbe (par l'ardeur du soleil), il est desséché.

קבת רַנְלָרֵם : Frappé, abattu : יְבֵּת רַנְלָרֵם II Sam. 4. 4, dont les pieds étaient frappés de paralysie, ou qui était boiteux; יְבַחִירִית Is. 66. 2, et dont l'esprit est abattu, dont le cœur est brisé.

וֹבְ פוּל חֹבוּין n. pr. Pharaon Nécho, roi d'Egypte, II Rois 23. 29, II Chr. 35. 20.

נְבוֹן ח. pr.: נְבוֹן II Sam. 6. 6, l'aire de Nachon, appele גֹרָן מִידֹן I Chr. 13. 9.

(v. a סין Niph.).

נבח : prép. 1° En face, vis-à-vis ביל הון Exod. 26. 35, en face de la table. — פיני וֵי בַּרְכֵּי־אִישׁ : ble. ביני וֵי בַּרְכֵי־אִישׁ Prov. 5. 21, les voies de l'homme sont devant les yeux de l'Eternel, lui sont bien connues ; נבח בַר הַרְכָּבָם Jug. 18. 6, votre voyage est devant l'Eternel, c.a-d. il le favorisera; וּמָכְשׁוֹל צֵוֹנוֹ רָשִׁים לבה פניד Ez. 14.7, et qui tiendra devant lui, qui contemplera avec plaisir. l'objet de ses péchés, c.-à-d. ses idoles. Avec d'autres *prépos*. : אַל־נֹכַּח vers : אלרנכח פני אחל-מוער Nomb. 19. 4, vers la face, l'entrée du tabernacle; לְנֹבֶּה droit devant soi, devant, pour : עַרנֵיך לובח יברטו Prov. 4. 25, que tes yeux regardent droit devant toi; לְּנֶבֵּה הַאַאָּר Gen. 30. 38, à la vue des brebis; לְנֹבֶּח កែឃុំសុ Gen. 25. 21, (Isaac pria Dieu) pour (en faveur de) sa femme, ou en face de sa fcmme. — 3° בר וברו Jusqu'en face : ער־נֹבֶּח יָבוּט Jug. 19. 10, jusqu'en face de Jebus.

חבר מיבור (avec suff. יברוו בירוו (בירוו בירוו בירוו

לְבֶּלְ Agir avec ruse, tromper : זְאֶרִיּר Mal. 1. 14, maudit soit celui qui agit avec ruse.

Pi.: אָנָברינָם אֲשָׁר־נִפְלּוּ לָבָם Nomb. 25. 18, les artifices par lesquels ils vous ont trompés, séduits.

Hithp. Former un mauvais dessein: בַּירְתַכְּלוּ אֹרוּוֹ לַחְיִרִיזּוֹ Gen. 37. 18, ils formerent le mauvais dessein, ils conspi-

rèrent, de le tuer. Avec ב: אָריִגְּפֶל Ps. 105. 25, afin qu'ils formassent de mauvais desseins contre ses serviteurs.

אָבֶּלֶּיתִם m. Ruse, artifice; plur.: בְּּנְכְּלַיתִם Nomb. 25. 18, par leurs artifices.

m. pl. Biens, richesses, trésor: בְּנְכִּים רַבְּּדִם Jos. 22. 8, avec de grands biens.

רְבְּיִי chald. m. pl. Biens, richesses: בּיִנְיְבֶי בֵּילְבָּא Esdr. 6. 8, et des biens, du tresor, du roi; לַצְיָּט יְבָיִי יִלְּיָא 7. 26, à une amende, ou à une confiscation de ses biens.

Pi. 1º Ignorer, méconnaître: בְּיִרְיִּבְּיּר Job 21. 29, vous ne méconnaîtrez pas leurs signes, vous comprendrez bien leurs indications; בְּיִרְיִבְּיִר Deut. 32. 27, de peur que leurs persécuteurs ne le méconnaissent, ne s'y méprennent. — 2º Rendre profane: בְּיִרְיִבְּיִר אָחִירְמְּרִוּ חָיִר בְּיִרִי בְּיִר אָחִי בְּיִרְי Jér. 19. 4, (parcequ') ils ont rendu ce lieu profane (en sacrifiant aux idoles). — 3º Livrer: בְּיִרִים בּיִרִים בְּיִרִים בְּיִרִּים בְּיִרִים בְּיִרִים בְּיִרִים בְּיִרִים בְּיִרִים בְּיִרִים בְּיִרִים בְּיִרִים בְּיִרִים בְּירִים בְּיִרִים בְּיִרִים בְּיִרִים בְּיִרִּים בְּיִרִּים בְּיִרִּים בְּיִרִּים בְּיִרִּים בְּיִרִים בְּיִרִים בְּיִים בְּיִר בִּיִר בְּיִר בִּיִּים בְּיִים בְּיִר בִּיִים בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בִּיִים בְּיִר בְּיִר בִּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִר בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּייִּים בְּיִים בְּייִּים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּיים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּייִּים בְּייִּים בְּייִּים

homme puisse distinguer un autre; אַפִּיר אַת־וַּלוּת יִרשׁיַרת – לְטוֹבָת Jér. 24. 5, je distinguerai en bien, c.-à-d. je traiterai bien les exilés de Juda; קַּבָּי־לָּךָּ מה עשקיר Gen. 31. 32, examine si j'ai avec moi quelque chose qui t'appartienne. — הַּנִיד פַּנִים Faire acception de personnes, être partial : דַּמָּבִי־פַּנִים לֹאִ־טוֹב Prov. 28. 21, il n'est pas bien d'être partial. Plus complet : לאר הַפִּירוּ מַנִּים Deut. 1. 17, vous ne rendrez pas la justice avec acception de personnes. — S'apercevoir, savoir: יָצִּמִירָה וְחִנֵּח לֹא־צֵּלֹרִים שְׁלָחוֹ Néh. 6. 12, je m'aperçus que ce n'était pas Dieu qui l'avait envoyé; וָאַרנָם מָּנָּרִרִים לְרַבֶּר ידוקיית Neh. 13. 24, ils ne savaient parler la langue juive, en hébreu. - S'intéresser à quelqu'un : לַחַבּירַנְיַּר Ruth 2. 10, pour que tu l'intéresses à moi, que tu me traites si bien ; יִּדִיר מַכִּרבַך נְּרוּךְ vers. 19, béni soit celui qui t'a fait du bien ; יאַרך-לִּר מַתְּדִיר Ps. 142. 5, nul ne s'intéresse à moi.

Hithp. 1° Faire semblant d'être un étranger, feindre d'être un autre qu'on est: מַרִּינְמֵי אַבּרִינְם Gen. 42. 7, il feignit d'être un étranger pour eux, il leur parla comme à des étrangers; אָם מִּחְנַבְּיִה מָּבְּיִנְם Rois 14. 6, pourquoi feinstu d'être un autre que tu es?—
2° Se faire connaître: בַּרִינְיִבְּיִרְּיִנְבְּיִרְ יִתְּנַבְּיִר יִתְּנַבְּיִר וְתְּנַבְּיִר וְתְּנַבְּיִר צָּרִינְבִּיר צָּרִינְבִּיר וּתְּנַבְּיִר יִתְּנַבְּיִר וְתְּנַבְּיִר וְתְּנַבְּיִר וְתְּנַבְּיִר וְתְּנַבְּיִר וְתְּנַבְּיִר וְתְּנַבְּיִר וְתְּנַבְּיִר וְתְּנַבְּיִר וְתְּנַבְּיִר וְתְּנַבְּיר וְתְּנַבְּיִר וְתְּנַבְּיר וְתְּנַבְּי וְתְּנַבְּיר וְתְּנַבְּיר וְתְּנַבְּיר וְתְּנַבְיר וְתְּנַבְּי וְתְּבָּיִר וְתְנַבְּיר וְתְּנַבְיר וְתְּנַבְּי וְתְּבָּיִר וְתְּבָּבְי וְתְּבָּיִר וְתְּבָּבְי וְתְּבְּבְּיִר וְתְּבָּבְי וְתְבַּיְר וְתְּבַּיִר וְתְּבַּיִר וְתְּבַּיְר וְתְּבַּיְר וְתְּבַּיִר וְתְּבִּיִּיר וְתְּבָּיִיך וְתְּבַּיִבְּיי וְתְּבָּיִר וְתְּבְּיִבְּיִי וְתְּבָּיִר וְתְבִּיּבְיי וְתְּבִּיּי וְתְּבִּיּיִי עִּיִיי וּבְּיִי וְתְּבִּיּי וְתְּבִּיּי וְתְּבִּיּי וְתְּבִּיּי וְתְּבִּיּי וּתְבִּיי וּתְבִּיי וּתְּבִּיּי וּתְבִּיּיִי וּתְּיִבְּיִי וּיִבְּיִי וְתְּבִּיּיִי וּתְבִּיּי וְתְּבִּיּיִי וְתְּבִיּיִי וּתְבִּיּי וְתְבִּיּיִי וְתְּבִּיּיְיִי וְתְּבִּיּיִי וּתְבִיי וּתְבִּיּי וְתְבִּיּי וְתְבִּיּי וְתְבִּיּיִי וְתְּבִּיּי וּתְיִייְיְיִי וְתְּבִּיּי וְתְּבִּיּי וְתְיּיִי וּתְבִיי וּיִיי וּתְבִיי וּתְבִּיי וּיִי וּבְּיִי וּתְבִיּי וּיִיי וּתְבִּיי וְתְבְּיִי וְתְּבִּיּי וְתְּבִּיּי וְתְּבְּיִי וְתְּבְּיִי וְתְּבְּיִי וְתְבִּיּי וְתְבִיּי וּתְבִּיי וּתְבִיי וּבְיּבְיי וּתְיִבְיי וּתְבִּיי וּתְבְייִי וּתְבְּיִבְּיי וּתְבְיּיִיי וּתְיִבְייִי ו

נֶּרֶר et נֶּרֶר m. (Fortune étrange, cruelle) Malheur : נָבֶר נְּמַלֵּר נָּבֶר וְאָנָר וְאָר Job

31. 3, et le malheur n'est-il pas le partage des artisans d'iniquité? בְּיוֹם נְבִיוֹ Obad. 12, au jour de son malheur.

הלים f. pl. Les choses précieuses : אים ולים Is. 39.2, le lieu qui contenait ses choses précieuses, ou son trésor.

לְלָהוֹ Hiph. Arriver au but, finir, achever. Ex. unique: בַּלְּהַהְּ לְבְּוֹר 33. 1 (pour בְּלִבְּיִהְ), lorsque tu auras achevé de trahir.

אלים, adj. (rac. יְּבֶּה, comme יְּבֶלְיתָה I Sam. 15. 9, mais toutes les bêtes viles, sans valeur.

ת (מואל n. pr. 1° Nemuel, fils de Siméon (v. ימיאל), Nomb. 26. 12; nom patron. במיאלי, — 2° Nemuel, fils d'Eliab, 26. 9.

ים מלן. Humble: ריה ומיכה Aboth, un esprit humble (v. מוך. בלים).

קבל Gouper, circoncire: רְּבֶּלְהְבָּם בְּּלֶרְתְּבְּׁם Gen. 17. 11, vous circoncirez la chair de votre prépuce (v. les autres formes à מולל ביים et II).

Niph. passif: tank thin Gen. 17. 27, ils furent circoncis avec lui.

לְהָ אָל־: Fourmi (מְבִּלִּת Prov. 6. 6, va vers la fourmi, paresseux; תְּבָלִת עַם לֹא־בָּין Prov. 30. 25, les fourmis, ce petit peuple impuissant.

m. Nom d'une bête féroce dont le poil est moucheté: tigre, léopard ou panthère: יְמֶבֵר מְבֵרְאָרֹיָאי Jér. 13. 23, le tigre ou le léopard (peut-il changer)

ses taches? אפר ביניים פוסיד Hab. 1.8, ses chevaux sont plus légers que les léopards.

נְמְרָה (ע. נְמְרָה (ע. בַּיה נְמְרָה (בַּיה נְמְרָה (בַּיה נְמְרָה n. pr. m. II Rois 9. 2.

D) chald. (v. סָבָּאַ).

סב, (rac. לְּחָבְּהְּי, ce qui est causé, amené: מַבֵּט הָאֶלְוִים II Chr. 10. 15, car c'était un événement amené par Dieu.

אָרָני פּר arrière, s'éloigner. Inf.: מְנְיָטְרּגְ מֵאָנִיר אֲלֹדְרָיִי Is. 59. 13,
et nous nous sommes éloignés, détournés, de notre Dieu.—2° Atteindre
(עָבָיגַי,), s'attirer, quelque chose: לֹאִינָינָּגְּי מְשִׁבְּיִלְּיִר Mich. 2. 6, pour qu'il ne s'attire
pas des opprobres (v. à מְלַבְּיִר).

Hiph. 1° Reculer: אַפָּיִג אְבוּל רָשָׁתוּ Deut. 27. 17, qui recule la borne (du champ) de son prochain. — 2° Atteindre, tenir: יְשָׁלִינּ וְלֵא חַשְּלִים Mich. 6. 14, tu atteindras (l'ennemi qui t'enlève tes enfants) et tu ne les sauveras pas (v. le même ex. à בּיִבּי Hiph.).

Hoph. wan Etre reculé, être repoussé, se retirer : rapin hing want Is. 59. 14, la justice est repoussée en arrière, ou se retire au loin (v. 20).

Kal inusité. Pi. mp. Éprouver, mettre à l'épreuve, tenter, faire une épreuve, essayer; avec le rég. dir., פֿלְנַפּׂתוֹ מְּחִירוֹת : avec l'inf. et sans rég.: לְנַפּׂתוֹ מְּחִירוֹת I Rois 10. 1, pour l'éprouver (éprouver sa sagesse) en lui proposant des enigmes; וָתַאֵלֹוִרם נְשָּׁח אֶּת־אַבְרָּחָם Gen. 22. 1, Dieu mit Abraham à l'épreuve; נס־נא אַז־עַבְרֵיך יָמִים עַטָּרָת Dan. 1. 12, mets tes serviteurs à l'épreuve pendant dix jours; הַשְּׁפְרֵח בְּשְׂפְרָח Eccl. 2. 1, je veux te tenter par la joie; selon d'autres, de la rac. יַסָה: je veux faire des libations dans la joie: fréq. de l'homme qui tente Dieu : רֵינָפּאר־אֵל בִּלְבָבָם Ps. 78. 18, ils tenterent Dieu dans leur cœur; יבל נפותם אחריד Exod. 17. 7, parce qu'ils tenterent l'Eternel; אַנָּפֶּת־נָא רַק־הַוְפַּעם בַּנִּדָּה Jug. 6.39, permets que je fasse encore une épreuve par la toison; פָר לֹאֹ־וֹפֶּח I Sam. 17. 39, car il ne l'avait pas en-בּאָשֶר לאֹרנְשְּׁתָח בַּהְרַנְלָּה חַבָּג ; בּהְרַנְלָּה בַהְיבּילָ Deut. 28. 56, qui n'a pas encore essayé de poser son pied (sur la terre); קיפָּח דָבָר אֵלֶיף Job 4. 2, si quelqu'un essayait de t'adresser une parole; ou plur., comme אַשָּׁיִחֵ': si nous élevons la parole vers toi.

ר (fut. הַּחַיּ) 1° Arracher, renverser: אָרָהְ בְּאַהְרְּ בְּאַרְּלְ Ps. 52. 7, il t'arrachera de ta tente; בְּאַרְם בְּאַרִם בְּאַרִם בְּאַרְם בַּאַרְם בַּאַרְם בַּאַרָם 15. 25, l'Eternel renversera la maison des orgueilleux.— 2° Intrans. Etre arraché, expulsé: תְּיִיבִּים יְּשָׁרִוּ בְּשָׁרִוּ בִּיבִּירִם יְשַׁרוּ בִּיבְּירִם בּיִּבּוּרִם 2°, les perfides en seront expulsés.

Niph. Etre arraché, expulsé: מְצֵּל תְּאֲדְּטָּח מֵצֵל תְאֲדְּטָח Deut. 28. 63, vous serez expulsés du pays.

• בים בים Lihation : בים בים Rituel, le lieu des libations.

רְחָכְּי chald. Arracher. Ithpe. Etre arraché: בְּתְּכֶּח אָע מִרְבֶּרְתָּ Esdr. 6. 11, une pièce de bois sera arrachée, tirée, de sa maison.

י (יְסָן m. Epreuve, tentation, Rituel. קסף m. (rac. נְסָרְ). 1° Libation, effusion de vin, d'huile: דְּמָרְנָּי בָּי נְסִירָבָּי Deut. 32. 38, qui buvaient le vin de

leur libation. — 2° Statue jetée en fonte (v. רְסָפֶּבְי): בְּיִבְּיִם נְסִיבְּיִם Dan. 11. 8, leurs dieux et leurs statues de fonte. — 3° Prince couronné, oint, comme יְיִשְׁים Jos. 13. 21, les princes de Sichon; בְּלִיבְיִם Ps. 83. 12, tous leurs princes; יְסִיבֵּי הְיִשְׁיִם Mich. 5. 4, et huit hommes couronnés, huit princes.

701 1° Verser, répandre, spéc. faire des libations en l'honneur de Dieu: וs. 29. 10, פר־נַסָּךְ עַלַיכַם יֵי רוּחַ חַּוְרַהַּמָּח Is. 29. 10, car l'Eternel a répandu sur vous un esprit d'assoupissement; יַנַסַךְּ לֹא תַּשָּׁכוּ בֶּבֶּיר Exod. 30. 9, vous n'y ferez point de libations. — 2º Fondre, jeter en fonte : מַּשָּׁטֶל נְסַהְ חָרָשׁ Is. 40. 19, l'artisan a jeté la statue en fonte. -3° Oindre, couronner : וַאַנִי נָסַרְתִּי מַלְנִי Ps. 2. 6, moi j'ai oint, établi, mon roi (le roi que j'ai choisi). — 4º Couvrir, protéger : הַאָּסוּנָה הַאָּסוּנָה Is. 25. 7, et la couverture qui est étendue (sur toutes les nations), qui les couvre; ו וְלְנִסֹהְ מֲשָׁבָתו Is. 30. 1, qui se couvrent d'une couverture, c.-à-d. de la protection (d'un autre); v. une autre explication à II חשבים.

Pi. Répandre, faire une libation: נְינַפּוּךְ אֹרְם לֵּרֵי וֹרָיבִפּּךְ אֹרְם לֵּרֵי I Chr. 11.18, il les répandit en l'honneur de l'Eternel.

Hiph. Même signif.: יַיַּשַׁהְ אֹרָם לֵיֵה וּ Hiph. Même signif.: יַּיַשַּׁהְ אֹרָם לֵיה II Sam. 23. 46, il les répandit en l'honneur de l'Éternel; יְּשַׁהְ אַסְּהַרְיָם Nomb. 28. 7, offre une libation; יְּשַׁהְּיִהְם הָּאָב בְּיִבְּ הָּנְהַיִּ בְּיִבְּ הָּנִיבְּיִם הָּאַב בְּיִבְּ בְּיִבְּיִבְּם הָאַר Ps. 16. 4, je ne veux pas prendre part à leurs libations quand ils répandent le sang (des bêtes).

Hoph. passif: אַשָּׁר יְשַׂךְּ בְּּנִין Exod. 25.
29, (les tasses) avec lesquelles se font les libations, ou : (les plaques) par lesquelles les pains sont couverts (v. à יוֹשְׁרֵי בַּּיִר בַּּיִר בַּּיִר בַּּיִר בַּּיִר בַּיִּר בַּיּבְּיר בְּיִר בְּיִּר בְּיִיר בְּיִּר בַּיּבְּיר בְּיבְּיר בְּיִיר בְּיִיר בַּיּבְּיר בַּיּבְּיר בְּיִיר בְּיִּר בַּיִיר בַּיִּיר בַּיִּיר בַּיּיר בַּיִּיר בַּיִּיר בַּיּיר בַּיּיר בַּיּיר בַּיּיר בַּיּיר בּיִיר בּיִּיר בּיִּיר בְּיִיר בְּיִּיר בַּיִּיר בְּיִּיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִּיר בְּיִיר בְּיִּיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִּיר בְּיִּיר בְּיִיר בְּיִיר בַּיִיר בּיּיר בּייר בּיִיר בּיִיר בּייר בּיייר בּיייר בּיייר בּייר בּיייר בּייי

יוסף chald. Pa. Offrir des parlums, des sacrifices: אָנָהָשָׁרָ

Dan. 2. 46, il ordonna de lui offrir 38. 12, ma demeure est arrachée, ou : des victimes et des parfums.

י פּנָר, plur. יְכִּכָּר, plur. יְלְכָּנָר, plur. יִּסְכִּים, יִּסְכִּים). 1° (Offrande de liqueurs) Libation : פְּנְתָּה נְנָפֶן: Joel 1.9, oblation et libation. — 2º Statue de fonte : דְּמְכְּלָּר וְּיִסְבְּי Is. 48. 5, mon image sculptée et ma statue de fonte (mes idoles); יָּסְמֵּידֵוּם Is. 41. 29, et leurs statues.

יוָסְבֶּידּעֹן : Chald. m.: וְנִסְבֵּידּעֹן Esdr. 7. 17, et leurs libations.

(סַפַּן .v) נְּסְבָּן.

DOJ Dépérir. Ex. unique : poi popp Is. 10. 18, comme un malade qui dépérit, qui se meurt (v. le même ex. à

(מְּסֵשׁ). Pil. (v. טָּט). Hithpo. S'elever : אַבְנֵי־נַזֶּר מִּקְנִיסְסוֹת zach. 9. 16, comme des pierres בל-צון ביי du diadème ils s'élèveront, ou ils brilleront sur la terre; סְּלְהַתְּהַטְּסָ Ps. 60. 6, une bannière pour leur servir de si-

gnal (v. à 50).

וַיַּשָּבֶם : Arracher, démonter : וַיַּשָּבָם עם קובייקן Jug. 16. 3, il les arracha (les poteaux) avec le verrou ; בַּל־יִפָּצ יְחֵדֹּחָיר Is. 33. 20, (une tente) dont on n'arrachera pas les pieux. — 2º Décamper, partir, marcher, s'avancer : לַאַתַרֹיכָת יָסְענּי Nomb. 2. 31, ils décamperont, ou ils marcheront, les derniers; ויָסְעוּ מְעֵרָהוּ Nomb. 33. 9, ils partirent de Marah; וְהַיִּחָם מְּפֶּבְ צְּחֲרֵיתָם Exod. 14. 10, voici les Egyptiens qui s'avancerent, marchèrent, derrière eux. — Des objets inanimės: בְּיָשֵׁל אַ Nomb. 10. 35, au départ de l'arche ; ירוח נסע מאַר ביין Nomb. 11.31, un vent partit, se leva, excité par Dieu; Dieu fit lever un vent. -Se diriger, errer: אַפָּרִים וְנַסְעוּ בְּעַרֵר Jér. 31. 24, les laboureurs et ceux qui marchent avec les troupeaux, qui les conduisent; הַלוֹהְ וְנַסוֹיבַ הַוּנָנְבָּה Gen. 12.9, allant, se dirigeant, vers le sud ; צַל־פָּן בַּיִּלְינִי בְּיִלִי בְּיִלִּי בְּיִלִּי בְּיִלִּי בְּיִלִּי בְּיִלִּי בְּיִלִּי בְּיִלְי Zach. 10. 2, c'est pour-. quoi ils errent comme un troupeau.

Niph. Se déchirer, être arraché: נפע יוזיבם מם Job 4. 21, leur corde s'est déchirée, leur force s'est brisée (v. une autre explication a יָרֵה (יָרֵה Is.

le temps de ma vie est fini.

Hihp. 1º Arracher, déraciner : בַּפַּעַ קניתי Job 19. 10, il m'a arraché, ôté, mon espérance, comme (on arrache) un arbre ; בְּשִּׁיבֵ אֲבָנִים Eccl. 10.9, celui qui extrait des pierres (de la carrière), ou : qui transporte des pierres. — 2º Faire partir, faire lever : ਜਦੂਰ ਸ਼ਰੂਗੁ. אַרד־יִשְּׂרָאֵל Exod. 15. 22, Moïse fit partir: les Israelites ; יַפָּע קַרִים הָשָׁטִים Ps. 78. 26, il fit lever dans l'air un vent d'est; וַיַּמַע כַּאַאַן עַמּוֹ Ps. 78. 52, il fit errer, יּ ou il conduisit son peuple comme un: troupeau ; יְחַשָּלֵא מִפִּיעִי II Rois 4. 4, et ce qui sera rempli tu l'enleveras...

PP Monter. Ex. unique : אַם־אַפּן Ps. 139. 8, si je montais au ciel.

PP? chald. Monter. Aph. Faire monter: וּלְדָנְיֵאל אֲמַר לְחַנְסָקָח מִך־גְּבָּא Dan. 6. 24, et il ordonna de faire sortir Daniel de la fosse (des lions); דִּי חַפָּקוּ לְשַׁרְרַךְ Dan. 3. 22, (les hommes) qui avaient fait (monter) entrer Sadrach (etc., dans la fournaise).

Hoph. passif: נְּהָשָּׁלְ הַּנְיֵאל מְרְעַבָּא Dan. 6. 24, Daniel fut retiré de la fosse.

קרף? n. pr. d'une idole qu'on adorait à Ninive, II Rois 19. 37.

n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19, 13.

נאה n. pr. Noah, fille de Selophad, Nomb. 26. 33.

עורים m. pl. (de נער בער). Enfance, jeunesse : מְּנְעוּרֶיטוּ וְעֵר־עַהַּוּח Gen. 46. 34, depuis notre enfance jusqu'à présent; נעור נעוריך Prov. 5. 18, de la femme que tu as épousée dans ta jeunesse; אַנֵי דַוּנְעוּרִים Ps. 127. 4, les enfants de la jeunesse (nés dans la jeunesse du père); בּוֹנְעַרֵיהַן Nomb. 30. 17, daus sa jeunesse. De la jeunesse du peuple: אַלוּף נְעָרֵד אָקוּה Jér. 3. 4, tu es le maître, le guide, de ma jeunesse.

ע'אַל n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 27.

לְּעִילְהֹי f. Clôture : לְעִילְהַ Rituel, הְּמָּלָּה reituel,

prière de la clôture, la dernière des prières du jour d'expiation.

לאלי fermer au verrou: איניין 11 Sam. 13. 17, et ferme la porte après elle; איניין 10. 3. 23, et il ferma la porte au verrou; אַנְיְנִילּן מָּדְנִילָּן מָדְנִילָּן מָדְנִילָּן מָדְנִילִּלְּן מְדִנִילִּן מָדְנִילִּלְּן מְדִנְילִּלְּן מְדִנְילִּלְּן מְדִנְילִּלְּן מְדִנְילִּלְּן מְדִנְילִּלְּן מְדִנְילִּלְּן מְדִנְילִּלְּן מְדִנְילִּלְּן מִדְנִילִּלְּן מִדְנִילִּלְּן מִדְנִילִּלְּן מְדִנְילִּלְּן מִדְנִילִּלְּן מִדְנִילִּלְּן מִדְנִילִּלְּן מְדִנְילִּלְּן מִדְנִילִּלְּן מִדְנִילִּלְּן מִדְנִילִּלְּן מִדְנִילִּלְּן מִדְנִילִּלְּן מִדְנִילִּלְּן מִדְנִילִּלְּן מִדְנִילִין בּעְלִילְּן מִדְנִילִּן בּעְרָלִין בּעְרָלִין בּעְרָלִין 16. 10, et je t'ai donné une chaussure de peau de Tachas (v. נְּבְּיִלְּיִן).

Niph. Chausser: פַּנְפְלִּבּם II Chr. 28. 15, ils les chausserent, leur donnerent des souliers.

D以 n. pr. m. I Chr. 4. 15.

mah, fils de Lamech, Gen. 4. 22.— 2° Naamah, mère du roi Rehobeam, I Rois 14. 21.— 3° Naamah, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 41.

יָּצְעָּיִי (pour נְּצָבֶּינִי) n. patron. de נָצָבָּינִי, Nomb. 26. 40.

"PVI (gracieuse, douce) n. pr. Noemi, femme d'Elimelech, belle-mère de Ruth, Ruth, 1.2.

וֹנְעָבֶוּ m. Bonté, délices : נְּשָׁבֶּי נִבְּבָּיִרם Is. 17. 10, des plants bons, délicieux.

קנוטף. n. pr. 1° Naaman, fils de Benjamin, Gen. 46. 21. — 2° Naaman, fils de Bela, Nomb. 26. 40. — 3° Naaman, général de l'armée du roi de Syrie, II Rois 5. 1.

יְעַכְּתִי Sophar de Naamah, Job 2. 14 (ע. נְעַכְּתוֹ Sophar de Naamah, Job 2. 14

נעצוץ m. Epine, buisson d'épines; הַנְעַצוּץ Is. 55. 13, à la place d'épines ou du buisson; וּבְּכֹל הַעַצִּיִּצִים Is. 7. 19, et dans tous les buissons d'épines.

I אַלְּגְי נְצֵּרוּ מְגוֹרֶר אָּרְיוּת Jér. 38, ils rugissent comme de jeunes lions.

II נער (v. שלי Seconer, vider: לַּבָּר נַבְּּיָּר בּבָּר נַבְּּיִּר (v. בּבָּיִר Seconer, vider: בָּבָּיִר נַבְּיִּר נַבְּיִר (v. בַּבָּיִר בְּבִּיר בִּבְּיִר בַּבִּיר בִּבִּיר בִּבִּיר בִּבִּיר (v. בַּבִּיר בִּבִּיר (v. בַּבִּיר בִּבִּיר (v. בַּבִּיר בַּבִּיר (v. בַּבִּיר בַּבִּיר (v. בַבִּיר (v. בַּבִּיר (v. בַּבְּיר (v. בַּבִּיר (v. בַּבְּיר (v. בַבְּיר (v. בַּבְּיר (v. בַּבְּיר (v. בַּבְּיר (v. בַּבְּיר (v. בַבְּיר (v. בַּבְּיר (v. בַּבְּיר (v. בַּבְּיר (v. בַּבְּיר (v. בַבְּיר (v. בַּבְּיר (v. בַּבְּיר (v. בַּבְּיר (v. בַּבְּיר (v. בַבְּיר (v. בַּבְּיר (v. בַבְּיר (v. בַּבְּיר (v. בַבְּיר (v. בַּבְּיר (v. בַּבְּיר (v. בַּבְּיר (v. בַּבְּיר (v. בַּבְּיר (v. בַבְּיר (v. בַּרְיר (v. בַבְּיר (v. בַּרְּיר (v. בַבְּר (v. בַבּר (v. בַבְּר (v. בַבְּר (v. בַבְּר (v. בַבְּר (v. בַבְּר (v. בַבּר (v. בַבְּר (v. בַבּר (v. בַבְּר (v. בַבְּר (v. בַבְּר (v. בַבּר (v. בַבְּר בַבְּר (v. בַבְּר (v. בַבְּר (v. בַבְּר בַבְּרְר בַבְּר (v. בַבּרְר בַבְּר בַבּרְר (v. בַבְּרְר בַבְּרְר בַבְּרָר בַבְּרְר בַבְּרָר בַבְּרְר בַבְּרְר בַבְּרָר בַבְּרְר בַבְּרָר בַבְּרָר בַבְּר ses mains pour ne point saisir des dons corrupteurs; יְמְצִיִּי נְצֵּרְוֹּזִי Néh. 5. 13, je secouai la poche de mon habit; 5. 13, (qu'il soit ainsi) secoué et vide, dépouillé; יְבִירְטָּל 1s. 1s. 33. 9, Basan et Carmel secouent, ou, intrans.: se dépouillent de leurs feuilles et de leurs fruits.

Niph. Se secouer, être secoué, être rejeté: אַבָּא תְּשָּׁבֵּט וְאַנֵּער Jug. 16. 20, je sortirai comme auparavant et je me secouerai, j'userai de mes forces, ou je me dégagerai (de mes liens); יְנְעֵרְיִהִי Ps. 109. 23, je suis secoué, poussé de côté et d'autre, comme les sauterelles; יִוּעָבִי וְשִׁנִּי וֹ לְשִׁנִי וֹ וְשִׁנִי וֹ וְשִׁנִי וֹ וְשִׁנִי וֹ וְשִׁנִי וֹ וְשִׁנִי וֹ וֹ Job 38. 13, pour que les méchants soient secoués, rejetés, loin d'elle.

Pi. Secouer, précipter: מָּבֶּח רְנַצֵּר יְנֵאֵלְדְּיִם Néh. B. 13, ainsi l'Éternel précipitera, rejettera; רַיְנָצֵר רֵי אָּדִרְם בּיִרָּם בּיִרָּם בּיִרָּם בּיִרָּם בּיִרְם Exod. 14. 27, l'Éternel précipita les Égyptiens dans la mer.

Hithp. Se dégager : דְּתְּיְנְבֶּיִר מֵּכְּמָר Is. 52. 2, dégage-toi de la poussière, secue de toi la poussière.

שני m. 1° Enfant måle, garçon; se dit de l'enfant qui vient de naître comme du jeune homme de vingt ans : עַר־יָגַפֶל ו אַנַער I Sam. 1. 22, jusqu'à ce que l'enfant soit sevré ; וְתְּמֵּוֹ־נְצֵר מֹבֶה Exod. 2. 6, c'était un petit enfant qui pleurait; וְהַוּנְעֵר נְעֵר I Sam. 1. 24, l'enfant était encore tout jeune, tout petit ; בַּיר אֲלֹבֶר אֲלֹבֶר Jer. 1. 6, car je suis jeune; איבע מאויז אישרעער I Sam. 30. 17, quatre cents jeunes hommes. — Des animaux : תוצר לא־יַבַקשׁ Zach. 11. 16, qui ne cherchera pas l'agneau encore tendre. — 2º Serviteur, jeune guerrier : גַּרַחַיִּר נַעַרוֹ II Rois 4. 12, Gucchasi, son serviteur; אַרָּמָי א ווא אינעים II Sam. 2. 14, que les jeunes guerriers se lèvent ; נַצַרֵר שָּׁרֵר הַאָּנִד יַיוּאָנִד יוּיים אַ 1 Rois 20. 15, les jeunes guerriers des chefs des provinces. נְפֵרִים Jeunes gens des deux sexes : יַנִישֹּל עַל־יַמְעָרִים Job 1. 19, (la maison) tomba sur les enfants (les fils et les filles de Job); עם־דַּוּעָרָים אַטָּרי־לִּי Ruth 2. 21, à mes gens, à mes serviteurs. 100

אנער מְּלֵער מִינֶער מִינֶער מִינֶער מִינֶער מִינֶער מִינָער מִינָער מִינָער מִינָער מִינָער מִינָער מִינָער מִינָער מִינָער אַנָּער מִינָער מִינָער מִינָער מִינָער מִינַער מַינַער מַינּער מִינּער מִינּער מִינּער מִינַער מִינְיער מִינּער מַינַיר מַינּער מַינּער מַינּער מַינּער מַינּער מַינּער מַינַיר מַינּער מַינּער

קערה f. 4° Jeune fille, quelquefois jeune femme: אַמָּה יָפָּה יָפָּה יָבָּה וֹ I Rois 1. 4, la jeune fille était extremement belle; בּבְּיָה מוֹאֲבִיְה וֹדִּאַ Ruth 2. 6, c'est la jeune femme moabite. — 2° Servante: מַרָּה הַבּרָה יִבָּה Cen. 24. 61, Rébecca et ses servantes.

קנורה. pr. 1° D'une ville à la limite de la tribu d'Ephraim, Jos. 16. 7. — 2° D'une femme, I Chr. 4. 4.

לְעֵרוֹח f. pl. Jeunesse : אָרוֹח jér. 32. 30, dès leur jeunesse.

עברי n. pr. m. I Chr. 11. 37 (v. מערי).

תְּלֵיְהָ n. pr. m. 1° I Chr. 3. 22.—2° 4. 42.

קּעְרָן n. pr. d'une ville, I Chr. 7. 28.

קעל, (rac. לְעַלָּת, ce que l'on détache du chanvre). Étoupe : לְנְעָרָת לְנְעָרָת הָחָטֹן: 1s. 1. 31, le puissant sera comme de l'étoupe sèche.

71 n. pr. Memphis, Is. 19.13 (v. 75).

191 n. pr. m. 1° Exod. 6. 21. —

2° II Sam. 5. 15.

רְּשָׁרְא (rac. רְּשִׁי). 1° Crible, van: רְּשָּׁיִא Is. 30. 28, dans le van de la destruction. — 2° Elévation, colline: רְּשָׁי Jos. 12. 13, et רְּשׁי I Rois 4. 11, la contrée de Dor, ou la colline ou forteresse de Dor; selon d'autres, n. pr.: Naphathdor.

סיסים n. pr. m. Esdr. 2. 50.

תְּשִׁהִי בְּאַמָּיִר : Gen. 2. 7, il souffla dans ses narines un souffle de vie; מְּהַיִּה בְּּאַבָּיר בְּיִרְיּבּיב Ez. 37. 9, souffle sur ces morts, et ils se ranimeront; בְּקַבּיְרְהִיִּר בּׁיִר Agg. 1. 9, j'ai soufflé dessus, mon souffle l'a dissipé. Avec מַּבָּי בְּיִר בָּיִר פּבָּיב fer dans le feu. l'allumer:

Is. 54. 16, qui souffle les charbons ardents; אָבְּיִר אָשׁ Ez. 22. 20, pour y allumer le feu, pour l'embraser; סִּיר Jer. 1. 13, un pot bouillant (sous lequel le feu est allumé), ou qui exhale de la vapeur. — 2° Avec שׁשָּׁב, rendre l'ame: הְּשִׁשְׁהַ וּתְיִּבָּיִ Jer. 15. 9, elle rend l'âme.

Pou. Être soussie: אָטָּי לְּאִר אַנְּיִם Job 20. 26, un seu qui n'a point été soussie, allumé (par les hommes).

Hiph. Faire rendre l'âme; au fig. attrister, chagriner, faire languir: יְחָשָׁה מְּלֶּיְתָּ מְשִׁלְּיִתְּ מְשִׁלְּיִתְ מִשְׁלִּיתְ וּחְשָּׁרִי Job 31. 39, si j'ai attristé l'âme de ses possesseurs, ou si j'ai été la cause de leur mort; הַחְיִחְבִּין יִייא Mal. 1. 13, vous le faites languir (celui à qui vous avez dérobé ce sacrifice); selon d'autres : vous dédaignez (le sacrifice).

지털 n. pr. d'une ville dans Moab, Nomb. 21. 30.

קריש n. pr. Naphis, fils d'Ismael, Gen. 25. 15.

ח נְפִישְׁסִים n. pr. m. Néh. 7. 52.

753 m. Une des pierres du pectoral du grand prêtre, Exod. 28. 18.

נְמָלוֹ . avec suff, רָפֹל , inf. לְפֹל , avec suff. נְמָלוֹ פניה שַׁתַּר בָּה יִפֹּל : 1° Tomber (מַבּלוּ Prov. 26. 27, qui creuse une fosse (pour y faire tomber les autres) y tombera; בר־מֹפֵל Job 14. 18, une montagne qui s'écroule; selon d'autres: la haute montagne (v. נְמִלָּרם; (נְמִלָּרם); מְכֵוֹמָר Job 31. 22, que mon épaule מְשֵׁכְטָּח הִפּוֹל tombe, se détache, du dos, de sa jointure. — Tomber, être étendu, gisant (a terre), être couché: מַּל בַּשַּׂרָדוּ Deut. 21. 1, (un cadavre) étendu dans un champ ; נַמַל לְמָשָׁבַב Exod. 21. 18, mais qu'il soit étendu sur son lit, qu'il soit obligé de garder le lit; מַל וּגְלוּר עֵרנֵים Nomb. 24. 4, (le prophète) tombant en extase, ou couché, dormant et ayant les yeux ouverts, c.-à-d. ayant des visions pendant le sommeil. — Tomber, mourir, périr : פִּי־שֵׁר וְנָרוֹל נָפַל חֵיוֹם חָדֵּר II Sam. 3. 38, que c'est un prince et un grand personnage qui est mort en

ce jour; אָשֵּל מְשָּׁל מְשָּׁל פָּנָּ qu'un grand nombre d'entre eux (ne) périsse; אָרֶת בְּלִּלְּה Is. 3. 25, tes hommes mourront par le glaive; אָרָם אֵל-אָפּלְּה ווווי אָרָם אֵל-אָפּלְּה point tomber dans la main des hommes!

Tomber dans le malbeur, être ruiné: ער לא יְדִירָה אַחַרֵי מִּלּוּ II Sam. 1. 10, qu'il ne voudrait pas survivre à sa ruine; ים בישלי דוא ישל Prov. 11. 28, celui. qui se fie en sa richesse tombera. — Tomber, être inférieur, subir un échec, être abaissé, déchoir : לאַרנֹפֶל צָּלֹכָד פָּתָבם Job 12. 3, je ne vous suis point inférieur; צשר הַהַלוֹהַ לְנִפּל לְפַטִיד Esth. 6. 13, devant lequel tu as commencé à tomber, à subir un échec : נַיִּפְלוּ מָאֹר בְּעֵרנֵידָום Néh. 6. 16, il furent extrêmement abaissés à leurs propres yeux; צַּמָּיִם מַּוֹמֶרָה וָפָּלוּ Ps. 45. 6, les peuples tomberont sous toi (te seront assujettis). — Tomber, défaillir, maigrir (du corps) : וַנַּמָּלֵה ארקיי Nomb. 5. 27, sa cuisse tombera (de pourriture), ou maigrira. Métaph.: ו אַל־יִפֹל לֵב־אָרָם עָלָיו I Sam. 17. 32, que le cœur ne manque à personne à cause de lui (que personne ne s'effraye des insultes de Goliath). Avec מַּנִים, avoir le visage défait, abattu : ײַמְלוּ מָנָיִד Gen. 4. 5, et son visage fut abattu, Avec: אָרֶץ, tomber à terre, rester inaccompli : ער לא יפל מְדְבֵר יֵר אַרְצָּח II Rois 10. 10, aucune des paroles de l'Eternel ne tombe à terre, ne reste inaccomplie; ct sans לארנפל פענו וּבָר אָחָר: אֶרֶץ Jos. 23. 14, aucune parole n'en est restée inaccomplie ; וְדַיַּמִים דַּוּרָאשׁוּיִם יְפָּלוּי Nomb. 6. 12, les jours qui auront précédé, -seront perdus, seront comptés pour rien. — Sens opposé. S'accomplir, se realiser: וְנָמֵל תְּרְשֵׁרָאֵל Is. 9. 7, et (la parole) s'est accomplie en Israel; selon d'autres : s'est révélée ; אֵיךְ יָפֹל דָּבֶר Ruth 3. 18, comment la chose se terminera, ce qu'il en adviendra; يوطر יוורל בל־יונח Jon. 1, 7, le sort tomba sur Jonas. Sans גורל, echoir (en heritage, en partage) : זֹאָר מָשָּׁר מָשֹּׁל אלכם בנחלה Nomb. 34. 2, c'est ce pays qui 2º (Tomber avec intention.) Se jeter, descendre rapidement, se précipiter, fondre sur quelqu'un, camper, habiter: יַיִּשֹל עַל־בָּנָארִי Gen. 33. 4, il se jeta à son cou; ייפל אַבְרַט עַל־פַּנִיז Gen. 17. 3, Abram se jeta sur sa face, la face contre terre; וַיָּפֹל גַּם־דּגּא עַל־דַוִרָבוֹ I Sam. 31. 8, il se jeta lui-même sur son épée; צַיָּשׂל מַבֶּל חַמְּרַעְבַהׁ II Rois 5. 21, il sauta, descendit vite, de son char ; נַתָּשַל מַעַל הַנַּבֶל Gen. 24. 64, elle descendit rapidement de son chameau; נַיִּמְלֹּי מְנָיָם Jos. 11.7, ils se précipitèrent au milieu d'eux ; ליינדי ניבל Jér. 48. 32, le dévastateur s'est précipité (sur la récolte, etc.); אבשל שְׁבַא Job 1. 15, les Sabéens sont venus fondre (sur eux); מַּלָים בָּעָפֵק Jug. 7. 12, (les Madianites, etc.) étaient campés dans la vallée; עַל־פְּנֵי כָל־אָדָיוּי קמל Gen. 25. 18, il demeurait, ou son partage était en face, ou au milicu, de tous ses frères. — Se rendre, se soumettre à quelqu'un : וָנַמֵּל עֵּל־דַוּבְשִּׂרִים Jér. 21. 9, celui qui se rendra aux Chaldeens; מִירגָר אָתַּהְ עַלֵּיְהְ יְשוֹּל Is. 54. 15, celui qui complote contre toi se soumettra à toi; אַל־דַוּכְּשָּהִים אָהַח נֹפֵל Jér. 37. 13, tu fuis pour te rendre aux ליבנא הְתַּנְיִרי לְּפֶנֵיך: Jér. 37. ' Jér. 37. 20, puisse ma prière être reçue favorablement, trouver grace devant toi!

Pil.: רְמָלֵל הָילֶל הְילֶל בּיזינִה Ez. 28. 23, ils tomberont blessés, ou tués, au milieu

de la ville (v. à לַפֶּלָל).

Hiph: אַמִּיל Faire tomber, jeter, renverser, abattre, disperser, faire mourir: מְּבֶּלְהוֹ מַּמְּיל מֵּרְבַּמָּח Prov. 19. 15, la paresse fait tomber l'assoupissement (sur le paresseux); בַּמְּשׁׁה זַּשְׁהְיּה Deut. 25. 2, le juge ordonnera qu'il soit couché, étendu, devant lui; בְּיבָּעְרְ רְיָבָּאָר Is. 26. 19, tu jettes à terre les géants; הְּבָּל־בַּעְ מִוֹב II Sam. 20. 15, pour renverser la muraille; בְּלַבְּעָר מִוֹב בְּנִירְם בּוֹב II Rois 3. 19, vous abattrez tous les arbres fruitiers; בְּלַבְּעָר מִוֹב בְּנִירְם בּוֹב Ps. 106. 27, de disperser leur posté-

rite au milieu des nations; בְּחַפִּיל אִיחָם Ps. 106. 26, de les faire mourir dans le désert ; יְהַמְּיל רָבֹאוֹת Dan.11.12, il fera perir des milliers. — Avec אֵרֶץ, faire tomber à terre, laisser inaccompli : וַלֹּאִ־חָפִּיל מְכַּל־דְּבַרֵיו אָרְצָח I Sam. 3. 19, il ne laissa aucune de ses promesses inaccomplie; et seul : אַל־תַּמַל דָבֶר מָכֹל בּבְרַחְ Esth. 6. 10, (ne laisse inaccompli) n'oublie rien de tout ce que tu as dit; לא הופרלו מְשַׁצַלְלֵירָום Jug. 2. 19, ils ne quittèrent pas leurs actions, ne renoncèrent pas à leurs mauvaises actions; בְּפִרלֹנּ גוֹרֵל Ps. 22. 19, ils jettent le sort; et sans דַוֹשִׁילֹּר בָּרָיָר וּבֶרוּן יוֹנַחֵן: גוֹרֵל בְּרָ I Sam. 14. 42, jetez (le sort) entre moi et Jonathan, mon fils; וּבְּדֵיִפִּילְכָם צרדוארץ Ez. 45. 1, quand vous vous partagerez le pays (par le sort). — וְאוֹר פָנֵי לֹא רַפִּילוּן: Attrister הַפּיל פּנִים Job 29. 24, ils ne troublèrent point la sérénité de mon visage ; לוא־אַפִּרל פָּנֵר בָּכָם Jér. 3. 12, je ne ferai point tomber sur vous mon regard de colère, je ne ferai point éclater ma colère contre vous; אַנָּחָנוּ פַפְּילִים הַחֲנוּנֵינוּ לְפַנֵיך Dan. 9. 18, (que) nous t'adressons nos humbles prières.

Hithp. Se jeter, se prosterner, se précipiter : יָאָרְנַמָּל לִּמְנֵי הַי Deut. 9. 18, je me prosternais devant l'Éternel; הַלְּינְהַנְמֵל עָלִינִי Gen. 43. 18, et pour se précipiter sur nous.

אָנְּלֶל m. Avorton : אָנְאָל Ps. 58.9, (comme) l'avorton d'une femme (v. à אַנָּלָּל).

תַּפְלִים m. pl. (rac. נָמָל). Les géants, Gen. 6. 4.

וְנָמִיץ הַעָּבִּים : ינְמִיץ הַעָּבִּים (ע. פוץ (פוץ (ע. ינְמַיץ הַעָּבִים

אַטֶּר בְּרָדָם Jug. 7. 19, et à briser les cruches qu'ils tenaient à la main. -2º Disperser, disseminer: היינית היינית ובקבץ Is. 11.12, il rassemblera les disperses de Juda ; נִּפֹצִים אֵל־רָוַעַוּרִים כָּצאֹן I Rois 22. 17, (tout Israel) disperse dans les montagnes comme des brebis (sans pasteur). — 2° Se disperser, se répandre, s'étendre : נַמַץ דַעָּם מַעַלָּר I Sam. 23. 11, le peuple se dispersa d'autour de moi ; וּמַצָּהו נָפָצָהו בֶל־הַאָּרֵץ Gen. 9. 19, de ceux-ci sont sortis tous les hommes qui se sont répandus sur la terre : נַמִּרִּירִי שָׁים דַּוּמְלְּדָוֹמָיח נָמוֹנֶצֶת II Sam. 18. 8, là le combat s'étendit au loin (pour rosts).

Pou. passif: מַאַבְנִיינר מְנְשָׁצֵית Is. 27. 9, comme des pierres de chaux dispersées, ou brisées.

רְּבָּץ m. Inondation: מָמֶץ הָהָים Is. 30. 30, inondation et tempête.

P chald. Sortir: מוקו נארוי Dan. 3. 26, sortez et venez; וְדָרָא נֶּפְקַיוּ Dan. 2. 13, et l'arrêt fut prononcé.

Aph. מְנְמֵּלְ Faire sortir, emporter: מְּלְמֵּלְ מִרְ זֵּיְרְּכָּלָּא Dan. 5. 3, (les vases) qu'on avait emportés du temple.

ילְּכָּלְאי chald. f. (emphat. בּלְּכָא chald. f. (emphat. בּלְנָא וְמִלְנָא בְּלִבְּא נְתְּלְנָא בִּלְנָא בִּלְנָא בִּלְנָא בִּלְנָא בִּלְנָא בִּלְנָא בִּלְנָא בִּלְנָא בּלְנָא בּלְנִא בּלְנָא בּלְנָא בּלְנִא בּלְנָא בּלְנָא בּלְנָא בּלְנִא בּלְנָא בּלְנָא בּלְנִא בּלְנָא בּלְנִא בּלְנִיא בּלְנָא בּלְנִיא בּלְנָא בּלְנִיא בּלְנָא בּלְנִיא בּלְנָא בּלְנִיא בּלְנָא בּלְנִיא בּלְּנִיא בּלְיבִּא בּלְּנִיא בּלְּנִיא בּלְּבִיא בּלְּנִיא בּלְּבִיא בּלְבִּא בּלְבִיא בּלְבִּא בּלְבִיא בּלְּבִיא בּלְבִיא בּלְבִּיא בּלְבִיא בּלְבִיא בּלְבִיא בּלְּבִיא בּלְּבִיא בּלְּבִיא בּלְבִיא בּלְּבִיא בּלְבִיא בּלְּבִיא בּלְבִיא בּלְבִיא בּלְבִיא בּלְבִיא בּלְּבִיא בּלְּבִיא בּלְבִייּים בּלְּבִיא בּלְּבִיא בּלְּבִיא בּלְבִיא בּלְּבִיא בּלְּבִיא בּלְבִיא בּלְּבִיא בּיּבּיא בּיּבּיּים בּיּיבּיים בּיּיבּיים בּיוּבּים בּיבּים בּיּבּים בּיבּים בּיבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבְיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבי

 Exod. 31. 17, il cessa de créer et il se reposa.

chald. Augmenter, prolonger: יְפִּישׁ הַיַּיִּדּוֹן Rit., qu'il prolonge leur vie.

לְּשִׁשְׁי, une fois שִּישָׁשְׁי Ez. 13. 20).

1° Souffle, haleine; pur extens. odeur, parfum: ייָשׁ שָּׁשְׁי שִׁישׁי Gen. 1. 30, qui est vivant, animé, exact. en qui est un souffle de vie; שְּׁמַשׁי שְּׁיִשׁ Job 41. 13, son haleine allume des charbons; יַשְׁשָּׁשׁ Is. 3. 20, et des boites de parfums.

2º Vie, principe de vie, âme : פַּר תַּדָּיַם שמש Deut. 12. 23, car le sang c'est la vie; שַּׁשֵׁ הַיְהַר נַמָּשׁ Exod. 21. 23, vie בָּרִוֹשָׁרָם הָּלִּרְחֵים אָבּרֹחָים pour vie; בְּיִנְשָׁם אֶבּרֹחָים Lament. 2. 12, lorsqu'ils rendaient l'ame dans le sein de leurs mères; יבאַטָּיר קוּוּ נַפְּשָׁיר Ps. 56. 7, comme s'ils attendaient, épiaient, à m'ôter la vie. Dans ce sens, signifiant la vie purement animale, who so joint aux verbes qui expriment les diverses sensations qu'éprouve le corps. Exemples : ורֶקָח נְמְשׁׁוֹ Is. 29. 8, son anie est vide de nourriture, c.-a-d, il a saim; num; nppir 29. 8, son ame est altérée; -Prov. 6.30, pour sa לְמַלֵּא נַמְּשׁוֹ כְּדי יַרְעַב tisfaire son désir, pour manger, lorsqu'il est pressé par la faim ; מַשָּׁמי יָבֶשָׁתוֹ Nomb. 11. 6, notre ame est dans la langueur; נַמָּשׁ הַעָּב Nomb. 21. 4, l'ame du peuple s'impatienta ; נַנְירָא מָאֹר לַמְשֹׁרֵדִים Jos 9. 24, nous avons craint pour notre vie; שָׁמֵם נַמְשׁׁם וּמְשׁׁם Is. **53. 10, s'il a offert sa vie en sacrifice.** Avec des prépos.: אַל־נַמְשֵׁם II Rois 7. 7, pour sauver leur vie ; אָנְמָשֵׁט נָבִיא לַּחְבֵּט א Lament. 5. 9, au péril de notre vie, nous cherchons notre pain; תַּעּוֹלָכִים ון בְּשְשׁוּחָם II Sam. 23. 17, qui sont allés, au risque de perdre la vie; בָּמָשׁוֹ דָּבֶר ו אַרייָרָע אַת־יַחַבָּר חָזָּר l Rois 2. 23, c'est au péril de ses jours qu'Adonya a proféré ces paroles ; אַל־נָא נאָבָרָח בְּנָמֵשׁ חָאִרשׁ חַמָּח Jon. 1. 14, que la mort de cet homme ne soit pas cause de notre perte; בְּיִשְׁמִרְרָבִם מָאֹר לְנִמְשׁרָדִיבָם Deut. 4. 15, gardez-vous bien, pour votre vie, pour votre salut; אָשָׁר פֶּטָה לְנַמְּשׁר Ps. 66. 16, ce qu'il a fait pour le salut de mon ame.

3º Ame (siége du sentiment, des affections, de la pensée), cœur, sentiment , désir, volonté , pensée (v. לַב) : লখুফু দেহুফু Gen. 35. 18, près de rendre l'âme ; וָאָתָם יְדַיְּנְמָּם אָּרו־נָמָשׁ דַוּגַי Exod. 23. 9, vous connaissez les sentiments de l'étranger, vous savez ce qu'il éprouve; צרי הווני הנמש צריד Ps. 27. 12, ne me livre pas au ressentiment de mes ennemis ; אַרן נַסְשִׁר אָל־הַזְעָם הַנָּה Jer. 15. 1, mon cœur ne se tournerait pas vers ce peuple; נְּמָּבֶּה נַמְּלְּשִׁר לָאֲבְרוֹן Job 30. 25, mon ame n'était-elle pas affligée pour le pauvre! אַם־יָשׁ אָם Gen. 23. 8, si c'est selon votre désir, si vous voulez bien; לַאָּסֹר שָׂרֵיו בְּנַמְשׁׁוֹ Ps. 105. 22, d'emprisonner ses princes, selon son bon plaisir ; אַלַיך רַי נִקְשָׁר אָשָּא Ps. 25. 1, c'est vers toi, ô Éternel, que j'élève mon ame, ma pensée; דַּלְמַרוּ נַמְּשָׁר Ps. 119. 28, mon âme répand des larmes, se fond ; אַנְשִּׁים הַלֶּלָּרִם Dob 24. 12, l'âme des blessés, ou des mourants, crie (vengeance); בַּצָבוּר הְּבֶּרֶכְהָ Gen. 27. 4, pour que mon âme te bénisse. On trouve encore wing dans les locutions suivantes : בַּבַל נַפַשׁ Prov. 23. 2, un homme avide; מַחַלַּהְ־נָמָשׁ Eccl. 6. 9, que les désirs vagues de l'âme; משרב מש Ruth 4. 15, à fortifier, consoler, ton ame; שׁנֵי Is. 86.11, qui ont des désirs insatiables, ou qui sont effrontés.

 fut chargé de chaînes; אֵל יְהֵשׁ מֵח לֹא רָכּא Nomb. 6. 6, il ne s'approchera pas du corps d'un mort; שָׁלֶּי ְבְּיִם Nomb. 5. 2, et tous ceux qui se seront rendus impurs (pour avoir touché) un mort.

5° Avec les suffixes 'ক্লু, নুল্লু, etc., souvent moi-même, toi-même, ou simplement moi, toi : נְשַׁבֶּע יֵר צָּבָאוֹת בְּנַמְשׁוֹ Jér. 51. 14, l'Eternel Zébaoth a juré par lui-même; בַל־צַּדִּקוֹ נָמָשׁוֹ נֵאַלִיִים Job 32. 2, parce qu'il s'est cru lui-même plus juste que Dieu; אַל־הְדָּנְשִׁי בְּמַקְּשֵׁיךְ Esth. 4. 13, ne t'imagine pas toi-même; គាប់ល្អ) គាក្រារ៉ូស្ម៉ា Deut. 21. 14, tu la renverras pour qu'elle s'appartienne à elle-même, pour qu'elle soit libre; לַתְּשָׁם לְנַתְּשָׁם Osée 9. 4, leur pain n'est bon que pour eux-mêmes; selon d'autres: le pain offert pour la purification de leur âme. Pléon.: נְמָשִׁר אָנְיחָדְּ בְּלֵּיְלָח Is. 26. 9, mon ame t'a désiré pendant la nuit.

רְּשָׁלְּהָ Contrée, province. Ex. unique: רְשָׁהַיִּ הְשָּׁיִשְׁ Jos. 17. 11, trois contrées, ou provinces.

קלא (rac. אים). Miel (ce qui coule, ce qui fond): אַפּרָשׁים Ps. 19. 11, et (que) le rayon de miel; seul: מַלּ־חִשְּּבְּי Prov. 24. 13, et le rayon de miel qui est doux à ta bouche.

על בּוּלִים pl. m. Luttes (v. יבּים (pl. m. Luttes (v. יבּים (pl. m. 30. 8, j'ai soutenu de grandes luttes, ou des luttes en l'honneur de Dieu.

תַּלְּחְחִים n. pr. Naphthuhim, fils de Misraim, souche d'un peuple égyptien, Gen. 10. 13.

(ma lutte) n. pr. Nephthali, fils de Jacob et de Balhah, souche de la tribu de ce nom, Gen. 30. 8.

I אין m. Fleur: קלְּחָה מָקָּה Gen. 40. 10, elle poussait des fleurs.

II ?? m. Epervier, Lév. 11. 16, Job 39. 26.

 racine, ou kan de kan qu'il s'en aille en volant, c.-à d. promptement.

בְצַב Kal inusité. Niph. 1ºEtre placé; תַּנָשֵב עַל־תַּקוֹצָרִים : être préposé sur بِيِّב עַל Ruth 2. 6, (le jeune homme) qui veillait sur les moissonneurs; וּשָׁמוּאֵל עֹמֵד וְאָב עַלֵּידָש I Sam. 19. 20, et Samuel était à leur tête, présidait parmi eux. employé subst. Préposé, intendant, chef: יְשֵׁנֵים־עָשֶׁר נִאָּבִרם I Rois 4. 7, douze intendants; ישב מלה 22. 48, un chef. gouverneur, était roi, c.-à-d. les gouvernait. - 2º Se tenir debout, se placer, demeurer, s'affermir, se soutenir: קפָרו אַלְעָּרִיר וְגַם־רִאָּבָרת Gen. 37. 6, ma gerbe se leva et se tint debout; maren Zach. 11. 16, (la brebis) qui se tient debout, qui est saine; selon d'autres, au contraire : la brebis qui s'arrête, qui ne peut plus marcher; מָלֵר שָׁם לִּר שָׁם Exod. 34. 2, tu demeureras là auprès de moi; הָאָיָשׁת הַוֹּצֶּבֶת עִּמְּכָת בָּנֶּית I Sam. 1. 26, la femme qui se tenait auprès de toi en cet endroit; לָכֹל הַוּנָאֲבִרם עַלָּיד Gen. 45. 1. devant tous ceux qui se tenaient autour de lui ; נַּצֶּב רָפִינֹי Lam. 2. 4, sa droite s'affermit; לְּבוֹלָם הֵי דְבָרָה רַעָּב בְּעָב Ps. 119. 89, ta parole, o Eternel! est établie, subsiste à jamais, dans les cieux ; כַּל־חֵבֶל כָּל־אָרָם נִאָב Ps. 39. 6, tout homme, même le mieux établi, n'est que vanité; ou : tous les hommes demeurent, c.-à-d. ne sont jamais que vanité.

Hiph. אַבִּיבִי Faire tenir debout, placer, mettre, elever, eriger, poser, fixer, affermir: מְבִּיבִים מְבִּיבִים Ps. 78. 13, il fit les eaux (se tenir debout) s'arrêter comme un mur; יַבְּיבִיבְיִי בַּמַשְּׁרָא לַוֹדִץ Lament. 3. 13, il m'a place comme le but pour ses flèches; אַשְׁרִי רִישִּבְיִּ לְבִינִי Jér. 3. 29, (les brebis) que tu as mises à part; יִישִּיבִּי בְּשְׁרִית Jér. 5. 26, ils tendent des filets; בַּיִּבִי בְּלָּבְיִּבִי לֵּבְּיִבִי בְּלָּבְיִנִי Jér. 3. 26, ils tendent des filets; בּיִבִי בָּלָּבְיִרוֹ בָּלְּבִינִי ISam. 15. 12, il s'erige un monument; יַבְּיִבִי בַּלְּבִייִרוֹ בַּלְּבִינִי ISam. 15. 12, il s'erige un monument; posera les portes jeune meure lorsqu'il posera les portes

(de la ville); יַפֵּב גְּבְלֹח עַמִּים Deut. 32. 8, il fixa la limite des peuples; יְיַפֵּב וּלְּהָנְיִם וּלֹח וּלְבּלּל אַלְּמָטִי זְּבְּלֹּ אַלְמָטִי אַלְמָטִי I'rov. 15. 25, il affermit la borne (l'héritage) de la veuve; וּהַּרְבָּך ז וַהַּרְבָּן I Sam. 13. 21, pour fixer l'aiguillon, ou pour l'aiguiser

Hoph. 1° Etre placé: אָרָב אַרְאָדְ Gen. 28. 12, (une échelle) placée, appuyée, sur la terre. — 2° Étre planté: יָבּיר אָלוּן בּילִין Jug. 9. 6, près du chêne planté dans Sichem, ou de la plaine du monument, près de Sichem (v. בַּיִּר הַ חַרְיַ.).

ילְּכְּהָ chald. f. (empha! בְּבְּהָא.). Dureté: בְּבְּהָא יִרּיבְּרְוּלָא Dan. 2. 41, la force ou la dureté du fer.

בּיְבוֹא m. Garde d'une épée, poignée : אַנִיר הַשְּׂנִיר אַנִיר הַשְּׂנִיר Jug. 3. 22, la poignée y entra après le fer (v. part. Niph. de בַּבָּי).

ינגר 'A בֿקר").

רְצָבְּא 1º S'envoler, s'enfuir (ע. בְּבָא):
Lament. 4. 15, ils se sont enfuis, ils sont devenus errants. —
2º Étre dévasté: יְּבָּיְהָ הְאָרָיִם, Jér. 4. 7, tes villes seront dévastées.

Niph. 1° Se quereller, disputer: בירינצו אַנְשִּׁים Exod. 21. 22, si des hommes se querellent: יְבִי־יִנְצוּ אַנְשִׁים בְּבְיִים: Exod. 2. 13, deux Hébreux qui se querellaient. — 2° Étre détruit, dévasté: אַנִּים נִצִּים Is. 37. 26, des monceaux de ruines.

Hiph. Disputer, se soulever, se révolter, combattre : אַשָּׁה עַלִּבְּעָּתוּ Nomb. 26.9, qui se soulevèrent contre Moïse; אָרָם תַּדְבִּים Ps. 60.2, lorsqu'il faisait la guerre contre Aram Naharaim.

וויף האיף לייף Is. 18. 5, la fleur se changera (en fruit, etc.); ייף Job 15. 33, la fleur (de l'olivier).

רְעָרֵה Plume, plumage: אָרְיּבְּיה Lév. 1.16, le jabot (de l'hostie) et les plumes; selon d'autres: le jabot et la nourriture qu'il contient (rac. אַבָּי, ou רְאָבָה).

ראין Kal inusité. Niph. Étre persé-

vérant, opiniatre : τημε πρότο Jér. 8. 8, avec une aversion permanente, opiniatre.

ראין chald. Ithp. Surpasser, l'emporter sur: אַנְיִם אָשְׁן Dan. 6. 4, (Daniel) l'emportait sur (les princes, etc.), les surpassait.

I וֹנְצָחֵר m. (avec suff. נְצָּחָר). 1º Gloire, victoire, force : אַרָּמַצָּת I Chr. 29. 11, et la victoire ou la gloire; דשראל I Sam. 15. 29, la gloire, ou la force, d'Israel (Dieu); וַלֹאַ־יַבָּא לָנַבָּרו ਪਸ਼ਦਾਰ Hab. 1. 4, et la justice n'apparatt point triomphante, ou dans sa force; on ne rend pas la justice selon la vérité, la sincérité; ואים שֹׁמֵע לָנַצָּרו רקבר Prov. 21. 28, celui qui a bien entendu (ce dont il témoigne), le témoin fidèle, parle pour triompher, convainc par ses paroles ; אַבַר נִצְּהַר Lament. 3. 18, ma force est perdue. — 2º Durée, perpetuite, éternite : אַכְּישׁאַיהוּ Ps. 74. 3, pour les ruines éternelles (v. à לָּנָית הָיָה בְאַבִי נַצָּה Jer. 15. 18, pourquoi ma douleur est-elle devenue continuelle? אין Ps. 49. 20, jusqu'à l'éternité; ראב, ראבי Ps. 49. 10, ראבין פון יברים Is. 34. 10, a jamais, pour jamais.

II תֵצֵח m. Jus (du raisin), sang : וְצִרְּיִם m. Jus (du raisin), sang : יְבֵּיִם Is. 63. 3, leur jus, ou leur sang, a rejailli sur mes vêtements; פּאַרִיד לָאָבִיץ נִּצְּרְיִם לַּאַרִיץ נִצְּרְיִם לַּאַרִיץ נִצְּרְיִם לַּאַרִיץ נִצְּרְיִם לַּאַרִיץ נִצְּרְים לֹאַרִיץ נִצְּרְים leur sang à terre, ou : j'ai renversé leur force par terre.

אַרָּבּרב (רְבֵּב בְּבְּרָת M. (רְבֵּב בְּבָּרָם I Rois 4. 19, et un intendant.

— 2º Poste militaire, garnison: יְבָּרֵב נְּבָּרָם I Sam. 13. 3, le poste des Philistins; רְבָּרִם וְבָּרִם וְבָּרִם וְבָּרָם I Sam. 8. 14, il mit des garnisons dans Edom.

3º Colonne, statue: רְבִּרֵב נְבָרָם Gen. 19. 26, une statue de sel.

נצל

קצְיכ n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 43.

חַצִּים n. pr. m. Esdr. 2. 54.

Pi. 1° Arracher avec violence, piller, dépouiller: מְיַנְשֵּלְּהְּ לְּיָהֶם לְאֵרְן מַשָּׁרְאָ II Chr. 20. 25, ils en pillèrent tant qu'on ne pouvait emporter tout; רְיִנְשְּלֵּהְ אָחִיבְּבְּרָהְ Exod. 12. 36, ils dépouillèrent les Egyptiens.— 2° Arracher d'un danger, sauver: בְּשְלֵּהְ נַשְּלָּהְ בַּבְּרָלִּרְ נַשְּלָּהְ בַּבְּרָלִּרְ נַשְּלָּהְ בַּבְּרָלִי נַשְּלָהְ בַּבְּרָלִי נַשְּלָהְ בַּבְּרָלִי נַשְּלָהְ בַּבְּרָלִי נַשְּלָהְ בַּבְּיִלְי בַּבְּילִי בַּבְּילִי בַּבְּיִבְּיִי בַּבְּיִים בַּיִים בּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְיים בּיִבְּיִים בּיִבְיים בּיִבְּיִים בּיִבְּיִים בּיִבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיבִּים בּיִבְים בּיִבְּים בּיבְּיבִים בּיבְּים בּיבִּיבְים בּיבִּים בּיִּבְיבִים בּיבְּיבּים בּיבִים בּיבְים בּיבְּיבּים בּיבְים בּיבְים בּיבְּיבּים בּיבְּיבְים בּיבְּיבִים בּיבְּיבּים בּיבְיבִים בּיבְּיבּים בּיבְיבּים בּיבְים בּיבִים בּיבְיבּים בּיבְיבּים בּיבְיבּים בּיבְיבּים בּיבְיבּים בּיבְיבּים בּיבְיבּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבְּיבּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּיבּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבּים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבְים בּיבְיבִּים בּיבּים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבְיבִים בּיבּים בּיבִּים בּיבִיבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִים בּיבִיים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבְים בּיבִים בּיבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבְּיבּיים בּיבִים בּיבְיבִים בּיבִיים בּיבְּיבּיים בּיבִים בּיבְיבִּים בּיבְיבּ

Hiph. דְאַדּיל 1° Arracher, ôter, enlever, dérober, piller : יָרָשֵּלְהָּר מְּפָּרוּ I Sam. 17. 35, et j'arrachais (l'agneau) de sa בַל־חַעשֶׁר אֲשֵׁר חָצִּיל אֱלֹחִים מֵאָבִיט ; bouche Gen. 31. 16, toute la richesse que Dieu a ôtée à notre père ; נְתַּשֵּׁלָמִר צֵּמָרָר וּמָשָׁמִר Osée 2. 11, j'enlèverai ma laine et mon lin ; וְרִוּאַדּל מֵינֵםי II Sam. 20. 6, et qu'il (ne) se dérobe à notre vue, qu'il ne nous echappe ; מַדְשַׁלָל אֲשֶׁר דְשַּלְנוּ I Sam. 30. 22, du butin que nous avons pris; avec בֵּר בַּבּירָל בַּרנֵיחַם, séparer entre: נַאָּדֹן בַּאָדַל בַּרנֵיחַם II Sam. 14. 6, où il n'y avait personne qui put les séparer. — 2º Délivrer, proteger, sauver : ואָרַכָּח תַּאָרל פְּמָנֵח Prov. 10. 2, la justice, ou la charité, délivrera de la mort ; יָאַר־בָּהַיט תָאָרל Exod. 12. 27, il a protégé nos maisons; אַבָּקוּרוּ בְּמְלְּהְ רִימֵּלְהְ sauvé ton âme; אַריַבְּיל לוֹ מֵרְטָּהוֹ Jon. 4. 6, pour le garantir (de la chaleur) qui l'incommodait.

Hoph. passif : אַרְּי מָצֵּלֹם Zach. 3. 2, un tison sauvé, tiré du feu

Hithp. Se dépouiller, ôter ce qu'on a sur soi : נַיִּחְנָשֵּלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אָת־עָּדְיָם Exod. 33. 6, les enfants d'Israel se dépouillèrent de leurs ornements.

לְצֵלְ chald. Aph. בְּיֵלְ Délivrer, sauver: בְּיִלְּלְיְתֵּהְ Dan. 6. 15, de le sauver; part.: בְּיִבְּלְ 3. 28, et qui sauve, délivre.

בּנְצָנִים נְרְאוּ בָאֶרֶץ: m. pl. Fleurs לְצָנִים מָרְאוּ בָּאֶרֶץ: Cant. 2. 12, les fleurs paraissent sur la terre (rac. נְפַרְ ou מַּץ).

נצע .v. לַצַע).

רְצֵּיְ (ער מיץ) Briller, étinceler. Part. לאָבָי, ex. unique: לְּצִיִּבִים Ez. 1.7, et ils étincelaient.

וֹנִגּל (v. בֹּגַיל).

רָצִיר (ful. יְנִצֹר et יָצִיר, impér. יָצִיר,) 1° Garder, veiller avec soin, protéger, preserver (v. נָצֶר הָאָנָה יֹאַכָל פָּרָיָה : נְצֶר הָאָנָה יֹאַכָל Prov. 27. 18, celui qui garde, soigne, le figuier, mangera de son fruit ; פְּנְּגָרֶל מצרים II Rois 17. 9, depuis la tour des gardes; מַצֹּרִם Is. 26. 3, tu (le) préserveras en lui donnant la paix; צרקרו קאר מם־דַּרָהָ Prov. 13. 6, la justice protege celui dont la voie est simple; פָּצֵּר אַרֶּכִי Ps. 32, 7, tu me préserveras de la détresse; avec נָאַרַהו עֵל־הַיל שִוֹמָרָזי : עֵל Ps. 141. 3, veille à la porte de mes levres (v. I לצר). Souvent de Dieu: לצר Job 7. 20, toi qui veilles sur les hommes ; רָנֹצֶר נַפְּלְּיָהְ Prov. 24. 12, et celui qui veille sur ton âme; וּמַצְרַת־לַב Prov. 7. 10, et dont le cœur est bien gardé, qui est insensible; ou : dont le cœur se cache, est plein d'artifices; וּנְצְרוֹת וְלֹא יִדְעָתְּם Is. 48. 6, des choses bien gardées, c.-à-d. cachées, que tu n'avais pas connues.

2º Garder, observer avec fidelité, conserver : יְבְּיִרוּף רְבָּרוּ Deut. 33. 9, ils resteront fidèles à ton alliance;

קיינים איני איני איני פֿאָלָפִים Ps. 119. 69, j'observerai tes commandements; ייני אָרָלְפִים בּיני אָרָלְיִי בּיני בּי

3° Assiéger (observer une ville): רְּצְבִּירְ מְצִבִּירְ מְצִבּיְרְ מְצִבִּירְ מְצִבּיְרְ מְצִבּיְרְ מְצִבּיְרְ מְצִבּיְרְ וְצִבּיִרְ וְצִבּיִרְ וְצִבּיִרְ וְצִבּיִרְ וְצִבּיִרְ בַּבְּיִרְ Ez. 6.12, et celui qui sera resté et qui sera assiégé, ou : et qui sera conservé; מוֹנְבְּצִבּיִרִים רָבְּרִים וְבִּיבִייִ וּבְּרַיִּי וְבִּירִים רָבְּרִים וּבִּיבִייִ וּבְּרַיִּי וּבְּרַיִּיִ וְבִּיבִייִ וּבְּרַיִּי וּבְּרַיִּיִם רָבְּרִים וּבִּיבִייִם רָבְּרִים וּבִּיבִייִם רָבְּרִים וּבִּיבִייִם רָבְּרִים וּבִּיבִייִם רָבְּרִים וּבִּיבִייִם רָבִּיבִים וּבְּרִים וּבִּיבִייִם רָבְּרִים וּבְּרִים וּבְּרִים רְבִּיבִייִם רְבִּיבִיים רְבִּיבִּים וּבְּבִּיִּים רָבְּרִים וּבּבּיִים רָבְּרִים וּבִּיבִים רָבְּרִים וּבְּבִּים וּבּבּיִים רָבְּרִים וּבִּיבִּים רְבִּיבִים רְבִּיבִים רְבִּיבִּים רְבִּיבִים רְבִּיבִּים רְבִּיבִּים רְבִּיבִּים רְבִּיבִּים רְבִּיבִּים רְבִּיבִּים רְבִּיבִּים רְבִּיבִּים רְבִּיבִּים רְבִּיבְּים רְבִּיבְּיִּים רְבִּיבְּיִּם רְבִּיבְּיִים רְבִּיבִּים וּבְּיבִּים וּבְּבִּיבִּיִים רְבִּיבִּים וּבְּבִּיבִּיִּים רְבִּיבְּיִּים רְבִּיבְּיִּים רְבִּיבִּיבִּיִּים רְבִּיבְּיִים רְבִּיבִּיבְּיִים רְבִּיבִּיבְּיִים רְבִּיבְּיבִּייִם רְבִּיבִּיבְּיִים רְבִּיבְּיבִּים רְבִּיבְּיבִּיִּים רְבִּיבְּיבִּים רְבִּיבּים רְבִּיבְּיבִּיִּים רְבִּיבְּיבִּיִים רְבִּיבְּיִים רְּבִּיבְּיִּים רְבִּיבְּיִּים בּיּבּיבּים וּבּים בּיּיבְּיבּים וּבּיבּיבּים וּבּיבּיבּים וּבּיבּים בּיבּיבּים וּבּיבּיבּייִים וּבּים בּיבּיבּיבּיים בּיבּיבּיבּיים בּיים בּיבּיבּיבּיבּיים בּיבּיבּיבּיים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּייִי בּיבּיי בּייִּים בּיבּיי בּיבְּייי בְּיבּייי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּייי בּ

קַּנְבֶּר נְּיִזְעָב : m. Branche, rejeton בַּנְצְר Is. 14. 19, comme une branche inutile, vile; בְּרַבְּיִר נְּטָּבִי Is. 60. 21, un rejeton de ma plantation; יְבַּבְּיִר Is. 11. 1, et une branche poussera de ses racines.

ונֹאַט (א. נֹאַנוֹ).

לְּמֵא chald. Pur: בַּעֲמֵר נְמָא Dan. 7. 9, comme de la laine pure.

אר (fut. בְּקֹב et יַּלְב) fo Faire un trou, percer: ייִקב הוֹר II Rois 12. 10, il perca un trou; אָכָקבּוּ וּנְקַבָּא Is. 36. 6, et qui entre dans sa main et la transperce. — 2° Marquer, nommer, fixer, désigner : יַקבַרו שַּבַרָף עַלַּר Gen. 30. 28, fixe toi-même le salaire que tu veux de moi; אַטַר פּר ייי ובפני Is. 62. 2, que la bouche de l'Eternel prononcera, nommera; יָקבַר באשרת הגווים Amos 6. 1, qui sont désignées, nommées, la première des nations; ou יְקבֵר: ceux qui sont nommés les nobles, les chess, de la première des nations. — 3º Maudire, blasphémer (v. מָבַב Nomb. 23. 8, מָה אַלכ Nomb. 23. 8, comment maudirai-je? יוֹקַב שָּם־בֵי Lév. 24. 16, celui qui blasphème le nom de l'Eternel.

Niph. passif de Kal 2°. Étre désigné, nommé: אָשָר נְקְבוּ אָר נִקְבוּ Nomb. 1. 17, (les hommes) qui avaient été désignés par leurs noms.

⊅हिंग m. 1° Flûte: नाउट्टान नाइन Ez. 28.

13, tes tambours et tes flûtes. — '2º Trou: יְּמֶבִּים Rituel, des trous, ouvertures.

가 (avec l'art.) n. pr. d'une ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 33.

קר וּקבּן f. Femme, femelle, opposé à יַבָּי homme, mâle; des hommes: יִבְּי וּנְכְּנִיקר Gen. 1. 27; des animaux, Gen. 6. 19, Lév. 3. 1.

קלי adj. (Un animal) marqué de petites taches: פֶל־טָּח נְקֹד Gen. 30. 32, les agneaux qui ont de petites taches; plur. יְקִדִּים 31. 8, fem. יְקִדִּים 30. 35. De là

לבְּלֵית m. Berger, propriétaire de bestiaux : אַמְר־תְּיָח בַּזֹּמְרֵים Amos 1. 1, qui était un des bergers; קרָה כַּקּרָם II Rois 3. 4, (le roi de Moab) possédait, nourrissait, de grands troupeaux.

קרה (Paillette: מָם מְקרוֹת חַבְּטָת Cant. 1. 11, (des ornements) avec des paillettes d'argent.

קרים m. pl. 1° Mictes de pain, ou pains moisis: קרים נקרים Jos. 9. 12, et ils sont moisis, ou: ils se rompent en mictes, en morceaux. — 2° Espèce de gateau: יְנְאָבִים I Rois 14. 3, et des tourteaux ou des gateaux.

רְאָבְּי Etre pur, être innocent, impuni. Kal seulement inf.: רְאָבִּי דִּיא נְיִים בּאָרָ בְּיִר בּאָנָ בְּיִר בּאָנָ בְּיִר בּאָנָ בְּיִר בּאָנָ בְּיִר בּאָנָ בְּיִר בּאָנְ בִּיר בּאָנְ בְּיִר בּאָנִים בּאַנִים בּאַנים בּאנים בּאנים בּאַנים בּאַנים בּאנים ב

Niph. הקף: Etre innocent, exempt de faute, de péché : אָץ לְחַצַּשִׁיר לֹא יִנְקֵח: Prov. 28. 20, mais celui qui a hâte de s'enrichir ne saurait être innocent; וְנַקַּת חַאָּישׁ פַּצֵּוֹך Nomb. 5. 31, le mari sera exempt de faute; נַקַּירָתִי הַפַּצָם הָפְּלִּטְׁיִּמִים Jug. 15. 3, cette sois-ci je serai exempt de reproche de la part des Philistins, ils ne pourront pas se plaindre de moi. — 2º Etre absous, rester impuni : וָנָפָּח בייקיים Exod. 21. 19, celui qui aura frappé sera absous; הַּנָּקר מָנָּגַר הַנְּצָּרִים Nomb. 5. 19, tu ne seras pas punie par ses eaux amères, elles ne te nuiront point; לא יוַכַּוּח נָבל־חַוּגַבֵּ בָּה Prov. 6. 29, quiconque la touche ne restera pas impuni. — 3° Etre dégagé (d'une promesse): יוֹמִיתְ מְשׁרְעִתִּי וֹאֹמִי Gen. 24. 8, tu seras dégagé de ce serment que tu me feras. — 4° Etre vidé, dévasté, être détruit : תְּיִמְתִּי Is. 3. 26, elle (la ville) sera vide, sans habitants; בֶּלְרַתְּוֹנֵב יִי Zach. 5. 3, tout voleur sera jugé, ou détruit, ainsi qu'il est écrit ici.

ח נקורא n. pr. m. Esdr. 2. 48.

נַלָּקָח (ע. קַלָּח).

לבום (a. פילם).

נְקִיִים .dj. (וְלְקִיִים .dop. נְקִיים .doj. (ווי, adj. נְקִיים וְנָקר וְצַהִּרק Exod. 23. 7, l'innocent et le juste; דַם נַקַר Deut. 19. 10, le sang innocent; יָקֵר כַּפַּרָם Ps. 24. 4, celui qui a les mains pures; avec נַקַר אַלֹּכָר —: פָּן קּרְמֵּר אַבְנֵר II Sam. 3. 28, je suis innocent du sang d'Abner. — 2º Dégagé, exempt (de reproche), exempté, dispensé (d'une peine, d'un travail). Avec וְהָיִיתָ נָקִי מַאֶּלָתִי : מְן Gen. 24, 41, tu seras dégagé du serment que tu m'as fait; וְדְיִיתָם נְקִיִם מֵיֵר וּמִיִשְׂרָאֵל Nomb. 32. 22, vous serez exempts de reproche devant l'Eternel et devant Israel; יַקרי בתורה Deut. 24. 5, il sera libre (exempt des services de la guerre); ארן נקר I Rois 15. 22, nul ne fut exempté (de corvée).

וּהָקיא Joel 4. 19, Jon. 1. 14 (cheth.), le sang innocent.

לא דיכלו: m. Pureté, innocence : לא דיכלו Osée 8. B. (jusqu'a quand) ne pourront-ils (se décider) à l'innocence, devenir innocents, purs? אָרְנִזִין בְּנִקְּיוֹן בַּנָּהָיוֹן Ps. 26. 6, je purisie mes mains et je serai pur, innocent; וּבְנִקִין מַשֵּד עֲּטִירִוּד rwir Gen. 20. 5, j'ai fait cela (dans la simplicité de mon cœur) et avec la pureté de mes mains; מְקִין מַשֵּב Amos 4. 6, la pureté, la propreté, des dents, ce qui signifie ici la famine; selon d'autres: l'agacement des dents (v. קִּיִּיִּי).

ף'ף: סע ף'ף: m. (état const. seul usité). Fente, creux (de rocher), caverne: וּבְּוֹלָיִנִים Is. 7. 19, et dans les creux des rochers.

יִּקוֹם (inf. נְקוֹם, fut. יִקוֹם) Se venger, venger: לאֹ־חַשְּׁם Lév. 19. 18, tu ne te vengeras pas; ולקם על־עלילותם Ps. 99. 8, tout en les punissant de leurs fautes; בם עבדיר יקום Deut. 32. 43, il vengera le sang de ses serviteurs. — L'objet sur lequel la vengeance est exercée, à l'acc., plus souvent avec לָ, מֶאָת , בְּל , מָאָת ; : ער־רִקֹם גוֹיר אֹרְבֵּדוֹ Jos. 10. 13, jusqu'a ce que le peuple se fût vengé de ses ennemis; וּנְקַמֵּנִי דֵי מִּנֶּדְ, I Sam. 24. 13, que l'Éternel me venge de toi ; נַלָם נַקָּמַת בני יִשְׂרָאֵל פָאַת חָמְּדִינִים Nomb. 31. 2, venge les enfants d'Israel des Madianites; נקם דֵי לצריר Nah. 1. 2, l'Eternel se venge de ses ennemis.

Niph. Se venger, être vengé. Avec יְנְּמֵּטְתִּי מַאֹּרְבֵּי I Sam. 14. 24, (jusqu'a ce) que je me sois vengé de mes ennemis; avec בּ יִּי בִּישֶּׁלֶּבְי וֹשְּׁלֶּבְּי וֹבְּ I Sam. 18. 25, pour être vengé des ennemis du roi; בַּיִּבְּמָר נָמָם בָּצָּב בַּצַּב בַּבָּ בַּבְּר נָמָם Ez. 25. 15, et qu'ils se sont vengés.

Pi.: וְנִמְּמְתִּדֹּ צֶּּתְדּנְמְמְתִּדּ וְנִּמְמְתִּדּ בְּתִּדְּ בַּתִּדְ Jér. 51. 36, j'exercerai ta vengeance; וְנִמְּמְתִּדּ בְּתִּדְ בּתִּדְ בִּתְּבִּ II Rois 9. 7, je vengerai le sang de mes serviteurs — répandu par la main d'Izebel; avec בּתַּים Ez. 25. 12, et (parce qu')ils se sont vengés d'eux.

Hoph. Etre vengé, être puni: מַּיְרָעָּרָהָּרָ קָּיִרְ Gen. 4. 24, (la mort de) Cain sera vengée sept fois; קָּיִם 4. 15, (celui qui tuera Cain) sera puni, etc.

Hithp. Se venger, être vindicatif. לא תחנקם נחשר Jér. 5. 9, ne me venge-

rai-je point? אוֹרֵב מִּמְרְנַמֵּם Ps. 44. 17, l'ennemi et l'homme avide de vengeance.

ינִקְּמָהי f. (avec suff. נְקְמָה m. et לָקִם, עלי נַקָם וְשָׁלֵם: Vengeance (נַקְמוֹת Deut. 32. 35, à moi appartient la vengeance et la rémunération ; נקשר נקם לקירו Lév. 26. 25, qui prend la vengeance de l'alliance, qui vengera l'alliance rompue par eux; יָּלְמָהוֹ דֵּייכְלוֹ Jér. 50. 28, la vengeance faite à cause de son temple. בּוֹשִיב ,נָתֵן ,לָפַח עָּשָּׁח־נָקם נְּקָמָח Exercer la vengeance(tirer vengeance): וְנַקַם רָשָׁיב Deut. 32. 43, il tirera vengeance de ses ennemis ; לָתַת נִקְמַת־תַּי בְּמִדְיָן Nomb. 31. 3, pour exercer la vengeance de l'Eternel sur Madian ; רָּכְּקָרָהוּו יַקבְּחֵני בְּעֲנִי Jer. 20. 10, nous nous לעשות וקפה בגוים ; vengerons sur lui Ps. 149. 7, pour exercer la vengeance sur les peuples; avec ? quelquefois venger quelqu'un : הַאֵל הַעּוֹתֵן נְקָמִיות לָּי Ps. 18. 48, le Dieu qui me venge; אַטָּיר עשה לף די נקמות Jug. 11. 36, (après) que Dieu t'a fait prendre vengeance (de tes ennemis).

עָקע (v. יְקַעּה) Se retirer, s'éloigner: נְקְעָה נַמְּנָיהְ הַהָּיָם Ez. 23. 22, 28, (ceux) de qui ton cœur s'est éloigné, retiré.

קובים וליקים Faire le tour, passer tour à tour: קובים רִּלְּפֹּנִים Is. 29. 1, les fêtes passent tour à tour; selon d'autres : les fêtes, ou les sacrifices, cesseront.

Pi. Couper, abattre: וְנְשֵּׁרָ סִבְּכֵּר וַחַיּצֵּר Is. 10. 34, il abat les broussailles de la forêt; האַרר נְקְּמַר־אֹאר Job 19. 26, et après ma peau ils (les vers) briseront, rongeront, ceci (c.-à-d. ma chair, mon corps).

Hiph. הַּשְּרָּהְ 1° Faire le tour : הְשִּרְּהְ Jos. 6. 3, faire le tour de la ville; אַר יְמִי הַשְּׁמְּחָר יְמֵי הַשְּׁמְּחָה Job 1. 5, lorsque les jours de festin avaient fait le tour, lorsqu'ils étaient passés; avec ellipse: אַר הַאָּשְׁבֶּם Łev. 19. 27, vous ne couperez pas en rond les coins de vos cheveux (v. מַּאָר הַרְּמָיִר מַשְּרָה Aboth, et le marchand fait crédit (il laisse faire le tour au temps,

il attend que le temps, ou le tour, du payement, arrive). — 2º Entourer, environner, avec le rég. dir. et avec יַּצָּי בּיִּבּי וּשִּלְהָּ מִנִּי בּיִּבּי וּצִּילְהָּ מַבְּים אָּאִדְּתִּים מַלְּדְשָּׁלְהָּ מְבִּיב וּ Rois 7. 24, environnant le bassin; יְּבָבְיּב בְּּרִב וּ Rois 11, 8, vous entourerez le roi de tous côtés, vous vous tiendrez autour de lui; אָרָאָדוֹ עָּבֶי וִיִּמְדְּן Job 19. 6, il m'a environné de son rets.

קלקת יי.ה. Action de secouer : בְּלֹקֶתְּ וֹיִה. Is. 17. 6, 24. 13, comme lorsqu'on secoue l'olivier.

לְקְפָּהְ f. Meurtrissure, plaie: יְחַיֵּהִי יְתְּיָהִי וּקְשָּׁהְ Is. 3. 24, à la place de la ceinture, ou sous la ceinture, elles auront des plaies (v. le même exemple à יְהֵיֹהְים).

קבן (fut. יְשִׁר, inf. יְקֹר) Percer, crever, arracher (les yeux): יְקִרהָּין שִׁרְבִּרינָדֵל Prov. 30. 17, que les corbeaux du torrent percent, arrachent (cet œil).

Pi. Même signif:: יְרַנְקּרוּ אֶּדֹרְעֵירְנִי Jug. 16. 21, ils lui creverent les yeux; 16. 21, ils lui creverent les yeux; זְנַבְּעָרִי וְתְּעָם וְתַּנְם וְתַּנְם וְתַּנְם וְתַּנְם וְתַּנְם וְתַּנְם וְתַּנְם וְתַנְם וּתַנְם Nomb. 16. 14, arracheras-tu les yeux à ces hommes? ou, au fig.: penses-tu les empêcher de voir, de reconnaître la vérité? לֵילָרוּ Job 30. 17, pendant la nuit (la douleur) transperce les os de mon corps.

Pou. Étre creusé, être tiré en creusant: מַּמְכָּח מוֹר נְשֵּרְהָּט Is. 51. 1, le creux du puits d'où vous avez été creusés, d'où vous tirez votre origine.

נְקְרָה הַאָּגּר : Fente, creux : בְּנְקְרֵח הַאַּגּר Exod. 33. 22, dans le creux d'un rocher; plur. זְּקְרָהוֹח Is. 2. 21.

נְקִלשׁ (ע. יקישׁ et יִיקֹשׁ) Dresser un piége : בְּמַעֵּל מַפָּיוּ מִיקשׁ רְשָׁעּר Ps. 9. 17, par l'œuvre de ses mains le méchant tend des piéges (à lui-même).

Niph. Etre pris dans un piege, être séduit : שַּׁרְתִּיקָשׁ אַבְּרֶרָיקָשׁ Deut. 12. 30, que tu ne sois (pris) séduit en les imitant.

Pi. Dresser des piéges : רְיַמֵשׁ מּיָשׁר אָּיָר Ps. 109. 11, que le créancier, ou l'usurier, dresse des piéges à

tout ce qui lui appartient, c.-à-d. qu'il lui enlève tout.

Hithp. Meme signif.: דְלָבֶּחְ אַחְהְּתְּחְבָּעְלּ זְבְּנַקְּלָּיִהְ I Sam. 28. 9, et pourquoi donc tends-tu des piéges à mon âme (à ma vie)?

לְקִישׁן chald. Frapper, heurter: נָא לָרָא Dan. 5. 6, (et ses genoux) s'entrechoquèrent.

ביות. (pl. ביות). Lumière, lampe: 20. 27, l'âme de l'homme est une lumière, ou une lampe divine; בֵּי בִּי נִשְׁמֵּח אָרָם Prov. 13. 9, mais la lumière des méchants s'éteindra; יְבֶי בִּי בִּירָה עָלֶּיִה, Zach. 4. 2, et les sept lampes étaient sur le chandelier; au fig.: בוון צמר בי וון צמר 21. 17, la lumière d'Israel, David.

תר n. pr. m. I Sam. 14. 50.

נָר רָשָׁצִים הַשְּאָהו: (נִידר m. Sillon (v. יָרִיד): Prov. 21. 4, le sillon du méchant, c'est le péché; le méchant ne cultive, ne médite, que le mal, le péché; selon d'autres, יִר comme יַב: la lumière, l'éclat, des méchants, n'est que péché.

ברבל n. pr. d'une idole adorée chez les Cuthéens, II Rois 17. 30.

בְרֵבֶל שַׁרְאָּצֶר. pr. Nergal Sarezer, général, et Nergal Sarezer, mage du roi de Babylone, Jér. 39. 13.

וְרָבָּן m. (rac. רָבֵּן יִשְׁרָ.). Calomniateur, rapporteur: דְבָאֵרן נִרְבָּן יִשְׁרָן. Prov. 26. 20, là où il n'y a pas de semeurs de rapports, les querelles s'apaisent; דְּבָרֵי נְרָבָן 18. 8, les paroles du calomniateur.

קרן m. (avec suff. יְרְדִּים, plur. יְרָבִים Nard : בֵּרְבְּ וְכַרְכֹם Cant. 4. 14, le nard et le safran.

בְּרָיָה (lumière de Dieu) n. pr. m. Jér. 32. 12.

עליא (fut. שְּׁיִה, inf. יְשִׂא, פְּטִרְּא, פְּטִרְּא, וּשְׁהָּלְּא, avec suff. יְשִׂאָּרְיּ t יְשִׁאָּרִי, impér. אָטָּי, et אָטָּי, impér. אָטָּי, part. passif יְשִׂרָּא, une fois יְשִׁיִּא Ps. 32. 1) 1° Lever, élever, s'élever: רַיְּשָׂאָר Gen. 29. 1, Jacob leva ses pieds, c.-à-d. se mit en route; יְנָשָּׁא־בַּטְּ Tes. 5. 26, il élèvera son étendard;

בשוא גליר Ps. 89. 10, lorsque ses flots s'élèvent; avec by mettre sur, charger: וַיִּשָּׁאוּ אַת־טִבְרָם עַל־חַטֹּרֵיחָם Gen. 42. 26, ils chargerent leur blé sur leurs anes; יהרפת לארנשא על-קרבו Ps. 15. 3, qui ne fait point de houte à son prochain, ne lui attribue rien de honteux; ou : qui n'écoute point les calomnies contre lui. De même avec בּמֹאוֹנֵים רָטָאוּ־יַחַד: בּ Job 6. 2, si on pouvait les mettre l'un ct l'autre dans une balance; וַנְטֵּא־בוֹ צֵּלָת I Rois 8.31, et que l'on lui impose un serment; ou, וֹנְיָשׁׁה pour וֹנְשָׁא: que l'on exige de lui un serment. נפא קול Elever la voix : יַּיְּפָא קוֹלוּ וַיְּקרָא Jug. 9. 7, il éleva la voix et il appela, il cria à haute voix; נישא עטו כלו ויבה Gen. 27. 38, Esaŭ eleva la voix et il pleura; רְשֵׂאַרּ ולם היפה ls. 24. 14, ils élèveront la voix et entonneront des chants d'allégresse; de même sans יְכִיאוּ מִדְבָּר: קוֹל וְצֵרֵיר Is. 42. 11, le désert et ses villes eleveront la voix; לכאר בהה וכנור Job 21. 12, ils élèvent la voix, ils chantent, au son du tambourin et de la harpe; ישוא ביום החיא Is. 3. 7, il elèvera la voix en ce jour, il répondra. — Souvent avec un rég. dir. Proférer, prononcer, entonner : יָפָשֹא מְשֵׁלִּה Nomb. 21. 7, il commença ses paraboles; לא תַּשָּׂא איש איש Exod. 23. 1, ne profere, ne répands point, une nouvelle de mensonge; selon d'autres : n'accueille point, etc.; אַלחָרף אַז־שַׁם־נַר אַלאַ הַשָּׁא בייא Exod. 20. 7, to ne profereras pas en vain le nom de l'Eternel ton Dieu; ימאר־וְמָרָת Ps. 81. 3, entonnez le chant. בשא ראש Elever la tête avec joie, avec orgueil : יצַרָקַתָּר לֹא־צֵּעָיֹא רֹאִשָּׁר Job 10. 15, si je suis juste, innocent, le n'ose point lever la tête; וּמָשׁנְאֵיךְ נָמָאוּ רֹאִשׁ Ps. 83. 3, et tes ennemis relèvent la tête, deviennent fiers; — נַשַּׁא אַיִיל מְּרֹדַהְ את-ראש יהויכרן II Rois 25. 27, Jer. 52. 31, Evil Merodach releva la tête de Jehoyachin, c.-à-d. le tira de l'abaissement, lui rendit la liberté. De même: ישא פרעת את-ראשה Gen. 40. 13, Pharaon te donnera la liberté; selon d'autres : se souviendra de toi.

signifie aussi : compter les têtes, faire le dénombrement : -בנר־יִשְׁרָאֵל Exod. 30. 12, הַשָּׁיא אַת־ראשׁ בְּנַר־יִשְׁרָאַל lorsque tu feras, le dénombrement des Israelites; sans יָטָא צֶּר מְסְפָּר שָׁמַחָם: ראַשׁ Nomb. 3. 40, compte-les d'après leurs noms, exact. compte le nombre de leurs noms. — נַּמָא פַנִים Elever le visage; se dit d'un homme qui est content, satisfait de lui-même, parce qu'il se sait innocent : אַז תַּשָּא מַנֵיך מִשִּרם Job 11. 15, alors tu pourras élever ton visage étant sans tache, innocent; sans יפורים פונים Gen. 4.7, si tu agis bien, tu peux élever le visage (v. ראָשׁי). Avec by Elever la face vers quelqu'un avec confiance : וָהַשָּׂא אֱל־אֱלוֹהַ פַּנִיך Job 22. 26, tu élèveras ta face vers Dieu. - Regarder avec faveur : רַנָּצֹא רֵי פָּנָרוּ אליה Nomb. C. 26, que l'Eternel tourne ses regards vers toi ; אַרך אָשָּא מָנֵר אַל־ רוֹצֵב צִּחִיךְ II Sam. 2. 22, comment oserais-je lever la face vers Joab, ton frère? comment paraître devant lui? ניבוא ערנים Lever les yeux pour voir: נישארלוט אַת־עיניו ווַרא Gen. 13. 10, Lot levant les yeux vit; avec by lever les yeux vers quelqu'un, le regarder avec amour, avec passion, avec adoration; וַהַשָּׁא אֲשָׁת־אַלנִיו אַת־עֵינִיתַ אַל־יוֹכֵּם Gen. 39. 7, la femme de son maître jeta les yeux sur Joseph; יְצֵרנִי לֹא נָפֵיא אֱל־גִּלוּלֵר Ez. 18. 6, et s'il n'a pas levé les yeux vers les idoles (de la maison d'Israel) pour les adorer.

קשא יַדָּר ? Ps. 10. 12, Dieu, eleve ta main, fais éclater ta puissance; eleve ta main, fais éclater ta puissance; רום יְדִרוּג נְשָא יִדָּר ? Hab. 3. 10, lorsqu'il (Dieu) éleva haut la main, lorsqu'il fit éclater sa toute-puissance; selon d'autres: il (l'abtme) éleva haut ses mains, c.-à-d. ses vagues. Avec a Se soulever contre quelqu'un: בַּשֶּלֶּר זְיִר בַּשֶּלֶּר זְיִר Il Sam. 20. 21, il s'est révolte contre le roi.— 20. 21, il s'est révolte contre le roi.— צֹיִי אָבֶּי בְּיִר מַרְשֵׁרְ signifie aussi: faire signe, appeler avec la main, supplier, jurer: בּיִר מַדְּשַׁרְ signifie aussi: faire signe, appeler avec la main, supplier, jurer: בּיִר מַדְשַׁרְ signifie aussi: faire signe, appeler avec la main, supplier, jurer: בּיִר מַדְשַׁרְ signifie aussi: faire signe, appeler avec la main, supplier, jurer: בּיִר מַדְשַׁרְ signifie aussi: faire signe, appeler avec la main, supplier, jurer: בּיִר מַדְשַׁרְ signifie aussi: faire signe, appeler avec la main, supplier, jurer: בּיִר מַדְשַׁרְ signifie aussi: faire signe, appeler avec la main, supplier, jurer: בּיִר מַדְּשַׁרְ signifie aussi: faire signe, appeler avec la main, supplier, jurer: בּיִר מַדְשַׁרְ signifie aussi: faire signe, appeler avec la main, supplier, jurer: בּיִר מַדְשַׁרְ signifie aussi: faire signe, appeler avec la main, supplier, jurer: - signifie aussi: faire signe, appeler avec la main, supplier, jurer: - signifie aussi: faire signe, appeler avec la main, supplier, jurer: - signifie aussi: faire signe, appeler avec la main, supplier, jurer: - signifie aussi: faire signe, appeler avec la main, supplier avec la main,

que j'élève mes mains vers ton sanctuaire : אֲשֵׁר נָפָּאִתִּר אָת־יַדִיר לָחֵר Exod. 6. 8, (la terre) que j'ai juré de donner, etc.; וָאָפָּשׁא יָדִי לְזָרֵע בֵּית יַצַלְב Ez. 20.5, et que j'ai juré à la postérité de la maison de Jacob. אָל נְשָׂא נְמָשׁ אַל Élever l'ame vers quelqu'un ou quelque chose, soupirer après, désirer, אַלָּיך רָי נְקָשָׁר אָשָא Ps. 25. 1, c'est vers toi, ô Eternel! que j'élève mon âme ; וַצֵּלָרוּ דוּדּא נֹטֵא צַרו־נַמְשׁוֹ Deut. 24. 15, et il soupire après son salaire, l'attend avec impatience ; - יָצֵל וְמָיחוֹ אֵל־חָשָּׁא נָמְשֵׁהְ Prov. 19. 18, pour que tu n'aies point à désirer sa mort; selon d'autres , יהַפָּה de la rac. בַּבָּה : ne l'épargue pas en ayant égard à ses cris, a ses pleurs; avec לארנשא : לארנשא ישוא נקשיו Ps. 24. 4, qui ne met point son attente dans les choses vaines, keri נַמָּלָיִר qui ne jure pas en vain par mon âme, par moi ; יָאֵל־בֵּוֹנֶם יְשָאוּ נָמָשׁוּ Osée 4. 8, ils soupirent après les fautes du peuple (pour qu'on leur amène des sacrifices); ולא־יִנְשֹא אַלְדִוּרם נָמָּשׁ II Sam. 14. 14, le juge ne formera-t-il point de désir (et ne trouvera-t-il moyen pour ne point repousser l'exilé)? Selon d'autres : Dieu n'épargne personne (de la mort, mais le roi trouvera moyen, etc.). – נַשַּא לֶב Le cœur excite, porte, à faire une chose : בַּל־אָר־זֹאַ אֲשֵׁר־וְמָשׁגוֹ לְבוֹ Exod. 35. 21, tous ceux que leur cœur portait (à donner). Aussi : le cœur enorgueillit : וּנְמַיֵּצְהְ לְבָּהְ II Rois 14. 10, ton cœur t'élève, tu t'élèves d'orgueil.

 de les souffrir; פִּי לֹא־אוֹיֵב יְדַוּרְמַלִּי וְאֵשָּׁוֹא Ps. 55. 13, car ce n'est point un ennemi qui m'injurie, je l'aurais supporté; יָפָּיא בְּשִׂידִוּר מְיָבֶּבֶּר Job 7. 13, ma couche m'aidera à supporter mon chagrin, ma douleur; אַלְרָעוּ הוּא נָשָא Is. 53. 4, il souffre de nos maux ; למַא עוֹן porter une faute, être chargé d'un crime, supporter le châtiment; וַנָּפָא עֵינוֹ Lév. 5. 17, et il porte encore sa faute, il ne l'a pas expiée; וַלֹּאִ־תְּשָׂא עַלָּרִי הַוְכָּא Lév. 19. 17, de peur que tu ne sois chargé de péché à cause de lui ; בַּן לֹאַר בַּבּוֹן חָאָב Ez. 18. 20, le fils ne portera point le péché du père, ne sera point coupable de la faute de son père; ראכלרו פוני ישא Lév. 19. 8, celui qui en mangera portera la peine de sa faute, sera puni; וַנְפָּאוּ צֶּת־זִינְיבֶם Nomb. 14. 33, ils porteront la peine de vos infidelites; וְלַצְתַּ לְבַרָּךְ תְשָּׁא Prov. 9. 12, mais, si tu tournes tout en dérision, tu en porteras la peine toi seul.

3º Prendre, ôter, enlever, ravir: מארנא כלרך Gen. 27. 3, prends, je te prie, tes armes; וַיִּכָּאוּ לָחֲם נָשֵׁים פֹאֵבִיוֹת Ruth 1. 4, ils prirent pour femmes des Moabites : נישאום בני־קיש אחידם I Chr. 23. 22, les fils de Kis, leurs parents, les épousèrent; למא אַת־פַּתְבַּנִם Dan. 1. 16, (l'intendant) enleva leurs mets, ou' portions ; יָשָא פַרִעֹח אַת־ראַמֶּה מֵינֶלֶיף Gen. 40. 19. Pharaon te fera couper la tête; לפיעט ישאַני עשׁניר שׁנייני Job 32. 22, mon créateur m'otera bientôt du monde; וּבַּחִים רַנְשֵּׁאֵר Mich. 2. 2, (ils ont convoité) des maisons et les ont ravies. — נַטָּא עָרוֹן Prendre, ôter, la faute de quelqu'un, pardonner : נֹפֵיא פֵּוֹן Exod. 34. 7, il pardonne l'iniquité; aussi avec >: מא כא לפשע Gen. 50. 17, pardonne le crime (des serviteurs, etc.); de même נְנֶשָאְתִר לְכָל־דַּזִּבְּקוֹם: seul : נְנָשָאָתִר לְכָל־דַיִּבְּקוֹם Gen. 18. 26, je pardonnerai à toute la ville; אל נשא הַיִּיח לָהָם Ps. 99. 8, tu étais pour eux un Dieu qui pardonne. — Part. passif : יְטָא פָּוֹך Is. 33. 24, (un peuple) déchargé, absous, de ses fautes; כשורי , פּשׁל Ps. 32. 1 (pour פּשׁל). — Prendre, recevoir, obtenir: ישָא בְּרָבָּח מֶאֵח יִי Ps.

24. 5, il reçoit la bénédiction de l'Éternel; נַהְשָּׁא חֲן נָחֲסֵר לְּמָנִיו Esth. 2. 17, elle obtint, trouva, grace et faveur devant lui. נַשָּא פָנִים Accueillir la face de quelqu'un, l'accueillir favorablement: אולר יישלא פּגיר Gen. 32. 21, peut-être qu'il m'accueillera favorablement; אוֹ חַרְשָּוֹא מבקה Mal. 1. 8, ou s'il te recevra favorablement. Avoir des égards, de la considération, respecter la personne de לוּלֵר פָּנֵר־יָדוֹשְׁמָט — אַנִר נֹמֵא : quelqu'un II Rois 3. 14, si je n'avais point d'égard pour Josaphat (roi de Juda); פָּנֵר כֹחַנִּים לא נשאו Lament. 4. 16, ils n'ont point eu d'égard, de respect, pour les pontifes; לא־רָשָּוֹא מְנֵר כָּל־כּּמָר Prov. 6. 35, il n'a d'égard pour, il n'acceptera, aucune rançon ; וינשרא פונים Is. 3. 3, et un homme considéré, vénéré. — Faire acception de personnes (en rendant la justice): לא־רְוְשֵּׁא פְּנֵי־רֵל Lév. 19. 15, tu n'auras pas d'égard, de préférence, pour le pauvre (contre la justice); וַלֹּשָׂאָרם פַּנִים maing Mal. 2. 9, et parce que vous faites acception de personnes, que vous agissez avec partialité, en appliquant ma loi.

Selon quelques commentateurs, אַשָּיָא signific 4° brûler et être brûlé: יַרְשָּׁאָרָ II Sam. 5. 21, David brûla (les idoles), au lieu de: David les emporta; אָרָרְעָּאָרָ Nah. 1. 5, la terre est brûlée, est en feu; au lieu de: la terre se soulève, tremble.

Niph. אָשָׁא 1° Se lever, s'élever, être élevé: הְנָטֵא בְּצַבְרוֹת Ps. 7.7, lèvetoi à cause de la fureur de mes ennemis; וּבָחָנַשְאַם מֶעֵל הַאַרֶץ רָנָשָאוּ הָאוֹפַנִּים Ez. 1. 21, et lorsqu'ils s'élevaient audessus de la terre, les roues s'élevaient aussi ; בַּל־גַּרא יִנְטֵא Is. 40. 4, toute plaine sera élevée ; עַתַּה אָנָטֵא Is. 33. 10, maintenant je me leverai, je ferai eclater ma puissance. — 2º Etre porté, être emporté : וּבְנֹתֵיךְהַ עַל־כָּתֵם חִנָּשָׂאנָת Is. 49. 22, et tes filles seront portées, amenées, sur les épaules; נשוא ינשוא Jér. 10. 5, il faut les porter (pour יומאר); ונישא כל-אַטֶּר בְּבֵיתֵה — בְּבֵלְתוּ II Rois 20. 17, tout ce qui est dans ta maison sera transporté à Babylone.

Pi. איפי et איפי וֹº Élever, honorer: וֹרָכִי וְשֵּׂא מַמְלַבְתּוֹ II Sam. 5. 12, qu'il avait élevé son règne; פַּנְשָּׂאָים אַז־הַיִּדְעוֹיִם Esth. 9. 3, ils honoraient les Juifs; ארבם ונשאם Ps. 28.9, sois leur pasteur et élève-les en gloire; ou : porte, soutiens-les. Avec খছু Désirer ardemment: קם פְנָשִּׂאִים אַת־נַמְשָׁם לְשׁוּב Jer. 22. 27, (la terre vers laquelle) ils désirent, leur âme soupire, de revenir. - 2º Soutenir, assister, par des présents; faire des présents : רָנָשָּׁיאריד אַנְשֵׁיר מִכְּמִר בְּכָמַף Esdr. 1. 4, que les gens de la ville l'assistent en argent, lui donnent de l'argent, etc.; נְשָׂא אֵח־שְׁלֹמַח בַּעֲצֵר אֵרְוִים I Rois 9. 11, (Hiram) assista Salomon, le pourvut de bois de cèdre ; אַמ־נָּשָּׁאַת נפוא לַני II Sam. 19. 43, nous a-t-il fait des présents? — 3° Porter, emporter : ורַנְשָּׁלֵם רָרַנְשְּׁאֵם Is. 63. 9, il les éleva, il les porta; רְנָשָּׁא אַחְכָם בְּצִנוּח Amos 4. 2, l'on vous enlèvera avec des crocs.

Hiph. אַיִּחָים 1° Faire porter: רְחִשִּׁיאוּ Lév. 22. 16, pour qu'ils ne leur fassent porter la peine de leur péché; יְחַיִּבְּרְטֵּי מִיבְּרְטֵּי מִנְבְיִרְהְּי Rituel, accorde-nous, Eternel notre Dieu, la bénédiction de tes fêtes. — 2° Avec אַ Mettre à, dans, quelque chose: אַל־יִשְׁיְבֵּל אֶל־יְתִיר תַּוִינִיא בַּלִּיבְּעָרְבָּל אֶל־יִמְיִר תַּוִינִיא II Sam. 17. 13, tout Israel mettra à cette ville des cordes, environnera ses murailles de cordes?

Hithp. פְּתְרַפֵּאׁה et תְּתְּפָאׁה Se lever, s'élever: יְרַבְּאָרִי יִרְנְפָּאֹה Nomb. 23. 24, il s'élévera comme le lion; יְרָבְּאָה אַ אַלְּבְּהוֹי Nomb. 24. 7, son royaume s'élèvera; בְּבְּרַתְּל רֵיך Nomb. 16. 3, et pourquoi vous élevez-vous au-dessus de l'assemblée de l'Éternel.

אַלין chald. Prendre, enlever, emporter: אַלּה מָאניָא מַא Esdr. 5. 15, prends ces vases; אַלה דעון רעון Dan. 2. 35, et le vent les emporta.

Ithp. S'élever, se révolter : פֵל-מַלְּכִין הַתְּמָשְׁהִי Esdr. 4. 19, (que cette ville) s'est révoltée contre les rois.

רְשֵׁא f. (part. du Niph.). Présent:

ישׁא לָשׁ II Sam. 19. 43, nous a-t-il fait des présents?

לשל Kal inusité. Hiph. דִּשָּלית 1° At– teindre quelqu'un ou quelque chose : בל-וֹדְפֶּרָהָ וִזִּשִּׁיגוּהָ Lament. 1.3, tous ses persécuteurs l'ont poursuivie, l'ont atteinte; לאַ־תְּשִּׁינִם בַּנְבַצָּח מְלַחֲמָח Osée 10. 9, (ils pensent) que la guerre ne les atteindra pas (comme lorsqu'ils combattirent) à Gabaa (contre les hommes iniques); אַן הָבָרַי וְחָפַּר — וַעלוֹא חָשִּׂיגוּי אַבֹּחֵיכֶּם Zach. 1. 6, mes paroles et mes décrets n'ont-ils pas atteint vos pères (ne se sont-ils pas accomplis sur eux)? ולא משרגנו צרקח Is. 59. 9, la justice ne nous atteint pas, ne vient pas jusqu'à nous; ששורן וְשִׁכְּיוּת רַשִּוֹינג Is. 35. 10, la joie et l'allégresse les atteindront, c.-à-d. seront leur partage; ou : ils atteindront, obtiendront, la joie, etc.; ובאו עליה בליתברכות האלת וחשייגה Deut. 28. 2, toutes ces bénédictions se répandront sur toi et t'atteindront, tu en seras comblé ; de la terreur : הַּיִּשִּׂדֹנֶתוּה בשַּרִם בַּלָּחוֹת Job 27. 20, les terreurs l'atteindront, le surprendront, comme des flots. Part.: יַבוֹי אֱל־פִּיר I Sam. 14. 26, nul ne porta la main à la bouche; מְשִּׁינֵדוּ חַרֶב Job 41. 18, si on le frappe, l'attaque, avec l'épée; יְחֵרֶב אויביף לְמַשֵּׁנֶּת I Chr. 21. 12, et que le glaive de l'ennemi t'atteigne.

לְשׁלְּאָה f. (rac. לְשָׁאָה). Charge, fardeau: נְשָּׁאֹחֵיכֶם עֲבַּוּכּוֹח Is. 46. 1, (les idoles) que vous portiez sont chargées sur des bêtes.

אָלְיִא m. (rac. נְשָא). 1° Gelui qui est élevé, chef d'un peuple, prince, roi,

chef d'une tribu, d'une famille : נָטֵרא אַשְׁחָנוּ כֹּל יָמֵר חַיַּרוּ I Rois 11.34, je le maintiendrai prince (roi) tant qu'il vivra ; נְשִׂרא אֶחָד לַיוֹם Nomb. 7. 11, chaque jour un chef de tribu; וּנְשִׂראַר חָעֵרַה Nomb. 4. 34, et les princes de l'assemblée, les douze chess de tribus; וּנְשֵׂרא בֵּרת־אַב Nomb. 3. 24, et le chef de la famille; וּנְשַׂרא נְשָׂראַר וְחַלֵּוִר Nomb. 3. 32, le chef des princes de Lévi, c.-à-d. le chef de toute la tribu de Lévi. — 2º יְמֵירָאִים (vapeurs qui se lèvent) Nuages , nuces : נַיַּצֵל נְשָׁאִים מִּקְצֵּח־אֶּרֶץ Jér. 51. 16, il fait monter les nuées des extrémités de la terre ; נָטִראָרם וְרוּנְת יַנְשֵׁם אֵין Prov. 25. 14, des nuées et du vent, et point de pluie.

א נְשֵּׂלִים Kal inusité. Niph. בְּיַבְּלִּם S'allumer: בְּיַבְּלִם Ps. 78. 21, un feu s'allume contre Jacob.

Hiph. Allumer : אַקר־יִשִּׂיק וְאָשָּׁח לָּחֶם Is. 44. 15, il allume (le bois), et il fait cuire son pain.

I אַשְּׁלְּ Kal inusité, excepté inf. אַשָּׁיָ Jér. 23. 39, pour אַשָּׁיָ. Oublier, abandonner.

Niph. Etre trompé, égaré, être séduit: מְּשֵׁאֵרְ שְּׂרֵי כֹּדְ Is. 19. 13, les princes de Memphis sont trompés, se sont égarés.

Hiph. Tromper, abuser, égarer, séduire; avec le rég. dir. et יָל ; Obad. 1. 7, ils t'ont trompé; אַל־רַטִּדיא לבם הוקקהו II Rois 18. 29, qu'Ezéchias ne vous abuse pas ; אַל־הַשָּׁמִארּ נַמְשׁׁחֵרכָם Jér. 37. 9, ne vous abusez pas vousmėmes ; אָרָהָ דְיִשִּׁיא אֹרֶהָ Jér. 49. 16, ton insolence, ou ta folie, t'a égaré; קונחש השראני Gen. 3. 13, le serpent m'a séduite. (בְּיִלְשׁוֹת II Rois 19. 25, v. à שָּׁאָדוֹ (יָשָׁאָדוֹ II אַשָּׁיֹן (v. II אַשָּׁיִי) Prêter (à usure) : עַשָּׁא אִישֹׁ־בָּאָחִירו אָחֶם נשָׁאַ Néh. 5. 7, vous prêtez à usure les uns aux autres. Part. לשא I Sam. 22. 2, un créancier; נולים בּאַשׁר נשָא בוּ Is. 24. 2, celui qui prête, comme celui à qui l'on prête; יַנָשֵׁא בראלה 1 Rois 8. 31, s'il exige de lui un serment; mais notre version est ינשא.

Hiph. Exiger une creance, tour-

menter: לאריביא אורב מי Ps. 89. 23, l'ennemi ne le tourmentera pas, exact. ne le poursuivra pas comme un créancier; בַּיִּבּי מָּיָר נְּבִּיבׁי (keri poursui) Ps. 55. 16, que la mort les accable, ou les surprenne.

ישׁב (v. לְשֵׁב (v. בְּיִבְּרָת:) Souffler: מּנֹי Is. 40. 7, car l'Éternel l'a frappé de son souffle, littér. le vent de l'Éternel a soufflé dessus.

I לְשִׁהוֹ Oublier, négliger, abandonner: מָּהְיחִי בּוֹבְּחוֹ Lament. 3. 17, j'ai oublié le bonheur, j'en ai perdu le souvenir; שָּׁהְי (pour חַשֵּׁהְ ou חַּנְיָּהְ חָשׁׁה) Deut. 32. 18, tu oublies le (roc) Dieu qui t'a créé; מָשׁׁה je vous abandonnerai entièrement (v. I אַנָּיַא).

Niph. Étre oublié : יְשֶׂרָאֵל לֹא תִּנְשָׁרָי (pour תְּנֶּשֶׁת מְנֵּיָד (תִּנֶּשָׁת מְנֵּיִד Is. 44. 21, Israel, tu ne seras pas oublié de moi.

Pi. Faire oublier : בַּשִּׁרִי אֵלְּדִים אֶּתִּדְּכֶּל Gen. 41. 51, Dieu m'a fait oublier toute ma peine.

Hiph:: אַלוֹתְּ תְּכְּחָת Job 39. 17, car Dieu l'a privée de sagesse, la lui a laissé ignorer; בַּיִיבָּשׁׁת לָּהְ אֵלוֹתַ מַצִיבָּה Job 11. 6, car Dieu oublie en ta faveur, te pardonne, (beaucoup) de tes fautes; selon d'autres: il exige de toi moins que ton iniquité (ne mérite).

Hiph. Prêter : בְּלֵקה מַשֵּׁאת בְּלֶקה Deut. 24. 10, si tu fais a ton prochain un prêt quelconque.

ון הַשַּלְמִי צָּח־וִשְּׁיהֵ: יַ m. Dette וְשֵׁלְמִי צָּח־וִשְׁיהַ: II Rois 4. 7, et paye ta dette.

קְּשֶּׁיְהָ f. (rac. I נְשָׁיִה). Oubli : בְּשֶּׁרָק Ps. 88. 13, dans la terre de l'oubli, la tombe.

f. pl. Femmes (v. à الغباط f. pl. Femmes (v. à الغباط).

קייקה לייקה f. Baiser: לְשִׁיקה Prov. 27. 6, les baisers d'un ennemi; מְשִּׁיִקה Cant. 1. 2, des baisers de sa bouche.

Pi. Mordre : וְנְשְּׁכוּ אֶהְכֶם Jér. 8. 17, ils vous mordront.

Hiph. הַשִּׁרְהְ Prêter à intérêt: לֹא חַשִּׁרְהְ Deut. 23. 21, tu ne préteras pas à intérêt ou à usure; selon d'autres : tu n'emprunteras pas à usure.

לְּשְׁכָּה (v. לְּשְׁבָּה). Chambre, cellule : ירְשָׁבָּה Néh. 3. 30, sa chambre ; pl. קָּשָׁבָּר 12. 44.

לְשֵׁל (fut. יְשֵׁל) 1° Intrans. Échapper, tomber : יְבַשֵּׁל חַבְּרְיָל מְרְדָּעֵץ Deut. 19. 5, et que le fer (de la cognée) s'est פּר וְשֵׁל (Lambre), est sorti, du manche; בְּיִּהְיּ Deut. 28. 40, car tes olives tomberont (de l'arbre), couleront. — פר Trans. Oter, retirer, chasser (ע. שָׁלַל, יְּבֶּילֶ בְּיִּבְיֹלֶ בְּיִבְּילֶ בְּיִבְּילִיךְ בִּינְלֶיךְ בַּיִּבְילִיךְ בִּיִּבְילִיךְ בַּיִּבְילִיךְ בַּיִּבְילִיךְ בַּיִּבְּילִיךְ בַּיִּבְילִיךְ בַּיִּבְילִיךְ בַּיִבְּילִיךְ בַּיִּבְילִיךְ בַּיִּבְילִיךְ בַּיִּבְילִיךְ בַּיִּבְילִיךְ בַּיִּבְילִיךְ בַּיִּבְים בִּיבְּיבָּים בִּיבְּיבָים בִּיבְּיבָים בִּיבְּיבָים בִּיבְּיבָים בִּיבְּיבָים בִּיבְּיבָים בִּיבָּים בִּיבְּיבָים בִּיבְּיבָים בִּיבְּיבָים בִּיבְּיבָים בִּיבָּים בִּיבְּיבָים בִּיבְּיבָים בִּיבְּיבָּים בִּיבְּיבָּים בִּיבָּים בִּבְּיבָים בִּיבְּיבָּים בִּיבְּיבָים בִּיבְּיבָּים בִּיבְּיבִים בִּיבְּיבָּים בִּבְּיבָּים בִּיבְּיבָּים בִּיבְּיבָּים בִּבְּיבָּים בּיבְּיבָּים בּיבְּיבָּים בּיבְּיבָּיבָּים בּיבְּיבָּים בּיבְּיבָים בּיבְּיבָּים בּיבְּיבָּים בִּיבְּיבָּים בּיבְּיבָּים בּיבְּיבָּים בּיבְּיבִּים בּיבָּיבִּים בּיבִּיבּים בּיבָּיבּים בּיבָּיבָּים בּיבָּיבָּים בּיבָּיבָּים בּיבְּיבִּים בּיבָּיבִּים בּיבְּיבִים בּיבְּיבָּים בּיבְּיבָּים בּיבְּיבָּים בּיבְּיבָּים בּיבְּיבָּייך בּיבִּייבְ בּיבִּים בּיבִּיבּים בּיבִּיבּים בּיבְּיבָּים בּיבְּיבָּים בּיבְּיבָּים בּיבְּיבָּים בּיבְּיבָּים בּיבְּיבָּים בּיבְּיבָּים בּיבִּיבָּים בּיבְּיבִים בּיבְּיבָּיבְיבָּים בּיבְּיבְיבָּים בּיבְּיבָּיבְיבָּים בּיבְיבָּיבְּיבּים בּיבְּיבָּים בּיבְּיבָּים בּיבְּיבָּים בּיבְּיבָּים בּיבָּיבִים בּיבְּיבָּים בּיבְּיבִים בּיבְּיבָּיבּים בּיבָּיבּים בּיבּיבּים בּיבִים בּיבּבּים בּיבּיבָּים בּיבּבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּבּים בּיבּיבּים בּיבּבּים בּיבּבּים בּיבָּבּיבּים בּיבּבּיבּים בּיבְּיבָּיבּים בּיבָּיבּים בּיבּבּים בּיבְּיבָּיבִים בּיבּבּים בּב

Pi. Repousser, chasser : רַיבַשֵּׁל אָחד דיים מַאַילוו II Rois 16. 6, il chassa les Juifs de Eloth.

D២០ Sousser, respirer (v. កាច្ចុយុខ). Ex. unique, et seulement selon quelquesuns: ២៥% Is. 42. 14, je sousserai avec force, je haleterai; mais, selon presque tous les commentateurs, c'est Niph. de ២១៥ je détruirai.

וֹ לְשֶׁלֶה f. 1º Souffle, haleine, respiration : הַקרַקרָת Job 37. 10, Dieu par son souffle forme la glace; ער אַשׁר לארטיתרדבו נשׁמַח I Rois 17. 17, (il devint si malade) qu'il ne lui resta plus de souffle (qu'il ne pouvait plus respirer); נִשְׁמֶת רֵי פְנָחֵל גַּפְרָית Is. 30. 33, le souffie de l'Éternel, c.-à-d. sa colère, est comme un torrent de soufre; מנשמרו אלות יאברי Job 4. 9, ils perissent par le souffle de Dieu. - 2° Souffle de vie, ame, esprit, être animé : וַיָּפֶתוּ בָּאַפֶּרוּ קירם השיכת היים Gen. 2. 7, il souffla dans ses narines un souffle de vie; רָנְשָׁמַת-מִי קאַאַרו פְּמַּךְ Joh 26. 4, l'âme de qui sort de toi, c.-à-d. parle par ta bouche? ינִשְׁמֵּר שְׁתֵּי חְקְינֵיר Job 33. 4, et le souffle du Tout-Puissant me ranime; יָצֵּרו כָּל־ אַנְיּשְׁמָת Jos. 10. 40, tout ce qui respirait, qui avait vie; בל חַוּשָׁמָת הְחַלֵּל יָה Ps. 150. 6, que tout ce qui respire loue Dieu.

אָלֶילֶאָ chald. f. Ame, vie: הַּי נְשְׁמְחָהְ בּי Dan. 5. 23, Dieu qui tient ton ame, ta vie, entre ses mains.

אָנָם נְנֵם (v. מַשָּׁיָם) Souffler: בּיְהָשָּׁהְ Is. 40. 24, il souffle sur eux et ils dessèchent; בְּרַבְּיַהְּ Exod. 15. 10, tu as fait souffler ton vent.

אָלֶין m. (avec suff. יִשְׁיֵּב). Crépuscule (du matin et du soir), soir: רצר קשוניים און קּבֶּרֶב I Sam. 30. 17, depuis le crépuscule du matin jusqu'au soir; ou: depuis ce soir jusqu'au soir (du lendemain) [v. le même exemple à קַּמָרָת ; קרַכְּחָר בַּנֵּטְתְּ Ps. 119. 147, je devance l'aurore, je me lève avant le crépuscule ; וְפֵרוּן נאָק שְׁפְרָח נָטָם Job 24. 15, l'œil du débauché épie le crépuscule, le soir; Job 3. 9, que les étoiles qui ont paru à son crépuscule soient obscurcies; אַר נָשֶׁתְ חָשֶׁק Is. 21. 4, la nuit de mes délices; אָרֶר נָשֶׁר Jér. 13. 16, les montagnes couvertes de ténèbres.

רַשַּׁק (fut. פַשַּׁיב et פַשׁרַ) 1° Donner un baiser, embrasser, s'embrasser, avec le reg. dir.: פַּמַרִים יָשֵׁק Prov. 24. 26, il faut baiser les levres de celui (qui répond); ou : celui donne un baiser à la bouche (qui , etc.); צָּדֶּם וְשֶׁלוֹם נָשֶׁקוּ Ps. 85. 11, la justice et la paix s'embrassent, c.-à-d. sont inséparables; avec לי בְּנִי : ל Gen. 27. 26, et embrasse-moi, mon fils; יָכַל־הַפֶּח אֲטֵר לֹאַד וֹלִייָּם l Rois 19. 18, toute bouche qui n'a point adoré Baal en embrassant ses statues ou ses images; נַהָּצֶׁק יָדָר לְפָר Job 31.27, si j'ai porté la main à ma bouche, si j'ai baisé ma main, en l'honneur des מֹשֶׁמֵר רוֹפֶר־קָשׁר : astres. — 2º S'armer Ps. 78.9, des archers armés ; השֶׁבֶּר קשָׁת II Chr. 17. 17, des homnies armés d'arcs. — 3º Etre pourvu, soigné ou dirige : יְצֵל־פִיך יְצֵׁם בֶּל־צֵבְּי Gen. 41. 40, d'après ton ordre, tout mon peuple sera pourvu, ou dirigé; selon d'autres: tout mon peuple t'embrassera sur la bouche, c.-à-d. te rendra hommage, t'obéira.

Pi. Embrasser : יְרַכֵּשׁק לְכָּל-אֶחָיד Gen. 45. 15, il embrassa tous scs frères; פְשַּקרּבַר Ps. 2. 12, embrassez le fils (de Dieu), rendez hommage au roi (v. â בַּר.).

Hiph.: הְּהְיְתְּאָל בְּאַחוֹיְאָל Ez. 3. 13, (les ailes) qui touchaient l'une à l'autre.

רְבְּיִר פּנְשֶׁלְ בִּיר בּיִשֶּׁלְ מִר. 1° Arme, armure: Job 20. 24, s'il fuit une arme de fer; בּיר בְּיִשְׁלְ רְבַעְרּרְאֵשׁ Ez. 39. 10, parce qu'ils feront du feu de ces armes; pup Ps. 140. 8, au jour des armes, c.-à-d. du combat. — 2° Lieu où l'on garde les armes, arsenal : מְּיֵבֶר בַּלֹּח תַּשְּׁלָּע Is. 22. 8, l'arsenal du palais de la forêt; pup Néh. 3. 19, en face de l'endroit où l'on monte à l'arsenal.

קשר m. Aigle: דְּנְשֶׁר דַעְּרוֹל Ez. 17. 3, un aigle grand, puissant; plur.: בַּיְשָּׁרִים Is. 40. 31, comme des aigles.

ינְמֵּדּרְ chald. (pl. נְשְׁרִדּן). Aigle : יְנַמֵּדּרְ הַרִירְשָׁר לָּתְּ Dan. 7. 4, et elle avait des ailes d'aigle.

רְשִׁילְם Dessécher, tarir: מְשִׁימָם בְּישׁׁילְּם וּשְׁילָם וּשְׁילָם וּשְׁילָם וּשְׁילָם וּשְׁילָם וּשִׁילָם וּשִׁילָם וּשִׁילָם וּשִׁילָם וּשִׁילָם וּשִׁילָם וּשִׁילָם וּשִׁילִם וּשִּׁילִם וּשִׁילִם וּשִּׁילִם וּשִׁילִם וּשִּׁילִם וּשִּילִם וּשִּׁילִם וּשִּׁילִם וּשִּׁילִם וּשִּׁילִם וּשִּׁילִם וּשִּילִם וּשְׁילִים וּשִּילִם וּשְׁילִים וּשְּילִים וּשְּילְישְּילְישְּילִים וּשְּילִים וּשְּילִים וּישְּילִים וּשְּיבְּישְּיילְישְּישְּישְּילְישְּישְּיילְים וּשְּיילִים וּישְּיים וּישְּיים וּי

Niph. Dessecher, tarir : רְנְשֵׁחוּ־מֵּרִם Is. 19. 5, les eaux de la mer tariront (v. ינושׁרוּ).

וְלְשְׁרְּיִּלְ héb. et chald. m. Lettre : דְּבָּדֵב קְישְׁנְיִא Esdr. 4. 7, et l'écriture de la lettre ; יְּשְׁמְיִנְא 4. 7, la lettre.

תְּחָיִי Kal inusité. Pi. רְּחָבָּי Couper en morceaux, dépiécer: יְנְאָדִי בְּּנְאָדִי בְּּעָבְייִ Exod. 29. 17, tu couperas le bélier par morceaux; יְנִהְּהָי Jug. 19. 29, il coupa, divisa (le corps de sa femme en douze parts).

m. (pl. נְּחָחִים). Morceau, pièce (de viande coupée): בּג בַּגר פּוֹב Ez. 24. 4, tous les meilleurs morceaux; לְּנְחָדְיּהָ תְּנְאָדְיּהָ תּוֹצִיאָּא vers. 6, fais-en sortir les pièces de viande les unes après les autres.

תיבות m. et לְחִיבּה f. (plur. רְּבְיה Chemin frayé, route, sentier: יְרָבָּה Prov. 12. 28, et (dans) le chemin frayé; יְחִיבּוֹת Jug. 5. 6, et ceux qui suivent la grande route; c.-à-d. les voyageurs;

קיקיק Ps. 119. 35, conduis-moi dans le sentier de tes commandements; אַרְיִרְבּוֹיִתְ בֵּיִרוֹי בֵּירוֹי בֵּירוֹי בֵּירוֹי בַּירוֹי בַּירוֹי בַּירוֹי בַּירוֹי בַּירוֹי בַּירוֹי בַּירוֹי בַירוֹי בַּירוֹי מַבְּירוֹי בַּירוֹי בַירוֹי בַּירוֹי בּירוֹי בּירוֹי בַּירוֹי בּירוֹי בּירוֹיייים בּירוֹייים בּירוֹייים בּירוֹייים בּירוֹייים בּירוֹייים בּירוֹייים בּירוֹייים בּירוֹיים בּירוֹיים בּירוֹייים בּירוֹייים בּירוֹיים בּירוֹיים בּירוֹיים בּירוֹייים בּירוֹייים בּירוֹייים בּירוֹיים בּירוֹים בּירוֹיים בּירוֹים בּירוֹים בּירוֹים בּירוֹיים בּירוֹיים בּירוֹיים בּירוֹיים בּייים בּירוֹיים בּירוֹיים בּייִים בּייִים בּיים בּייִים בּייִים בּיים בּיים בּייִים בּייִים בּיים בּיים בּייבּים בּיים בּיים בּיים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּיים בּייבּיים בּייִים בּייִים בּיים בּיים בּייבּיים בּייִים בּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייים בּייבּיים בּייים בּיים בּיים בּייבּיים בּיים בּייבּיים בּייים בּייים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייבּיים בּייים בּיים בּיים בּיים בּייים בּיים בּיים

sont donnés, voués, au service, spécial. du temple: הַּכְּיִנִים Esdr. 8. 20, et les serviteurs (que David avait institués pour servir les lévites).

chald. m. pl. Esdr. 7. 24. Même signif. que יְרִינֵיא héb.

לְּכֵּהְ (ע. בְּיִּהְיבּר יַבְּּבְּיִם שַׁאֲבֹּרְיִי Job 3. 24, mes cris, mes plaintes, échappent, se répandent, comme l'eau qui déborde; בְּבִּיִּם שַּׁאֲבִּרְיָּבְּיַ Jér. 42. 18, ma colère tombera, se déchargera, sur vous; בְּאֵלִה Dan. 9. 11, et la malédiction tomba, fondit, sur nous.

Niph. 1° Couler, se répandre : יְּשִׁרְּטְּ כפ que l'eau ait coulé sur eux; יְּחְשָׁהַ Nah. 1. 6, sa colère se répand comme un feu. — 2° Se fondre, être fondu: בְּחִיבֶּה בְּחִיבָּה בָּנִים בָּעִים בָּנִים נְעָנִים בַּעִּים בַּעִים בַּעִּים בַּעִים בַּעִים בַּעִים בַּעִים בַּעִים בַּעִים בַּעִים בַּעִים בַּעַים בַּעִים בַּעַים בַּעִים בַּעַים בַּעַנִים בַּעַים בַּעַנִים בַּעַים בַּעַים בַּעַנִים בַּעַנִים בַּעַים בַּעַנִים בַּעַנִּים בַּעַנִּים בַּעַנִים בַּעַנִים בַּעַנִּים בַּעַנִים בַּעַנִים בַּעַנִּים בַּעַנִים בַּעַים בַּעַנִים בַּעַנִים בַּעַנִים בַּעַנִים בַּעַנִים בַּעַנִים בַּעַנִים בּעַנִים בַּעַּים בַּעַנִים בַּעַים בַּעַנִּים בַּעַּים בַּעַים בַּעַּים בַּעַּים בַּעַּים בַּעַּבָּים בַּעַּים בַּעַנִים בַּעַּים בַּעַּים בַּעַּים בַּעַּים בַּעַּים בַּעַּים בַּעַּים בַּעַּים בַּעַּבְּים בַּעַּבְּים בַּעַים בַּעַּבְּים בַּעַּבְּים בַּעַּים בַּעַבְּים בַּעַּבְים בַּעַּבְּים בַּעַבּים בַּעַבְּים בַּעַבְּים בַּעַּבְּים בַּעַבּים בַּעַבּים בַּעַבּים בַּעבּים בַּעבּים בַּעבּים בַּעבּים בַּעבּים בַּעבּים בַּעבּים בַּעבַּים בַּעבּים בַּעבּים בַּעבּים בַּעבּים בַּעבּים בַּעבּים בַּעבַּים בַּעבּים בַּעבָּים בַּעבּים בּעבּים בַּעבּים בַּעבּים בַּעבַּים בַּעבּים בַּעבּים בַּעבּים בּעבּים בַּעבַּבּים בַּעבּים בַּעבּים בַּעבָּים בַּעבַּעם

Hoph. Etre fondu: בְּרֵוּכְהּ בְרוּכְהּ בַּרוּכְהּ בַּרוּכְהּ בַּרוּכְהּ בַרוּכְּהּ Ez. 22. 22, ainsi vous serez fondus au milieu (de cette ville).

וְתַן (2° pers. הְתַי, une fois רְּחָהָ II Sam. 22. 41, 1° pers. plur. יוּתָי ; inf. יְוֹתִי, אַרָּט (בּחַי : inf. יְוֹתִי, וְהַיִּי (Gen. 38. 9, וְבִּחִי (Rois 6. 19; plus souvent רֹבָּ מִיבּר (בְּּחַר : impér. יוֹבָּ מִיבּר (makk. יוְבָּי, וְיִבָּי, וְבִּיר (מַבְּר (בַּתְּר (בָּתַר (בַּתַר (בַתַר (בַּתַר (בַּתַר (בַּתַר (בַתַר (בַּתַר (בַּתַר (בַתַר (בַתר (בַתר (בַתר (בַתר (בַּתר (בַתר (בַתר (בַּתר (בַתר (בַּתר (בַתר (בַּתר (בַתר (בַּתר (בַתר (בַתר (בַתר (בַתר (בַּתר (בַתר (בַּתר (בַּתר (בַּתר (בַתר (בַּתר (בַּתר (בַתר (בַּתר (בַתר (בַתר (בַתר (בַתר (בַתר (בַּתר (בַתר (בַתר (בַתר (בַתר (בַתר (בַתר (בַתר (בַּתר (בַתר (בַתר (בַתר (בַתר (בַתר (בַתר (בַתר (בַתר (בַּתר (בַתר (בַתר (בַתר (בַתר (בַתר (בַתר (בַתר (בַּתר (בַתר (בַּתר (בַּתר (בַּתר (בַּתר (בַתר (בַּתר (בַּתר

nel a donné et l'Éternel a ôté; avec le reg. dir. et la pers. avec ל et אַ : שֹאַ : מַאָּמַ יַעשׁר אַל־הְּקרְלִּר Prov. 30. 8, ne me donne ni la pauvreté ni la richesse ; רַיָּתְּנָתּ אֱל־ בריקה Jér. 36. 32, il donna (le livre) à , נַיִּתְּנִיר ; Jos. 15. 19, pour יְיִתְּנִיר , tu m'as donné (une terre aride). Avec p Donner pour, au prix de, en échange de : וַיִּהְמִי תַיָּלֶר בַּאֹמָת Joel 4. 3, ils ont donné l'enfant pour prix d'une prostituée; אָסֶבְּ הַהָּיִייָ Deut. 14. 25, tu le donneras pour de l'argent, tu le vendras. Avec לָ לָּפְנֵי , בְּכַּף, Livrer entre les mains, au pouvoir : -יַרָּמְיַתְ בָּיַר מְאַחֶבֶּרְתָּ Ez. 23. 9, je l'ai livrée entre les mains de ceux qui l'aimaient; וַיָּבְּוַנֵסי שָרַרָן בְּיַרָן Jug. 6. 13, il nous a livrés au pouvoir des Madianites ; קרום מַר יַי צָּרַר יואַמּרִי לִּפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל Jos. 10. 12, le jour auquel Dieu avait livré les Amorrhéens au pouvoir d'Israel; מִר־נָרֵן לִמְשִׁפֶּח רַעַכֹּב ls. 42. 24, qui a livré Jacob au pillage. נַתַּלְיֵדָי Donner, présenter, la main; demander ou offrir un secours, faire une promesse : מצרים נחנו יד Lament. 5. 6, nous avons tendu la main à l'Egypte (v. a וְחַמָּח נַתַּן יְדוֹי Ez. 17. 18, il avait donné la main (s'était engagé par promesse). Autres significations: נימורידי Gen. 38. 28, l'enfant avança, sortit, une main (du sein de sa mère); יה יד החה שלמה I Chr. 29. 24, (tous les princes, etc.) vinrent rendre leurs hommages et se soumettre à Salomon; וו המריד לַנֵי II Chr. 30. 8, rendez hommage à l'Eternel. — נחון קול Elever la ייחט אַת־קוֹלָם וַיְּכְעוּ : Nomb. 14. 1, ils élevèrent la voix et ils pleurèrent; קולף אָהָן מְיּבֶּוּרָ Prov. 2.3, si tu élèves ta voix pour appeler la prudence; ייי נָתַן פְלח וּבָרָד Exod. 9. 23, l'Eternel fit entendre le tonnerre et fit tomber la grele ; אַרנָר יָחָן־אֹכָּר Ps. 68. 12, l'Eternel fait entendre une parole; דַּוֹבֶן אָמָרֵי שְׁבֶּי Gen. 49. 21, il fait entendre de belles paroles (ou : un chêne qui pousse de belles branches, v. אַכָּיר et אַכָּיר); קה Ps. 81. 3, faites entendre le son du tambourin ; דָאָל חַוֹּהֶך וָקַמֹּח לִּי II Sam. 22. 48, le Dieu qui me venge.

avec un autre inf. Permettre de faire une action: לאריביה לנוֹע אַלייה.
Gen. 20. 6, je ne t'ai pas permis de la toucher; ילאריביה לעוֹע אַלריביה לישור אַלריביה לישור אַלריביה לישור אַלריביה אַלריביה לישור 123, Sichon ne voulut pas permettre qu'Israel traversat son pays; לא יִהְשׁ בַּעַלְלְיִינִים לְשׁרֹבּי Osée 5.
4, leurs mauvaises actions ne leur permettent pas de revenir vers leur Dieu.

בתן exprime encore: attribuer, ac-נחני לְרָוֹר רָבְבוֹח: I Sam. 18. 8, ils ont donné, attribué, à David des myriades ; מני לאלקדים Ps. 68. 35, rendez gloire à Dieu; ולא־נחו וולא Job 1. 22, et il n'attribua rien d'injuste à Dieu, ou : il ne proféra rien d'insensé, point de blasphème, contre Dieu. - Produire, causer, accomplir: וְנָחִנָּח חָאָרֵץ יְבוּלָה Lév. 26. 4, la terre donnera, produira, ses fruits; אַישׁישׁ בירהן מום בעמיתו Lev. 24. 19, un homme qui aura blessé son prochain, exact. qui lui aura causé un défaut corporel; אַל־הָּמֵן יֵר מַאֲנְיֵּר רָטָּוע Ps. 140. 9, n'accomplis pas, Eternel, les désirs de l'impie.—Répandre : נַבַּוּן אָת־פַּוּקוּהי I Chr. 14. 17, (Dieu) répandit la terreur (de David) sur tous les peuples ; נֵרָדִּר נָרַלן בידון Cant. 1. 12, mon nard répand son odeur. Impers.: יְהֵן מָאָה Prov. 13. 10, il y a des querelles. — מר יַהַן Qui donnera (expression qui marque qu'on souhaite quelque chose), plût à Dieu : מידיהון מוחני Exod. 16. 3, plut au ciel que nous fussions morts, etc.; מִר־יָהֵן לַבְבָם זָה לָבָבָם Deut. 5. 26, puissentils avoir toujours de tels sentiments; de même יַמַן נֵד לָכֵם וּמְצֵאן, מְטּיָות Ruth 1. 9, que l'Eternel vous accorde la grace, qu'il vous fasse trouver le repos.

2º Mettre, placer, établir: לְּחָתֵּן שָׁרִי I Rois 6. 19, pour y mettre l'arche d'alliance; אַרִּיְתְּיִ נְתַּמִּר תַּנְיָנְיִ I Rois 6. 19, pour y mettre l'arche d'alliance; אַרִּי נְתַמִּר תַּנְיִי בְּנָיְתְּי אָנִי מָצַבְּיָר — וְנְיָחְתִּי אָנִי מָבַּעְּיָר — וְנְיָחְתִּי אָנִי מָבַּיְרָת — וְנְיָחְתִּי אָנִי מָבַּיְרָת — וְנְיָחְתִּי אָנִי מָבַּיְרָת — וְנְיָחְתִּי אָנִי מָבַּיְרָת — וְנְיְחְתִּי אָנִי מָבַּיְרָת — וְנְיְחְתִּי אָנִי בְּיִרְתִי I Ez. 17. 22, moi je prendrai une branche de la cime (du plus grand cèdre), et je la placerai, je la planterai; וְאַהְּנָיִ רַבְּיִתִי רַאָּשׁ Gen. 17. 2, j'établirai mon alliance, je contracterai une alliance; Nomb. 14. 4, établissons (nommons) un chef; ונחמים Ez. 37. 26, je les établirai (dans le pays); sclon d'autres: je les benirai ; אַלָּרָר נְתָּדְ לְפָנֵיכֶם חַיוֹם Deut. 11. 26, je vous mets aujourd'hui devant les yeux (la bénédiction et la malediction); הַשִּׁר נָהַהִּר לִּפְנֵיכֵם I Rois 9. 6, mes lois que j'ai exposées devant vous, que je vous ai prescrites ; מַחָּר ארף על פל-אֶרֶץ פִצְרָיִם Gen. 41. 41, je t'établis pour commander à toute l'Egypte; הַעל אֲבֶּיר נָחַן אָבִיך עָלַיני Il Chr. 10. 9, le joug que ton père a sait peser sur nous; וַיָּהַן־עֹנָשׁ עַל־דַואָרֵץ II Rois 23. 33, il frappa le pays d'une amende, d'une contribution ; וָצֵל־תַּתַּן עָלֵרנוּ דָּם ור Jon. 1. 14, ne fais point retomber sur nous le sang innocent; ינחמי צליה את פליחועביתיה Ez. 7. 3, je ferai retomber sur toi toutes tes abominations ; יָאָתְּנָת אַר־פָּנַי אַל־אַדֹּנַי Dan. 9. 3, j'élevai ma face vers Dieu (pour prier); mais ינחקד פַנֵי בַּאָרשׁ דַּוּרוּא Ez. 14. 8, je tournerai ma colère contre cet homme. בתן לבו ל Tourner son cœur vers une chose, s'appliquer, être attentif : יַאַמְנָרו בּבי לַרֵּעֵת חַכְּטַת Eccl. 1. 17, j'ai appliqué mon esprit à connaître la sagesse; בַּל קבף לבּף Eccl. 7. 21, ne fais pas attention (à toutes les paroles qui se disent). — בחד אל-לב Mettre dans le cœur, inspirer : סָה אַלֹדָיר נֹתֵן אֵל־לִבְּר לַבְּשׁוֹת Neh. 2. 12, ce que mon Dieu m'avait inspiré de faire. - Prendre à cœur, mediter : ימור ימן אַל־לְבוֹ Eccl. 7. 2, et que celui qui est vivant prenne cela à cœur; בר בלבות נחתי אל-לבי Eccl. 9. 1, j'ai medité toutes ces choses.

a regardés, nous a pris pour des espions. Avec אַל־תְּבָּלְּ לְּמְנֵי : לִמְנֵי I Sam. 1.16, ne prends pas ta servante pour une femme pervertie.

אווא נמר לני: Niph. 1° Etre donné, livré Is. 9. 5, un fils nous a été donné; קייבם נחני Gen. 9. 2, ils sont livrés entre vos mains; לְחִנֶּיֵן דָּרו Esth. 3. 14, qu'un édit soit publié. — 2º Etre mis, placé: בבר בַּמָּר מָים רַבִּים Eccl. 10. 6, la folie est placée dans de grands honneurs (v. מֹרוֹם (מֵרוֹם a וְצָבָא הִנָּחֵן צֵל־דַוֹהָפִיר בִּפְּנֵשׁע (מֵרוֹם Dan. 8.12, et une armée, une puissance, lui fut donnée contre le sacrifice perpétuel du péché; selon d'autres: un temps est fixé pour (faire cesser) le sacrifice perpétuel à cause de leurs péchés. — 3º Etre fait : בן ינחן מו Lev. 24. 20, ainsi il lui scra fait ; וּמָבֶּן־צָּרָם חָצִיר רָנָחַן Is. 51. 12, et d'un mortel qui deviendra semblable à l'herbe.

Hoph. 1° Étre donné : יְקּוֹ נֵחְלָּחֹזּי Nomb. 26. 54, son héritage sera donné ; אָרְיָרֵעּ Lév. 11. 38, mais si de l'eau a été répandue sur la semence.

— 2° Ètre placé : יָיְמֵּרְ וַנְיִשְׁיִיִם וּבֵּרִן אַיְּצְּיִים וּבֵּרִן II Sam. 18. 9, il se trouva placé, suspendu, entre le ciel et la terre.

רְחָיְ chald. Donner, accorder; fut.: אין היף יקיקורלה Dan. 2. 16, que (le roi) lui accordat quelque temps; אַרְאָבָּאָר 4. til le donne, l'accorde; inf. בְּּמִנְּהָן Esdr. 7. 20.

፲፫፻ n. pr. m. 1° Nathan, contemporain de David, II Sam. 7. 2. — 2° Nathan, fils de David, II Sam. 5. 14. — 3° Plusieurs autres, Sam., Rois, Chr., Esdr.

קרְרְּכֶּלְרְּ (don du roi) *n. pr. m.*II Rois 23. 11.

לְחַנְאֵל (don de Dieu, ou Dieu l'a donné) n. pr. 1° Nathanael, chef de la tribu d'Issachar, Nomb. 1. 8. — 2° Plusieurs autres, Chr., Esdr., Néh.

ית וְרֵנְיהוֹ יּח נְחַנְיְהוֹ חּי pr. m. 1° II Rois 25. 23. — 2° I Chr. 25. 12. — 3° Jér. 40. 8.

נְיִם Rompre , détruire : נְחָפּר נְיִזּיבָיִהי

Job 30. 13, ils ont rompu, détruit, mon sentier (v. יַּיִשְע,).

עריי Job 4. 10, (les dents des jeunes lions) ont été brisées (v. בּלָיִבּי).

Niph. Être renversé : יְחַאֵּרִים נְּתְאֵרָ Nah. 1. 6, les rochers sont renversés devant lui.

Pi. Renverser: יְמְתֵּבּ רְפֹתֵּין; Ez. 16. 39, ils détruiront tes hauts lieux, ou : renverseront tes autels.

Pou.: אָם חַבָּעל Jug. 6. 28, et l'autel de Baal était renversé.

Hoph.: מְּיִר וְכִירֵים רָמָץ Lév. 11. 35, que ce soient des fourneaux ou des foyers, ils seront brisés.

Ph. Arracher, couper: שְּׁמֶשֶׁם אֲלְּמָקְרָ. 22. 24, de là même je t'arracherais; אָמָסָרְוּ בְּיִרְיִנְיִרּי Jug. 20. 32, nous les éloignerons de la ville (dagesch euphon.). Part. passif: בְּיִרְיִנְיִר Lév. 22. 24, un animal dont les testicules ont été arrachés, ou brisés.

la ville; זְמוֹחֵר מְּקְקּוּ Job 17. 11, mes pensées sont renversées.

Hiph. Eloigner, enlever: פַּר חַהִּיכִם לְּטִבּר Jos. 8. 6, jusqu'à ce que nous les ayons attirés hors de la ville; הְיִהְבָּב בְּצִאֹן לְּמִבְּחָ Jér 12. 3, enlève-les comme les brebis qu'on mène à la boucherie.

Hoph. Etre éloigné: הָיְתְּשִרּ Jug. 20. 31, ils furent éloignés, ils se laissèrent attirer, hors de la ville.

קרָם, m. Espèce de maladie de peau, qui se manifeste au cuir chevelu; celui qui est a teint de cette maladie: בְּיִלְם, בְּילִר אָאר-חַיּנְיִלָּה Lév. 13.30, c'est la teigne; בְּילְם, בְּילִר הָיבּיל vers. 33, le prêtre fera enfermer celui qui a la teigne.

רַתַּר (fut. רָתֵּר (fut. אָרָה) Sauter: יָרָמָר (fut. אָרָה) Job 37. 1, (mon cœur) tressaille, exact. saute hors de sa place, est hors de lui-même.

Pi. Sauter: לְנַתֵּר בָּהֵן עֵל־הָזְאֶרֶץ Lev. 11. 21, pour sauter, par le moyen de ses pieds, sur la terre.

לְחֵר chald. Kal inusité. Aph. Abattre, faire tomber : אַמָּרָה עַּפְרֵה Dan. 4. 11, faites-en tomber les feuilles.

קר. 2. אַם־הְּבַבְּסִי בַּנְּתֵר: m. Nitre: אָם־הְבַבְּסִי בַּנְתַר 22, quand tu te laverais avec du nitre.

אָרָם (fut. אָהַישׁ Arracher, détruire,

סאה

Niph. 1° Étre arraché, être détruit : אָרְהָּיִה בּוֹר בַּנְּלְ אַרְהָּיִם Amos 9.15, ils ne seront plus arrachés de leur pays; ne proparation Dan. 11. 4, son royaume sera détruit. — 2° De l'eau. Tarir : Jér. 18. 14, fera-t-on tarir des eaux étrangères (c.-à-d. qui viennent de loin)? Selon d'autres, pour might des eaux etrangères (c.-à-d. qui viennent de loin)? Selon d'autres, pour might des eaux etrangères (c.-à-d. qui viennent de loin)?

Hoph. Être arraché: ਸਾਹਸਤ ਦਸ਼ਸ਼ਾ Ez. 19. 12, elle a été arrachée avec colère.

D

D Samech, קפָק quinzième lettre de l'alphabet; signifie comme chiffre: 60. b se permute avec toutes les lettres sifflantes. Exemples : נַחַל et יַחַל renverser; et פַּמַן couvrir, cacher; פַלַס et בוֹסֵם .Pil בוּס triompher, se réjouir ; בּוֹסָם Pil. בּוֹסָם et מַשַּׁיבָה fouler aux pieds ; מָשׁרַבָה et מָשׁרַבָה haie; במש fouler aux pieds, et במש ramper. Malgré l'analogie entre b et b, ces deux lettres ne se permutent que rarement; certains mots ont un sens tout à fait différent, selon que o ou vest une de leurs lettres radicales. Exemples : boucher, et טַּבֶר acheter, payer; agir sottement, et bag réussir, et Hiph., considérer, etc.

קּאָף f. Séah, une mesure de capacité, le tiers de l'épha: אָסָּ דּאָס II Rois 7. 16, une mesure de pure farine; duel: סַאַּחַיָּה II Rois 7. 18, deux mesures; plur.: שָּלשׁ מָאָה Gen. 18. 7, trois mesures.

קלי m. Combat. Ex. unique: בְּלֶּכִי Is. 9.4, tout combat se livre avec bruit, tumulte; selon d'autres, par analogie avec le chaldéen, soulier, chaussure guerrière: toute chaussure, סֹצֵּי (de l'homme qui en est chaussé) du guerrier (marche, ou touche la terre), avec bruit.

אָלֶּיְ Combattre, ou être chaussé. Ex. unique: מָאֵין Is. 9. 4 (v. מַ מָאַרָּ).

אָסָאָם f. Mesure, de אָסָ les deux

premières lettres redoublées : দেখুলুফু Is. 27. 8, avec mesure, avec modération, modérément.

אָרָסְ Boire avec excès, se remplir de boisson: יְנִיסְנְאָּיז שֵׁיכֶר Is. 56. 12, abreuvons-nous de liqueurs fortes (ה parag.); part.: אָסֹרָאָ Deut. 21. 20, (il est) gourmand et ivrogne; part. passif בְּסִרְאָּים: סְבוּאִים אוֹ Nah. 1. 10, et lorsqu'ils se scront enivrés de leur vin, ou, בְּסִרְאָּם inf.: de la manière dont ils boivent.

אָרָסְ adj. Ivre : סָּרְצָּאִים keri, סַּרְצָּאִים cheth., Ez. 23. 42, des hommes ivres; selon d'autres, nom de peuple : des hommes de Seba (v. פְּבָא).

אָלֶם m. Vin: סָרְאַךְ מָדוּלּל תַּמָּיִם Is. 1. 22, ton vin est mélé d'eau; סֶר מָרְאָל 18, leur vin tourne, s'altère, dans leur bouche (parce qu'ils en boivent trop); selon d'autres : leurs festins ont cessé.

אָבְּחְ n. pr. 1º Seba, fils de Chus, Gen. 10. 7, souche d'une peuplade de l'Ethiopie. — 2º Province et ville de l'Ethiopie, probablement Méroé, Is. 43. 3; de la יְּבָּאִר Is. 45. 14, et les hommes de Seba (hoinmes d'une haute taille).

חור, retourner: סובב לבב הולך הורים Eccl. 1.6, le vent va constamment en cercle, en tournoyant; סַבּוֹרִיר אָנִי וְלִבָּר לרַפָּיז Eccl. 7. 25, je me suis tourne de tous côtés et j'ai appliqué mon cœur à connaître ; יְםַבּׂחִר אֲנִר לְרָאֲשׁ אָת־לִבָּר Eccl. 2. 20, et j'ai tourné, c.-à-d. j'ai décidé de détourner, mon cœur (de toutes les peines, etc.); רב־לָכֵם סֹב אַת־תַחַר תַּאָר Deut. 2. 3, vous avez assez tourné autour de cette montagne; הסבו את־העיר ישבע מעמים Jos. 6. 4, vous ferez sept fois le tour de la ville ; וַיָּטָב אָּד־אֶרֶץ אֵדוֹם Jug. 11. 18, il tournait, cotoyait, le pays d'Edom ; השימירים השבבים בייר Cant. 3. 3, les gardiens qui parcourent la ville en tous sens; וְיַּטֹבּוּ בִּידוּרָה II Chr. 23. 2, ils parcouraient la Judée; פֿבָּר פִירר Is. 23. 16, parcours la ville; סֹב אֵל־אַחֶרָי II Rois 9. 18, tourne, va, derrière moi, mets-toi à ma suite; סֹכ אַחַרוּ וּמְנֵע בלהוים I Sam. 22. 18, vas-y toi, et frappe les prêtres: נַיָּטֹבוּ דֶּרֶךְ שְׁבְעַת יָמִים II Rois 3. 9, ils tournoyèrent, s'avancèrent (dans le pays), l'espace de sept journées de chemin; סב הַחַרַאַב כה II Sam. 18. 30, tourne de ce côté, place-toi ici; ib Cant. 2. 17, retourne; וַיַּסֹמוּ מַל־הָזְעם Jér. 41. 14, tout le peuple retourna, fit volte-face.

2º Entourer, environner, assiéger. investir une ville : סֹבוּר צָבּיוֹרָ Ps. 48. 13, environnez Sion; וְחָבָּה הְסְבֵּרנָה צֵלְמֹחֶרכָם Gen. 37. 7, voici vos gerbes qui entouraient (la mienne); סְבַבוּם מַעַּלְלֵידֶם Osée 7. 2, leurs mauvaises actions les entourent, les assiégent, accablent; וְסָבֵב אֹתָה Eccl. 9. 14, il investit la ville; ווייסבי הקלעים II Rois 3. 25, les frondeurs l'investirent. Avec בַּלֹבוּ עַלָּר : אֱל et בָּלָר : הַלֹּר לברי Job 16. 13, ses archers m'environnent ; וַנַּפָּת אָת־אַרוֹם חַסֹבֵיב אַלָּיו II Rois 8. 21, il battit, frappa, les Edomites qui l'avaient environné. — סַבַב absol. signifie aussi: s'asseoir autour d'une table pour prendre un repas : לֹא נַטֹב עַר־בּאוֹ מֹה I Sam. 16. 11, nous ne nous mettrons point à table qu'il ne soit venu ici.

3° Amener une chose, en être cause, אָנֹכִי סַבֹּוִי בְּכָל־נָקָשׁ בֵּיח אָבִיךְּ : occasionner I Sam. 22. 22, je suis cause de la mort de toutes les personnes de ta famille.

Niph. נְסֵב (fut. בֹּשֹׁר, pl. יְפַּבּר). 1° Tourner, se retourner, se diriger : חַבֶּלַת ומסוב על־צירָה Prov. 26. 44, (comme) la porte tourne sur ses gonds; הַבְּחַבָּה ונָסָבָח לְמֵעְלָח Ez. 41.7, pour הָנָסָבָּח, (l'espace des chambres) devenait plus large, et allait en tournant à mesure qu'on montait; ou : on y montait par un escalier qui allait en tournant; דַּיַּרֶרָן יָפֹב Ps. 114. 3, le Jourdain retourne en arrière, remonte vers sa source; ימין בי Hab. 2. 16, le calice que l'Eternel tient en sa main droite se tournera vers toi, tu le boiras מ נישב שמראל ללפת ; I Sam. 15. 27, Samuel se retourna pour s'en aller; לא־יִפַבּוּ בְּלֵכְתָּן Ez. 1. 9, ils ne se retournaient pas en marchant; ותשב מנחמני Ps. 71. 21, tu te tourneras de nouveau vers moi et tu me consoleras; וַנָּפֶב לָבָם תַּבְּרֵּל מָנֵב Nomb. 34. 4, votre frontière se dirigera en faisant un circuit du côté du midi; avec פָּל, פֶעַל, so détourner, se retirer : וַנְּשֹּׁב מֵאָצָלוּ I Sam. 17. 30, il se détourna de lui; ריפוֹב מַצַלִּידִוּם Gen. 42. 24, il s'éloigna d'eux. – 2º Étre tourné, être transféré, passer מ un autre : וַהְּפֹב חַשְּלוּבָה I Rois 2. 15, la royauté s'est détournée de moi, a été transférée (à mon frère); בַלֹאִרתִשֹב מחלח Nomb. 36. 7, pour qu'un héritage ne passe (d'une tribu à une autre); וֹנְסֵבּי בָּחֵידֵם לַאֲבוֹיִים Jér. 6. 12, leurs maisons passent à des étrangers; מְבָּהוֹ אַלַּר Ez. 26. 2, elle, c.-à-d. (son commerce) ses richesses, passent, viennent, a moi. — Etre mené: את יַפֹב אַרוֹן אַלֹּחֵר יְשִׂרָאֵל I Sam. 5. 8, que l'arche du Dieu d'Israel soit menée à Gath. - Etre change : יִפֹב בָּל־חָאָרֶץ בָּצֵרָבָת Zach. 14. 10, tout le pays sera changé, sera semblable à une plaine. — 3° Comme Kal. נַסְבּוּ אָת־חַבְּיִת : Entourer , environner Jug. 19. 22, (des gens de la ville) entourèrent la maison; avec by entourer dans une intention hostile : רנסבר עלרני Jos. 7.9, ils nous envelopperont (pour nous exterminer).

Pi.: לְבַצְבּוּר סַבֵּב אֶּז־חְנֵי דֵוּדְכָר II Sam. 14. 20, pour tourner, changer ainsi, la face des choses, pour lui donner cette forme ou cette tournure.

Po. בְבִס, fut. בְסִוּבֵב, Même signif. que Kal. 1º Tourner autour, parcourir, traverser: תְּבְבְּהְבָּיְהְ אָה־בִּקְבָּהְ Ps. 26. 6, je me tiendrai près de ton autel; je me tiendrai près de ton autel; je me tiendrai près de ton autel; proteger: בְּבִירְ Cant. 3. 2, je ferai le tour de la ville. — 2º Entourer, environner, protéger: תְבִּבְיִר בְּאָמִים הְּסוּבְבָּיִר Ps. 7. 8, l'assemblée des peuples t'environnera; avec double réy. dir.: בְּבַיִּר בְּעַבִּיר Ps. 32. 7, tu m'entoures de chants, de cris de délivrance (v. à בַּבָּיִר בְּבַיִּר בְּבַּיִר Deut. 32. 10, il l'entoura, le protégea; בְּבָּי בִּבְּיִר מִבְּבָי Jér. 31. 22, la femme entourera l'homme, le cherchera; selon d'autres: le protégera.

Hiph. בְּהֵה, fut. בְּהֵב. 1º Intransit. Tourner: הָּכֶב אֵּל־אַחֲרֶיהֵם II Sam 5. 23, tourne derrière eux, derrière leur camp. — 2º Trans. Tourner, retourner, détourner : וַיָּפֶב אַת־פַנִיו אֵל־הַקּיר II Rois 20. 2, il tourna sa face vers le mur; parl.: הַּמְּלְחֵמֵר אַח־כְּלֵר הַפְּלְחֵמֵר Jer. 21.4, je retournerai (contre vousmemes) vos armes de guerre; לָחַפַב אַלידָ אָד־כַּל־יִשְׂרָאֵל II Sam. 3. 12, pour tourner, attirer, vers toi tout Israel; יניפב אַרוֹן־רֵי אַח־הַעִּיר Jos. 6. 11, l'arche de l'Eternel fit le tour de la ville; קסבר ברבה מבנהר Cant. 6. 5, détourne tes yeux de moi. — 3º Faire tourner, faire faire un détour, un circuit; changer, transférer: הַסְב אָז־הַשְּאֵרָב II Chr. 13. 13, (Jarobeam) ordonna à l'embuscade de tourner; נַיַּפֶב אֱלֹחָרם אֱח־תָּבֶם Exod. 13. 18, Dieu fit faire au peuple un détour, circuit (par le chemin du désert); ניסביר הרך חוץ Ez. 47. 2, il me fit tourner par le chemin de dehors; זַּיַּפֶּבַּי אַר־אַרוֹן I Sam. 5. 8, ils firent tourner, ou ils porterent, l'arche (à Gath); -reg וו מְבוֹא הַשֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָת הַסֵב בֵּית יַי II Rois 16. 18, et il changea l'entrée du dehors, par où le roi passait, et la fit à l'intérieur du temple ; רַיַּפֶּב אָר־עַבֶּשָא יון בּיִבְּסְבָּח חַשְּׁבֵּח ווֹ Sam. 20. 12, il tira Amasa hors du chemin dans le champ;

וֹנְימֵב אָת־חַמְּלּוּכְת לְּהָיִר I Chr. 10. 14, il transfera, donna, le royaume à David; במונה בינות המונה בינות בינו

Hoph. אים אים מוסדית בילית בילית הישים בילית בילית הישים בילית בי

קּבְּה (rac. קבֶב). Ce qui est amené, dirigé, par Dieu, par la Providence; événement, sort: בִּרוַנְיְתָה סָבָּר מַנִּם בְיּ I Rois 12. 15, car ceci avait été amené par l'Éternel.

קבִיב m. (const. סָבִיב). Ce qui est autour, alentour : מָן־הַמָּלוֹא וְצַר־הַוֹּפֶּבִיב I Chr. 11. 8, depuis Millo jusqu'aux alentours (de la forteresse). - 2º Celui qui est autour : צַר וּסְבִּרב הָאָרֶץ Amos 3. 11, l'ennemi (viendra), et il sera campé autour du pays. — 3° Adv. Autour, tout autour : פּינִיה Is. 49. 18, lève les yeux autour de toi; בְּבֶל־וְבְלוֹ סָבִיב Gen. 23. 17, dans toute l'étendue du champ, tout autour; יָחָצָבִירַנִי צַלֵּיחָם סָבִיב סָבִיב répélé : סַבִּיב Ez. 37. 2, il me tit passer tout autour de ces os ; סָבִיב לְשֶׁלְחָהֶה יְ*prepos*.: סָבִיב לְ Ps. 128. 3, autour de ta table; מַּבְּרַב adv., d'autour, de toutes parts: תַּצֶּׁסְםּוּ ביב Ez. 39. 17, rassemblez-vous de tous côlés; מֵנוֹר מְפֶּבְרב Jér. 20. 3, l'épouvante est tout autour, ou : vient de toutes parts ; הַצָּלוּ מְפָּבִיב לְמִיָּשְׁבָּן־כֹרַח Nomb. 16. 24, cloignez-vous d'autour de la tente de Koreh.

Plur. m. סְבִּיבִים. 1° Les alentours,

Plur. f. סביבות. 1° Pays voisins, les alentours : יַלַחֲכוּ הַשָּּקָהֶל אַת־בֶּל־סְבִיבֹחֵים: Nomb. 22. 4, le peuple dévorera tout ce qui nous entoure. Fréq. Ceux qui habitent le pays d'alentour, les voisins: לַצֵּג וַקַלֵּס לְסָבִיבוֹתֵּים Ps. 44. 14, un sujet de raillerie et de mépris pour ceux qui nous entourent; וָכַל־סְבִּיבֹתֵיתָם הִוּלְקּוּ בתיקום Esdr. 1. 6, tous ceux qui demeuraient aux environs les assistèrent. — 2º Cours circulaire (du vent), circonvolution : וַצַל־סְבִיבוֹתִיו שֶׁב חַרוּחַ Eccl. 1.6, (le vent va en tournoyant) et il revient sur lui-même dans son mouvement circulaire.—3° Prép. Autour : סָבִיבֹת דָאֹנְחֵל Nomb. 11. 24, autour de la tente; avec suff.: סְבִּרבוֹרֶדִיף Job 22. 10, autour de toi ; סְבִּיבֹרַאַי I Sam. 26.7, autour de lui.

לְבֶּרְ Entrelacer, embarrasser (des branches d'arbre). Part. passif: מֵי מֵי מַרָּים סְבָּרִים Nah. 1. 10, (ils sont) comme, ou (ils seront consumés) comme, des épines entrelacées.

Pou. Même signif.: שֶׁרָשֶׁיו יְסְבָּכּי Job 8. 17, ses racines s'entrelacent.

קְּכְּהְ m. Branche entrelacée, buisson: קְבָּהְ m. Gen. 22.:13, (un bélier) était pris dans un buisson; בְּאָבָהְ Ps. 74. 5, dans un bois touffu, ou dans une futaie; סְבְבֵּר תַּיִּבֶּי Is. 10. 34, les buissons de la forêt, ou le bois le plus épais.

קבר m. Buisson, futaie : פָּלָּח אַרָּבּה Jér. 4.7, le lion monte, s'élance, hors de son buisson, ou de sa futaie.

אָבְאָD chald. f. Nom d'un instrument de musique, sambuque, espèce de harpe, Dan. 3. 5 (v. 7. 10, אָבָאָשָ).

קבי n. pr. m. II Sam. 21. 18.

לְבְּל (fut. יְּמְבֹּל) Porter, se charger d'un fardeau, supporter (la douleur, le châtiment, d'une faute): יְּמְבֹּל Gen. 49. 15, pour porter le fardeau; יְּמְבְּלְּהָּוֹי Is. 46. 7, ils s'en chargent; יְּבְּבְּלְבִי Is. 53. 4, il s'est chargé de nos douleurs; יְּבְּלְבָּ בַּרְלָב בַּרְלָב בּוֹי Lament. יוֹדָה 7, nons portons la peine de leur iniquité.

Pou. passif: אַלְּמְּיִם מְּטְבֶּלִים Ps. 144. 14, nos taureaux sont chargés de graisse, sont gras, ou peuvent être chargés, c.-à-d. ils peuvent porter, trainer, de fortes charges.

Hithp. Devenir lourd: ביְּלְתְּבֶּל (חָלְינָב 12. 5, et quand la sauterelle même devient pesante, quand la chose la plus légère devient à charge.

בְּלִין: chald. Porter. Po.: בְּלִין Esdr. 6. 3, et que ses fondements puissent porter (un édifice, etc.); ou : que ses fondements soient solides, durables.

בּבְּל m. 1° Fardeau : בּבָּא מָבָּא I Rois 5. 15, (soixante-dix mille hommes) qui portaient les fardeaux. — 2° L'homme qui porte le fardeau, portefaix : שְּבָּעִים בּאָבָּ מָבָּל II Chr. 2. 17, soixante-dix mille portefaix; הַמַבְּלִים 34. 13, ceux qui portaient les fardeaux.

קבלית. Fardeau: מְּבֶּל מְּבְּמֹּר אָבְּמֹר מְּבֶּל מְּבְמֹּר אַנוֹ מִּבְל מְּבְּמֹר פּאַר פּאָבוּ אַנוֹ לְּבָל־בַבְל בֵּית דּוֹסֵת Ps. 81. 7, j'ai déchargé son épaule du fardeau; בַּמְּבֵּך אָהוֹ לְּבֶל־בַבְל בֵּית דּוֹסֵת Rois 11. 28, il le préposa à toute la charge de la tribu de Joseph, pour recevoir l'impôt, ou pour surveiller les corvées de cette tribu.

סקל m. Charge, fardeau: סְבֶּל Is. 10. 27, son fardeau; לא סְבָּל Is. 9. 3, le joug de son fardeau, le joug qu'il portait, qui l'accablait.

קלות קר, pl. Charges, travaux pénibles, corvée: סְבְּלֵּה מִבְּרֵיִם Exod. 6. 6, les durs travaux dont les Egyptiens vous chargent; בְּסִבְּלֶת 1.11, par leurs travaux pénibles.

רְּלֶבׁת Épi. Les Éphraimites prononçaient הַּבְּשׁׁם au lieu de הַּבְּשׁׁשׁ épi (v. Jug. 12. 6).

31

קבר chald. (v. קבר Pi.). Espérer, penser: וְיִסְבֵּר לְחַשְׁנֵיף Dan. 7. 25, il espère, ou il s'imagine, pouvoir changer (les fêtes, etc.).

י בְּכֶר מָּנִים יְפוּת : Mine, geste מְבֶר מָּנִים יְפּוּת Aboth, avec une figure souriante, affable.

יי Rituel, avec la permission.

קְרֵיִם (double espérance) n. pr. Sibraim, ville en Syrie entre Damas et Hamath, Ez. 47. 16.

קּתָּה n. pr. Sabtha, fils de Chus, Gen. 10. 7, souche d'un peuple בְּבָּאָה I Chr. 1. 9.

מְרְחְכָּא n. pr. Sabthecha, fils de Chus, Gen. 10. 7, souche d'un peuple éthiopien.

י chald. Multiplier, augmenter : רְיְסְנֵא יוֹמָיזּנֹן Rituel, qu'il augmente leurs jours.

קבר (fut. יְשְׁנִיר יִי אַכְּינִיר en adorant les idoles : לְבוּל צֵין אָסְנּוֹר Is. 44. 19, je me prosternerai devant un morceau de bois; יְסְנָּוֹר יִלְיּיִי vers. 17, il se prosterne devant (son idole); יְרִסְנְּוֹרִין 3. 6, et que vous adoriez.

קוְרְ chald. (fut. רַסְּגָּר). Se prosterner, adorer: בְּלְרְנָיֵאל סְנָר Dan. 2. 46, et il se prosterna devant Daniel.

יָּיִם pl. (v. סיג).

קְּלֶּהְ. Possession, bien précieux, trésor: רְּהִיּיִהָם לִי סְגָּלָּה Exod. 19. 5, vous serez pour moi de tous les

peuples une propriété, comme mon bien propre ; קלָבִים Eccl. 2. 8, et le trésor des rois.

אָרָנְיִם אוֹ איִרָּטְּיִם אוֹף Meh. 2. 16, les chefs (du peuple), ou les magistrats, ne savaient pas יְרָנְיִם אַנְיִם וֹשְׁרָנִים לֹא יִרְיִם לֹא יִרְים אַנִּים בּאָרָים וּשִׁנְיִם לֹא יִרְים וּשִׁנְיִם לֹא יִרְים וּשִׁנִים וּשִׁנִים וּשְׁרָיִם לַּאִי יִרְים עַּבְּיִם עְּבִים יִּבְּיִם עְבִּים עְבִּים עְבִּים עְבִּים עְבִּים עְבִּים עְבִּים עְבִּים עִבִּים עִבּים עִבִּים עִבּים עִּבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִּבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִּבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִּבּים עִּבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִּבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִּבּים עִבּים עִבּים עִּבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִבּים עִּבּים עִּבּים עִבּים עִּבּים עִּבּים עִּבּים עִּבּים עִּבּים עִבּים עִּבּים עִּבִּים עִּבְּים עִּבּים עִּבּים עִּבּים עִּים עִּבּים עִּבּים עִּבּים עִּבּים עִּבּים עִּבּים עִּבּים עִּבּים עִּבּים עּבּים עִּבּים עּיבּים עִּבּים עִּבּים עּיבּים עִּבּים עּיבּים עּבּים עִּבּים עּבּים עִּבּים עִּבּים עּבּים עִּבּים עִּבּים עּ

אַרְנְיִא: Dan. קּנְנְיִא: Dan. פֿגְנִיִא: Dan. 3. 2, les gouverneurs; חַבָּר סְגָּיִרן Dan. 2. 48, et le chef des hauts dignitaires.

קבּר (fut. יִסְגֹר, v. סָכַר) Fermer, boucher: יְסֵנֶר וְאֵרן Is. 22. 22, il fermera et personne n'ouvrira (ne pourra ouvrir); אים ביר חותם Job 41.7, étroitement serré, fermé comme par un sceau; ניסוֹר בַּשֵּׁר הַחָּהַנָּח Gen. 2. 21, il referma la chair, ou : il mit de la chair a sa place; סָגַר אָּז־פָּרָץ נִיר הָוֹד I Rois 11.27, il a fermé, réparé, les brèches de la ville de David ; דַּלְבָּמוֹ Ps. 17. 10, ils ferment leurs entrailles, leur cœur; וּסְגֹר לָקרַאת רֹדְקַיּי Ps. 35. 3, et ferme le passage à ceux qui me poursuivent (v. פְּנֵרָם: בְּנֵרָם: בְּנֵרָם); מעפר בְּנֵרָם: בְּנֵרָם Jug. 9. 51, ils avaient fermé la porte derrière eux; סַגָּר רֵי בְּעַר רַיְחְמָה I Sam. 1. 6, l'Eternel avait fermé son sein, l'avait rendue stérile; תַּיְסִנּר הַזְּחֲלֶב בְּעֵר בתישת Jug. 3. 22, et la graisse se referma autour de la lame; avec יבל יסור על-איש Job 12. 14, s'il ferme sur quelqu'un, s'il tient un homme enferme; סַגַר עַלֵּירֵוּם הַוּנְּדְבֶּר Exod. 14. 3, le désert s'est fermé sur eux, ils sont renfermés dans le désert. Part. passif סגאר Ce qui est enfermé, ce qui est précieux : אַב סְנאַר I Rois 6. 20, de l'or très pur.

Niph. Etre fermé, être enfermé, s'enfermer: וְּשְׁבֶּיִים לֹא יָפְּנֵרוּ Is 45. 1, les portes ne seront point fermées; תִּשְּנֵר Nomb. 12. 14, qu'elle soit

enfermée pendant sept jours; דְּשָׁנֵּרְ בּרְשָׁנְּר בְּבֹא בְּרָשְׁרְ Ez. 3. 24, enferme-toi dans ta maison; כְּר לְבוֹא בְּנִירְ I Sam. 23. 7, puisqu'il s'enferme en se rendant dans une ville (qui a des portes et des verrous); ou : puisqu'il s'est livré lui-même en se rendant, etc.

Pi. Livrer: יְסַנֶּרְף תֵּ מְּיָרָ I Sam. 17. 46, l'Éternel te livrera entre mes mains; et sans אַטָּר סְנֵּר אָאָר יָאָנְיִים : מְּיַר II Sam. 18. 28, qui a livré (entre tes mains) ces hommes.

Pou. Étre fermé: אָבָר מְבֹּיִת מְבֹּי Is. 24. 10, toutes les maisons sont fermées, de sorte que personne n'y entre plus; אָבָרָת הְּטְלָּבָת וֹיִי Jos. 6. 1, Jéricho était fermée et verrouillée (devant les Israélites), מְבָּי part. du Kal; ou : Jéricho avait fermé ses portes et était barricadée.

Hiph. 1º Fermer, enfermer: יְחָסְנֵּיר בית Lév. 14. 38, il fermera la maison; יְרִּוֹסְנִירוֹ חַמֹּבֵוּן Lév. 13. 5, le prêtre l'enfermera. — 2º Livrer (à l'ennemi), abandonner, sacrifier, mettre à la merci de : וָאֵל־חַסְגַר שָּׂרִידַיוֹ בְּיוֹם צֶּרַת Obad. 14, tu ne livreras, ne trahiras pas le reste de ses habitants au jour du malheur; avec לאַ־תַּסְנִּיר : לְּ, בְּרֵד , אֱל עבר אַל־אַריניז Deut. 23. 16, tu ne livreras pas, l'esclave à son maître; יְלֵט דֵוְטָנִירוֹ עבר בשבקה I Sam. 23. 20, ce sera a nous a le livrer entre les mains du roi; ייַי Deut. 32. 30, et (parce que) l'Éternel les a livrés, abandonnés; יוֹתְיָרָם לַנְּבֶר הִסְנִיר Ps. 78. 50, et il les fit périr par la peste, exact. il livra leur vie à la peste; selon d'autres : אם ביוולה וְיַסְנִיר ; et leurs bestiaux אָם ביוולה וְיִדְּיַלָּה Job 11. 10, qu'il renverse, détruise, ou qu'il livre (le coupable).

קבר פון אַריִינִיא chald. Fermer : אִּקְיָנָיא Dan. 6. 23, et il a fermé la gueule des lions.

קְרָוֹר m. (rac. קנר 'Pluie: קיום מַנְרִיר Prov. 27. 15, dans un jour de pluie.

יתים היים פור . Ceps, une espèce de chaine: יַרְּבֶּׁלִּי Job 23, 27, tu as mis mes pieds dans les (ceps) chaines. סְרּוּרָי m. Ordre : סְרּוּרָר נְטָבָריָן Rituel, l'ordre, de ses libations.

אַרְיּוֹ m. Espèce de vêtement fait de lin: סָּיִרן כְּשְׁיָחָם Prov. 31. 24, elle fait des toiles de lin; שָׁלִשִּׁים סְיִרִינָם Jug. 14. 12, trente chemises.

n. pr. Sodome, une des quatre villes dans la vallée de Siddim, près de la mer Morte, qui furent détruites par le feu du ciel, Gen. chap. 18.

קרָר m. Arrangement, ordre. Plur.: לא־סְּוִים Job 10. 22, où il ne règne pas d'ordre, où tout est sans ordre (v. שְׁנֵרָת).

י קריים Pi. Ranger avec ordre: אָסְבָּיִר Rituel, et qui range avec ordre les étoiles.

קהר m. Rondeur: אַגן דַשַּׁדָר Cant. 7. 3, coupe de la rondeur, une coupe ronde.

Une tour (de sa forme ronde); de la ידים קפה 39. 20, la prison. אים n. pr. So, roi d'Egypte, II Rois 17. 4.

I אָם (v. מְּמֵב (מְּמֵב (מְּמֵב (מְּמֵב (du bon chemin, de Dieu), s'égarer: רְלֹּהְי נְסִיּג מְּתְּבְּן Ps. 80. 19, nous ne nous éloignerons plus de toi; מְלֵּה נְסִיּג מְּנָּן Ps. 53. 4, tous ils se sont détournés (de la bonne voie); מַּג לֵב (Prov. 14. 14, celui dont le cœur s'égare, ou s'éloigne de Dieu.

Niph. Meme signif.: רַיִּשׂנְּאַ רַיִּיִּשְׂנָאָרַ Ps. 78. 57, ils se détournèrent (de Dieu) et devinrent infidèles comme leurs pères; souvent avec יְּשִׁרָּאַרָּ בּּרְאַרָּאַרָּ Ps. 35. 4, qu'ils retournent en arrière; אָאָרִירְ בֵּיְצְּיִבְּרֵי בֵּיִ Soph. 1. 6, et ceux qui se détournent de l'Éternel; une fois avec בּי בּיִּאַרִיר בּי Il Sam. 1. 22, (l'épée) n'est pas retournée en arrière.

II סוג Entourer, environner (v. שוּהַ:): מונים בשמשנים Cant. 7. 3, environne de lis.

נְיִהְטָרִיּ בַּטּינֵר : Cage (סְגֵּר m. (rac. נְיִהְטָרִיּ בַּטּינֵר : Lz. 19. 9, ils mirent (le lion) dans une cage.

סור (de יוֹס conseil) Hoph. Etre conseillé, être instruit : אַלָּח תּעָּם שְׁכֹּלְּח וּצִּלְּח תּעָּם שְׁכֹּלְם וּוֹבְּלְּח תּעָּם שְׁכֹּלְם וּוֹבְּלְּח תּעָם שְׁכֹּלְם וּוֹבְּלְם וּוֹבְּלְם וּוֹבְּלְם וּוֹבְּלְם וּוֹבְּלְם וּוֹבְּלְם וּוֹבְּלְם וּוֹבְּלִם וּוֹבְּלִם וּוֹבְּלִם וּוֹבְּלִם וּוֹבְּלִם בּיִבְּלִם וּעִבּילִם וּעִבְּיבִּים בּיִבְּיבּים בּיִבְּיבּים בּיִבְּיבּים בּיִבְּיבּים בּיִבְּיבּים בּיִבּים בּיִבְּיבּים בּיִבּים בּיִבְיבּים בּיִבְּיבּים בּיִבְיבּים בּיִבְיבּים בּיבּים בּיִבְיבּים בּיִבְיבּים בּיִבְיבּים בּיִבְיבּים בּיִבְיבּים בּיִבְיבּים בּיבְיבּים בּיבּים בּיבְיבים בּיבְיבים בּיבְּיבים בּיבְיבים בּיבְיבים בּיבְיבים בּיבְיבים בּיבְּיבים בּיבְיבים בּיבְיבים בּיבְיבים בּיבְיבים בּיבים בּיבְיבים בּיבים בּיבּים בּיבים ב

סוד m. 1º Société, assemblée (pour s'entretenir ou pour délibérer) : סור Jer. 6. 11, l'assemblée des jeunes gens; בּסוֹר יָשָׁרִים Ps. 111. 1, dans la שָּׁחַקִּים Jér. 15. 17, dans l'assemblée de ceux qui se divertissaient, ou des railleurs; בְּסוֹד עַמָּר לֹא-יִרְוֹיז Ez. 13. 9, ils ne seront point dans l'assemblée de mon peuple. — 2º Délibération, conseil, dessein : בָּאֵרן סוֹד Prov. 15. 22, sans deliberation, sans reflexion; בַל-עמה בערימו סוד Ps. 83. 4, ils forment des des eins pleins d'artifice contre ton peuple. — 3° Confidence, entretien, intimité, secret : אַמָּתר נָמָתִּר נָמָתִר Ps. 55. 15, nous qui eûmes ensemble des conversations familières et agréables; ל-מְחֵר סוֹרָי Job 19. 19, tous ceux avec qui j'étais intime; אַלוּה Job 29. 4, lorsque la faveur ou la protection secrète de Dieu (veillait sur ma tente); סוד בי לירָאָיז Ps. 25. 14, la faveur de Dieu est pour ceux qui le craignent; ou : il leur découvre ses secrets ; יוסוד אַחֵר Prov. 25. 9, le secret d'autrui.

חורי n. pr. m. Nomb. 13. 10.

፲ነው n. pr. m. I Chr. 7. 36.

לַתְּהָר נְבְלָּחָם (סְּתִּר (v. סְתִּר (comme de l'ordure (au milieu des rues) (v. une autre explication à תַּמּהָּח (בְּמִּרִּחָה).

າບາວ n. pr. m. Esdr. 2. 54, Néh. 7. 57.

Hiph. Même signification: יַּרְהַדְץ יַבְּּטְךְּ II Sam. 12. 20, il se lava et se frotta le corps d'huile.

סְּלְּנְיָה et לְּיִה chald. f. Nom d'un instrument de musique, cornemuse, tympanon (?), Dan. 3. 5, 10.

חַנֵּבּה n. pr. Swench (Syene), ville à la frontière méridionale de l'Égypte, Ez. 29. 10.

Did m. 1° Cheval, coursier: סיפי ביים Exod. 15. 19, le cheval de Pharaon; דְּיִם Hab. 3. 15, tes coursiers.

— 2° Espèce d'oiseaux: קסים ענגיר Is. 38. 14, comme l'hirondelle et la grue; selon d'autres: סיף grue, et ענגיר hirondelle, Jér. 8. 7, cheth.

סוֹסְה. (de סוֹסָה. Jument, cavale : לְּסְכְּּהִדּי בְּּרְרָבֵּדִי מַּרְלֵּח Cant. 1.9, (je te compare) à la cavale attachée au char de l'haraon.

n. pr. m. Nomb. 13.11.

קוֹם intrans. Finir, cesser d'être, périr: בְּיִבְּטָּהְ מִּיִּרְטָּהְ בּּוֹרְטָּה Esth. 9. 28, et leur souvenir ne cessera point, ne sera point effacé, chez leurs enfants; אַמָּה Ps. 73. 19, ils ne sont plus, ils ont péri; יְסָהְּרָ רָסָהְּרֹ בָּוֹרָ Is. 66. 17, ils périront tous ensemble.

Hiph. Faire cesser, en finir, perdre, faire disparatire: בַּשְׁהַיאָ אָסְאָּ Jér. 8. 13, j'en finirai avec eux, ou: je les perdrai, exterminerai; אָסָהְ פֹּל Soph. 1. 2, je ferai tout disparatire; אָסָהָ, dans les deux exemples, inf. de אַסָאָ.

סוף chald. Avoir une fin, s'accomplir: מִּלְיָאֵשׁ טָמַּח עֵּלֹ־יְבְּרַבְּיִנְשָׁר Dan. 4. 30, la parole s'accomplit dans la personne de Nabuchodonozor.

Aph. Mettre une fin, détruire : הְּמָרָן מל-אָלֵין מַלְּכְּׁתָא Dan. 2. 44, il détruira tous ces royaumes.

קאום m. Jonc, roseau, algue: בשניק קים Exod. 2. 3, elle l'exposa au milieu des roseaux; שיבון הוס Jon. 2. 6, l'algue est tournée (autour de) ma tête; קים האס Ps. 106. 7, dans la mer des roseaux, la mer Rouge.

n. pr. d'une ville, Deut. 1. 1.

קּלְּהְשָּׁהֶם m. Fin, extrémité: אָלָּהְשָּׁהָם prio Eccl. 7. 2, la fin de tout homme; אָדָר Eccl. 42. 43, la fin de ce discours, de toutes ces paroles; יְּשֹׁהְ Joel 2. 20, l'extrémité de son armée, l'arrièregarde.

קוֹם chald. m. Fin, extrémité : קוֹם מְלְּבְּאָרְעָא Dan. 4. 8, jusqu'à l'extrémité de toute la terre; סּמְּמָא הַ־כִּמְלָּחָא Dan. 7. 28, la fin du discours.

הְּבְּמִץ f. Tourbillon, tempête: הְּבְמִץ Job 21. 18, comme la menue paille que le tourbillon emporte; בְּנְבְּבֹּלְיִהְ Is 21. 1, comme des tempêtes qui traversent le midi; avec m parag.: יְסִיּבְּיִה יִקְצֵּבִיף Osée 8. 7, îls moissonneront la tempête.

סור (fut. יַפַר, יַסוּר) 1° S'écarter, se retirer, s'éloigner, écarter, ôter, être ôté, disparaître, cesser. Avec פֻעַל, פֶּעָל, קרוּ מַדֵּר מִן־דַוּרֶרָ: מַאַחַרַי Exod. 32. 8, ils se sont promptement retirés de la voie (que, etc.); וַאלִדִּים סָר מֵעָלַי I Sam. 28. 15, Dieu s'est retiré de moi, m'a abandonné; לָמִיוֹם סוּר־אַמְרַיִם מֵצֵל יְחוּדָה Is. 7. 17, depuis le jour de la séparation d'Ephraim d'avec Juda; אַל-מַסוּרוּ מַאַחַרֵּר רֵי I Sam. 12. 20, ne vous éloignez pas de Dieu ; absol.: וַסַרָּמָם וַעַבַרָּחָם שלחים אַחַרִים Deut. 11. 16, (prenez garde) que vous ne vous détourniez et adoriez des dieux étrangers; תַּבֹל כַּר Ps. 14. 3, ils se sont tous écartés de la bonne voie, ou : ils sont devenus infidèles; לא־תָסוּר מֵעֶלָרו אָוַלְחוֹ Prov. 27. 22, sa folie ne le quittera pas; ou, 2º pers.: tu ne lui ôtera pas sa folie; לא יַסְרדּ מִעָּנוּי Exod. 25. 15, (les bâtons) n'en sortiront pas, on ne les en tirera jamais; יָסֶרֵת טָצַם Prov. 11. 22, (une femme) dépourvue d'esprit, insensée; וְהַבְּמוֹת לֹא־סָרוּ I Rois 15. 14, mais les hauts lieux ne furent point ôtés, exact. ne disparurent point; וָפַר עֵּוֹנָהְ Is. 6. 7, ton péché a disparu, est effacé; יִיְסִּיּר קררות פריד Job 15. 30, il disparattra par le souffie de sa bouche; סַר מַבָּאַם Osée 4. 18, leurs festins ont cessé (v. סֹבֵא); une fois avec יַסארוּ בִּר : בָּ Osée 7. 14,

ils s'écartent de moi, ou, de יְּבֶר: ils se révoltent contre moi.

2º Quitter un endroit pour s'approcher d'un autre, s'approcher, se tourner vers, venir, entrer : אָּסְרַח־נַא וָאֵרָאָר Exod. 3. 3, je veux m'approcher et voir; מִי־מָּרִדי יָסָר חֵיָּנָת Prov. 9. 4, qui est simple qu'il entre ici; רְחַנֵּח־אָרשׁ סָר I Rois 20. 39, un homme s'est approché ; סֵר מַר־דַּאַמֵּיֵת I Sam. 15. 32, l'amertume de la mort approche; יָסֶר מִרְזַח ברוּרִים Amos 6. 7, et le deuil de ceux qui sont étendus voluptueusement approchera (v. a מֵרְוֹחֵי); avec וַנָּסֶרוּ : עֵל עליר לחלחם I Rois 22. 32, ils s'avancerent vers lui pour combattre; avec אַל: .. ינסררה אל-פרר Jug. 19. 11, entrons dans la ville; סורה אלר Jug. 4. 18, entre chez moi ; יָפֶר אֵל־בְּלִּשְׁמַלְּהָן I Sam. 22. 14, et qui (comme lui) entre dans ton conseil (v. נְמָשׁמָער לְשָׁאל לְשָׁלֹם לְךְּ ; (מְשִׁמֵער v. קּיִם בְּער Jer. 15. 5, qui viendra s'informer de ton salut, de ton état? — בַּסֹר בַּמְשַׁאַא I Chr. 15. 22, il était maître, c.-à-d. il excellait, en musique (v. שוּר); ou, de : il instruisait les autres en musique.

Pil.: דְּרְכֵּר סוֹתֵר Lament. 3. 11, il détourne mes sentiers, les rend tortueux; selon d'autres : il les couvre

d'épines (v. סִירִים).

Hiph. יַסְיר , ful. יַסְיר, apoc. יַסָיר. 1º Détourner, faire écarter, ôter, éloigner, rejeter, omettre, repousser, destituer, faire disparattre, renverser: ער־בָּכִיר אַת־בָּנָה מֵאַחַרִי Deut. 7. 4, car il détournera ton fils de moi, il fera que ton fils m'abandonnera ; לָחָפִיר אָרָם מַעַמֵּמִת Job 33. 17, pour détourner l'homme de toute mauvaise action ; וַחֲסֶר בָּנְדֵי אַלְמָּטּרְחַה Gen. 38. 14, elle ôta, quitta, ses vetements de veuve; לָחַסִיר אֱת־ראֹשָׁי II Rois 6. 32, pour me couper la tête; יתוסיר די מְּשְּׁה בָּל־חוֹלִי Deut. 7. 15, l'Eternel éloignera de toi toute maladie; אַטָּר לא־חַסִיר הִפְּנַּחִי וְחַסְהוֹ מֵאָחִר Ps. 66. 20, qui n'a pas rejeté ma prière, ni détourné sa miséricorde d'auprès de moi ; נוי־אַל חַסִיר מְלָּשָּׁמִי Job 27. 2, par Dieu l'Eternel qui me refuse justice, ou qui m'ôte les moyens de me justi-

fier; ואָת־דְּבֶרָיוּ לֹא חֲסִיר Is. 31. 2, il n'a pas retiré une seule de ses paroles, il n'en a laissé aucune inaccomplie; לאר הַסְרר הַּבָּר מְכּלל Jos. 11. 15, il n'a rien omis de tout ce (que Dieu avait ordonné à Moise); פּר אִם־חֲסִירְךּ חָעִירִים ו הַמְּסְרִים II Sam. 5. 6, à moins que tu n'aies écarté, repoussé, les aveugles et les boiteux; הַמָּלְכִים אָרשׁ מְּעְּלְמוֹ I Rois 20. 24, éloigne, ou destitue, · les rois chacun de leur place, ou de leur poste; הַסִירָה מְּנָבִירָה II Chr. 15. 16, il lui ôta son autorité de reine, exact. il l'écarta pour qu'elle ne fût plus reine; וַטַּאוּל חַסִיר אַת־תַאֹבוֹת ISam. 28. 3, et Saul avait fait disparattre les devins (du pays); חַסרוּ אַר־אַלחַר הַנַּכַר Gen. 35. 2, jetez loin de vous les dieux étrangers; יַיְסִירוּ אֲבָּיר Job 34. 20, ils renversent le tyran; מַסִּיר אֵוָל Prov. 28. 9, celui qui détourne l'oreille (pour ne pas écouter). — 2º Avec אָל Faire approcher, laisser entrer : וְלֹאֵ־אֶבֶה וְדָר לַחָסִיר אֵלָיו אָת־אַרוֹן יֵי II Sam. 6. 10, David ne voulut pas que l'on amenat l'arche de l'Eternel (chez lui).

ראר adj. f. הייס (part. pass. de יסיר). Eloigné, repoussé, exilé: אלָה יְסוּרָה Is. 49. 21, exilée et repoussée, chassée ou errante; יסירי (keri) Jér. 17. 13, ceux qui s'éloignent, se retirent, de moi (v. à יסיר ביר).

m. Rejeton bâtard, branche dégénérée: סירר תַּנְּמָר נְבְרָיָת Jér. 2. 21, des branches dégénérées, une vigne étrangère.

תור. n. pr. d'une des portes du temple, II Rois 11.6.

סים חים Kal inusité. Hiph. (מְּסִית, une fois מִים, Jer. 38. 22; fut. מְּחָים,

יפית Jér. 36. 18; part. היפים). 1° Exciter, persuader, exciter à faire le mal, seduire, tromper: נְמִּטְינֵוֹדְעּ לְשָׁאוֹל lui conseilla de demander un champ à son père ; בי יִסִיתָה אָיִויך Deut. 13. 7, si ton frère veut te persuader, t'exciter (au mal); אַשָּׁמר־יַחַסַתָּח אֹחוֹ אָרוַבֶּל אָשָׁמוֹ I Rois 21. 25, que sa femme Izebel avait séduit, ou : (le mal) qu'Izebel l'avait excité à faire ; פַּרְיַפָּית אַחָכֵם חִוּקיַתוּ Is. 36. 18, qu'Ézéchias ne vous persuade, trompe, point; יופיתור וייבלו לף Jér. 38. 22, ils t'ont séduit et ils ont prévalu, ils ont eu du pouvoir sur toi. Avec b Exciter contre quelqu'un, irriter: אבריי הַיִּסִירְוּך בִּי I Sam. 26. 19, si l'Éternel t'a excité contre moi. — 2º Repousser, écarter, retirer; avec p: יניסיתם אַלּחִים סְּנָּנּנּוּ II Chr. 18. 31, et Dieu les repoussa, écarta, de lui (de Job 36. 16, il ياضربه بوسيت Job 36. 16 t'a retiré de la bouche de l'ennemi, ou d'un abime étroit, d'une prison; 🚚 יסיתה בשמק Job 36. 18, que (Dieu) ne te rejette par un châtiment fort; selon d'autres : qu'on ne te tente par l'abondance, la richesse.

עלפאר (ע. קסארו. Ex. unique: קבים סורות). Vêtement. Ex. unique: קבים סורות Gen. 49. 11, (il lavera) son vêtement dans le sang du raisin.

בות Trainer, déchirer: יוֹינָ מּיִנְיּי II Sam. 17.13, nous abattrons, raserons, le mur en trainaut (les pierres) jusqu'au fleuve; קְּמִינִי וְחַיִּי Jér. 22.19, en trainant et jetant (le cadavre); בית לְבִים לְסִוּי Jér. 15.3, et les chiens pour déchirer; de là

חֹבוֹתְ f. pl. Des choses qui ont traine, qui sont déchirées : אַנְאָי דִיְּשְּׁיִבוֹת Jér. 38. 12, des morceaux d'étoffes usés et déchirés.

קריף Kal inusité. Pi. Enlever, balayer, racler: אָפָּרִיף צָּשָּׁרָה Ez. 26. 4, j'en enleverai, ou j'en raclerai, jusqu'à la poussière (j'en ferai un rocher tout nu); de la

תְּחָרֵי הַּ M. Balayures, ordures. Au fig.: מְּחַרְי הְּמִּימֵה בְּיִבְּיהָ Lament. 3. 45, tu nous as mis (au milieu des peuples) comme des balayures, comme un objet de dégoût et de mépris.

ግቦር Entrainer, ravager: ካቦሪ ነዋሪ Prov. 28. 3, une pluie violente qui entraine, ravage, tout.

Niph. Etre renversé, abattu: מַרּבּקּי שַּבְּירִיךְּ Jér. 46. 15, pourquoi tes vaillants hommes ont-ils été renversés, abattus? ou: pourquoi ont-ils été entraînés, emportés?

רַסְחַר (fut. יִסְחַר Aller autour, par– courir (un pays), voyager, spéc. pour négocier: סָחַרוּ אֶל־אָרֶץ וְלֹא יָרָעוּ Jer. 14. 18, ils vont en exil vers un pays qu'ils ne connaissent pas; ou : ils tournent autour, ils cherchent de tous côté un pays (pour s'y réfugier), et ils n'en connaissent pas ; יָאֶר־דְאָרֶץ מִסְחָרוּ Gen. 42. 34, parcourez le pays, ou trafiquez dans le pays. Part. מְדֵרָת, fem. סֹדֵירָת. Marchand, acheteur, fournisseur: שבר לפליבור Gen. 23. 16, (de l'argent) qui est reçu, qui a cours auprès du marchand; לחבר השלף I Rois 10. 28, les marchands du roi (v. l'explication de la phrase à קייה; (מְקוּה Is. 47. 15, les marchands qui avaient trafiqué avec toi ; קַּמָּח פֿחַרַר בה בּכִרים Ez. 27. 21, ils sont engages dans ton commerce, ils te fournissent des agneaux, etc.; בּוּמֵשֵׂל סֹתַרְהָה Ez. 27. 18, Damas faisant le trafic avec toi.

Pil. Circuler vite; du cœur, battre fortement, palpiter: לְבֶּר מְחַרְתֵּר Ps. 38. 4, mon cœur est agité, palpite.

סְתְר ou קְתָר m. 1º Entrepôt de marchandises, place de commerce : יַּהְּדִּיּ נְהְרִיּיּ Is. 23. 3, elle était devenue la ville de commerce, le marché des nations. — 2º Lucre, gain tiré du commerce: שָּׁבְּיִר Is. 45. 14, et le gain que l'Ethiopie tire de son commerce.

חַחַיָּח . Gain de commerce : מְּחְיָהוּ Is. 23. 18, le gain qu'elle tire de son commerce et le prix de ses prostitutions; en général gain, acquisition: Prov. 3. 14, il vaut micux acquérir la sagesse que gagner de l'argent, exact. son acquisition est meilleure que celle de l'argent.

קחה f. Commerce; concr. ceux qui font le commerce: קונה Ez. 27. 15, (les habitants des grandes îles étaient) des commerçants de ta main, c.-à-d. à ta disposition; selon d'autres: ils achetaient les marchandises de ta main, de toi.

סְחֵרָה f. Bouclier rond. Ex. unique: אָמָה וְסֹתֵרָה אֲפָהּוּ Ps. 91. 4, sa vérité est une cuirasse, ou targe, et un bouclier.

קרָת f. Marbre noir ou espèce de pierre fine, Esth. 1.6.

מַטִים m. pl. (v. מַשֵּט). Ceux qui se détournent (du droit chemin), les pécheurs: אַמַּאִרִי Ps. 101. 3, je hais les œuvres de ceux qui se détournent du droit chemin.

יסיב Vieillir : יְסִיב Aboth, et vieillis (sur cette étude).

קרי שִרים. Scorie, écume des métaux, alliage, vil métal: הָגוֹּ סִינִים Prov. 25. 4, ôtez les scories, ou l'alliage, de l'argent; מָּנִים בְּּיִנְים Prov. 26. 23, écume d'argent, argent impur; בַּיִּבְיּח לְּמִּנְּה וֹנִייִּח לְמִּנְּיִם Is. 1. 22, ton argent est devenu comme de l'écume, de l'argent non purifié; בְיִרִּיִּה לְמִנִּים (cheth. בֹּיִר בִּירִוּיִבְּשׁׁרְבֶּל לְמִיג לְמִר בְּיר בִירוּיִבְּשְׁרָבְּל לְמִר בְּיר בִּיר בִירוּיִבְּשׁׂרְבָּל בְּיר בִּיר בִירוּיִבְּל לְמִר בִּיר בִּיר בִירוּיִבְּל לְמִר בִּיר בִירוּיִבְּל לְמִר בִּיר בִירוּיִבְּל לְמִר בִּיר בִּיר בִירוּיִבְּל לְמִר בְּיר בִּיר בְּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִיר בְּיר בִּיר בִּיר בִּיר בְּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בְּיר בִּיר בְּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בְּיר בִּיר בְּיר בִּיר בִּיר בִּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בִּיר בִּיר בִּיר בְּיר בִּיר בִּיר בִּיר בְּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בְּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בִּיר בְּיר בִּיר בְּיר בִּיר בְּיר בְּיִּבְּי בְּיר בִּיר בִּיר בִּיר בְּיר בְּיִב בִּיר בִּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיִבְּי בְּיר בְּיר בִּיר בְּיר בִּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בִּי בְּיב בִּית בְּיב בִּיר בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיבִּי בְּי בִּי בִּיר בִּי בִּיר בִּי בִּי בְּיבְּי בְּיִי בְּי בְּיב בִּי בְּיב בִּיר בִּי בְּיבְי בְּיב בְּיב

י אָרָ Haie: אָמיּר סְתָּג לַמּוּרָה Aboth, faites une haie autour de la loi.

רְיָחָ m. Nom du troisième mois de l'année lunaire, mai-juin, Esth. 8.9.

יחון n. pr. Sihon, roi des Amorrhéens, Nomb. 21. 21.

י סִימָן מוב : Rituel, un פּימָן מוב Rituel, un bon signe.

ron. pr. 1° Sin, ville de la frontière orientale de l'Égypte, Péluse (?), Ez. 30. 15. — 2° Désert de Sin, près du mont Sinai, Exod. 16. 1.

יב" n. pr. Sinaï, montagne celèbre par la révélation divine et la promulgation de la loi, Exod. 16. 1: קר פיני Exod. 19. 11, montagne de Sinaï; 19. 2, désert de Sinaï.

סיני n. pr. Les Sineens, peuple dans le voisinage du Liban, Gen. 10. 17.

סינים n. pr. Sinim, pays très éloigné de la Palestine (peut-être la Chine?), Is. 49. 12.

D'D (keri) Jér. 8. 7 (v. 55), hirondelle.

י צוֹף Aider, protéger. Pi.: שְׁיִרָּהְם שְׁיִרָּהְם בְּיִרְּהָם car le mérite de leurs ancêtres les protége, Aboth.

אָיָטְ n. pr. m. Néh. 7. 47.

י אָלְּיָעָהָא Aide, protection : פַּיַּעְהָא דְּשְׁיֵבֶיָא Rituel, protection du ciel.

(סימפונית V. סיפוניא).

ליף des deux genres. 1° Pot, chaudron: על-פיד תַּבְּטָּר Exod. 16.3, près des marmites pleines de viande; יחסי Ps. 60. 10, le pot, le vase, dans lequel je me lave; plur.: אָר־חַיִּפְירִים בְּנִית תַּבְּירִים בַּנְתַּח תַּפִּירִים בַּנְתַּח תַבְּירִים בַּנְתַּח תַּפִּירִים בַּנְתַּח תַּפִּירִים בַּנְתַּח תַּפִּירִים בַּנְתַּח תַּבְּירִים בַּנְתַּח תַּבְּירִים בַּנְתַּח בַּנְתִּח בַּנְתִּח תַּבְּירִים בַּנְתַּח בַּנְתִּח בַּנִים בַּנְתִּח תַּבְּירִים בַּנְתַּח בַּנְתִּח בַּנְתִּח בַּנְתִּח בַּנְתִּח בַּנְתִּח בַּנְתִּח בַּנְתִּח בַּנִים בַּנְתִּח בַּנִים בּעִּים בּבִּים בּבִּים בּעִּתְּרִים בַּנְתִּח בַּבְּירִם בְּבִּים בַּנְתִּח בַּבְּירִם בַּבְּתַּרִם בַּבְּתַּם בַּנְתִּח בַּבְּירִם בַּנְתִּח בַּבְּים בַּבְּתַּרִם בַּבְּים בַּבְּתַּבִּם בַּתְּבִּים בַּבְּתִּם בְּבִּים בַּבְּתַּבִּם בַּבְּתִּם בַּבְּים בּבִּים בּבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּיבִּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּיבִּים בּבּיבִּים בּבּיבּים בּבּיבִּים בּבּבִּים בּבּיבּים בּבּבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּבּים בּבּיבּיבּים בּבּבּיבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּבּיבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּיב בּבּבּיבּיבּיבּי בּבּבּיבּיבּיבּי בּבּיבּיבּיבּיבּיבּי בּבּבּיבּבּיבּיבּיבּיבּיבּיבּיבּיבּי

קּבָר מְּכָהְ. Foule, multitude: אָבֶלר מַּפָּהְ. Ps. 42. 5, lorsque je passai au milieu de la foule, accompagné d'une grande troupe. (קף en chald. signifie quantité, nombre.)

קם m. (rac. סָבָּה, avec suff. סַבּּה). Tente, cabane, tabernacle, demeure,

תוֹשׁת n. pr. 1° Ville de la tribu de Gad, Jos. 13. 27. — 2° Premier lieu de campement des Israélites en sortant de l'Egypte, Exod. 12. 37. — 3° מיים II Rois 17.30, (cabane des jeunes filles) nom d'une idole babylonienne.

אַלְּמְטְאָיָם Amos 5. 26, vous y avez porté le tabernacle de votre roi (Divinité), ou de votre Moloch; selon d'autres, rapo est le nom d'une idole; ou, de rapo obéissance: vous avez prêté obéissance, rendu le culte, a votre Divinité.

D". P. n. pr. d'un peuple de l'Afrique, les Suchiyim, Troglodytes (?), II Chr. 12. 3.

עותר פּוּלְתִי Paire un abri, une tente; couvrir, protéger: יְּמְּמִי Ps. 139. 13, tu m'as abrité dans le sein de ma mère; אַמָּי אַמִּי אַמְּי Job 40. 22, les lotos le couvrent (et forment) son ombre; avec אַבּי בְּעַבְּינְים עֵּל־-וַעְּמַלִּי Exod. 25. 20, couvrant de leurs ailes le propitatoire; avec בּי בְּעִבְּינְים לְּרֹאִשִׁי Ps. 140. 8, tu mets ma tête à couvert. Part. אָבָס Ce qui couvre, machine qui sert d'abri : מַּבּי אַבּי אַבּ וּעִבְּיַ וְשִׁבּי וְשִׁ מִּבְּיִ וְשִׁבְּי וְשִׁבּ בְּעִבְּי וְשִׁבְּי וְשִׁבְּ וְשִׁבְּי וְשִׁבְּ וְשִׁבְּי וְשִׁבְּ וְשִׁבְּ וְשִׁבְּי וְשִׁבְּ וּשִׁבְּ אַבְּי וּשִׁבְּ וּשִׁבְּ וּשִׁבְּ וּשִׁבְּ וּשִׁבְּ בּעִּבְּי בְּעִבּ בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעַבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעַבְּי בָּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְי בְּעַבְּי בְּעבִּי בְּיִי בְּיִי בְּעַבְּיִי בְּיִי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיּי בְּיִי בְיוּ בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיוּבְיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּי

loppė, cachė, dans la fureur; מָבֶּי ָלָּהְ שָׁבָּי ָשָׁבָּ 3. 44, tu t'es enveloppė de nuées.

Pilp. סְבְּכֵּוּ Armer pour le combat, exciter au combat: אָרָי יִנְיבְּיִר יִנְבְּבְּוּץ Is. 19. 10, et il excitera contre lui ses ennemis; חָבְּיִבְי מְצְרֵים הְּטְבְּיִר יִנְבְּבָּוּ וְּצִּרִים הְּטְבִּיִר וְנִבְּבְּבָּוּ וְנִיבְּיִבְּי מְצְרִים הְּטְבְּיִר וְנִבְּבְּבָּוּ Is. 19. 2, j'armerai les Egyptiens contre les Egyptiens. Selon d'autres, הְּבָּבָּי entrelacer, meler; ils traduisent, Is. 9. 10, il mélera ses ennemis, il les armera de tous côtés; et 19. 12, je mélerai, je troublerai, soulèverai, les Egyptiens les uns contre les autres.

Hiph. קּיִבְרְיהוֹ יְּכָהְ לֵּבְּיחֹי Ps. 91. 4, il te couvrira de son aile; אַבְּרָהוֹ יְּכָהְ לָּבְּ Ps. 91. 4, il te couvrira de son aile; אַבְּרָהוֹ יְּכָהְ לָּבְּ Ps. 5. 12, tu les protégeras. Avec בַּיבַ Couvrir tout autour, enfermer: בַּיבָהְ בַּרְלָּבְיִה Job 38. 8, il a enfermé (la mer) par des portes, des digues; וְּיִבָּהְ בַּבְּיִר וּשֹׁא אַרִּרְנָלְיִי Job 3. 23, que Dieu a enfermé de toutes parts; part: בַּבְּיִר וּשֹּׁא אַרַרְנָלְיִר Jug. 3. 24, il couvre ses pieds, expression décente pour : il satisfait ses besoins.

Hoph. יְסַהְ (v. Hoph. de יָסַהְ).

קּכְכְּה n. pr. d'une ville dans le désert de Juda, Jos. 15. 61.

אָבֶּל Kal inusité. Étre sot, fou (v.

ָלבֿסֿג').

Niph. Agir follement, être impie: אָיף. Il Chr. 16. 9, en cela tu as agi follement; אָבּרְאָד נְאָבּר II Sam. 24. 10, j'ai commis une grande impiété.

Pi. Faire parattre insense, rendre vain, déjouer: וְרַצְּהָם יְסַבֵּל Is. 44. 25, et (c'est moi) qui fais parattre folle, qui convaincs de folie, toute leur science; בְּבָּרִי אָּחִידִּאַר וְאַדִּר וְאָרָר וְאַ אַר צְּאַדְר אַדִּר וְאַר וּאַר וּשִׁר וּאַר וּאַבּר וּאַר אַר וּאַר וּאָר וּאַר וּאָר וּאָר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאָר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאָר וּאַר וּאָר וּאָר וּאָר וּאָר וּאָר וּאָר וּאַר וּאָר וּאָר וּאַר וּאָר וּאָר וּאָר וּאַר וּאָר וּאָר וּאַר וּאָר וּאָר וּאַר וּאַר וּאָר ו

Hiph. Agir follement: יוֹסְבֵּלְהְּ מָשׁוּ Gen. 31. 28, tu as agi sottement, peu sagement; יְּסְבֵּלְהִי FSam. 26. 21, j'ai agi comme un insensé.

לְּכְל adj. Fou, insensé : שַׁרְיכָל Jér. 5. 21, peuple insensé; שַּׁרָים לְּכָּלִים Jér. 4. 22, des enfants insensés.

לְּבֶּלְ הַשָּׁרוֹבִים רַבִּים : फ़. Folie קּלְ

Eccl. 10. 6, la folie est placée dans de grands honneurs, on donne de hautes dignités aux fous, aux insensés.

קלות הַפְּכְלּהַת Folie: רְלַאֲחוּז הְפִּכְלּהִת Eccl. 2. 3, et de s'attacher à des folies, à des choses frivoles.

לְיִסְבֹּן (ful. יְסְבֹּן רִיסְבֹּן (ful. יִסְבֹּן (יִסְבֹּן Job. 22. 2, l'homme sera-t-il utile à Dieu ? certes c'est à lui-même que le sage est utile; absol.: יְסִבּּן בֹּיִבְּי בִּי בִּיבִי בַּיִּסְבֹּן בַּלִבְי מַּר בּוֹן Job 15. 3, discute-t-il, ou se justifie-t-il, par des discours inutiles, qui ne servent à rien? — 2° Avoir soin, remplir une fonction; part.: יִיִּיִם בַּוֹן חַבָּי Is. 22. 15, cet intendant, ou ce trésorier; יְבִּיִּי בִּיִּיִּיִם בֹּן עַּבִּי I Rois 1. 2, qu'elle l'entoure de ses soins, qu'elle soit son amic.

Niph. Étre en danger: מּיַפֶּבְּים בּּרֹבְּי בּבּרָם: Eccl. 10. 9, qui fend le bois est en danger (de se blesser). Dans le Talmud, fréq. קבָּיָר danger.

Pou. part. יְשְׁכְשְׁי Le pauvre: יְשְׁרְשְׁי Is. 40. 20, celui qui est trop pauvre pour donner une offrande (en or ou en argent choisit du bois); selon d'autres: l'ouvrier habile qui s'occupe des offrandes.

Hiph. יִיסְיִּרְ Ètre accoutume, être familiarise avec une chose, la connaître : אוווויים מינים בינים בינים אינים אינים

I סָבֶר Kal inusité (v. סָבָר fermer).

Niph. Etre fermé, être bouché: יַנְּפֶּבְרֵיּה קרוֹם Gen. 8. 2, les sources de l'abime furent fermées; יַפְבֵר פִּי דּוֹבְרֵיך Ps. 63. 12, la bouche de ceux qui publient des mensonges sera fermée.

Pi. (v. סְבֶר Pi. et Hiph.). Livrer, trahir: אַרָּיִם בְּיֵר אֲלִיִם מְשָׁח: Is. 19. 4, je livrerai l'Egypte au pouvoir d'un maître cruel. II סָבֶר comme שָבֵר Gagner quelqu'un, le corrompre par argent : וְלֹבְרִים צָלַרְיָם Esdr. 4. 5, et ils gagnerent par argent contre eux des conseillers (du roi).

רְּטָּכְּא Kal inusité. Hiph. Étre attentif. Ex. unique: אַנְיּמָבּי רְשְּׂרָאֵל Deut. 27. 9, sois attentif et écoute, ô Israel!

של הבשל הובי m. Panier, corbeille: וּבַשַּל הְינֶּלְרוֹן Gen. 40. 17, et dans le panier qui était au dessus des autres; סַלָּר הֹרִיר verset 16, des paniers a claire-voie (v. הוריר).

자꾸 n. pr. d'un endroit près de Jérusalem, II Rois 12. 21.

אָלֶסְ (ע. הַלָּהָ) Pou. Équivaloir, être de même prix : הַּמָּלְאִים בַּקּוּ 4. 2, qui équivalent, qui sont comparables, à l'or le plus pur.

לבי אמן inusité. Pi. Se réjouir, triompher : אַסְלְּרָח בְּחִילָּח לֹא בַּוֹסְטוֹר Job 6. 10, je pourrais triompher quelque forte que soit ma douleur, qu'il ne m'épargne point; selon d'autres : quoique je brûle, quoique je sois consumé par la douleur, etc. (בְּשַׁלְּ dans le Talmud signifie brûler).

קלף n. pr. m. I Chr. 2. 30.

סְלְּרָהְ: Fouler aux pieds, abattre סְלְרָהְ Ps. 119. 118, tu foules aux pieds tous ceux qui s'écartent de tes lois; d'autres traduisent : tu méprises, etc.

Pi.: סְלֶּה כְּלֹ־אַבְּּדֹרַי Lament. 1. 15, il a foulé aux pieds, il a abattu, tous mes vaillants hommes.

Pou. Être du même prix, avoir un équivalent: לֹא הְסְלֶּה בְּבֶּהֶם אֹנְפִיר Job 28. 16, l'or d'Ophir ne lui équivaut pas, on ne pourrait l'acheter pour de l'or d'Ophir.

קלה Selah! 1º Note de musique indiquant une pause. Ce mot ne se trouve que dans les Psaumes et dans Habacuc. Selon les uns, de לְּבָּי elévation de la voix; selon les autres, d'une racine איני reposer, se taire: silence, pause.

* 2° Éternellement, perpétuellement, Rituel.

סלר n. pr. m. Néh. 12. 7, סלר ver- . set 20.

עלוא ביים, n. pr. m. I Chr. 9. 7, אשט Néh.

קלוּא ח. pr. m. Nomb. 25. 14. קלוּא n. pr. m. Néh. 11. 8.

et יְּחָלוֹן m. (rac. לְּמָלֵּל.). Ronce, épine: פְּלֵּוֹן מַמְּאֵר Ez. 28. 24, une épine qui blesse, qui pique; בּי סֶרְבִים וְסֵלּוֹנִים Ez. 2. 6, quoique des épines et des ronces soient auprès de toi, c.-à-d. des hommes rebelles et désobéissants.

קרי (fut. אָבי Pardonner, avec פְ et sans rég.: אָבּין וְיְצִּין אָבָי אָבִין Nomb. 14. 19, pardonne, je te supplie, le péché de ce peuple; סְלַּיִוֹיִי בְּיִבְיָּרְ בִּיִּרְבָּי עִּיְבָּי בַּיִּרְבָּי עִּיִבְּי בַּיִּרְבָּי עִּיִבְּי בַּיִּרְבָּי עִבְּיִבְּי מִיּבְיּרְבִּי מִיִּבְּיִרְבִּי וְיִבְּיִּרְבִּי יִבְּיִבְיי Ps. 20, j'ai pardonné, ayant égard à ta demande; מַמּבֹי Ps. 103. 3, qui pardonne toutes tes iniquités.

Niph. Etre pardonné : נְיִּמְלֵּה לְּהֶשׁ Lév. 4. 20, il leur sera pardonné.

תְּלֶתוֹ adj. Celui qui pardonne : בּוֹשֵּ רְּטָלְתוֹ Ps. 86. 5, bon ct qui pardonne. י טְלָתוֹ לְּיִשְׂרָאֵל adj. Même signif.: סָלְתוֹן Rituel, qui pardonne à Israel.

קליחָה f. Pardon: קּמְּלְּיְתָּה Ps. 130. 4, auprès de toi est le pardon; plur.: אַלֹּיִה סְלִּיחוֹת Néh. 9. 17, Dieu du pardon, toujours prêt à pardonner; מְלִיחוֹת Rituel, prières d'indulgences.

קלְכָּה. pr. Salchah, ville dans Basan, Deut. 3. 10.

ליף (fut. ליף) 1° Elever, exhausser (un chemin avec des pierres, de la terre); aplanir, frayer, une route: ליף aplanir, frayer, une route: ליף מוֹים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִם בּיִים בּיים בּיי

לילבר בְּעֵירְבוֹית Ps. 68.5, exaltez celui qui est monté sur les nuces (les cieux).

Pilp. Exalter : סְלְּטְלָהְ וְתְּדּוֹשְׁכָּן. Prov. 4. 8, exalte (la sagesse), et elle t'élèvera.

Hithpo: אַיְרָהְ הַּיְחְמּוֹלֵל בְּעַתִּי S'élever, s'enorgueillir: עּיִרְהְּ בִּיְחִוּלֵל בְּעַתִּי Exod. 9. 17, tu traites encore orgueilleusement mon peuple, ou : tu le foules aux pieds, tu le tyrannises encore (en le retenant de force).

קלְה (Levée de terre, terrasse, rempart, retranchement (de l'assiégeant): וְשִׁמְבּי פַלּרְיִדִּישְׁלֵם סֹלְלְהִי Jér. 6. 6, élevez des remparts, faites des contrevallations, autour de Jérusalem; הישֹּלְלּה Jér. 32. 24, les retranchements, les travaux des assiégeants, touchent à la ville.

יבְּילָ m. (rac. בְּלֵּט ou בְּלֶּט). Échelle: אַרְאָדּי, בּשְׁרְאָדִי בּשְׁרְאָדִי בּשְׁרְאָדִי בּשְׁרְאָדִי בּשְׁרְאָדִי בּשְׁרְאָדִי בּשְׁרְאָדִי הַשְּׁרְאָרָ מִינְ בַּשְׁרְאָרָ מִינְ בַּשְׁרְאָרָ מִינְ בַּשְׁרְאָרָ מִינְ בַּשְׁרְאָרָ מִינְ מִינְ בְּיִבְּיר מִינִי בְּשִׁרְאַרָ מִינְ מִינְ בְּיִבְּיר מִינִי בְּיִבְּיר מִינִי בְּיִבְּיר מִינִי בְּיִבְּיר מִינְ בְּיִבְּיר מְיִי בְּיִבְּיר מְיִבְּיר מְיִבְּיר בְּיִבְּיר מִינְ בְּיִבְּיר בְּיִבְיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִיבְּר בְּיִיבְּר בְּיִים בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִיבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיבְּיר בְּיִיבְּיר בְּיִיבְּיר בְּיִיבְּיר בְּיִיבְּיר בְּיִיבְייים בּיּבְּיבְייב בּיוּבְייב בּיּבְייים בּיוּבְּייב בּייבְּיים בּיּיבְיים בּיּבְייבְיים בּייבְּיבְּיים בְּיבְּיבְּיים בּיבְּיבְיים בּיּבְיים בּיּיבְּיים בּיבְּיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּיבְיים בּיבְּיים בְּיבְּיבְיים בּיבְּיבְיים בּיבְּיבְיים בּיבְּיבְיים בּיבְּיב בּיבְיים בּיבְיים בּיבְיבְיבְּיבְיים בְּיבְייבְיים בּיבְיבְיים בּיבְיבְיבּים בּיבְיבְיים בּיבְּיבְיים בּיבְּיבְיים בּיבְיבְיים בּיבְּיבְיבְיים בּיבְּיבְיים בּיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְיבּיב בּיבְיבְיבּיב בּיבְיבּיב בּיבְּיבְיבְיבְיבּיב בּיבְּיבּיב בּיבְיבְיבּיב בּיבְיבְיבְּיב בּיבְּיבְיבְיבְיבְיבְּיב בּיבְּיבְיבְיב בּיבְיבּיב בּיבְיבּיב בּיבְיבּיב בּיבּיב בּיבְּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבְּיב בּיבְּיבְיב בּיבְּבּיב בּיבְיב בּיבְיבּיב בּיבְיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבְיבּיב בּ

קבוצר : Paniers (סֵל חוֹ. pl. (v. סַל). Paniers בּבוֹצֵּר Jér. 6. 9, comme un vendangeur auprès de ses paniers (qu'il remplit à diverses fois).

שַלֵּע: Job 39. 28. (l'aigle) demeure dans les rochers. Métaph.: אַלָּעִר Ps. 18. 3, l'Éternel est mon rocher; יְסַלְּעוֹר וּעַבּוֹר רַבְּבוֹר וּעַבּוֹר וּעַבּוֹר וּעַבּוֹר וּעַבּוֹר וּעַבּוֹר וּעַבּוֹר וּעַבּוֹר וּעַבּוֹר (s. 31. 9, son rocher (son roi) dans sa frayeur s'en ira ou disparaîtra, ou : dans sa frayeur il (Assour) fuira vers son rocher, se renfermera dans ses forteresses.— '2° Nom d'une monnaie de la valeur d'un demi-sicle, Rituel.

שַלֵּעָ n. pr. Scla, ville capitale des Edomites (Petza), Is. 16. 1; avec l'art. בַּיּבָע II Rois 14. 7.

בּלְעָכ m. Une espèce de sauterelle, Lév. 11. 22.

קביף Kalinusitė. Pi. Rendre oblique, tortueux; conduire dans un chemin tortueux, corrompre, pervertir, renverser, perdre : אַנָּלָה בְּרָשׁ Prov. 19. 3, la sottise de l'homme lui fait prendre une fausse route, exact. rend sa voie oblique; רבים השלה השלה השלה אינים לו אינ

קלף m. Perversité, détour, mensonge: יְּטָלֶּף מֹּנְיִים יְשָׁיֵם Prov. 11. 3, la perversité des persides les détruira; אָם Prov. 15. 4, mais si la perversité, ou le mensonge, est sur (la langue) une langue perverse, ou qui ment.

לְּלֵּקְ מְּרְבְּיָהָ chald. Monter, s'élever, sortir de : מָלְקּן מְרְבִּיָּא Dan. 7. 3, (quatre grands animaux) sortirent de la mer; קבּיוֹנְיךְ בַּלִּיכְּרְ סְלִּקּר בְּיִרְ בְּלִיבְרָךְ סְלִּקּר מָוֹנִיךְ בַּלִיבְרָה סְלִּפְר מִן לְּנְרָבְּן בְּלֹפִי מִן לְנְרָבְן בּבֹּלִר. 4. 12, qui sont partis de chez toi.

* Hithp.: prom no promin Aboth, écarte-toi du doute, évite le doute.

רֹלֶם des deux genres. Fleur de farine: בְּיִם חִיְּם Exod. 29. 2, la plus pure farine de froment.

DD m. Aromate, parfum odoriférant: קשנה קמנה Exod. 30. 7, encens composé d'aromates, de parfums odoriférants

סְמְבֵּרְבְּנְר n. pr. d'un général babylonien, Jér. 39. 3.

קַםְּף 1°Appuyer; avec אָבָּר, mettre sur,

imposer (les mains); intrans. s'appuver : וְסָמַךְ נָדוֹ צֵל־דַוּמִיר Amos 5. 19, il s'appuie de sa main contre la muraille; וָסְבַּוּך רָרוֹ עֵל רֹאִשׁ חֲלֹלֶת Lévit.1.4, il mettra sa main sur la tête de l'holocauste; פִּי־סָפַּךְ משֶׁח אָת־יָנָיו נְּלָיו Deut. 34.9, parce que Moïse lui avait imposé les mains; עַלַר סָמְכָה הַמְּתָּהְ Ps. 88. 8, ta colère s'est appesantie sur moi. - 2º Soutenir, protéger, fortifier, affermir: יְצִרְקָחוֹי וִירא סְמָּכְחְדוּי Is. 59. 16, sa justice l'a soutenu. Avec כּוֹפֶהְ תֵי : ל Ps. 145. 14, l'Éternel soutient tous ceux qui sont près de tomber; וְצֵּין סוֹמֵךְ Is. 63. 5, nul ne (me) soutenait; סֹפְכֵּר מִצְרֵיָם Ez. 30. 6, les soutiens de l'Egypte, c.-à-d. ses alliés. Avec un double accus .: וְדָגֶן וְהִדּרשׁ סְמַּכְחִדּר Gen. 27. 37, je l'ai pourvu de blé et de vin; ירוּה מִדיבָה הַסְמְבֵנִי Ps. 51. 14, affermis-moi en me donnant un esprit genereux. Part. pass.: סַמוּךְ לָבּוֹ לֹא יִירָא Ps. 112. 8, son cœur est affermi, inébranlable, il ne craindrait point; רצר ו סָסוּהָ Is. 26.3, l'esprit ferme (qui a confiance en Dieu); סמוכרם לַעֵּר Ps.111, 8, ils sont affermis, immuables, à jaınais. — 3° S'approcher : סָבַּהְ מֶּלֶהְ־בָּבֶּל צל־יִרוּטָשַלָם Ez. 24. 2, le roi de Babylone s'approche de Jérusalem

Niph. S'appuyer : נַיָּפֶּמַהָ עָלֵיהָם Jug. 16.29, il s'appuya sur elles; métaph.: ישָבֶּיָד וְסְמַרְתִּר מָבֶּטֶן Ps. 71. 6. je me suis appuyé sur toi dès le sein (de ma mère); וו פַּפָּמָכוּ הַצָם עַל־דִּבְרֵי יְהְוֹקְיָהוּ II Chr. 32. 8, le peuple se fia aux paroles d'Ezé-

Pi. Soutenir, fortifier, restaurer: בְּאַשִּׁישׁיוֹתו Cant. 2. 5, fortifiez, confortez-moi, par des gâteaux de

קַמַּרְיָהוּ (que Dieu soutient) n. pr. m. I Chr. 26. 7.

פָמָל et בַּטָּל m. (v. בָּבֶּלֶם). Image , figure, idole : מַמֵּל הַקּנְאָה Ez. 8. 3, l'image de la jalousie; מְמִינִיז בָּל־סָבֶל Deut. 4. 16, l'image de quelque figure ou de quelque idole ; אַפֶּבֶל הַפֶּבֶל II Chr. 33. 7, l'image de l'idole.

🎾 Kal inusité. Niph. Étre marqué, designe. Part.: ישלבה נספר Is. 28. 25, (il plante) l'orge à l'endroit désigné.

סָפֵר: Etre saisi de peur, frémir קּבָּר Ps. 119. 120, ma chair בְּשֵׁרִוּהְ בְּשֵׁירִי frémit par la frayeur que j'ai de toi.

Pi. Se hérisser : אְסָבֵּר מֻיְצֶרַת נְּשָׂרָד Job 4.15, les cheveux me dressèrent à la tête, exact. les poils de ma chair se hérissèrent.

קרָר adj. Hérissé : פַּרָלֶם סָבֵּר Jér. 51. 27, comme des sauterelles ou des hannetons hérissés.

חַנְאָר n. pr. Senaah, ville de la tribu de Juda, Esdr. 2. 35.

שׁנְכַלֵּט n. pr. Sanballat, satrape du roi de Perse, Néh. 2. 10.

י סְנְרָלָר Cordonnier, Aboth.

m. Buisson : קנה Exod. 3. 2, du milieu du buisson.

 $n \neq n$. pr. d'un rocher près de Michmas, I Sam. 14, 4.

קנואָה n pr. m. Neh. 11. 9, avec l'article n.

שְנְוֵרִים m. pl. Aveuglement, cécité: קבו בּפּוּנֵרִים Gen. 19. 11, ils les frappèrent de cécité.

סְנְחֵרִיב n. pr. Sanhérib (Sennachérib), roi d'Assyrie, II Rois 18. 13.

תְּבְּעַנְּה n. pr. Sansannah, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 31.

שַׁתְּיָה בְּסַוֹּסִיָּה: m. pl. Branches : שַׁנְסִנָּים Cant. 7. 9, je veux saisir les branches (du palmier).

בלל אַטָּר־לוֹ סִנְפִּיר : m. Nageoire קַנְפִּיר Lév.11.9, tout ce qui a des nageoires.

 $\square \square m$. Nom d'un ver, d'un artison: ובאבר יאכלם סס Is. 51. 8, comme la laine que le ver, la teigne, ronge; exact. le ver les dévorera comme (il ronge) la

ነው n. pr. m. I Chr. 2. 40.

קער (ful. יִסְצַּר) Soutenir, affermir, · protéger : וְיִמִינְה הִסְעָּבֵונִי Ps. 18. 36, et ta droite me soutient ; אַלְסַעַּרָה נְּמִלְּשָׁם וּכְצִרַקַח Is. 9. 6, pour l'affermir dans la justice et dans l'équité; יְסָעֵּד בַּחָטֶּד רְמָאוֹ Prov. 20. 28, il affermit son trône par la clémence; יְסְעֵּדְרְ Ps. 20. 3, et du haut de Sion il te protégera.—Avec בּ Soutenir le cœur, réconforter, restaurer, prendre de la nourriture: יְסַעָּדְרָ בְּעָבֶּי לְּבָּבֶּר לְבָּבֶּר לְבָּבֶר אַכּנִי (Gen. 18. 5 et réconfortez votre cœur, reprenez vos forces en mangeant; בְּלָבֶר אָטִשׁ יִסְעָּי וְלַבְּר אָטִשׁ יִסְעָּי וְלַבְּרְיִם וְלַבְּר אָטִשׁ יִסְעָּי וְלַבְּר אָטִּשׁ יִסְעָּי וְלַבְּר אָטִשׁ יִסְעָּי וְלַבְּר אָטִּשׁ יִסְעָּי וְלַבְּר אָטִּשְׁי וְלַבְּר אָטִּשְׁי וְלַבְּרְתְּעִּי וְלַבְּר אָטִי וּ וְבַּרְיְתָּוּ I Rois 13. 7, viens avec moi à la maison et réconforte-toi, et mange.

לאָף chald. Soutenir, assister: מְּמַצִּיִּדִיּן Esdr. 5. 2, et les soutenaient, assistaient.

קּעָה 1º Étre impétueux. Ex. unique: מְרּהַּחְ סְּעָה יְים Ps. 55.9, du vent impétueux. בי מַבְּים לְּטָנּהוֹת לְטָנּהוֹת 2º Partir, s'en aller: מָנִי הַבְּּיִם לְּנִים Rituel, ils sont partis pour le repos.

י קעוֹרָה f. Repas, festin : חַמל מָחוּקּן אַboth, tout est prepare pour le festin.

קעיף m. 1°Fente, creux, de rocher: קעיף פָלַע Jug. 15. 8, dans le creux, la caverne, du rocher; pl.: וּבְּסְעִּיםְר הַפְּלָצִים Is. 2. 21, et dans les creux des rochers. — 2° Branche: בְּסִיבְּים Is. 17. 6, aux branches de l'arbre riche en fruits.

אָעָסְ Kal inusité. Pi. Dépouiller, couper; part.: קּסָעֵה פָאָרָה Is. 10. 33, il dépouillera, coupera, cette branche.

קשׁנְמִים adj. (v. מַּמָּמִים שְׁנֵצְּחִי Unique. Plur.: מַמָּמִים שְּׁנֵצְּחִי Ps. 119. 113, je hais les hommes aux pensées équivoques (en matière religieuse), ou: les esprits volages, ou, subst.: les pensées mauvaises, frivoles.

קטפּוֹתיר f. plur. Branches : בְּּסְצֵּפֹּיְרִיר Ez. 31. 6, sur ses branches tous les oiseaux du ciel ont fait leur nid.

קּעְפִּים f. pl. Opinions, pensées, opposées: אַהָּם מְּקִרִים עַל־שְׁבֵּר הַשְּׁבִּרים I Rois 18. 21, (jusqu'à quand) sauterez-vous des deux côtés, pour : flotterez-vous entre deux opinions, entre le culte de

Baal et le culte de Dieu? selon d'autres: sauterez-vous sur deux branches? (v. קיניק).

קשׁנֵי (ע. קשׁנֵי, Etre violemment agité par la tempête, mugir; se dit de la mer et des hommes : חַלָּהְ וְסֹעֵר Jonas 1. 11, la mer est de plus en plus agitée; און בּיִּי סֹעֵר Is. 54. 11, pauvre, désolée, agitée, battue de la tempête; יְסְעֵר Hab. 3. 14, ils arrivent comme la tempête, comme le tourbillon, pour me disperser.

י Niph. Étre agité: רַּפְּטֵר לַב טָלֶּךְ־אֵים Il Rois 6.11, le cœur du roi d'Assyrie fut agité, inquiet.

Pi. Chasser, disperser (comme par la tempete): דְאָסָעֵרִם עַלּ כֶּלִּרְעוֹיִם Zach. 7. 14, je les disperserai parmi toutes les nations

Pou. passif: מָמֹץ רְסֹעֵר מְוֹרָן Osée 13. 3, comme la menue paille emportée par le vent hors de l'aire.

עם m. Tempête, tourbillon: תַּשַּבּר דְּשָּׁרִי Jonas 1. 12, cette grande tempête; הִרְדְּשֵּׁר Ps. 83. 16, poursuis-les par la tempête.

קּעָרָה f. Tempête, tourbillon: יַבַּשֵּל II Rois 2. 11, Elie monta au ciel porte par un tourbillon; המָנְה בְּסְשֵּרָה חַשְּּטְּרָה מִיפְּן Ps. 107. 25, la tempête; pl.: Zach. 9.14, il s'avancera au milieu des tourbillons du midi.

קבּף Se frapper la poitrine (en signe de deuil), faire deuil, pleurer un mort, pousser des gémissements : בַּלּשָׁרֵים Is. 32. 12, (les femmes) se frapperont le sein; יְּמָבְּיִה הַאָּרֵץ Zach. 12.

12, le pays sera en deuil, dans des larmes; וְבְּיִשְׁרָשֵׁל I Rois 14.
13, tout Israel le pleurera; יְבְּיִשְׁרָשֵׁל II Sam. 11. 26, elle fut en deuil de son mari, elle le pleura; יְבָּיִשְּׁרְ יִּלְּיִבְּיִי II Sam. 3. 31, pleurez au sujet d'Abner, ou devant son corps, à ses funérailles; בִּיִּבְּיִן יִּסְפְּיִר לָּבְּיִ Jér. 34.
5, ils te pleureront en disant: Hélas! le Seigneur, le Prince!

Niph. Étre pleuré: ਸ਼ਰੂਰ ਲੈ Jér. 16. 4, ils ne seront point pleurés, on ne les pleurera pas.

קּבָּס (v.קּבָּאַ) Enlever, ôter, perdre, détruire : פְּבַקְשֵׁי נָפָשָׁי לָסְמֹּירָוּה Ps. 40. 15, qui cherchent à m'ôter la vie; דַּבָּם אָבּד אַפָּק אָפָן ls.7.20, et (le rasoir) enlèvera aussi la barbe ; זַיַּבֶּיִר מָ נִם־דָּטָּינ Gen. 18. 23, perdras, détruiras-tu le juste avec le méchant? — 2º Intrans. בַּשָּׁתָת בָּחֲמוֹת (v. אָס): מַּשָּׁתוּת בָּחֲמוֹת (v. אָס): מַשָּׁתָת בָּחֲמוֹת Jér. 12. 4, bêtes et oiseaux sont détruits; וְסַפּא בַּהִים רֶבְּים Amos 3. 15, de grandes maisons auront une fin, seront détruites. — 3°(v. pc.) Ajouter, augmenter : אָל שָׁמָּד עַל־שָׁמָה Is. 29. 1, ajoutez années sur années, c.-à-d. encore quelques années; לְּסְפּוֹהו עוֹד עֵל יים אורוך אַן מירוך אַן מי Nomb. 32. 14, pour augmenter encore la colère de l'Eternel; Deut. 29. 18, לְפֶשָׁן כְּשׁוֹת חַרְיָהוֹ אֶת־ הַאָּבְאָת pour ajouter (les péchés produits) par la satiété à ceux de la soif, ou : pour perdre l'âme altérée, le juste, avec l'âme enivrée, l'homme dépravé (v. le même exemple à רָנָה (בְּנָה).

Niph. 1° Se retirer: בְּלְרַתַּהְּמָּתְ Is. 13. 15, et tous ceux qui se retirent (dans les maisons), qui se cachent, périront par le glaive; selon d'autres: tous ceux qui se joignent aux gens de la ville pour la défendre périront, etc. — 2° Etre détruit, périr: בְּעָרָ בְּעַרְ בְּעַרְ בְּעַרְ בְּעַרְ בְּעַרְ בְּעַרְ בְּעַרְ בְּעַרְ בְּעַרְ בַּעַרְ בַּערַ בַּעַרְ בַּעַרְ בַּעַרְ בַּעַרְ בַּעַרְ בַּעַרְ בַּעַרְ בַּערַ בּערַ בּערַ בּערַ בּערַ בּערַ בּערַ בּערַבּערַ בּערַ בּערַיבּערָּבּערָּבְיבּערָּבְיבָּערָּ

19. 15, pour que tu ne périsses dans le châtiment, la ruine, de cette ville.

Hiph.: רְצָּהֵיה וְשִּׁהְבָּתְ Deut. 32. 23, je les accablerai de malheurs, eżact. j'accumulerai ou j'épuiserai sur eux les malheurs.

* אַלְּבּוֹגְ m. Eponge, Aboth.

קשְּחַיִּי טָבּאֶבי Associer, attacher: יְּשָׁמָּיִי יְיִבּאֶבּי ריבּייִבּיי וּאַבּיין I Sam. 2. 36, attache-moi à une des divisions des prêtres, ou donne-moi une part à quelque fonction sacerdotale.

Niph. S'associer, s'attacher: אין בּיִלְּבְּרֵח יַבְּעָלְבָּ וֹגָל־בַּרְח יַבְעָלְבָּ Is. 14. 1, ils s'attacheront à la maison de Jacob.

Pi.: ক্লুলু দাহতু Hab. 2. 15, toi qui lui présentes, verses, ton outre pour l'enivrer (v. à regn).

Hithp. S'attacher: ¬ rɨrpa rangara I Sam. 26. 19, (qui m'empechent) de m'attacher à l'héritage de l'Éternel, d'y demeurer.

rogne, ou des pustules, Lév. 13. 2.

🧐 n. pr. m. I Chr. 20. 4.

m. Fruit produit par les grains tombés à terre l'année précédente, ce qui croît de soi-même: קייבוף און אין דיים פּיבוּר בּיבוּר ביבוּר בּיבוּר בּיבוּר ביבוּר ביבוּר בּיבוּר ביבוּר ביבוּר בּיבוּר ביבוּר ביבוּי ביבוּר בי

קפּנָה m. Vaissean, navire : יִיפְּאַי Jon. 1. 5, le fond du navire.

תְּפִיר m. Saphir. Plur. בְּשִּיִים Cant. 5. 14, (entouré) de saphirs.

קלא רַשַּׁבֶּל מָיִם : m. Coupe, vase מְלֹא רַשְּׁבֶּל מָיִם Juge. 6. 38, un vase plein d'eau.

المِورِدِ (fut. بَحُورٍ) 1° Couvrir, revêtir, de lambris; lambrisser: جُنِيْتِ مِحِدِثِ مِعْدِبُ Agg. 1. 4, de demeurer dans vos maisons lambrissées; וַיְּטְּפּוֹן צָּאְדְּתַּבְּּיִתְ Rois 6. 9, il recouvrit le temple de planches. — 2º Réserver: בְּיִלְּמִיתְ הַיְלְּמָתְ Deut. 33. 21, la part qui lui est réservée par le législateur (v. à I הַלְּמָתְ

אָפָּאָת m. Couverture, plafond: תַּיְּבְּיִרוֹּה I Rois 6. 15, jusqu'au haut des murailles qui touchent au plafond.

קשְּׁלָּעְ Kal inusité. Hithp. (v. אָסַ). Demeurer sur le seuil d'une porte : אֵלְיָד Ps. 84. 11, être, me tenir, sur le seuil de la maison de mon Dieu.

רַסְּפֹּיַ (v. בְּשַׁיֵּשׁ, ful. בְּשֹׁיִי 1º Frapper: קּפָּקם סְפָּקָם Job 34. 26, il les frappe comme les impies, les méchants, ou : il frappe les méchants à leur place, dans leur demeure. Fréq. avec קַּפַּרָם Frapper des mains, signe d'impatience, d'étonnement, de mépris : וַיִּסְפֹּק אֶח־כַּפָּיוּי Nomb. 24. 10, il frappa des mains (de colère); סָמְקוּ עֶלֵיךְ עַמַּיִּים Lament. 2. 15, ils frappent des mains au sujet de toi (d'étonnement). Une fois sans בַּפֶּרָם: אַרייַיני יִסְפּוֹים Job 34. 37, au milieu de nous il frappe (des mains pour s'applaudir); סַפַּקְתִּר עַל-יַרָךְ Jér. 31. 19, j'ai frappe ma cuisse (de douleur, de désespoir); de même : סָּמֹק אֱל־יָרֶהָ Ez. 21. 17, frappe-toi la cuisse (dans ta douleur). — 2º Se rouler, se renverser: וַסְפַּק מוֹאֲב בָּקִראוֹ Jér. 48. 26, Moab se roulera dans ce qu'il aura vomi (comme le fait un homme ivre), ou : il sera abondant en rejetant son vin, il vomira abondamment (v. סַמָּב).

Pi. Donner abondamment, pourvoir: פַּבְּּק צְּרָבֵּים Rituel, il a pourvu à nos besoins.

*Hiph. Suffire: אֵרְ אָט מַסְפְּיִקִים Rituel, nous ne suffirions pas.

* PPP m. Doute, Aboth.

PPD m. Sussissance, biens: מְּלְלְאָת זְּיִם Job 20. 22, malgre l'abondance de tout ce qui lui est nécessaire, de ses biens.

יר יְסְפּׂר (fut. יְרְסְפּׁר 1º Écrire , inscrire : יַרְסְפּׂר בְּנְהִוֹב צָּבְּּרִים Ps. 87. 6, l'Éternel

inscrivant les peuples sur la liste écrira (tel y est né). Part. אים בּרַבּיינים (tel y est né). Part. אים בּרַבּיינים (tel y est né). Part. אים בּרַבּיינים בּרַבּיינים (לפר אָבָיינים בּרַבּיינים בּרַבּיים בּרַבּים בּרַבּיים בּרַבּייבּיים בּרַבּייבּיים בּרַבּיים בּרַבּייבּים בּרַבּיים בּרַבּייבּים בּרַבּייבּים בּרַבּייבּים בּרַבּייבּיים בּרַבּייבּייבּייים בּרַבּייבּיים בּרַב

Niph. Etre compté: רְלֹאַ יְּפֶּׁמֶר מֵּרֹב Gen. 16. 10, (sa postérité) ne pourra pas être comptée, tant elle sera nombreuse.

Pi. 1° Compter : אָסַפַּר כָּל־עַצִּסֹרָה Ps. 22. 18, je puis compter tous mes os; ליבילמת ליבילמת Job 38. 37, qui peut compter les nuées dans sa sagesse? selon d'autres : qui a rendu par sa sagesse les nuées brillantes, pures comme le saphir (v. סָמָּדר)? — 2º Raconter, annoncer, publier, faire connaitre : אַבוֹתֵרנוּ סִפְּרוּדּלָנוּ Ps. 44. 2, nos pères nous ont raconté; וּיַטַפֵּר פַּרְעֹת לָחָם ארד חלמו Gen. 41. 8, Pharaon leur raconta son songe; פָר יְסַפֵּר צִּיְלֶקֶתָּן Ps. 71. 15, ma bouche annoncera ta justice; בור־אַל Ps. 19. 2, les cieux racontent, annoncent, la gloire de Dieu; אָסַפְּרַה שָׁפָּדָ לָאָהֵי Ps. 22.23, j'annoncerai, je ferai connaître, ton nom à mes frères; אַז רַאָּה יַרְסַקּרָה Job 28. 27, alors il vit (la sagesse) et il l'a fait connaître, ou : il l'a écrite comme règle, loi. — 3º Dire, parler: וַסְפַּר אַהָּח לְּמַעַן הִאָּדָּס Is. 43. 26, parle pour te justifier; אַסְפְּרָת כְּמי Ps. 73. 15, je veux parler ainsi (comme les impies); יַסְפָּרוּ לִנִימוֹן מוֹקְנְּיִים Ps. 61. 6, ils confèrent ensemble, se concertent, pour dresser des piéges; מַחֹדּלָה לְסַפֵּר הָיָקָר Ps. 50. 16, pourquoi te méles-tu de parler de mes lois, de mes préceptes, ou de les annoncer?

Pou. Étre raconté, être publié : זֵיְסְפֵּר־לוֹ גִּר אֲבָּרֵב Job 37.20, lui sera-t-il rapporté ce que je dirai, ou: le lui rapportera-t-on pour que je parle? מוֹבְּיִלְּיִנִּי לֵּנִילִי לֹּאִ־סְפֵּר לְּנְיִנִי Is. 52. 15, ce qui ne leur avait jamais été raconté; יִייְסְפֵּר לְּנִינִי Ps. 88. 12, ta miséricorde est-elle annoncée, célébrée, dans la tombe?

קבר ח. (v. סְפֵר part.). Écrivain, secrétaire: סְפֵרֵי חַשֶּבֶּהְ Esth. 3. 12, les secrétaires du roi; אבּבָה Esth. 3. 12, les secrétaires du roi; אבּבָה בּוֹלְהְי If Rois 25. 19, Jér. 52. 25, le secrétaire chef intendant de l'armée, chargé du recrutement et de l'instruction des soldats; selon d'autres: le secrétaire du chef de l'armée; בְּבָרֵי בִּפַרָּי וַמְּבַרֵן הַמּפַׁבְּר סִפֵּר בְּבְרֵי Esdr. 7. 11, à Esra, pontife et docteur, qui enseigne les commandements de Dieu.

קבּף m. chald. 1° Écrivain, secrétaire: יְמִּמְיֵשֵׁי סְּמְרָא Esdr. 4. 8, et Simsaï le secrétaire. — 2° Scribe, docteur de la loi: סְמַר בָּיִרָא דִּירַצְּלָּה שְׁכַיִּיָּא Esdr. 7.12, (à Esra) docteur très savant de la loi, du Dieu suprême.

 $egic{1}{2} ar{D} m.$ (avec suff. סְּמָרָים, pl. סְּמָרָים, const. סְּמְרֵיּ). 1º Ecriture (lettres de l'alphabet) : וּלְלַמְּדַם סֵקַר וּלְשׁוֹן בַּשִּׁרִם Dan. 1. 4, de leur apprendre l'ecriture et la langue des Chaldeens; יַרֵע מָמֶר Is. 29. 11, 12, connaître l'écriture, savoir lire. - 2º Ce qui est écrit, acte, contrat, registre, lettre : וְסַמֵּר מַּחַב אִישׁ רִיבִי Job 31.35, et que mon adversaire rédige son écrit, écrive sa requête; סַּמַר מְּרָדִיתָת Deut. 24.1, écrit, lettre, de divorce; סַמַר הַּמְּחָתָּ Jér. 32. 11, le contrat de l'achat; חַמַר חַנַלוּי חַקַּ Jer. 32. 14, ce contrat ouvert, non scellé; סָמֵר חַיַּחַט Néh.7.5, un registre généalogique; פַּבֶּר דָּבָרָר הַיַּמָרם I Rois 14. 19, le livre des événements des jours, la chronique, l'histoire; ווי בוד מור אל-יואב II Sam. 11. 14, David écrivit une lettre à Joab. — 3° Livre: צשות ספרים הרבה Eccl. 12.12, faire beaucoup de livres; בְּכֵּשָׁר תַחוֹרֶה rwin Deut. 28. 61, dans le livre de cette loi; מְנְלָּח־מַפֶּר Ez. 2. 9, un livre roule; סְקַר Is. 29. 18, le livre, pour : la sainte Ecriture; de même בְּשְּׁפֶרִים Dan.

9. 2, dans les livres saints; מַשְּּטֶּר רַיִּיִּים Ps. 69. 29, du livre des vivants (ouvert dévant Dieu); מְּחָבֶּר בְּבְּעָר בַּאַ מִּמְּקְרְךְּ אֲּעָׁר (Exod. 32. 32, efface-moi de ton livre que tu as écrit (du livre de vie).

וְסְּקְרִין מְּחָדִיה יּי m. chald. Livre : יְסִּקְרִין מְּחָדִיה Dan. 7. 10, et les livres sont ouverts; בֵּית סִפְּרֵיָא Esdr. 6.1, dans les archives.

אַרְיֵר הַשְּּשֶׁר : Dénombrement בּיְרְיֵר הַשְּּשֶּׁר ווו Chr. 2. 16, depuis le dénombrement.

기후 n. pr. Sephar, ville dans l'Arabie, Gen. 10. 30.

קפְּרֵך n. pr. Sepharad, province inconnue où furent exilés des habitants de Jérusalem, Obad. 20. En hébreu moderne סְפָּרֵי signifie l'Espagne.

קְּכְּרָה f. Livre : חָפְּרָרָקּק Ps. 56. 9, tout cela n'est-ce pas écrit dans tou livre ?

קפְּרָה f. (usité seul. au pl.). Nombre: Ps. 71. 15, car je n'en sais pas le nombre, je ne puis les compter.

חַפַּרְנִיִם n. pr. d'une ville assyrienne d'où des colons sont venus en Samarie, II Rois 18. 34, סְּמַרְיִים II Rois 17. 31, les Sépharvéens.

רְּחָלֶּכְּר *n. pr. m.* Néh. 7. 57, Esdr. 2. 55.

* שָּׁקוּר (v. שֶּׁבֶּר) Action de cligner: נְיָבָר Rituel, par le clignement des yeux, c.-à-d. par des regards impudiques.

ילה י P.ף f. Le supplice de la lapidation, Rituel.

קקלני באול באר פֿקלני באסל. 4, il s'en faut de peu qu'ils ne me lapident. Suivi de בְּאַבָּנִים Deut. 13. 11, et fréquemment

Niph. passif. Étre lapidé: סְׁמִילֹ יִשְּׁמֵל בּישׁוּת Exod. 21. 28, le bœuf sera (lapidé) tué à coups de pierres.

Pi. 1º Attaquer à coups de pierres : וַיְּסָפֵל מָאַבְנִים אַדּבְּוִיר II Sam. 16. 6, il jeta des pierres à David. — 2º Sens opposé. Oter les pierres : יְּיִסְפֵּלָה Is. 5. 2, il dia les pierres (de la vigne); אָבְּרָן 62. 10, diez-en les pierres.

Pou. Etre lapidé: רָבִין beo I Rois 21.

15, Naboth a été lapidé.

ת adj. (f. הְסָר, rac. מּר. roou מְּרָה). Triste, chagrine, de mauvaise humeur: אַבָּר I Rois 21. 4, triste et irrité, indigné; מְרִי יְרִיךְ מְרָח vers. 5, d'où te vient (cet esprit triste) cette tristesse?

סָרְבִּים Ez. 2. 6, des ronces, ou des rebelles.

קְרֶּלְין m. pl. chald. Nom d'un vêtement : מְּכַרְמָּלֵיתֹּין Dan. 3. 21, dans de larges culottes, ou dans leurs manteaux.

סְרְבּוֹן n. pr. Sargon, roi d'Assyrie, Is. 20. 1.

קר ח. pr. Sered, fils de Zabulon, n. patron. פרודי Nomb. 26. 26.

יַּכְרָה (rac. סַרָר ou סָרַר). 1º Défection, révolte, violation (de la loi): הַבֶּר־סָרַח צַל־יַר Deut.13.6, il a parlé pour vous détourner de l'Eternel, exact. il a prêché la révolte, la désobéissance a l'Eternel; שוּבוּ לַאֲשָׁר הָוְצֶמִיקוּ סְרָח Is. 31.6, revenez vers celui dont (les enfants d'Israel) se sont complétement détournés, ou se sont détournés par une profonde malice; חוסים סרה ls. 1. 5, vous qui vous révoltez, qui vous détournez de Dieu, de plus en plus; Deut. 19. 16, pour témoigner contre lui d'une violation, d'avoir violé la loi; ou : מַרָּח témoignage qui s'écarte de la vérité, un faux témoignage. — 2° Action de cesser, de finir: מַבֶּח בְּלְתֵּר סְרָח Is. 14. 6, une plaie ou des coups sans fin.

קרה pr. d'une citerne ou d'un puits, II Sam. 3. 26.

אינים אליפין היים S'étendre nonchalamment : אינים ביים Amos 6. 4, qui sont étendus mollement sur leurs lits; יוַדְיּרָ בּבְּעָּיָם סַּיַבְּיִּם בּבְּיִם בּבְּיִם בּבְּיִם בּבְּים בּבְּיִם בּבְּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבים בּבּבים בּבּבּים בּבּבים בּבּבּים בּבּבים בּבּבּים בּבּבים בּבּבים בּבּבּים בּבּבים בּבּבים בּבּבים בּבּבים בּבּבים בּבּבים בבּבים בבּבים בבּבים בבּבים בבבים בבביב

nacle; סראַדָּר מְבַּאַלִּים Ez. 23. 15, des turbans de différentes couleurs et pendants. — "Puer, se corrompre: יוּשָּׁים Aboth, 3. 1, une goutte corrompue (v. Niph.).

Niph. Etre corrompu, gaté; au fig.: בַּיִּנְיִבְּיִח הַיְּנְיִבְּיִים Jér. 49. 7, leur sagesse

s'est gâtée, s'est perdue.

תיבים m. Ce qui pend, ce qui dépasse: יְסְרֵח חָעֹבֵּן Exod. 26. 12, la partie des tapis qui dépasse, qui est superflue.

לְלְשׁר (comme לְּלְשׁר Cuirasse: לְלְשׁר Jér. 46. 4, revêtez-vous de vos cuirasses.

קריסים m. (const. סְרִיסִי , plur. סְרִיסִים , const. יְסִיִיסִי et יְסִיִּיסִי). 1° Eunuque: מוֹנָסְיּי וֹנִיסִי וֹנִיסִי וֹנִיסִי). 1° Esth. 1.10, dise pas; בְּיִסִי בַּיִּסִי בַּיּבְי Esth. 1.10, מוֹנָסְיּ פְּיִרְיִסִים בַּיִּרְיִסִים בַּיִּרְיִסִים בַּיִּרְיִסִים בַּיִּרְיִסִים בַּיִּרְיִסִים בַּיִּרְיִסִים בַּיִּרְיַסִים בַּיִּרְיִסִים בַּיִּרְיַסִים בַּיִּרְיַסִים בַּיִרְיַסִים בַּיִּרְיַסִים בּיִּרְיַסִים בּיִּרְיַסִים בּיִּרְיַסִים בּיִּרְיַסִים בּיִּרְיַסִים בּיִּרְיַסִים בּיִּרְיַסִים בּיִּרְיַסִים בּיִּרְיִם בּיִּים Gen. 37. 36, Potiphar, officier de Pharaon. Comme les eunuques occupaient de hautes dignités, il est à plusieurs endroits douteux si סִיִּיסִ פָּּיִּים בּיִּים is eunuque ou dignitaire de la cour.

קרְכִין m. pl. Ministres ou princes a la cour des rois de Perse : סְרָכִין תְּלָחָת Dan. 6. 3, trois ministres ou princes.

קרנים חידים חידים מין 1 Rois 7. 30, des essieux יְסִרְיֵי יְרְשָׁתוּ I Rois 7. 30, des essieux d'airain; selon d'autres: des plaques d'airain; chald. signifie planches).

2º Princes, spécial. des princes philistins: חַבְּשַׁתּ מַרְיַי מִּלְשָׁתִּים Jos. 13. 3, ces cinq princes des Philistins.

וַמְרְעָּכְּה (v. מְעַמָּח.). Branche: וַמְרְעָּכְּה בַּרְעַמּחָרו Ez. 31.5, ses branches s'étaient multipliées, avaient poussé fortement.

קרֹף (v. קּיבֶּים) Ex. unique. Pi. Brûler: וּמְטָּאוֹ דּוֹדוּ וּמְטָּרִםּוֹ Amos 6. 10, son proche parent l'emportera et le brûlera, ou: et l'arrachera, le sauvera, du feu, de l'incendie; selon quelques-uns: יוויוי son oncle paternel, יְּבְּיִבְיִים ou son oncle maternel.

רַפְּרָ m. Nom d'une plante sauvage:

וְהַחֵּח חַמְּרְפָּד Is. 55. 13, a la place de l'ortie.

בר eindocile, obstiné; être opiniatre, indomptable: בְּלְיבִי וּמִיבֶּית Deut. 21. 18, un fils indocile, obstiné et rebelle; בְּלַבְיּת סְבִרִי יְמְיַבְּאַל Osée 4. 16, Israel s'opiniatre comme une vache indomptable, ou qui ne souffre pas le joug; הַבְּיִל וְבִיא וְמִיבְיי Prov. 7. 11, elle est bruyante et coureuse, ou sans frein, sans pudeur; בְּלֵב סְבִי סִרְרִים Jér. 6. 28, tous sont extremement rebelles; selon d'autres, סְבֵי comme יַשְיֵב tous, même les princes, sont des rebelles; qui ne veut pas porter le joug.

קְּרִיוּ m. Hiver : הַּשְּׁרָיוּ עֶבֶר Cant. 2. 11, l'hiver est passé (cheth. מָחָיוּ).

אחר n. pr. Sethur, fils de Michael, Nomb. 13. 13.

וְכֶל־מַלְּיְבֵיר 1º Boucher, fermer: יְכֶל־מַלְּיבֵיר II Rois 3. 19, vous boucherez toutes les sources d'eau.— 2º Tenir secret, cacher: הְיִהְיוֹין בּיִה Dan. 8. 26, scelle cette vision, tiens-la secrète; בּל-סָרוּם לֹא צַבְּיְבִּוּהְרָּ Ez. 28. 3, aucun secret n'est obscur pour toi.

Niph. Etre bouché, fermé: מְּרַיְתֵּים Néh. 4. 1, que les brèches commençaient à être fermées, réparées.

Pi. Boucher: סְּמְמִים מְּלְשָׁמִים Gen. 26. 15, les Philistins les boucherent.

רְיִסְתְּר Prov. 22. 3, cheth., il se cache, se met à couvert. Keri הַּנְסְתֵּר Niph. prét.

Niph. Étre caché, être à couvert, se cacher, se mettre à couvert, absol.: מברובר, se mettre à couvert, absol.: מברובר, absol.: אולים בילום בילו

Deut. 7. 20, qui se cachent devant toi; לא נְסְתִּרוּ מִּלְמַנֵי Jér. 16. 17, (leurs voles) ne sont pas cachées devant moi. Part.: חַנִּסְהַּרֹת לַּנֵד אַלֹחַרנני Deut. 29. 29, (la connaissance) des choses cachées, ou le châtiment des péchés secrets, appartient à l'Eternel notre Dieu; היוספולית רקר Ps. 19. 13, absous-moi des fautes cachées; וְנְסְתֵּרְתִּר בְשֵּׁרֵת I Sam. 20. 5, je me cacherai dans un champ; בסתבה וְחִיא נִפְּמָאֵר Nomb.5.13,et qu'il demeure caché, qu'il demeure un secret, qu'elle s'est souillée, ou : qu'elle se soit cachée pour commettre l'adultère ; וּבַשַּׁקַר נִסְהַרָנוּ Is. 28.15, et nous nous sommes réfugiés dans le mensonge, le mensonge nous a protégés; ערום ראה רעה ראה Prov. 22. 3, l'homme avisé voit le mal et se met à couvert (v. Kal); יָאָם־יָפֶּתְרוּ מְנֵבֶר ערני Amos 9. 3, s'ils se dérobent à mes yeux; יָאַנְחֵרֶד מִּנְּדְ לֹא־נְסְתֵּרָה Ps. 38.10, mes gémissements ne te sont pas inconnus.

Pi. Cacher: סַתְּרִי נְּרָחִים Is. 16. 3, cache, protége, les exilés.

Pou. passif: מָאַחְבָּח מְאָפָרָם Prov. 27. 5, qu'une amitié cachée, secrète.

Hiph. 1º Cacher, couvrir, tenir secret: דְּסְתֵּר הַבֶּר Prov. 25. 2, de cacher les choses; לַּסְתַּר עֵצָה Is. 29. 15 (pour לְחַסְחִיר, pour cacher (leurs) desseins; ניַסְמֵּר מּשֵׁח פַנִיוּ Exod. 3. 6, Moise se couvrit la face; אַבִּר מָּמֵנְר יָסְחָּיר אָבִר מְמֵנְנִי אַר־חַּדְבַר חַיָּּה I Sam. 20. 2, pourquoi mon père me cacherait-il cette chose? Avec פַּנִים Detourner la face : וּבְמַּסְתַּר ווים בְּמֵנוּ Is. 53. 3, comme quelqu'un dont on détourne la face, qu'on n'ose pas regarder; פַּנֵי לֹא חָסְהַרְהִי Is. 50. 6, je n'ai pas dérobé ma face (aux insultes). — De Dieu : חָסָתִיר פָּנֵיו בָּל־רַאֵח Ps. 10. 11, Dieu a détourné son visage, il ne verra jamais rien; הַּסְתֵּר פּנֵיךְ מַחַטְאָי Ps. 51. 11, detourne ton visage de mes péchés, ne les regarde pas, pardonne-les; אַל־תַּסְתֵּר מָּנֶיךְ מְשֵּנִידְ Ps. 27. 9, ne détourne pas ta face de moi, ne sois pas irrité contre moi ; רַתְּשַׂאַיתִיכֶּם ווסְתִּירוּ שָנִים מְנֵם Is. 59. 2, vos péchés lui ont fait détourner le visage de vous ;

de même : הַאָּקְצִּר Is. 57. 17, je me détournais de lui et j'étais irrité.

2ºAbriter, protéger: אַבֶּל בְּעָּשָרְ הַּחָסְהִירֵיִי Ps. 17. 8, couvre-moi sous l'ombre de tes ailes; הַבְּעִים הָבְּיִר מְסֹהִירְיִי מְסֹהִי בְּיִרִם Ps. 64. 3, protége-moi contre le conciliabule, ou contre les desseins, des méchants.

Hithp. Se cacher: יְּדָר מְּחָחַר מְּחָבּר מִשְּׁכּוּ I Sam. 23. 19, David se tient caché parmi nous; אָבָן אַהָּה אַל מְסְהַּתּר וֹלָּ, tu es un Dieu qui se cache; בּרְינִי אַהְהַרָּ Is. 29. 14, et l'esprit, le jugement, de ses hommes intelligents, sera caché, sera obscurci.

תְּחָרְ chald. Pa.1°Cacher. Part. pass.: בּנְיְבָּח לְּמָר Dan. 2. 22, et les choses cachées. — 2° Détruire: הַבְירָם לָּנָם בּנְבָּים Esdr. 5. 12, il détruisit ce temple.

ת. (avec suff. מְרְיִרִי 1. 1° Ce qui est caché, secret : דְּבַר־סַיָּדְר לִּי Jug. 3. 19, j'ai un mot en secret; וְלַנְיִם מְיָרִים מְיִרִים (Prov. 9. 17, et le pain (pris ou mangé) eu secret; בְּסֵיֶר וְדָיָר I Sam. 25. 20, dans la partie cachée, éloignée de la montagne, ou dans ce qui est caché par les montagnes, c.-à-d. dans la plaine

(entre les montagnes); פַּמָם בַּפְּתֵר Deut. 27.15, qui met (l'idole) dans un lieu secret; אָר בָפֶחֶר רֶעֵרה Ps.101.5, celui qui calomnie son prochain en secret. ---2º Enveloppe, couverture, voile : בָּבִים סמר-לי Job 22. 14, les nuages sont une enveloppe pour lui, l'empêchent de voir; יַפְרֵיר פְּנִים יַשִּׁים Job 24.15, il se couvre, cache, le visage, ou : il fait (de la nuit) un voile pour son visage, ou: il met un voile sur son visage; אַעָקה תַּסָרֵר רָעַם Ps. 81.8, je t'ai exaucé du milieu de la tempête, des nuées qui m'enveloppaient. - 3º Protection, retraite, asile: אַמַּח מָתֵר לִּר Ps. 32.7, tu es ma retraite; ישֶׁב בְּסָתֵר עֵּלְיוֹן Ps. 91. 1, celui qui est placé sous la protection du Très-Haut; והיר למו Is. 16. 4, sois pour eux une retraite; יְמָתֵר מֵיִם יִמְטֹלוּ Is. 28.17, les flots emporteront l'abri, ce qui servait d'asile.

קרָרָה f. Protection : יְיִדִּי צְּלֵיכָם סְחְרָה Deut. 32. 38, qu'il soit pour vous une protection.

קרִר n. pr. m. Sithri, fils de Ouziel, Exod. 6. 22.

ע

אַר, אָיָשָ seizième lettre de l'alphabet. Le nom œil vient de sa forme
ovale dans l'alphabet phénicien. Comme
chiffre, y signifie 70. — La prononciation de cette lettre paraît avoir été tantôt douce comme a ou o, exemple:
בְּבַּלָּתְּי Amalek, שְּלֵיה Osée; tantôt dure
approchant du g, exemple: מָבַיר Gomorre, דְּשָׁב Gaza. — y se permute avec
met װ (v. ces lettres); avec ש, exemple:
בּבַּי et שַּבְּיב couronner, entourer; avec p,
exemple: בַּבְּי ville, בּבָּי muraille, citadelle; אַרַאַ et אַרַאַ chald., terre.

I אין m. (דמר.: עבבר). Terme d'architect.: וְעַמְּהִים וְעָבּ I Rois 7. 6, et les colonnes et les grosses poutres; selon d'autres: et les architraves ou les corniches, v. Ez. 41.25; plur.: הַוְּעָבְּים 41.26, et les poutres ou les corniches; ce dernier peut être d'un sing. בלב.

II אַ des deux genres (const. אָבָר אַבּרָר פּרָב פּרָר פּרָב פּרַב פּרָב פּרַב פּרָב פּרַב פּרָב פּרַב פּרָב פּר

עבר (fut. יַעבר, v. plus bas Hoph.)

וסים הַעבר : בים הַעבר Exod. 20.9, tu travailleras pendant six jours; הלבר Eccl. 5. 11, celui qui travaille; avec le req. dir.: לבָדֵר מְשָׁמִרם Is. 19. 9, ceux qui travaillent en lin; לעבדר חַעִיר F.z. 48. 18, ceux qui travaillent pour la ville, qui aident à sa reconstruction. Souvent cultiver, labourer: עבר אַרְמָרוֹי: Prov. 12. 11, celui qui cultive, laboure, sa terre; נַיַּנְחַרוּ בְנַן־עַרֶן לְעָבְרָה Gen. 2. 15, il le plaça dans le jardin d'Eden pour qu'il le cultivât; פָּרָמִים הִּמַע וְעָבָּדִהָּ Deut. 28. 39, tu planteras des vignes et tu les cultiveras. — בַבר ב Travailler avec : לא חַצֵבֹר מִבְכֹר שׁוֹרֶךְ Deut. 15. 19, tu ne laboureras pas avec le premier ne de ton bœuf. — Faire travailler quelqu'un, lui imposer un travail, l'assujettir : לא־תַעבר פו עברה עבר Lev. 25. 39, tu ne le contraindras pas à faire le travail, tu ne lui imposeras pas le trayail d'un esclave; מָרֶבֶּרוּ רַעָבר רְוּנָם Jér. 22. 13. qui fait travailler le prochain gratuitement; לעלם בַּחָם מְעַבֹרוּ Lév. 25. 46, vous pourrez les faire travailler, les garder comme esclaves à perpétuité; de même avec le rég. dir.: נַעַבֶּרוּם Gen. 15. 13, ils les accableront de travaux, ils les réduiront à l'esclavage, ou: ils (tes enfants) serviront les Egyptiens.

2º Servir (travailler pour un autre): אָמֵיר עָבַדְחִי אֹרִוּךְ בַּחֵן Gen. 30. 26, pour lesquelles je t'ai servi; avec ; נעם ,למני . לפר אַנר אָבר II Sam. 16. 19, qui est celui que je viens servir; בַּאַטֵּר צָבַרְתִּר לִפְנֵי אָבֶּידָ meme verset, comme j'ai servi ton père; ער־שְׁנֵח הַוּיֹבֵל רַצַבֹר שִּבֶּן Lév. 25. 40, il te servira jusqu'à l'année du jubile; avec double reg. dir.: אַמָּח יַדַיִּנָּה אָר אֲטֵּיר עַבַּדְחִיךְ Gen. 30. 29, tu sais de quelle manière je t'ai servi, exact. ce que, c.-à-d. les services que, je t'ai rendus; avec וְעָבְרוּ בוֹ גוֹיִם רַבְּים : בּ Jér. 27. 7, (jusqu'alors) de nombreux peuples le serviront, ou : (alors quand son temps sera venu) de nombreux peuples le soumettront, l'assujettiront; בֶּל־רָזִעֹבֵר מוער מוער Nomb. 4. 37, tous ceux qui servaient dans la tente d'assignation, ou par rapport à la tente, etc. — Servir un peuple, un roi; lui être assujetti: עברו אַר־כְּרֶלְעֹמֶר Gen. 14. 4, ils furent assujettis a Chodorlaomer ; יעברו מצבים ארדאשאר Is. 19. 23, l'Egypte sera as-. sujettie à l'Assyrie; נַיְדָדּר לְפַס עֹבֵר Gen. 49. 15, il s'est assujetti à payer un tribut (v. à og). - Servir Dieu, une divinité; l'adorer, lui rendre un culte : יברו אַת־יֵר בּיִרְאַח Ps. 2. 11, servez l'Eternel avec crainte; וַיַּעַבְרוּ אָת־דָוִבְּעַלִּים Jug. 2. 11, ils adorèrent les idoles de Baal; avec לַצבֹר לַאלִדִים אֲחֵרִים : לְ Jér. 44. 3, de servir des dieux étrangers. Absol.: אַבריִשְׁמְעוּ וְיַעֲבֹרוּ Job 36. 11 , s'ils écoutent et servent (Dieu). — Honorer Dieu par des offrandes: לא־פרע מדר זעבר אחריי Exod. 10. 26, nous ne savons ce que nous devons offrir à ועברו זבח ומנחח: I'Eternel. De même 19. 21, ils offriront des sacrifices et des oblations.

Pou. 1° Etre travaillé, être labouré: בְּּבֶּר עָבֵּר עָבִּר עַבִּר עַבְּר עַבִּר עַבְּר עַבִּר עַבְּר עַבִּר עַבְּר עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְי עַבְּי עַבְייב עַבְּיי עַבְּיי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּיי עַבְיי עַי

Hiph. Forcer à travailler, accabler de travail, fatiguer: רַיַּבְרִּוּ מְצְרִיִם אָרִּרְבָּיִ Exod. 1. 13, les Egyptiens for-caient les enfants d'Israel à travailler; לא הַעבּרְהִיךְּ בְּמְרָחִוּ Is. 43. 23, je ne t'ai pas contraint de me servir, de m'offrir des oblations, ou : je ne t'ai pas surchargé, fatigué, en te demandant des

oblations; אָדְיְשָׁלְּשִׁיִּדְיְבְּיִרְ אַדְשְׁאַיִּיִדְּאַ vers.24, mais tu m'as fatigué par tes péchés; mais tu m'as fatigué par tes péchés; יוֹרָבְיִרְ אָדִידְּ אָדִידְרָ עָּרִי אַיִּבְיִרְ אָדִידְ אָדִידְרָ עָּרִי אַיִּבְיִרְ עָּרִי אַיִּבְיִי עָּיִר עָּרִי בְּעִר יִיִּעְבִּר מִינִי פּר פּרוּם leur esclave. — Forcer, obliger à: אַדְיִּבְיִר יַּיִּרְ עָּרִי בְּעִר יִּתְנִי אַן II Chr. 34. 33, il obligea tous ceux qui se trouvaient en Israel (à servir Dieu).

Hoph. Même signif. que Kal. Servir, rendre un culte: וְלֵא תִּבְרֵם Exod. 20. 5, Deut. 5. 9, tu ne les serviras, ne les adoreras pas; וְנָעְבְרֵם Deut. 13. 3, et servons, adorons-les. Ou plutôt ces exemples ne sont qu'une seconde forme du fut. du Kal.

Ithp. Etre fait, être excité: רְבָּרִיְהָא קָּהְ. Esdr. 5. 8, et ce travail est fait avec soin; אָסְמַּרְטָּא מִּחְעַבֶּר בַּגּד נְאָשָׁבְרָטָּא מִחְעַבְּר בַּגּד (צְּאַבָּר בַּנִּד בַּנִי בְּיִר בַּנִּד בַּנִי בְּעָבָר Dan. 3. 29, il sera mis en pièces. — ' Etre assujetti: לִּחְשַׁבְּבֵר לֶּהְ: Rituel, à t'être assujetti.

קבר אינים אלינים אלינים אלינים אלינים אלינים בירום באלינים בא

maitre ; יָיָשָּקרוּ מֵעַבְרֵי דֵיִר II Sam. 2. 30, des serviteurs de David (de ses guerriers) manquèrent (dix-neuf hommes). צבר Serviteur, en termes de civilité : עברף ערב אחדתוערי Gen. 44. 32, ton serviteur a répondu de cet enfant, pour : j'ai répondu, etc. — Serviteur de Dieu, homme pieux, vertueux : עַבְּדֵּר אִיּוֹב Job 1. 8, mon serviteur Job; פֹרֶת רֵי נָפֵשׁ עבריר Ps. 34. 23, l'Eternel rachète l'àme de ses adorateurs. — Ceux à qui Dieu donne une mission, qui sont ses instruments, principalement les prophètes : דֵר יֹצְרֶר מִנֶּטֶן לְעֶבֶר לוּ Is. 49. 5, l'Eternel qui m'a créé des le sein (de ma mère) pour être son serviteur; יבוּבָרָרָאאַר מֶלַהְ־בָּבַל עַבְהִי Jer. 25. 9, Nabuchodonozor, roi de Babylone, mon serviteur ; אַל־עַבַדֵיוּ הַזּנְבִיאִים Amos 3. 7, (s'il n'a révélé son secret) à ses serviteurs les prophètes; מַּבֶּר־רַיַי Deut. 34. 5, Moise, le serviteur de l'Eternel.

עָּרָר n. pr. m. Jug. 9. 26.

עָרִי־קֵילָרָ Esclave du roi, Jér. 38. 7; selon quelques-uns, n. pr. (v. l'exemple à מוֹשִׁי).

קבר אַלָּרָא. chald. Serviteur: אָבָר אֵלָּרָא Dan. 6. 21, (Daniel) serviteur du Dieu vivant; בְּרְרוֹיִרְיִרְיִבְּירְאָלָיָא viteurs, adorateurs, de Dieu.

עָּכְּר m. Action, œuvre. Ex. unique: בְּיֵבְיִדְּים רַעָּבְיַדְים בּבְיַרִים בּעָבְיַדְים בּבְיַרִים בּעַבְיַדְים בּעַנִיים בּעַבְיַדִּים et leurs œuvres.

עבר גְנוֹ n. pr. Abed Nego, nom chald. donné a Azariah, collègue de Daniel, Dan. 1. 7; אבר נְנוֹא 3. 29.

ערראָר (serviteur d'Édom) n. pr. m. II Sam. 6. 10.

אקבע (serviteur) n. pr. m. 1° I Rois 4. 6. — 2° Neh. 11. 17, הביידי I Chr. 9. 16.

ערְרָאֵל (serviteur de Dieu) n. pr. m. Jér. 36. 26.

תעכוְרה, 1° Travail, ouvrage, culture, œuvre: הְבָּלִּרְעַבֹּרָת בַּצָּבֹּרָת בַּצָּבֹרָת בַּצָּבֹרָת בַּצָּבֹרָת בַּצָּבֹרָת בַּצָּבֹרָת בַּצְּבֹרָת בַּבְּרָת בַּצְבֹרָת לַאָבְרַת בָּבְר צָבְּרָת נְבָּרָת נְבָּרָת צָבְרָת נְבָּרָת צָבִּרָת vail d'un esclave; הָבָּרִת נְבִּרָת יִבְּרָת יִבִּרָת יִבִּרָת יִבִּרָת יִבְּרָת יִבִּרָת יִבְּרָת יִבְּיִבְּרָת יִבְּרָת יִבְּית יִּבְּית יִבְּית יִבְיתְית יִבְּית יִבְיתְית יִבְּית יִבְּית יבְּית יבְּית יבְּית יבְּית יבְּית יבְּית יבְּית יבְּית יבְּית יבְּיבְית יבְּית יבְּית יבְּית יבְּית יבְיית יבְּית יבְּיבּית יבְּיבּית יבְּית יבְּיבְּית יבְּית יבְּיבּית יבְיבּית יבְּית יבְּיבּית יבְיבּית יבְיבּית יב

ריב'ים Ez. 29. 18, il a fait faire à son armée un grand ouvrage, ou un service bien rude, autour de Tyr; בּנְתוֹ עבֹנְתוֹ Lév. 23. 7, (vous ne ferez) aucune œuvre servile, aucun travail' manuel; פרי עבורתם Néh. 10. 38, les villes qui renserment les fruits de notre culture, labourage; תַּצַבֹּרֵת תַאָּרָקָת וביים Is. 32. 17, et l'œuvre de la justice (aura pour résultat) le repos, ou: l'effet, le résultat, de la justice, est le repos. — 2º Service, ministère, service divin, culte; servitude: רַלַעבֹרָהַת ו השקה I Chr. 26. 30, et pour le service du roi ; וְצַמֵּב לַצְבֹיַרו וְאָדָם Ps. 104. 14, et des herbes pour le service de l'homme, c.-à-d. pour son usage, ou par le travail de l'homme ; אַבֹּרָת עַבֹּרָת נַעַבֹּרָת Nomb. 4. 47, pour faire l'office وبعاد du service (dans le tabernacle) et l'office de le porter ; הַלָּם נָבוֹרַהָבֶם נָאוֹדֶל מּוֹעֵי Nomb. 18. 31, pour votre service dans la tente d'assignation ; * יְהַשָּׁב אַר־הַעַּבֹרָה Rituel, rétablis le culte, le service sacré (dans le temple); וָיִשָּלְהִי אָרְיָכָם Exod. 6. 6, je vous délivrerai de la servitude à laquelle ils vous ont réduits; מַלֹּיָר וּמֵרֹב עַבֹּרָה Lament. 1. 3, à cause de l'oppression et de la servitude insupportable. — 3° Les choses qui servent, outils, ustensiles, meubles : וְכַל־פַּלָּיו וְכֹל עַבֹּיָהוֹ Nomb. 3. 36, tous les vases et tout ce qui sert, qui est employé, à son usage.

ינבקה : Collect. Domesticité: ינבקה קבר Gen. 26. 14, et de nombreux serviteurs et servantes.

וֹקרְעֵ (qui sert) n. pr. Abdon, ville lévitique dans la tribu d'Aser, Jos. 21. 30.

עְרֶרְהָת f. Esclavage, servitude: וּבְּעַרְרְתֵם לֹא נְיִוְבֶּט אֲלֹוְדִּים Esdr. 9. 9, et notre Dieu ne nous a pas abandonnés dans notre servitude.

7.72 (mon serviteur) n. pr. m. 1° I Chr. 6. 29. — 2° II Chr. 29. 12. — 3° Esdr. 10. 26.

אַרְוִיאֵל (serviteur de Dieu) n. pr. m. I Chr. 5. 15. תרייה et יייי (serviteur de Dieu)

n. pr. Obadiah (Abdias) le prophète,
Obad. 1. 1, I Rois 18. 3.— 2º Plusieurs autres, I et II Chr., Esdr., Néh.

לְבְּהְ Étre gros: עָבְיהָ Deut. 32. 15, tu étais devenu gros, c.-à-d. fort, vigoureux; אָבָר נְשָּהְיֵנֵי אָבִר נְשָּהְיַנֵי אָבָר I Rois 12. 10, mon petit doigt est plus gros que n'étalent les reins (le dos) de mon père.

עכוֹט (rac. אַלָּרָה). Gage, nantissement: יְצָבִים Deut. 24. 11, il t'apportera lui-même le gage.

אָבּוּץ m. (rac. יְבֶבֵי). Fruit, blé, de l'année précédente : מַצְבוּר יְשָּבֶּיץ Jos. 5. 11, 12, (ils mangèrent) des fruits, du blé, de l'année précédente.

אבור : בְּעָבוּר : בְּעָבוּר געניין, toujours avec la prép. בְּעָבוּר : בַּעָבוּר . 1º Prépos. Pour, à cause, pour le prix de : מַעבאר הַשַּלֵר הַדּי צָּמָהַ II Sam. 12. 21, tu jeunais pour l'enfant lorsqu'il vivait encore; selon d'autres: בַּלֶבוּר tant que l'enfant vivait, tu jeûnais; בַּעַבוּר וֹאָבוּ בושבות Exod. 9. 16, a cause de cela je t'ai encore laissé debout, je t'ai conservė; בַּעבוּר הַי II Sam. 12. 25, à cause de Dieu, parce que Dieu l'aimait; Amos 2. 6, pour une paire de chaussures (v. à כַּלֹל). Avec suffixe: בַעבוּרִי I Sam. 23. 10, à cause de moi ; בעבארה Gen. 12. 13, à cause de toi (Sara); בַּעבוּרָה 12. 16, a cause d'elle. - 2º Conj. Pour, parce que, afin que: Mich. 2. 10, parce qu'elle a été corrompue, ou : pour son impureté (v. à בַּעֲבוּר חֲקֹר ; יָבָיקּאָדו II Sam. 10. 3, pour reconnaître la ville; בְּבֶבוּר יָשְׁמָרהּ חָקַּיר Ps. 105. 43, afin qu'ils observent ses lois; בַּצָבָר אֲשָׁר יִבֶּרָכָה Gen. 27. 10, afin qu'il te bénisse; לְבַעָבוּר ביה אַרְכָם Exod. 20. 20, pour vous éprouver.

 c.-à-d. pour te saisir de quelque objet comme gage.

Pi. Changer: וְלֹא יְעַבְּטֵּדּן אִרְחוֹיְתִם Joel 2. 7, ils ne changeront pas leur route, ils ne s'en détourneront pas; selon d'autres: ils ne s'arrêteront pas dans leur route.

Hiph. Prêter sur gage, en général prêter: דְּיִצְבֶּט Deut. 15. 6, tu prêteras à beaucoup de peuples; Deut. 15. 8, tu lui prêteras.

אַרְטִים). Boue épaisse: לְּבִיד שְׁרָיִר עֲבְיִּד Hab. 2. 6, et qui se charge lui-même d'un monceau de boue (allusion à son argent ou à ses péchés); selon d'autres, de יְבָיב יִנְיִי בְּיִר יִנְיִי בִּיִּיִי בִּיִּי : qui se charge d'une quantité de gages, c -à-d. de dettes.

עָּבֶּר (יְבֶּבָּר, m. (rac. בְּצְבִּר). Epaisseur : בַּצְבִּר Job 15. 26, avec le dos épais de ses boucliers; בַּצְבִּר הָאָרָבָּר II Chr. 4. 17, dans une terre épaisse, grasse, c.-à-d. dans une bonne argile.

'בְּעָרֶי מָתַח I Rois 7. נְעָרֶיוֹ מָתַח I Rois 7. 26, et son épaisseur était d'une palme.

אָלִיְלָא, et אּלִיְרִא, chald. f. 1° Travail, ouvrage: בּבּירַה בֵּיה־אֵלְּרָא Esdr. 4. 24, le travail, la construction, de la maison de Dieu; עַבִּירְהָא 5. 8, et ce travail. — 2° Les affaires d'un Etat, le gouvernement: בְּיִּרְהָּא Dan. 2. 49, il institua sur les affaires, il confia le gouvernement (de la province de Babylone).

עָבִים pl. (v. I אָבָים).

לבער (fut. בְּבֵּר) 1º Passer, aller au travers, traverser (une rivière, un pays), parcourir; avec le rég. dir., avec בְּבַר בִּבְּר בִבְּר בִּבְּר בַּבְּר בַּבִּר בַּבְּר בְּבָּר בְבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בּבָּר בּבָּר בּבָּר בּבָּר בּבָּים א Nomb. 20. בּר, 17, nous n'irons point au travers des

champs ni des vignes ; אָעַבֹר בָּכַל־צאֹכָה Gen. 30. 32, je passerai au milieu de tes troupeaux, je les visiterai.—Absol.: וַיַּעַבְרוּ Jos. 2. 23, ils repassèrent (le Jourdain); לא חַצבר Nomb. 20. 20, tu ne passeras point; פֶּסֶתְּ עֹבֶר לַפֹּחֵר Gen. 23. 16, de l'argent ayant cours chez les marchands; בַּסָהְ עוֹבֶר II Rois 12. 5, l'argent qui a cours, ou l'argent que donnent tous ceux qui passent, qui sont comptés dans le dénombrement (v. Exod. 30. 11-13). Quelquefois l'endroit que l'on traverse est sous-entendu, et le but indiqué par לָכַח : עַל ou לָכַח : וְנַעְבְרָח אֵל־מָצֵב פְּלְשָׁחִים I Sam. 14. 1, viens et passons jusqu'au poste des Philistins (vers. 4, avec צל); ou à l'acc.: עברו אַיֵּר בַתְיִּים Jér. 2. 10, passez aux iles des Cethim.

אפּבָר Ps. 103. 16, le vent a passé sur lui; de l'eau: אינון פּפּר aux du temps de Noé, que le déluge ne se répandra plus sur la terre; אבָר בִּבְר בִּר־נַת עוֹר בַּל-תָאָרָץ Is. 54. אינון פּפּר פּפּר פּפּר אינון אי

2º Violer, transgresser (une loi, un ordre, une alliance): אירו חורים ווירים ווירים ווירים ווירים ווירים אירו ווי

3º Aller au delà, franchir, dépasser,

surpasser : גבול־שֵּׁמְתַּ בָּל־רַעֲבֹרוּן Ps. 104. 9, tu as posé une limite, elles ne la dépasseront pas; אַרָדוּר נָרַר וְלֹא אָעַבוֹר Job 19. 8, il a entouré mon chemin d'une haie et je ne puis plus passer; יברו בשוביות לבב Ps. 73. 7, ils surpassent les imaginations du cœur (v. à וַם עַבְרוּ דְבְרֵי־רֶע ; (מַשְּׁבְּיה Jér. 5. 28, ils dépassent les actions des (autres) méchants; selon d'autres, par ellipse: ils transgressent (la loi) par leur conduite criminelle. — Passer un endroit, passer outre, passer devant quelqu'un, le devancer : וַיַּעַבְרוּ אַנִשִׁים מְדְרַנִים Gen. 37. 28, des Madianites passèrent; Prov. 22. 3, les sots passent outre; בַּאַמיר עָבַר אַח־פִּטּאַל Gen. 32. 32, lorsqu'il eut passé (le lieu nommé) Penuel; וַיַצָבֹר אַר־דְעבּוּשִׁר II Sam. 18. 23, il dépassa Chusi;על־שָּרָת אָרשׁ־עָצֵל עַבַרְתִּי Prov. 24. 30, j'ai passé près du champ, ou par le champ, d'un paresseux; וַיַעבר דֵי עַל־שָנְיוּ Exod. 34. 6, l'Eternel passa devant lui. Part.: לִּבֹרֶרִי־דָרֶהְ Prov. 9. 15, les passants.

עבר על מַשָׁע Passer une faute, la pardonner : יָחִפְּאֵרָם עַבֹר עַל־פָּשָׁע Prov. 19. 11, sa gloire est de pardonner une faute, un tort; et sans לא־אוֹסִים: פַּטָּעׁדּ עוד עבור ב'ו Amos 7. 8, je ne lui pardonnerai plus. — Passer, s'écouler, cesser, finir : בַּעבֹר הַאָּהַרָיִם l Rois 18, 29, midi étant passé ; הַּפְּרֵוּ עָבֶר Cant. 2. 11, l'hiver est passé; בצל עובר Ps. 144. 4, comme l'ombre qui passe; וּכְעַב עָבְרָח ישועהי Job 30. 15, mon bonheur a passé comme un nuage; בַּקשׁ עובר Jér. 13. 24, comme la paille qui disparaît, qui est emportée (par le vent); בְּעֵבֹרוּ Job 36. 12, ils périront par l'épée ou par des traits mortels; וַאָּתֵּן לַחֵם יַעַברוּם Jér. 8. 13, tout ce que je leur avais donné disparaîtra pour eux, leur échappera; selon d'autres: ils transgressent toutes les lois que je leur ai données.

4° S'avancer, marcher, aller, s'en aller, partir : אָבֶבר בַּקּה Ps. 42. 5, lorsque je m'avancerai au milieu de la foule; עַבר לָּקְבַי הָעָב Exod. 17. 5, marche devant le peuple; עברים לַבְּאַרֹּה וַלָּאַלַבְּיִם

I Sam. 29. 2, marchant à la tête de leurs troupes distribuées par cent et par mille ; עברו וְלבוּ אַת־דַוֹעִיר Jos. 6. 7, allez et faites le tour de la ville; פבר בְּשֶׁב Ez. 35.7, allants, venants, ceux qui passent et repassent; יחפר אשר החומי עבר II Sam. 18. 9, le mulet s'échappa d'entre ses jambes ; אַדַר הַשָברוּ Gen. 18. 5, ensuite vous continuez votre chemin. Avec עברו בעיר: בעיר Ez. 9. 5, passez au travers de la ville; לָּעָבְרָךְ בְּבְרִית יַי Deut. 29. 11, afin que tu entres dans l'alliance de l'Éternel. Avec לאר : פָּרָ ' תשבורי פיניו Ruth 2. 8, tune t'en vas pas d'ici; מָּמָעֵם שָׁעָבַרְחִּר מַחָם Cant. 3. 4, je nı'étais un peu éloigné d'eux; אַל־נָא קיבל עַבְּדֵּק Gen. 18.3, ne t'éloigne pas d'auprès de ton serviteur, c.-à-d. ne passe pas sans t'arrêter auprès de lui; métaph.: יפַאַלּדָר מִשְׁפָּטִר רַעַבוֹר Is. 40. 27, mon droit passe loin de mon Dieu, il ne l'aperçoit pas, ne s'en occupe pas; לא יַבֶּבְרוּ מְהוֹהְ דֵיְּהוּיִים Esth. 9.28, que ces jours ne cesseront pas du milieu des Juifs, qu'ils ne cesseront d'être fêtés par eux.

Niph. passif. Etre traverse: מֵתַל אֲשָׁר Ez. 47. B, un torrent qui ne pouvait pas être traverse, qu'on ne pouvait pas passer à gué.

Hiph. 1° הַּצְבֵּיר Faire passer, faire traverser, faire venir; rég. dir.: בָּבָּירִם Ps. 78. 13, il fendit la mer

et les fit passer; avec un double acc.: אר-תיבון אריתים תונה את-תיבון Jos. 7.7, (pourquoi) as-tu fait passer à ce peuple le Jourdain? avec un rég. dir. פּנ ב: אַבָּרר מָאָרַץ בּנית בּניר בּנָאר בּניר בּנָאר בּנית בּניר בּניתית בּ si je fais venir dans ce pays des bêtes farouches ; וָתַעַבְירוּ תַעַר עַלִּי־בָּלִי־בְּטָרֵם Nomb. 8. 7, après qu'ils auront fait passer un rasoir sur leur chair, après qu'ils auront rasé tout le poil de leur corps ; ואַת־חַעָם חַעַבִּיר אֹתוֹ לֵעַרִים Gen. 47. 21, il fit passer, il transporta, le peuple dans les villes, c.-à-d. les habitants de chaque ville dans une autre ; וְתַּבְבַרָם אָרד-נַחַלָּתוֹ לְבָהוֹ Nomb. 27. 8, vous ferez passer son héritage à sa fille; ניַעָבִירוּ קוֹל בַּנְּנְחָטָת Exod. 36. 6, ils firent publier dans le camp; avec מוֹשָּׁיב faire retentir la trompette : מַעברר שׁוֹמֵר Lév. 25. 9, vous ferez sonner la trompette; עם־נֵים עַם־נֵי I Sam. 2. 24, (des bruits que) le peuple de Dieu répand contre vous; selon d'autres : vous éloignez le peuple de Dieu (du temple), ou vous lui faites transgresser (la loi). — Laisser passer : וְלֹא אֶבָה ֹסִיחוֹן — חַעֵּבְרֵנוּ בּוֹ Deut. 2. 30, Sihon (roi de Hesbon) ne voulut pas nous y laisser passer. — Laisser passer une faute, la pardonner: נם־נֵי חַעֲבִיר חַמָּארָהָ II Sam. 12.13, Dieu t'a pardonné ton péché; דַּצֶבֶר־נָא אָר־עֵוֹן עבִיּדְּ II Sam. 24. 10, pardonne le crime de ton serviteur.

2º Placer devant quelqu'un, présenter, amener, conduire: יַנְשַׁבְרֵדּוּ לִּמְנֵי I Sam. 16.8, il le présenta à Samuel; וְרִוּאִ־יְרָיִה וַתִּיִּבְּי לְּתְּבֵּרִוּ I Sam. 20.36, il tira la flèche en la faisant passer au delà de l'enfant, ou du but; וְתַּצְבַרְתִּי אָד אִיבֶיךְ מְּאָרָץ לֹא יִרְיִנִּם Jér. 15.14, je te ferai passer, je te conduirai, vers tes ennemis dans un pays que tu ne connais pas.

4° Oter, éloigner, faire disparaître, exterminer: יַּיַבֶּבְר אָבִיְרְהוּ מַעְּלֵיּר Jon. 3. 6, il ôta, quitta, le manteau (royal); Ps. 119. 39, éloigne de moi l'opprobre; יְּבָבֶּר אָבִיר אָבִיר אָבָר דְּבָּבּר אָבּר אָבָר דְּבָּבְּר אָבּר וֹנִיבְּבִּר אָבֹר בְּיִבְּבִּר אָבֹר וֹנִיבְּבִּר אָבֹר וֹנִיבְּבִּר וֹנִיבְּבָּר וֹנִיבְּבִּר lI Chr. 15. 8, il extermina les idoles; אַבְּיִרִיר בְּבְרִיר בְּרָבְּיִר בְּבְיִר בְּבְּבִר II Chr. 35.24, ses serviteurs le firent descendre du char.

עבר

Hithp. 1°S'irriter: שָׁמָע דִי וַיְּחְעָבֶּר Ps. 78. 21, l'Eternel l'entendit, et il fut irrité. Avec בְּבָחַלָּהוֹ וֹיִחְעָבֶּר בַּע , בַּס , זַּבְּחַלָּהוֹ וֹיִחְעָבָּר ? בּבְּחַלָּהוֹ וֹיִחְעָבָּר ! צַּל , עִם , צַּבְּחַלָּהוֹ וֹיִחְעָבָּר ? צַּל , עִם ? 10 אפּרִינְם בְּיִבְּעָרְיב 89. 39, tu t'es mis en colère contre ton oint; צלירִיב Prov. 26.17, qui se met en colère pour une querelle. — 2° Trans. Irriter: בְּּחִעְבֵּר יִּבְּירִב Prov. 20. 2, celui qui l'irrite; בְּּחַבְּבָּר מִּרְעַבָּר וֹיִב Prov. 14. 16, mais le sot s'irrite ou est arrogant, ou: le sot (malgré le danger) passe outre.

עברים . *pl.* שַברים, מברים , *pl.* עברים, const. עֶבְרֵי). Côté, côté opposé à celui où l'on se trouve, contrée au delà d'une mer, d'un fleuve, etc.: דאָר אֲשַׁר בָּעָבֶר חַיָּם Jér. 25. 22, des îles qui sont au dela de la mer; עבר חַיַּרְדֵּן Is. 8. 23, et fréq. מעבר דערהן, au delà du Jourdain, selon le côté où se trouve celui qui parle ou écrit, tantôt le côté oriental du Jourdain, tantôt le côté occidental; de meme : עבר הונחר I Rois 5. 4, l'autre côté de l'Euphrate. Plur.: בצברי נדור Is. 7. 20, dans les provinces au dela de l'Euphrate; וַיַּצָבֹר דָּוָד תַּעָבֵר I Sam. 26. 13, David passa de l'autre côté. — Côté en général : בְּלְּפֵנֵי עַבְרֵיהָם Exod. 32.15, de leurs deux côtés; וּמִמָּל-צָבָרָיז Jér. 49. 32, de tous les côtés ; בָּצַבְרֵי מִּי־פָּרַית Jér. 48. 28, aux côtés de l'ouverture d'un fossé. Avec des *prépos*. : אַל־צַבֶּר חַיַּם Deut. 30. 13, vers le pays au delà de la mer; אָל־צַבֶּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל Jos. **22.** 11, du côté ou en face des Israélites; אַל־עַבֵּר פַּנְיוּן רַלְכּוּ Ez. 1. 9, chacun mar · chait droit devant lui, exact. vers le côté opposé à sa face; לָעֶבֶר אֲדָור — לְעָבֵר אֲדָור I Sam. 14. 40, (mettez-vous) d'un côté (et nous serons) de l'autre côté; אָישׁי וּ גַּילָבְרוֹ מְעַנּי וּ נִּעָבֶרוֹ מִעַבְּרוֹ מְעַנּי וּ נַעַבֶּרוֹ מְעַנּי וּ נַעַבֶּרוֹ מְעַנּי וּ בַּעַבֶּרוֹ מְעַנּי וּ בַּעַבֶּרוֹ מְעַנּי וּ בַּעַבֶּרוֹ מְעַנִּי וּ בַּעַבֶּרוֹ מְעַנּי וּ בַּעַבֶּרוֹ מָעַנִּי וּ בַּעַבֶּרוֹ מָעַנִּי וּ בַּעַבֶּרוֹ מָעַנִּי וּ בַּעַבְּרוֹ מָעַנִּי וּ בַּעַבְּרוֹ מַעַבְּרוֹ מַעַבְרוֹ מַעַבְּרוֹ מַעַבְּרוֹ מַעַבְּרוֹ מַעַבְרוֹ מַעַבְּרוֹ מַעַבְרוֹ מַעַבְּרוֹ מַעַבְרוֹ מַעַבְּרוֹ מַעַבְּרוֹ מַעַבְרוֹ מַעַבְּרוֹ מַעַבְּרוֹ מַעַבְרוֹ מַעַבְּרוֹ מַעַבְּרוֹ מַעַבְּרוֹ מַעַבְּרוֹ מַעַבְּרוֹ מַעַבְּרוֹ מַעַבְּרוֹ מַעַבְרוֹ מִיעַבְּרוֹ מַעַבְּרוֹ מִיעַבְּרוּ מִיִּעַבְּרוּ בְּעַבְּרוֹ מִינִי מִיִּי מִיִּי מִיִּי מִיִּי מִּעַבְּרוּ מַעַבְּרוּ מִּעַבְּרוּ מִּעַבְּרוּ מִּעַבְּרוּ מִּעַבְּרוּ מִּעַבְּרוּ מִּעַבְּרוּ מִּעַבְּרוּ מִּעַבְּרוּ מִּעַבְּרוּ מִעַבְּרוּ מִּעַבְּרוּ מִּעַבְּיִי מִיִּי מִיִּיִי מִיִּיִּי מְיִי מִיּעִי מִיּעִּי מְיִי מִיִּעִּי מְיִי מִיּעִי מִיּעִי מִיִּעִי מִיּעִי מִיּעִי מִיּעִי מִיּעִי מִיּעִי מִיּעִי מִיּעִי מִייִי מִיּעִי מִּיִּי מִיּעִי מִיִּעְיִי מִיּעִּי מִיִּעְיִי מִיִי מִיּעִי מִיּעִי מְיִייִי מִּעְיִי מִּעְיִי מִיִּעְיִי מְיִּעִי מְיִייִי מְיִייִי מִּעְיִי מִּעְיִי מִּעְיִי מִיּעִיי מִּעְיִי מִּעְיִי מִּעִּיי מַיִּעְייִי מִּיּעִי מִּיִּעְייִי מִּיִי מִייִי מִּיִּעְיי מִייִי מִּיִּיי מִּעְייִי מִייִּיי מִּייִי מִּיִּיי מִּייִי מִּייִי מִּיי מִּייִי מִּיי מִייִיי מַיִּיי מִּיי מִייִייי מִייי מִּייי מִּייי מִּייי מִּייי מִּיי מִּייי מִּייי מִּייי

קבר. n. pr. Eber (Héber), fils de Selah, patriarche des Hébreux, Gen. 10. 24; בַּבֵּיב Gen. 10. 21, les fils d'Héber, les Hébreux. Poét.: אַבָּר Nomb. 24. 24, les Hébreux (v. אַבָּר).

קבע chald. La contrée d'au delà: עבר נַדְּנָא Esdr. 4. 10, la contrée d'au delà de l'Euphrate, la rive occidentale.

תְּבֶּעָ, f. Petit bateau pour traverser un fleuve: וְעָבְרָח תְּעָבְרָח II Sam. 19.19, le bateau passa; וְעָבְרָח תַּמְּרְבֶּר II Sam. 15. 28 (cheth. pour מְּעַרְבוֹח מָּמִרְבָּה keri), dans les campagnes du désert.

עַבְרָּרָם, v. Hithp.). Grande colère, fureur : בְּעַבְרוֹת צּוֹרְרָי Ps. 7. 7, à cause de la fureur, ou contre la fureur, de mes ennemis; spécial. de la colère, de l'indignation de Dieu, des chatiments qu'il inflige : יופר עַבְּרוֹת אַפָּר Job 40. 11, répands les fureurs de ta colère, ou les flots de ta colère; Ps. 90. 14, et (qui connaît) ta grande colère (autant qu'il faudrait) pour te craindre, qui te craint autant que tu es redoutable? ביום עַבְרַח Prov. 11. 4, au jour de la colère, de l'indignation; ליום עברות Job 21.30, pour le jour des fureurs, où tu infliges des chatiments; צם עבר עבר Is. 10. 6, le peuple voué à ma fureur; וַצָּבְרַחוֹי Is. 16.6, et sa fureur, ou: et son arrogance; אָנִי רָדַעְהִי — עֶבְרָחוֹ Jér. 48. 30, j'ai connu sa présomption, ou sa fureur. י גברה. Transgression, péché, Rituel.

עְבְרוֹן n. pr. (v. צְבְרוֹן).

אַרְרוֹנָה n. pr. d'une station, Nomb. 33. 34.

ילְרִי adj. (pl. אַרְרִים et יְבְרִיִּים; fém. עַּרְרִיּם, pl. יִבְּרִים, de יַבֶּרָ Descendant de Héber, Hébreu : יְבֶּרָר Gen. 39. 17, l'esclave hébreu; לא כַּוְטָּרִים Exod. 1.19, les femmes des Hébreux ne sont pas comme les femmes égyptiennes.

עלְרִים (province de l'autre côté) n.pr. d'une région montagneuse au delà du Jourdain : דֵּבִי הָשְבָּבִים Deut. 32. 49, et pl. דְּבַיִּ הַ תְּצְבָּרִים j montagne d'Abarim; montagne d'Abarim; de tous côtés, ou par les passages (v. à שִׁר.).

עבשר פריהו Joel 1.17, les graines pourrissent (v. à קריהו).

אבת Kal inusité. Pi. Tresser, tordre: יַרְּעְּמְרִאָּרָן Mich. 7.3, (à eux trois par leurs passions) ils rendent l'iniquité, la corruption, plus forte; exact. ils la tordent, ils en font une corde.

לבעת מלן. (fém. הְבְּתָּה). Touffu, branchu: בְּבָתָה בֵּעְרְבֶּתָה Lév. 23. 40, et des rameaux de l'arbre très branchu; הְּבָתַה בַּעְרָב בַּבּרָ Ez. 6. 13, tout chêne branchu.

אבח (plur. בירום et חלבת) des deux genres. 1º Objet entrelacé, tresse, cor-מַבְּשָּׁח עֲבֹּה : don, corde, chaine, lien Exod. 28. 14, ouvrage en façon de cordon; שַׁרְשָׁרֹת תַעֲבֹּהֹת même verset, les chainettes tressées, faites à cordon; ישהר עבלת האתר vers. 24, les deux chainettes d'or; וְכַעֲבוֹת חָעֵנְלָּח Is. 5. 18, et commela corde d'un chariot; עַבוֹרת רְטָׁוֹצִים Ps. 129. 4, la corde des méchants (dont ils se servent pour attacher les autres à leur joug); בַּלִּיִּדִם חֲדָנָשִׁים Jug. 15. 13, avec (deux) cordes neuves; ינִשְׁלִיכָּח מְשָּנוּ עֵבֹחָימוֹ Ps. 2. 3, jetons loin de nous leurs cordes, leurs chaincs; מַנְבֹּחוֹת אַחָבָה Osée 11. 4, avec des liens. d'amour. — 2º Branche touffue d'un arbre: צל־בֵּרן עַבֹּחִים Ez. 19. 11, entre ses branches entrelacées, touffues.

Avec אָל (v. vers. 12). Part.: פָּאָטר־בָּךְ Jer. 4. 30, les amants, ceux qui convoitent les femmes, te méprisent.

ענְבְים ענְבִים בּמָּירָם בַּמָּירָם בַּמְּירָם בַּמְּירָם בַּמְּירָם בַּמְּירָם בַּמְּירָם בַּמְּירָם בַּמְירָם בַּמְירָם בַּמְירָם בּמְירָם בּמְיּרָם בּמְירָם בּמְיּבְיּים בּמְיבְיּים בּמְיבּים בּיבּים בּיבּים בּמְיבּים בּיבּים בּמְיבּים בּיבּיים בּמְיבּים בּמְיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּי

גנְּכְהְ. Amour illicite, impudique: בּמְשְׁרֵח עַּנְבְּרָח מְשָׁרָח בְּנְבְּרָח מְשָּׁרָח בְּנְבְּרָח מְשָּׁרָח בְּנְבְּרָח מְשָּׁרָח בְּנְבְּרָח été plus corrompue, plus déréglée, dans sa passion effrénée, que (sa sœur).

עְנְּה מִצּוֹח (rac. עוֹרָה). Gateau: אָבּׁה מַצּוֹח בּאַר בּאַר (מינ בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר I Rois 19. 6, un gateau cuit sur des charbons ardents.

קסום ענור : M. Nom d'un oiseau ענור Is. 38. 44, comme l'hirondelle et la grue.

אָנִיל m. Anneau, pendant d'oreille: בְּנִילִּים Ez. 16. 12, et des pendants (à tes oreilles).

ענל (f. ענלה adj. Rond, arrondi: ענלה I Rois 7. 23, (il fit la mer) ronde tout autour; מרביית לא־ענלית I Rois 7. 31, (les bords ou les champs) étaient carrés, et non pas ronds.

תנְלָּיִם . weau; קּנְלִּים, plur. עָנְלִּים, Veau; קּנְלִּים, Lévit. 9. 2, un veau, un jeune taureau; בְּנָלִים יַשִּׁסְקּוּ Osée 13. 2, qu'ils baisent, qu'ils adorent, les veaux; מְנֵלִים יַשְּׁסְקּוּ Ps. 68. 31, avec les veaux des peuples, c.-à-d. les chefs, princes.

אָנְלָּא n. pr. Eglah, une des femmes de David, II Sam. 3. 5.

ענלאי. Promptitude: תַּבְּנָלָא Rituel, avec promptitude, promptement.

ענְלָהוּ (avec suff. ענְלָהוּ). Voiture', chariot, char: אַדְּיָהוּ Sam. 6. 7, un chariot tout neuf; בַּיְלֵּהוּ בְּיָלָהוּת לַּהָים יוֹפַהְ בַּיְלָהוֹת הַפְּרָּה בַּיִּלְהוֹת פָּהַה לַהָּים רוֹפָה בַּיְלָהוֹת בְּיִלְהוֹת בַּיִּלְהוֹת בַּיִּלְהוֹת בַּיִבְּיה בַּיִּבְיה פָּבְּיִם רוֹפָה בַּיִּבְיה בּיִבְּיה בַּיִּבְיה בַּיִּבְיה פַּבְּיה פּבְּיה פּבְיה פּבְּיה פּבְיה פּבְּיה פּבְיה פּבְּיה פּבְּיה פּבְיה פּבְּיה פּבְיה פּבְיה פּבְיה פּבְיה פּבְיה פּבְיה פּבְיה פּבְיה פּבְּיה פּבְיה פּבְיה פּבְיה פּבְיה פּבְיה פּבְיה פּבְיה פּבְיה פּבְיה פּבּיה פּבּי

אָלְלוֹן n. pr. 1° Eglon, roi des Moabites, Jug. 3. 12. — 2° Eglon, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 39.

בְּנְבֶּהְ Étre triste, être chagriné: פָּנְבָּהוּן Job 30. 25, mon âme (n')était-elle (pas) triste, affligée, à cause du pauvre?

אבע Ex. unique. Niph. S'enfermer, d'une femme qui demeure dans le célibat: הַלְּבָּוֹן הַדְּעָבָּהְ Ruth 1. 13, vous enfermeriez-vous à cause d'eux, ou différeriez-vous pour eux (de vous remarier)? (pour מַבָּיָר au régulier, de la rac. בַּבָּיר.

ער m. 1° Éternité, perpétuité: שלקן ער Is. 57. 15, celui qui habite dans l'éternitė; עֵרֵ־עֵר Is. 26. 4, jusque dans l'éternité; מִנִּי־עַר Job 20. 4, depuis l'éternité, de tout temps. — לַצֶּר Toujours, éternellement : וָאַל־לָצֵר תִּוֹפֹר צָוֹן Is. 64. 8, ne te souviens pas toujours de notre iniquité; ער־עוֹלְמֵי עֵר Is. 45. 17, jusque dans l'éternité; de même מילם וצר ,Ps. 9.6 לשילם וצר :. conj: שילם וצר Ps. 10. 16, à jamais, exact. pour toujours et a perpétuité; אַבָּר־עָד Is. 9. 5, père protecteur éternel; הַרְרֵיכִיב Hab. 3. 6, les montagnes éternelles. -2º Butin, proie: בַּבֹּקָר רֹאָכַל עֵר Gen. 49. 27, au matin il dévorera la proie; אז חַלַּק עַר־שָׁלָל מַרְבָּח Is. 33. 23, alors le butin et les riches dépouilles seront partagés, pour לְיוֹם קוֹמָר לְעֵד ; עַד וְשֶׁלֶל Soph. 3. 8, le jour où je me lèverai pour le butin.

ער איניים preposition et conj. (poet. בְּבַי, מִיני אָנְיר , מְּנִיר , מָנִיר , מַנִיר , מַנִיר , מַנִיר , מַנִיר בּין ער פּר וֹנְינִי בְּינִינְיִב אַרוֹנָר אַר וֹנִינִי אַר וְבָּב וֹנִינִי אַר וְבָּב וֹנִינִי אַר וְבָּב וֹנִינִי אַר וְבָּב וֹנִינִי אַר וֹנְב וֹנִינִי אַר וְבָּב וֹנִינִי אַר וְבָּב וֹנִינִי אַר וְבָּב וֹנִינִי אַר וֹנְב וֹנִינִי אַר וֹנְב וֹנִינִי אַר וֹנְב וֹנִינִי אַר וְבַּב וֹנִינִי אַר וְבָּב וֹנִינִי אַר וּבְּב וֹנִיי וּבְּב וֹנִינִי אַר וֹנִינִי אַר וֹנִינִי אַר וֹנִיי אַר וּבְּב וֹנִיי וּבְּב וֹנִיי וּבְּב וֹנִיי וּבְּב וֹנִי וּבְּי וּבְּב וֹנִיי וּבְּי וּבְי וּבְּי וְבְּי וּבְּי וְבְּיִי בְּיוֹיִים וּוּיִי וּבְּי וּבְּי וְבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְי וּבְּי וּבְיוּב וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְּי וּבְי וּבְי וּבְּי וּבְיּי וּבְּי וּבְּי וּבְיּי וּבְּי וּבְי וּבְי וּבּי וּבְּי וּבְיּי וּבְּי וּבְיּי וּבְּי וּבְּי וּבְיּי וּבְי וּבְיוּי וּבְּי וּבְיּי וּבְיּי וּבְּי וּבְיּי וּבְּיִי וּיִי וּבְיוֹי וּיִי וּיִייִי וּיִי וּיִי וּיִייִי וּיִי וּיִייִי וּיִייִי וּיִייִי וּבְייִי וּבְייִייִי וּיִייִי וּיִייִי וּיִייְיִי וּיִיייִיי וּבְּייי וּבְיייִים וּבְּייי וּבְּייִייְייי וּבְּייי וּבְיּיי וּבְייִיי וּיִיייְייי וּבְּייי וּבְּייי וּבְּיִייי וּבְייי וּבְּייי וּבְּייי וּבְּייי וּבְייי וּיִיי וּיִיי וּבְייי וּבְּיי וּבְייי וּיִיי וּבְּייי וּיִיי וּיִיי וּיִיי וּיִיי וּיִיי וּיִייי וּיִיי וּיִיי וּיִיי וּיִיי וּיִייי וּייי וּיִיי וּיִייי וּייִייי וּייי וּיִייי וּיִיי וּיִייי וּיִיי וּיִייי וּיִייי וּי

ment pendant un instant; פַּרְּפֹּׁר וּלֵּהְ I Rois 18. 45, pendant ce temps. Avec un inf.: בֵּרְיִבְּיִבְּיִ Jug. 3. 26, pendant qu'ils hésitaient; מַרְבָּיִרְיִּ בְּלְיבָּיִרְ Jon. 4. 2, quand j'étais encore dans

mon pays.

2º Jusque. De l'espace, du lieu: שרבועבור בעודל Deut.1.7, jusqu'au grand fleuve (l'Euphrate); עריבון Nomb. 21. 30, jusqu'a Dibon; קרב ער הופה Il Sam. 20. 16, approche (jusqu')ici; יצַר־גַּר וְעֵר־עַקרוֹן I Sam. 17. 52, jusqu'à Gath et jusqu'à Ekron; פר-לְמֶרַחוֹם Esdr. 3. 13, אַר־פַּרַחוֹם Is. 57. 9, jusqu'au loin; ער לְחַשִּׁיב חַרוֹן אַמ־אַלחַיט פְשָּנוּ עֵר לַהַבֶּר חַיָּח Esdr. 10. 14, jusqu'à ce que la colère de notre Dieu se sera détournée de nous (que nous avons excitée) au sujet de cela, par ce péché; אַרייַנָּשׁ II Rois 9. 18, ער־עַלַידַעם vers. 20, jusqu'à eux ; וַיַּגַשׁׁ עַר־פַּרַוּח הַאַנְרָּל Jug. 9. 52, il s'approcha jusqu'à la porte de la tour; קוַד פְרֵיק: Job 4. 5, (le malheur) t'a touché. Quelquefois 😎 est synonyme de יונלבה ער הולאה: et indique la direction אל I Sam. 9.9, allons vers, chez, le voyant (le prophète); אַידן עַר־הָבוּטוֹתַיכָם Job 32. 11, j'ai prêté l'orcille, j'ai été attentif, a vos raisonnements; דַאַוּיבֶרו עָרָדי Nomb. 23. 18, écoute-moi (prête l'oreille à mes paroles); וְעָרֵיכֶם אָחְבוֹנֵן Job 32.12, je vous considère, examine, avec attention (exact. je dirige mon attention, mon examen, sur vous).

Du degré, de l'intensité: אָקְים בּים פּר. 27. 33, excessivement; יְּמָּח בַּר בּיִּאָר IRois 1.4, extrémement belle; בּיִּבְּיִבְיּר Ps. 147. 15, avec une extrême vitesse;

שרבלרייי Mal. 3. 10, en trop grande abondance (v. à יַדַי אָרן מְסָשֶּר Ps. ער־בַּנְהֶּה מְּנָבִים ; 40. 13, sans nombre I Rois 22.16, combien de fois encore? ואַדוּרִירוֹו עַרֵי אֹבֵר Nomb. 24, 20, et sa fin (ira) vers, à la destruction, ou : sera une destruction pour toujours; לא נשאר ער אַנַעד Jug. 4.16, il n'en demeura pas un seul; יְצָר־דַעָּמָן וְדָאָבָּהוּן Agg. 2. 19, jusqu'à la vigne et le figuier, même la vigne, etc. — Jusqu'au point, autant que : לא דורבו עריבני ירווידה I Chr. 4. 27, (leurs familles) ne s'étaient pas multipliées autant que celles de Juda. — Depuis jusqu'à, מַּדּינְמֵּדֹּ , מַּדּימֵּד , מְּדְיצִּדֹ l'un aussi bien que l'autre, tant l'un que l'autre, מָפַלן וְעֵר־גַרוֹל Gen. 19.11, depuis le plus petit jusqu'au plus grand; קשוב ער-רֶג Gen. 31. 24, (ne lui dis rien) ni en bien ni en mal; הַנְּיִדִּשׁ וְעָדִיקּמָה וְעַדִי־מָרֵם זַיִר Jug. 15. 5, (il brûla) tant le blé qui était en gerbes que celui qui était sur pied, et même les plants d'oliviers (v. à בַּרַיָּם; הַתְּידְתָּה עָּר־יִרְכָה עָּר־יִרְכָה Nomb. 8. 4, le pied (du chandelier) aussi bien que ses fleurs (ses ornements); יַפריי־תַוֹרָנוֹ וְעַריי־קַשְׁהוֹ וְעַריי־תַוֹגֹרוֹ I Sam. 18. 4, jusqu'à son glaive, son arc et sa ceinture.

3º Conj. Jusqu'à ce que, avec le préterit ou avec le futur : עַריֹרְמָּרם Jos. 2.22, jusqu'à ce que ceux qui les poursuivaient fussent de retour; רְבָּבֶּל שֲׁלָח: Gen. 38. 11, jusqu'à ce que Selah soit grand; plus compl.: ער אַשָּׁר ער אָבן, 11. 20, פר פר פר Gen. 26. 13, פר פר Gen. 24. 19, כר אַטָּר אָם Gen. 28. 15, jusqu'à ce que; כַּר שַׁיַּמִּנַת תַיּיוֹם Cànt.4.6, jusqu'à ce que le jour se rafraichisse (v. à מַּרְהַ). — De l'intensité : עַר לֹא־טָוְסָהָ ואַלָּה עַל־לְתַּהְ Is.47.7, tellement, au point, que tu n'as point pris ceci à cœur; 🗝 דיר דוגריל I Sam. 20. 41, jusqu'à ce que David pleura plus fort; פַר אַשֶּר־פָר־מֹח Jos. 17. 14, Dieu m'a beni à ce point, si fort. - Pendant que, avec le prétérit et le futur : נַיְדָר עַר דְּבָּר שָׁאוּל I Sam. 14. 19, pendant que Saul parlait; קייף אווין אידי Job 8, 21, pendant qu'il remplit, ou il remplira encore, ta bouche de joie; על הוא Job 1. 18, pendant que l'un parlait, cet homme parlait encore; על אָשָׁר לֹאִירָבוֹאּי Eccl. 12. 1, avant que les jours de malheur viennent; אָרָעָּאָ Prov. 8. 26, lorsqu'il n'avait pas encore fait la terre.

עד (ע. עד).

ערד (v. שר Pil. et Hithp.).

לאַרָּיָרוּ (v. אַדְּהַ chald.) Passer, traverser. Ex. unique: לאַרָּירָּיָרְּיִּרָּיִּרְּ עַּבְּיִרְּיִרְּבָּיִרְּ עַבְּיִרְּ עַבְּיִרְ עָבְּיִרְ עַבְּיִרְ עַבְּיִר עַבְּיִרְ עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִירְ עַבְּיִר עַבְּיִר עְבִּירְ עַבְּיִירְ עַבְּיִירְ עַבְּיִיר עָּבְּיִיר עַבְּיִירְ עַבְּיִירְ עַבְּיִירְ עָּבְּיִירְּיִירְ עָּבְּיִירְ עַבְּיִירְ עַבְּיִירְ עַבְּיִירְ עַבְּיִירְ עַבְּיִירְ עַבְּיִירְ עַבְּיִירְ עַבְּיִיר עָבְּיִיר עַבְּיִיר עָבְּיִיר עַבְּיִיר עְבָּיִיר עַבְּיִיר עַבְּיִיר עְבָּייר עַבְּייִיר עַבְּייר עַבְּייר עַבְּייר עַבְּיִּיר עְבָּייר עַבְּיִיר עְבִּיר עְבִּיר בְּייִּיר עְבִּיר בְּיבְּייר עַבְּיר עְבִּיר בְּיבְּיר עְבִּיר עְבִּיר עַבְּיר עְבִּיר עְבִּיר בְּיבְּיר עְבִּיר בְּיִיר עְבִּיר בְּיבְיר עְבִּיר בְּיבְייר עְבִּיר בְּיבְיר עְבִּייר עְבִּיר בְּיבְיר עְבִּיר בְּיִייִייְייִייְיבְייִייְייִייְבְיייְיבְּייִייְייִייְיבְייִייְייִייְייִייְייִיייי עַבְּייר עבְּיִיי

- Hiph. 1º Faire passer, eloigner,

לנד : אים קרים קרים Prov. 25. 20, (comme) celui qui ôte son habit dans un jour, un temps, froid. — 2° Revétir, parer : אָצְינֵהְ פָּדִי Ez. 16. 11, je te pare d'ornements.

רבית מר לָא יְנְהָת בְּינִרְ מִר לָא בְּנְהָת בְּינִרְ מִר לָא בְּנִרְת בְּינִרְ מִר לָא בְּינְתְּ בְּינִרְ מִר לָא בְּינְתְּ מִר בְּא בְינִרְ מִר לָא בְּינְתְ מִר בְּא בְינִרְ מִר לָא בְינִרְ מִר בְּא בְינִרְ בִּינִר בִּי לָא בְינִר בְּינִר בְּינִר בְינִר בְּינִר בְּינְרְ בְּינִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִי בְּיבְּי בְּיבְּיוּ בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִּי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייִי בְּייִיי בְּייי בְּייִייי בְּייי בְּייי בְּיייִייּייִי

Aph. Enlever, ôter, renverser: רִּשְרָתוּ Dan. 5. 20, et on lui ôta (on le depouilla de) la gloire; בְּחַלְבֵּהוּ בַּלְבִין Dan. 2. 21, il detrône les rois.

ערה (ornement) n. pr. Adah, femme de Lémech, Gen. 4. 19.

יַעָל ה. (const. צָרֵה, rac. יָצָל, rac. יָצָל. 1°Assemblée, communauté, spécial. du peuple d'Israel : צַרָה יִשְּׁרָאֵל Exod.12.3, עברו בנרייישראל Exod. 16. 1, l'assemblée des Israélites ; de même : עַרָה תַי Nomb. 27. 17, l'assemblée de l'Eternel; et seul: חַשֵּׁרָת Lév. 4. 15, l'assemblée; ישרים ושרה Ps. 111. 1, dans le conseil, la société, des hommes droits, et dans leur assemblée; וַפַרַהוֹ לִּמָנֵר חִבוֹן Jér. 30. 20, son assemblée demeurera affermie devant moi. — 2º Bande. troupe, compagnie, famille : קֹרֵח וָכֵל־ אַנְהוֹי Nomb. 16. 6, Coré et toute sa bande; עַרַח מְרַעִּים Ps. 22. 17, une multitude de gens méchants, malins; י בל־עַרָחִי Job 16. 7, tu as désolé. toute ma compagnie, tous ceux qui m'environnaient; אַרָה קשָק Job 15. 34, la famille de l'hypocrite; בַּרֵת דִבֹּרָים Jug. 14. 8, un essaim d'abeilles.;

לְּנֵיה (de בַּי, rac. יבּיה). ל Témoin, témoignage: לְּנֵיה הַנְּבָּבְּה Gen. 31. 52, cette colonne est témoin; בַּנְיה הַנְּבָּבְּה Gen. 21. 30 afin que cela me

serve de témoignage.—2º Pl. אייב Les témoignages de Dieu, ses ordonnances, préceptes: קייניך Ps. 119. 22, 24, 59, tes témoignages, tes préceptes, ou pl. de קייביים.

phète, II Chr. 12. 15. — 2° Iddo, prophète, II Chr. 12. 15. — 2° Iddo, grand-père du prophète Zacharie, Zach. 1. 1.

לרות et ביות et ביות, plur. ביות et ביות. 1º Temoignage, loi, ordonnance: יְאֵר עַרְיֹרִיר אֲשֶׁר חַיִּטִיד עָּם II Rois 17. 15, et les témoignages par lesquels il les avertit; יְשׁיֵר לְחֹת הָעֵרָת Exod. 31. 18, les deux tables du témoignage, de la loi; אַרֹן הַעַרוּח Exod. 25. 22, l'arche du témoignage, l'arche dans laquelle étaient renfermées les deux tables de la loi; אַכּרָה Nomb. 18. 2, la tente du temoignage, et בִּשְׁבֶּן חֲעֵרָה Exod.38. 21, la demeure du témoignage, le tabernacle; ויַקם ערות בְּיַעַקב Ps. 78. 5, il a établi son témoignage, sa loi, dans וַיּהֵוֹן עָלָיו אֶת־־דַוּנַזֵר וְאֵת־־תַוֹעֵרוּת (Jacob II Rois 11.12, il mit sur sa tête le diademe et (il lui donna) le livre de la loi; selon d'autres: le diadème et les ornements royaux (v. צָּדִיי). — Synon. de אַלָּח הַעָּרֹת וְתַּחָפִים Deut. 4. 45, ce sont les préceptes et les statuts; Ps. 119.99, tes préceptes, ordonnances, sont l'objet de mon entretien. — 2° Nom d'un instrument de musique ou d'un genre de cantique : שוּשָׁן צֵרוּה Ps. 60. 1, שׁנְשׁוָן ב-ארז 80.1, sur Susan — Sosanim Eduth; selon d'autres , צראת: ornement, instrument précieux.

Ps. 32. 9, sa parure (du cheval) sert à le brider, museler; ou : il faut lui serrer la bouche (avec le mors).

עב'', (v. עב'').

1° I Chr. 4. 36. — 2° 9.12. — 3° 27.

אָרָדְע, (Dieu l'orne) n. pr. 1º Edayah, grand-père du roi Josias, II Rois 22. 1.

— 2º Plusieurs autres: Esdr., Néh., Chr.; פְּיָדָיִדְּע II Chr. 23. 1.

עדים. m. pl. (sing. קר, employé dans le Talmud). Souillure. Ex. unique: בּגָּיָנֶ עִּיִּים Is. 64. 5, comme un linge, un vêtement, souillé (vêtements des femmes aux époques des menstrues, ou vêtements des lépreux; rac. עַּיִּדִי יִּיִּים. עַּיִּדִים).

אַרִינְאָ, n. pr. Adinah, général de l'armée de David, I Chr. 11. 42.

עריען n. pr.: איזא פריני דְּעָצְנִי n. II Sam. 23, 8, le même est appelé Adino Hæsni, ou l'Esnite; selon d'autres: il brandit sa lance (v. I Chr. 11. 11).

עריתים, n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 45. 36.

ערלי n. pr. m. I Chr. 27. 29.

ערְלָכְּי n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 35; עַרְלָּכִי Gen. 38. 1, (un homme) d'Adullam; la caverne d'Adullam, I Sam. 22. 1.

ואל Kal inusité. Hithp. Vivre dans les délices, se délecter: בַּיְרְשַׁבְּיִנּ בְּּעִוּבְרָּ אַרְיוֹלְ Néh. 9. 25, ils se sont délectés de tes grands biens, ou : ils ont vécu dans les délices par ta grande bonté.

קיבול m. 1° Volupté, délices : יְבַיּלְּהְ בְּשְׁרָהְ חַשְּׁלֵחְ Ps. 36. 9, tu les feras boire au fleuve de tes délices; בְּלָא בְרֵשׁוֹ בַּעִּינְי וְלִּא בְרֵשׁוֹ בַּעִּינְי וְלִי בִּיבּי בְּיִרָּהְ בַּעְּלְּהְ בְּיִלְי בְּיִרְ בַּעְּרָבְּי בְּיִרְי בַּעְרִבּי בְּיִרְים (Ps. 51. 34, il a rempli son ventre de ce que j'avais de plus délicieux; II Sam. 1. 24, qui vous revétait de pourpre et de vé-

tements, ou d'ornements, délicieux; ou, ellipse: et qui vous faisait vivre dans les délices. — 2° Une province en Asie: אָבְּרַבְּיַרָּ בַּנְרַ בְּיַרָּ בַּנְרַ בְּיַרָּ בַּנְרַ בְּיַרָּ בַּנְרַ בְּיַרָּ בַּנְרַ בְּיַרָּ בַּנְרַ בְּיַרָּ בַּנְרַ בְּיַרְ בַּיִרְ בַּיִר בִייִר בּיִיךְ בַּיִר בִּירָ בַּירָ בַּירָ בַּיִר בִּיבְּי בַּיבְירָ בַּיִיךְ בַּיִיךְ בַּיִיךְ בַּיִיךְ בַּיִרְ בַּיִיךְ בַּיִיךְ בַּיִיךְ בַּיִיךְ בַּיְיִיךְ בַּיְיִר בִּיִבְיּי בַּיבְירָ בַּיִיךְ בַּיְיִיךְ בַּיְיבְי בַּיבָּי בַּיִיבְייִי בַּיִבּי בַּיבָּי בַּיבְירָ בַּיְיבָּי בַּיְיבָּי בַּיבְיבְיבְייִי בַּיבְייִי בְיבָּיבְיי בַּיבְיבְיבְייבְייבְיבְייִי בְיבְיבְייבְיבְיבְיבְייבְייבְייבּי בַּיבְיבְיבְיבְייבְיבּי בַּיבְיבְיבְיבּי בַּיבּייבּי בַּיבְיבְיבְיבְייבּייבּייי בַּיבְייבּייבּייי בַּיבְייבּייבּיייי בַּיבְיבּייי בַּיבְיבּיייי בַּיבּייי בַּיבְיבְייבּיייי בַּיבְייבּייי בַּיבְייבּיייי בַּיבְיבְיבִיייִיייִייי בַּייבְייבּייבּיייי בַּיבְיבּיייבּייייייי בַּייבּייייייייייי בַּיבְייבּייייי

ק"א n. pr. m. II Chr. 29. 12, 31. 15. אין n. pr. Eden, province de la Mésopotamie ou de l'Assyrie, II Rois 19. 12, Is. 37. 12 (v. בֵּיִר בֶּיָרָ nom d'une ville).

ערָנָא (volupté) n. pr. m. Esdr. 10.30.

ערְנָה (volupté) n. pr. m. 1° I Chr. 12. 20. — 2° II Chr. 17. 14.

אָרְנָּה f. Volupté, plaisir, désir : תְּיְתָּחּ־לִּי מָּיְנָה פור Gen. 18. 12, aurnis-je encore les désirs, ou le plaisir (d'une jeune femme)?

לאנין chald. m. 1° Temps, année: די פּדְנָא אַרְמּוּן זְבְּנִין Dan. 2. 8, que vous voulez gagner du temps; קבּי דְּבָּן וְבְּנִין זְבִּין 12, jusqu'au temps et à l'heure, c.-à-d. jusqu'à un certain temps; שִבְּיִנִין צִּבְּנִין צִּבְּיִן בַּנִין Dan. 4. 13, et sept temps, ou sept années; jusqu'à un temps, des temps et la moitié d'un temps, ou une année, deux années et la moitié d'une année.

ערָעָרָה n. pr. Adadah, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 22.

Hiph. Avoir de reste, davantage: ילא הַיִּבְּרִיךְ רַּוּבְּרָבְּּר בּא הָיִבְּרִיךְ רַּוּבְּרָבְּר בּעבְּרָבְּר בּעבְּרָבְּר בּעבּרְבָּר בּעבּרְבָּר בּעבּרְבָּר בּעבּרְבָּר בּעבּר qui (en) avait pris beaucoup n'en avait pas davantage, de trop.

Pi. Laisser manquer : לא רְעַרְּרוּ דֶּבֶּר I Rois 2.47, ils ne laissaient manquer de rien.

II אָרֵר בּעַרְכָּת Disposer, mettre en ordre, en rang: עַּרֶרְי בַּעַרְכָּת I Chr. 12. 38, disposant l'ordre de la bataille, c.-à-d. rangés en bataille; יְלַצְיֹר vers. 33, et de garder le rang, c.-à-d. tous disposés, prêts à combattre.

Niph. Étre sarclé : יְלֹא יֵפֶבר Is. 5. 6, (la vigne) ne sera pas sarclée, ou cultivée, fossoyée (v. מַצְהַר).

לנְרוֹ (avec suff. לְּדְרוֹ Troupeau: לְּדְרוֹ M. (avec suff. 31. 10, il le gardera comme le berger garde son troupeau: בְּרֶר לְּבְדּוֹ Gen. 32. 17, chaque troupeau à part; תַּבְּרִר בְּלַבְּרוֹ II Chr. 32. 28, et des étables pour les troupeaux, exact. et les troupeaux étaient dans les étables; בְּרֶר בִּיִר Jér. 13. 17, le troupeau de l'Éternel, le peuple d'Israel (v. II בְּבֶר בִּיִר בִּיִר בַּיִר.

עקר n. pr. 1° Eder, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 21. — 2° Eder, fils de Musi, I Chr. 23. 23.

אָרֶר (troupeau) n. pr. m. I Chr. 8. 15.

ערריאל (troupeau de Dieu) n. pr. Adriel, gendre du roi Saul, I Sam. 18. 19.

ערְשִׁים m. pl. Lentilles : יַבְּרָשִׁים Ez. 4. 9, et des lentilles.

אָלָא n. pr. (v. אָלָא)

עוב ou עוב איבר (איב ou vir de ténèbres: אַרְבָּר (אַבְּרָבּר Lament. 2. 1, comment (le Seigneur) a-t-il couvert de sa colère la fille de Sion comme d'une nuée? ou : comment a-t-il, dans sa colère, couvert de ténèbres, etc.?

עובר n. pr. (v. צבר).

קבל n. pr. Obal, fils de Joktan, Gen. 10.28, souche d'un peuple arabe.

אונ Cuire, faire cuire (v. קְּבֶּהָ): הְּצְּהָּיָהָ בּצְרַיַהָּדְּם Ez. 4. 12, tu feras cuire (le gateau) devant eux.

າງ n. pr. Og, roi de Basan, Nomb. 21. 33.

עוֹנֶכ m. (une fois אָב Ps. 150. 4). Nom d'un instrument de musique, flûte, Gen. 4. 21; וְאָבָר Job 31. 30, et ma flûte.

עוד Kal inusité. Pi. עָּרָלְי בּיִּשְׁנִּים פְּנְרְנִי Environner, ou piller. Ex. unique: חָבְלֵי רְשָׁנִּים פִּנְרְנִי Ps. 419. 61, les bandes des méchants m'environnent, ou : m'ont pillé, dépouillé (v. עַר אַ 1°).

Hiph. הַצָּרד 1º Prendre à témoin, appeler en témoignage, être témoin, déposer en témoignage (contre quelqu'un, ou en sa faveur); avec le rég. dir. et avec יָאַעֵּר מֵּרִים Jér. 32. 10, je pris des témoins; חַיִּרוֹת אָת־חַשְּׁמֵים וארדוארץ Deut. 4. 26, je prends, j'appelle, à témoin contre vous aujourd'hui le ciel et la terre; מַרד אַעִּידָה Lament. 2. 13, que puis-je appeler en témoignage, c.-à-d. comme objet de comparaison avec ton état (cheth. אַטִּדַה, forme (שיניה ביון אשה ושיר mal. איניה ביון אשה ושירה Mal. 2. 14, (parce que) l'Éternel est témoin entre toi et la femme de ta jeunesse; וַרָעִרִוּ אַנְשֵׁר חַבְּלִיבֵעל אַת־נָבוֹת l Rois 21. 13, et ces hommes pervers, méchants, témoignaient contrelui, Naboth; יְעַרָן רַאַרַאַד נָמְעִרְרָנִי Job 29. 11, l'œil qui me voyait rendait témoignage (en ma faveur).— 2º Déclarer formellement, expressément; protester, conjurer, avertir, faire avertir, faire des remontrances : חַשֵּר חַשָּר בט דיאיש Gen. 43. 3, cet homme nous a expressément déclaré, ou : il nous a avertis; אַטַר אַנֹכִר פַיָּטִיד בָּכֵם רַוּיוֹם Deut. 32.46, (les paroles) que je vous engage, que je vous conjure aujourd'hui (de recommander à vos enfants); וַיַּבֶּר מֵלְאַהְ Zach. 3. 6, l'ange de l'Eternel יי בייזישׁעַ fit cette declaration à Josué; שָׁמַע עָּמָּר יאָצִירָהוּ מָּהָ Ps. 81. 9, écoute, ô mon peuple! je vais t'avertir, ou te déclarer ma volonté; בד חשר בשם Exod. 19. 21, descends et avertis le peuple ; הַשָּׁבֶּם וְהַעָּבר Jér. 11. 7, (les) avertissant (tous les matins, c.-à-d.) sans cesse ; וַּיָּבֶּר יֵי בּיִשְּׂרָאֵל Il Rois 17. 13, l'Éternel fit avertir Israel (par les prophètes); יַאַצִּיד בָּיוֹם מכרם צרד Neh. 13. 15, je leur fis des remontrances au sujet du jour qu'ils vendaient des comestibles; avec יצל: על־מִי אֲדַעְּרָח וְאָעִירָח Jér. 6. 10, à qui adresserai-je la parole, et qui avertiraije, ou conjurerai-je (de m'écouter)? — 3° Prescrire, ordonner : אַשָּׁר תַּעָררֹתָ בָּרָם Néh. 9. 34, (ils n'ont point écouté les commandements et les prescriptions) que tu leur as donnés.

Hoph. Etre averti: דְּבְּכֶּלְתוּ Exod. 21. 29, et qu'il ait été déclaré à ses mattres, et que les mattres en aient été avertis.

Pol. שובר Relever, soutenir, protéger: יְחִים וְאַלְּמְטָּח וְעוֹרָב Ps. 146. 9, il relève, protége, l'orphelin et la veuve; part. קימור 147. 6, protégeant.

Hithp. Se redresser : שַּמְרָשׁ Ps. 20. 9, nous nous sommes relevés et nous restons debout, fermes.

קור (rarement של adv. Encore, encore une fois, de nouveau, encore plus, beaucoup, continuellement: פור ביים ליים Gen. 29. 7, le jour est encore long; שוֹר בַיּבּים בַּיבּים בַיבּים בַּיבּים בַיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בַּיבּים בַיבּים בַּיבּים בּיבּים בּיבּים

יליד Prov. 9. 9, donne (de l'instruction) au sage, et il en deviendra encore plus sage ; עוֹד מְעַט Exod. 17. 4, encore un peu, il s'en faut peu; וַיַּבְהָ צַל־צַּיָּארֶיוּ עוד Gen. 46. 29, il pleura longtemps à son cou (entre ses bras); עוד יְחַלְלוּהְ Ps. 84. 5, ils te loueront sans cesse, éternellement; לר בְּל־רְפֵי חָאָרֶץ Gen.8.22, dorénavant, tant que la terre durera. בל עוד Tout le temps que, tant que: בל־עוֹד וּשְׁמַחִר בִי Job 27. 3, tant que j'aurai un souffle de vie ; בּר־בָל־עוֹר נַמְּשָׁר בי II Sam. 1.9, car tant qu'il y aura un souffle en moi (je pourrai tomber entre les mains de mes ennemis); selon d'autres : car je suis encore plein de vie. — Avec une negation, ne — plus: לא אֹסָף לְקַלֵּל עוֹר אֶח־חָאֵדָנְהו Gen. 8. 21, je ne maudirai plus la terre; לאראוכל עוד לצאת ולבוא Deut. 31. 2, je ne puis plus marcher à votre tête, vous conduire; קר לא על-אַיש רַשִּׁים עוֹד Job 34. 23, il n'impose pas trop a l'homme, ne l'accable pas trop ; ואין עוד Joel 2. 27, il n'y en a point d'autre.

Avec suff.: יְלָּהְ אִּס־עּוֹרֶנִי חָר I Sam. 20. 14, et non pas (je ne te demande pas cette faveur) pour le temps que je serai encore en vie; קר פּרְבָּרִים עּמִיךְ הָר Gen. 46. 30, que tu vis encore; עוֹרָם מְדַבְּרִים עִמוֹן Gen. 43. 27, vit-il encore? בּרְבָּרִים עִמוֹן Esth. 6. 14, pendant qu'ils lui parlaient encore.

Avec des preposit: בְּעִר בְּעִר Lorsqu'encore, pendant, au bout de בְּעִר יוֹמָם Jér. 15. 9, lorsqu'il était encore jour, en plein jour; בְּעָלֶר חֵיר II Sam. 12. 22, lorsque l'enfant vivait encore; בְעִיר שָׁלְשֶׁר יְבִּעִר Gen. 40. 13, au bout de, dans trois jours; בְּעִר בְּיִר Ps. 104. 33, tant que j'existerai; בְּעִר בְּיִר בָּער Deut. 31. 27, pendant que j'ai vécu (au milieu de vous); בְּעִרְי בְּעִר בְּעַר בְּעִר בְּעַר בַּער פּגַּער פּגַער פּגַער פּגַער פּגַער אַר בּער פּגַער פּגער פּגַער פּגער פּגַער פּגַער פּגער פּגע

עובר n. pr. 1º Oded, père du prophète Azariahu, II Chr. 15. 1; ou lui-

même prophète, v. 15. 8. — 2º Oded, prophète, 28. 9.

אַנָא (v. עניּדו.).

לונית Pécher, faillir, agir contre le devoir : קיטאני וְצִּוִינּי Dan. 9. 5, nous avons péché et nous avons failli, commis l'iniquité; לא צַל־רַוּבֶּלֶן לְבָדּוֹ צִיְרָחִן Esth. 1. 16, ce n'est pas envers le roi seul que (la reine) Wasthi a mal agi, ce n'est pas le roi seul qu'elle a offensé (ou de la rac. בַּיִרַיִם).

Niph. 1º Étre courbé, être ployé: איבר אור. 19. 38. 7, je suis tout courbé (par les souffrances) et extremement abattu; נציריר משרים Is. 21. 3, je suis trop courbé (par la douleur, j'éprouve de trop violentes convulsions) pour entendre; ou : ce que j'entends me cause des convulsions.—
2º Étre perverti : בַּרַבְּעַרַח Prov. 12. 8, celui qui a le cœur perverti; מַבְּרָבְּעַרַ I Sam. 20. 30, fils d'une (mère) perverse et rebelle.

Pi. Renverser, bouleverser: מָּרְבּוֹרָדּי Lament. 3. 9, il a bouleverse mes sentiers (il les a rendus impraticables); אַרָּיִרָּ מָּנְיִרָּן Is. 24. 1, il changera, bouleversera, la surface (de la terre).

Hiph. Renverser, bouleverser, pervertir, faillir, faire mal, commettre des crimes : הַעֵּרוּ אָת־דַּרָכָם Jér. 3. 21, ils ont perverti leur voie, l'ont rendue mauvaise,criminelle; יְרַשֵּׁר הַשֵּׁרַיִרָּי Job 33.27, j'ai fait violence à la justice, ou : j'ai été pervers (v. à הַשֵּרָנוּ הָרָשֵׁעָנוּ יְרָשָׁ Ps. 106. 6, nous avons failli, commis l'iniquité, nous avons été coupables ; וַאל־תַּוְעֹר אַר עברף עברך II Sam. 19.20, ne te souviens pas (du mal) de l'offense que ton serviteur a faite; חַמֵּיֵח נְלָאוּ Jér. 9. 4, ils s'efforcent à commettre des crimes; וו בְּחַצֵּוֹתוֹ יְחֹבַּחָמִיוֹ II Sam. 7. 14, s'il fait mal, s'il commet quelque crime, je le corrigerai.

רְּחָעֵי et אָטָע n. pr. d'une ville assyrienne, II Rois 18. 34, 17. 24; וְיְעַיִּים 17. 31, les habitants de Awah.

עָנָה f. Dévastation, ruine : עָּנָה אֲשִׁיבְּנָה

Ez. 21. 32, j'en ferai une dévastation, une ruine.

עוון (v. איון).

* היין לי f. Fausseté, iniquité: אַרָּמָּרְ Aboth, fausseté, iniquité, des jugements.

מי (v. שׁוֹי).

הָט Fuir, se réfugier : לְּעֹּה מָּבְעָּהוֹ Is. 30. 2, se réfugier sous la protection de Pharaon; ou de la racine יַנָי

Hiph. Se réfugier, s'assembler, fuir pour se mettre en sûreté: חָצָה בְּנֵי בְּנְיְמָן חָצָה Jér. 6. 1, fils de Benjamin, fuyez du milieu de Jérusalem, ou assemblez-vous pour sortir, etc.; חַבָּיה Is. 10. 31, ils se sont assemblés pour se réfugier (dans un endroit fort); שְׁלֵּה Exod. 9. 19, envoie et fais mettre en sûreté ton bétail.

אָרָי (pl. פִּיִּרם) Nom d'un peuple chananéen, les Avéens, Deut. 2. 23.

עורא ou איין chald. f. Perversité. Plur.: יים Dan. 4. 24, (rachète) tes iniquités.

נְיֵלְ: עַרְיל (ע. מְּלָּב, injuste (v. עָרָיל): Job 16. 11, Dieu m'a livré au pouvoir de l'homme injuste.

II שלי, m. (ע. לעליה). Nourrisson, jeune enfant: באאן בוליהעם Job 21. 11, ils envoient au dehors leurs enfants comme des troupeaux de brebis; בור Job 19. 18, même de jeunes enfants, ou même des hommes pervers (ע. ולילים), me méprisent.

לים 1° N. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, avec l'art., Jos. 18. 23.

— 2° Plur. de יפָּרִי et de פָּרָּיִר.

רית (ruines) n. pr. Ville dans Edom, Gen. 36. 35.

אנל adj. Pervers, impie, injuste: אַנּל מּלָּאַרּיוֹרָע שֵּיֵל בּשָׁרוּ Soph. 3. 5, mais l'injuste, l'impie, ne connaît point de

honte ; אָפּנְל Job 27.7, comme un homme injuste.

עול (part. עול seul usité) Allaiter. Des femelles des animaux: רְשַׁמֵּלְּהְ וְתַבְּקָרְ Gen. 33. 13, et que j'ai avec moi des brebis et des vaches qui allaitent; בְּבִּירִ עָּלְיִתְ תַּבְיבִּאוֹ Ps. 78. 71, il l'a pris lorsqu'il suivait, c.-à-d. paissait, les bêtes qui allaitaient.

עול m. Nourrisson, enfant: תַּיִּלְשָׁתְּ הַשְּׁיִּתְ אַנְיִּתְּיִּתְּ Is. 49.15, la femme oublie-telle son enfant qu'elle allaite? שַּלּ יְבָּתִים וֹבְּיִבְיּרָ Is. 65. 20, (ni) jeune enfant ni vieillard (v. שׁבֹּלֵל).

אַרָּלָה. (ע. לְּיִלָּה. Iniquité, crime, méchanceté: בְּרֵיבְּילְה. II Sam. 7. 10, les enfants d'iniquité, les hommes iniques; דְּיָה הְשָּׁהְ הְּיִלְהָּה וּצִּלְּהְ וּצִּלְּהְ וּצִּלְּהְ וּצִּלְּהְ וּצִּלְּהְ וּצִּלְּהְ וּצִּלְּהְ וּצִּלְּהְ וּצִּלְּהְ בִּילְהַ בְּילְבִּי בְּילְבִּי בְּילִבְּי בְּיִבְּיִבְּיִי בְּילִבְּי בְּילִבְי בְּילִבְּי בְּילִבְי בְּילִבְּי בְּילִבְּי בְּילִבְּי בְּילִבְּי בְּילִבְּי בְּילִבְיי בְּילִבְּי בְּילִבְּי בְּילִבְּי בְּילִבְּי בְּילִבְיי בְּילִבְיי בְּילִבְּי בְּילִבְיי בְּילִבְיי בְּילִבְּיי בְּילִבְיי בְילִבְּי בְּילִבְיי בְּילִבְיי בְּילִבְיי בְּילִבְּי בְּילִבְּי בְּילִבְיי בְּילִבְיי בְּילִבְּיי בְּילִבְיי בְּילִבְיי בְּילִבְיי בְּיבְּיבְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְּיי בְּיבְיבְיבְּיי בְּיבְּיבְיּבְיּבְיּבְיּבְיבְייִיי בְּיבְּיבְיבְיבְּיבְייִי בְיבְּיבְיבְּיבְּיבְיבְיי בְּיבְּיבְּיבְּיבְיבְּיבְּיבְּיבְּיבְייבְּיי בְּיבְּבְיי בְּיבְּבְּיבְייבְּיבְּיי בְּיבְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְּיבְייי בְּיבְּיבְייי בְּיבְּיבְייי בְּיבְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְיייי בְּיבְיייי בְּיבְיייי בְּיבְּיבְייי בְּיבְּיבְייייי בְּיבְּייי בְּיבְּיבְיייי בְּיבְּבְייי בְּיבְיבְּייי בְּיבְּייי בְּיבְּבְיייי בְּיבְּיבְייי בְּבְייי בְּבְייי בְּיבְּבְיייי בְ

עוֹלָה (ע. פֹלָּה).

אילְלָּרִים et עוֹלֵלְים et עוֹלֵלִים avec suff. עּוֹלְלִים, תִּלְלַּרְים Enfant, jeune enfant: עֹלְלִיםְים בּעוֹלֵל Lament. 1. 5, ses jeunes enfants s'en vont captifs; פּנֹלְים בּעוֹלִל וְיוֹנַם 2. 11, les petits enfants et ceux qui étaient encore au sein de leur mère. Une fois de l'enfant avant sa naissance: עוֹלְלִים לֹאִירְאוּ אוֹר Job 3. 16, comme des enfants conçus qui n'ont pas encore vu le jour.

עוֹלְלוֹת (v. לַלַבּוֹת).

עולם et עלם m. (pl. שילפים, rac. עלֵם). Temps caché, inconnu. 1º Eternité, qui n'a ni commencement ni fin: אַל עוֹלָם Gen. 21. 33, Dieu de l'éternité, Dieu éternel; בְּחֵר חֲעֹילָם Dan. 12. 7. par celui qui vit éternellement; במעוֹלָם אַר שוּלָם אַחָּדוּ אֵל Ps. 90. 2, d'éternité en éternité, de siècle en siècle, tu es Dieu; פשל בְּנְבוּרָחוֹ עוֹלָם Ps. 66. 7, il règne dans tous les siècles par sa puissance ; הַלִּיכוֹת שלבם לא Hab. 3. 6, la direction, la marche, des siècles ou du monde, vient de lui (v. le même exemple à הַלִּיכָה); וֹפְתַחַת וְרֹשׁת עוֹלָם Deut. 33. 27, et audessous (sur la terre) les bras éternels (te soutiendront); בָּר מֵלֶהְ שֹלָם וָצֶר Ps. 10. 16, l'Eternel est roi éternellement; נם אַר־חַללַם נַתַּן בְּלְבָּם Eccl. 3. 11, bien qu'il leur ait mis dans le cœur l'idée de l'éternité (ou l'étude, ou le désir, des choses de ce monde); והארץ לעולם עמרה Eccl. 1. 4, mais la terre demeure toujours ; יָרָשְׁפּ שְׁנַּיִד־עּוֹלָם Jér. 51. 39, afin qu'ils dorment d'un sommeil éternel (du sommeil de la mort); בַּרָם בַּלָמוֹ Eccl. 12. 5, sa maison éternelle, la tombe; שֵׁלֵח לְחַיֵּי עוֹלָם Dan. 12. 2, ceux-ci (se réveilleront) pour la vie éternelle.

2º Siècles passés, reculés, temps anciens : ימוח שולם Deut. 32. 7, (pense) aux siècles anciens, aux temps passés; והרבות עולם Is. 58. 12, des lieux déserts depuis des siècles ; בַּמֵהֵר עוֹלָם Ps. 143. 3, comme ceux qui sont morts depuis très longtemps; אַל־עַם עוֹלָם Ez. 26. 20, auprès du peuple du temps passé, de ceux qui sont morts depuis longtemps; לַנְתְבוּת שׁלֵם Jér. 6. 16, les anciens sentiers; מַעוֹלָם אַנְשֵׁר הַשָּׁם Gen. 6. 4, des hommes renommés déjà dans l'antiquité ; יכרו ראשטרת מעולם Is. 46. 9, rappelez-vous les choses passées depuis לפי שָבַרְחִי שָלַךְ Jer. 2. 20, מַעוּלָם שָבַרְחִי שָלַךְ j'ai brisé ton joug depuis longtemps, depuis le commencement.

3º Temps a venir (plus ou moins limité), un temps fort long, toute la durée de la vie d'un homme : לְּעוֹלָם לֹאַר Ps. 119. 93, jamais (tant que je vivrai) je n'oublierai tes comלמים א jamais, la vie durant, longtemps: אַרין זְיְעָקּר Ps. 89. 5, j'affermirai pour jamais ta race; רְיָשָׁב I Sam. 1. 22, et qu'il y demeure toujours, sa vie durant; plur.: שׁלְּבִיר עִּלְבִיר Ps. 145. 13, le règne de toute l'éternité, de tous les siècles; בּיִלְבִיר עָלְבִיר בּילְבָּי בּי Eccl. 1. 10, cela a déjà été dans les temps, les siècles (qui se sont passés avant nous); צור עוֹלְבִיר עַד Is. 45. 17, dans tous les siècles, éternellement; בור עוֹלְבִיר עַד Is. 46. 4, le rocher éternel.

4° Univers, monde (v. plus haut les exemples, Hab.3.6, Eccl. 3.11, Ps.73. 12, et souvent dans le Talmud et en chald.): "מַלְהַ תְּעִילָם Rituel, roi de l'univers; אָנָה הַעּרָלָם Rituel, le monde à venir.

עון (v. פין).

קציר, אָביר, בּירֹי, מינִיני אינִיני אַנְיניי אַנִיני אַנְיניי אַנִיני אַנִיני אַנִיני אַנִיני אַנִיני אַנִיני אַנִיני אַנִּיני אַנְינִי אַנִיני אַנִיני אַנְינִי אַנִּינִי אַנְינִי אַנִינִי אַנְינִיני אַנְינִיני אַנְינִיני בּאַנִּינִי בּאַנִּיי בּאַנִּינִי בּאַנִּיי בּאַנִּיי בּאַנִּיי בּאַנִּיי בּאַנִּי בּאַנִי בּאַנִיי בּאַנִי בּאַנִי בּאַנִי בּאַנִי בּאַנִי בּאַנִיי בּאַנִי בּאַנּי בּאַנִי בּאַנִי בּאַנִי בּאַנִי בּאַנְיי בּאַנִיי בּאַי בּינִי בּאַנִי בּאַ בּינִי בּאַנִי בּא בּאַנִי בּאַנִי בּאַ בּינִי בּאַי בּאַי בּאַנִי בּא בּינִי בּא בּאַינּ בּא בּינּי בּאַי בּּאַי בּאַי בּאַי בּאַי בּאַי בּאַי בּאַי בּא בּאַי בּא בּאַי בּא בּאַי בּאַי בּא בּאַי בּא בּאַי בּא בּי

sillon) lorsqu'ils s'attacheront euxmêmes pour tracer deux sillons, allusion aux deux royaumes de Juda et d'Ephraim.

עוֹנְהָה f. Cohabitation, devoir conjugal: מְּבָּהָה דְּלְנָהָה Exod. 21. 10, (il ne diminuera pas pour la première) ni la nourriture, ni les vêtements, ni le devoir conjugal qu'il lui doit.

עוֹעִים m. pl. (rac. עָּוָה). Perversité, égarement, vertige. Ex. unique: רוֹה Is. 19. 14, esprit de vertige.

אין ז° Voler, s'envoler, disparaître: בצמרים עמות Is. 31. 5, comme des oiseaux qui volent (sur leurs petits), couvrent (leurs petits) de leurs ailes; אחס רבות רומם Ps. 91.5, de la flèche qui vole durant le jour; d'une armée : ועמו בכחק Is. 11. 14, ils voleront sur les פּלְשׁחִים épaules des Philistins (v. à מָּתַשַּ); יַגְמֵּרְהוּ עוּרְם Job 5. 7, ils volent haut; בְּחַלוּם רַעוּם Job 20. 8, il s'envolera, s'evanouira, comme un songe; רַנְעָםָה Ps. 90. 1.0, et nous nous envolons, nous disparaissons. — 2º Etre obscurci. couvert de ténèbres. Ex. unique : קעמה Job 11. 17, bien que tu sois בביקר הְדְרָת couvert de ténèbres, c.-à-d. accablé de maux, (bientôt) tu deviendras semblable à l'aurore; ou, subst.: l'obscurité deviendra semblable à l'aurore (v. ערפח (ערפח). — 3° (ע. ביפח Etre épuisé, fatigué, abattu, tomber en défaillance; יַנְעַם הַעָּם מָאֹר I Sam. 14. 31, le peuple fut extremement fatigue, abattu; רַיַּעָה שמח Jug. 4. 21, il tomba en defaillance et il mourut; ou : (elle le frappa pendant qu'il dormait) ayant été très fatigué, et ainsi il mourut. (בַּיַבֶּק, pour le distinguer de יַבְּיבָק), il s'envola.)

Pi. 1° Voler: רְשֹׁתֶּח צֵל־חָאָבֶץ Gen. 1. 20, que les oiscaux volent sur la terre; put.: בְּשֹׁתְּח בְּשֹׁתְּח בְּשֹׁתְּח וּשִּׁרָתְּן וּצִּילְתְּן בְּשֹׁתַּח וּשִּׁרָתְּן וּצִּילְתְּן בְּשֹׁתְּם בּעֹיקִתְּן Is. 30.6, et un dragon volant. — 2° Agiter, faire étinceler. Ex. unique: בְּשֹׁתְּקְתִּיךְתֵּן Ez. 32. 10, quand j'agiterai, quand je brandirai, mon glaive devant leur face.

Hiph.: ביניך בי Prov. 23. 5, jetterais-tu les yeux, lèverais-tu les yeux, sur ce (qui bientôt ne sera plus)?

Hithp. S'envoler : בַּעוֹתְ תְּבוֹיְם Osée 9. 11, leur gloire s'envolera aussi vite qu'un oiseau.

קּל־עּוֹף שָּ. Oiscau : פָּל־עּוֹף Deut. 14.20, tout oiscau qui est pur; collect.: שוֹף הַיִּשְׁמֵיִם Gen. 30. 1, les oiseaux sous le ciel.

ηίν chald. m. Oiseau, Dan. 2. 38. γιν Conseiller (v. à γ2).

γιν n. pr. 1° Us, fils d'Aram, Gen. 10. 23. — 2° Le pays d'Us, Job 1. 1, Jér. 25. 20.

עוק ou אין Kal inusité.

Hoph. Peser, presser. Ex. unique: אָבֹר מֵצִיק הַחְתַּיְכֶם כַּאֲשֶׁר הְּעִּיק הְעָנֶלָּהְ 2. 13, je vous presserai, foulerai, comme le chariot (plein de gerbes) pèse (sur le lieu où il passe).

עני און Kal inusité. Pi. אַנּר Rendre aveugle, aveugler : יְאָר־צֵּינֵי צִּרְקִּיְהוּ צָּנֵי II Rois 25. 7, on creva les yeux à Sédécias; au fig.: בַּּנֵּיר מְּקַרִים Exod. 23. 8, les dons corrupteurs aveuglent même les plus éclairés.

לְּלְתְנֵי : Aveugle). Aveugle (עִּרְרִם 19. 14, et devant l'aveugle (tu ne mettras point, etc.); מֵּרְ עִּרָּרִם גָּלָּב Is. 42. 19, qui est aveugle, sinon mon serviteur? אַפּרְעַרְּיִר עָּלָּב Is. 56. 10, toutes ses sentinelles sont aveugles; f. pl.: מַרְנִיִם עִּרְרִוֹח נִינִים עִּרְרִוֹח נִינִים עִּרְרִוֹח נִינִים עִּרְרִוֹח נִינִים עִּרְרִוֹח sont aveugles; f. pl.: מַרְנִיִם עִּרְרִוֹח נִינִים עִּרְרִוֹח נִינִים עִּרְרִוֹח נִינִים עִּרְרִוֹח נִינִים עִּרְרִוֹח נִינִים עִּרְרִוֹח נִינִים עִּרְרִוֹח מִינִים עִּרְרִוֹח נִינִים עִּיִּרְוֹיִם עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּיִם עִּיִּרִים עִּיִּרִים עִּיִּרִים עִּיִּרִים עִּיִּרִים עִּיִּרִים עִּיִּים עִּיִּרִים עִּיִּים עִּיִּרִים עִּיִּים עִּיִּיִּים עִּיִּים עִּיִים עִּיִּים עִּיִּייִים עִּייִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּייִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּיים עִּיִּים ע

עור (fut. יביר, part. פר) 1° Intrans. Etre éveillé, veiller, se réveiller, se lever, sortir de l'assoupissement,

prendre courage: אַנִּר רָשֵׁונָתוּ וָלְבָּר עֵר Cant. 5. 2, je dormais, mais mon cœur veillait; פר וְלֹפֶח Mal. 2. 12, qui veille et qui répond, c.-à-d. toute âme qui s'agite, qui vit; d'autres traduisent : fils et petit-fils, ou : maître et disciple; עוררת Ps. 44. 24, réveille-toi; עוּרָה לְקרָאִרִי וּרְאֵה Ps. 59. 5, réveilletoi pour venir au-devant de moi, et considere (mon état); שורר צפון Cant. 4. 16, leve-toi, ô aquilon! שורר שורר דבוֹרֵת Jug. 5. 12, réveille-toi, ranimetoi, Deborah; דורב עורי על רער Zach. 13. 7, ô épée, réveille-toi contre mon pasteur! יִעוּרָה אֵלֵר מְשׁפָט צְוּרָה Ps. 7. 7, réveille-toi en ma faveur, (pour exercer) la justice que tu as ordonnée. -לא־אַכְזֵר : Trans. Eveiller, réveiller לא־אַכְזַר קר רעורנו Job 41. 2, il n'est pas si intrépide qu'il le réveille.

Pil. עוֹרֵר 1º Réveiller, ranimer, exciter: יָאִם־הְּשׁוֹיְרוּי אֶת־הָאַהֲ Cant. 2. 7, que vous ne réveilliez point celle que _ j'aime'; עוֹרָרָה צָּת־וּבוּרָתָק Ps. 80. 3, réveille ta puissance; צוֹרֵר לָּהְ רְפָּאִים Is. 14 9, il a réveillé, ranimé, les morts devant toi, ou à cause de toi; הַוּצַחִירָדים לבר לויתן Job 3. 8, ceux qui sont disposés à susciter Léviathan (à évoquer le mal, v. a ישור בלד (לוניתו ביון בלד איניך ו בניך ייָן Zach. 9. 13, j'exciterai tes fils, O Sion! contre tes fils, O Javan! — 2º Agiter, secouer : יְחוּא עוֹרֶר אַת־חַיָּרָתוֹ II Sam. 23. 18, il agita, brandit, sa lance (contre trois cents hommes); יעוֹרֵר עַלַיוֹ רֵי צָבָאוֹת שׁוֹם Is. 10. 26, l'Eternel Zebaoth agitera contre lui un fouet.

Hiph. 1º Intrans. Se réveiller, se ranimer: אַנִירָה שָּׁחָה Ps. 57. 9, je me

réveillerai à l'aube du jour ; תַּדֶּירֶת יַהְקַרצָח לְּכְּשֶׁפֶּבֶּר Ps. 35. 23, ranime-toi et leve-toi pour me faire justice: avec על veiller sur : פר־בַּתָּח יָבִיר בֶּלֶיף Job 8. 6, certes à l'instant il veillera sur toi. - 2º Trans. Réveiller, exciter, ranimer, susciter : פֵּנְשֶׁר רַעֵּרר קַנוֹי Deut.32.11, comme l'aigle excite son nid, c.-à-d. ses petits (à voler); וַרִּעִּררֵנִי Zach. 4. 1, il me réveilla ; יָצִיר לָּר אֹזָן Is. 50. 4, il me (réveille) touche l'orcille (afin que j'écoute); בַּנִיר צַּלְמֵם חָבְיָת Ps. 74. 20, en les réveillant, ou en te réveillant (pour בְּחָצִיר), tu confondras leur vaine image, leur éclat apparent; selon d'autres: tu rendras méprisable leur image dans la ville; הַנְנִי מְצִירָם מְן־חַבָּקוֹם Joel 4. 7, je les réveillerai, je les ferai revenir, du lieu (de leur exil); יָשָׁבוֹת מֶדָיר Osée 7. 4, celui qui attise le feu se repose (depuis, etc.); ou: le boulanger cesse d'éveiller, d'exciter (à apporter du pain), pour מֶּדֶוּצִיר; selon d'autres : la passion qui les excite se repose (depuis, etc., c.-à-d. fort peu de temps); יְנִיר קנְאָת Is. 42. 13, il excitera, réveillera, sa jalousie, sa colère; יוצירו Joel 4. 9, excitez, animez, les vaillants (au combat); הַוּנִיר פַּלֵּיהַוּם ואר-מַדָּר Is. 13. 17, je susciterai contre eux les Mèdes; הַעָּרוֹתָד מָשָמוֹן וַיָּאַת Is. 41. 25, je l'ai suscité du nord et il est arrive; avec תַּלִיר נֵי אַח־רוּחַ כֹּרָשׁ: רוּחַ Esdr. 1. 1, Dieu réveilla l'esprit, toucha le cœur, de Cyrus; הוני מַצִּיר צַל־ ירות בּשְׁחִירת Jér. 51. 1, je susciterai contre Babylone — un esprit de destruction.

Hithp. 1° Se réveiller, s'élever: מָּחְעוֹרֵר לְּחַחַיִּר כְּהָּ qui se réveille pour s'attacher fermement a toi; יְחָלֶר עֵּל־חָטֵּ רַחְלֹרָר Job 17.8, que l'innocent s'élève contre l'hypocrite. — 2° Sauter de joie: יְרִיִּהְיִרְּהִיּ Job 31.29, si j'ai sauté de joie lorsqu'il lui est arrivé un malheur.

II עוּר Kal inusité (v. קרָה). Niph. Etre nu, se dépouiller: בֶּרְיָה תֵשׂרָה מַשְׁהָּה Hab. 3. 9, ton arc est tout à fait à nu, c.-à-d. tu signales ta force (קֵּרְיָה subst., nudité).

עור chald. m. Menue paille. Ex. unique: קשנר Dan. 2. 35, comme la menue paille.

עור et אין m. (pl. לרות). Peau (de l'homme et du bétail), cuir : הַרא פַּלְכֶּלָהוֹי לערו Exod. 22. 26, c'est son vetement pour couvrir sa peau; עוֹר פַּנֵיו 34. 29, la peau de son visage; בְּעוֹר נְשִנֶּר Job 19. 20, avec la peau de mes dents, c.-à-d. mes gencives (v. l'exemple à שַלִּם Hithp.); פַּחְנוֹח עוֹר Gen. 3. 21, des habits de peau ; וַאַרילִם נירת הַאַילָם Exod. 39. 34, et la couverture de peaux de béliers; בָּלָר־עוֹר Lév. 13. 49, une chose faite de peau ou de cuir; יפלאכה עור vers. 48, un travail fait de peau; puėl.: עור בער עור Job 2. 4. (l'homme donnera) peau pour peau, c.-à-d. la vie pour la vie; יחוד Job 18.13, les membres de sa peau, c.-à-d. de son corps.

וְרְבְּעִּרְרוֹן: m. Aveuglement, cécité: יְרְעִּרְרוֹן: Deut. 28. 28, (Dieu te frappera de frénésie) et d'aveuglement; אַמָּרוֹן: Zach. 12. 4, je frapperai d'aveuglement.

צונְרָת subst. f. Cécité. Ou adj. f. Aveugle: שֵּרָח Lév. 22. 22, une bête frappée de cécité, ou qui a un œil aveugle.

עְרָרִים, m. pl., cheth. pour בְּיָרֵים des anes, Is. 30. 6.

עוש S'assembler. Ex. unique : עוש Joel 4. 11, assemblez-vous et venez tous les peuples; ou, synonyme de ידוים: hâtez-vous.

Puissant ne renverse point le droit; לְצַבֵּּיִז אָּדֶים בְּרִיבּוּ Lament. 3. 36, lorsqu'on fait tort à un homme dans sa cause; פִריבּיִם Ps. 119. 78, car ils m'ont maltraité, ou : ils ont violé mon droit sans sujet, sans cause.

Pou. Etre courbé : מְּמָּתְּל Eccl. 1. 15, ce qui est courbé, tortu, ne peut se redresser.

Hithp. Se courber: יְתִּיְלָּאָ אֲנְשֵׁי תְּתְיִלּ Eccl. 12. 3, lorsque les hommes vaillants, forts, se courberont.

אות Soutenir. Ex. unique: לְּטֵּה בֶּּבֶּר Is. 50. 4, pour fortifier par la parole celui qui est abattu; selon d'autres, de בי temps: par une parole dite en temps juste, bien à propos.

נְאָרְהָה בֵּי צָּנְהְתִה: f. Injustice, tort: רָאֵירָהוּ בֵי צָּנְהְתִה: Lament. 3. 59, tu as vu, o Eternel! le tort qu'on me fait.

ኒስህ n. pr. m. 1° I Chr. 9. 4. — 2° Esdr. 8. 14.

ע m. (fem. דַּנִים, pl. בַּנִים, rac. וַעַטַ). 1º Adj. Fort, puissant, violent, véhément, dur, cruel : ומָדו כֵּו מַאַרִי Jug. 14. 18, qu'y a-t-il de plus fort que le lion? וּבְמֵיִם עַיִּים Is. 43. 16, et au travers des eaux impétueuses ; ברות קרים ענהו Exod. 14. 21, par un vent d'est impétueux; ער עו ובול בני עמון Nomb. 21. 24, car la frontière des Ammonites était forte (bien défendue); עם־עַז Is. 25. 3, un peuple puissant ; חַבָּה מַנָּה Prov. 21. 14, une colère véhémente; אַ נְּכֶּלְהְ עַזּ Is. 19. 4, et un roi cruel; צו פונים Deut. 28. 50, qui a le visage dur, qui est fier, insolent; עַיַרינָמָשׁ Is. 56. 11, qui sont effrontés; plur. : יגארו עלר עיום Ps. 59.4, les forts s'assemblent contre moi; נאון פיים Ez. 7. 24, l'orgueil des puissants; fem. plur.: יעשיר יענה עזות Prov. 18. 23, le riche répond par des paroles rudes. — 2º Subst. Force, puissance: וְרָחֶר עָז Gen. 49. 3, et la préférence en puissance (v. à יַחֵר).

עו בין (pl. ציז בין 1° Chèvre: איז מין ארן ארן איז איז איז אר לאנידים 1° Chèvre de l'année, dans sa première année; בין בין בין Deut. 14.

4, et ce qui naît des chèvres; מְּצֶּרֵר פִּנְּים Gen. 37. 31, un bouc. — 2º Seulement au plur. Poils de chèvre: מֵּרְ צָּרִים Exod. 35. 26, elles filaient des poils de chèvre; רְרִיכֹּיִר צִּיִּים בָּיִם Exod. 26. 7, des rideaux de poils de chèvre.

עניין. chald. Chèvre; pl. עיִין Esdr. 6. 17. וע m. (rarement אים, avec makk. אני m. (rarement אים, avec suff. पुष्ट et नृज् et नृज् et नृज्). 1º Force, puissance, forteresse, appui, solidité: רוֹדַעָּהָ בֶעַנִּיים עְּזָּקָה Ps. 77. 15, tu as fait connaître ta force parmi les peuples; וְשָׁבַרְחִי אֶת־וְאוֹן עָזְכָם Lev. 26. 19, je briserai l'orgueil de votre puissance; ירולירד פובה ענה Amos 3. 11, il ôtera ta force ; קיוֹ אֵלֶיךְה אָלְירָה Ps. 59. 10, malgré la force, ou l'audace (de l'ennemi), j'espère en toi; הַּדְרָכָר נַמְּלָשֵׁר עֹז Jug. 5. 21, 6 mon ame! marche avec force, en triomphe; לים Jér. 48. 17, le sceptre de la puissance ; וּמִנְדֵּל־עֹז Jug. 9. 51, et une forte tour; אוֹסולעוֹף Ps. 68. 34, une voix puissante ; מְּקַרְרַח עֹז Prov. 18. 19, plus qu'une ville forte. Avec מַנִּים La fierté, l'audace : יְלִי פָּנֶיר יְלָשְנָא Eccl. 8. 1, son visage, son regard fier, en est change; ניבד לו פְבְטָחָה Prov. 21. 22, il renverse la forteresse, ou : il abat la force où elle mettait sa confiance; יוצבירים לבורור עד Ps. 30. 8, tu as donné à ma montagne, c.-à-d. à ma grandeur, de la force, de la solidité; ייַ עיִר Jér. 16. 19, Eternel qui es ma force; אַטְבֵי אָיָם עּוֹרלוּ בְּךְּ Ps. 84. 6, heureux l'homme dont l'appui est en toi ; ציר־עִיִי Ps. 62. 8, le rocher de ma force. — 2º Eclat, gloire, majesté: עו וַחְמַאֵרֵת Ps. 96. 6, l'éclat et la beauté; יאַרוֹן עָנָהָ Ps. 132. 8, et l'arche de ta majesté, l'arche d'alliance ; נַיָּמֵן לַשְּׁבִר עָאוֹ Ps. 78. 61, il livra à la captivité sa gloire, sa majesté (l'arche et les tables de la loi); וְלְּאוֹ בֵּשְׁחֲקִים Ps. 68. 35, et sa majesté est dans les nues; מִני לַאַלְדִיּם Ps. 68. 35, rendez gloire à Dieu; בּבְלֵּר עֹד II Chr. 30. 21, avec des instruments faits pour célébrer Dieu, ou : des

instruments qui résonnaient fortement.

NU n. pr. m. 1° II Sam. 6. 3, ver-

set 5, ny. — 2° I Chr. 8. 7. — 3° Esdr. 2. 49.

לְנְאָמֵלְ n. pr. Asasel, endroit dans le désert où l'on envoya le bouc émissaire; composé de בי chèvre, bouc, et de בּי s'en aller: le bouc qui s'en va, qu'on chasse (dans le désert); selon d'autres, le nom d'une haute montagne coupée en pic, de בַי fort, et de בַּירָרָי אֵל (v. Lév. 16. 8.)

אַנִב (fut.יצָּוֹב) 1ºRelacher (des liens), delier, decharger: וְחַדַלָּתַ מַעַוֹב לוֹ עַוֹב מעוב עמו Exod. 23. 5, garde-toi de l'abandonner, tu délieras (l'âne) avec lui, c.-à-d. tu aideras le maître à décharger son ane. - 2º Abandonner, délaisser, quitter, laisser : וָאָבר הַתְּעוֹבָרוּגּ יעוֹב אחכם II Chr. 15. 2, mais, si vous l'abandonnez, il vous abandonnera; אם־יַעוְבוּ בְּנֵיו חוֹרָתִי Ps. 89. 31, si ses enfants abandonnent ma loi; דַּרַעָּוֹב ים אר שור שלג לבנון Jer. 18. 14, abandonne-t-on, c.-à-d. refuse-t-on, de boire l'eau qui coule du rocher des champs, et qui vient de la neige du Liban? selon d'autres : la neige du Liban cesset-elle d'envoyer ses eaux sur les rochers des champs qui sont à ses pieds? יתסהם רעובה Jon. 2. 9, ils abandonnent leur bonté, leurs bons desseins, ou leur grace, miséricorde, c.-à-d. Dieu ; בְּאִיטָּח עֲזוּבָח Is. 54. 6, comme une femme délaissée ; צַיָבוּת עָרֶר צַרֹעֵר Is. 17. 2, les villes d'Aroer sont aban-על־בַּן רַעַנָב־אִישׁ אַת־אָבִיו וְאַת־אָמּוֹ données : עַל־בַּן רַעַנָב־אִישׁ Gen. 2. 24, c'est pourquoi l'homme guittera son père et sa mère; בַּנִוֹב רַטָּע ורכו Is. 55.7, que le méchant délaisse sa voie; יסורה ועוב Prov. 28. 13, mais qui confesse et abandonne (ses péches); ניצוב בּנְרוֹ בְּיָרָהּ Gen. 39. 12, il lui laissa sa robe entre ses mains; וָאָנָח חַעַּוְבוּ מְבוּרְכֵם Is. 10.3, où laisserez-ענבוב אחרבבת הולפנים sous votre gloire? וניבוב אחרבבת הולפנים I Rois 12. 8, il laissa (ne suivit pas) le conseil des vieillards; רַיַּעוֹב כַּל־אַטֶּר־ וֹף בַּרֵר יוּסְקְּ Gen. 39. 6, il remit, confia, à Joseph tout ce qu'il possédait; ינובחר אַחָכֶם בְּרֵר־שִׁישְׁים II Chr. 12. 5, je

vous ai abandonnés au pouvoir de Sesak. — Avec > et > Laisser, transmettre, livrer : יְצָּוְבוּ לַאֲחֵרִים חֵילָם Ps. 49. 11, ils laisseront leurs biens à d'autres ; לא־הַצֵּוֹב נַפְשִׁר לִשְׁאוֹל Ps. 16. 10, tu ne livreras pas mon âme au scheol; אַרוּפָּחוּ לָהֶם הַיִּוֹפָּחוּ Néh. 3. 34, les laissera-t-on faire, sacrifieront-ils? selon d'autres : vont-ils se fortifier? (v. 3°). — Intrans. S'abandonner: יולַבּח בַּצִּוֹב חַלֵּבָּח Ps. 10. 14, c'est à toi que le malheureux s'abandonne ; אַר־רֵר עָזְבוּ Oséc 4. 10, ils ont abandonné l'Éternel pour ne pas observer (sa loi); ou, לְּשֵׁמוֹר lié au verset suivant : pour s'adonner (aux plaisirs etc.); אַשָּׁר לֹא־עָוַב הסהו Gen. 24. 27, qui n'a point cessé d'exercer sa grâce, etc.; אֶצִיְבָה עָלַר שִׁיהִר, Job 10. 1, je m'abandonnerai a ma plainte, je donnerai un libre cours à ma plainte. Part.: יָאָמָס עָצוּר וְעָזוּב Deut. 32. 36, il n'y a plus rien des biens qu'on conserve, enferme, chez soi, ni de ceux que l'on abandonne (dans les champs), les troupeaux; selon d'autres: ni un homme enfermé, un esclave, ni un homme libre; ou, subst.: il n'y a plus de retraite ni forteresse (v. 3°). -3° Restaurer, fortifier : רַיַּעוֹבוּ יִרוּשָׁלַם Néh. 3. 8, ils fortifièrent Jérusalem.

Pou. Étre abandonné, être épargné: עִּירֵ עִּיָּבְּ Is. 32. 14, la ville tumultueuse deviendra une solitude, ou : la multitude de la ville sera abandonnée, c.-â-d. exilée; עִירְ מִיִּרְ עִירָ עִיִּבְּר עִירְ הְּחָלֶּיה Jér. 49. 25, comment n'a-t-elle pas été épargnée cette ville si célèbre? ou : comment n'a-t-elle pas été fortifiée? (V. Kal 3°.)

שובונים m. pl. Marchés et marchandises: נְחָנֵים בּוְבּוֹנְיְהָ Ez. 27. 14, ils ont amené à tes marchés; דוֹפָרָ וְיִנְבוֹנֵיךְ vers. 27, tes richesses et tes marchandises.

기계보 n. pr. m. Néh. 3. 16. 기계보 n. pr. m. Esdr. 2. 12.

און (la forte) n. pr. Azza (Gaza), ville importante à la frontière méridionale de la Palestine, Jos. 11. 20, 15. 47; אַנְיִתִין Jug. 16. 1, à Gaza; n. patron. עַּנְיִתִין 16. 2, les habitants de Gaza.

ענה (v. פָנָא).

אווע Forteresse (v. קוב), ex. Deut. 32. 36.

עווֹבְּה (part. de עווֹבְּה). Lieux abandonnés, ruines: יְרַבָּה הָשֶּׁרֶב הָשְּׁרֶץ Is. 6. 12, les lieux abandonnés, les solitudes seront nombreuses au milieu du pays; מַצִּוֹבַר חַיְהֹרֶשׁ Is. 17.9, comme les branches (d'un arbre) abandonné.

אַרְּבָּה. (l'abandonnée) n. pr. 1°Azouba, mère du roi Josaphat, I Rois 22. 42. — 2° Azouba, femme de Caleb, I Chr. 2. 18.

אין וְנְבּוֹר : Ps. בֵּר עִּאוּן וְנְבּוֹר Ps. 24. 8, l'Éternel est fort et puissant. — פרל וְעִדּאוּ Collect. Les forts: חַיִּל וְעָדָאוּ Is. 43. 17, l'armée et les vaillants soldats.

אין, m. (rac. יְצְיוּ). Force, puissance, violence: רְצֵּוּיוּ מֹרְאוֹתָיהְ רֹאִמֵּרוּ Ps. 145. 6, (tout) parle de la puissance de tes prodiges terribles; וַצֵּוּדּוּ מִלְּדְעָּהִי Is. 42. 25, la violence de la guerre.

עוור (v. צויר).

אין (fut. יְפִי, inf. יְפִיז אַרָּקוֹ 'Trans. Fortifier, rendre fort: בּסְיָּחָ יְשִׁי חְיְבָּי הַאָּרְ הַיִּבּי הַיְּבִּי הַבְּיִי הַּבְּי הַבְּי הַבְּי הַבְּי הַבְּי הַבְּי הַבְּי הַבְּי בְּיִבְּי הַ בְּיִבְּים (que, etc.); בּיִבְּי בְּיִבְּים יִי אַבְּירָים יִי אַבְּירָים יִי אַבְּירָים יִי אַבְּירָים יִי אַבְּירָם יִי אָבְירָם יִי אַבְּירָם יִי אָבְירָם יִי אַבְּירָם יִי אָבְירָם יִי אָבְירָם יִי אַבְּירָם יִי אָבְירָם יִי אָבְייִי אָבְיי אָּבְיי אָבְיי אָבְייי אָּיִי אָּיִי יִּיי אָּי אָבְייי אָּי אָבְיי אָּיִי אָרָי יִי אָבְיי אָי אָי אָבְיי אָבְיי אָבְיי אָבְיי אָבְיי אָבְיי אָבְיי אָבְיי אָי אָבְיי אָּי אָבְיי אָבְייי אָבְייי אָיי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְיי אָבְייי אָבְיי אָבְיי אָבְיי אָבְיי אָבְיי אָבְיי אָבְיי אָבְיי אָבְיי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָיי אָבְייי אָבְיי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְיי אָבְייי אָבְייי אָבְייי

Hiph. מָנִים Avec מְּנִים Rendre le visage dur, avoir un air effronté, impudent : חַבֵּיָח מָנִיתְּ Prov. 7.13, elle prend un air effronté. Avec חַבֵּיִח נְשָׁי בְּשָׁרָיָשׁ רְשָׁע בְּמָנָיר : Prov. 21. 29, le méchant fait paraître l'effronterie sur son visage.

型 n. pr. m. I Chr. 5. 8.

עַווּיְרָהְ (Dieu l'a rendu fort) n. pr. m. 1° I Chr. 27. 20. — 2° 15. 21. — 3° II Chr. 31. 43.

ין א. pr. m. 1° I Chr. 5. 31. — 2° Plusieurs autres, Chr., Neh. ליבוראל (עויאל).

עויאל (la force de Dieu) n. pr. 1° Uzziel, fils de Kehath, Exod. 6. 18; n. patron. פְּרָאֵלָי, Nomb. 3. 27. — 2° Plusieurs autres, I et II Chr., Néh.

עוליהי est מוליהי עוליהי אין עוליהי פון עוליהי פון עוליהי עוליהי עוליהי Juda, II Rois 15. 13; il est appelé aussi אַזְרָיִה II Rois 15. 1, 6.—
2º Plusieurs autres, Chr., Esd., Néb.
אָיִינִי, n. pr. m. Esdr. 10. 27.

תְּיְבְיִנְת (courageux jusqu'a la mort) n. pr. 1°Azmaweth, un des héros sous David, II Sam. 23.31.— 2° I Chr. 27. 25 (v. בְּיָבִי בִּוֹפֶנִים).

אָנְיְיָה Nom d'un oiseau immonde de l'espèce de l'aigle, aigle noir ou aigle de mer, Lév. 11. 13.

רְשִׁנְעִנְיִינְיִ Is. 5. 2, il en avait foui la terre; selon d'autres: il entoura (la vigne) d'une haie.

הבוְלְאֵל chald. f. Anneau à cacheter : הַוְלְנָא מְּלְנָא מְלְנָא Dan. 6. 18, le roi la scella de son anneau.

אַוּר (fut. יַצְּיִרף, pl. יַצְיִרף) Secourir, aider, assister, soutenir; avec req. dir., ל et בר־הַנָּח בְּיָרָנוּ הַי : ב ou צמר I Sain. 7. 12, l'Eternel nous a secourus jusqu'ici ; בּוְרֵר חַמְּלְחַמֶּח I Chr. 12. 1, assistant dans la guerre, auxiliaires de guerre, allies; יַאַרֹנֵר רֵרָ רַעַזֵר־לָר Is. 50. 7, l'Eternel mon Dieu m'a aidé; וְחַשָּׁח בַּוֹרָה לרֶעָת Zach. 1. 15, ils ont augmenté le חומן; וְחַפָּרו עַוֹרוּ עִם־דֵּוִיד I Chr. 12. 21, ils assisterent David (contre l'ennemi); עַזרגּ אַרשׁ בּרֵעַדוּגּ II Chr. 20. 23, ils s'aiderent l'un l'autre. Avec אַחַכֵּי Soutenir le parti de quelqu'un : נַיַּצְוְרוּ אֲחַרֵר אֲדֹנְיָת I Rois 1.7, ils furent du parti d'Adoniah. Part.: וְכַשֵּׁל עוֹנֵר וְנַמֵּל עֵזִר Is. 31. 3, le protecteur trébuchera, et celui à qui le secours est donné tombera.

Niph. Etre secouru, assisté; recevoir du secours, s'aider: יבֵּי בְּיִבְּי וּבְּיִבְּיִרְּמִי Ps. 28. 7, mon cœur a mis sa confiance en lui et j'ai été secouru; וְמָבִירְמוּ II Chr. 26. 15, il sut s'aider, ou : il fut secouru merveilleusement; בַּבְּיִרָּה בְּלֵיהָת II Chr. 5. 20, ils requrent du secours contre eux.

Hiph. part. pl.: מַקּוְרִים אֹחְם II Chr. 28. 23, ils leur sont en aide (pour מַצִּוּרִרִּם).

ען n. pr. m. 1° I Chr. 4. 4; verset 17, אינים, — 2° 12. 9. — 3° Neh. 3. 19.

ענר n. pr. m. 1° Néh. 12. 42. — 2° I Chr. 7. 31.

19 et 1112 (sauveur) n. pr. m. 1° Jér. 28. 1. – 2° Ez. 11. 1. –. 3° Néh. 10. 18.

אָרָהָע (secours) n. pr. 1° Esra (Esdras), pontife et scribe, qui ramena une colonie juive de Babylone en Judée, Esdr. chap. 7. — 2° Néh. 12. 1.

עוראל, (Dieu l'aide) n. pr. m. 1° II Chr. 12. 6. — 2° 25. 18. — 3° Plusieurs autres.

לְּנְרָה Et בְּצְרְהְּה Ps. 46. 2, un secours dans les détresses; קּוְרָה מָּדְּר Ps. 60. 13, un secours contre l'oppresseur. Avec paragogique : מָּוְרָה לָּנִי Ps. 44. 27, lève-toi à notre aide; בְּיַשְׁר Job 31. 21, en me voyant protégé par les juges assemblés aux portes de la ville.

עוְרָה n. pr. (v. צוְרָה),

לְנְרָה. Parvis du temple, terrasse devant l'autel: תְּבְּינְהַ תְּנְיבָּין II Chr. 4. 9, et le grand parvis; הְּבְּיבָּיִר תִּלְּבָיוָר בּעַבְּיַרָּ בּעַבְּיַר בְּעַבְּיַרָּ בּעַבְּיַר בַּעַבְּיַר בַּעַבְּיַר בּעַבְּיַר בּעַבְּיַר בּעַבְּיַבְיּר בּעַבְּיַבְיּר בּעַבְּיִבְיּר בּעַבְּיִבְיִר בּעַבְּיִבְיִר בּעַבְּיִבְיִר בּעַבְּיִבְיִי וּעַבְּיִבְיִר בּעַבְּיִבְיִי וּעַבְּיִבְיִר בּעַבְּיִבְיִי וּעַבְּיִבְיִר בּעַבְּיִבְיִי וּעַבְּיִבְיִי וּעַבְּיִבְיִי בּעַבְּיִבְיִי בּעַבְּיִבְיִי בּעַבְּיִבְיִי בּעַבְיִבְיִי בּעַבְּיִבְיי בּעַבְּיִבְיי בּעַבְּיִבְיי בּעבְּיִבְיי בּעבּיי בּעבּיי בּעבּיי בּעבְּיבִיי בּעבּיי בעבּיי בעביי בעביי

עְוֵרֵאָ n. pr. m. I Chr. 27. 26. עוְרֵיאֵל (secours de Dieu) n. pr. m. 1° Jér. 36. 26. — 2° I Chr. 5. 24. — 3° 27. 19.

עזרְיָהוּ et עזרְיָהוּ, n. pr. (v. עִּיִּדָּה). עזרְיָהוּ n. pr. m. 1° I Chr. 3. 23.—2° Plusieurs autres.

ענית (ע. עניתי).

שני (צום (שנים). Burin, plume: בְּעֵם בְּרְיָל קבִם בְּרְיָל Jér. 17. 1, (écrit) avec un burin de fer; עֵם סוֹמֵר סְרִירר Ps. 45. 2, la plume d'un écrivain expéditif.

אַטְּעֵ chald. Conseil, prudence: בְּּיִבְּיבַ עַבְּאַ Dan. 2. 14, (Daniel) répondit avec prudence.

2º (ע. מים) Se précipiter, fondre sur quelque chose: לְּשָׁיִבְּי אָלִידְי בְּעָבָּי I Sam. 15. 19, (et pourquoi) t'es-tu précipité sur le butin? אַיָּרָיָה בְּעָבָיה Cant. 1. 7, pourquoi serais-je comme une femme errante ou languissante? selon d'autres, sens 1º: comme une femme voilée, en deuil.

Pou. part. τος Εz. 21. 20, (une épée) cachée, réservée (jusqu'à ce jour).

Hiph. Couvrir, envelopper: הְּרָכּוֹת רְיבְּטָה מּיְרָה Ps. 84.7, leur guide, législateur, ou la pluie (v. הְיָהָה), les couvre, comble, de bénédictions; הְצָּכָיר בּיִּשָּׁה Ps. 89. 46, tu l'as couvert de honte.

עטינים pl. douteux. Ex. unique: בְּחֵינֶה מְלְבּא חָלֶב Job 21. 24, ses lieux de paturage sont remplis de lait; selon d'autres: ses vases, ou ses réservoirs; d'autres traduisent: ses veines, ou ses entrailles, sont pleines de sève, etc.

ענף שור שור. pl. Eternument. Ex. unique: אָנָישׁרָר מְּדֶלּ אִזֹר Job 41. 10, son éternument fait briller la lumière, jette du feu.

אַטְצְלְיִת m. Chauve-souris, Lév. 11. 19; plur.: וְלָצְטֵלְבִים Is. 2. 20, et aux chauves-souris.

קשׁע (fut. רַעַבּיב) 1° Se couvrir, se revêtir, se cacher: וַצְּמָקִים יַצִּטְמוּ־בָר Ps. 65. 14, les plaines se revêtent d'épis; יבשקר שירת המס למי Ps. 73. 6, ils se cou-. vrent de violence comme d'un vêtement, exact. un vêtement de violence les couvre; יְנִטֹף רָמִין Job 23. 9, s'il se cache à droite ou dans le sud. — 2º Etre faible, languissant, accablé : בַּצַטֹּהְ לִבָּר Ps. 61. 3, lorsque mon cœur est défaillant, accable; פיירות פּוּפָנֵי רַעַטוֹם Is. 57. 16, lorsque l'esprit est abattu, humilié, devant moi; selon d'autres: car un esprit émanant de moi les revêtira, c.-à-d. les ranimera. Part. passif: רַעָּמוּפִּים בְּרַעָב Lament. 2. 19, qui languissent, qui meurent, de faim; des animaux : דַעָּטְמָּרם Gen. 30. 42, les betes faibles ou tardives (v. Hiph.). Niph.: בַּעֲטָק עוֹלֵל Lament. 2. 11, quand les jeunes enfants défaillent, meurent d'inanition.

Hiph. Etre faible: אָבְוַשְּׁמִין תַּשְׁמִּין Gen. 30. 42, mais quand les brebis étaient faibles; selon d'autres: tardives, c.-à-d. qu'elles ne devaient concevoir qu'en automne.

Hithp:: בְּיִרְיִצְיִם בְּשְׁם בְּיִרְיִלִּל Lament. 2.12, lorsqu'ils défaillaient comme celui qui est blessé à mort; בְּיִרְיִנְיִּהְ בְּלֵּרְ רִיּוִרִי Ps. 142. 4, lorsque mon esprit languit en moi, s'enveloppe, s'obscurcit; בַּיִּנְיִה בִיִּרָּיִם בְּיִרָּים בִּיִּרָם בִּיִּרְם בִּיִּרְם בִּיִּרְם בִּירָם בִּירָם בִּיִּרְם בִּירָם בּירָם בִּירָם בִּירָם בְּירָם בִּירָם בּירָם בִּירָם בּירָם בּירְיבִים בְּירָם בְּירָם בְּיִים בְּיִבְּים בְּירָם בּירְם בּירְם בּירְם בּירְם בּירְם בּירְם בּירְם בּירְם בּירְם בְּירְם בְּירְם בְּירְם בְּירְם בְּירְם בְּירְם בְּירְם בְּירָם בְּירָם בְּירָם בְּירְם בְּירְם בְּירָם בְּירְם בְּירְם בְּירְם בְּירְם בְּירְם בְּירָם בְּירְם בְּירָם בְּירְם בְּירְם בְּירָם בְּירְם בְּירָם בְּירְם בְּירָם בְּירָם בְּירְם בְּירָם בְּירְם בְּירְם בְּירָם בְּירְם בְּירְם בְּירְם בְּירְם בְּיִים בְּיבְּים בְּירְם בְּיִים בְּיבְּים בְּיִּים בְּירְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְיוֹים בְּיּים בְּיִים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיִים בְּיִּים בְּיבְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּים בְּיבְיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיבְיבְים בּיבְּים בְּיבְיבְיבְים בְּיבְיבְים בּיבְיבְיבְים בּיבְיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְי

שלע Entourer, environner, avec double accus.: יצֹין הַּלְטְרָּנִי Ps. 5. 13, tu l'environneras de ta grâce; avec אָּגְ, en mauvaise part: לפְרֵיר אָל־רָיִר ISam. 23. 26, (Saül et ses gens) environnèrent David (pour s'emparer de sa personne).

Pi. Gouronner, environner: פְּמֵּרְהָּ וֹבְּרָהְּיִּ שִׁי Ps. 65. 12, tu couronnes l'année de tes biens; יֹבְיִ שְׁיִבְּי שְׁיִבְּי שְׁיִבְּי הַּשְׁי Cant. 3. 11, avec la couronne dont sa mère l'a couronné; יְרַהְיִּמִים Ps. 103. 4, qui t'environne de grâce et de miséricorde.

Hiph. Donner des couronnes: צר Is. 23. 8, Tyr qui distribue des couronnes.

אַטְרָה. n. pr. Atarah, mère d'Onam, I Chr. 2. 26.

תירות אין (les couronnes) n. pr. 1°Ataroth, ville de la tribu de Gad, Nomb. 32. 3, 34. — 2° Ataroth, ville de la tribu d'Ephraim, Jos. 16. 7; appelée aussi אָרָה אַרָּה וֹשְׁלֵב Job 16. 5. — 3° חוֹתְשֵׁ I Chr. 2. 54, (la couronne de la maison de Joab) nom d'une ville ou d'une famille. — 4° אַרָּה שִׁיִּבְּר Nomb. 32. 35, ville de la tribu de Gad.

"W (ruine) n. pr. Aï, ville importante des Chananéens, Gen. 12.8.

עניים . (rac. פָּנִים , plur , פְּנִים .). Ruine , monceau de pierres : יְשַׁמְּהִי יְשַׁהְיּה וְישׁבְּה Mich. 1. 6 , je ferai de Samarie comme un monceau de pierres qu'on ramasse dans un champ; Mich. 3. 12, et Jérusalem deviendra un monceau de pierres, יְיִים pour בִּיִּר (v. יִּיִם et יַּיִּר).

אי, *n. pr.* d'une ville, Néh. 11. 31. ביל (ע. ביט).

עיבְל n. pr. Le mont Ebal, en face du mont Garizim, Deut. 11. 29.

לין (ruines) n. pr. Iyon, ville forte de la tribu de Nephthali, I Rois 15.20.

שניט (ע. דְּיָשָׁט 2º) Fondre sur: רַיָּפָט בָּּקָט I Sam. 25. 14, il les a rebutés par des paroles rudes, il a invectivé contre

DYV n. pr. m. 1° D'une ville de la tribu de Juda, I Chr. 4. 3, Jug. 15. 8, II Chr. 41. 6. — 2° D'un rocher, près de cette ville, Jug. 15. 8, 11.

עיי הָעַרָיִים עיי (collines des monts Abarim) n. pr. 1° D'une partie de la montagne Abarim, Nomb. 33. 44, 45. — 2° Iyim, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 29.

ילא קר chald. Haut : לְפֵילָא כְּן Rituel, au delà de, au-dessus de.

עלוֹם (ע. ערלוֹם). Éternité, perpétuité: לְּעֵילוֹם II Chr.33.7, à perpétuité, pour toujours.

עילי n. pr. m. I Chr. 11. 29.

עילֶם. n. pr. Elam, fils de Sem, Gen. 10. 22; souche d'un peuple perse, Gen. 4. 1; la capitale Susan (Suse) qui est dans la province d'Elam, Dan. 8. 2.

עָרֶם Force, puissance: בַּעִים רוּחוֹ Is. 11. 15, par la force de son vent.

ע"ו ou ""א Regarder d'un mauvais œil. Ex. unique: יַרְיִר שָׁאוּל עוֹיַן אֶּדְרַיִּרוֹן Sam. 18. 9 (keri), Saul voyait David de mauvais œil.

I.X f. (const. פֵרנִי, avec suff. פֶרנִי, ducl et pl. ערבים, const. ערבים, unc fois עניר Is. 3. 8, pl. צינות , const. צינות seulement sens 3° les sources). 1° Œil, regard: לא־תִּשְׁבֵּע עֵין לְרָאוֹת Eccl. 1. 8, l'œil ne se rassasie pas de voir; לַבְּרָתִי בָּאָחַר מֵצִינֵיךְ: (keri מַאַתַּח) Cant. 4. 9, tu m'as ravi le cœur par l'un de tes regards; ערנים הייחד לְּעִּוּר Job 29. 15, je servais d'yeux à l'aveugle; וְחַרִיתָן לֶּנֵר לְעֵרנַים Nomb. 10. 31, tu nous serviras d'yeux, c.-a-d. de guide; אוּלַר רָרָאָת דָר בָּעֵרנָר II Sam. 16. 12, peut-être Dieu verra-til les larmes de mes yeux; cheth.: בָּכוֹנָר verra-t-il mon affliction. On dit métaph.: רום שינים Prov. 21. 4, ובה־שינים Ps. 101. 5, la hauteur du regard; יְצֵרְנֵים רמית Ps. 18. 28, des yeux hautains; pour : orgueil, l'orgueilleux ; וְשֵׁח עֵּרנֵים Job 22. 29, celui qui baisse les yeux, qui est humble; טוב-ערן Pr. 22.9, bon, charitable; רע ערן Prov. 23. 6, de l'avare, de l'homnie envieux; de même: ורַצַה בַּאַחִיךְ הָאֶבְיוֹן Deut. 15.9, ton œil regardera sans pitié ton frère qui est pauvre; פחור ערבים Habac. 1. 13, toi dont les yeux sont purs; בַּמַתַח עַרנַים Gen. 38. 14, בערנים vers. 21, dans le carrefour; selon d'autres: près de la double source, ou à la porte de la ville d'Enayim. — Souvent un verbe sousentendu : בּלִּתִּר אֱל־דַוּפָּן פֵרנֵינוּ Nomb. 11. 6, nos yeux ne voient que la manne, ne se tournent que vers la manne; ערנר מְּמִיד אֵל־רֵי Ps. 25. 15, j'elève sans cesse mes regards vers Dieu; שַלַרָהְ עֵּרְכֵינוּ II Chr. 20. 12, nos yeux, nos regards, sont tournes vers toi; לַיֵּר פֵּרן אָרָם Zach.

9. 1, l'Éternel a l'œil sur l'homme; הָמִיר פֵינֵי יֵי אֱלֹהֶיךְ בָּּהּ Deut. 11. 12, l'Eternel ton Dieu a continuellement les yeux sur ce pays; צַרנַר בְּנָאֵכְנַר־אֵרֵץ Ps. 101. 6, mes yeux veillent sur les fidèles de la terre; sens opposé: ערני אַרֹנֶי רָיִ בַּמַּמְלָכָת Amos 9. 8, voici, les regards de l'Eternel sont tournes contre ce rovaume (pécheur); avec יַּצָל: ערניו על־הַרְכֵּי־אִישׁ Job 34. 21, ses yeux sont ouverts sur les voies de l'homme; יונח פרן בי אל־יִרַאָרו Ps. 33. 18, voici, l'œil de l'Eternel est sur ceux qui le craignent; sens défavorable : פֵינֵיך בִי וארניר Job 7. 8, tes yeux seront sur moi, et je ne serai plus; avec אַרֵּרָי: נאחרי בלולי אבוחם חיו עיניחם Ez. 20. 24, et parce que leurs yeux étaient après les idoles de leurs pèrcs. — לַצִינֵים Sous les yeux, à la vue, en présence de, en face de : לא יְרְהֵצּוּ בְּמֶבֶךְ לְצֵינֵיך Lévit. 25. 53, qu'il n'exerce pas sur lui une domination rigourcuse sous tes yeux; לערני בני־חַות Gen. 23. 8, en présence des Héthiens. — בְּעֵינִם Aux yeux de, dans la pensée, le jugement de : חור וובָמָים בּעֵינֵיחַם Is. 5. 21, malheur à ceux qui sont sages à leurs propres yeux, dans leur propre opinion; נַיָּדָיּר בְּמַצְחֶק בְּעֵינֵי חֲחָנֵיו Gen. 19. 14, mais il parut aux yeux de ses gendres qu'il le disait en se moquant; בַּצִרנֵיך שָׁב Gen. 20. 15, établis-toi où il te plaira; אָם־רָפָח בְּעֵינֵי אֵלֹנֶיחָ Exod. 21. 8, si elle déplait à son maître; יָנַבֶּלְטָּח מֵצֵינֵי כָל־חָר Job 28. 21, elle est cachée aux yeux de tous vivants; אָם מַצִינֵי חָצַרָת נֶצְטְּחָת Nomb. 15. 24, si la fante a été faite hors des yeux, c.-à-d. à l'insu, de l'assemblee; בֵּרן עֵרנֵיך Exod. 13. 9, entre tes yeux, sur ton front.

2º Face, visage, apparence, couleur, éclat; face d'un pays, surface: אַרָן בְּעֵּרְן Nomb. 14. 14, face à face, d'une manière visible; רְחַת עֵרנַם I Sam. 16. 12, d'un beau visage, ou : ayant de beaux yeux; וְצֵיִל מְעֵין וַוְבְּרֹלַת Nomb. 11. 7, elle avait la couleur du bdellium; Lévit. 13. 5, la plaie a gardé la meme apparence, la même couleur; כי יְהֵן בַּכּיֹס עֵינוֹ Prov. 23. 31, quand (le vin) fait briller sa couleur dans la coupe; בְּעֵין חַוְשְׁמֵל Ez. 4. 1. comme l'éclat d'un métal brillant; בְּמָּח אָר־עֵין הָאָרִץ Exod. 10. 5, ils couvriront la surface de la terre.

3° Plur. פְּינִית, const. מִינִית (מְצְּרָוּרָ.). Source: מֵינִית Gen. 16. 7, une source d'eau; שֵינֹית Prov. 8. 28, les sources de l'abime. — Plusieurs sources portent des noms particuliers: מַין רַבֶּל Jos. 15.7, la source du Foulon, aux confins des tribus de Benjamin et de Juda; מֵין תַּמִּנִין Néh. 2.13, la source du Dragon, près de Jérusalem; עֵין תַּמּנִין יִנְּמַנִּין Jos. 17.7, la source près de la ville de Thapouah.

N. pr. 1° Ville de la tribu de Siméon, Jos. 19.7. — 2° Ville dans le nord de la Palestine, Nomb. 34.11. Plusieurs autres villes tirent leurs noms des sources voisines:

ערן מֶּרִי (source du chevreau) Ville dans le désert de Juda, Jos. 15. 62.

ערן בּנִים (source des jardins) 1° Ville dans la plaine de Juda, Jos. 15. 34.—
2° Ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 21.

פרף האר (source de la demeure) Ville de la tribu de Manassé, Ps. 83. 11, Jos. 17. 11.

פרן חָהָּח (source vive) Ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 21.

צין הצור (source de l'herbe) Ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19.37.

בין מִשְׁיֵם (source du jugement) Ville appelée aussi Kades, Gen. 14.7.

ערן עולים (source des veaux) Ville près de la mer Morte, Ez. 47. 10.

שׁרְשֶׁמֶשׁ (source du soleil) Ville aux confins de Juda et de Benjamin, Jos. 15.7.

עין (v. פרן).

עניביס n. pr. d'une ville, selon quelques-uns, Gen. 38. 21 (v. l'exemple à פרן 1°).

עְיָנָע (deux sources) n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 18. 34.

עינו n. pr. m. Nomb. 1. 15.

לְיֵעֵה (יִרֶּהְ Étre fatigué, épuisé: לְּיַבְּהְ נַמְּשֵׁר לְּהֹרְגִּרִם Jér. 4. 31, mon âme est épuisée, défaillie, à cause des meurtriers.

לְצִילָּת adj (fem. בְּיַבְּשׁר Las, fatigué, épuisé (de fatigue, de soif), altéré: פְּנִילְּתְּ אָכִרְי Gen. 25. 30, car je suis fort las; בְּיַבְּשָּׁא לַצְיַבְּשָׁר בְּוּלָב Is. 46.1, une charge a une bête fatiguée; הַיָּבָּי בְּיִבְּר בְּיַב 8, lorsqu'il se réveille, il est encore las; בְּיֵשׁ בִּיבְּשִׁי Jér. 31. 25, une ame languissante; בְּיִשֶּׁי בְּיַבְּר Is. 32.2, dans un pays aride.

עְּלְּהָּה f. (rac. עליקה). Obscurité: שֹׁמֵים אַנְיּחָר שֵּיקּה שִּיקּה שֵּיקּה שֵּיקּה שֵּיקּה שֵּיקּה שֵּיקּה שֵּיקּה שֵּיקּה שִּיקּה שֵּיקה בּיקּה Amos 4.13, il fait l'aube et l'obscurité; avec ה parag.: אַנְּהָה Job 10.22.

תְּלֶּכְּה n.pr. 1° Ephah, fils de Midian, Gen. 25. 4, souche d'un peuple; la contrée Ephah, Is. 60.2. — 2° Ephah, fils de Jahdaï, I Chr. 2.47. — 3° Ephah, concubine de Caleb, I Chr. 2.46.

עִיבִּי (épuisé) *n. pr. m.* Jér. 40. 8. עיבּי (v. פּוּפ).

עניר שָּרָא: M. Anon, jeune ane: יְצִיר שָּרָא Job 11.12, l'homme qui est né comme un anon sauvage (v. l'explication du verset à בָּבָּה, page 315); פִירֹת בָּרָהְיִרִם Gen. 49.11, son anon; plur.: יְתְצַרָּרִים Is. 30.24, les taureaux et les anes.

עיר verbe (v. עיר).

28, ville (capitale) de Juda: noms divers donnés à Jérusalem; איר פְּחֹר Gen. 24. 10, la ville que Nahor habitait; קבל-פֶּרִיתְּי Jos. 13. 17, Hesbon et les villes et villages qui étaient dans le voisinage; quelquefois pour partie de la ville, quartier: עַר-פִּרר בַּיר הַבְּבַּל II Rois 10. 25, jusqu'au quartier où était le temple de Baal; עֵר הַיִּר הַשָּׁיִם II Sam. 12. 27, la ville des eaux, partie de la ville de Rabba, siége du gouvernement. Ce mot entre dans la composition d'un grand nombre de noms de villes.

ערר דוּשְּלַה (ville de sel) Jos. 15. 62, dans le désert de Juda.

(ville de serpent) I Chr.4.12. פֿיר־נַחָשׁ (ville du soleil) Jos. 19. 41, appartenant à la tribu de Dan.

עיר המקירם (ville des dattes) Deut. 34. 3, II Chr. 28. 15, nom donné à Jéricho.

ע"ר n. pr. d'un homme, I Chr.7.12. II ע"ר (rac. שוד) haine, colère, vengeance; concr. ennemi: רָלֹה אָבוֹא בְּעִרּא (osée 14.9, je ne viendrai point avec haine, colère; selon d'autres: je ne viendrai, résiderai pas, dans une autre ville (que Jérusalem); שיר וּבָּרְלֹהִי עָלֶרָן מִּרְאַם; Jér. 15.8, je ferai tomber sur elle soudainement la vengeance, ou l'ennemi, et la terreur (v. ער.

ע"ר chald. m. (rac. עור , pl. עירידן.). Celui qui veille, nom donné aux anges: עירין Dan. 4. 10, un être veillant et saint; מְּרַרוֹ עִירִרן Dan. 4. 14, par le décret de ceux qui veillent, des anges.

עֶּרֶאְ (qui veille) n. pr. 1° Ira, prêtre, II Sam. 20. 26. — 2° De deux généraux de David, II Sam. 23. 26, 37.

עיְרָד n. pr. Irad, fils de Henoch, petit-fils de Caīn, Gen. 4. 18.

עירו (sa ville) n. pr. m. I Chr. 4. 15. צירי (ma ville) n. pr. m. I Chr. 7. 7. עירָם (leur ville) n. pr. Iram, un des princes des Iduméens, Gen. 36. 43.

עירם et עירם (v. שַרֹם) 1° adj. Nu:

קרים אָהָח Gen. 3.11, (qui t'a dit) que tu étais nu? Plur.: בַּיִּדְעָּם תַּיּ פַּיִּרְיִם אָבָּ 3.7, ils connurent qu'ils étaient nus.— 2° Subst. Nudité: בְּיֵרִים וְּבְחֹקָר כֹּל Deut. 28. 48, dans la nudité et dans le besoin de toutes choses.

עיליש f. (v. II אָליש Constellation, la grande Ourse: יְפֵישׁ שֵּל־בָּנְיָתְ Job 38. 32, l'étoile de l'Ourse avec ses satellites.

תְּלְתוֹ n. pr. d'une ville, Is. 10. 28. אַרְבּוֹר (ע. בְּבֶּר (ע. בְּבֶּר) n. pr. m. 1° Gen. 36. 38. — 2° II Rois 22. 12.

עַּכְרִישׁ m. Araignée : יְקִּדְרֵי עַבָּרִישׁ Is. 59. 5, et des toiles d'araignées.

עקבּר m. Souris, rat des champs: אַכְבָּר הַיִּעְבְּבָּר Lévit. 11. 29, et la souris; וְדֵּצְלְבֵי עַּרְבְּרֵיכֶּם I Sam.6.5, et des figures de vos rats.

122 n. pr. Acco, port de mer dans le pays d'Aser, habité par les Chananéens, Jug. 1. 31 (Ptolémaïde, Saint-Jean d'Acre).

ובור (attristé) n. pr. d'une plaine près de Jéricho, Jos. 15. 7.

וֹאָלָ ח. pr. Achan, fils de Charmi, Jos. 7. 1 (עָבָר I Chr. 2. 7).

DDX Kal inusité. Pi. Faire retentir des clochettes: אַבְרָגְלֵיתָם הְעַבֵּסְכָּח Is. 3. 16, et faisant du bruit avec leurs pieds, elles font retentir les chaînettes, ou clochettes, qu'elles portent aux jambes.

תוא איני מים באר מים מים באר מים באר מים מים באר מים

תְּכְּחָה n. pr. Achsah, fille de Caleb, Jug. 1. 12.

עְבֶּר Troubler, affliger, rendre malheureux: אָבִר אָבִר אָבר אָבר I Sam. 14. 29, mon père a troublé le pays (le peuple); עֹבֵר יִשְרָצֵל I Rois 18.17, celui qui trouble Israel; עִבַּרְהָּם אֹתִר Gen. 34.

30, vous m'avez troublé, affligé; רְצִּיִּתְ זְצְּיִתְּתְ זְצְּבְּרִיתְ זְעַבְּרִיתְ זְצְּבְּרִיתְ זְעָבְּרִיתְ זְּצְבְּרִיתְ זְצְבְּרִיתְ זְצְבְּרִיתְ זְצְבְּרִיתְ זְצְבְּרִיתְ זְצְבְּרִיתְ זְצְבְּרְיִתְ Prov. 11. 17, l'homme cruel fait souffrir sa propre chair, c.-à-d. se rend malheureux lui-même; שַּבְּרֵבְיבְּרִיתְ זְצְבְּיבְּבְּרָבְיִר זְצְרִיבְירִ זְצְרָבְּיִר זְצְבְּיבְּרָבְיר Prov. 15. 27, celui qui recherche le gain déshonnête trouble sa maison.

Niph. Etre trouble, être agité, excité: יְבְּאַבְּר נְצְבָּר Ps. 39. 3, ma douleur était vive, déchirante. Part. employé subst. Trouble: יְּבֶּיבְּרָ נְשָׁבְּר נְשָׁבְּר וּשְׁבְּר אָר דְּרְשִׁבּוּאַח רָשְׁשׁר נְשָׁבְּר וּשְׁבְּר אָר בּוּאַב הוא Prov. 45. 6, mais dans le revenu du méchant il y a du trouble, du désordre.

ילְבֶּל n. pr. (ע. עָבֶּן).

לְרָלְן (afflige) *n. pr. m.* Nomb. 1. 13. בְּשֵׁר שִּרְשׁוּר (ערְשׁוּר : אַרְשׁוּר *m.* Vipère, aspic (בְּשׁרּר אַר ישׁרּר אַר ישׁרּר 140. 4, le venin d'aspic.

י עֵּכְשָׁיו adv. Maintenant, a présent, Rituel, Aboth.

לא פני אל מי שו Elévation; concr. celui qui est élevé, Très-Haut: אָל־פַל־פָּל־פַל Osée 11.7, (les prophètes) rappellent le peuple au Très-Haut; אַלי סַלּפּר אַל Osée 7.16, ils retournent, mais non pas au Très-Haut; ou : ils retournent aux idoles. — 2°Adv. Haut, hautement: אַסְפָּר וּוֹן אַנְיּר וּוֹן אַנְיּר וּוֹן אַנְיּר וּוֹן אַנְיִּר וּוֹן אַנִּיר וּוֹן שַּנִּיר וּוֹן בַּלְּר וּוֹן אַנִּיר וּוֹן בּעַר וּוֹן בּער וּוֹן בּעַר וּוֹן בּעַר וּוֹן בּעַר וּיִבּער בּעַר וּוֹן בּער וּוֹיִים בּער וּוֹיִים בּער וּוֹיִים בּער וּוֹיִים בּער וּוֹן בּער וּוֹן בּער וּוֹיִים בּער וּיִים בּער וּיִים בּער וּוֹיִים בּער וּיִים בּער וּוֹיִים בּער וּוֹיִים בּער וּיִים בּיים בּער וּיִים בּייִים בּער וּיִים בּער וּיִים בּער וּיִים בּער בּיים בּער וּיִים בּער בּיים בּער בּיים בּער בּיים בּער בּיים בּיים בּער בּיים בּער בּיים בּער בּיים בּער בּיים בּער בּיים בּיים בּיים בּער בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּער בּיים בּיים

qu'il ne soit pas entendu sortir de ta bouche, exact. sur ta bouche, sur tes lèvres; לא־רָגַל עַל־לְשׁנֹי Ps. 15. 3, il ne calomnie pas par sa langue. — Des vetements qu'on porte, qu'on a sur soi: כהנית הפסים אַשׁר עַלְיוֹ Gen. 37. 23. la robe bigarree qu'il portait ; וָחָיָת עֵל־אַחֲרֹן לְשָּׁרֵת Exod. 28. 35, et Aaron en sera revêtu quand il fera le service ; בַּקר וְזָדֵב עֵלֵיחֵם Deut. 7. 25, l'or et l'argent qui seront sur elles; יְעֵל עָנִי Job 24.9, ce qui est sur le pauvre, les habits qu'il porte.— Quand il s'agit d'une charge, d'un fardeau, d'une obligation morale: ורו עַלֵּר לָטֹרַח Is. 1. 14, elles me sont devenues à charge; דַּוְרַבּוּ צָלֵר מָאֹר מֹדֵר Gen. 34. 12, imposez-moi, exigez de moi, une forte somme; פַלַּר אֱלֹּדִרים נְדֶרֶיך Ps. 56. 13, je m'acquitterai, o Dieu! des vœux que je t'ai faits; exact. il m'appartient, il est de mon devoir, de m'acquitter, etc.; יְצֶלַר לָהֶת לָּךְ II Sam. 18.11, et c'eût été à moi de te donner; וַבֶּלֵיחֶם לַחֲלֹק לַאֲחֶיהֶם Néh.13.13, et leur charge était de distribuer (ce qu'il fallait) à leurs frères.

יַבְתַבְחִי עֵל־חַאָּחֹת Exod. 34. 1, j'écrirai sur les tables ; לְחַמְטִיר עַל־אָּבֶץ Job. 38. 26, pour faire pleuvoir sur une terre (où, etc.); בל הַר-גַבֹהַ צַלִּר-לָהָ Is. 40. 9, monte sur une haute montagne; זַּיּחָלֹּהּ שָּר־חָמָן פַל־חָבֵץ Esth. 7. 10, ilś pendirent Aman à la potence. A ce sens se rattachent les exemples suivants : בַּל רוטה אלם Ps. 56. 1, sur l'air de la colombe muette; עַלַּר הַשְּׁחַפַּה נַפְשִׁר Job 30. 16, mon âme se répand sur moi, c.-à-d. répand des larmes sur moi, ou : mon מצלר כולל הוד בני (משני ame se fond en moi Gen. 27. 13, que la malediction que tu crains, mon fils, tombe sur moi; עַלַר חָרוּ כְּלַנַח Gen. 42. 36, tous ces maux retombent sur moi ; ולא רַעַבה על־לֶב Jer. 3.16, elle (l'arche) ne leur viendra pas dans l'esprit; לא הוסף עלייו Deut. 13. 1, tu n'y ajouteras rien; גַּם־בָּאֵרוֹת הַקּדְטָּיב על-בּוּרָמָן II Sam. 4. 2, Béeroth aussi était réputée de Benjamin ; שַּבֶּר עֵל־שָׁבֵר Jér. 4. 20, ruine sur ruine, malheur sur malheur; יָמִים עַל־שָׁנָה Is. 32. 10, 528

après une année et des jours, exact. des jours ajoutés à une année; עֵל־יָטֶשׁרוּ Gen. 28. 9, outre les femmes qu'il avait déjà; עֵל־סַל אָּקָדּר Exod. 29.3, dans un panier.

3°Au-dessus, au dela, plus que (v. יביר):
Ps. 137. 6, au-dessus de ma principale joie; יְטֹרָאשׁ שִּׁבְּיִרָּרָּרְיּרָּרָּצָּרָ פְּבִּירָבְּיִר Ps. 89. 8, il est plus redoutable que tous ceux qui l'environnent; בּלִיבְּיִרָּיִתְּיִתְּעָּ Lévit. 15. 25, au dela du temps de son impureté.

על א marque le but, le motif. Pour, à cause de, en faveur de : יַרִּתְּפַלֵּל עֵלֵיכֶם Job 42. 8, (Job) priera pour vous; שַּׁמֵּר־נְלְחֵם אָבִר עַלֵּרְכֵם Jug. 9.17, car mon père a combattu pour vous; פני־עַלֵּיךָה חורבנת Ps. 44. 23, c'est à cause de toi que nous sommes égorgés; - דולמֶר על בני עבוד Dan. 12. 1, qui tient ferme pour les enfants de ton peuple, c.-à-d. qui les défend, protége; הִוּהְ מֵח עֵּל־ האַשַּׁה Gen. 20. 3, tu vas mourir à cause de la femme (que tu as prise). De là על זאח, על זה à cause de cela; על-פָן c'est pourquoi ; מל מָהו pourquoi ? avec l'inf.: על־צַּדִּקוֹ נְפָשׁוֹ מָאֵלְּחִים Job 32. 2, parce qu'il s'est cru lui-même plus juste que Dieu; יצל השניה החלום Gen. 41. 32, et quant à ce que le songe a été réitéré. Dans ce sens בל se met après les verbes , פַּבֶּר, שַּׁכָּת, se réjouir; פָבָר, טָּבָר, pleurer, se lamenter, etc. Après beaucoup de verbes qui expriment une affection, indique le rapport à l'objet qui وל produit cette affection. On dit encore -pro נָבָא עַל , parler au sujet de דְּבֵּר עַל phétiser, הָהָוֹ מַל avoir des visions au sujet de.

לי exprime un rapport de proxi-

mité, de voisinage. Devant, autour, auprès de, près de, à côté de : אַטַּר עַל־ תְּצֶּרָת Exod. 27. 21, (le voile) qui est devant l'arche de témoignage; moin קידוּ עַלַרנוּ I Sam. 25. 16, ils ont été une חוער מוערן; miuraille autour de nous; בל-הַוּבֵּרָן Gen. 16.7, près de la source ; עֵלֵר נָדַר Nomb. 24. 6, près d'un fleuve; על־חַיַּרֵן Prov. 23. 30, (ceux qui s'attardent) auprès du vin ; לאַ־חָפָּח הַאָם עֵל־הַבְּנִים Deut.22.6, tu ne prendras pas la mère quand elle est auprès de, ou sur, ses petits; selon d'autres : tu ne prendras pas la mère avec les petits; על־צֵּוֹארֶירי Gen. 45. 14, à son cou (attaché à son cou en l'embrassant); וְעֵל־פֶּחַח רַעִּר Job 31.9, (si j'ai dressé mes embûches) à la porte de mon prochain; בל-יָפִיני Zach. 3. 1, a sa droite ; שַׁלְשָׁח אַנָשִׁים נִצָּבִים עָלָיו Gen. 18. 2, trois hommes se tinrent, parurent, près de lui; וַיַּעַטר הַעָּם עַל־משָׁה Exod. 18. 13, le peuple se tenait autour de Moïse; פֿרָחֵר בָּרִיתִר עַלֵּי־וָבַח Ps. 50. 5, qui font alliance avec moi près des sacrifices, c.-à-d. en m'offrant des sacrifices; מֶנְיִר עֵל־אֵלֹּחָרם Ps.7.11, mon bouclier est en Dieu; pleon.: בַּל־אַחֵרֵיהַ Ez. 41. 15, au derrière du temple; על-לְפְנֵי Ez. 40. 15, devant. Fréq. avec יָר (v. a יִר 3°, 5°, 6°).

6º Sens divers. A) comme אַ et ל Vers, à : יָחִיא עַלְחַה עַלֵּיהָם Jos. 2. 8, elle monta vers eux ; לַב רַוּפֵילֶהְ עַל־אַבְטָּילוֹם II Sam. 14.1, le cœur du roi penchait vers Absalon; יועלה חשוקתו Cant. 7. 11, son desir tend à moi; יָאַפְנֵרו עֵל־רַמִין Gen. 24 49, je me tournerai à droite; יבר־רָסִבּן עַלֵּרמוֹ Job 22. 2, certes c'est à lui-meme que (le sage) est utile; וַשִּׁכְּהֵ לְבָּךְ עֵל־עָבְהִי אִיּוֹב Job 1.8, as-tu tourné ton esprit, ton attention, vers mon serviteur Job? אַם־עַל־הַשָּלַהְ טוֹב Esth. 3. 9, s'il platt au roi ; יְצָשִׁיתַ חֵסֶר על־עַבְהַף I Sam. 20. 8, tu feras cette grace a ton serviteur; יַשַרַב עָלָרו מִירִחי Ps. 104. 34, puissent mes paroles lui être agréables! רָשָׁת פּוֹרֵשׁ צַל־פְּנָמָיר Prov. 29.5, (l'homme qui flatte son prochain) tend un piége à, ou devant, ses pieds. B) comme על־פָּנְפוֹרת הַאָּרֵץ : Jusque על־בָּנְפוֹרת הַאָּרֵץ Job 37. 3, jusqu'aux extrémités de la terre; אבל־מאז Ps. 48. 15, jusqu'à la של-שְׁמַרוּ : Avec בּים שׁר Mort. C) Comme בּים פּוֹ אַ Avec בר ישראל Exod. 28. 11, avec les noms, ou selon les noms, des fils d'Israel; באַנְשִׁים עַל־דַעּנְשִׁים Exod. 35. 22, les hommes avec les femmes; וְצַרָשׁ בַּל־בְּנֵידָוּ Job 38. 32, la grande Ourse avec ses satellites. D) De manière: על-פָּבָה Esth. 9. 26, de cette manière, ou au sujet de ces événements; צַל־שָׁקַל Lév. 5. 22, (et qu'il jure) d'une manière fausse, c.-à-d. faussement; עַל־נְקַלָּה Jér. 6. 14, légèrement; על-יָחֵר Ps. 31. 24, abondamment. E) Contre : פַלָּר חָשֶׁבוּ חשביתים Jér. 11. 19, ils ont médité de mauvais desseins contre moi; מלשתים עליף: Jug. 16. 12, les Philistins viennent sur, ou contre, toi; דִּנְנִי עֶלֵיךְ Ez. 5. 8, voici, je viens contre toi; אָם עַל se lever contre quelqu'un (v. à אַק et מבר a צל-קוני Devant, en face de, avant, etc. (v. מַּרִים 7°; עַּל־פִּר , v. מָּחָ): וְצֵל־חַרְבָּהְ חִתְיהַוּ Gen. 27. 40, tu vivras par ton épée; צֵלֵיתָם יְחָרוּ Is. 38. 16, c'est par cela qu'on vit, exact. par elles, par les années primitivement fixées; על־שֵׁם הַשָּבּר Esth. 9. 26, du nom de Pour.

קל אָיָשר פעל פּר, קעל אֲיָשׁר Parce que: אַל אַרְיְּהָסְ פְּשָׂרוּ Is. 53. 9, parce qu'il n'a point commis d'iniquité, ou : quoiqu'il n'ait, etc.; קרָקוּן Ps. 119. 136, parce qu'ils n'ont point observé ta loi; עַל אַיִּשְׁר פִּיְרֵבּי אָרְדְּרָיִרוּ הַיְרִי אַשְּׁר בְּיִרְבּי אָרִירִי הַיִּר יִי אַשְּׁר פִירַבּי אַרְבְּרִירוּ בַּיִר בְּיִרִי בַּיִר אַיִּר בְּיִרִי עַרְי בַּיר אַר בַּיר עוֹן Ps. 129. 24, parce qu'ils ont abandonné l'alliance de l'Eternel; עַל בְּיר אַרן בְּקרְבָּר עַלַּרְרָבְּי Deut. 31. 17, parce que Dicu n'est pas au milieu de moi.

Avec d'aut: es prépositions. בְּעֵל מְעֵל מְעֵל אַנְלְיהְ אַבְּל מְעֵל מְעֵל בְּעֵל בְּעַל בְעַל בַעְל בְעַל בַעַל בער בַעָּעל בער בַעָּעל בער בעניל בעל בעל בער בעניל בעני בענ

יַסְיֵּהְ חַסְיֵּהְ Ps. 108. 5, car ta miséri. corde est grande, elle atteint jusqu'audessus des cieux; לַלַה מַעֵל נָלה Eccl. 5.7, quelqu'un qui est élevé par-dessus ceux qui sont élevés; יָאשֶׁלֶכֶם מֶעֶל שָׁהָּר תרי Deut. 9. 17, je les jetai (hors) de mes deux mains; פָר מָד הַר מָד לַרוּן Jug. 16. 20, que l'Eternel s'était retiré de lui; שור מַעַלַּר Job 30. 30, ma peau est devenue noire sur moi, ou: se détache de moi ; דְּרְשׁׁוּ מֵעֵל־טַפְּר דֵי Is. 34. 16, recherchez dans le livre de ו אירו נא מעל אַחַלֵּי הַאַנְשִׁים (Nomb. 16.26, retirez-vous des tentes de (ces) hommes; וַיִּשֹׁב מַעֵלֵיהָם Gen. 42. 24, il s'éloigna d'eux; הַלּמָרִים מַעַל הַשָּלֵה Jér. 36. 21, (tous les princes) qui étaient places auprès, ou autour, du roi. — מַעל לִ Au-dessus de , sur , auprès : מעל אלבית הַּוִיד Néh. 12. 37, au-dessus de la maison de David; מַעַל לָּרָקִרעַ Gen. 1.7, au-dessus du firmament; מַעַל לַהוֹּמָה Néh. 12.31, sur la muraille; מַצֵּל לְמִיְתָּי חַקּטֹרָת II Chr. 26. 19, auprès de l'autel de l'encens.

עול א עול ש. (avec suff. ישליה. Joug: אָשֶׁר לאּרְעָלָה עוני. Nomb. 19. 2, (une vache) qui n'ait point encore porté de joug; שׁלָּיָה עֹל I Rois 12. 11, d'un pesant joug, pour: d'un esclavage dur; מִיבּר מִירִישָּׂא עֹל מְּנְעּרְרִי נִינִי שָּׂא עֹל מְנְעּרְרִי וֹ Lament. 3. 27, il est bon pour l'homme de porter le joug dans sa jeunesse, c.-à-d. de connaître les malheurs, les épreuves, de la

אָלָּאֵ chald. prepos. Au dessus : רְבֵּלָא po Dan. 6. 3, et au-dessus d'eux.

אָלְאָ (joug) n. pr. m. I Chr. 7. 39. אַלָּע adj. Begue, qui begaye : אָלָשׁוֹן

ו פְּלְבִּים Is. 32. 4, la langue de ceux qui bégayent.

* אָלְבּוֹן m. Rituel, mépris, injure.

אַלָּה (fut. בַּצְר בָאֵר) וֹי Monter : צַּלִּר בָאַר Nomb.21.17, monte, δ puits! וָאֵר רַשֵּלֶה קרה Gen. 2. 6, une vapeur montait de la terre. Avec אַל et ביל די דיל השְׁיַח מָלָה וּ באל-חואל Exod. 19. 3, Moïse monta vers Dieu; אֵבֶלָח עַל־בָּמֶחֵר עָב Is. 14. 14, je monterai aux hauteurs des nuées. Avec ל פּנ ב: פַּלִּיתָ לַפָּרוֹם Ps.68.19, tu es monté vers les hauteurs ; פִר־נַצֶלֶת בְתַר־יַר Ps. 24. 3, qui montera à la montagne de l'Eternel. Avec un regime direct : כר עלית פּשְׁכְּבֵר אָבִיף Gen. 49. 4, car tu es monté sur la couche de ton père. Souvent, aller d'un pays vers un autre situé plus haut, comme, par exemple, aller de l'Egypte, de l'Assyrie, de Babylone, à la Palestine, du royaume d'Israel vers la Judée : נַיַבַל אַבְרָם מִּנְּצְרַיִם Gen. 13.1, Abram s'en alla de l'Egypte montant (vers le sud); וְעָלָהוֹ מִּן־הָאָרֶץ Exod. 1. 10, (de peur) qu'il ne sorte du pays (de l'Egypte); חַעֹּלִים מִשְׁבִּר הַעּוֹלֶח Esdr. 2. 1, les exilés qui remontèrent de la captivité; בַּבַּלָּח בִירוּדָה Is. 7. 6, allons en Judée.

On emploie souvent שַלָּה quand il s'agit d'aller au temple, à un lieu sacré; d'aller devant un juge, un supérieur, etc. : יַנַעַלָּח בַּרַח־אַל Gen. 35. 3, montons à Beth-El; פַּבֵּית בָּלֹתָה בְּבֵית בָי I Sam. 1.7, chaque fois qu'elle montait a la maison de Dieu ; נַיַּעַלוּ אֱלֶיתָו בְּנֵר יִשְׂרָאֵל לְּמְּשׁׁמְּט Jug. 4. 5, les Israélites montaient vers elle pour être jugés; לא נַבֶּלֶתו Nomb. 16. 12, nous n'irons pas (auprès de Moïse); ובֹעֵז עַלָּה הַשַּׁעֵר Ruth 4. 1, Booz monta à la porte (de la ville où siégeaient les juges). — D'une route, בַּמְּסְלוֹת אֲטֵור אֲדָת עֹלָח בֵית־אֵל : contrée Jug. 20.31, dans les routes dont l'une monte, conduit, à Beth-El; וְצַלָּח תַּגְבוּל וּבְרָח Jos. 13.7, cette frontière monta vers Debir; הַיִּרִרחוֹ בָּתַר בַּיתר־אֵל Jos. 16.1, le désert montant de Jéricho par la montagne jusqu'à Beth-El.

On dit מַלַּח monter, s'élever. De la

fumée: עָלָה קִיטֹר הָאָרֶץ Gen. 19.28, une fumée montait de la terre. — De la colère : וָגִם־אָה עֶלָח בִּיְשַׂרָאֵל Ps.78.21, et sa colère s'éleva contre Israel; אם־רות תמושל קעלח עליק Eccl. 10. 4, si l'esprit de celui qui domine s'élève contre toi. — De l'aube du jour : וּכָמוֹ חֲשַׁחַר עַלָּח Gen.19.15, et lorsque le jour se leva. - Des plantes. Pousser, crottre, produire : עַלְּהָה נָאָה Gen. 40. 10, (la vigne) poussait des fleurs; וְצֵלָת שָׁמִיר וְשֵׁיָת Is. 5. 6, elle produira des ronces et des épines, ou: des ronces et des épines y monteront; יחובה עלה כלו קמשונים Prov.24.31,voici, tout produisait des orties, ou : tout était changé en orties; דְּצֶלְתַה בָאֹר בָלָה Amos 8.8, (la terre) sera toute inondée comme d'un fleuve; וּבְמֵּר עֵּלָהוּ Ez. 37. 8, et il y crût de la chair. — עַלָהו ערר Emporter une ville par escalade, s'en emparer: עיר גברים עלה חכם Prov. 21. 22, le sage s'empure de la ville des forts; שַּרָר מוֹאָב וְעֵרֶיתָ עָלָה Jér. 48. 15, Moab est dévastée, et (l'ennemi) s'est emparé de ses villes; selon d'autres: ses villes ont été brûlées ou détruites. Du sort : אַטָּר עַלָּח עַלָּרו חַגּוֹרֵל לָרָי Lévit. 16. 9, (le bouc) sur lequel le sort sera tombé, que le sort aura désigné (pour être consacré) à l'Éternel. — D'un vêtement : יּבֶנֶר בּלְאַיִם שַׁעַּטְנֵו לֹא רַעַלֶּח עָלֵרך Lévit. 19.19, tu ne mettras pas sur toi un vêtement tissu de diverses sortes de fil de laine et de lin; exact. un des vêtements, etc., ne viendra pas sur toi, ne te couvrira; רַעַלוּ אֲבֶר בָּוּשֵׁרִים Is. 40. 31, ils pousseront des ailes comme les aigles; de même : וְצֶלְתָח יָדוֹ צֵל־יַד רַצֶרוּג Zach. 14. 13, et sa main s'elèvera contre la main de son prochain. — D'un bandage qu'on applique sur une plaie : מַהוּצַ לֹא בָּלְחָה אֲרְכֵה בַּת־צַּמִּר Jer.8. 22, pourquoi la guérison de mon peuple n'avance-t-elle pas? - D'un rasoir: מורח לא־עַלַח עַל־ראַשִׁר Jug. 16. 17, le rasoir n'a jamais passé sur ma tête. — Des sacrifices : תַּבְּלוֹת הַוּבְּיָת II Rois 3. 20, à l'heure où l'on offrait l'oblation; וְאֵל־חַבְּיוֹבְתוּ לֹא־רַיַבְלוּ Lévit. 2.12, mais ils ne seront pas mis, offerts, sur l'autel. 2º Monter, s'élever dans les airs, se dissiper, disparaître, être enlevé: בְּשִׁלֵּ מְשִׁלֵּ בְּשִׁלֵּ בְּשִׁלֵ בְשַׁלֵּ בְּשִׁלֵּ בְּשִׁלֵּ בְּשִׁלֵּ בְּשִׁלֵּ בְּשִׁלֵּ בְּשִׁלֵּ בְּשִׁלֵּ בְּשִׁלֵּ בְּשִׁלֵּ בְּשִׁלֵּם בְּשָׁלֵם בְּשָׁלֵּם בְּשָׁלֵם בְּשְׁלֵם בְּשִׁלֵּם בְּשִׁלֵּם בְּשִׁלֵּם בְּשִׁלֵּם בְּשִׁלֵּם בּשִׁלֵּם בְּשִׁלֵּם בּשְׁבִּילִ בְּשָׁלִם בְּשָׁלֵם בְּשָׁלֵם בּשִׁלֵּם בּשְׁבְּעִּלְ בְּשָּׁלֵם בְּשָׁלֵם בְּשָׁלֵם בְּשָׁלֵם בְשָׁבְּבְּי בְשָׁלִם בְּשָׁבְּים בְּשָׁלֵם בְּשָׁבְּים בְּשָׁלֵם בְּשָּבְים בְּשָּׁלֵם בְּשָׁבְּים בְּשִׁבְּים בְּשִׁבְּים בְּשָׁבְּים בְּשִׁבְּים בְּשָׁבְּים בְּשִׁבְּים בְּשִׁבְּים בּשְׁבְּים בְּשִׁבְּים בְּשָׁבְּים בְּשָׁבְּים בְּשָּׁבְּים בְּשִׁבְּים בְשִּׁבְּים בְּשָׁבְּים בְּשִׁבְּים בְּשִׁבְּים בְּשִׁבְּים בְּשִׁבְּים בְּשִׁבְּים בְּשִׁבְּים בְּשִׁבְּים בְּשִּׁבְּים בְּשְׁבְּים בְּשִּׁבְּים בְּשִּבְּים בְּשִׁבְּים בְּשִׁבְּים בְּשִׁבְּים בְּשִׁבְּים בְּשִׁבְּים בְּשִׁבְּים בְּשִׁבְּים בּשְׁבְּים בּשְׁבְּים בּשְׁבּים בְּשִּבּים בּישְׁבְּים בְּשִׁבּים בּשְׁבּים בְּשִׁבְּים בְּשִׁבְּים בְּשִׁבְּים בְּעִבְּים בְּעבּבְּים בְּעבּים בְּשִבּים בּיבְּים בְּעבּים בְּעבּבּים בְּעבּבּים בּעבּים בּיבּבּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְיבּים בּיבְּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּיבְּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבּים בּיבְּבּים בּ

3° S'élever, s'agrandir, augmenter, surpasser: פָלָה אֵלֹּחִים בְּחְרּיּנְים Ps. 47. 6, Dieu s'est élevé au milieu de cris d'allégresse; הַבְּילְה הַבְּלֶּה וֹנִים בּוֹן I Rois 22. 35, le combat devint de plus en plus rude; יְבֶלֶה צָלֶה צָלֶה עָלֶה עָלֶה עָלֶה עָלֶה צָלֶה עָלֶה עָלֶה עָלֶה עָלֶה עָלֶה עָלִה עָלִה מַנְלְהָ S'élèvera au-dessus de toi; וְאַה יִי צֹּלִה עָלִה עָלִה עָלִה עָלִה עַלִּה עָלִה עָלִה עָלִה עָלִה עַלִּה עָלִה עָלִה עַלִּה עָלִה עָלִה עָלִה עָלִה עַלִּה עָלִה עַלִּה עָלִה עַלִּה עַלֵּה עָלַה עָלָה עַלִּה עָלִה עַלִּה עַלִּה עַלִּה עַלִּה עַלִה עַלִּה עַלְּה עַלְּה עַלִּה עַל עַּבְּינְה עַלְּה עַלְה עַלִּה עַלִּה עַלִּה עַלְּה עַלְה עַלִים עַלִּה עַלִּה עַלִּה עַלִּה עַלִּה עַלְה עַלִּה עַלִּה עַלְּה עַלִּה עַל עַּבְּינְה עַלְּה עַל עַּבְּינְה עַלְּה עַל עַּבְּינְה עַלְּה עַל עִּבְּינְה עַלִּים עַּבְּינְה עַלִּה עַל עַּבְּינְה עַל עַבְּינְה עַלִּים עַּבְּינְה עַלְּה עַבְּיבְּינְה עַבְּיבְעָּינְה עַבְּיבְּינְה עַבְּיבְּינְה עַבְּיבְּינְה עַבְּיבְּינְה עַּבְּיבְּינְה עַבְּיבְּינְה עַבְּיבְּינְה עַבְּיבְּיבְּינְה עַבְּיבְּיבְּינְה עַבְּיבְּיבְּינְה עַבְּיבְּיב עַּבְּיבּינְה עַבְּיבְּיבְּיב עַּבְּיבְּיב עַּבְּיבּים עַּבּים עַבּיב עַבּיב עַבּיב עַּבּים עַּבּים עַּבּים עַּבּים עַּבּים עַּבּים עַּבּים עַּבּים עַּבְּיב עַבְּיבּים עַבּים עַּבּים עַבּיב עַּבְּיבּים עַּבּים עַבְּים עַבּים עַבּים עַבּים עַבּים עַבּים עַּבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַבְּים עַבְּים עַּבְּים עַבְּים עַבְּים עַבּים עַּבְּים עַבְּים עַּבְּים עַבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַּבְיבָּים עַּבְּים עַּבְּים עַבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַבְּים עַבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַּבְּים עָּיִים עַּיּים עַּיְים עָּבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַּיּבְים עַּיְיבְּים עַּיְים עָּים עַּיּים עַּיְים עַּיְים עַּיּים עַּיּים עָּבְּים עַּיְיבְּים

Niph. 1° Être monté, être ramené: אינון 1 ביינון 1 ביינון 1 ביינון 1 ביינון 2.36.3 (pour לְּשִׁרִּי לָּשִׁרִּי לָּשִׁרִּי לָשִׁרִּי לָשִׁרִּי לָשִׁרִּי לָשִׁרִּי לָשִׁרִּי לִּשִּׁרִי לְשִׁרִּי לִּשִּׁרִי לְשִׁרִּי לִּשִּׁרִי לְשִׁרִּי לִּשִּׁרִי לְשִׁרִי לְשִׁרִּי לִּשְׁרִי לְשִׁרִי בְּעַלִּירְ תְשִׁבְּלִּי מְעַלְּרְיִבְּעַלְּיִרְ מְשֵׁרִי לְּשִׁרִּי בּצְלִירְ מְשֵׁרִי בְּעַלְיִרְ מְשַׁרִּי בְּעַלְיִרְ מְשַׁרִּי בְּעַלְיִרְ מְשַׁרִּי בְּעַלְיִרְ מְשָׁרִי בְּעַלְיִרְ מְשָׁרִי בְּעַלְיִרְ מְשָׁרִי בְּעַלְיִרְ מְשָׁרְ בְּעַלְיִרְ מְשָׁרְ בְּעַלְיִרְים בְּעַלְ בְּעַלְיבְּעְלִירִים בּעַלִּיבְייִר מְשְׁרִים בּעַלִּיבְייִר מְשִׁרְּים בּעַלִּיבְייִר מְשְׁרִים בּעַלִּיבְייִר מְשִׁר בְּעַלִּירִים בּעַלִּיבְייִר מְשְׁרִים בּעַלִּיבְייִר מְשִׁר בְּעַלִּיבְייִר מְשְׁבְּיבְּיִר מְשִׁר בְּעַלִּיבְייִר מְשִׁר בְעַבְּלִייִר מְשְׁר בְעַבְּיבְייִר מְשִׁר בְעַבְּלִייִר מְשְׁר בְעַבְּלִייִר מְשְׁר בְעַבְלִייִר מְשְׁר בְעַבְלִייִר מְשְׁר בְעַבְלִייִר מְשְׁר בְעַבְלִייִר מְשְׁר בְעַבְּלִייִר מְשְׁר בְעַבְלִייִר מְשְׁר בְעַבְּלִייִי בְּעַבְּיבְייִר בְעַבְּלִייִ בְּעַבְּיִר בְעַבְּלִייִי בְּעבְּבְייִר בְעַבְּלִייִי בְּעַבְּיבְייִ בְּעַבְּיִיי בְּעַבְּיבְיי בְּעַבְּיבְייִ בְּעַבְּייִי בְּעבְּבִייי בְּעבְּבִייי בְּעבְּבְייי בְּעבּבְייי בְּעִבְּיים בּעַבּיי בּעִבְּיים בּעִבּיי בְּיבִּיים בְּעִבּיי בְּיבְּבְייִים בְּעַבְּייִים בְּעַבְּייִים בְּעִבּייִיי בְּיבְּבְייִים בְּעַבְּייִים בְּעִבּייִים בְּעִבְּייִים בְּעַבְּייִים בְּעִבּייִים בְּעִבְּייִים בְּעִבְּייִים בּעִּבְייִים בּעִּייִים בְּעִייִּיִים בְּעִּיִּיִים בְּעִּיִּיִים בְּעִּיִים בְּעִיבְּיִים בְּעִיבְּיִים בְּעִיבְּיִים בְּעִּיבְּיִים בְּעִיבְּיִים בְּעִיבְּיִים בְּעִּיבְּיִים בְּעִּיבְּיִים בְּעִּיבְּייִים בְּעִּייִּים בְּעִּיבְּייִּבְּיים בְּעִּייִּים בְּעִּיים בּעּייִים בְּעִּייִּיים בְּעִּייִּים בְּעִּיים בּעְּיִּיים בְּעִּיים בְּעִּייִּים בְּעִייִּיּיִים בְּעִּייִים בְּעִּייִּיּיִייִּיים בּעּיִייּיִיים בּעּיִּיים בְּעִּייִייִּיּיִייִּיּיִּייִייִּיּיִייִּיּיִיּיִּייִּיּיִיים בּעְּיִייִּי

* Pi.: לְצַלֵּח Rituel, d'exalter, de louer (Dieu).

Hiph. 1° Faire monter: דְּיִרָּא הָעֵּלֶּחֵם Jos. 2. 6, elle les avait fait monter sur le toit; בְּשָׁאַח הָעָשׁן Jug. 20. 38, qu'ils fissent monter une colonne

de fumée de la ville; אַשֶּר הָעֵּלָטּ מַאָּרֶץ ביבים Exod. 32. 1, qui nous a fait sortir du pays d'Egypte; וַאַנָשִׁיר אָשֶׁר-נִּמּוֹ חֵעֵלָח דור Il Sam. 2. 3, David fit remonter aussi les gens qui étaient avec lui. — De la colère: רַעַלַּה־אַק Prov. 15. 1, (une parole dure) excite la colère. -Faire croftre : יָהַצְלֵּיהָר צְּלֵיכֶם בָּטֵר Ez. 37.6, je ferai crottre la chair sur vous; נַהַעל אָחָד מִגּּרֶיתָ Ez. 19. 3, elle a fait croître, c-.à-d. elle a élevé, un de scs lionceaux ; הַנְנָר מַצַלֵּח־לַּה אֵרָבָה Jér. 33. 6, je lui apporterai une guérison, je lui rendrai la santé ; וַחַצַלֵּיתִי צַל־בַל-בֶּתְיַנִים ph Amos 8. 10, je mettrai un sac sur tous les reins; הַשַּצַלָּח צִַּדִי וָחָב צַל לְבוּשְׁכֶן II Sam. 1. 24, qui mettait des ornements d'or sur vos habits ; בַּצַלָּח עַל־חַמַּגַן ו האחת I Rois 10. 17, il employa (trois mines d'or) pour chaque bouclier. -Des offrandes, des sacrifices : יְּחַעֵּלֵהוּי שם לְעֹלָת Gen. 22. 2, offre-le là en ho-ון לא־הֶבֶלָה מִנְחָה לְפֶלֶךְ אַשׁוּר; II Rois 17. 4, et parce qu'il n'envoyait, ne payait plus, le tribut au roi d'Assyrie; ו הַרַבלם שׁלמה לְמַס־עֹבֵר I Rois 9. 21, Salomon les rendit tributaires, ou: les assujettit au servage; בָּחַבֶּלֹתָךְ אֶת־תַנַּלִּת Nomb. 8. 2, quand tu allumeras les lampes. — 2º Enlever : אַל־מְדַלֵּנִי בְּחַצִּי רביר Ps. 102. 25, ne m'enlève pas au milieu de mes jours; * מַלֵּרְבָם אַנִּיר צָלֶרְבָם מַּבְּר Aboth, je vous compte, je vous accorde, une récompense.

Hoph. passif: רְּחָבֶלְתְּח Nah. 2. 8, elle sera enlevée; תְּבְּלָח צֵּלִּר תְּלִּחְ Jug. 6. 28, (le second taureau) était offert en holocauste sur l'autel; אֲשֶׁר הַנְּלָה עַלִּרְ כָּלְרָ כָּלְרָ בָּלִר בָּלְרָ בָּלְרָ בָּלִר בָּלְרָ בָּלִר בָּלִר בָּלִר בָּלִר בָּלִר בָּלִר בָּלִר בָּלִר בְּלִי רְשִׂרְאֵל II Chr. 20. 34, qui a été relaté dans le livre des rois d'Israel.

Hithp. S'élever, se gonfler: יְאֶל־יִרְיבֵּל Jér. 81. 3, et contre celui qui s'élève, c.-à-d. qui est fier, dans sa cuirasse; י בַּיֹרָבִי הִיְבַּבְּרָי Rituel, le septième jour il s'est élevé.

עלה m. (rac. אלה croitre, const. צַּלָּח avec suff. צְּלַחְיּ, pl. const. צַּלַח-דֵּח Gen 8.11, une feuille d'olivier; בָּלַח הַאָּח Gen.3.7, des feuilles de figuier.

אלה f. chald. Prétexte, fausse accusation: פָּלָּה לְּחַשְׁיִשְׁה Dan. 6. 5, de trouver une cause, un prétexte, pour accuser.

עלקה פולה פעלה פולה (plur. פללה חלקה לידי שללה ביל ביידי ללידי ביידי מיידי ביידי ללידי מיידי ביידי מיידי ביידי ללידי ביידי מיידי ביידי בי

עלְת. chald. Holocauste: בַּצְלָּדְן Esdr. 6. 9, pour les holocaustes.

יְלַצְלּוּבָה נָמָשׁ : Défaillance , עלוּבָה Rituel, l'ame défaillante, brisée (v. נְלַבָּלִיּבָה).

קְנֵית (pour בְּיֵלְהָת). Iniquité: בְּיֵר בַּלְנָת Osée 10. 9, les enfants de l'iniquité, les hommes injustes.

עלְנָה n. pr. Alvah, un des princes des Iduméens, Gen. 36. 40.

עלומים, m. pl. (rac קבלם). Jeunesse, vigueur de la jeunesse: יבֵיר עלומירו Ps. 8J. 46, les jours de sa jeunesse; Job 20. 11, ses os qui étaient remplis de vigueur de la jeunesse; ou, ellipse: ses os sont pleins des suites des péchés de sa jeunesse.

אָלְע (injuste) *n. pr.* Alvan, fils de Sobal, Iduméen, Gen. 36. 23; צַלְּדֶן I Chr. 1. 40.

עליקת, K. Sangsue, ou monstre imaginaire qui suce le sang des hommes. Exemple unique, Prov. 30. 15, symbole de la cupidité, de l'insatiabilité. מַלִּיר. עֻלִּיר.

עלין (ע. קבּלְין et קבּלְין) Se rejouir, tressaillir de joie : רְפּלְּוּוּ לְפָּנֶיוּ Ps. 68. B, rejouissez-vous devant lui. Avec בּרָר אֵעֵלוּוְיוּ Hab. 3. 18, et moi je me rejouirai en l'Eternel;

קבריד Ps. 149. 5, les saints se réjouiront dans la gloire, ou : triompheront avec gloire; בְּלֵּי אֲשֶׁרְ וֹבְלֹּי אֲשֶׁרְ וֹבְלֹי אֲשֶׁרְ וֹבְלֹי אֲשֶׁרְ וֹבְלֹי אֲשֶׁרְ וֹבְלֹי אָשֶׁרְ וֹבְלֹי אָשֶׁרִ וְיְשָׁלִּי וֹבְלוֹ Ps.96. 12, que les champs et tout ce qui est en eux soient dans la joie, ou : témoignent leur joie. En mauvaise part : עַּיִּר וֹנְיִי וְשְׁנִים יַעְלוֹנְ Ps.94.3, jusqu'à quand les méchants triompheront-ils, se glorifieront-ils, dans leur orgueil?

ולָטָל adj. Joyeux: אַ רְּשָׁלֵז Is. 5. 14, et quiconque il y a en elle de joyeux (descendra dans le Scheol), ou: l'ennemi triomphera en elle, ou: le Scheol se réjouira d'elle comme d'une proie.

עלְטָה f. Profonde obscurité, ténèbres: יַצְלְטָה Gen. 15. 17, il y eut une profonde obscurité.

1.3. n. pr. Eli, grand prêtre, I Sam.

איל, m. Pilon: בַּעַלָּה Prov. 27. 22, avec un pilon; plur.: רְחַעְלּהוּח II Chr. 24. 14, et les mortiers, ou : et les coupes; selon d'autres, inf. Hiph. de רְּחָשׁ, ou pour וְתָּעְלּהוּח (des vases) pour offrir, ou pour les holocaustes.

עלי, prep. Sur (v. עלי,

אָלְאָע (cheth.) אָלְאָע (keri) chald. adj. Elevé, souverain: אַלָּדְא נִּלְנָא נִּלְנָא בּנְלָּא נִילְנָא seul, Dan. 4. 14, le Dieu supreme, souverain.

לילָיה, f. (plur. אַלִּיה, אַלִּיה, הַשְּלָּיָה, הַשְּלָּיָה, הַשְּלָּיָה, הַשְּלָּיָה, הַשְּלָּיָה, הַשְּלָּיָה, הַשְּלָּיָה, בּלְּיָה, הַשְּלָּיִה, זְשֵּלָּיִה, אַנְּהָּה הְשְלָּיִה, אַנְּהְיִה בְּעִּיְה הְשִׁיָּה בּלִיה הְיִבְּיִה בְּעִבְּיִה בּעַבְּיִּה בּעִבְּיִה בּעַבְּיִּה בּעִבְּיִה בּעַבְּיִּה בּעִבְּיִה בּעַבְּיִּה בּעִבְּיִה בּעַבְּיִּה בְּעִבְּיִב בְּעָבְּיִּה בְּעִבְּיִב בְּעָבְּיִּה בְּעִבְּיִב בְּעַבְּיִב בְּעַבְּיִב בְּעַבְּיִב בּעַבְּיִבּיה בּעִבְּיִב בּעבְּיִב בּעִבּיה בּיִר בּיִבְּיִב בּעבְּבָּיה בּיִר בּעבְּיִב בּעבְּיִב בּעבְּיִב בּעבּיה בּירה בּיביי וּבּעָב וּבּער בּיביי בּעבּיה בּירה בּיביי וּבּעבר בּעבּיה בּירה בּירה בּיביי וּבּעְבּיה בּירה בּירה בּירה בּעבּיי וּבּער בּיביי בּעבְּיה בּירה בּירה בּירה בּירה בּירה בּירה בּירה בּירה בּעבּיה בּירה בּירה בּירה בּעבּיה בּירה בּייה בּירה בּירה

עליון m., עליונף f., adj. Haut, supérieur, le plus élevé, suprème: תַּבְּרָבְּה וּתְבֶּלָיוֹנָת II Rois 18.17. la haute piscine; בְּלִּיוֹנָת Ez. 42. 5, les chambres supérieures, de dessus; בּלְּחִבּהְ בֶּלְּדִין בֵּל Deut. 26. 19, pour qu'il te rende supérieur à toutes les nations; יחבּיִח בּלְּדִין בָּל I Rois 9. 8, et cette maison qui a été haut élevée; selon d'autres : cette maison sera démolie, détruite (v. בְּלָדְ Hiph. 2°); d'autres traduisent : cette maison sera haute, c.-à-d. un monument servant d'exemple des châtiments de Dieu; לְּלָרִין, Gen. 14. 20, Dieu suprême. Seul : לְּלֶרִין, Ps. 82. 6, (vous êtes tous) les enfants du Très-Haut.

נְלְיוֹן m. chald. emph. pl. : בֶּלְרוֹנְין Dan. 7. 22, 25, du Dieu suprême, du Très-Haut.

אין בּלִיוִים Is. 24. B, le bruit des hommes joyeux. Sens désavorable : קרָה צַלִּידָה Is. 22. 2, ville qui ne connaissait que la joie, qui ne demandait qu'à se réjouir; בַּלִּידָה צַּאָרָהְה Soph. 3. 11, ceux d'entre toi qui se réjouissaient avec tant d'orgueil, d'insolence.

עליל m. Creuset. Ex. unique: בַּצַלָּרל Ps. 12. 7, au creuset de terre; selon d'autres, בַּצַלָּרל, de בָּצַל par le mattre de la terre.

וְרֵב חָפֶלילְיָה (Action: וְרַב חָפֶלילְיָה Jer.32. אָלילְיָה Jer.32. 19, et puissant en actions, en exploits. נְלִּין (v. נֵלָּיִן).

עליעות f. Joie, transport: צַלִּיצָוּת Habac.3.14, c'était une joie pour eux, ils se réjouissaient. שליח adj. sem. Supericure: אליח Jug. 1. 15, les sources de dessus, c.-à-d. dans le haut pays.

אלית f. chald. Salle haute : בְּצִּלְּרֶחָה Dan. 6. 11, dans sa chambre (v. עַלְּיָה).

עלל Kal inusité. Po. אָלל וי. 1º Agir, agir légèrement, faire du mal, affecter, faire souffrir : יעלַלְהִי בַעָּפֵר קַרְנִי Job 16. 15, j'ai couvert ma tête de poussière, exact. j'ai mis, ou roulé, ma tête dans la poussière; לָמִי עוֹלֶלְחֵ כֹּח Lament. 2. 20, envers qui tu as agi ainsi; עֵרנָר לנקשר לנקשר Lament. 3. 51, mon œil affecte mon âme, c.-à-d. je suis comme anéanti à force de pleurer; לֹנְשֵּׂרוֹ מְעֹּוֹלֵל Is. 3. 12, ses dominateurs (chacun d'eux) est, ou agit, comme un enfant (עוֹלֵל). — 2º Grappiller, cueillir ce qui reste dans une vigne après qu'elle a été vendangée : וַכַּרְמָּךָ לֹא חַעוֹלֵל Lévit. 19.10, tu ne cueilleras pas les grappes qui seront restées dans ta vigne; au אולל רעוללו בגפן שארית ישראל Jer.6. 9, on cueillera, c.-a-d. exterminera, les restes d'Israel, comme on grappille une vigne; נַיְעלֹלְלְחוּ בַּכְּּסָלוֹת חֲמֵישׁת אַלָּמִים ארש Jug. 20. 45, on en tua par les chemins cinq mille hommes, les uns après les autres.— Passif : אַשָּׁר פוֹלַל לָר Lament. 1. 12, (comme la douleur) qui m'a été faite, qui m'est arrivée.

Hithp. יְרִיְשְׁלֵלֵּה 1° Se signaler par ses exploits, agir, accomplir, spécial. en maltraitant, châtiant, quelqu'un: יְאָ צָּאַ Exod. 10. 2, ce que j'aurai fait, accompli, en Égypte; אַשָּׁר הִרְעַלֵּלְהִי בְּעָצְרֵים I Sam. 6. 6, après qu'il les eut châtiés d'une manière merveilleuse; בִּי הַיִּעְלֵּלְרִּ בָּהְ Jug. 19. 25, ils l'outragèrent, ils abusèrent d'elle; בּי Nomb. 22. 29, parce que tu te moques de moi, ou: que tu m'as pressé, blessé, le pied.

Hithpo. Accomplir, exécuter: לְּתִּחְעּוֹלֵל Ps. 141. 4, pour commettre de méchantes actions par malice.

ללע, chald. Entrer, aller (prét. פֵלָּי, fém. פָּלָּי, part. plur. בָּנָאַל פַל פַלִּי (בַּלָּיר, part. plur. בָּנָאַל בַּל

אַרִיוֹךְ Dan. 2. 24, Daniel alla vers Arioch; בָּאַרִין עַּלִין (cheth. עָּלִלין) Dan. 4.4, (les magiciens) alors vinrent; יְצֵר דְּיִבְּיִי שִׁמְשָׁא Dan. 6. 15, jusqu'au coucher du soleil (v. בְּאַר שִׁרְאַ הַּאַר בּאַר באַר בּאַר בּאַר בּאַר באַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר באַר בּאַר באַר באַר באַ

Aph. Faire entrer, amener: דְּנְצֵּל Dan. 2. 25, il fit entrer Daniel. Imper.: קָּרָנְאָשׁל ער פָּרָם מַלְּכָּא vers. 24, amène-moi près du roi; inf.: לְּתָצֶלָּה לַחָנְצֶלָה tri, ct. לְתַנְצֶלָה בּוֹיִם אַ 4. 3, de faire entrer.

Hoph. קבל מַלָּבָא passif: קַנָּם מַלְּבָּא Dan. 5. 13, Daniel fut amene pres du roi.

עללות et עוללות pl. f. (const. אַלְלּוֹת rac. צָּבֶּלְ ימני רבו שללות: Grappes qui restent dans la vigne après la vendange; רְנִשְׁצֵּר בּוֹ שִלֵּלִוֹת Is. 17. 6, il y restera des grappes, de quoi grappiller (v. Jér. 49. 9).

עלם Cacher. *Kal part. passif*, seul usité: שַלְשֵׁשְׁ Ps. 90. 8, nos fautes cachées.

Niph. בְּלֵבְים בְּרָבוֹ בּלִים בְּלֵבים בְּלֵבים בְּלֵבים בְּלֵבים בְּלָבִים בּלְבִים בְּלָבִים בּלְבִים בּילְבִים בּבְּלִים בּלְבִים בּלְבִים בּלְבִים בּלְבִים בּבּלִים בּלְבִים בּבּלִים בּבּלְבִים בּבּלְבִים בּבּלְבִים בּבּלִים בּבּלְבִים בּבּלִים בּבּלְבִים בּבּלְבִים בּבּלְבִים בּבּלְבִים בּבּלִים בּבּלִים בּבּלְבִים בּבּלְבִים בּבּלְבִים בּבּלִים בּבּלִים בּבּלְבִים בּבּלְבִים בּבּלְבִים בּבּלִים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּלִים בּבּבּלִים בּבּבּלִים בּבּבְּים בּבּבּלִים בּבּבּלִים בּבּבּבּים בּבּבּלִים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּב

Hiph. Cacher: וַנֵיר הַזְעַלָּרם מְשֵּבְּר II Rois 4. 27, l'Éternel me l'a caché. Avec שינים Détourner les yeux : וָאָם חַעָלֵם רַעָּלִימוּ עם תָאָרֶץ אֶרד־עֵינֵיהָם Lévit.20.4, si le peuple du pays détourne les yeux (de cet homme, ferme les yeux à son crime); וּמֶעְלָּים עֵינֵיד Prov. 28. 27, mais celui qui détourne ses yeux (du pauvre); רבשבה לעחות בשבה Ps. 10. 1, (pourquoi) te caches-tu, te détournes-tu, de nous dans le temps de l'angoisse? אַל־תַּעָלָם אוקה Lament. 3. 56, ne détourne point ton oreille (de mes cris); וַאַּכְלִּים שֵּינֵי בּוֹ I Sam. 12. 3, pour fermer les yeux sur lui, pour ne pas le juger avec impartialité; מָר וַח מַעָּלִים עַצַח בָּלִי־דַעָּת Job 42. 2, qui est celui qui assez depourvu d'intelligence ose cacher tes desseins,

c.-à-d. ose les présenter sous un faux jour, les blamer?

Hithp. Se cacher: פָלֵיםוֹ רְחַפֶּלֶם Job 6. 16, dans lesquels la neige se cache, se jette; בּישָׁה הָשְׁלֶּבוֹ וֹחְישָׁלֶבוֹ Deut. 22. 1, (ne) te détourne (point) d'eux; בּישָּׁה לֹא רְּחְישַׁלֶּבוֹ Is. 58. 7, ne te dérobe pas à ton frère (v. le même exemple à "בָּשֶׁר הָם", page 85).

בּלְכִּית פּלְלָם .v. בּלְלָם בּלְבּית פָּלָם Dan. 3. 33, un règne éternel; בּלְכִית בְּלָכָּת Esdr. 4. 15, depuis les temps passés, depuis des siècles; מְרַדְּלְכָּא יִבִּידְבְּלָהָא Dan. 2. 20, depuis l'éternité jusqu'à l'éternité.

לְצָלֶם m. Enfant, jeune homme : לְצָלֶם I Sam. 20. 22, à l'enfant; בְּרָמִידְיוּ הְעָּלֶם I Sam. 17. 56, de qui ce jeune homme est-il le fils?

אלְטוֹן n. pr. 1° Ville de la tribu de Benjamin, Jos. 21.18; השָּלָשׁ I Chr. 6. 45. — 2° עַּלְטִיְרְיִבְּיִח Nomb. 33. 46, station dans le désert.

עַלְמוֹת (ע. עַלְמוֹת).

עלְטֵי chald. Un Élamite. Plur. צֵלְטָיִא Esdr. 4. 9, les Élamites (עילָם.

סייִלְע, Les choses cachées (v. בּלְישָּׁרָ Kal).

עלְטָת n. pr. m. 1° I Chr. 7. 8. — 2° 8. 36.

עלְמָח אַלְמָח n. pr. (v. עַלְמָח).

עלם (עלין פלין על (עלין פליז) Sc réjouir : אָלָם Job 20. 18, il n'en jouira pas. Niph.: בְּנֵהְ־רְנָנִים נַעֵּלָסָת Job 39. 13,

(as-tu donné) les ailes à l'autruche dont

elle se glorifie.

Hithp.: נְתַעֵּלְסָה בָּאֲהָבִים Prov. 7. 18, délectons-nous de voluptés.

עלע Sucer, avaler : יַבַּלְּבוּ Job 39.30 (v. à אַל Pi.).

עלע, chald. f. (v. hébr. צֶּלֶּע). Côte: וּחְלַּח עִלְעִין בְּקְּעֵּה Dan. 7. 5, et elle tenait dans sa gueule trois côtes; selon d'autres: elle avait dans sa gueule trois défenses.

אלל Kal inusité. Pou. 1º Etre couvert, enveloppe. Part.: מִּעְלֵּמֶר מַפְּרִרִים Cant. 5. 14, (de l'ivoire) couvert de saphirs. — 2º Languir, tomber en défaillance : בַּנֵיךְ עָלְמוּ Is. 51. 20, tes enfants sont tombés en défaillance.

Hithp. 1° Se couvrir, s'envelopper: נְּתְּתְעָלֵּה Gen. 38. 14, elle s'enveloppa (de son voile). — 2º Languir : התעלמנה אַרוּלוֹת Amos 8.13, les jeunes filles, etc., languiront, mourront (de soif).

קריק adj. verbal. Etre languissant, tremblant : וְכַל־עַצֵּר תַּשִּׂדָת עַלָרו עָלָפַת Ez. 31.15, et chacun des arbres des champs sera languissant, tremblant, à son sujet.

אלץ (fut. יַבַּלץ, v. נָבָלן et פָּלָם) Se réjouir, triompher: בַּצַלץ צַּיִדִּיקִים Prov.28. 12, quand les justes se réjouissent, sont dans la joie ; צַלַץ לָבִּר בַּרֵי I Sam. 2.1, mon cœur tressaillit de joie dans l'Éternel; אַל־רַעַלִּצוּ אוֹיְבַר לִּר Ps. 25. 2, mes ennemis ne triompheront pas de moi. De la nature inanimée : יַפַלץ הַשָּלָה I Chr. 16. 32, que le champ se réjouisse.

עלְּחָה f. Iniquité (v. à שֵלְלָחה).

Dy et Dy des deux genres (avec suff. עָּמָּרִם quelquefois, עַנְּמִים, plur. עַּמָּרִם, const. עַמְיֵר et בְּמָבֶר, avec suff. פָּמָבֶר et נְאָל־עַם וָעָם: Peuple : יָאַל־עַם וָאָל Esth. 1. 22, et à chaque peuple. Fréquemment du peuple d'Israel : פַּשָּקה בַּי Exod. 15, 13, ton peuple, ô Eternel! עם קרוש Deut. 7. 6, un peuple saint; קַּמָּר Is.

53. 8, mon peuple; בְּנֵי־עָאַר Gen. 23. 11, les fils de mon peuple; בַּרז־עַאַר Lament. 2. 11, la fille de mon peuple, le peuple auquel j'appartiens, au milieu duquel je demeure, mes concitoyens; עם האבץ Lévit. 20. 2, le peuple, les habitants du pays; בַּיַּלְיַחַתוּ לָעָם־ קאָרֶץ Gen. 23. 7, il se prosterna devant les gens du pays; צַם־הָאָרֶץ Il Chr. 33. 25, la multitude, le bas peuple; "אַבֶץ Aboth , un ignorant, homme commun, vulgaire; עם־ענר Ps. 18. 28, le peuple affligé, c.-à-d. les pauvres, les humbles; עם הַאָבָא Nomb. 31. 32, עם הַשְּלְהַמָּת Jos.8.3, les gens de guerre. se dit aussi d'une tribu : זָבְלוּן עַם Jug. 5.18, Zabulon est un peuple ; בַּבֶּלָת בימים Deut. 32. 8, il a établi les limites des tribus; ולו יַקּוְרוֹת עַנְּיִרם Gen. 49. 10, et lui (aura) l'obeissance des (autres) tribus; אַנד יַאָּסָת אֵל־עַמָּר Gen. 49. 29, je vais être reuni à mon peuple, auprès de ma famille, des miens, c.-à-d. je vais mourir; אַת־רָעָם אֲשֶׁר־אָם Gen. 32.7, le peuple qui était avec lui, ses gens. Avec mart., il signifie aussi le genre humain, l'homme : אָבֶּן תַצִּיר תֻּצָּם Is. 40. 7, en vérité l'homme n'est que de l'herbe; נֹתַן נְשָׁמָח לָעָם עָלֶרהָ Is. 42. 5, qui donne la respiration aux hommes qui sont sur la terre; אַקּוֹם כָּד אַחָּם־עַם Job 12. 2, en vérité vous êtes tout un peuple, ou le genre humain tout entier. — Des animaux : דַּנָּמָלָרם עַם לֹאֹ־עַנו Prov. 30. 25, les fourmis, ce petit peuple impuissant.

עם chald. m. Peuple; pl.: בַּל־צַּמְמַיַּא Dan. 3. 7. tous les peuples.

עם prep. (avec suff. פִּנְּיִר (v. פְּנָּיִר [v. פָּנָיִר [v. פָּנָיִר [v. פָּנָיִר [v. [עַנַיִּרַי], . (دفشام ۱۶ دفو ' دفرم ' دفره ' دمر ' دفل ' دفلك 1º Avec, indiquant tout rapport de communauté, d'association, de réunion : תַּחָלָנִי עִם־חָאָישׁ הַוַּח Gen. 24. 58, veux-tu aller avec cet homme? יְתָּעָם אַטֵּר כּמני I Sam. 14. 2, et le peuple qui était avec lui, qui l'accompagnait; וראכל שאול עם שמואל I Sam. 9. 24, Saul mangea avec Samuel; דַּמֶּר־־אַתָּה דִּשָּׁנה Exod. 20. 19, parle avec nous toimême; וְדָבֵר לָאֵם עִּפָּך Job 15. 11, et la parole qu'il t'a dite avec douceur (v. à רובים (לאַט); היבים עם דינוב Prov. 29. 24, celui qui partage avec le voleur. Il exprime l'idée d'assistance, d'appui : וַיֵּר ִינִמּוֹ I Sam. 18. 14, l'Eternel était avec lui; אַלְּחִים עִּפָּהְ בְּכֹל אֲשֵׁר אֲמָח עֹנֶיה Gen. 21. 22, Dieu est avec toi dans tout ce que tu entreprends; חַקָּם הַקִּים נְשׁוֹ Deut. 22. 4, tu l'aideras à relever (l'animal tombé). Avec, équivalent de contre: ואֹחִר תַבִּרא בִּמְשׁמֵּכ עִּנֶּיך Job 14. 3, tu me fais entrer en jugement, en cause, contre toi ; ריאבק איש עמו Gen. 32. 25, quelqu'un lutta avec lui; פַּיר-רַקוּם לָּר עִם־ Ps. 94.16, qui viendra à mon secours, m'assistera, contre les méchants; אַבְחַרָח דְבָרֵי עִמּוּ Job 9. 14 , choisirai-je des paroles contre lui? — En faveur de, מריבעטיתו עמבם חסר: a l'égard de, envers Jos. 2. 12, puisque j'ai exercé la bonté ה votre égard ; וַלְבָּם לֹא־נַכוֹן עִמוֹ Ps. 78. 37, et leur cœur n'était pas droit, sincère, envers lui. — De la part de : m לכן אָדֶם רַשֶׁע נִם־אֵל Job 27. 13, c'est la part de l'homme méchant, impie, que Dieu lui réserve.

2º Avec, en même temps, de même, כחומית צורים עם־רשע Gen. 18. 23, de faire mourir le juste avec le méchant; וְעִם־אָרָם לֹא וְנְגָעוּ Ps. 73. 5, ils ne sont point frappés de plaies comme les autres hommes; דולפו עם־ אַנְיוֹת אֲבֶח Job 9. 26, ils passent comme (avec la même vitesse que) des barques légères de roseaux ; חַנָּח־נָא בָחַמּוֹת אַטֶּער-נְעְשִׁירִר צִנְּדְ Job 40. 15, voici le Behémoth que j'ai créé avec toi, en même temps que je t'ai créé. — Aussi longtemps que : יירַאוּך עם־שָׁפֶשׁ Ps. 72. 5, ils te craindront tant que le soleil durera; יְצִּם־וָהַן Néh. 5. 18, avec tout cela, malgré cela.

3° Chez, auprès, près de, dans, entre: מִבּלְבֶּן גַּרְתִּי Gen. 32. 5, j'ai demeuré chez Laban; הַאָּלֶּה אֲשֶׁר מִבּוּשְׁבֶּם Gen. 35. 4, le chêne qui était auprès de Sichem; יִינְדֵּל הְשַׁמָּר שְׁמִיאָל מִבּוּר בְּיִר הְּצִּי בְּיִבְּיל הַמִּיאָל מִבּוּר בְּיִר הְצִּי בְּיִבְּיל הַמִּיאָל מִבּוּר Sam. 2. 21, le jeune Samuel grandit près de, ou devant, l'Éternel (c.-à-d. dans le temple); בב עבני Gen. 24. 25, il y a chez nous beaucoup (de paille et de fourrage); הַּמָּח עִבּדבּרת מִיכַח Jug. 18. 3, quand ils furent auprès de la maison de Micha; צָקֶב תָּיְתָח רוּיַח אַחֶרֶת עָשוֹ Nomb. 14. 24, parce qu'un autre esprit était en lui; אם יוֹשְׁבֵר הַוּרֶל Is. 38. 11, avec ou parmi les habitants du monde (v. ישביקתי עם־אַחַלֵּי כֵּדֶר (חֲדֵל Ps.120.5, que j'ai demeuré dans les tentes de Kedar. Souvent יבם־לַב Dans le cœur, dans la pensée : יְבַּרְתִּר אֵנָר עִם־לְבֵּר Eccl. 1. 16, j'ai parlé en mon cœur ; יַרַדָּעָת ִּיִם־לְבָבֶּך Deut. 8. 5, tu reconnaîtras dans ton cœur; הַרָּח עִם־לְבָבִר l Chr. 22. 7, il était dans ma pensée, j'avais le dessein; ינבר עם־לְבָבִי Jos. 14.7, comme c'était dans mon cœur, comme je le savais. De même sans יַרַעִּהִי מִּי־זֹאָת עִּמַּך: לֵב Job 10. 13, je sais que cela est dans ta pensée; וְכְתַּצָּח רֲבוֹת עִמוֹ Job 23. 14, et beaucoup de choses semblables sont dans sa pensée; אַשֵּׁר עִבּד־שָׁרָּר Job 27. 11, ce qui est dans la pensée du Tout-Puissant.

4° Comme יְצִרְּטִי יִּטִּרְיְמֵּח מַרְצָּחְ יִּבְּרָטִי יִּטִּרִים בְּרָבְּח מַרְצָּחְ בְּרָבְּיִר וְצִּחְ וֹבְּרָטִי יִּטִרִּים (et il était) beau de visage; מְצִּיִּרִים יִּטֹרְבְּיִם יִּבּרִים אַרוּ בְּמָּיִרִים (Ban. 3. 12, des figues et des fruits précoces; עם צְּרוֹן רְשֵּלְּיִרִים II Sam 6.4, (ils emmenèrent le chariot) avec l'arche de Dieu, ou : allant a côté de l'arche, etc.

בּינִם D'auprès, d'entre, de la part de : ביכם פַּרְעֹרו Exod. 8. 8, (Moïse et Aaron se retirérent) d'auprès de Pharaon ; מַנָּם שׁחַבָּה יחָפָהָי Exod. 21. 14, tu l'arracheras meme de mon autel; פֵּעִם בְּרָבֶּיר Gen. 48. 12, d'entre ses genoux; דְּיָהָתוּ נְסַבָּח מֵינִם הָאֵלְחִים II Chr. 10. 15, c'était un événement amené par Dieu; קורר מַלִּם דֵּר Ps. 121. 2, mon secours me vient de Dieu; יָכִי־יִשְׁאַל אִישׁ מֵעָם רַעֲרוּ Exod. 22. 13, si quelqu'un emprunte de son prochain; נָכוֹן חַדְּכַר מֵיִם הַאֵּלֹרִים Gen. 41. 32, la chose est décidée de Dieu; חַמֵּלְמָּדְה רְשֵׁלְמָנְת Job 34. 33, est-ce d'après toi, d'après ton avis, que Dieu récompense et punit?

Dy chald. Les mêmes significations

que אפר hébr.: פסר Dan. 6. 22, avec le roi; איבטי Dan. 7. 13, sur ou dans les nuages du ciel; פסר-פָּרָנָר שְׁמַיָּא Dan. 3. 33, dans toutes les générations; אַבר-לַרְלָּרָא Dan. 7. 2, pendant la nuit.

אַמַר (fut.אַמַר) 1°Etre debout, se tenir debout, se placer : וָחָנֵה עֹמֵר עֵל־הַוּוְמֵלִים Gen. 24. 30, et voici, il se tenait, il était, près de ses chameaux; וַתַּעֵמוֹר מָאַז תבקר וער־עחת Ruth 2.7, elle est restée debout, ou : elle est demeurée ici depuis le matin jusqu'à présent. — עַמַר Se placer, so présenter, devant quelqu'un; le servir : בְּצַמָּדוֹ לְּמְנֵר שַּרְעֹרוּ Gen. 41. 46, quand il se présenta devant Pharaon; אַשֶּׁר־עָמֶד לים אַר־פְּנֵי דֶי Gen. 19. 27, où il s'était tenu, presente, devant l'Éternel; ברוֹשֶׁע בור פון הולמר לפניף Deut. 1. 38, Josue, fils de Nun, qui te sert; תַּר בָּבָאוֹת אֲשֶׁר עַמִּדְתִּי לְּמָנָיוּ I Rois 18. 15, par l'Eternel Zebaoth dont je suis le serviteur, le prophete; לַפְמִיר לָפְנֵיר יַי Deut.10.8, pour se tenir devant l'Eternel, pour être לַצַּטִּד בְּדֵרכַל חַשָּלֵךְ ; consacré à son service Dan. 1. 4, pour servir dans le palais du roi. — עַמַר עַל Etre préposé à, assister, défendre, avoir confiance en: חם הַלפִּדִים עַל־הַפְּקִרִים Nomb. 7. 2, qui étaient à la tête de ceux dont on avait fait le dénombrement, ou : qui avaient assisté à faire les dénombrements; קעמר בל-בני ענוף Dan. 12. 1, qui sc présente pour les enfants de ton peuple, qui les assiste, protége; וְלַעֲמֹד עֵל־נָמָשָׁם Esth. 8. 11, et de désendre leur vie; בּפֶרְהָם צַל־דַוּרְבְּכָם Ez. 33. 26, vous vous confiez en votre épée.

2" Rester debout, demeurer ferme, se soutenir, subsister, persévérer, persister: חַמָּבוּר Ps. 102. 27, ils périront, mais toi tu subsisteras toujours; אַבּרי וְצָבְּיִם הַעְּבֵּיר Ps. 33.11, le conseil de l'Eternel demeure ferme, stable, à jamais; הַבְּיִלְּיִם בַּּבְּלַּיִּם בַּּבְּלַּיִם, pour demeurer ferme dans le combat; בַּבְּרִי מְרְדִּבַי Esth. 3. 4, si la résolution de Mardochée se maintien-

drait; אַל־תַּצֵמר בְּרָבֶר רֶע Eccl. 8. 3, ne persevere point dans une mauvaise entreprise; אַליָר מִי רַצָּמֹד Ps. 130. 3, Seigneur, qui pourrait se soutenir, subsister? וְרַכְּלְתַּ עֲמֹר Exod. 18. 23, tu pourras subsister, y sustire; וְיִנְאָרֶץ Eccl. 1. 4, mais la terre demoure ferme pour toujours; פָּר אֵיך לעמוד לְפַנֵיךְ עַל־וֹאַח Esdr. 9. 15, car on ne peut subsister devant toi à cause de cela (des péchés); לְּמָנֵר זַעָמוֹ מָר רָעַמוֹד Nah. 1. 6, qui pourra subsister devant sa colère? וְלֹאִ־עֲמֶד אָישׁ בְּמְנֵידָוֹם Jos. 21. 44, aucun (de leurs ennemis) ne subsista devant eux, ou : n'osa leur résister; הַּשְׁמֵים רַעַּמְדוּ נָגְהוֹ Eccl. 4. 12, les deux lui résisteront; רחוא שׁנִים רַעַּמֹר יסיבולה האבשרן Dan. 11.8, et pendant quelques années il résistera au roi du Nord; de même sans rég.: וָאֵין כֹּוָן לָכָּטֹר Dan. 11. 15, sans force pour résister. Avec > Entrer dans, se maintenir dans, assister à, s'attacher fortement à: ויַעמר בּל־חַעם בּבּרִית II Rois 23. 3, tout le peuple entra dans, adhéra à, cette alliance; מר עָמַד בְּסוֹד רֵיָ Jér. 23. 18, qui a assisté au conseil de l'Éternel?

3º Rester (dans le même état), durer, se conserver, s'arrêter : לָפַעַן רַעַמָרוּ רַמָּרם לַבְּרִם Jér. 32. 14, afin qu'ils se conservent longtemps; הוּנָגַע פָסַר בְּצֵינְיוּ Lévit. 13. 5, la plaie s'est arrêtée dans son aspect, a conscrvé la même forme; ביום או יוֹמֵים רֶעַמֹד Exod. 21. 21, s'il reste vivant, s'il survit un jour ou deux; לאריַעַפְּררבִּי כֹחַ Dan. 10. 17, il ne reste plus en moi de force; וַיַרַתַ עַפֶּר Jos. 10. 13, et la lune s'arrêta; הוּשָׁח אַל־חַעַמּד I Sam. 20. 38, hate-toi, ne t'arrête pas; וַנַּצַמְרוּ הַשַּׁיִם הַיֹּרְרִים מְלְמֵעְלָהו Jos. 3. 16, les caux qui descendaient d'en haut s'arrétèrent; בַּרָה שָׁלשׁ־פָּעָמִים וו Pois 13. 18, il frappa trois וייַעַמדי fois, puis il s'arréta; וַהַצָּמֹד מָלֶּדֶה Gen. 29. 35, elle cessa d'avoir des enfants.

4º S'élever, se lever: אָשִׁר בַּעָּמִר מַּוְהָּרִי Eccl. 4. 15, qui s'élèvera à sa place, qui le remplacera; בַּעָמָר מִיכָאֵל Dan. 12. 1, Michael s'élèvera; fréq. de l'avénement d'un nouveau roi: בַּעָמֹר מָלֶךְ עַּוּ־פָּנִים Dan. 8. 23, un roi fier, impudent, s'élèvera; de la guerre : וַתַּצָּמֹר מָלָחָמָה I Chr. 20. 4, une guerre s'éleva, s'alluma; אָמָרִי־נָא בַחַבֶּרַיִךְ Is. 47. 12, lèvetoi, viens donc avec tes enchanteurs; בַּנְב רַעָּמָרוּ עַל־מֶּלֶהְ חַנְּגָב Dan. 11. 14, beaucoup s'élèveront contre le roi du Midi; לא תַעַמֹר עַל־רָם רָעָק Lévit. 19. 16, tu ne t'élèveras pas contre le sang, la vie, de ton prochain; selon d'autres: ne t'arrête pas, ne reste pas inactif, auprès du meurtre de ton prochain, c.-à-d. ne néglige rien pour sauver sa vie; לָשִׁמֹר אָת־בַּרִיתוֹ לְעַמְרָה Ez. 17. 14, mais qu'il observat son alliance et qu'il y persistat, ou: pour qu'il subsistat; יבקרובינא שַׂרֵינוּ Esdr. 10. 14, que nos princes se présentent, ou : que nos princes soient établis, placés, à la téte, etc.

Hiph. 1º Faire tenir debout, placer, faire mettre, ériger, établir, instituer : יַחַבַּמִיר — אַח חָאָרשׁ חַפְּשָּחֵר Lévit. 14.11, (le prêtre) présentera l'homme qui se purifie devant l'Eternel; יְצַלְרַבָּהַיָּר רַצָּמָרדָנָי II Sam. 22. 34, il m'a place sur mes licux élevés; הַלָּתוֹת לֹא־הַעֲמֶדְהִר בָשִׁעַרִים Néh. 6. 1, je n'avais pas encore mis les battants aux portes; וּלְהַעַמִיד אַת־ חַרְבֹתִינ Esdr. 9. 9, et de relever, de rebatir, ses lieux déserts; וְהַצְּמֵרִר מִיִּשְׁמְרוֹת Néh. 7. 3, et qu'on pose des gardes, des postes ; וָחֵצַמָּיד בָּבֵית אֵל אֶת־כֹּחֲנֵי חָבָּמוֹת I Rois 12. 32, il établit à Beth-El les sacrificateurs des hauts lieux; וְדֵוּכְמַדְנוּ שַלֵּיני בְּצְוֹת Neh. 10. 33, nous nous imposames des ordonnances, des lois.

קייהי Dan. 11. 14, pour établir, ou pour accomplir, la vision; בְּשָׁר הַנְּבֶּבְּרִהְי לַאֲבֹרְירָב II Chr. 33. 8, (la terre) que j'ai destinée, assignée, à vos pères.

3° Faire lever, soulever, susciter: Ps. 107. 25, il fit lever un vent de tempête; בּיַבְּטֵּר הָּתִּי מְבָּיִר Dan. 11. 11, il soulèvera, assemblera, une grande multitude (de gens); הַבְּטֵּרְהְּ Néh. 6. 7, tu as aussi suscité des prophètes.

אַיּלְהְּ יְּמְרָצֵּל : Intrans. Etre debout : בְּּמֶּלְהְּ יְמְרָצֵּל חֹבְיבְתְּ מַנְּמִרְ בַּּמֶּרְכָּבְּח d'Israel était debout dans son char; בְּוַבְּמַרְהָ בְּּלָיְם בָּלִּיכְּחְנֵים Ez. 29. 7, tu as rendu leurs reins immobiles (v. une autre explication à בַּבָּר.

Hoph. Etre place: בְּמֵבִּד־חַהְּי Lévit. 16. 10, il sera place, presente, vivant (devant l'Eternel); הַיְהוּ מָבֶּבֶּר בַּבְּּרָבָּר IRois 22. 35, (le roi) fut retenu, ou: resta debout dans son char.

עלֶּוֹר m. Lieu où l'on se tient, place, poste: יַּיְבֹא צָּאֵל פְּחִדִּי Dan. 8. 17, il vint près du lieu où je me tenais; vers. 18, il me fit tenir debout dans le lieu où j'étais, ou : נַיַּבְּיִלְי יִיִּלְּיִבְּי וֹשְּלֶּוֹךְ II Chr. 34. 31, le roi se tint debout en sa place, ou sur son estrade.

קרָהָּה f. Place, état : יַבְּיִה אַנְיְהְיּג Mich. 1. 11, il prendra chez vous sa place, il s'établira chez vous; selon d'autres : il apprendra de vous de s'arrêter, de ne pas venir vous plaindre.

אפר איי Avec moi: אָרָי שְּׁבִּיר Avec moi: הָיָהְ שְּׁבְּּיִר Gen. 31. 5, (le Dieu de mon père) a été avec moi; הְּבָּּיִר עִּבְּיִר עִבְּיִר עִּבְּיִר עִבְּיִר עִבְּיִר עִבְּיִר עִבְּיִר עִבְּיִר עִבְּיִר עִבְּיִר עִבְּיִר עִבְּיִר עִבְיִר עִבְּיִר עִבְּיר עִבְּיִר עִבְּיר עִבְיר עִבְּיר עִבְּי עִבְּיר עִבְּיר עִבְּיר עִבְּיר עִּבְּי עִּבְּיר עִּיִּי עִּבְיי עִּבְּיי עִּבְּי עִבְּיי עִבְּיי עִבְּיי עִּבְּיר עִּיִּי עַּבְּיר עִּיִּי עַּבְּיר עִּיִי עַּבְּיר עִּיִּי עַבְּיר עִּיִּי עִּבְּיר עִּיִּי עַּבְּיר עִּיִּי עִבְּיי עִּבְּיר עִּבְּיי עִבְּיר עִבְּיי עִּיִּיי עִבְּיי עִבְּיי עִבְּיי עִּיי עִבְּיי עִבְּיי עִבְּיי עִבְּיי עִבְּיי עִבְּייי עִבְּיי עִבְּיי עִּיי עִבְּיי עִּיי עִבְּיי עִבְּיי עִּיי עִבְּיי עִּיי עִבְּיי עִּיי עִּיי עִּיי עִּיי עִּיי עִּיי עִּייי עִּיי עִּיי עִּייי עִייי עִּיי עִּייי עִּיי עִּייי עִּייי עִּיי עַּייי עִּייי עִּייי עִּיי עִּייי עִּיי עִּייי עִּייי עִּייי עִּיי עִּייי עִּייי עִּייי עִּייי עִּייי עִּייי עִּייי עִּייי עִּיי עִּייי עִּיי עִּייי עִּייי עִּייי עִּייי עִיייִייי עִּיייי עִּייי עִּייִיי עִּייי עִּיייי

אָרָתְּה toujours à l'état construit et avec לְּנָתְּה , une fois may Ez. 45.7, une fois seul מְשֵׁרָ Ecc. 5. 15. Prépos. Près de, vis-à-vis, contre: לְּנָתְּה תַּשְּׁרָה הַ

Exod. 25. 27, près de la bordure; הַבְּיִהְ הַשְּבֶּיְ בְּעִבְּיִה הְשָבְיְ בַּעִּנִי בְּעָבְיִה בְּעָבְי בַּעָרְ בַּעִּהְ בְּעָבְי בְעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעִבְי בְּעָבְי בְּעִבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעִבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעָבְי בְּעַבְי בְעַבְי בְּעַבְי בְּעַבְי בְּעִבְי בְּעִבְי בְּעִבְי בְּעִבְי בְּעִבְי בְּעָבְי בְּעִבְי בְּעִבְי בְּעִבְי בְּעִבְי בְּעִבְי בְּעִבְי בְּעִבְי בְּעִבְי בְּעִבְי בְּעבְי בְּבְיבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְיבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבָּבְיבְי בְּבְיבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְי בְּבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְי

אָפְּה n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 30.

בין הַעַמּהִי הֶיְבֶּעָ Exod. 33.9, la colonne de la nuée; בֵּין הָעַמּהִיִּרם; 29. la colonne de la nuée; בֵּין הָעַמּהִיִּרם; 20. 16.25, entre les colonnes du ciel. — Job. 26.11, les colonnes du ciel. — 2º Estrade, tribune: הַעָּלֶּךְ עַבֵּי בַּלִּ-יְרַצַבְּמִּי IRois 11.14, le roi se tenait sur l'estrade, ou près de la colonne.

PIDL (profond) n. pr. m. Néh. 12. 7, 20.

עפיאל n. pr. m. 1° Nomb.13.12.— 2° Plusieurs autres, II Sam., I Chr.

עפיהור *n. pr. m*. Nomb. 1. 10.

קבין ה. pr. m. I Chr. 27. 6.

עמינָרַ ב n. pr. m. Exod. 6. 23.

עְּמִיק, chald. adj. Profond, impénétrable: צָּמִיקָתָא Dan. 2. 22, les choses profondes.

קבְנָלָה חַמְלַבְּּה לָהּ לָהּ לָהּ לָהּ לָהּיר . Gerbe : אָבְיּלָה חַמְלַבְּּה חַמְלַבְּּה חַמְלַבְּּה חַמְלַבְּּה חַמְלַבְּה חַמְלַבְּיה מונים אונים אוני

לְבֶּר : f.'1° Société, compagnie בְּבֶּר : Zach.13.7, l'homme de ma compagnie, mon compagnon. — 2° Concr.

m. Prochain, ami : בְּצֶּדֶּק הִּיְשְׁפֹּט צָּאִיתְהּ Lévit. 19.15, tu jugeras ton prochain selon la justice.

קיביל (fut. בְּבְּיל (ravailler, se fatiguer, se donner de la peine: בְּבָּיל צָּבֶּל שׁ הַבְּיל צָבְיל (rayaille pour lui, c.-à-d. pour son besoin; בְּבָל-צָבְיל בּוֹ Jon. 4.10, pour lequel tu n'as pas travaillé, qui ne t'a pas coûté de peine; בְּבָל-צָבֶל בַּבָל-צַבְּל (rayaille) שַׁרַבַּעל בַּבָל-צַבָּל (rayaille) שַׁרַבַּעל בַּבָל (rayaille) שַׁרַבַּעל (rayaille) שַׁרַבַּעַל (rayaille) שַּרַבַּעל בַּבָל (rayaille) שַׁרַבַּעל (rayaille) שַׁרַבַּעל (rayaille) שַּרַבַּעל (rayaille) בַּבָּל (rayaille) בַּבָּעל (rayaille) בַּבָּל (rayaille) בַּבָּעל (rayaille) בּבָּעל (rayaille) בַּבָּעל (rayaille) בּבָּעל (rayaille) בַּבָּעל (rayaille) בּבָּעל (rayaille) בּבָּעל (rayaille) בּבָּעל (rayaille) בּבָּעל (rayaille) בּבָּעל (rayaille) בּבָּעל (rayaille) בּבָעל (rayaille) בּבָּעל (rayaille) בּבָעל (rayaille) בּבָעל (rayaille) בּבָּעל (rayaille) בּבָעל (rayaille) בּבָעל (rayaille) בּבָעל (rayaille) בּבָּעל (rayaille) בּבָּעל (rayaille) בּבָעל (rayaille) בּבָעל (rayaille) בּבָּעל (rayaille) בּבָעל (rayaille) בּבָּעל (rayaille) בּבָעל (rayaille) בּבָּעל (rayaille) בּבַּעל (rayaille) בּבָּעל (rayaille) בּבַּע

עָבֶל des deux genres. 1º Travail, peine : וַנַּת־הַיָּת הָלִּמִר מִבָּל־צַמְלָּר Eccl. 2. 10, et c'était la mon partage de tout mon travail; אָרָם לְעָמָל רוּלָּד Job 5. 7, l'homme nait pour le travail ; צָּכָּל הוּא Ps. 73. 16, cela m'a semblé une בְּעֵינִי peine inutile, une chose trop difficile; רעמל לאמים יירשו Ps. 105. 44, et ils possèdent (le fruit) du travail des nations. — 2º Peine, tourment, souffrance : ראַח עניר וַעַמָּלִר Ps. 25. 18, regarde mon affliction et ma peine, mes souffrances; נַיַּסְחֵר עָמָל מַעֵּרנָי Job 3.10, (que n')a-t-il caché la peine, le tourment, à mes yeux ? מְנַחַמֵּי נֶּמָל Job 16. 2, des consolateurs fâcheux, importuns. — 3° Synonyme de 🚜 Iniquité : ואָר לְשׁוֹנוֹ עָמֵל וַאַין Ps. 10. 7, l'iniquité et l'injustice sont sous sa langue; יוסבים עַמַל הַחָבי Is. 10. 1, (malheur) à ceux qui font écrire des jugements, ou des ordonnances, injustes!

עָפֶל n. pr. m. I Chr. 7. 35.

קמי adj. 1° Celui qui se fatigue, qui travaille; m. ouvrier: דּבְּכְּכָּלְּהְ אֲּבֶּיר בּבְּכִּלְּהְ אֲבָּיר בּבְּכִּלְּהְ אֲבָּיר בּבְּכִּלְּהְ אֲבָּיר בּבְּכִּלְּהְ אֲבָּיר בּבְּכִּלְ בְּבְּבִילְ בּבְּכִילְ בּבְּכִילְ בּבְּכִילְ בּבְּכִילְ בּבְּיר בְּבִילְ בַּבְּיר בְּבִילְ בַּבְּיר בְּבִילְ בַּבְיר בּבְיר בּבְיר בְּבִילְ בַּבְיר בּבְיר בְּבְיב בּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בְּבְיב בּבְיר בְּבִיב בּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בְּבִיב בּבְיר בּבְיי בּבְיר בּבְיב בּבְיר בּבְיי בּבְיי בּבְיב בּבּיי בּבּיי בּבְיב בּבּיי בּביי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּביי בּבּיי בּיי בּביי בּביי בּביי בּיי בּיי בּביי בּביי בּביי בּיי בּייי בּבּיי בּייי בּיי בּייי בּיי בּייי בּיי בּייי בּיי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּ

Phone n. pr. 1° Amalek, fils d'Eliphaz, petit-fils d'Esau, Gen. 36. 12, souche d'une tribu arabe, vers. 16.—2° Les Amalécites, peuple très ancien

qui habitait la partie sud-ouest de la Palestine, au midi de l'Idumée, Gen. 14.7, Nomb. 24. 10; פְּבֶּלֶקִי et avec l'art. קְצְּבֶלֶקִי Gen. 14.7, Amalécite.

בּיִנִים לֹּאִּ־בְּטָּמְרֹּנִי וּ : אַרְיִים לֹאִּ־בְּטָּמְרֹנִי וּ Ez. 31.8, les cèdres du jardin de Dieu ne l'obscurcissaient point, n'étaient pas plus hauts que lui. Intrans. Étre obscur, caché: בָּלִיבִים לֹאִ צְּמָמֵּדְּהְּ Ez. 28.3, aucun secret n'est obscur, caché, pour toi.

Hoph. Etre obscurci : אֵרְכָּת רַּנְצָם וְתָּע Lam. 4. 1, comment l'or est-il devenu obscur, a-t-il perdu son éclat?

עַרְטִיּג (v.שֵב.). Peuples (v.שַב.). עַּבְּנוּאֵל עַבְּנוּאֵל (Dieu est avec nous) Nom symbolique et prophétique d'un fils du prophète Isaïe; selon d'autres, d'un fils du roi Achaz, Is. 7. 14.

בּעלים עות fois שַּשֵּׁשׁ, v. les exemples (שְנִילְיִים לְּיִנִינִים 1º Lever, porter: תָּבְּעֹיִים בְּיַבְיִים בּיִבְיִים 1º Lever, porter: מַלְּיִיבְיִים בּיִבְיִים 1 בּיבְיִים בּיבְיִים 1 בּיבְים 1 בּיבִים 1 בּיבִים 1 בּיבִים 1 בּיבִים 1 בּיבִים 1 בּיבְים 1 בּיבּים 1 בּיבּים 1 בּיבְים 1 בּיבּים 1 בּיבּים 1 בּיבּים 1 בּיבִים 1 בּיבּים 1 בּיבִים 1 בּיבּים 1 בּיבּי

Hiph. Charger d'un fardeau : אָבִר דְּמְמִים עַּלֵּיכֶם עֹל כְּבֵּר I Rois 12.11, mon père vous a chargés d'un joug pesant.

עַפְּיָה, (Dieu le porte) n. pr. m. II Chr. 17. 16.

קאָע n. pr. Amad, ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 26.

אַכְּק Etre profond, être impénétrable : מְאֹר צָּמְקוּ מֵּרְשְׁבֹּרֶיךְהּ Ps. 92. 6, tes pensées sont extrêmement profondes.

Hiph. Rendre profond: הֶצְּמֶּרֶם הְרְּחָב Is. 30. 33, il l'a faite profonde et large; Jér. 49. 8, ils ont fait leur demeure dans les profondeurs, les creux, de la terre; אָרָמָי שְּׁרָשִּי שְּׁרָה Is. 31. 6, ils ont commis une profonde révolte (v. le même exemple à אָרָטְ: adverbialement: סְּבָּשִׁי שְּׁיִבְּיִי וּשְׁיִבְּיִי Osée 9.9, ils se pervertissent profondément, extrêmement; אַרְטָּיִי וּשְׁיִבְּיִי וּשְׁיִבְּיִי וּשְׁיִבְּיִי וּשִׁי וּשְׁיִבְּיִי וּשִׁי וּשְׁיִבְּיִי וּשִׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשְׁיִבְּיִי וּשִׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִּׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִּׁי וּשִׁי וּשִּׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִּׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִּׁי וּשִׁי וּשִּׁי וּשִּׁי וּשִּׁי וּשִׁי וּשִׁי וּשִּׁי וּשִׁי וּשִּׁי וּשִׁי וּשִּׁי וּשִׁי וּשִּׁי וּשִּׁי וּשִׁי וּשִּׁי וּשִּׁי וּשִּׁי וּשִּׁי וּשִּׁי וּשִּׁי וּשִּׁי בְּיִים מִּיִּי לַּטְּּוּר בַּיְּדִּי בְּיִבְּיִים מֵיִי לַטְּוּת בְּיִבְּיִים מֵיִי לַטְּוּת בְּיִּדְי בְּיִבְּיִּר בְּיִבְּיִים מֵיִי לַטְּוּת בְּיִבְּי בְּיבִּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיבִּי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיי בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִים בְּיִים בְּיִי בְּיִים בְּיִים בּיִּי בְּיִּים בְּיִי בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים וּי וּגּי וּ וּצִי וּ וּצִיי בְיִים בְּיִים בְּיִים וְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִי בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיי בְּיִיי בְּיִים בְּיִים בְּיִי בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִי בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּי בְּיִי בְּיִּים בְּיִי בְּיִים בְּיִיי בְּיִּים בְּיִּי בְּיִים בְּיִיים בְּייִי בְּיִים בְּיִּי בְּיִים בְּיִים בְּיִיי בְּיִיים בְּייִים בְּיִים בְּיִי בְּיִיי בְּיִּים בְּיי בְּיִיים בְּיבְּיים ב

PDŲ adj. Profond, impénétrable; le plur. seul usité: קמָבֶּר שָּׁמָּה Is. 33. 19, (le peuple) d'un langage inintelligible.

בְּיִם מַּלָּה. (צְּמָהָּה. Profond: בְּיָבָּהְ מַלְּה. Prov. 20. 5, des eaux profondes; בְּיִבּ בְּעִּירִ בְּעָּרוֹ בְּעָרוֹ בִּעְרִ בּעָרוֹ בִּעָרוֹ בִּעָרוֹ בִּעָרוֹ בִּעְרִ בּעָרוֹ בִּעְרִ בּעָרוֹ בִּעְרִ בְּעָרוֹ בִּעְרִי בְּעָרוֹ בִּעְרִי בְּעָרוֹ בִּעְרִי בְּעָרוֹ בִּעְרִי בְּעָרוֹ בִינְיוֹ בְּעָרְיוֹ בִּעְרִי בְּעָרוֹ בִּעְרִי בְּעָרוֹ בִּעְרִי בְּעָרוֹ בִּעְרִי בְּעָרוֹ בִּעְרִי בְּעָרְיוֹ בִּעְרִי בְּעָרְיוֹ בִּעְרִי בְּעָרוֹ בִּעְרִי בְּעָרוֹ בִּעְרִי בְּעָרוֹ בִּעְרִי בְּעָרוֹ בִּעְרִי בְּעָרוֹ בִּעְרִי בְּעָרְיוֹ בְּעִרְיוֹ בְּעִרְיוֹ בְּעִרְיוֹ בְּעִרְיוֹ בְּעָרְיוֹ בְּעִרְיוֹ בְּעִרְיוֹ בְּעִרְיוֹ בְּעָרְיוֹ בְּעִרְיוֹ בְּעָרְיוֹ בְּעָרְיוֹ בְּעָרְיוֹ בְּעִרְיוֹ בְּעִרְיוֹ בְּעִרְיוֹ בְּעָרְיוֹ בְּעָרְיוֹ בְּעִרְיוֹ בְּעָרְיוֹ בְּעָרְיוֹ בְּעְבְּעִייִ בְּעִרְיוֹ בְּעִרְיוֹ בְּעָרְיוֹ בְּעִרְיוֹ בְּעָרְיוֹ בְּעָרְיוֹ בְּעִרְיוֹ בְּעְרִי בְּעִייִי בְּעִרְיוֹ בְּעִייִי בְּעִבְּיוֹ בְּעִיים בְּעִרְיוֹ בְּעִייִי בְּיִי בְּעִיים בְּעִייִים בְּעִיים בְּעִייִים בְּעִייִים בְּעִייִים בְּעִייִים בְּעִייִים בְּיִים בְּעִייִים בְּעִייִים בְּיִים בְּעִייִים בְּיִים בְּיִים בְּעִייִים בְּיִים בְּייִים בְּיִיבְייִים בְּייִים בְּיִיבְייִים בְּייִים בְּיִיבְּיים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְּייִים בְּיבְּיים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּייבְייוּ בְּיבְייוּ בְּייִים בְּיבְייוּ בְּיבְייוּ בְּיוֹי בְּיוֹייים בְּיוֹיים בְּיבְייוּים בְּיבְייוּים בְּיוּיבְייוּ בְּיוּים בְּייִים בְּיוּים בְּיוּייוֹיים בְּיוּיים בְּיוּיים בְּיוּייִייוּיים בְּיוּבְייוּיייוּ בְּיוּייִיייי בְּיוּייִיייוּייי בְּיוּייִיי

PPL m. Vallee: וְלֹא־אֵלֹתֵי שְּׁמְחִים הוּא I Rois 20. 28, mais il n'est pas le Dieu des vallees; בְּמְחֵל Jer. 47. 5, de leur vallee. Une fois pour les habitants des vallees: וַיבְרִיהוּ אֲחַ־כְּל־הַוְצְּמָחִים I Chr. 12. 15, ils mirent en fuite tous les habitants des vallees.

קיאַקי בְּשֶׁק La vallée du chêne, I Sam. 17. 2, dans le voisinage de Bethleem. אַבֶּק חַבְּּכָא La vallée des pleurs, Ps. 84. 7 (v. à בַּבָּא).

במק בּרְכָּח La vallée de bénédiction, II Chr. 20. 26, près d'Engedi.

בּפֶּק חַשְּּלֶּהְ La vallée du roi, Gen. 14. 17, près de la mer Morte.

בּשְׁלְיִי בְּשְׁיֵב La vallée de Josaphat, Joel 4. 2, entre Jérusalem et la montagne des Oliviers.

בְּמְּקְ־קְּאֵים La vallée des géants, Jos. 15. 8, entre Jérusalem et le pays des Philistins (v. aussi à בָּיִרם et יִּיְרָעָאל). קציץ, PQL n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 21.

PDV m. Profondeur: אָבֶּיךְ לְּעַבְּק Prov. 25. 3, on ne peut sonder la terre dans, ou à cause de, sa profondeur.

עָמֵר Kal inusite. Pi. Ex. unique. Part.: קעמר Ps. 129. 7, celui qui lic

des gerbes.

Hithp. Se servir d'un homme comme d'un esclave : יְּבְיִתְשַּשֶּר־מּוֹ Deut. 24. 7, et qui s'en sert comme d'un esclave; et qui s'en sert comme d'un esclave; Deut. 21. 14, tu ne pourras pas la traiter, la garder, comme esclave; d'autres traduisent aux deux endroits : en faire le trafic, vendre pour esclave.

לְּכֶּרְהַ שְּׁמֶרָה לּפְּר בַּשְּׂיָהו 1° Gerbe: עְלֶּרְר Deut. 24. 19, et que tu auras oublié une gerbe dans le champ; וְאָפַקּהִי בְּעַבְּרִים Puth 2. 7, que j'amasse ce qui tombe d'entre les gerbes. — 2° Omer, mesure de capacité: בְּאָבָּרְה הָאָא Exod. 16. 36, un omer est la dixième partie de l'epha.

עְפֵר chald. Laine (hébr. צְּמֶר: (צָּמֶר): מַנְּמֵר יַפֵא Dan.7.9, comme de la laine pure.

תמודת, n. pr. Gomorrhe, une des quatre villes près de la mer Morte qui furent détruites par le feu du ciel, Gen. chap. 19.

기우있 n. pr. 1° Omri, roi d'Israel, fondateur de Samarie, I Rois 16. 16, 24. — 2° Plusieurs autres, Chr.

תְּבְיָּטְ n. pr. 1° Amram, fils de Kehath et père de Moïse, Exod. 6. 20; n.patron. צְמְרָבִּי Nomb.3.27.—2° Esdr. 10. 34.

אָמַשָּ (ע. אָמָשָּ).

እታ ጊኒ, n. pr. m. 1° II Sam.17.25.— 2° II Chr. 28. 12.

עָבְשָׁלי, n. pr. 1° I Chr. 6. 10.—2° 15. 24. — 3° II Chr. 29. 12.

עַםשְׁםְי, n. pr. m. Neh. 11. 13.

ጋንሂ, n. pr. Anab, ville dans la montagne de Juda, Jos. 11. 21, 15. 50.

לְּבֶּר m. (pl. צֶּנְבִּים, const. צְּנְבִּים dagesch euph.). Raisin : יְבַים־צֵנָב Deut. 32. 14,

et le sang du raisin, le vin rouge; פגנבים בּמִּרְבֶּר Osée 9. 10, comme des raisins dans le désert; קּוֹבֶר Lév. 25.5, les raisins de ta vigne non taillée.

אַנֵּג Kal inusité. Pou. part.: רְתַּשְּׁעָנְהוּ Jér. 6. 2, et une femme délicate, accoutumée à une vie molle.

איני מלן. (ל. איני מלן. Habitué à la mollesse, à une vie de délices: יְרָשְּלֵנְ מְאֹדְ Deut. 28. 54, l'homme d'entre vous le plus délicat et fort habitué à la mollesse, aux délices de la vie; de même au fém.: יְרִשְּׁנְנְיִּ יִיִּרְיִי vers. 56, la femme habituée à une vie de mollesse.

וְלֶנְה לַשֵּבֶּח: Délices, plaisir: יְקְרָאחָ לַשֵּבָּח Is. 58.13, et si tu appelles le sabbat (tes) délices; בְּדֵירְכָלַי עֹנֶג les palais de plaisance.

ענר Attacher: עָּרְיּנְים עַל־נַּרְגִּרְטִיף Prov. 6. 21, attache-les à ton cou; אֶעְרָרֶבּוּ לִי Job 31.36, je me l'attacherais comme une couronne.

וֹמִיבֶּר (fut. רְיַבֶּרָהְ , רְּבָּרָהְ) 1° Répondre; la personne à laquelle on répond à l'acc., aussi bien que la chose que l'on répond : מבּבּרְרָהָם Gen. 23. 14, Ephron répondit à Abraham; רְצָּיִהִי לֹא בְּבָרְהְ Prov. 18. 23, le riche répond par des paroles rudes; בְּבָּרְרִי לֹא בְּבָרִי לֹא בִּבְיִהְ עַנִּה בְּיִרְי לֹא בַּבְיִר לַא בַּבְּרִי לַא בַּבְּרִי לַא מַבְּרִי לַא בַּבְּרִי לַא מַבְּרִי לַא מַבְּרִי לַא מַבְּרִי לַא מַבְּרִי לַא מַבְּרִי לַא בַּבְּרִי לַא בַּבְּרִי לַא בַּבְּרִי לַא בַבְּרִי לַא בַּבְּרִי לַא בַּבְּרִי לַא בַּבְּרִי לַא בַּבְּרִי לַא בַּבְּרִי בַּבְּרִי לַא בַּבְּרִי לַא מַבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי לַא בַּבְּרִי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בְּבָּרִי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בְּבָרִי בַּבְּרָי בַּבְּרִי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרִי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרִי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרָי בַבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְיי בְּבָּרִי בַּבְיי בְּבָּרִי בַּבְי בְּבַרִי בַּבְּרִי בַּבְי בְּבִּרִי בְּיִי בְּבָּר בְּבִיי בְּיִי בַּבְּי בְּבִּי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִּי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִי בְּבִי בְּבְיוּ בַּבְי בְּבָּי בְּבִי בְּבָּי בְּבְייִי בְּבָּי בְּבִּי בְבִּי בְּבִי בְּבִי בְּבָּי בִּי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבְי בְּבִי בְּבָּי בְּבִי בְּבְי בַּבְי בַּבְי בְּבִי בְּבִי בְּבָּי בְּייִבְי בְּבִּי בְּבָּי בְּבִי בְּבָּי בְּבִי בְּבָּי בְּבִי בְּבְיוּ בִּבְיוּ בְּבִי בְּבָּי בִּבְיוּ בְּבִּי בְּבָּי בְּיוּ בְּבְיוּ בְּבָּבְי בְּבִי בְּבָּי בְּבִי בְבִי בְּבִי בְּבָּי בְּיוּ בְבִי בּבְּי בְבִיוּ בְּבִיי בִּי בְּבִי בְּבָּי בִּבְיי בְּיוּ בְבָּי בְּבִי בְּבָּי בְּבִי בְּבָּי בְּבִי בְּיבְיי בְּבָּי בְ

rėg. dir.: מַח־עַקָּהְ רֵי Jer. 23. 37, que t'a répondu l'Eternel? — Répondre à une observation, contredire : פַּר־לֹא־אָרִיט במוֹנִי אֵעֵנִזּי Job 9. 32, il n'est pas un homme comme moi pour que je puisse lui répondre, contredire ; עוֹנֵה אַמֶּרֵיוֹ מָבָּם Job 32. 12, (il n'y a pas un) d'entre vous qui ait répondu à ses paroles, qui les ait réfutées; ורוּחַ מְבֵּינָהִי רַעֲנֵנִי Job 20. 3, du vent, c.-a-d. des paroles vaines doivent-elles réfuter ce que me dit mon intelligence (v. Hiph.). — Répondre à une prière, à un vœu; exaucer : בְּקֵרְאֵר צְנֵנְר Ps. 4. 2, lorsque je t'invoque, exauce-moi; וּמְקַרְנֵי רַמִים עניתני Ps. 22. 22, exauce-moi qui suis entre les cornes des licornes; שַנֵנֵי בַּצָּמָית רְשֵׁשֵּהְ Ps. 69. 14, réponds, exauce-moi, par ton secours fidèle, efficace; הַאֵּלִתִים אשר-רענח באש I Rois 18. 24, le Dieu qui répondra par le feu (en envoyant le feu sur l'autel).

2º Prendre la parole, prononcer: יַנּעֵן אָיוֹב וַיּאֹמֵר Job. 3. 2, Job prit la parole et il dit. Des juges: יָלֹא־תַעֲנֶח עֵל־רָב Exod. 23.2, tu ne prononceras pas dans une cause (en suivant l'avis, etc.). -Annoncer, faire savoir : וַרֶּר שָנָהוּג I Sam. 9. 17, l'Éternel lui dit, lui annonça; אַלְחִים רַעֵּנֵה אַת־שָׁלוֹם פַּרְעֹה Gen. 41. 18, Dieu annoncera, fera savoir, ce qui concerne le salut, la prospérité, de Pharaon. — Témoigner, porter témoignage, pour ou contre quelqu'un: יְעֶנְהָתּרּבִּי צִּרְקְתִּר Gen. 30. 33, ma droiture temoignera en ma faveur; שׁמֵר ענה באחיר Deut. 19. 18, s'il a déposé un faux témoignage contre son frère; יְפֵּטֶּרֶךְ רַצְּטִרּבְרָ Job 15.6, tes propres lèvres témoignent contre toi; הַעַּרָה וו פניחם ענחת בם Is. 3. 9, l'expression de leur visage témoigne contre eux. Plus complet avec יבר Déposer un témoignage : לא־חַעֶּנָה בְּרַעֲּה עֵּד שַׁמֵּר Exod. 20. 13, tu ne déposeras pas contre ton prochain un faux témoignage.

3° Chanter en se répondant l'un à l'autre; en général chanter, pousser des cris (de joie ou de guerre): אַנָּי בּיילָּי Nomb. 21. 17, chantez un cantique à son sujet; ענט לַרֵּרְ בְּחֹדְיָח Ps. 147. 7, chantez à l'Éternel avec des actions de grâces; רְצָּבְּרְח מִשְׁהַ מִּשְׁר מִּבְּרָר (סְצַּבְּרְח שִׁשְּׁה מִּיבִיר (עַנּרְרָת) Osée 2. 17, et elle y chantera comme au temps de sa jeunesse; דְלֹנְה לְיָה בְיבִי I Sam. 21. 12, n'est-ce pas de lui qu'on a chanté? בְּיך מְלֵּר עֲבִּרְרָת בַּעִּר מָלֹר מָנֹר (סִבְּרָר, 12, n'est-ce pas de lui qu'on a chanté? בְּיך מְלֵּר מְבִּרְרָת וֹבְּרָר, 15. 14, ils pousseront contre toi des cris de joie. Des animaux : דְּעָבֶּר הַבְּיִר בַּרִּרָר וֹבְּרִר בַּרְרָ בַּרְרָכִי בַּרְרָ בַּרְרָ בַּרְרָ בַּרְרָ בַּרְיִבְּי בְּעִבְּרְ בַּרְרָּיִי בְּעַבְּעַלְיבְּרִי בַּרְרָ בַּרְרָּיִבְ בַּרְרָ בַּרְרָ בַּרְרָ בַּרְרָ בְּרִיךְ בַּרְרָכְיִי בְּרִיךְ בַּרְרְיִיךְ בַּרְרָיִי בְּעַבְּרָ בַּרְרָיִי בְּיִבְּיִבְּי בְּעִבְּרְ בַּרְיִיךְ בַּרְיִיךְ בַּיְיִי בְּיִבְּיִי בְּעִבְּרִי בַּרְיִיךְ בַּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִייִייִי בְּיִבְּיִי בְּיִייִייִי בְּיִבְיּיִייְ בְּיִיבְייִי בּיּרְיִייִי בּיִיי בּיּרְייִי בְּיִיבְּי בְּיִייְ בִּיּרְיִי בְּיִירְ בִּיּרְיִייִי בְּיִיבְּיִי בְּיִיבְייִי בְּיִייְיִי בְּיִייִיייִי בְּיִבְיּייִי בְּיִי בְּיִיי בְּייִיייי בּייִיייי בּיּייייי בּייייי בּיייייי בּיייייי בּייייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייייי בּיייי בּייייי בּייִיי בְייייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייייי בְייייי בְייִייי בְייִיייי בְייִיייי בְיייִייייי בְייִייייי בְיייייי בְייִיייי בְיייייי בּיייייייי בּיייייייייי בְ

Pi. Chanter: מֶּרֶם חָמֶּר עֲזּוּ־לָּחְ 2, chantez en l'honneur de la vigne qui porte du bon vin; מַל־מַחַלָּה לְעֵנוֹת Ps. 88. 1, pour le chanter sur l'air de Maheleth; אַנֹר שׁמֵע Exod. 32. 18, j'entends la voix des personnes qui chantent en chœur.

Hiph. Répondre: דְּשֶׁלְּחִירֵ טֵּעֲטֶח בְּשִׁקְחָר. 5. 19, Dieu lui répond pour la joie de son cœur, Dieu en l'exauçant remplit son cœur de joie. — Faire répondre: יְרְיִּחְ מִבְּינֵיִי רַצְנֵיִי 10b 20. 3, et l'esprit (éclairé) par mon intelligence me fera répondre, me dictera la réponse.

II אָלָהְ S'occuper d'une chose, se tourmenter, être tourmenté, s'humilier, être humilié, affligé: אַבְּיִם בּבּוֹל בּבּנוֹן בּבנוֹן בּבּנוֹן בּבנוֹן בּבּנוֹן בּבּנוֹן בּבּבנוֹן בּבּבנוּן בּבּבּנוֹן בּבּנוֹן בּבּבנוֹן בּבּנוֹיִים בּבּבּנוֹים בּבּבּנוֹים בּבּבוֹים בּבּבּינוֹים בּבּבּבוֹים בּבּבוֹים בּבּינוֹים בּבּינוֹים בּבּבּינוֹים בּבּינוֹים בּבּיוֹים בּבּינוֹים בּבּינוּים בּבּינוֹים בּבּייוֹים בּיוֹים בּיבּיים בּיבּיים בּיבוּיים בּיבּיים בּיבּיבוּים בּיבוֹים בּיביים בּיבוֹים בּיביים בּיבי

menté, affligé; יצט פּר־אָרן רֹעָה Zach. 10.2, ils ont été abattus parce qu'il n'y avait point de pasteur; selon d'autres, de I יַּנְיָם: ils disaient (qu'ils erraient) parce qu'il, etc. ; וּמֵדַמֹינִם לֹא יַעַנָּה Is. 31. 4, il ne s'épouvante, ne se décourage pas, devant leur multitude.

Niph. Etre humilié, être tourmenté, s'humilier : נַעַנֵיחָר עַר־מָאֹד Ps.119.107, je suis extrêmement humilié, ou affligé; וְנַמָּשׁ נַעֲנָה הְשְׁבִּרְעַ Is. 58. 10, et si tu rassasies l'âme tourmentée par la faim, ou: si tu consoles l'âme affligée; דיר בְּתֵי מֵאַנָהַ לֻעֵּנֹת Exod. 10.3(p. לְחֲעָנוֹת.), jusqu'à quand refuseras-tu de t'humilier devant moi?

Pi. Opprimer, tourmenter, humilier, maltraiter : וְענוּ אֹחָם אַרְבַּע פַאוֹח שָׁכַח Gen. 15. 13, ils les opprimeront pendant quatre cents ans; נַּתְעַנֶּיתָן מָשֹרֵי Gen. 16. 6, Sara la tourmenta, maltraita; יצַרָּד רַרָּרָ כֹּחִר Ps. 102. 24, il a affaibli, abattu, ma force dans le chemin; ואענדו אַר־זַרֵע הַּוָד I Rois 11. 39, j'humilicrai la postérité de David ; וָבַלֹּ־מִשְׁבַּרֵיךָּ אָנִיהָ Ps. 88. 8, tu m'as accable de tous tes flots.—Faire violence (à une semme): ורעותי Gen. 34. 2, il lui fit violence; ינית אחראשת רעדו Deut. 22. 24, (parce qu'il) a violé la femme de son prochain. — יציר נקשה Se macérer par les jeûnes: וְעִנְיחֵם אֵת־נַמְשׁחֵיכֶם Lévit. 16. 31, vous jeûnerez; ענירוי באום נקושר Ps. 35. 13, je me suis macéré par le jeûne.

בוב־לִר כִר־עִנֵיחִר : Pou. passif de Pi. Ps.119.71, il est bon pour moi d'avoir été humilié, affligé. Part.: וּפְּלְנֵיִת Is. 53. 4, et affligé; inf.: אַר פַל־שָנוּחוֹי Ps. 132. 1, de tous ses tourments, de toutes ses peines; בָל־תַּנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תְעָנָת Lévit. 23.29, toute personne qui n'aura pas jeûné, exact. qui ne se sera pas imposé le jeûne.

Hiph. Humilier : פרי מַעַנָּם I Rois 8. 35, II Chr. 6. 26, parce que tu les auras affligés, humiliés; ou, de I צָנָת: et tu les exauceras.

Gen. 16.9, humilie-toi sous elle. -2º Se tourmenter, s'affliger : הַּיִבְנִיתָ בָּכֹל

אַשֶּׁר־הָתְעַנָּה אַבִּר I Rois 2. 26, parce que tu t'es affligé de tout ce que mon père a souffert, de toutes les afflictions de mon père.

ענה (ע. ענה).

על הנינטית ואָמִרין: Chald. Répondre, עני הנינטית ואָמִרין Dan. 2. 7, ils répondirent pour la seconde fois, et ils dirent. — Prendre la parole : עַנה דַנִיאל וְאָמַר Dan. 2. 20, Daniel prit la parole, et il dit.

II 구빛, chald. Etre affligé. Part. plur. ענין Dan. 4. 24, les pauvres.

ענה, n. pr. 1°Anah, fils de Seir, Gen. 36.20. - 2º Anah, fils de Zibon, 36.24.

עָנְי (pl. צָנִיר, עָנֵים). Malheureux, affligé, humble, débonnaire, doux : צעקת ענוים Ps. 9. 13, il n'oublie pas les cris des malheureux, des affligés; וילַמֵּר עַנוִים הַרְעּוֹ Ps. 25. 9, il enseigne sa voie aux humbles ; עַנְיֵר־אָּרֶץ Ps. 76. 10, les humbles de la terre; יַתְאִישׁ משֶׁח עָנֵי מָאֹר Nomb. 12.3, Moïse était extrêmement doux.

ענוב n. pr. m. I Chr. 4. 8.

וַלּלְנְרֹי .f. Humilité, douceur : וַלִּמְנֵי כָבוֹד ענה Prov. 15. 33, l'humilité précède l'honneur; de Dieu : יְצֵנְנַתְּהָ תַּרְבֵּנִי Ps. 18. 36, ta bonté me fait devenir grand, puissant.

אָנְוָה f. Douceur, bonté : יְצֵינְיַח־צָּדֶק Ps. 45. 5, ct (pour la cause) de la bonté et de la justice.

י ענדי בורין: Aboth, deni de justice.

ענוק (v. צָנָין).

ענורן, f. (rac. I אַנים ou II ענור). Cri ou souffrance. Ex. unique : צַנוּה עָנָי Ps. 22. 25, les souffrances ou les cris du malheureux.

עלי adj. (fem. פֵנְיֵרם, plur. פֵנְיֵר, פֵנְיָרם). Pauvre, malheureux, humble, doux: עני ואַביון Deut. 24. 14, qui est pauvre et indigent; יְאַנִר נְאָבְרוֹן Ps. 40. 18, je suis malheureux et alfligé ; עַם־עָנָר חושרע Ps. 18. 28, tu sauves le peuple malheureux; עָנָר וַרֹכָב עַל־חַמוֹר Zach. 9. 9, humble et monté sur un âne.

ענְיִר m. (avec pause לִּיִי avec suff. עַּיְרָיִי, מִיי שְׁמַעִּי , מִיּרְשָׁמַעִּי , מַּרְיּנְיִרְיִּ עִּיִּי , מַּרְיּנְרְיִּרְיִּ עִּיִּי , Gen. 16. 11, car l'Éternel a entendu (ta voix) dans ton affliction; ou, de I יַּנְיָּי ; il a entendu tes cris, exaucé ta prière; בְּיִי עִיִּי , Deut. 16. 3, pain de misère; בְּיִי־עִּיִּי , Prov. 31. 5, les malheureux, les affligés.

ነዚ n. pr. m. I Chr. 15. 18.

ת עניה n. pr. m. Neh. 8. 4.

ענים n. pr. Anim, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 50.

DLU n. pr. Anem, ville de la tribu d'Issachar, I Chr. 6. 58.

ענְמִים. Peuplade d'origine égyptienne, Gen. 10. 13.

ענפָּלָרְ, n. pr. d'une idole adorée des Sépharvéens, II Rois 17. 31.

ענן Kal inusité. Pi. Rassembler des nuages: בְּלֵבְיִר עָּלְן עֵלִר ְדְאָרֶץ Gen. 9. 14, quand j'aurai rassemblé des nuages au-dessus de la terre.

Po. אַשֹּשׁ (fut. אַשֹּשִּ , part. אָשֹשִּ , fém. une fois אַשִּׁ Is. 57. 3). Faire des enchantements, tirer des augures en observant la marche des nuages; selon quelques-uns, de אַשִּׁי, jeter un sort par les yeux, le regard; selon d'autres, pronostiquer selon les temps et les heures: אַשְׁי וּשִׁ וְנִילָּי וֹן II Rois 21. 6, et il fit des enchantements, et il usa d'augures; אַלְיִי וְשִׁי וְנִילִי 19. 26, vous n'observerez point les nuages pour deviner; מְשִׁיִּיִם בַּשְּׁלְּשִׁים Deut. 18. 14, les augures ou enchanteurs;

Is. 2. 6, ils ont des enchanteurs comme les Philistins.

וְלָּנְתְ m. (const. צַּיַבְי). Nuage, nuée: בְּצְּכָּן Gen. 9. 16, l'arc sera dans la nuée; וְדְיִיְתוּ חַפְּּטָּית בְּצָּכְן Jér. 4. 13, il montera comme des nuées.

174 n. pr. m. Néh. 10. 27.

אָנָר לְּינֵיר לְּינֵיר לְינֵיר לְינֵיר לְינֵיר לְינֵיר לְינִיר לְייִיר לְייִיר לְייִיר לְייִיר לְייִיר לְייי בְּייִיר לְייִיר לְייִיר לְייִיר לְייִיר לְייִיר לְייִיר לְיייי בְּייִיר לְייִיר לְייִיר לְייִיר לְייִיר לְיייי בְּייי בְּייי בְּייר לְייִיר לְיייי בְּייי בְּייִיר לְיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּיייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייי בְּייִייי בְּיייי בְּיייִייי בְּייייי בְּייייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְי

אָנָנְהְ בְּנְהָּדְ f. collect. Des nuages : קּלָּהְ בְּנָהָין Job 3.5, que des nuages épais, obscurs, s'arrêtent sur lui.

י עניי, n. pr. m. I Chr. 3. 24.

עניְיִה (que Dieu couvre) n. pr. 1°D'un homme, Néh. 3. 23. — 2° D'une ville de la tribu de Benjamin, Néh. 11. 32.

אָלְן m. (const. אָבֶּין). Branche: שׁרָשׁי Mal. 3. 19, (ni) racine (ni) branche; אַרְוּבְים הַּמִּי Ps. 80. 11, et ses branches (sont comme) des hauts cèdres; בְּנְמֶּיְהָ אַרְוִירִּאַל Ez. 36. 8 (du sing. , vous pousserez vos branches.

אַגן chald.m. Branche: יְּבְעַיְמִיּדִי Dan. 4. 18, et sur ses branches.

הַיְּבֶּעְ adj. f. Branchue: פֿריָת נְצַנְמָּה Ez. 19. 10, (une vigne) pleine de fruit et de branches.

P Mettre un collier autour du cou, se parer d'un collier : אַנְקָּחְמֵּה נְצֵּנְיִם Ps. 73. 6, l'orgueil les environne comme un collier.

Hiph. Mettre sur le cou, charger quelqu'un (de présents): חַצְנֵיִםְ כֹּוֹי Deut. 15. 14, tu le chargeras de présents, tu lui donneras (de ton troupeau, etc.).

אָנָת, n. pr. d'un géant, souche d'une race chananéenne : אָבֵי בְּנָק Nomb. 13. 33, יְלִּידֵי חָצָנָק Nomb. 13. 22, les des-

cendants d'Anak; רוענקים Jos. 11. 21, סיטים Jos.21.11, Anok.

עבר n. pr. 1º Aner, Chananéen, allié d'Abraham, Gen. 14. 13. — 2° Ville lévitique sur le territoire de Manassé, I Chr. 6. 55.

ענש (fut. יבינש) Punir, imposer une amende, imposer une contribution: וְעֵנְשׁרּ אֹדוֹ מָאָרו בָּטֵּף Deut. 22. 19, ils le condamneront à une amende de cent pièces d'argent; נַיַבָּנשׁ אַח־הָאָרֶץ II Chr. 36. 3, il leva sur le pays une contribution (de cent talents d'argent, etc.); בענש לץ Prov. 21. 11, quand on punit le moqueur; וְיִרן צַנוּשִׁים יְשָׁתוּ Amos 2. 8, ils boivent du vin acheté de l'argent de ceux qu'ils ont condamnés à une amende, ou : le vin qu'on a été forcé de leur fournir. Avec בַּנוֹשׁ לַצַּהָּים לֹא־טוֹב : לַ Prov. 17. 26, il n'est pas bon de condamner le juste.

Niph. passif : שַׁנִשׁי בַּעָשׁ Exod. 21. 22, il sera puni, condamné, à payer (ce que le mari demandera); וּמְתַיִּים עַבְרוּ וְנַעֵּנְשׁוּ Prov. 22. 3, les sots passent outre, et ils en portent la peine, ou: les sots transgressent la loi, et ils sont punis.

ענש m. Punition, amende, contribution : מַשׁא פֹנֵשׁ Prov. 19. 19, (qui se laisse emporter par la colère) en porte la peine ; ניפָן־פֿנָשׁ פַּל־הָאָרֶץ II Rois 23. 33, il imposa au pays une amende, il leva une contribution.

עַנָש m. chald. Punition : לַצַּיָשׁ־יִּבְסָרן Esdr. 7.26, à une amende, ou : à une confiscation de ses biens.

ענָת, n. pr. m. Jug. 3. 31.

ענָחוֹת, n. pr. 1° Anathoth, ville lévitique sur le territoire de Benjamin, lieu de naissance du prophète Jérémie, Jos. 21. 18, Jer. 1. 1. — 2º Anathoth, fils de Bécher, I Chr. 7.8.

תנחחיה n. pr. m. I Chr. 8. 24.

עָסִים m. (rac. נָּפָס). Jus exprimé, moût: על־עַסִים Joel 1.5, à cause du moût; מֵצְסִים רְשֹּוֹנִי Cant. 8. 2, du suc nouveau de mes grenades.

עַפַּס Presser, fouler : נְבֶּסוֹתֶם רְשָׁצִים Mal. 3. 21, vous foulerez les méchants.

לַבְּסוֹם בְּרָבְרֵי חוֹרָח : S'occuper עַפַּק Rituel, de s'occuper de l'étude de la

אען Faire retentir : זַצַּקַת־שָּׁבֶר יָלעָרוּ Is. 15. 5, on fera retentir le cri de l'affliction; ou, forme irrégulière de שרי: ils exciteront des cris, etc.

עַפָּאִיִם m. pl. Branches ou feuilles : פַבּין שֵקאיִם Ps. 104. 12, du milieu des branches, ou des feuilles.

עַפָּה (עיפָת v. צַּבָּה).

לפל Kal inusité. S'élever. Pou. Etre gonflé, être orgueilleux, arrogant: הצה עפלה לא־יַשְׁרַה נַפְּשׁוֹ בּוֹ Hab. 2.4, son âme orgueilleuse n'est pas droite, ou: n'est pas tranquille en lui.

Hiph. Agir avec orgueil, avec témérité, s'obstiner : רַיַּעָפָלוּ לָעַלוּת אֱל־ראשׁ דָּוְדֵיר Nomb. 14. 44, ils eurent la témérité, ils s'obstinèrent, de monter sur le

sommet de la montagne.

עַּכְּי m. 1º Hauteur, colline, tour: למל ובחן Is. 32. 14, tour et forteresse; ַרַּלְמַל II Chr. 27. 3, la tour fortifice sur la montagne de Sion. — 2º Plur. טחורים (keri טחורים) Deut. 28. 27, I Sam. 5.9, des tumeurs à l'anus.

אַפְּנִי n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 24.

עּגְעַפַּיִם *m. plur*. usité seulement à l'état const. צַּמְצֵפֵּר Paupières : יַנְל צַמְצַפֵּר Job 16. 16, l'ombre de la mort est sur mes paupières; בַּעַּמְעַמֵּר־יַשָּׁיַדִר Job 3.9, les paupières, c.-à-d. les rayons, de l'aurore.

רְּנְפַר בֶּעָקר : . אַ Kal inusité. Pi. : יְנָפַר II Sam. 16. 13, il elevait de la poussière, la faisait voler (contre David).

רַפָּער מוווי, avec suff. בַּבָּרָם; avec suff. בַּבָּרָם; plur. צַּמָרוֹת, const. צָמָרוֹת). Poussière, terre pulvérisée , poudre : צַּמָר מָן־תָאַרָמָה Gen. 2. 7, la poussière de la terre; רַמֵּלָאוּם עַמַר Gen. 26. 15, ils les reni-על-צַפַר חַבָּרָה; Lév. 14. 45, tout le mortier de la maison; הַרֶּכְּ לָצָמַר II Rois 23. 15, il les réduisit en poussière; יַיְצָּמַר עָמַר Hab. 1. 10, il entasse de la terre, il élève des remparts; רוֹרְדֵי עָמָר Ps. 22. 30, tous ceux qui descendront dans la terre, dans la tombe; ואַל־עַמר הַשׁוּב Gen. 3. 19, tu retourneras a la poussière, à la terre; תֵּירוֹדָךְ עָמָר Ps. 30. 10, la poussière te célébrerat-elle, c.-à-d. l'homme après la mort? אַר רַעַלב Nomb. 23. 10, qui peut compter la poussière de Jacob, c.-à-d. sa nombreuse postérité. Quelquefois comme מַצַּמַר שְרֵחָת תַּדְשָּאת: Nomb. 19. 17, de la cendre du sacrifice d'expiation brûlé. Plur. : יָראָשׁ עַמָּרוֹת הַבֶּל Prov. 8. 26, et le commencement de la poussière du monde, c.-à-d. la première chose créée; יָצַמָּרֹת זָהַב לּוּ Job 28. 6, la poudre d'or y est.

ንệሂ n. pr. 1° Epher, fils de Midian, Gen. 25. 4. — 2° I Chr. 4. 17. — 3° 5. 24.

עקיר m. Chevreuil, gazelle, faon: ללפר דישילים Cant. 2. 9, au faon des biches; מְשְׁיֵרִי בְּיִשְׁיִרִי Cant. 4. 5, comme deux faons.

קרְרָּהְ n. pr. 1° Ophrah, ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 23; בּמִּירָה Mich. 1. 10. — 2° Ophrah, ville de la tribu de Manassé, Jug. 6. 11. — 3° Ophrah, fils de Meonothai, I Chr. 4. 14.

וויף תורים (אפרון n. pr. 1° Ephron, ville aux confins de Benjamin, II Chr. 13. 19 (keri מְּבְיִין .— 2° La montagne d'Ephron, à la limite de Juda et de Benjamin, Jos. 15. 9. — 3° Ephron, fils de Sohar, Héthéen, Gen. 23. 8, 10.

וייף אליין). אליין).

עקָרָת f. Plomb: אַבֶּרְיָל וְשִׁמְּרָה Job 19. 24, avec un burin de fer et avec ou sur du plomb; אָבֶן וָשׁוֹשֶּׁרָה Zach. 5. 8, poids de plomb.

ץ א. (עבר בירים, const. בירים). 1°Arbre: עברים Gen. 2. 9, et l'arbre de vie; collect.: קר מירים Gen. 1. 11, des arbres fruitiers; בירים Deut. 28. 42, tous tes arbres. – 2° Bois, objet de bois: בירים בירי

קיה ליקר (Gen. 22. 3, il fendit le bois pour l'holocauste; בְּיִבְיּיִם (Exod. 25. 10, du bois d'acacias; בְּיִבְיִּם לָּבֶּץ אָבָר (une idole faite) d'un morceau de bois: Tu es mon père; בְּיַבִּיבִין (Gen. 40. 19, il te fera pendre à un bois, gibet; בְּיִבְיִּבִין Exod. 7. 19, dans des vases de bois et dans des vases de pierre.

בְלְּאִרְעָבוֹ אָבִרוּ בּאָבִרוּ (Chagriner, affliger: רְלֹאִרְעָבוּ אָבִרוּ (Rois 4. 6, son père ne le chagrinait pas (ne lui faisait pas de reproches). Intrans.: וְנְצִירָ בְּרְלָּחִי בְּרְעָּחִי בְּרְעָּחִי בְּרְעָּחִי בְּרָבְּחִי בְּרָבְּחִי בְּרָבְּחִי בְּרָבְּחִי בְּרָבְּחִי בְּרָבְּחִי בְּרָבְּחִי בְּרָבְּחִי בְּרָבְּחִי בִּרְיִי בִּרְיִי בִּרְיִי בְּרָבְּחִי בְּרָבְּחִי (Chr. 4. 10, si tu agissais contre le mal, si tu l'empéchais tellement que je fusse sans chagrin, sans douleur; בּרָבּרִי בִּרְבִּי (Lis. 54. 6, une femme affligée en son esprit.

Hiph. 1° Chagriner, irriter: בְּצִּרְבּתִּיּתְּ Ps. 78. 40, (combien de fois) l'ont-ils chagriné, irrité, dans cette solitude (quand ils étaient dans le désert). — 2° Servir, rendre un culte: בְּיִבְּיִבְּיִ לְּתְּצָבְּרִ Jér. 44.19, nous avons fait en son honneur des gâteaux pour lui rendre un culte; selon d'autres: pour présenter sa forme, en y gravant son image.

Hithp. S'affliger, s'irriter : צֵּלְכָּנוֹ לָשָׁלְכָּנוֹ Gen. 6. 6, il s'en affligea en son cœur; נַיְחַפַּאַבוּ הָאַנְנָּיִם Gen. 34. 7, ces hommes en furent irrités.

עציב chald. Étre affligé, triste; part. pass.: אָבֶּיב Dan. 6. 21, d'une voix triste.

בוציב וְבְוָה : I • Image ou idole ביינים ב נמרץ הַאִּישׁ הַוּוּר Jer. 22. 28, cet homme est-il comme une image, une statue, méprisable et brisée, ou : comme une idole, etc.? — 2º Travail, travail pénible, bien acquis par le travail : רלא יוסף י לאָב יִּבְּה Prov. 10. 22, et il n'y joint aucun travail; יַפַּצָבֶיךְ בְּבֵית נָכְרִי Prov. 5. 10, (de peur) que tes biens acquis par le travail ne passent dans une maison etrangère; לַחֵם חַצַּצָבִים Ps. 127. 2, du pain péniblement acquis, ou : le pain de douleur (v. 3°); וְכַל־עַצְבַרכָם תִּנִוֹשׁוּ Is. 58. 3 (avec dagesch emph.), vous pressez impitoyablement (à ce qu'on vous paye) vos biens, c.-à-d. l'argent qui vous est dû. - 3º Douleur, peine : קניד בּנִים Gen. 3. 16, tu n'enfanteras qu'avec douleur ; וּדְבַר־עָּצָב Prov. 15. 1, une parole (dite) avec durete, une parole qui blesse.

קבון אינין m. (const. פאבון). Douleur, peine, travail: בְּבִיבִּים Gen. 3. 16, (j'augmenterai) ta douleur; יבֵּיבִים Gen. 5. 29, et du travail pénible de nos mains.

אַצְבֶּי חָנוּיִם Ps. עצבי הַנְּיִם Ps. 135. 15, les idoles des nations; בַּבְּרָיָם I Sam. 31.9, le temple de leurs idoles.

אָלֶּע f. (const. בְּשָׁבֵּח, plur. const.

רְּבְּרְתֵּר כָל-עַבְּבֹי. Douleur, chagrin: רְּבְּרָתְּר כָל-עַבְּבֹי. Job 9. 28, je tremble de toutes les douleurs qui m'attendent; בּבְּרָבְּיִבְּי לְצִּבְּרִי Ps. 147. 3, il panse leurs plaies, c.-ad. il les console dans leur douleur; בַּצְבַּרַת-עַבְּרַר Prov. 15. 13, mais par le chagrin du cœur; בְּיִבְּיִבְּי Ps. 16. 4, que leurs douleurs augmentent.

אָנְיּד Fermer: עֹצָה פֵּינָיז Prov.16.30, celui qui ferme les yeux (pour mieux méditer).

אין m. Échine, épine dorsale. Ex. unique: לְּמָבֵּה הָשָּגָּה Lévit. 3. 9, ce qui est près de l'échine (de la brebis).

נְרְחוּ עַבָּה f. (v. צֵק). Bois, arbre: מָרְחוּ עַבָּה Jer. 6. 6, coupez des arbres.

עַּלְּהֹ f. (rac. בָּצִין, const. בָּצִין). Conseil, avis, projet, dessein: וַשַּׁמַעַ לְעַצָּה חבה Prov. 12. 15, le sage écoute les conseils; אַנְשֵׁר עַצְרִוּי Ps. 119. 24, les gens de mon conseil, mes conseillers; וַעַצָּח מֵלְאַכֵּיו יַשְׁלִּים Is. 44. 26, il accomplit l'avis de ses envoyés, c.-à-d. leurs prophéties; ועצה שלום תחיה ברן שניהם Zach. 6. 13, il y aura entre les deux un conseil de paix, c.-à-d. une parfaite concorde; עצר־עני חַבִּישׁוּ Ps. 14. 6, vous faites honte à l'affligé à cause de son dessein; לַבְּשׁוֹת בָּצָּח וְלֹא בִינִי Is. 30. 1, de former des desseins que je n'ai point inspirés, ou : de prendre conseil. et non pas de moi; וָכַל־עַצָּרִוּף יְמַלֵּא Ps. 20. 5, il remplira tous tes desseins; ועצח בי דרא חקום Prov. 19. 21, le dessein de l'Eternel seul subsiste; אָרשׁ עַבַּרִירּ Is. 46. 11, l'homme qui doit accomplir mon dessein; פר בְעַצָּרו נְשַּלְּחָרוּ I Chr.12. 19, ils l'avaient renvoyé après réflexion; וְּלֵּלְ חְעֵצָּה Jér. 32. 19, grand en conseil. Deut. 32. פרי-גור אבר בצוח הובח Deut. 32. 28, ils sont un peuple privé de conseil, c.-à-d. de sens, de sagesse, ou : qui n'écoute pas le conseil; פרי־אַנה אַטִּיה עבורה בְּמִּשִׁר Ps. 13.3, jusqu'à quand agiterai-je ces pensées, ces craintes, en moi-même?

בר וְעָצוּם מְמוּזּי: Adj. Fort, puissant: דַב וְעָצוּם Exod. 1.9, plus nombreux et plus fort que nous; מְלָכִים עַצוּמִים Ps. 135. 10, des rois puissants; יְבִין עַצוּמִים יִקְרִיר. גְּיִיוֹן בְּבֶּר n. pr. d'une ville dans Edom, sur le rivage de la mer Rouge, Nomb. 33. 35, I Rois 9. 26.

לאָע Kal inusite. Niph. Etre paresseux : אַל־הַשְּלֵּה לֶּלֶהָה Jug. 18. 9, ne soyez point paresseux à partir.

עַצֵּל m. Paresseux : עַּבֶּל מְשָׁמָב Prov. 6. 9, paresseux, jusqu'à quand seras-tu couché?

עְצְלֶּהְ הַחִּדּל : f. Paresse אַלְּלְּהוֹ Prov. 19. 15, la paresse produit l'assoupissement; וְלֶּהֶם עִצְלִּהוֹ Prov. 31. 27, le pain de paresse, pour: d'une paresseuse; duel: מַצְצַלְהַיִּם יִשְּׁהְ יַשְּקְרָהוּ Eccl. 10. 18, à cause d'une forte paresse, ou des mains paresseuses, la charpente s'écroule.

עצַע ויי Trans. Fermer (v. קּנָּבָּת): ולצם ערניו Is. 33. 15, celui qui ferme les yeux (pour ne point voir le mal).— 2º Intrans. Etre fort, puissant, devenir puissant : בּר־עַצְכָהַ מְשֵנוּ מְאֹר Gen. 26. 16, tu es devenu bien plus puissant que nous; מַדו עָצְמוּ רָאמַׁירָהם Ps. 139. 17, que le nombre en est grand; בּיבִיאָר הָאָד Exod. 1. 7, ils devinrent extremement puissants; יְּכַצָּם כֹּחוֹ Dan. 8. 24, et sa puissance s'accroîtra; יאיבר דויים עצמר Ps. 38. 20, mes ennemis sont en vie et sont puissants. - Etre considérable, nombreux : עַצָּמוּ מָשָׁמַר Ps. 40. 6, ils sont trop nombreux pour que je puisse les raconter; עַנָּמוּ מִשְׁבוֹתֵירָוֹם Jér. 5. 6, leurs rébellions, apostasies, sont augmentées.

Pi. 1° Fermer : וְיַפַצֵּם אָח־פֵּינֵיכָם Is. 29. 10, il a fermé vos yeux. — 2° (de

אָבֶּי (אָבָּי Ronger ou briser les os : יְיָה תָאַבְּיוּן Jér. 50. 17, et ce dernier lui a brise ou rongé les os.

Hiph. Rendre puissant: נְיַפְּבָּיִה Ps. 105. 24, il l'a rendu plus puissant que ses oppresseurs.

עּצָּבִירם des deux genres (plur. בַּצָּבִירם, plus freq. מָצְמִיהוֹם). 1° Os, ossements: עבה מעבר Gen. 2. 23, l'os de mes os; עצם אל עצמ Ez.37.7, un os (s'approcha) de l'autre; וְרָאָח עָצָם אָרָם Ez. 39., 15, s'il voit les ossements d'un homme; באמה היסק Exod. 13. 19, les ossements de Joseph; הַנְּבֶּטֶר הַבְּטֵּך הַאָּלַצֶּח Eccl. 11. 5, de même que (tu ne sais pas comment se forment) les os dans le sein d'une femme enceinte. — 2º Corps, visage, teint : וּמַרְשֵּא לְעֵצֵם Prov. 16. 24, et salutaire pour le corps; אַיִימוּ עָבֶּם מִקּנִינִים Lament. 4. 7, ils avaient le teint plus vermeil que le corail. — 3º Il remplace le *pronom* même : בְּצָבֶם תַּיּוֹם חַוָּיָם Gen. 7. 13, en ce jour même; וּכְּעָצֵם דָוֹשָּׁמֵיִם Exod. 24. 10, et comme le ciel même, ou: comme la face du ciel; מַצָּבֶּם הָּמִּנוֹ Job 21. 23, dans toute sa vigueur; עַּבְּמִי Ritucl, moi-mėme.

DYV, n. pr. d'une ville de la tribu de Siméon, Jos. 19. 3.

DY m. 1°Force: ביר וְלְצֶם Deut. 8. 17, ma puissance et la force de ma main. — 2°Corps, substance, essence: לארינְקוֹת עְצָּמִר מְעָּקְר מְצָּמִר מְעָּקְר מְצָּמִר מְעָּקְר מְצָּמִר מְעָּקְר מְצָּמִר מְעָּקְר. 139. 15, ma substance, mon corps, ne t'était pas inconnu.

קריים אינים עלמין Is. 40. 29, à ceux qui sont sans vigueur il donne une grande force; אינים עלמין Nah. 3. 9, l'Ethiopie était ta force. — 2° Multitude: דְּבָיִהְ הָאֹרָי Is. 47. 9, à cause du grand nombre de tes enchanteurs.

ነጋኒህ n. pr. d'une ville sur la frontière méridionale de la Palestine, Nomb. 34. 4.

חוֹם לְצְע f. pl. Fortes raisons, arguments: תַּיִּלְישׁר נַאַמּיֹחַיבָּם Is. 41. 21, produisez vos arguments.

וא ח. pr. d'une ville inconnue; פויט הָפָבְּנִי II Sam.23.8, Adino l'Esnite (v. צַּיִּיםׁ.).

עצי (fut. יַעָצר et יַעָצר) פֿר Fermer, renfermer, emprisonner : וְעַבֵּר אָת־דַוֹשָׁמַיִם Deut. 11. 17, il fermera les cieux; עצר עצר הי ווער פל-רוום Gen. 20. 18, l'Éternel avait ferme tout sein, c.-a-d. avait rendu stérile (toute la maison d'Abimelech); אָם־אַנִי הַעּמוֹלִיד וְעָצֵרְתִּי Is. 66.9, moi qui fais nattre, fermerais-je (le sein), empêcherais-je d'enfanter? נדי אָם־אָשָׁח טַצְרָח־לָנדּ I Sam. 21.6, les femmes ont été éloignées de nous, nous ne nous sommes pas approchés d'elles; עַבְּר בְּעַבְּלְהֵי Jér. 20. 9, (un feu) renfermé dans mes os; רדויא עבור Neh. 6. 10, il y était renfermé; רַיַּעַבְרַרוּר מָלַךְ אַשׁרּר II Rois 17. 4, le roi d'Assyrie l'enferma; שור עצור מְשְנֵר שָׁאוּל I Chr. 12. 1, encore enfermé, caché, de peur de Saul, ou : évitant la face de Saul; שבאר Deut. 32. 36, des biens qu'on conserve chez soi (v. l'exemple à קוַב, page 520).

2º Retenir, empecher: נַעַבְרַת־נַא אוֹרָהָ Jug. 13. 15, je te prie que nous te retenions; וְלֹא רַפַּצְרְכָּח תַּעָּטָׁם I Rois 18. 44, que la pluie ne te surprenne, exact. ne t'empêche (de sortir); אַל־הַעֶּצָר־לִּי II Rois 4.24, n'arrête pas (l'ânesse) pendant que je la monterai. Avec : וַפְצֹר בְּמִלִּיך מִר יוּכָל Job 4.2, qui pourrait retenir ses paroles; יָנְצֵבֶר מָמֵיָם Job 12. 15, il retient les eaux. — בַּעָר כֹּהָן Garder, conserver, la force; avoir le pouvoir : יָלֹא עַצַרְתִּי כֹּהָן Dan. 10. 8, je ne conservai aucune force; וְלֹאִר עַצֵּר כֹּהַן ירבעם עוד II Chr. 13. 20, Jarobeam n'eut plus de force, de pouvoir; ימָר וו ביות לבטת-לו ביות II Chr. 2. 5, qui aura le pouvoir de lui bâtir une mai-ילא צַּבָּרוּ לַלֶּכֶרו : כֹּיָה son. De même sans יָלאׁ צַבָּרוּ לַלֶּכֶרו אל־מֵרְשִׁישׁ II Chr. 20. 37, ils ne purent pas aller à Tharsis.

פינצר פון: 3° Commander, régner: אַל־רַעצר פון אווי אווי II Chr. 14. 10, nul homme ne peut régner à côté de toi, ou : ne peut prévaloir contre toi; I Sam. 9. 17, celui-ci régnera sur mon

אַרְעָבֶר יְטְמֵים 1 Niph. 1° Étre fermé: מְיַעְבֶּר יְטְמֵים 1 Rois 8.35, quand le ciel sera fermé.—
2° Étre retenu, être empêché, êtré arrêté: תְּמְבֶּר רְמָבֶר תְּמָבֶר וֹשְׁבָּר יִמְבֶּר רְמָבֶר וְמָבֶר יִמְרָ בְּעַבְּר לְמָבֶר יִי וְמַבְּעָר וְמָבֶר וְמָבְר וְמָבֶר וְמָבֶר וְמָבֶר וְמָבֶר וְמָבֶר וְמָבְר וְמָבְּי וְמָבְּי וְמָבְּי וְמָבְי וְמָבְּי וְמָבְּי וְמָבְּי וְמָבְי וְמָבְי וְמְבְּי וְבְּי וְבְּי וְמְיִבְּי וְמְבְּי וְבְּי וְבְי וְבְּי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּי וְבְּיִי וְבְּי וְבְּי וְבְּיִי וְבְּיוֹם וְבְּי וְבְיוֹי וְבְּיִי וְבְּי וְבְיִי וְבְיוֹי וְבְּיִי וְבְּי וְבְיי וְבְּיוֹי וְבְּיוֹי וְבְיוֹי וְבְיוֹי וְבְיוֹי וְבְיוֹי וְבְּי וְבְיוֹי וְבְּיוֹי וְבְּיוֹי וְבְיוֹי וְבְיוֹי וְבְיוֹי וְבְיוֹי וְיִי וְבְיוֹי וְבְּיִי וְבְיִי וְבְּיוֹי וְבְּיוֹי וְבְיוֹי וּבְיוֹי וְבְיוֹי וְבְיִי וְבְיִי וְבְיוֹי וְבְיִי וְבְיוֹי וְיִי וְבְּיִי וְבְיִי וְבְיִי וְבְיִי וְבְיִי וְבְיִי וְבְּיִי וְבְיִי וְבְיִי וְבְיִי וְבְיִי בְּיִי וְבְיִי וְבְיִים וְבְיִים וְבְיִים וְבְּיִים וְבְּיִים בְּיִים בְּיִי בְּיִים בְּיבְיים בְּיִיבְיבְיְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִ

קצר m. Domination, pouvoir: עָּבֶּר Jug. 18,7, (nul n')héritait le pouvoir, le pouvoir n'était pas héréditaire, ou : personne ne possédait le commandement, ils étaient libres.

קלבר לְינָבר לְינָבר לְינִבר לְינִבר לְינִבר לְינִבר לְינִבר לִינִבר לִינִבר לִינִבר לַינִבר לַינִבר לַינִבר לַינִבר לַינִבר לַינִבר לַינִבר לַינִבר לַינִבר לִינִבר לְינִבר לְינִיב לְינִבר לְינִבר לְינִבר לְינִבר לְינִבר לְינִיב לְינִיי לְינִיב לְינִיב לְינִיב לְינִיי לְינִיי לְינִיי לְינִיי לְינִיי לְּיי לְינִיי לְּיי לְינִיי לְינִיי לְינִיי לְייי לְּיי לְייי לְּיי לְייי לְּייי

אָרָת בּוֹלְיָת Reunion, assemblée, assemblée solennelle, fête : בּיבְית בֹּינִת בְּצָרָת בֹּינִת בַּינִת בְּיבָת בַּינִת בַּינִת בַּינִת בַּינִת בַּינִת בַּינִת בַּינִת בַּינִת בַּינִת בַינִת בַּינִת בְּיַנִת בְּיַנִת בְּיִת בְיִת בְּיִת בְּית בְּיִת בְּיִת בְּיִת בְּיִת בְּיִת בְּיִת בְּיִת בְּיִת בְּית בְּיִת בְּיִת בְּיִת בְּיִת בְּיִת בְּיִת בְּיִת בְּית בְּיִּת בְּיִת בְּיִּת בְּיִת בְּיִּת בְּיִּת בְּיִת בְּיִּת בְּיִּת בְּית בְּיִּת בְּית בְּית בְּית בְּיִּת בְּית בְּיבְּת בְּית בְּית בְּית בְּית בְּיבְּית בְּית בְּיבְּית בְּית בְּית בְּיבְּית בְּית בְּית בְּית בְּית בְּיבְּית בְּית בְּיבְית בְּיבְּית בְּית בְּית בְּיבְּית בְּיבְּית בְּיבְּית בְּיבְּית בְּיבְית בְּיבְּית בְּיבְית בְּיבְית בְּיבְּית בְּיבְּית בְּיבְּית בְּיבְּית בְּיבְית בְּיבְּית בְּיבְּית בְּיבְּית בְּיבְית בְּיבְית בְּיבְית בְּיבּית בְּיבְּית בְּיבְּית בְּיבְּיבְּית בְּיבְּית בְּיבְּית בְּיבְ

אָקא chald. (v. קּבָּח). Oppression, mal: פּן בָּל־בָּקָא Rituel, de toute oppression, ou: de tout mal.

בּעָטָן (זְעלב בּיִבְּעָר 1º Saisir par le talon: בַּעָטָן עָקב סָפּפּ 12.4, dans le sein de sa mère il saisit son frère par le talon.— 2º Supplanter, tromper: בַּלְבָּיִר זָה מַצְבֵיר הַי מַצְבַיִר זָה מַצְבַיר לַפָּיִר זָה מַצְבַיר זָה מַצְבַיר זָה מַצְבַיר זָה מַצְבַיר זָה מַצְבַיר זָה מַצְבַיר זָה מַצְבִיר זָב זְבִיר זָב זְבְּיר זָב זְבִּיר זָב זְבְּיר זָב זְבִּיר זָּה מַצְבִיר זָּב זְבְּיר זָב זְבִּיר זָה מַצְבּיר זָה מַצְבּיר זָב זְבּיר זָב זְבְּיר זְבְּיר זָב זְבְּיר זָב זְבְּיר זָב זְבּיר זָב זְבּיר זָב זְבְּיר זָב זְבְּיר זָב זְבְּיר זָב זְבְּיר זָב זְבְּיר זָב זְבְּיר זְבְּיר זְיִיר זְבְּיר זְבְּיר זְבְּיר זְבְּיר זְבְיר זְבְיר זְבְּיר זְבְיר זְבְּיר זְבְיר זְבְּיר זְבְּיר זְבְּיר זְבְּיר זְבְיר זְבְּיר זְבְּיר זְבְיר זְבְּיר זְבְיר זְבְּיר זְבְיר זְבְיר זְבְּיר זְבְיר זְבְיר זְבְיר זְבְּיר זְבְיר זְבְּיר זְבְיר זְבְיר זְבְּיר זְיִיר זְבְיר זְבְיר זְבְיר זְבְיר זְבְיר זְבְיר זְבְיר זְבְיר זְבְיר זְבְייר זְיִבְּי זְבְיר זְבְיּי בְּיר זְיִיר זְיִיר זְיִיר זְיִיי זְּיר זְיִיי זְיִיר זְיִיי זְיִיר זְיִיי זְיִיר זְיִיי זְּבְיר זְיִיר זְיִיי זְייִיי זְייִי זְיִיי זְייִי זְיִיי זְייִיי זְייִיי זְייִי זְייִי זְייִי זְייִי זְיִיי זְיִיי זְיִיי זְיִיבְיי זְייִי בְּיִבְיי זְיִיי זְיִיי זְיִיי זְייִי בְּיבְייי זְייי זְייִי זְייִיי זְייִי בְּיבְייי זְייִי זְייִיי זְייִיי זְיִיי בְּיִיר זְייִיי זְייִיי זְייִיי זְייִייִיי זְייי זְיִיי זְייִיי זְייִיי זְייִייי זְייי בּייִיי זְייִייי זְיייי זְיייי זְייי זְיייי זְייִיי זְייִיי זְייִיי זְייִיי זְייי זְייי זְייי זְייי זְייִי

Pi. Retenir, retarder : יַלֹּא רְעַקבּם Job 37. 4, il n'arrête pas (les nuages).

' 그림빛 m. (const. 그물것, avec suff. iɔgə, plur. const. יַלְקבֵר avec dagesch euph., et יְּמְבוֹחי). 1° Talon, pas, demarche, trace: אַמָּת הָשׁוּשָׁנוּ נְּקָב Gen. 3. 15, toi, tu lui blesseras, mordras, le talon; ומסי עַקבה Jer. 13. 22, tes talons, tes pieds, ont été violemment dépouillés, découverts; עַקבר־סוּס Gen. 49.17, les pieds, exact. les paturons du cheval; פֵיֹן צַקַבֵּר יְסְבֵּיִי Ps. 49. 6, l'iniquité de mes talons (c.-à-d. de mes démarches, de mes actions) m'entoure, m'enveloppe; selon d'autres : l'iniquité de ceux qui me poursuivent, etc.; אַשֶּׁר דֵורִםוּ נִקְבוֹתוּ בְּשִׁרּחָן Ps. 89. 52, par lequel ils ont outragé les démarches de ton oint; אָא־לָךְ נְּגִּעְקְבֵּר תַּאָאוֹן Cant. 1. 8, suis les traces des brebis; וְצַקְבוֹחֶיךָ לֹא נוֹדָעוּ Ps. 77. 20, tes traces n'ont point été connues. — 2° Arrièregarde: יְאֵר־עַקבוֹ Jos. 8. 13, et ceux qui tenaient le dernier rang, l'arrière-garde.

עקב m. 1° Fin, suite d'une chose, récompense d'une action : בָּשֶׁבְרָם עַקֶב רָב Ps. 19. 12, quand on les observe, il y a une grande récompense; adverbialement, jusqu'à la fin, toujours: בַּב רַיָּה עַבַב Ps. 119. 33, je garderai (cette voie) jusqu'à la fin de ma vie, ou (v. נֶּקֵב): en suivant ses traces; selon d'autres : je la garderai (ayant en vue) la récompense (qui m'attendrait); ר לעולם עקב Ps. 119. 112, toujours, jusqu'à la fin, ou: la récompense durera toujours. — 2º Prép. A cause de. pour: בְּשִׁים בְּשָׁבֶּם Ps. 40. 16, à cause de leur honte, ou : qu'ils aient la honte pour récompense; עַקַב שׁתַּד Is.

5. 23, pour des présents. — 3° Conj. En récompense de, parce que : בְּשָׁבִּי Deut. 7. 12, en récompense, si vous écoutez ; אַשֶּׁר שִּׁשֶּׁל Gen. 26.5, parce que (Abraham) a obéi; אַפָּב בְּי Amos 4. 12, puisque (je ferai, etc.).

אַקְּכָּה Tromperie, ruse: אָקּכָּה II Rois 10.19, (Jéhu) faisait cela avec ruse, finesse.

קר אָדירָבְעָל בּי בּיִלְר אָדירְבָעָל Gen. 22. 9, il lia Isaac, son fils.

* Niph. ישנקר על גב הוגיותה Rituel, qui a été lié (pour être offert) sur l'autel.

ק"ל adj. Marqueté, rayé; selon d'autres: marqueté aux pieds, aux endroits du corps, par où on les attache (ע. קבל בילי : Gen. 30. 40, il fit que le troupeau avait en vue les brebis marquetées, rayées; יְיִנְקְּיִים (vers. 35), (les boucs) marquetés.

ביה צַּבֶּר הַיִּיִים בּיה בַּבְּר בְּיִר בְּיִבְּים II Rois 10. 12, nom d'un endroit, littér. la maison où les bergers attachent, lient, les brebis (pour les tondre), ou: lieu de réunion des pasteurs.

אָקּה (Oppression: מְּבָּר נְטָת רָשָׁר Ps. 55. 4, a cause de l'oppression du méchant.

י מקינה (. Action de lier, sacrifice : בְּקִינְה יְהִיד Rituel, le sacrifice du fils unique (d'Isaac).

י עקיבה אַקּיבָה f. Piqure: בַּקִיבָּה Aboth, la piqure d'un scorpion.

עקל Kal. inusité. Pou. Étre courbé, tortueux : בְּשָׁשָם מְשָׁלָּם Hab. 1. 4, des jugements corrompus, pervers; de la

עקלקל, adj. (plur. seul usité). Tortueux, oblique : אַרְתּוֹת צַּקלְקלּלּה 5. 6, par des chemins tortueux, détournés; de même: אַקלְּמָלּהָיִם Ps.125.5, leurs sentiers obliques.

ולקלחון: adj. Tortueux : אָקּלְחוֹן Is. 27. 1, le serpent tortueux.

沢以, n. pr. Akan, fils d'Eser, Gen. 36.27.

אבקר (ע. ישָקר) Déraciner, arracher : בְּעַקּוֹר נְטִוּצָּ בּבְּעִרוֹר נְטִוּצָּ Eccl. 3. 2, d'arracher ce qui est planté.

Niph. Etre arraché, être renversé : יְנָּקְרוֹן חַּנְּקֵר Soph. 2. 4, Ekron sera renversée.

אָרְעָ, chald. Kal. inusité. Ithp. pass. Etre arraché: אָרְעָבֶרָג Dan. 7. 8, (trois cornes) furent arrachées.

קקר, adj. (fém. בְּקָרָת, בְּקָרָת). Stérile: מְלְהָרָת בְּהְ בָּקָר וַבְּקָרָת Deut. 7. 14, il n'y aura parmi toi de stérile ni de l'un ni de l'autre sexe; מיִנְיּירָת בְּקַר תַּבְּרָת וַבְּרָת וּבְּרָת וַבְּרָת וּבְּרָת וּבְּיִיל וּבְיּיל וּבְיל וּבְיּיל וּבְיּבְיל וּבְיּיל וּבְיּבְיל וּבְיּבְיּת וּבְיּבְיל וּבְיּבְיל וּבְיּיל וּבְיּיל וּבְיּיל וּבְיּיל וּבְיּיל וּבְיּבְיל וּבְיּבְיל וּבְיּבְיּרְיה וּבְּיבְיּרְיה וּבְּיְיבְיּרְיה וּבְיּבְיּרְת וּבְּיבְיּרְיה וּבְיּבְיּרְיה וּבְּיבְיּרְיה וּבְיּבְיּרְיה וּבְיּבְיּרְיה וּבְיּבְיּרְיה וּבְיּבְיּרְיה וּבְיּבְיּרְיה וּבְּיבְיּרְיה וּבְּיבְיה וּבְּיבְיבְיּרְיה וּבְּיבְיבְיה וּבְיּבְיּרְיה וּבְיּבְיבְּירְיה וּבְיּבְיבְיה וּבְיּבְיבְיה וּבְיבְיה וּבְיּבְיבְיה וּבְיּבְיבְיבְיבְיה וּבְיבְיה וּבְיּבְיבְיבְי

קר. Racine. Au fig., qui a pris racine dans un pays, qui s'y est établi: בְּלֵכְר מְשְׁבְּרֵח גַּי Lévit. 25. 47, à un habitant du pays, mais dont la famille y est étrangère.

קר n. pr. m. I Chr. 2. 27.

עקר. m. chald. (const. ישָקר.). Racine, tronc: ישָר שׁרְשׁרִּוּה Dan. 4.12, le tronc de ses racines. "Au fig.: אָלִיה בְּשִּרָה Aboth, le plus essentiel; שְׁלִיה בְּשָּרָה נִּקְּרִים Rituel, les treize principaux articles de foi.

לַנְקרָבִים m. (plur. נַקרַבִּים 1° Scorpion: לַנְקרָבּים Deut. 8. 15, des serpents brûlants et des scorpions; בּיִנִישׁ בַּיַרְבּים אַתְּרִבִּים אַתְּרִבּים אַתְּרִבּים אַתְּרִבִּים אַתְּרִבּים אַתְּרִבִּים אַתְּרִבִּים אַתְּרִבִּים אַתְּרִבִּים אַתְּרִבִּים אַתְּרִבִּים אַתְּרַבִּים אַתְּרַבִּים בּיִבּים בּיִבְּיבְבִּים אַתְּרַבִּים בּיִבְּיבִים I Rois 12.11, moi je vous châtierai avec des fouets, ou des verges de fer, qu'on nomme scorpions; selon d'autres : avec des églantiers.

קרון n. pr. Ekron, une des cinq villes principales des Philistins, Jos. 13. 3, appartenant plus tard a la tribu de Dan, Jos. 19. 43; יְדָשָּׁלְרִיּרִי Jos. 13. 3, et (le prince) d'Ekron.

עקשני Présenter comme pervers: אָנִי נַיּנְקְשֵׁינִי Job 9. 20, si je suis innocent, il (Dieu) ou elle (ma bouche) me convaincra d'être perverti, d'être coupable.

Niph. וְנֶּלְקֵשׁ הְּרָכֵּים Prov. 28. 18, mais celui qui est pervers dans ses

voies, dans sa conduite.

Pi. Detourner, rendre tordu, corrompre: אָרָשׁ: לָּנְשׁלֵּי נְּלְשׁלֵּי Is. 59. 8, ils pervertissent, corrompent, leur conduite, exact. ils rendent leurs sentiers tortus. Part.: אַלְצָּיִשׁ דְּרָבֶיִי Prov. 10.9, celui qui pervertit ses voies.

Deut. 32. 5, une race perverse; אָשָׁר אָרוֹתִיתָּרן אַנְיּיִיתְּרָ אַרְיִּתְיתָרן אַנְיִּיתְּרָ פְּשִּׁרִי אַרְ Prov. 2.15, desquels les voies sont tortueuses; בְּשַׁיִּשְׁי Prov. 11.20, ceux dont le cœur est corrompu; בְּעַבְּעִ שְּעָּיִר Prov. 101. 4, le cœur pervers; Prov. 19.1, que celui dont les lèvres sont perverses, dont les paroles sont équivoques, doubles.

רְשִׁשְׁאֵי f. Perversité: רְשְׁ הְשִׁשְּׁאַ Prov. 4. 24, 6. 12, la perversité de la bouche, le mensonge, la médisance.

עָרִים (plur. עָרִים). Ennemi : תְיִדִּי שָרָהְ I Sam. 28. 16, il est devenu ton ennemi ; נְשׁרָא לַשְׁרָא עָרָיהְ Ps. 139. 20, tes ennemis profèrent ton nom en vain ; selon quelques-uns aussi : רַבֶּל עָרִים וּבָל עָרִים Is. 14. 21, pour qu'ils ne remplissent pas la terre d'ennemis, de perturbateurs (v. à I

ער. pr. Ar, ville principale des Moabites, Nomb. 21. 15, Deut. 2. 9: ער מואב Nomb. 21. 28, Ar, des Moabites.

על chald. Ennemi: יפְשָׁרֵהְ לְּעֶרֶהְ: Dan. 4. 16, et que son interprétation (s'accomplisse) sur tes ennemis.

אל part. (v. I עור).

기보 (qui est éveillé) n. pr. Er, fils de Juda, Gen. 38.3.

I אַבר (v. Hithp.). 1° Echanger les marchandises, trafiquer: בּצָיבה בּשָּיבה Ez. 27. 9, pour échanger ta marchandise, ou : pour faire ton commerce (v. verset 27, et à I מַעֵּרֶב).— 2º Se mettre à la place d'un autre pour cautionner, être garant, répondre soit de la vie, soit des dettes, d'un autre : פר עַבְּוּף עָרֵב אָת־תַּזְעֵר Gen. 44.32, car ton serviteur a répondu de l'enfant, c.-à-d. de sa vie; שִּיבְנִי עִּנָּהְ Job. 17.3, donne-moi quelqu'un qui soit garant pour moi auprès de toi; ערבור ls. 38.14, sois garant pour moi, c.-a-d. protége-moi; פריערב זר Prov. 11. 15, s'il a répondu pour un étranger; אם־עַרְבָּתַּ לְרַעָקּדּ Prov. 6. 1, si tu as cautionné ton ami, ou : si tu as cautionné quelqu'un envers ton ami; ערב עַרְבָּח לְּפְנֵי רֵעֲחוּ Prov. 17. 18, qui répond, se rend caution, pour son ami, ou envers son ami. — 3° Engager, donner en gage: אַנַּחְנוּ עֹרָבִים Néh. 5. 3, nous engageons (nos champs, etc.). Avec \(\frac{1}{2}\) Engager son cœur, se risquer, se hasarder: מָר הוּא-זָה עַרָב אַת־לָבוֹ Jér. 30. 21, qui est celui qui engage son courage, c.-à-d. qui se hasarde (de venir vers moi). — 4° Etre doux, être agréable : וּשְׁנַחִר עַרְבָּח לִּר Jer. 31. 26, et mon sommeil m'a été doux; וְצֵרְבָּה לָיֵר מְּנְחָת יחדת Mal. 3. 4, l'offrande de Juda sera agréable à l'Eternel; רַשַרָב עַלָּרו שִיחִי Ps. 104. 34, puisse ma prière lui être agréable! אַשֶּׁר עָרַבְהְ צְלֵיהֶם Ez. 16. 37, (tous ceux) auxquels tu avais plu.

* Hiph. Rendre agréable : רְחַצֶּרֶב נָא Rituel, fais (que les paroles de ta loi) soient agréables.

Hithp. 1° Se meler: ביְּתְּעֶּרְבּוּ בְּנוּיִם Ps. 106. 35, ils se sont meles parmi ces nations; ירְ בְּשִׁמְּתְּחוֹ לֹא־רִתְּעָרֵב זְיר 14. 10, aucun etranger ne peut se meler, avoir part, à sa joie. Avec ל ילמֹתָח שְׁמָּחָיוֹ לֹא רְוִרְעָרָב Prov. 20. 19, ne te mele pas avec le bavard, ou le flatteur. Avec Prov. 24. 21, ne te mêle point avec ceux qui recherchent le changement, avec des gens remuants. — 2° Donner une garantie, un gage: יִיְאַנֶּרֶב נָא אָשִּדְּבְּילִּיְּבּ Is. 36. 8, donne une garantie à mon maître, le roi, ou : engage-toi envers lui.

II אָרַכּן (de בְּשָׁר Faire soir, faire sombre: בָּרְבָּח בַּלְּבְּרוֹם לַעֲרוֹם Jug. 19.9, le jour baisse et le soir approche; תְּבָּח בָּלְבִּרוֹם Is. 24.11, toute joie est troublee, ou s'est évanouie.

Hiph. 1° Faire quelque chose le soir: בְּשַׁרֵב I Sam. 17. 16, (le Philistin s'approchait) le matin et le soir. — ° 2° Faire venir le soir : בַּשְּׁבֵיר בַּיִר בַּיִר Rituel, qui fait paraître le soir.

אַר chald. Mêler. Pa.: צָרַבּ אָרָם מְּרָיְלָא מְעָרֵבּ שַׁרְיְלָא מְעָרֵבּ Dan. 2. 41, le fer mêlé avec de l'argile et la terre glaiseuse.

ולף.: מְחְנֶּרְבִּרן לֶחֵוֹן vers. **43**, ils seront meles.

בר שוב : adj. Doux, agréable בר פולה ערב: Cant. 2.14, car ta voix est douce.

⊃'N m. Mélange d'insectes malfaisants, ou de bêtes sauvages; la quatrième plaie d'Egypte; selon d'autres: une espèce particulière d'insectes ou de mouches, Exod. 8. 21, 27, Ps. 78. 45.

עְרֶב et אַרָב, n. pr. L'Arabie, Is. 21. 13, Ez. 27. 21; עַרְבִי Is. 13. 20, et עַרְבִי Néh. 2. 19, un Arabe. Plur.: הַשַּרְבִים II Chr. 21. 16, et הַשַּרְבִים II Chr. 21. 16, et הַשַּרְבִים וּשַרְבִים וּשַרְבִים וּשַרְבִים וּשַרְבִּים וּשַרְבִּים וּשַרְבִּים וּשִּרְבִים וּשִּרְבִישִּרִם וּשִּרְבִישִּרִם וּשִּרְבִים וּשִּרְבִים וּשִּרְבִים וּשִּרְבִישִּרִם וּשִרְבִים וּשִּרְבִישִּרִם וּשִּרְבִישְׁרִם וּשִּרְבִים וּשִּרְבִים וּשִּרְבִישְׁרִם וּשִּרְבִּישְׁרִם וּשִּרְבִּישְׁרִם וּשִּרְבִּישְׁרִם וּשִּרְבִּישְׁרִם וּשִּרְבִּישְׁרִם וּשִּרְבִישְׁרִם וּשִּיבְּים וּשִּרְבִּישְׁרִם וּשִּיבְּים וּשִּרְבִּישְׁרִם וּשִּיבְּים וּשִּיבְּים וּשִּיבְּים וּשִּיבְּיבִּים וּשְּיבְיבִּישְׁרִים וּשְׁרְבִּישְׁרִם וּשִּיבְּיבִּים וּשִּרְבִּישְׁרִישְׁרִים וּשְׁרְבִּישְׁרִים וּשְׁרְבִּישְׁרִם וּשְׁרְבִּישְׁרִים וּשְׁרְבִּישְׁרִים וּשְּבְּבִים וּשְׁרְבִישְׁרִים וּשְׁרְבִישְׁרִים וּשְׁרְבִּישְׁרִים וּשְׁרְבִּישְׁרִים וּשְׁרְבִּישְׁרִם וּשְּבְּיבִיישְׁרִּיבְּישְׁרִּישְׁרִב וּשְּׁרְבִּישְׁרִּים וּשְׁרְבִישְּׁרִם וּשְּבְּבִייִשְׁרִבּיישְׁרִּים וּשְּבְּבִיישְׁרִים וּשְּבְּיבִּישְׁרִים וּשְּבְּבִיישְׁרִים וּשְּבְּיבִּישְׁרִים וּשְּבְּיבִּישְׁרִּם וּשְּבְּיבִּישְׁרִּם וּשְׁרִּיבְּיִּשְׁרִּים וּשְּבִּיבְּישְׁרִּים וּשְּבְּיבִּישְׁים וּשְּיִּבְּיִּישְׁרִּים וּשְׁיִּים וּשְּׁיִּים וּשְּיִּים וּשְּיִּים וּשְּיִים וּשְׁיִּים וּשְׁיִּים וּשְׁיִּים וּשְּיִים וּשְּיִּים וּשְּיִּים וּשְּיִּים בְּיבִּישְׁיִּים וּשְּיִּבְּישְׁיִּים וּיִּיְּיִּיִים וּיִּיבִּים וּשִּיּים וּשִּיבִּיים בּיּיִים וּשְּיִּים וּעִּיבִּיִּיבְּיִּים וּשְּיִים וּשְּיִּיבְּיבִּיים וּשְּיִים בּיּיבְּיבְּיבִּיבִּים בּיבִּיים בּיבִּיבְּיבְּיבִּים בּיבְּיבִּים בּיּיבִּים בּיּיבְיבִּים בּיבִּיבִּים בּיבִּיים בּיבִּיבִּים בּיבִּיים בּיּבִּיים בּיבְּיבִּים בּיבִּיים בּיבְּיבִּיבְּיים בּיבִּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבְּיבִּיים בּיבְּיבִּיים בּיבְּיבִייִּיבְּיבְּיבְּיבְּיבּייִים בּיּיבְּיבְּיבְּיבִּיבִייים בּיּיבְּיבְּיבְּיבִּיבִּייִּיב

בְּשְׁרִה . 1° Trame d'un tissu : בְּשְׁרָה בֹּעְהָה Lévit. 13. 48, dans la chaîne, ou dans la trame. — 2° Collect. Mélange de gens de toutes sortes, surtout d'étrangers : בְּשָׁרָה אָנָה הַלָּי בַּרָב רָב בָּעָב בִינְשׁרָאַל Exod. 12. 38, il s'en alla aussi avec eux une multitude de toutes sortes de gens; אָנָה אָנָה אָנָה אַר בַּעָר בִּינְשׁרָאַל Néh. 13. 3, ils séparèrent tout mélange, tous les étrangers, d'avec les Israélites.

אָרֶב des deux genres. 1° Soir : מְרַבּּקֶר בּרַבֶּרָב Exod. 18. 14, depuis le matin jusqu'au soir; בַעָרָב Gen. 19. 1, לַעָּה עָרָב 8.11, לַטֶּרֶב Ps. 89.7, et seul בַעֶּרֶב Exod. 16.6, sur le soir, vers le soir. Plur.: זאַב עַרְבוּתו Jér. 5. 6, le loup du soir, qui sort le soir pour surprendre la proie, ou : loup du désert (v. מַרֶבֶּח). Duel : בין חערבים Exod. 16. 12, entre les deux soirs, entre le jour qui finit et le soir qui commence, temps de la journée pendant lequel on offrait l'holocauste du soir, et qui dure depuis le moment où le soleil commence à décliner jusqu'à la nuit; ייָרָב שָׁתָּר ; Aboth, veille du sabbat. — 2º Mélange, association, alliance : בַּלְבֵּר תַעָרַב I Rois 10. 15, les rois alliés, ou : les rois de l'Arabie ou de l'Occident; וַאָּח כַּל־חַעֵּרָב Jér. 25. 20, et tous les alliés.

עוֹכ m. (pl. ליְבִים). Corbeau: מְיְבִים פּרָם Gen. 8.7, il lacha un corbeau; לְבְנֵי עֹרֵב Ps. 147. 9, aux jeunes corbeaux.

n. pr. 1° Oreb, prince madianite. — 2° Nom d'un rocher sur la rive du Jourdain, où le prince Oreb a été tué, Jug. 7. 25.

ערַכָּה, f. 1° Lieu aride, désert : אַרָבָּ ציה וערבה Jér. 51. 43, une terre aride et un pays sauvage, désert; אַטָּר שָּׂמָתּר יָשָׁרָּאַר מַיּבָתּר יַרָבָח בֵּיחוֹי Job. 39. 6, à qui j'ai donné le désert pour maison. Avec l'art.: בְּעֵרָבָּח Deut. 1. 1, 2. 8, Jos. 12. 8, la plaine, la contrée, qui s'étend des deux côtés du Jourdain et de la mer Morte. Un de ces côtés est appelé : עַרְבוֹת יָרָיתוֹ Jos. 5. 10, la campagne de Jéricho, et l'autre : מַעַרְבֹּח מוֹאָם Deut. 34. 1, de la plaine de Moab; רם חשרבה Deut. 4. 49, la mer du désert, et נַחַל הָשָׁרֶבָּח Amos 6. 14, le torrent du désert, un torrent entre Moab et Edom; selon d'autres: le premier la mer Morte, et l'autre le Kidron. — 2º Plur. אַכבוֹת les cieux (lieux de délices, v. לַרֹבֶב בָּעַרָבוּת (4°): לַרֹבֵב בָּעַרָבוּת Ps. 68. 5, à celui qui est monté sur les cieux.

ערָכְּה, n. pr. Arabah, ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 18. ערָבָּר, Caution, garantie, gage: ערָבָּר Prov. 17. 18, qui se rend caution; אַרְבָּרָם הְּקָם הַּקָּר tu emporteras leur gage, c.-a-d. tu le retireras, s'ils ont emprunté sur un gage.

עָרֶבוֹן m. Gage : מָרָבּוֹן אֲשֶׁר אֶפֶּרְ־לָּךְ Gen. 38. 18, quel gage te donnerai-je? יַעְרָבוּ, יָעַרָבוּ Arabe (v. a בַּיָב).

עָרָבִים m. pl. (const. עַרְבֵּר). Saules: לְּרְבֵּר נְחָל Job. 40.22, les saules du torrent; בְּיִבְּים מְּיִבְּים Ps, 137.2, (nous avons suspendu nos harpes) aux saules au milieu d'elle; בַּיל דְּעָרָבִים Is. 15. 7, le torrent des saules, dans le pays de Moab.

עְרָכְּתִי De la ville d'Araba, II Sam. 23.31.

אורג Grier, soupirer après, désirer ardemment: מְּאַיֶּל הַשְּׁרֵג עֵּל־אָמִיקִים עֵּן
Ps. 42. 2, comme le cerf brame, soupire, après les torrents, ainsi mon âme soupire après toi.

1712, n. pr. 1° Arad, ville chananéenne, Nomb. 21.1, Jug. 1.16. — 2° Arad, fils de Beriah, I Chr. 8.15.

עבר (ע. m. chald. (v. עבר עובר). Ane sauvage, onagre: וְעַבּרְעַרָּיָא מְדוֹרַא Dan. 5. 21, sa demeure sera avec les onagres.

אָרָה Kal inusité. Niph. Étre répandu: פּריבּיבָה עָּלֵּרִים רוּחַ בִּשְּרוֹם Is. 32. 45, jusqu'à ce que l'esprit soit répandu d'en haut sur nous.

Pi. רְפֶּרֵה, apoc. רְפֶּרָה, dec. 1º Répandre, vider: רְפֶּרָה, Gen. 24. 20, elle vida sa cruche; רְפָּרָה וּשִר בָּיִרָּה וּצְּרִיךְ אָדִר בְּיִרָּה וּצְרִיךְ בְּיִרָּה וּצְרִיךְ וּצְרִי בְּיִרָּה וּצְרִיךְ צִּרְיִּרְ וּצְרִיךְ וּצְרִי בְּיִרְיִּבְּיִרְ בְּיִרְיִּבְּיִרְ בַּיִּרְ בַּיִּרָה Ps. 141. 8, ne répands pas ma vie, c.-à-d. mon sang, ou : ne rejette pas ma vie, ne me laisse pas périr. — 2º Découvrir, mettre à nu, dépouiller : רְבָּרִי בְּיִרְה Is. 3. 17, il découvrira leur nudité (v. יוֹם בָּרִי בְּיִרְה בַּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר s. 22. 6, et Kir découvre, ou détache, son bouclier (se prépare au combat); בּיִר בְּיִר בִּיִר בִּיר בַּרָר la boiserie de

cèdre; אם ביי בייסוד איף Ps. 137. 7, découvrez, détruisez, jusqu'à ses fondements; inf.: יסוד ביוד Hab. 3. 13, en découvrant les fondements.

Hiph. 1° Répandre, livrer: תְּשֶׁרָה מִּמְיָה נַמְּשָׁה Is. 53. 12, (parce qu'il) aura livré son âme à la mort. — 2° Mettre à nu, découvrir: אָר בְּקֹרָה Lévit. 20. 18, il a découvert sa source (son flux).

Hithp. 1°S'étendre: אַמְּחְצֶּרְתְּ מְאָוֹרְתְּ רְצִּנְן Ps. 37. 35, et qui s'étendait, ou : qui fleurissait; comme un arbre verdoyant.— 2° Etre nu, être découvert : ביי וְחִוּשָׁרִי Lament. 4. 21, tu en seras enivrée, et tu seras découverte.

קרניה (d'un jardin) : Cant. 5. 13, comme un parterre de plantes aromatiques ; Ez. 17. 7, des parterres où elle était plantée.

ארור (חיור שרור m. Onagre, ane sauvage suring Job. 39. 5, et les liens de l'onagre.

אריין לור (רמב. עלידות). Nudité, partie honteuse, honte: אָרִינְתָּא רַסּפּרּם (Osée 2. 41, (servant) a couvrir sa nudité; פריים אָבִים (Gen. 9. 22, la nudité de son père; mais שְּרֵים אָבִים בּעִים בּעים בּעִים בּעים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעים בּעים בּעִים בּעִים בּעים בּעבּע בּעים בּעבּע בּעים בּעבּע בּעים בּעבּע בּעבּע

בְּיְרָת מֵלְכָּא : chald. Déshonneur צְּיְרָת Esdr. 4.14, le déshonneur du roi, que l'on méprise le roi, ou : le dommage du roi.

ערוֹם (pl. ביוּיִּהִים (pl. ביוּיִּהִים, f. מַלְּבָּתָּח adj. Nu: ביוּיִרוּ שְׁנֵירָוּם שֵׁרִיּוּתִים Gen. 2. 25, ils étaient tous deux nus; ביוֹם se dit aussi de celui qui est mal vétu, ou qui n'a qu'une partie de ses vêtements: vėtements à ceux qui étaient presque nus; קרוֹם וְיְדֵוּק Is. 20. 2, nu (c. à-d. sans manteau ou en habits déchirés, usés) et nu-pieds.

קרום ליותי שליים (le plus) ערום לפרום לפר

ערום (ע. ערום).

ערוֹער (ערָעָר. עַרָּעָר) m. Arbre abandonné, isolé: יְתִּיעָנָה עַּעָרוֹעֵר בַּמִּרְעָר Jér. 48. 6, vous serez comme un arbre isolé dans un désert; selon d'autres: comme des bruyères, etc.

צרוער et ארער n. pr. 1° Aroer, ville sur le torrent d'Arnon, dans le pays de Moab, Deut. 2. 36, Jér. 48. 19, appelée שני לער 18. 17. 2, les villes autour d'Aroer.—2° Aroer, ville vis-à-vis de Rabba, appartenant à la tribu de Gad, Jos. 13. 25, Nomb. 32. 34. — 3° Ville de la tribu de Juda, I Sam. 30. 28; העלערי I Chr. 11. 44.

אין m. Horreur, terreur: אָבְּדְיּץ Job. 30. 6, dans des plaines terribles; selon d'autres: dans les creux, les cavernes, des plaines.

Is. 19.7, les prairies ou la verdure près du fleuve (v. קירות לילווף.); selon d'autres, inf. de אין: tout ce qui est près du fleuve sera à nu, la campagne sera dépouillée.

אָרָיָה (. Nudité: זְאָרְיָה נְשְׁרִיּת נְשְׁרָיָת בּל. 16. 7, tu n'étais couverte d'aucun vétement, tu étais tout à fait nue, עָּרִיָּה (dans) la nudité, ou adj. fém., nue; שְּיִרָּה תַשׁוֹר קַשְׁיִּהְה (tab. 3.9, ton arc est tout à fait à nu (v. II פּאר).

ツ. n. pr. Eri, fils de Gad, Gen. 46. 16.

• מְנֵיכְה Disposition, preparation: בְּנִיבָּח צַר Rituel, et que la lumière soit bien disposée, qu'elle brille d'un grand éclat (v. à קּבָּן).

עריסָה, f. (plur. אַרִיסָה seul usité). Pate: באָשִׁיח צְרִיסֹתֵּכָם Nomb. 15. 20, באשָׁיח בּרִיסֹתַיכָם Ez. 44. 30, les prémices de votre pate.

עריפים, m. plur. Cieux, nuages: אָרִיפֶּיקּים, Is. 5. 30, la lumière s'obscurcit, ou : le soleil est obscurci par les nuages (qui couvrent ce pays).

אניירים . plur. אניירים). Isolé, abandonné, un homme privé d'enfants: יאָלָהְ עַרִירִי Gen. 15.2, j'erre sans enfants, ou : je m'en irai de ce monde sans laisser des enfants; Lévit. 20. 20, ils mourront sans enfants.

אברן (fut. יברה) 1° Ranger, mettre en ordre, disposer : וַיַּצֵּרֹךָ צֶּת־חָצַצִּרם Gen. 22. 9, il disposa le bois (sur l'autel); וְעָרַהְ עָּלֶריִ, וְעֹלֶּהו Lévit. 6. 5, il y mettra, disposera,l'holocauste; חַצַּרְכוֹת לָה עֵל־חָוּגָג Jos. 2. 6, qui avaient été arrangées par elle sur le toit ; נַיַבֶּרֹךְ בֶּלָרו צַרָךְ לָחָם Exod. 40. 23, il mit sur (la table) par rangées les pains (de proposition); בערה אַת־דְּעַרוֹת Lévit. 24.4, il arrangera, préparera, les lampes ; עַרַכְּתִּי נֵר לִמְשִׁיתִי Ps. 132. 17, je préparerai une lampe מ mon oint; שָּלְהָתָּא שְׁלְהָתָּא Prov. 9. 2, elle a dressé sa table; וְשָׁלְתוֹן פֶּרוּהְ לְפָנֶיתָו Ez. 23. 41, et une table était dressée devant (le lit); צרובה בכלל II Sam. 23.5,

(une alliance) bien ordonnée en toutes choses; ייבון בְּנֵוּן יִבְּנָה Jér. 46.3, préparez le bouclier et la targe.

Se mettre en ordre de עַרַהְ מִלְּחָמָחו bataille, se préparer, s'armer pour le נישרכו מלחמה לקראה פלשתים : combat I Sam. 17.2, ils se rangèrent en ordre de bataille en face des Philistins; ניערכו אחם מלחמה Gen. 14. 8, ils se rangèrent en bataille, engagèrent un combat contre eux. Part. pass.: פרוה לְּבְּלְחֲמָת Jér. 6. 23, armé comme le sont des hommes qui veulent livrer combat; מֵלְחָמָח Joel 2.5, un peuple rangé en bataille; et part. actif: ערְכֵּר מְלְחָמָת I Chr. 12. 33, préparés à combattre; de même ערה seul : וַיַּעַרְכוּי של-תוּבְנֶּתו Jug. 20. 30, ils se rangèrent en bataille en face de Guébaah; לַרְכוּ עַל־תָּבֵל Jér. 50. 14, rangez-vous en bataille autour de Babylone; וַצַּרְכוּ לָהוּ Jer. 50. 9, ils se rangeront en bataille contre elle; בעורה אַלוה רַעַרְכוּנִי Job. 6.4, les terreurs divines se dressent, sont -Dis עַרַךְ מִלִּים — Dis עַרַךְ מָלִים Dis poser des paroles (pour attaquer, ou pour défendre) : יַלאַדערָהָ אָלֵר מִילָּדן Job 32.14, ce n'est pas à moi qu'il a adressé ses paroles; בֹּקֵר אָצֵרָהְ־לִּף Ps. 5. 4, le matin, je t'adresse (sous-entendu הְּמְּלָּחִר ma prière); לא נַעֵּרֹךְ Job. 37. 19, nous ne saurons מִּפְּנֵי־חֹשֵׁךְ rien dire à cause de nos ténèbres, de notre ignorance; וְיַצִּרְכֶּחָ לִר Is. 44. 7, qu'il l'expose pour, ou devant, moi.— ערה משפט Exposer un droit, plaider une cause : דְּנֵת־נָא נַרַכְּחָר מְשִׁפַּט Job 13. 18, j'ai exposé, plaidé, ma cause; de mėme שֵרָבֶה לְפַנֵּי : Job. 33. 5. expose tes raisons; אוֹבִינֶדָה לָצֵינֶדָה Ps. 50. 21, je te reprendrai et j'exposerai tout devant tes yeux ; * שוֹרְכֵר חַהַּדָנָרן Aboth 1.8, ceux qui exposent la cause devant les juges, les avocats.

2º Comparer, égaler, ressembler: Is. 40. 18, et quelle image lui comparerez-vous? (ou Hiph. pour בַּעִרֹהְ לַרֵי ; (מִּעִּרִיכּוּ Ps. 89.7, qui, dans le ciel, est comparable à l'Eternel? אַלִּרְהָ אַלִּרָה Ps. 40.6, rien ne

peut être compare à toi, ou : on ne peut pas les exposer devant toi; לא־יַבְּרָבָּיָה וָהָב Job 28. 17, l'or ne l'égale point.

3° Estimer, faire cas d'une chose : בְּיַבֵּיךְ שׁרְּבָּי שׁרְּבָּי שׁרְבָּי שׁרְבָּי שׁרְבָּי שׁרְבָּי שׁרְבִּי עַרְבְּי שׁרְבִּי עַרְבְּי שׁרְבִּי עַרְבְּיי שׁרְבִּיי עַרְבְּיי שׁרְבִּיי עַרְבְּיי שׁרְבִּיי עַרְבְּיי שׁרְבִּיי עַרְבְּיי שׁרְבִיי עְרִבְּיי עְרִבְּיִי עַרְבְּיי שׁרְבִּיי עַרְבְּיי שׁרְבִּיי עַרְבְּיי שׁרְבִּיי עַרְבְּיי שׁרְבִּיי עַרְבְּיי עַרְבְייבְיי עַרְבְּיי שׁרְבִּיי עַרְבְּיי עַרְבְּייִי עַרְבְּייִי עַרְבְּיי עַרְבְּייִי עַרְבְּייִי עַרְבְּייִי עַרְבְּייִי עַרְבְּייִי עַרְבְּייִי עַרְבְּייִי עַרְבְּייִי עַרְבְּייִי עַרְבְּיִיי עַרְבְּייִרְ עַבְּיִייִי עַרְבְּיִיי עַרְבְּיִיי עַרְבְּיִיי עַרְבְּיִיי עַרְבְּיִיי עַרְבְּיִיי עַרְבְּיִיי עַרְבְּייִי עַרְבְּייִיים עּבְּייי עַרְבְּייִיי עַרְיִיי עַרְיִיי עַרְיִיי עַרְיִיי עַרְיִייי עַרְּבְּייִיי עַרְייִייי עַּבְּייי עַבְּייי עַבְּייִיי עִייִי בְּייִי עַבְּייִי עַבְּייִי עִייִי בְייי עַבְּייי עַבְּייי עַבְּייִי עַבְּייִי עַבְּייי עַבְּייי עַבְייי עַבְּייי עַבְּייי עִייִייִי בְּייִייִיי עַבְּייִייִים עּיִּבְייי עִבְּייי עַבְּייִי עִיּייִי עִייִיי עִייִיי עַבְּייי עַבְּייי עַבְּייי עִבְּייי עַבְּייי עְבְּיייי עְבִּיייי עַבְּיייי עַבְּיייי עַבְּייי עבּיייי עבּיייי עבּיייי עבּייייי עבּיייי עבּיייי עבּיייייי עבּיייי עבּייייי עבּיייייי עבּייייייי עבּיייייי עבּייייייייי עבּייי

Hiph. Estimer, taxer: הְּיָשֵׁיהְ וְשֹּבֵיקְ אַרָּחָה. Lévit. 27. 12, le prêtre en fera l'estimation; יַבַּייכָּנוּ וַשְּבֵיק Lévit. 27. 8, le prêtre le taxera.

ער די. (avec suff. ער פֿר מיר שׁרָ פֿר). 1° Arrangement, rangée, proportion : צֵּרֶהְ לָּחָם Exod. 40. 23, l'arrangement des pains, les pains mis par rangées; וְעַרָהָ תָגָוִיים Jug. 17. 10, un équipement en fait de vêtements, un habillement complet; selon d'autres: des vêtements doubles, c.-à-d. pour l'été et pour l'hiver ; יחדן ערכו Job 41.4, et la beauté de ses proportions, de sa structure (v. â תַּרֹן). – 2º Estimation, prix : בְּצֶרְ מָןה חַפֹּחֵן Lev.27. 12, comme ton estimation, o pretre! comme l'estimation que tu en auras faite; בְּעַרְמָך Lévit.5.15, selon l'estimation que tu en feras; d'autres considèrent le 7 dans ces exemples comme paragogique : selon l'estimation ; וַאַרָּוּת אַטשׁ בְּעֶרְבִּי Ps. 55. 14, mais toi, un homme que j'estimais autant que mon égal, comme un autre moi-même; לאַ־רַדע אַנושׁ עָרְכָּה Job 28. 13, l'homme n'en connaît pas le prix.

ערל comme impur, rejeter: יפרלהם פרל Lévit. 19. 23, vous regarderez ses fruits (les fruits des trois premières années) comme impurs, vous n'en jouirez point; exact. vous ôterez, ou vous rejetterez, son prépuce, son fruit, etc.

Niph.: שׁתַּה נַם־צַּתָּה וְתַשְׁכָּל Hab.2.16, bois toi aussi, et découvre-toi, exact. montre ton état d'incirconcision.

 לְאִישׁ אֲשֶׁר-לוּ עֶּרְלָּהְיּ Gen. 34.14, à un homme incirconcis; Gen. 34.14, à un homme incirconcis; בְּשֵׁר עֶּרְלֵּה עִּרְלֵּה עִרְלֵּה עִּרְלֵּה עִּרְלֵּה עִּרְלֵּה עִּרְלֵּה עִּרְלֵּה עִּרְלֵה עִרְלֵּה עִרְלֵּה עִּרְלֵּה עִּרְלֵּה עִּרְלָּה עִּרְלָּה עִּרְלִּה עִּרְלֵּה עִּרְלִּה עִּרְלָּה עִּרְלָּה עִּרְלָּה עִּרְלָּה עִּרְלִּה עִּרְלָּה עִּרְלִּה עִּרְלִּה עִּרְלָּה עִּרְלִּה עִיּבְּים עִּבְּיִים עִּרְלִּה עִּרְלִּה עִּרְלִּה עִּרְלִּה עִּרְלָּה עִּרְלִּה עִּרְלִּה עִּבְּיִם עִּרְלָּה עִּרְלִּה עִּבְּעִים עִּבְּעִים עִּיִּים עִּיִּים עִּרְלִּה עִּבְּיִים עִּיִּים עִּיִים עִּיְּלִיה עִּבְּעִים עִיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִייִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיְּיִים עִּיִּים עִּיְּעִים עִּיִים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִים עִּיִּים עִּיִים עִּיִּבְּים עִּיִים עִּיִּים עִייִּים עִּיִים עִּיִּים עִּיִים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִים עִּיִּים עִּיִים עִּיִים עִּיִים עִּיִים עִּיִים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִים עִּיִּים עִּיִים עִּיִים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִים עִּיִּים עִּיִים עִּיִים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִים עִּיִים עִּיִים עִּיִּים עִּיִים עִּיִּים עִּיִּים עִיּיִים עִּיִים עִּיִּים עִּיִים עִּיִּים עִּיִים עִּיִּים עִּיִּים עִּיְיִים עִּיְיִים עִּיְיִים עִּיְיִּים עִּייִּים עִּיִים עִּייִים עִּיְיִים עִּיְיִים עִּיְיִים עִּיים עִּייִים עִּייִים עִּיְייִים עִּייִים עִּיְייִים עִּיְייִים עִּייִים עִּייִים עִּייִים עִּייִים עִּייִים עִּייִים עְּייִים עִּייִים עִּייִים עִּייִים עִּייִים עִּייִיים עִּייים עִּייִים עִּייִים עִּייִיים עִּייִים עִּייִים עִּייים עִּייִים עִּייִים עִּ

עָרָלוֹת n. pr. (v. à עָרָלוֹת.).

ערם בערם האא Étre rusé, être fin: טֶּלם בְעָרם האא I Sam. 23. 22, qu'il est fort rusé; le premier infinit. du Kal, le deuxième fut. du Hiph.

Hiph. 1° Rendre rusé: יְצִרִימוּ סוֹר Ps. 83. 4, ils forment des desseins pleins d'artifice. — 2° Étre rusé, fin (v. l'exemple au Kal); en bonne part, être prudent, sage: דְּמָרִי יִצְיִם Prov. 19. 25, le simple deviendra avisé, sage.

Niph. (v. עביטה). Être amoncelé: בריבה בים Exod. 15. 8, les eaux ont été amoncelées.

ערם אין Nu (v. ערם).

ערֶּם m. Ruse: ערָּם Job 5. 13, il surprend les habiles dans leur propre ruse; selon d'autres, pour בּתַּבְּמָם, de מָּבֶּר

עְרְטָּה f. 1º Ruse, ruse préméditée: אַרְטָּה Exod. 21. 14, pour le tuer par ruse, de dessein prémédité. — 2º Sagacité, discernement, sagesse : Prov. 1. 4, pour donner de la prudence, du discernement, aux simples.

אַרַכְּהָר (pl. אַרַבְּהָר בּדְ פַּרְבָּה (pl. אַרַבְּהָר בּדָּבְּר (עַרְבָּה בּדְ בּרָבְּה וְשִּר בּיִ Cant. 7.3, (comme) un monceau de froment; רְבָּבְּה Ruth 3. 7, à l'extrémité d'un tas de gerbes; אָבָּיבְּה ווֹיִרְבָּיבָּר Néh. 3.34, des monceaux de poussière; אַבְּיבִיה עַרְבִּיה עַרְבִּיה עַרְבִּיה נִיבְיבִיה עַרְבִּיה נִיבְיבִיה עַרְבִּיה (Uhr. 31. 6, ils en donnèrent, ou ils en mirent, par monceaux; בְּבִיבְּיבְיבִיה Jér. 50. 26, comme des gerbes.

קיביתו (m. Espèce d'arbre: יְשִׁרְמוֹן Gen. 30.37, et (des branches) de platane, ou : de châtaignier. Pl.: יְשִׁרְמוֹיִם Ez.31.8, et les platanes, ou : les châtaigniers.

ולע n. pr. m. Eran, fils de Southalah, nom patron. פֵרָיִנ, Nomb. 26. 36. הסת עריסת (ע. פַרִיסָת).

ערעור (v. שרופר n. pr.).

ערעע adj. Abandonné, isolé: חְּמֵרְשֶׁר Ps. 102. 18, la prière du malheureux, ou de l'exilé; קְּמֵרְבֶּר בְּעֵרְבֶּר בְּעֵרְבָּר רְאַרָּבְּר בְּעַרְבָּר הָעִרְבָּר הַנְיִינְר בְּעַרְבָּר הָעַרְבָּר הָאַרְבָּר הַנְיִינְר בְּעַרְבָּר הָעִרְבָּר הָעִרְבָּר הַעַרְבָּר הַעְבִּיך הַעַּרְבָּר הַעַרְבָּר הַעְבִּיב הַעְבְּיב הַעַרְבָּר הַעַרְבָּר הַעְבְּיב הְעַרְבְּיר הַעַרְבָּר הַעְרְבָּר הַעַרְבָּר הַעַרְבָּר הַעַרְבָּר הַעַרְבָּר הַעְרבְּר הַעַרְבָּר הַעַרְבָּר הַעְרבְּר הַעַרְבָּר הַעְבְּיבְּר הַעַּבְּר הַעַרְבָּר הַעְבִּיך הַעְרבְּר הַעַרְבָּר הַעְרבּיב הְעַרְבָּר הְעַרְבְּר הְעִרבְיה הְעַרְבְּי הְעַרְבְּי הְעַרְבְּיר הְעַרְבְּיר הְעַרְבְּיר הְעִבּיר הְעַרְבְּיר הְעַרְבּי הְעַרְבּיר הְעַרְבּיי הְעַרְבּיי הְעִיבְּי הְעַרְבְּיר הְעַרְבּיי הְעַרְבּי הְעַרְבְּי הְעַרְבְּי הְיבְּיבְּי הְעִיבְּי הְעַבְּיבְּי הְעַבְיבְּי הְעִיבְי הְעִיבְיי הְעִבְּי הְעִבְייבְי הְעִבְיבְּי הְעִבְיבְי הְעִבְיבְי הְעִיבְיי הְעִיבְי הְעִיבְייבְי הְעִיבְיבְיי הְעִיבְייב הְעִבְיבְייב הְעבּיבְייב הְעִבְייב הְעבִּיבְייב הְעִבְיב הְעבִּיב הְעבִיבְיב הְעבּיבְייב הְעבּיב הְעבִּיב הְעבּיב הְעבּיב הְעבּיב הְעבִּיב הְעבִּיב הְעבִּיב הְעבּיב הְעבּיב הְעבִּיב הְעבִּיב הְעבּיב הְעבּיב הְיבּיב הְעבּיב הְעבּיב הְעבּיב הְעבּיב הְעבּיב הְעבּיב הְעבּיב הְיבּיב הְעבּיב הְעבּיב הְעבּיב הְעבּיב הְעבּיב הְעבּיב הְעבּיב הְיבּיב הְעבּיב הְעבּיב הְעבּיב הְעבּיב הְעבּיב הְעבּיב הְעבּיב הְיבְיב הְעבּיב הְעבּיב הְעבּיב הְעבּיב הְעבּיב הְעבּיב הְיבּיב הְי

le dos, ont fui, devant moi; בְּדְּשֶׁלָּי אֲלַיּרִ Jér. 2. 27, ils m'ont tourné le dos, et non le visage; שֹּלְהַ לָּאָ מַנְיִם עַרְאָּר Jos. 7. 12, ils tourneront le dos, ils fuiront, devant leurs ennemis; יְשַׂהְ vers. 8, Israel a tourné le dos (devant ses ennemis).

תְּפָּה n. pr. f. Orpah, belle-sœur de Ruth, Ruth, 1. 4.

אָלָרָשָׁר, m. Brouillard, obscurité: אֶל־ דְּעָרָשָּל Exod. 20. 18, vers l'obscurité.

וראָרָץ (fut. יבִּידִין) 1° Effrayer, frapper: levera pour effrayer, frapper, la terre; levera pour effrayer, frapper, la terre; is. 47. 12, peut-être que tu pourras effrayer, terrifier (l'ennemi); אַילָּי הַּיְרָּאָרָ וּשְׁרֵּיךְ וּשְׁרֵיךְ וּשְׁרִיךְ briser, une feuille emportée par le vent?—2° Intrans. Être effrayé, appréhender: אַל־הַעִּירָי וְּשִּרִיךְ וּשְׁרִיךְ וּשְׁרִין וּשְׁרִייִין וּשְׁרִיּיִין וּיִיּיִין וּיִיּיִין וּשְׁרִייִין וּשְׁרִין וּיִּיִין וּשְׁרִין וּשְׁרִין וּשְׁרִין וּיִיִּיִין וּיִיּיִין וּיִּיִּיְיִין וְשִׁרְיִין וּיִיִּיִין וּיִיּיִיְיִין וּיִיּיִין וְּיִיּיִין וּיִיּיִיּיְיִיִּיִין וּיִיּיִין וּיִיּיִין וּיִיּיִין וּיִיּיִין וּיִיּיִיּיְיִין וּיִיּיִין וּיִיּיִין וּיִיּיִין וּיִיּיִין וּיִיּיִין וּיִיּיִין וּיִיּיִיּיְיִייְיִי וּיִייִין וּיִיּיִיּיִי וּיִיְיִיּיְיִיּיְיִייְיִיּיִיְיִייְיִין וּיִיּיִיּיִי וּיִיְיִיְיִייִי וְּיִיּיִיּיְיִיּיִי וְּיִ

Niph. Etre redoutable : אַל נַבֶּרֶץ Ps. 89. 8, Dieu est redoutable, terrible.

Hiph. 1° Effrayer: דורא מַעִּריבְּנָם Is. 8. 13, que lui seul vous inspire de la terreur; selon d'autres: il vous rendra terribles, forts. — 2° Craindre, vénérer: בְּעִרִיבְּי וְלֵא תַעִּרִיבְּי Is. 8. 12, ne craignez pas; וְאָר אֲלֵינִי יִשְׂרָאֵל יַעִרִיבּע Is. 29. 23, ils redouteront, venéreront, le Dieu d'Israel.

Ply Fuir: הְּלֶּרְמִים צָּיָח Job 30.3, qui fuient dans des lieux arides.

'P. Les Arkiens, habitants de la ville d'Arka en Syrie, Gen. 10. 16.

עְרָקִים m. plur. Nerfs, artères: יְשִּׁרְבֵּין Job. 30. 17, mes nerfs, ou mes artères, n'ont pas de repos, sont toujours agités; selon d'autres: ceux qui me poursuivent ne se couchent pas (v. פֻּרַפִּין).

עבר (v. II עבר et קניה) Se dépouiller, se mettre à nu : מָּבָּה Is. 32. 11 (impér. ou infinit.), ôtez vos habits et mettez-vous à nu.

Po. Renverser: עוֹרָרוּ אַרְמְטֹהֶדיהָ Is. 23. 43, ils ont renverse ses palais.

Pil. בְּרְצֵר et Hithp. Etre renversé, détruit: עַרְצֵר הְּחְצֵּרְעֵר Jér. 51. 58, (les murs de Babylone) seront renversés, détruits. Toutes ces formes peuvent aussi être de la racine אנאר.

לְּרָשׁ f. (avec suff. עַרְשֵׂנּי, pl. אָרָשׁ). Lit: עַרְשׁוֹּה בָּרְשׁה בְּרָשׁר Deut. 3. 11, son lit qui est un lit de fer; עָרָשׁ דְּרָיָר Ps. 41. 4, lit de douleur.

עשׁב m. (avec suff. קשׁבָּה, pl. אישׁב.)
Herbe: יְנָהְיִּרְ צַּשֶׂבְּרְ הַשְּׁרָּן Deut. 11. 15, je ferai croître l'herbe dans ton champ; אייבוח פּשְׁבוּח יְהִיבּן Prov. 27. 25, les herbes des montagnes.

אָשֶׁבֶּא יְעֵשֵׂב chald. Herbe : וְּצִּשְׂבָּא בְּחֹרִין רַאַכְל Dan. 4. 30, il mangea l'herbe comme les bœuſs.

עשָׁה, (fut. רַיַּצָשׁ, apoc. וַיַּצָשׁ) 1° Faire, agir, travailler : לַצַשׂוֹת טוֹבַת אוֹ רָצָת Nomb. 24. 13, pour faire du bien ou du mal; בַאַכְּזָה הַם לּשִׁים II Rois 12.16, ils agissaient fidèlement; לַלְפֶלי דַוּמָּלָאכֶה meme verset, aux ouvriers; יְכֶּטִירְדָ-נָא עמריר חסר Gen. 40. 14, et rends-moi un bon office; אַר־פָשִׁחָת נְשׁוֹ Ruth 2. 19, celui chez lequel elle avait travaillé. Avec > Faire pour ou contre quelqu'un : מָתַר אָצֶטָּוֹח גַּם־אָנֹכִר לְבֵּיתִר Gen. 30. 30, quand ferai-je aussi quelque בחר זאת עשית לנו ? chose pour ma maison Exod. 14. 11, que nous as-tu fait? Formule d'imprécation : כֹּח רַעַּטָּרוֹ־לְּהָ ו אַליִדים וְכֹח יוֹסִים I Sam. 3. 17, que Dieu agisse ainsi envers toi, et qu'il y ajoute ainsi, c.-a-d. qu'il te traite avec la dernière rigueur.

Faire, fabriquer, former, creer, produire: נְאַנְשְּׁהְ לְנִיר נְּדִּיל ְ Gen. 12.2, je te ferai devenir une grande nation; יְלַנְשׁׁיהוֹ I Sam.8.12, pour fabriquer ses instruments de guerre; בַּלִּיבְּעָלִי בָּעָלִי בְּעָלִי בַּעָלִי בַעָלִי בַּעָלִי בַּעָלִי בַּעָלִי בַּעָלִי בַּעָלִי בַּעָלִי בַּעָלָי בַּעָלִי בַּעָלִי בַּעָלִי בַּעָלִי בַּעָלִי בַּעָלִי בַּעָלִי בַּעָלִי בַּעָלִי בַּעָלָי בַּעָלִי בַּעָלִים בּעַלָּי בַּעָלִי בַּעָלִי בַּעָלִי בַּעָלִי בַּעָלָי בַּעָלִי בַּעָלָי בַּעָלִי בַּעָלָי בַּעָּעָי בּעָלִי בַּעָלָי בַּעָּעָי בַּעָּי בַּעָי בַּיּבָּי בַּעָבּי בַּעָּי בַּעָּי בַּעָבָי בַּעָּי בַּיּבָּי בַּעָּי בַּיּבָּי בַּעָּי בַּיּבָּי בַּעָבָי בַּיּבָּי בַּעָבָי בַּיּבָּי בַּיּבָּיבָּי בַּיבָּיבָּי בַּבָּיבָּי בַּבָּיבָּי בַּיבָּיבָי בַּיּיבָי בַּיּיבָי בַּיּיבָּיבָי בַּבְיבָּי בַּבְיבָּיבָּי בַּיבָּיבָּי בַּיבָּיבָּיי בַּיבָּיי בַּבְיבָּיי בַּבְיבָּיבָּי בַּבְיבָּיי בַּיבָּיבָּיי בַּיבְייבּיי בַּיּיבָּי בַּיִיי בָּיבָּי בַּיּיבָּי בַּיבָּיי בַּיבָּיי בַּיּבָּיי בַּיּיבָּי בַּיבָּיי בָּייי בַּיּיי בַּיּיבָּי בָּייי בָּיבָּיי בַּיּיי בַּיּיי בּיבָּייי בַּיּיבָּי בַּיבָּיי בָּיייי בָּייי בּיבָּיייי בּיבָּיייי בּיבָּייי בּיבָּיי בּיבָּיייייי

Apprêter, préparer, arranger, soigner : אָטֶר צְּטָשׁר Gen. 18. 8, le veau qu'il avait apprêté; אין שלאן צעורייזי I Sam. 25. 18, et cinq brebis tout apprétées; וַבְּשְׁהָח אַה־בְּפַּרְנֵיהָ Deut. 21. 12, elle arrangera, coupera, ses ongles; selon d'autres (sens opposé): elle laissera pousser ses ongles; וַנְּבַּר־צָּרָהוֹ לֹאִ־עָשׁוֹּ בתם Exod. 12. 39, ils ne s'étaient apprêté aucune provision; יַלאּ־עַשָּׁת רַגָּלַיר ילא־עַטָּדו שִּׁמְמֵּדוֹ II Sam. 19. 25, il n'avait point soigné, ou lavé, ses pieds, ni fait sa barbe. D'un sacrifice: Offrir, consacrer: ושר הַשָּאַה פַּנְשָּׁה לַיוֹם Exod. 29. 36, tu offriras tous les jours un taureau d'expiation; מַלְּטָח עוֹלָת Ez.46.13, tu l'offriras en holocauste; וְוַדָּוֹב עָשׂוּ לַבְּעַל Osée 2. 10, et l'or qu'ils ont offert à Baal; יַנְשִׁים לַיֵי אַלֹּדֵים Exod. 10. 25, et nous (les) offrirons à l'Éternel notre Dieu; ון נירויו לפים לחם II Rois 17. 32, ils offraient des sacrifices pour eux.

Acquerir, s'acquerir, procurer, amasser: קייור איניר פּייור אַר פּייור פּייור אַר פּייור פּיייור פּייור פּיייור פּיייור פּיייין פּיייין פּייין פּייין פּייין פּייין פּייין פּיין פּייין פּיין פּיייין פּיין פּייין פּיין פּייין פּייי

Etablir, instituer: ניצש פֿוּנִים I Rois

Accomplir, exécuter, pratiquer, observer: שָּלְּחֹר בְּעָשָׁה מְּעַשְׁה וְלַבְּלֹּח Jér. 44. 25, nous accomplirons nos vœux; לְּטָה רְנָרְיִר צִּיִּרְ בְּעָשְׁה אָר בְּעָה Ps. 148. 8, qui exécute sa parole, son ordre; הְשָׁבְּיִה וְנְצְיִה Dan. 8. 24, il prospérera et il exécutera (ses projets); וְתְיֵל לַצְשׁה חַ בַּשְׁה בַּעָשׁה בַּעָשׁה בַּעָשׁה בַּעָשׁה בַּעָשׁה אַר בַּעָשְׁה בַּעָשְׁה אַר בַּעָשְׁה בַּעָשָּׁה הַ בּעָשָּׁה הַ בַּעָשָׁה בַּעָשָּה בַּעָשָּה בַּעָשָּה בַּעָשָּה בַּעָשָּה בַּעָשָּה בַּעָשָּה בַעָּשָׁה בַּעָשָּה בַעָּשָּה בַּעָשָּה בַּעָּיִּב בַּעָשָּה בַּעָשָּה בַעָּשָּה בַּעָשָּה בַּעָשָּה בַּעָשָּה בַּעָשָּה בַּעָשָּה בַּעָּיִיה בַּעָשָּה בַּעָּיִיה בַּעָשָּה בּבַעָּיה בַּעָּיה בַּעָּיִיה בַּעָּיה בַּעָּה בּבּעָּיה בַּעָּיה בּבּעָשָּה בּבּעָבּיה בּבּעָּיה בּבּעָּה בּעַיּיה בּעַשָּה בּבּעָשָּה בּעַשְּה בּעַשָּה בּעַשְּה בּעַיּיה בּעַיּיה בּעַיּיה בּעָּיה בּעָּיה בּעִיּה בּעָּיה בַּעָּיה בּעָּבָּיה בּעָּיה בּעָּיה בּעִיּיה בּעָּיה בּעָּיה בּעִיּיה בּעָּיה בַּעָּיה בַּעָּיה בּעָּיה בּער בּעָּיה בּעָּיה בּעִיף בּעָּיה בּעָּיה בּעָּיה בּעָּיה בּעָּיה בּעָּיה בּעּיף בּעָּיה בּעָּיה בּעָּיה בּעָּיה בּעָּיה בּעָּיה בּעָּיה בּעִיּיה בּעָּיה בּעָּיה בּעָּיה בּעָּיה בּעָּיה בּעָּיה בּעִיה בּעָּיה בּעָּיה בּעִיה בּעִיף בּעּבּעָּיה בּעִיה בּעָּיה בּעָּיה בּעִיה בּעִּיה בּעִיה בּעִּיה בּעִיה בּעָּיה בּעִיה בּעִיה בּעִי

*היבות פשרת Rituel, les commandements positifs.

2º Presser: בְּעָשׁהׁ מִּבְּרֵים הַבְּיִהְ Ez.
23.21, lorsqu'on pressait tes mamelles des (ton séjour) en Égypte; הְּיָרִי בְּשָׁהְ Soph. 3. 19, je réprimerai, ou détruirai, tous ceux qui t'auront affligée, ou: j'agirai contre tous ceux, etc.

יל המשיי היים Exod. 2. 4, pour savoir ce qui lui arriverait; אָרָאָן הַעְּשָׁרִי בְּלּבְּינִי בְּלָּבְּינִי בְּלָּבְּינִי בְּלָבְּינִי בְּלָבְּינִי בְּלָבְּינִי בְּלָבִי בְּלָבִי בְּלָבִי בּלְבִּינִי בְּעָרִי בְּבְּינִי בְּעָרִי בְּעִי בְּעִירְ בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעִרְי בְּעִרְי בְּעִי בְּעִייִי בְּעָרִי בְּעִייִי בְּעִיי בְּעִייי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִיי בְּעִייי בְּעִייי בְּעִייי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִייי בְּעייי בְּעִייי בְּיבְייי בְּעִייי בְּעייי בְּעִייי בְּעִייי בְּעיייי בְּעְיייי בְּעיייי בְּעייי בְּעייי בְּעייי בְּעייי בְּעייי בְּעייי בְּעייי בְּעייי בְּעייי בְּעיייי בְּיבְּעייי בְּעייי בְּעייי בְּעייי בְּעיייי בְּעיייי בְּעיייי בְּעיייי בְּיבְּייי בְּעיייי בְּעייי בְּעייי בְּעיייי בְּיייי בְּייייי בְּייייי בְּיייי בְּייייי בְּיבְּיייי בְּיייי בְּייייי בְּיייי בְּייייי בְּייייי בְּיי

Pi. (v. Kal 2°) Presser, fouler: וְטָּם Ez. 23. 3, là ils ont

pressé leur sein virginal.

Pou. Etre formé: אָשֶׁרְיָהְי בְּשֵּׁיְהְי בְּשָׁרְאָרָ 139. 45, lorsque j'ai été formé dans un lieu secret.

עשהאל (que Dieu a créé) n. pr. m. 1° II Sam. 2. 18. — 2° II Chr. 17. 8.

אליע (homme fait ou velu) n. pr. m. Esaŭ, fils d'Isaac, frère de Jacob, Gen. 25. 25; בְּרֵי בְּעָשׁר Deut. 2. 4, בְּרֵי בְּעָשׁר Deut. 2. 4, בּרֵי בַּעָשׁר Deut. 2. 4, בּרַי בַּעָשׁר בּרַי בַּעָּיִייִּים Deut. 2. 4, בּרַי בַּעָּיִים Deut. 2. 4, בּרַי בַּעָּיַים Deut. 2. 4, בּרַי בַּעָּיִים Deut. 2. 4, בּרַי בַעָּיִים Deut. 2. 4, בּרַי בַּעָּיִים Deut. 2. 4, בּרַי בַּעָייִבְּיים Deut. 2. 4, בּרַי בַּעִייִבְּים Deut. 2. 4, בּרַי בַּעָּיַים Deut. 2. 4, בּרַי בַּעָּיִבּים Deut. 2. 4, בּרַי בַּעָּים Deut. 2. 4, בּרַי בַּעִייִבְּים בּרַי בַּעָּיִבְּיִים בּרַיבְּייבְּים בּרַיבִּיבְּיבִּים בּרַיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבִּיבְּיבִּיבִּיבְּיבִּיבְּיבִּיבִּיבְיבִּיבְּיבִּיבְיבִּיבְּיבִּיבְיבִּיבִּיבְּיבִּיבִּיבְיבִּיבְיבִ

עשור (עָשֶר . עשור). 1° Un temps de dix mois: יְמִרִם אוֹ עְשוֹר Gen. 24. 55, un an ou dix mois. — 2° Le dernier jour d'une décade: שַּלְיב בַּבּער בַּבּער בַּבְּער בַּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַּבְּער בַבְּער בַּער בַּבְּער בַּער בַּער בַּבְּער בַּער בַבּער בַּער בַער בַער בַּער בַער בַער בַּער בַער בַּער בַער בַּערר בַער בַּערר בַער בַּערר בַערר בַער בַּערר בַערר בַער בַּערר בַערר בַערר בַערר בַערר בַערר בַערר בַערר בַערר בַערר בַּערר בַערר בַּערר בַערר בַערר בַערר בַּערר בַערר בַּערר בַּערר בַּערר בַערר בַּערר בּערר בַּערר בּערר בּעררר בּערר בּערר בּערר בּערר בּערר בּערר בּערר בּערר בּעררר בּערר בּערר בּערר בּערר בבּערר בּערר בּעררר בבערר בבערר בבערר בבערר בבערר בב

אַלְיּאֵל (Dieu l'a créé) n. pr. m. I Chr. 4. 35.

ついかり、(même signification) n. pr. m. 1° II Rois 22.12.—2° Plusieurs autres, I Chr.

לאירית, ל. 1° Nombre ordinal, la dixième: אָטָּיְרָת דְּעָשְׁרָית Ez. 29. 1, la dixième année.—2° Une dixième part: תְּצִיבְית תְצִיבְּר תְצִיבְית תְצִיבְית תְצִיבְית תְצִיבְית מָצִיבְית מְצִיבְית מָצִיבְית מְצִיבְית מְצִיבְית מָצִיבְית מְצִיבְית מְצִיבְּית מְצִיבְית מִיבְּית מְצִיבְית מְצִיבְית מְצִיבְּית מְצִיבְית מְצִיבְּית מְצִיבְּית מְצִיבְּית מְצִיבְּית מְצִיבְּית מִיבְּית מִיבְּית מִיבְּית מְיבִּית מְיבִּית מְיבִּית מְיבִּית מְיבִּית מְיבִּית מְיבִּית מִיבְּית מִיבְּית מִיבְּית מִיבְּית מְיבִּית מִיבְּית מִיבְּית מְיבִּית מְיבִּית מְיבִּית מְיבִּית מְיבִּית מִיבְּית מְיבִּית מְיבִית מְיבִּית מְיבִית מְיבִּית מְיבִּית מְיבִּית מְיבִּית מְיבִּית מְיבִית מְיבִית מְיבִית מְיבִית מְיבִּית מְיבִּית מְיבִּית מְיבְית מְיבִית מְיבִּית מְיבִית מְיבְית מְיבִית מְיבִית מְיבְית מְיבְּית מִיבְּית מְיבִּית מְיבִית מְיבְית מְיבִית מְיבְית מְיבְּית מְיבְּית מְיבִּית מְיבִּית מְיבְית מְיבְית מְיבְית מְיבְּית מְיבְּית מְיבְּית מְיבּית מְיבְּית מְיבְּית מְיבְּית מְיבְית מְיבְּית מְיבְּית מְיבְּית מְיבְּית מְיבְּית מְיבְּית מְיבְית מְיבְּית מְיבְּית מְיבְּית מְיבְּית מְיבְּית מְיבְּית מְיבְּית מְיבְּית מְיבְית מְיבְית מְיבְּית מְיבְּית מְיבְית מְיבְית מְיבְּית מְיבְית מְיבְית מְיבְּית מְיבְּית מְיבְית מְיבְית מְיבְית מְיבְּית מְי

יניה בָּה f. La dixième partie : יניד בָּה צְּשִּׁירְיָת Is. 6. 13, il en restera encore une dixième partie; selon d'autres: encore dix (rois) y viendront.

PWN Kal inusité. Hithp. Se disputer, contester: מֵר וְּעְקְּשִׁלְּוּ כְּשׁׁתְּי Gen. 26. 20, parce qu'ils s'étaient disputés, qu'ils avaient contesté, avec lui.

PUX (dispute, contestation) n. pr. d'un puits près de Guerar, Gen. 26.20.

י אָשֶׁר m. (f. אַקּשֹרָם). Dix, seulement dans les nombres composés depuis 11 jusqu'à 19: אַרְבָּנֶּח m., onze; אַרְבָּנֶּח f., onze; אַרְבָּנָח f., seize.

שׁלֵּע, chald. f. (ח:. בְּשְּׁרָה). Dix , Dan. 7. 7, 24.

גשל Lever la dime, dimer : באוכָםר I Sam. 8. 17, il prendra la dime de vos troupeaux.

Pi. Donner la dime : מַשֵּׁר אֲעִשְּׁרָשּׁי לְּהָּ Gen. 28. 22, je t'en donnerai la dime קבּשִׁר הְּעַשֵּׁר אַת עָּל-הְבּיצִּח זַיְרָעָּ Deut. 14. 22, tu donneras la dime de tous les produits de ce que tu auras semé; produits de ce que tu auras semé; Néh. 10. 38, et les lévites donnaient la dime à leur tour; selon d'autres: car eux (les lévites) recevaient la dime.

Hiph.: בּר חְבַכֶּּה לֵצְשֵׁר Deut. 26. 12, lorsque tu auras achevé de donner la dime (pour בַּּרְשִׁרְשֵׁר Néh. 10.39 (pour בְּּחַצְשֵׁר horsque les lévites donneront la dime (de la dime).

עְשְׂרֵה (ע. אָשְׁרַה).

עשָׁרָה (ע. עשָׁרָה).

עְּשְׁרוֹן m. (plur. קּטְרוֹנִים). Dixième partie d'un épha, mesure de capacité:

רְיְּשְּׁרוֹן סֹלְּח Lévit. 14. 21, un dixième (d'épha) de fleur de farine.

סט אין אין יינין אין אין פּיניים בּיניים אייניים איינייים אייניים אייניים איינייים אייניים אייניים אייניים אייניים אייניים אייניים אייניים אייניים אי

גישָׁרָע chald. Vingt, Dan. 6. 2.

I אָלָשׁ m. Ver, teigne, artison: בְּבָבֶּר Job 13. 28, comme un vête-ment que la teigne a dévoré.

II שׁע, m. Nom d'une constellation, l'Ourse: שׁשָּׁ אוֹטָשׁ Job 9. 9, qui a créé l'Ourse.

Piwu m. (rac. בְּשַׁלָּשׁ). Oppresseur: מְיֵר נְשׁוֹים Jér. 22. 3, de la main de l'oppresseur.

בישוקים m. pl. Oppressions, violences, injustices: תַּצְשׁוּקִים בְּשָׁרָם Amos 3. 9, et les oppressions (qu'on exerce) dans son sein; בְּלִי דְּנְצָשִׁיִם אֲשֶׁר נַנִשִּׁים תַּתְר Eccl. 4.1, toutes les oppressions, les injustices, qui se font sous le soleil.

רוֹשׁיּעֵ adj. (rac. מְשִׁיּשׁיִי). Luisant, poli: מֵּיְלֵּ שַׁנְיּעָּ בּרְיָלָ בְּרָיִלָּ Ez. 27. 19, du fer poli, ou de l'acier.

עשׁוָרָת n. pr. m. I Chr. 7. 33.

קישיר וְרָשׁ m. Riche, le riche : עָשִׁיר וְרָשׁ Prov. 22. 2, le riche et le pauvre; שְשִׁירֵי עָם Ps. 45. 13, les plus riches du peuple; בְשִׁירֵים בַשְׁפֶל יִשְׁיבוּ Eccl. 10. 6, et que les riches, c.-à-d. les nobles, les gens dignes de considération, sont assis en bas.

עָּשֶׁן m. (const. נְשַׁבְּ et שָּׁבֶּיּ). Fumée: בְּשָׁן בּיִנְּבְּעָּן Exod. 19. 18, comme la

fumée d'une fournaise; עַּשֶּׁרְ חָצִּיד Jos. 8. 20, la fumée de la ville; au fig.: ייני אַנּי נְשָּׁרְ בְּאַה II Sam. 22. 9, une fumée montait de ses narines, c.-à-d. sa co-lère s'allumait; בְּשָׁרְ בָּאַר נְשָׁרָ Is.14.31, la fumée vient du nord, la flamme, la dévastation, ou: un nuage de poussière soulevée par une armée ennemie.

ገሣሪ n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 42.

נְאָז־יָתָּע פָשֵׁן: adj. m. Fumant : נְאָז־יָתָער פָשֵׁן Exod. 20. 18, et la montagne fumante; יַטאּרִים רְוְפָשֵׁיִם Is. 7. 4, de tisons fumants.

ששׁע (fut. בְּשׁׁכֵּ 1º Opprimer, maltraiter, fouler: עשׁר הַל חַרֶּם לשָׁר Prov. 14.31, celui qui opprime le pauvre blasphème son créateur; לא־דִוּנִיתַ אָּדָם Ps. 105. 14, il ne permit à personne de les opprimer; לְאָת־נָיי עָנַשַּׁלְּחָר I Sam. 12.3, contre qui ai-je usé de violence? ou, sens 2º: à qui ai-je extorqué (de l'argent)? בַּל־תַּנִית לְענִשְׁקַר Ps. 119. 121, ne m'abandonne pas à ceux qui veulent m'opprimer. Part. pass. ou adj.: אָרָם פָּשָׁם בְּדֵם־נָמָשׁ Prov. 28.17, sens actif, un homme qui aurait attenté à la vie de quelqu'un, un meurtrier, ou, אָשָׁיָּק: poussé par sa passion à commettre un meurtre; דַּלְעַת וָיצְשָׁקִים Eccl. 4. 1, les larmes des opprimés. — 2º Faire tort, tromper, frustrer, frauder: לאֹ־חַצְשׁׁם אַת־רָצָקּ Lévit. 19. 13, tu ne tromperas pas ton prochaiu, tu ne lui enlèveras rien par fraude; וּבְעשָׁקַר שְׁבַר־שָּׁבְרר Mal. 3. 5, et contre ceux qui retiennent le salaire du mercenaire; יביהו אבר וביהו Mich. 2. 2, et ils oppriment l'homme et lui prennent sa maison (par fraude); בון בַעָּשׁׁ כְּנָיר Job 40.23, il absorbera un fleuve (sans se hâter), ou : qu'un fleuve déborde avec violence (il ne se sauvera pas).

Pou. part.: npwpn Is. 23.12, celle à qui il sera fait violence, qui sera opprimée.

ኮψኒ n. pr. m. I Chr. 8. 39.

אלע m. 1° Oppression, violence, action de faire tort: קיני מַנּשְׁק אַנָּם Ps.

119. 134, délivre-moi de l'oppression des hommes; שְּבְּישׁיִ Eccl. 5.7, l'oppression du pauvre, le tort qu'on fait au pauvre; שְבִּיבִי Is. 59. 13, ne parler que de violence (que d'opprimer). — 2º Fraude, biens acquis par violence, par fraude: בְּיבִיבִי בְּיבִיבְי בַּיבְיבִי בַיבְיבָי בַּיבְיבִי בַּיבְיבִי בַּיבְיבִי בַּיבְיבִי בַּיבְיבִי בַּיבְיבַ בַּיבְיבִי בַּיבְיבָי בַּיבְיבִי בַּיבְיבִי בַּיבְיבִי בַּיבְיבִי בַּיבְיבָי בַּיבְיבִי בַּיבְיבָי בַּיבְיבִי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבַ בַּיבְיבָי בַּיבְּיבְיבַ בַּיבְּיבְיבַ בַּיבְּיבְיבַ בַּיבְיבְיבַי בַּיבְּיבְיבַ בַּיבְּיבְיבַ בַּיבְּיבְיבַי בַּיבְיבָּי בַּיבְיבַי בַּיבְיבָּי בַּיבְיבָּי בַּיבְיבָּי בַּיבְיבָּי בַּיבְיבָּי בַּיבְיבָּי בַּיבְיבָּי בַּיבְּיבְיבִי בַּיבְּיבְיבִי בַּיבְיבָּי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְּיבְיבִי בַּיבְיבָּיי בַּיבְיבָּי בַּיבְיבָּי בַּיבְיבָּי בַּיבְיבָּי בַּיבּיי בַּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בַּיבּי בַּיבּיבּי בַּיבּי בַּיבָּי בַּיבָּי בַּיבָּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבָּי ב

קיקיקי f. Oppression, violence: יְּבְּיִשְׁיִי Is.38.14, la violence (s'exerce) contre moi, ou : je suis (accablé) de souffrance; selon d'autres, impératif de מְּשֵׁי : ôte-moi (ma maladie, ma souffrance).

יְצְשַׁר. לְיִבְשַׁר Ctre riche, devenir riche: אַךְּ כְּשַׁרְתִּר Osée 12. 9, je suis devenu riche.

Hiph. 1°Trans. Enrichir: בְּרְמֵּח בְּיִבְּח בְּרִבְּח בְּרִבְּח בְּרִבְּח בְּרִבְּח בְּרִבְּח בְּרִבְּח Prov.10.22, la bénédiction de l'Eternel enrichit; תְּבְּשִׁרְבָּח בַּבְּח Ps. 65.10, tu couvres (la terre) de beaucoup de richesses (pour בְּבִּיבְיבָּח בַּבְּח בַּבְּח בַּרְבּיבְּרִבְּי בְּבְּעָבְּירִנְּה Ps. 65.10, בּיבִּיבְיבָּר בְּיבְּבְּיבִּיבְי בִּיבְּיבְיבִּי בְּיבְּיבִי בְּיבְיבִיבְי וּבְיבְּיבִירוּ Ps. 49. 17, quand un homme devient riche; בּיבְּיבֶּירִנְּי וְיַבְּיבְיבִירְּנְּי בַּיבְּיבִירוּ Jér. 5. 27, par ce moyen ils sont devenus grands, et ils se sont enrichis; בַּאִנְשִׁר Zach.11.5, car je suis devenu riche.

Hithp. Faire semblant d'être riche: יַשׁ מִרְעַשֵּׁר וְאֵרן מֵל Prov. 13. 7, tel se fait riche, veut passer pour riche, qui n'a rien du tout.

עשֶׁר m. Richesse : עשֶׁר i Sam. 17. 25, une grande richesse.

mes os sont consumés, usés; רְּעָבְּעֵר עָנוֹשׁיִשׁ Ps. 31.11, mes os sont consumés, usés; הַּנְעָּטְ עֵּינִי Ps. 6.8, mon œil est obscurci, ou fondu de chagrin.

Hithp. (v. איב chald.). Penser, se souvenir : איב יִרְתַּצְּשֵׁת Jon.

36

1. 6, peut-être que Dieu se souviendra de nous, ou : aura pitié de nous.

אַלְּיִת chald: Penser, songer: בּבֶּלְבָּאַ בּיִרים Dan. 6. 4, le roi pensait (à l'établir sur tout le royaume).

ריי ליי היי היי היי היי Cant. 5. 14, comme l'ivoire bien poli; selon d'autres: comme un objet d'ivoire ingénieusement travaillé (v. רייבי Hithp.).

קְּלֶשְׁתּוֹת ou אְשְׁתּוֹת f. Pensée: הְּיִשְּׁתּוֹת Job 12. 5, dans la pensée de l'homme heureux.

אָבְרוּ נֶשְׁתּוֹנוֹת f.plur. Pensées : אָבְרוּ נֶשְׁתּוֹנוֹת Ps. 146. 4, ses pensées, ses desseins, périssent.

אַשְּחְרוֹת f. plur. Richesses, spéc. les portées, l'accroissement, du bétail: יְבַשְׁמְרֹת צֹאַקָר Deut. 7. 13, et les portées de ton menu bétail.

אליקירור n. pr. Astharoth, ville dans Basan, Deut. 1.4, appartenant depuis a la tribu de Manassé, Jos. 13. 31; appelée aussi קינים Gen. 14.5; ייו שליין I Chr. 11. 44, d'Astharoth.

מער suff. אָבּי, plur. פּתִּית et תּיתִּית. avec suff. אָבָּי, plur. פּתִּית et תִּיתִּין. Temps, époque : אַבְּיִר יִתְּיִּרְ יַתְּיַר Cant. 2.12, le temps du chant des oiseaux est venu (v. יְמִיר יְנִיר יַנְיִר יִנְיִר יַנְיִר עַּר בּנֵּר. בַּר בַּתַר יְנָיִר יַנִיר יַנִיר עַר מוֹנֵר Eccl. 3. 4, un temps de pleurer et un temps de rire; וווו Sam. 24. 15, depuis le matin jusqu'au temps marqué, arrêté; מִּרְרָּנִין וֹנְיִר יַנִין וֹנִיר יַנִיר עַר מוֹנֵר בּרָר.9.25,

d'une époque à l'autré (d'une semaine jusqu'à l'autre); מַנָּח עַר־עַח Ez. 4.10, 11, d'un temps à un temps, c.-à-f. d'un jour à l'autre. Avec les prépos. בער הוחרא : ל, כ, ב Deut. 1.9, en ce temps-là; בְּלְ־פֵּח Ps. 10. 5, en tout temps; בְעֵה מְנְדֵּה־עָרֶב Dan. 9. 21, au temps, & l'heure, de l'oblation du soir; קבית חיבת, Gen. 18. 10, quand ce temps reviendra, c.-à-d. dans une année (v. à בער (177); בער בער Exod. 9. 18, demain, à cette même heure; בַּבֶּר יַאַבֶּר ארשקב Nomb. 23. 23, comme ou des maintenant, il sera dit à Jacob; ou, rep: en son temps, en temps convenable; לַתַּה עַרֵב Gen. 8. 11, sur le soir.

signifie aussi le temps fixé de la vie, destinée, fatalité : לַּמָּדוֹ מָבוֹא נְרָאָדִי Eccl. 7. 17, pourquoi mourrais-tu avant ton temps? אַשָּׁר־קַּנְּטוּ יָלאֹ־עֵּר Job 22. 16, qui ont été retranchés, emportés, avant leur temps ; בַּב לֹאִרַיַע יָאָרָם אַר־יִנְהוֹ Eccl. 9. 12, l'homme ne connaît même pas son temps, sa destinée; אָם לְבוֹא נְקרוֹב לָבוֹא וּקרוֹב (son temps) sa fin approche; פַר בּאַריטָרזאָרָצו Jér. 27.7, jusqu'à ce que viendra le temps de son pays; יייש פּשָם לְעוֹלָם Ps. 81. 16, leur bonheur eut toujours duré; רַבּוֹח עָהַרם Néh. 9. 28, en divers temps, souvent; יִּרְעֵּר חַוְעָחָרם Esth. 4.43, qui connaissent les temps, les événements des temps, l'histoire; בָּיַוֹךְ נָאֹרֶיר Ps. 31. 16, mes destinées sont en ta main; אַמוּנֵה נְקּקר Is. 33. 6, la fermeté, la stabilité, de ta destinée ; יַּדְוּצָהַים אֱשָׁר עברו עליו I Ch. 29. 30, et les événements qui ont passé sur lui.

רְצָּקְ חָצֵית. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 13.

אנית (בּיבְּיָת מְּנְיָת נְּבְּיָר Preparer, disposer: יְבָּבְּיָת מְּנְיָת בְּיִבְּיִת Prov. 24. 27, et dispose, prépare-le (ton ouvrage), dans, ou pour, ton champ, soigne bien ton champ.

Hithp. Etre disposé, être destiné: אָטָר דְּאַנְעְּחָדּי לְנֵעִּים Job. 15. 28, qui sont destinées à devenir des monceaux de pierres.

תְּרָע, n. pr. m. Neh. 11. 4.

אַרְּחָה (de ry temps) Adv. de temps. A présent, maintenant : מַעַהַּחוֹ וְעַר־עוֹלָם Is. 9. 6, des maintenant et à jamais; ריים Gen. 32. 5, jusqu'à maintenant; ו עקוד מיא בְּדְבָּא Is. 30. 8, va donc maintenant, et écris-le, etc.; יְעָהַה הַשְּׁבֶּלְעַהִי יר עליודי Is. 36. 10, et maintenant, estce donc sans la volonté de Dieu que je suis monté (contre ce pays)? אַהַּוּר צָּהַוּר ברוך בי Gen. 26. 29, tu es maintenant, ou : certes, tu es, un homme béni de Dieu; עָתָה אָפָּקָה יוֹם־אָחָר I Sam. 27. 1, certes, je périrai un de ces jours (par la main de Saül). — Souvent רַעָּבָּוּח Et maintenant, les choses étant ainsi, c'est pourquoi : יָעַהַּה אַרוּר אַהָּה Gen. 4.10, c'est maintenant donc (c'est pourquoi), אָנְעָהַוּת בְּבְעָּוֹר אָחַרטּ בְּעָשֹׁרָטּ (sois maudit; וְצַבָּתוּר אָחַרטּ בָּעָשׁרָטּ Néh. 5. 5, et pourtant notre chair est comme la chair de nos frères; עַּחַרו ו תושוב השנילבה לביה-יהוד l Rois 12. 26, maintenant, ou bientôt, la royauté reviendra à la maison de David ; מָר־צָּחָתוּ לַמְּבֶּר אֲשִׁבְּב Job 7. 21, bientôt j'irai dormir dans la poussière (dans la terre).

קל הְוּעָתָּה m. plur. Boucs: בֶּל הְוּעָתָּה Gen. 31. 12, tous les boucs; au fig.: בָּל עַחוּיִב אָרָן Is. 14. 9, les puissants, les princes de la terre.

'면서 n. pr. m. 1° I Chr. 2. 35. — 2° 12. 11. — 3° II Chr. 11. 20.

יהא adj. (de ry). Prêt, préparé, à une fonction: אָלָי בְּשִׁי Lévit. 16. 21, un homme prêt, préparé, à cette fonction; selon d'autres: qui aura cette fonction chaque année à la même époque.

עוויד chald. Préparé, prêt: בון איתיכון ביוידין Dan. 3. 15, si vous êtes prêts.

אָרִיק m. adj. Beau, magnifique: וְלְמְבַּטָּהוּ עָּיִדִּיק עוֹרִיל Is. 23. 18, et pour un vétement magnifique (ou durable).

P'אַצ adj. 1° Détaché, arraché: בְּחִיבְּי מְשׁרָיִם Is. 28. 9, ceux qu'on vient d'arracher de la mamelle (de sevrer).—2° Vieux, ancien: בְּחִיבִים עַמִּילִים 1 Chr. 4. 22, et ces choses sont anciennes, connues depuis l'antiquité.

אָתִּיק chald. Vieux, ancien : וְצַחִיק יוֹמִין Dan. 7. 9, et l'ancien des jours, Dieu.

ጉርሂ, n. pr. d'une ville de la tribu de Juda. I Sam. 30. 30.

תקלי n. pr. m. Esdr. 10. 28.

ምን በ . pr. 1° m. I Chr. 8. 26.— 2° m. Esdr. 8.7. — 3° f. Athaliah, mère d'Ahaziah, reine de Juda, II Rois 11. 1, 3.

ספע Kal inusité. Niph. Être obscurci: נְיְבֶּחֵם אֶרֶץ Is. 9. 18, le pays est obscurci; selon d'autres: est embrasé, en feu.

י עריי י ח. pr. m. I Chr. 26.7.

אָרְאָיִאֵל n. pr. Athniel, fils de Kenaz, juge d'Israel, Jug. 3. 9.

רְּהַתְּל (fut. הְהַתְּל 1° Étre arraché, être transporté: יְבְּתַּל מִקְּלְתְּלְ Job 14.18, et le rocher est arraché de sa place.—2° Vieillir: עְּהָתָּל בְּלִיבּוֹרְרָי Ps. 6.8, (mon œil) a vieilli à cause de tous mes ennemis; יְדְיָע Job 21.7,

(pourquoi les impies) vieillissent-ils? selon d'autres : ils s'endurcissent (v. סָּתַא).

Hiph. 1° Arracher, transporter: מַלְּיִם מֵּלְים Job 32. 15, on leur a fait perdre les paroles, ils ne savaient plus rien répondre; מַּבְּיִם מָּלִים Job 9. 5, qui transporte des montagnes. Des nomades qui transportent les tentes d'un endroit a un autre: décamper, partir: מַּבְּיִם מְּבְּיִם מַבְּיִם מַבְּיִם מַבְּיִם מַבְּיִם מַבְּיִם מַבְּיִם מַבְּיִם מַבְּיִם מַבְּיִם מַבְּים מַבְּים

קרָע m. Durete, arrogance, audace: בַצא צָּיִחְ מְּפִּיבֶּם I Sam. 2. 3, que des paroles arrogantes, hautaines, (ne) sortent (plus) de votre bouche; מֵל־צִּיִּדִּיק צָּיִחְ צָּיִחְ צָּיִדִּיק צָּיִדְּיִם עָּרָם Ps. 31. 19, qui proferent des paroles dures, audacieuses, contre le juste.

קרט (מלי adj. Beau, brillant: און בּרַיִּע adj. Beau, brillant: סיינ. און איינ. איינ. און איינ. איינ.

Niph. Se laisser fléchir par des prières, exaucer: נַיַּנְיָר לוֹ דַיִּ לַבְּיָר Gen. 25. 21, l'Éternel fut fléchi par ses prières, l'exauça; וְנָעָמֵר לָּדְיִם Is. 19. 22, il sera fléchi par leurs prières, il les exaucera; וְנַעְּמִר לָדָים I Chr. 5. 20, il les exauça.

Hiph. Prier, implorer: יַוְשְּמֵּרְתּי אֶלְרְיִי Exod. 8. 25, j'invoquerai l'Eternel; נְיִשְׁמִּרִיר לְּבְּּ Exod. 8. 5, pour quel temps prierai-je pour toi? יַוְשָׁמִּרִיר בְּּבְּיִר Exod. 8. 24, priez pour moi.

II אָלֵיל Kal inusité. Niph. douteux : אָנַיל אָל Prov. 27. 6, les baisers d'un ennemi sont fréquents, ou bruyants; selon d'autres: trompeurs.

Hiph. Multiplier: יְתַּעְמִרְהָּם עְלֵּי הִּבְרֵיכָם Ez. 35. 13, vous avez multiplié vos paroles contre moi, vous avez proféré des paroles insolentes contre moi.

אָרָר m. 1° Epaisseur, vapeur épaisse: נְצָּחֵר צָּעֵן־חַקְּטֹרֶח Ez. 8. 11, et une épaisse nuée de parfum. — 2° Adorateur: בְּחַרֵי Soph. 3. 10, mes adorateurs; selon d'autres: Atharai, nom d'une nation.

אָרֶע n pr. Ether, ville de la tribu de Siméon, Jos. 19.7.

רְעָתָר (רְמֵכ II (עָתֵר Abondance : מְעָרֶר שָׁלִּים רְאָשׁרָּוּ de la paix et de la vérité; selon d'autres, de I עַתֶר action d'exaucer, d'accorder: la paix et la vérité, la fidélité, que je leur accorderai.

Ð

Pe, אשַ dix-septieme lettre de l'alphabet; comme chiffre, il signifie quatre-vingt; sa forme et son nom probablement de השַ bouche; sa prononciation est double. Be avec dages se prononce p, et be sans dages et ha la fin des mots toujours ph, f. Il se permute avec les autres labiales; exemples: אַרָּה disperser, אַרָה et בַּיְּה disperser, בַּיְּה et בַּיְּה et בַּיְּה sau-ver, etc.

KD adv. Ici: kipa Job 38. 11, et ici (v. rip et ip).

בּאַבּרְבָּר Exemple unique. Hiph:: אָמַרְבָּר בּאָבּרְבָּר Deut. 32. 26, j'ai dit: Je veux les disperser, extirper; selon les uns, de הַאָּב coin, côté: je veux les jeter vers tous les côtés; selon d'autres, de בּאַב colère: je déchargerai ma colère sur eux; selon d'autres, de בּאַר הֹבּיב : où sont-ils?

קאריים : 1° Côté מאָריים f. (const. אַשָּה). 1° Côté מאַריים Jos. 18.14, le côté de la mer, de l'occident; יְּמָאֵא־־כֵּנְתָּרוּ 15, et le côté du midi; ייסאר דאיף Exod. 26. 20, du côté du nord. — 2º Contrée : ਕਲ਼ਾਨ ਸਲ਼ਸ਼ Jér. 48. 45, (la flamme dévore) le côté, la contrée, de Moab; selon d'autres : les forts, les chefs, de Moab; בַּאָרֵר מּוֹאָב Nomb. 24. 17, les contrées, ou les chefs, de Moab. — 3º Angle, coin : ন্ত চল্ল Lev. 19. 9, le coin de ton champ; תְּמָצֵּיִת מְשָׁהוּ Amos 3.12, dans le coin du lit; מאר ראשׁכֶם Lév. 19. 27, (vous ne devez pas couper en rond) les coins de vos cheveux (au-dessus des oreilles où commencent les favoris); פאַרו זַקַקָּד, (tu ne dois pas raser) les coins de ta barbe; de là : קצוער מַאָּדו Jér. 9. 25, 25. 23, 49. 32, selon quelques-uns : les Arabes qui se coupent les cheveux en rond, ou : qui se rasent entièrement la barbe; selon presque tous les commentateurs : les peuples qui demeurent aux coins extrêmes, les plus reculés.

기사후 Kal inusité. Pi. 1º Orner, glorifier : לְּמַאֵּר מְקוֹם מְקְרָשִׁי Is. 60. 13, pour orner mon sanctuaire; וּבֵרת תַּמְאַרָתִּי אַפָּאֵר 60.7, et je glorifierai (ou : je ferai qu'on glorifiera) la maison de ma majeste; בריקאַרָה 60. 9, 55. 5, car (Dieu) t'a comblé de gloire ; יַּפָאֵר עֵנַוִּים Ps. 149. 4, il glorifie les humbles par la victoire (en les sauvant).— 2º לא תְּמַאֵר אֲחֲרֶיך Deut. 24. 20, (quand tu auras secoué ton olivier) tu ne reviendras pas aux branches après (pour prendre les fruits qui y seront restés), de אַרָּה; selon d'autres : tu ne le dépouilleras pas de son ornement (tu ne prendras pas tout, tu y laisseras quelques fruits).

Hithph. Etre glorifie, se glorifier: לְּתִּיְשָּׁאַר אָרְיִשְּׁרָאַל רְיִנְּשָּׁרָאַל רִינְשָּׁרָאַל רִינְשָּׁרָאַל רִינְשָּירָאַל רִינְשָּׁרָאַל רִינְשָּׁרָאַל רִינְשָּׁרָאַל רִינְשָּׁרָאַל רִינְשָּׁרָאַל רִינְשָּׁרָאַל רִינְשָּׁרָאַל 144.23, et par Israel (par ce qu'il fait pour Israel) il se glorifie. Avec אַל בּמוֹד Se Vanter, se glorifie. contre: מַל מַבְּיִבְּעַל הַנְּרָיָן עֵּל הַעְּרָיָן עַל הַעָּרָיִן בּעַנְּיִים וּצִּל הַנְּרָיִן עַל הַעָּרָיִן בַּעַּרְיִּים וּצִּים בּעַנִּים בּעַּרְיִים עַּלְּיִים בּעַנִּים בּעַנְּיבָּעַנְּים בּעַנְּיבָּעַנְּים בּענִים בּעַנִּים בּעַנִּים בּענִים בּענִים בּענִים בּענִים בּענִים בּענּים בּענִים בּענּים בּענִים בּענּים בּענִים בּענִים בּענִים בּענּים בּענִים בּענּים בּענִים בּענּים בּענים בּענּים בּענּים בּענּים בּענּים בּענּים בּענּים בּענִים בּענּים בּענּים בּענִים בּענִים בּענּים בּענִים בּענּים בּענּים בּענּים בּענִים בּענּים בּענּים בּענִים בּענִים בּענִים בּענּים בּענּים בּענִים בּענִים בּענִים בּענִים בּענִים בּענִים בּענִים בּענּים בּענִים בּענִים בּענִים בּענִים בּענִים בּענּים בּענִים בּענּים בּענִים בּענּים בּענִים בּענּ 15, la cognée se glorifie-t-elle contre celui qui s'en sert pour couper? glug. 7. 2, de peur qu'Israel ne se glorifie, ne se vante, contre moi; בְּלֵבְי יִשְׁרְאֵל Exod. 8. 5, glorifie-toi contre moi, c.-à-d. du pouvoir que tu as sur moi, en me faisant faire ta volonté; selon d'autres: explique-toi envers moi, en me fixant le temps, quand tu veux que je prie.

רַּאֵרָי , const. פָּאַרִים , m. (plur. פָּאַרִים, const. פָאַרָי). Ornement, spéc. de la tête : יַּנְאֵר הַדֶּרָה אָמָר Is.61.3, (pour leur donner) un ornement (une couronne) au lieu de la cendre; וּמָאַרֶכִם צַל־רַאשִׁיכַם Ez. 24. 23, et (vous aurez) vos coiffures sur vos têtes; selon d'autres : vos fronteaux (v. מֹנטֵמוֹר); פַאַרֵי חַשְּנְבָּלת Exod.39.28, et פַאַרִי חַשְּנְבָּלת Ez. 44. 18, les tiares magnifiques, et les tiares de lin (que portaient les pretres); פָּדֶירֶן יְכַדֵּן מְּאֵר Is. 61. 10, comme un époux orne sa parure, ou sa couronne (v. בָּדֵען), ou : qui se pare de sa couronne; דְּמָאֵרִים Is. 3. 20, les coiffures, bonnets, ou couronnes, que portaient les femmes.

לאָרָה (une fois אָאָרָה, plur. אָדָּרָה, deux fois אַבָּר, rac: אָבָּא 'ornement de l'arbre, pour אָבָא, אָבָאָה, אָבָאָה, selon d'autres, rac. אַבָּאָרָא. Branche: אַבָּאָרָא, פּאַרָּא, בּעַרָּאָב, tac. אַבָּאָרָא, Branche: אַבּאָרָא, produisit, des branches (ou des rejetons); אַבָּערָבָּא, des branches (ou des rejetons); אַבָּערָבָּא, des prace (ou des rejetons); אַבְּערָבָּאָרָא בּעַערָבָּא, tac. 10.33, il coupera cette branche par une force (ou par son bras) terrible (v. אַבָּערָבָּא, 'בַּעַרְבָּא, 'בַּעַרְבָּא, 'בַּעַרַבָּא, 'egalaient point ses branches, n'avaient pas des branches comme lui.

אַפּאָר. (rac. מְאֵרָהְּיּ,). Eclat: אַבְּאָרְיּ, Joel 2. 6 et Nah. 2. 11, (tous les visages) perdent leur éclat, beauté, c.-à-d. palissent de terreur; selon d'autres: ils deviennent ternes, noirs, comme (מְבִיץ un pot (ע. מְבַיץ Pi. 2°).

וְרְאָּכְיּן n. pr. d'une contrée inculte et montagneuse, entre l'Arabie Pétrée, la Palestine et le pays des Iduméens; Hab. 3. 3 et Deut. 33. 2, de la montagne de Paran; בְּבִירְ בַּיִּר

Gen. 21. 21, dans le désert de Paran ; אֵיל פָארָן 14. 6, la plaine de Paran.

אוניים באין באר. Cant. 2.13, (le figuier) adoucit, remplit d'arome, ses figues pas encore mûres (rac. אונג ou , נפנג).

אינה אינה אינה אינה שניל Ez. 4. 14, la chair impure, abominable; אינה באינה ב

עַבָּע 1º Rencontrer, arriver, venir à: ניקונים מּלְאַכֵּר אֵלְדִים Gen. 32. 1, des anges de Dieu le rencontrèrent; יבְּּמְנְעוֹ־בּוֹ Nomb. 35. 19, s'il le rencontre, trouve; מַיְמָנֶע מַשַּׁבְּע Gen. 28. 11, il arriva à un certain lieu; avec l'accus.: פִר־חִמְגַע שׁוֹר Exod. 23. 4, si tu rencontres le bœuf (de ton ennemi); וּמַנִּעְהָ חֶבֶּל נְבִאִּים I Sam. 10. 5, tu rencontreras une troupe de prophètes. D'une contrée : יִּמְנֵע מְּיִרִידוֹו Jos. 16.7, (la frontière) vient jusqu'à Jéricho; וּבְאָטֵׁר יִפְּנְעוּן 17. 10, ils touchent, s'unissent, (a la frontière) d'Aser; אַמַנֶע ל-הַוּתַוּל 19. 11, (la frontière) venait jusqu'au torrent. — 2° Se jeter sur, frapper, tuer : ישנע בלחנים I Sam. 22. 18, et frappe, tue, les prêtres; וּמְנַע־מַנוּ Jug. 8. 21, (viens toi-même) et tuenous; avec l'accus.: פַּן־יִפִּנְעֵט תַּהֶבֶר Exod. 5. 3, de peur qu'il ne nous frappe de la peste (ou de l'épée). — 3° Prier, insister dans sa demande auprès de quelqu'un : יָאַל־הִּמְנֵע־וְבֵּר Jér. 7. 16, et n'insiste pas dans tes prières auprès de moi; יִפְּוְעוּ־נָא בַּיֵר צְבָאוֹת 27. 18, qu'ils prient le Dieu Zebaoth ; וּפָנְעוּ־לָר בְּעָפְרוֹן Gen. 23. 8, et priez, intercedez, pour moi, auprès d'Ephron; שַּנְעָהַ אֵּת־שָׁשׁ ולמה בֶּדֶּל Is. 64. 4, tu as rencontré. trouvé, qui se réjouissait, qui mettait sa joie, a pratiquer la justice (v. 1°); ou : tu as frappé, tué, etc., c.-à-d. les justes sont morts, ne sont plus (v. 2°);

ou: tu as exaucé la prière des justes; selon Gesenius: tu as frappé, c.-a-d. contracté, une alliance avec le juste (v. מַרוֹ מְבִּיוֹ מְבָּיִי וְּבִּיִּי ְּבָּיִי ְּבְּיִי ְּבִּיִּי ְּבִּיִ ְּבִּייִ ְבְּיִי ְּבִּייִ ְבְּיִי ְבִּיִּי ְבִּיִּי ְבִּיִּ ְבְּיִי ְבִּייִ ְבְּיִי ְבִּיִּי ְבִּי ְבִּיי ְבִּי ְבְּיִי ְבְּיִי ְבְּיִ בְּבִּי ְבִּי ְבְּיִי בְּבְּייִי ְבְּיִי בְּבְּייִי בְּבְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיבְּי בְּיִיבְיי בְּיבּיבְיּ בְּיבְיּבְיי בְיּבְייִי בְּבִּיבְּי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיִיי בְּיבְייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּייִּבְיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִּי בְּייִּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייִּיי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייִּיי בְּייי בְּייִּיי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּיי בְּייבְיי בְּיבְּיי בְּיי בְּייבְיי בְּיבְיי בְּייִבְיי בְּייבְּיי בְּיי בְּייבְיי בְּייי

Hiph. Faire rencontrer, frapper, prier : וַיִּר הִמְּנִרְעָ בּוֹ אֵח עַוֹן כְּלָנוּ Is. 53. 6, et Dieu le sit frapper pour la faute de nous tous, le chargea seul de nos péchés; selon d'autres: Dieu fut touché par lui, par ses prières, (pour pardonner) nos péchés à nous tous; וֵיצָר עָלֵידָן Job. 36. 32, il lui commande (au soleil) par (la nuée) qui le rencontre, le couvre; selon d'autres; il commande à la nuée (de pleuvoir) par celui qui prie (accordant cette grace au :: prières des hommes); אמדילוא יִתְּשִׁרֶב אַת־תָאֹרֵב Jér.15.11, si je ne fais pas que l'ennemi te rencontre, si je ne jette pas, n'excite pas, l'ennemi contre toi (la nation); ou, parlant au prophète: si je ne ferai pas que l'ennemi lui-même te priera, te demandera grace ; קַּמָּלֶה Jer. 36. 25, ils ont supplie le roi (v. Kal 3°); וַלַּמּשָׁעִים רַמָּגָּרעַ Is. 53. 12, et il prie, intercède, pour les violateurs de la loi; פָּר־אַרן מַקּוּרַעַ 59. 16, que personne n'intercède par ses prières.

עלים m. Ce qui arrive a un homme, occurrence, événement fortuit : בּיבָים בּיבְּילָר בְּיבְילִר בְיבְילִר בְיבְילִר בְיבִיל בּיבְיל בּיבּיל בּיבְיל בּיבּיל בּיביל בּיביל בּיביל בּיביל בּיביל בּיביל בּיביל בּיביל

קּצִיאֵל (sort de Dieu) n. pr. Pagiel, fils d'Ochran, chef de la tribu d'Aser, Nomb. 1. 13.

תַּנְרֵים m. (plur. בְּלָרָה, const. קַּנְרָים (Gadavre d'un homme ou d'une bête : בְּלָרָה מִינְרָם Is. 14. 19, comme un cadavre foulé aux pieds; בּל־תַּוּבְרִים Gen. 15. 11, (les oiseaux de proie venaient fondre) sur ces bêtes mortes; une fois: בְּיִרִים בַּיִרִים בַּירִים בּירִים בַּירִים בְּירִים בַּירִים בְּירִים בַּירִים בַּירִים בַּירִים בַּירִים בַּירִים בִּיבְּיבּים בַּירִים בּירִים בּיבּיבְיים בּיבּים בּייִים בּייִּים בִּיים בּיים בִּיים בּיבְּים בִּיבּים בִּיים בּייִּים בִּים בִּיבּים בִּים בּיבּים בּייִּים בּיבּים בְּיבִּים בּיבְּים בִּיבּים בִּיבּים בִּיבּים בִּיבּים בּיבְּים בּיּים בְּיבִּים בִּיבְּים בִּיבְיים בִּיבְּיבּים בִּיבְּיבּים בִּיבְּים בִּיבְּים בִּיבּים בִּיבְּים

Pi. אָטָר יְמְטִּר יְמָיִם יְמָּוְשׁר Job 5. 14, le jour (au milieu du jour) ils rencontrent (ils se heurtent dans) les ténèbres (ע. אָנַע et יַּנְיַטְיֹּ

 livré de la maison des esclaves (de la servitude); אַרִּיִּדִּם Jér. 15. 21, et je te délivrerai de la main des hommes puissants, violents; אַרָּיִדָּם Ps. 34. 23, Dieu sauve l'ame de ses serviteurs; אַרָּיִדְּם II Sam. 4. 9, qui a délivré mon âme de tous les dangers; אַרָּיִדָּם Job. 5. 20, pendant la famine, il te sauve de la mort.

Niph. passif: הַחָּיִבְּיוֹ אֵלֹּא נְמְנְיִם לָּאָּ נְמְּנִים לָּאָּ נְמְנִים לָּאָּ נִמְּנִים לָּאָּ נִמְנִים (a prix d'argent); רְּטָּיִי אֵלֹּא 27. 29, il ne peut pas être racheté; רְּיָבָּיִם בְּּעָּיִם נְּעָבְיִּלְיִּבְּיִּם נִיּבְּיִּם נִּבְּיִים נִּבְּיִים נִיּבְּיִם נִּבְּיִים נִיִּבְּיִם נִּבְּיִים נִיבְּיִּם נִיבְּיִים נִיבְּיִם נִיבְּים נְיבִּים נִיבְּים נְיבִּים נְיבִּים נְיבִּים נְיבִּים נְיבִּים נְיבְּים נְיבִּים נְיבְּים נְיבִּים נְיבִּים נְיבִּים נְיבִּים נְיבְּים נְיבִּים נְיבְּים נְיבִּים נְיבִּים נְיבְּים נְיבְּים נְיבִּים נְיבִּים נְיבִּים נְיבְּים נְיבִּים נְיבְּים נְיבִּים נְיבִּים נְיבִּים נְיבְּים נְיבִּים נְיבִּים נְיבְים נְיבְּים נְיבִּים נְיבְים נְיבִּים נְיבְּים נְיבְּים נְיבְּים נְיבְּים נְיבְּים נְיבְּים נְיבְּים נְּיבְּים נִיבְּים נִיבְּים נְיבְּים נִיבְּים נְיבְּים נְיבְּים נְיבְּים נִיבְּים נְיבְּים נְיבִּים נְיבְּים נְיבְּים נְיבְּים נִיבְּים נְיבִּים נְיבְּים נְיבִּים נְיבְּים נְיבְּים נְבִים בְּיבְים נְבִּים נְיבְים נְיבְּים נְיבְּים נְיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְיבִים בְּיבְּים בְּיבְיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְי

Hiph.: הייוריית Exod. 21. 8, il doit accepter son rachat, ou : l'aider à se racheter.

Hoph. infinitif: nappy Lev. 19. 20, et être racheté (v. Niph.).

קְרַהְאֵל (Dieu le sauve) n. pr. Pedahel, fils d'Amihud, chef de la tribu de Nephthali, Nomb. 34.28.

אַרְרְעָּדְיּף (le rocher, c.-à-d. Dieu, le sauve) n. pr. Pedazour, père de Gamliel, Nomb. 1. 10.

תְּבְּיִרִם . (seulement au plur. בְּיִבְּיּחַ וּשְּרֵיבּוּ. Prix du rachat: בְּיַבְּּחַ וּשְּרֵיבִּי . Prix du rachat: בְּיַבְּּחַ וּשְּרֵיבִי . 1'argent provenant du rachat; מָבְּיִם בָּיָבִי זְּלֹרְבְּיִם בָּיָבָּי 3.48, rachat des (premiers-nés) qui sont au-dessus du nombre (des lévites); mais בְּּבְּיִבִּי וְצִּבְּיִבְּיִ בְּּבִּינִ אַנִּבְּיִ . 18.35.40 et 54.41, est part. pass. de בְּבָּיִבְּי, ceux qui sont sauvés par Dieu.

177 (délivrance) n. pr. m. Esdr. 2. 44.

בְּלְכְּתִּי מְּדֶּהְ . (rac. מְּלָּהָהְ בְּּהְהְ בְּּהְהְּ בְּּהְהְ בִּּרְהְ בִּּהְהְ . (trac. 19, et je ferai une séparation (entre mon peuple et ton peuple). — 2° Délivrance: מְּלֵהְ לְצֵמֵה Ps.111.9, il a envoyé la délivrance à son peuple.

קרה (Dieu le sauve) n. pr. 1° Pedaïa, pere de Zebida, mère du roi Jehoyakim, II Rois 23. 36. — 2° I Chr. 3. 18.

פְּרָיָהוּ (même signif.) n. p. m. I Chr. 27. 20.

١

קרות (אידים:) Rachat: בֶּטֶּם תַּפְּרִים (מְּדִּירִם) Romb. 3. 49, l'argent, le prix, du rachat.

קרין מויין במשוי Exod. 21. 30, le rachat de sa vie; יְבַקר מִּיִּדִין Ps. 49. 10, et le rachat de leur ame est trop cher (elle ne peut pas être rachetée).

Job Délivrer: קרַע בּירָנָה Job 33. 24, délivre-le, afin qu'il ne descende pas dans la tombe, l'abime (v. הַּיָּה).

ת. (avec suff. מְּדְרה). La graisse : מְּדְרהׁ בּלְּעָּתְר בְּעָּלְּעָּהְ עַּאָּר בְּעָּבְּרָּעְּ Lév. 1. 8, la tête et la graisse (ou : la tête enveloppée dans la graisse).

ጣም m. (const. ነໝ, avec suff. ነໝ ma ; פַרמוֹ et פִּרתַם, פִרדוּג et פָּרתוֹם et בָּרמוֹ; ים פרם et פְּרִיּת: v. aussi מָּרִיּת: 1º Bouche : וְכַל־תַּשָּׁח אֲשֵׁר לֹא־נְשֵׁק לוּ I Rois 19. 18, et chaque bouche qui n'a pas baisé (Baal); מר לחם Ps. 115. 5, (les idoles) ont une bouche (et ne parlent point); מְמִידֶּן Gen. 8. 11, (la colombe avait une feuille d'olivier) dans son bec; mp mais Is. 10. 14, (un oiseau) qui ouvre le bec. Surtout comme organe de la parole : כְבַר־מָּח Exod. 4. 10, (j'ai) la bouche, la parole, difficile; אָל־פָּוּח אֶל־פָּוּח אַדַעָּר־בּני Nomb. 12. 8, bouche à bouche je lui parle, c.-à-d. directement, familièrement; מַרוֹ צָּחָר Jos. 9. 2, d'une commune voix, unanimement; kan יִחְיֵדִּדּלְּהְּ לְּמֵּח Exod. 4. 16, il te sera comme une bouche, c.-a-d. il parlera pour toi, ou : tu parleras par sa bouche; אָר־מֶלֶהְ שְׁמֹר Eccl. 8. 2, observe l'ordre du roi; אַשָּר־יַמְרָהו אָאַן־פּוּך Jos. 1.18, (chaque homme) qui désobéira

a ta parole, à tes ordres; איל לְאֵל בְּאַל Job 33.6, vois, je parle comme toi, je suis ta parole, ta discussion, sur Dieu; ou: je suis comme toi devant Dieu, je suis sa créature comme toi (v. plus bas בְּיִדִּי תְּמִיד (מְתַּד Gen. 25. 28, car la chasse (d'Esaŭ) était dans sa bouche, Isaac mangeait la chasse d'Esaŭ; ou: à sa bouche, c.-a-d. à son goût, il aimait à la manger.

2º Des choses inanimées: יְּהְיִהְאָרְאָר Gen. 42.27, à l'ouverture de son sac; בַּלְּיִּהְיִר יִּתְּהָאַר 29.2, sur l'entrée du puits; Prov. 8.3, à l'entrée de la ville; לְּמֵּר שָׁאֵרֹל Ps. 141.7, à l'entrée du Scheol.

3° Avec שְׁתֶּילְ Le tranchant, le fil, de l'épée: שְׁתָּילְ לְּמִּי־תְּיֶלָ Jos. 10. 28, et il fit passer tout dans la ville au fil de l'épée; au plur.: מַבְּילָ I Sam. 13. 21, (l'outil) avec un grand nombre de dents, d'entailles, c.-à-d. la lime, ou : תַּיְבֶּירְ la lime, cu avec ses dents (servait à aiguiser le soc, etc.); selon d'autres : (il y avait) des brèches, des cassures, aux tranchants des socs, etc.; מְּיִרֶבְ מְּיִּהְרָ מְּיִּהְרָ מִּיִּהְרָ מִּיִּהְ מִּיִּהְ מִּיִּהְ מִּיִּהְרָ מִּיִּהְרָ מִיִּהְ מִּיִּהְ מִּיִּהְ מִּיִּהְ מִּיִּהְ מִּיִּהְ מִּיִּהְ מִיִּהְ מִּיִּהְ מִּיִּהְ מִיִּהְ מִיּהְ Prov. 5. 4, comme une épée à deux tranchants (v. mṛu et mṛu-a).

4° Bord: אַר מַדּוֹתְיִיר Ps.133.2, le bord de ses vêtements; מָדי Prov. 8. 29, le bord (de la mer); אָדָה II Rois 10. 21, et אַל־מָּד אַל־מָּד Esdr. 9. 11, d'un bout à l'autre.

5° Part, portion: לְּהָדְּי לֵּהְ שִּׁרְ לְּבְּיִם בְּי לְּבְּיִם בְּי לְבִים בְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְיִבְי בְיבִּי בְּיִבְי בְיבִּי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִּי בְיבִי בְּיבְי בְיבִי בְּיבְי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְּיבְי בְיבִי בְּיבְי בְּבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְיבִי בְּיבְי בְיבִי בְּיבְי בְיבִי בְּיבִי בְיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבְי בְיבִי בְּיבְי בְּיבִי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבִי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבִי בְּיבּי בְּיבִי בְּיבּי בְּיבִי בְּיבּי בְּיבִי בְּיבּי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבּי בְּיבִי בְּיבּי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיי בְּיבִי בְּיי בְּי

Avec des prépositions il devient souvent particule. 1° קפי Suivant, selon. conformément à, par la raison que, de manière que: קפי דר I Chr. 12. 23, suivant la parole, l'ordre, de Dieu; קפי שָּטָּדְ Lév. 25. 52, selon le nombre (à proportion) des années;

Nomb. 6. 21, conformément à son יאינו פון עבורה: Nomb. 7. 5, (a) chacun à proportion de leur service; נמר אַשׁר אַרוּכֶם שׁכִּירם Mal. 2. 9, par la raison que, ou de même que, vous n'avez pas gardé (mes voies); בָּמִר־אָש'שׁ לא־נשא ראשוי Zach. 2. 4, de manière que pas un seul n'osa lever la tête.—2º לָמָּד Meme signif.: לְּמָּר אַבְּלֹה Exod. 12. 4, (chacun) en proportion de ce qu'il mange; לְפִר דְשָׁקּל Gen. 47. 12, à proportion des enfants de chacun; קצרוּ לפר בוסד Osée 10. 12, moissonnez selon l'amour, ou : dans la miséricorde ; ילמי תַעְלוּה הַעָּנֵן Nomb. 9. 17, et à mesure que, dès que, la nuée s'élevait, se re-נבל-פור מַרְשׁרו : Sur l'ordre על פור מי Gen. 45. 21, sur, selon, l'ordre de Pharaon; על־פּר מַי Nomb. 3.16, selon l'ordre de Dieu; בל-פר שנים עודם Deut. 17.6; sur la déposition de deux témoins; צל-פרי דַרַכּנוי Prov. 22. 6, selon sa manière, dans la voie qu'il doit suivre, ou : (forme l'enfant) à l'entrée de sa voie (v. plus haut 2°); קל-פר הַבְּבַרִים הַאֵּלֶּה Gen. 43.7, conformément à ces paroles, ou : selon ces choses, comme les choses étaient en vérité.

הום פני מיילון לכני מיילון לכ

(Gen. 46. 13, rpp). — 2° Pouah, fils de Dodan, Jug. 10. 1 (ou fils de l'oncle d'Abimélech).

אום Étre froid, engourdi: בְּיַמָּב לְּמֵי Gen. 45. 26, mais son cœur, son esprit, restait engourdi, abattu; בְּיֹא הָשִּׁבּ Ps. 77. 3, (ma main est étendue) et elle ne s'engourdit, ne s'abaisse pas; אומי הוֹרָה Hab. 1. 4, la loi est impuissante, n'est pas suivie, obéie.

Niph.: ימיניף Ps. 38.9, je suis languissant, sans force. קלְהָתְּינִי f. (rac. מוּנג). Relâche : אֵל-תְּינִי קלּה Lament. 2. 18, ne te donne pas de relâche (ne t'arrête pas dans tes larmes).

חַלָּהָ n. pr. (v. מוּאָת).

רְישׁ (v. חְבַּיְ et חְבֵּיִם Souffler: תַּיּמֹים Cant. 2. 17, 4. 6, jusqu'à ce que (le vent) du jour souffle, jusqu'à l'aube du jour; selon d'autres: que le jour se rafratchisse, jusqu'au soir.

בופרחי גני : Hiph. 1° Souffler, allumer Cant. 4. 16, souffle dans (ou à travers) mon jardin. Avec בּאָשׁ עֶבְרַחִי אָמִיחַ : ב Ez. 21. 36, je soufflerai dans le feu, c.-à-d. j'allumerai le feu de ma fureur (contre toi); יַמִּירחוּ קריַה Prov. **29**. 8, ils allument la ville, l'excitent, la soulèvent; selon d'autres (de mp): ils l'entourent d'embûches, causent sa ruine (י. 3°). — 2° Dire, invectiver : וְיַפְּרַחַ בְּוַבְרַם Prov. 19. 5, qui dit des mensonges; אמונים אַ 12. 17, qui dit la vérité; ימידו בּדָשׁם Ps. 10. 5, (tous ses ennemis) il les dissipe par son souffle, ou : il invective contre eux; לַפְּרָדֵו לּוּ 12. 6, (je viendrai au secours de celui) qu'on invective, qu'on renverse par un souffle; selon d'autres, les deux derniers exemples de me entourer d'embûches. — 3° הַשָּׁח בַּחוּרִים כִּלָם Is. 42. 22 (de אַם), ils sont tous entourés de piéges dans des cavernes; ou, בחורים : tous les jeunes gens ont été entourés de piéges, ont été pris (v. II חור).

DID n. pr. Put, fils de Cham, souche d'un peuple d'Afrique: les Libyens, selon les uns; les Mauritaniens, selon les autres, Gen. 10. 6, Jer. 46. 9.

אַל n. pr. Putiel, beau-père d'Elasar, Exod. 6. 25.

ערַלְיִינִי n. pr. Potiphera, prêtre égyptien, beau-père de Joseph, Gen. 41.45.

רַשְׁישָׁר n. pr. Potiphar, Egyptien, chef des gardes de Pharaon, Gen. 39.1.

תַּמֶּם תַּפּוּהְ שֵּינֶיתְ m. Couleur, fard: בַּמָּשֶׁם תַּפּוּהְ שֵינֶיתְ II Rois 9. 30, elle mit du fard sur ses yeux, c.-à-d. sur ses paupières (une preparation d'antimoine?);

519 m. Fève : 5104 II Sam. 47. 28, Ez. 4. 9, et des fèves.

Pul, Is. 66. 19; selon d'autres, l'Afrique même. — 2° Pul, roi des Assyriens, II Rois 15. 19.

Die t De chald. m. (les mêmes signif. que השָּ hébr.). Bouche: אַבְּיָבָּי בַּיִּבְי Dan. 4. 28, dans la bouche du roi; הַבְּיִבָּי 7. 5, dans sa gueule; אַבָּי בַּיָּ 6. 18, l'entrée de la fosse.

פון Etre accable, ou être dans la peur: מָלַאָּתְרְי צָּעֶיךְ צָּעָיִרְ אָּמִירָּ Ps. 88. 16, j'ai porté (le poids) de tes terreurs, et j'en suis accable, ou : et je suis dans le trouble, la peur (de שָּן douter, hésiter, craindre).

תְּלָהָה n. pr. d'une des portes de Jérusalem: יְשָׁיֵעִי תַשְּׁיּלֶּה II Chr. 25. 23, la porte qui se tourne, la même qui est appelée יְשָּׁיִי תַשְּׁילָּה II Rois 14. 13, la porte de l'angle.

기원 n. patron. de ryn (v. rxxx), (la famille) des Punites, Nomb. 26. 23. 기원 n. pr. d'une ville (station). Punon, Nomb. 33. 42.

העה n. pr. Puah, une des sagesfemmes des Hébreux, Exod. 1. 15.

אָרָרָה (ע. אָשָּי) Disperser, se disperser, se répandre, abonder : אַרָּה Soph. 3. 40, part. pass., la fille, c.-à-d. les enfants, de mes dispersés, du peuple que j'ai dispersé, d'Israel (selon d'autres, n. pr. d'un peuple, Puzaï); ביִּיִּינְיִינְיִי Ez. 34. 5, (les brebis) ont été dispersées; אָרָיָה Gen. 11.4, de peur que nous ne nous dispersions; אַרָּיִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִ Nomb. 10. 35, que tes ennemis

Pi.: לְּמַשְּׁישׁ יְמִבְּין סָלֵּעּ Jer. 23. 29, comme un marteau qui brise le rocher (qui fait sauter les morceaux de tous côtés).

Pilp.: רְיַמַאְפְּצֵיִי Job 16. 12, et il m'a brisé.

Hithph.: יַּרְיִיבִּיבּר Hab. 3.6, et les montagnes (qui semblaient) éternelles ont été brisées, réduites en poudre (יַּיִּיִיבְיִיבִּיּן Jér. 25.34, v. יִּבְּיִבְּיִּבְּיִּ

Hiph. 1° Comme Kal: יְבֹּיא יָשִּׁר וְלֹיא יָשִּׁר וּלֹיא (לַבּיא יִשִּׁר וּלִיא (לַבּיא יִשִּׁר וּלִּא בְּיִבּיע בּעִּים וּלֹיא (comme אַבְּיב chald., sortir) Faire sortir, présenter, fournir, obtenir: יְבִּיבְיב יְשִּׁרְיִם Ps. 144. 13, (les greniers) fournissent (regorgent de) toutes sortes (de fruits), ou: les hommes sortent une espèce de fruit pour faire place à une autre (v. יְיִן); יְבָּיב יַשְּלֵיִם בַּעַרָּב נַשְּׁנִיב יַבְּיב נַשְּנִים וּלִּבְיב נַשְּׁנִים וּלִּבְיב נַשְּׁנִים וּלִּבְיב נַשְּׁנִים וּלִּבְיב נַשְּׁנִים וּלִּבְיב נַשְּׁנִים וּלִּב נַשְּׁנִים בַּעַרָּב נַשְּׁנִים וּלִּבְיב נַשְּׁנִים וּלִים וּלִּבְיב נַשְּנִים וּלִּבְיב נַשְּׁנִים וּלִּבְיב נַשְּׁנִים וּלִּבְיב נַשְּׁנִים וּלִּבְיב נַשְּׁנִים וּלִים וּלְּבִיב נַשְּׁנִים וּלִים וּלְיִים וּלְיִים וּלִים וּלְיִים וּלִיים וּלִים וּלִים וּלְּיבְיב נְשְּלֵים וּלִים וּלִים וּלִים וּלְּיבְיב נְשְּלֵים וּלִים וּלִים וּלְיבִיב נְשְּלֵים וּלִים וּלְיבִיב נְשְּלֵים וּלִים וּלִים וּלְיבִיב נְשְּלֵים וּלִים וּלְיבִיב נְשְּלֵים וּלִים וּלִים וּלִים וּלִים וּלְיבְיב נְשְּלֵים וּלִים וּלְיב וּלִים וּלִים וּלְיב וּלְיב וּלְיב וּלְיב וּלְיב וּלְיב וּלְיב וּלִים וּלְיב וּלְיב וּלְיב וּלְיב וּלְיב וּלְיב וּלִים וּלְיב וּבּי וּלְיב וּלְיב וּלְיב וּלְיב וּלְיב וּלְיב וּיִים וּלְיב וּיִים וּיִים וּיִים וּבְּיים וּלְיב וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּייִים וּיִים וּיִים וּיִי

ton âme au (pauvre) qui a faim, si tu l'assistes avec effusion de cœur; יְּבְּיִבְּיִם Prov. 3. 13, (l'homme) qui fait sortir l'intelligence (d'un autre, c.-à-d. qui l'apprend de lui, l'acquiert), ou (de lui-même) qui la répand; יְבִיבִי 12. 2, il reçoit, obtient, la grâce de Dieu; בְּבִי בְּבָּבִי Ps. 140. 9, ne fais pas aboutir, c.-à-d. n'accomplis pas, ses pensées, desseins.

רקים f. (rac. אור). Obstacle, empêchement: אור לה לארותיה אור בלה להואים I Sam. 25.31, et cela ne sera pas pour toi un empêchement qui te fasse broncher, c.-à-d. tu n'auras pas cet obstacle qui t'arrête, ce remords.

פור פור פור פור et פור Briser, dissoudre, inf.: אָרָץ Is. 24. 19, la terre a été brisée, dissoute.

Hiph. (בַּמְר et מַמֶּר avec pause מָמֶר avec pause, part. מַמַר, inf. אָמָרָבָם, avec suff. מָמָר, avec suff. fut. אַמָּר et אַמָּר). 1° Rompre, dissiper, annuler: מַבּר מְּרֵית Is. 33. 8, il a rompu l'alliance; הַפֶּריּ Ps. 119. 126, ils ont rompu, violé, ta loi ; יַי הַמָּדר בצרדגויים Ps. 33. 10, Dieu dissipe, rend vains, les desseins des nations; תַּמֶּר מחשבות Prov. 15. 22, les pensées se dissipent, s'évanouissent; רָחָמַר אַר־נִרַרָה Nomb. 30. 9, et s'il désavoue, casse, le vœu de sa femme; אַרְעָּר װאָן 30. 14, et son mari peut casser, annuler, le vœu ou la promesse de sa femme.— 2º Détruire, retirer, détourner : ከኳሂ ክኒ קפר יִרְאָת Job 15. 4, tu détruis même la crainte de Dieu; יְחָמֵר מַצַּסְקּ Ps.85.5, et détruis ta colère, fais-la cesser, détourne-la; יְחַסְהִּר לֹאִ־אָמָרר מֵינְשׁוֹ Ps. 89. 34, je ne retirerai pas ma grace, ma miséricorde, de dessus lui.

Hoph:: יצבר פַצָּח וְחָפֶר Is.8.10, formez des desseins, ils seront dissipés; בַּבּר הָפָר אַבר אַבר Jér. 33. 21, mon alliance aussi sera rompue.

Po.: אַמָּח פּוּרַרְמְּ בְּעָּוּךְ רָם Ps. 74. 13, tu as divisé, fendu, la mer par ta puissance.

Pilp.: יִימַרְשְּרֵנִי Job 16. 12, il m'a brisé, réduit en poudre.

Hithp:: הָרְפּוֹרְרָהָן אָרֶץ Is. 24. 19, la terre a été brisée, dissoute (v. Kal).

תְּבְּיל פּוּר: חִבְּיל פּוּר: (persan). Le sort הַיִּבְּיל פּוּר: Esth. 3. 7, on jeta le sort, qui est en hébreu Goral; de la pl. מּבְּרִים les sorts, et יְבֵי וְפּוּרִים les jours des sorts, nom de la fête qu'on célèbre le 14 du mois d'Adar, en commémoration des événements racontés dans le livre d'Esther (v. Esth. chap. 9).

לְבָהִי f. (rac. אים briser). Pressoir: פּרְכְּתִּי לְבַבִּיִּר מָּרָבְתִּי לְבַבִּיִּר מְּרָבְתִּי לְבַבִּיִּר מְנְבְתִּי לְבַבִּיִּר Agg. 2. 16, (pour puiser) cinquante (mesures) dans le pressoir; selon d'autres, purah, le nom du vaisseau, de la mesure: cinquante purah, mesures.

י פּוֹרָקוֹ m. Délivrance, salut, Rituel. אוֹרָקוֹ ה. pr. (persan). Poratha, fils de Haman, Esth. 9. 8.

אוש Augmenter: נְּשְׁשׁי מָּנְשׁי מָנְשׁי אוּ Hab. 1. 8, sa cavalerie augmentera, se répandra de toutes parts; בְּשַׁרְ בַּיְבַּעְּלִי בַּיְבַּעְּלִי בַּיְבַּעְּלִי בַּיְבַּעָּלִי בַּיְבַּעָלָי בְּשָׁים מְּעָבְלֵי בַּיְבַעָּלְי בְּשָׁא Mal.3.20, et vous augmenterez comme des veaux gras; בְּשָׁי בְּעָבְלָי דְשָׁא Jér. 50. 11, vous vous êtes engraissés comme une génisse nourrie d'herbes; selon d'autres: vous bondissez, tressaillez de joie, comme une génisse, etc.

Niph.: עושה עשה Nah. 3. 18, ton peuple s'est répandu, ou a été dispersé, dans les montagnes.

יתי n. patron. Les Puthéens, I Chr. 2. 53.

າອຸ adj. Pur: ກອຸ ນກຸກຸ Cant. 5. 11, de l'or pur (de ກຸກຸ être fort, dur). Et seul subst. Or pur: ກອຸ ກຸກຸກຸກຸ Ps. 21. 4, une couronne d'or pur.

וְיָשׁיּגְּי וְלְעֵי יָדָיר: Ex. unique: יַיָּשׂיּגְּי וְלְעֵי יִדְיר: Gen. 49. 24, les forces de ses mains augmentèrent, ou : ses bras et ses mains furent agiles (v. Pi.); selon d'autres : furent couverts d'or, d'anneaux d'or, signe de commandement (v. ישַ).

Pi. Ex. unique: מקון וּמְבַרְבָּר II Sam. 6. 16, sautant et dansant.

Hoph.: זְּרֶבְּׁבְּׁמִיּהְ I Rois 10.18, de l'or purifié, pur; selon quelques-uns, aussi אַאָּבְּ Dan. 10.5, (de l'or) pur (v. אַאַרָּאָר).

ोष्ट्र Kal. Part. pass.: नामा नांच् Jér. 50. 17, un agneau égaré, effarouché.

Pi. 1° Disperser: פּּצִיק אִיבֶּיך אַרְבָּיִא אַרְבָּיך Ps. 89. 11, tu as dispersé tes ennemis; אָנְיִין 53. 6, il a dispersé les os de celui qui t'a assiégé, attaqué; יְמִשְּׁרֵיּ Jér. 3. 13, tu as dispersé tes voies, tu as couru dans tous les sens (vers les idoles). — 2° Répandre, donner libéralement: עַיִּי מְשָּרִי Prov. 11. 24, tel donne libéralement; שְׁנִי בְּיִן Ps. 112. 9, il a répandu largement, il a donné aux pauvres.

Niph.: נְּמְיָרְגּ עֲצְטֵרני Ps.141.7, nos os ont été dispersés.

Pou.: מְמָנֶהְ Esth. 3. 8, (un peuple) dispersé.

חַפַּ m. (rac. מַּיִם ou חַיַּפַּ; plur. פַּחִים, const. מַּחֵר 1º Filet, piége, ruine: יאֹרֵוּ מְעַקֵב פַּח Job 18. 9, le piége le saisit par le talon; מָמֶחַר צָּפוֹר אֱל־פָּח Prov. 7. 23, comme l'oiseau qui court, se jette, dans le filet; ביון פוד Ps. 119. 110, יַמְלָשׁ פָּח 140. 6, et ma יַמְלָ פָּח 141.9, tendre, dresser, un piège; וְחַיּרּ לַכֵּם לְּמָה Jos. 23. 13, ils deviendront pour vous 17, l'effroi, la fosse et le piège (la ruine). - 2º Lame, feuille de métal: בּתֵיב בַוּנַתְב Exod. 39. 3, les feuilles d'or; יקער פווים Nomb. 17. 3, des lames étendues, bien plates (de cuivre). -3° Foudre: יַמְטֵר עַל־רְשָׁעִים מַּחָים Ps.11. 6, il fera pleuvoir sur les pécheurs des charbons, la foudre; d'autres traduisent: des piéges (?); ou p est radical, et פַּחִים une autre forme pour שַּחַים (עַרַם .ע).

רְמְּחַת (fut. רְמְּחַת Trembler. 1°De peur, craindre, redouter: בְּּמָחַר בְּיִלְּח וְיִרְיָם Deut. 28. 66, tu trembleras nuit et jour; בְּמָחַר Ps. 27. 1, qui pourraisje craindre, redouter? בְּמָּחַר בְּצָּחְ בִיּר וֹנִי Is. 19. 17, il tremblera à la vue du dessein de Dieu;

Pi.: נְמְפַּתֵּד מְּפָּתְי Is. 51. 13, et tu trembles sans cesse; מְפַתַד מְּפָתְי Prov. 28. 14, l'homme qui craint toujours (ce qui est à craindre), l'homme prudent, prévoyant.

Hiph.: יְרֹב שַׁצְמֵיתֵר חִמְּחִיד Job 4.14, il a fait trembler tous mes os, la frayeur pénétra mes os.

ל Terreur, crainte: אַיבְּיָתוּ , pl. אַיבְּיִתּם בּאַל Exod. 15.16,l'épouvante et la terreur tombera בְּלֵיבֶּם Job 13.11, et sa terreur tombera sur vous, vous accablera; אַלִּיבְּים Is.2. 10, אַלִּיבְּים Ps. 36.2, la terreur, la crainte, de Dieu (que Dieu inspire); בּלִיבְּים Esth. 8.17, la crainte que les Juifs (inspiraient); בְּיִבְּיִם בּעִרִים בּבְּיִרִם 1.42, et (Dieu) l'objet de la crainte, de l'adoration, d'Isaac. Plur.: בּיִבְּיִּבְּיִם Job 15. 21, la voix des terreurs (des bruits terribles).—2° בּבְּיִבָּים Job 40. 17, les nerfs de ses testicules.

קרה אַלִּיהְ f. Crainte: יְלֹא שְּהְבֶּתִי אֵלַיִהְ Jér. 2. 19, et que ma crainte n'est pas sur toi, que tu ne me crains plus.

 mon; הַּחָשֵּׁ הִיְּיִי Néh. 5.14 (pour הַּחָשֶּׁ), pour être gouverneur, (ou pour בּחָחֵשֶּׁ) leur gouverneur.

Etre étourdi, usité seulement au part.: אַנְשִׁים רַיִּמְים וּשְׁנִשִּׁים Jug. 9. 4, des gens légers (pauvres, misérables) et étourdis (qui agissent sans réflexion); selon d'autres: méprisables; בְּיִבְּיָּהָ Soph. 3. 4, ses prophètes (faux) sont étourdis, extravagants; selon d'autres: des misérables (v. ישֵׁיִם).

אתו ביים אינון אי

רות f. (rac. יותף). Étourderie: בְּחָיוּיוֹתְּיִי Jér. 23.32, et par leur étourderie, témérité.

רּפּוּע יֹא) פְּׁטַען.

סְתִים (v. à חַּיָּם).

Prov. 26. 21, (ce qu'est) le charbon à la braise. Aussi charbon ardent: בַּעָּבֶל בַּעָּרָם Is. 44. 12, il travaille (le fer) dans, moyennant, les charbons ardents (Néh. 5. 14, v. à תַּיְםֶּן.).

רַסְּםְ chald. m. Potier: יְסָהְ הַּיּבְּּקָרָ Dan. 2. 41, l'argile dont (se sert) le potier.

התף Gouverneur (v. התף).

מוּאָב (gouverneur moabite) n. pr. m. Esdr. 2. 6.

אַרָּטָת דּוּא: Depression וּ פְּחָתָת Lev.

13.55, c'est une dépression, une partie (d'un vêtement) rongée par la lèpre.

תְּלְשָּׁ f. Une des douze pierres précieuses qui ornaient le rational du grand prêtre (la topaze?), Exod. 28.17; שינה הובים Job 28.19, la topaze de l'Ethiopie.

לְּלִיר Exempt : פְּטִירִים cheth., I Chr. 9. 33, pour קּטִירִים keri (v. קָּטַר).

* קּמֵירָתוּ f. (v. פְּמֵיר). La mort: רַשְּׁמְשְׁ שְׁלִּיבְּרִהוֹ שֶׁלּ-אָרָם Aboth, car au moment de la mort d'un homme, quand l'homme quitte ce monde.

Jer. 23. 29, comme un marteau qui brise le rocher; au fig.: שַּׁמִּי בֶּלְיִנְאָרָן Jer. 50. 23, le marteau de toute la terre, à savoir Babylone, qui dévastait, ruinait, les autres pays.

בּישִישׁים chald. m.: מְשִׁישִׁים cheth., קיישׁים keri, Dan.3.21, leurs tuniques (ou culottes, ou chemises).

기일부 1° Sortir, se détacher, s'en aller : ו אם דרי בארם I Rois 6. 18, 29, et des fleurs sorties, épanouies (selon d'autres : des guirlandes de fleurs), ou : des fleurs qui se détachaient du fond (en relief); יַיִּקְטֵר מְפָנֵי שָׁאוּל I Sam. 19. 10, il s'en alla, il sortit, de la présence de Saul. - 2º Trans. Faire sortir, ouvrir, affranchir: פופר פים Prov. 17. 14, celui qui donne une ouverture à l'eau, qui en ouvre la digue; פר לא־קטר ידוייבע – את השחלפות II Chr. 23.8, car Joiada n'avait pas renvoyé les divisions, ne leur avait pas permis de se retirer; קטורים (cheth. קטורים) I Chr. 9. 33, (les lévites chantres) étaient exempts (des autres fonctions); ל opposé à autres fonctions מַּמוּר י etre exempt, dispense, d'une chose, d'un devoir.

Hiph.: רְמָשִׁרוּ בְשֶׁמָּח Ps. 22. 8, ils ouvrent largement leurs levres, la bouche (en se moquant).

יבשָׁוְמָטֶרִים' מִלְּמֶנֶהְ : Niph. S'en aller : וּבְשָׁוְמֶטֶרִים : Aboth, et quand ils s'en vont d'auprès de toi; aussi : décéder, mourir.

אָפְּלְרָתְּם f. Ouverture, ce qui ouvre: מְּלִּרְתָּם Nomb. 8. 16, tous les premiers-nés (v. à מְּפֶּרָת).

رفِط .v) فِرْ

בּיבֶּטְת. pr. d'une ville dans la Basse-Egypte, Phibéseth (Bubaste?), Ez. 30. 17.

שִּמּרְשָׁתְּי שִּתְּי שִּתְּי שִּתְּי שִּתְּי שִּתְּי שִּתְּי שִׁתְּי שִּתְּי שִׁתְּי שִׁתְּי שִּתְּי שִּתְי שִּתְּי שִּתְּי שִּתְּי שִּתְּי שִּתְּי שִּתְּי שִּתְּי שִּתְּי בְּי בִּיבְי בְּיִבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְיבְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְיבְיי בְּיבְיי בְּבְיי בְיבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּיבְיי בּייבְיי בּייבְיי בּייבְיי בּייבְיי בּייבְיי בּייבְיי בּייבְיי בּייבְיי בּייבְיי בּייבְייי בּייבְיי בּייבְיי בּיייבְיי בּייבְיי בּייבְיי בּייבְיי בּייבְייי בּייבְייי בּייבּיי בּ

ליהחירה n.pr. d'une ville en Egypte, vis-à-vis de Baalsephon, Phihachiroth, Exod. 14. 2.

קרות לה שני פיות: Jug. 3. 16, (l'épée) avait deux tranchants, pour קיה pl. de mp.

ת פּיח (rac. פּיח (ce qui est facile a souffler). Poussière, cendre: פִּיח מִּבְּלָשׁן Exod. 9. 8, la cendre d'une fournaise.

קיבל n. pr. Pichol, chef de l'armée d'Abimélech, Gen. 21. 22.

פֿילָנָשׁ (v. פֿילָנָשׁ).

קיְּכְּהְ פִּיּכְּהָה נְיַבְּעֵּם מְּיָבְה בְּיַבְּיּה בְּיַבְּיּה בְּיַבְּיִה בְּיַבְּיִה בְּיִבְּיִה Job 15.27, et il a fait de la graisse sur la cuisse (il se fait gros et gras).

סְּיְנִים et סְּבְּה n. pr. 1° Pinéas, fils d'Eléazar, Exod. 6. 25. — 2° Pinéas, fils d'Élie grand prêtre, I Sam. 1.3. — 3° Pinéas, père d'Éléazar, Esdr. 8.33.

ינן n. pr. Pinon, un des princes des Iduméens, Gen. 36. 41.

Prier. Hithp.: prier. Rituel, se laisser toucher, attendrir, par des prières.

לְּיִּלְּיִּחְ f. plur. (de רְּשֶּׁ). Tranchants, dents: רְיִרֶּב בְּיִּתְּיִר אָרָא Ps. 149. 6, et une épée à deux tranchants; בְּעֵל בְּיִתְּיוֹיוֹ Is. 41. 15, (un chariot) avec beaucoup de dents de fer.

אפיק m. (rac. מוסף). Vacillation: איִר אָי אור Nah. 2. 11, et la vacillation, le tremblement, des genoux.

וֹשְׁישִׁ (abondance d'eau) n. pr. d'un fleuve, Pison, qui coule autour du pays de Havilah, Gen. 2. 11 (le Gange ou l'Indus?).

וויף n. pr. m. I Chr. 8. 35.

קּפָּ m. (rac. אָפָּים). Bouteille, cruche: קּפָּים I Sam. 10. 1, une cruche, ou une fiole, d'huile.

הַאְּכָּיִם הַאְּכָּיִם n. pr. Les fils de Pochéreth Hazwajim, ou de Pochéreth (qui était) de Zwajim, Esdr. 2. 57.

N Kal inusité. Niph. Étre extrême, étonnant, difficile, merveilleux : נְּמָּלָאֵתָת אָתַבּרְוּךּ לִּי II Sam. 1. 26, ton amour pour moi était extrême, unique; ידבר נפלאורז Dan. 11. 36, il dira des choses inouïes, impies (contre Dieu); בּעֵרנֵר יִפְּלֵא Zach. 8. 6, il sera difficile, ou étonnant, à mes yeux ; דַּיָּבֶּלָא מַדֵּי הָבֶר Gen. 18. 14, y a-t-il rien qui soit trop difficile à Dieu ? לאַ־נִּקבַאַרו דִירא מִּינְה Deut. 30. 11, (le commandement) ne t'est pas caché, ou : trop difficile, au-dessus de toi; שְׁלְשָׁח הַשָּׁח נְמָּלְאַר מְעֵּנִי Prov. 30. 18, trois choses me sont cachées, difficiles à connaître; פַר יִקּלָא מִשְּׁךְּ דָּבֶר Deut. 17. 8, lorsqu'une affaire te sera trop difficile (a demêler); צל פר מיראות יְּמְלֵּיתִי Ps. 139. 14 (pour יְמְלֵאִדִּי), parce que je suis distingué, une créature admirable, par tes merveilles. — מְלָאוֹת Les choses merveilleuses, miraculeuses: אַסִּפְרָח פָּל־וִמְלְאוֹתֶּדְ Ps. 9. 2, je raconteral toutes tes merveilles; העַשַּה

ראלישי Exod. 34. 10, je ferai des prodiges. Comme adv.: רְיִבְּלְאֵית בְּיִבְּית בְּיִבְּית בְּיִבְּית בְּיבְּית בְיבִּית בְיבִּית בְּיבְּית בּיבְית בּיבְית בּיבְית בּיבְית בּיבְית בּיבְית בּיבְית בּיבְית בּיבְית בִיבְית בַּיבְית בַּיבְית בַיבְית בַיבְית בַיבְית בַיבְית בַיבְית בַיבְית בַיבְית בַיבְית בְיבִית בַיבְית בְיבִית בַיבְית בְיבִית בַיבְית בְיבְית בַיבְית בְיבְית בִיבְית בַּיבְית בַיבְית בַּיבְית בַיבְית בַיבְית בּיבְית בּיבּית בּיבְית בּיבְית בּיבְית בּיבְית בּיבְית בּיבְית בּיבְית בּיבּית בּיבית ביבית ביבית

Pi. Séparer des autres, consacrer par sa parole: לְּמָלֵּא־כְּיִר Lév. 22.21, Nomb. 15.3, 8, pour offrir ce qui a été consacré par un vœu, pour accomplir un vœu.

Hiph. 1º Faire prodigieux, admirable, merveilleux : יִזְּמְלָרָא חַסְהוֹ לִי Ps. 31. 22, il a signale sa grace à mon égard, il a fait paraître sa grâce, d'une manière distinguée; וְדִוּמָלָא רֵי צָּאַר־בַּעֹרָקּן Deut. 28. 59, Dieu signalera tes plaies, les rendra prodigieuses, extrėmes; הְּמָלָא עַבָּרו Is. 28. 29, il rend son conseil admirable; בְּמַלָּא לַנְּשׁוֹת Jug. 13. 19, et il fit des merveilles; adverbialement : וְדֵוּפְלֵא II Chr. 2. 8, et איז Joel 2. 26, admirablement, merveilleusement. 2º Comme Pi. : פר יַמְלָא כֵּדֶר Lév.27.2, et יַמְלָא לְנְהֹר כָּדָ Nomb. 6. 2, (un homme) qui consacrera une chose en faisant un vœu (qui fait vœu de consacrer une chose, ou de s'en refuser la jouissance).

Hithph.: יְחָשֵׁב הְּחְתַּפֶּלָא בִי Job 10.16, tu te montreras de nouveau prodigieux contre moi (tu me puniras d'une manière terrible) (v. יְבָּיִם).

 bée prodigieusement, d'une manière terrible.

אָלָּאָ adj. Caché, difficile: אַלָּאָּ pour אַלָּאָּ pour אַלָּאָּ pour אַלָּאָּ pour אַלָּאָּ de אַלָּאָּ pour אַלָּאָ de אַלָּאָּ pour אַלָּאָ pour אַלָּאָ pour ווי dive; fém.: אָלָאָ דְּעָדִי בְּעָדִי בְּעָדִי ps. 139.6, (cheth. רִי,אַקְּאַן) cette connaissance est trop difficile pour moi, est au-dessus de moi (v. אַלָּאָ).

אָרָה (Dieu le distingue) n. pr. m. Néh. 10. 11.

אלג Kal inusité. Séparer, diviser. Niph.: פר בְּיָבֶּיוֹ מִשְלְנָהוֹ הַשָּׁבְיּץ Gen. 10.25, parce que de son temps la terre fut divisée (par suite de la confusion des langues, v. chap. 11).

Pi.: רְּשְׁלָה לְשִּׁיְם Job. 38. 25, qui a divise, préparé, des canaux à la pluie impétueuse; בְּיִלָּה לְשׁיִם Ps. 55. 10, divise leurs langues (fais qu'ils ne s'entendent plus entre eux).

"Hiph. וְאֵל הִּוֹי מַמְלִיג לְכֶל־יְּדֶבְ Aboth, et ne rejette aucune chose (comme étant impossible).

בּלְכוּ מְלִּינָהוּ chald. Diviser : מֵלְכוּ מְלִּינָהוּ Dan. 2. 41, un royaume divisé.

אלָגָ אַלּנְאָ אָלּנְאָ Ps.65. 10, le ruisseau de Dieu (né des pluies que Dieu envoie par sa grâce); בַּלְנֵי־בָּיִם Ps. 1. 3, des ruisseaux, des courants d'eau; מַלְנֵי־בִּיִם Lament. 3. 48, (mon œil répand) des ruisseaux de larmes.

לְבֶּׁ (division) n. pr. Peleg, fils d'Eber, Gen. 10. 25.

קלג m. chald. Moitié : יקלג פּדָן Dan. 7. 25, et la moitié d'un temps.

רְּיִבְיָרָ f. (se trouve seulement au plur. מְּלְבְּיָרָ 1º Ruisseaux (ע. אָלָהָיָם): מִּלְּבָּירִ אַבְּרָ 10b 20. 17, il ne verra, ne se réjouira pas des ruisseaux. — 2º Divisions: מַלְּבְּיִר זְּיִבְּרִי Jug. 8. 15, et מִּבְּרָ verset 16, à cause des divisions de Ruben (entre lui et les autres tribus), ou en lui-même, ne pouvant pas se décider à combattre pour les uns ou pour les autres (v. צַבְּיִם).

לְּמָלֹגוֹית מֵית הָאָבוֹת : Distribution ﴿ إِلَّ إِلَّا

II Chr. 35.5, selon la distribution (les divisions, classes) des familles.

אָמָירִתְּלְּרֹת תְּרֶכֶּב f. Acier: תְּמְיבִּיתְ תְּלְבְּרֹת תְּרֶכֶּב 2. 4, l'acier des chariots (brille) comme du feu, ou : le chariot (brille) par le feu, les étincelles, que fait jaillir l'acier; selon d'autres, בַּפִּרָּת transposé : comme des flammes.

שׁלְרֵשׁ n. pr. Pildas, fils de Nahor, Gen. 22. 22.

פָּלֶה Kal inusité (ע. פֶּלָּא: Niph. Être distingué: נְמָּלְּרִט אֲנִי וְצִמְּדְ Exod.33.16, afin que moi et ton peuple nous soyons distingués (des autres peuples) (v. a l'exemple, Ps. 139.14).

ללא (distingué) n. pr. Palu, fils de Ruben, Gen. 46. 9; patron. פַּלָּאִי Nomb. 26. 5.

Ps. 141.7, comme (le laboureur) qui coupe et fend la terre (avec le soc), ou : comme celui qui coupe et fend les arbres, le bois, sur la terre.

Pi. Fendre, couper: יְמַלַּה תֵּץ מְבֵּרוּ Prov. 7. 23, (jusqu'a ce que) la flèche fend, transperce, son foie; יַיְמַלָּה אָל-סִיר יַדְּמַלָּה אָל-סִיר II Rois 4. 39, il coupa (les fruits) par morceaux, et les mit dans le pot pour cuire; בְּלְנֵיתָץ הְּמְלֵּוְיָנָה Job 39. 3, elles font que leurs petits percent (leur sein), elles les mettent au jour avec effort.

חלף chald. Servir; special. servir, adorer Dieu: אַלָּחָנָא הַּי אַנְחָנָא הַי אַנְחָנָא Dan. 3. 17, notre Dieu, celui que nous adorons; avec בו לַבּוּ רִפְלְּחנִין: 7. 14, (toutes les nations) le serviront, l'adoreront.

תֹּבֶּים m. Ce qui est coupé d'un entier, morceau, moitié: מְּבָּים הַּשְּׁבְּים במוני. 4. 3, comme la moitié d'une grenade (comme une grenade coupée au milieu); בְּבָּים הַבְּים I Sam. 30. 12, un morceau d'un gâteau de figues; בְּבָּים Jug. 9. 53, un morceau d'une meule de moulin (la meule de dessus, courante), et la meule même; הייבורים במונים Job 41. 16, comme la meule de dessous, gisante.

שְלְטוּ (ע. בְּיָבְי Ez.7.16, quelques fuyards d'entre eux se sauveront (quelques-uns se sauveront, mais par la fuite).

Pi. 1° Se sauver : יַאַפַּלִּטָּח לָנָצָח מָשׁׁמָּטִי Job 23.7, je me sauverai pour toujours de mon juge, je gagnerai ma cause devant lui. — 2º Trans. Sauver, délivrer: יְמְשַׂלְּטִר Ps. 18.3, (Dieu est) mon libérateur; מְמַלְּטֵר מֵאֹרָבֶר 18.49, qui me délivre de mes ennemis; שַּלְמֵינִי מִיַר רָשָׁע 71. 4, sauve-moi des mains du méchant; בל־אַון פַּלָּט־לָמי 56.8, à cause de (leur) iniquité sauve (moi) d'eux, ou: les épargneras-tu malgré leur iniquité? leur iniquité demeurera-t-elle impunie? selon d'autres : rejette, repousse-les, comme - 3º Pousser dehors, laisser échapper, enfanter : אַפָּלֵט פָּרָהוֹי Job 21.10, sa vache met bas, fait des petits; מַשְּׁמֵּח Mich. 6. 14, et (les enfants) que tu engendreras, ou: qu'elle enfantera; selon d'autres, sens 2º: et ceux que tu sauveras (v. Hiph.).

Hiph.: יִיאֹחֵו מֶּרֶק וְיְפְּלִים Is. 5. 29, il se jettera sur la proie et l'emportera, la mettra en sûreté; תַּחְפָּלִים Mich. 6. 14, et tu atteindras (l'ennemi qui

t'enlève tes enfants); ou : tu tiendras entre tes bras (tes enfants), et tu ne les sauveras pas; selon d'autres : (ta femme) concevra, mais elle n'enfantera pas; ou : tu tiendras (ta femme), mais tu n'engendreras pas (v. la suite de la phrase à la fin du Pi).

בּלְיִם מּלַיִּם adj., seulement plur. בּלְיִם מּלָיִם בּלְיִם בּלְיִם בּלְיִם בּלִים בּלִים בּלְיִם בּלְיִם בּלְיִם בּלְיִם בּלְיִם בּלְיִם בּלְיִם בּלִים בּילִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּילִים בּלִים בּלִים בּלִּים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִּים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלְּים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלּים בּלּים בּלּים בּלּים בּלּים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלְים בּלּים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלְּים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלּים בּיבּים בּלּים בּלּים בּיבּים בּלּים בּלים בּיבּים בּלים בּיבּים בּלּים בּלּים בּיבּים בּלּים בּיבּים בּיב

De m. (ou inf. du Pi. de בַּבַּשְׁ.). Délivrance: רַתַּ מַלַּט הְסוֹּבְבֵּיִי Ps. 32.7, tu m'entoures de chants de délivrance, ou: je ferai entendre des chants de délivrance (pour te remercier de la délivrance) quand tu m'entoureras, me protégeras.

한경 (délivrance) n. pr. m. 1° I Chr. 2. 47. — 2° 12. 3.

עלַטָּה (v. פַּלַטָּה).

''''' (delivrance de Dieu) n. pr. 4° Palti, fils de Rafu, Nomb. 13. 9.— 2° Palti, fils de Lajis, I Sam. 25. 44; le même est appelé ነርርት II Sam. 3. 15.

יש ח. pr. m. Neh. 12. 17.

קלְּטְיָהְ (Dieu le délivre) n. pr. m. 1° I Chr. 3. 21.—2° 4. 42.

אָרְטְיִהּ (même signif.) n. pr. Pelatiahu, fils de Benaïa, Ez. 11. 13.

לְיִי Difficile, et fém. אָלִיאָה (keri, v. קּלָּיאָה cheth.).

קֹלְיָהְ (Dieu le distingue) n. pr. m. I Chr. 3. 24.

שליים adj. (v. בּשְׁשׁ, plur. בּיִּיבִּישׁף. Fuyard, qui se sauve, échappe par la fuite: יַּבְּשׁׁ הַשְּׁלִים Gen. 14. 13, un homme qui s'était sauvé (de la bataille) arriva; בַּיִּבְּשׁׁ בְּיִבְּיִּי בְּשָׁשְׁלִּיִי Jos. 8. 22, tellement qu'il ne resta pas d'eux un seul qui échappât, ou qui se sauvât; בּיִבְּיִּבְי אָשְּׂרִיִם Jug. 12.4, des fugitifs d'Ephraïm (à savoir: vous, les gens de Galaad; selon d'autres: les fugitifs, c.-à-d. les hommes

de basse condition d'Éphraim, dirent, etc.); מָתְ מְנֵין מְלֵּיִם Nomb.21.29, il a laissé ses fils fugitifs, il les a laissés fuir; selon d'autres: il a livré ses fils qui allaient se sauver.

ליטָה et אָלִיטָה (rac. פָּלֵיטָה). 1° Délivrance, salut, secours: אָלִיטְה (Page 19 מְלֵיטָה Obad. 17, la délivrance, le salut, sera sur la montagne de Sion; אַלִיבְּיה בְּינִיה בּינִית מּבְּינִיה בּינִית בּינִית מּבְינִית בּינִית בּינִית מַבּינִית בּינִית בַּינִית בַינִית בַּינִית בַינִית בַּינִית בַּינּית בַּינִית בַּינִית בַּינִית בַּינִית בַּינִית בַּינִית בַּינִית בַּינִית בּינִית בַּינִית בְּינִית בַּינִית בְּינִית בַּינְית בִּינְית בִּית בְּינִית בְּינִית בְּינִית בְּינִית בְּינִית בְּינְית בְּינִית בְיית בְּינִית בְּינִית בְּינִית בְּינִית בְּינִית בְּינִית בְּינִית בְּיית בְּינִית בְּית בִּית בִּית בְּית בְּינִית בְּית בְּינִית בִּית בְּית בְּית בִּית בְּית בִּית בִּית בְּית בְּית בִּינְית בִּית בִּית בִּית בְּינִית בִּית בְּית בְּית בְּינִית בִּית בְי

קליל m. (rac. פְּלֵל Les juges: יְטָדֵן תְּמְלָלִים Les juges: יְטָדֵן תְּמְלָלִים Les juges: יְטָדֵן תְּמְלָלִים Exod. 21. 22, ou il donnera, payera, d'après les juges, ce que les juges ordonneront; יְרִדּיא עִין פְּלִילִים Job.31.11, et c'est un crime que les juges doivent punir, un crime, péché, capital.

קלילה f. (rac. מְלֵּלֵּלְה). Justice, discernement: צְּטִּדְּי Is. 16. 3, fais (ou cheth., faites) la justice, c.-a-d. agis (ou agissez) avec un juste discernement.

לילות f. Action de juger, jugement, Rituel.

קלילי adj. Ce qui est du ressort du juge: אַמריבּי Job 31. 28, ce serait la aussi un crime punissable (que les juges devraient punir) (v. a קבּילּי Fém. subst.: קבּילּיִי Is. 28.7, ils se sont égarés dans la justice, c.-à-d. dans leurs jugements.

קלף m. 1° Cercle, district, quartier: שְׁלָהְ יְרוּשָׁלָּהְ אַר חָצִר מָּלָהְ יִרוּשָׁלָהְ Néh. 3. 9, chef. capitaine, de la moitié du district de Jérusalem; שָׁר הַיְּבֶּיָם 3. 14, chef du district ou du quartier de Beth-Hacharem; לְּפִלְּהֹ 3. 17, pour son di578

strict, ou quartier.— 2º Fuseau (de sa forme ronde): קְּמָשֶׁרְ מְּלֶבְּיּ Prov. 31. 19, et ses doigts ont pris le fuseau (pour filer). — 3º Bâton: בְּשַּׁרָּוֹרְ II Sam. 3. 29, et l'homme qui saisit (qui s'appuie sur) le bâton (parce qu'il est faible, malade).

Hithp. 1° S'interposer comme juge, arbitre : מי יְחָשָּׁלֵל־לוּ I Sam. 2. 25, (mais si un homme pèche contre Dieu), qui s'interposera pour lui, pour être juge? selon d'autres : qui priera pour lui? (v. 2°). — 2° Intervenir pour quelqu'un par des prières, prier pour lui, et puis en général: prier, prier Deut. 9. 20, וָאֶרְזַפַּלֵל גַּם־בְּצֵר אַרְוּרֹן et je priais aussi pour Aaron. Avec צל: יָאִיוֹב עַבְיִּר יִחְפַּיֵּל עֵלַיכֶם Job 42.8, et Job, mon serviteur, priera pour vous. -Celui a qui la prière s'adresse, avec אַל: ליד אַרִיקּעַלי Ps. 5. 3, car c'est à Toi que j'adresse ma prière. Avec 5: יאחשללה לרד Dan. 9. 4, je priai l'Eternel. Avec יְמְרֵבִי הַשְּׁבֶּיר הַשְּׁבֶּיר הַ יִּמְנֵי אַלֹהֵי וּ וּמְרָבִי הַיִּ Néh. 1. 4, et je priai en la présence du Dieu du ciel ; אַלִידָּר יִרְשַׁמָּלֹנּי Is. 45.14. ils te supplieront, ils imploreront ton secours; אַל־דַאַנַער דַוּנָת דְיִרְאָפַלָּלְתִּי I Sam. 1.27, pour cet enfant j'ai prié, c.-à-d. j'ai prié Dieu de me le donner.

Niph.: דְּמָלֵל חָלֶל מְּחֹנֶל בּב. 28. 23, et les habitants blessés dans la ville seront jugés; ou : ceux qui sont dans la ville se jugeront, se regarderont

d'avance, comme blessés, comme frappés; mais il est plus probable que c'est une forme irrégulière de > 12: ils tomberont blessés ou tués.

לְלֶּלֶתְ (juge) n. pr. m. Néh. 3. 25. אַלְלָּתְּה (Dieu le défend) n. pr. m. Néh. 11. 12.

(פְּלנִי V.) פַּלְמנִי).

קּלוֹנִי n. pr. Helez de Phalon, I Chr.

קלָם m. Balance: קּלָם מּאֹזְיֵבִי מִשְׁמָּם לֵּרִי m. Balance et des plateaux justes sont selon (la volonté, la prescription) de Dieu; ou: la justice, les jugements, de Dieu, sont pesés à la balance; selon d'autres: יָשָׁיֶּבֶּי נְּיִּדְיִם le fléau ou l'arbre de la balance; les montagnes dans la balance?

י פֿוְלּפוּל Discussion savante, profonde; controverse : מְּלְפּוּל תַּוּלְמִידִים Aboth, la discussion, controverse, des disciples.

ללף Ex. unique. Hithph. Trembler: אָפָעריָיָן יִרְשָּלְצִּין Job 9.6, et les colonnes de la terre tremblent, sont ébranlées.

האנים לי לי Tremblement, frémissement: יאָקוּר בְּטְּרִי מַּלְּצוּר Job 21.6, un frémissement a pris, agité, tout mon corps; יאָלָנּי יְּעָבְעָּי יְּעָלְצִּיּר Ps. 55.6, le frémissement m'a couvert, j'ai été saisi de terreur.

עני usité seulement au Hithp. Se rouler: יְרָהְשֵּׁלְשֵׁי בָאָפֶר Jér. 6. 26, et roule-toi, couche-toi, sur la cendre; שָּנָי הַיְּאָפֶּלְשִׁי Mich. 1. 10 (keri יְתְּשָּׁלְשֵׁי), couche-toi dans la poussière; une fois seul: אַלְשֵׁי Jér. 25. 34, couchez-vous (sur la cendre); d'autres traduisent partout: se couvrir de cendre.

תְּלְשֶׁר n. pr. d'une contrée dans la Palestine; selon d'autres : la Palestine même; הְשָׁבֶי פְּלָשָׁר Exod. 15. 14, les habitants de Peléseth, ou de la Palestine.

קלְשְׁתִּי פּלְשְׁתִּי (plur. פְּלְשְׁתִּים et פְּלְשְׁתִּים). Un Philistin; l'origine des Philistins est de Caphthor (v. ימְתִּיר et Amos 9.7): בְּלְהֵים Gen. 26. 1, (Abimelec) roi des Philistins.

Nomb. 16. 1. — 2° Peleth, fils de Jonathan, I Chr. 2. 33.

י בְּרֵהְי m. Toujours avec בְּרָהִי יְבֶּלְּהַדְּי וְנְלְּחַתְּבִּיִר וְכָלְתַּבְּרָת וֹן II Sam. 15. 18, collectif d'une espèce de gardes, de satellites, du roi, les archers et les frondeurs; selon d'autres : deux races en Israel, les Céréthiens et les Phélétiens; d'autres traduisent: מְצֵּחָד les coureurs, comme בְּצָחַ (v. II Rois 11. 4).

אַבּל פָּוֹת m.(le même que תְּיִּשִׁים). Coin: אַבָּל פָּּוֹת Prov. 7. 8, près de son coin, c.-à-d. près du coin où la femme se trouve ou demeure; ou בְּיֵעֵי תַּפְּיִת Dur תַּיְשִׁים, de תְּיִשָּׁים Zach. 14. 10, la porte des angles.

19 conj. exprimant un doute, une crainte. De peur que, de — ne; il se place: — ou après l'action qui doit empêcher, détourner, ce que l'on craint,

ce qu'on veut éviter : מריכפויץ Gen. 11.4, (batissons-nous une ville, etc.) de peur que nous ne nous dispersions; פַּן־ הִמְּתוּן 3. 3, (vous n'en mangerez point) de peur que vous ne mouriez; après les verbes craindre, se garder, jurer : קריתְּנְוֹל 31.31, (j'ai eu peur) que tu ne voulusses ravir; פַּרַהַשִּׁיב אָרד-בָּנִי 24.6, (garde-toi bien) de ramener mon fils (en ce pays-là); গাল্ডাল্লালু Deut. 4. 23, (prenez garde) de n'oublier; פַר־הַמָּנְעוּן בָּר Jug. 15. 12, (jurez-moi) que vous ne me tuerez point; - ou au commencement de la phrase, exprimant seul la défense ou la crainte, la menace : שַרהאֹמִרוּ Job 32.13, ne dites point; קַר יפירו אַחָכֵם חוִקידוּ Is.36.18, qu'Ezechias ne vous persuade, trompe point; וְצַתַּח קרישלת ירו Gen.3.22, mais maintenant il est à craindre qu'il ne porte sa main (à l'arbre), il portera peut-être, etc.; אצא איניב אַנייר Nomb. 20. 18, autrement je sortirai avec l'épée; פור נשאו רוות בי II Rois 2. 16, un vent ou un esprit de l'Eternel l'aura peut-être enlevé; night Prov. 5. 6, elle n'a garde de marcher droit dans le sentier de la vie; ou, bypp est la 2º personne : (elle empêchera) que tu ne marches dans le sentier de la vie; ou : (garde-toi) de balancer le sentier de la vie contre celui où elle veut te conduire, d'hésiter entre les deux (v. פַּלָם).

בּחְשֵּר מִנְיה וּמָנֵג Ez. 27.17, avec le plus pur froment et l'excellente patisserie; selon d'autres: et le baume; selon d'autres, deux noms d'endroits: du froment de Menith et de Pannag.

מנת לְנִא (fut. רְמַלֶּהְ , מְשְּׁהָן , יְנַשְּׁהָן , יַנַשְּׁרְ , יַנְשְׁהָּיִם , tourner le dos : שְׁלָּיִב שְׁרָיְהְ וּלְא מְּיִרִם . 27, ils m'ont tourné le dos, et non le visage ; יַבְיִרְיִם , Jos. 7. 12, ils tourner ont le dos, c.-à-d. ils fuiront devant leurs ennemis. Partout ailleurs intrans. Se tourner: יִיבַּין שְּּרְשׁׁרְּ , se Exod. 7. 23, et Pharaon se tourna, se

retira (et entra dans sa maison); וַיָּמַן יבצא מעם פרעה 10.6, il se detourna et sortit de devant Pharaon ; יְפַבֶּה אֵל־הַרֶה נקרה I Sam. 13. 17 (une division) se tourna vers le chemin d'Ephra. Avec >: ארש לְדֶרְכוּ פְּנִרנוּ Is. 53.6, nous nous sommes tournés chacun vers sa propre voie. Avec l'accus.: יִּפְנֵח דֵּרֶהְ בֵּית חֹרוֹן I Sam. 13. 18, (une autre division) se tourna vers le chemin de Beth-Horon; וּבְכֹל אֲשֵׁר־רָמְנָה 14. 47, et de quelque coté qu'il se tournat; מנר מַלֵּד Is. 45.22, tournez, convertissez-vous à moi; יָאֵל־מִי מִקּרְשִׁים הַּפְּנֵת Job 5.1, et à qui des saints t'adresserais-tu? כֵּר מָנָה אֱל־ שלקרם אַחַרִים Deut. 31. 18, parce qu'il a suivi des dieux étrangers; בְּּמְשֹׁרָם בּתַרַיתִם Ez. 29. 16, quand ils se tournent vers eux, qu'ils se lient avec eux (les Egyptiens); אַשֶּׁר לְבָבוֹ שֹׁנֶת תַיוֹם מֵיִם תַי Deut, 29. 17, dont le cœur se détourne aujourd'hui de Dicu. — Du temps: לְּמָח תַּיּדִים Jér. 6.4, le jour décline ; יבל־לַבְינה פַנה Ps. 90. 9, tous nos jours se passent, s'évanouissent (par ta colère); לְמְנִית בֹּקֵר Exod. 14. 27, quand le matin approcha, à la pointe du jour; לְּמְנוֹת עַרֶב Gen. 24. 63, vers le soir.

Souvent se tourner, se retourner, pour voir, regarder, examiner : וּמֵנִירִוּי אֵנִי לְרְאוֹת חָכְמָּח Eccl. 2. 12, je me suis tourné pour contempler la sagesse, j'ai passé à la contemplation de la sagesse ; ניפון כוח וַבַּרָא Exod. 2. 12, et il se tourna ici et la, il regarda de tous côlés, et vit; וַיַּפְנּטּ אֶל־אֹדֶול מּוֹעֵד Nomb. 17.7, ils tournèrent (leurs yeux) vers le tabernacle; וּפָנִירָזר אֵנִי בָּכֵל־מַעֲשֵׁי Eccl. 2. 11, et j'ai tourné les yeux vers tous mes ouvrages; וַיָּפֶן אַדֶרִיוּן II Sam. 1.7, il se retourna pour voir; וּמַּנֵה לָמֵעָלָה Is. 8. 21, il tourne les yeux vers en haut (le ciel); אַל־קִשִׁי הָעָם הַנָּה Deut. 9.27, ne regarde, ne considère pas la dureté, la désobéissance, de ce peuple.—De Dieu qui exauce : פְּנֵרוֹ אֵלַר Ps. 69. 17, tourne-toi vers moi, regarde-moi favorablement; - וּמַנִית אֵל־ תְּפַבֶּח עֲבְהַהְ I Rois 8.28, tourne-toi vers la prière de ton serviteur, reçois-la favorablement.—Aussi d'un roi : פֵּד פְּנִירָק II Sam. 9. 8, (qui suis-je) pour que tu regardes, que tu accordes tes faveurs à, un chien (mort tel que je suis)? — Des choses inanimées : בַּבִּירִי בְּיִרְיִי Ez.11.1, la porte qui regarde l'orient; בְּבִירִ Jos.15.7, (la frontière) tourne vers Galgala.

Pi. 1° Écarter: אָרָאָרְאָרָ Soph.3.15, il a écarté, chassé, ton ennemi. — 2° Enlever d'un endroit ce qui l'obstrue, le débarrasser, vider: אַיִּירְיּיִבְּיִי פּרָּיִי לַיִּירָ וּצִּיִּי בּרָיִי בּרָיִי בּרָיִי בּרָי בּרְי בּרָי בּרְי בּרָי בּרְי בּרְ

Hiph. Tourner: בְּשָׁרְ זְיֵבר אָל-זְיֵבר Jug. 15.4, il tourna une queue à l'autre, il lia les renards l'un à l'autre par la queue; בְּיבְי בִּיבְי בִּיבְי בִּיבְי וּ Sam. 10.9, lorsqu'il tourna l'épaule (qu'il se retourna) pour partir; בְּשִׁר בְּיִבְ בִּיבְי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְ בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְ בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְ בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְ בַּיבְי בַּיבְ בַּיבְי בַיבְּי בַּיבְ בַּיבְי בַּיבְ בַּיבְי בַּיבְ בַּיבְ בַּיבְ בַּיבְ בַּיבְ בַּיבְי בַּיבְ בַּיבְ בַּיבְי בַּיבְ בַיבְ בַּיבְ בַּיבְ בַּיבְ בַּיבְּ בַּיבְּי בַּיבְ בַיבְ בַּיבְ בַּיבְ בַּיבְ בַּיבְ בַּיבְ בַּיבְ בַּיבְ בַּיבְ בַּי בַּיבְ בַּיבְ בַּיבְ בַּיבְ בַּיבְ בַּיבְ בַּיבְ בַּיבְ בַּיבְ בַּבְי בַּיבְ בַּבְ בַּיבְ בַּבְ בַּבְ בַּבְ בַּבְי בַּבְי בַּבְ בַּבְי בַּבְּי בַּבְּי בַּיבְ בַּבְ בַּבְי בַּיבְ בַּבְ בַּבְי בְּבָּי בַּבְ בַּבְ בַּבְ בַּבְ בַּבְ בַּבְי בַּבְ בַּיבְ בַּבְ בַּבְ בַּבְ בַּבְ בַּבְי בַּבְ בַּבְּ בַּבְ בַּבְּבְ בַּבְ בַּבְ בַּבְ בַּבְ בַּבְ בַּבְּבְ בַּבְּ בַּבְּ בַּבְ בַּבְ בַּבְ בַּבְּבְ בַּבְּבְ בַּבְּבָּ בַּבְ בַּבְ בַּבְּבְּבְ בַּבְי בַּבְי בַּבְ בַּבְּבְ בַ

Hoph.: יסיף ביסי Jér. 49.8, fuyez! ils se sont tournés vers vous, les ennemis approchent déjà; ou : fuyez! et (à l'instant) ils ont tourné le dos, ils ont commencé à fuir; ייסיף בְּעָּיָר בָּצָּלְ בַּצַ. 9. 2, (la porte) qui est tournée, qui regarde, vers le septentrion.

*Niph.: לְבְשָׁאָשָׁהָ אֲשְׁכֶּח אֲשְׁכָּח לְא תְּפֶּנְת Aboth, quand je serai débarrassé de ma besogne, quand j'aurai le temps, j'étudierai, peut-être que tu n'auras pas le temps.

רוב אין פֿוּן (rac. רוּשָׁם ou אָשָּׁם, v. אָשָּׁם). Coin,

angle: תְּשֶׁלְ בֶּלֹרְשִׁרְ Prov. 7. 12, dans chaque coin (de rue); בְּלִרְשִּרְ 21.9, dans un coin sur le toit; אַבָּן אָבָּן אַבָּן Job 38. 6, sa pierre angulaire; תְּשִּׁלְ Job 98. 118. 22, la principale (pierre) de l'angle; הְשִׁרִי זְעָלִי II Chr. 26. 15, et sur les tours (qui sont construites aux angles des murailles); הִיבְּיִבְי בַּיִּר בַּיִּבְּי בַּיִּר בַּיִּבְּי בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַיִּר בַּיִּר בַּיִי בַּיִּר בַּיִּבְּי בַּיִּר בַּיִּבְּי בַּיִּר בַּיִּבְּי בַּיִי בַּיִּר בַּיִּבְּי בַּיִּר בַּיִּבְּי בַּיִּר בַּיִּבְּי בַּיִּר בַּיִּי בַּיִּר בַּיִּבְּי בַּיִּר בְּיִבּי בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּבְּי בַּיִּר בַּיִּבְּי בַּיִּר בַּיִּבְּי בַּיִּר בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּר בְּיִבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּר בְּיִבְּי בְּיבְּי בַּיִּר בַּיִּבְּי בַּיִּי בְּיבִּיבְּי בַּיִּר בְּיִבְּי בְּיבְּי בַּיִּר בַּיִי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיִי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בַּיִי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בַּיִי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבּי בְּיבִּי בְּיי בְּיבּי בְּיבִּי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבּיי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבּי בְּיי בְּיבְּי בְּיבִּי בְּיבְּי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבּי בְּיבּיבְּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבּי בְּיבּי בְּי בְּיבּי בְּיבּי בְּיוּי בְּיבְּי בְּיבִּי בְּיבְּי בְּיבּי בְיוּי בְיּי בְּיוּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיי בְּיבְּי בְּיי בְּיבְּי בְּיי בְּיבְּי בְּיי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיי בְ

ליאל (la face de Dieu) n. pr. 1° D'un endroit, Penuel, où Jacob a lutté contre l'ange, Gen.32.32 (קריאל, vers. 31), Jug. 8. 8, les habitants de Penuel. — 2° Penuel, fils de Sasac (cheth. מֵּיאֵל, I Chr. 8. 25. — 3° Penuel, père de Gedor, I Chr. 4. 4.

פְנִייִם n. pr. (v. פְּנִיאַל). Perles (v. פְּנִיאֵל).

pl. m. (une fois fém., Ez.21.21; const. פְּיֵכֵּיו, rac. פְּיָכָה). Le côté ou la partie du corps qui se tourne dans tous les sens, ou : vers celui qu'on regarde, à qui l'on parle. 1º Visage: בפתח פנית Gen. 38. 15, elle s'est couvert le visage; על־פַּנֶר אָבָרי Gen. 50. 1, (Joseph se jeta) sur le visage de son père; le verbe et l'adj. souvent au pl.: שניכם ועקים Dan. 1. 10, vos visages tristes ou maigres; אַפָּרַ לֹא יֵרָאוּ Exod. 33. 23, mais mon visage ne sera pas vu; אַנִים נִוּעַבְּים Prov. 25. 23, et le visage triste, ou : qui exprime la colère ; rarement au sing.: פַּנֵי תַי חָלָקָם Lament. 4. 16, la colère de Dieu les a dispersés (v. 2°); שַּלִּים אַל־פָּנִים Gen. 32. 31, face à face; מַנִים תְּמָנִים Deut. 5. 4, face à face; על־פָּנֶיף יָבֶרְכָּרְ Job 1. 11, il te dira des blasphèmes en face ; מַר־יַנְוּיד על-פַּטָּד בַּרְכּני 21.31, qui lui dira en face, ou de son vivant, sa voie? qui le blâmera pour ses mauvaises actions? בובר אֹרָד עַל־פַּנְד Is.65.3, qui m'irritent en face, qui font des choses que j'ai défendues, sous mes yeux; de même ּ אַל־שָּׁנֶדוּ ; Job 13. 15, en face אַל־שָּׁנֶדוּ

שלמילוי Deut. 7. 10, Dieu rend à (celui qui le hait) ce qu'il mérite sur-lechamp, ou : déjà dans cette vie ; מְּמָנֵי רעקד Job 16.8, il temoigne (contre moi) en face, en ma présence; שרם פַניף אָל־רָזּרֵי יְשִׂרָאֵל Ez. 6. 2, tourne ton visage, ton regard, vers les montagnes d'Israel; mais: יַנַטֶּם אַר־קַּנְיָד הַרּ הַאָּלְעֵּר Gen. 31. 21, il tourna son visage, il avança, vers la montagne de Galaad ; אָשׁר־שָּׁמִי אָת־פְּנֵידָוֹם לֶבוֹא Jér. 42.17, (tous ceux) qui ont dirigé leur visage pour aller (en Egypte), qui se proposent d'aller; de même: וַאָּתִינֶדו אַת־פָּנַי אַל־אַדֹּנִי Dan. 9. 3, je tournai mon visage, regard, vers Dieu; נַיָּמֵן יְדוֹיַטָּמָם אריקניד II Chr. 20. 3, Josephat tourna son regard, c.-à-d. s'adonna (à la prière); sans verbe : וּמָנֶיד לָנִגְלְחֵמָה II Chr. 32. 2, et son regard vers la guerre, c.-à-d. il était résolu à faire la guerre.

2º La colère : אָנֵי יַדי בְּלֹטֵלי רַע Ps. 34. 17, le regard sévère, la colère, de Dieu, (frappe) ceux qui font le mal; וּמְּכֵידָה לא־דְרִיר-לָח עור I Sam. 1.18, elle n'avait plus son visage triste, irrité; אָצוְבָח פָנַי Job 9. 27, je veux quitter mon découragement, abattement; שִׁיִּה אַר־פַּוּרָ; באים השא Lév. 20. 5, j'arrêterai mon regard de colère sur cet homme; ברישקח פני בעיר היאת לרעת ולא לטובח Jer. 21. 10, car j'arrête mon regard sur cette ville pour le mal, et non pour le bien ; יַאַנִי אָהַן אֵח־שָּנֵי Lév. 20. 3, je tournerai ma colère (contre cet homme); מַלָּח מָּנִים prier, saluer, quelqu'un (v. הַלָּח refuser une demande a quelqu'un (v. שוב Hiph.).

4° La face, surface, superficie, des choses: קבי קאניקים Gen. 2.6, la surface de la terre; קבי קאוני און Job 38.30, et la surface de l'ablme, des flots; 41.5, la superficie du vête-

ment (du Léviathan), la peau sur son dos, ou : la mer qui l'enveloppe; יְרַבְּ מַבְּרָ Is.25.7, la face du voile; יְרַבְּ מַבְּרָ Prov. 27. 23, tu dois bien connaître la face, c.-à-d. l'état, de tes brebis; puis, en général, manière, mode: * יְרִבְּ מַבְּרָ מַבְּרָ מַבְּרָ Aboth, qui trouve une manière (fausse) d'interpréter la loi.

5° Le devant, le côté antérieur, d'une בלונה באונה Jér. 1.13, et la וּפֵנִיד בְּמוֹנַה face, le devant (du pot ou de la chaudière), est tourné du côté du nord; ארד שניר Joel 2. 20, (je ferai périr) l'avant-garde, les troupes qui se trouvent en tête; אַל־מוּל מְּנֵי חַמְּלְּחָמָה II Sam.11. 15, en avant du combat, devant le front, là où le combat (sera très rude); אָנָה מְּנֵיךְהְ מְעָרוֹת Ez. 21. 21, vers où (ta face) ton tranchant est tourné; au plur., également וְאֵרְבֶּעָה פָּוִים Ez. 1.6, et quatre faces; v. aussi לָחֶם חַפֶּרָם les pains de proposition, et שָׁלָחַן חַשָּנִים la table sur laquelle ils étaient exposés (au temple).

שַּנְּיִם נְאָּדוֹּרְ לְּאָׁ לְּפָנִים (Latans et dehors; לְּאָדוֹר וְלֹאֹ לְפָנִים (Latans et dehors; לְאָדוֹר וְלֹאֹ לְפָנִים (Latans et dehors) en arrière, et non en avant. — Du temps: בּיִים בְּיִם בְיִם בְּיִם בְּים בְּיבִּים בְּיִבְּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּם בְּיבִּים בְּיבִּם בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְם בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבּים בְּיבְּיבּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבּים בְּיבְּבְּים בְּיבְּיבּם בְּיבְּים בְּיבְּים

אַר־פְּנֵי Esth. 1.10, devant le roi; אָר־פְּנֵי Esth. 1.10, devant le roi; אָר־פְּנֵי Gen. 19.13, devant l'Éternel; אָר־פָּנִי Gen. 33.18, devant cette ville; אָרִרר Gen. 33.18, devant cette ville; אָרִרר Gen. 27.30, (Jacob était sorti) d'auprès d'Isaac; מַאַר פְּנֵי תְבֵּיִרוֹ

II Rois 16. 14, (il transféra l'autel) de devant le temple (qui était en face du temple).

3° בְּמְרֵי הַבְּרָרָה Devant: בְּמְרֵי הַבְּרָרָה בְּלָּבְּ 12, devant le mur ou l'estrade; בּלֹּבְּי בְּעָרָה Deut. 7. 24, nul ne se tiendra devant toi, ne pourra te résister; בְּבָּי בְּתְרֵי בְּעָרָה בְּתְרֵי בַּבְּי בַּבְי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְי בַּבְי בַּבְי בַּבְּי בַּבְי בַבְּי בַּבְי בַּבְּי בַּבְי בּבְיי בַּבְי בּבְיי בַּבְיי בַּבְייב בּבּי בַּבְיי בַּבְייב בּבּיי בּבּי בּיבּי בּי בּבּי בּבּי בּיבּי בּיבּי בּייב בּבּי בּיבּי בּיבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּיבְיי בּיבּיבּי בּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּי בּבּיב בּבּי בּבּיבּי בּבּי בּבּיבּי בּיבּי בּבּיבּי בּבּיבּי בּבּי בּבּיב בּבּי בּבּיב בּיבּיב בּבּיב בּבּיבּיב בּיבּיב בּיבּיבּיב בּבּיב בּיבּיב בּבּיבּבי בּבּיבּיב בּבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּבּיבּי בּבּיבּב בּבּי בּבּיב בּיבּבּי בּבּיב בּיבּבּי בּבּיבּב בּיבּיב בּבּיב בּבּיבּב בּבּיב בּיבּבּי בּבּב בּבּיב בּבּב בּבּיב בּבּיב בּבּיב בּבּיב בּבּבּי בּבּבּב בּבּיבּב בּבּיבּב בּבּיבּב בּבּבּב בּבּב בּבּבּב בּבּיב בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּב

לְפַנֵי (avec suff. לְפַנֵי, לְּפָנֵי, לְפָנֵי , לְפָנֵי , לְּפְנֵיכְם ,לְפְנֵיכְם (לְפְנֵידָם ,לְפְנֵיכְם (לְפְנֵידָם ,לְפְנֵיכְם (A) En présence , sous les yeux, sous la surveillance, devant: לְּפְנֵי צַּבְּירוֹ (וְלָפְנֵי בַּנְיוֹ Nomb. 8. 22, devant, c.-a-d. sous la surveillance d'Aaron et celle de ses fils; יְשָׁבֶּרִם לְּמָנֵיר II Rois 4. 38, (les jeunes prophètes) demeuraient devant (sous la surveillance d')Elisée; לְּמְנֵי־שַׁמֲשׁ Ps. 72. 17, devant le soleil, c.-a-d. tant que le soleil durera; יַלְּמַבֵּי דרה 72. 5, et tant que la lune durera; mais לְּמְנֵי־שָׁמֲשׁ Job 8, 16, devant le soleil, quand le soleil luit; selon d'autres: avant (le lever) du soleil. B) Auprès de, chez : לְרַחֲמָּים לִּמְנֵי שׁבֵּידֶום I Rois 8. 50, (qu'ils trouveront) de la compassion auprès de ceux qui les auront emmenės captifs; אַרוֹל לִפְנֵי אֱרֹנֵיו II Rois 5. 1, (un homme) puissant auprès de son maitre; לְּמָנֵי הֵי Gen. 27. 7, (afin que je te bénisse) en présence de Dieu; לְּמְנֵי הַי Exod. 34. 34, (lorsque Moïse se présentait) devant Dieu, dans le sanctuaire; לֵּישְׁבִּרם לִּקְנֵי רָי Is. 23.18, à ceux qui sont assis, qui servent devant Dieu, dans le temple; אַרוּר תָּאָרשׁ לפני בי Jos. 6. 26, maudit soit devant לַרָצוֹן לָּדָם לִּפְנֵי דֵיָי ; Dieu l'homme (qui); Exod. 28. 38, pour qu'ils trouvent grace devant Dieu; דירְעַדְּלֵּבֶּךְ לִּפְנֵיר יַיִּר vivre selon la volonte de Dicu (v. קיבּן;); קר בָּל־בָּטָּר בָּא לְפָנֵר Gen. 6. 13, la fin de toute chair est venue devant moi, m'a plu, j'ai résolu de faire périr tout ce qui vit; וּמָח־דַוּשָּאַתִּר לִפְנֵי אֲבִיךּ I Sam. 20. 1, quelle est ma faute aux yeux de ton père, ou contre ton père! מָח אָמֵן נָת ילְמְנֵי מֵאָח אָרִשׁ II Rois 4. 43, qu'est-cc

que cela pour que je le place devant, que je le serve à, cent personnes? אַנְכִי נְחֵן לְּחְנֵיכֶם Deut. 11. 26, je mets devant vous, je vous propose (pour choisir); אַשָּׁר נָחָבְּר לְּמְנֵיכָם I Rois 9. 6, (mes préceptes) que je vous ai proposés à suivre (ordonnés); אַר־דַוּפֹל נַבֵּון בֵי – לְפָנֵינוּ Deut. 2. 36, Dieu a tout donné devant nous, a tout mis en nos mains, en notre pouvoir; et sans verbe: הַנֶּח־רָבְּקַח קייף Gen. 24. 51, Rébecca est devant toi, entre tes mains; וָהַאָּרֶץ תְּחָרֶה לִפְנֵיכָם 34. 10, et la terre est devant vous, à votre disposition. C) Avant : לְּמֵנֵי לֵשׁתַית ng Gen. 13. 10, avant que Dieu détruisit (Sodome); לְּמְנֵי נְבְעוֹת Prov. 8. 25, (j'étais enfanté) avant les collines; לְמַנֵּר Gen. 30. 30, avant moi, c.-a-d. avant mon temps, mon arrivée chez toi; ולְמְנֵי מְיָדְּה Néh. 13. 4, et avant cela. D) Devant, a la tête : יַרַצָּא לָּמָנֵינוּ I Sam. 8. 20, il marchera à notre tête; אַשֶּׁרי יצא לְפְנֵידָם וַאֲשֶׁר יָבא לְפְנֵידָם Nomb. 27. 16, qui puisse sortir et entrer devant eux, à leur tête. E) Plus que : לָּמָנִי־דֵל Job 34. 19, (favoriser le riche) plus que le pauvre. F) Au-devant, contre: קפרד נא לְשַנֵּד Gen. 24. 12, fais venir au-devant de moi (ce que je désire); וּיָקְמֵי לְּמְנֵי מֹשָׁחוּ Nomb. 16. 2, ils s'éleverent contre Moise; ניצא למנידום I Chr. 14.8, David marcha au-devant, ou contre les Philistins. G) On explique de plusieurs manières : אַל־תְּתַּן אָז־אַמָּיִדְןּ לְּמְנֵי מַּח־תְּלְיָעֵל I Sam. 1. 16, ne prends pas ta servante pour, ne la crois pas, une des filles perverties, réprouvées; ou: n'expose pas ta servante, ne la fais pas rougir devant (Penina ma rivale) , Job4.19 לַּמְנֵי־צָשׁ Job4.19 לָמְנֵי־צָשׁ Job4.19 (ils sont consumés) et comme rongés des vers, ou par les vers; selon d'autres: devant l'étoile de l'Ourse, tant que l'Ourse durera, toujours (v. 🏚, et plus haut לְּמְנֵי רַעֲרוּגּ (לְמְנֵי שֶׁבֶּשׁ Prov. 17. 18, (qui rend caution) pour son ami; selon d'autres: envers son ami, le prêteur; וְסְפְּרוּ לְּחְנֵי אַבְנֵר II Sam. 3. 31, et pleurez pour Abner, ou : allez en pleurant devant les funérailles d'Abner.

סַלְּמָנֵי "De devant, d'auprès, devant: בלפני ני Lév. 9. 24, (le feu sortit) de devant l'Eternel; בְּלְחָנֵי מַרְעֹה Gon. 41. 46, (Joseph sortit) d'auprès, de la présence, de Pharaon; מַּלְמָנֵי ט fuir devant quelqu'un (v. I Chr. 19. 18); ירארוויל־בַּעַר־מְּלְבְּיֵר craindre, trembler, s'effrayer devant, de quelqu'un; ון אַלְפָנֵר בְּלְפָנֵם -- בְּלְפָנֵר בְּלְכָבם I Sam.8.18, vous crierez à cause, ou contre votre roi; נְבְנֵע אַרָאַב מְּלְמַנֵּר I Rois 21. 29, Achab s'est humilié devant moi (presque toujours avec l'idée d'éloignement, de crainte, de soumission, d'humiliation). קלפני בי I Chr. 16. 33, (les arbres chanteront) en présence de Dieu, ou: à cause de Dieu (qui vient).

6° מְּפֶרֵ A) Loin, hors de la vue, de la présence : ניפע עמור הענן מפניהם Exod. 14. 19, la colonne de nuée se retira hors de leur vue, de devant eux (et se mit derrière eux); הַלְכֹּבּ מִּפְּנֵיתֵם Osée 11. 2, ils sont allés hors de leur vue, ils se sont éloignés d'eux ; בְּּשָּׁבֵּיל Gen.7.7, (Noé entra dans l'arche) devant les eaux du déluge, c.-à-d. pour se sauver des eaux; בַּרַח מִפְּנֵי fuir (de devant) quelqu'un , דּאָצֵל פָּפָנֵי se sauver de quelqu'un, צַּנֶּל מְּלֶּיָ crier à cause de, contre (l'oppresseur); après בַּרָא craindre, זיים trembler (v. מְתָּית Niph.), s'humilier, ביס se lever (devant les vieillards, Lev. 19. 32), mas se cacher, de peur des ténèbres (Job 23. 17); מְּפְנֵי אֲבִיםֶלֶּךְ אָחִיד Jug. 9. 21, (il demeure la) de peur de (craignant) Abimélech son frère ; בְּמָרֵ בְנֵר יְשָׁרָאֵל Is. 17. 9, (que les Chananéens avaient abandonnées) fuyant devant les enfants d'Israel. B) Par, à cause de : בְּּמְנֵיתֵוֹם Gen. 6. 13, (la terre est pleine de violence) par eux, exercée d'eux; מָּמָכֵי חֵעָרֹב Exod. 8. 20, (toute la terre fut corrompue) par ces bêtes (ou mouches, v. מָּלֵב יִיְדְּ Jér. 15. 17, devant ou par ta puissance (ta prophétie, v.יד.); בְּשְׁנֵר רֹעֵ מְעַלְּלֵידְה Deut. 28. 20, à cause de tes mauvaises actions; מתנישמן Is. 10. 27, (le joug se brisera) par la graisse (du taureau), ou par la douceur de l'huile; selon d'autres: devant celui qui est oint; אָשֶׁר יָרָדּע Exod. 19. 18, parce que (Dieu) était descendu; בּשְּׁרֵי אָשֶׁר קִנְּרֵי אַשְׁר קִנְּרִי אָשֶׁר קִנְרִי אַשְׁר קִנְרִי אַשְׁר קִנְרִי אַשְׁר קִנְרִי אַשְּׁר קִנְרִי אַשְּׁר קִנְרִי אַשְׁר קִנְרִי אַשְׁר קִנְרִי אַשְׁר קִנְרִי vous avez brûlé de l'encens (aux idoles) (v. aussi פַּנִּים 3°).

7° בל־פְּנֵי A) Devant, en face, en présence, vis-à-vis : על-מַנָיז Gen. 32. 22, (les présents marchèrent) devant lui; וַעל־פָּנֵי כַּל־חַעָם Lev. 10.3, et en face de tout le peuple; בַּל־פְּנֵי אַחַרֹן אֲבִיחָם Nomb. 3.4, sous les yeux, en présence, d'Aaron leur père; וַעַל־פָּעַיבֶם אָם־אַבָּוַב Job 6.28, il sera sous vos yeux, il sera évident pour vous, si je mens (que je ne mens pas); selon d'autres : et si je vous mens en face; לי-פוני הדרכל II Chr. 3. 17, devant le temple; על-פני Ps. 18. 43, (comme la poussière) devant (emportée par) le vent; על-פני רחב חברה I Rois 6. 3, devant la largeur du temple, dans toute sa largeur; צַל־פְּנֵי רְקִרַע קשמים Gen. 1. 20, devant (sous) le firmament du ciel ; על־פַנֵי מַמְרֵא 23.19, vis-a-vis de Mamré; צַל־פְּנֵר תַּיַרְבֵן I Rois 17.3, vis-à-vis le Jourdain. B) Avant: על־פְּנֵי מָרַח אָבְיוּ Gen. 11. 28, (Haran mourut) avant (ou du vivant de) son père Thérah; פַל־פָּנֵי בֶּן־חַשִּּוֹטאָת Deut. 21. 16, avant (en lui donnant la préférence sur) le fils de celle qu'il n'aime pas. C) Vers : צל־פְּנֵר סְרֹם Gen. 18. 16, (ils tournèrent les yeux) vers Sodome. D) Sur la surface, dessus, sur : מַצֶל פָּנֶר דְאַרְמָּדו I Sam. 20. 15, de dessus la terre; מֶּרֶץ צֵּל־פְּנֵי־מֶּרֶץ Job 16.14, plaie sur plaie; בֵל־מָנֵי Exod. 20.3, (tu n'auras point de dieux étrangers) à côté de moi, ou outre moi, ou, comme לַּמַנֵּי devant moi, tant que je durerai, éternellement.

פּנִילָּהָה f. (de פּנִילָּה ce qui est tourné vers le visage de ceux qui entrent, qui sont dehors). L'intérieur: בֶּלְּהְ בְּנִיתְּה בְּיִר בְּּנִיתְּה בְּיִר בְּּנִיתְּה בְּיִר בְּּנִיתְה בְּיִרְה בְּיִר בְּּנִיתְה בְּיִרְה בְּיִר בְּּנִיתְה בְּיִרְה בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִר בְּיִיר בְּיִייִיר בְּיִיר בְּיִייִיר בְּיִיר בְּיִייִיר בְּיִיר בְּיִייִייִיי בְּיִייִייִיי בְּיִייִייִיי בְּיִייִיי בְּיִייִיי בְּיִייִייי בְּיִייי בְּיִייִיי בְּיִייי בְּייִייי בְּייִייי בְּיייִיי בְּייִייי בְּייִיי בְּיייי בְּייִיי בְּייִייי בְּיייִיי בְּייִייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייִיייי בְּיייי בְּייייייי בְּייייייי בְּייִייי בְּייייי בְּייייי בְּייִייייי בְּייִייִייי בְּייִי

c.-à-d. dans le palais; דְּמְּיִבְּתוּ I Rois 6. 30, au dedans; בְּאַנְיִּבְתוּ Ez. 41, 3, il entra dans l'intérieur; בְּמְּנְיִבְּתוּ 40. 16, au dedans de la porte; בְּמְּנִיבְּתוּ 6.21, au dedans, dans l'intérieur; de la

יְםְיִּכִים adj. (f. מְּנִימִיה, plur. מְּנִימִיה f. הְּמְנִימִי Intérieur: בַּמְנִימִי Ez. 40. 44, de la porte intérieure; בַּמְנִימִי 41.17, au dedans et au dehors.

ירא פֿוֹנִים (rac. פְּקָרָה). Perles: יְקְרָה (cheth. בְּּקְּהָה) Prov. 3. 15, elle est plus précieuse que les perles; במה בְּבְּירָה בְּבְּהְרִיִּה בְּבְּרִירָה Lament. 4.7, ils étaient plus vermeils de teint que les perles (c.-à-d. le dedans de la nacre des perles); selon d'autres: que le corail rouge; d'autres traduisent partout: des rubis.

קְּבְּהְ (perle ou corail) n. pr. Penina, femme d'Elkanah, Sam. 1. 2.

Plp Pi. Traiter doucement: מַנְּמָי Prov. 29. 21, celui qui traite avec trop de douceur, qui gate son serviteur des son enfance.

• בְּקַכְּשָׁ Un livre de commerce, Aboth.

DD m. (rac. סְּבָּטְּ). Seulement dans שִּישָּׁי יְיִיבְּיִי Gen. 37. 3, II Sam. 13. 18, une robe de plusieurs couleurs; selon d'autres: une robe trainante qui va jusqu'aux extrémités, jusqu'aux pieds et aux mains (v. בַּיּי chald.); aussi שִּישָּׁיִי retro Gen. 37. 23, II Sam. 13. 19.

De chald. m. L'extrémité: סָּמּי נְיָּא Dan. 5. 5, l'extrémité de la main, les doigts, ou: la paume de la main, pour la main; מָּאָא דִּיִּדְאָּ 5. 24, les doigts de cette main, ou: cette main.

(אָפֶּס דַּנִּיִים V. פַּח פּֿח פֿקר (עָנָים הַנָּיִים אָפָּ

אַבְּעֹמְיָבְיּאַ Ps. 48. 44, considérez ses palais, ou : rehaussez, fortifiez-les (v. אָבְיָאָה); selon d'autres : parcourez ses palais.

האָט חַפְּסְנָה (hauteur) n. pr.: ראָט חַפְּסְנָה Nomb. 21. 20, le sommet du Pisgah, hauteur dans Moab.

קּפָס (rac. קּפָס). Abondance : יְדִיּדְ Ps.72.16, il sera (comme) une abondance de froment sur la terre, ou : qu'il y ait une abondance, etc.; selon d'autres : une poignée de froment (semé) dans la terre (produira des fruits comme les cèdres du Liban) (v. on chald.).

* סול Tache, défaut, Aboth.

* PIDP Petite section d'un chapitre, un verset.

Pi.: רְשִׁיְשִׁין I Rois 18. 26, il sautaient sur ou autour de l'autel, ou : ils étaient flottants, indécis, près de l'autel, ne sachant quoi faire.

Niph.: יַיִּפֹל יַיִּפְטָּקי II Sam. 4. 4, il tomba et en fut boiteux.

100 (boiteux) n. pr. m. 1° I Chr. 4. 12. — 2° Néh. 3. 6. — 3° 7. 51.

תְּבֶּיִתִים Action de passer, action d'épargner. 1° L'agneau pascal: זַבַּח־פַּסָּח דוּא לַיֵּי אַשִּׁר־פָּסָח Exod. 12. 27, c'est la victime du passage (de la grace) de l'Eternel qui passa (les maisons des enfants d'Israel quand il a frappé de mort les Egyptiens); רְשָׁהַ זְשׁרְשִׁיּ 12.21, et immolez la paque, l'agneau pascal ; אַכְלּוּ אָת־דַשְּׁמַכּת II Chr. 30. 18, ils mangerent la paque; רְעָשֵּׁה בָּעָה Exod. 12. 48, (et qui veut) faire le sacrifice pascal; שִׁיִּנִינִים הַשְּּׁלָּחִים II Chr. 30. 17, l'immolation des agneaux de paque. — 2º La fête de Pâque célébrée en mémoire de la sortie d'Egypte : מַסָּח לַבַּיי Lév. 23. 5, (au premier mois [Nissan], le quatorzième jour du mois) c'est la Paque de l'Eternel; הְשָׁמָת הַתְּמָאָם Jos. 5. 11, le

lendemain (le deuxième jour) de la Paque.

רְּמַיְרִים adj. (pl. מְּסְרִים מְּשָׁרָ Boiteux, paralytique: מְשָּׁרָ אֵישׁ עְּבֵּי אַר בְּעָר אַנִּי אַנְי בְּעָר אַנְי בְּעָר וּשְׁר מְשִׁר בְּעָרְים וּשְׁר מְשִׁר בְּעָרִי II Sam. 9. 13, il était paralytique des deux jambes; מְּמָרִים בְּיִוּיִם בְּיוּים בְּיִוּיִם בְּיִוּים בְּיִוּים בְּיִוּים בְּיִוּים בְּיִוּים בְּיִר בַּיוֹים בְּיִוּים בְּיִוּים בְּיִר בַּיוֹים בְּיִוּים בְּיִרִים בְּיִוּים בְּיִרִים בְּיִוּים בְּיִרִּים בְּיִוּים בְּיִרִים בְּיִוּים בְּיִרִּים בְּיִרִים בְּיִרִּים בְּיִרִים בְּיִרִּים בְּיִרִּים בְּיִרִים בְּיִרִים בְּיִרִים בְּיִרִּים בְּיִרִים בְּיִרִים בְּיִרִים בְּיִרְים בְּיִרְים בְּיִרְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיים בְּייִים בְּיִים בְּייִּים בְּייִים בְּייִּים בְּייִים בְּייבְּים בּיים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִּים בְּייִים בְּייִּים בְּייִים בְּייִים בְּייִּים בְּייִּים בְּיים בְּייִים בְּיים בְּייִים בְּייִים בְּייִּים בְּיים בְּיים בְּייִים בְּייִים בְּיים בְּיים בְּיים בְ

ግቦቅ n. pr. m. I Chr.7. 33.

רְמְּכֹּל (fut. יְמְּכֹּל (יְמָכֹל שְׁנֵי־לְּהִיֹח אֲבְנִים Exod.34.4, il tailla deux tables de pierre; יְמָכֹל יְבָּיִדְ Hab. 2. 18, que le mattre, l'artiste, l'a sculptée.

Une image taillée, sculptée: אֹבְּילָּהְּי, v. לֹאִרֹיְהָּשָׁרָּ לֹאִרְיִבְּשָׁרְּהָּ Exod. 20. 4, tu ne te feras point d'image taillée (pour te servir d'idole); בְּיבְּילֵהְיּ עֲּינְהַיּ Jug. 17. 4, il fit (de l'argent) une image sculptée; בּיבְּילָהְיּ עַדְּי Is. 45. 20, leur idole de bois sculpté; aussi une image, statue, fondue (ordinairement בְּיבֶּיבֶּי בִּיבְּיִר נְּמַבְּיִר וֹנְהַיִּ בַּיִּבְּי Is. 44. 10, et (qui) a jeté en fonte une statue.

לְּחֵלְתֵּרִין (Dan. 3.7) et חֲלְתֵּרִין (3.5, 10. 15) chald. m. Nom d'un instrument de musique, le psaltérion.

Ps. 12. 2, car les vérités, ou les hommes fidèles, loyaux, ont cessé, disparu (de la סיף extrémité).

יף לְּאַרְקְּסוּק: PDD Cesser, interrompre: דְּרְלָּאַרְקְּסוּק Rituel, qui ne cessera pas. Hiph.: מְּנְשְׁלְּיִם Aboth, et qui s'interrompt dans son étude, sa méditation.

กอุตุล n. pr. m. I Chr. 7. 38.

קרים אין Crier: אַבְּאָי דּיִלְנְים Is. 42. 44, je crierai (je me ferai entendre) comme une femme dans les douleurs de l'enfantement.

リラ n. pr. Paou, une ville dans le pays d'Édom, Gen. 36. 39.

קעור (rac. יבים ouvrir, découvrir) n. pr. 1° D'une montagne en Moab: n. pr. 1° D'une montagne en Moab: איש הַשְּבּיוֹר Nomb. 23. 28, le haut de la montagne de Peor (Phogor). — 2° אַכּיר אָטוּר אַניל שְּבִיר אַטּר אַניל שְּבִיר אַניל אָניר 31.16, Baal-Peor, idole des Moabites, en l'honneur duquel les jeunes filles sacrifiaient leur innocence.

על (fut. יְמַעֵל, une fois מְמָעָל avec makk.) Faire, fabriquer, travailler, créer, préparer, pratiquer : מַּרוּ-הַּמְעֵל Job 11.8, que peux-tu faire? - mp pros אָפֶל Ps. 11.3, qu'a fait, ou que peut faire, le juste? וַלֹא יַד מַּצַל כָּל־וֹאַח Deut. 32. 27, ce n'a point été Dieu qui a fait toutes ces choses; יְמַעֵּל־אֵל Is. 44, 15, il fait, fabrique, une idole; אַפֶּל בַּפָּרָם 44, 12, il travaille movennant les charbons; פֿעל רְשׁוּעוֹח Ps. 74, 12, (Dieu) opère le salut; וּלְמֹעֵלָה Job 36. 3, et a mon créateur; קבון לְשֵׁבְחָף אַ מַלְּחָ בַּי Exod. 15. 17, le lieu que tu as préparé, Eternel, pour ton siège; וליקבוֹרָם Mich. 2. 1, et ceux qui préparent, méditent, le mal dans leur lit; אול צרים Ps. 15, 2, et qui pratique la justice; מּלֵכֵל אָרָן 5. 6, ceux qui font le mal, qui commettent l'iniquité; le régime indirect avec : ומַרד־יָּמָעַל שָׁהַר : ל למד Job 22. 17, et que leur fera le מַדו־הִּמְעָל־בּוֹ : ב Tout-Puissant? Avec 35. 6, que lui feras-tu (quel mal lui feras-tu)?

תַּבְלְּהְ, תְּבֶּלְהְ, תְּבֶּלְהְ, rarement לֹשְׁבָּהְ חוֹנְיִם מְּבְּלִהְ בִּי בְּיִּבְּהְ חִּבְּלִּהְ מִבְּלִּהְ מִבְּלִּהְ מִבְּלִּהְ מִבְּלִּהְ מִבְּלִּהְ מִבְּלִּהְ מִבְּלִּהְ מִבְּלִּהְ מִבְּלִּהְ בִּיבְּבְּלִּהְ Ps. 28. 4, rends-leur selon leurs œuvres; מַּבְלִּהִם וֹן 64. 10, l'œuvre de Dieu; בַּבְּיִבְּלָיִם II Sam. 23. 20, grand, riche, en actions, qui a fait de grandes actions; mais מַבְּלֵם Job 36. 9, leurs mauvaises actions, mefaits; מַבְּלִב זֹבְל מַבְּל מַבְל זֹב Is. 45. 11, l'ouvrage de mes mains (Israel);

1.5, car (Dieu) fera une œuvre, ou: une œuvre se fera (un châtiment); mais מְּכֵּלְּהְ Ps. 90.16, (que) ton œuvre, ton secours (paraisse). — 2° Le produit du travail, acquisition, salaire: מִיכֵּל אֹבְּרִי Prov. 21.6, l'acquisition de trésors; יֹלְיִּ רְּבֶּלְי לֹאִ רְבֶּרְ לֹּאִ 13, et (qui) ne lui donne pas son salaire.

יְלֵילְיִי (récompense de Dieu) n. pr. m. I Chr. 26. 5.

DUP Pousser, battre (v. בַּעַם). Kal. Ex. unique: נְּמְנָה לְּנְתָּה Jug.13. 25, et l'esprit de Dieu commença à le pousser, l'agiter, le faire agir; selon d'autres: à le fortifier.

Niph.: יְהְשְּׁלֶם רְהִּחֹיּ Gen. 41.8, son esprit fut agité, troublé; בְּּלְבֶּהְ Ps. 77.5, j'ai été tellement troublé, saisi de frayeur, que je ne puis parler.

Hithph.: יוחי שנים Dan. 2. 1, son esprit fut très agité, effrayé.

DXP des deux genres (duel prope, pl. פּעְמִים et מַעְמִים). 1° L'enclume (sur laquelle on bat): אַר־רוּלָם פַּעַם Is. 41.7, celui qui bat l'enclume. — 2º Le pas: בל-נמוטה מעמר Ps. 17. 5, afin que mes pas ne chancellent point; אָנְמֵר חַכַן 119. 133, dirige mes pas ; פַּעַבֵּי מַרְכָּבוֹחָדוּ Jug. 5. 28, les pas, c.-à-d. le passage, de ses chariots; מַרדיַמוּ מְעַמֵּיךְה Cant. 7. 2, que tes démarches sont belles! ou: que tes pieds sont beaux ! אַרָבֶּע פַּעַטהָרוּ Exod. 25. 12, aux quatre pieds de l'arche; selon d'autres: aux quatre coins. — 3° Coup, c.-à-d, fois : אַדָּיר אָּ Jos. 6. 3, une fois; טַּבֶּע מָּנְמִים 6. 45, sept fois; אָנָם אָרָה Jos. 66. 8, en une

seule fois, en même temps; בּיבְּשָׁהַ Gen. 27.36, deux fois; בּיבְּשָּׁה וְשְּׁבָּיִם I Rois 22.46, combien de fois encore; בּיבָּשָּׁה Néh. 13.20, une fois et une seconde fois; בּיבָשָּׁה Gen. 46.30, cette fois, maintenant; בּיַבָּשִׁה Nomb. 24.1, comme les autres fois, comme auparavant; בּיבָשַ — בַּיבָשַ Prov. 7.12, tantôt — tantôt.

וועם א אַנמון m. Sonnette (du mouvement du battant): בּשַּׁבְּמֵירָ הָדְּב Exod. 28. 33, et des sonnettes d'or.

(גַּמְנַת מַגְנַת י. פּֿוֹתְנַים).

י חַבְּשָׁבְּיֵם כַּלְּכִים Pi. Découvrir: וְחַמְּמַנְם כַּלְּכִים Rituel, et qui découvre les choses cachées.

לעף (toujours avec איף) Ouvrir la bouche largement: סטיין קארי עלי עמיין Job 16. 10, ils ont ouvert leur bouche contre moi (comme pour me dévorer); אַפְעָיָה מִּיְהָי מְּצָרִיּ 29. 23, ils ouvraient leur bouche, ils languissaient (après mes discours) (v. מַלְּפִוֹּשׁ בַּרְיּ (l'enfer) a ouvert sa gueule jusqu'à l'infini.

ראַני n. pr. Paarai, d'Arbi, chef de troupes, II Sam. 23. 35 (נַצְיֵדִי I Chr. 11. 37).

רַּצָּים (v. אַנָּים et אַנָּים) Fendre, ouvrir largement. 1º Avec no Ouvrir la bouche : מצר עלר מרדום Ps. 22. 14, ils ont ouvert leur bouche contre moi (comme pour me dévorer); מַצַּרְ נַלְינוּ מְּרָדָם Lam. 3. 46, (tous nos ennemis) ont ouvert la bouche contre nous (pour se moquer); וְאֵלֹכִי מָצִירְדִי מִּי אַלֹּ־יֵדִי Jug. 11. 35, et j'ai ouvert témérairement ma bouche à l'Eternel (je lui ai fait un vœu imprudemment); אָריִם הָאָרֶץ Deut. 11. 6, la terre a ouvert sa bouche (s'est entr'ouverte pour les engloutir); une fois מצר מפרי Ps. 66. 14, (les vœux que) mes lèvres ont proférés.—2º Ouvrir les chaines, délivrer : פְּבֵּנִי וְתַשִּׁרַלָּנִי Ps. 144. 7, délivre-moi et sauve-moi; יופוֹצַרו אָת־דָּוִר עַבְהּוֹ 144. 10, qui délivre David son serviteur.

TYP Eclater, faire entendre. Avec

רְיָה Pousser des cris de joie: תְּצְרוּי רְיָה Is. 14. 7, ils poussent des cris d'allégresse; תְּצְרִים רְיָה 15. 49.13, montagnes, faites entendre des chants de joie; בְּיִרְם Ps. 98.4, élevez la voix et chantez.

Pi.: יוֹשֵׁהָ בּיְרֶילֵיתְיבֶּץ Mich. 3, 3, ils leur ont brisé les os.

וְיְנְיְנְתְּ תְּפְצִירָת פִּים : I Sam. 13.21, et l'outil avec beaucoup de dents, c.-à-d. la lime, servait (à aiguiser le soc); ou: תְּשָׁבִירָת l'instrument avec des entailles, la lime, ייִם avec ses dents, servait à, etc. (v. le même exemple à רֹם 2°).

לְצֶל Kal inusité. Pi. Oter l'écorce, peler: אָבְּלוֹת לְבָּטֹת Gen. 30. 37, il pela sur (ces branches), il ôta une partie de leur écorce, et ces endroits pelés parurent blancs; אַבָּאָרָיִים 30. 38, les branches qu'il avait pelées.

רוֹק פְּצְלוֹת f. plur. Les endroits pelés, écorcés (v. l'unique exemple à מָצָלוֹת).

Dup Fendre: אַבְעָשְׁהָּא אֶרֶץ פְּצַלְּחָה Ps. 60. 4, tu as fait trembler la terre, tu l'as fendue, entr'ouverte.

אַנייִר מְצָּעּוּנִי : בּאַניּנִי בּאַנִּינִי בּאַנִּינִי בּאַנִּינִי Is m'ont frappée, ils m'ont blessée; אַנַרְי וּמָבִין IRois 20.37, frapper et blesser (frappant et blessant); Deut. 23. 2, un homme meurtri, mutilé par broiement, dont les testicules ont été écrasés, broyés.

אַצָּעִים . (plur. מְצָּעִים . Blessure : יוֹתְּאַנִיין Is. 1.6, blessure et meurtrissure; אָדָע הָרְנְאָר לְּמָצְנִי הַפָּר Gen. 4. 23, j'ai tué un homme de ma blessure (de la blessure que je lui ai faite), ou: pour ma blessure (pour mon malheur); selon d'autres: ai-je donc tué? je n'ai pas tué, etc.

ሃሂቅ n. pr. m.: γェካካት I Chr. 24. 15, à Pisès, avec l'art.; ou n fait partie du nom: à Hapisès.

רְּמְצִיר, (fut. יְמְצֵּר) Entailler (v. מְּצִּר, Au fig. Presser quelqu'un à force de paroles, de prières, insister auprès de

lui: יַרְּמְצִיר־מָּה מְאָה Gen. 19. 3, et il les pressa avec instance; יַרְמְצִּרֹר מוֹ לָקְרָוּה II Rois 5. 16, il le pressa d'accepter; mais: מַּמְבִּרְיּ בָּאִרֹים בְּלִּוּם Gen. 19. 9, ils presserent Lot avec violence, se ruèrent sur lui.

Hiph.: יְאָיֵן הְּזְרָמִים תַּמְצֵּר I Sam. 15. 23, persister dans la désobéissance, résister à la volonté de Dieu, est un crime égal à l'idolâtrie (v. קְּרָמִים); d'autres traduisent: תַּמְצֵר augmenter, ajouter aux paroles des prophètes.

רַפְּכִּר (fut. רְפָּכִר) 1° Chercher, visiter, examiner, se souvenir en bien et en mal, punir, venger : יְאֶת־אֵדֶידְה חִפְּלִיד לְשָׁלוֹם I Sam. 17. 18, va voir tes frères pour leur salut, santé, informe-toi de leur sanlė; יַנְּפְלָר שִׁמְשׁוֹן אָת־אִשְׁתוּ Jug. 15. 1, Samson visita, alla voir, sa femme; מַקְרָתְּ לַּיְלֵח Ps. 17. 3, tu (m')as visité, ou examiné, pendant la nuit; נְּמִּמָּקֵרֵנוּ לבְּקַרִים Job 7. 18, et (pour que) tu le visites, examines, tous les matins; ולא מקדתם אתם Jér.23.2, et vous n'avez pas eu soin de (mes brebis); יָרֵי פָּקַר אַר־טַּלְרַת Gen. 21. 1, Dieu visita Sara (se souvint d'elle pour lui tenir sa promesse); נאלדוים פַּלִר יָפְלֵר אָתְכֶם Gen. 50. 24, Dieu se souviendra certainement de vous (pour vous délivrer), vous visitera; בַּאַר מְּקָרוּך Is. 26. 16, dans la détresse ils se sont souvenus de toi, ils t'ont cherché; יָבֶּר רָמָּקֹר Job 31. 14, et si (Dieu) se souvient (et s'il me blame, me demande compte); יְצַתַּדוֹ כָּרִי אַרָן מַּקַר אַפוֹי Job 35.15, et maintenant, puisqu'il n'est pas ainsi (que tu n'as pas de confiance), sa colère sévit; ou: il te visite dans sa colère; selon d'autres: c'est en vain que (Job dans son ignorance) s'irrite contre Dieu; suivi de פון יִמְּכִּירָוּ : עֵּל Is. 27. 3, pour que (personne) ne se souvienne d'elle, n'attaque, ne gâte, la vigne; selon d'autres: pour qu'aucune de ses seuilles n'y manque (v. 2°); וּפַקַרָּחִי עַל־דֵיוֹשְׁבִים Jer. 44. 13, je visiterai, je punirai, les habitants (d'Egypte); וּבְרוֹם מָּקוָיר וּמָּקוֹיִתִּי צֵילֵינוֹם Exod. 32. 34, au jour de la ven2º Chercher quelqu'un; apercevoir, regretter, son absence; le demander; être privé, manquer, d'une chose: בַּבָּי יִּבְּיִרְיִּ אָבִיךְיּ אַבִּיךְיּ אָבִיךְיּ אָבִיךְיּ אָבִיךְיּ אָבִיךְיּ אָבִיךְיּ אָבִיךְיּ אָבִיךְיּ אָבִיךְיּ אָבִיךְיּ אָבִירְיּ אָבִירְיּ אָבִירְיּ אָבִירְיּ אָבִירְיּ אָבִירְיּ אָבִירְיּ אָבִירְיִּ אָבִירְיּ אָבִירְיּ אָבִירְיּ אָבִירְיּ אָבִירְיּ אָבִירְיּ אָבִירִיּ אָבִירִיּ אָבִירִיּ אָבִירִיּ אָבִירִיּ אָבִירִיּ אָבִירְיּ אָבִירִיּ אַבְּיִיּ אָבִירִיּ אָבִירִיּ אָבִירִיּ אָבִירִיּ אָבִירִיּ אָבִירִיּ אָבִירִיּ אַבְּיִיּיִּ אָבִירִיּ אָבִירִיּ אָבִירִי אָבִירִיּ אָבִירִיּ אָבִירִיּ אָבִירִיּ אָבִירְיּ אָבִירְיּ אָבִירִי אָבִירְיּ אָבִירְיּ אָבִירְיּ אָבִירְיּ אָבִירְיּ אָבִירְיּ אָבִירְיּ אָבִירְיִּ אָבִירְיִּ אָבִירְיּ אָבִירְיּ אָבְירִיּ אָבִירְיִּי אָבִירְיּ אָבְירִיּיִי אָבִירִיּ אָבִירִיּ אָבְיּיִי אָבִירִי אָבִּירְיּ אָבִירִי אָבִּירְיִי אָבִירִי אָבִּירְיּי אָבִּירְיִי אָבִּירְיּ אָבִייִּי אָבִייִּי אָבִּייִי אָבִּייִי אָבִייִּי אָבִייִּי אָבִייִּי אָבִייִּי אָבְייִי אָבְייִי אָבְייִּי אָבִייִּי אָבְייִי אָּבִייִּי אָבִייִּי אָבִייִּי אָּבְייִי אָבִייִּי אָבִייִּי אָבִייִּי אָבִייִּי אָבִייִּי אָּבִּייִי אָבִייִי אָּבִּייִי אָבִּייִי אָּבִייִי אָּבְייִי אָּבִייי אָבְּייִי אָּבְייִי אָּבִּייִי אָּבִּיי בּייִי אָבִייי בּיּיי בּייִיי בּייּי בּייּי בּייי בּייי בּייי בּיי בְּייִי בְּיי בְייִי בְּייי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייי בְּייִיי בְּיי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייי בְּייִייי בְּייִיי בְּייִיי בְייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּיבְייי בְּייִייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּיי

3° Compter, faire le dénombrement: אַלָּה פּוֹרָת Nomb. 1. 44, ce sont ceux qui furent comptés, que (Moïse et Aaron) ont comptés, dénombrés; בָּלְּבְּקְרֵיְרָ חַלְּנִיּם 3. 39, tous les lévites dont (Moïse et Aaron) firent le dénombrement; אַקרֵירָים לְּמַשֵּׁח רְאִבּּרָן 1. 21, ceux qui furent comptés de la tribu de Ruben; אַקרִי אַרְים Exod. 30. 12, lorsqu'on les comptera. Aussi des choses: אַלְּיִר מִּתְּשִׁרִי רַיִּבְּיִנְיִם בָּבַּעָּר אַרָּאַרָּ בַּבְּעָרָי מִנְּבָּיִנְיִם בְּעַבְּיִר אַרָּאַרָּ בְּבָּעָרָ אַרָּאַר פּרָר אַרָּאַר פּרָר אַרָּאַר פּרָר אַרָּאַר בּיִבּעָר בּיִבּעָר בּיִבּעָר בּיִבּער בּיבּער בּיבּער בּיִבּער בּיבּער בּיבּער בּיבּער בּיבער בּיבּיבער בּיבּער בּיבער בּיבער בּיבער בּיבער בּיבער בּיבער בּיבּער בּיבער בּיבער

4° Faire visiter, examiner, soigner, par un autre; préposer, établir, quelqu'un sur les autres; ordonner : פּּמַקֵּרָהָם עלַידָום בּּמְשָׁמֵרָה Nomb. 4. 27, vous les chargerez du soin, vous leur ordonnerez de faire avec soin ; יָּמִּלִי דֵי — יָיִישׁי על-חַעַרַה 27. 16, que Dieu établisse un homme qui veille sur ce peuple; מַקרוּ עליה פּקסר Jér. 51. 27, établissez, nommez, un prince, capitaine, contre elle; וּמָקַרְחִי צַלֵּינָזִם אַרְבֵּע מִשְׁטָּחוֹת Jér. 15. 3, je préposerai sur eux quatre familles, je les soumettrai à quatre espèces de וופאר פַבַר עַבַּר Esdr. 1. 2, et il m'a commande; דיקקיים Nomb. 31. 48, les préposés, les chefs; מְּקֵבֵיר תַּתַיִּל II Rois 11. 15, ceux qui commandaient les troupes; מִר־מַקַר עַלְיוֹ הַיְרְכּנֹי Job 36. 23,

qui lui commande sa voie, sa conduite; אָרָיָדְאָ Job 84. 13, qui lui a ordonné (de créer ou d'avoir soin de) la terre.

הַשְּׁלֵי בְּתָּיִה , lui confier un dépôt: וַיְּשְּׁלִי בְּתָּיִה II Rois 5. 24, il les déposa, donna à garder, dans la maison; ou: il les cacha, serra, etc.

Niph. 1º Passif de Kal 1º. Etre visité, être puni : וּמֵרֹב יִמִים יְמָּקֵרוּ Is. 24. 22, et après beaucoup de jours ils seront visités, ou : ils seront punis (pour les péchés commis) pendant un si long temps; יַּמְּקֵר צֵלֵידֶם Nomb. 16. 29, (et si le sort de tous les hommes) est prononcé sur eux; בל־יַּמְקַר רֶע Prov. 19. 23, il n'est visité d'aucun mal. — 2º Passif de Kal 2º. Etre demandé, manquer : ילא־נִּקְקֵר מְיַנְּינוּ אֵישׁ Nomb. 31. 49, et pas un seul de nous ne manque; וְנְמְּקַרְתְּ בִּר יְמָּקֵר מּוֹשָׁבָּך I Sam. 20. 18, tu seras demandé (ton absence sera regrettée), car ta place sera privée de toi, sera vide; וַיַּשָּקרוּ מֵעַבְרֵי רָוָד II Sam. 2.30, des serviteurs de David manquaient (dix-neuf hommes). -3º Passif de Kal 4°. Etre établi dans un emploi sur les autres : וַיַּפַּקרוּ בַיוֹם דַורוּא Neh. 12.44, ce jour-là (des hommes) furent établis (sur les chambres du trésor); וַיְּפְּקְרוּ חֲשׁוֹעֵרִים Neh. 7. 1, les portiers furent établis.

Pi.: דְּבָאִיה מְתַּמֵּך צְבָא מְלְּחָכָּח Is.13.4,
Dieu Zebaoth fait la revue de l'armée de cette guerre.

Pou.: 1° מְּשֶׁר פְּלְ־פְּר מִלּ-פְּר מְשָׁת Exod. 38. 21, ce qui a été compté selon l'ordre de Moise. — 2° מְּקָרְתִּר יָרָעִר שְׁטֹרֶי Is. 38. 10, je suis privé du reste de mes années, ou : je serai cherché en vain, je n'existerai plus, le reste de mes années (v. Kal 2°).

Hiph. 4° (même sens que Kal 4°). Etablir, confier, remettre, recommander: יְּמְּכֵּיִד אֹחוֹ מְבַיְרוֹ וְיַבְּל עָל־אָשֶׁר יָשׁ־לוֹ Gen. 39. 5, il l'établit sur sa maison et sur tout ce qu'il possédait, lui confia sa maison, etc.; יְיִמְּכֵּי מְּתִּיִדִים עַּלִּיְתָּאֶרֶץ

41.34, qu'il établisse des officiers dans le pays; אַרר־װַלּוּיִם עֵּלר אָר־װַלְּוּיִם מַלר אַפְשָׁמַן Nomb. 1. 50, établis les lévites pour avoir soin du tabernacle; יָפָר יוּמְקִיד עַלֵּידֵם Jer. 40. 11, et qu'il avait établi sur eux, qu'il en avait donné le commandement (à Godolias); au fig.: וְהִמְּקַרְהִי עַּלֵיכָם בְּדָוּלָח Lév. 26. 16, j'établirai sur vous (je commanderai contre vous) la terreur, etc.; וְדִּוּמָּקִיד עַל־יַד II Chr. 12. 10, et les remit aux mains (des chefs); בְּיָדָךְ אַפְּמָרִד רוּוִדי Ps. 31.6, je remets mon esprit entre tes mains; suivi de וָכִי הַשְּׁמָרֵד אָתוֹ אֲנָשָׁיִם Jér. 40.7, et qu'il avait mis sous son com · mandement, qu'il lui avait recommandé, les hommes (les femmes et les enfants). — 2° Déposer, confier à la la garde : יַמָּקִיד מַלָּיו Is. 10. 28, il laissera son bagage (à Machmas); ראָרד יות הילות דים Jér. 36. 20, ils laissèrent le rouleau (le livre) en dépôt (dans la chambre d'Elisama); וַיַּמְקרהּ אֶת־יִּרְמְיָדוּ 37.21, qu'on mit Jérémias sous garde, qu'on le gardât, protégeât.

Hoph. 1° Étre puni: ידא הערר המקר Jér. 6. 6, c'est la ville punie, destinée à être punie. — 2° Étre établi, préposé: ידי ביים ביים II Rois 12. 12, qui étaient préposés, qui étaient chargés des soins (des travaux) dans le temple; יבְּלַהְים בְּתְּבִּיִרִם וֹנְעַלֵּהְים II Chr. 34. 12, et ceux qui étaient établis sur eux, qui surveillaient leurs travaux. — 3° Étre déposé: אָלֶה הְתַּבְּרַה אָתִּר . 3. (le dépôt) qui avait été déposé chez lui, qui lui avait été confié.

Hithph.: Jug. 20. 15, les enfants de Benjamin furent comptés, passés en revue; נַיִּתְּפָּׁבֶּר רָנָיִבּּר 1.9, le peuple fut passé en revue.

Hothph.: לא הָרְהְבְּּקְרִדּ בְּחוֹכְם Nomb. 1.47, (les lévites) ne furent point comptés parmi eux.

קרה f. 1° (de קַּקְר 1°). Punition, chatiment, sort: לְּיוֹם מְּקְרָה Is. 10.3, (que ferez-vous) au jour de la punition? בּיָרָב מְּקְרָהוֹת חָצִיר Ez. 9.1, les punitions de la ville, ou: ceux qui doivent visi-

ter, châtier, la ville, sont proches; וּמְקְרֵּת מֵל־דַוּאַרֵם Nomb. 16. 29, le sort de tous les hommes. — 2° (de 70 3°) לַּמַּקְרַּה אָרַיר : Compte, dénombrement I Chr. 23. 11, (ils furent compris) dans le même dénombrement, c.-à-d. ne formant qu'une seule famille. — 3° (de שְׁמַשׁ 4°) Charge, soin, garde, gardien : יִּמְקְרֵה אָלְעָזָר Nomb. 4. 16, et la charge d'Eléazar (sont confiés aux soins d'Eléazar); מַלָּה מַיה מַי II Chr. 23.18, les charges, offices, dans le temple; אַקבּת תַּשְּלֶה II Chr. 24. 11, l'office, ou, concret, les officiers, du roi; ישׁבְּתִר מְּקְנְיֵתְרְ שָׁלּוֹם Is. 60. 17, je ferai que tes officiers, ceux qui te gouvernent, te donneront la paix, ou: que la paix sera ton chef, règnera sur toi; וּמְּקַהַּתָה שַׁיִּבְרַת רוּחָר Job 10.12, et ton soin, ton secours, a conserve mon ame; וַיַּטֵשׁם דַוֹּבֹדֶן מְּקַרֹּת II Rois 11.18, le pontife mit des gardes (dans le temple); מֵית־תַּפְּקהֹת Jer. 52.11, la maison de garde, la prison; אָקקהַחָם עַל מַחַל Is. 15.7, et leurs biens (les choses qu'on garde avec soin, ils les porteront) au torrent (des saules); selon d'autres : ce qui était sous leur commandement, le pays près du torrent, qui leur appartenait (leur sera enlevé); אָקרוֹר יָפָקח אָקוֹר Ps. 109.8, et qu'un autre prenne ses biens, ou sa charge, son ministère.

קּמְקרוֹן m. (rac. אָפָהָ לֹּסְרוֹן Gen, 41. 36, ces vivres formeront un dépôt (seront réservés); אַרְיַנְאָנְלּיִנְּעָּרוֹן אַרְיַנְאָנָלּיִנְ לַּנְּמָּקְרוֹן אַנְּיִנְיִינְ אַנְּרוֹן Lév. 5. 23, ou le dépôt (qui avait été déposé chez lui).—
* 2° Souvenir, Rituel.

רְתָּיִם תְּעֵלּ : בְּעָם תְּעֵלּ : אָרָהְהְיּ Jér. 37. 43, et il se trouvait la un homme chargé de la garde, un capitaine à qui la garde (de la porte) était confiée.

קלוד m. 1° קלוד בי קידי אויף Ez. 23. 23, les commandants et les nobles; selon d'autres, noms de pays: les hommes de Pekod et de Soa. — 2° יוֹשְׁבֵי מְּקוֹד Jér. 50, 21, les habitants de la ville du

chatiment, Babylone; selon d'autres, n. pr.: les habitants de Pekod.

m.pl.Ordonnances, préceptes: מְשְׁרָיִם Ps. 19.9, les ordonnances de l'Eternel sont droites; מֵשְׁכִים 111.7, tous ses préceptes sont sûrs, infaillibles.

미구의 Ouvrir, presque toujours suivi de אַמ־עַל־וָח מַּקַחָתְּ עֵינֵיהָ Job 14.3, et aussi sur lui tu ouvres les yeux (tu daignes l'observer); אָקְמָה אָאו־צֵינִי Zach. 12.4, j'aurai les yeux ouverts (sur la maison de Juda), je l'épargnerai; קקח ערניה Prov. 20.13, ouvre tes yeux (sois éveillé, ne dors pas); לָּמַלְהַוֹּ מֵינְיָם קורות Is. 42.7, pour ouvrir les yeux aveugles, pour rendre la vue aux aveugles; ניִמְקַח אַלּוִים אַר־עֵינִיהָ Gen.21.19, Dieu lui ouvrit les yeux, c.-à-d. Dieu fit voir à Agar ce qu'elle n'aurait pas découvert sans son secours; une fois: אַניִים Is. 42. 20, avoir les oreilles ouvertes, pouvoir entendre; une fois: יר שֹׁקַחַ לְוָרִים Ps. 146. 8, Dieu éclaire les aveugles (leur ouvre les yeux).

Nipin: נְמְּקְרְּזְּי צְּינֵיכְם Gen. 3. 5, vos yeux seront ouverts; אָר הַּפְּקְדִינְד צֵּינֵי Is. 35. 5, alors les yeux des aveugles s'ouvriront.

תובים adj. Qui a les yeux ouverts, qui voit: מְשֵׁהְ אֵיֹּ נְצֵירַ Exod. 4. 11, l'homme qui voit, ou l'aveugle; קְּמָהִים 33. 8, les présents corrupteurs aveuglent ceux qui sont éclairés, même les sages.

지원 (qui a les yeux ouverts) n. pr. Pékah, fils de Remalia, roi d'Israel, II Rois 15. 25, Is. 7.1.

קרְיְרָּף (Dieu lui ouvre les yeux) n. pr. Pekahiah, fils de Manahem, roi d'Israel, II Rois 15. 22.

וְלַאֲסוּרִים פְּקַח־קוֹת Ex. unique: רְלַאֲסוּרִים פְּקַח־קוֹת Is. 61. 1; un mot de תְּשָׁת, avec redoublement des deux dernières lettres, comme יְּמְחַרְתִּיִּה (pour annoncer) l'ouverture (de la prison), la délivrance, à ceux qui sont dans les chaînes; selon

d'autres: mpa ouvrir, et mp (de mp?) prendre, tirer (de la captivité); ou: mp la maison qui tient, qui renferme, la prison; mp mpa l'ouverture, la délivrance, de la prison.

וו Rois 4. 39, des coloquintes de champ, c.-à-d. sauvages.

פֿר et פֿר m. (pl. פַּרִים). Taureau : בר בּקר Lev. 4. 3, un jeune taureau; Ps. 69. 32, qu'un jeune taureau; selon d'autres : qu'un bœuf et qu'un taureau; שר־קוֹשׁה Jug. 6. 25, le jeune taureau; וּמַר דַוֹשָׁמִיר שָׁבַע שָׁבִע 6. 25, et l'autre taureau de sept ans, ou : mis à l'engrais pendant sept ans; וּמָרִים עם־אַנְרִירם Is. 34. 7, et les taureaux jeunes avec les taureaux gras et forts; אַנְשֵׁלְּמָהו מָּרָים שְׁמָהֵים Osée 14.3, et nous payerons les taureaux par nos lèvres; au lieu de sacrifier des taureaux, nous offrirons le sacrifice de nos lèvres, nos prières, nos actions de grace.

אָרִים בְּרִיא Osée 13.15, car lui qui porte des fruits, qui est fertile, puissant, entre ses frères; selon d'autres : fertile entre les prairies, comme יוֹפָרִים (לַפְּרָת , יוֹפְּרָים); d'autres expliquent יְמִרִים (de בְּיִם): parce qu'il a mis le désordre entre les frères, qu'il a séparé les uns d'avec les autres.

ארָם m. (une fois איָם Jér. 2. 24, pl. פּרָאִים). Ane sauvage: אַרָּאִים אַרָּאָים). Ane sauvage crietil lorsqu'il a de l'herbe? בּיִּרִים שְּׁרָאִים Is. 32. 14, une joie des anes sauvages (endroit où ils se plaisent); au fig.: בּיִּגָּאָ אִיָם הַיִּרִים Gen. 16. 12, et il sera entre les hommes comme un ane sauvage, il sera sauvage, toujours en guerre avec les autres.

פתד

בּרְאָם (sauvage) n. pr. Piream, roi de Jarmuth, Jos. 10.3.

Les branches (v. אמות Les branches (v. אמות באבר).

קרֶבֶּר m. pr. d'une place ou d'une maison : שְׁבֵּרֵם לַפֵּרְבֶּר I Chr. 26. 18, deux lévites gardaient le Parbar; selon d'autres : le faubourg (v. פַּרְיָרֵים).

קבין, פְּרֵשׁ, אָרֵשׁ, Kal une fois, part. pass.: הְּנְיֵּמְיֹהָשׁ פְּרֵדׁוֹת Ez. 1. 11, et leurs faces et leurs ailes s'étendaient (en haut), ou : telles étaient leurs faces, et leurs ailes s'étendaient.

Niph. 1° Se separer : לא נְּפְרַדוּ II Sam. **1.23,** (même dans leur mort) ils ne se sont pas séparés; יָמְרֵד מִשָּרָן Jug.4.11, (Héber) s'était séparé de Kajin (des autres Kineens); avec הַמַל : תַּבֶּר נָא קיבלי Gen. 13.9, sépare-toi, je te prie, d'avec moi ; לָתַאָּיָח יְבַפֵּשׁ וִמְּרֶד Prov. 18. 1, celui qui se sépare (de Dieu, de la bonne voie) cherche (a satisfaire) ses désirs; ou יִמְרַד: qui se sépare des autres, qui vit & part, ne cherche que son plaisir, ce qui est selon sa fantaisie. — 2º Se répandre, être dispersé: מַאַלַה נְפַרְדוּ Gen. 10.5, de ceux-ci se répandirent (dans les îles); selon d'autres: les iles furent partagées entre eux; ואַנְחִני נִפְרַיִים עַל־הַחוֹמָת Neh.4.13, et nous sommes dispersés sur la mu-

Pi.: ישריה Osée 4.14, ils se séparent (de leurs femmes) pour aller avec des courtisanes, ou : ils vont à l'écart, ils vivent avec des courtisanes.

Pou.: רְּמְבַּיִּדִם Esth. 3. 8, (un peuple) qui reste séparé entre les nations, ou : des gens séparés les uns

des autres, qui se haïssent entre euxmêmes.

Hiph. Séparer: קַּיבְּיבֶּיבׁ בּאָרָם Gen. 30. 40, Jacob sépara les agneaux (de ceux de Laban), ou : il divisa les agneaux; בֵּי יַבְּיִיר יַמְיִר Ruth. 1. 17, seulement la mort fera une séparation (entre toi et moi), nous séparera; Deut. 32. 8, quand il a séparé, divisé, les fils d'Adam.

Hithp: יְנִילְשָּׁרְדּוּ כֶּל־כַּצְּמוֹרָהי Ps. 22.15, tous mes os se sont séparés, déplacés; לביא יְהְשָּׁרָדּוּ כָּל בַּעָה יְהְשָּׁרָדּוּ לַ Job 4. 11, et les petits de la lionne ont été dispersés, dissipés.

קרים m. (avec suff. יוֹרָהָי) Mulet (de בּיבָי s'étendre, courir, ou : qui reste séparé, isolé, qui n'engendre point): רֹבֵב עַלִּדִישָּׁרָי II Sam. 18.9, (Absalon) montait un mulet; בּיבָי Esdr. 2.66, leurs mulets.

וֹתְרָה f. Mule : פּרְהַר תַּשְּלָה I Rois 1. 44, la mule du roi.

Joel 1. 17, les graines pourrissent (sous la terre), de קרות disperser, la semence dispersée, répandue sous terre; selon d'autres: les tonneaux de vin sèchent.

Dתַוְשְׁ m. Jardin fruitier et d'agrément: מְיִנֵים רְשׁנִים Cant. 4. 13, un jardin de délices, rempli de pommes de grenade; בייו בעור בייו Eccl. 2. 5, des jardins et des vergers (ou des clos).

Porter, produire, pousser, être fertile, fécond: איני שיש Deut. 29.17, une racine qui porte, produit (du poison); איני שְּלְישָׁר וְשִּרָּאוֹן Is. 11.1, et une branche poussera, sortira de ses racines; איני פּבְּעָר פּבְּעָר פּבְּעָר פּבּעָר פּבּעָר פּבּעָר פּבּעַר פּבּער פּבּעַר פּבּער פּבּעַר פּבּער פּבער פּבּער פּבּער פּבּער פּבּער פּבּער פּבּער פּבּער פּבּער פּבּער פּבער פּבער פּבער פּבער פּבּער פּבּער פּבּער פּבּער פּבער פּבּער פּבּער פּבּער פּבער פּבער פּבּער פּבּער פּבּער פּבּער פּבער פּבּער פּבער פּ

Hiph. Rendre fertile, multiplier:

rendu fertile, m'a fait croître; יְּתְּשְׁיִיִּיִּי יוֹא Gen. 17. 20, je le ferai croître, je lui donnerai une nombreuse postérité; ייֹאָני אָבִידְּיִּאָּ Ps. 105. 24, il multiplia extraordinairement son peuple.

ליביע קרית: Vache: אַבְּע קּרִית: Gen. 41. 2, sept vaches; יוֹרְשָׁי שַּׁבְּע אַרָּאָן. Job 21. 10, sa vache met bas; אָבָע הִייִם Amos 4. 1, vaches de Basan, grasses, (femmes nobles luxurieuses de Samarie).

הְרָה n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Benjamin (avec l'art. הַפַּח), Parah, Jos. 18.23.

(فنه ۸۰ <u>فاثب</u>

TP (branche) n. pr. Pourah, serviteur de Gédéon, Jug. 7. 10.

אָרָוֹדָא (graine, ou solitaire, ermite) (v. קּרְדִיה et הַּרְדִיה) n. pr. Esdr. 2. 54; אָרָדָא Néh. 7. 57.

י פְרוֹוְרוֹר Parvis ou antichambre : הְּטִּילִם הַשָּׁח הַיְּחָי הְטִּילִם בְּעִּרוֹוְהוֹר Aboth, ce monde-ci ressemble, est à comparer, à un parvis, ou à une antichambre (eu égard à l'autre monde).

إلا (une fois *cheth*. pour *kers*) هِرْبَاتِ Esth. 9. 19 (v. جَبِهِ).

fire (florissant) n. pr. m. I Rois 4.17.

וות בּינִים: n. pr. d'une contrée : חַבְּיבָּים II Chr. 3. 6, l'or de Parvajim; selon quelques-uns: de l'Orient en général; selon d'autres, c'est un adj.: de l'or très fin, très pur.

קרור יבְשָׁלוּ מַפְּרוּר ? Nomb. 11.8, ils faisaient cuire (la manne) dans un pot.

שְּלֵינִים m. plur. Faubourgs: אָשֶׁר II Rois 23.11, qui (était) dans les faubourgs (qui y commandait) (v. פַּרְּעָר).

איית פרוש ה. איית ברושה Rituel, tu as ordonné les observances, tous les détails de la célébration (du sabbat).

וֹחַבּ Fruits, dans בַּרוֹמ Is.2.20,

un oiseau ou animal qui ronge les fruits (v. יְשַּרְשַּׁרָשַ).

רְאָשׁ פְּרָיִי. Ex. unique: רְאָשׁ פְּרָיִי. Hab. 3.14, selon les uns : la tête de ses chefs, capitaines; selon les autres : la tête, c.-à-d. les chefs, de ses villages ou villes ouvertes (v. יְּפְרֵיוֹיִת).

שנילי מְרָיוֹן: m. Chef ou village: יְדְילֹּי מְרָיוֹן: Jug. 5.7, il n'y avait plus de chefs, ou de braves (dans Israel); selon d'autres: il n'y avait plus de villages, de villes, sans murailles (on craignait trop les ennemis pour y demeurer); de même: יְבְיִיִּים בּּרִייִּים בּבּיִים בּבּיים בּביים בּבייים בּביים בּביי

קרוות בּלְרָ pl. Villes ou villages sans murailles et dans une plaine: אֶרֶץ מְּרָיוֹת Ez. 38. 11, un pays ouvert, sans muraille, sans défense; פְּרָיוֹת הַשַּׁב רִירּשָּׁלַם Zach. 2. 8, Jérusalem sera une ville ouverte (n'aura plus besoin de murailles).

Deut.3.5, (sans compter) les villes du campagnard, les bourgs sans murailles; בַּיְרִים חַפְּרָיִים (keri מַשְרִיוֹיִם Esth. 9. 19, les Juifs habitant la campagne.

"? Nom d'un peuple chananéen habitant les montagnes, les Pérézéens, Jos. 11.3.

בְּרָיֶל chald. m. (v. בְּרְיֶל hébr.). Fer: בְּרִיּל Dan. 2.33, (ses jambes étaient) de fer; מַרְיִלָא 35, le fer.

forme une éruption (sur la peau); הַּבְּהַ מְּבָּהִי 14.43, (si la plaie) se répand sur la maison (ses murs); לְּשִׁהִי Exod. 9.9, en des ulcères enflammés (qui se répandent sur la peau).—
2º Étendre les ailes, voler: בּלְּמְרָהִיה Ez. 13. 20, (vous surprenez les ames) pour qu'elles s'envolent (du corps, pour les tuer).

Hiph. 1° Faire fleurir: פַּץ יְבָשׁ Ez. 17. 24, et j'ai fait fleurir, reverdir, l'arbre sec. — 2° Intrans. comme Kal: בְּלִיִים יְפִרִיתוּ Ps. 92. 14, ils fleuriront dans les parvis de notre Dieu; יְאִרָים יְשָׁרִים יִשְּרִים Prov. 14. 11, mais la tente des justes sera florissante.

תוֹשָּא שִּרְחָ m. La fleur qui précède le fruit : מִיצָא שֶּרֵח Nomb. 17. 23, il en était sorti des fleurs; וּפְּרָחָם בָּאָבֶּק רַעֵּלֶח Is. 5. 24, et leur fleur sera dissipée comme la poussière; וּפְּרַחָם לְּבָּטֹן Nah. 1. 4, et la fleur (des arbres) du Liban, ou : la fleur du Liban, ses arbres; בְּקְרָחָרָתְ Exod. 25. 31, et les fleurs d'or qui ornaient le chandelier.

קרְיָם m. Couvée: צַל־יָמִין מְּרְיָם קּרְיָם Job. 30.42, à ma droite la couvée s'élève, la jeunesse ou la populace s'élève avec insolence contre moi. (v. קּמְרֹחַ פּיַם et מָּבָח).

בּשְּרְטִים צַּלּ־פִּי תַּנְבֶּל Amos 6. 5, qui accordent leur chant, voix, avec le son du nabel (la lyre ou quelque autre instrument) (ע.בַב, ou: qui ouvrent largement (la bouche) (ע.בָב, מָבָים, quichantent d'une manière désagréable en s'accompagnant avec l'instrument; selon d'autres: qui jouent sur le nabel.

לְּכֶשׁ m.: יְּמְרֶשׁ מֵרְמְּהְ Lév. 19. 10, (tu ne dois pas recueillir) les grains tombés de ta vigne, qui tombent de la vigne çà et là pendant la vendange.

ישָׁרִי (avec pause שָּׂרִים, avec suff. מְּבִּידִים, מְּבִּידִים, מְּבִּידִים, מְּבִּידִים, מְבִּידִים, מְבִּידִים, רְּבִּידִים, rac. פְּבִּידִים, Fruit: מְבָּיִרִים, מְבִּיִּדִים, Cen. 4. 3, des fruits de la terre; אַבָּידִי Ps. 107. 34, une terre qui porte du fruit

Digitized by Google

(une terre fertile); בַּץ פָּרָי לֹמָדוֹ Gen. 1.11, des arbres fruitiers qui portent des fruits chacun selon son espèce; אם־האבלנה נשרם פרים Lament. 2. 20, les mères doivent-elles manger leurs fruits Deut.7.13, il וברה פויר בטקה ? (enfants) bénira le fruit de ton ventre (tes enfants); פַּרִיד מַעֵּלְלֵיתִום יאֹכֵלוּ Is.3.10, (les justes) recueilleront les fruits de leurs œuvres; מְּרִי מֵּחְוֹשָׁבֹּחָם Jér. 6.19, fruit de leurs pensées (résultat de, châtiment pour, leurs pensées); מַּבְּיִר מַצְמֵּיה Ps. 104. 13, (la terre sera rassasiée) des fruits de tes ouvrages, c.-à-d. de la pluie qui tombe du ciel, ou : les habitants de la terre seront rassasiés des fruits des arbres; מָפָּרָד כָפֵּרַח Prov. 31.16, du fruit de sa main, de son gain; קרי־לַלַל לָבֶב Is. 10. 12, le fruit de l'orgueil (de la jactance, des blasphèmes).

אַנייָד n. pr. (v. אַנִייָד).

קיינים adj. (const. מְּיִרין, pl. פְּרִינִים Is. Sf. 9, et la féroce des bêtes (la bête féroce); אָרְהוֹח פָּרִין Ps. 17. 4, les voies, la conduite, de l'homme violent; בּרְפָּרִין בּרִין בּרַין Ez. 18. 10, un fils qui soit violent, voleur; מָרֵין Jér. 7. 11, une caverne de voleurs (v. פָּרַין).

קריקה: f. Action de secouer : מְּלִּיקהי Rituel, en (secouant), brisant, le joug (de tes lois).

• אַרִישׁוּרוּ Aboth, abstinence.

קוף m. Dureté, cruauté: בְּשֶּׁרָהְ Exod. 1. 13, avec dureté; לארחריהו בי בְּשֶּׁרָהְ Lév. 25. 43, ne domine pas sur lui avec cruauté, dureté.

ליף f. Voile suspendu dans le temple devant le sanctuaire: שְּלְּטָּק בַּאַנְאָבָּאָן Exod. 35.42, le voile qui sert de couverture, de rideau (devant l'arche).

בְּבְרֵיכֶם לֹא־חִיפְרֹמי Déchirer, découdre; toujours avec בְּבְרֵיכֶם לִאֹרַחִיּמִי Price avec בְּבְרֵיכֶם לִאֹרַחִיִּמְיּם בּעִּר בּעְרִיכָם לִאִרְיִם לִאַרְיִם בּעִּר בּער 10.6, et ne déchirez pas vos vétements (pour un mort); part. pass.: מְּבִיבִים 13.45, décousus.

মট্টাটু n. pr. Parmastha, fils de Haman, Esth. 9. 9.

קר, pr. Parnach, père d'Élisaphan, Nomb. 34. 25.

*Dבַּרְבָּף Nourrir. Pi.: יְּבְּיִבְּיִים Rituel, qui nous nourrit.

י פּרְנְּסָה f. (v. פַּרְנָס). La nourriture, Rituel.

שָּרֵט (v. שָּרֵט Briser, partager: שָּרֵט Is. 58.7, briser ton pain a celui qui a faim, lui en donner sa part; יְלְאַרִיִּלְּרָט לְּרָט Jér. 16.7, on ne leur rompra, partagera pas, le pain (quand ils pleureront un mort), ou : on n'étendra pas ses mains pour eux (on ne pleurera pas leurs morts).

חַבְּישׁרָט n. pr. La Perse: פּיְלָּהְישׁרָט II Chr. 36. 22, Cyrus, roi de Perse; de même en chald., Dan. 6. 43; de là: יַמְּרָט Nèh. 12. 22, et chald. Dan. 6. 29, le Perse.

* Dip m. Salaire, récompense, Aboth.

Dan. 5.28, Pharès (signifie): Ton royaume a été divisé; יפַרָכּיִדְ, 5.25, pl., fait allusion à la division du royaume, et à סַיָּבָּ La Perse (v. vers. 28).

DP m. Nom d'un oiseau immonde, une espèce d'aigle, griffon ou orfraie, Lév. 11. 13.

קרָסְהּ, נְינִים, pl. אַרְסִהּ, const. אַרְסִיּה, une fois אָרְסִיּתְּ). La corne au pied des animaux, ongle, sabot : בּיִּסְהָּ Exod. 10. 26, il ne demeurera pas même un sabot, un ongle, de leurs pieds; אַרִּסְיּה Deut. 14. 6,

deux cornes, c.-à-d. la corne divisée en deux; פּרְסוֹיז סוֹסִיד Is. 5. 28, les sabots de ses chevaux.

עַרְּׁׁׁיִי Un Perse (v. פַּרָשׁ n. pr.).

ソフタ 1° Rejeter, éviter, reculer, dissoudre: יָחִמְרְעוּ כֶּל־עַצְּהִר Prov. 1. 25, vous avez rejeté tous mes conseils; שריביש 4. 15, évite, fuis (la voie des mechants); מוֹרֵעֵ מוּסָר 13. 18, celui qui évite, qui hait, la discipline, l'instruction; אַראַרע וְלאַראַדער Ez. 24. 14, je ne reculerai, ne reviendrai pas, sur ce que j'ai dit, résolu, et je n'épargnerai pas; בי מָרָעַ דוּא מִי־מָרַערו אָרֵערן Exod. 32. 25, que (le peuple) était effréné, car Aaron l'avait rendu effréné, l'avait désorganisé, dissous; selon d'autres: qu'il était tout nu, car Aaron l'avait mis à nu, c.-à-d. l'avait montré dans toute sa honte, avec tous ses vices (v. 2°).— 2º Découvrir (en rejetant, enlevant, les habits): יַּמָרֶע אַר־ראָשׁ תַאָשׁרו Nomb.5.18, il découvrira la tête de la femme (enlèvera ce qui lui enveloppe, cache, les cheveux); רָאשֵׁיכֶם אַל־הִּמְרַעּוּ Lév. 10. 6, vous ne decouvrirez pas votre tête; יִחְרָת מָרוּעַ 13. 45, sa tête sera découverte, nue; (d'autres traduisent, en sens opposé, שַּׁרָע ראָשׁ laisser pousser les cheveux, ne pas les couper: il était défendu aux lépreux et à ceux qui sont en deuil de se raser, de se couper les cheveux; mais aux prêtres il était désendu de prendre le deuil) (v. Lév. 10. 6, 21. 10). — 3° בְּקְרֹעֵ (שַּרְעוֹח מִּיְשָׂרָאֵל Jug. 5. 2, lorsque les désordres régnaient en Israel, ou : lorsque des invasions eurent lieu, que les ennemis firent irruption de tous côtés; selon d'autres : la vengeance fut exercée; Gesenius: lorsque les princes, les premiers en Israel, marchèrent en avant, se mirent à la tête.

Hiph. 1º Faire interrompre, détour-

ner: מְּמְרֵים אָזְיוְטָם בְּאָלְים Exod. 5. 4, (pourquoi) détournez-vous le peuple de ses ouvrages? — 2° Rendre dissipé: תי העבריע ביוערין ביועריין ביוערין ביוערין ביוערין ביוערין ביועריין ביוער

עוֹת Jug. 5. 2 (v. à קּרָעוֹת: plur.: מְּרְעִית Jug. 5. 2 (v. à קּרָע 3°), les désordres, ou les invasions, ou la vengeance; שֵּרְעֹּה אַיִּרֵ Deut. 32. 42, depuis le commencement des invasions de l'ennemi, ou : de la vengeance (exercée sur) l'ennemi; selon d'autres : de la tête blessée, brisée; Gesenius : de la tête des chefs, des princes, de l'ennemi (v. אַרָּע 3°).

קרעוד n. pr. Titre donné aux anciens rois d'Égypte: שָּרֵי מַרְשׁת Gen. 12. 15, les princes (de la cour) de Pharaon; suivi de בְּלָהְ מִּבְּיָה roi d'Égypte, II Rois 17.7; quelquefois suivi d'un autre nom : מַּרְשׁׁת וְבֹּיה וְבֹּיה II Rois 23. 29, Pharaon Nechao; בַּרְשׁׁת וְבִּיה Jér. 44. 30, Pharaon Hophra.

יְּרְעְנוּת f. Punition, chatiment, Aboth (v. קרְעוֹה).

אַרְרֵי פַּרְעשׁ אָרָה: Puce: אַרְרֵי פַּרְעשׁ אָרָה ISam. 24. 15, (tu' poursuis) une puce (un homme trop faible, trop peu important, pour attirer ta haine).

שָּרָעשׁ n. pr. Esdr. 2. 3.

קרְעָרוֹן פּרְעָרוֹן n. pr. d'une ville de la tribu d'Ephraim : תַּפְּרְעָרוֹנִי Jug. 12. 15, de Pirathon.

קַּפְּרָשָּר. pr. d'un petit fleuve qui coule près de Damas, le Parpar, II Rois 5.12.

לְּהְלָּאוֹת • f. plur. : פַּרְפְּרָאוֹת Aboth, des sciences préparatoires, ou : des connaissances agréables.

רָפְרֹץ (fut. רְפִרֹץ) 1º Détruire, briser, abattre : פרץ וְיֵרוֹ Is. 5. 5, (je vais) détruire son mur; לְּפְנֵיתֶם Mich. 2. 13, celui qui brise, detruit (les murs, les portes), marche devant eux; עת לְּמָרוֹץ Eccl. 3.3, (il y a) un temps d'abattre; נַיִּפְרֹץ בְּחוֹמֵת יִרוּשֵׁלֵם II Rois 14. 13, il fit une breche à la muraille de Jérusalem; קיר פרוצהו Prov. 25.28, une ville dont la muraille a été détruite. — 2º Presser, poursuivre, frapper, attaquer : פֶּרַיִּפְּרֹץ בָּנֶתם יֵיָב Exod. 19. 22, de peur que Dieu ne les frappe (de mort); צַל אֲשֶׁר פָּרַץ רֵּר פָּרַץ בְּעָזָּח II Sam. 6. 8, de ce que Dieu avait frappé Oza d'un malheur, châtiment; avec l'accus.: יִּמְרַצֵּנִי מַרֵץ צַּל־מְּנֵי־םָּרֵץ Job 16.14, il me dechire, (me fait) plaie sur plaie, ou attaque sur attaque; פרץ נחל 28. 4, il a percé un torrent, il a précipité un torrent (de feu, de métal, sur la terre); selon d'autres : si le torrent déborde; אַרָצה Osée 4. 2, ils usent de violence (de là פַּרָרץ). — En bonne part, presser, insister par des prières (v. נַיִּמְרֶעְ־בּוֹי II Sam. 13.25, il lui fit de grandes instances; ניפרצר־בוֹ עבריו II Sam. 28. 23, mais ses serviteurs insistèrent auprès de lui, le contraignirent (de manger). — 3º Disperser, s'étendre, crottre : פַּרַץ יר אָר־אֹרְבֵּר לְּמָנֵי II Sam. 5. 20, Dieu a dispersé mes ennemis de devant moi; פרצחני Ps. 60.2, tu nous a dispersés; ou, le sens 1º: tu nous a abattus, détruits; אַרַאָּהָ Gen. 28. 14, tu t'étendras (à l'occident et à l'orient); דונה ולא ימרצר Osée 4. 10, ils sont tombés dans la fornication, mais ils n'en croissent pas, n'en ont pas plus d'enfants; נימריץ לַרֹב Gen. 30. 30, cela s'est accru de beaucoup; נַיִּמְרֹץ הָאִישׁ 30. 43, cet homme s'étendit, devint riche; וַכְּמָרֹץ וו הַהַבֶּר II Chr. 31.5, lorsque la chose fut repandue, que l'ordre du roi fut connu; יקביה יפרצו Prov. 3. 10, tes pressoirs déborderont, regorgeront (de vin).

Niph.: אֵין נְחוֹין נְמְרֶץ I Sam. 3.1, la prophétie n'était pas répandue, était rare; ou : n'était pas révélée.

Pou. part.: רְהוֹשֵׁלִם בְּשֹׁרְבֶּׁת Néh. 1. 3, et la muraille de Jérusalem est détruite.

Hithph.: עַבְּדִים תַּמְּרְצִּים I Sam. 25. 10, des serviteurs qui s'arrachent de la servitude, qui fuient (leurs maîtres).

יוֹן אָרָצוּת et פָּרָשׁים). 1° Brèche, ouverture : סַנֶר אֱת־פַּרֶץ נִירי I Rois 11. 27, il a fermé l'endroit ouvert de la ville, la brèche; בַּקָרֵץ נַפָּל Is.30.13, comme un mur entr'ouvert, qui menace ruine; וּמְרַצִּים מְצֵאׁנָת Amos 4.3, vous sortirez par les brèches des murailles; קַּמֶּרֶץ רָחָב Job 30.14, (ils sont arrivés) comme par une large brèche ; צַמֵּר בַּפַּרֵץ Ps. 106. 23, (Moise) s'est présenté sur la brèche (pour détourner le malheur), ou: avec la prière (v. מַּרַץ 2º). — 2º Malheur, défaite : צָטָהו רַר פַּרָץ Jug. 21.15, Dieu a fait une breche, a fait périr; אֵרן פֵּרֵץ Ps. 144. 14, il n'y a pas de défaite, ou de brèche; de là n. pr.: וו אַרֵץ אָנָה II Sam. 6. 8, le malheur, le chatiment, d'Oza; שֶּרֶץ צַּל־פְּנֵר־פֶּרֶץ Job 16.14, attaque sur attaque, ou: plaie sur plaie; בְּשָרֵץ מָיִם II Sam. 5. 20, comme l'éruption des eaux, comme des flots qui se répandent, dispersent.

רְיִף (rupture) n. pr. Pérès, fils de Juda, Gen. 38. 29; n. patr.: פַּרְצָּר Nomb. 26. 20.

קבּרָמָת עָלּר: Briser, déchirer : אַרָּבְּיּרְ עָּרָר: Gen. 27. 40, tu briseras (secoueras) son joug (de dessus ton cou); אַרָּר יְאַרִּר יְאַר: Ps. 7. 3, (un lion) qui brise les os, qui déchire, sans qu'il y ait personne qui sauve. — 2º Briser les liens, tirer du danger, délivrer: בַּמַרְיַטַ מְּשָׁרֵים: Ps. 136. 24, et (qui) nous a délivrés de nos ennemis; אַרְ מִיּרָם בּרְשָׁרָם Lament. B. 8, personne ne nous rachète, délivre, d'entre leurs mains.

Pi.: פָּרְקוּ נִוְמֵי תַוּנֶתְבּ Exod. 32. 2, (arrachez), ôtez (à vos femmes), les

pendants d'oreilles d'or; בּפַּרְסֵיקוּן יְפָּרַסְ Zach. 11.16, et il leur rompra la corne des pieds; בְּפָּרֵסְ דִּרִים I Rois 19.11, (un vent) qui brise, renverse, les montagnes.

Hithph.: הְתְּבֶּרְקְּרְ וְיְבֵּשׁׁרִּי Ez. 19. 12, (les branches) ont été brisées, et sont devenues toutes sèches; נְיִתְּבֶּרְקּרְּ כֵּלִ-תְּעָם Exod. 32. 3, tout le peuple s'arracha, se dépouilla (des pendants d'oreilles); " וְיִתְּבָּרְקּרָּן Rituel, qu'ils soient délivrés (de tout mal).

רַתְּטֶּרְהֵ בְּצִּרְקָת chald. Racheter: תַּטֶּרְהֵ בְּצִּרְקָת pan. 4. 24, rachète tes péchés par des bienfaits, des aumônes (v. פַּבָּע 2°).

P ת. Jus: פְּּרַכְּ מְּגְּלִּים Is. 65. 4, (keri בְּיִבְּים), et le jus (de la chair) d'a-nimaux abominables, immondes (v. בְּיַבָּים).

PP m. 1° Rapine: תְּלֶם מְלָאָת Nah. 3.1, (une ville) pleine de rapines (de מְלֵּבְּל Pi., arracher). — 2° יְּבָּל תַּלְבְּל Obad. 14, et tu ne te tiendras pas sur le chemin qui fourche (de מְּבָּשְ briser, se bifurquer). — 3° " בְּבָּשְ Fraction, chapitre d'un livre, époque de l'année, Aboth.

• פְרַקְלִים m. Délenseur, Aboth.

רַף (v. אָנָי).

לַרַש (fut. יְמָרטֹּץ) וֹיִמְרטׁ 1° Briser (v. פָּרַשׁ): וּמַרְשׁוּ מַאֲשֶׁר בְּמִּיר Mich. 3.3, et ils les ont brisés, hachés, comme ce que l'on fait cuire dans un pot; שַּׁרֵע אַרן לַרָעם Lament. 4. 4, personne ne leur brise du pain, ne leur en donne. — 2º Etendre, élever : יְּמַרְשׁוּ בֶּגֶר Nomb. 4. 6, ils étendront un drap; בַּל־פַּרָשׁוּ נָס Is. 33. 23, ils ne peuvent pas étendre les voiles; פֹרְטֵל כְנַפַּרָם Exod. 25. 20, tenant les ailes étendues; אַקרשׁ אַר־רֶבּי Exod. 9. 29, j'étendrai mes mains (je les élèverai) vers l'Éternel; נַמָּרֹשׁ פשרט לאל זיך Ps. 44. 21, si nous avons étendu nos mains vers un dieu étranger; עניר פור פור פור פור פור פור פור פור פור בייר בעניר Prov. 31. 20, elle tend sa main au pauvre (pour le secourir); ou, dans le sens 1°: sa main brise, donne, (le pain) au pauvre; יַדוֹ פַּרָשׁ צָּר Lament. 1.10, l'ennemi a porté sa main (à tout ce qu'elle avait de précieux); דְּכְּטִילֹ יִקְרֹשׁ אָבָּלֵּח Prov. 13. 16, l'insensé étend (devant les autres) sa folie, la fait voir.

Niph. : לְכָל־רוּחַ רְפָּרֵשׁוּ Ez. 17. 21, ils seront dispersés de tous côtés.

Pi. 1° Mėme sens que Kal 2°: בַּמָּרְשֶׁכְּם Is. 1. 15, et lorsque vous étendrez, élèverez, vos mains (pour prier); בַּמֵּרְשָׁרָם 25. 11, (Dieu) étendra sa main (pour punir Moab); בְּיִרִיהְ Lament. 1. 17, Sion a étendu ses mains; selon d'autres: Sion se brise, se donne, le pain de ses propres mains (parce que personne ne vient la consoler, pleurer avec elle, v. מַּרָים, .— 2° Disperser (v. Niph.): מַּרְשִׁיִּהְיִּבְּּ Ps. 68. 15, lorsque le Tout-Puissant dispersa, ou brisa, extermina (les rois)

לְּחָרשׁ לָּתְּטֹ צֵּלִר Lév. 24. 12, jusqu'à cc qu'il leur fut indiqué clairement selon l'ordre de Dieu (qu'ils eussent su ce que Dieu en ordonnerait).

Niph.: יוֹאָנוֹ יְמְרָשׁוֹית Ez. 34. 12, ses

brebis dispersees (v. מָּרָש).

Pou.: אַ מֹרֵשׁ אַ Nomb. 15. 34, car il n'avait pas été dit, indiqué, clairement, il n'avait pas été fixé; בַּיּפְרָּא Néh. 8. 8, ils lurent dans le livre (de la loi de Dieu) distinctement.

Hiph.: נְבְּצְּקְעֹנְי רַקְיִרְשׁ Prov. 23. 32, et il pique, blesse, comme un basilic.

בְּלֵישׁ chald. Rendre distinct, clair (v. בְּלָהָיִ hebr. Pou.). Pa.: בְּּלֶהְיִ מְרָהָי Esdr. 4.18, (la lettre) a été lue distinctement, exactement, devant moi.

שְּׁרָשָּׁרִם (pl. ערִּשִּׁרִם; v. Hiph. de שִּׁרָשָּׁרִם qui pique le cheval). 1° Cavalier: שֵּׁרְשָּׁרָע Jér. 4. 29, par le bruit de la cavalerie; תְּלֶיבְע שֵּׁרָשְׁ Nah. 3. 3, des cavaliers qui lèvent (des épées brillantes); בּל־רִבְבּה וְעַלִּקּיָשְׁיִר Exod. 14. 26, sur leurs chariots et sur leurs cavaliers; gray Js. 21. 7, (une paire) deux cavaliers. — 2° Cheval de selle: אּמָרָשִׁים בּיבְּיבִּים Ez. 27. 14, des chevaux (de somme) et des chevaux de selle; אַבְּיבָּים דְּשָׁרָשִׁי אַלָּהְ מְּיָבְּיִם I Rois 5. 6, et douze mille chevaux de selle (d'autres traduisent partout : des cavaliers); אַבְּיבִים אַבְּיבָים II Sam. 1. 6, et les cavaliers; וּמְרָשִׁיר לֹא ִירְמָנוּ II. 28. 28, mais ses chevaux, ou ses cavaliers, ne le brisent, broient pas; selon d'autres: pointes, les ongles de fer, du chariot, de la herse (v. vers. 27).

בּילִישׁ m. Excrément: אָמָד־מְּיָשׁ Exod. 29. 14, et ses excréments; יְזַרִירִי מָרָשׁ בִּילִּפְּמַיּכָם Mal. 2. 3, je vous jetterai sur le visage les ordures, les excréments, de vos sacrifices solennels.

ชาฺตุ n. pr. m. I Chr. 7. 16.

קּבְישָׁה f. Indication, exposition, exacte: רְאֵה מְּבְּישָׁה Esth. 4.7, et l'indication exacte de la somme d'argent; ימָר מִרְשָׁה וְּרָבֶּי מִרְנְּבְי 10. 2, et l'exposition exacte, distincte, de la grandeur de Mardochée, ou: l'extension de sa grandeur, sa haute puissance.

Jug. 3. 22, de sorte que les excréments sortirent, s'écoulèrent, ou : l'épée pénétra jusqu'aux boyaux (qui contiennent les excréments) (v. יָּבָיָשׁ); selon d'autres: Ehud sortit, alla à un endroit dans le palais appelé Parsedon.

אַרְיֵשׁ פּרְשׁׁר פְּלָיר צְּנָנִי : Prépandre בּּרְשׁׁר פְּלִיי Job 26.9, il répand sur lui (sur son trône) ses nuages, il l'entoure de ses nuages (v. שָּרַשׁ).

אָרָרָאָא n. pr. Parsandatha, fils de Haman, Esth. 9.7.

קרָת פּרָת n. pr. d'un fleuve, l'Euphrate; קבר-פּרָת Gen. 15. 18, le fleuve d'Eu-

phrate; לְהֵ מְּרֶתָּה Jér. 13.5, va au bord de l'Euphrate.

אָרָם part. fém. (v. אָרָם verbe).

שְּרְהְּמִים m. plur. Les premiers dans l'Etat, les nobles, chez les Perses, Esth. 1. 3, 6. 9; aussi chez les Juifs: הַּמָּרְ הָמִים Dan. 1. 3, et d'entre les nobles.

Se répandre; seulement de la lèpre: לֹאִ־פְּטְּחׁת תַּנְגַע בְּעֹוֹר Lév.13.5, (si) la lèpre ne s'est point répandue davantage sur la peau; רְאָפּד שָּׁיִשְׁת תַּפְּטָּח תַּנְּעָם עַרְיּרָם sur la peau; vers. 7, mais si la dartre s'étend, augmente.

שְּׁשְׁשְׁ Marcher sur, fouler: אַן אַשְּׁשְׁאָּנְ Is. 27. 4, je marcherais sur elle, je la foulerais aux pieds (v. תְּשָׁשָּהְ le haut des cuisses).

עליש m. Un pas: פָּשִׂע m. Un pas פָּשִׂע I Sam. 20. 3, qu'il n'y a qu'un pas entre moi et la mort.

Prov. 13. 3, qui ouvre largement ses lèvres (qui dit des paroles inconsidérées).

Pi.: בְּלֵּחְהַ אָּתְרְנְלֵּחְהַ Ez. 16. 25, tu as ouvert, écarté, tes jambes (à tous les passants, tu t'es abandonnée à eux).

Job douteux: אָנְיִי שְׁשָּׁהְ Job 35.45, selon les uns, rac. ששׁ quantité: Job ne le reconnaît pas par la quantité de (ses erreurs), ou: Dieu fait comme s'il ignorait la quantité (des péchés ou des paroles inconsidérées de Job); selon les autres, שַּׁ pour שַשָּׁי: Dieu ne connaît pas, ne punit pas, les péchés, les crimes, אֹנִי sévèrement, avec sévérité.

בּישַׁח Ex. unique. Pi.: יְיִמְשְׁחֵיִר Lam. 3. 44, il m'a déchiré, brisé.

קיים חולים n. pr. 1° Pashur, fils d'Immer, prêtre, Jér. 20. 1 (v. la signification vers. 3, composé de שים quantité et חוד libre, une grande liberté; opposé au nom מְנוֹר מְשָׁבִיב la frayeur de toutes parts). — 2° Pashur, fils de Malchiah, Jér. 21. 1. — 3° Esdr. 2. 38.

ਪਾਈ 1° Se répandre, se jeter sur,

faire irruption, invasion : רַּפְשָׁשׁר בַּעָבֶּק I Chr. 14. 13, (les Philistins) se répandirent dans la vallée; שַּשָּׁש Nah. 3. 16 (comme) la sauterelle qui ouvre ses ailes, ou : comme les sauterelles ou les hannetons qui se répandent, qui בים שום בל בתובלים ; Job 1.17, ils se sont jetés sur les chameaux (pour les enlever); יפָל־דַוּצָיר Jug. 9. 33, tu te répandras, tu viendras fondre, sur la ville; suivi de רים שבר : אַל אַל־דַעּוֹשׁוּרָדי I Sam. 27.8, ils firent une invasion dans Gessuri; de בייִּפּוֹשָׁיםי : יַיִּיפְּעָּיםי בער יחודת II Chr. 25. 13, ils firent une invasion dans les villes de Juda; de ו'acc.: אַנְחָט פַשַּׁטָט נַגַב חַפָּרָחָד I Sam. 30. 14, nous avons fait une irruption dans la partie méridionale des Céréthiens.— 2º Etendre (un habit), c.-à-d. l'ôter, le quitter ; יּפָשָׁים אַרד-תְּנָרָיזי Lév. 6. 4, il quittera ses (premiers) vêtements; קשַׁיִּטְתִּר אַת־כּּחָנְחִי Cant. 5. 3, je me suis dépouillée de ma robe; seul : השלש Is. 32. 11, ôtez, quittez (vos vêtements).

Pi.: לְמַשֵּׁט אָּד־רוֹתְלֶּלְרֹם I Sam. 31.8, pour dépouiller ceux qui avaient été tués; אָדְ לְמַשָּׁט אָדּ II Sam. 23.10, seulement pour dépouiller (les morts).

Hiph. 1° Dépouiller, faire ôter: ¬pp אַפְשִׁרְשֵנָהוֹ עֵּרְבָּהוֹ Osée 2.5, de peur que je ne la dépouille, que je ne la déshabille toute nue; וַיַּפְשָׁשׁבוּ אָת־עַלֵּיד I Sam. 31.9, il lui ôtèrent ses armes; avec deux accus. : וְתַּפְשֵׁשׁם אָּת־אַהַרֹן אֶת־בְּנָיָדו Nomb. 20. 26, et fais qu'Aaron se dépouille de ses vêtements; בְּבוֹדִי מֵעֶלֵי יוֹמְשִׁרִים Job. 19.9, il m'a dépouillé de ma gloire. — 2º Oter la peau (des animaux): יְחִפְשִׁים אֵת-חַעֹלֵה Lev. 1. 6, on ôtera la peau de l'holocauste; וְתַלְנִיָּם בְּמְּשִׁיִּטִים II Chr. 35. 11, et les lévites ôtèrent la peau, écorchèrent les victimes; יעורם מַעַלֵּיחָם חָפְשׁיטוּ Mich. 3. 3, ils leur ont arraché la peau.

Hithph. : יַּיְחְפַּשֵּׁט יְדוּנָהֶן אָח־דַשְּׁצִיל I Sam. 18. 4, Jonathan se dépouilla du manteau, ôta son manteau.

אַשָּׁשָׁ Faire défection. se soulever, violer, transgresser: נַיִּפְשָׁע מוֹאָב בִּיִשְׂרָאֵל

II Rois 1.1, Moab fit défection à Israel, secoua le joug d'Israel ; פַלַה מוֹאַב פָּלָשׁע בּי 3.7, le roi de Moab s'est soulevé contre moi; וַיִּפְשָׁע אַרוֹם מְהַרֶּת יַר־יִרוּרֶת 8. 22, Edom se retira de dessous la puissance de Juda, secoua le joug de Juda; בוום וא פּשׁענּי בִּר ls. 1. 2, mais ils se sont révoltes contre moi ; בַּרֶי אֵלֹחַיָה מָשֶׁעֵּה Jér. 3. 13, tu t'es révoltée contre l'Éternel ton Dieu, tu as violé sa loi; רָמְשֵׁער־נָּבֶר Prov. 28. 21, (que pour un morceau de pain) l'homme commette des péchés; יַבֶּל־חוֹרֶחִי מָשָׁעוּ Osée 8. 1, ils ont viole ma loi. Part. : מֹשְׁינִים וְחָמָאִים Is. 1.28, les transgresseurs de la loi et les pécheurs; בְּדֵרָם הַשְּׁמֶּעִים Dan. 8. 23, lorsque le nombre des transgresseurs, des impies, sera complet; selon d'autres, subst. comme הַּוְּשָּׁיִצִּים: lorsque les iniquités, ou les châtiments de leurs iniquités, seront au comble.

Niph.: אָח נְמְשֵׁע מִמְרַח־עֹּינ 19, un frère offensé (par son frère est plus dur, plus difficile à gagner) qu'une ville forte, ou : des frères qui se sont désunis, brouillés, sont plus durs, etc.

שַּׁעַע m. (avec suff. פְּשָׁעִר, pl. פְּשָׁעָר). Défection, crime, transgression, péchė : בְּפֶשׁׁע אֶרֶץ Prov. 28. 2, lors du soulèvement, de la révolte, d'un pays, ou : à cause des péchés d'un peuple (les chefs, ses maîtres, augmentent); קיקי אַנוּידָ Gen. 50. 17, le crime, le méfait, de tes frères; שָׁלְשֵׁהוֹ מְּשִׁתֵּי עֵיָנָהו Amos 1.6, les trois péchés de Gaza; ביתרתר בעב פשערה Is. 44. 22, j'ai effacé tes transgressions comme une nuée qui passe; לְכַלֵּא רַוּמָּשׁר Dan. 9. 24, pour faire cesser les transgressions, ou la punition des transgressions; דְאָהֶן בְּכוֹרָדי Mich. 6. 7, sacrifierai-je mon fils ainé pour mes péchés, ou : comme sacrifice expiatoire de mes péchés?

תְּשְׁרֵין (emph. מְשְׁרָא, plur. מְּשְׁרֵין m. chald. Explication, interprétation: בְּמָשְׁרָא נְחַנָּא Dan. 2. 4, et nous dirons l'interprétation; בְּמָשְׁרָא 2. 6, le songe et son interprétation.

ומָר הַבֶּר m. Explication: וּמְר הַבָּר Eccl. 8. 1, et qui connaît l'explication, l'éclaircissement, des choses (ou des paroles des prophètes).

תְּשְׁמִּרִם f. (avec suff. יְחִשְׁמִּח, pl. מְּשְׁמָּחָ, const. יְחַשְּׁמָּח f. Lin, chanvre: יְחָשְׁמָּח const. יְחָשְׁמָּח f. Lin, chanvre: יְחָשְׁמָּח property frappes (gates de la grêle); יְרְשִׁעְּרָח בַּנְיִר מְּשְׁרִּח Lév. 13. 47, à un vêtement de lin; יְבֵיְר יְתַּשְׁיִר Jos. 2. 6 (comme ramְשָׁהַ jos. 2. 6 (comme ramְשָׁהַ ramper sous des tiges, ou des bottes de lin, ou de chanvre; selon d'autres: sous le lin de l'arbre, c.-à-d. sous le coton. — 2º La mèche faite de lin ou de coton: יְרָיַבְּי יְחַשְּׁמָח Is. 42. 3, et une mèche qui brûle faiblement.

תְּהָיִם, plur. מְּתִּה Morceau : מַּתִּה Gen. 18.5, un morceau de pain; אַבַל מְּתִּה לְבָנִה Job 31.17, si j'ai mangé seul mon morceau de pain; מַּמְלּרְהְ מַרְהוֹי בְּרָהוֹי Prov. 17.1, un morceau de pain sec; מַשְּלֹרְהְ מַרְהוֹי כְּמָתִּה Ps. 147. 17, il fait tomber sa glace comme par morceaux.

הים douteux: וְיֵרֵי מָּהְתוּן רְּצֶּיֶה Is. 3. 17, l'Éternel découvrira leurs parties honteuses; selon d'autres, pour יְםָּאַהְיָּה וּשִׁיִּה leurs cheveux (v. מַּאָּה). Plur.: הוֹהוֹה וַיִּבְיּה I Rois 7. 50, et les gonds des portes de la maison; selon d'autres: les clefs (rac. ראם).

פֿטָאִים (גי. בּֿטָאָים).

tion fut prise) subitement, tout d'un coup.

perse). Mets délicat, viande délicate: בְּישִׁהְיִם Dan. 1. 5, des mets délicats du roi (de la table du roi), ou : des portions des mets du roi; מָּישׁא אָזִר 1. 16, (l'intendant) enleva leurs mets délicats, ou leurs portions des viandes.

םְּלְתָּלֵּהְ m. Édit, sentence: פּּרְגָּעָ Esth. 1. 20, l'édit du roi; אֲשֶׁר אַרְרַצַעְשָׁה בּבְּרָנְ Eccl. 8. 11, parce que la sentence n'est pas exécutée.

בּלְתְּשָׁ chald. m. (emphat. בּלְתְּשָׁ Dan. Edit, parole, lettre: בּתְּתְּשָׁ הַשְּׁרָשְׁ Dan. 3. 16, sur ou à cette parole; בּלְתָּשׁ בַּלְּתָּשׁ Esdr. 4. 17, le roi envoya une réponse, ou un édit; אָנָהְשָּׁ Esdr. 5.7, ils lui envoyèrent une lettre.

אַלָּפּירָת שְׁמָּתִיר : ייַסְשָׁרָת (v. אַרָּמַת 1º Ouvrir) אַלְפּירָת אַ Prov. 20. 19, à l'homme qui ouvre toujours ses lèvres, qui parle toujours, le bavard, ou : qui persuade avec ses lèvres, l'homme insinuant, flatteur.— 2º Etre ouvert, recevoir facilement les impressions, se laisser séduire : 🔫 לבבבם Deut. 11. 16, que votre cœur ne se laisse pas séduire; יַּיְמָהְ בַּטֶּחֶר לְבֶּי Job 31. 27, si mon cœur a été séduit en secret; ngba Job 5. 2, part., et le simple, ou : celui dont l'esprit, le désir, est ouvert à toutes les choses, l'envieux ; ביונה מותח Osée7.11, comme une colombe simple, facile à prendre, à séduire.

Niph.: קּמְּתְרֵיךְ רֵי וָאֶפָּח Jér. 20.7, tu m'as persuadė, Eternel, et j'ai été séduit, trompé (dans mes espérances); Job 31.9, si j'ai été séduit par ou pour une femme.

de leur bouche (en paroles); הַיְּמָּהִידְּרְ הַיְּמְּהָידְרְ Prov. 24. 28 (תַ interrogatif), est-ce que tu tromperais (ne trompe pas) par tes lèvres?

Pou.: יְשְּהָה מָבִּיךְ Prov. 25. 45, le prince se laisse persuader, fléchir; Ez. 14.9, et le prophète

qui se laisse tromper.

Hiph.: יְמָהְ אֱלְּדִּדִּם לְיָמֶהְ Gen. 9. 27 (pour יְמְהָּח, Dieu élargira l'espace, étendra les possessions, de Japhet.

אָרָהְ n. pr. Pethuel, père du prophète Joel, Joel 1. 1.

וֹחְףְ n. pr. d'un endroit près de l'Euphrate, Phethor, où demeurait Balaam, Deut. 23. 5; אַרְיִה Nomb. 22. 5, à Phethor.

בּבְּתְּהֹתֵי לֶּתְּם m. pl. Morceaux : בְּתְּהֹתְי לָּתָם Ez. 13. 19, et pour des morceaux de pain (v. תַּבְּי).

 (du trompeur) sont ouvertes (parlent) contre moi : אַר־פִּר מַאַרוֹן Nomb. 22.28, Dieu ouvrit la bouche de l'anesse (la fit parler); אָמְחָה אַר־פָּיד Ez. 3. 27, j'ouvrirai ta bouche (je t'inspirerai la parole); פַּרָתוּ־לִּר אֹזָן Is.50.5, (Dieu) m'a ouvert l'oreille, m'a fait entendre sa révélation; אַז־יָרָךְ לּוּ Deut. 15. 8, tu dois lui ouvrir ta main, le secourir, lui donner du tien; אַמָּתְּחָה לַהָּ 20. 11, et si elle t'ouvre (ses portes); יְנְפְּתְּדֶּוּד־בָּר Amos 8.5, afin que nous ouvrions les greniers de blé (afin que nous vendions le blé); קרֶב מַּרְחוּי Ps. 37.14, ils ont tiré l'épéc (du fourreau); התב אחותה Ez. 21. 33, épée tirée du fourreau; אַסִירָיוּ לֹא־מָתַח בַּיִּתָּח Is. 14. 17, il n'a pas ouvert (la prison) à ses captifs (pour les renvoyer) à la maison, chez eux; אָמְתַּח בְּכִנוֹר חִידָתִי Ps. 49. 5, j'ouvrirai (je commencerai) mon énigme sur la harpe.

Niph. passif: אַרְאָרָמִי נְמְּמָרְטִּרְ נִּאָרָתְּרֹ בְּעָרְעִרֹּתְ Gen. 7. 11, et les cataractes du ciel furent ouvertes; אָז הִּפְּבָּרִתְּרִ עֵּרְעֵי עִיְרִים Is. 35. 5, alors les yeux des aveugles seront ouverts; אַלֹּאִ נְמְּבֵּוֹת אֲזוֹר תַּלְצִיר 5. 27, et la ceinture de ses reins ne sera jamais ouverte (déliée); וְלֹאִ יְםְּתְּדִּ Job 12. 14, il ne lui sera pas ouvert (le captif ne sera pas délivré); יִרְּיָבֶּרִ תְּרָבָּוֹת 1. 14, le malheur éclatera, viendra fondre (sur les habitants de la terre).

Pi. 1º Ouvrir, s'ouvrir, relacher, délier: דַּלְחֵר מַנֵירו מִי מְהַתְּ Job 41. 6, qui peut ouvrir les portes de sa face (sa bouche); פְּחֵר הַפְּמָרַר Cant. 7. 13, (si) les fleurs s'ouvrent; לאֹד מַּהְרָוּה אַוֹקָה Is. 48. 8, ton oreille ne s'est point ouverte (selon d'autres, les deux derniers exemples pour Pou. passif, être ouvert); קריי פתח Job 30. 10, il a fait relacher la corde de mon arc, ou : il a ôté mon frein par lequel je les avais domptés (v. יָרֶתָר); אַמּוֹסְרָה לְמוֹסָרָה Ps. 116. 16, tu as rompu mes liens; פַּתְּהָתְּ שָׁקָּר 30.12, tu as délié, tu m'as ôté, le sac dont je m'étais revêtu; מָּכְּמָתֵה I Rois 20. 11, comme celui qui délie, ôte, son armure; ביים קיהְתְּקָבְ Jér. 40, 4, je te délie aujourd'hui, je t'ôte les chaînes. — 2° Ouvrir la terre, labourer: יְּמַהָּח יִישְׁהַר צִּיבְּהָח Is. 28. 24, ouvre-t-il (fend-il toujours les mottes de terre) et est-il toujours à sarcler son sol? — 3° Graver: תַּמְבַּיר יַבְּבַּרְּהָּתְּ נְלִידִי I Rois 7. 36, il grava sur les tables; יְבָּבְּרִה Exod. 28. 36, tu graveras sur cette lame d'or (v. יַבְּאַהַאָּה).

Pou.: בְּמְהָהִיה Exod.39.6, (des pierres)

gravées.

Hithph.: דְּרְשַּׁמְּחִי מִיּסְרֵי צֵיָאֵרְהְ Is. 52. 2, délie, délivre-toi des chaînes de ton cou.

Dan. 6. 10, et ses fenêtres étaient ouvertes; יְבַּיִּרן מְּחִידוּן 7. 10, et les livres sont ouverts.

תְּתָּיִרם . m. (avec suff. פָּתַה, pl. פָּתַה, const. מְּרָתֵּדִי). Ouverture, porte, entrée : אַרָּיאַ Gen. 18. 1, à la porte de la tente; אַרָּה הַשָּרָת 19. 11, à la porte de la maison; מַרְחַרָּהָן Is. 3. 26, ses portes (les portes de la ville, de Sion); man שַׁעֵּר הָשִּיר Jos. 20. 4, à l'entrée de la porte de la ville; בְּפֶרֵח עֵינֵים Gen. 38. 14, à la porte d'Enayim, ou : à l'entrée d'une double source ou d'un carrefour; ילָפָתַח הִקְּנָה Osée 2. 17, en une entrée à l'espérance; mṛṇṇ Gen. 19. 6, a la porte (de la maison); *מָתְהֵי נְהַח Aboth, les purifications des femmes (les lois qui concernent les ordinaires des femmes).

תַתְּחְ-דְּבֶּרֶהְ רָאָרִר : m. Ouverture מַתְּחִ-דְּבְּרֶהְ רָאָרִר Ps.119.130, l'ouverture, la manifestation, selon d'autres l'entrée, le commencement, de tes paroles, éclaire, répand la lumière.

ווֹחוֹף m. Ouverture, action d'ouvrir: אַרְּהְיּוֹרְ בָּּיִ Ez. 16.63, 29.21, le pouvoir d'ouvrir la bouche, d'avoir la parole ferme; aussi: excuse, prétexte.

קּחְרָיָה (Dieu le délivre) n. pr. m. 1° I Chr. 24. 16. — 2° Esdr.10.23. — 3° Néh. 11. 23.

אָרִים (plur. פְּתִינִים, פְּתָינִים et פְּתָינִים). 1° Simplicité, niaiserie (v. הַאָּנֶים 2°): מְאַרֵבוּ פָּתִיּר Prov. 1. 22, (jusqu'à quand) aimerez-vous la sottise? — 2° Adj.

Simple, niais, sot, imprudent: ישָׁבּיר Ps. 116. 6, l'Eternel garde, protége, les simples; יישרים Prov. 27. 12, les imprudents; ישָּׁבְיר לְּכֶל דְּבָּר 14. 15, le sot, le niais, croit toutes les choses, tout ce qu'on lui dit; ישִּׁיִי מְּיִי מִּיִּר וּשִּׁר Ps. 19. 8, elle donne la sagesse aux simples, aux hommes sans expérience.

לְיֵי Chald. m. Largeur: בְּיִישְׁ Dan. 3.1, la largeur (de l'image); בְּיִישְׁ Esdr. 6.3, la largeur (du temple).

קריניל m. Nom d'un vêtement: יְתַּינִיל Is. 3. 24, et au lieu d'un large manteau, ou d'un habit de fête; selon d'autres: des riches corps de jupes.

קְּחָיּה f. Simplicité: פָּרָה Prov. 9. 13, une femme simple, imprudente, et qui ne sait rien (ע.שְּׁחַיּה).

תְּחָרוֹת Ps. 55. 22, mais elles (les paroles) sont des épées tirées (v. תְּיָם, אָרִיה וֹיִלְיִי, אַרְיִּר נְּמְרוֹיִר בְּמְרְיִּרְיִי, Mich. 5. 5, (ils détruiront) le pays de Nemrod avec ses épées, ses propres armes; selon d'autres : à ses portes, à ses entrées (v. תַּיִם,).

לְחַלְּה Kal inusité. Filer, tordre; de la אָּרִיּל. Niph. Etre tordu, être faux, pervers; être entrelacé; lutter: מָּרִיל אַרָּל Prov. 8. 8, il n'y a dans (mes paroles) rien de tordu, de faux; מַּתְּלִים Job 5. 13, et le dessein des hommes rusés, pervers; נְתְּתַּלְּהִי נִכּה. 30. 8, j'ai lutté avec ma sœur,

ou : je me suis liée avec ma sœur, je me suis fortifiée par elle, en priant Dieu de me donner des enfants comme à elle.

Hithph.: יְנְּמִדְּיִמְשֵׁ אַרְאָבְּוּלְ Ps. 18. 27, et avec l'homme d'une conduite tortueuse, avec l'homme pervers, tu te montres tortueux, tu uses de détours; מְּתָשְׁתָּל II Sam. 22. 27 (pour הַּתְּבָּחָה).

לחל (rac. מָּבֵּדל Rusé : דּוֹר Deut. 32. 5, une race pervertie et rusée (corrompue).

Basse-Egypte, Exod. 1.11.

קרָן יורֵשׁ: Aspic. (קּרָיִם ח. (אָרָים Ds. 58.5, un aspic sourd (qui n'entend pas la voix des enchanteurs, v. vers. 6); אָרָיִם יִינְם יִינְם Tob 20. 16, il sucera le venin des aspics.

לְּעֵת adv. Soudain, subitement, tout d'un coup (v. בְּיִלְיִה): בְּשָׁרָי Prov. 6. 15, il sera brisé tout d'un coup; און אַמ־בָּעָקיינוּ בְּלֹא־אַרְּבָּר Nomb. 35. 22, mais si (c'est) par hasard, sans haine (v. d'autres exemples à בּאָרָאָ)

קרון m. Interprétation: יוֹדְ מְּחְרוֹן Gen. 40. 12, voici l'interprétation (de votre songe); אַלוּא לַאלֹדִים מְּחִרֹנִים 40.8, les interprétations ne sont-elles pas à Dieu (n'appartient-il pas à Dieu de donner l'interprétation des songes)?

DIND n. pr. d'une contrée. Pathros, la Haute-Egypte, Ez. 29. 14; la terre de naissance, de l'ancienne demeure, des Egyptiens, Jér. 44. 15: קּאָר־פַּרְיִסִים Gen. 10. 14, (Mesrayim engendra) aussi les Pathrusim.

נפַרְשָׁגָן (v. פַּרְשָׁגָן) Copie.

רות ביות ביות Couper par morceaux: אוֹת היות ביות ביות ביות Lév.2.6, inf., (tu dois) le briser, couper, par petits morceaux (v. יש).

z

ע. Zade, דַבְ dix-huitième lettre de l'alphabet; comme chiffre, il signifie quatre-vingt-dix; il se permute avec les linguales, avec ש, comme שב et שבי, garder, conserver; שבי briller, être pur, et שבֹּע lumière, fenêtre; שבַע couleur; אבַע chald., teindre; בבע couleur; אבַע chald., l'été; rarement avec les autres; avec les siffantes: יוֹשָׁש et שבי chald., l'été; flantes: יוֹשָׁש se réjouir, ישַּהָּ se hâter, et אַשָּׁי (v. אַשַּׁהְ 2°); שבָּע et אַבָּע détruire; שבֹע briller, et שַּׁיִ or; שְּׁצִי et שְּׁבַע crier; שַׁבָּע et שֵּׁבָע brûler.

איני Selon quelques-uns, subst. m.: איני לו Is. 30. 22, tu l'appelleras ordure (v. אַאָד); mais presque tous

traduisent: sors d'ici, lui diras-tu (impératif de אַבָּי).

קּבְּלֶלֵי f. (rac. בְּאָדְי). Ordure : הְּבָּאָדְרָ וויסיקר Deut. 23. 14, tu couvriras l'ordure qui sort de toi; בְּאָלֶר צַאַר דָאָאָר Ez. 4. 12, par, ou sur, l'excrément (sortant, venant, de l'homme).

אַצ et מאָצ (v. האָיב, מיאָיב).

Job. 40. 21, il dort sous des feuilles de lotos; selon d'autres, pour בְּלְלִים sous des ombres, des feuillages épais, qui donnent de l'ombre; בְּלִלִים 40. 22, les branches de lotos le couvrent et lui donnent de l'ombre, ou : des arbres touffus lui donnent de

l'ombre (ou, interrogatif: peut-il dormir sous l'ombre, etc.? rien n'est assez grand pour le couvrir de son ombre).

אין des deux genres, collect. Bétail, particul. menu bétail, chèvres, brebis: ריבות ציאן Gen. 4. 2, un pasteur de brebis; מְקְמַד צֹאַן וּמְקַמַּח בָּקַר 26. 14, des troupeaux de brebis et des troupeaux de bœufs; rarement pièce de bétail, une brebis : יָאַרְבָּע־צאֹן הַחַת הַשָּׁח Exod. 21. 37, et quatre pièces (brebis) pour une brebis; וּמַצֵּה אַאֹן I Rois 5.3, et cent brebis; יַיַּדֵוּמוּ הַאַאֹן Gen. 30. 39, les brebis et les chèvres étaient en chaleur; fém.: נְהַלַּרָּן רַוּצֹאֹן 30.39, les brebis eurent des petits; une fois, brebis à l'exclusion de chèvres : צאֹר שׁלשָׁת־אֵלָפִים וָאֵלֶת נִיִּים I Sam. 25. 2, trois mille brebis et mille chèvres; pour troupeau en général : צאֹנֶכֶם רַכְּשׁר I Sam. 8. 17, il prendra la dime de vos troupeaux (v. rox).

기원 (place des troupeaux) n. pr. Saanan, ville dans Juda, Mich. 1.11, (peut-être 말혹? Jos. 15. 37).

סיאָיָאָץ m. plur. (rac. אַזְיִי). Ce qui sort: 1° de la terre, les plantes: יְשָּׁיָשִי Is. 42.5, la terre et ce qui en sort, toutes ses plantes; שְּׁבָּאַיִּ יְשׁׁיָשׁי Job 31. 8, et que mes rejetons soient déracinés. — 2° Ce qui sort du sein de la mère, la postérité, les enfants: מְצֵאַצְיִרְשׁ בְּּחוֹדְ וְעַבְּיִּדִי Is. 61. 9, et leurs enfants (seront connus, célèbres) parmi les peuples; יְצֵאָצִאִי מַעִּיךְ 48. 19, et les enfants de ton sein.

אים בּיְבְּלִיתְ צָבּב Nomb. 7.3, six chariots avec des couvertures, c.-à-d. six chariots couverts, ou en forme de litières, doux et commodes comme des litières; selon d'autres: attelés chacun d'un couple de sab, espèce de bœuf, ou quelque autre bête de somme; סעובוים Is. 66. 20, et sur des litières et sur des mulets.

TY m. Un des animaux impurs, espèce de sauterelle ou de lézard; selon

d'autres : le crocodile ou la tortue, Lév. 11.29.

Hiph.: דְּשָּׁרְאָ אָּז־עַם קָאָרָן II Rois 25. 19, qui réunit, pour les services de guerre, les hommes tirés du peuple, qui les recrute.

אָבָּא (const. צְבָא; plur. אָבָא, const. י צְבָאוֹת ; aussi צְבָאוֹת m. (deux fois fem.). 1° Armee, exercice: עַל־הַשָּבָא II Sam. 8. 16, (Joab) était à la tête de l'armée; פור-צבאו Gen.21.22, (Phicol) le chef de l'armée (d'Abimélech); אַנְשֵׁר תַּאַבָא Nomb. 31. 53, les hommes qui composaient l'armée, les soldats; רצא בשבא Deut. 24.5, רצא בשבא Nomb. 31.27, et (plus souvent) יצָא צָבָא Nomb. 1. 3, sortir vers l'armée, aller à la guerre, servir dans l'armée; בַּל־דַוֹנָא לַשַּבָא Nomb. 4. 35, qui entre dans l'armée des lévites, qui sert au ministère du tabernacle; וְכָל־צְבָא הַשָּׁמֵיִם I Rois 22. 19, toute l'armée du ciel, les anges; בַּל־צָבֶאֵיד Ps.103.21, (vous) ses armées célestes, ses anges tous; נבא השמרם Jér. 33. 22, les étoiles; ביבים ביבים Deut. 4. 19 (le soleil, la lune et les astres) toute l'armée du ciel; אָבָא וַשְרוֹם Is. 24. 21, les armées d'en haut (opposé aux rois de la terre); une fois: הַאָּבָאָם וְהָאָרֶץ וְכָל־אָבָאָם Gen. 2.1, le ciel et la terre et toutes leurs armées (comparez Néh. 9. 6, le ciel et ses armées, la terre et tout ce qu'elle et בֵי צָבָאוֹת , אֵלֹדִים צָבַאוֹת et יר אַלְּדִים צָבָאוֹת L'Eternel Dieu Zebaoth, maître des armées (de la terre et du ciel, de tous les esprits et de toutes les puissances). — 2º Temps de service, guerre, combat, souffrance: יולא־צָּבָא לָאַליש Job 7. 1, l'homme a un temps de service (sur la terre), c.-à-d. ses jours sont bien fixés, comptés; ל-יִמֵּי צְבָאִי אֵיחֵל 14.14, tous les jours de mon temps de service, de ma vie de combats, de souffrances, j'attendrai; ו פר מַלְאַרו צָּבֶאַת Is. 40. 2, car son temps de lutte, de souffrances, est fini; לביא גרול Dan. 10. 1, et le temps de souffrances sera long, de grandes et nombreuses calamités arriveront; selon d'autres, sens 1°: (Daniel vit dans sa vision) une grande armée.

אָרָאִים et מֹאָרְיּי pl. de אָרָאִים (v. אָרָדְיּ (fut. אָבֶּאִים) chald. Vouloir, désirer: אָבִירּן Dan. 4. 22, et il les donne à qui il lui plaît; אַבִּירִי 7.19, ensuite je désirai (savoir); infinit.: אַבְאָרָבּן 4. 32, et à son vouloir, comme il lui plaît.

עראים (Osée 11.8), בּיִבּיץ (Gen. 10. 19) et יְבְיִים (Deut. 29. 22) n. pr. Seboim, ville dans la vallée de Siddim, détruite en même temps que Sodome et Gomorrhe.

ת צבׁבְרָה n. pr. m. avec l'art. I Chr. 4.8.

1° S'assembler pour combattre: אָרָהְיּדְיּ Is. 29.7, tous ceux qui combattent contre elle (pour יְבֶּבְּיִתְּ v. בְּבָּאֶדִתְּ Nomb. 5. 27, son ventre s'enflera.

Hiph. infinit. : בְּצְתֵּה בְּטֶרְ (pour faire enfler le ventre.

קּבָּר adj. fém. Ce qui s'enfle : קָּאָר אָבָרן אָבָרן Nomb. 5. 21, et ton ventre s'enflant (qui s'enfle).

Dan. 6. 18, pour que sa volonté; son intention (à l'égard de Daniel), ne soit changée, ou : de peur que l'état de Daniel ne soit changé, qu'on ne fit quelque chose contre lui (v. בְּלָא בִּיִּא chald.).

עוֹשְעֵּ adj. Ce qui est de différentes couleurs, ou teint: יְשִׁיִּם צָבוּעָ Jér.12.9,

est-ce que (mon héritage est devenu) comme un oiseau de proie de différentes couleurs, ou teint du sang des morts (עַבַּבֶּע)? selon Gesenius, subst.: des oiseaux de proie et des hyènes.

* אַבּוּר m. La commune, le public, Rituel (v. צְּבָּרִים).

אָבֶל Donner: יִּרְבְּטִּר־לָּתְּ קֵלָּר Ruth 2. 44, il lui donna, présenta, du grain rôti.

קבי m. (avec une pause בָּרָּד, rac. אברו). 1º Ornement, beauté, gloire : לְבְּבִּי וּלְבְבוּד Is. 4. 2, (il sera) un ornement et une gloire; בָּבִי לַשָּׁהִים 24.16, la gloire du juste; לַכַּפָּרַת בָּרָד 28. 5, comme une couronne d'honneur. de -13.19, Baby בָּבֶל צָבִר מַמְלָכוֹת ; gloire lone, la gloire, l'ornement, des royaumes; בְּאֶרֶץ־חַאְּבִּר Dan. 11. 16, 41, et seul קַּמֶּבְי 8.9, le pays de la beaute, de la gloire, la terre sainte; לָּחַר צָּבָרי أورض 11.45, et entre la montagne de la sainte beauté, Sion; une fois au plur .: שבר בבי גורם Jer. 3. 19, heritage qui est l'ornement entre les ornements des nations; mais selon d'autres : excellent héritage (que possèdent) les armées, ou : une multitude des nations (v. אָבָא subst.). — 2° Un animal tirant ce nom de la beauté de sa forme: le cerf, la gazelle, ou le chevreuil: לבאיל Deut. 15. 22, comme le cerf et le chevreuil (d'autres: le chevreuil et le cerf); plur. : בָּאַחַר הַשְּבָרִם II Sam. 2.18, comme un des cerfs (ou des chevreuils ou gazelles); בְּאָרם I Chr. 12. 8, et בְּאוֹת plur. fém., Cant. 2.7.

자가부 (ornement) n. pr. m. I Chr. 8.9.

קאָרְיָּרְ f. Nom d'une bête femelle: אָבְּיִרְיִּ Cant. 4. 5, 7. 4, deux chevreuils femelles, ou gazelles femelles, ou deux petits jumeaux d'une chevrette ou d'une gazelle (v. le mase. בְּיִגְּיִ 2º).

אָרְיִה (ornement ou gazelle) n. pr. Sebiah, mère du roi Joas, II Rois 12.2.

עביים (ע. ביאים).

ערָאָלְהְ chald. Tremper, arroser: בְּמָשֵּלְּהְ הַאָּמְבְּעִי קיאָאָקְהְ לְּהְּ בְּעִבְּעִי Dan. 4. 22, et ils te feront tremper, arroser, par la rosée du ciel. Ithph.: אַבְעַבִי 4. 12, (et de la rosée du ciel) il sera trempé, mouillé; אַבְעַבִי הַיִּשִיי 5. 21, son corps fut trempé.

עבע א. Couleur, habit de diverses couleurs; plur.: שַּלֵל בְּבָבִים Jug.5.30, le butin en vêtements de diverses couleurs.

אָרְעוֹן n. pr. Sebéon, fils de Seīr, Gen. 36. 20.

קרצים n. pr. d'une vallée et d'une ville de Benjamin: מֵּי תַּאָבֹלְיִים I Sam. 13.18, la vallée de Seboim (des oiseaux de différentes couleurs, ou des hyènes, v. בָּיִצָּי, la ville de Seboim, Néh. 11.34.

קרְצְּתְרֹבֶּר (cen. 41. 35, qu'ils amassent le blé; קרְצְּתֶר מָטֶּף Job 27.16, s'il amasse l'argent comme la poussière; יַיּצְּתֹר (מְשָׁר Hab. 1. 10, il entasse la terre, élève des remparts, contre la forteresse.

עְּרֵים m. pl. Tas: שְׁיֵרִים II Rois 10. 8, deux tas.

* חַבְץ Aboth, pinces, tenailles.

אָכָּחִים m. plur. Gerbes ou javelles: בּרְיִשְּבָּחִים Ruth 2. 16, (vous laisserez tomber pour elle des épis) des gerbes, ou des javelles.

אינירים איניר

tirerai de côté, ou, pour אַבְּי : de son côté, du côté de cette pierre (vers.19).

2° יַּבְּיִים לְּשֵׁי Jug. 2.3, ils seront pour vous des ennemis, ou : comme des piéges, des lacs, pour vous prendre (v. יַּבִי); selon d'autres, ellipse, pour comme des aiguillons aux côtés (v. Nomb. 33. 55).

The chald. Coté: מַלְּמִינָים מַלְּמִינָים Dan. 6. 5, du côté (c.-à-d. en ce qui regardait l'administration, les affaires) du royaume; לְּמֵי נְּלָאָיִי 7. 25, (il parlera) contre le Très-Haut.

Dan. 3. 14, est-ce un projet, est-ce bien votre intention? (v. אַרָאָר, וּיִבְּיּאָ hébr.), ou: est-ce une raillerie? c'est ainsi que vous raillez, que vous méprisez mes ordres? d'autres traduisent: est-il vrai?

n. pr. d'une ville aux confins du nord de la Palestine, Sedad ou Sedadah, Nomb. 34, 8, Ez. 47, 15,

Niph. Étre désolé, ravagé: בְּבְּדּוֹ צָבְיוָשׁ Soph. 3. 6, leurs villes sont désolées, ravagées.

עָרָה (ע. אַרָּה).

Pink (le juste) n. pr. 1° Sadok, père de Jérusa, mère du roi Jotham, Il Rois 15. 33. — 2° Sadok, fils d'Ahitob, grand-prêtre, Il Sam. 8.17.—3° I Chr. 5. 38, et plusieurs autres, Néh.

אָרָיָה f. (rac. אָרָיִה lntention de tuer: אָבִייָּה Nomb. 35. 20, avec un mauvais dessein, dans l'intention de donner la mort; בְּלֵא צְּיִיָּה 35. 22, sans malice, sans intention de nuire.

מְשָׁרִים avec l'art. מָשָׁרִים n. pr. Sid-

dim, ville appartenant à la tribu de Nephthali, Jos. 19.35.

שְרֵּיק adj. (rac. בָּדֵל). Juste, selon l'équité, la vérité; qui a la bonne cause, pieux, vertueux, charitable, etc. De Dieu : צַּהִיק יַי II Chr. 12.6, Dieu est juste (quand il punit); צַּהִּרֶּםְ רוּנָא יֵיַר Lament. 1. 18, Dieu est juste (parce que j'ai désobéi à sa parole); — pour récompenser : יַנוּוּן וְרַדוּוּם וְצֵּהִים Ps. 112.4, clément et miséricordieux et juste; פר צַהָּרים אַהַּוּח Néh. 9. 8 (tu as accompli tes paroles) car tu es juste; ואל-צורים ומושרע Is. 45. 21, Dieu juste יַר דַעצַהִּים וַאַנִי וַכְּעָּר דַוֹרְשָׁיִנִים ; et sauveur Exod. 9.27, Dieu est juste (a la bonne cause, a raison), mais moi et mon peuple nous sommes des impies (nous avons tort); בְּרִים נַיִרָאשוֹן בְּרִיבוֹ Prov. 18.17, le premier (qui se présente devant le juge) est ou paraît juste dans sa cause (avoir raison) (v. verset 5); ונאמר צַּדְּיִּק Is. 41.26, afin que nous disions: Il est juste, c.-à-d. il dit la vérité; לַדְיִאִילִשׁ צַּיְדִירִם Gen. 6.9, Noé (fut) un homme juste, vertueux; souvent oppose à בְשֵׁלֵע l'homme mechant, impie : יצורים חונן ונותן Ps.37. 21, mais le juste fait le bien et est charitable; צַּרָּרַם אֹכֵל לָשׁבֶע נַמְשׁוֹ Prov. 13. 25, le juste mange seulement pour soutenir sa vie; לב צַהָּים רָחְגָּח לְעֵנוֹת 15. 28, le cœur du juste médite pour répondre; 13.5, le juste déteste le mensonge; 9.9, le juste reçoit l'instruction avec joie; הָקִּים וּמְשָׁפַטִים צַּדִּיקם Deut. 4. 8, des lois et des ordonnances pleines de justice; שָׁבֵּר צֵּהַרַם Is. 49. 24, selon les uns: la prise, le butin, d'un homme fort, la prise du vainqueur (peut-elle lui être enlevée?); selon d'autres : le butin (fait, pris) du juste, ce qu'on enlève au juste, ou : la prise juste, faite en bonne guerre, selon les lois de la guerre.

אַבָּק (fut. אָבָק) Étre juste, avoir la bonne cause, avoir raison, être innocent, se justifier, paraître juste : לְּמַעַן Ps. 51. 6, pour que tu sois

juste (reconnu juste) dans tes paroles (fidèle dans tes promesses); צַּרָּקוּ רָיָוֹנָיוּ Ps. 19. 10, (les jugements de Dieu) sont tous justes; בֶּרְקָה מָעָּנִיּ Gen. 38. 26, elle est plus juste que moi, elle a raison, la bonne cause, contre moi; אַשר אִם־בָּדַקְתִּיר Job 9. 15, si je suis juste, innocent; לא־צַּדְקַהָּ Job 33. 12. tu n'as pas raison; בֵּרַ רְצִּדְּקוּ Is.45.25, par l'Eternel ils seront justifiés; יוכר יִצְהַק יִלֹּהִר אִשָּׁהו Job 15.14, et qu'est-ce que (l'homme) né d'une femme, pour etre trouvé juste? לַּאַרָּדָּ כָּלִּרְדִּיּר כָּלִּרְדִיר Ps. 143.2, nul homme vivant ne sera trouvé juste devant toi; אַמָּד יָצְדֵּק אַמֹשׁ למראל Job 9. 2, comment l'homme peut-il se justifier devant Dieu, parattre juste devant lui (ou : avoir raison contre lui)? מְצְהַּקְנֵה מְעָה Ez. 16. 52, elles paraîtront plus justes que toi.

Niph.: לְינָבְּיֵּם Dan. 8. 14, le sanctuaire sera justifié, vengé des in-

sultes, purifié.

Hiph. 1º Rendre juste un autre : וֹבַיִּבְיוּכֵּן חָרֵבְּים Dan. 12.3, et ceux qui conduisent beaucoup d'autres vers (dans la voie de) la justice; — רצורים Is. 53.11, (mon serviteur qui est juste) conduira un grand nombre vers la justice, les rendra justes. -2º Comme Pi. Justifier : לא־אַצַּהִים רַשָּׁע Exod. 23.7, je ne justifierai, n'absoudrai point, le coupable; וְיִנְצְּוִיכִוּ אָרד Deut. 25.1, ils justifieront celui qui a la justice de son côté, ils lui feront gagner sa cause; וָתִצְהַקּתִּהי II Sam. 15.4, et je donnerai raison (à celui qui aurait à se plaindre), ou : je jugerai (chacun) selon la justice; מצהיקר Is. 50. 8, celui qui me justifie, qui défend ma cause; אַבּיִבּיִּכְּשׁ Job 27. 5, (Dieu me garde) de vous donner raison.

Hithp.: פַּמִּד־נְצְבַיּדְּטְ Gen. 44. 16, et comment nous justifierons-nous? comment nous défendre des soupçons?

אָרֶקי m. (avec suff. צָּדָקר). Droiture, justice, droit, vérité, probité, piété, bénédiction, délivrance, salut : בַּמַעַנְלֵיר Ps. 23.3, dans les sentiers de la droiture; וּמֹעֵל צֵּרֵק 15.2, et qui pratique la justice, qui fait ce qui est juste; אַרֶבְתַּ בָּרֶבְ 45. 8, tu as aimé la justice; וּלְמֹעֻלִי אָמֵן־צָּדֶק Job 36. 3, et je donnerai, j'attribuerai, la justice à mon créateur, je prouverai qu'il est juste; Pra בהשפתם Deut. 1. 16, jugez selon la justice; מְשִׁמְטֵּר־צָּדֶק Is. 58. 2, les regles de la justice ; מּאֹוְנֵי־בָּדֶּק — אַבְנַי־בָּדֶּק — מַאֹּוְנֵי־בָּדֶּק Lév. 19. 36, une balance juste, des poids justes; יְבְחֵר־צֵּרֵק Deut. 33. 19, des sacrifices de justice, c.-à-d. dus, selon les prescriptions; בְּצִּרָקִר Ps.7.9, selon ma justice, mon droit; souvent: Ps. 89. 15, la justice et le jugement (ou l'équité); פְּדָבֶּר צָדֶק 52.5, que dire la vérité; בֶּרֶק יָלִרן בָּה ls.1.21, la justice, la probité, habitait dans elle; אַנִי הְצֶּדֶּק אָחֵיָה מְנֵיךְ Ps. 17. 15, mais moi par ma probité, ma piété, je verrai ton visage; אַיָלר־צֵירָם וּשְׁתָּקִים וּשְׁתָּקִים וּאָלר־צֵירָם ls. 45. 8, et que les nuées fassent couler d'en haut le bien, la bénédiction; קרוב צַּדָקר 51.5, ma délivrance, mon salut (le salut que j'enverrai), est proche ; וּלְחָבִרא צרַק ללְמִים Dan. 9. 24, et pour porter la justice éternelle, ou le salut éternel; קראידה בצרק Is. 42.6, je t'ai appelé dans ma justice, ma vérité, ou : pour le salut; אַנֹכִי חַעִירֹיִחוּ בְצָּדֵק Is. 45. 13, je le susciterai (Cyrus) pour faire régner la justice, ou pour qu'il apporte le salut.

קרקה (v. בְּדֶּקָה). Droiture, droit, justice, vertu, les bonnes œuvres, les bienfaits, piété, mérite, miséricorde, charité, salut: תֹלָהְ בִּיְרָחִה Is. 33. 15, qui marche dans la droiture, dans la

iustice; וּמַחוֹריַלַשׁ־לָּר עֹרוּר צָּרַקַוּת II Sam. 19.29, et quel droit aurais-je encore? quel droit aurais-je d'en demander davantage ? וַלָּכָם אַרּן־דַוּלֶּלְ וּאְדָיָלָתוּ Neh. 2. 20, mais vous n'avez aucune part, aucun droit; הַצְּרָכָּוֹת Joel 2. 23, (parce qu'il vous a donné) des premières pluies selon le droit, c.-à-d. qui tombent dans le temps et avec la quantité convenables; selon d'autres : pour votre bien, votre salut; ou : il vous a donné un docteur, un prophète, pour vous enseigner la justice, les vertus (v. מֹנֶרָת , מֶעֲטָּה , מֶעָטָה עבֹרָה דַיִּאַרָקה, ו האַרַקּה Is. 32. 17. l'ouvrage de la justice, le culte de la justice; נַקְּנַישׁ בְּצָּרֶקָתוּ 5. 16, (Dieu) signalera sa sainteté par la justice (en punissant les infidèles); יִצִּרְקָרִקּהְ לְּיִשְׁרֵר־לֵב Ps. 36. 11, (étends) ta justice sur ceux qui ont le cœur droit (pour les récompenser); plur.: Ps. 11.7, (Dieu) aime les actions justes, bonnes; צַּדְּקוֹת הֵי Jug. 5.11, les bienfaits, la clémence, de Dieu; זְרָחוֹמִים מְצִּדְקָה Is.46.12, (vous) qui êtes éloignés de la vertu ; אַרָקַח עָשָׂח Is. 58. 2, (qui) a fait les choses bonnes, justes; ניַחְשָׁבֵח לוֹ צְרַקַת Gen. 15.6, il lui compta, imputa, sa foi à piété, à mérite; אַליין הַרְיַחָה Deut. 6. 25, il nous sera compté pour un mérite, pour piété, ou : il nous attirera la grace, la miséricorde, de Dieu; -خوذ-זרָקתיני Is. 64. 5, toutes nos œuvres de piété, toutes nos bonnes œuvres; וֹצְרָקַרו מַאַלֹּחֵר יִשְׁעוֹ Ps. 24. 5, (il recevra) grace, miséricorde, du Dieu de son salut; וצרַקַה הַאָּרל מְשֵּוֹת Prov. 10.2, mais la justice, ou la charité, délivrera de la mort; קרבחר צרקתר Is. 46. 13, j'ai approché (j'enverrai bientôt) ma delivrance; וִצִּדְקָרְהַי לְעוֹלָם תִּחְרֶה 51.8, mais mon salut sera éternel; וצרקתר לְּהְנֵּלְוֹת 56.1, et mon salut (est proche) à se manifester.

קר, chald. Bienfait, charité: אָרָקּי בְּיִנְיְהְרָּ בְּאַרְטָּרוּ מְּרָבְּ Dan. 4.24, rachète tes péchés par des bienfaits, par des actes de charité. 17.7.7.1. (la justice de Dieu) n. pr. 1° Sidkiyahou, Sédécias, roi de Juda, à qui ce nom a été donné par Nebucadnesar à la place de celui de Mathaniah, II Rois 24.17. — 2° Sédécias, fils de Chanaana, faux prophète sous Achab, I Rois 22.24 (תְּיִבְּיִבְ 22.11). — 3° Sédécias, fils de Maasseiah, Jér. 29. 21. — 4° Sédécias, fils de Josias, I Chr. 3. 16. — 5° Sédécias, fils de Hanania, Jér. 36. 12.

בְּלֵב נְהְשָׁתוּ Briller. Hoph. part.: בְּלֵב נְהְשָׁתוּ Esdr. 8. 27, des vases d'un airain brillant (comme de l'or, v. יותר, de là

בּלְיבר צָּרוֹב : adj. m. Jaune בַּלְיבר צָּרוֹב Lév. 13. 30, du poil tirant sur le jaune, jaune comme de l'or.

Hiph.: לְּתְּצָּחָדְל מָּיָרִם מִשְׁמֶּךְ Ps. 104. 15, (le vin sert) à rendre le visage (de l'homme) brillant plus que par l'huile, y répand la gaieté; ou: (Dieu) répand la joie sur le visage de l'homme par l'huile qu'il lui donne.

* אָהַלְה f. Chant, louange, Rituel.

שְׁרֵּרְ Briller, luire. Kal inusité; de la יְצְּרָיר huile.

Hiph., denominatif de בֵּרְיָ : רְצְּיָרִירּוּ Job 24.11, entre leurs murs ils pressent les olives, ils font de l'huile. "תַבְּיִר Rituel, rend clair.

אַתָּר הַּעְּטָה לַהַבְּה f. Fenêtre: אַנְה הַעְּטָה הַעְּטָה פֿהַבּה Gen. 6. 16, tu feras à l'arche du jour, de la lumière, c.-à-d. une fenêtre.

mière la plus forte, la plus brillante).
Midi: אוֹמָרְיָם בּוֹא רֹפָרָם פּפּר. 43.25.
Midi: שִּרְבּוֹא פּרָם בְּעָּרִים Gen. 43.25.
Attendant que Joseph entrât sur lo
midi; שִּרְבִּים מְּעֲשׁׁ בַּעָּיַרִים Deut. 28.29,
tu marcheras à tâtons en plein midi;
au fig.: אַרְבִּיבְיִם בְּעָשִּׁשׁׁ בַּאַרָּיִים Ps. 37.6, (il
fera éclater) l'équité, la bonté, de ta
cause, comme le midi (comme le solcil
à son midi); אַרָּבָּיִם יִקִּים יְקִים יִקִּים יַקִּים יַּקִים יַּקִּים יַּקִים יַּקִים יַּקִים יַּקִּים יַּקִּים יַּקִּים יַּקִּים יַּקִּים יַּקִּים יַּקִּים יַּקּים יַּקִּים יַּקִּים יַּקִּים יַּקִּים יַּקִּים יַּקִּים יַּקְים יִּבְּיַם יִּבְּים יִּבְים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יַּבְּים יִבְּים יִבְּים יִבּים יִבּים יִּבְּים יִּבּים יִּים יִּים יִּבְּים יִּים יִּבְּים יִּים יַּיִּים יִּים יִּבְּים יִּבְים יִּים יִּבְּים יִּבְּים יִּיִּים יִּים יִּבְּים יִּים יִּיִּים יִּיִים יִּים יִּים יִּים יִּיים יִּייִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּים יִּיים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּיִים יִּיִּיִּיִּיִּים יִּיִּיִּים יִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּי יִּיְיִּים יַּיִּיִּיִּ

שַּׁר. (rac. ינְבָּה. Ordre, précepte: Osée 5. 11, (Ephraïm) a suivi les ordres (impies de ses rois ou des faux prophètes); אַרָבּי בַּי לָּצִי בַּי לָצִי צִי לַצִּי בַּי לָצִי Is. 28. 10, 13, (il faut leur donner) un précepte après un précepte, enseignement sur enseignement.

אָלְאָר. (rac. אָדְי, v. אָדָאָ). Ordure, excrément: פּאָכוֹל אָרוֹעל אָד זֹבּאָל Is. 36. 12 (keri), (réduits) à manger leurs excréments; אָבָיא בּאָד 28.8, (toutes les tables sont pleines) de ce qu'on vomit et d'ordure, de saletés; אָרָיִדְא זֹי זֹרְאָבָּיִא Prov. 30. 12, (une race) qui n'a point été lavée de son ordure, des taches de ses crimes.

בְּנָרִים צוֹאִים adj. m. pl. Sales: בְּנָרִים צוֹאִים Zach. 3. 3, et מַבְּנְרִים תַאַאִים 3. 4, des (et les) vétements sales.

עָנאר (const.צוּאר, avec suff. צַּנָּאר, אַנָּארָ, צָּנָאֶרָם, une fois צַּנָּרֶם Neh. 3. 5; plur. constr. צְּוֹארֵר, avec suff. צָּוֹארֵר, uno fois צְּיָּארֹתֵיכָם Mich. 2. 3; v. צָּיָרוֹן, rac. בּמְנְדֵל הָּוִיד צָּנָארֵך: Cou, nuque: בָּמָנְדֵל הָּוִיד צָּנָארֵך Cant. 4. 4, ton cou est comme la tour de David; יָרוּץ אֵלָּרוּ בְּצֵוָּאר Job 15.26, il court contre lui le cou raide, c.-à-d. la tête levée, avec orgueil (v. Ps. 75. 6); על צַנארַט נִרְדָּסְנוּ Lament. 5. 5, nous étions poursuivis de près, ou : le joug, la chaîne, sur le cou; וְנָתֵן עֹל בַּרְוֵל עַל־צְיַאֵקּ Deut. 28. 48, ct il mettra un joug de fer sur ta nuque (sur ta tête). Plur. Les cous: כל־צוּארָר יוְבְּלָכִים הָאֵלֶח Jos. 10. 24, (mettez vos pieds) sur (les cous) le cou de ces rois; אַטֶּיר בְּצַוּארֵר נִמַלֵּידַוּם Jug. 8. 21, qui étaient aux cous de leurs chameaux; pour le singulier: יַּפְּלֵּעְלְצֵּרְאֵרֵי בְּרָיְסִר Gen. 45. 14, (il se jeta) au cou de Benjamin (pour l'embrasser); בְּלְּבִי רְיָשִׁנִים Ez. 21. 34, les cous, les troncs, des impies qui ont été tués (dont on a coupé la tête).

אַלְרָא et צּוֹכְה n. pr. d'un état dans la Syrie; complétement : אַרָם צוֹבָה Ps. 60. 2, Aram-Sobah, dont le roi fut vaincu par David, II Sam. 8. 3; הַיָּמִי II Chr. 8. 3, Hamath-Sobah.

צור (fut. יצור , v. צייה) 1° Prendre , chasser, du gibier : יצוּרָח לִּר צָּיִר Gen. 27. 3, et chasse, prends-moi, du gibier; אָדר־צָּיִד 27. 33, (qui est celui) qui a chassé du gibier ? דַּתַבָּדִר לָלָבָרא טָרֶם Job 38. 39, prendras-tu la proie pour la lionne? — 2º Poursuivre, dresser des embûches, épier : צור צַרוּנִי כַּאָפּוֹר Lament. 3. 52, ils m'ont poursuivi, pris comme un oiseau qu'on prend à la chasse; צרו צְעַרֵינוּ 4. 18, ils ont poursuivi, épié, nos pas; יצרונו למַי ווחלו Ps. 140. 12, (le mal) le pousse, l'entraine, à la ruine (v. נָמָשׁ יְקָרָה ; קַּלָּה יְקָרָה רמצוד Prov. 6. 26, elle dresse des embûches à l'âme si noble, si précieuse.

Pi. Meme signif.: מְצְּרֵיְדֵי נְמְשׁיוּה. 13. 18, pour captiver, surprendre, les ames; fut. fem.: מְצִרְיִרָּה (meme vers.) elles surprennent (les ames); part. fem.: מְצִרִירוּה 13. 20.

Hithph. Ex. unique: יום תְצְטֵּיוְיט אָר.
Jos. 9. 12, nous l'avons pris tout chaud pour nous servir de nourriture (nous nous sommes approvisionnés de pain tout chaud) (v. תְּיִדְאַ).

 חברבת Deut. 28. 8, Dieu décrétera la bénédiction auprès de (sur) toi; יָּבְירוֹי לְעוֹלֶם מְּרִירוֹי Ps. 111. 9, il a établi, décrété, son alliance pour l'éternité; וַיצַר אַבִּימַלֵּךְ אַת־כָּל־דָּוּעָם Gen. 26. 11, Abimélech ordonna (fit cette défense) à tout le peuple; יַרְצָר עַלַיד 28. 6, il/lui commanda; ביצור אל־יוֹסָת 50. 16, ils firent dire a Joseph; וַיָּצֵר פַּרְעֹה לְכָל־עָמוֹ Exod. 1. 22, Pharaon commanda à tout son peuple; rarement suivi de צַּנָּח עֲלֵיתַ אֲשֶׁר לֹא־תַנָּיד : אֲשֶׁר Esth. 2.10, Mardochée lui avait ordonné de ne pas le dire; avec le double accusat. : re בל־אַשֶּׁר אַצַּנֵּח אוֹרְוְהְ Exod. 25. 22, tout ce que je te commanderai. — Sans faire mention du mandat, de la chose ordonnée : יַלֹא צְרָיִחִים Jér. 14. 14, je ne les ai point établis (prophètes, je ne leur ai point donné ordre pour cela); ויצר עליו פרעה אַנְשִׁים Gen. 12. 20, Pharaon donna ordre à (ses) gens de prendre soin de lui (d'Abraham); ואַנָּר אָצַנָּיָרו עליה: II Sam. 14.8, et je donnerai ordre à cause de toi (pour te satisfaire). Avec מַלְאָבֶיו יְצֵנַּוֹד־פַּוֹךְ: ל Ps. 91. 11, il a donné ordre à ses anges en ta faveur. Des choses inanimées : אַבּיַה אַיד-דַעַקרַב Amos 9. 4, je commanderai a l'épée; יצור בי בוסהו Ps. 42.9, Dieu commande à sa miséricorde (de venir, il l'envoie); ו ביצר אל-בירחו Il Sam. 17. 23, il mit ordre aux affaires de sa maison (il fit son testament); צַר לְבַרתָק Is. 38. 1, fais ton testament.

Pou. Étre commandé: מִּרבֵן צְּצֵּירִתּי Lév. 8. 35, car il m'a été ainsi commandé; וַאֲלֹיָר צָּיִרְתָּי Ez. 12. 7, comme il m'avait été commandé; וַאֲלֹיִר צָּיִּרְ בָּיֵרְ Nomb. 36. 2, et il a été ordonné à mon seigneur par Dieu.

Hithp.: מְצְיֵדְהּ עֶּלֶּדְתוּ Rituel, il a été ordonné de (sanctifier) le sabbat.

Is. 42. 12, qu'ils jettent de grands cris du haut des montagnes; de là

אָנְהָה עַל־הַשַּיֵן f. Des cris: אָנָהָה עַל־הַשַּיִן Is. 24. 11, les cris (retentissent) pour le vin, parce qu'il n'y a plus de vin; יְצִוּהָה

לְרוּשְׁלֵם Jér. 14. 2, et les cris de Jérusalem (sont montés au ciel), des cris de douleur, de détresse.

עוֹלְה. Le fond de la mer : דְּאָמֵר בּצילָה הֵירָבִי Is.44.27, qui dit au fond de la mer, à l'abîme : Sois à sec (v. מְצִילָה).

עום Jedner: אָנים בְּיוֹם־נְעִינּמּה בָּיוֹם־נְעִינּא וּשְׁנִא Jug. 20. 26, ils jednerent ce jour-là; part.: בְּצִים צְּיִבְיוֹיִ אַנְיוֹיִ אָנִין Néh. 1. 4, je jednai; אָנִייְ צָּבּוֹר Zach. 7. 5, est-ce pour l'amour de moi, ou suivant mon commandement, que vous avez jedné?

בַּיְצָם דָּרָר : Jeûne בַּיְצָם דָּרָר : Jeûne בּיִצָּם דָּרָר II Sam. 12.16, David fit un jeûne; צוֹם Is. 58.3, le jour de votre jeûne; בְּיִבּים וּ I Rois 21.9, publiez un jeûne; selon d'autres : une assemblée du peuple; de même Jér. 36.6.

איני n. pr. Suar, père de Nathanel, prince de la tribu d'Issachar, Nomb. 1.8.

צוף Couler: אַמּר־מֵים עַל־ראִשָּׁר Lam. 3.54, les eaux (flots) coulaient, se sont répandues, sur ma tête.

Hiph.: אָשָׁר הַצִּיך הְּאַרְבֶּיר הַכּי הַכּי סוּק. Deut. 11. 4, de quelle sorte il a fait couler les eaux de la mer Rouge (sur eux); וַרְּצָּהְ חַבְּּרִילָּ II Rois 6. 6, et le fer nagea sur l'eau, ou: le prophète fit nager le fer (v. רְּבָּצִי מַּמֹן.).

קוני m.: אורייביני Prov. 16. 24, un rayon de miel; איניים איניים Ps. 19. 11, et le rayon de miel le plus excellent.

קאני n. pr. Thohu, fils de Suph, I Sam.
1. 1 (I Chr. 6. 20, אָרָא keri, et 6. 11, פֿיניּיַר).

n. pr. Sophar de Naamath, un des trois amis de Job, Job 2. 11.

ייי סע אין Fleurir: אָרְ הַשָּּמָּח אָצְ Ez.7. 10, la verge a fleuri.

Hiph. Fleurir, pousser des fleurs, briller, paraître, regarder: יְבֶּלֶיוֹ יָבִּיץ Ps. 132. 18, mais sur lui brillera sa couronne; יְבֵּץ בִיץ Nomb. 17. 23, et avait produit, poussé, des fleurs; בְּבֶּץ בָּיִץ Ps. 90. 6, il fleurit le matin; בְּבֶּץ בִּרְץ בִּיִץ Ps. 92. 8, quand les ouvriers d'iniquités auront fleuri; בִּבְּץ בַּרְתַּתְרָבִּים Cant 2.9, il (fait briller ses

yeux), il regarde, ou: paraît, se montre, du travers des barreaux.

צוק I אוק Kal inusité. Hiph. בציק Presser, resserrer, assiéger, tourmenter, importuner : אַשֶּׁר־יָצִים לְּךָּ אֹיְבֶּךְ Deut. 28. 53, (la détresse) dont ton ennemi te resserrera, où il te réduira; תַּצִּיקַתְנָי רוּהַן בְּטָרָי Job 32. 18, l'esprit qui est en moi me presse, me force, de parler; וַהַצִּיקוֹּהִי לַאַרִיאֵל Is. 29. 2, je réduirai, j'assiegerai, Ariel; אָמָת הַשָּצִרּק 51. 13, la fureur de l'oppresseur, persécuteur; מר הַאָּרְקַתְּדוּג Jug. 14. 17, car elle l'avait tourmenté de ses prières, l'avait importune; נַיִּרִיר פִּר־תַּצִּיקָת כּוֹ בִּרְבֶּרָיתָ 16. 16, et comme elle l'importunait, tourmentait, de ses paroles (v. d'autres exemples à בָּצָק).

II אַרָּק (v. בְּאַרְ 'Job 29. 6, et (lorsque) le rocher versait, répandait, vers (ou pour) moi (des ruisseaux d'huile); אַבֶּן יְצִרּק יְרוּשִׁר 28. 2, et la pierre est fondue (pour devenir) airain, on change la pierre en airain en la fondant; אַבְּרָן יַבְּרַק Is. 26. 16 (pour בְּאַרָּן, ils ont épanché la prière, ils t'ont adressé leur prière humble.

Hiph. Placer, poser: רַּיִּבְּקְם לְּפְּרֵי רֵי Jos. 7. 23, ils les déposèrent devant l'Éternel; יְבִּיבְּיִבְּיִי II Sam. 15. 24, ils posèrent l'arche (de Dieu); de la parç colonne (d'autres classent tous ces exemples, Kal comme Hiph., sous pr.).

קצות (נדקום Trouble, tourmente: בינות הענות Dan. 9. 25, même dans la tourmente, les troubles des temps (dans les temps des troubles, les temps fâcheux, difficiles).

קבא צַלּיכָּם f. Detresse, angoisse: בְּבֹא צַלִּיבָּם אָבָּיִה וְצִּיּבְּּם Prov.1.27, quand l'affliction et la détresse vous surprendront; בּיִבְּיה צָּיִה וְצִיּבְּּם Is. 30.6, dans un pays d'affliction et de misère, d'angoisse; אַבָּיבּוּ צַּיבָּה 8. 22, les ténèbres de l'angoisse (v. אָבִיבּים).

עור, עור (rocher, v. צור n. pr. La ville de Tyr; עור II Sam. 24. 7,

les fortifications, les murailles, de Tyr; לפרי מְּבְצֵר־צֹר Jos. 19. 29, la ville forte de Tyr: Tyr était bâtie sur une île dans la mer Méditerrané; מֵּרְבְצֹר Ez. 27. 32, quelle ville est semblable à Tyr? Elle est comme une ruine, ou comme une tombe muette, au milieu de la mer.

עור (fut. יָיְצֵר, v. יָיָצָר, V. אַרַר) 1° Assiéger: ניצר אַר־רָבָּח I Chr. 20. 1, il assiégea la ville de Rabbah ; יצרה עליה Deut. 20.12, (alors) tu l'assiegeras; avec ליר: אל Deut. 20. 19, lorsque tu mettras le siège devant une ville; absol.: צוּרִר מָדָר Is.21.2, assiége, ô Mède; de même des personnes qui sont dans la place assiégée : נַיַּצָרוּ עַלֵּיו ון באבלה II Sam. 20. 15, ils l'assiégèrent a Abelah ; לצור אַל־דָּוָר וְאַל־אַנְשֵׁיוּ I Sam. 23.8, et d'assièger David et ses gens; יצרחר עליה משב Is. 29. 3, je t'assiégerai avec des forts, des machines de guerre; יברה ברהני Ps. 139. 5, tu m'as assiégé, serré de près, par derrière et par devant, tu m'as tenu assiégé de toutes parts; selon d'autres: tu m'as formé (v. 4°). — 2° Combattre, poursuivre, affliger, presser: יְצַרְתִּר אֶת־צֹרְרֶרָה Exod. 23. 22, j'affligerai, je poursuivrai, ceux qui te poursuivent; אַל־תַּצָר במימב Deut. 2.9, ne combats pas les Moabites; תַּצָּרִים אֹתָם Esth. 8. 11, qui les attaquent, poursuivent; פָּד רָצֶר־לּוּ ארבו I Rois 8. 37, si son ennemi le presse ; דרים אַז־דָּוִעִיר עָלֵיךָ Jug. 9. 31, ils ferment la ville pour toi, ils t'empechent d'y entrer, ou : ils excitent, soulèvent, la ville contre toi. - 3° Serrer, lier, renfermer : וְצַרָם תַּכֶּם מָרָדָה Deut. 14. 25, tu serreras l'argent (que tu apportes) dans ta main; וַיּצִרוּ וַיִּמְנוּ ארדתבסק II Rois 12. 11, ils lièrent, serrèrent (dans des sacs), l'argent après l'avoir compté; וַיַּצֵר כִּכְּרַיָם כָּסֶף 5.23, il lia, mit, les deux talents d'argent (dans deux sacs); צור מעורה Is. 8. 16, lie, attache bien cet avertissement, cette doctrine, ne la néglige pas, ou tiens-la secrète. — 4° (v. יַצֶּר) Former, faire : ניצר אחו מחרט Exod.

32. 4, il le forma dans un moule; בְּיָבֵר אָר־שְׁיֵבִי רְּשְׁמֵּדִּים I Rois 7. 15, il fit les deux colonnes (de bronze); בְּיַבֶּר אָבִירְדְּ Jér. 1. 5 (chethib), avant que je t'eusse formé, créé.

Niph.: קציר נצורה Is. 1.8, comme une ville assiégée (selon d'autres, part. pass. de נְצֵר (נְצֵר). V. les exemples du Hiph. à בַּרַר

צור m. (plur. בירים, une fois צור מצורות Job 28. 10). 1º Pierre, rocher, roche: ולצאר מְכְשׁוֹל Is. 8. 14, et comme une pierre d'achoppement, ou de scandale; וּבְצוּר נְחָלִים Job 22.24, et sur les pierres des ruisseaux; יַרְעָחַק צוּר מִנְּקוֹמוֹ Job 18. 4, le rocher sera-t-il déplacé, transporté de sa place? צוּר יָטָרָאֵל Is. 30.29, le rocher, le fort, d'Israel, Dieu; צוּרִרי אָחֲסָח־בּוֹ Ps.18.3, (Dieu) ma force, mon refuge, en lui j'espère ; דַּוֹמַדְיכוּוּ צור תַּצְּרָתֵּם Is. 51. 1, regardez la roche d'où vous avez été taillés (votre souche, Abraham). — 2º La force, c.-à-d. la pointe, le tranchant, d'une arme : דאב חַרְבוֹ Ps. 89. 44, la pointe de son épée; Jos. 5. 2, des couteaux tranchants; selon d'autres : des couteaux de pierre (v. 1°); תַּלְּמָת תַּאָנִיים II Sam. 2. 16, le champ des épées tranchantes, ou des forts, des vaillants (v. 1°). — 3° Forme (de צור 4°): יצורָם Ps. 49. 15, et leur forme, figure, beauté, s'évanouira, sera détruite (dans l'enfer).

ዝሄ n. pr. 1° Sur, un des princes des Madianites, Nomb. 25. 15, 31. 8. — 2° I Chr. 8. 36.

אָנָּר (v. אַנָּאַ).

אַרְהוּ f. Forme: אַרָּהוּ תַבְּיה בּצֹיל Ez.43.11. la forme, la figure, du temple; plur.: וְכֶּל־צִּרּּרְהָרוּ 43.11, toutes ses formes, tous ses dessins.

לְרְרֹן m. Cou: מָּצְּרְיָרָהְ Cant. 4. 9, (un ornement) de ton cou (v. אַנָּאַר).

צוּרִיאֵל (Dieu est son rocher) n. pr. Suriel, fils d'Abihayil, Nomb. 3. 35.

צוֹרִישַׁרַי (le Tout-Puissant est son rocher) n. pr. Surisaddai, père de Sa-

lamiel, chef de la tribu de Siméon, Nomb. 1.6.

וית ou אית (v. רָבָּדִי) Hiph. Brûler: אַבְּיִהְשִּהְ יְתַּדּ אַבְּיִהְשָּהְ זָבִּר Is. 27. 4, je les brûlerai toutes ensemble.

אור (יְצְתְּי מְּחָלָּי Blanc, clair: בּיִּרְי צְתִּי נְתְּי בְּיִר יְצְתִי נְתְּי בְּיִר יְצִתְי נְתְּי בְּיִר יְצִתְי בְּיִר בְיִר בְיר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִיך בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּיִייי בְּייי בְּיִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייִייי בְּייי בְּייי בְּייִייי בְּיייי בְּייִיי בְּיייי בְּייי בְּיייִי בְּיִיייִייִייי בְּייִייִיייִיייִיייי בְּייייִייייי בְּיייי בְּיי

ጽቦሃ (clarté) n. pr. m. Néh. 7. 46.

וֹתְיּגְ adj. Brûlant: אָמָה Is.5.13, brûlant, languissant, de soif.

A.7, ils sont plus blancs, plus purs, que le lait (puis : briller, brûler, être aride, etc., v. אַרָּיִרָּאַ).

רְיִתְּי m. (rac. רְּבָּצָי). Sécheresse : בְּיִתְיהְ לְּבָּצּ Ez. 24. 7, 8, 26. 4, 14, la pointe sèche, luisante, d'un rocher.

אַרִירָת f. Contrée aride : אַרִירָה אַרְירָים Ps. 68. 7, seulement les infidèles, ceux qui se retirent de Dieu, demeurent dans une contrée sèche, aride.

אַרְחָרִיִם m. pl. Ex. unique: בְּצְחָרִיִּים (keri אָרִיִּרִים) Néh. 4. 7, sur des hauteurs arides, dans un terrain sec, aride (v. יְיִרִיִּדְיִי.).

וְחָנֶּע f. (rac. יְחַבֶּל). Puanteur: יְחַבֶּל יִרְיַבַּ Joel 2. 20, et leur puanteur s'élèvera dans les airs.

רְּיִלְּחִנְּגְ לְּיִחְנֵּ לְּיִחְנֵּ הְיִּבְּיִהְ Is. 58.11, il rassasiera ton âme dans les plus grandes sécheresses (dans la disette).

PD¥ (v. מְיָם Rire: מְלֶם מְיָם Gen. 18.12, Sara rit(secretement); בֵּלְתַּשְׁיֵבְיּ בָּלְתַּשְׁיַבְיּ 21.6, quiconque l'apprendra rira, s'en réjouira, avec moi.

Pi. Jouer, plaisanter, se moquer: בְּיִנְיִּבְּי כְּתְּבְּיִרְ Gen. 19. 14, mais il parut

(a ses gendres) qu'il plaisantait, qu'il le disait en se moquant; אָרָאָבּיִּאָרָטּ Exod. 32. 6, ils se levèrent pour jouer ou danser; אָרָאָבָיִי Jug. 16. 25, afin qu'il jouat, ou chantat, devant eux; אָרָבָיִי Pṛיִבִּיִי Gen. 26. 8, Isaac jouait, plaisantait (avec sa femme); אָרָ אָרָאָדָי Gen. 39. 14, pour se jouer de nous, pour nous insulter.

קלידים אָלידים Gen. 21.6, Dieu m'a fait un objet de ris (on rira de moi), ou : Dieu m'a donné un sujet de joie; אָלִיִּנִים; בַּאַרִים בַּבָּיַנִים; בַּבַּיַרַ בַּבַּיַרָ בַּבַּירָ בַּבַּירָ בַּבַּירָ בַּבַּירָ בַּבַּירָ בַּבַּירָ בַּבַּירָ בַּבְּירָ בַּבְירָ בַּבְּירָ בְּיִבְּירִ בְּיִים בּיִּבְירִ בְּיִים בּיִּבְירָ בְּיִבְּירִ בְּיִבְּירִ בְּיִבְּירִ בְּיִים בּיִּבְייִ בְּיִים בּיִּבְייִ בְּיִבְּיִים בּיִבְּיים בּיִבְּיים בּיִבְּיים בּיִּבְיים בּיבִי בּיבְיים בּיבִּים בּיבְיים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבְּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבְיים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבְיבִים בּיבִּים בּיבְיים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבְּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבּים בּיבְים בּיבִים בּיבִים בּיבְיבִים בּיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבְיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְיבּים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְים בּיבְיבִים בּיבְים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבּים בּיבּים בּיבְיבִים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְיבּים בּיבּים בּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבִּים בּיבּים בּיבְיבִים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבִיים בּיבּיבּים בּיבִיים ב

רְעָּבֶּר צְּחֵר : Blanc, brillant : יְצָבֶּר צָּחָר Ez. 27. 18, et la laine d'une blancheur éclatante.

תולות adj. f. pl. Blanches: מילות Jug. 5.10, des anesses blanches (aux taches blanches), ou éclatantes, très belles.

har, fils de Siméon, Gen. 46. 10 (Nomb. 26. 13, il est appelé my). — 2º Ephron, fils de Sohar, Gen. 23. 8. — 3º Sohar, fils de Hélah, I Chr. 4. 7.

"¥ m. (rac. יְצִי אָרָה Ou יְצָי). Vaisseau, navire: אָדָר אַדָּר (Is. 33. 21, et un grand navire; יְצִי מָרָר בְּתִּר (viennent) du côté des vaisseaux (viennent) du côté de Cethim; בַּאָר Ez. 30. 9, sur des vaisseaux; selon quelques-uns aussi: יְסָרָה לְצִיִּים Is. 23. 13, (les Assyriens) l'avaient fondé pour leurs vaisseaux, pour y loger leurs flottes (v. יְצִיִּר Dan. 11. 30, ils viendront contre lui sur des vaisseaux.

እንሂ n. pr. Siba, serviteur de Saul, II Sam. 9. 2.

 le jour où ils vendaient des comestibles; ביות ביות Ps. 132. 15, je bénirai sa nourriture; לְּתָם בֵּיִים Jos. 9.5, le pain qui leur servait de nourriture pendant le voyage, durant le chemin.

לְרַבִּדם: Chasseur: לְרַבִּדם לְרַבִּדם: Jér. 16. 16, (j'enverrai) à beaucoup de chasseurs.

עָרָה et עִּיְה f. (rac. אַבּ, v. אַיָּדָה so). Nourriture, provisions, vivres de voyage: אַרָה אַלָּהָם Ps. 78. 25, il leur envoya la nourriture (en abondance); אַרָה בַּיְרָהְ Gen. 42. 25, des vivres pendant le chemin (de là יְבָּיבָה, v. Hithp. de אַבּ).

ת אייני ח. pr. 1° Sidon, fils de Chanaan, Gen. 10. 15. — 2° Sidon, une des plus anciennes villes des Phéniciens, Gen. 10. 19; הַבְּידֹרְ Jos. 11. 8, la grande Sidon (la ville riche, célèbre); מְיִר בִּידֹר Is. 23. 2, les marchands de Sidon.

אָדוֹנִין et אָדינִים, pl. אָדינִים, m. (קריִה, pl. אַדינִים, pem. (בְּדִינִים ou בְּדִינִים). Un Sidonien, une Sidonienne, Deut. 3. 9, I Rois 11. 1. Aussi יְחַאָּדִינִי Jug. 3. 3, le peuple de Sidon, les Sidoniens.

קְּיִּלְיָּה. (v. בְּיָּה.). Lieu aride : מְּיִּלִּיּ קּבְּיוֹן Is. 25 5, comme la chaleur brûlante dans un lieu aride; Is. 32. 2.

14, même dans l'exil; אָיבָּ רְּטְבָּי Is. 12.6, la nation qui habite Sion; mais אָיֹבְ וּבִּי Is. 3.16, les filles de Sion, les femmes de Jérusalem; יְּבִילְּי Is. 60.14, Sion (qui appartient au ou qui est protégé par le) saint d'Israel.

תייבי (יובי לה ביינים: Il Rois 23. 17, quel est ce monument, ce tombeau: הַּבְּירָ בְּיִרְ בִּירָים: Il Rois 23. 17, quel est ce monument, ce tombeau? הַבְּיָרָ בְּיִרְּלָּ בִּירָּן Ez. 39. 15, il mettra auprès (du cadavre) un signe, une marque; טובירים des signes pour indiquer les chemins.

habitent le désert : לְּפֶּיָר יִבְּיִשׁ צִּיִים Ps. 72.9, les habitants du désert se prosterneront devant lui; לְּפֵיִּל לְּצִיים 14. 14, au peuple qui habite le désert (d'autres traduisent aux deux endroits: les gens des vaisseaux, les navigateurs) (v. בַּיִּב בּיִבּי בִּיִּים צִּיִּר צִּיִּר בַּיִּר בַּיִר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִר בַּיִּר בַּיִּי בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּי בַּיִּר בַּיִּי בַּיִּר בּיִיי בַּיִּר בַּיִּיר בַּיִּיר בַּיִּר בַּיִּייִּיר בַּיִּייִים בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּייִים בַּיִּיי בַּיִּר בַּיִייִּים בַּיִּר בַּיִּייִים בַּיִּייִים בּיִּייִים בַּיִּייִים בּיִּייִים בּיִייִים בּיִייִים בּיִייִּים בּיִייִים בַּיִייִּים בּייִים בּיִייִים בּייִים בּיִּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּיִייִּים בּייִים בּיִייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּיִייִּים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִייִים בּייִים בּיִיים בּייִים בּייִים בּייִייִים בּייִיים בּייִיים בּייִים בּייִיים בּייִייִים בּיִייִּים בּייִים בּייִיים בּייִייִים בּייִייִים בּייִייִים בּייִיים בּייִיים בּייִיים בּייִיים בּייִיים בּייִיים בּייִיים בּייִיים בּייִייִייִּיי בִּייִייִי בְּייִייִייִּייִי בִּייִייִי בְּיִייִיי בִּיייִייִי בְּייִייִּיי בִּייִייִיי בְּייִייִייִי בְּייִייִי בְּייִייי בִּיייי בִּיייי בִּיייי בְּייִייי בִּיייי בִּיייי בְּייִייי בְּייִיי בִּייִיי בְּייִיי בְּייִייי בִּייי בְּייִייי בְּיייי בִּ

アギ (v. 1共).

שְׁרֵבֶּל m. Prison ou les fers : אָבְּיבִּילִי Jér. 29. 26, (tu le feras mettre) dans la prison, ou dans les fers (tu lui mettras des menottes).

שיע (petitesse, exiguité) n. pr. Sior, ville appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 54.

ባኙ n. pr. keri (v. කුය).

איץ Fleurir (v. צדין).

 (ou: des guirlandes de sleurs, v. פְּבֶּר 3º Aile: מְּבֶּר לְמוֹאָב Jér. 48. 9, donnez des ailes à Moab (pour s'envoler vite de son pays).

ון אָרְיָ זוּ הַאַריִץ ווּ Chr. 20. 16, sur le coteau qui conduit à Sis, ou : le mont appelé Sis.

יבְּידְּה f. Fleur : גיצָרו נבל Is. 28. 4, une fleur qui tombe, qui est flétrie (עינָר 2°).

אָקלָג , אִיקּלָג et אַקּלָג n. pr. Siklag, ville appartenant à la tribu de Siméon, Jos. 15. 31.

Jos. 9. 4, ils se mirent en route, et se firent passer pour des messagers (formé de איר 3°); ou: ils partirent, et se mirent en route; d'autres traduisent comme יְּחָבְּיִרָּיִּר: ils s'approvisionnèrent de vivres, ils prirent des vivres avec eux (v. איר Hithph.).

יר איר m. (rac. ציר et ציר). 1° Les gonds d'une porte : תַּדֶּלֵת הְשׁוֹב עַל־צִירָה Prov. 26. 14, (comme) une porte tourne sur ses gonds. — פירים Les douleurs (v. צורים אָהָזוּנִי כְּצִירֵי יוֹלֵנָה : יוֹלֵנָה עִיים אָהָזוּנִי כְּצִירֵי יוֹלֵנָה Is. 21.3, des douleurs me saisissent comme les douleurs d'une femme qui est en travail; מֵחַמְּכוּ צִּירֵר עָלֵר Dan. 10. 16, mes douleurs m'ont assailli (j'étais saisi de terreur). — 3º Messager : יָצִיר אמונים Prov.13.17, mais un messager, ambassadeur, fidèle; וְצִיר בָּגוֹיִם שָׁלֵּח Obad. 1, un ambassadeur a été envoyé aux nations. — 4º Forme, idole (de באר 4°; selon d'autres, de ציר 2°; parce qu'elle est la cause de châtiments, de

douleurs): תְּרָשֵׁר צִּרִים Is. 45. 16, les fabricateurs des idoles; בְּרָכָם Ps. 49. 45 (chethib), et leur forme, figure, beauté.

על א. (rac. אַלַלּ, avec suff. אָלָי; une fois צַלָּלִים; plur. צַלָּלִים, const. צָלָלִים). Ombré : צל הַתְרִים Jug. 9. 36, les ombres des montagnes; צַלֵּלִר־עַרֶב Jer. 6. 4, les ombres du soir, et קצל נכור Ps. 102. 12, comme l'ombre étendue (qui s'allonge vers le soir et puis passe, s'évanouit); au fig.: בְּצֵל בְּנָמֶיךְה Ps. 17. 8, (couvre-moi) sous l'ombre de tes ailes; שיחי כליל צלה Is. 16. 3, fais ton ombre (en plein midi) comme la nuit même, c.-à-d. donne un refuge sûr, couvre de ta protection; צל מַחֹרֶב Is. 25. 4, (Dieu) était une ombre, un rafraichissement, contre la chaleur; 🤿 בּלָם מַעַלֵּיהַם Nomb. 14. 9, leur ombre, c.-à-d. leur défense, force, s'est retirée d'eux; בּר בִּצֵל חַהָּכְיָה בְּצֵל הַנָּכֶּף Eccl. 7. 12, car il est sous la protection de la sagesse et sous la protection de l'argent (l'une et l'autre le rendent indépendant) (v. צַאַלִּדם).

לְּאָ chald. Pa. Prier: מְצְבָּא Dan.6. 11, et il adorait Dieu; part. plur.: מְצַבְּיָר לְחַיֵּר מַלְכָּא Esdr. 6. 10, et (pour qu')ils prient pour la vie du roi.

קלה Cuire, rotir: בְּשֶׁר לְצְלֹח I Sam. 2. 15, donne de la chair pour la faire cuire; אָצְלָּח בָשֶׁר Is. 44. 19, je fais cuire de la chair.

קלי (ombre ou chant) n. pr. Sillah, femme de Lamech, Gen. 4. 19.

אַלוּל (keri אַלִּיל אַ (keri אַלִּיל אַ (keri אַלִּיל אַ (keri אַלִּיל אַ אַרֹּל אַ (keri אַלִּיל אַ אַרִּים שִּלִּיִם שִּלִינִם עַּלִּיל Jug. 7. 13, un gateau de pain d'orge, un pain rond (de אַלַּגָּל, comme אַלַל rouler); ou: un pain d'orge cuit sous la cendre (de אַבָּא; selon d'autres: un bruit (produit) par un pain d'orge (de אַבָּאַ 1°).

לְּלְּוֹח (v. צְּלָבְּוֹח chald.). Prière : צְלְנְּחְהוּיְן Rituel, leur prière.

על [יְבְּלַתוּת) Jér. 12.4; [ut. תְּבָּלַתוּת). 1°Traverser, passer: וְבָּלְתוּ תִּינְתַן II Sam. 19.18, ils passèrent le Jourdain. — 2° Saisir,

éclater, fondre sur quelqu'un: וַמִּצְלַרוּ עַלָּרי דותה Jug. 14.19, l'esprit de Dieu saisit (Samson). Avec נַתִּצְלַח רוּחַ־רֵי צֵּל־דָּוֹר : צֵל I Sam. 16. 13, l'esprit de l'Éternel se saisit de David; פַּרַיִּצְלַת כַּאַשׁ בַּית יוֹסָת Amos 5.6, de peur que sa colère n'éclate comme le feu dans la maison de Joseph, ou qu'il ne fende, brise, la maison, etc. — 3° Aller droit, prospérer, réussir: יַנְיִפְּץ יֵי בְּיָדוֹ יִצְלָת Is. 53. 10, et la volonté de Dieu réussira, s'accomplira, parfaitement par lui; צְלַח רָכָב עַל־דְּבָר־אַבֶּח Ps. 45. 5, réussis, monte sur ton char, pour la cause de la vérité; ou, דּלָה sens ובר ? et 2º: viens fondre, attaquer; גַבר לֹא-יִצְלַת תְּיָמֶיוּ Jér. 22. 30, un homnie qui ne prospérera, à qui rien ne réussira, durant sa vie; וָחָבָּלָת הַתְּצָלָת Ez. 17. 10, la voila plantée, prospérera, poussera-t-elle! לא רַצְלַח לַכֹּל Jér. 13.7,10, qui n'est bon, propre, à aucun usage.

Hiph. Faire réussir, et intransit. prospérer, réussir : יַיֵּי הָצָּלָרהַן הַּרְפָּר Gen. 24. 56, puisque Dieu a fait reussir mon voyage, l'a rendu heureux; אַמָּירי חוא עשרו וי מְצְלְרְתַ Gen. 39. 23, et tout ce qu'il entreprenait, Dieu le faisait réussir; וְתִּצְלִּיתַ מִרְמָח בְּיָרוֹ Dan. 8. 25, et comme il est heureux, qu'il prospère, il use d'artifice, ou : il conduit ses artifices avec succès; וַלֹא תַצְלִיתַ אָת־דִּרָכֵיף Deut. 28. 29, et tu ne réussiras point dans tes chemins, tes entreprises; יביבלידו הַּרְכּני Ps. 37. 7, contre l'homme heureux dans sa voie, à qui tout réussit; אַרְתַּ הַּרְכֵּט Jug. 18.5, si notre voyage serait heureux; לא רַצְּלָּרוַת Prov. 28. 13, (qui cache ses crimes) ne prospérera pas.

ר. בין chald. Réussir (ע. רוֹבְּצְ hébr.). Aph.: רוֹבְּצְ הַרְ בְּיִר בְּע Dan. 3. 30, le roi rendit heureux, c.-à-d. éleva, rendit grand (Sidrach, etc.); איַר הְּבְילְבּאָר הְבְּילְבּאָר הַּבְּילְבּאָר בְּרָילָע Dan. 6. 29, (Daniel) prospéra, fut toujours en dignités, pendant le règne de Darius; בּיִרְילִם בְּילִר בָּלְרָ בַּלּר. 5. 8, et (le travail) réussit, s'avance, entre leurs mains.

לְּחָהְה f. Ex. unique: אַלְחָה II Chr. 35. 13, et dans des plats, ou dans des poèles.

אַלוֹיִית f. Ex. unique : אַלוֹיִית בְּלְחִית II Rois 2.20, un plat, un vaisseau, neuf.

II Rois 21.13, comme on essuie, lave, un plat; רְיִה בַּשִּלְּיִרוֹ Prov. 19. 24, 26.15, le paresseux a caché, porté, sa main dans un plat (et il ne la porte pas à sa bouche), ou : le paresseux a caché sa main dans son sein.

ילְצְׁ m. (rac. הַּלְּצְי). Ce qui est rôti: בּיִרְישִּׁיּ Exod. 12. 8, 9, (la chair) rôtie au feu; יְצָבֶּ הְּצָּיִ Is. 44. 16, il fait rôtir un rôti.

ליל keri (v. אליל).

1º Sonner: אָלְלּהּ שְׁשָׁרֵּה Hab. 3. 16, à cette voix mes lèvres ont sonné, tremblé de frayeur. — 2º Étre ombragé, couvert d'ombre: מַאַשָּׁרְּה רְּהִּשְׁלֵּה Méh. 13. 19, lorsque les portes de Jérusalem étaient couvertes d'ombre, c.-à-d. vers le soir (v. אַבָּר.).— 3º Tomber, rouler: אַלָּהּרָ בַּעִּשְּׁרָה Exod. 15. 10, ils ont roulé, sont tombés, comme du plomb.

Niph. (comme Kal 1°): אַדְּיָר II Rois 21. 12, les deux oreilles lui tinteront, (en) seront étourdies (v. Jér. 19. 3).

Hiph. 1° אַבְּלֵיכָה שְׁהֵרְ אָנְיִרְי I Sam. 3. 11, les deux oreilles lui tinteront, seront étourdies, frappées (v. Niph.).— 2° בְּחֹרֶשׁ מַצֵּל Ez. 31.3, avec un feuillage qui donne de l'ombre, un feuillage touffu (v. Kal 2°).

אָלְלְפּוֹנְי n. pr. (avec l'article). Selellponi, fille de Étam, I Chr. 4. 3.

אַן־בְּאָבֶי m. (avec suff. אַלְפִי pl. const. בַּלְפֵּר אַן־בְּאָבָי 1° Ombre, ténèbres: אַן־בְּאָרָבּי 1° Ombre, ténèbres: אַן בּלְפֵר Ps.39.7, oui, l'homme marche dans les ténèbres, ou : il passe comme une ombre; זְּלְפֵּם מִּבְנָהְי 73.20, tu confondras leur ombre, fantôme, vaine image.— 2° Image, figure, idole: יְבּילְבִין Gen. 1.27, Dieu créa l'homme à son image;

617

קבּלְמִי בְּלְבְּיִרְכִּי 5.3, il engendra à sa ressemblance et à son image; בְּלְבִירְכִּי בַּלְבְּרִרְכִי I Sam. 6.5, (vous ferez) des formes, des figures, de vos rats; נְאָרִדְּלְכִיי שְׁמִרּי II Rois 11. 18, et ils brisèrent les images (de Baal); בְּלֵבִירָבִי Amos 5.26, et Chiyun (Saturne) votre idole, ou l'image de vos idoles (v. בְּלִרְי, יִייִי)

יַּעָלֶם, בּיִּעְלֵם et אַלְטָּג chald. Image, idole: אָלֵם דִּרִּידִנּם Dan. 3. 11, une image d'or; אָלָם זַּרִּיִנְינָה 3. 2, pour la dédicace de l'idole.

ק'ב' (riche d'ombre) n. pr. 1° D'une montagne, Selmon, près de Sichem, Jug. 9. 48, couverte de neige (v. Ps. 68.15.)— 2° D'un des chefs de l'armée de David, Selmon d'Ahoah, II Sam. 23. 28; appelé בילי I Chr. 11. 29.

אַלְמוֹנָה n. pr. Selmona, station dans le désert, Nomb. 33. 41.

אַלְטְבָּע n. pr. Salmunna, roi des Madianites, Jug. 8. 5.

עליי כּלֹני (denom. de בַּלֶּבְי בְּלֹריְרָכִּל (Pencher d'un côté, boiter: הַּיָּבְי בְּלִּרְיָרָכּוֹ (Gen. 32. 32, il était boiteux de sa hanche (d'une jambe); הַּשְּׁלְּבְּי הַּבְּי Mich. 4.6, je rassemblerai celle qui était boiteuse (fatiguée, affaiblie, par le long chemin et les souffrances, Israel); הַיִּבְּיִבְּיִר אָּרִי אָרִי (Soph. 3. 19, je sauverai celle qui boitait.

murailles) d'ais de cèdre; שָּׁמֶעֵל עַל־ קאָלָלה 7. 3, au-dessus des poutres (qui formaient le plafond). — 2º Côté. De I'homme : יָאֵיד נָכוֹן לְצֵלְעוֹ Job 18. 12, la calamité sera prête à son côté; selon d'autres : prête à frapper celle qui est a son côté, sa femme; שֹּׁמְרֵי צָּלְנִיי Jér. 20. 10, qui gardaient mes côtés, auparavant mes amis qui étaient sans cesse à mes côtés; selon d'autres, de אַלֵּע: qui attendent ma chute. — Des choses : בַּלְע־הַמְּמָשָׁרָ Exod. 26. 26, le côté du tabernacle; בְּלְעֹה הַאֵּרֹן 25. 14, les côtés de l'arche; שָׁמֵר צַּלְעֹּח תַּאָּוֹמֵת 27.7, les deux côtés de l'autel; בֵּל־צֵּלַכּ אָבּיּדְעָ 26. 35, du côté du septentrion; ו אַנים הַנְּלֵח הַאָּחָת I Rois 6. 34, les deux côtés, ou les deux battants, d'une des portes. — 3° Chambre latérale; ויעש בלעות סביב I Rois 6. 5, et il fit des chambres tout à l'entour ; יָתַאָּלֶעוֹת צֵּלֶע אַל־צֵּלֶע Ez. 41.6, et les chambres latérales (étaient) une chambre auprès de l'autre; et *collect*.: שַּרָת תַּאַלֶע תַּחָּרכֹטָת I Rois 6. 8, l'entrée des chambres latérales (du bas côté) du milieu; בַּרה בלעורז Ez. 41. 9, l'espace destiné aux chambres latérales, ou : un corridor entre ces chambres et le mur.

ソウ坚 n. pr. Séla, ville appartenant à la tribu de Benjamin, Jos. 18. 28; Séla, sépulture de Saül, II Sam.21.14,

לְצֶלֵע שׁ, Trébuchement (ע. צֶלֵע), chute, adversité, calamité: יְבְעַלְּעִי שֻׁקְרוּוּ Ps. 35. 15, et ils se sont réjouis de ma chute, de mon adversité; אַנְי יְצָלָע) 38. 18, je suis préparé aux malheurs, aux châtiments; et selon quelques-uns aussi: שַׁמְרֵי צֵלְעִי Jér. 20. 10, qui attendent, espèrent, ma chute (v. צֶלֶצ 2°).

ባን¥ n. pr. m. Néh. 3. 30.

ግን የነው ነው ነው ነው። Salaphhad, fils de Hepher, Nomb. 27. 1.

¥לְצִר (ombre contre la clarté, la lumière du soleil) n. pr. Selsah, ville appartenant à Benjamin, I Sam. 10.2,

לְּצְלִי m. (const. בְּלֵּצִי, rac. בְּלֵּצִי, rac. בְּלֵּצִי,

וּ אָרָץ בּלְצַל כְּנָפָּיִם Is. 18. 1, la אָרָץ בּלְצַל terre (qui fait) du bruit de ses ailes, faisant allusion au bruit des armes que font les ailes de l'armée, ou au bruit des voiles des vaisseaux qui se déploient comme des ailes; l'Ethiopie, visitée par tant de vaisseaux; selon d'autres: la terre dont les ailes font beaucoup d'ombre, la terre si vaste (v. צַלַל 1° et 2°).— 2º וּבְצֵּלְצִלִּים II Sam. 6. 5, et avec des timbales (de בְּצִלְּרִישָׁמֵע ; (יוֹ צָלֵל et Ps. 150. 5, avec des timbales résonnantes, d'un son clair, harmonieux, et des timbales d'un son fort, de jubilation. — 3° וּבְצַּלְצֵל דָּנִים Job 40. 31, (veux-tu remplir sa tête) de dards qu'on lance aux poissons, de harpons? selon d'autres: (veux-tu jeter sa tête) dans le réservoir des poissons, ou la nasse? — 4° רַיַרָשׁ חַאָּלַצֵּל Deut. 28. 42, des insectes bruyants, bourdonnants, des grillons, consumeront (les arbres et les fruits); d'autres traduisent : la sauterelle ; d'autres : la nielle.

P?\\ n. pr. Sélek d'Ammoni, un des chefs de l'armée de David, II Sam. 23. 37.

יְרֵיׁ (protégé de Dieu) n. pr. m. 1° I Chr. 8. 20. — 2° 12. 20.

אָטֵאָ (fut. אָטָאָר) Etre altéré, avoir soif: קּיבְּשָּׁא Jug. 4.19 (א omis), parce que j'ai soif; רְצָּמָה Ruth 2.9; 2° pers. fém., quand tu auras soif; בַּאַלְּחִים Ps. 42.3, mon âme brûle de soif pour Dieu.

אָבֶץ m. Soif: בְּאָרֶץ בְּיָה וְצְבָא Ez.19.
13, dans une terre de sécheresse et de soif (aride et sans eau); רְשְׁבְּרּ מְרָאִים Ps. 104. 12, les ânes sauvages s'y désaltèrent, y apaisent leur soif.

אָטֵאְ adj. (f. אָמָאִ). Altéré: בְּלְצָּהָא Is. 55. 1, vous tous qui êtes altérés, venez aux eaux; רְצַבְּרִם זְּם־בְּּנָהִא Ps. 107. 5, ils souffraient la faim et la soif; אָאָרְ־מֵיִם עַל־צְּמָא Is. 44. 3, je répandrai l'eau sur la terre altérée, sèche.

אָרְיִּתְּיְ מִּיְמְיִּתְּיִ בְּיִתְּיִבְּיִ מְּיִבְּיִתְּיִ בְּיִתְּיִבְּיִ לְּבִּיתְּיִ Jer. 2. 25, (épargne) aussi la soif à ta gorge (que tu éprouves à force de courir, d'errer; ou, au fig.: pour la passion, volupté).

אָטְּא m. Une terre alterée, aride: יְצִּשְּׁאוֹן אֲשֶׁר אֵּרְכְּיִם Deut. 8, 15, et une terre aride où il n'y avait pas d'eau; יְצִּשְּׁאוֹן לְּמַבּוּצֵי מָיִם Is. 35.7, et la terre desséchée, aride, (se changera) en des sources d'eau.

קביצ Lier. Kal inusité. Niph. S'attacher: תַּנְצְּלֶּלְ מְּצֹּוֹר Nomb. 25. 5, qui se sont attachés à Baalpeor, qui se sont consacrés à son culte; יַיִּבֶּעֶל Ps. 106. 28, ils se consacrèrent à Baalpeor.

Pou.: קיבְּקְרָה עַל־מָחְנֶיה II Sam. 20. 8, (une épée) attachée à ses reins, pendue au côté.

Hiph.: אָלְשׁוֹקְר תַּוּצְמִיד מִּרְמָה Ps. 50. 19, et ta langue lie, combine, trame, la ruse, les tromperies.

קבירים אין. 1° Une paire, deux. Des bêtes: אָבֶירִים, I° Une paire, deux. Des bêtes: אַבֶּירִים, I Sam.11.7, une paire de bœuſs; אַבֶּירִים וּצַּיִין I Rois 19.10, deux anes; אַבֶּירִים אָבִירִים I Rois 19.19, douze paires, attelages, de bœuſs. Des hommes: אַבְירִים אָבְיִרִים I Rois 9.25, (lorsque nous) chevauchions ensemble (toi et moi), ou que nous étions dans un même chariot; אַבֶּירִים אָבֶירִים Is. 21. 7, 9, (une paire de) deux cavaliers.— 2° אַבֶּירִים אַבְּירִים I Sam. 14. 14, un champ que peut labourer une paire de bœuſs dans un jour; אַבְּיִרִיבְיָם Is. 5.10, dix arpents de vigne.

לבְּשִׁים f. (rac. מַּבְּטַיּ, douteux: מַבְּטַיּ מְבְּשִׁיִּבְּיּ Gant. 4. 1, 6. 7, selon les uns: derrière ton voile; selon les autres: entre les nattes de tes cheveux; d'autres traduisent: outre ce qui est caché en toi, ce que l'on doit passer sous silence; de même: בְּיִי בַּיִּי בַּוֹּ Is. 47. 2, ôte ton voile, ou: découvre tes nattes, tes boucles.

אַמּוּק m. (rac. אָמַשׁ m. (rac. אָמַלּ). Raisin sec :

I Sam. 25. 18, et cent (gateaux ou grappes) de raisins secs; דבלים וְצִּאָקִים I Chr. 12. 40, des figues et des raisins secs, ou : des paquets de raisins secs.

אַמַר (fut. יִּצְמַח Pousser, paraître: וְכַל־עֲטֵב חֲשֵּׁרֵח טֵרֶם יְצְמָח Gen. 2. 5, et toutes les herbes de la campagne avant qu'elles eussent poussé, ou : ne poussaient pas encore; בַּל־הָצֵץ הַאַבֶּהַ לָבֶם מָך בישות Exod. 10. 5, tous les arbres qui poussent (pour vous) dans les champs; יְמַיֹּעֵר שָׁחֹר צָּמַח־בּוֹ Lév. 13.37, et si des poils noirs y ont poussé; transitif: יַער צוֹמַחַ עַצִּרם Eccl. 2. 6, une foret qui pousse, produit des arbres, c.-à-d. de jeunes arbres, ou : une forêt d'arbres ווסח fruitiers; בְּטֵרֶם הָצְמָרָם Is. 42. 9, avant que (ces événements) paraissent, arrivent; נאַרָכָּהְף מְהֵירָת הְצְּטָּת 58. 8, et ta guérison paraîtra, arrivera, vite; אָרֶץ הָאָרֶץ הַאָּרֶץ Ps. 85. 12, la vérité germera, sortira de la terre.

Pi. Même signif.: דְּמָרֶהְ Ez.16. 7, et tes cheveux avaient poussé; יַּנְיָלָלְ קַשְׁרֵירוּאִשׁוּ לְצְתַּהְ Jug. 16. 22, ses cheveux commençaient de nouveau à pousser, à revenir.

Hiph. 1° Trans.: יְּבְיִבְּיִרְ מַּצְּמִירִוּ לְּפָרְ. 3. 18, la terre te produira des épines et des ronces (chardons); וְּבְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר וֹנְיִבְּיִר בְּיִבְּיִר וֹנְיִבְּיִר בְּיַבְּיִר וֹנִיבְּיִר וֹנִיבְּיִר וֹנִיבְּיִר וֹנִיבְּיִר וֹנִיבְיִר וֹנִיבְּיִר וֹנִיבְּיִר וֹנְיִבְּיִר וְנִיבְּיִר וְנִבְּיִר וְבְּיִר וְנִבְּיִר וְבְּיִר וְבְּיִר וְבִּיִר וְבִּיִר וְבְּיִר וְבִּיִר וְבְּיִר וְבִּיִר וְבְּיִר וְבִּיִר וְבִּיִר וְבִּיר וְבִּיִּר וְבִּיִר וְבִּיִר וְבִּיר וְבִּיִּר וְבִּיִר וְבִּיִר וְבִּיִר וְבִּיִּר וְבִּיִר וְבִּיִר וְבִּיִּר וְבִּיִּר וְבִּיִּר וְבִּיִר וְבִּיִר וְבִּיִר וְבִּיִּר וְבִּיִר וְבִּיִר וְבִּיִר וְבִּיִּר וְבִּיִּר וְבִּיִּר וְבִּיִּר וְבְּבְיר וְבִּיִּר וְבְּיִר וְבִּיִּר וְבְּיִר וְבִּיִּר וְבְּיִר וְבִּיִר וְבְּיִר וְבִּיִּר וְבְּיִרְ וְבִיר וְבִּיִּר וְבְּיִר וְבִּיִּר וְבְּיִר וְבִּיִּר וְבְּיִר וְבִּיִר וְבְּיִר וְבִּיִר וְבְּיִר וְבְּיִיר וְבְּיִי וְבְּיִירְ וְבְּיבְּי וּבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִייִי וְבְּיִייִי וְבְּיִיבְּי וְבְּיִי וְבְּיִייִּי וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִי וְבְּיִיבְיִי וְבְּיִייִי וְבְּיִייִי וְבְיִיבְייִי וְבְּיִייִי וְבְּיִיבְיִי וְבְּיִיבְייִי וְבְּיִיבְּיִי וְבְיִייִי וְבְיִייִי וְבְיִייְיִי וְבְיִייִי בְּיִיי בְּיִבְיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי וְבְיִייִי בְּיִייְיִיי בְיבְּייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִיי וְבְּיִייְייִי בְּיִיי בְּיִייְי בְּיִיי בְּיִייִי לְּיִייְיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִיי לְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייִי בְּייִייְיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִיי בְּיייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייִייי בְּיייי בְּבְייִייי בְּייִייי בְּייִיי בְּייִייי בְּייִייי בְּייִיייִיי ב

חַבְּץְ m. (avec suff. הּהְיִבְּץ). Végétation, plante, fruit: הַבְּיבְיּתוּ הַבְּיבְיּן Gen. 19.25, et tout ce qui pousse de la terre, toutes les plantes; הּיִבְּיִּתְּי הַבְּיִבְּיִּר בַּבְּיִבְּי Ps. 65.11, les fruits (de la terre); בְּיבִי בִּיבְיּ Is. 4.2,

les fruits de Dicu, tout ce que Dieu fait pousser, germer; ou : celui que Dieu fera arriver, le Messie; de même : רבָי בְּבִי Jér. 33. 15, et בְּבִי בְּבִי 23. 5, un germe de justice, un germe juste, le Messie qui sortira de la maison de David; seul : בְּבִי Zach. 3. 8, et בִּבִי בַּבְי 6. 12, mon serviteur, le rejeton, la branche, — un homme qui aura pour nom rejeton, germe, branche (de Dieu); בְּבִי בִּבְיִם בִּבְיבִי בַּבְים Ez. 17. 9, toutes les feuilles de sa végétation.

פאני א. (rac. אָבְירִים אַר. 1º Bracelet (qui est attaché au bras): לְּבִירִּהְ פּרּר. 24. 22, et deux bracelets pour mettre à ses bras; אַבְּירִה וְצָּבִיר (Nomb. 31. 50, des jarretières et des bracelets. — 2º Couvercle attaché au vase: אַבְּיר פְּרָיר (צְּבָּיר (אַבָּיר (אַבִּיר (אַבּיר (אַבּיר

י אָמִיחָה f. Action de pousser: אָמִיחָה Rituel, et que la corne pousse, c.-à-d. que la force, le bonheur, (de David) augmente.

רפאבי m. (rac. בשבי). Ce qui est natté, tressé; le filet, piége; ou celui qui tend le piége, le malfaiteur, le brigand: le piége, le malfaiteur, le brigand : ביִּבִיב Job 18.9, le filet, selon d'autres le brigand, l'arrêtera, prévaudra contre lui; בְּבִיב בַּיִב בַּיִב Job 5. et le brigand boit, enlève, leurs richesses; d'autres expliquent ביִּבִיב comme comme comme comme qui sont altérés (v. אַבָּיִב).

התייטיץ f. (rac. המַיִּג extinction). Seulement adverbialement: בְּצְמִיתִּח Lév. 25. 23, et הַבְּיבְיתִּח vers. 30, jusqu'à l'extinction, c.-à-d. à perpétuité, pour toujours.

אָפֶקּים בּנְּכְּיִם בּנְכְּיִם בּנְכְּיִם בּנְכְּיִם בּנְכְּיִם בּנְכִּיִם בּנְכִּיִם סּבּבּנּ Osée 9. 14, et des mamelles sèches (qui n'ont pas de lait).

עָּמֶר m. (avec suff. צְמֶרָר). Laine: בַּמֶרְ Ez. 27. 18, et la laine d'unc

blancheur éclatante; בְּבֶּר צָּפֶר Lév.13. 47, dans un vêtement de laine.

기인부 n. pr. Semari, fils de Chanaan, Gen. 10. 18, souche d'un peuple chananéen à qui appartenait la ville de Simyra au pied du Liban.

אָמֶרֵיִם n. pr. Semarayim, ville appartenant à la tribu de Benjamin, Jos. 18. 22; תַּרְיִם II Chr. 13. 4, la montagne de Semarayim.

בּשְּׁרָתוֹ f. (avec suff. יוֹבְצַבֶּיר). La laine de l'arbre (ע. בָּשָׁרָ, c.-à-d. son feuillage, sommet, sa cime: אַבָּירָת דָּשָּׁרָתוּ צַּשִּׁרָתוּ בַּשִּׁרָתוּ בַּבּרִתוּ בַּבּרִתוּ בַּבּרִתוּ בַבּבּרִתוּ Ez. 31. 3, et son sommet s'élevait (entre) au milieu de ses branches épaisses, ou touffues.

אַרָּאָר Anéantir: אָמָרוּ בַּמּוֹר חַיָּרָ, Lam. 3. 53, ils m'ont jeté, renfermé, dans une fosse pour m'ôter la vie (exact. ils ont coupé, anéanti, ma vie dans une fosse, ou dans une prison).

Niph.: מְבִּיבִּיהִ מְּפְיֵרְ־חִשְׁהְ Job 23. 17, mais je n'ai pas été anéanti, exténué, je n'ai pas péri au milieu des ténèbres; מְבִיבּ וְצְבָּיִהְי וְצְבָּיִהְ Job 6. 17, (les fleuves) quand ils sont réchauffés ils (s'écoulent) tarissent (v. בִּיב), ou: quand ils sont froids, qu'ils gèlent, leurs eaux se resserrent, se condensent

Pi.: צְּמְּחֵחְנִי מִנְאָחִי Ps.119.139, mon zèle m'a desséché, consumé.

Pilp.: בְּעִיְרְיּנְיִ Ps. 88. 17, tes terreurs, tes arrêts terribles, m'ont exténué, anéanti.

Hiph.: פְצְמִי מַצְמִיהַי Ps. 69. 5, ceux qui veulent me perdre sont puissants; Ps. 101. 8, j'exterminerai, je tuerai, tous les pecheurs de la terre.

וְצְּ פּרְעָּרְ אָרְ n. pr. d'un désert: אַרְעָּרְ בְּּרְ le désert de Sin, entre la Palestine et le pays des Iduméens, dans lequel était בְּיִבְּ Nomb. 20. 1, la ville de Cades; יוּבְּגְ Nomb. 34. 4, Jos. 15. 3, par Sin.

אַנְעָשׁ m. Brebis: אָרָרֹת לָצִישָּׁכִם Nomb.

32. 24, (et faites) des parcs, des étables, pour vos brebis (v. xix).

עלָה m. Brebis: אָרָ מָשָּלְמָּה Ps. 8. 8, les brebis et les bœufs (v. אָאָב פּאָ צִאָּן.).

קּבָּל f. (rac. יַבְּעָן, plur. אָנִים et היֹנִיץ). אים פורים בּדֶרֶךְ צִפַּלֹשׁ Prov. בּוֹים פּוֹים בּדֶרֶךְ בִּפַלֹשׁ 22. 5, des épines et des pièges sont dans la voie de l'homme faux; -אָנֶל ישְּוִים יְקַחֵרוּג Job 5. 5, et même d'entre les épines il la prendra (la récolte); selon d'autres: l'homme qui a des armes, l'homme armé, la prendra (v. 2°). — 2° Bouclier, targe : יַּשַׁתַוַּם מָבֶן רְצִּנְּהִי Ps.35.2, prends ton bouclier et ta targe (ou: tes armes et ton bouclier); וְלְּפֵּא הַאָּדָת I Sam. 17.7, et celui qui portait le bouclier, l'écuyer; רָנְעָּוֹא אַרְבֶם א באנורן Amos 4. 2, (l'ennemi) vous enlèvera avec des crocs, ou des hamecons (v. min). — 3° Froid, fraicheur: Prov. 25. 13, comme מָצְנַרוּ־שָׁלֵג מְיוֹם קַצִּיר le froid, la fraicheur, de la neige, au jour de la moisson.

ענוף ou אָנוֹף chethib, pour אָנוֹף Is. 62. 3 (v. קּנִיק).

לְקוֹל צְצּוֹרֶדְה . Canal, aqueduc: לְקוֹל צְצּוֹרֶדְה Ps. 42. 8, au bruit de tes canaux (tes cascades, tes flots); דְּנֵגַע בָּאָדִה II Sam. 5. 8, et qui arrivera jusqu'à la gouttière (jusqu'au haut de la forteresse).

רַתְּצְנֵית מַעֵּל : Descendre, tomber : נְתְּצְנֵית מַעֵּל יוֹ Jos. 15. 18, Jug. 1. 14, elle descendit, ou elle tomba, de dessus l'ane; נְתִּצְנֵית בָּאָרֶע Jug. 4. 21, elle enfonça (le clou), ou (le clou) s'enfonça, jusque dans la terre.

אָנִינִים m. plur. (rac. אָבָי, v. אָבָי, 1°). Epine: יְלְצְיִיִם בְּצִבִּייִם Nomb. 33. 55, (ils seront) comme des aiguillons, des pointes, dans vos côtés; יְלְצִיִים בְּצִייַיִם Jos. 23. 13, et comme des épines dans vos yeux.

קייף m. (rac. הְצָּבְ, const. הִיבִּא, plur. מְצִּיִיםְיּא.). Ornement de tête, tiare: מְּצִיִּרְּא Job 29. 14, comme un manteau royal et comme une tiare; וּבְּיִרְּא מְלוּכָּה בּנִיןּא מְלוּכָה Is. 62. 3 (cheth. בְּצִיאָר), une tiare royale (ou un diadème); des femmes: מִצְּיִרְאַרָּאַרִייִּר

Is. 3. 23, et les coiffes (bandeaux); du grand prêtre : צָּיִרְּבְּ טָּדְּיִרִי Zach. 3. 5, une tiare pure, éclatante.

בּצְילֵ בּנִיר sec, ou être vide; part. pass.: יְּמְבֵּלִים נְּמְלֵים Gen. 41. 23, des épis desséchés, secs, ou vides.

וּאָץ n. pr. Senan, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 37 (v. אַאַב).

אַני Secacher, s'humilier. Part. pass.: אָבְּישִים הְּבְּטָּיִם הְּבְּטִיּם הְבְּטִיּם הְבְּטִיּם הְבְּטִיּם הְבְּטִיּם הְבְּטִיּם הְבְּטִיּם הְבְּטִיּם הְבְּטִיּם הְבִּטִּים הְבִּטִּים הְבִּטִּים הְבִּטִּים הְבִּטִּים הְבִּטִּים הְבִּטִּים הְבִּטִּים הְבִּטִים הְבִּטִּים הְבִּטִים הְבִּטִים הְבִּטִים הְבִּטִים הְבִּטִים הְבְּטִים הְבִּטִים הְבְּטִים הְבִּטִים הְבִּטִים הְבְּטִים הְבְּטִים הְבִּטִים הְבִּטִים הְבְּטִים הְבְּטִים הְבְּטִים הְבְּעִים הְבּערוּם הְבְּערוּם הְבְּערוּם הְבְּערוּם הְבְּערוּם הְבְּערוּם הְבְּבְּערוּם הְבְּבְּערוּם הְבְּבְּערוּם הְבּערוּם הְבּערוּם הְבּבּערוּם הְבּבּערוּם הּבּערוּם הּבּים הּבּערוּם הּבּים הּבּיבּים הּבּים הּבּים הּבּים הּבּיבּים הּבּים הּבּיבּים הּבּים הּבּים הּבּים הּבּים הּבּיבּים הּבּים הּבּים הּבּיבּים הּבּיבּיבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּיבּים הּבּיבּיבּים

Hiph.: רְבְּיִבְּיֵל Mich. 6. 8, et s'humilier pour marcher, c.-à-d. marcher, agir, avec soumission, humilité.

קוְבֶּלְּה. (rac. אֲצָיִ). Enveloppe, voile, ou pelote (v. l'ex. unique, Is. 22.18, בּבָּיִי).

קּיְנְיִין f. (rac. יַבְיִ), douteux : אַנְיִין הַּדְּ בּאַרָה Exod. 16. 33, prends un vase, ou une bouteille; selon d'autres : une corbeille.

קיבי בנקרות: Tuyau, canal. Pl.: מְּבֵי בַּנְקְרוֹתוּ Zach. 4. 12, les deux tuyaux ou canaux d'or (par où coule l'huile dans les becs).

 montent, s'élèvent (chacune) au-dessus du mur; selon d'autres: les filles courent pour le voir (Joseph).

עצ m. (avec suff. אַצְהֵיד pl. בְּנָיִדים). Pas, démarche: נְכֶּל־צְּטָדִי II Sam. 6. 13, six pas; יְסְפּוֹר job 31. 4, et il compte toutes mes démarches.

אָעֶדְרָ, (rac. אָעָדְיּ). Action de marcher, marche: אָנָיָד II Sam. 5. 24, et אָנָיִד אָיָד I Chr. 14. 15, le bruit d'une marche (de quelqu'un qui marche).

הוֹקצְיָן f. plur.: וּיִבְּאָבוּיוֹ Is. 3. 20, espèce de petites chaînes que portaient les femmes comme ornement aux jambes (v. היַבָּאָא).

ואָעָד Incliner, courber, remuer, errer: וביתר צוצה לְהַפְּחָה Is. 51.14, celui qui est courbé (sous les chaînes, le captif) sera bientôt délié, ou : celui qui erre (hors de sa patrie, l'exilé) sera bientôt delivre; אָם צעָרו וֹעָד Jer. 2. 20, tu t'inclines, tu t'étends , ou : tu erres, cours, comme une femme impudique; צֹמֶרו בָּרֹב וחים Is. 63. 1, qui marche dans la grandeur, la puissance, de sa force; selon d'autres, transit.: qui fait marcher, errer (les peuples de pays en pays); יָטְאַלָּחָמְר־לוֹ צִּעָּרם וְצֵעָרוּי Jér. 48. 12, je lui enverrai des gens qui savent incliner, vider, transvaser, les vases, et ils le renverseront, videront; selon d'autres: des gens qui le feront marcher, qui l'enverront en exil.

Pi.: মাত্যু Jér. 48. 12 (v. le même exemple au Kal).

אָעוֹר cheth. pour אָעוֹר Jér. 14. 3, 48. 4 (v. צָּעִיר).

קאָעָ m. (rac. אָצָאַ). Le voile des femmes: תְּבָּיִה Gen. 24. 65, elle prit le voile (et se couvrit); אָנִיהָאָ 38. 19, son voile.

עניר n. pr. d'une ville : אָצִירָה II Rois 8. 21, à Saïr.

קצירה (v. יְצִירים). Jeune age, jeunesse: וְתַּשְּׁעֵיר מָּבְּעֵּרָחוֹ Gen. 43. 33, et le plus jeune selon son age, sa jeunesse; סְבֶּרְ־צֵּחַח מִּשְּׁעִירָה Dan. 8. 9, une corne d'une petitesse excessive; ou c'est plutôt adj.: une très petite corne (v. מְצִירָה).

אַנְצְּלָ Etre transporté: אֹחֶל בַּלּ-רָצְּבֶּן Is. 33. 20, une tente qui ne sera jamais transportée ailleurs, qui ne sera jamais leyée.

ענון n. pr. d'une ville dans la basse Egypte, Soan, Tanis: שֶׁרֵי צִען Is. 19. אַען מִצְרָיִם Is. 19. אַען מִצְרָיִם Nomb. 13. 22, Tanis en Egypte.

ת צְּעֻלַבְּיִּם n. pr. d'une ville ou d'une contrée dans le pays de Nephthali: באלון הְצַעַנִיִּם Jos. 49. 33, d'Ellon en Saananim, ou d'Ellon jusqu'à Saananim; selon d'autres, ב appartient au mot, et la ville s'appelle Allon-Besaananim.

בּיבְּיֵים m. plur. Ex. unique: מַצְּמֵּים II Chr. 3. 10, (deux chérubins), travail de sculpteurs, statuaires (rac. צִּבִּיב); selon d'autres: en forme d'enfants (comme בַּצְּצִבְּיִם 2°).

רְצַּעֵּק (fut. רְצַּעֵּק, v. רְצִּעָּק Crier: אָטָּרְ Deut. 22. 24, parce qu'elle n'a pas crié; רְצָּעָק אָל־פּרְעָּר Gen. 41. 55, le peuple cria a Pharaon; אָם־צָּלִק אַל־בּר Exod. 22. 22, s'il crie vers moi. Avec לַרִּי: לַרָּי: 1I Chr. 13. 14,

ils crièrent à l'Éternel; Job 19.7, si je crie à cause de la violence qu'on me fait.

י (איי מְצַעַק II Rois 2. 12, et il criait.

Hiph.: וויבְּעַלְ לְּסוֹצֵל אֶ אֶדּידְתָּעוֹ I Sam. 10. 17, Samuel fit assembler (convoqua) le peuple.

Niph. passif du Hiph.: יַמְּצֶּׁלְ אֵינִי Jug. 7. 23, des hommes d'Israel furent convoqués, ou s'assemblerent; וַיִּשְּׁנֵּלְ וְיָנָיִם אַחְרֵי שָׁאוּלֹל I Sam. 13. 4, et le peuple s'assembla auprès de Saul.

בַּבְּקַת בְּנֵי־וִשְׂרָאֵל f. Cri, plainte: בְּבְּקַת בְּנֵי־וִשְׂרָאֵל Exod. 3.9, le cri des enfants d'Israel; בְּבְּקַת בְּנִי בְּנִי Job 34. 28, les cris, plaintes, du pauvre; מִי־נְיָלָה צַּצְּכְּחָים אֶּח־פְּנֵי בִי Gen. 49. 43, parce que leur cri, c.-à-d. le cri à cause d'eux, ou le cri de leurs crimes, est devenu grand, fort, devant l'Éternel.

ללא יִצְּעָר Etre petit, vil, faible: יְלְאַ יִצְּעָר Jér. 30. 19, et ils ne deviendront pas vils, ils ne tomberont pas dans l'abaissement; יְרַצְעֵר Job 14. 21, et s'ils sont vils, méprisés; עַל־תַאַעֵּרִים Zach. 13. 7, (j'étendrai ma main) vers ceux qui sont petits, faibles.

ענער et ציער (petitesse) n. pr. d'une ville, Soar (Segor), appelée ainsi parce qu'elle était petite, Gen. 19. 20; ציַרָרוּ vers. 23, à Soar (appelée aussi בָּלֵע, v. Gen. 14. 8).

לפוס צַּעָרָא אַנְרָא f. Peine, travail : לְּפֹּרִם צַּעָרָא אַנְרָא Aboth, la récompense sera selon (en proportion de) la peine.

אָפַר עּוֹרָם (v. צְּמֵר (v. צְּמֵר (v. צְּמֵר Lament. 4. 8, leur peau est attachée, collée, sur leurs os.

אַמְרֵיָם עִם־אֵלֹדִיר Osée 9. 8, la sentinelle d'Ephraim, le prophète, (devait être) pour mon Dicu; ou : le prophète d'Ephraim était avec mon Dieu; ou: Ephraim regarde vers, espère en mon Dieu; צופות רַעִּים וְטוֹבִים Prov. 15. 3, (les yeux de Dieu) contemplent, observent, les bons et les méchants; Prov. 31. 27, elle צוֹפְיַח חַלְּיכוֹת בּיתְה considère, surveille, les allées, la marche, de sa maison ; ציניו בַּגוֹיִם הִצְפֵּיכָה Ps. 66. 7, ses yeux regardent, observent, les nations; יַצֶּק רֶי בַּינִי וּבֵּיקָה Gen. 31.49, Dieu regardera entre moi et toi, jugera entre nous; צוֹפֶּח רָטָשׁע לַצַּוּרִיק Ps. 37. 32, le méchant observe. c.-à-d. épie , le juste , וַצַּמּוּ דוּא אֵלֵי־דָּרֶב Job 15. 22, il est regardé, épié, menacé, par l'épée; il est destiné à l'épée (pour part. pass.).

Pi. 1º comme Kal. Regarder, attendre, chercher quelqu'un des yeux, esperer en lui : בֵד הֶּרֶהְ מְצָפֶּת I Sam. 4.13, (Eli était assis) à côté du (près du) chemin, regardant, attendant; דַּצָּמֵר חמַצְאָח Is. 21. 6, pose le gardien, la sentinelle; קיצָפֶּרף Mich. 7. 4, tes prophètes; אָפּרנוּ אֱל־גוֹיר Lam. 4. 17, nous avons espéré en un peuple. Avec : ואַנר בּרֵר אַצַּפְּדוּ Mich. 7. 7, mais moi j'espere en Dieu; et seul: ואצפה Ps. 5. 4, et je lève les yeux, j'espère. -2º Couvrir quelque chose (d'or, d'argent, etc.): יִצִּפִּיתָ אֹחוֹ זָחָב טָחוֹר Exod. 25.24, tu couvriras (la table) d'or pur; וַרְצַּמַרוּ וָּחָב I Rois 6. 20, il le couvrit d'or: אפה מות II Chr. 4.9, il couvrit (les portes) de cuivre.

Pou.: מְמָהֵ בּאַמִּים נְּהָנּכּל Exod. 26. 32, (des colonnes) couvertes d'or; בֶּטֶהְ סְינִים Prov. 26. 23, l'argent qui n'est pas encore purifié, et qui est placé, tendu (sur un vase), qui couvre le vase.

קּבֶּץ לְצִּלְּדְהְ f. Inondation: אֶּרֶץ צְּלָּהְּ Ez. 32.6, le pays de ton inondation, pour: ton pays inondé, l'Égypte; ou : le pays dans lequel tu nages, c.-à-d. le pays entouré de rivières (rac. בַּּבָּב); selon d'autres (rac. בַּבָּצֹץ) : le pays vers où

ton regard s'élève, même la partie haute du pays.

194 n. pr. Scpho, fils d'Éliphaz, Gen. 36. 11; xgr I Chr. 1. 36.

אַפּאָ m. (rac. אָפּאָר Pi. 2°). Couverture de métal : אַפּאָר לַמִּימָה Nomb. 17. 3, 4, (les lames d'airain) formaient une couverture de l'autel, servaient à couvrir, revêtir, l'autel; אָפּאָר פְּסִילֶּר בַּסְפּוּך Is. 30. 22, ce qui couvre tes idoles d'argent.

וֹשׁבֶּי, const. יְשׁבָּי, pays caché, obscur; le nord, septentrion: יְשֹבֶּי Jér. 16. 15, de la terre du nord (Babylone); יְשׁבָּי Jér. 16. 15, de la terre du nord (Babylone); יְשׁבִּי Johnord, aquilon; יְשׁבִּי שְׁבִּי Job 26. 7, il étend le ciel du nord (pour: le ciel) sur le vide; יְשַבְּי Jos. 8. 11, au nord de Aī; יְבַּיְבָּי Jos. 8. 11, au nord de Aī; יְבַּיְבָּי Johnord, au septentrion et au midi; יְבַיְבָּי Jor. 1. 15, les royaumes du Nord; יְבִינְבָּי I Chr. 26. 17, vers le nord.

nant à la tribu de Gad, Jos. 13. 27.

יאָפֿוֹן (v. צִמְרוֹן n. pr. Sephon, fils de Gad. Patron.: אַפֿוּיִר Nomb. 26. 15.

אָפֿונִי m. adj. Qui est du nord: בְּאָשׁוֹנִי Joel 2.20, et le peuple, l'armée, du nord; selon d'autres: une espèce de sauterelles qui viennent du nord.

עַפּוּעַ cheth. (v. בְּמִּדְבַּ).

לפורים, des deux genres (rac. אָבֶּירִים, pl. Oiseau, spéc. petit oiseau (passereau): אָל־פָּוּר אָל־פָּוּר Prov. 7. 23, comme l'oiseau qui court, qui se jette, dans le filet; רבָּייִר בְּיִיר Ps. 84. 4, même le petit oiseau (le passereau) trouve une maison; מַל־בִּינוּר בְּיוֹרָי Deut. 14.11, tout oiseau qui est pur; collect.: מֹל צָּמוֹר מַרֹר בָּיוֹר מַרֹר בַּיוֹר מַרֹר בַּיֹר מַרֹר בַּיוֹר מַרֹר בַּיוֹר מַרֹר בַּיוֹר מַרֹר בַּיוֹר מַרֹר בַּיוֹר מַר בַּיוֹר מַר בַּיוֹר מַר בַּיוֹר מַר בַּיוֹר מַר בַּיִר מַר בַּיוֹר מַר בַּיִּי בַּיוֹר מַר בַּיוֹר מַר בַּיוֹר מַר בַּיוֹר מַר בַּיוֹר מַר בַּיוֹר מַר בּיִי מַר בַּיוֹר מַר בּיִיי מַר בּיִי בּיִי מַר בּיִי מַר בּיִי בַּיוֹר מַר בּיִי בַּיוֹר מַר בּיִי בַּיוֹר מַר בּיִי בַּיוֹר מַר בַּיוֹר מַר בַּיוֹר מַר בַּיוֹר מַר בַּיוֹר מַר בַּיוֹר מַר בּיִי בַּיוֹר מַר בּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייי בְּייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּייִייי בּייִי בְּיִייִיי בְּיִייִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִיי בְּיִיי בְּיִייי בְּיִייי בְּיִייי בְּיִיי בְּיִיי בְּייי בְּייִייי בְּייי בְּיִיי בְּייִייי בְּייִייי בְּייייי בְּייי בְּיייי בְי

n. pr. Sephor, pere de Balak, roi de Moab, Jos. 24. 9.

 et la cruche, ou le vase, qui contient l'huile (rac. ngg).

رير (v. نەغ).

בּפְּרִים: Espérance: בְּּבְּיִים: Lament. 4. 17, dans notre espérance, tant que dura notre espoir, nous espérions (en un peuple), ou : sur notre donjon nos regards étaient attachés (sur un peuple).

וְיִּשְׁ (attente, souhait) n. pr. Sephion, fils de Gad, Gen. 46. 16 (צמר, אמר, במר, אור).

יְשְׁלְּיִי chethib, pour אָפּין part. de אָפּן Ps. 17. 14.

אָפִּיעָה f. Ex. unique (rac. אַבָּעָ), pl.: מִיּמִינּיה Is. 22. 24, les rejetons et les nouvelles pousses, c.-à-d. les enfants de l'un et de l'autre sexe (v. בְּאַבָּאִיב); selon d'autres : les enfants et leurs enfants.

אָפִיר m. (rac. אָפֶר. Bouc: צְּמָר. מָאָ m. (rac. אָפֶר.). Bouc (de chèvre); יְתַאָּמָּר. graphy: papers papers

אָפִיר m. chald. Même signif.: אָפִיר ציִין Esdr. 6. 17, et des boucs.

לְפִּירָת הְשְׁמָּרֶת Is. 28.5, et comme une couronne, un diadème, de beauté.—
2º Cercle, au fig.: בְּשָׁרִתְּת אֲבֶּרְת Ez.
7. 7, (le cercle) la vicissitude des choses, du sort, est venue vers toi; le sort, la ruine, t'atteint; selon d'autres (de אַדְאָב chald., matin): le matin, le jour fatal, est venu pour toi; d'autres traduisent: ta couronne, c.-à-d. ton règne, cessera (v. אים); comp. Ez.7.10.

אָפִּית (rac. אָבָּיָת). Garde : אֶפָּית Is. 21. 5, que la garde, la sentinelle, garde, veille (v. mpx à mpx); ou qu'on garde, veille, dans la guérite (d'autres traduisent: préparez la lampe).

וֹבְּעִּלּן, fut. יִּצְּפֹּן) 1° Cacher, protéger, défendre : נְּמְצָּמְנֵינִי Exod. 2. 2, elle le cacha; יְמִיבְיּם Jos. 2. 4, elle le cacha (elle cacha chacun d'eux à part, ou, pour יְמִצְשָׁנֵם: elle les cacha); part.pass.: רַחַלְלוּ אָת־בְּסוּנִי Ez. 7. 22, et ils violeront mon endroit caché, c.-à-d. mon sanctuaire; יִצְּפְנֵנִי בְּסְכֹּהו Ps. 27. 5, il me cache, me protége, dans son tabernacle; אַמוּנֶּיךְהְ 83. 4, ceux que tu protéges. — 2° Se cacher pour tendre des pieges; יְצִפְּנֵח לְנַקִר Prov.1.11, tendons des piéges en secret à l'innocent; בייסי לנסשתם 1. 18, ils tendent des pieges à leurs âmes; seul : ינורו יצמונו Ps. 56.7, ils s'assemblent, ils se cachent. — 3° Conserver, réserver, épargner: אַפֿור־צָּפַוּהָ לִירֵאָיך Ps. 31. 20, (ta bonté) que tu as réservée pour ceux qui te craignent; אָבְשַּוּנָהְ הְמַלֵּא בִּטְנָם (keri) Ps. 17. 14, et tu remplis leur ventre de ce que tu réserves, c.-à-d. de tes biens, tes trésors; אַפֶּנְתַּ בָּלְכַבֶּך Job 10. 13, et tu conserves, tiens caché, tout cela dans ton esprit; הְבָּפוֹן אָחָהָן Prov. 2. 1, (si) tu conserves, caches, dans toi, dans ton esprit (mes préceptes). — 4º Arrêter, priver de : צְּמְנֶיתָ בָּפַּן־רוּתַ Prov. 27. 16, celui qui veut l'arrêter (pour qu'elle ne querelle plus) est comme s'il voulait arrêter le vent, ou, sens 1°: qui veut cacher ses paroles (pour qu'on ne les entende) comme s'il voulait cacher le vent; לַבֶּם צַּפַּוּהַ מְשָׁכֵּל Job 17. 4, tu as privé leur cœur, esprit, d'intelligence.

Niph.: באָרָי צְּבְּרִי צְּבְּרִי צְבְּרִי לַאָּרִי אַ Job 24. 1, les temps ne sont pas cachés (par le Tout-Puissant), ou : les sorts ne lui sont pas cachés; בְּיִנְי בְּיִרְי וְלֵּיִרִי עַן Jér. 16. 17, leur iniquité n'est pas dérobée (à mes yeux); אַרְיִי לְיִרִיךְ Job 15. 20, (et les années) qui sont réservées, destinées, au tyran, ou : les années (de sa vie ou de sa tyrannie), lui sont cachées, inconnues.

Hiph.: יַּנְאָמִרנוֹ Exod. 2. 3, (elle ne

pouvait plus) le cacher; אָנְאָנֵיִי Job 14.13, que tu me mettes à couvert, que tu me conscrves, dans le Scheol.

רְיִּדְיּצְיְ (Dieu le protége) n. pr. 1° Le prophète Sephania, fils de Chusi (Sophonie), Soph.1.1. — 2° Sephania, fils de Maaséia, prêtre, Jér. 21, 1 (מַנְיִדָּיִדְּ 37. 3). — 3° Zach. 6. 10. — 4° I Chr. 6. 21 (le même est appelé אַרְיִּאַלָּ 6. 9).

תְעֵנֵת n. pr. Nom que Pharaon a donné à Joseph, Gen. 41. 45, et qui signifie, selon les uns: qui découvre, connaît, les choses cachées (ע. אַבָּעָבָּיוֹ et 'יִבְעַבָּיַן); selon les autres, en langue égyptienne: le sauveur ou le salut du monde.

עַבָּא צָּמַע Is. 14. 29, de la race du serpent) il sortira une vipère (un basilic).

עליני m. (formé de אַבָּשָּע, ce qui appartient à la race des vipères). Vipère, basilic : מְּאַרֵּיִה צְּמְעֹיִיִּים Is. 11. 8, l'œil ou la caverne du basilic : מְּיִשְׁיִּם בְּּמְעִּיִּים בְּּמְעִיִּים בְּּמְעִּיִּם נִישְׁיִּם בּּּמְעִיִּם נִישְׁיִּם בּּמָנִים בּּמָנִים בּּמָנִים בּמָנִים בּמָנִים בּמָנִים בּמָנִים בּמַנִים Aboth, ils étaient pressés, serrés.

קצֵהְעֵ Pi. (rac. դեַבְּיִ), onomatopée. Gazouiller, chuchoter: நະኮুহ্ণ Is. 10. 14, (un oiseau) qui gazouille; நະኮুহ্ণ ছ 38. 14, ainsi je gazouille, je crie; চুহ্চুহুহ্ণ 8. 19, (les devins) qui chuchotent, qui parlent tout bas.

ក្សបុទ្ធម្ន f., douteux. Ex. unique:
into កាស្តុះ Ez. 17.5, il l'a placé, planté,
en (ou comme) un saule; selon d'autres: comme rejeton; d'autres traduisent: dans une terre inondée, c.-à-d.
bien arrosée (de ਸ਼ਾਡ).

אַרָּר chald. des deux genres (v. יוֹשְּגַּיִּג hébr.). Oiseau : אָקַרֵי מְּקַרָּאָ Dan. 4. 9, les oiseaux du ciel; יְצְּקַרַיָּאָ 4.11, et les oiseaux; קּצְמַּרִדן 4. 30, comme les oiseaux.

עַרְיַשְׁיִ m. (comme collect. fém.). Grenouille: יָסָרוּ וַדְאַפֵּרְדְּעִים Exod. 8. 7, les grenouilles se retireront; collect.: נַתַּעֵל וַיִּאַפַּרְדַּעַ 8. 2, et les grenouilles sortirent (des eaux).

femme de Moïse, Exod. 2. 21.

רַאָּעָּר (rac. רְאָשָּי ou רְאַבָּי). Chapiteau: יְרָאָשָׁר רְאָשָׁר II Chr. 3. 15, et le chapiteau qui était au haut (de chaque colonne).

רְבְּיִלְ (donjon) n. pr. Sephhat, ville chananéenne; appelée aussi דָּרְמָּח Jug. 1.17.

ግርትሃ n. pr. La vallée de Sephatha, près de Maresa, dans le pays de Juda, II Chr. 14. 9.

אָנִים pl. (ע. אָדִּלָנ.). אָקלנ n. pr. (ע. אָדְלָנ.).

וֹבְּכֶל m. Poche, besace: בַּבְּכֶל הַצִּקְלֹט m. Poche, besace: בַּבְּכֶל II Rois 4. 42, (il apporta aussi) des épis frais, du froment nouveau, dans sa poche (besace).

אַר et אַ (rac. צוּר ou אַרַל, avec suff. אָרִר, plur. אָרִים, m. 1°Adversaire, ennemi : תַּבֶּר הָאָרְכֵם Nomb. 10. 9, l'ennemi qui vous combat, attaque; אַרִי Job 16.9, mon ennemi ; צרים Deut. 32. 27, leurs ennemis, persécuteurs; adj.: איש צר יאורב Esth.7.6, un homme hostile (notre adversaire), un ennemi. – 2º Détresse, affliction, adversité: ילים אַר תְרַתְבָם לָּר Ps. 4. 2, (lorsque j'étais) dans la détresse, tu m'as mis au large; יַנַּרָא ; 18.7, dans mon affliction בַּצַּר־לָּר באר להם 106. 44, il (les) a regardes dans leur affliction; אר ופצוקה Job 15. 24, l'adversité (le trouble : et l'angoisse (v. fém. ינית בו אר יינים אין). — 3° Pierre : בשר נַרִּוֹטָברּ Is. 5. 28, (la corne du pied de ses chevaux) est pareille à la pierre, est dure comme des cailloux.

אַ adj. Etroit: ישָּ בּיוּדְישָּ Nomb. 22. 26, en un lieu étroit; ישָּ בּיִייְהוּ Job 41. 7, un sceau étroit, c.-à-d. ferme; בּירַיִּר הַשְּנִים Is. 49. 20, le lieu est trop étroit pour moi.

ער n. pr. Seer, ville appartenant a la tribu de Nephthali, Jos. 19. 35.

שני איר הול m. Pierre, cailloux: קּלְּיִמִיר הָזְיִק Ez. 3. 9, comme le diamant plus dur que la pierre, que le caillou (v. אבר et בא 3°); אבר באר, Exod. 4. 25, Sephora prit une pierre aiguë (ou un couteau) (v. אבר subst. 2°).

בְּבֵל Kal inusité. Niph. Être brûlé: ביקב אל בונים Ez. 21.3, et tous les visages en seront brûlés (ou rougiront de honte) (v. יְנֵב et בַּיָּדְ); de là

בּרֶבֶּר חַלְּיִדְרָ (. 1° Subst.: בֶּירֶבֶּר חַלְּיִדְרָן (. 13. 23, c'est une marque de brúlure, une cicatrice de l'ulcère; בְּיבֶר 13.28, c'est la cicatrice de la brûlure. — 2° Adj. Brûlant: מָאֵשׁ צְּרָבֶּר Prov. 16. 27, comme un feu brûlant, dévorant.

אַרָרָה n. pr. Seréda, ville appartenant à la tribu de Manassé, I Rois 11. 26 (אַרָהָן Jug. 7. 22, et אָרָהָן I Rois 4. 12).

לְצְרָהְהּ f. (de צֵי.). 1° Ennemie: רְבְצְּסְהָּיִי הּיִרְיִאָּ I Sam. 1. 6, et son ennemie, sa rivale, l'affligeait. — 2° Angoisse, affliction, peine: בְּיִרְיִהְיִּ לִּי Ps. 120. 1, lorsque j'étais dans l'affliction; צְּרַהִי בְּּיִּהְיִם הַּצְּיִרְם הַבְּיִרְם הַבְּירִם הַבְּירִים הַבְּירִם הַבְּירִם הַבְּירִם הַבְּירִם הַבְּירִם הַבְּירִם הַבְּירִבְּירִבְּירִם הַבְּירִם הַבְּירִם הַבְּירִבְּירִם הַבְּירִם הַבְּירִבְּירִים הַבְּירִבְּירִם הַבְּירִבְּירִבְּירִם הַבְּירִבְּירִם הַבְּירִבְּירִם הַבְּירִבּירִם הַבּירִבּירִים הַבְּיבְּירִבּירִים הַבְּיבְּירִבּירִים הַבְּיבְּירִבּירִים הַבְּיבּירוּם הַבְּיבּירְיבְּירִים הַבְּיבְּירִים הַבְּיבּירִים הַבְּיבּירְיבְּירִים הַבְּיבּים הַבּיּרְיבְּיבּים הַבְּיבּים הַבְּיבּים הַבְּיבּים הַבּיבּים בּיבּים בּיבּים הַבְּיבְיבְיבְּיבְּים בּיבּים הַבְּיבּים בּיבְּיבּים הַבּיבּים בּיבּים בּיבְּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּ

אָרְיָּה אַרְיָּה n. pr. Scruiah, fille d'Isaïe, mère de Joab, I Sam. 26. 6, I Chr. 2. 16.

דרוּעָה (lépreuse) n. p. Seruah, mère de Joroboam, I Rois 11. 26.

אָרוֹר (v. אַרוֹר).

י אַרוּרוּ לְּרֵיּתְ f. Étrécissement : הַּצְרוּהוּ Rituel, par un œil étroit, c.-à-d. jaloux, envieux.

Pousser de forts cris. Part.: מֵר צֹּרֵתְ Soph.1.14, (le héros) poussera des cris forts et amers.

Hiph.: אַן־רַצְרִיתַ Is. 42. 13, et il jettera des cris de guerre.

ייש דירי : (de איד Tyr) : אָישׁ אַרָּרי I Rois 7.14, un homme de Tyr; רְלַשִּׂרִים Esdr. 3.7, et aux Tyriens.

קרי וי אין אין m. (rac. בְּרָהוּ, avec הְצְּרָהוּ, pause רַצְּרָהוּ. Résine odorante, baume: רַצְּרָה עַבְּרָה Jér. 8. 22, n'y a-t-il plus de baume dans Galaad?

ጉኒ n. pr. m. I Chr. 25. 3.

אָרָיָהְ (ע. אַיִרְיָהָן).

ינים איניתות (דברית, pl. אָרִית). Tour, donjon (d'où la sentinelle crie; selon d'autres: qui brille au loin): יְּבָּשִׁים עַל־ וַ נְאָרִיתוּ Jug. 9. 49, et (les) placèrent autour de la tour; יַבְּאַרִיתוּ I Sam. 13. 6, et dans les tours.

יְאֵל Avoir besoin. Hiph.: יְאֵל תַּאָרִיכַםּ et ne nous laisse pas avoir besoin.

אָרָהְ m. Besoin: קָּכֶל־צָּרְכָּהְ II Chr. 2. 15, selon tout ton besoin.

עריב בייני בייניי בייניים ביי

אָרְעָה f. Guépe, frelon (selon quelques-uns: maladie, plaie); collect.: יְשֵׁלְּחָהִי אָח־תִאַרְעָּח לְּשָּנֶיף Exod. 23. 28, j'enverrai devant toi des frelons (ou: des maladies, des plaies).

אָרְעָר (place des guépes) n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 33; אָרְעָרִי I Chr. 2.54, et אָרְעָרִי 2. 53, de Sorea.

ראבין ל. (rac. בְּיבִית בּר וֹפְרָיָה בְּאָרָם). La lèpre: des hommes: בְּעַ בְּיבִית בִּר וִוְרְיָה בְּאָרָם Lév. 13. 9, si la plaie de la lèpre se trouve à un homme; des habits: יְתַבֶּעָר בִּרִידְיִרְיִי 13. 47, si un vêtement est infecté de la plaie de la lèpre; des

maisons: אין maisons: 14.34, et que j'aurai frappé de la plaie de la lèpre quelque maison dans la terre que vous posséderez.

Niph.: יְבְּרִם Dan. 12. 10, beaucoup seront éprouvés comme par le feu.

Pi.: מָבּירוּא מְאַשׁ Mal. 3. 2, car il est comme le feu qui fond les métaux, ou : le feu de l'orfévre.

'P'' (orfévre) n. pr. Melchiah, fils de Sorephi, Néh. 3.31; selon d'autres: fils de l'orfévre.

רְּבֶּי (fonderie) n. pr. d'une ville entre Tyr et Sidon; הַשְּבֶּי I Rois 17. 9, 10, (va) a Sarephath (Sarepta); סריאָר Obad. 20, jusqu'à Sarepta (d'après une tradition, בּיבֵּי signifie aussi la Gaule, la France).

אַרֶר רוּחַ אוֹתָה Osée 4. 19, le vent l'a comme liée (sur ses ailes), l'a emportée; נְתְּתְיָנֶת בְּרָרֹת II Sam. 20.3, et elles demeurèrent enfermées. — 2º Opprimer, combattre, être hostile : וצררו אַחָבָם Nomb. 33. 55, ils vous combattront: וצרָרֵי יִרוּירָת Is. 11. 13, et ceux qui opprimaient Juda, ses ennemis, ou: les ennemis (d'Ephraim) qui étaient de Juda. Avec צררים הם לכם: ל Nomb. 25. 18, ils se sont montrés hostiles, ennemis, a votre égard; בְּכָל־צוֹרְרָי Ps. 6. 8, à cause de tous mes ennemis; לצריר בּרוֹחָת שַרוֹחָם Lév. 18. 18, (tu ne prendras pas la sœur de ta femme) pour l'offenser, pour rendre sa sœur sa rivale et pour découvrir sa nudité (v. חַצֵּע 1°). — 3° Etre à l'étroit, être afflige, dans l'angoisse : מר צר-לף Ps. 31. 10, car je suis dans l'angoisse; ער אַר לָכֶם Jug. 11. 7, (maintenant) que vous êtes dans l'angoisse, l'affliction; צַר־לָּר מָאֹר II Sam. 24. 14, je suis dans une grande angoisse, perplexité; צר־לִר עָלֵרְהְּ II Sam. 1. 26, je suis dans la douleur à cause de toi (fut. בצר et יַצַר v. a II יַצַר).

Pou.: קמבירים Jos. 9. 4, (et des vaisseaux pour le vin rompus) et liés, ou recousus.

Hiph. (תַּצֵר, inf. יְנִצְר לְּךָּ: (תְּצֵר לָּתְּ: Deut. 28.52, il te pressera, t'assiégera (dans toutes tes villes); נְיָצֵר לְּנָת Néh.9.27, ils les ont opprimés; וּנְצֵר לָנָת Jér. 48.41, une femme dans le travail de l'enfantement.

ליד et אַרוֹר m. (rac. יבְּבָּי). 1° Faisceau, bouquet, sac, paquet: יבְּיִרִים I Sam. 25. 29, dans le faisceau des vivants, ou de la vie; יבּירִים בְּיִרִים I Sam. 25. 29, dans le faisceau des vivants, ou de la vie; יבּירִים בַּירִים בַירִים בַּירִים בַירִים בַּירִים בַּירִים בַּירִים בַּירִים בַּירִים בַּירִים בַּירַם בַּירִים בּירִים בַּירִים בַירִים בַּירִים בַּירִים בַּירִים בַּירִים בַּירִים בַּירִים בַּיבְיבָּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּירִים בַּיבּים בּירִים בּירִים בּירִים בּיבּיבּים בּירִים בּירִים בּיבּיבּים בּירִים בּירִים בּיבּיבָּים בּיבּיבָּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּיבּיבּים בּיבּיבים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיבים בּיבּיבים בּיבּיבים בּיבּיב

sans qu'il en tombe à terre un seul grain.

רָת n. pr. (v. אָבָרָה). אָבָרָת n. pr. m. I Chr. 4. 7. תְּיָלְ (éclat du matin, aurore) n. pr. Séreth Hassahar, ville apparte nant à la tribu de Ruben, Jos. 13. 19. וְצִירָין n. pr. (ע. דְיָדָאַ).

P

P Koph. איף dix-neuvième lettre de l'alphabet. Comme chiffre il signfie cent. Son palatal, il se permute avec et > (v. ces deux lettres), et aussi avec ע (v. ע), et avec אור Exemples: איף פֿר איף boire, אוף פֿר איף ouvrir.

אוֹ חַבּי (קרא. אפר). Ce qui est vomi : אָבֶלְב שָׁב עַּל-קַאוֹי Prov. 26.11, comme le chien qui retourne à ce qu'il avait vomi. אָרָך (ע. איף).

ראָה (rac. ראָה ou איד) Un oiseau aquatique et du désert (le pélican?): רְאָדִיד Lév. 11. 18, Deut. 14. 17, et le pélican (un des oiseaux immondes); ראַה is. 34. 11; const.: ראָה פּרָבָּר Ps. 102. 7, (semblable) au pélican du désert.

קבר (rac. קבל). Nom d'une mesure de capacité: וְרֹבֶע חַקַב II Rois 6. 25, et le quart d'un kab (un kab est le sixième d'un rap); plur. *מְבִּים בּיִם

לבר (י. באָבָי (י. באָבָי); de là באָר, רשָבְי, — 2° Maudire: אַל באָּר רשָבְּי, רשָבְי, רשָבְי, באָר אַבּי אַבּי

קבר (נְמַב יחַ ou מְנָבְּה). Estomac: רְתַּקְבּין Deut. 18.3, et l'estomac (des animaux).

קבר ליבר (rac. יביף סע ביבי). Ventre: בּהְבְּבְּרָהְאָ הִשְּלִּבְּרָתְבְּרָתְ Nomb. 25. 8, (il perça) aussi la femme dans le ventre, (exact. dans les parties que la pudeur cache); selon d'autres, comme הביף:

(il perça) la femme dans sa tente, chambre.

קְּבְּהְ (rac. קבָב). Tente, alcove: אָל-חַקּבָּר Nomb. 25. 8, (il entra après l'Israélite) dans la tente, la chambre, où était le lit (l'alcove).

וְלְבִיץ: m. (rac. קבץ). Foule ou amas: קביץ: Is. 57.43, la foule de ceux que tu as assemblés pour te secourir, ou : l'amas de tes idoles.

קבּרְרָהָ f. (rac. קבּרְי, Sépulture, inhumation: קבּרָת מְמֹר יִשְבֵּר Jér.22.19, il sera enterré de la sépulture d'un ane, c.-à-d. comme on enterre un ane. — 2° Sépulcre, tombeau: קבְרַת-דָתַל Gen. 35. 20, le sépulcre de Rachel; הְּבָרָתִיםְלָּ 47. 30, dans leur sépulcre.

קבל Kal inusité. Pi. Prendre, recevoir, accepter, agreer : וַיַּקַבְּלֵם דֵּוִיד I Chr. 12. 18, David les reçut (bien); וַנַקבּלוּ חַכֹּחַנִים אַת־חַרָּם II Chr. 29. 22, et les prêtres prirent le sang (des taureaux); אַמ־תָּטוֹב נְקַבֵּל — וְאֶת־תְּיָע לֹא Job 2. 10, puisque nous avons reçu le bien (de la main de Dieu), pourquoi n'en recevrons (accepterons)nous pas les maux? ילא קבל Esth. 4. 4, mais il ne (les) accepta pas; קימו וְקבּלוּ 9. 27, les Juis consirmèrent et agréèrent (s'obligèrent de fêter); , Prov. 19.20, et reçois, écoute יְקַמֵּל מּיּסָ־ l'instruction (de la * מַבַּלָּח tradition et la cabbale, la science cabbalistique).

Hiph.: בּקבּילה Exod. 26. Š, 36. 12, les nœuds, ou les cordons, doivent se répondre, c.-à-d. être placés vis-à-vis (l'un de l'autre).

קבל בילבותא chald. Recevoir. Pa.: קַבַּל

קבל

Dan. 6. 1, (Darius) reçut, prit, le règne; יְרַקְבְּלוּן מַלְכוּיָתְא 7. 18, ils recevront le règne, ils entreront en possession du royaume.

et קבל, chald. Le devant, la face, sculement comme preposition. לַקבל נְבְרָשָׁתָא : Lu face, vis-a-vis يُקבל נֶבְרָשָׁתָא Dan. 5. 5, vis-a-vis du chandelier. — 2º Devant : קאַם לִּקְבְלָהְ 2.31, (la statue) se tenait debout devant toi; וַלַּקְבֵּל אֵלְפָּא 5.1, et devant ces mille (seigneurs).-לַקַבַל מִלֵּר : (פָּנִרם אַ מִפְּנֵי .v • מְּפָנִר (פָּנִרם אַ מִפְּנֵי סַלְּכָא 5. 10, à cause des paroles du roi; בּקבל דְּנָת Esdr. 4. 16, à cause de cela. Tout comme, parce que, כַּל־קבַל הִי c'est pourquoi : בַּל-קבֵל הַי מַרְזָלָא Dan. 2. 40, tout comme le fer (brise tout); לביקבל הי־מְבַעם ווּא 6. א פֿל־קבל הַי־מְבַעם ווּא 6. א parce qu'il était très fidèle; בֶל־מֶלֶהְ הַר בֶּל־מֶלֶה הַר עָּל־מָלֶה בַּל 10, c'est pourquoi (aucun) roi, quelque grand qu'il soit; בָּל-קְבֵל דְּנָה 2.12, à cause de cela, par cette raison.

קְּבֶּל-שָׁם ; prepos. Devant: מֶבֶל-שָׁם II Rois 15. 10, devant le (en présence du) peuple.

קקל m. L'opposé, ce qui est contre: יְּמְיִר בָּבְעָּ Ez. 26. 9, ce qui frappe, ce qui pousse, contre (les murs), les machines de guerre; ou : מְּמִר les coups, de ses armes.

Is. 54. 17, 22, (toi qui as bu) jusqu'à la lie du calice (de בְּבָּף se fixer, v. בְּבָּף ce qui se fixe, s'attache au fond); selon d'autres: רְבָּף vase qui sert de סים coupe, vase, calice à boire (de בְּבָף inusité, être rond, voûté; v. בַּבָּף, רִבְּבָּיָבָּי).

ייבע ' Une chose fixe, permanente:

קבע Aboth, fais de l'étude de la loi une chose fixe, permanente.

וֹרְמָלֵץ ((עולי, Party)) Recueillir, amasser, assembler, rassembler: בּיִּלְבֹּילְ אָד־כְּלֹ־אֹכֶל Gen. 41. 48, il amassa tous les grains; יְאָד־כְּלֹ־אַלָּהְ הִּלְבִּילְ אַד־כְּלֹ־יִּשְׁלָבָּׁה הִּעְבֹיך Deut. 13. 17, et tu amasseras tout le butin, toutes les choses qui se trouveront (dans cette ville); יְבִּל־יְרִי יְבִּלְּיִרְיִ עַלֹּיִרִי Prov. 13. 11, mais celui qui recueille, amasse à la main, peu à peu; יְבִּלְּיִרְאַלְיִבְּלִּיִרְאַרְיָאַלְ II Sam. 3. 21, je vais rassembler tout Israel; יִבְּלְרַיְבִּילְרָאַל Rois 20. 1, il assembla toute son armée; יִבְּלִירָאָן לוֹי Ps. 41.7, il s'amasse de l'iniquité, c.-à-d. il cherche de quoi calomnier, médire.

Niph. pass.: לא חַפְבֵץ Ez. 29. 5, tu
ne seras pas recueilli (selon d'autres:
pas enseveli); קַּבְּצוּ רְחָדָּי (קַבְּצוּ בּוֹיִם (קַבְּצוּ בַּוֹיִם (קַבְּצוּ בַּוֹיִם (קַבְּצוּ בַּוֹיִם (קַבְּצוּ בַּוֹיִם (קַבְּצוּ רְחָבָּי) Is. 43.
9, que toutes les nations se rassemblent; חַבְּבְצוּ וְיִשִּׁבְצוּ וְיִשִּׁבְצוּ (Gen. 49. 2, assemblez-yous et écoutez.

Pi. Recevoir, accucillir, amasser, rassembler : וּבְרַחֲמִים וְּרוֹלִים אֲקבְצֵּךְ Is. 54.7, et par une grande miséricorde je te recevrai (opposé à יַתְנְבָּחָה; יְתַנְבָּחָה; אַקבּץ Soph. 3. 19, et j'accueillerai (je ferai revenir) celle qui avait été rejetée; וַהְקַבְּצוּ אֶת־מֶי Is. 22. 9, et vous avez amassé les eaux ; יָקבָּצְהָ מְעַל־הַעָּמִים Deut. 30. 3, il te rassemblera (en te retirant du milieu) de tous les peuples; נאַני אַקבּץ אָת־שְׁצִרִית צאֹני Jér. 23. 3, et je rassemblerai les brebis qui resteront de mon troupeau; קבצו מארור Joel 2.6, (tous les visages) (retirent en eux, c.-à-d.) perdent leur éclat; selon d'autres: amassent la noirceur, c.-à-d. deviennent noirs (comme un pot) (ע. מַארוּר).

Pou. part.: רְאָבְּבְיִי Ez. 38. 8, qui a été rassemblé, tiré (d'entre plusieurs nations); selon plusieurs commentateurs, aussi: רְאָבָיְי רְיִי וּיִי בְּיִי בְּיִי Mich. 1. 7 (pour רְאָבְיְרְ), (tout cela) a été amassé du prix de la prostitution; ou, Pi.: elle (la Samarie) a amassé tout, etc.

Hithph.: וַיִּחְקַבְצוּ יַחְדָּוּ Jos. 9. 2, ils s'unirent tous ensemble; פָּר יִּחְקַבְצוּ

Jug. 9. 47, qu'ils se sont assemblés. לְבְצָאֵל n. pr. (v. לְבָצָאֵל).

קְבְּיָףְ f. (rac. אָבָף). Amas: בְּיִבְּיּהְ בָּיִבְּיּ בָּיַבְיּ בְּיִבְיּהְ Ez. 22. 20, un amas d'argent et de cuivre.

קרְצֵּיִּכּ (deux tas) n. pr. Kibsaïm, ville de la tribu d'Ephraïm, Jos. 21.

קבר אַבְרָחָם (fut. יִקְבֹּר (יִקְבֹּר אַבְרָחָם) Enterrer: קבר אַבְרָחָם Gen. 23. 19, Abraham enterra Sara; אָדישָׁרָח קברוֹ אָדישָׁרָח 50. 14, après qu'il eut enterré son père; יְמִרְאַל Ez. 39. 12, la maison d'Israel les enterrera.

Niph. pass.: יְשֶׁם צָּקָבר Ruth 1.17, et là je serai enterrée; רַיִּקְבַר עִּם-אֲבֹרְיִי II Chr. 21.1, il fut enterré auprès de ses pères.

Pi., comme Kal. Surtout enterrer plusieurs à la fois: אַבְּרֵים מְּקַבִּים Nomb. 33. 4, et les Égyptiens enterrèrent (tous les premiers-nés); אַקְבָּרַם Osée 9. 6, Memphis les enterrera (sera leur sépulcre).

Pou.: שָּׁבֶּר מְבֵּר אֲבְרָתְם Gen. 25. 10, c'est la qu'Abraham fut enterré.

קרות־הַמְאַיָה n. pr. d'un endroit dans le désert de Sinaï, « les sépulcres de la concupiscence » (v. le motif du nom, Nomb. 11. 33).

קרן (ע. ־רְרָק) ne se trouve qu'au fut. אָשִּר , אָשִּר , אַשִּר , אַיי , אַשִּר , אַשִּי , אַשְּר , אַשִּר , אַשְּי , אַשִּי , אַשְּי , אַשִּי , אַשְּי , אַשִּי , אַשְּי , אַשִּי , אַשְּי , אַי אַשְּי , אַשְּיי , אַשְּיי , אַשְּי , אַשְּי , אַשְּי , אַשְּי , אַיי אַי אַיי , אַשְּיי , אַשְּיי , אַשְּי , אַשְּיי , אַשְּיי , אַיי אַיי אַי אַיי אַי אַי אַיי , אַעְּיי , אַיעִּי אַיי אַיי אַיי , אַעְּיי , אַייי אַי אַייי , אַעְּיי , אַעְּיי , אַייי אַי

קורה. f. (rac. קבד). Nom d'une plante,

la casse: מְשְׁיִם מְשִׁים Exod. 30. 24, et cinq cents sicles de casse (pour faire l'huile sainte); Ez. 27. 19.

קרוּמִים m. pl. (rac. קרוּמִים). Antiquité: נַתֵּל מְרִּמִים Jug. 5. 21, un torrent antique, c.-à-d. célèbre depuis des siècles, à cause des grands événements dont il a été témoin.

et קרש adj. Ce qui sort du commun, ce qui s'élève au-dessus de l'ordinaire, de tout ce qui est profane; pur, saint; se dit de Dieu : פַר קרוֹשׁ אָנִי Lév. 11. 43, 44, car je suis saint (j'abhorre tout ce qui est impur); יאחה קרוש Ps. 22. 4, mais tu es le saint (le seul qu'Israel adore); ביי קרוש יַר אַלחֵרט 99. 9, parce que l'Eternel notre Dieu est saint; קרוש בי אָבָאוֹת Is. 6. 3, (saint, saint) saint est le Dieu Zebaoth (la terre est remplie de sa gloire); souvent: קרוש ישראל Is. 1. 4, le Saint d'Israel; aussi au plur.: אַלְּדִים קריטיים רואא Jos. 24. 19, il est le Dieu très saint; וְדֵעֵת מְרֹשִׁים Prov. 9.10, 30. 3, la science du saint, la connaissance de Dieu; וָעִם־קרוֹשִׁים נַאַפֶּן Osée 12. 1, (mais Juda est resté) fidèle au Saint (à Dieu); des prêtres: קרשׁים יִדְידּי באלקיקש Lév. 21. 6, qu'ils soient saints (purs) devant leur Dieu; לְאַתַרֹן קַרוֹשׁ נֵי Ps. 106. 16, contre Aaron le saint de l'Eternel; du Nazaréen : קרשׁ יַחָיַה Nomb. 6. 5, il sera saint; des hommes pieux, purs : קרוֹשׁ רַאָמֵר לוּ Is. 4. 3, (celui qui sera reste dans Sion) sera appelé saint; לָקרוֹשִׁים אֲשַׁר־בָּאַרֶץ הַבָּּית Ps. 16.3, à l'égard des saints qui sont sur la terre ; du peuple d'Israel : וַדְיִירֶשׁם קרשׁים Lév. 11. 43, soyez saints (abstenez-vous de toute impureté); יַצָּם־קַרנְבִּים Dan. 8. 24, et le peuple des saints; des anges : יָאֵל־מִי מִקּדְשִׁים Job 5. 1, et à qui des saints (t'adresseras-tu)? Ps. 89. 6, dans l'assemblée בְּקְדֵוּל קַרְיָשִׁים des saints; פַל־קרשִׁים שִּנֶּהְ Zach. 14. 5, tous les saints (anges) avec toi; בַּבָּילָם Exod. 29. 31, a un lieu saint; אַרוש דַייום לַאַרֹנֵינוּ Neh. 8.10, ce jour est saint a notre Seigneur; קרים בְּשָׁכָּנֵי בֶּלָרוֹך

Ps. 46.5, le saint lieu, (la plus sainte) des habitations du Très-Haut.

- יולש: Sanctification, Rituel.
- ין קרושין ף pl. Les fiançailles, Rituel.

אַט קרָתָּר. 1º Brûler, s'allumer: רְאַפִּי Deut. 32. 22, un feu s'est allumé dans ma fureur (pour: le feu de ma fureur s'est allumé). — 2º Trans. Allumer: אַט קרִיִּרְיָּט בְּאַפּי Jér. 17. 4, vous avez allumé un feu dans ma colère; שַּׁיִּבְּיִר אָנִי דְּיִבָּי Is. 50. 11, ceux qui allument un feu.

חותף, f. (rac. אותף). Ardeur, fièvre ardente, Lév. 26. 16, Deut. 28. 22.

קרים, m. (rac. קרם). La partie de devant, spec. l'est, l'orient : פָּנֶתֶּית פָּנֶידֶעם קייפיד Hab. 1. 9, la foule de leurs visages regarde en avant, ou: l'aspect de leur visage est comme le vent de l'est (brûlant, rude) (v. וּמְצַמֵּח ;) וּמְצַאַח קָּוִדִים Ez. 47. 18, et le côté de l'orient; רוּהַר ברים Exod. 10. 13, et seul קרים Job 27. 21, le vent de l'est (fort, brûlant, dans ces pays); v. Ez. 27. 26, Gen. 41.6 (desséchés par un vent de l'est); ירֹבֶּת קַדִּים Osée 12. 2, et il (Ephraïm) poursuit le vent de l'orient; parallèle a רבת les choses vaines et pernicieuses: וימַלֵּא קרים בּיִם Job 15. 2, (le sage) doit-il remplir son intérieur (cœur) de vent, de choses vaines, frivoles?

הליקו chald. adj. et subst. (v. קרישׁרוּן). Saint: אַלְּיִרוּן קַיִּרִישׁרוּן Dan. 4. 5, 6, les dieux saints; אַלְירוּן קַרְּיִרּשׁרוּן 4. 10, un être veillant et saint (un ange); קרִישִׁרּן 1. 14, les saints (anges): קרִישִׁרּן 7. בַּרִישִׁרִין 18. 22, les saints du Très-Haut, le peuple d'Israel; אַרְיּשִׁרּן Rituel, sainte.

סְרָּכְּר Kal inusité. Pi. Aller devant, prévenir, aller au-devant, se hâter, surprendre, saluer: סְרְּכָּהְ שִּׁיִּבְּי Ps. 68. 26, les chanteurs allaient devant, allaient les premiers; יְבָּרְהָּמִי מָּנֶיךְ 89. 15, (la miséricorde et la vérité) marchent devant ta face; קְּבְּיִה שְּׁנְיִי אֲנְיִבְּי אַנְרָ 17. 13, préviens-le; מִיבִי אֲנְיִבְּי אַנָּרָ 119. 148, mes yeux ont prévenu, devancé, les

veilles de la nuit, c.-à d. j'étais éveillé avant la fin de la nuit ; קַרְּמָּחִי לִבְּרֹתַ Jon. 4.2, j'ai prévenu (le danger) en fuyant (vers Tharsis); קּדַּמְתִּר בַּנָּשֶׁת Ps. 119. 147, je me suis haté, je me suis levé de bonne heure, au lever de l'aurore; יקהמוני ביום-אידי 18. 19, ils m'ont surpris, assailli, au jour de ma calamité; לחר חסהר יקהמני 59. 11, Dieu me préviendra (viendra a mon aide) par sa miséricorde; וַלֹאִריִקּוְיְמֶנָת מָגֵן Is. 37. 33, il ne viendra pas devant (la ville) avec un bouclier (il ne l'attaquera pas); יַקוּימָה מְנִיו בְּחוֹדָה Ps. 95. 2, allons audevant de sa face (saluons-le) avec des actions de graces; אַשָּׁד לֹאַ־קּוְמוּ אָתְכָם Deut. 23. 5, parce qu'ils ne sont pas venus au-devant de vous (avec du pain et de l'eau); avec deux accus.: הְקַּרֶּטֶנּי Ps. 21.4, tu le préviens des benedictions du salut (de ta grace).

Hiph.: מִּי תְּקְהִימֵּיִנִי וְאַנֵּעֵמֹּם Job 41. 3, qui m'a le premier rendu un service, qui m'a donné le premier, afin que je le lui rende; ou : qui ose se présenter devant moi, s'opposer à moi, je le récompenserais; מְרַבְּרֵינִי תְּרָבְיִר Amos 9.10, ces maux (ne) nous surprendront pas, ne nous atteindront pas si vite.

קרַם m. 1° Le côté de devant, adv.: ארור נְקַדֶּם צַּרְהָּנִי Ps. 139. 5, tu m'as assiégé, serré, par derrière et par devant (v. 74x 1° et 4°). — 2° Le même que קורם אָחֵלה l'est, l'orient : תַּרִים Job 23. 8, si je vais en Orient (ou : en avant, v. 1°); מקרם Gen. 2. 8, 12. 8, à l'orient ; מְקֵרֶם לְגָן־עֵרֵן 3. 24, à l'orient du jardin d'Eden; man Nomb. 10. 5, du côté de l'orient; בְּנֵי־קָרָם Job 1.3, Is. 11. 14, les fils de l'Orient (qui habitent le désert de l'Arabie); אָרַץ מָנֶם Gen. 25. 6, et אַרְצָּח בְנֵי־קַרָם 29. 1, le pays de l'Orient et le pays des Orientaux; קר מַפְרָם Gen. 10. 30, la montagne du côté de l'orient; מָלָאוּ מִקָּרֶם Is. 2. 6, ils ont été remplis de l'orient, c.-a-d. de superstitions, de magie, de l'orient; ou : (de superstitions sousentendu) plus que l'orient. — 3° Ce qui לtait avant, le temps ancien, l'antiquité: Ps. 44. 2, dans les jours de l'antiquité (anciens); מְשָׁרָם Ps. 74. 12, depuis des siècles, depuis le commencement; מַלְבִּר-מֶדֶם Is. 19. 11, les anciens rois; מַלְבֵּר-מֶדֶם Deut. 33. 27, le Dieu de l'éternité; קּרָם Ps. 55. 20, et celui qui est assis sur le trône depuis le commencement, avant tous les siècles; קָרָב מְבָּרָב מָדָם Prov. 8. 22, avant ses œuvres, ou: la première de ses œuvres; פּרָב מָבָר אָרָץ S. 23, avant que la terre fût créée.

De là בְּרָפֶת du côté de l'orient (v. מְנֵים בּ).

קרְטָה chald., seulement comme prépos. Avant: סְקרַטָּה Dan.6.11, et פַּרְכַּתְבֶּח דְּנָה Esdr. 5. 11, avant cela, auparavant.

קרְּטָה (vers l'orient) n. pr. Kedma, fils d'Ismael, Gen. 25. 15.

קרְטָּה. f. Seulement à l'état const. מְרְמָה Du côté de (vers) l'orient: מְרָמָה Gen. 2. 14, vers l'est des Assyriens.

תַּוּלְרֶלָּה תַּפַּרְמוֹנָה: 2 adj. Oriental, f.: תַּוּלְרֶלָּה תַפַּרְמוֹנָה Ez. 47. 8, le cercle oriental, la contrée orientale; מְרְמוֹן לָכֶל-דָבָר (Dieu est) antérieur, avant toutes les choses qui ont été créées.

פּן פּן פּן adj. (rac. קַרְמוֹנְי et קַרְמוֹנְי adj. (rac. קַרְמוֹנְי, קרמונית , fem. קרמונים ; plur. קרמונית). יששר ביתריי תקובוויוי Antérieur, oriental:שָּׁשֶׁר בַּרתרייַר תַקּוְבמוֹנְר Ez. 10.19, la porte antérieure du temple, ou : la porte du côté de l'orient; בים הַקּרְמוֹנִי Ez. 47. 18, la mer orientale, la mer Morte; opposé à זיים דואַרורוֹך la mer occidentale, la mer Méditerranée (v. Joel 2. 20). - 2º Ancien, passé: בּיִמִים קִיִמוֹנְים Ez. 38. 17, dans les siècles passés; יַקַדְּמֹנְים Job 18. 20, et ceux qui sont nés avant, les ainés (oppose à אַחַרֹנִים ceux qui viendront après lui); donc : ceux qui sont de son temps; פְשֵׁל הַשַּרָבוּיִי I Sam. 24.14, l'ancien proverbe, ou : le proverbe des anciens; וַקְרְּמִנְיוֹת Is. 43. 18, et les choses anciennes, ce qui s'est passé autrefois.

ים הוא ישנא מרכן בריקים. Dan. 7. 24, et il sera différent des premiers, de ceux qui l'auront devancé; fém.: פִּרְנָיָא פִּרְפִּיְרָאָא 7.4, la première (bête); plur.: פִּרְנָיָא פִרְפָּיָרָאָא. 7. 8, les premières cornes.

קרמיאל (qui est devant Dieu) n. pr. m. Esdr. 2. 40.

קרמני n. pr. d'un peuple chananéen, les Kedemonéens, Gen. 45. 19.

פְּרֵכְּרוֹ , m. (rac. קּוֹרְקרׁ, avec suff. מְּרַכְּרּוֹ , et i קְּרָכְּרֹּן. Le haut de la tête : מְּבָּרִ וּ II Sam. 14. 25, depuis la plante des pieds jusqu'au sommet de la tête; קֵּרְכִּי מֵּיְכִי מִּיְכִי מִּיְכִי מִּיְכִי מִּיְכִי מִּיְכִי מִּיְכִי מִּיְכִי מִּיְכִי וּ haut de la tête où les cheveux se séparent, où est la raie; ou: la tête pleine de cheveux (au fig.: la tête orgueilleuse, superbe).

קרל Etre noir, obscur, sombre,

morne, triste: חַמְּרִים מְּנִרְיִם חַלְּרִים מְנִרְיִם חַנִּים חַלְּרִים חַנִּים חַנִּים חַנִּים Job 6. 16, (des torrents) qui sont troubles, noiratres, par la glace; יְשָׁרָ Job 5. 11, et (que) ceux qui étaient sombres, tristes, sont relevés par le secours; בְּיִרְיּ בְּיִבֶּי Jér. 14. 2, (les portes) sont par terre, noires, couvertes de deuil; בְּיִרִי חָבָרִי חַלֶּבְתִי בְּיִרְיִ חַבְּרִי תַּלֶּבְתִי בִּיִּבְיִם בְּיִרִי תַּבְרַתִּי בִּיִּשְׁכִּים Ps. 38.7, je marche tout triste, morne; בְּיִבְיִר תְּבָרִי בְּיִרְיִבְי בְּיִרִי בְּיִרְי בְּיִרְי בְּיִרִי בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בִּיּר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִיר בְּיִר בְּיִר בְּיִיר בְּיִר בְּיִר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיים בְּיִייִים בְּיִייִּים בְּיִייִי בְּיִייִּים בְּיִייִים בְּיִים בְּיִיבְּי בְּיִים בְּיִייִים בְּיִייִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִייִים בְּיִיים בְּיִי בְּיִייְים בְּיִייִים בְּייִים בְּיִיים בְּייִים בְּיִי

Hiph. Obscurcir, attrister: יְתְּקְּדֵּיְתָּה Ez.32.7, j'obscurcirai leurs étoiles; יָאַמְדִּר צָּלֶרי לְבָנוּץ Ez. 31. 15, je rendrai le Liban triste à cause de lui, je ferai que le Liban sera attristé.

Hithph.: וְחָשֶׁמֵים תִּחְמַדְּרוּ עָבִרם I Rois 18. 45, et le ciel se couvrit, s'obscurcit, de nuées.

קררון? (le trouble) n. pr. d'un torrent et d'une vallée entre Jérusalem et la montagne des Oliviers: בְּנֵחֵל מְדָרוֹן II Sam. 15.23, sur le torrent de Kedron; בְּנֵחֵל II Rois 23. 4, dans la vallée de Kedron.

אַלְבִּישׁ שָׁפֵיִם כַּוְרֵרָּת: Le noir: אֵלְבִּישׁ שָׁפֵיִם כַּוְרָרָּת Is. 50. 3, je revêtirai le ciel de noir, je l'envelopperai de ténèbres.

Tristesse: קרבנית Mal. 3. 14, nous avons marche dans la tristesse, contrition, d'un visage triste, abattu.

ער (une fois קרשים avec pause, fut. לקרשים) Sortir de l'ordinaire, de ce qui est commun, profane; être pur, saint: קרשׁם Is. 65. 5 (pour קרשׁם), je suis plus pur, plus saint, que toi; באונה בשונה בעובר בשונה בעובר ב

בַּרָשׁ יִּקְרָשׁ 30. 29, celui (ou ce qui) y touchera doit être saint; de même: של אַשֶּׁר־יָנֵע בָּבָשֶׁרָתּ יָקַדָּשׁ Lév. 6.20, tout ce qui touchera la chair (de l'hostie pour le péché) sera sanctifié, sera destiné au même usage que cette chair; ou: quiconque touchera, etc., se sanctifiera; מר קדשו Nomb. 17. 2, parce qu'ils (les encensoirs) ont été sanctifiés; ping יַקהָשׁ בַּבֶּלִי I Sam. 21.6 (combien plus) sera-t-il, restera-t-il, sacré, sanctifié, aujourd'hui dans le vase? תַּיְקַדָּשׁ Agg. 2.12, (tout ce qui aura touché de la chair sanctifiée) sera-t-il aussi sanctifié, saint? selon d'autres : ce qui aura touché indirectement au vêtement impur deviendra-t-il par cela impur (exact. comme saint, dont la jouissance est défendue)? מַּן־מְּקַבָּשׁ חַכְּלַאֲה Deut. 22. 9, de peur que (la plante) pleine, le ble mur, ne soit saint, c.-à-d. comme saint pour toi, que la jouissance ne t'en soit défendue.

Niph. Etre sanctifié, glorifié: בְּקִיבִיבּי Lévit. 10. 3, par ceux qui m'approchent je serai sanctifié; קנְקְבְּשְׁתִּי בְּבָם;
Ez. 20. 41, je serai sanctifié en vous
(par le bien que je vous ferai); יְנְקְבְּשִׁתְּי Ez. 28. 22, lorsque j'aurai été sanctifié en elle (en la châtiant); יְנְקְרֵשׁ בְּּבְבִּיִרי Exod. 29. 43, et (le tabernacle) sera
sanctifié par (la manifestation) de ma
gloire.

Pi. Sanctisier; rendre, déclarer, saint; consacrer, préparer, purifier : לאַ־קַדְּשָׁמָם אוֹחִי Deut. 32. 51, (parce que) vous ne m'avez pas sanctifié, vous n'avez pas rendu gloire à ma sainteté; ากชาวา Lévit. 21. 8, tu regarderas (le pretre) comme saint; לְּקְרָשׁוֹ Exod. 20. 8, pour sanctifier (le jour de sabbat); ירַקְּיֵשׁ אֹרוֹ Gen. 2. 3, (Dieu) le rendit, déclara, saint (le sabbat); אַנִּר רֻר מְקַדְּלְּשָׁבֶּם Lévit. 20. 8, je suis l'Eternel qui vous sanctifie; קַרְיֹטוּר־צוֹם Joel 1. 14, sanctifiez un jeune, c.-a-d. ordonnez, publiez, un jeûne saint; אָרָם Exod. 28. 41, et tu sacreras (les prêtres); וְאַת־אַלְעָזַר בְּנוֹ קַדְּשׁוּ I Sam. 7. 1, et ils consacterent son fils Eléazar; יוקד שולה שולה Exod. 29. 37, tu consacreras (l'autel);
19. 14, (Moise) prépara,
purifia, le peuple; אַרִּבְּיִר כָּל־בְּכִיר Exod.
13. 1, consacre-moi tous les premiersnés; קְּהָשׁהּ עָּלְיִהְ גּוֹיִם Jér. 51. 27, préparez, armez, les nations contre (Babylone); אַרְבָּיִר אַרָּבְּיר Joel 4. 9, préparez (armez-vous pour) la guerre.

Pou.: מַלְּמָכְיִר fil Chr. 26. 18, (les prêtres) consacrés pour offrir de l'encens; מַלְיִים 31. 6, (les dimes) vouées à Dieu; לַּמִיְרָים מָּרָ בַּּרָּנִים לַּרִי בַּּרִים 18. 48. 14 (pour le plur.), aux prêtres qui sont consacrés, ou : cet espace sacré, sanctifié, sera pour les prêtres; שָׁלְיִבְּיִי Is. 13. 3, (j'ai ordonné) à ceux que j'ai consacrés, armés (pour la guerre).

Hiph. Meme signif. que Pi.: יְּחְקְּהִישּׁׁהּ Is. 29. 23, ils sanctifieront le saint de Jacob; אָדְרַבְּּבָּיִת IRois 9. 3, j'ai sanctifié, déclaré saint, ce temple; יחיבּית בַּירוּ בַּירוּ בַּירוּ בַּירוּ בַּירוּ בַּירוּ בַּירוּ בַּירוּ וּשְׁרַבְּירוּ עַרְּבָּירוּ וּשְׁרַבְּירוּ וּשְׁרַבְּירוּ וּשְׁרַבְּירוּ עַרְבִּירוּ וּשְׁרַבְּירוּ עַנִּירְ עַנְירִי עַנְירִי עַנְירִי עַנְירִי עַנְירִי עַנִּירְ עַנִּירְ עַנְירִי עַנְייִי עַייי עַנְייִי עַיְייי עַנְייי עַנְייי עַנְייי עַיּיי עַיִּייי עַייי עַיִּייי עַיִּייי עַיִּייי עַיִּיי עַיִּייי עַיִּייי עַיּייי עַיּייי עַיּייי עַיּייי עַיִּייי עַיּייי עַיּייי עַיּיי עַיּיי עַייי עַיּייי עַּיּיי עַיּיי עַיּיי עַיִּיי עַיִּיי עַיִּיי עַיִּיי עַיְיִיי עַּיְיִי עַּיִּייִּייִי עַיִּיי עַיּי עַיִּיי עַיּיי עַּיִיי עְיִּיּיי עַיִּיי עְיִּייִי עְיִּייִי עְיִּייִי עְיִייְיּיי עְיִּייִי עְיִיי עְיִּייִי עְיִּייִי עְיִייִי עְיִייִּי עַיְייִי עְיִּייִיי עְיִּייִיי עְיִייְיְייִי עְיִיי עְיִּיי עְיִּיי עְיִּייי עְיִּייִי עְיִייי עְיִּייִי עְיִּייי עְיִּייי עְיִּייי עְיִייי עְיִּייי עְייִּייי עְיִּייי עְיִייי עְיִּייְיי עְיִייי עְיִּייי עְיִּייי עְיִּייי עְי

Hithph. Se purifier, se sanctifier, être fêté: הַשְּׁשְּבְּיִם II Sam. 11. 4, elle s'était purifiée (de son impureté); הִיִּבְּשִׁים II Chr. 5, (tous les prêtres) se furent purifiés, préparés; בְּיִבְּעִּים Ez. 38. 23, je me sanctifierai, je signalerai ma sainteté; בְּיִבְּעִּים Is. 30. 29, (comme en la nuit) où une fête est célébrée, (la nuit) d'une fête solennelle.

קרש אין, n. pr. d'une ville dans le désert, Kades , Gen. 14. 7; compl.: קרש Kades Barnea, Nomb. 34. 4; de la le désert de Kades, Ps. 29. 8.

nant a Juda, Jos. 15. 23. — 2° Kedes, ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 37. Avec n: næpp Jug. 4. 10, et næpp 4. 9, vers Kedes. — 3° Kedes, ville de la tribu d'Issachar, I Chr. 6. 57 (appelée næpp Jos. 21. 28).

קּלָשׁי m. (avec suff. קּלָישׁי; pl. קּלָשׁים, כחושר , מַרְשֵׁר, avec sulf. קרָשׁר, מָרְשֵׁר.). 1° Saintete: אַדַּוּח וִשְׁבַּעְחִר בְּקָרְשִׁר Ps. 89. 36, j'ai juré une chose par ma sainteté ; לווים ובר בקרשו 60.8, Dieu a parlé par sa sainteté (ou : dans son sanctuaire); souvent après un autre nom comme adj.: שַׁם קַדָּיִשׁי Lév. 20.3, mon nom saint; יור-קרישיי Ps. 2. 6, (Sion) ma sainte montagne; בּנְרֵי־ כֹּרֶשׁ Exod. 28. 2, les vêtements sacrés (des prêtres). - 2º Personne ou chose sainte, sacrée : בְּל-קֹרָשׁ לֹאֹ־רְעָנָע Lév. 12. 4, elle ne touchera à rien qui soit saint; יַחַייּ קֹרֵשׁ 21. 6, ils (les prêtres) seront saints; קַּיָשִׁי חַפַּרָשִׁים et קַּיָשִׁי חַפַּרָשִׁים Lév.21. 22, les aliments, sacrifices, saints, et les plus saints (qui sont offerts à Dieu); וּלְאֹצְרוֹת חַשְּרָטִׁים I Chr. 26. 20, et sur les trésors des choses consacrées à Dieu. — 3º Le sanctuaire: לְשֶׁרֵת מַּלֹּדֶישׁ Exod. 28. 43, pour servir dans le sanctuaire (le tabernacle); عراب Ps. 20. 3, du sanctuaire (du temple); שֹׁיַשָּׁים I Rois 8. 8, le temple; קיש הַשְּרָשִׁים 8. 6, le saint des saints (le lieu du temple où reposait l'arche); לַרָשׁ מַרָשִׁים Exod. בית-קיש ; 29.37, (l'autel sera) très saint בתקישים II Chr. 3. 8, 10, la maison du très saint (le saint des saints).

י קרשוה f. Sainteté, Rituel.

לובה (גי הובה).

קּהָה Affaiblir, emousser (v. קּתָּהָוּ Se dit seulement des dents: מְּתָהְינָה שִׁנְּיִי Jér. 31. 30, ses dents seront agacées (v. vers. 29).

Pi.: אָפר־פַתְּח תַּבְּרָיֵל Eccl. 10. 10, si le fer est émoussé; יחיה בנְּרָה Aboth, des raisins acerbes, pas mûrs.

אָקּבוּל Kal inusité (v. איף la voix). Hiph. Convoquer, faire assembler: אַרּפָּל-צַּוּח Nomb. 8. 9, tu convoqueras toute l'assemblée (des enfants d'Israel); בְּיִלְּהַל Deut. 31. 12, fais assembler le peuple.

Niph. S'assembler : נְקְהֵלְּנְּ תַּיְּרְּתִּרָּה Esth. 9. 2, les Juifs s'assemblèrent; אין על־מְשָׁה Nomb. 16. 3, ils s'assemblèrent (se soulevèrent) contre

Moise.

קריל m. Assemblée, multitude, peuple: לְּחָדֵל צִּיִּדִים Gen. 35.11, et לְּחָדֵל צִּיִּדִים Gen. 35.11, et לְּחָדֵל צִיִּדִים Gen. 35.11, et לְּחָדֵל צִיִּדִּים Gen. 35.11, et בְּיִדְל צִיּדִים I Rois 8.65, et בְּיִדְל בָּיִדְל Esdr. 10.1, une assemblée mombreuse, une grande foule; קְּתֵוּל רְיִדְל הַשְּׁל בְּיִדְל בְּיִלְיבְּע Deut. 31. 30, קְתֵוּל רֵיִב הַשְּׁלְיבִים Néh. 13.1, l'assemblée d'Israel, de l'Eternel, de Dieu; et seul: מְּלִיבְּיִלְ תַּיְּבָּיל בַּיִּבְּיל בַּיִּבְּיל בַּיִּבְּיל הַעָּבְּיל הַעָּבְּיל סִבּיל פּרִים אוּבּיר (de Dieu; et seul: בּיִבְּיל בַּיְבָּיל בַּיִּבְּיל בַּיִּבְּיל הַיִּבְּיל הַיִּבְּיל בַּיִּבְּיל בַיִּבְיל בַּיִּבְּיל בַּיִּבְּיל בַּיִּבְּיל בַּיִּבְיל בַּיִּבְיל בַּיִבְּיל בַּיִבְּיל בַּיִּבְיל בַּיִּבְּיל בַּיִבְּיל בַּיִּבְיל בַּיִּבְיל בַּיִּבְּיל בַּיִבְּיל בַּיִּבְיל בַּיִּבְיל בַּיבְּיל בַּיִּבְיל בַּיִּבְיל בַּיִּבְיל בַּיִּבְיל בַּיִּבְּיל בַּיִּבְּיל בַּיִּבְיל בַּיִּבְּיל בַּיִּבְיל בַּיִּבְיל בַּיִּבְיל בַּיִּבְיל בַּיִּבְיל בַּיִּבְיל בַּיִּבְיל בְּיִבְּיל בַּיִּבְיל בַּיִּבְּיל בְּיִבְּיל בַּיִּבְּל בִּיבְּיל בְּיבְּיל בַּיִבְּיל בַּיִּבְיל בַּיִּבְיל בַּיִּבְיל בַּיִּבְיל בַּיִּבְיל בְּיבְּיל בְּיבִּיל בְּיבְּיל בְּיבְּיל בַּיִּבְיל בַּיִּבְיל בְּיִבְּיל בַּיִבְּיל בַּיִּבְיל בַּיִבְּיל בַּיִבְּיל בַּיִבּיל בַּיבְיל בַּיבְּיל בְּיבִּיל בְּיבְּיל בְּיבִּיל בְּיבְּיל בִּיבְּיל בִּיבְּיל בִּיבְּיל בִּיבְּיל בִּיבְּיל בִּיבְּיל בִּיבְּיל בִּיבְיל בִּיבְּיל בִיבְּיל בְּיבְּיל בִּיבְּיל בִּיבְּיל בִּיבְּיל בִּיבְּיל בִיבְּיבְיל בִּיבְּיל בִּיבְיל בִּיבְיל בִּיבְּיל בְּיבְיל בִיבְּיל בִּיבְיל בִּיבְּיל בְּיבְּיל בְּיבִּיל בְּיבְּיל בְּיבִּיל בְּיבְיל בִּיבְּיל בִּיבְּיל בְּיבּיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבִּיל בְּיבִּיל בְּיבְּיבְיל בְּיבְּיל בְּיבִּיל בְּיבִּיל בּיבְיל בְּיבְיבְיל בּיבְיל בְּיבִּיל בּיבְיבִיל בּיבְייב בּיבּיל בּיבּיבים בּיבְיבִיל בּיבִּיל בִּיבְיבִּיבְיבְיבְיבִּיל בִּיבְיב בּיבִּיל בְּיבִיל בְּיבִּיבְיבִיל בְּיבִ

קְּהֵלְיָה (assemblée) n. pr. d'une station dans le désert, Kehelatha, Nomb. 33. 22.

קְּהַלֶּה f. Assemblée, peuple, foule: קְהַלָּה Deut. 33. 4, l'assemblée, le peuple, de Jacob; מְחָלָּה נְּרוֹלָה Néh.5.7, une grande foule.

תְּלֵּילְף n. pr. de l'auteur du livre de l'Ecclésiaste, le roi Salomon, Kohéleth, fils de David, Eccl. 1. 1; de אַרָּהָ qui rassemble, réunit en lui, tant de connaissance et de sagesse; ou: qui parle, prèche, à l'assemblée, au peuple. Avec l'art.: דּיְּהָיִהְיִהַ 12. 8, le prédicateur, l'ecclésiaste; une fois fém. (du n final?): בּיִּהָהְ חִיְהָבָּא 7. 27, a dit Kohéleth; le livre de l'Ecclésiaste est appelé d'après l'auteur בּיִּהַהָּ.

קּהָרְיּ (assemblée) n. pr. Kehath, fils de Lévi, Gen. 46. 11; patron. קַּהָרִי Nomb. 3. 27.

קר פון א. (rac. קָּקָה). 1° Cordon, cordeau, règle, loi: יְקר בְּיָר Ez. 47.3, et ayant un cordeau à la main; יְבְי בָּי שָּר אָט Job 38. 5, qui a tendu sur elle le cordeau (pour la mesurer, l'aligner); זְבָּ הִיבָּי Lament. 2. 8, il a tendu le cor-

deau (pour détruire); אַרָּ לָּקָר Is. 28.10, une ligne après une ligne, c.-à-d. une règle, loi, après l'autre. — 2° Corde, son: בּבְּלִּידְיִנְאָרֶץ יְבָא קַּנְּם Ps. 19. 5, leur son, voix, s'est répandu dans toute la terre; אַרָּי בְּיִא קַנְּם Is. 18. 2, un peuple lié comme par des cordes, ou: puni avec mesure, graduellement; ou: dans une mesure exacte, comme il l'a mérité; d'autres traduisent par forco, vigueur: ce peuple très vigoureux (et qui foule aux pieds les autres peuples) (v. מְּבִנְּיִם).

קוּא קוּא Kal (incertain). Vomir, rejeter: בְּאָשֶׁר מָאָה Lév. 18.28 (rac. אָבָּף ou אִדְּף), comme elle (la terre) aura rejeté; וְשִׁכְּרוּ וּקִרּוּ וְלַבְּרוּ וּקִרּוּ וֹלְבִיר וּקִרּוּ וֹלְבִיר וּקִרּי וֹלְבִיר וּלְרָי Jér. 25. 27 (rac. קיבָּי our אַדְּף), et enivrez-vous, et rejetez (ce que vous avez bu).

Hiph. Meme signif.: תְּקְיאָרָף Prov. 23. 8, (le pain que tu as mangé) tu le rejetteras; בְּלֵּא רְיִקּיא הָאָרֶץ אָהְכָּט Lév. 18. 28, afin que cette terre ne vous rejette; אַרָּאָרָן בָּלֵע רְיִקְאָּנוּ Job 20. 15, il avait dévoré des richesses, mais il les rejettera, il sera forcé de les rendre.

קוֹבְע m. (rac. קבּף être voûté, rond; v. יקבּף, v. קבֹים). Casque: קוֹבָע I Sam. 17. 38, un casque d'airain.

אָרָהְ Attendre, espérer, seulement part.: פֶּל־פְּוֶּדְהְ Ps. 25. 3, tous ceux qui espèrent en toi; יְפִוֹיִ הֵי 37. 9, qui attendent l'Éternel (son secours); לְפִייָּ Lament. 3. 25, (Dieu est bon) à ceux qui espèrent en lui.

Niph. S'attendre les uns les autres, s'assembler: וְנִקְּוּנְ אֵלָיָתְ כָל-תַּעוֹיִם Jér. 3. 17, toutes les nations s'y assemble-

ront; יַּמֵרוּ רַשְּׁרֵים Gen. 1.9, que les eaux se rassemblent (en un scul lieu); de la . מְּקוֹת , מְקוֹת

TP, chethib pour p I Rois 7. 23, Zach. 1. 16, cordeau (v. 12).

ענ<u>ו</u> (אַ פֿעַקּידע . v) קּוּ<u>י</u>

קוט (v. קרץ) 1° Avoir du dégoût: אַרְבָּעִים שָׁנַח אַקוּט בְּדוֹר Ps. 95. 10, pendant quarante ans j'ai eu du dégoût pour cette race; מַמְעָם Ez. 16. 47, il n'aurait eu que peu de dégoût (pour toi); selon d'autres, pp particule, le mėme que מְצַם: comme si (c'était) très peu (pour toi). — 2º Couper: אַשֶּׁר־יַקוֹשׁ ספלי Job 8. 14, dont l'espérance sera coupée, s'évanouira; ou : est un néant, un rien (v. יַּקוֹט).

Niph. Meme signif. que Kal: אַלְשׁׁחָם בּמְנֵיכֵם Ez. 20. 43, vous vous déplairez a vous-inémes; וַנַלְשׁוּ בְּּמְנֵירֵוֹם 6.9, et ils se déplairont à eux-mêmes; וַקְטָּח ימושר ברובר Job 10. 1, mon ame est ennuyée de ma vie (mon âme m'est devenue ennuyeuse); d'autres traduisent partout : disputer, quereller; plusieurs grammairiens adoptent pour Niph. la racine pup.

Hithph.: יָאָרְקוֹטְטָה Ps. 119. 158, (j'ai vu les perfides) et j'ai éprouvé du dégoût, ou : je me suis irrité; וּבָּחַקוֹּמָבֶיךּ אַחַקוּטָם 139. 21, n'ai-je pas éprouvé du dégoût, ou ne me suis-je pas irrité, à cause de ceux qui s'élèvent contre toi?

קול m. (plur. קול et קולים). Voix, cri, son, bruit, fracas. Des animaux: אַרָּל טָּחַל Job 4. 10, et la voix du lion ; des hommes : דַשְׁלָּל מְיל רָעָכְב Gen. 27. 22, cette voix est la voix de Jacob; קול בי אלחים מחחלה בגון Gen. 3. 8, la voix de l'Eternel Dieu qui se promenait dans le jardin (le paradis), c.-à-d. qui se faisait entendre; קול בי Ps. 29. 5, la voix de l'Éternel, le tonnerre; bipa קרל אַרור ; Gen. 39. 14, à haute voix Exod. 24. 3, (tout) d'une voix; ייַתּן קבר לו הבבר Gen. 45. 2, il fit entendre, éleva fortement, sa voix dans des י pleurs (et il pleura); קול נַחַנוּ וְיַחַקִּים

leur voix (le tonnerre); צַיַּהְמַר־קוֹל מָרדוּנְדָה II Chr. 24. 9, on fit publier en Judée; יַחַפּל וְטָּטְע בֵּיה פַּרְעֹה Gen. 45. 16, et le bruit se répandit dans la maison de Pharaon; בְּשַּלֵל וְטַשְּׁחָ Jér. 3. 9, par le bruitde sa prostitution (selon d'autres : par le débordement de sa prostitution); קול הַשּׁוֹשֵר II Sam. 15. 10, le son de la trompette; בַּיִם רָבִּים Ez. 1. 24, comme le bruit des plus grandes eaux; וברעש וקול גרול Is. 29. 6, et avec des tremblements de terre et avec un bruit, fracas, effroyable; on trouve >p plusieurs fois avec l'ellipse du verbe לָּשָׁמַע (une voix, ou un bruit, est attendu) une voix céleste.

קוֹלְיָה (voix de Dieu) n. pr. 1° Kolaïah, père d'Achab, Jér. 29.21. - 2º Kolaïah, fils de Maaseïah, Néh. 11. 7.

קום (prėl. קאם, une fois קאם Osée 10. 14; fut. יְרָקָם, יְרָקָם; part. בּם, une fois Dip II Rois 16.7) 1° Se lever, s'élever, s'élever contre quelqu'un, naître, venir, devenir puissant : ניקם לקראתם Gen. 19.1, il se leva (alla) au-devant d'eux; בּפְנֵר מֵלְבָרו הַקִּים Lév.19.32, tu te lèveras devant un homme qui a les cheveux blancs; souvent avec d'autres verbes: ניקם נילה Gen. 22. 3, il se leva et alla (il se mit en chemin pour aller); ניַקָּם איוב וייקרע Job 1.20, Job se leva et dechira (son manteau); קוּמָדוֹ הַי וְיַקְצוּ איביף Nomb. 10. 35, lève-toi, Eternel. que tes ennemis soient dissipés; mun יר הוֹלְשִׁרְעֵנְר Ps. 3. 8, lève-toi, Eternel, sauve-moi ; קמים עלר Ps. 3. 2, ceux qui s'élèvent contre moi, mes ennemis; יַקם על-בֶּית מְרָעִים Is. 31. 2, il s'élèvera contre la maison des criminels; pp קרן אַל-חַבַל Gen. 4. 8, Cain se jeta sur Abel (et le tua); קמוּ־בִּי עֵרֵי־שָׁקָר Ps. 27. 12, de faux témoins se sont élevés contre moi; קמר Ps. 18. 40, mes adversaires; קמרו Deut.33.11, ses adversaires, ennemis; וַצַל־מָי לֹא־יַקוּם אוֹרֶדוּ Job 25. 3, et sur qui sa lumière ne se lève-t-elle point? וּמִשַּתַירִים יַקוּם חַלֵּר Job Ps. 77. 18, les nuées ont fait retentir 11. 17, et plus que le midi se levera,

brillera, ta vie; מַלְהְ־חָּדָשׁ Exod. 1. 8, un roi nouveau s'éleva (naquit, monta au trône); יָקָמוּ שָׁבֶע שְׁנֵי רַעָב Gen. 41.30, et sept années de famine viendront; ובְקוּם רְשֵׁעִים Prov.28.12, quand les méchants s'élèvent (deviennent puissants).

2º Se tenir, résister, subsister, durer, rester, persévérer, s'exécuter, s'ac-לא תוּכַל לַקוּם לִפְנֵי : complir, être valable אָרֶבֶּיף Jos. 7. 13, tu ne pourras te tenir devant tes ennemis, c.-à-d. leur résister; ילא־יַקוּם חַילוּ Job 15. 29, son bien ne subsistera, durera pas; פר יַקוּם יַצַּקֹב Amos 7. 2, 5, qui (faible comme) Jacob pourra subsister? ou: comment Jacob subsistera-t-il? מַמְלַכְתָּהָ לֹא־חֲקִים I Sam. 13. 14, ton règne ne durera point; וַקַם תַּבְּיָת Lév. 25.30, la maison restera (à celui qui l'aura achetée) ; וְחוּא עֵל־נְדִיבוֹח ובקום Is. 32. 8, et il persévère dans des desseins nobles; בַּבָּר וְלֹא יָקוּם Is. 8. 10, faites des conventions, elles ne s'exéculeront pas; הַבֶּר־מָר יַקוּם Jér. 44. 28, la parole de qui s'accomplira; וָקְמֵי נָּל־נְרֶרֶיהָ Nomb. 30. 5, tous ses vœux seront valables; לאֹריַקוּם עַר אָחָר Deut. 19. 15, un seul témoin ne sera pas valable, ne suffira pas; מָר־יַקוּם לָר Ps. 94. 16, qui se présente en ma faveur, qui vient à mon secours; פָּר קַמָּר ערברי I Rois 14. 4, car ses yeux étaient fixes, immobiles, c.-à-d. aveugles.

Pi. Valider, confirmer, s'imposer pour devoir, exécuter, conserver: Ruth 4.7, pour valider une לְקַיֵּם בָּל־דָּבָר chose, un acte, quelconque; בַּקַיֵּם אָיד־ יַמֵּר תַּפַּרִים Esth. 9.31, pour confirmer, observer, ces jours des sorts (v. ¬ab); לְקַיֵּם דָּבָר Ez. 13. 6, pour confirmer, assurer, ce qu'ils ont dit; לָקיַם עַלַידָם Esth. 9. 21, pour se l'imposer comme devoir, pour s'engager à observer; יָשֶׁבֶּעָהִי וַאַקְיַםָּת Ps. 119. 106, j'ai juré et je le tiendrai, l'exécuterai ; קימיר Ps. 119. 28, conserve-moi.

Pilp. Relever, rebâtir: יָחָרָבוֹיחָיתָ אֱקוֹפֶם Is. 44. 26, et je relèverai ses villes en ruines; בְּמִי לָאוֹרֶב יְקוֹמֶם Mich. 2. 8,

mon peuple s'élève comme un enuemi: selon d'autres, trans.: mon peuple (m')élève, me regarde, comme un ennemi (v. à יוֹאַרִאָּיוֹל).

Hiph. 1º Relever, dresser, ériger, réparer, rétablir, susciter, perpétuer: ימקים עמו Deut. 22. 4, tu le relèveras (l'animal tombé) avec lui (son maître), tu l'aideras à le relever; קרמון מברף Job 4. 4, tes paroles relèvent, affermissent (celui qui trébuche); בַּקַמַלת אַת־תַּאָשׁנְּן Exod. 26. 30, tu dresseras le tabernacle; וַיַּקָם פִּוֹבָה I Rois 16. 32, il érigea un autel; הַקִּימיּ בַּחוּנָיר Is. 23. 13, ils ont érigé ses tours; אָרֶץ is. 49.8, pour réparer la terre; לְחַקִּים אָת־שִׁבְטֵּר יַצַּקֹב 49. 6, pour rétablir les tribus de Jacob; החקשתה יחקשתה אַת־בְּרִיחִר Gen. 6. 18, j'établirai mon מולים בי לַהָם שׁמְטִים ; מַקבים בי לַהָם שׁמְטִים Jug. 2. 18, (et lorsque) Dieu leur avait suscité des juges; הַקִּים לַנוּ יַר נְבָאִים Jér. 29. 15, Dieu nous a suscité des prophètes; לָחַקִּים לָאָחִיוּ שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל Deut. 25. 7, pour perpetuer dans Israel le nom de son frère. — 2º Établir, arreter, ratifier, accomplir : מַלְכַּהָ אֲלָשֵׁר קרם עליף Deut. 28. 36, ton roi que tu auras établi sur toi; רַקָם סְעַרַה Ps. 107.29, il arrête la tempête, la calme; ou : la tempéte qu'il avait excitée (est devenue un vent doux); אִישָׁה יָקִימָנּוּ Nomb. 30. 14, son mari peut ratisser (le vœu de la femme); יַקָם יֵי אָת־דָּבֶרוֹ I Sam. 1.23, que Dieu accomplisse sa promesse.

Hoph. pass.: הוכם הובישות Exod. 40. אקם על ; 17, le tabernacle fut dressé וחקם על II Sam. 23. 1, (l'homme) qui a été élevé bien haut, ou : qui a été établi pour être le chef, le prince; דובים אַרד יַּבְרֵי יִרוּוֹנָרֶב Jér. 35. 14, la parole de Jehonadab est observée.

Hithph. S'élever contre quelqu'un (v. Kal 1°): יָאֶרֶץ מִחְסוֹּמָמָה לוֹ Job 20.27, et la terre s'élève contre lui ; ממחקופקר Ps. 59. 2, de ceux qui s'élèvent contre moi, de mes adversaires.

וַמָם בְּחַתְבָּחֵלָת : chald. Même sens קוֹם Dan. 3. 24, il se leva avec trouble;

קקים מַלְּכוּ אָחָרִי 2.39, un autre royaume s'élèvera; יְקְאָכֵּדן; 3.3, ils se tenaient debout; וְחִיא הְקוֹם לְכָּלְבֵיָא 2.44, mais (ce royaume) subsistera, durera, éternellement.

Pa.: לְּקֵיםֶא קְיָם מַלְּנָא Dan.6.8, d'établir, de faire, un édit royal.

Aph. (מְחָמִים, une fois מְּחָמִים Dan. 3.1; plur. יְחִימִים, part. יְחָמִים, fut. יְחָיִם et יְחָיִם, בּחָיִם, Dan. 3.1, il érigea (la statue); אַמִימִּים בְּחַיִּמִיּ בְּחַנִּיִּא Esdr. 6.18, ils établirent les prêtres (en leurs ordres); Dan. 6.2, et il établit sur le royaume (cent vingt satrapes).

Hoph.: בַּאְכִשׁ חַקִּימָה Dan. 7. 4, elle fut placée (elle se tint sur ses pieds) comme un homme.

קְּלֶּהָה f. (rac. בּאַרָּף). Taille, stature, hauteur: הְּבֶּיּהְ הַּאַבְּּוּ I Sam. 16.7, la hauteur de la taille (d'un homme); בְּלֹאִר בְּיִלְּאָר 28. 20, (il tomba) tout de son long; הְּבָירְ בַּבְּלּבְּר בָּבְּר בָּוּלִי Ez.13.18, toute stature, pour: tout homme, chaque homme; pour: tout homme, chaque homme; בּבְּלִיבָּר בְּיִר וּבְיִר Is. 37. 24, la hauteur de ses cèdres; בּבְּיִר בְּיִר Gen. 6. 15, sa hauteur (de l'arche de Noé).

ראוֹלָהְ אָרְכָּם adv. Ex. unique: ראוֹלַהְ אָרְכָּם בּירִינְּרְ Lév. 26. 13, je vous fis marcher le corps droit, c.-à-d. la tête levée.

קרן אמו inusité. Pi. Déplorer, chanter, faire une complainte: יַרְיּלָבֶּן דָּוֹדְ אָבִּדְר II Sam. 1.17, David fit cette complainte; וְמִּבְּיִר וְדִּאֹדִּר Ez. 27. 32, ils diront dans leur complainte sur toi; וַרְּלָבֵן הַשְּּלֶךְ אֶּלִדְעֵּר וֹדְאַרְעַר II Sam. 3. 33, et le roi fit une complainte sur Abner; בְּלִרְיִנְיִר 9. 16, les femmes qui pleurent les morts, les pleureuses.

עוֹף m., douteux : יְשׁוֹצְ וְשִׂוּצְ בְּשׁוֹצְ בְּשׁוֹצְ בְּשִׁיבְּ בְּשִׁיבְּ בְּשִׁיבְּ בְּשִׁיבְּ בַּאָבָ בַּ 23. 23, les commandants, les nobles et les princes; selon d'autres, noms de pays: les hommes de Pekod, et de Soa, et de Koa.

קְּפְּרֵם : m. Singe, seulement pl.: יְלִפְּרִם I Rois 10. 22, יְלִיפִּרם II Chr. 9. 21, et des singes.

וּיָפֶץ (ע. פּיִם, fut. יְיִּדְי, יְיִּדְי, רָּיִּדְי, אָדְי, וּיִּבְין, Avoir en abomination, avoir du dégoût: בּיִבּען בָּיבּע Lév. 20. 23, c'est pourquoi je les ai eues en abomination; רְמָשֵׁמּ מְבָּיִת הָאָרָה Nomb. 21.5, et nous avons du dégoût; Nomb. 21.5, et nous avons du dégoût de la vie. — 2º Haīr, craindre : יַּלְבָּיִר הְנֵי יִשְׁרָאֵל de la vie. — 2º Haīr, craindre : יַּלְבָּיִר הְנַי יְּבִי יִשְׂרָאֵל Exod. 1.12, ils haīssaient, ou craignaient, les enfants d'Israel; אַשֶּׁר־אַתְּּח קִץ נִפְּנֵי שְׁנַיְ מְלֶּבְיִה וְ Is.7.16, (le pays) dont tu crains les deux rois,

Hiph. A Effrayer: תַּבְּלָה בְּדְּתִּהְרָּוֹנְיִם Is. 7. 6, allons contre la Judée, et effrayons-la (faisons-lui la guerre). — 2° Le même que יְבָיְ s'éveiller, se lever: יִבְּיִבְּה Ps. 3. 6, je me suis éveillé; יְבִיבְיִה Ps. 3. 6, je me suis éveillé; יְבִיבְיִה בְּיִבְיִה מַבְּיִבְיִה מַבְּיִבְּיִה מַבְּיבְיִה וְתִּבְיִה (g'évanouit) au moment de s'éveiller (qu'on s'éveille); יִבְיבָי Dan. 12. 2, ils se réveilleront (du sommeil de la mort); se réveilleront, et lève-toi.

II יָקץ (de קרץ) Passer l'été: יָקץ Is. 18. 6, les oiseaux y demeureront pendant tout l'été.

קליץ וְדְרְבֵּר Gen.3.18, des épines et des ronces; plur.: ישָּׁרָם Jér. 4.3, מִּצִּים Is. 33. 12, les épines.

rip n. pr. 1° Kos, père d'Anob, I Chr. 4. 8. — 2° Avec l'art.: ripi les fils de Kos, prêtres, Esdr. 2. 61.

קוצות f. pl. Les boucles de cheveux: קיצות Cant. 5. 2, mes boucles; קיצותרי 5. 11, ses boucles (cheveux).

קור (Greuser: אָנִי קַרְמִּי וְשָׁחִירְוִי מֵים Is. 37. 25, Il Rois 19. 24, j'ai creuse et j'ai bu de l'eau (v. פּרָד פּרָד); ou, de יַּמְלִיר; je suis alle jusqu'à la source.

Hiph.: בְּיִלְפִיר בֵּיר מֵינֶטְיתְ Jér. 6. 7, comme un puits fait jaillir, jettedehors, l'eau; בְּעָהָה רָעָהָה (même verset) ainsi sa malice jaillit, ou : elle (cette ville) fait jaillir sa malice.

Pil.: מְקְרֵקר חָר R. בְּצָרְ Is. 22. 5, (l'ennemi qui) renverse, brise, la muraille (de la ville, ע.קר, און (קרר, Nomb. 24. 17, et il renversera, ruinera, tous les enfants de Seth.

יר א חוֹרָ ח. pr. m. 1° I Chr. 9. 19. — 2° II Chr. 31. 14.

קוֹרִים m. pl. Tissus, toiles: קוֹרִים

639

Is.59.6, leurs tissus, toiles; יְקִירֵי צַּבָּרִישׁ 59. 5, et des toiles d'araignées.

קירה f. Poutre: אִישׁ קוֹרָה אֶּדְיּה II Rois 6. 2, (nous prendrons) chacun une poutre; קוֹרה בְּהֵיני Cant. 1. 17, les poutres, ou les solives, de nos maisons; בְּצֵל לְרָהִי Gen. 19. 8, sous l'ombre (l'abri) de mon toit, de ma maison.

קלמוכית הַשַּׁבֵר יְקשׁוּן: Is. 29. 21, et à celui qui les réprouve, blame, dans l'assemblée, ils (lui) tendent des piéges (v. יָרָקשׁ; selon d'autres, de שׁשֵׁב: ils ramassent, ils recherchent, des reproches, des invectives, contre lui.

קוּשְׁיָרְהּ n. pr. m. I Chr. 15. 17, le même קרשׁיָב 6. 29.

한尺 Ez. 16. 47. Peu (v. 의구).

קְּלֶּב, m. (comparer בְּיַהָ, בְּיַבְּר, בְּיַבְּר, בְּיַבְּר, בַּיִבְּר, Destruction, ruine, peste: שְׁיֵב בְּיִבְר Is. 28. 2, l'orage, le tourbillon de destruction, qui ruine, brise, tout; בְּיִרִר; Deut. 32. 24, et la peste amère, cruelle.

קּטֶרְ m. Ruine: קְּטֶרְךְ מְאוֹל Osée 13.14, je serai ta ruine, ô enfer! ou: ta ruine (dans) l'enfer; je te conduirai dans la tombe; selon d'autres: où est ta peste, ô enfer! (v. אַרִּיר.).

א קשגור י Aboth, accusateur.

קְמוֹרָה f. (rac. קְמֵיר). Encens : יְמִירָּה קְמוֹרָח בְּאַפְּּךְ קׁמוֹרָח בְּאַפְּּךְ de l'encens devant toi, en ton honneur (v. קְמִירָח).

חַמוּרָה n.pr.Ketourah, femme d'Abraham, après la mort de Sara, Gen. 25.1.

한다. Etre ennuyé, se déplaire (v. les exemples à 마 Niph.).

קְּטְלּל אֲלוֹיף Tuer, assassiner: אָבוּהְקְּטָל אֲלוֹיף Ps. 139. 19, si tu tues, o Dieu, l'impie; ou: puisses-tule tuer; יְמְטָל־כְּיִנִייְ Job 24. 14, il assassine le faible et le pauvre.

קְּטֵל chald. Tuer. Part.: מָטֵל Dan. 5. 19, il faisait mourir; part. pass.: קְטֵיל בַּלְשָׁאַבֵּי 5. 30, Baltassar fut tué.

Pa.: קשל המון 3. 22, (le feu) tua ces hommes.

Ithpe. et Ithpa. pass.: מָּחְקְשָּלֵּרן 2.13, ils furent tués; מְּחָקְשָלָרן meme verset, pour être tué.

קְּלֶּל, m. Carnage : קָּלֶּל Obad. 9, (pour que) chacun de la montagne d'Esaü (soit exterminé) par le carnage.

י אָטְלָא בּינָב La mort : קּטָלָא Aboth, il mérite la mort.

ולף? Etre petit, être peu: רַהְּקְטֵּן עֹּדר II Sam. 7. 19, mais cela a encore paru peu de chose à tes yeux; קשנְהָים קשׁל חַוְּקָּיִרם Gen. 32. 11, je suis trop peu digne de toutes les miséricordes, de la grâce.

Hiph.: לְחַקְבִין Amos 8.5, pour rendre petit, diminuer.

וְשָׁנְת et אַ פּוֹן adj. (const. אָפִין, f. קּטַבָּן; pl. קטַיִּרם, f. קטַיִּרם). Petit, plus jeune, cadet, moindre : הַּמָּשׁוֹר הַקָּפֿטן Gen. 1. 16, le petit corps lumineux, la lune; עיר קטַנָּח Eccl. 9. 14, une petite ville; לל כל השפון Is. 22. 24, tous les instruments, ou vases, d'une petite dimension, c.-à-d. petits; בכל הַקַּקָטָן Gen. 9. 24, le plus jeune des fils de Cham, à savoir Chanaan; selon d'autres : son second fils (à lui Noé), Cham; בעכוב בנה המשקן 27. 15, Jacob son fils cadet; · עַבְרֵי אַרֹנִי חַקּטֵינִים Is. 36. 9, (un des) moindres serviteurs de mon maître; בוּבְבר הַשְּבוֹן Exod. 18. 22, une affaire petite, de peu d'importance.

가 n. pr. m. Esdr. 8. 12.

קַּמְיֵּדְ עָבָרוּ T. Le petit doigt: קַמָּיָּדְ עָבָרוּ I Rois 12.10, II Chr. 10. 10, mon petit doigt est plus gros que n'étaient les reins (le dos) de mon père.

קְּטְפֶּחְ מְלֵּילֹת: arracher: רְקְטֵּחְהָ מְּלִילֹת Deut. 23. 26, tu pourras cueillir des épis; אָטְטָא רָב Ez. 17. 22, j'arracherai (une branche) tendre.

Niph.: לא יְשָבֵּע Job 8. 12, il n'est pas cueilli.

I 기약 Kal inusité. Pi. Brûler de l'encens en l'honneur d'une divinité, des

idoles; יבְקְּשֶׁרוּ לֵּאלֹנִים צְּחֵרִים צְּחַרִּים בְּלְּאַרִים צְּחַרִים בְּלְּאַרִים צְּחַרִים בְּלְּאַרִים צָּחַרִים בּוֹלְיִם בּעֹרִים בּעִּבְיִם בּעִים בּעים בּעִים בּעים בּעי

Pou.: מְקְשֶּׁרֶת מֹר Cant.3.6, parfumée de myrrhe.

Hiph. Encenser, envoyer la fumée de l'encens ou des sacrifices: מְּמְיִיִּדִים בַּיִּמְשִׁרְּיִּתְּאַלָּה וְעַלִּיבְּיִנְם I Chr. 6. 34, (Aaron et ses fils) offraient tout ce qui se brûlait sur l'autel des holocaustes et sur l'autel de l'encens; מַמְיַבְיִרִיּתְּאַבִּילְ I Rois 11. 8, (les femmes) qui brûlaient de l'encens à leurs dieux; בְּאַלִּיבְינִן Exod. 29. 18, et tu feras brûler le belier tout entier (sur l'autel).

Hoph. pass.: מַלֵּדל מְקְּיָר Lév. 6. 15, (l'oblation) s'envolera en fumée, brû-lera tout entière; part.: מַּקְטֶּר טְּנָשׁ לְּשָׁטֵּר Mal.1.11, (en tout lieu) il est encensé et offert, c.-a-d. on encense et on sacrifie en l'honneur de mon nom; ou, שְּיִבְּי subst., comme שִּיבְיי de l'encens est offert à mon nom.

II אַרְה Ex. unique. Part. pass.: מְצְרוֹת Ez. 46. 22, selon les uns: des cours non couvertes, ou des chambres ouvertes sans toit; selon d'autres: des cours liées entre elles ou au parvis extérieur (v. בְּיִר chald.); Gesenius: des cours couvertes.

קְּשֵׁר m. chald. Lien (v. קְשַׁר hébr.): אַ קְשַׁר Dan. 5. 6, les liens (jointures) de ses reins; au fig.: זּמְשָׁרִא מְטְרִיך אַ 16, et qui résout les questions les plus difficiles, les plus embarrassées, les problèmes.

קמֵר m. Ex. unique: קּמֶר m. Ex. unique: קּמֶר Jér. 44. 21, l'encensement que vous avez fait (ou: l'encens que vous avez brûlé).

קְּלְרוֹן n. pr. d'une ville dans la terre de Zabulon, Ketron, Jug. 1. 30 (Jos. 19. 15, elle est appelée בשָּבְי).

תְּטֶרְתִּי f. (rac. מְסֵר, avec suff. מְסֵרְתִּי f. (rac. מְסֵר, avec suff. מְסֵרְתִּי f. (מְסֵרְתִּי הַשְּׁרָתְי הַשְּׁרָתְּ Exod. 30. 27, l'encens composé d'aromates; Exod. 30. 27, l'autel des parfums. — 2° La partie des sacrifices qu'on brûle: בֵּילִים Ps. 66. 15, la fumée des chairs brûlées des béliers.

ו (לפירון . א זו א א פֿער (ע. אַרון).

קיא (rac. איף). Vomissement, la chose que l'on vomit, rejette: מַלְאוּ קִדּא Is. 28. 8, (toutes les tables sont pleines) de ce qu'on vomit et d'ordure; מַרִּיאוֹר שַׁפּוֹר בָּקִיאוֹ 19. 14, comme un homme ivre qui va en chancelant en même temps qu'il vomit, qu'il rejette (son vin).

קר (incertain, vomir): וקר Jér. 25. 27 (v. à איף Kal).

קיט m. chald. (v. קיץ hébr.). L'été, Dan. 2. 35.

קיטור m. (rac. קסף). Fumée, brouillard: פָלָח מִיטֹר קּמָד קּמָד קּמִיל קּמִר פּאָרָץ מִיטֹר Gen. 19. 28, une fumée, vapeur, s'éleva de la terre semblable à la fumée d'une fournaise; יְמִינְי וְמִיטֹר Ps. 148. 8, neige et vapeur, ou brouillard.

אם לא ... (רמנ. אם), douteux: אם אם אם לא ... וליף קיני וליף Job 22. 20, certes notre (étre) existence n'a pas été détruite (ירָם בּיִּרְיּיִם); selon d'autres: son existence (de cette génération, v. verset 17) n'a-t-elle pas été détruite (pour יקים)? d'autres traduisent: nos eunemis n'ontils pas été exterminés? ביף collectif, ennemis, comme ביף (v. ביף 1°).

* D'? Subsister, durer, rester. Hithph.: הְּשָׁרָיִהְ הִיהְיִהְ Aboth, sa science subsistera, restera (v. בּיִּה Pi.).

Dan. chald. Edit: קָּיָם מֵלְנָא Dan. 6. 8, un édit royal; בֶּלְבָא 6. 16, chaque défense et statut, édit (v. פּרף chald. Pa.).

קּיֶם chald. adj. Durant, permanent: קַּיָם לְּעָלְטִין Dan. 6. 27, (Dieu vivant)

et durant dans tous les siècles; מֵלְכּיּחָה 4. 23, ton royaume te sera permanent, te demeurera.

קיְּמָה (rac. קּיְמָה). Action de se lever: בּמְבְּטְּם וְקְימָה Lament. 3. 63, (exact. leur état d'être assis ou de se lever) soit qu'ils se reposent, soit qu'ils se lèvent, qu'ils agissent.

קמוש .v. קימוש).

1.7 m. Lance: אַנְילָים II Sam. 21.16, et le poids de sa lance, ou : du fer de sa lance.

ויף (de ריף, acheter ou créer) n. pr. 1° Cain, fils d'Adam, Gen. 4. 1. — 2° D'un peuple, Kayin, Nomb. 24. 22 (עריר.). — 3° D'une wille appartenant à la tribu de Juda; avec l'art.: יַשַּרָר

קרנית לקרים, קר, קרן, קרן (קרנית et קרנים). Complainte, plainte, cantique lugubre: קרנים בינים Jér.7. 29, fais, prononce, un cantique lugubre; אַר־רַוּפְינָה דַיִּגֹּאיִר IS Sam. 1. 17, (David fit) cette complainte; רְהַפְּינִים עַל־רַוּפְּינִים וַ וְיִוּנָם בְּחִיבִּים עַל־רַוּפְּינִים וּ וְוּוֹבְּרַם בַּל־רַוּפְּינִים וּ וְוּוֹבְּם בַּל־רַוּפִּינִים וּ וְוֹבִּם בַּל־רַוּפִּרִים וּ II Chr. 35. 25, ils sont écrits parmi les lamentations.

קינה. n. pr. Kinah, ville appartenant à Juda, Jos. 15. 22.

1472. n. pr. Kenan, fils d'Enos, un des patriarches, Gen. 5. 9.

ור. (rac. קדף, signification de קבף couper). La récolte des fruits, le temps de cette récolte, l'été, les fruits de l'été: בַּל־קִצִּרְןָהְ Is. 16. 9, sur ta récolte des fruits et sur ta moisson; מָבֶיְר מַבִּיךְ 28. 4, avant la récolte des fruits; פַּרִיךְהָן Gen. 8. 22, et

l'été et l'hiver; אָסְמּיּ בֵּיִךְ וְמֵרֵץ Jér. 40. 10, recueillez le vin (les fruits de la vigne) et les fruits de l'été; יְהַלָּהָם יְהַמִּיִץ II Sam. 16. 2, et les pains et les fruits de l'été, les figues (v. 16. 1); de la II יְדִּיף.

קיצוֹנְה m. קּיצוֹנְה f. (rac. קצַץ, v. קרַצוֹן) adj. Extrême, ce qui est au bout: ייִריצָה הַפְּרצוֹן Exod. 26. 4, 36. 17, le rideau extrême qui est au bout.

קיקיף m. Nom d'un arbre ou d'une plante (ricinus), ricin selon les uns, calebasse, citrouille, selon les autres, dont les feuilles couvraient de leur ombre le prophète Jonas, Jon. 4.6 à 10.

קיקלון פלי היקר ה. Ex. unique: יְקיקלון פַלי Hab. 2. 16 (ou קלון redoublé, rac. קלף, et la honte, l'ignominie; ou composé de פרא קלון, un vomissement honteux (souillera) ta gloire (les choses qui font ta gloire).

קיר m. (une fois קר Is. 22. 5, plur. קירות : Muraille, mur, paroi). Muraille, חַבֵּיִת Lév. 14. 37, aux murailles de la maison; מְקִיר חָצִיר Nomb. 35. 4, à partir du mur de la ville; בָּקִיר תַחוֹמָת Jos. 2. 15, pleon., à la paroi du mur de la ville (pour: au mur); פַּוַרֶם קִיר Is. 25. 4, comme une pluie d'orage (a renverser) les murs ; וַחַרָּשֵׁיר וּ I Chr. 14. 1, et des maçons; קיר הַמְּוְבֵּה Lev. 1. 15, la paroi, le côté, de l'autel; לְבֵּר Jér. 4. 19, les parois de mon cœur; צַלְיֵּת־קִיר II Rois 4. 10, une chambre (galetas) pratiquée dans le mur, ou: formée de murs, c.-à-d. de pierres, non lambrissée de platre; קיר־מוֹאָב Is. 15. 1, citadelle de Moab, n. pr. d'une ville fortifiée, ou de toute une province de Moab; קיר־חַרֶש Jér. 48. 31, et קיר חַרְטֵּית II Rois 3. 25, Kir Heres, Haraseth (muraille ou citadelle de briques).

ק"ר. n. pr. d'un peuple et d'une contrée soumis aux Assyriens, Amos 9.7; grent II Rois 16. 9, à Kir.

קירט *n. pr. m.*, Néh. 7.47; פרס Esdr. 2.44.

du roi Saul, I Sam. 9. 1. — 2° Kis, fils de Jeïel, I Chr. 9. 36. — 3° Kis, bisaïeul de Mardochée, Esth. 2. 5. — 4° Plusieurs autres, I et II Chr.

קישויף. n. pr. d'un fleuve, Kison (ou Cison), qui tire sa source de la montagne Tabor, Jug. 4. 6, 7.

ילישי ח. pr. (ע. קיישיר).

קיקריק? m. chald. Dan. 3. 5, 7, 10, cheth. מְחָרֹם keri, guitare selon les uns, harpe selon les autres.

קל chald. m. (v. לקל hébr.). Son: קל קרנא Dan. 3. 5, le son du cor.

קל Voix (v. איף l'exemple Jér. 3. 9). אין דער צייקלידע Ex. unique. Niph. cheth.: ניִּקְלֵרֹּזּיּ (keri יַּיְקְרָּאָרִיּ) II Sam. 20. 14, et ils s'assemblerent (v. אַרָרָּ).

קלה Faire brûler, rôtir: אָשֶׁרּ־מָלֶּה Jér. 29. 22, (Sédécias et Achab) que le roi de Babylone fit brûler (par le feu); אָבִיב מָלָרּ בָּאַשׁ Lév. 2. 14, des épis rôtis au feu.

Niph. Selon quelques commentateurs: בְּסְלֵּהְ מִּלְאֵי נְּמְלָהוּ Ps. 38. 8, mes entrailles sont pleines d'un mal brûlant, de plaies enflammées; selon d'autres, de II בְּלָה: de choses viles, d'un mal honteux (v. II נָסָלְּבּ).

II קָּלֶה אָנוֹר (עַלֵּל. אַנְּרָלְה עְבוֹר מוֹאָב: Kal inusité (עָלֵּל. אַנְרָּלְה עְבוֹר מוֹאָב: Is. 16. 14, la gloire de Moab sera avilie, méprisée; הַנְּלְלָה אָרִף Deut. 25. 3, (de peur que) ton frère ne soit traité d'une manière vile, honteuse; נְּלֵלֵה אָרִיף

Prov. 12. 9, un homme pauvre, méprisé (v. Niph. de I קלָה).

Hiph.: מַקְלָהְ אָבִיר וְאָמֵד Deut. 27. 16, qui traite avec mépris son père ou sa mère.

קלון m. (rac. II קלף). Ignominie, honte, dédain: אָרָבְּיוֹן יִמְּיָא Prov. 6. 33, il ne trouvera que plaie et ignominie; קלון בֵּיך אַרֹין בֵּיך Is. 22. 18, (toi qui es) la honte de la maison de ton maître; יְבִיך פְּלוֹן הֶרְבָּין Prov. 18. 3, et avec le dédain (pour les autres), ou avec sa conduite honteuse, (vient sa propre) honte; selon d'autres: (avec le méchant arrivent) en même temps l'opprobre et la honte; קלות קלובן Jér. 13. 26, et on a vu ta honte, ta nudité. • אוני בּיבְּיבִּילְ קְלִינְיִן בּיבְּיבָּילָ Prov. 18. 3 פַּרַיבּיבָּילָ, frivolité.

7777 f. Pot ou chaudron, I Sam. 2.14, Mich. 3.3.

בּלְרִים Étre retiré, contracté. Part. pass.: בְּלִּים Lév. 22. 23, (un animal) qui a quelque membre plus court qu'il ne faudrait (exact. ce qui est retiré, contracté; de là בַּלְּיִם endroit où on se retire, refuge).

קלי, m. (une fois קליא I Sam. 17. 17, rac. I קלף). Du grain rôti, séché au feu: יְלָהָם וְלֶלָי Lév. 23. 14 (ni) pain, ni grain rôti.

n. pr. m. Néh. 12. 20.

קלְרֶה n. pr. Kelajah, lévite, Esdr. 10. 23; le même est aussi appelé

קליטָה *n. pr.* Kelitah , Esdr. 10. 23 , Néh. 8. 7.

ליני, (fut. לְבֵל (בְּעַלּה , בַּעַל , בַּעָל , בַּעָל , יבַעל ; diminuer: עוני בְּעָל וּ בְּעַל בְּעַל בְּעַל בּעַל וּ בּעַל וּ בּעַל נוֹשׁ בּעַל וּ בּעַל בּעַל

vile, méprisable, à ses yeux, c.-à-d. elle me méprise (selon d'autres, Niph.).

Niph. (יָפַלוּ , נַכֵל et יָכֵל, fut. יָבַלוּ). 1° Etre léger, facile , peu , vite (v. *Kal*): צַל־נְקַלֵּה Jér. 6. 14, par (une parole) légère; adv. légèrement, négligemment: וו נכל לשל II Rois 20. 10, c'est une chose facile pour l'ombre (l'ombre peut aisément); הְיָקְלָּח בְעֵינֵיכֵם I Sam. 18. 23, est-ce donc peu de chose à vos yeux (croyez-vous que ce soit peu)? נַכֵּל אַבָּר נָבֶר Is. 49. 6, c'est peu que tu sois mon serviteur; רַקַלּנּ רֹדְמַרְכֵם Is. 30 16, ceux qui vous poursuivront courront vite. — 2º Etre, paraître, vil; itre méprisé : וּנְקַלֹּחָר עוֹד מְזֹאַת II Sam. 6. 22, je vais paraître encore plus vil que je n'ai paru; אלזַי יַקלא I Sam. 2. 30, et ceux qui me méprisent seront méprisés (ou Kal).

Pi. Maudire: מַלֵּלְ מְּדִירָתְי Gen. 12.3, 10, maudis David; וּמְקַלֵּלְּהְ Gen. 12.3, ct ceux qui te maudissent; יְקַלֵּלְ בְּמַלְּלָרִי 8. 21, il maudira son roi et son l)ieu; מְלֵלִים לָּרָים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בּנִיי I Sam. 3. 13, ses fils se font maudire, s'attirent des malédictions; selon d'autres, comme Kal 2°: ils se montrent vils, indignes.

Pou. pass. : יְתַחוֹשָׁא הָרְבַּיְאָח שְׁתַּר יְקְלָּג Is 65. 20, et le pécheur de cent années sera maudit; יְקַלְלָּרִי et ses maudits, c.-à-d. ceux qu'il a maudits.

(יַבֵל fut. הָבָל, inf. הָבָל, fut. יָבֵל) 1º Rendre leger, soulager, diminuer: וְאַמֵּח חָקַל פֵּנְלֵינוּ I Rois 12. 10, mais toi, rends-nous (le joug) plus léger, soulage-nous; אוּלֵר יָכֵל אָת־יָרוֹ מַעֵּלֵיכָם I Sam. 6. 5, peut-etre rendra-t-il sa main plus légère, la retirera-t-il de dessus de vous; יְחָקֵל מֵעָלֵיך Exod. 18. 22, rends-toi (ton ouvrage) plus léger, plus facile; חָקל מֶעבֹרָה אָבִיף I Rois 12. 4, soulage, c.-a-d. diminue, quelque chose du service que ton père (nous avait imposé). — 2º Dédaigner, mépriser: וּמֵרוּנֻכּ הַוּקְלֹחָנִי II Sam. 19. 44, et pourquoi nous as-tu dédaignés, nous as-tu fait cette injure? אַב וַאָם חַקַלּוּ בָה Ez. 22. 7, ils ont méprisé leur père et leur mère au milieu de toi.

Pilp.: קלְּקֵל בַּתְּבְּים בַּרְּבָּל בַּת 21.26, il a mélé, secoué, les flèches (pour en tirer un augure); ou : il les rend luisantes, polies; יְחִיא לֹאִ־פָּנִים מְלְכָל Eccl. 10.10, et s'il n'aiguise pas le tranchant; יְחִיאָּקְלְהֶ אֶּיִדְּיִתְּיִים ְּרַלְּבָלְהָ אֶּיִדְיִּתְיִשְׁרָחִי Rituel, tu as détruit ses projets.

Hithpalp. : יְכֶל־תַּאְבְעוֹת הְחְקַלְּקּלּגּן Jér. 4. 24, et toutes les collines étaient ébranlées.

קלל adj. Luisant: קרלי Ez.1.7, בקלל Ez.1.7, Dan. 10. 6, l'airain luisant, poli.

תלְלָה (const. קלְלָה (קלָלָה)). Malédiction, outrage: קלָלָה וְלֹא בְרָכָּה Gen. 27. 12, malédiction, et non (au lieu de) bénédiction; קלָלָה וְלֹא בְרָכָּה (au lieu de) bénédiction (que tu crains) tombe sur moi; קלָלָה וְּלְלָה וְּלְלָה וְלַלְּה וְלַלְּהִי הְלִּבְּה הָלִיהִים הְלֹיה Deut. 21. 23, parce que celui qui est pendu est une malédiction de Dieu, c.-à-d. il l'attire; ou: il est maudit; selon d'autres: il est un outrage à Dieu; plur. הוּלְּלָלָה הַלְּלָלִה וְלַלְלָה. הַלְּלָלָה Deut. 28. 15, les malédictions.

Hithp. Se railler: וַיַּתְּקַלְּסִרּבוֹ II Rois 2. 23, ils se raillaient de lui; רְחָאָּא Hab.1.10, et il se raillera des rois.

סְלֶם, m. raillerie : לְּהֶרְשָּׁה וּלְּמֶלֶם Jér. 20. 8, un sujet d'opprobre et de raillerie.

קְּלֶּחֶה f. Objet de raillerie : חְלֶּבֶּלְ בָּבֶל-תְאָרָצוֹת Ez. 22. 4, (je t'ai rendue) un objet de raillerie pour tous les pays.

שלב בּאָבֶן 1° Jeter, lancer: בֶּלְבֶּח מְלַכַּ בָּאָבֶן Jug. 20. 16, chacun de ces hommes était adroit à jeter des pierres avec la fronde; יְחָאָרֶץ אָדרוּלְשׁבֵּר יְחָאָרֶץ Jér. 10. 18, je jetterai (loin, hors du pays) les habitants de cette terre.—2°Tailler, sculpter: מַפַר קַלַּר I Rois 6. 29, il fit tailler, sculpter, tout à l'entour; יְּכָלֵי הָיִבּים 6.35, il fit tailler des chérubins.

Pi., comme Kal 1°: יְרַקְלֵּהְ I Sam.17, 49, (il prit une pierre) et la lança avec sa fronde; יְאֵה נְמָשׁ אִרְבֶּדְהְ רַקְלְּצְּוּץ 25.29, mais l'ame de tes ennemis il la jettera au loin.

על הידוי I Sam. 17. 40, tenant sa fronde a la main (י. לְּבֶּי בְּיָדוֹי 19. — 2° Rideau: קַלְנִים לָּדְנִים לָּדְנִים לָּדְנִים לָּדְנִים לַּדְנִים לַּדְנִים בּיִרוֹי 27. 9, des rideaux pour le parvis (const. קַלְנִים לַּלְנִים 35. 17). — 3° Battant d'une porte : יְּשָׁבֶּיִר חַשָּׁנִים הָלָנִים הַלָּנִים מָלָנִים 1 Rois 6. 34, et les deux côtés, ou les deux battants, de la seconde porte (le même que בַּלְבִים מָבּי dans le même verset, v. צַלֶּבָי 2°).

קלֶע m. Frondeurs : חַשְּלְצִים II Rois 3. 25, ceux qui étaient armés de frondes, les frondeurs.

קלקל adj. (rac. קלה). Chétif, mauvais: בְּלֶּהֶם חַקּלֹקֵל Nomb. 21. 5, de la nourriture chétive, mauvaise.

הְלָּקְלָה: קּלְּקָלָה Aboth, au moment de son malheur, humiliation (v. à בְּלָבָּ Pilp.).

וְלְשׁׁוֹן: m. Pointe, dent: יְלְשׁׁוֹן I Sam. 13.21, et en une fourche à trois dents, ou pointes.

קְּלֶּהְה (rac. קּבְּה). Le blé qui est encore sur pied: מָּהְיֵה הַּלְּהָה Deut. 16. 9, quand commence (quand on met) la faucille dans le blé.

קמומל n. pr. 1° Kemuel, fils de Nahor, Gen. 22. 21. — 2° Kemuel, fils de Sephtan, Nomb. 34. 24. — 3° I Chr. 27. 17.

קמון, n. pr. Kamon, ville dans Galaad, Jug. 10. 5.

שלום m. Ortie: אַלים שלום Is. 34.13, des orties et des épines; שלים Osée 9.6; אַלים Prov. 24. 31, plur., les orties, d'un sing.

אָפֶת m. Farine : קָפָּח אָלִיים Nomb.

5. 15, de farine d'orge; מְחַרֵּי ְחַבְּי Is. 47. 2, et fait moudre la farine (le blé pour qu'il devienne farine).

PDP, Rider: אָבֶר לְצֵר הָיָה Job 16. 8, tu m'as ridé la peau, ce qui devient un témoin contre moi (ces rides témoignent de l'extrémité où je suis); selon d'autres: tu m'as saisi fortement, accablé (v. בַּרָץ).

Pou.: אָשֶׁר קְּמְשׁוּ וְלֹאִישֵׁי Job 22. 16, (ces hommes) qui ont été retranchés, emportés, avant leur temps.

קנה נְסוּהְ קְמֵלוּ: Se faner: קנָה נְסוּהְ קְמֵלוּ 6, les roseaux et les joncs se fanent; 23. 9, (les arbres) du Liban sont fanés, ou coupés.

אָרָקְי Presser, fermer la main, saisir, prendre: יִּצִיםְ אִלָּי שִּׁים מְּלֹּא Lév. 2. 2, il prendra de (l'oblation) une poignée; et seul: יְלָבֵע מְרַ דִּיִּמְּיָהָהוּ Nomb. 5. 26, le prêtre prendra une poignée de cette oblation.

אָלְיף m. Une poignée: יֹנִיבֶּיף אֹלִיםְ Lév. 2.2, 5.12, et seul יֹנִיבְיף 6.8, sa main pleine, une poignée.

קְּמָצִים m. plur. Poignées: מַּמָצִים הַאָּרֶץ — לִקְטָצִים Gen. 41. 47, la terre produisit par poignées, par tas, c.-a-d. très abondamment (du sing. קּבָּיף ou מַצְיּים).

(למוף v. לפימונים).

אָרָף, Kal inusité. Pi. 1º Étre jaloux, porter envie, envier: יְחַשָּׁאָרִיאָּ אַנְאָרָ Nomb. 5. 14, qu'il soit jaloux de sa femme; אַרָּאָרָ בְּאַרָּאָרָ Gen. 30. 1, Rachel porta envie à sa sœur; אַל-חַקָּנָא מלטר שלח Ps. 37. 1, n'envie pas ceux qui commettent l'iniquité; avec >: רַיַּקְטָאוּ לְמֹשֶׁח Ps. 106. 16, ils envièrent Moise; avec l'accus.: לאַ־יָקנַאַ אַת־יִהוּדָה Is. 11. 13, (Ephraim) ne sera (plus) envieux de Juda. — 2º Etre zélé pour quelqu'un, avoir du zèle pour: חַחַה אַטַּר קוּגַא לֵאלֹּחָיר Nomb. 25. 13, parce qu'il a été zélé pour son Dieu; קנאקר לציון קנאח גרולה Zach. 8. 2, j'ai eu pour Sion un zele, un amour, ardent. — 3º Exciter la jalousie, la colère : מַם קיאוּיִר בְלֹא־אֵל Deut. 32. 21, ils ont excité ma jalousie, ils m'ont irrité en adorant ce qui n'est pas Dieu (les idoles); יוֹים אָאוֹ I Rois 14. 22, et ils l'irritèrent.

Hiph. Le même que Pi. 3°: יְאַנִי Deut. 32. 21, et je les irriterai par un peuple qui n'est pas un peuple (c.-à-d. par un peuple barbare); מַמֶּל הַשְּּלְאָה תַּמַּקְנָה Ez. 8. 3 (pour peuple), l'image de la jalousie qui irrite (excite la jalousie, la colère).

רְּכָּא רְכָּה chald. (v. רְּבָּה hébr.). Acheter: רְּבָּה Esdr.7.17, tu achèteras de cet argent (des taureaux, etc.).

איף m. adj. Jaloux, seulement de Dieu: בְּיִלְּשִׁי אֵל מֵנְאַ דְּיִא Exod. 34. 14, l'Eternel, jaloux est son nom; il est le Dieu jaloux, il veut être aimé, adoré, uniquement, lui seul.

קּנְאָה f. (rac. קנָאָה). Jalousie, envie, zèle, ardeur, colère : פַּר־קַנְאַה הַמָּת־גַּבֶּר Prov. 6.34, car la jalousie est la fureur de l'homme (du mari); מַפֶל הַוּפְנָאָח Ez. 8.3, l'image de la jalousie; plur.: איניים קנאים Nomb. 5. 15, un sacrifice de jalousie; וּמֹרָה הַבְּיה קנאָה Job 5. 2, et le simple, le petit esprit, l'envie, le tue; קוארד-איש מרעדוי Eccl. 4. 4, l'envie qu'un homme éprouve de la part d'un autre, qu'il excite en lui; אָרָאָת בָּקנאָתָד II Rois 10. 16, et tu verras mon zèle pour Dieu ; בְּאָת הֵי צָבָאוֹת Is. 9.6, le zèle de l'Éternel Zebaoth (pour le peuple); קואַה־עם 26. 11, le zèle de - Dieu pour son peuple; קשָׁאוֹל קַנָאַרוֹ Cant. 8. 6, le zèle de l'amour, l'amour ardent, est inflexible comme la tombe; מְבְיֵּר נְמִוֹּאָחוֹ Deut. 29. 19, la fureur de Dieu et sa colère; מְבְיֵּר נְמִוֹּאָחוֹ Ps. 79. 5, (jusqu'à quand) ta colère s'allumera-t-elle comme un feu?

קנה (fut. יִּקְנֵח, Creer, former, posséder, acquérir, acheter, racheter: יאָרֶץ שַּׁמַיִם וָאָרֶץ Gen. 14. 19, (Dieu) qui a créé, qui possède, le ciel et la terre (v. בּלוֹא־הוּא אָבִיךּ קַנֶּךּ (פוּן Deut. 32.6, n'est-ce pas lui qui est ton père, qui t'a créé, ou qui t'a possédé? מָּד־אַתָּהוּ קנית כַּלְּיֹחֵי Ps. 139. 13, car tu as formé mes reins, ou : tu les possèdes, tu en es le maître; קמַח חָכְמָּח Prov.4.7, tâche d'acquerir la sagesse; קַנִיחָר לָר לָאִיָּשׁת Ruth 4. 10, (et Ruth) je l'ai acquise pour être ma femme, je la prends pour femme; קניתר איש אחרבי Gen. 4. 1, j'ai acquis, obtenu, un homme de l'Eternel; קשַּׂרָקם אָבֶרָקם Gen. 25. 10, le champ qu'Abraham avait acheté; בע רַע יאמר חקונה Prov. 20.14, mal, mal (cela ne vaut rien), dit celui qui achète; לְּמָנוֹת בָּ אַר־שָּאַר עַשני Is. 11. 11, pour racheter, délivrer, les restes de son peuple.

Niph. pass.: עוֹר יְמְנוֹ Jer. 32. 15, des maisons seront encore achetées (on achetera encore).

Hiph.: מֶּרְאָרֶם תִּקְנֵנֵי מִנְעּרָרִי Zach. 13. 5, car quelqu'un m'avait acheté dès ma jeunesse (pour travailler pour lui); selon d'autres: m'a fait acheter (des champs, ou des bestiaux) (מְּבָנָת Ez. 8. 3, ע. אָנָת Hiph.).

קרה. (const. רַחָבָּי, pl. מְבִּיר רָאַדְּרָ m. (const. רַחַבָּי, pl. מְבָּיר רְאַדְּרָ ls. 42.3, un roseau cassé; מְבָּיר רְאַדִּרְ Ps. 68.31, la bête qui habite dans les roseaux (le crocodile?); selon d'autres: le peuple, l'armée, qui porte des lances (v. רְּיָהַ 4º); רְּבָּיר רִּאַדִּר 15. 43. 24, בּיִר רְּבָּיר Exod.30.23, et בּיִר רְיִבָּיר וּבָּיר וּבָּיר וּבָּיר וּבָּיר וּבִּיר וּבְּיר וּבִּיר וּבְּיר וּבִּיר וּבִיר וּבִּיר וּבִיר וּבִיר וּבִּיר וּבִיר וּבִּיר וּבִיר וּבִּיר וּבִיר וּבִּיר וּבִיר וּבִּיר וּבִיר וּבִּיר וּבִיר וּבִיר וּבִיר וּבִיר וּבִיר וּבִיר וּבִּיר וּבִיר וּבִּיר וּבִּיר וּבִיר וּבִּיר וּבִּיר וּבִיר וּבִיר וּבִיי וּבִיר וּבִּיר וּבִיר וּבִּיר וּבִיר וּבִּיר וּבִּיר וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבִּיי וּבִּיי וּבִיי וּבִיי וּבִּיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבִּיי וּבִיי וּבִּיי וּבִּיי וּבִּיי וּבִיי וּבִּיי וּבִּיי וּבִיי וּבּיי וּבּיי וּבִּיי וּבִּיי וּבִיי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּביי וּביי וּבּיי וּבִיי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּבִיי וּבּיי וּבִיי וּבּיי וּבּיי וּבּיי וּביי וּבִיי וּבִיי וּביי וּבּיי וּבּיי וּבִיי וּבּיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּביי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבִייי וּבִיי וּבִיי וּבִיי

41. 8, exactement la mesure d'une canne, à savoir de six coudées. — 4° Le fléau de la balance, la balance même : יְּבְיִּלְבְּיִ מְּבֶּיְ מְבָּיִלְּבִּי וְנָבְּיִלְּבִּי וְנָבְּיִלְּבִּי וְנַבְּיִלְּבִּי וְנָבְּיִלְּבִּי וְנִבְּיִלְּבִּי וְנִבְּיִר וְנִבְּיִ וְנִבְּי וְנִבְּיִ וְנִבְּי וְנִבְּיִ וְנִבְּי וְנִבְּיוֹ וְנִבְּי וְנִבְּיִ וְנִבְּי וְנִבְּיוֹ וְנִבְּי וְנִבְּיוֹ וְנִבְּי וְנִבְּיוֹ וְנִבְּי וְנִבְּיוֹ וְנִינִי וְנִבְּי וְנִבְּיוֹ וְנִים וְנִים וְנִבְי וְנִבְּיוֹ וְנִים וְנִים וְנִים וְנִים וְנִים וְנִים וְנִים וְּנִים וְּנִבְּי וְנִבְּיוֹי וְנִבְּי וְנִיבְּי נְבְּנִים וְּנִים וְּנִים וְּנִם וְּנִים וְּנִים וְּנִים וְּנִים וְּנִים וּנִים וּנִים וְּנִים וְּנִים וְּנִים וְּנִים וְּנִים וּיִים וּנִים וְּנִים וּיִנִים וּיִים וּיִּבְּי נְיִנְיּיִנְ וְיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִּבְּי נְיִים וְּנִים וְּיִּבְּי נְיִנְיּים וְּיִים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִנִים וּיִים וְּיִים וְיִים וְּיִים וּיִים וּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִבְּיוֹי וְיוּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וּיִים וְּיִים וְּיִים וּיוּים וּייִים וְּיים וּייִים וּייִים וּיוּים וּייִים וּייִים וְּייִים וּייִים וּייִים וּייִים וּייִים וּייִים וּייִים וְּייִים וּייִּים וְייִים וְּיים וּייִיים וּיִים וּייִים וּייִים וּייִים וְייִים וּייִּים וּייִים וּייִים וּייִים וּייִיים וּייִים וּייִיים וּייִים וּייִים וּ

קּלְהָּת, pr. 1° מֵשׁל מְדּל La rivière des roseaux, à la frontière d'Ephraïm, Jos. 16. 8. — 2° Kanah, ville appartenant à la tribu d'Aser, Jos. 19. 28.

אָל־קּלא (rac. אָקָא, v. מָנָא). Jaloux: אַל־קַנוֹא דּוֹא Jos. 24. 19, c'est un Dieu jaloux; Nah. 1. 2.

TIP, n. pr. 1° Kenaz, fils d'Eliphaz, Gen.36.11, le prince Kenaz, 36.42.— 2° Kenaz, père d'Othniel, frère de Caleb, Jos. 15. 13. — 3° Kenaz, ou Uknaz (1234), fils d'Ela, I Chr. 4.15.

קיין ח. pr. 1°D'un peuple chananéen: יְצָּחִדּיְקְּיִנִי Gen. 15. 18, et les Kenézéens. — 2° Nom patron. de מָם 2°, Nomb. 32. 12.

ווֹקרָיָ m. (rac. תְּבֶּרְי, Créature, acquisition, possession, bien: אָבְּיִרְ תְּבְּיִרְי Ps. 104. 24, la terre est remplie de tes קּרְיָרְ בַּרְפּׁנוּ Lév. 22. 11, l'achat, l'acquisition faite avec son argent; מְרָיִרָּ בַּרְכִּייִ Gen. 34. 23, leurs troupeaux et leurs possessions, richesses; מִרְיִנִי Ps. 105. 21, (il l'établit) le maître, gouverneur, de toute sa richesse.

ין: (v. אָבָּין י).

רְיְנְיִיףְ, m. Cinnamone, Prov. 7. 17, Cant. 4. 14, const. בְּקְיָרְ בָּעָשׁר Exod. 30. 23, et du cinnamone odorant.

אָלָר. Kal inusité. Pi. Nicher, faire son nid (ען: אַנָּרִים רְּקַנִּט צּוֹרָים בְּעָרִים אָנָרִים בְּעָנִים אַנְיִם בּעָרִים בְּעָנִים בּעָרִים בּעָרִים בּעָנִים בּעָרִים בּעָנִים בּעָרִים בּעָנִים בּעָרִים בּעָנִים בּעָרִים בּעָרִים בּעָרָים בּעְרָים בּעָרָים בּעְרָים בּעְרָים בּעְרָים בּעְרָים בּעְרָים בּעְּים בּעִים בּעִּים בּעִים בּעִים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִּים בּעִים בּענִים בּעִים בּענִים בּענִים בּענִים בּענִים בּענִים בּענִים בּענִים בּענִים בּענִים בּעניים בּע

nids; ripp rapp rapp Is. 34. 15, c'est la que le hibou fait son nid, ou que le serpent (javelot), ou le hérisson, fait son nid, son trou (v. ripp).

Pou.: סְקֹנְקְהְ תְּאֶרְדִים Jer. 22. 23, toi qui niches, qui fais ton nid, dans les cèdres.

'坚ਜ਼ੋ Job 18. 2 (v. à ץp).

* 1737 Aboth, vase, cruche.

קְּנָת n. pr. Kenath, ville en Palestine, Nomb. 32. 42, I Chr. 2. 23 (v. גּבָּה).

DDP (fut. בּיִּסְבְּיִם Prédire l'avenir, deviner, faire la divination: בּיִסְבָּיִם בּיִּסְיִּם בּיִּבְּיִּם בּיִּבְּיִם בּיִבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִבְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּים בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיבִּבְּים בּיִבְּבְּיבִּם בּיִבְּבְּיבִּם בּיִּבְּבְּיבִּם בּיִבְּבְּיבִּם בּיִּבְּיבְּבְּיבִּים בּיִּבְּיבְּבְּיבִּים בּיִּבְּיבִּים בּיִבְּיבִּים בּיִּבְּיבִּים בּיִבְּיבְּים בּיִבְּיבִּים בּיִּבְּיבִּם בּיִּבְּיבִּים בּיִּבְּיבִּם בּיִבְּיבִּים בּיִּבְּיבִּים בּיִבְּיבִּים בּיִּבְּיבִּים בּיִבְּיבִּים בּיִּבְּיבִּם בּיִבְּיבִּים בּיִבְּיבִּים בּיבְּיבִּים בּיבְּיבִּים בּיבְּבְיבִּיבְ בְּיבִּיבְים בּיבְּיבְיבְיבִּיבְיבְּיבִים בְּיבְיבִּים בְּיבְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּיבְים בּיבְיבְּיבִים בּיבְּיבִּים בּיבְּיבִּים בּיִּבְּיבִים בּיבְּיבִים בּיבִּיבִים בּיבּים בּיבְּבּים בּיבְּיבִים בּיבְיבִּיבִי בּיבְּיבִיבְ בּיבְּיבִּיבְיבְיבִּיבְיבְיבִּיבְיבִים בּיבְּיבִים בְּיבִּיבְיבְיבִּיבְיבִים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבְּיבִּיבִים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבְיבִיבְיבִים בּיבּיבּים בּיבּיבִים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים ב

בּיִרָם מְּנִיב ח. Divination, prophétie, oracle: בְּינָם בְּינָם בְּינָם בַּינָם בַּינָם בַּינָם בַּינָם בַּינָם Nomb. 22. 7, et ils avaient dans leur main, portaient avec eux, le prix de la divination, de quoi payer le devin; ou : les instruments, les choses nécessaires, pour deviner; en bonne part: בְּינָם בְּינָם Prov. 16. 10, un oracle est sur les lèvres du roi, sa parole est comme une prophétie, un oracle.

וְאָד פְּרָיָה יְּלְוּטֵס : Couper : יְאָד פְּרָיָה יְלְוּטֵס Ez. 17. 9, et il en coupera, abattra, le fruit.

רָּטֶּף, f. Petit vase: אָפָה הַסָּהְ Ez. 9. 2, 3, le petit vase à l'usage d'écrivain, c.-à-d. l'encrier, l'écritoire. Seul: הַּשָּׁהַ 9. 44.

קעילה (bourg, château) n. pr. Keila, ville appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 44.

אָעף, Se luxer, s'éloigner (voir les exemples à יַפֵע et יַפָּוּ).

עובען m. Piqure, gravure: רקנים m. Piqure, gravure

בּמַבְּע Lév. 19. 28, et une écriture de piqure, gravure, c.-à-d. des figures, ou caractères, imprimées, gravées, sur le corps.

קְּעָרָה f. (pl. קְּעָרָה , const. קַּעָרָה). Plat: קְעָרָה Nomb. 7. 13, un plat d'argent; קְּעָרִהָּר Exod. 25. 29, les plats (de la table dans le tabernacle).

אָלְּהָּיִהְם Se ramasser, se blottir, se coaguler: אַמְבְּיִּהְם Soph. 1. 12, (les hommes) qui se blottissent sur leur lie, c.-à-d. se reposent sur leurs biens, comme le vin sur la lie; אַבְּיִּהְם Exod. 15. 8, les abimes se sont coagulés (congelés).

Hiph.: יְבַּוְבְנֶּי תַּקְמִּיאֵנִי Job 10. 10, et tu m'as fait cailler, coaguler, comme du lait qui se durcit (le fromage).

קפְרְתּי Couper. Ex. unique. Pi.: יְשִּׁרֵג נְיִינִי Is. 38. 12, j'ai coupé (par mes péchés) ma vie comme le tisserand (coupe le fil de la toile, ou coupe la toile du métier).

קפָּרָה m. Destruction: קפָּרָה Ez. 7.25, la destruction, l'anéantissement, arrive (rac. דְּבָּהְרָה paragogique).

* 1792 m. Aboth, un homme irascible, qui se met facilement en colère.

קמורש קפר הוא אין. m. Hérisson: למורש קפר Is. 14. 23, (j'en ferai) la possession, la demeure, des hérissons (selon d'autres: de la tortue); ou: un oiseau, butor ou chouette, v. Is. 34.11, Soph. 2.14.

יות אור פונים. Nom d'un animal ou d'un oiseau: אור פונים ושיים וווים וו

רְבָּלִיבְּוֹלֶת (יְנְּמִי רְּמְשִׁרְ (יְנְמִי רְּמְשִׁרְ רִבְּוֹלֶת Ps. 107. 42, et toute injustice, iniquité, fermera sa bouche (les méchants seront réduits au silence); אָרִיבְיָרְ אָרִיבְיָרְ Deut. 15. 7, et tu ne resserreras point ta main (devant le pauvre, c.-à-d. ne sois pas impitoyable); אַרַבְּמַרְ מְאַרְ בַּאַרְ בַּאַרְ רַבְּעָרִי Ps. 77. 10, (Dieu) a-t-il fermé, refusé, sa miséricorde dans sa colère?

Niph.: מַלֵּל יִקְמְצוּך Job 24. 24, ils seront exterminés comme toutes choses, ou: ils passeront subitement sans laisser une trace de leur existence.

Pi. Sauter: מְקַמֵּץ עַל־תַּוּבְעוֹת Cant. 2. 8, sautant sur les collines.

אָבּץ . avec suff, קַבּץ, avec suff. קּבָּר). Fin, extrémité, calamité, ruine : פרום imp Is. 37. 24, la hauteur de son extrémité, la pointe de son sommet (du Liban); באר באר בין Jer. 50. 26, marchez contre elle des extrémités du monde; בוץ בל-בַּטָּר Gen. 6. 13, la fin de toute chair, l'extermination de tous les hommes; souvent פַּקַץ à la fin, au bout de, après : מַקַץ אַרְבָּנִים יוֹם Gen. 8. 6, au bout de quarante jours; פַקַץ שנחום ימים Gen. 41.1, deux ans après; הַבְּעָים שְׁבְער־שָׁנִים הַשְּׁעָם Deut. 15. 1, à la fin de sept ans, c.-à-d. chaque dernière année des sept, tu feras l'année de la remise; de même ביקץ שֶׁבֶּע שֶׁנִים Jér. 34. 14, à la fin de sept ans, c.-à-d. au commencement, à l'entrée, de la septième année; aussi לַקַץ שָׁנִים : לָקַץ II Chr. 18. 2, quelques années après; אין קץ Eccl. 12. 12, il n'y a point de fin, sans fin; בא הַוּפֵץ אָל־עִנִּיר Amos 8. 2, (la fin), le temps de la ruine est venu pour mon peuple; בְּצֵיה צֵּוֹן כֵּןץ Ez. 21.30, au temps où le péché aura une fin, ou amènera la fin, la ruine; לָטָד־קַץ לַקַץ דַינִמִין 8.19, et לְמוֹעֵר כֵּוץ 12. 13, au temps de la fin, à la fin des jours, aux derniers jours, avant l'arrivée du Messie. Une fois plur. : מְּשִׁישׁוּן קוצר לפלין Job 18.2 (pour קצר לפלין), (quand) mettrez-vous une fin, un terme, aux paroles?

בּיבְעָבר-בֵּץ (ע. הְטָבר (ע. הְטָבר (ע. הְטָבר (ע. בְּעָבר (ע. בְּעָבר (ע. בַּעָר (ע. בַּעַר (ע. בַּעַר (ע. בַעַר (ע. בַּעַר (ע. בַעַר (ע. בַּעַר (ע. בַעַר (ע. בַּעַר (ע. בַּעַר (ע. בַעַר (ע. בַעַר (ע. בַעַר (ע. בַּעַר (ע. בַעַר (ע. בַער (ע. בַעַר (ע. בַער (ע.

וֹלְבֶּצֶב אָּנָד ח. 1° Forme: יְבֶּצֶב אָּנָד I Rois 6. 25, 7. 37, la même forme, taille.— 2° Extrémité. Plur.: לְּבְצֵבְ יִנִים Jonas 2. 7, jusque dans les extrémités, les racines, des montagnes (qui sont au fond de la mer.).

קְצָּה (v. קְצָּה et קָּצָּב) Ruiner: קצָּהר Hab. 2. 10, ruiner (en rui-

nant) plusieurs peuples.

Pi. Couper: בְּלֵכִים Prov. 26.6, celui (qui envoie un insense comme messager) coupe, brise, les pieds, c.-a-d. c'est comme s'il avait les pieds coupés, de ne pas pouvoir aller luimême; בְּלְבֶּיִה בִּיִּשְׁרָאֵל II Rois 10.32, (Dieu commença) à couper en Israel, à les faire périr les uns après les autres; d'autres traduisent: à se lasser d'Israel (comme רְיִּבְּיִם).

기부가 des deux genres (pl. mxp., rac. nxp). Fin, extrémité, côté, coin: בעבר מונה - בעבר מונה Exod. 25. 19, (tu placeras un chérubin) à une extrémité (et l'autre) à l'autre extrémité; של־שָׁיֵבֵי מְצוֹתֵרוּ même verset, aux deux extrémités (du propitiatoire); שַּׁנֵר קצוֹת מחשר 28. 23, les deux côtés, bouts, du rational; קצות הארץ Is.40.28, 41.5, les extrémités du monde, les nations les plus éloignées; מַאַרְבֵּע קצות הַשְּׁמֵים Jér. 49. 36, des quatre coins du ciel (des points cardinaux); happ Exod. 26.4, a l'extrémité, au bord ; קצות הְּרָבָּר Job 26. 14, (ce ne sont que) les extrémités de ses voies, c.-à-d. une petite partie de ses œuvres; מַקצוֹת חַעַם I Rois 12. 31.

13.33, une partie, un certain nombre, d'entre le peuple; selon d'autres: des extrémités du peuple, c.-à-d les derniers du peuple; unixpa Jug. 18.2, de leur milieu, d'entre eux, de leur rang.

קצרוי ה. (const. קצה, avec suff. קצרוי, ν. περ et γρ). Fin, extrémité, bout, partie : בְּקצֵה תַּמְּרָבֶּר Exod. 13. 20, à l'extrémité du désert; בַּקצַה הַשַּהַכָּה Nonib. 11. 1, à l'extrémité du camp; בורַתַּפְצָח אֶל־חַקּצָּח Exod. 26. 28, depuis un bout jusqu'à l'autre (bout); בַּל-חָעָם מְקַבֶּה Gen. 19. 4, tout le peuple d'un bout de la ville à l'autre, ou : de tous cotes. מַפַץ comme בּקצָה A la fin, au שׁמָבָה שׁלשֵׁת יַמִּים : (בַוץ bout, après (v. a Jos. 3. 2, au bout de trois jours; וּמָקָאָה שׁלש שׁיִים Deut. 14. 28, à la fin de trois ans; וּמְקצַה אָחָרו Gen. 47. 2, et du nombre (d'entre) ses frères ; אָיָה אָיָה בּקצֵיהָם Ez. 33. 2, un homme d'entre eux; קצה העם Nomb. 22. 41, une partie du peuple.

קאָר m. (v. אָבָר פֿקָר Ein: קאַר פֿאָר אָר.). Fin: יְאֵין מַבָּר וֹאַר אַר. זוּג פֿאַר פֿריין Is. 2. 7, et ses trésors sont sans fin (infinis); יְאַין מַבָּר יִאַין מַבָּר Nah. 3. 9, et l'Egypte (dont le peuple ou la puissance) est sans fin, immense.

קאָר m. plur. const. Extrémités: Ps. 48.11, 65.6; Is. 26.15, les extrémités de la terre, les nations les plus reculées.

קְּצְרֹחְ, f. pl. (rac. רְּאָבֶּר). Coins, extrémités: תְּאָרְבֵּע תַּקְבָּעׁה Exod. 38. 5, aux quatre coins (de la grille); רְּאָבִי מְבָּיִר אָבָּיר Ps. 65. 9, ceux qui habitent les extrémités de la terre (Exod. 37. 8, et 39. 4, מַצִּיֹרְתָּי cheth. pour יְבָּיבִי keri).

קַּבְּין m. Nom d'une plante; יְתַּפְּיץ Is. 28. 25, il sème du gith, ou de l'aneth, ou de la vesce, ou de la nielle (Is. 28. 28).

קצין m. Seigneur, juge, capitaine, prince: קציני סרם Is. 1.10, seigneurs, juges, de Sodome; קצין עם 3.7, prince, chef du peuple; קציני אַנְשָׁי יַשְּלְּיָהָיָה Jos. 10. 24, les principaux officiers de l'armée; קבין Dan. 11. 18, un capitaine fera cesser (l'opprobre); קקהו קבין Prov. 25. 15, un prince se laisse persuader, fléchir.

קציעה f. (rac. קצים). Ex. unique, plur.: קצינות Ps. 45.9, la casse (le même que קקים); selon d'autres: l'ambre gris.

האינער n. pr. Késiah, fille de Job, Job 42. 14.

שְצְּיִף Kal inusité. Hiph. Faire racler: בְּאָר יַרְאָנִי Lev.14.41, il fera racler (les murailles) de la maison.

Hoph. part.: הְּשְבְּעָהְ Ez. 46. 22, les endroits angulaires, pour: les angles, coins (du parvis), v. בַּבָּעָהַ.

Hiph. Irriter, exciter, la colère : אָרִייָּהְ אָּאָרְיִּהְיָּאָ Deut. 9. 7, de quelle manière tu as excité la colère de l'Éternel.

Hithph.: אָבָּרְיָנֶב וְיִרְעָב וְיִרְעָב Is. 8.

21, et quand il souffrira la faim, il se mettra en colère.

קאַרְ chald. Étre en colère: בּקאַרְ Dan. 2. 12, et il était fortement en colère.

קאָבָי m. (avec suff. מְצִּבִּי). 1°Colère: אָבָּיִנִי עָלֵינִי עָלֵינִי עָלֵינִי עָלֵינִי עָלֵינִי עָלִינִי עַלִּינִי עַנִּיוּ Is. 54. 8, dans (l'effusion), l'ardeur, de la colère; selon d'autres: dans une petite colère; אָבָיִי בְּיִיוֹן נִקְּעָּרְ בַּיִּיוֹן נִקְעָּנְ נַיִּיִּיְ עָלִיוֹן נַקְעָּנְ נַיִּיִּיְ נַיְיִוֹן נַקְעָּנְ נַיְיִּיְ נַיְיִוֹן נַקְעָּנְ יַיִּיְיִ עָּיִוֹן נַקְעָּנְ יִיִּיִי עַּעִיוֹן נַקְעָּנְ יִיִּיִי עַיִּיוֹן נַקְעָּנְ יִיִי בְּיִיוֹן נַקְעָּנְ יִי בְּיִין נַקְעָּנְ יִי בְּיִין נַקְעָּנְ יִי בְּיִין נַקְעָּנְי יִי בְּיִין נַקְעָּנְ יִי בְּיִין נַקְעָּנְי יִי בְּיִין נַקְעָּנְי יִי בְּיִין נַקְעָּנְי יִי בְּיִין נַקְעָּנְי יִי בְּיִין נַקְעָּנְ יִי בְּיִין נַקְעָּנְי יִי בְּיִין נַקְעָּנְי יִי בְּיִין נַקְעָּנְי יִי בְּיִין נִיקְעָּנְי יִי בְּיִין נַקְעָּנְ יִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי נִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּעִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בִּיִיי בִּיי בְּיִיי בִּייִי בְּיִיי בְּיִי בִּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייי בְּיִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּייִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייִיי בְּייִייִיי בְּייִייִי בְּייִיי בְּייִיייִיייִיי בְּייִיייי בְּייִייייי בְּייייי בְי

קְבְּיִהְ f. Action de briser, de détruire: הַּבְּיִהְלֵּהְ Joel 1.7, (il a réduit) mon figuier en une brisure, destruction, c.-a-d. il a brisé, ou détruit, mon figuier; selon d'autres: il en a arraché l'écorce.

וֹעָרְ (ע. באַבְי פוּ האָבָּי) Couper: הּיְבּבְי Deut. 25. 12, tu lui couperas la main; אָבְי בְּיִבְּי בַּלְּי בְּעִר 12. 12. 12. 19. 25, tous ceux dont les coins de leurs cheveux sont coupés, qui se coupent les cheveux en rond; selon d'autres: qui sont, habitent, dans les coins extremes, aux extrémités du désert.

Pi. (עְצַהַ פּּ עְצַהַרָּ). Couper, briser, détacher: מָצָּהְ רְשָׁבִּים Ps. 129. 4, il a coupé les cordes des méchants; il Sam. 4. 12, ils leur coupèrent les mains; בְּיַהְים Exod. 39. 3, il coupa (réduisit les lames d'or) en fils; חוֹבְיִהָ אָר־בַּלְּהוֹת PII Rois 18. 16, Ezéchias détacha (les lames d'or) des portes; מַבָּלְּהְנָיִרְ עַבְּרַבְּלֵי חַיִּהְבּן II Rois 24. 13, il brisa tous les vases d'or.

Pou.pass.: בְּּחֹנֵית יְדֵיתָם וְרֵגְלֵיתָם מְּאָצִים Jug. 1. 7, (qui avaient) les pouces et les gros orteils coupés.

רְצֵרְ chald. Couper. Pa.: אַבְּרָיִּרְיּ Dan. 4. 11, et coupez-en les branches. I אַרְרְ (fut. יִּקְצִרְ) Couper, moissonner, II יְקְצֵר (fut. יְקְצֵר) Etre court, être raccourci, abrégé : פָּר־קַצֶּר הַשָּׁצֵע Is.28.20, car le lit est (trop) court; הַיַּר הַי הִקּצָר Nomb. 11. 23, la main de Dieu est-elle trop courte, c.-à-d. impuissante? -אֹל ון ברבי ברוֹנְשׁיע Is. 59.1, la main de Dieu n'est point trop courte, ou raccourcie, pour ne pouvoir sauver; נְמִּלְצֵר נֶמֶשׁ־חָעָם Nomb. 21. 4, et l'âme du peuple était courte, c.-à-d. le peuple מומקצר (armpatienta, perdit courage; אַמְקצר למארז למארז Jug. 16. 16, et il était découragé jusqu'à désirer la mort; מַהּוּכָּ לא־תִקצַר רוּתִר Job 21.4, pourquoi mon esprit ne serait-il pas troublé, afsligé? רָכָּח Prov. 10. 27, (les années des méchants) seront abrégées.

Pi.: קַּבֶּר יְבֵיר Ps. 102. 24, il a abrégé mes jours.

Hiph.: יוֹקצִרְהָּ יְמֵי צֵלוּמְיו Ps. 89. 46, tu as abrégé les jours de sa jeunesse.

קצרי-יד Is. 37. 27, ceux qui ont la main courte, qui sont faibles, impuissants; יקצרי-ידי Prov. 14. 29, et בְּצִרִי בְּצִרִי 14. 17, l'impatient qui se fache, s'irrite, promptement (v. II קצר יְבִים); קצר קבר Job 14.1, l'homme qui ne vit que peu de temps.

קְּלְּךְ m. État d'être court; au fig. (de l'esprit): d'être troublé, découragé: מִּלְצֵּר רִוּדָּוּ Exod. 6. 9, à cause de (leur) impatience, découragement, afliction.

וְתְלְּיֵהוֹת f. pl. Petites, étroites: וְתַּלְּיִהוֹת מְצְרוֹת בְּבְּרוֹת מְצְרוֹת Ez. 42. 5, les chambres d'en haut étaient plus petites, plus étroites; adj. ou part. pass. de II בַּבַּר.

אבין, f. (rac. רְאָבֶי) seulement dans רְאָבִין (composé de זְּיִּ פּּ רִאָּבִיְּי). 1° A la fin, au bout de, après (v. רְאַבִּיף בָּיִּ רְאָבִיִּי וְאָבִין בּיִּבְיּים בַּעְּרִים בָּיִר בְּיִבְים בַּעְּרִים בַּיִּבְים בַּיִבְּים בַּיִּבְים בַּיִּבְים בַּיִבְּים בַּיִּבְים בַּיִּבְים בַּיבְים בַּיִבְּים בַּיִבְּים בַּיִּבְים בַּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבּים בּיבּיבים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבים בּיבּיבים בּיבּיבים בּיבּיבים בּיבּיבים בּיבים בּיביבים בּיבים בּיבים בּיבים בּיבים בּיבים בּיבים בּיביבים בּיבים בּיבים בּיבים בּיביבים

קּצְרוּ chald. (const. קּצָרוּ). Même signif: וְלִקְצֵרוּ יּוֹמֵיְא Dan. 4.31, et après ce temps; מְלְכִּינִת 2.42, une partie du royaume.

קר adj. (rac. בְּרִב Prov. 25. 25, de l'eau froide, fraîche; נְקר-רוּת 17. 27 (cheth., יְקר-רוּת keri,v.-וּתְר (l'homme) d'un esprit froid, c.-à-d. calme, réservé.

קר m. le froid: יְלֵר נְתֹּם Gen. 8. 22, et le froid et le chaud.

ון (ער v. קר).

I אָרָף (fut. יְּמְרֵא) 1° Crier, invoquer, implorer, proclamer, publier, annoncer: יָאַקרָא בְּקוֹל גָּרוֹל Gen. 39. 14, je criai a haute voix ; נַיִּקְרָאוּ לְמָנֶיר 41. 43, et on cria devant lui; נַתְּקָרָא קַשָּׁר II Rois 11.14, et elle cria: Trahison; souvent suivi de יַיַּקרָא בְאָוְנֵי — לַאמר ב אָמַר Ez. 9. 1, il cria à mes orcilles, et dit; ניִקרָא אֲחִימַעַץ נַיאֹטָר II Sam. 18. 28, Achimaas cria et dit. Avec מַיַּקרָאוּי : אַל אַל-תַּפַי־רַך Jug. 18. 23, et ils crièrent après (vers) les enfants de Dan ; מָי אַתַּוּדו קראת אל-השלה I Sam. 26. 14, qui es-tu qui cries ainsi au roi? Avec בל-רַטֵּדוּ : בֶּל רָקרָא Is. 34. 14, (et un satyre, monstre) jettera des cris à l'autre. Avec אַחַרַיי : וַיִּקְרָא יִדוֹנְעָן אַחֲרֵי חַנַּעַר I Sam. 20. 37, Jonathan cria derrière l'enfant, c.-à-d. à l'enfant qui s'en allait ; נַיִּקרָא אָדֵורֶר־שָׁאוּל 24. 9, il cria après Saul. Invoquer, implorer, le secours, surtout de Dieu: בְּקַרְאָר עֲנֵנִי Ps. 4. 2, lorsque je l'invoque, exauce-moi; אַלֶּיך יֵי אֶּלְרָא 28. 1, je crie vers toi, Eternel; יַקרָא עַלֶּרָךָ אֵל־בַיר 2º Appeler, s'attirer, convoquer, convier, elire, glorifier: וַיָּקרָא אַר־עַטָּר Gen. 27. 1, il appela Esaŭ; avec 5: ברית לאַחַלן וּלְבָנִיד Lev. 9. 1, Moise appela Aaron et ses fils; avec 💥 : ניקרא רי אלידים אל־דיאנים Gen. 3. 9. l'Eternel Dieu appela Adam ; אַקרַא Prov. 18. 6, et sa bouche appelle, c.-à-d. s'attire, des coups ; אַקרַא־שַׁים תָּבֶּית Ruth 4.11, et cherche, attirc-toi, un nom, deviens célèbre à Beth-Léhem; ניקרא יעקב אל-בניר Gen. 49. 1, Jacob appela, convoqua, ses enfants; פָרָאוּ Joel 1.14, convoquez une assemblée solennelle; אַלָּח קרוּאֵד חַעֶּרָח Nomb. 1. 16, c'étaient les convoqués du peuple, c.-à-d. les hommes qu'on convoqua à l'assemblée, aux conseils; נַיַּקרָא אַר־כַּל־אָחָיר I Rois 1.9, il convia tous ses frères (à un festin) ; דַּקַרוּאָרם I Sam. 9. 22, les invités, conviés; יָקַרָאַרָ אַלֶּידָוּ Deut. 20. 10, tu l'inviteras à la paix, tu offriras la paix à la ville; בּצָּדֶק Is. 59. 4, personne n'appelle, ne cite, l'autre (devant les juges) avec justice, ou : ne reprend, ne blame, l'autre, etc.; קראחר ומורר Is. 18. 3, j'ai fait venirmes guerriers; يَتِ فِقِوْرًا طِرِيْهِةِ Is. 49. 1, Dieu m'a appelé, c.-à-d. choisi, dès le sein de ma mère; יַקרָארָדּי לבבווי 22. 20, je choisirai mon serviteur; מֶרָארִד בְּשֵׁם Exod. 31. 2, j'ai appelé nommément (Besallel), je l'ai choisi ; אָנִי דֵי דַּוּפְוֹרֵא בְשִׁיְבָּן Is. 45. '3, je suis l'Eternel qui t'ai appelé par ton nom, qui t'ai élu; ייַ שלא בשם עד Gen.

12. 8, il invoqua, glorifia, le nom de Dieu; יְּקְרָא אִישׁ דַּיְסְרּוּ Prov. 20. 6, chacun vante, glorifie, sa propre bonté; בְּיָבָּא בְּשֵׁם־רַצְּעָם Is. 44. 5, et celui-ci se glorifiera du nom de Jacob.

3° Nommer, donner un nom: מַיּבְרָא לֵהָן שׁמּוֹת Gen. 26. 18, et il leur donna des noms; בְּיבָרְא בְּאוֹר יוֹם 1. 5, Dieu nomma la lumière jour; avec un double accus.: קַבְיא בְּיבִיה וֹישׁבְיה וֹישֹׁבְיה וֹישֹׁבְיה נִים וֹא נִבְּיה פּיבּיה (פּרָא מָרַרְא בָּיה בְּיבּיה שׁמּר (פּרָא בָּיה בְּיבּיה בַּיה בַּיה בַּיבּיה בַּיה (פּרַה 4. 25, (elle nomma son nom) elle l'appela Seth.

4º Réciter, lire: בַּיְקְרָא מְאָוְנֵי רָוֹעָם Exod. 24.7, et il lut devant le peuple; יֵיְקְרָאוּ Néh. 8. 8, et ils lurent dans le livre (de la loi).

Niph. Etro appelé, s'appeler, être lu : נַיַּקּרָאוּ סֹפְרֵי דַוּמֶּלֶּךְ Esth. 3. 12, les secrétaires du roi furent appelés; וְיִפֶּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל Ruth 4. 14, et que son nom soit conservé, ou célèbre, dans Israel; לְוֹאַת יָקְרֵא אָשָׁהו Gen.2.23, celle-ci sera appelce femme (d'un nom qui dérive de איש homme); וִנְקַרָאָת ירושׁלָם עיר הַאָאָמָה Zach.8.3, et Jérusalem sera appelée la ville de la vérité; ילאר יָפֶרָא עוֹד אַת־שִׁסְהּ אַבְרָם Gen. 17.5, ton nom ne sera plus appelé, tu ne t'appelleras plus, Abram; כל הַוּנְקרָא בְּשָׁמִי ls. 43.7, tous ceux qui s'appellent de mon nom, qui portent mon nom; צל ישם אַקיראָם יָקּרָאּנּ Gen. 48. 6, ils porteront le nom de leurs frères; בק יקרא ישָּׁכְּהְ עַלֵּינוּ Is. 4. 1, seulement que ton nom soit appelé sur nous, c.-à-d. que nous portions ton nom; בר־יָשִׁיפָף וָמְרָא תקרת תובית I Rois 8. 43, que cette maison porte ton nom (qu'elle s'appelle la maison de Dieu); וַיִּדִיי וּקרַאִים לְפָנֵי בתלה Esth. 6. 1, et (les annales) furent · lues devant le roi.

II אָרָא (v. פַרַה) Rencontrer, venir vers, arriver : וּקרָאָרוּ אָסוֹן Gen. 42. 38, s'il lui arrive quelque malheur; פַּנֵהר קרָאַנִי Job 4. 14, la crainte est venue à moi, m'a saisi; אַר אַשֶּׁר־יִקרָא אֶּתְכֶּם Gen. 49. 1, ce qui doit vous arriver. - L'infinitif מעפר מער (avec suff. לְּקרֵאתו ל, לְּקְרַאַתְּכֶּם) prépos. Au-devant, vis-a-vis: בּה לִקרַאת משׁח Exod. 4. 27, va au-devant de Moïse; לַקרַאַת הַאַּלְהַבֶּת Jos. 11. 20, (pour aller) au-devant de la bataille, pour qu'ils combattissent; -שישר בּתְרוֹ לִּקְרַאת רֵצֵחנּ Gen. 15. 10, (il mit) les morceaux vis-à-vis les uns des autres; לְקרַאת רִשְּׁרָאֵל I Sam. 4. 2, vis-à-vis du camp d'Israel.

Niph.: אַלִּדִי נְקרָא צָלֵּרִי Exod. 5. 3, le Dieu des Hébreux s'est rencontré, s'est fait connaître, à nous; ontré, s'est fait connaître, à nous; II Sam. 18. 9, et Absalom fut rencontré par les gens de David; בַּיִּבְיָר קַרָּא אָרָשָׁלִּוּם לִּמְרַ צַּבְרַר דְיִרָּי Deut. 22. 6, si le nid d'un oiseau se trouve (devant toi), si tu trouves, etc.; בַּיִּרָ אִרִּי II Sam. 20. 1, là se trouva, se rencontra, un homme; infinitif בִּיִּרְהַא אָרִי בַּיִּרְרָּא אָרִי בַּרַר פַּרָרָא בָּרַר בָּרַר פַּרָרָא אָרִי בַּרַר פַּרָרָא בָּרַר בָּרַר בָּרַר בָּרַר פַרָּר בַּרַר בָּרַר בָּרַר בַּרַר בַּרַר בַּרַר בַּרַר בַּרַר בַּרַר בַּרַר בַּרַר בַּרָר בַּרַר בַּרַר בַּרַר בַּרַר בַּרָר בַּרַר בַּרַר בַּרָר בַּרַר בַּרָר בַּרַר בַּרְרָים בַּרְרָא בָּרַר בַּרְר בַּרְרָים בַּרְרָּים בַּרְרָּים בַּרְרָים בַּרְרָּים בַּרְרָּים בַּרְרָּים בַּרְרָּים בַּרְרָּים בַּרְרָים בַּרְרָּים בַּרְרָים בַּרְרָּים בַּרְרָּים בַּרְרַים בַּרְרָּים בַּרְרַים בַּרְרָּים בַּרְרָּים בַּיְרָּים בַּיְרָים בַּרְרָּים בַּיְרָים בַּרְרָּים בַּרְרָּים בַּרְרָּים בַּיּרָּים בַּרְרָּים בַּיִּיבְּים בַּרְרָים בַּרְרָּים בַּיִּיבּי בַּרְרָּים בַּיְרָּים בַּיִים בַּיְרָּים בַרְיַבְּיּבְּיִים בַּיְּבָּים בַּיְיִים בַּבְּיַב בְּיַבְּיִי בַּיְיִים בַּיְּבָּים בַּיְיְבָּי בַּיְיִים בַּיְבָּיב בְּיבָּי בַּיִבְּיּים בַּיְבַּיב בְּיבָּי בַּיְבָּיב בְּיַבְיּב בַּיּב בְּיב בַּיִבְיב בְּיבּים בַּיּבְיב בַּיִּבְּיב בַּיִּיבְיבָּי בַּיבָּיב בַּיב בַּיְבַיבָּי בַּיבָּים בַּיבָּיב בַּיבְיבּיב בַּיבָּיב ב

Hiph.: רַתְּקרֵא אֹתָם אֵח פֶּל־דְוּרֶצֶּח דְזּאֹת Jér. 32. 23, c'est pourquoi tu leur as fait trouver (leur as envoyé) tous ces maux.

קרא לקרא, יחָרַח, יחָרָא, יחָרָא, v. I קּרָא, hébr.). 1° Crier: מָרָא Dan. 4. 11, il cria avec force. — 2° Lire: מֵרִי מְדָּיִר בְּתִינִי בְּתִינִי בְּתִינִי בּרָינִי בְּתִינִי בּרָינִי בּרָינִי בּרָינִי בּרָינִי בּרָינִי בּרָינִי בְּתִינִי בְּתַּרָא לְּמִקְרָא בּרִינִי בְּתַּרָא לְמִקְרָא בְּתַּרָא וֹ Dan. 5. 8, mais ils ne purent lire cette écriture.

Ithph.: קַּצָן דְנָיֵאל יְתְקְבֵי Dan.5.12, que Daniel soit donc maintenant appelé.

קרא קרא (de I קרא qui crie): מַאָּשֶׁר רִירְדֹּף חַשְּׁרֵא בַּרְרִים I Sam. 26. 20, comme (le chasseur) court dans les montagnes après la perdrix; קרא דָיָר (comme) la perdrix couve des œufs.

et קרב, (fut. יְקרב, inf. בּיף et קרב, (fut. יְקרב, inf. בּיף et הַבְּיבָּם, Etre près, approcher, s'avancer vers et contre, se présenter: Jos. 10.

· 24, approchez, mettez, le pied (sur le cou de ces rois); נַתְּקַרָבוּ עַצָּמוֹת Ez. 37. 7, les os s'approchèrent (les uns des autres); נַיַּקְרָבוּ יְמַי־יִשְׂרָאֵל לָמוּת Gen.47. 29, les jours d'Israel approchèrent de mourir, c.-à-d. le jour de sa mort approchait; ילא־פַרַב זָה אַל־זָה Exod. 14. 20, une (armée) ne s'approcha de l'autre; avec לאריקיב בּאָחֵלֶף ב Ps. 91. 10, (aucun fléau) n'approchera de ta tente; קרבה אל-נפושר Ps. 69. 19, sois près de mon âme (soutiens, console-la); ער־כֵּן קַרְבוּ אֵלֵר I Rois 2.7, parce qu'ils sont venus vers moi, à mon secours; בּקרבָתִם לִּפְּנֵי־דֵי Lév. 16.1, lorsqu'ils se présentèrent devant Dieu (avec des offrandes); קליני Ez. 40.46, part., (des levites) qui se presentent devant Dieu ; יָאַקרַב אֶל־חַנְּבִיאָח Is. 8. 3, et je m'approchai de la prophétesse (je cohabitai avec elle); אַתָּם קַרֶבִים תַּיּוֹם Deut. 20. 3, vous marchez aujourd'hui au combat; בַּקרֹב עַלַר מִרֶעִים Ps. 27. 2, lorsque les méchants s'avancent contre moi, fondent sur moi; קרב אַלֶּרף Is. 65. 5, marche vers tojmême, c.-à-d. retire-toi, n'approche

Niph. Même signif.: יְנְקְרֵב בַּצֵל־-וַזְבֵּית Exod. 22. 7, le maître de la maison se présentera (devant le juge); יְנְקְרַבְּהֶם Jos. 7.14, vous vous présenterez (demain) au matin.

Pi. 1º Trans. Faire approcher, présenter: חַרְבְּתִּי צִּרְחָתִי Is. 46. 13, je fais approcher, j'enverrai bientôt, ma justice; אַרְבּוּ רִיבְּבָּע 41. 21, présentez, plaidez, votre cause; אַרְבּוּ רִּבְּרָע הַבְּתַר וּחָבָּע Ps. 65. 5, heureux celui que Tu choisiras et que Tu feras approcher (de toi).

2º Intrans.: בַּרָבוּ לָבִוּא Ez. 36.8, car ils sont proches pour venir, ils viendront bientôt.

Hiph. 1º Faire approcher, avancer, présenter, offrir, sacrifier: חַקְרֵב אֵלֶּיךְּבּ בַּאַלֶּיךְּבּ בַּאַלֶּיךְּבּ בַּאַלְיִבְּ בַּאַלְיִבְּ בַּאַלְיִבְּ בַּאַלְיבְּ בַּאַלְיבְּ בַּאַלְיבְּ בַּאַלְיבְּ בַּאַרְיבְרִ יְבִּירְיִ יְבִירְ בַּיִרְיבִי בְּיבִירְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּאַרְ בַּאַרְ בַּאַרָ בַּאַרָ בַּאַרָ בַּאַר בַּאַרָ בַּאַר בּאַר באַר בּאַר באַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר באַר בּאַר ב

Jug. 5. 25, elle (lui) présenta de la crème; אָדֶם פִּר־רַקְרִיב פִּפֶּם קַרְבָּן Lév.1.2, lorsque quelqu'un d'entre vous offrira un sacrifice (à Dieu); מַקרַיבֵּר חַקּטֹרֶת Nomb. 16. 35, ceux qui avaient offert l'encens; וְחָקְרִיב חַלֹּחֵן אֵח־חַכֹּל Lév. 1. 13, et le prêtre sacrifiera tout cela; יסריבו בשור בישור בישור בישור בישור בישור בישור בישור Is. 5. 8, ils ajoutent champ à champ. — קרַב פָּל Eloigner: וו פּגֵית פּגֵיר תַבּיִת II Rois 16. 14, il éloigna, transféra, (cet autel) de devant la face du temple. — 2º Intrans.: וּמַרְעֹרו הקריב Exod. 14. 10, et Pharaon approcha (ou, ellipse: fit approcher son armée); מַקריב לָלֶרָת Is. 26. 17, (une femme qui) est près d'enfanter.

קוב chald. Même signif. que קרב hébreu : באדרן קרבו Dan. 6. 13, alors ils s'approchèrent.

Pa.: יְחַלְרֵב Esdr.7.17, et offreles (sur l'autel).

Aph.: יְּקְרֶבּוּיְדִי חַקְרְבּוּיְדִי Dan. 7. 13, et ils le firent approcher de lui, l'amenèrent devant lui; אַלְדָּעּה בַּיִרִיבּוּ לַבְּיִנְעָה בַּיִּרוּב בּיִרְנָּה לַבְּיִנְעָה בַּיִּרְבּיּ בּיִרְנְיבוּ לַבְּיִנְעָה בַּיִּרִיב בּיִּרְבּיּרָנ לַבְּיִנְעָה בַּיִּרִיב בּיִּרְבּיּרָנ לַבְּיִנְעָה בּיִּרְב בּיִרְב בּיִּרְב בּיִרְב בּיִרְב בּיִרְב בּיִּרְב בּיִּרְב בּיִרְב בּיִרְב בּיִרְב בּיִרְב בּיִּרְב בּיִרְב בּיִרְב בּיִרְב בּיִרְב בּיִּרְב בּיִּרְב בּיִּרְב בּיִּרְב בּיִּרְב בּיִּרְב בּיִבְּיב בּיִּרְב בּיִּב בְּירָב בּיִּרְב בּירְב בּיִּרְב בּיִּרְב בּיִּרְב בּיִּרְב בּיִּבְּיב בּיִּרְב בּיִּרְב בּיִּרְב בּיִּרְיב בּיּיִב בְּירְב בּיִּר בְּיִּיבְּיב בּיִּיב בּייִּר בּיִּייִּי בְּיִּיב בּיּיִּי בְּיִב בּיּיִּב בּיוּב בּייִּב בּיוּב בּייִּב בּיִיב בְּיִיב בּיִּיי בּיּיִי בְּיִיב בּיִּיי בּיּיִי בּיּיִּי בְּייִּיי בּיִיב בְּייִיב בּיּיִי בּיּיִי בּיּיִי בְּיִיבְּיי בּיּיִי בּיּיִב בּיּיִיב בּיּיִב בּיּיִב בּיּיִב בּיּיִב בְּייִב בּיּיִב בּיּיב בּיּיִיב בּיִבְּיי בִּיבּי בּיִיב בּיּיִר בּיּיִב בּיּיבּיי בּיּיִיי בּייִיי בּיּיִיב בּיּיִיי בּיּיִיי בּייִבּיי בּיִיבְיי בּיּיִבּייי בּיּייִב בּיּיִבּיי בּייִיי בּייִבּיי בּייִבּיי בּייִיי בּייִּיי בּייִייי בּייִּייי בּייִיי בּייִּיי בּייִיי בּייִיי בְּייבִייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּייִייי בּייי בּייי בּייייי בּייייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייייי בּיייי בּייי בּיייי בּייייי בּיייי בּיייייי בּייייי בּיייביי בּייייי בּיי

קרָב m. (de קרב s'avancer contre quelqu'un). Combat, guerre יַנְּמְלַבְּר Ps. 144. 1, qui instruit mes mains au combat; קרב הַלְּרָב 55. 19, (il me délivre) de la guerre qu'on me fait; plur.: קרבות הְדְנְבֵּר Ps. 68. 31, qui aiment les guerres.

קרֶב chald. m. Guerre, combat: פְּבָרָא מְרָב Dan.7.21, elle fit, soutint, un combat.

קרָבִים, m. (avec suff. קרְבִּים, plur. קרָבִים, קרָבִים). 1° L'intérieur du corps, ventre, entrailles, sein: מָלְבָּקׁת אֶל־קרְבָּנְים Gen. 41. 21, et elles entrerent dans leur ventre, leurs entrailles; בַּקּיבִּם Gen. בַּקּרַבָּים Gen. 25.22, et les enfants (dont

elle était grosse) s'entre-choquaient dans son sein ; נַיִּרְחַץ אֶּת־חַקּּקרֶב Lév. 9. 14, il lava dans l'eau les entrailles, intestins (de l'holocauste). — 2° L'intérieur, le cœur, la pensée : קרבם דַּוּוֹת Ps. 5. 10, leur cœur n'est que malice, méchancelé; קרָבֶּם בְּהֵימוֹ לִעוֹלָם Ps. 49. 12, leur pensée est que leurs maisons dureront toujours (selon d'autres, transposé de קבָרָם: leurs sépulcres seront leurs maisons pour l'éternité); יַּמְרֶב אִישׁ Ps. 64. 7, et l'intérieur, la pensée intime, de l'homme. — 3° L'intérieur, le milieu d'une chose; de la la préposition בְּקֵרֶב au milieu, dans : בְּקֵרֶב תָאָרֵץ Gen. 45. 6, au milieu du (dans le) pays; בַּקַרֶב חָצוֹת Is. 5. 25, au milieu des rues; בְּקֵרֶב שָׁנִים Hab. 3. 2, au milieu des années, des temps; על פי־אַין אַלדַיי בּקרַבּי Deut. 31. 17, à cause que mon Dieu n'est point en moi, avec moi. בְּקֶּרֶב Du milieu, d'entre: פּקרב אחרה Deut. 17. 15, d'entre tes freres; נַחַסְרֹחִי מַחַלָּח מִקּרְבֶּן Exod. 23. 25, et je bannirai les maladies du milieu de toi.

קרָבְה f. Rapprochement, attachement: מְרָבָה (ou מְרָבַה) Ps. 73. 28, Is. 58. 2, le rapprochement vers Dieu, l'attachement à Dieu.

קְרָבֶּן חָנֵצִּים : Néh. קרְבַּן חָנֵצִּים Néh. 10. 35, 13. 31, l'offrande des bois.

קרְרָּם m. (plur. קרָהְשִּים et מַרְרָּמִּהֹת (קרְרָּם m. (קרְהָשִּים Ps. קרָרְבַּץ בַּרְרָבֶץ Ps. קרָרְבַץ (un homme qui lève) les cognées pour (abattre) la futaie, le bois touffu.

קְרָה f. (rac. קרָה). Le froid: הְּיוֹם מֶרָה Prov. 25. 20, dans un jour du froid (dans un temps froid); אַנָּי מֵרָהוֹי Ps. 147. 17, (qui pourrait subsister) devant la rigueur de son froid?

יניקר, (fut. יְלְּבָּה, une fois יְנִיקּר, Dan. 10. 14; יְנִיקּר, v. II קָרָא) Venir, marcher a quelqu'un, l'attaquer, arriver, s'accomplir: אָשֶׁר פֶּוְרָהְ Deut. 25. 18, qui a marche à toi sur la route, qui t'a attaqué en route; יְנִיקְר הָּלְּבָּר וְלְבַּיְר וְּלְבַּר אָטְרָר בְּיִרָּר אָטֹר וֹץ. 12. 12. les choses qui doivent arriver; יְלְּבָר הַשְּׁרָר אָסֹר בָּעָר לְבַעִּר וֹיִלְבַע הַפְּרָר אָסֹר וֹץ. 10. 14. 29, et s'il lui arrive quelque malheur; יְלְבָּר לְבַעַר וְלַבְעַר לְבַעָּר לְבַעָּר הַשְּׂדֶר לְבַעִּר הַשְּׂדֶר לְבַעִּר הַשְּׁדֶר לְבַעִר הַשְּׁדֶר לְבַע הַאָרָך בְּבָר וְבָּיִר לְבַע הַאָרָך וְבָּרִר בְּבַע הַשְּיָר לְבַע הַשְּׁר הְבָּיר לְבַע הַאָר הַבְּיר לְבַע הַאָר הָבָר וְבָּרִר לְבַע הַשְּׁר הְבָּיר לְבַע הַאָר הַאָּר וְבָּר בְּבָר הַשְּׁר לְבַע הַאָר הַאָּר בְּבָּר הַשְּׁר בְּבָּר הַשְּׁר הְבָּיר לְבַע הַאַר הַאָּר בְּבָּר הַבְּיִר לְבַע הַשְּׁרָך הְבָּר בְּבָּר הַבְּיִר לְבַע הַאָּר הְבָּר הְבָּיר הָבָּר הַשְּׁר הְבָּר הְבָּיר הְבָּר הְבָּר הְבָּר הְבָּר הְבָּר הַשְּׁר הְבָּר הַשְּיך הְבָּר הְבִּר הְבָּר הְבָּר הְבָּר הְבִּר הְבָּר הְבִּר הְבִיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּי הַיְּבְּי הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִיר הְבִּיר הַבְּיִר הַבְּיִר הְבִּיר הְבִּיר הַבְּיִר הְבִּיר הְבִּיר הַבְּיִר הְבִּיר הַבְּיר הְבִּיר הְבִּיר הַבְּיִר הְבִּיר הַבְּיִר הַיִּיִי בְּיִר הְבִּיר הַבְּיִר הְבִיר הַבְּיִי הַבְּיִר הְבִּיר הַבְּיִר הְבִּיר הַבְּיר הְבִּיר הְבִיר הְבִיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הַבְּיִר הְבִיר הְבִיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִיר הְבִּיר הְבִּיר הַבְּיר הַבְּיר הְבִיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיִי הַבְּיר הַבְּיר הַיְיִים בּיי הַבְּיר הַיְיִיבְיי הַיּבְיר הַיּבְיי הַיּבְיר הַיּבְיי הַיּבְיי הַיּבְיי הַיּבְיי הַיּיי הַיְיּי הַיּיי הַיְיִי הַיְיִי הַיְיִי הַיְיְיִיי הַיּבְיי הַיּבְיי הַיּבְייִי הַיּבְיי הַיּיְי הַיּבְיי הַיּבְיי הַיּבְיי

Niph. Venir au-devant, se présenter, se rencontrer: נַיִּמֶּר הֵי אָל־בְּלְעֵם Nomb. 23. 15, Dieu se présenta devant Balaam; נְמְרָה עָלֵּרָנ Exod. 3. 18, (Dieu) s'est présenté à nous; אַבּלֵּר יָמֶּרֶר הְיִי לִקְרָאִהי Nomb. 23.3, peut-être Dieu viendra-t-il au-devant de moi; נְמְרֵיהִי II Sam. 1. 6, je me suis rencontré par hasard (sur la montagne de Gelboa).

Pi. (ע. הְּיִהְים). Joindre les poutres, bâtir: בְּלְּכְרוֹת אָר־וֹתְבָּתִּים II Chr. 34. 11, et pour faire les planchers des maisons; אָבְּיִה הַבְּיִה Néh. 3. 3, 6, ils mirent les poutres dessus, la couvrirent; הַבְּיָבְיִר בְּלִּיּוֹרֶיר Ps. 104. 3, qui bâtit ses chambres élevées avec de l'eau, ou : dans l'eau.

Hiph. Faire rencontrer, préparer: פָּרָח רָיְרָ אֲלֹהֶדְךְ לְפָּנָּי Gen. 27. 20, parce que l'Eternel ton Dieu me l'a fait rencontrer, a fait que cela s'est présenté de suite a moi; הַּקְרֵּדְרָאָ לְפָנִי חַיּוֹם 24.12, fais, je te prie, que je rencontre aujourd'hui (ce que je désire); הַיְתְּרֵירֶהָ Nomb. 35.11, choisissez, préparez-vous, des villes; selon d'autres: construisez-vous des villes (v. Pi.).

קָרָה. Accident: מָּמְרֵח־לְּיְלָּח Deut. 23. 11, (une impureté provenant) d'un accident de la nuit, d'un songe impur; * לְּבֹתַן נְרוֹל Aboth, il n'est jamais arrivé un accident, une

pollution, au grand prêtre (le jour de l'expiation).

קרוֹב adj. (rac. קרוֹב, fem. קרוֹב). Proche, près, parent, allié, ami : הַצִּיר קרבת Gen. 19. 20, cette ville est proche; יְהָיִיתָ קרוֹב אֵלֵי Gen. 45. 10, tu seras près de moi; בַּקרבָר Lév. 10. 3, dans ceux qui m'approchent (les prêtres et les lévites); du temps: פֵר כֵרוֹב יום אידם Deut. 32. 35, car le jour de leur perte est proche; אור קרוב מִפְנֵי־חשָׁה Job 17. 12, la lumière qui était proche (qui allait paraître) cède aux ténèbres, ou : est près de céder, cédera bientôt, aux ténèbres; חַקּרֹב אֵלָיו Nomb.27.11, qui lui est le plus proche (parent); קרוב לנו הארש Ruth 2. 20, cet homme est notre parent; הַדְלֹּגּ מָרוֹבֶר Job 19.14, mes alliés, amis, m'ont abandonné; יָקרוֹב שְׁטֶדְ Ps. 75. 2, ton nom nous est proche, c.-à-d. familier, nous l'invoquons souvent (v. Jér. 12. 2). — מקרוב adv. 1° מְּקְרֹב תָאוּ Deut. 32. 17, (des dieux) arrivés depuis peu de temps, nouveaux venus. --- 2º דִּנְנַת רְשָׁצִים מָקַרוֹב Job 20. 5, le triomphe des impies est de peu de durée, est court. — 3º may בּמְרוֹב Ez. 7. 8, maintenant (je veux) en peu de temps, c.-à-d. bientôt; * בְּקֵרוֹב bientôt, Rituel.

רַרִּחְ Raser, rendre chauve: לֹאִייִּקּתְּחְ בְּרֹאִנְיִם בְּרֹאִנְיִם בְּרֹאִנְיִם בְּרֹאִנְיִם בְּרֹאִנְיִם בְּרֹאִנְיִם בְּרֹאִנִים בּרֹאִנִים Lév. 21. 5, ils ne raseront pas leurs têtes, exact. ils ne feront pas d'endroits chauves (tonsures) sur leurs têtes; seul: קְּרְחִי רָבִּיִּבְּי Mich. 1. 16, rends-toi chauve et rase-toi entièrement les cheveux.

Niph.: קלא יְפֶרֵת לָּהָּ Jér. 16. 6, et on ne se rendra pas chauve à cause d'eux, à cause de leur mort.

Hiph.: יְּחְקְרֵיחוּ אֲלַרְךְ קְרְיָא Ez.27.31, ils raseront leurs cheveux à cause de toi (v. Kal).

Hoph.: בֶּל-ראשׁ מְּקְרָת Ez. 29. 18, toutes les têtes sont devenues chauves.

קרת (le chauve) n. pr. Johanan, fils de Kareha, Il Rois 25. 23.

קרֵת משון. Chauve: בְּרֵת בּמָת Lév. 13. 40, il est chauve (au haut de la tête

ou par derrière, opposé à בָּנֵת chauve par devant); בְּלֵח קַנְתוֹ Rois 2. 23, monte, chauve!

תקר. pr. 1° Korah, fils d'Ésaü, Gen. 36. 5 (vers. 16, le prince Korah, le même, ou fils d'Éliphaz, petit-fils d'Ésaü). — 2° Korah, fils de Jeshar, Exod. 6. 21, qui s'est révolté contre Moïse, Nombres, chap. 16; חַבָּי בְּיִב וְנִים les fils de Korah, ses descendants, lévites et chantres, auxquels dix psaumes sont attribués. — Korah, fils de Hebron, I Chr. 2. 43.

קרְתָּה f. (rac. תַּבְּח, une fois קּרְתָּה בַּד. 27.31). Chauveté, endroit chauve sur la tête: תְּבְיִח מֶּבְיּח בָּיר se raser une partie de la tête, surtout le derrière de la tête, en signe de deuil (v. תְּבָיר מֶּבְינְתְּיִבְּי מֶבְינְתְּיִבְּי מֶבְינְתְּי מָבּי (מֵרְתִּח בִּיר עֵינַבְּי sans cheveux, sur le devant de la tête; et ne vous rasez point entre vos yeux (pour un mort).

קרְתִי patron. de קרַתִּי פּרַת אַ patron. de קרָתִי אַ אַרְתִיּרָ. 158.

בְּקְרַתְּר Endroit chauve: בְּקְרַתְּר 13.42, sur le haut et le derrière de la tête chauve, sans cheveux; בְּגַבְּיְהוֹ 13.55, (une étoffe) rongée en son envers ou en l'endroit.

קרי (יובר הואר). Choc, rencontre hostile, toujours avec לְאָכּה בִּיּהְי בְּּבְּרָה בִּיּרְ בַּבְּרָה בַּבְּרָה בַּבְּרָה בַבְּרָה בַּבְּרָה בַּבְרָה בַבְּרָה בַבְּרָה בַבְּרָה בַבְּרָה בַּבְרָה בַּבְרָה בַּבְרָה בַּבְרָה בַבְּרָה בַּבְרָה בַּבְרָה בַּבְרָה בַּבְּרָה בַבְּרָה בַבְּרָה בַבְּרָה בַבְּרָה בַבְּרָה בַּבְרָה בַבְּרָה בַבְרָה בַּבְרָה בַבְּרָה בַבְּרָה בַבְּרָה בַבְּרָה בַּבְרָה בַּבְרָה בַבְּרָה בַבְּרָה בַבְּרָה בַבְּרָה בַּבְּרָה בַבְּרָה בַּבְרָה בַבְּרָה בַבְּרָה בַבְּרָה בַבְּרָה בַבְּרָּר בַבְּרָה בַבְּרָּר בַבְּרָה בּבְּרָה בּבְּרָה בַבְּרָה בַבְּרָה בַבְּרָה בַבְּרָה בַבְּרָה בַבְּרָה בּבְּרָה בּבְּרָה בּבְּרָה בּבְּרָה בּבְּרָה בּבְּרָה בּבְרָה בּבְּרָה בּבְּרָה בּבְּרָה בּבְּרָה בּבְּרָה בּבּרָה בּבּר בּבּרָה בּבּרָּב בּבּרָ

marcherai contre vous avec un choc furieux, j'opposerai ma fureur à votre désobéissance (d'autres expliquent קַּרָּר hasard : si vous traitez tous vos maux comme hasard, comme s'ils ne venaient pas de moi); * קָרָר accident (v. à קַרָר).

אָקריא adj. (rac. I קרא). Appelé, convoqué (v. part. קריא קרא פֿרָיאָר פֿין פֿין פֿין אַריאָר אָריאָר וויאָר Nomb. 1. 16 (cheth.), les convoqués du peuple; קראַר מוֹפֶר 16.2, ceux qui sont appelés, convoqués, aux assemblées.

קְרִיאָּה). Action de crier, proclamer: וּקרָא אֵלָּיהָ אָח־הַשְּקריאָה Jon. 3. 2, et annonce sur (cette ville) la proclamation.

קרָיָה f. (rac. קר, v. Pi.). Ville, cité: קריה נאסנה Is. 1. 21, la cité fidèle; עור הוח קרים 29. 1 (pour קרים חנח דור (grand), ville où David a campé, habité; dans les noms propres suivants: קריַת אַרְבַּע Gen. 23. 2, et קרית הארבע Néh. 11. 25, la ville d'Arbé (un grand entre les Anakim), l'ancien nom de Hebron, Jos. 14, 15; אַרְיֵת־בַּצֵל Jos. 15. 60, la ville de Baal, la mênie que קרית יעירים Jos. 9. 17, la ville des forêts; קריַת הַוּיצֶרִים Jer. 26. 20 , פַרְיַח עָרִים Esdr. 2. 25 , et אַבֶּלָת Jos. 15. 9, I Chr. 13. 6, ville aux confins de Juda et de Benjamin; קריַת הָצוֹת Nomb. 22. 39, la ville des rues, une ville dans Moab; קרית־סַיּת Jos. 15. 49, la ville des palmes (v. סְּנְסְוֹּרִם), la même que קרַרַת מַפֶּר 15. 15, la ville du livre, et que הָבֵרר Jug. 1. 11, דְּבֶר Jos. 15. 15, ville appartenant à la tribu de Juda; פַרְיַתִים la double ville Kiriathayim: 1º ville appartenant à la tribu de Ruben, Nomb. 32. 37, plus tard à Moab, Jér. 48. 1, Ez. 25. 9. — 2º Ville appartenant à Nephthali, I Chr. 6. 61 (קרָהָן Jos. 21.

et אָרְיָהְ chald. f. Ville: בְּקְרָיָה Esdr. 4. 10, dans les villes de Samarie.

תְרְיוֹח n. pr. 1° Kerioth, ville appartenant a la tribu de Juda, Jos. 15.

25. — Ville dans Moab, Jér. 48. 24 (Jér. 48. 41, et Amos 2. 2, la même ville; selon d'autres, pl. de prop : les villes).

לוֹנְינִים et לּוֹנְינִים (v. a לּוֹנִים).

קרַמְתְּי לֶּרֶכֶם : Etendre בְּלֵּרְכָם Ez. 37. 6, je couvrirai, j'étendrai, la peau sur vous. *Intrans*. S'étendre : בַּיִּמְרֵם עֵּלִיתָם עֵּוֹר 37. 8, et la peau s'étendit sur (ces os).

T.P. f. (une fois m., Dan. 8.9, const. קרני , duel קרנים et קרנים, const. קרני; plur. קרנית, const. קרנית). 1° Corne: בקרניו Gen. 22. 13, (un belier qui s'était embarrassé) avec ses cornes (dans un buisson); דְיַתְּפֶרֶן תַּגְרוֹלָת Dan. 8. 21, et la grande corne (du bouc); — corne qui sert de vase : מַלָּא קַרָנָךּ שָׁמֵּך I Sam. 16. 1, emplis d'huile la corne que tu as; קבר תושיםן 16.43, la corne pleine d'huile; בְּקַרֶן חַיּוֹבֵל Jos. 6. 5, avec la corne du bélier (qui sert de trompette, v. יובל); au fig., comme symbole de la force et de la puissance : נָגְדְּצָח קַרֵן מוֹאָב Jér. 48. 25, la corne (la force) de Moab a été rompue; אָרִית בַּרָנוֹת בַּיִרים Ps. 75. 11, les cornes du juste seront élevées, sa puissance s'affermira; קרני פראים קרני 92. 11, tu as élevé ma corne (ma force) comme celle du Reem (ע. רָאָם); אַקרונוי לְנוּ קַרְנִיִם Amos 6. 13, nous nous sommes (pris) fait des cornes, nous nous sommes rendus puissants, redoutables; אַל־תַּרִימוּ קַרָן Ps. 75. 5, n'élevez pas la corne, ne soyez pas orgueilleux ; יִלֹלַהְתר בֵעָפָר בַרָרִיּר Job 16.15, j'ai souillé ou couvert ma corne (c.-à-d. matête, mon visage, rayonnant) de poussière; יִקרֵן יִשְׁעִי Ps. 18. 3, et corne de mon salut (Dieu, la force qui me sauve); קרנית שׁן Ez. 27. 15, des cornes, c.-à d. des dents, d'ivoire; selon d'autres, pour יְשֵׁין: des cornes (de chèvre) et des dents (d'éléphant). -2º Cime d'une montagne : בְּקרֶן בֶּן־שָּׁכֶן Is. 5. 1, sur la cime d'une montagne grasse, fertile. — 3° קרנית חַמְּוֹבֶת Exod. 29. 12, Lev. 16. 18, les cornes de l'autel, des pointes en forme de corne

aux quatre coins de l'autel (v. Exod. 27.2: « tu feras ses cornes à ses quatre coins »). — 4° Rayons : אַרְבָּים מִיְדִּי מִּיִּדְּי מִּיִּדְּי מִּיִּדְּי מִּיִּדְּי מִּיִּדְּי מִּיִּדְּי מִּיִּדְי מִּיִּדְּי מִּיִּדְי מִּיִּדְי מִּיִּדְי מִּיִּדְי מִּבְּי מִיִּדְי מִּיִּדְי מִּיִּדְי מִּיִּדְי מִּיִּדְי מִּיִּדְי מִּיִּדְי מִּיִּדְי מִיִּדְי מִּיִּדְי מִיִּדְי מִיִּדְי מִיִּדְי מִיּבְי מִיִּבְּי מִיִּבְי מִיִּבְי מִיִּבְי מִיִּבְי מִיִּבְי מִיִּבְי מִיִּבְי מִיִּבְּי מִיִּבְּי מִיִּבְּי מִיִּבְי מִיִּבְּי מִיִּבְי מִיִּבְי מִיִּבְּי מִיִּבְּי מִיִּבְּי מִיִּבְּי מִּבְּי מִיִּבְּי מִּבְּי מִיִּבְּי מִיִּבְּי מִּבְּי מִּבְּי מִּבְּי מִּבְּי מִּבְּי מִּבְּי מִיּבְּי מִיּבְּי מִיּבְּי מִיּבְּי מִיּבְּי מִיּבְּי מִּבְּי מִיּבְּי מִיּבְּי מִיּבְּי מִיּבְּי מִּבְּי מִיּבְּי מִיבְּי מִּבְּי מְיִּבְּי מִיּבְּי מִּבְּי מְיִּבְּי מְיִּבְּי מְיִבְּי מְיִּבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּיוֹי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּיוֹם מְבְּי מְבְּי מְבְּיוֹם מְבְּיוֹם מְבְּיוֹם מְבְּיוֹבְּי מְבְּיים מְבְּיוּ מְבְּיוֹם מְבְּיוֹבְּי מְבְּיים מְבְּיוֹם מְבְּיוֹם מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִּים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּים מְבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיִים מְבְּיבְיבְּים מְבְּיבְּיבְּים מְיִים מְבְּיבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְּבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְּבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְּבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְּים מְּבְּיבְּיבְּים מְּבְּים מְבְּיבְּים מְּבְּיבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּיבְּבְּים מְּבְּיְם מְבְּיבְּים מְּבְּבְּבְּבְּיבְּיבְּים מְיבְּבְיבְּבְּבְּבְיבְּבְיבְּים מְבְּבְּיבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְיבְּבְּבְב

קבן עור (de קבן 4°) Rayonner: פּר קבן עור Exod. 34. 29, 30, 35, que la peau de son visage (de Moise) jetait des rayons.

Hiph.: מַקְרֵך Ps.69.32, (un bœuf) qui a (pousse) déjà des cornes (de קרָן 1°).

קרָני, et קּרְנָא f. chald. Corne (duel בֵּרְנַיָּא פָשַׁר et בֵּרְנַיָּא, aussi au pl.: בֵּרְנַיָּא Deut. 7. 20, les dix cornes.

רַבּוֹיִן (la corne du fard) n. pr. Kéren Hapuch, fille de Job, Job 42.14.

סְרֵס לְּבֹי Se courber, tomber, être renversé: מְרֵס נְבִּי Is. 46. 1, Nebo est renversé; מְרָס נְבִי בְּוֹנְי 46. 2, ils ont été renversés, ils sont tombés tous ensemble; de la

קרָםי, seulement plur. קרָםי, const.
קרָםי, m. Crochets, agrafes, boucles: בַּרְבַּי תָּדְבּ Exod. 26. 6, cinquante agrafes, boucles, d'or (pour y passer les cordons et joindre ensemble les rideaux du tabernacle).

קרם ח. pr. (v. קרם).

תרסלי m. Cheville; seulement duel: קרסלי II Sam. 22.37, Ps. 18.37, et les chevilles de mes pieds, pour: mes pieds, n'ont point chancelé (dimininutif de קרס articulation, nœud).

אָרָר (fut. יְרַרֵב Déchirer, fendre, ouvrir, arracher, couper, calomnier: ouvrir, arracher, couper, calomnier: Gen. 37. 29, il déchira ses vêtements; בַּיְרַרַע אָא־בְּנֶרִי II Sam. 13. 31, (et tous ses serviteurs) étaient déchirés de vêtements, c.-à-d. avaient chirés de vêtements, c.-à-d. avaient ryact partie leurs vêtements; אַרְבִּרַם מְנִרִים מְנִרִים מְנִרִים סְנִרֹי לַּבְּיַרִים Osée 13. 8, je déchirerai ce qui couvre leur cœur, c.-à-d. leur poitrine, ou leur cœur fermé, endurci; sich de leur cœur fermé, endurci; la service de leur cœur fermé de leur de leur cœur fermé de leur de leur de leur cœur fermé de leur de leur

Niph. pass.: בְּאַרְעָהָ נְּמְרָעָ Exod. 28. 32, pour que (l'habit) ne se déchire; I Rois 13. 5, et l'autel se

rompit.

קרָצִּרם m. Seulement plur. קּרָצִּרם Les parties, pièces, morceaux, d'un habit déchiré, haillons; יַּמְרֶעָּדְיָ I Rois 11. 30, et il déchira l'habit en douze morceaux, parts; Prov. 23. 21, et l'assoupissement, la paresse, fait vêtir (l'homme) de haillons.

ורקף Pincer, mordre: מְיָלְיְשְׁמְּיִר Prov. 16.30, semordant les lèvres (geste d'un homme qui a des desseins malicieux); de même יְבִיץ בוּרְן 10.10, qui cligne les yeux, fait des signes des yeux; et אָבִירָי 6.13, (le méchant) fait des signes des yeux.

Pou.: מַדְּמֶר נְם־צֶּנְר Job 33. 6, moi aussi j'ai été arraché (c.-a-d. formé) de l'argile, ou de la boue.

רְתְּ m. Destruction ou destructeur: אָבֶעְ מְבֶעְ מְבֶעְ בָּאָבּעוֹן בָּאַ Jér. 46. 20, la ruine, la destruction, ou le destructeur, viendra du pays du Nord.

רניאל: chald. m. Morceau arraché: בי לניאל Dan. 3. 8, ils mangèrent les morceaux (arrachés de la chair) des Juiss, c.-à-d. ils les calomnièrent, accusèrent; הֵי־אֵכָלֹּג כַּוְרַצִּיוֹיִי 6. 25, qui avaient calomnié, accusé, Daniel.

קְרָקע m. Fond, sol, terrain: בְּקרְקע קיבור Nomb. 5. 17, sur le sol, pavé, du tabernacle; בַּיִּתְּקַע עֵּרִיתָּן I Rois 7.7, d'un bout du sol jusqu'à l'autre bout, c.-à-d. sur tout le sol, plancher; selon d'autres : depuis le plancher jusqu'au plafond (qui est en même temps le plancher de l'étage supérieur); Amos 9. 3, au fond de la mer.

기가 n. pr. Karka, ville appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 3.

קרקר n. pr. d'une ville, Karkor, Jug. 8. 10.

קרַקר Pi. (v. קרַקר Pilp.).

שְּׁלְהָ m. (avec suff. קּרְשַׁךְ, pl. קּרְשֵׁרָם, Ais, planche: יְבְשָׁרִים, בּישׁרָה, בּישׁרָה, בּישׁרָה, Ais, planche: יְבְשִּׁרִים, בּישׁרָה, בּישׁרָה, בּעּשׁרָה, tu feras les ais pour le tabernacle; בְּישָׁרָה בְּשׁרָה בַּצְיּבָּיה בְּעָּרְשַׁרְ בַּעוֹרְשַׁרָ Ez. 27. 6, collect. ils ont fait tes ais (les ais de tes navires) d'ivoire; selon d'autres: ton gouvernail.

י אַלַר (ע. קבׁת רוּתַ: Aboth, le repos, la récréation, de l'esprit.

לְּנֶרָת, (rac. קָרָת, v. קָרָת). Ville, cité: קָבֶּר לְּפֶּר־קָרָת, Prov. 8. 3, à l'entrée de la ville; מְרַבֵּר קָנָר 9. 3, les lieux élevés de la ville.

רְּקִר (ville) n. pr. Kartha, ville appartenant à la tribu de Zabulon, Jos. 21.34.

תקריית n. pr. Karthan, ville de la tribu de Nephthali, Jos. 21. 32 (la même que בּוֹרְיָתוֹים 2°, v. à בּוֹרְיָתוֹיִם).

רְשׁרָּהְי, (seulement const. הַשְּׁהְי, et וֹשְׁרָּהְ, pl. (rac. הַשְּׁהְ). Plaques ou coupes: הְשָּׁהְ הִשְּׁהְ אַרְהְי, Nomb. 4. 7, selon les uns: et les plaques (qui servent) de couverture (des feuilles d'or qui couvraient les pains de proposition); selon d'autres: et les coupes pour les libations (placées sur la table d'or) (v. à tions (placées sur la table d'or) (v. à più p); דְהָשִּׁהְיִה Exod. 25. 29, et scs plaques, ou: et ses coupes; הֹשְׁבְּהַרַּה Exod. 37. 16, I Chr. 28. 17.

קְּשִּׁישָׂה f. Nom d'une monnaie, d'une pièce d'or ou d'argent: אַבְּאָה הְשִּׁישָׁה Gen. 33. 19, pour cent kesita (en comparant ce passage avec celui chap. 23. 16, on pourrait peut-être admettre qu'une kesita était de quatre sicles);

קַּמְיּהָהְ Job 42. 11, une kesita; d'autres traduisent, Gen.: cent brebis ou agneaux, et Job: une brebis ou un agneau.

מל אֲשֶׁר־לוּ סְנֵפִּיר : Lév. 11.9, tout ce qui a des nageoires et des écailles; pl.: בְּשְׁקְשֶׁר בּבַעְשְׁקְשֹּׁרָם; Pl.: יְשִׁרְיוֹן בַשְשְׁבָשִׁים Ez. 29.4, à tes écailles; ISam. 17.5, et une cuirasse à écailles.

ארות (ע. שַּשֵּׁים). Chaume, brin de paille, paille: לְּמְבֶּוֹ שֵׁשֵׁ שַׁ שַּׁבְּלְּבְּבָּן Exod. 5. 12, afin d'amasser du chaume au lieu de paille; קְּמֵשׁ נִינְּהְ Is. 41. 2, comme la menue paille emportée par le vent; Obad. 18, et la maison d'Esau sera une paille.

אַר חַקּשָאִים : m. pl. Ex. unique קּשָׁאִים Nomb.11 5, les concombres (v. II קּשָׂאִים).

וְאָוֹנֵי Ecouter attentivement : וְאָוֹנֵי אַכְשׁרָה הִקשׁרְנָּח Is. 32. 3, et les oreilles de ceux qui entendent écouteront avec attention.

קּרִד נָא אָוְקָד adj. Attentif; fém.: קּיִד נָא אָוְקָד Néh. 1. 11, que ton oreille soit attentive (à la prière de ton serviteur).

adj. Attentif; seulement pl. f.: קשׁב adj. Attentif; seulement pl. f.: Ps. 130. 2, que tes oreilles soient attentives; II Chr.6.40, 7. 15.

קַשֶּׁב m. Attention: יְצִירְ לְצֶּיר נְאֵיךְ לְשֶׁב I Rois 18.29, et personne ne répondit, et aucune attention (à leur invocation); וְחַלְשֵׁיב כְּשֵׁב רַבּ־קָשֶׁב is. 21.7, et il écoutera, ou considérera, attentivement (ce qu'il verra), avec une grande attention.

קְּשֶׁה (fut. השָּׁה) Étre dur, lourd, cruel, difficile: ידְּיבֶּילְּשׁה (II Sam. 19.44, et la réponse des hommes de Juda était dure; בְּיבֶילִי הְיִּדְּיִלְּשׁה וּצִּילָי וּצִּילָי וּצִּילָי וּצִּילָי וּצִילְי וּצִּילִי וּצִילְי וּצִילְי וּצִילְי וּצִילִי וּצִילְי וּצִילְי וּצִילְי וּצִילְי וּצִילְי וּצִילְי וּצִילִי וּצִילְי וּצִּילְי וּצִּילְי וּצִילְי וּצִילְי וּצִילְי וּצִילְי וּצִילְי וּצִּילְי וּצִילְי וּצִילְי וּצִילְי וּצִילְי וּצִילְי וּצִילְי וּצִילְי וּצִּילְי וּצִּילְי וּצִּילְי וּצִּילְי וּצִּילְי וּצִּילְי וּצִּילְי וּצִּילְי וּצִילְי וּצִּילְי וּצִילְי וּצְיי וּצְּילְי וּצִּילְי וּצְיי וּצְילְי וּצְיי וּצְּיִי וּבְּיִי וְּנְיִי וּבְּיִי וּבְּיִי וּבְּיִי וּבְּיי וּיִי וּיִי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּיִי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּיִי וּיִי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּיִי וּיִי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבּיי וּיִי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּיִי וּי וּבְּיי וּיִי וּ וּבְּיי וּיִי וּיִי וְיִי וּיִי בְּיי וּיי וּיִי וּבְּיי וּבְיי וּבְּיי וּבְּיי בְּייי וּיִי וְיִי בְּיי בְּייִי וּיִי בְּייִי וּיי וּבְּיי בְּיי וּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי

Niph.: רְצָבֵר מָּח נְקְשֵׁח Is.8.21, il errera sur (cette terre) accablé d'un sort dur, cruel.

Pi.: הַּלְּרָהָם בַּלְרָהָם Gen. 35. 16, il lui était difficile, pénible, dans son enfantement (elle accoucha avec un travail pénible).

Hiph. Rendre dur, difficile; endurcir, s'endurcir : יצַרָפָּבֶם לֹא חַקִשׁוּ עוֹר Deut. 10. 16, ne rendez plus votre cou dur, inflexible, c.-à-d. ne vous endurcissez pas plus longtemps; מַר־הַקשָׁה אֱלָיד Job 9. 4, qui s'est endurci contre lui, qui lui a désobéi? וַאַנִי אַקשָׁח אַת־לֶב פַּרָעֹה Exod. 7. 3, mais j'endurcirai le cœur de Pharaon (je l'abandonnerai à son égarement) ; אַבִּדּהְ חָקשָׁה אֱת־כָּלֵני I Rois 12. 4, ton père avait rendu notre joug dur, lourd; הָקְשָׁיהַ לְשָׁאוֹל II Rois 2.10, tu me demandes une chose bien difficile; הַּחַלְיבָה בְּלַרְתָּה כָּלֹרָתָה Gen. 35. 17, lorsqu'elle eut un travail pénible, une grande peine à accoucher (v. Pi.).

קשרה (const. השָּהָ; plur. בְּשָּׁה, const. השָּהְ; fem. השָּהָ, const. השַּהְ, pl. השַּהְ). Dur, rude, penible, inflexible, impetueux, puissant, difficile: בַּעְבֹּרָה Exod. 1. 14, par un travail dur, penible; השָּהָ הַאָּה בְּשִׁה Gen. 42. 7, il leur dit (des paroles) dures, rudes; היה Job 30. 25, pour celui dont le jour, le sort, est dur; le malheureux, l'affligé; השָהֵיל מְשָה Cant. 8. 6, le zèle de l'amour est inflexible, ferme, comme la tombe; בְּשִׁה בֹּיִה Exod. 32. 9, qui a la nuque, la tête, dure, inflexi-

קשוֹט chald. m. (v. ששָּׁף hébr.). Vérité: דִּר כְל-מַגְבֶדוֹחִר קשׁוֹם Dan. 4. 34, dont toutes les œuvres sont (selon) la vérité; מַרְקִשׁשׁ 2.47, en vérité, vraiment.

לְּבִּילְּחָ Kal inusité. Hiph. Rendre dur, être dur: פֿרָרָשָׁרָ Is. 63. 17, tu as laissé notre cœur s'endurcir (pour ne plus te craindre) (ע. הַשָּׁרָן בָּיָרָי, לְבָּיִלְּי Job 39. 16, elle se conduit durement, elle est insensible à ses petits, comme s'ils n'étaient point à elle.

קשָׁכּי m. Vérité: מְּפָנֵי קשָׁכּוּ Ps. 60.6, pour l'amour de la vérité (v. קשׁנֹים chald.).

קְּשְׁיִם אַמְרֵי אַמָּת : Gertitude : קּשְׁיִם אַמְרֵי Prov. 22. 21, (pour te faire connaître) la certitude, l'infaillibilité, des paroles de la vérité.

קשׁר (rac. קשָׁר). Opiniâtreté: קשׁר חָנֶּם חַנֶּים חַנֶּים חַנְּים חַנְּים חַנְּים חַנְּים חַנְּים חַנְּים חַנְים וֹים Deut. 9. 27, la dureté, l'opiniâtreté, de ce peuple.

ק'קיין? (dureté) n. pr. Kision, ville appartenant à la tribu d'Issachar, Jos. 19. 20 (שֹׁיָהֶ I Chr. 6. 57).

י קשׁיוּת f. Dureté: בְּקשׁיוּת Rituel, par l'opiniatreté (v. à מַשְׁיוּם).

לשׁר (fut. יקשר לפר, attacher: יקשר, (fut. יקשר) לפר. 38. 28, elle lia a sa main un ruban d'écarlate; קשְׁרֵב Prov. 6. 21, tiens-les liés a ton cœur; avec בּיִבְּילוּן יַב Jos. 2. 18, tu attacheras (ce cordon) à la fenêtre; tu attacheras (ce cordon) à la fenêtre; cen. 44. 30, et sa vie est attachée à la vie de celui-là, la vie de mon père dépend de celle de son fils; Prov. 22.

Niph.: Se lier, être lié: נְּקְשָׁרָח דְּנָפֶּשׁ I Sam. 18. 1, (l'âme de Jonathan) s'attacha, se lia étroitement, à l'âme de David; תַּמְשֵׁר כָּל-תַחִימָים Néh. 3. 38, et toute la muraille fut liée, c.-à-d. close, achevée.

Pi.: מְבְּרְנֵּית מְבְּרְנֵּית מְבְּרְנִּית מְבִּרְנִּית מָבְּרְנִּית מָבְּרְנִּית מָבִּר Job 38. 31, as tu joint les liens des Pléiades? ou : as-tu créé l'influence des Pléiades sur les fruits doux (qui les font mûrir, se nouer)? הְּבְּבְּיִרִים כַּבְּלָּית Is. 49. 18, et tu te les attacheras comme une épouse (s'attache la ceinture).

Pou.: תַּשְּׁבְשְׁרוֹח Gen. 30. 41, les brebis les plus fortes (v. Kal 3°).

Hithph. Conspirer: הַּחְכַשְּׁרוּ צֶּלֶּרִי עֶבֶּרָיה II Chr. 24. 25, ses serviteurs conspirerent contre lui.

קשר. (v. קשר). Conjuration, trahison: וַחַּקרָא קשר II Rois 11.14, et elle s'ecria: Conjuration, trahison! בַּחַלָּיר 12.21, ils firent une conjuration, conspiration; בַּחַלָּיר אַבָּער אַבּער ווּאַבּער אַבּער אַבּער אַבּער אַבּער אַבּער ווּאַבער אַבּער אַבער אָבער אַבער א

ק"שָׁרִים Is. 3. 20, les ceintures, les écharpes (que portent les femmes); selon d'autres: les chaînes qu'elles portent au cou, ou:les cordons, les rubans, dont elles attachent leurs cheveux; מָשְׁרִים Jér. 2.32, une épouse (oublie-t-elle) sa ceinture, ou sa chaîne, ou ses rubans?

קשׁשׁ Kal. Assembler: תְּיִמְשִׁשׁ Kal. Assembler: תִּימִשְׁשׁ Soph. 2. 1 (le premier Hithph., le second Kal), assemblez-vous et assemblez (les autres), ou, au fig.: recueillez-

vous, rentrez en vous-mêmes, et faites que les autres se recueillent.

Po. Amasser, chercher: קקים מֶּבֶן Exod. 5. 7, et qu'ils amassent, qu'ils aillent chercher eux-mêmes, la paille; אישׁ בְּקשׁשׁ צַּצִּרִם Nomb.15.32, un homme qui ramassait du bois.

Hithph. Soph. 2. 1, v. Kal.

 קלָם m. Arc ou archer: קלָּבְּח קַבּּח Gen. 21. 20, et il devint un tireur d'arc, adroit à tirer l'arc (y. קלָבָּח; selon d'autres, רְבָּח jeune homme: il devint שְּׁבְּּח tireur d'arc, archer (y. בְּבָּח 3°).

קירוֹם chald. keri. Guitare ou harpe (ע. קיתְרוֹם).

ר Resch ייי vingtième lettre de l'alphabet; comme chiffre il signifie deux cents; lettre liquide, היי se permute avec ליי (v. ces deux lettres); comme son guttural, avec היי , exemples: קבע fendre et הַבָּי séparer, distinguer; פּבַּיע briser, couper; היי remplace quelquefois un dages fort, comme אַבָּיי chald., le trône; בְּיִנֶּשְׁ per Damas.

רָאָר (fut. הַנָּי, אָרָי, נַיָרָא ; inf. הֹאָרַ; inf. הַאָּרַ, יראו; const. רָאוֹת; une fois רַאָּדָר Ez. 28. 17) 1º Voir, avoir des visions: רלא יראד Ps. 115. 5, (les idoles ont des yeux) mais elles ne voient pas; אָרָהָר רָאִרתִר צַּדְּרִק Gen.7.1, je t'ai vu un juste (j'ai vu que tu étais juste); souvent suivi de וַיַּרָא יָיַר בִּר־שְׂטוּאָת לֵאָת : בִּר Gen. 29. 31, l'Eternel vit que Lia était méprisée; בּר רָאֵהָת בִּר־נָדֵל שֵׁלָת 38. 14, parce qu'elle voyait que Selah était devenu grand; ou de הַאָרָא יָהְעָּה־אָישׁ: הַאָרָא יָהְעָה־אָישׁ Zach. 2. 5, et je voyais un homme devant moi; נאָרָא וְחָנָהוּ מָלֵא Ez. 44. 4, et je vis que (la gloire de l'Eternel) avait rempli (le temple); avec omission du regime : יָלאַ־יָכלְּחִי לְרָאוֹת Ps. 40. 13, je n'ai pas pu voir (mes iniquités, parce

qu'elles étaient trop nombreuses), ou: je n'ai pu en soutenir la vuo; רַרָאוּ רַבָּרם 40.4, beaucoup d'hommes (le) verront; ראר פנר חמלה Esth.1.14, ceux qui voient le visage du roi, qui sont ses intimes; ניראו אַר הַי יִּטְרָאֵל Exod. 24. 10, ils virent le Dieu d'Israel (sa gloire, sa majesté, v. 32. 20; Dieu dit à Moise: « Tu ne peux pas voir mon visage, parce que l'homme ne me verra sans mourir, l'homme ne peut me connaître parfaitement»); רָאִירִי אֱלֹדִים פָּנִים אֱל־פָּנִים Gen. 32. 30, j'ai vu Dieu face à face; אַטָּר אַמְרוּ לָראִים לֹא חִרָאג Is. 30. 10, qui disent à ceux qui voient, aux prophètes: Ne voyez point, n'ayez pas, ou ne dites pas, vos visions (v. רְאַת et חַחַה); לִראַר មនុស្សក្នុ Eccl.7.11, pour ceux qui voient le soleil, les vivants; דַּגָם חֵלם רָאִיחָי אַקרַר ראָר Gen. 16. 13, ai-je rien vu après ma vision? (la vision a disparu sans laisser une trace, sans que je l'aie vue s'en aller, preuve que c'était une vision divine); selon d'autres : j'ai vu maintenant (un ange) après que Dieu m'a vu (puisque Dieu me voit et m'exauce).

2º Voir, considérer, examiner, re-

garder, avoir soin, choisir, visiter, envisager : יָרַאַרוּי חַלֹּהָע Lev. 13. 5, le prêtre le considérera ; לָרָאוֹת מָבָנוֹת הַאָבֶץ Gen. 34. 1, pour voir, examiner, les femmes de ce pays-là; רָאָרוּ מַּמָבֵר Ez. 21.26, il a examiné (consulté) le foie; וראַח בַּעַבִּים Eccl. 11. 4, et celui qui considère les nuées. — Regarder avec plaisir, satisfaction : אַל־תָּרָא רַיִּךְ Prov. 23. 31, ne regarde point le vin (lorsqu'il est vermeil); אַל־יַרָא בְּמְלַגּוֹית Job 20.17, il ne verra, ne se rejouira pas, des ruisseaux ; ובאיבר ראחה ערנר Ps. 54. 9, mon œil a vu, s'est réjoui, de mes ennemis (de leur ruine); אַרָאָדו בְּטוּנָאָר 118.7, et je verrai (ce que je souhaite arriver) à mes ennemis (leur ruine, punition); au contraire, voir avec douleur, être témoin de quelque chose de malheureux qui arrive à ceux qu'on aime: אַל־אָרָאָח בְּמוֹח חַיָּלֶּר Gen. 21.16, je ne verrai point, je ne serai point témoin de la mort de l'enfant; מַן אַרָאַה בָּרֶע 44. 34, de peur que je ne sois témoin du malheur (de mon père); regarder avec dédain, mépris : אַר כַּל־עַבֹק רָרֶאָת Job 41. 26, il regarde avec mépris tout ce qui est élevé; אַל־תַּרָאָנָי ישאַני שׁחַרְחֹרֶת Cant. 1. 6, ne me regar– dez pas dédaigneusement parce que je suis brune; regarder avec compassion: וְכִי רָאָח אַת־עָנְיָם Exod. 4. 31, et que (Dieu) avait regardé leur affliction (qu'il la fera cesser) ; רָאָה רֵי בְּעָנְיִי Gen. 29. 32, Dieu a regarde mon affliction (l'a fait cesser). — Pourvoir, veiller, avoir soin : רָאָח בֵּירִוּף הַּוֹר I Rois 12.16, pourvois à ta maison, David; אַרן טֵּר בירו־הַשֹּׁחַר רּצָּׁת Gen. 39. 23, le gouverneur de la prison ne veillait (à rien, ne prenait connaissance de rien); וּרָאַה יַשָּׁר Ps. 37. 37, et considère le juste, ou : prends soin de la justice, de l'équité; avec 3 se pourvoir, se Gen. 22. 8, Dieu choisira, fournira lui-même, l'agneau : רַיַרָא ראשׁירו לוֹ Deut. 33. 21, et il a choisi la première part (de la possession); et sans יַרֵא מַרְעֹדוּ : לוֹ ערים נבין Gen. 41. 33, que Pharaon

choisisse un homme intelligent. - Visiter: וּבָא אָבִיךְּ לְרָאוֹתַקָּ II Sam. 13. 5, et lorsque ton père viendra te visiter; רַאַר אַר־שְׁלוֹם אַחֵיךְ Gen. 37. 14, vois la paix, c.-à-d. la santé, de tes frères, vois s'ils se portent bien; וַעֵּרנֵיר אָל־קַדוֹשׁ ישראל חראינדו Is. 17.7, et ses yeux regarderont le Saint d'Israel (il espérera en lui); יֵרֶא יֵי שֵלֵיכֶם Exod. 5. 21, que Dieu jette les yeux sur vous (qu'il examine votre conduite); מַח רַאִּיתַ כִּר עָשִׂיתָ מת-חובר חודה Gen. 20. 10, qu'as-tu envisagé, quelle était ton intention en agissant ainsi? Part. pass.: הַרָּאִיּוֹת בתר לחת Esth. 2.9, (et sept jeunes filles) qui étaient choisies, ou qui étaient dignes, convenables, à lui être données (pour la servir).

3º Apercevoir, reconnaître par les sens ou par l'intelligence, éprouver, jouir ou souffrir : לָרָאוֹת מַחדיַּקרָא־לוֹ Gen. 2. 19, pour voir comment il les appellerait; וְכַל־־חַעָּם רֹאִים אָת־־חַקּוֹלת Exod. 20. 18, et tout le peuple apercevait, entendait, les tonnerres; רְאָרֹהָי ארר Is. 44. 16, j'ai senti le feu, la chaleur; ראָת תַּנִים Eccl. 9. 9, jouis de la vie; לראות שותות Ps. 16. 10, pour voir la tombe, éprouver la corruption; לראות טוב Ps. 34. 13, Eccl. 3. 13, 6. 6, et בשוב אר בשוב Jer. 29. 32, Eccl. 2. 1. voir le bien ou les biens, c.-à-d. jouir des biens de la vie; רַאָּח רָעָה Jer. 44. 17, voir, souffrir, le mal; וַלְבֵּי רַאַח הַרְבֵּח הכבית Eccl. 1. 16, et mon cœur a vu, connu, beaucoup de sagesse ; ראוּ דבַר־בֵּר Jér. 20. 31, écoutez, reconnaissez, la parole de Dieu; וּראַרָּחֶם בֵּין צָּדָּיִם לְרָשָׁע Mal. 3. 18, vous verrez (la différence, vous distinguerez) entre le juste et le

méchant.

Niph. Etre vu, visité; paraître, apparaître, se présenter: מָבֵן אִפּריַרָאָת Jug. 5. 8, est-ce qu'un bouclier a été vu? אַבְּן נִרְאָת I Rois 6. 18, aucune pierre ne lut vue; חַבָּשָׁת חַבַּיבָּע Gen. 1. 9, et que le sec, la terre, paraisse; אַבֹּירַ חַבְּאָת אַל־חַבֹּיִן Lév. 13. 7, après qu'il aura été vu, visité, par le prêtre; בַּיִּבְאָת אַל־אַרָּאַר אַל־אַרָּאַר בַּיִּרָאַת אַל־אַרָּאַר בַּיִּבְּאַת אַל־אַרָּאַר בַּיִּבָּאַת אַל־אַרָּאַר בַּיִּבָּאַת אַל־אַרָּאַר בַּיִּבָּאַת אַל־אַרָּאַר בַּיִּבָּאַת אַל־אַרָּאַר בַּיִּבָּאַת אַל־אַרָּאַר בַּיִּבְּאַת אַל־אַרָּאַר בַּיִּבְּאַר אַל־אַרָּאַר בַּיִּבְּאַר אַל־אַרָאַר בַּיִּבְּאַר אַל־אַרָּאַר בַּיִּבְּאַר אַל־אַרָּאַר בַּיִּבְּאַר אַל־אַרָּאַר בַּיִּבְּאַר אַל־אַרָּאַר בַּיִּבְּאַר בַּיִּבְּאַר אַל־אַרָּאַר בַּיִּבְּאַר בַּיִּבְּאַר בַּיִּבְּאַר בַּיִּבְּאַר בַּיִּבְּאַר בַּיִּבְּער בַּיִּבְּאַר בַּיִבְּאַר בַּיִּבְּאַר בַּיִּבְּאַר בַּיִּבְּער בַּיִבְּער בַּיִּבְּער בַּיִבְּער בַּיִבְּער בַּיִּבְּער בַּיִּבְּער בַּיִּבְּער בַּיִבְּער בַּיִבְּער בַּיִבְּער בַּיִבְּער בַּיִבְּער בַּיִבְּער בַּיִבְּער בַּיִבְּער בַּיִבְּער בַּיִבְּיִבְּער בַּיִבְּער בַּיִבְּער בַּיִבְיבָּער בַּיִבְּיִבְּער בַּיִבְּער בַּיִבְּער בַּיִבְּער בַּיִבְּער בַּיִבְּער בַּיִבְּיר בַּיִּבְּער בַּיִבּיר בַּיִּבְּער בַּיִבּי בַּיִבְּער בַּיִבְּער בַּיִבְּער בַּיִּבְּער בַּיִבּי בַּיבְיבָּער בַּיִבּער בַּיבּער בּיבּיר בּיבּער בַּיבּיר בַּיבּער בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיי בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּי בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בַּיבּי בּיבּיר בּיבּיי בּיבּיר בַּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיביי בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּייי בּיבּייי בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּיי בּיבּייי בּיבּיי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיב

toi devant Achab; זְרֵיאָד אָּדִּדְּפָּנִי זְיִ I Sam.
1. 22, pour qu'il se présente devant l'Éternel; מיַלְם בּי לְּבֵילָאוֹי 3. 21, Dieu continua à paraître; נַיְּטָּהְ בִי לְבֵילָאוֹי Gen. 12. 7, Dieu apparut à Abram; בּיֵרָא בִּי Jér. 31. 3, Dieu m'a apparu; בְּיַרָּאָד לַּרְ Gen. 22. 14, sur la montagne de Dieu il sera pourvu (v. Kal 2°, exemple Gen. 22. 8), les hommes seront vus et protégés de Dieu; ou: sur cette montagne on se présentera devant Dieu.

Pou.: אַרָּאַב Job 33.21(dages dans ¬), (les os) qui n'avaient pas été vus (qui étaient couverts).

Hiph. (הַרְאָח et הַרְאָה, fut. וַיִרָא, יַרָאָה, comme Kal). 1º Faire qu'un autre voie, faire voir, montrer : לַרָאֹרְכֶם בַּדֶּרֶה Deut. 1.33, pour vous faire voir (pour que vous puissiez voir) dans le chemin; וו Rois 11. 4, et יבירא אֹחַם אֶת־בֶּן־דַוּמֵלֶּהְ il leur montra le fils du roi; וְדַרְאֵירָהי גוֹרִם מַעֵּרַהְ Nah. 3. 5, je ferai voir ta nudité aux nations ; פֿרז דִּוּרָאֵנִי אֱדֹנָר Amos 7. 1, ainsi m'a fait voir le Seigneur (dans une vision); אַלֹּדִים יַרְאֵנִי בְשׁוֹרְרֶי Ps. 59. 11, Dieu me fera voir (ce que je souhaite) à mes ennemis (leur punition, v. Kal 2°). — 2° Faire éprouver, faire jouir (v. Kal 3°): דְּרָאָרַתַ עַּנְּּנָהְ קַשָּׁה Ps. 60. 5, tu as fait éprouver à ton peuple des choses dures ; וְדֵוּרָאֵּח אֱת־נַמְשׁׁוֹ בים Eccl. 2. 24, et qu'il fasse jouir son ame du bien; יְאַרְאֵדֹּא בִּרִישׁוּעָרִוּר Ps. 91. 16, je lui ferai voir mon salut, je le ferai jouir du salut qui vient de moi.

Hithph: מָּמֵיז תִּידְאָאּ Gen. 42.1, pourquoi vous regardez-vous les uns les autres, c.-à-d. pourquoi restez-vous oisifs, hésitez-vous à prendre une ré-

solution? מְּרָשֵׁה מְּרִים II Rois 14.8, voyons-nous l'un l'autre, mettons-nous en face, en présence, c.-à-d. combattons entre nous; נַיְרָשֵּׁ מְרָים 14.11, ils étaient en présence, ils combattaient l'un contre l'autre.

אָרָה adj. Voyant: יְּבְּאֵד פָּרָי Job 10. 15, (moi) voyant ma misère, c.-à-d. qui en suis accablé, qui la vois toujours près de moi.

កម្ភក្ f. Ex. unique. Nom d'un oiseau de proie (de rṣṣṣ qui a la vue perçante), Deut. 14. 13, le milan? le vautour? mais Lév. 11. 14, on lit rɜṣṣṇ.

קיים (לְּבִּרְא - Part. act. (de רְּאָרִי). 1° Le voyant, qui a des visions, le prophète: מָר לַבְּרָרא וֹ I Sam. 9.9, car celui que l'on appelle aujourd'hui prophète, on l'appelait alors le voyant; אַבְּרָיּא וֹ Is. 30. 10, qui disent aux prophètes (v. רְּיָּהִי). — 2° Subst. Vision (v. רְבָּיִאר): וְרָבִּיּאר Is. 28.7, ils vacillent, chancellent, dans (leur) vision; ou: ils s'égarent, leur vision, prophétie, est fausse; selon d'autres: ils s'égarent, ils sont séduits de ce qui frappe leur vue, de ce qui flatte leurs sens (les mets délicats, v. רַבָּיָר 3°).

ת האלבן n. pr. Ruben, fils aine de Jacob et souche de la tribu du même nom; l'étymologie: voyez un fils, ou composé de הַּנְּיִי et הָּנְיִי (Dieu) a regardé mon affliction, Gen. 29. 32 (v. בְּיִאָּר 2°).

Action de voir : לְרַשֵּׁיֶח בָּדְּ 28. 17 (inf. irrég. de תְּבֶּא), pour jeter les yeux sur toi, pour voir ta honte (v. תְּאָר 2°).

רְאַרְּיָת (l'élevé) n. pr. Réumah, concubine de Nahor, Gen. 22. 24.

ראוֹת f. Action de voir, vue : דְאִרּה (keri בְּאִרה cheth.) Eccl. 5. 10, la vue de ses yeux, le plaisir de voir (son bien).

ילא" m. Miroir: קראר מדאר Job 37. 18, comme un miroir de fonte, d'airain (v. אין פראר 2°).

ארן et אר m. 1° Vision, contemplation : אָהַד אֵל רַאָּד Gen. 16.13, toi, Dieu de la vision, qu'on peut voir, contempler; ou : qui voit, pénètre tout; selon d'autres, verbe: tu es le Dieu qui m'as vue אַחֵרֵי ראָד meme verset, v. a אַחַרָי ראָד 1°). – 2º Aspect, figure : יַטוֹב ראָר I Sam. 16. 12, et beau d'aspect, d'une belle figure (v. מֵרְאָד Job 33. 21, (sa chair se consume) de la vue, c.-à-d. qu'on ne la voit, qu'elle ne paraît plus. — 3° יַפַליכִּתִּידְהַ כְּרוּאִיי Nah. 3. 6, je ferai de toi un exemple (pour servir d'avertissement); selon d'autres: je te rendrai comme de l'ordure, tu seras un objet de mépris, de dégoût (v. רַאַח Hoph. 2°).

וְאָיָהְ (Dieu le regarde) n. pr. m. 1° I Chr.4.2 (הָּיָּהָ 2.52). — 2° 5.5.—3° Esdr. 2.47.

רְאֶיוֹן י m. Apparition : יְדָרָאָיוֹן Rituel, et l'apparition (des fidèles au temple).

רָאַם (v. רָאַם).

ראשון (v. ראשון).

רְאִיר (chethib) Eccl. 5.10 (v. רְאִרּח). בְּלֵּים (pour רְאָם) Être élevé. Ex. unique : רָּאָם Zach. 14.10, elle sera élevée (v. יְרָאָם).

Ps. 92. 11, רַאַכּים Job 39. 9, 10; plur. רָאַמִים et רַמִּים Ps. 22. 22). Nom d'une bête des forêts, très forte et féroce, qui renverse tout par sa corne ou ses cornes; בְּרַרְאַמִּים Ps. 29. 6, un jeune récm; selon les uns, est une espèce de buffle ou d'antilope; selon les autres, le rhinocéros; selon d'autres, la licorne.

רְמִיּח pour רִּם, (rac. רְמִיּח pour רְמְּחֹיִח). Choses précieuses, des perles ou du corail rouge, Job 28. 18, Ez. 27. 6: אַרְמִיּח לָאִילּ חְּנְמִיּח Prov. 24.7, la sagesse est une chose trop haute, trop relevée, pour l'insensée; ou: comme des perles ou du corail rouge, comme une chose trop difficile à obtenir.

ת לאמוֹח n. pr. 1º Ramoth, ville en Galaad, Deut. 4. 43, Jos. 20. 8 (Jos. 21. 36 הַמֵּח הַנְּצִּים, et Jos. 13. 26 הַמָּח הַנְצִּים,

— 2º Ramoth, ville appartenant à la tribu d'Issachar, I Chr. 6. 58.

עאי<mark>ל Pauvre</mark> (v. שור).

ראשׁיד une fois ראשׁים, une fois ראשׁי Is. 15. 2). 1° Tête (des hommes et des animaux), personne, homme: ראש אַמְרֵים Gen. 48. 14, la tête d'Ephraïm; ראָש חַפֶּר Lev. 4. 4, la tête du jeune taureau; דָרָכֶם בָּרֹאִטֵּם נַחַמִּר Ez. 9. 10, je mets leur conduite sur leur tête, c.-à-d. je les punis pour leurs crimes; יבראשו 17. אנחמיר, בּראשו 17. 19, et je ferai tomber sur sa tête (le violement du serment, etc.); ישוּב עַבַלוֹ בּראֹשוֹ Ps. 7. 17, le mal (qu'il méditait) retournera sur sa propre tête, l'atteindra lui-même; בראשרנו יפול אַל-אַרניר I Chr. 12. 19, il fera la paix avec son maître avec nos têtes, c.-à-d. en lui vendant notre vie, en nous sacrifiant à lui; tête, pour : personne, homme: מְּסַפְּרֵי רָאשֵׁי חֲדַולוּץ I Chr. 12. 23, le nombre des hommes armés; לראש וַבֶּר Jug. 5. 30, pour la tête d'un homme, c.-à-d. pour chaque homme. — 2° Chef, sommet, pointe. la chose principale, capitale: ראש שַׁבְטֵר רְשִׂרָאֵל אָתָה I Sam. 15. 17, tu es le chef des tribus d'Israel; אָרָם דָּאָשָׁ אַרָם דּוֹנְשֶׁים Is. 7.8, Damas est la capitale de Syrie; ראשר אָבוֹת Exod.6.14, et רָאשֵׁר בָּרת־אָבוֹת 6. 25, les chefs des familles; בֹּדֶן דַראֹשׁ II Chr. 19. 11, et seul אַראָש 24. 6. le grand prêtre; אַשֶּׁב ראש Job 29. 25, j'occupais la première place; תַּיִיתָּ לראש Lament. 1. 5, ses ennemis sont à la tête, c.-à-d. la dominent, ou triomphent; באשר הַוּדְרִים Gen. 8.5, les sommets des montagnes; itiiti 11. 4. ct le sommet (de la tour); ראש הועמקרים I Rois 7. 19, le haut des colonnes; וּכְראֹשׁ שִׁבֹּלֶת Job 24. 24, et comme la pointe des épis; לָראשׁ פְּנַהוּ Ps.118.21, la principale (pierre) de l'angle; שֹאי למחותי 137. 6, ma principale, ma plus grande joie; רָאשָׁר בְּטָוֹמִים Cant. 4. 14. les parfums les plus excellents. -3º Somme, nombre, troupe: יוֹשׁלֵם אֹרוֹ בראשוי Lév. 5. 24, il le restituera en son entier, tout le capital; משא אַר־ראש Nomb. 4. 22, fais le dénombrement; לְשִׁר רָאשִׁים Jug. 7. 16, trois bandes, troupes (de soldats); רַיַּשֵׂם שַׁאוּל אַר־דַוּצָם ישלשה ראשים I Sam. 11.11, Saul divisa son armée en trois corps. — 4º Com-מַל־ראשׁ הַרֶהְ : <u>nencement, le prenier</u> Ez. 16. 25, tout commencement d'un chemin, toute entrée d'une rue; בּראֹשׁ Amos 6.7, entre les premiers, en tête des captifs; ראש חַרָשִׁים Exod. 12. 2, le commencement, le premier des mois; מֵראֹשׁ Is. 40. 21, des le commencement (du monde); וראש עמרות חבל Prov. 8. 26, et le commencement de la poussière du monde, c.-à-d. la première chose créée; ou comme wix-2: avant le commencement, la création, de la poussière. — 5° Une plante vénéneuse (pavot, tête de pavot; selon d'autres : ciguë ou ivraie); puis en general: poison, venin, fiel: שַׁרָשׁ פּרָה Deut.29.17, une racine qui porte, produit, du poison (des pécheurs qui séduisent les autres au péché); man סביאש בישום Osée 10. 4, la justice (les châtiments) germera, fleurira, comme les herbes vénéneuses (ou : comme la ciguë); לַשְנֵח וַרֹאִשׁ Lament. 3. 19, de l'absinthe et du poison (du fiel); יָראָשׁ Deut.32.33, et le venin d'aspics; une fois עובר רוש Deut. 32. 32, des raisins vénéneux.

קַילָיא ראָשׁ n. pr. d'un peuple: מָשָׁהְ רְחּבְּל Ez. 38. 2, 3, 39.1, prince de Ros, de Mesech et de Thubal (probablement en Tauride); d'autres traduisent: prince et chef de Mesech et de Thubal (v. אַל ראַבי ביי). קימילאר f. pl. Commencement: יְתַיְמִבְּרָּבְּ Ez. 36. 11, et je vous ferai plus de bien que dans votre commencement (que vous n'avez reçu au commencement) (v. אים 4° et באשרים).

ראלשָה f. adj.: תְּאֶבֶּן תָראֹשָׁה Zach. 4. 7, la pierre principale (v. ראֹשׁ 2°), ou la première pierre, la pierre angulaire (v. ראֹשׁ 4°).

יאשון) ראשון Job 15.7, יאישון Job 8.. 8; plur. ראשורם; fém. ראשורם, une fois ראשונית Jer. 25. 1 , plur. ראשונית; rac. ראש). Le premier : אַנִי רַי ראשׁוֹן Is. 41. 4, moi, l'Éternel, je suis le premier; Gen.8.13, le premier בַּרְאִשׁוֹן בְּאָרַוּר לַרּוֹרָשׁ (mois) et le premier jour du mois (au premier jour du premier mois); le premier dans l'ordre : יָרָצֶר אָת־דַּוּרָאשׁוּן Gen. 32. 18, il ordonna à celui qui marchait le premier; le premier en dignité : דָרָאשׁוּיִם לְיֵר תַּשֶּלֶךְ I Chr. 18. 47, les premiers auprès du roi; يعر ביום דראשון Exod. 12. 15, le jour avant (Paque, la veille de Paque, vous enlèverez le levain), ou : le premier jour (de Paque, vous aurez enlevé, il n'y aura plus de levain); דַרָאישוֹן אָרָם תְּוַלֵּר Job 15.7, es-tu le premier homme qui soit né, qui ait été créé? selon d'autres : es-tu né avant Adam ? לְיַנְיִים רָאשׁוֹנִים Deut. 4. 32, les jours, les siècles, passés; דונביאים דיראשונים Zach. 1. 4, les prophètes qui ont précédé; ראשטרת Is. 43. 18, 46. 9, les choses passées, le passe; aussi הראשמה Is. 42.9, les premières prédictions. ראשים adv. A la tête, en avant, le premier, premièrement: רַיָּשֶׁם אַת־תַשְּׁמָחוֹת Gen. 33. 2, il mit à la tête les servantes; יה ראשנה 38. 28, celui-ci est sorti le premier; ראשונה ישער Nomb. 2. 9,. ils partiront en avant, les premiers; יַשְׁלֵבְתְּד רָאשׁוֹנָה Jér. 16. 18, je rendrai premièrement (au double ce qu'ils méritent); פַראשׁיָה Deut. 9. 18, Dan. 11. 29, comme auparavant, comme la première fois; יַיִּסְעוּ נַיִּרָאשׁנֵה Nomb.10.13, ils partirent les premiers; בַּרָאשׁנָיַת Gen.. 13. 4, (l'autel qu'il avait bâti) avant, auparavant; בְּרָאשׁנְה Is. 52. 4, (mon peuple descendit en Egypte) autrefois; אָלָיאשׁנָר 1.26, comme autrefois; בְּבָּרְאשׁנָה 1.26, comme autrefois; בְּבָרְאשׁנָה 18. 29, auparavant; בְּבָרְאשׁנָה I Chr. 15. 12, lors de la première fois. בַּרָאשׁנָה (ער. בַּאַשׁנָה בַּיִּבְּאַ).

ראש f. (rac. ראש, une fois רַאִּשִׁית Deut. 11. 13). 1º Commencement, premier état, le premier, les prémices: בְּרֵאשִׁית בָּרָא אַלּדְוּים Gen. 1.1, au commencement Dieu créa; באשׁית מַמְלַבְתוּ 10. 10, (Babylone fut) le commencement (ou la capitale) de son royaume; קראשיה ממלכה Jér. 28. 1, au commencement du règne (de Sédécias); מֵרֵאשָׁתוּי Job 42. 12, (Dieu bénit Job dans son dernier état) plus que dans le premier; בראירהו Eccl.7.8, (il vaut mieux penser à la fin d'une chose, avoir en vue le succès d'une entreprise) que son commencement; יָרֵאטִּטִית אוֹנְי Gen. 49. 3, et premier (fruit), prémices, de ma force, c.-à-d. mon premier-né; ראַשִּׁית הַּרְכּני Prov. 8. 22, (je suis) la première pensée, le premier but, de sa voie (de sa création); בַאנִירָבָם Lév. 23. 10, les prémices de votre moisson ; באִשִּיח פְּוִיי חָאֵדְמָּח Deut. 26.10, les prémices des fruits de la terre. — 2º Le plus excellent, le plus précieux: באשיח הגוים Amos 6. 1, la première, la plus excellente, des nations; וָרֵאשִׁירוּ 6. 6, et les huiles de senteur les plus précieuses.

וֹרְאשׁנִית Jér. 25. 1, la première (v. à בְּאשׁנִית).

I Sam. 2. 5, et une femme riche en enfants, qui a beaucoup d'enfants; בְּרִידְ עַם Lament. 1. 1, י parag., (une ville) pleine de peuple; sans subst.: ינמַל מְּבֶּעוּ רָב Exod. 19. 21, (de peur que) beaucoup, un grand nombre, d'entre eux, (ne) périssent; בַּשׁ־לָּר רַב Gen. 33. 9, j'ai beaucoup de bien. — אַנַב שֶׁיִּדְרוּ יִמֵּר־שַׁנִרוּ : Adverbialement Eccl. 6. 3, quelque nombreux que soient les jours de ses années. Souvent: Assez, c'est assez : בַּני הָי בְּנִי הָי Gen. 45. 28, c'est assez (pour moi, je n'ai plus rien à souhaiter) puisque mon fils Joseph vit encore; בב־לָהַ Deut. 3. 26, et בב-לבם Ez. 45. 9, Nomb. 16, 3, c'est assez pour toi, pour vous (cesse, cessez); בַב-לָכֵם שֵׁבָח Deut.1.6, vous avez assez demeuré (auprès de cette montagne); aussi le fem. s'emploie adverbialement : דָבָּת שָׂבִנְּת־לָּה אלים Ps. 123. 4, mon ame est toute rassasiée, ou: rassasiée depuis longtemps; לאראמוט רַמַּח Ps. 62.3, jc ne serai pas fortement ébranlé.

2º De la qualité. Grand, puissant, âgė, ainė: הָּמוֹם רַבָּת Gen. 7. 11, le grand abime ; פר רַבָּח וִדיא Esth. 1. 20, (l'empire) qui est grand ; כַב מִּשָּה תַּדֶּרֶה I Rois 19.7, le chemin est encore grand pour toi, il te reste encore un grand chemin à faire; מַבַּח רַבָּה Nomb. 11.33, une grande plaie; פַרו רַב פּוּבָן Ps. 31. 20, combien grande est ta bonte; רב לְהוֹשִׁיעֵ Is. 63. 1, (je suis) puissant pour sauver; מְּיִרוֹעֵ רַבִּרם Job 35.9, a cause du bras des grands, des puissants; וְרַב יַעֵבֹר צֵּעִיר Gen. 25. 23, et l'ainé sera assujetti au plus jeune ; לאַ־רַבִּים יֶחְבָּמוּ Job 32. 9, ce ne sont pas toujours les hommes agés qui ont la sagesse.—Subst.: רַב־מַבָּחִים II Rois 25. 8, le chef des gardes; רב סַרִּיסִין Dan. 1. 3, le chef de ses eunuques; רב מחובל-כל Prov. 26. 10, le puissant fait trembler tout le monde (de לַחַלֵּל, selon d'autres : le Grand (Dieu) forme, crée, tout; ou : un grand mattre, un homme habile, sait tout faire (de אח).

3° Tireur d'arc, archer (de בְּבֶר 2°):
שַּׁהְשִּׁהְינוּ אֱל־בְּבֶל רַבְּּרִם Jér.50.29, rassemblez-vous contre Babylone, archers!
Job 16.13, ses archers, ou: les pointes de ses lances, m'environnent.

ברְבִּירָבִי, chald. adj. (בְּבִירָ, fém. בְּבִּירָ; pl. בְּבִּירָ, fém. בְבִּירָבִי). Grand: בְבִּרְבִּי, fém. בְבִּרְבִּי). Grand: בְבִּרְבִּי, fém. בְבִּרְבִּי). Grand: בְבִּרְבִּי, fém. בְבִּרְבִּי). 35, une grande montagne; בּבֶּל בִּבְּיָא 2. 45, le grand Dieu; בְּבָּרְבָּי, 4. 27, la grande Babylone; subst.: בְּבָרְבִּרְ 2. 48, et le chef des gouverneurs, dignitaires; cert מְבַּיְבִירְ 3. 33, que (ses prodiges) sont grands; בְּבְרְבָּרְ 7. 3, et בִּרְבָּרְבָּרְ 7. 17, de grandes bêtes; בַּרְבָּרְבָּרְבָּרְבָּרְ 7. 8, 20, une houche qui proférait de grands mots, des paroles insolentes, orgueilleuses.

יב (v. יב).

דב m. (rac. בבב, aussi הוב, avec makkeph בְב; plur. רְבֵּר). 1° Multitude, quantité : לָמִר רֹב חֲשֵׁינִים Lev. 25. 16, selon le grand nombre d'années (s'il reste beaucoup d'années jusqu'au jubilé); רב־וַבְּחֵיבֶם Is. 1. 11, la multitude de vos victimes; רַבֶּר חוֹרָתִי Osée 8. 12, une quantité (d'ordonnances) de ma loi, ou: les ordonnances principales de ma loi ; ירֹב עַצְּטֹחָר Job 4.14, et tous mes os; de là לֵרֹב adv., en quantité, fort, beaucoup : צַּמָּלֹץ לֶרֹב Gen. 30. 30, cela s'est accru de beaucoup; Deut. 1. 10, comme בכוכבי חשבים ליב les étoiles du ciel en nombre; צאר ובקר II Chr. 18. 2, des brebis et des לא מַרַבָּכֵם מִבֶּל־חֲצִבִּים ; bœuſs en quantité Deut. 7.7, ce n'est pas à cause de votre plus grand nombre, c.-à-d. ce n'est pas que vous soyez plus nombreux que toutes les nations. — 2º Grandeur: Ps. 33. 16, par la grandeur de la force; בּרֹב רַחֲמֶיך 51.3, selon la grandeur de ta miséricorde; בֵּרֹב חַדֵּרֶךְ Jos. 9. 13, par la longueur du chemin (par le long voyage).

יבב (v. רֶבֶת) 1° Se multiplier, être פּיריַחַתל הָאָרָם לָרֹב (רֶבֶת v. קּאָרָם לָרֹב Gen. 6. 1, lorsque les hommes commencèrent à se multiplier; קַּחֹרַבָּשׁ בְּּרָי Ps. 3. 2, que le nombre de mes ennemis est grand; קַחֹרֹבָשׁ מַצְּטֶּדְהְ תִי Ps. 104. 24, que tes œuvres sont nombreuses, ou grandes, Éternel! (Tous les autres temps se forment de רַבָּי,) — 2° Tirer des flèches (v. בַיָּב 3°): בּיִב Gen. 49. 23, et ils ont lancé les flèches contre lui (selon d'autres, de בַּיב : ils l'ont querellé); בַּרָכִים רָב וּבּרָכִים רָב 18. 15, il a lancé les éclairs (selon d'autres : il a multiplié les éclairs; ou, בַ adj.: il a envoyé beaucoup d'éclairs).

Pou.: מְרְמָבוֹח Ps.144.13, (des brebis) qui se multiplient par myriades (formé de קבבות).

רְבָבְהֹ, const. רְבְבּהֹת. Dix mille, myriade: אָלָהְ לִּרְבָּהַתְּן. Dix mille, myriade: אָלָהְ לִּרְבָּהַתְּן. Dix mille, myriades de dix mille; הְיִדְר בְּרִבְּיִדְי I Sam. 18. 7, et David (a tué) ses dix mille; בּיִרְבּי לְּיָדִי Deut. 33. 2, (entouré) des myriades de saints.

לֶבֶּר Couvrir ou orner: מָרְמֵּר Prov.7.16, j'ai couvert, ou orne, mon lit, de tapis, de couvertures riches (ע. בָּרָת.).

רָבָּה (fut. הַבֶּר, apoc. בָּרָב et בַּב, v. בְּבֶב) 1° Se multiplier, s'accroître, augmenter, être nombreux : פָּרגּ וּרְבגּוּ Gen.1.22, croissez et multipliez-vous; לְמַצֶּן יְרָבּוּ יְמֵיכֵם Deut. 11. 21, afin que vos jours se multiplient; וַיִּרְבּה חַשְּׁיִם Gen. 7. 17, les eaux s'accrurent; himp רַרְבּוּך Ps. 139. 18, ils seront plus nombreux que les grains de sable; une fois יַרְבְּיךְ Deut. 8. 13, (tes troupeaux) augmenteront. — 2° Etre grand, plus grand, devenir puissant, être long: לאַ־רַבְּחַה מּמַה I Sam. 14. 30, la défaite n'aurait-elle pas été grande, ou plus grande? וַ נְמַרֶב חַכְּמַת שָׁלֹמֹח I Rois 5. 10, et la sagesse de Salomon était (plus) grande (que celle de tous les Orientaux); מי־יִרְבֶּח אֱלוֹתַּוּ מֵאֱטֹשׁ Job 33. 12, que Dieu est bien plus grand que l'homme, bien au-dessus de l'homme; פְּרָבוֹת צַּוְּיִקִים Prov. 29. 2, quand les justes deviennent grands, puissants;

קביר לבית בייריקבת בייריקבת בייריקבת בייריקבת בייריקבת בייריקבת ביירי לבית בייריקבת בייריקבת בייריקבת מייריקבת מייריקבת

Pi.: רָבָּהְי בְּבָּהְי וְעָבָּהְ Jug. 9. 29, augmente ton armée; רְלֹאִירְבְּיִתְ בְּבְּהִירָ Ps. 44. 13, et tu n'augmentes pas (ta richesse), tu ne gagnes pas, par leur échange, par le prix de leur achat (tu les vends à vil prix); רְבְּיִה גּוּרְיַהְ Ez. 19. 2, elle a élevé, nourri, ses petits; יִבְּיִהְיִר Lament. 2. 22, (ceux) que j'ai soignés, que j'ai élevés.

* Pou. part.: מְרָבָּת Rituel, (une bé-

nediction) abondante.

Hiph. (הַבֶּר, fut. הַבְּבָ, apoc. בָּרָב, imper. הבַּיְהַ et בַּיָה, inf. הבָּיָה, הבַּיְהַ et חרבות). 1º Multiplier, augmenter, enrichir, avoir beaucoup : תַּרָבָּה Gen. 3. 16, je multiplierai, j'augmenterai; דֵּרְבֵּר-שָׁיר Is. 23. 16, augmente le chant (chante beaucoup d'airs); יִדִּירָבּיתִר אָּתְכֶם Lév. 26. 9, je vous augmenterai; לְחַרְבּוֹת לו Prov. 22.16, pour s'enrichir; אַנְכֵּסֶף דְּרָבֵּיתִר לָּא Osée 2. 10, et l'argent que je lui ai donné en abondance; בֶּלְיָם Lev. 11. 42, tout ce qui a plusieurs (plus de quatre) pieds; דְרָבּרּ נְשִׁים וּבֵנִים I Chr. 7. 4, ils avaient beaucoup de femmes et d'enfants; souvent avec d'autres verbes: ו הַרְבְּחָה לְהִהְמַלֵּל I Sam. 1. 12, elle priait beaucoup, longtemps; מַּרָבִּים חָעֵם לְּחָבִיא Exod. 36. 5, le peuple apporte trop, plus qu'il ne faut ; יְחִרָבָת לְחָשִׁיב אָפּוֹ Ps. 78.38, il détournait souvent sa colère; לא־יַרְבֵּח Exod. 30. 15 (sous-entendu לְחַח), (le riche) ne donnera pas plus; l'infinitif תַּרְבָּה, rarement תַּרְבָּה, adv., beaucoup, bien, très : אָם־מָעָם וָאָם־דֵּרְבֵּח Eccl. 5. 11, peu ou beaucoup; שַּלְבָרָךּ קרבה פאר Gen. 15. 1, ta récompense sera très grande; נאַרבָא חַרְבֵּח מָאֹר Néh. 2. 2, j'avais bien peur ; נַיִּרְעָס תַּרְתָּה 3. 33, il était très en colère. — 2º Rendre grand, puissant: יְצַנְנָתָהְ חַרְבֵּנִי Ps. 18. 36, et ta bonte me rend grand, puissant; יְרוּרְבִּרית אַת־וּבוּלִי I Chr. 4. 10, si

tu grandis mes terres (si tu étends mes limites); וְיָרֶב אֲמֶרֶיוּ לְאֵל Job 34. 37, il profère beaucoup de paroles, ou des paroles impies, contre Dieu (v. בַב chald.).

רְבָּה אִילָנָא chald. Devenir grand: רְבָּה אִילָנָא Dan. 4. 8, l'arbre devint grand, crût; בּיר רְבֵיח 4. 19, (c'est toi) qui es devenu grand.

Pa.: מַלְכָּא לְרָיִיַאל רַבִּי Dan. 2. 48, le roi éleva Daniel, le rendit grand.

רְבְּהֹי (la grande) n. pr. 1º Rabbah. capitale des Ammonites, II Sam.11.1; Deut.3.11, dans Rabbath (ville) des enfants d'Ammon.—2º דְּבָבָּהְיּ La ville de Rabbah, appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15.60.

קבוֹתֵים; plur. רְבּוֹתִים; plur. המֹחַתְים; plur. הבּאוֹת et חֹבַין. Le même que בְּבֶּית dix mille, myriade: שְׁהֵי רְבּוֹא Néh. 7. 72, et בְּבָּתְים Ps. 68. 18, vingt mille.

וֹרָבוֹ chald. Myriade : וְרְבוֹ (keri רְבְּבָן) Dan.7.10, une myriade de myriades, cent millions.

י פול chald. f. Grandeur: בְּרְבֵּא Dan. 4. 33, et une grandeur extraordinaire; בְּרְבַּאָּקָה 4. 19, et ta grandeur.

רבות (v. יבות) Myriades.

רבון הביני של-עולם : Rituel, mattre du monde (Dieu).

של ה. pl. (rac. בבים). Les nombreuses gouttes, ou qui sont lancées, qui tombent du ciel (v. בָב 1° et 2°), la pluie: בַּבְּרבִּיבִים עַבִּירבִּים Deut. 32. 2, comme les gouttes du ciel (qui tombent) sur l'herbe.

רָבִיר m. (rac. רָבֵּד). Collier: וְרָבִיר בַּבְּי Ez.16.11, et un collier autour de ton cou; רְבִּד חַתְּבָּר Gen. 41. 42, une chaine (un collier) d'or.

תְבִיתוֹ, לְבִיתוֹ, לְבִיתוֹ, לְבִיתוֹ, לְבִיתוֹ, חחש (rac. אַרְבִּיתוֹ, לַבְּע, לַבְּתִּיתוֹ, חחש (הסיתוֹ ווֹ, בַּנְיתִי בַּע בוֹ, בּנְבִיתוֹ בַּבְּעִיתוֹ בַּנְיתוֹ בַּעָּתוֹ בְּיִרְיִנְיתוֹ בַּעָּתוֹ בְּיִרְיִנְיתוֹ בַּעָּתוֹ בְּיִרְיִנְיתוֹ בַּעָּתוֹ בַּעָּתוֹ בְּיִרְיִנְיתוֹ Lév. 19. 23, et la quatrième année; בְּרֵבִיתוֹ II Rois 10.30, 15. 12, les enfants de la quatrième génération, les arrière-petits-fils;

יצילין chald. Quatrième : יְבִיעָיָא Dan. 2. 40, et le quatrième royaume ou règne; fém.: זייִן דָא רְבִיעָיָרָא 7. 19, 23, la quatrième bête.

רְבְּיֹת (multitude ou capitale) n. pr. Rabbith, ville appartenant à la tribu d'Issachar, Jos. 19. 20.

אלות אפרי הפילי מינה אפרי בין. Lév. 7. 12, et de la plus pure farine échaudée, trempée dans de l'eau bouillante; ou: bien mêlée avec de l'huile; selon d'autres: cuite (dans la poêle); seul: מְרָבֶּבֶּי 6.14, בַּלְּבָּרָ I Chr. 23. 29, (une oblation) échaudée, ou bien mêlée d'huile, ou cuite (ou rôtie sur le feu).

רְּלֶה n. pr. Reblah, ville dans le pays de Hamath, Nomb.34.11, II Rois 23.33.

* 132 m. pl. Rabbin, maître, titre donné aux docteurs qui présidaient au Sanhédrin, Rituel.

י בְּבֵנוּת f. Domination, les dignités, honneurs, Aboth (de בָּם ou בָּבָּר).

I אַרָּבְעָּח בּרָי Coucher: לְּרְבְּעָּח גֹּלִי Lév. 18. 23, et בְּרַבְּעָּח גַּיִּח בּעָּח בּרָי 20. 16, (une femme qui s'approche d'une bête) pour se prostituer.

Hiph.: בְּיִבְּיבֵּי בְּלְצִּים בּלֹא-חַרְבִּיבַ בְּלְצִים Lév. 19. 19, tu n'accoupleras pas ton bétail par deux espèces différentes (tu ne feras pas couvrir une bête de celle d'une autre espèce).

II אַרָּכָּי (ע. בְּרִיבִּי , אַרְבֵּע Etre carré, part. pass.: רְבִיבִּי , בּבִּע בְּבָּע Exod. 27. 1, l'autel sera carré; בְּבָע רְבָּעָר רְבָּעָר , בּבִּע בְּבָע רְבָּעָר , בִּבִּע בְּבָע רְבָּעָר , בּבִּע בְּבָע רְבָּע רְבָּע רְבָּע רְבָּע רְבָּע רְבָּע רְבַּע רְבַּע רְבַּע רְבַע בּער , formant un carré parfait; fém. רְבָער Ez. 41. 21; m. pl. רְבִּעִים וּ I Rois 7. 5.

Pou.: מְרְמֶּע סָבִּיב Ez. 45. 2, (un endroit) carré (de cinq cents cannes) de chaque côté; fém.: מְרָבֶּעַח 40.47, (une cour) carrée; מְרְבֶּעַח f. pl. I Rois 7. 31 (v. רְבִּיבִים à la fin).

I אָרָת (v. I לָרֵב Ps. 139.3, tu connais, ou tu protéges, mon aller et mon coucher (soit que je marche ou que je repose) (v. à יְרָת Pi.).

II אַבְּל (ע. אַרְבֶּע, II לָבֵע (יָבֵע Isam. 9. 8, le quart d'un hin (mesure); לְבֵע הָּעָל Isam. 9. 8, le quart d'un sicle. — 2° Chacun des quatre côtés d'un corps: בַּל אַרְבֵּעה רְבְעֵיהָם Ez. 1. 8, à leurs quatre côtés; יְבָּעִירָם 43. 16, les quatre côtés (de l'autel).

שְׁבְּי, n. pr. Reba, un des rois des Madianites, Nomb. 31.8, Jos. 43.21.

עבר m., ne se trouve qu'au plur.: אַל־רְבֵּעִּים Exod. 20. 5, 34.7, Deut. 5. 9, et sur les enfants de la quatrième génération, les arrière-petits-fils (v. רְבִיִּעִים à עַּבְיִּבְיִם).

רְבָּיִת (fut. יְבִיְת) Étre couché, se coucher, succomber, s'abattre, se reposer, être en sûreté. Des quadrupèdes: לנדפ Gen. 29. 2.. (trois troupeaux de brebis) couchés auprès du (puits); עָבְּיִתְ בַּיְלְיָם 19. 9, il est couché comme un lion; בְּבְיִתְ בַּיְלְיָם Nomb. 22. 27, (l'ânesse) tomba, s'abattit, sous Balaam; יְבִּיִתְ בַּיִרְ בָּבִיתְ בַּלַ בָּצָר עַבְּיִרְ בַּעַר בָּיִר בָּיִר עַבְּיִר עַבְּיִבְ עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִבְ עַבְּיִר עַבְּיִבְ עַבְּיִבְיִי עַבְּיִר עַבְּיִבְּיִר עַבְּיִבְּיִי עַבְּיִבְיִי עַבְּיִבְיִי עַבְּיִבְּיִי עַבְּיִבְּיִבְיִ עַבְּיִבְיִי עַבְּיִבְּיִי עַבְּיִבְיִי עַבְּיבְיִי עַבְּיבְיִי עַבְּיבְיִי עַבְּיבְיִי עַבְּיבְיִי עַבְּיבְיִי עַבְּיבְיִי עַבְּיבְיִי עַבְּיבְּיִי עַבְּיבְיִי עַבְּיבְייִי עַבְּיבְיִי עַבְּיבְייִי עַבְּיבְייִי עַבְּיבְייִי עַבְּיבְייִי עַבְּיבְייִי עַבְּיבְייִי עַבְּיבְיי עַבְּיבְייִי עַבְּיבְייִי עַבְּיבְייִי עַבְּיבְייִי עַבְּיבְייִי עַבְּיבְייִי עַבְּיבִּי עַבְּיבְיִי עַבְּיבְייִי עַבְּיבְייִי אַבְּיבְייִי עַבְּייִי עַבְּייִי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּייִי עַבְּייִי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּייִי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּייִי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְייי עַבְּייִי עַבְּייִי עַבְייִי עַי עַבְּיי עַבְּייי עַבְּייי עַבְּייי עַבְייי עַבְּיי עַבְּייי עַבְייי עַבְּיי עַבְייי עַבְּייי עַבְייי עַבְייי עַבְּיי עַבְייי עַבְּיי עַבְּיי עַבְייי עַבְייי עַבְייי עַבְייי עַבְּייי עַבְייי עַבְייי עַבְייי עבּייי עבּיייי עבְּייי עבִּיי עבְיייי עבִּיי עבִּייי עבְּייי עבִּיי עבִּייי עבּייי עבּייי עבּיייי עבְיייי עבִּייי עבּיייי עבְייי עבְיייי עבְי

Hiph. Faire reposer: אֵיכָּה מַּרְבָּירָ בּאַרָּה מַרְבָּירָ בַּתְבָּירָ Cant. 1.7, où tu fais reposer (ton troupeau) à midi; אַנִּידְ אַרְבָּירָ בַּעוֹרָ בַּעַרְ בַּערְ בַערְ בַּערְ בַערְ בַּערְ בַערְ בַּערְ בַערְ בַּערְ בַ

ולְבֵּץ מָּבְץ . Lieu de repos, de retraite: לְבֵּץ מָּבְץ Is. 65. 10, en une retraite pour les bœufs; אַל־הְשִׁבֵּי רְבָּא Prov. 24. 15, ne trouble point le lieu de son repos (du juste).

77,7? (celle qui attache?) n. pr. Rebecca, fille de Bethuel, femme d'Isaac, Gen. 22. 23.

לְרַבְּלְיָבוֹ chald., seulement plur. Les grands, princes(v.בְבַרְבְּלִידִּי Dan. 5.1, pour ses grands, les grands de sa cour.

רְשְׁקֵּרְ (chef des échansons) n. pr. Rabsakeh, général assyrien, II Rois 18. 17.

קָרֶב נְדֵיל m. Motte de terre : קֿרָב עָדַיל Job 21.33, les mottes de la vallée (lui sont douces, la terre lui est légère); אָרְנָבִים יִדְבָּים 38.38, (et lorsque) les mottes de la terre s'attachaient entre elles.

לְנֵשׁ (fut. רְנֵשׁ , רְנֵשׁ , רְנֵשׁ) Étre agité, troublé, ému; se fâcher, trembler, frémir : נְלֹא רְרְנֵז שֹר Il Sam. 7. 10, et il ne sera plus agité de trouble; אׁמִּשׁיֹּ

קנות לקו לקי Is. 14.9, le scheol (en bas) est agité, ému, à cause de toi; de colère : וְרֵגֵז וְשָׂחֵק Prov. 29. 9, soit qu'il se fâche ou qu'il rie; רַהִּרָנִזִי־לָּר Ez. 16. 43, trans., et que tu m'as irrité; יַרְגַּז חַאַּלַהְ II Sam. 18. 33 (19. 1), le roi était saisi de douleur; — de crainte, de frayeur : מִרְגַּוְמָה מֹמְחוֹה Is. 32. 10, tremblez, vous qui êtes dans la sécurite; יְרַגְזוּ וְחָלֹּוּ מְפַנֵיךְ Deut. 2. 15, ils trembleront, ils seront saisis de douleur, de frayeur, devant toi (v. >+--); לְּמָנֶיו רָנְוָת אֶרֶץ Joel 2.10, la terre tremble devant lui; — de joie: יְרֵבְוּוּ עֵל בַל־ naiwn Jér. 33. 9, ils frémiront à la vue de tout le bien.

Hiph. Troubler, faire trembler, irriter: לְּבָּה וְּרְבַּוְהַוֹּיִ I Sam. 28.15, pourquoi as-tu troublé mon repos? יְּתְּבְּבִּי Jér. 50. 34 (inf. pour יְּתַבְּינִי אָל Jér. 50. 34 (inf. pour בְּבָל Jour faire trembler les habitants de Babylone; Job 12. 6, à ceux qui irritent, offensent, Dieu.

Hithph.: דְּתְּבְּהַהְ אֵלֵּה Is. 37. 28, 29, II Rois 19. 28, 29, ton irritation, ta rage, contre moi.

לְבָּן chald. aph. Irriter: מְרָהָיָנָא Esdr. 5. 12, lorsque nos pères eurent irrité (Dieu).

לבן chald. m. Colère: בּרְנֵג תַּיְנֶא Dan. 3. 13, avec colère et fureur.

기 adj. Agité: '그 그는 Deut. 28. 65, un cœur toujours tremblant, agité de crainte.

לי הילי הילי הילי ליני Job 3. 17, (c'est là que les impies) cessent l'agitation, le trouble; אַרְבָּי Is. 14.3; et de ton chagrin, de tes douleurs; de ton chagrin, de tes douleurs; Job 14. 1, (l'homme) rempli de douleur, de misère; בְּבָינִי וְרֹנָי Job 39. 24, (le cheval enfonce la terre) avec rage (ou bruit) et avec frémissement; בְּבִינִי בְּתַבּ מִּוְנָי בִּינִי בְּתַבּ מִּוְנָי בִּינִי בְּתַבּ מִּוְנָי בִּינִי בְּתַבּ מִּוְנָי בִּינִי בְּתַבּ מִּוֹנְי בִּינִי בַּתַבּ מִּנְיִנִי בַּתַבּ מִּנְכִי בַּתַבּ מִּנְכִי בַּתַבּ מִּנְכִי בַּתַבּ מִּנְכִי בַּתַבּ מִנְכִי בַּתַבּ מִנְכִי בַּתַבּ מִנְכִי בַּתַבּ מִנְכִי בַּתַבּ מִנְכִי בַּתַבּ מִנְכִי בַּתַבּ מִּנְכִי בַּתַבּ מִנְכִי בַּתַבּ מִּנְכִי בַּתַבּ מִּנְבַי בַּתַבּ מִּנְבַי בַּתַבּ מִּנְבַי בַּתַבּ מִּנְבְּי בַּתַבּ מִּנְבְי בַּתַבּ מִּנְבְּי בַּתַבּ מִּנְבָּי בַּתַבּ מִּנְבָּי בַּתַבּ מִּנְבָּי בַּתַבּ מִּנְבָּי בַּתַבּ מִּנְבָּי בַּתַבּ מִּנְבָּי בַּתַבּ מִּנְבְּי בַּתַבּ מִּנְבָּי בַּתַבּ מִּבְּי בְּבָּב בְּעַבְּי בְּבָּב בְּעַבְּי בְּבָּי בְּבָּב בְּעַבְּי בְּבָּי בְּתַבְּע בְּבָּי בְּתַבְּי בְּבְּעִי בְּבָּע בְּעַבְּע בַּעְבָּי בְּעַבְּע בְּבָּי בְּתַבְּע בְּבָּע בַּעְבָּי בְּעַבְּע בַּעְבַּי בְּעַבְּע בְּעַבְּע בְּעִי בְּעַבְּע בַּעְּבְּע בְּעִבְּע בְּעַבְּע בְּעִבְּי בְּעַבְּע בְּעִי בְּעַבְּע בְּעִי בְּעַבְּע בְּעִי בְּעַבְּע בְּעִי בְּעִבּע בְּעִי בְּעַבְּע בְּעִּי בְּעַבְּע בְּעִּבְּע בְּעִבּע בְּעִּי בְּעִבּי בְּעַבְּי בַּעְּע בְּעַבְּע בְּעִבְּע בַּע בְּעִּי בְּעַבְּע בַּעְּבְּע בַּעְּבְּי בְּעַבְּע בַּעְּע בְּעַבְּי בְּעַבְּע בְּעִבְּי בְּעַבְּע בְּעִבְּעְיִי בְּעַבְּע בְּעִבּי בְּעַבְּע בְּעַבְּע בְּעַבְּע בְּעַבְּי בַּעְבָּי בְּעַבְּע בְּעַבְּע בְּעַבְּי בַּעְבַּע בְּעַבְּע בַּעְיבָּי בַּעְבַּע בְּעַבְּי בַּעְבַּי בַּעְיבָּי בַּעַבְּע בַּעְיבָּי בַּעְיבָּי בַּעְיבָּע בַּעְיבָּי בַּעְיבָּי בְּיבָּע בְּעַי בַּעְיבָּי בְּיבָּי בְּעַבְּיבְּעִי בְּיבָּי בְּיבָּי בַּעְיבָּי בְּיבָּי בְּעַי בְּיבָּי בְּעַי בְ

לְנְיָהְ f. Tremblement: תְּנְיָהָ Ez. 12. 18, (bois ton eau) avec un tremblement, dans l'inquiétude. לְבַל (de רְבֶּל pied) 1° Aller ça et la, porter des nouvelles, médire, calomnier (v. לְבָל Es. 15.3, il n'a pas médit, calomnié, avec sa langue. — 2° Fouler, de la לְבָל foulon dans les n. pr. בַּלִר בֹּל et בּילִר בֹּל בֹּל.

Pi. 1º Meme signif. que Kal 1º: מְרֵבְּל בְּעַרְּדְּךְ II Sam. 19. 28, il a calomnie ton serviteur. — 2º Aller pour explorer, reconnaître, espionner: לְרֵבֵּל Jos. 14.7, pour (aller) reconnaître le pays; מְרַבְּלִים זְּעָבְרִים זְעַבְּרִים זְעַבְּלִים Sos. 6. 23, les jeunes gens envoyés pour reconnaître le pays (les émissaires); בְּאָלִים אָּלָם מָרָבָּלִים אָלָם מָרָבּלִים אָלָם פּרָבּוּלִים אָלָם Gen. 42. 9, vous êtes des espions.

Hiph.: יְאֵבְרִי רִוּרְבַּלְּמִּד לְאֶּמְרֵים Osée 11.3 (pour יְאֵבֹרִים), j'ai fait marcher Ephraim, je lui ai appris à marcher, comme à un enfant, je l'ai conduit doucement, je l'ai élevé. Guider, accoutumer: Rituel, et guide, accoutume-moi, aux bonnes œuvres, aux œuvres de piété.

רָבֶּלִי f., rarement m. (avec suff. בְּבָּלִי, duel et pl. רַגְלַרִם, const. רַגְלַרִם; le plur. seulement dans le sens 2°). 1 °Pied: רגל מחת כגל Exod. 21. 24, pied pour pied; רֶגֶל אָרָם וְרֶגֶל בְּחַמָּת Ez. 29. 11, (ni) le pied d'un homme, (ni) le pied d'une bête; אֵלְבְּרָח בְרַגְלָּי Deut.2.28, je veux seulement passer à pied (ou toujours sur mes pieds, passer sans m'arrêter) ; אַמַר-בְּרַגְלֶּיך Exod. 11. 8, toi et tout le peuple qui est à tes pieds, qui te suit, à qui tu commandes; וַיַּצֶל הָרָגְיוֹ צֵשֶּׁרֶת אַלְפֵּר אִישׁ Jug. 4.10, et il amena dix mille hommes sous son commandement; שָׁלֵּח בְּרַגְלָּרוּ 5.15, il a été envoyé sous la conduite de (Barak), ou : Barak s'est précipité a pied; לַעַם אֲשֵׁר בְּרַגְלָי Jug. 8. 5, aux gens qui me suivent, qui sont avec moi; ניָבֶרֶהְ רֵי אֹתְהּ לְרַנְלִי Gen. 30. 30, Dieu t'a beni aussitot que j'ai mis le pied dans ta maison; לְרֵגְלָּרוּ Hab. 3. 5, derrière lui, à sa suite; הַהֹלָכֹת לְרַגְלָה I Sam. 25. 42, qui la suivaient; הָישָׁקִיהָ בְרַנְלָּהְ Deut. 11. 10, (un pays que) tu

as arrosé avec ton pied, c.-à-d. en allant chercher de l'eau; ou : moyennant des machines qu'on mettait en mouvement par la force des pieds (en Egypte); מֵימֵי רַגְלֵידָום Is. 36. 12 (keri), leur urine; יְטַצֵּר הָרַגְלָּרִם 7. 20, et le poil des pieds (des parties honteuses); וֹלָתָּסֵהְ אֶת־רַנְלָלִיז I Sam.24.4, pour couvrir ses pieds, c.-à-d. pour satisfaire un besoin naturel (v. סָבַה; — לִּרָנֶל חַאַּנֶאכָּח וּלְרֶגֶל דַיְּלָּדִים Gen.33.14, selon la marche du troupeau et selon la marche des enfants (qui cheminent lentement); selon d'autres, en rapport des affaires, de la besogne: et selon la marche des enfants (מַלַאכַהו 2º).

רְגָל ou רְגַל chald. f. Pied; duel רְגָלין Dan. 7. 4; plur. רְגָליִאָ 2. 41, les pieds; רְגָלוִדִי 2. 33, ses pieds.

קרלי. adj. (de בָּלֶל pied). Soldat qui serta pied, fantassin: בְּלֶלוּ בְּלֶלוּ בִּלְלּר בִּלְלּר בִּלְלּר בַּלְלּר בַּלְלּר בַּלְלּר בַּלְלּר בַּלְלּר בַּלְלּר בַּלְלּר בַּלְלּר בַּלְלּר בַּלְלִים בַּבְּלָּר בַּבְּלָּר בַּבְּלָּר בַּבְּלָּר בַּבְּלָּים בַּבְּלָּר בַּבְּלָּר בַּבְּלָּר בַּבְּלָּר בַּבְּלָּר בַּבְּלָּר בַּבְּלָּר בַבְּלָּר בַבְּלָר בַבְּלָר בַבְּלָּר בַבְּלָּר בַבְּלָּר בַבְּלָר בַבְּלָּר בַבְּלָר בַבְּלָּר בַבְּלָּר בַבְּלָּר בַבְּלָּר בַבְּלָּר בַבְּלָּר בַבְּלָּר בַבְּלָּר בַבְּלָר בַבְּלִים בַּבְּלוּ as couru avec des gens qui étaient à pied.

רֹגְלִים (endroit des foulons) n. pr. Roglim, ville dans Galaad, II Sam. 17. 27, 19. 32.

קלף n. pr. m. I Chr. 2. 47. קלף קלף n. pr. m. Zach. 7. 2.

Ps. 68. 28, les princes de Juda (et) leur troupe; selon d'autres : les princes de Juda, leurs chefs.

וְלֹנְיִם יִלְמְדִי: Murmurer, désobéir: יְרוֹגְנִים יִלְמְדִי לַפֵּת Is. 29. 24, les indociles apprendront la loi de Dieu.

Niph.: יַמְרָנְּכִי בְאָחֲלֵיכֶם Deut. 1. 27, vous murmurâtes dans vos tentes, vous vous plaignites sourdement, Ps. 106. 25.

Niph.: דֵּרָנְטֵּי רָדִּנְיּי Jér.47.6, dompte, c.-à-d. repose-toi, arrête-toi, et sois calme (ne frappe plus).

Hiph. 1º Procurer, donner, le repos (v. Niph.) : הַלּוֹהְ לְּחַרְגִּרעוֹ יִשְׂרָצֵּל Jér. 31. 2, (Dieu) marche pour lui donner son repos, à Israel (ou : Israel marche à son repos); לְּמַעַן רִּוּרְנִּיעַ אֶּח־דָּטָאָרֶץ Jer. 50. 34 (pour בַּרְגִּרֵעֵ,), pour donner le repos à la terre (en châtiant Babylone); selon d'autres: pour agiter, épouvanter, la terre (par le châtiment de Babylone); וּמִשְׁמָיר לָאוֹר עֲנְיִים אַרְגַּרעַ Is. 51. 4, et j'établirai ma justice pour éclairer les peuples; selon d'autres : j'exercerai ma justice à tout moment (de כֶּנֵע) pour etc. — 2º Intrans. Avoir du repos: לא חַרְגִּיעַ beut. 28. 65, tu n'auras aucun repos; שם הרגויעה ליליה Is. 34.14, la repose, se retire, l'oiseau ou le fantôme de nuit (v. לְּרַלְּרָה). — 3° (de דָנֵע) Faire un clin d'œil : פּראַרְנִינֶּעוּ אֲרִיצֶעוּ מַעְלֶּרְהָ Jér. 49. 19, car je fais un clin d'œil, et je le fais courir loin d'elle, ou fondre sur elle; c.-à-d.: en un moment je ferai sortir Israel de l'Idumée (où ils sont en captivité); ou : je ferai

fondre l'ennemi sur l'Idumée; (selon d'autres, dans le sens 1°: car, quand je donnerai le repos à Israel, je chasserai les Iduméens de leur pays); 50. 44, יְבִּי־צִּיְרִיּנִין Prov. 12. 19, pendant que je fais un clin d'œil, c.-à-d. seulement un moment, opposé à יַבֵּי בָּ (toujours); selon d'autres: (mais la langue de mensonge) jusqu'à ce que je la brise, que je la calme, que je la fasse taire.

צוֹן adj. Ex. unique; pl.: רְנְצֵרֹאָרָץ. Ps. 35. 20, (et contre) les hommes tranquilles, paisibles, humbles, de la terre (v. רָנֵע Niph.); selon d'autres: et dans les endroits fendus, les creux de la terre, dans les cavernes, c.-à-d. en secret.

רָנָפִים . (plur. רְנָפִים). Un clin d'œil (v. רַגַע Hiph. 3°), fort peu de temps, un moment: רַגַע אַדַור Exod. 33. 5, un moment; מָרַנֶע קַלון Is. 54. 7, un petit moment, fort peu de temps (selon d'autres, de בַּגַע agiter : dans une légere agitation, colère); אַבֶּרַנֵע שָׁאוֹל יַדַוֹתוּי Job 21. 13, et en un moment ils descendent dans le scheol; selon d'autres (de רַגַּע Niph. et Hiph. 1° et 2°): en repos, en paix, sans souffrances et sans regrets; כְּרָנֵע Ps. 73. 19, et רָנֵע Job 34. 19, en un moment, tout d'un coup; לְרֵגְעָים Job 7. 18, Is. 27. 3, a tout moment; יְדֵירָדוּ לִרְנֶעִים Ez. 26. 16, ils trembleront à tout moment, ou: soudainement; selon d'autres: de terreur, ou : à cause des troubles, de la catastrophe.

רְבֵּשׁ (v. רְבֵּשׁ (רְבֵּי , רְבֵשׁ Etre agité, ému: לְבָּשׁ בּוֹרִם Ps. 2. 1, pourquoi les nations sont-elles émues, se soulèvent-elles avec bruit?

* Hithph.: מְּשְׁרְבְּיְשׁוֹח qui s'élèvent, qui surgissent.

רנש chald. Meme signif. Aph.: בימלפא Dan. 6.7, 16, ils entrerent tumultueusement chez le roi.

קנש m. Agitation, bruit, foule bruyante: יְרָנָשׁ Ps. 55. 15, nous marchons (vers la maison de Dieu)

avec une foule bruyante, au milieu d'une foule de peuple.

רְּלְשָׁה f. Agitation : מֵרְגְשֵׁה מֹצֵלֵי צָּיָן Ps. 84.3, de l'agitation, ou de l'assemblée tumultueuse, des ouvriers d'iniquité.

לְנִית (v. רָיָת) Soumettre, assujettir: יהְיהָיה Ps. 144.2, qui assujettit mon peuple sous moi; לְבֵד-לְמָנִי Is. 45.1 (inf. pour lui assujettir des nations.

Hiph: נְיָרֶד עֵל-חַמְּרוּבִים — אָז־חַזְּיִתְב I Rois 6. 32, il aplatit, étendit, l'or sur les chérubins, c.-à-d. il les couvrit de plaques d'or minces.

וֹנָיָר (fut. יְנְיֵבֶר, יְיִרְבֶּח, v. יְנָבֶר, יִירָיָר, יִירָיָר, יָנָבֶר, יִירָיָר, יָנָבֶר, יִירָיָר, יָנָבֶר 1º Fouler: אוֹב Joel 4. 13, venez et foulez (car le pressoir est plein), יַרָר venez et descendez; וַיָּרָד יּיָר יָּרָד ייִרָּד ייִרָּד ייִרָּד ייִרָּד ייִרָּד ייִרָּד ייִרָּד ייִרָּד מם ישרים Ps. 49. 15, et les justes les fouleront, marcheront sur leurs cadavres; ou, sens 2°: domineront sur eux. — 2º Dominer, assujettir; tyranniser, régner, réduire : אַרָבוּ הַדְּנֵת הַיַּים Gen. 1. 28, et dominez sur les pois-ורדו בבם שוארבם; בבם שוארבו Lév. 26.17, vos ennemis vous assujettiront; מעפר l'accus.: בּוֹיָמִן צָעִיר רֹדֵם Ps. 68. 28, Benjamin, le plus jeune ou le plus petit (la tribu la moins nombreuse), règne sur eux, est leur maître; נְצֵּהְ נוּרִם Is. 14. 6, qui tyrannisait les peuples dans sa fureur; וַרַרָּהָ מִיצַקֹב Nomb. 24.19, de Jacob (sortira) celui qui régnera, qui aura l'empire; נַיּרְדֶּנֶּת Lament. 1. 13, (il a envoyé d'en haut un feu dans mes os) et le feu y a régné, les a dévorés; selon d'autres : et Dieu les a réduits, brisés; יְרָהוּ עֵל־ שריהם Jér.5.31, et les prêtres régnaient par eux (selon les ordres ou avec l'aide de faux prophètes). — 3° S'emparer, prendre: רֶּדָת תַּוְּבָשׁ Jug. 14.9, il avait pris le miel; אַל־פַּטָּרוּ 14. 9, et il le prit entre ses mains.

Pi.: או יבר שרור Jug. 5. 13, alors les restes (d'Israel) ont réduit, vaincu (les princes du peuple); יי même verset, Dieu a réduit, vaincu, pour moi, en ma faveur (les héros).

Hiph. Faire dominer: דְּמֶלְכֵּים חַרְיִּב Is. 41.2, et il le fait dominer sur les rois, il les lui soumet.

'T] (vainqueur) n. pr. m. I Chr. 2.

teau: וְּלְנִיִּיִיִם m. (rac. וְּלָנִיִּיִים Cant. 5. 7, ils m'ont ôté mon voile, ou mon manteau; plur.: קָּאָד אָזרְוְיִיִיִּים Is. 3. 23, et les voiles, ou les manteaux.

רָכּם הַּלְבִּים בַּלְבִּים בַּלְבִּים בַּלְבִּים בַּלְבִּים בַּלְבִּים בַּלְבִים בַּלְבָּים בַּלְבִים בַּלִים בַלְּבָים בַּלְבָּים בַּלְבָּים בַּלְבָּים בַּלְבָּים בַּלְבָּים בַּלְבָּים בַּלְבִים בַּלְבָּים בַּלְבִים בַּלְבִים בַּלְבִים בַּלְבִים בַּלְבַים בַּלְבִים בַּלְבִים בַּלְבִים בַּלְבִים בְּלִבְים בְלַבְים בְּלִבְים בְּלִבְים בְּלִבְים בְּלִבְים בְּלִבְים בְּלִבְים בְּלֵבְים בְּלִבְּים בְּלְבִּים בְּלָבְים בְּלְבִים בְּלְבִים בְּלְבִים בְּלְבִים בְּלְבִים בְּלְבִים בְּלְבִים בְּלָּבְים בְּלָּבְים בְּלָבְים בְּלָבְים בְּלָבְים בְּלְבִים בְּלְבִים בְּבְּים בְּלִים בְּלִים בְּלִים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבִים בְּבְּים בְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבִּים בְּבְּבִי בְּלִים בְּבְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבִי בְּלִים בְּבְּבְים בְּבְּבִּי בְּבְּבְי בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּ

ת הינים n. pr. Rodanim, fils de Jawan, I Chr. 1.7 (Gen. 10.4, הֹדָנִים), souche d'un peuple (les Rhodiens?).

לְדַרְ (fut. יִירְהֹּן) 1° Suivre, tendre à, exercer, poursuivre : טוב וַחַסָּד יְרָהְּפוּנִי Ps. 23. 6, le bien et la miséricorde (de Dieu) me suivront, m'accompagneront; רְדְּפוּ אֵחֲרֵי Jug. 3. 28, suivez-moi promptement; רֹרָף צְּרָקָת Prov. 21. 21. celui qui tend à (qui suit) la justice, c.-à-d. qui l'exerce ; וְרֵדְשַׁתוּג Ps. 34. 15, et poursuis (la paix) avec ardeur, tache de l'obtenir; רֹרָפֵר זְצֵּרו 119.450, qui se portent vers, qui commettent, le crime; ורֹבֵף קוֹים Osée 12. 2, et qui court après, qui suit, le vent de l'est. 2º Poursuivre hostilement : בַּיִרְדָּמָם Gen. 14.15, il les poursuivit (les ennemis); יַבְּלֹב רָדְםוּ אַרֲוֹרֵי בְּנֵי רַעֲּלֹב 35. 5, ils ne poursuivaient pas les fils de Jacob; נַיּרְדְּפוּ אֶל־מִדְיָן Jug. 7. 25, ils poursuivirent les Madianites; לבור וניהור Job 19. 28, pourquoi le persécutons-nous? וֹרַדַף אֹתָם סוֹל צָלַח Lév. 26. 36, le bruit d'une feuille les fera fuir.

Niph. pass.: בַּלְצָּיָארֵט נְרְדָּפְט Lamentations 5. 5, nous étions poursuivis de près; ou: le joug, la chaîne, sur le

cou; רְבַקֵּשׁ אֲּדְּכֵּיְנָּהְ Eccl. 3.15, (Dieu) rappelle ce qui a fui, le temps qui est passé, ou les choses passées; selon d'autres: Dieu cherche, protége, celui qui est poursuivi, persécuté.

Pi. Même signif. que Kal. 1° Suivre, poursuivre : וּפְרֵהַן רֵיקִים Prov. 12. 11, celui qui poursuit des choses vaines, ou qui suit les hommes frivoles; אָכֶרַבָּף צָּדָקָרו 15.9, qui suit, exerce, la justice; מְרֵיּם אַמָּרִים 19. 7, (le pauvre) court après quelques paroles (de ses amis qui le quittent), ou : il les suit avec des paroles suppliantes. — 2º Poursuivre, persécuter : חַיָּה הַרָּהָ Prov. 13. 21, le mal poursuit les pécheurs; ואיביו יְרַהָּף־חשָׁהְ Nah. 1. 8, et il poursuivra ses ennemis jusque dans les ténèbres, ou: il les fera poursuivre par les ténèbres; יַרָלּתְ אוֹיֵב נַמְשָׁר Ps.7.6 (forme moitié Kal, moitié Pi.), que l'ennemi poursuive mon âme.

Pou.: יְרְדֵּחְ מְּשֹׁץ תָּרִים Is. 17. 13, il sera chassé, dissipé, comme la paille de la montagne (devant le vent).

Hiph.: דְּרְהַדְּקְם Jug. 20. 43, ils l'ont poursuivi.

Hoph.: מְּרְבֶּף Is. 14. 6, elle est persécutée, ou subst. (v. מְרָבֶּף).

א רְרָהֶבּי הַשַּר בּיָּקֵן : Se soulever : רְּהָבּי הַשֵּר בַּיּקַן : S. 5, ils se souleveront (à savoir) l'enfant contre le vieillard (et l'homme vil contre le noble), ou : ils seront fiers, arrogants; רְּהַב בְּיֶּה Prov.6.3, trans., et presse, réveille, ton ami pour qui tu as répondu; ou : rassure-le (celui envers qui tu es engagé); רְּהַבּ לְּבָבָן Is. 60. 5, et ton cœur tressaillira de joie; mais la leçon ordinaire est רְּהַחַב ton cœur se dilatera.

Hiph.: פְּרְחַבֵּיִרְ מְנַמְשֵׁי צֹּוֹ Ps. 138. 3, tu m'as encourage, tu as augmenté la force dans mon ame; בְּיִרְיִבְיִרְ Cant. 6.5, car ils m'ont vaincu, ou : ils m'ont assailli le cœur.

רָלְּהֹשְׁכָּיוּ m. Homme arrogant: יְלָּאִ־מְּבָּיוּ Ps. 40. 5, et qui ne tourne point sa vue vers les hommes arrogants, les superbes.

שלובי יח. Fierté, orgueil, force, impétuosité: אוביר יְחַבּב Job 9.13, les aides orgueilleux ou puissants; אוביר יְחַב 26.
12, il a brisé, dompté, l'orgueil, l'impétuosité (de la mer): בְּחַב le superbe, plusieurs fois pour l'Egypte, Is. 51.9, Ps. 87.4, 89.11: רְחַב תְּם שְׁבָּב Is. 30.7, (j'ai crié à l'Egypte) Rahab, orgueil ou orgueilleux, demeurez en repos; selon d'autres: (j'ai crié à Jérusalem) ta force est de rester chez toi (de ne pas chercher du secours en Egypte).

Ps. 90. 10, et leur force ou orgueil (les plus beaux de nos jours) ne sont que peine et misère.

חַרְּבָּה n. pr. m. I Chr. 7. 34.

אַל-מִּקְּחֵדוּ וְאֵל-מִּרְחוּ: S'épouvanter אַל-מִּקְחוּ זּיִּגְל-מִּקְחוּגּ: Is. 44. 8, ne craignez point et ne vous épouvantez point (v. אַיָרָא), ou rac. בַּיָרָה

תְרִישִׁי m. Terme d'architecture: הָרִישִׁים Cant. 1. 17 (cheth. בְּרוֹיִשִׁים, nos soliveaux cannelés, ou nos lambris, ou notre plafond, sont (est) de cyprès (ou de sapins); selon d'autres: notre corridor.

רָאָר chald. (pour רְאָר, de רָאָר, hébr.). Aspect: וְרֵבִיקיָא Dan. 3. 25, et l'aspect, la figure, du quatrième (v. 2. 31).

רוֹב (pret. בְבָהָ, הָבְּ, inf. בֹּי, part. בְיָּ Contester, disputer, defendre: מָבּי בְּשִׁרָאַל Jug. 11. 25, a-t-il contesté avec Israel? יְלֹאַ רָבוּ עָלֶיתָּ

Hiph. (part. מֵרִיב , fut. יַרִיב , apoc. יַרֵב, inf. בִירב, נִירב, imper. ביי, היבָם). Même signif. que Kal. Disputer, quereller, combattre, défendre, protéger: ירבוֹת Job 33.13 (pour מְדּוֹעָ אֱלֵיוֹ רִיבוֹתַ), pourquoi disputes-tu contre lui? לָרִיב , pour disputer לָּדֶרִיב Job 9.3 (pour בְּמַנִי contre lui; יַרִירבוּן אַתוּ Jug. 8. 1, ils le querellèrent; נַּלֶבֶר הְּלָבֶן Gen. 31.36, et il querella Laban; צל־מַח־חְרִיבֵנִי Job 10. 2, pourquoi tu me querelles, tu me juges si sévèrement; אַטָּר יַרָרב לוֹ Jug. 6. 31, qui combattra pour lui (Baal), qui le vengera; ריבוּ אֵלְפָנָה Is. 1. 17, défendez la veuve; וַיַרֶב אֱת־רִיבִּר I Sam. 24.16, qu'il défende ma cause; יריבה היבי מנוי לא-חסיר Ps. 43. 1, et défends ma cause (en me protégeant) contre un peuple qui n'est pas bon; מְרֵיבֵר I Sam. 2: 10, ses adversaires (v. בַּרָב et יַרָב;); d'autres admettent seulement la racine רֵיב, classent tout au Kal, excepte le part. מֵרִיב au Hiph.

Hiph.: וְדִּיה מַאֲשֶׁר הָּרִיד Gen. 27. 40, mais le temps viendra que tu régneras,

ou que tu t'étendras; selon d'autres: lorsque tu crieras, gémiras (dans ton esclavage); אָרִיד בְּטִּירִה Ps. 55.3, je crie, je pleure, dans mes plaintes; ou: j'erre ça et la dans mon chagrin.

Ps. 36. 9, ils se rassasieront de la graisse, c.-à d. ils seront enivrés de l'abondance qui est dans ta maison; בְּיִישִׁי מָּבָּע Jér. 46. 10, (l'épée) s'enivrera de leur sang; בְּיִישִׁי מָּבָע Prov. 7. 18, enivrons-nous de délices, d'amour.

Pi. 1° Meme signif. que Kal: וְרְנְּיִהְּיִ Is. 34.7, leur terre s'abreuvera, s'enivrera de sang; רְּנְיִבְּי מִנְּים מִנְּים 34. 5, mon épée s'est enivrée (de sang). 2° Trans. Arroser, inonder, rassasier, enivrer : מְּלְבָּיִר רָּבָּר Ps. 65. 11, arrose, inonde, ses sillons; בְּיַבְּיִר נִינִי Is. 16. 9, (pour בְּיַבְיר סְיִר וֹנִי pour net pour n), je t'inonderai de mes larmes, ou: je fondrai en larmes sur toi; בְּיַבְּיִר בְּיַבְּיִר בְּיַבְּיִר בְּיַבְּיִר (les prêtres) de graisse (ou: d'abondance); בְּיֵבִירְ רְיִבְּיִר Prov. 5. 19, que son sein, ses charmes, t'enivrent, te suffisent.

לְּחָל adj. Arrosé: קבּן רָיָה Is. 58. 11, Jér. 31. 12, comme un jardin toujours arrosé.

Deut. 29. 18, pour ajouter (l'âme altérée, l'innocent) à l'âme enivrée; c.-à-d. l'âme enivrée, l'homme dépravé, voudrait perdre avec lui des justes, ou sa propre âme raisonnable;

ou subst., ivresse: pour ajouter (les péchés produits par) l'ivresse, la satiété (a ceux de la soif).

לות (v. קרות בליק Job. 32. 20, je Job. 32. 20, je veux parler pour que l'air, la respiration, me vienne, c.-à-d. pour respirer, me soulager; אַרָשָּאָרָל ISam.16. 23, et Saûl était soulagé, était à son aise.

Pou.: רַבְּלִיוֹים מְרְנָּוִים Jér. 22. 14, et des chambres spacieuses, bien aérées. "Hiph.: יְּרְיִרִית Rituel, mettre au large, délivrer.

וְרָתֵח m. 1° Espace: יְרָתֵח הְשִׁישִּי Gen. 32. 16, et mettez (laissez) de l'espace (entre un troupeau et l'autre).—2° Soulagement: רְּתָשְׁי הַרְאַנָּה Esth. 4. 14, le soulagement, le secours et la délivrance.

סנים ou בנית Aspirer, respirer (v. בנית et רוּחַ subst.). Kal inusité. Hiph. Sentir par l'odorat, flairer : אַף לַחָם וָלֹא יַרָירווּן Ps. 115. 6, (les idoles) ont un nez, mais elles ne sentent pas, n'ont point d'odorat; וַיָּרָת יֵי אָת־רֶיתַ תַוְיּתֹתַ Gen. 8. 21, Dieu sentit l'odeur agréable, c.-à-d. reçut le sacrifice avec contentement comme on recoit une odeur agréable; מַדֵּרִירהוֹ אָשׁ Jug. 16. 9, lorsqu'il (le fil d'étoupe) sent le feu; פְּרֵחוֹץ יַרִיתַ בְּלְחָמָת Job. 39. 25, (le cheval) flaire de loin la bataille, il la pressent, ou: il sent les troupes de loin; אַלאַ אַרִידֵן בְּעַצִּרֹתֵיכָם Amos 5. 21, je ne sentirai pas, je ne recevrai pas, (les sacrifices) de vos assemblées solennelles, de vos fêtes; ou: je ne puis souffrir vos fêtes, vos sacrifices; ou: vos fêtes me déplaisent; וַדַּוּרִיחוֹ בָּרָרָאַת רַי Is. 11. 3, et son odorat sera, c.-à-d. il se plaira, dans la crainte de Dieu; ou: il discernera, jugera (inspiré), par, etc. (ou de רוּהַ esprit: il sera rempli de l'esprit de la crainte de Dieu).

רְנֵת יְּרָה f., rarement m. (pl. הְיִה v. רָנַת et בּוֹח.). 1° Souffle, haleine, respiration, colère, air, vent, côté: רְּבָרְהַּתְּ

Ps. 33. 6, et par le souffle de sa bouche (la parole de Dieu); וּבְרוּחַ שְּׁמֶחֵיוּ Is. 11. 4, et par le souffle de ses levres (par sa parole); רוּהַ הַנִּי Job. 7. 7, ma vie n'est qu'un souffle; רוּחַר זַרַה לָאָשֶׁתָּר Job. 19. 17, mon haleine repugne à ma femme; אַרן־יָשׁ־רוּיַת בְּמִּיתַם Ps. 135. 17, il n'y a pas de respiration dans leur bouche; רוּהַ הַיִּים Gen. 6. 17, souffle de vie, respiration; חמשב רוּחָד Job. 9. 18, que je reprenne haleine, que je respire; אַמּרוּרָן אַמּדי Job. 4.9, et par le souffle de sa colère; רַּמְתַח רוּחָם Jug. 8. 3, leur colère s'apaisa; ১৩০১ ברוחו Prov. 16. 32, et celui qui est maître de sa colère (ou de son esprit); קאָם אָשֶׁ Jér. 2. 24, 14. 6, puiser, attirer, l'air; לרוּה הַרּוֹם Gen. 3. 8, dans l'air frais du jour, vers le soir, lorsqu'il s'élève un vent frais; רוּחַ עֵּל־ מאַרֵץ 8. 1, (Dieu fit souffler) un vent sur la terre; ארולה Jon. 1.4, un vent impetueux; רוּהַ רֵּר I Rois 18. 12, II Rois 2. 16, Is. 40. 7, le souffle de Dieu, le vent; בָּנְפֵּר־רוּהַ Ps. 18. 11, les ailes du vent; מַאַרָבֶּע רוּרוֹרו Ez. 37. 9, IChr. 9.24, des quatre vents (des quatre points cardinaux); רוּהַ הַשַּרִים Ez.42.16, le côté de l'orient; רוּהַ הַאַפוֹן 42.17, le côté du septentrion; au fig.: בַּלַרְנוּ רוּתַ Is. 26. 18, nous n'avons enfanté que du vent; היה Mich. 2. 11, (un homme) qui poursuit le vent, qui court après des choses vaines et fausses; לְרְבְרֵי־רוּתַ Job 16. 3, aux discours en l'air; דַעַּת־רוּהַ 15. 2, une science vide, vaine.

 de Dieu, c.-à-d. l'âme de l'homme, à lui insufflée, inspirée, par Dieu (v.Gen. 2. 7); אַלֹינֵיר הָרוּחוֹח לְכָל־בָּטָּר Nomb. 16. 22, Dieu (qui donne) les âmes à toute chair; איש אַשָּׁר אַרן מַעצר לָרוּחוֹי Prov. 25. 28, un homme dont l'esprit n'a pas d'empêchement, qui ne sait pas dompter son esprit, ses passions ; נַהְשָּׁעָם inan Gen. 41. 8, son esprit fut agité; שוב אֶרֶהְ־רוּחַ פּוּבָה רוּחַ Eccl. 7. 8, l'homme patient (qui a de la longanimité) vaut mieux qu'un présomptueux; וּקצַר־רוּתַ Prov. 14. 29, et l'impatient; וְלֹאִ־קְמָהו עוד רוּחַ באיש Jos. 2. 11, personne n'avait plus de force d'esprit, de courage; וּפְשַּׁבֶּר רוּתַז Is.65.14, et par déchirement de l'esprit, par affliction; ירות נכיון Ps. לישפר ; 1.12, et un esprit ferme, droit; רחה Prov. 11. 13, mais un esprit, un cœur, fidèle; מינים Osée 4. 12, l'esprit de fornication; חקקה הוה Is. 29. 10, (un esprit), une propension à l'assoupissement; וּלָרוּחַ מְשָׁמַם Is. 28. 6, et en un esprit de justice; תַּנְיר בֵי אָת־ רות פורש II Chr. 36. 22, Dieu excita l'esprit de Cyrus, lui inspira la volonté, la résolution ; הַנְנִי נֹחֵן בּוֹ רוּהַ II Rois 19. 7, je lui inspirerai un certain esprit, une résolution ; אַשֶּׁר נָדָבָת רוּחוֹ אֹתוֹ Exod. 35. 21, que son esprit, sa pleine volonte, (y) porte; וָתִעוֹלָה עַל־רוּהֲכֶם Ez. 20. 32, ce qui occupe votre esprit, ce que vous méditez.

רוּחַ קַרְשָׁהָ , רוּחַ יַי , רוּחַ אֵלֹרִים , רוּחַ־אֵל (ou רַּנְיֵם מֵדְישׁוֹ Job 33.4, Ps.104.30, 33. 6, l'esprit de Dieu, de l'Eternel, ton (ou son) esprit saint, Dieu créateur; Ps. 51. 13, 143. 10, l'esprit de Dieu qui dirige les hommes à la vertu, à la sagesse; Exod. 31. 3, 35. 31, qui inspire les artistes; Nomb.24.2, I Sam. 10.6, Is. 42.1, qui inspire les prophètes (אָרשׁ חַרוּהַ Osée 9.7, un prophète, et אַרשׁ חַרוּהַ Osée 9.7, un prophète, et חַרוּהַ I Rois 22.21, un esprit prophétique); Jug. 6. 34, qui inspire les capitaines (des armées); Joel 3. 1, Is. 59. 21, qui inspirera un jour tous les hommes; ירות אַלחִים Gen. 1. 2, selon les uns: un vent (envoyé de Dieu); selon les autres: l'esprit de Dieu; — opposé à בַּשֵּׂר: נְשֵּׁר וְלֹאִ־רוּתִּז Is. 31. 3, (ils sont) chair, et non pas esprit (ou anges).

רוֹח et אווור chald. f. Vent, esprit: אַרְבֵּע רוּחֵי שְּׁמֵּיָא Dan. 7. 2, les quatre vents du ciel; אַרְבֵּע רוּחַדּה הַקְפָּה 5. 20, et (que) son esprit se fut affermi; יְהִי אָלָהִין מַהְּיִשְׁין בַּהּ 4.5, et en qui est, réside, l'esprit des dieux saints.

קירָתְה (rac. ביי (קינת Soulagement; ביי Exod. 8. 41, qu'il y avait un soulagement, (qu'il avait un relache, qu'il respirait de nouveau); Lament. 3. 56, pour mon soulagement (pour que je respire).

בּוֹסִי רְוִיִּהְ (. (רְּבְּתִּיחִ). Abondance: בּוֹסִי רְנִיתִּר Ps. 23. 5, ma coupe d'abondance, ou adj.: ma coupe est abondante, toute pleine; וְמוֹצְיצֵעׁם לְרְיִיִּהְי 66. 12, tu nous a conduits (vers l'abondance), dans un endroit d'abondance, ou: de raffratchissement.

יְנִיתַ adj. Vaste, abondant; pl. רְנִיתַר Rituel.

בורפ (fut. ירים, apoc. ירים) Etre haut, élevé; s'élever, s'enorgueillir; פֿנים פַעַל הָאָרֶץ: פֿנים פַעַל הָאָרֶץ Gen. 7. 17, (l'arche) fut élevée au-dessus de la terre; רוּמָדו ביי Ps. 21. 14, ćlève-toi, Eternel; מַרָם זְלּוּח Ps. 12. 9, lorsque la bassesse s'élève (v. rabi); רבט רבה Deut. 32. 27, notre main a eté élevée, c.-a-d. puissante; וְרֵם לְבַבֶּך Deut. 8. 14, ton cœur s'élèvera, s'en-סרק פרוביו פיניו Prov. 30. 13, que ses yeux sont superbes, altiers; ירום אֹרָבִי עָלָי Ps. 13.3, (jusqu'à quand) mon ennemi s'élèvera-t-il au-dessus de moi; אַמְסְלְחֵר רָרְמוּן Is. 49. 11, mes (routes) sentiers seront rehaussés; וַיֵרֹם מַאֵנֵג מַלְּמוֹ Nomb. 24. 7, et son roi sera plus puissant qu'Agag; יָרָרוּם אַלוֹתַוּי רְשָׁעָּר Ps. 18. 47, que le Dieu de mon salut soit glorifié, exalté; וַלְבֶּן יַרִים Is. 30. 18, et c'est pourquoi לְרַחֶּמְכֵּם Dieu sera exalté quand il vous fera miséricorde, ou : il est trop élevé, c.-à-d. trop loin de vous, il n'est pas encore disposé à vous faire miséricorde. Part. et adj. רַבָּח, רְבָּה /em. Haut, élevé, audacieux, de haute taille, grand, puissant, superbe: בְּיִר רָּמָה Exod. 14. 8, avec la main élevée, c.-a-d. ouvertement, audacieusement; בּיִה בְּשָׁה Is. 6. 1, un haut trône; בְּיִר רְמָה Ez. 20. 28, toutes les collines élevées; בְּיִר בְּיִר Deut. 2. 10, (un peuple) d'une haute taille comme les enfants d'Enak; סמוֹרְיִים Ps. 78. 69, comme (les cieux, ou les palais) élevés; בְּיִר בְּיִם רָמִים בָּיִר בְּיִר רָמִים בַּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְי

Pi. Elever, bâtir, mettre en honneur, en sûreté, exalter: לְרוֹמֶם אַת־בֶּרת אַלֹחֶיםי Esdr. 9. 9, pour élever (bâtir) la maison de notre Dieu; אחום רֹפָמַחָה Ez. 31. 4, une quantité d'eau avait fait pousser en haut (l'arbre); רוֹפַמְחִי בְתוּלוֹח Is. 23. 4, je (11')ai (point) élevé de jeunes filles; בצור ירוֹמְמֵנִי Ps. 27. 5, il m'élèvera sur un rocher (il me mettra en sûreté comme sur un rocher); בַּיָשָׁמָּרל אַה־מְרוֹמֵם I Sam. 2. 7, il abaisse et elève (met en honneur); צַל־בַּן לֹא תַרוֹמֶם Job 17. 4, c'est pourquoi tu ne (les) élèveras point, ou : tu n'élèveras point (ta gloire par eux); אַרוֹמִמְדָּ דָי Ps. 30. 2, je t'élèverai, Éternel, (par mes louanges), je t'exalterai; אָרוֹפְמַח שָׁמוֹ 34. 4, et nous célébrerons, exalterons, פרוֹמַמָנָת : . Intrans רוֹמָם -- son nom. פרנית צדיק Ps. 75. 11, les cornes du juste seront élevées, sa puissance s'affermira; וּמְרוֹמָם עַל־בַּל־בְּרַבָּת Neh. 9. 5, et il est élevé au-dessus de toutes les bénédictions.

Hiph. 1° Elever, eriger, lever, prélever, enlever, ôter: ימַיִּרִים רֹאִיִּדִי Ps. 3. 4, et (tu) élèves ma tête; יְבִידִּי Ps. 3. \$9. 43, tu as élevé la main droite (la puissance) de ses adversaires; יַּיִּדֶים נְיִּרְיּכְיִּהְ עַבַּּבֶּיה (la force) de son peuple; יְבִידִּיהָ עַבַּבָּה Gen.31.45, il dressa, érigea, (la pierre) pour être un monument; יְּבִיבָּה מְּעָבֶּיה Ps.74. 3, élève tes pas, viens à grands pas; יְבַיְבַּיִרְ בַּבְּּבֶּלְּהָ hwan Exod. 7. 20, il eleva la verge; מהורימי סול Gen. 39. 18, lorsque j'ai élevé ma voix; לְּחָרִים־בְּקוֹל I. Chr. 15. 16, pour élever la voix (pour faire entendre bien haut le bruit de la joie); וו בּהַרִים קוֹל בָּחַצֹּצְרוֹת II Chr. 5. 13, et lorsqu'ils firent retentir leurs voix mêlées aux sons des trompettes, ou : lorsqu'ils sonnèrent des trompettes ; דַרָּמַתִּר בְדֵי אֵל־בֵי Gen. 14. 22, j'ai levé ma main vers Dieu, c.-à-d. je jure; תַּלַכְיתַ מֶּבֶס Nomb. 31. 28, tu prélèveras un impôt; יְתַרִים תַּעָטֵרָה Ez. 21. 31, enlève, ote-(lui) la couronne; דַּרָרמוּ מָכָשׁוֹל Is. 57. 14, ôtez l'obstacle (de la voie); וְדֵירִים אַח־דַּיְבֶּשֶׁן Lév. 6. 3, il ôtera, prendra (une partie des cendres); וַלֹא פִשָּׁרָבֶּר Ps. 75. 7, l'élévation, la grandeur (ne vient à l'homme ni de l'orient, ni de l'occident), ni du désert, c.-à-d. du midi; selon d'autres, le sujet est omis: (le secours ne viendra ni, etc.) ni des déserts des montagnes (v. קר). — 2º Des sacrifices. Séparer, ôter et élever en l'air, la partie qu'on fait après brûler sur l'autel : בַרִים מְשֵּנוּ Lév. 4. 8. il séparera (du veau toute la graisse); et en général offrir, donner: פָּרִימיּ חרופה Nomb. 15. 19, vous séparerez, mettrez à part, vous offrirez une oblation; אַטַר הַרִימה לַבֵי 31.52, (l'or) qu'ils consacrèrent, offrirent, à Dieu; תַּרָים לַפְּחַל I Chr. 30. 24, (le roi) offrit, donna, à l'assemblée.

Hoph. pass. du Hiph. 2º: יַאַשֶּׁר חוּרֶם Exod. 29. 27, et ce qui a été séparé (du bélier) et élevé vers le ciel; Lév.4. 10. — Enlever, abolir: וּמְשָּׁמִי חוּרֵם חָתְּמִיר Dan. 8. 11, et par lui fut enlevé, c.-à-d. aboli, le sacrifice perpétuel.

Hithph.: אול אונים אוני

רום לבבה : chald. S'élever Dan. 5. 20, mais après que son cœur se fut élevé. Pal.: מְיִים — מְאָתָ Dan. 4. 34, et je célèbre, j'exalte (le roi du ciel).

Ithph.: אָמְיִריִּהָ 5. 23, (contre le maître du ciel) tu t'es élevé.

Aph.: חָרָה מָרִים Dan. 5. 19, il élevait

(ceux qu'il voulait).

רוֹם chald. m. Hauteur: המים Dan.3. 1, 4. 17, sa hauteur.

רוֹם יְרֵידוּע נְטָא הוֹם m. Le haut, le ciel: רוֹם יְרֵידוּע נְטָא Hab. 3. 10, il a élevé ses mains (vers) le haut, le ciel; ou: la hauteur, le ciel, a élevé ses mains (v. à נְטָא ה).

תּקָה n. pr. d'une ville. Rumah, II Rois 23, 36.

רְלְמָה f. Hauteur: רְלֹאָ חֵלְכוּ הִינְּסָה Mich. 2. 3, vous ne marcherez point (avec) hauteur, la tête haute, fièrement.

רוֹטֶם חַינית לְשׁינִי : m. Célébration רוֹטֶם Ps. 66. 17, et la célébration était prête sous ma langue, ma langue le glorifiait toujours.

רוֹמְמוֹת f. pl. Louanges: רוֹמְמוֹת Ps. 149. 6, les louanges de Dieu sont dans leur gosier (bouche).

רוֹמֵמות f. Élévation: מֵרוֹמְמֵתוּ Is. 33. 3, par ton élévation, à l'éclat de ta puissance, les nations se sont dispersées.

רון (v. רון Hithph.).

עורע. אור אור איריבע איבר פער (mais יְרִיע אָרָבּר, מְנוֹ אַרָּי, מְנוֹ אַרְי, מְנוֹ מַנְּי, מְנוֹ מַנְּיִי, מְנוֹ מַנְּיִים מְנוֹ מְנִי מְנִיים מְנִינִים מִנְיִים מִנְיִים מִנְיִים מִּנְיִים מִנְיִים מִנְיִים מִּנְיִים מִּנְיִים מִנְּיִים מִנְּיִים מִנְּיִים מִנְּיִים מִּנְיִים מִּנְיִים מִינִים מִנְיִים מִנְיִים מִנְּיִים מִנְיִים מִנְיִים מִנְיִים מִּיִים מִנְיִים מִנְיִים מִּיִּים מְנִיים מִנְיִים מִנְיִים מִּיִּים מִנְיִים מִּיִּים מִנְיִים מִנְיִים מִּיִּים מְנִיים מִּיִּים מִּיִּים מְנִיים מִּיִּים מִנְיִים מִּיִּים מִּיִּים מִנְיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִנְיִים מִּיִּים מִּיִּים מִנְיִים מִינִים מִּיִּים מִנְיִים מִּיִּים מִנְיִים מִּיִּים מִינִים מִּיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִים מִּיִּים מִינִים מִּיִּים מִּים מִּיִּים מְיִּים מִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיְּים מִּיּים מִּים מִּיּים מִּים מְּיִּים מְּיִּים מִּים מִּיּים מִּים מִּים מִּים מְּיִּים מִּים מִּיּים מִּים מִּים מִּיּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּיּים מִּיּים מִּים מִּים מִּיּים מִּיּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּיּים מְּיבְּים מְּיבְּים מְּים מְּיב

Ps. 95. 2, בּוִמָּרוֹהוּ נַרִיעַ לוּ Ps. 95. 2, faisons retentir en son honneur des cantiques avec des transports de joie; לַנְּבְּח הַרְיִבִּי רֵיבֶּ Mich. 4. 9, · pourquoi jettes-tu des cris lamentables? selon d'autres, de רַצָּרו: pourquoi t'attachestu, t'associes-tu. à de nouveaux amis? pourquoi cherches-tu de nouvelles alliances parmi les nations? תַּוּלַעָּרָם נָבַוּענִבָּרָה Nomb. 10.9, vous sonnerez des trompettes en sons entrecoupés et forts (oppuse à אָחָקעוּ יָלֹאָ חֵרִיעוּ ; אָחָקעוּ יָלֹאָ חַרִיעוּ 10.7, (pour assembler le peuple) vous sonnerez (des trompettes) d'un son uni, simple; vous ne sonnerez pas d'un son entrecoupé et éclatant ; וַיַּרָרעוּ הַעָּם הָרוּצָה נְרוֹלֶת Jos. 6. 20, le peuple poussait de grands cris.

Pol.: לאַ־יִרְנָן לֹאִ יְרֹפֶע Is.16.10, il ne sera (plus) chante ni poussé des cris de joie (on ne chantera plus, on ne poussera, etc.).

קריים, Frotter, briser, v. אריים, אירים, Kal inusité. Pol. Étre ébranlé: מַצְּהִים יְרוֹשְׁמַנּ Job 26. 11, les colonnes du ciel sont ébranlées, tremblent.

רוץ (fut. ניָרֶץ, יָרִרּץ) Courir, s'empresser : רָץ אַבְרָדָם Gen. 18.7, Abraham courut (au troupeau); יַהֶּרֶץ וַהַּנַּר לְאָבִיתָ 29. 12, elle courut le dire à son père; וַתַּם רַצּוּ Jér. 23. 21, et ils couraient d'eux-mêmes, ils se hataient, s'empressaient; דֶּרֶה־מִיבְּוֹתֶיךְה אָרוּץ Ps. 119. 32, je cours dans la voie de tes commandements, je les observe fidèlement; ירדץ קוֹרָא בו Hab. 2. 2, (afin que) le lecteur puisse le lire couramment; ירדץ דְּבֵרוֹ Ps. 147. 15, sa parole court, arrive vite. — Dans un sens d'hostilité: ירדץ אַלָּדו Job 15. 26, il court contre lui ; יָרִץ פָלַר 16. 14, il vient fondre sur moi; אַדירן צַיִּרק Prov. 18. 10, le juste y court, s'y réfugie. Part. רָצִים, יָדֶץ,

une fois יְבְּדִי (II Rois 11.13). Courrier, satellite: רְץ יְרִדּץ יְרִדּץ Jér. 51. 31, un courrier rencontrera un autre (courrier); בּיִבְּיב Esth. 3. 13, les courriers (qui portaient les dépêches du roi de Perse); לְרִבְּים I Sam. 22. 17, II Rois 10. 25, à la garde, aux satellites (des rois des Juifs).

Pil.: מַבְּרַקִּים רְּוֹצְצֵּגּי Nah. 2. 5, (les chariots, ou ceux qui s'y trouvent) courent comme les éclairs.

Hiph. Faire courir, chercher ou apporter vite, hâter: אַריְבָּשׁ שַּכְּלָּיִת Jér. 49. 19, je le fais courir loin d'elle (v. le même exemple à רָבִי Hiph. 3°); פוני בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִּר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִּר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִּר בְּיִּר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּי

סרוּק ou רוּק Kal inusité. Hiph. 1°Vider, se vider, répandre, laisser vide: על־דָאָרֶץ יַדִייקד Eccl. 11. 3, (les nuées) se vident, c.-à-d. répandent la pluie sur la terre; חַמְּלִיתִם מַעַלֵּיתַם Zach. 4. 12, qui font couler d'elles (l'huile); בי מוריקים שוקיישם Gen. 42. 35, ils vi-לַחַרִּים נַפָּשׁ רַצֶב ; Is. 32. 6, pour vider, ou laisser vide, l'âme de celui qui souffre la faim, le laisser languir. - 2º Tirer (du fourreau), faire tirer les armes, c.-à-d. armer: אַרִיםְ דַּוְרָבִּר Exod. 15, 9, je tirerai mon épée; יְחֵרֶב אָרִיק אַרְיַלָּב Ez. 5. 2, et je tirerai l'épée derrière eux (en les poursuivant); יָהָרֵק הַיִּרָב Ps.35.3, (tire) lève la lance; וירק אחדתוניביד Gen. 14. 14, il fit tirer les armes, c.-à-d. il arma ses gens les plus braves (v. קירקם; אַרִיקַם; אַרִיקַם הוצות אַרִיקַם Ps. 18. 43, je les verserai, je les ferai disparaitre, comme la boue des rues (Y. PP1).

Hoph. pass.: יָלְאִרדּאַרַכְּ מְמְלֵּי אֶל־בְּלָא וֹלֹא דּאַרַכְ מְמְלִי אֶל־בְּלָא 14. 11, il n'a pas été vidé (on ne l'a pas fait passer) d'un vaisseau dans un autre; שָׁבֶּוֹך מִּבְּיַל שְׁבֶּיך מִּבְּיַל שְׁבֶּיך מִּבְּיַל שְׁבֶּיך מִּבְּיַל שְׁבֶּיך מִּבְּיַל שְׁבֶּיך מִּבְּיַל שְׁבָּיך (Cant. 1. 3, ton nom est (agréable, doux) comme une huile,

un parfum qu'on répand (selon d'autres, un n. pr. d'endroit: comme l'huile de Thurak) (v. רֵבֵּים).

יָר בְּשֶׂרוֹ אָת־זוֹבוֹ Suppurer: יָר בְּשֶׂרוֹ אָת־זוֹבוֹ Lév. 15.3, (si) sa chair (suppure) jette l'écoulement, le flux.

רוש (ע. שֹאָה אַט).

ביי בישי ביי Ps. 34. 11, les jeunes lions (ceux qui dévorent comme de jeunes lions, ou : les grands, les riches) ont été dans le besoin et ont eu faim.—

Part. אין pauvre, indigent; אין Prov. 10. 4; אין Prov. 22. 7; ישירון Prov. 13. 23, le champ (les sillons) des pauvres.

Hithph.: מֶּקְרוֹשֵׁשׁ Prov. 13. 7, tel feint d'être pauvre (se fait pauvre)

(ע. שַּׁשַׁיַ).

חרת. pr. Ruth, Moabite, femme de Booz, bisaïeul de David (v. livre Ruth).

לְנִיהָ , רָוֹיִן, pl. לְנִיהָ , chald. m. (בְּיָהָ, הְנָהְ , pan. 2. 19, le secret, mystère, fut découvert (à Daniel); "תָּיָבְּ Rituel, les secrets du monde.

קָּהָ Anéantir : יָלָה Soph. 2. 11, car il fait disparaître, il anéantit, tous les dieux (idoles) de la terre.

Niph.: בַּיְהַיִּה Is. 17. 4, et la graisse, l'embonpoint, de son corps, s'évanouira (il deviendra tout maigre).

תור, adj. fém. Maigre: מָּח רְיָח Ez.34. 20, un agneau maigre; אַס־רָיָח Nomb. 13. 20, si (la terre est) maigre, mauvaise, stérile.

I אָרָן m. (rac. רַיִין). Maigreur, consomption: אָרָן Is. 10.16, (Dieu enverra) la maigreur, la consomption, aux forts; בְּמִשְׁמֵנְּיִר רָיִוּוֹן בְּנִשְׁמֵנְיִר בְּיוֹן Ps. 106.15, il envoya la consomption contre leur vie (la mort); אָרָן הַאָּרָם הָאָר Mich. 6. 10, l'épha, la mesure maigre, c.-à-d. fausse. II אָרָן m. (rac. רַיִין, v. רַיִין). Prince: אַרָּיִר רָיִוּוֹן Prov. 14. 28, la ruine (ou la honte) du prince.

(prince) n. pr. Rezon, fils d'É-liada, roi de Damas, I Rois 11.23, 24.

רְיִרִי m. (rac. רְיִרִי Maigreur, au fig.: יְיִרִילִי Is. 24. 16, maigreur, consomption, à moi; comme אוֹר לִי equi suit: malheur à moi; selon d'autres, comme chald.: le secret est pour moi, j'ai vu dans des visions ce qui doit arriver.

Job 15. 12, et pourquoi tes yeux font-ils des signes, regardent-ils avec tant de fierté? (Souvent en hébreu moderne moderne, indiquer.)

ת רוֹזְנִים m. (ne se trouve qu'au pl. רוֹזְנִים (רוֹזְנִים לָּאָיִן). Princes, rois: חַמּיֹחֵן רוֹזְנִים לָּאָין Is. 40. 23, qui réduit à rien les princes (v. II רָתֹּן).

רְתְּבֶי Étre ou devenir large, spacieux: רְתָּבְין Ez. 41. 7, (l'espace des chambres) devenait plus large (à mesure qu'on montait); רְתַב פִּלּ-אוֹיְבֵי I Sam. 2. 1, ma bouche s'est élargie, est ouverte, contre mes ennemis; וֹנְתַב לְּבַבוּן Is. 60. 5, et ton cœur se dilatera de joie.

Niph. part.: פֵר נְרְחָב Is. 30. 23, de vastes, grands, paturages.

Hiph. Rendre large, élargir, agrandir, étendre, mettre au large: הַרַחַבָּה וֹבְּהָ Is. 57. 8, tu as élargi, agrandi, ton lit; וְחִרְחַבְּהֵר צֶּת־זְּבְלֶּךְ Exod. 34. 24, et j'étendrai les limites de ton pays; Deut. 33. 20, (béni soit celui gui) étend les limites de Gad; יַרָּחָרב לוֹ Prov. 18. 16, lui ouvre une large voie; יַנְיָר הִרְחַבְּתָּ לִי Ps. 4. 2, (lorsque j'étais) dans la détresse, tu m'as mis au large, tu m'as sauvė; וַיַּרְתִּרבוּ עָלַר מִרתָם 35. 21. ils ont ouvert contre moi leur bouche (pour me railler); צרוֹת לְבָבִי חִרְחִיבוּ 25. 17, les angoisses, les peines, ont élargi mon cœur, c.-à-d. mon cœur a dû s'étendre pour les soutenir toutes; ou, intrans.: les angoisses de mon cœur se sont étendues, multipliées.

בְּיִלְבִּית const. מְלָבֶּתְ הְנֵּח בַּחְבַּת-יְבִּיִּת Large, spacieux, vaste, étendu: Large, spacieux, vaste, étendu: Job 30. 14, comme une large brèche; הְּרָחְבָּח Néh. 3. 8, la large muraille; בָּחָבּח Exod. 3. 8. une terre boune et spacieuse; Gen. 34. 21, et ce

pays est vaste de tous côtés, bien étendu (v. הַנָּס"); Ps. 149. 96, ta loi est très large, c.-à-d. s'étend à l'infini; בְּבֶב בְּבָב 101. 5, et בְּבָב מְבַר Prov. 28. 25, celui dont le cœur, l'ame, s'élargit, s'enfle, l'orgueilleux, le vaniteux; mais הַבְּבַב בְּב Prov. 21.4, subst., l'orgueil du cœur; בְּבְּיִבְּ Ps. 119. 45, subst., je marche dans une voie large, en liberté.

תְּבֶּר n. pr. Rahab, femme à Jéricho, qui a caché les émissaires de Josué, Jos. chap. 2.

בַּחֲבֵר־אָרֶץ: m. Espace, étendue: רַחֲבֵר־אָרֶץ Job 38. 18, les espaces, toute l'étendue de la terre; מושל 36. 16, (tu seras) dans une place vaste, ou large.

רְּחָבּה הּוֹ. (avec suff. רְּחָבּה). Largeur, étendue: לְּאָרְמָּח וּלְּרָחְבָּּה (Gen. 13. 17, dans sa longueur et dans sa largeur; dans sa longueur et dans sa largeur; la control pays; בְּלֵאְרְתָּה וֹן I Rois 5. 9, et une étendue d'esprit, un esprit qui enbrassait (autant de choses qu'il y a de grains de sable sur le rivage de la mer).

קרחוב souvent קרחוב des deux genres (pl. רְבְּוֹבְיחֹי Rue, grande place: בָּלִּין Gen. 19. 2, nous passerons la nuit dans la rue; רְחִיבִּ שַּׁבְּיִ רְיִבִּיב II Chr. 32. 6, la place devant la porte de la ville; בַּרְחוֹב בֵּיִת תְאֵלְרִים Esdr. 10. 9, sur la place qui était devant le temple où le peuple s'assemblait (v. בַּיִח רְחוֹב.).

קרָהְבּח adj. f. Large, et subst. (ע.בְּרָבָּר, מִרְבָּרָבְּי n. pr. 1° D'un puits: Rehoboth (Dieu nous a mis au large), Gen. 26. 22. — 2° D'une ville en Assyrie: בְּחֹבֹּוֹת תַּנְּרִי Gen. 10. 11. — 3° בְּחֹבֹּת תִּירִי Gen. 36. 37, Rehoboth, ville sur le fleuve (l'Euphrate).

רְחַכְּיָה et רְחַכְּיָה (que Dieu met au large, qu'il sauve) n. pr. I Chr. 24. 21, 23. 17.

סְלְכִּיךְ (qui élargit, agrandit, le peuple) n. pr. (Rehabam) Roboam, fils et successeur de Salomon, I Rois 11.43.

בחרם adj. (rac. יְבַּחֵם) Miséricordieux, seulement de Dieu, et presque toujours

avec אל רחום וְחַנוּן: חַנּוּן Exod. 34. 6, Dieu miséricordieux et clément.

du roi de Perse, Esdr. 4. 8. — 2° Rehum, fils de Bani, lévite, Néh. 3.17. — 3° Esdr. 2. 2 (le même par Néh. 7. 7). — 4° Rehum, prêtre, Néh. 12. 3 (pp. 12. 15).

רָחוֹק adj. (rac. הָחַיּ, ſém. הְיָחוֹק). 1º Lointain , loin : אור רחום Joel 4. 8, un peuple lointain; בְּדֶרֶךְ רְחֹקָּח Nomb. 9.10, à un voyage lointain, bien loin; subst.: אָה רָ־חוֹם יִתְרֶּת Jos. 3. 4, mais il y aura une distance; בְּרָחוֹק Ps. 10. 1, dans l'éloignement, loin de nous; קרחק Gen. 22. 4, pingg Job 39. 29, de loin; לְמֵרֶהוֹים Job 36. 3, de loin, ou : vers celui qui est dans l'éloignement, vers Dieu. — 2º Du temps: קרחום Is. 22. 11, 25. 1, et בְּרָחוֹם 37. 26, depuis les temps les plus reculés. — 3° וְרַחֹּק מְפּוּרְנִים Prov. 31. 10, et (son prix est) plus élevé que les perles, est au-dessus des perles.

(v. יְחִישֵׁטּ לְחִישׁ Cant. 1. 17, cheth.

תחים וּרֶכֶּב m. duel. Les meules de moulin); meule, moulin à bras: רֵחִים וּרֶכֶב Deut. 24. 6, la meule de dessous (gisante) et celle de dessus (courante); selon d'autres: les meules, et קחי בחים la machine qui les fait tourner; Is. 47. 2, prends le moulin (à bras), ou: saisis, tourne, la meule.

chald. adj. Loin, éloigné: בייקרן הַנּוּי Esdr. 6. 6, soyez, restez éloignés (loin de la) (v. pin).

לְתַלֶּהְ f. (pl. רְתֵלִּה). Mère-brebis, brebis: יְתַלֶּה Gen.31.38,tes (mères) brebis.

femme de Jacob, Gen. 29. 6.

רַחַם Aimer: אֶרְחָפְהָ רֵי חִוּמְר Ps.18.2, je t'aimerai, Eternel, (toi qui es) ma force.

 בל-בּגִים Ps. 103. 13, comme un pèro a de la tendresse (une compassion pleine de tendresse) pour ses enfants; בְּּבְּבְּיִם בָּּרִבְּבְּיִם בַּרְבִּים בַּרְבִּבְיִם נַּרְבִּבְיִם נַּרְבִּבְיִם בַּרְבִּבְיִם בַּרְבִּבְיִם בַּרְבִּים בּרְבִּבְיִם בּּרִבְים בּרִבְים בּרִבְים בּרְבִים בּרִבְים בּרִבְים בּרִבּים בּרִּבּים בּרִבּים בּרִּבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִּבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִים בּרִבּים בּרִּבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִּבּים בּרִּבּים בּרִים בּרִים בּרִּבּים בּרִּבּים בּרִּבּים בּרִּבּים בּרִּבּים בּיבּים בּרּים בּרִּבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּּבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּים

Pou. Trouver, obtenir, pitié, miséricorde: יְרָתָם Prov. 28. 13, mais qui confesse (ses péchés) et les abandonne obtiendra miséricorde; קַּדְּ Osée 14. 4, en (ou par) toi l'orphelin trouve de la compassion, de la tendresse; מַּרְתִּם לֹא ִרְתָּם Osée 1.6, cello dont on n'a pas pitié, qui n'est pas aiméc.

Deut. 14.17 (ה parag.), un des oiseaux immondes (vautour, aigle-vautour, porphyrion?): tire son nom de son amour pour ses petits.

בְּרֵלֵח m. (avec pause רָרָחָם). 1° Matrice, sein, entrailles (v. בְּרָלֵח יִי : (בְּרָחָם): בְּרָלֵח שָׁרַיִּם : Gen. 49. 25, les bénédictions des mamelles et du sein (de la fécondité); Prov. 30. 16, et la matrice stérile. — 2° Jeune fille: בְּחָם בְּרַחְם, (on donnera à chaque homme) une fille, ou deux jeunes filles.

DDI n. pr. m. I Chr. 2. 44.

סְּרָי, m. (une fois fém., Jér. 20. 17, v. à רְיָרָה.). Matrice, sein, entrailles (v. בְּיִרְה בִּירָה בְּיִרְה בְּיִרְה בְּיִרְה בְּיִרְה בְּיִרְה בְּיִרְה בַּירָה בַירָה בַּירָה בַירָה בַּירָה בַּירָה בַירָה בַירָה בַירָה בַירָה בַּירָה בַירָה בַּירָה בַירָה בַירָה בַירָה בַּירָה בַירָה בַירָה בַירָה בַירָה בַירָה בַירָה בּירָה בּירִה בּירִה בּירִה בּירִה בּירָה בּירָה בּירָה בּירִה בּירִה בּירִה בּירִה בּירִה בּירָה בּירְה בּירָה בּירָה בּירָה בּירָה בּירָה בּירָה בּירָה בּירָה בּירְה בּירְ

קַּמְלָה f. duel: יַחֲמָתִים Jug. 15. 30, deux jeunes filles (v. בַּחָם 2°).

רָהָמָה (ע. פּהָהָ).

וֹרָחֲמִים pl. m. (rac. רָחַמָּים). 1° Les en-

וְרַחָּמִין chald. Miséricorde : וְרַחָּמִין סְׁמְבְּעֵא Dan. 2. 18, et pour implorer la miséricorde.

י בְּחְלֶן et בְּחְלֶן adj. (v. בְּחִה). Le miséricordieux (Dieu), Rituel.

בְּיֵלְנִיי adj. Compatissant; fém. pl.: נְשִׁים רַחֲיָבְיִיּוֹת Lament. 4.10, les femmes compatissantes, tendres.

יתוף Trembler: יְתַשְּׁלְּבְּעְּמְתִּיּ Jér. 23. 9, tous mes os ont tremblé, ont été ébranlés (de terreur).

Pi.: מַלְּרוֹי רְרַחַקְּר Piane, c.-a-d. voltige doucement, au-dessus (ou sur) ses petits; ment, au-dessus (ou sur) ses petits; Gen. 1. 2, l'esprit de Dieu planait (était porté) (sur la surface des eaux), ou : se mouvait (au-dessus des eaux).

Se laver le corps, se baigner, laver une partie du corps (jamais comme une partie du corps (jamais comme jamais es habits): בְּלֵילִי se haigner; בְּלֵילִי se baigner; בְּלֵילִי נְלִילִי לַכּת. 18. 4, pourque vous laviez vos pieds; יִרְהַאַר בִּלִיכָּם Exod. 30. 20, ils se laveront de cette eau (les mains et les pieds, v. vers. 19); בַּלִילִי נְרָיִ בְּלִילִי נִרְיִ בְּלִילִי בַּלִילִי בַּלִינִי בַּלִילִי בַּלִינִי בַּלִי בַּלִינִי בַּלִינִי בַּלִּיי בַּלִיי בַּלִינִי בַּלִיי בַּלִּי בַּלִיי בַּלִּי בַּלִיי בַּלִּי בַּלִּיי בַּלִיי בַּלִּי בַּלִּיי בַּלִּי בַּלִּיי בַּלְּי בַּלִיי בַּלִּי בַּלִּיי בַּלִּיי בַּלִּיי בַּלִּיי בַּלִּיי בַּלִּי בַּלִיי בַּלִיי בַּלִּיי בַּלִּיי בַּלִּיי בַּיִּי בַּלִיי בַּלִיי בַּלִיי בַּלִּיי בַּלִּיי בַּיִּי בַּלִּיי בַּיִּי בַּלִּיי בַּבְּיי בַּיִּי בַּבְּיי בַּיִּי בַּיִּי בַּבּיי בַּיִּי בַּבְּיי בַּיִּי בַּבְּיי בַּיִּי בַּבְּיי בַּבְּיי בַּיּי בַּבְּיי בַּבְּיי בַּיִּי בַּבְּיי בַּיּי בַּבְּיי בַּבְּיי בַּבְּיי בַּבְּיי בַּבְּיי בַּיּיי בַּיּי בַּיּי בַּיּי בַּיּי בַּיּיי בַּיּייִי בַּייִּיי בַּיּייי בַּייִי בַּיּייִי בַּייִי בַּייִי בַּיּיי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּיייי בַּיייי בַּיייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּיייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּיייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּיייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּיייי בַּיייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי

mains dans la pureté, je purifie mes mains, je serai pur, innocent.

Pou.: לְאַ רְחָץ Prov. 30. 12, qui n'a pas été lavé; בְּאַרְיָתְעָ Ez. 16. 4, tu ne fus pas lavée dans l'eau.

Hithph.: אם הותנהוצתי Job 9. 30, quand je me serais lavé ou baigné.

מּלְאֶב סְיר רַדְּנְצִי m. Action de laver: מּלֹאָב סִיר רַדְנִצִי Ps. 60. 10, 108. 10, Moab est le pot de mon lavage, c.-à-d. comme un vase dans lequel je me lave, ou: dans lequel je me lave les pieds, terme de mépris.

קרְנְהְ הַרְ : f. Lavoir, abreuvoir תְּעְנְהּ מְרָ בְּיִרְאָרָה (Cant. 4. 2, 6. 6, (des brebis) qui montent du lavoir, du gué, de l'abreuvoir.

רְחַץ chald. Avoir confiance. Ithph.: דְּיִרְיִנְבֵּיּ עֲכּלוּיִרִי Dan. 3. 28, qui ont eu confiance en lui.

בנית מְלַשׁת (fut. pir, inf. pir et מְלַתְּת בּנִית (fut. par, s'éloigner, s'abstenir, se garder de: par pir pir tecl. 3. 5, de rester loin, de s'abstenir, d'embrasser; סְלַתְּלְ מְלַנְי בְּעָלִי בְּנִית עִינֹי לַנִית בְּעָלִי בְּעָלִי בַּנְי לַנִית עִינֹי לַנִית עִינֹי אַ Jér.2.5, pour qu'ils se soient éloignés de moi; pour qu'ils se soient éloignés de moi; pas de moi, ne me retire pas ta protection; pas de moi, ne me retire pas ta protection; garde-toi, d'un faux jugement, de prononcer une sentence fausse, injuste; שַּלְילֵי בְּעָרִי בַּעָרָי Joh 5. 4, ses enfants sont, restent, loin du salut.

Niph. Ex. unique: עֵּד אֲשֶׁר לֹּאֹ־נַרְתַּק תְּבָּל Eccl. 12. 6, (chethib) avant que la chaîne (d'argent) soit retirée, enlevée (keri בַּרְתַּק soit rompue).

Pi. Eloigner: אָרְתָּקְרֶּרְ אָּז־דְּעָּבְּרָם Is. 6. 12, et (que) l'Eternel ait éloigné, chassé, les hommes (de leur pays); וְלָבֵּי רְתַּיִם מְּעָּוִי 29. 13, mais qu'il a éloigné son cœur de moi.

בַּמְּךְ מַעָּלֵי Job 13. 21, eloigner: מַּמְרָ Dob 13. 21, eloigne, retire, ta main de dessus moi; -יחיר, priיִדִיי פּיִּשְּיי אָר Ps. 103.12, il a eloigne de nous nos peches (il nous les a pardonnes); avec un inf.: יחיר, אַרַחָיר פְּיִר Ps. 55. 8,

je fuirais bien loin; בַּיְרְיִּדְיּלְּגָּׁלֶּבֶּר. Rxod. 8, 25, n'allez pas trop ou plus loin; בַּיְרַיִּדְּלְּאָב. Gen. 21, 16, au loin; בְּיִרְיִּלְּבְּׁר. 3. 16, bien loin. — 2° Intrans. comme Kal: אַרְיִּרִילְּבּּּׁר Jos. 4. ils n'étaient pas encore loin; בּיִּלְּבִּילִילְּבְּּׁר בְּיִלְּבִּילִילְּבְּּׁ בְּרִיִיִּיִר בְּאֹדִי בְּאֹדִי בְּאֹדִי בְּאַרִיִּיִר בְּאַר רָחִיִּרִילְּבִּילִילְּבְּּׁר בְּאַר בְּאַר בְּאַר רָחִיִּרִילְּבִּילִילְּבְּּּׁר בְּאַר בְּאַר בְּאַר בּיִרְיִבְיִר בְּאַר בּיִלְּבִּילִינִיין Rituel, nous avons été éloignés (de notre sol).

רְחֵקֶים adj. Qui est loin; plur.: רְחֵקֶים Ps. 73. 27, ceux qui sont loin, qui s'éloignent de Toi (de Dieu).

קְּחָשׁׁ Agiter, pousser au dehors: בְּדָרְ שוֹרַ Ps. 45. 2, mon cœur (agite) produit une parole, un chant agréable (v. בַּרָשׁ, בָּיָשׁ, et הָּשָּׁהָ).

רות f. (rac. תַּיִּח, comme רּתְיַם de תַּיִּט). Pelle (parce qu'elle jette au vent?): אֲשֶׁרְ־וֹרָת נַבְּתַת Is. 30. 24, qui a été vanné (remué) par la pelle.

רְטֵב Etre trempé, mouillé: מָּנֶב הָיִרִים יְרְטָבוּ Job 24. 8, ils sont trempés, percés, par les pluies des montagnes.

למב דגא לְּמְנֵי : Job 8. 16, il est plein de sève, frais, vert, avant que le soleil se lève.

רְטָה Jeter, rac. de יִרְמֵּיִר, Job 16. 11 (v. à יַרְמֵּיִר).

שְׁטֶׁלְ m. Tremblement: וָרָשָׁכּ הָתְּיִרְקּח Jér. 49. 24, et un tremblement, une terreur (la saisit), s'empara de Damas.

שַּבְּשֶׁרוֹ מִיּנֵית Ex. unique: רְטַמֵּשׁ בְּשֶׁרוֹ מִיּנֵית Job 33. 25, sa chair redevient fraiche, grasse, saine, plus que dans son enfance (formé de מַבַי être humide, et de שִּיּשׁ être gras, ou de שִּיּשׁ augmenter).

לְלֵלִיתָם Kal inusité. Pi. Briser: יְלְלַלִיתָם II Rois 8. 12, tu briseras, écraseras (contre terre), leurs petits enfants; וְלְשָׁתִים הְרַשְּׁשָׁנָת 18. 13. 18, les arcs (les flèches) perceront, abattront, les jeunes hommes.

Pou. passif: לְלַלֵּיתָם יְרְשָׁשׁי Osée 14. 1, leurs petits enfants seront brisés, écrasés; אַם עַל־בְּנִים רְשָּׁשִׁי Osée 10.14, la mère a été écrasée, tuée, sur (après) ses enfants. ? m. (rac. רְּבְּרָה. Pluie: אַה־בְּרָה. Job 37. 11, (il charge le nuage) aussi de pluie, de fécondité (v. רְיָרָה,; selon d'autres, בְּרָה de הַבְּרָה même (dans) la pureté de l'air (v. הַבָּרָה).

יבִי n. pr. m. II Sam. 23. 29.

יית verbe (v. דית).

תית (rac. רָית ou רָית). Odeur: מָרְינִ תְּינֵי מָרָתְ Cant. 2. 13, ils ont repandu (leur) odeur; קּינִי בְּינִי בַּינִ בְּינִי בַּינִי בַּינִי בְּינִי בְּינִי בַּינִי בַּינִי בַּינִי בַּינִי בַּינִי בַּינִי בְּינִי בַּינִי בַּינִי בַּינִי בְּינִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּינִי בְּייִי בְּיי בְּיבִי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבִיי בְּייבְיי בְּיבִיי בַּיבְיי בַּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בַּיבְּיבְיי בַּיים בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִּיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיבִּיי בְּיבִּיי בְּיבְיי בְּיבִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיבִיי בְּייבְיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייי בְייי בְּיי בְּיי בְּיי בְיבְיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּי

בית chald. m. Odeur: וְרֵיתֵו מּר Dan. 3. 27, et l'odeur du feu.

הם (ג' בגם).

עָרְיֵע ה. Ami : בִּיצְבָם Job 6. 27, votre ami (v. II בֵיבֶב).

רוש הישנית (רוב ביה הישנית הישנית הישנית ווישנית בישנית בישנית בישנית ווישנית בישנית ווישנית בישנית ווישנית בישנית בישני

רְּשָּׁה n. pr. Riphath, fils de Gomer, Gen. 10. 3, souche d'un peuple de même nom.

יעָה f. Action de courir, Rituel.

?"? Vider, etc. (v. פאר).

רִיק m. (rac. אַר סריף סריף). Une chose vide. vaine: יְרְאַרְּיִרְיִף Ps. 2. 1, (les nations) méditent, forment, de vains desseins; אַרְבּוּן יִרִיף 4. 3, (jusqu'a quand) aimerez-vous ce qui est vain, la vanité? adj.: יְרִיף Jér. 51. 34, un vaisseau vide, et adv.: יְרִיף Ps. 73. 13, יְרִיף Jev. 26. 16, יְרִיף Job 39. 16, et בְּרִירִיף Jér. 51. 58, inutilement, en vain, pour rien.

ביק et ביק m. (fém. הבק; plur. ביקים, fem. ביקות). Adj. Vide, vain, frivole: ובהים בקרם Jug. 7. 16, et des cruches vides; יַחַבּוֹר רֵק Gen. 37. 24, et la citerne était vide (sans eau); וְרֶקָת נַמְשׁוֹ Is. 29.8, et son ame est vide (de nourriture), c.-à-d. il a faim ; לא־רַבַר בק דוא מָבָם Deut. 32. 47, ce n'est pas une parole (ou chose) vaine, sans importance pour vous; יָרֵק Néh. 5. 13, et vide, c.-à-d. pauvre; אַנְשִׁים רֵיּקִים Jug. 9.4, des gens légers, misérables; אַחַר הַּרֶּקִים II Sam. 6. 20, un des hommes frivoles, vils (un des bouffons); ריקים Prov. 12. 11, et celui qui poursuit, court après, les choses vaines (ou : qui suit les hommes légers, frivoles).

בּילְם adv. Les mains vides, en vain, sans motif, gratuitement: אַל־מְבּוֹאִי רֵיקִט אַלְּבּוֹאִי רֵיקִט אַלְּבּוֹאִי רֵיקְט אַלְרְבּוֹאִי רַיְקְט אַלְרְבָּוֹאִי רַיְקְט אַלְרְבָּוֹאִי הַ פְּנִי בְּיִקְט שְׁלַרְבָּוֹאָי הַ Gen. 31. 42, tu m'aurais renvoyé (a présent) sans rien, sans salaire; וְלֹא רָיְאָה אָח־פְּנֵי רֵי רַיְקְט אַלְּאָר אָח־פְּנֵי רֵי רַיְקָט אַל בְּיִאָּה אָח־פְּנֵי רֵי רַיִּקְט אַל וְצָּאָר אָח־פְּנֵי רֵי רַיִּקְט וּלֹא רָאָה אָח־פְּנֵי רֵי רַיִּקְט וּלֹא רָאָה אוֹר בּיִרְט וּל (sans offrandes); בּיִלְט וּל אַ תְּשׁוּב רַיִּקט וּל II Sam. 1. 22, (l'épée de Saul) ne revient pas (de la bataille) vide, sans être couverte de sang; ou: en vain, sans succès; בַּיִּקְט רֵי רָּצִּי רָצְּיִר רָּצִּי רָצִי רַ רַיִּיִם וּצְיִי רַיִּי רָּצִי רַיִּיִי רַיִּיִי רַיִּי רַיִּיִי רַיִּי רַיִּיִי רַיִּי רַיִּי רַיִּיִי רַיִּי רַיִּים וּצִּיי רַיִּי רַיִּים וּצִיי רַיִּים רַיִּים וּצְיִי רְיִיִּים וּצִיי רַיִּים רַיִּים רַיִּים רַיִּים רָיִים רַיִּים רַיִּים רַיִּיִם רִייִים רַיִּיִם רְיִיִּים רִיִּים רָיִים רַיִּים רִייִים רַיִּים רִיִּים רְיִיִּים רְיִיִּים רִיִּים רִיִּים רְיִיִּים רִיִּים רְיִיִּים רִייִים רִייִים רִייִים רִייִים רִייִים רְיִים רִּיִּים רִייִים רִּיִּים רִייִּים רִּיִּים רִייִים רִייִים רִייִים רִייִּים רִייִּים רִייִים רְיִים רִייִּים רְיִים רִּיִים רִייִים רִּיִים רְיִים רִייִים רִייִים רְיִים רְיִים רְיִים רְיִים רִייִים רְיִים רְיִים רְיִים רְיִים רְיִים רְיִים רְיִים רְיִיִים רְיִים רְייִים רְיִי רְיִים רְיִים רְיִים רְיִייִים רְיִים רְיִיִּים רְיִים רְיִים רְיִים רְיִים רְיִים רְיִים רְיִים רְיִים רְיִיִים רְיִים רְיִים רְיִים רְיִייִים רְיִייִּים רְיִייִים רְייִים רְיִייִים רְיִייִים רְייִים רְייִים רְיִייִים רְייִים רְייִים רְייִים רְייִים רְייִים רְייִים רְייִים רְייִים רְייִים רְייִייִייִים רְייִייִים רְייִייִים רְייִייִייִייִייִייִייִי רְיִייִּים רְיִייִייִייִייִי רְיִייִים רְייִייִי רְייִייִייִי רְייִייִיי רְייִייִי רְייִיי רְייִייִייי רְייִיי רְייִייי רְייִייי רְייִיי רְייייי רְיי

ייר m. (rac. יְרִיר ou רְּיִר). Salive : לְרִיר חַרָּיר אָל־וְּקְנִי I Sam.21.14, et laissa couler sa salive sur sa barbe; בְּיִיר אָל Job 6. 6 (v. à הַלְּמִּה

ביטֶּק m. (rac. רוּשׁם). Pauvreté: בִיטֶּק Prov. 24. 34, ta pauvreté; רִישָּׁם 10. 15, leur pauvreté (v. בַּיאָם).

רשי Chef, Rituel; pl. const. רישי. Prov. מיש m. Pauvreté: ישְׁבַּעִּירִישׁ Prov. 28.19, il sera rassasié, c.-à-d. accablé de pauvreté; ישׁי 31.7, sa pauvreté.

ישון Job 8. 8, le premier (ע.ישון).

ווי (rac. בַּנִים; pl. בַּנָּים, f. בַּנָים; pl. בַּנִים, f. חבנות). Délicat, tendre, faible, mou, doux : הַילָדִים רָבִים Gen. 33. 13, (que) les enfants sont délicats, ou : fort petits; בה נשוב 18.7, (un veau) tendre et excellent; יָאִנֹכִי חַיּוֹם רַךְּ II Sam. 3. 39, je suis aujourd'hui faible, encore peu affermi sur mon trône; יְפֵרנֵר לַאַה רמה Gen. 29. 17, Lea (Lia) avait les yeux, la vue faible, courte (ou: les yeux chassieux); קירַכָּח בְּןּ Deut. 28. 56, la femme délicate entre vous, c.-à-d. qui a vécu dans la mollesse; מענח-רה Prov. 15. 1, une réponse douce; אס־יִדַבּר אֵלֶיף רַכּוֹח Job 40. 27, te dira-t-il des paroles douces, humbles! יַרֶהְ חַלְבֵב Deut. 20.8, (un homme) mou de cœur, c.-a-d. timide, lâche.

המֵיה: m. Délicatesse, mollesse : המֵיה Deut. 28. 56, et par délicatesse, mollesse.

בְּבֶּע (fut. יִרְמֵב). Etre assis, être porté; aller à cheval, monter un cheval ou une autre bête, monter sur un chariot: יָסוּס אֲשֶׁר רָכַב עֶלָיו חַמֶּלֵךְ Esth. 6. 8, et le cheval que le roi a coutume de monter; וְהַרְבָּבְנָה צֵל־הַנְּמָבָר Gen. 24. 61, elles montèrent sur des chameaux; אַשֶּׁר־רֶכְבָהַ עַלַר Nomb. 22.30, (ne suisje pas ton ånesse) que tu as coutume de monter? avec אַנָּר רֹכָב בַּה : ב Néh. 2. 12, (la bête) sur laquelle j'étais monté; רֹכֵב מַשׁפּט Il Rois 9. 18, Amos 2. 15, celui qui est monté à cheval, le cavalier; סוס וְרֹכָבוֹ Exod. 15. 2, le cheval et (son) le cavalier; שרָכֶב וּבְסוּסִים Jer. 17. 25, qui montent sur des chariots et sur des chevaux; au fig.: יונח הַי רבב בַּל־בָב כַל Is. 19. 1, vois, l'Eternel sera porté sur un nuage léger; יַרְיּבֶּב עֵּל־קְרוּב Ps. 18. 11, il est monté, porté, sur un chérubin; רבב שָׁבְּיִב שָׁבְּיב בּ בַּבְּיִב בּ בַּבְּיִב בּ בַּבְּיב בּ בַּבְּיב בּ בּ בּיב בייב בּיב בייב בי

Hiph.: Faire monter sur une bête, un char; faire porter, monter sur: יְהִרְמִּיכְהוּ עֵל־חֲסוּס Esth. 6. 9, et qu'il le fasse monter sur ce cheval (du roi); וַנַרָּבְנוּ אַת־שְׁלֹמֹח עַל־פְּרְדֵה I Rois 1.38, / et ils firent monter Salomon sur la mule (du roi David); וַיַּרְעֵּב אֹתוֹ בְּמִרְעָּבֶה Gen. 41. 43, il le sit monter sur, le sit conduire dans, (son second) char; אַל־רוּדַן מַּרְכִּיבֵנִי Job 30. 22, tu me fis porter par les vents, tu me lanças dans les airs; יַרְכָּבֵדוּ עַל־בָּמֵוֹחֵי אָרַץ Deut.32. 13, il l'a fait monter sur les hauteurs de la terre, l'a établi dans une terre élevée; ou: l'a rendu grand, puissant; יור מבה אניש לראטיני Ps. 66. 12, tu as fait monter des hommes sur notre tête (tu nous as donné des maîtres qui nous accablaient). - Des choses inanimées : וַיַרְכָּבוּ אֶת־אַרוֹן חָאֱלֹחִים II Sam. 6. 3, ils montèrent, mirent l'arche de Dieu (sur un chariot); תַּרְבַּב יָדָךְ צַל־תַּקְשָׁת II Rois 13.16, mets ta main sur l'arc. אַרְכִּיב אָמְרֵיִם Osée 10. 11, je monterai sur Ephraim, ou: j'attellerai Ephraim (à la charrue).

בְּבֶּר , m. (avec suff. רָבְּבִּי; pl. const. רָבְבי). 1° Cavalier : אָבָב בָּבָב זְמִיּר רָכָב דָמיּר הַיָּב בָּב בָּב זְמִיּר הַבְּב בָּב בָּב בָּב בְּבָּב Is. 21.7, un cavalier monté sur un ane et un cavalier monté sur un chameau; בֶּבֶב אִישׁ 21.9, les chevaux avec les hommes (qui les montaient), ou: le chariot (conduit par) les hommes (v. 2°). — 2° Chariot, char, très souvent collect.: בל-סוס רֶכֶב פַּרְעֹח Exod. 14.9, tous les chevaux et les chariots de Pharaon; רָכָּבוֹ Jug.5.28, son char; לכב ברול Jos. 17. 18, des chariots de fer armés de faux; בָּנֵרי חָרֶכָב II Chr. 1.14, dans les villes destinées à loger les chariots, les équipages; בַּבַב souvent pour les chevaux qui trainent les chariots, ou pour les soldats qui s'y trouvent, II Sam. 8.4; שָׁבֶע מֵאוֹת רֶכֶב 10.18, (David tua) sept cents chariots (les troupes qu'ils contenaient); יְלֶבֶּל מִּלְּיִתְּלְּבְּׁ וֹ II Rois 7. 14, deux chariots attelés de chevaux, ou : deux hommes montés sur des chevaux, deux cavaliers. — 3° La meule de dessus, courante : מָלֵּה רָבֶּל II Sam. 11. 21, le morceau d'une meule (v. à בַּיִּתִים).

קב m. Cavalier: קת בקב Il Rois 9. 17, prends un cavalier, ou écuyer; ניאָפְר לְרַמָּבוֹ I Rois 22.34, il dit à celui qui dirigeait son char (à son cocher).

תְּבֶבִּים n. pr. 1° Rechab, souche d'une tribu nomade, II Rois 10. 15; מְיַבְבִּים Jér. 35. 2-11, la maison des Rechabites.— 2° Rechab, fils de Remmon, II Sam. 4. 2. — 3° Rechab, père de Malchia, Néh. 3. 14.

רְבָּבְּה f. Action de monter à cheval: בְּבְּבִּר Ez. 27. 20, avec des étoffes, ou des vétements, magnifiques, pour monter à cheval; ou : pour des chars, voitures.

תְּכָּה n. pr. d'un endroit, Recha, I Chr. 4. 12.

קבוב m. (rac. יְרָבֵב, Char: הַיְשָּׁם עָבִּרם Ps. 104. 3, il fait des nuées son char.

קרֵיל m. (rac. רָבֵל). Calomnie, presque toujours avec לֹא־חַלֵּךְ רָבִיל : חָלַךְ בִיל Lév. 19. 16, ne va pas de côté et d'autre pour la calomnie, la médisance, ne calomnie pas; אַלְשֵׁי Prov. 11. 13, le calomniateur; אַלְשֵׁי Ez. 22. 9, des calomniateurs, ou: des traitres.

רָבֶּךְ Etre doux, tendre, faible (v.בְּרָ Etre doux, tendre, faible (v.בְרָבְרָ II Rois 22. 19, parce que

ton cœur a été tendre, attendri ; מַּפּי דְבֶּרְיִּד מְּשֶׁמֶן Ps. 55. 22, ses paroles sont plus douces que l'huile.

Niph. Être troublé, épouvanté: בּלְבְּרָבָּ Deut. 20. 3, que votre cœur ne soit point troublé, épouvanté, qu'il ne s'affaiblisse point.

Pou.: יְלֵּאֹ רְתְּכֶּח בְּשֶׁפֶּרְ Is. 1. 6, et (la plaie) n'a pas été amollie, adoucie, avec l'huile.

Hiph.: יְאַל חֵרַהְ לְּבָּר Job 23.16, Dieu a amolli mon cœur, a brisé mon courage.

רָּבְּל (ville de commerce) n. pr. Rachal, ville appartenant à la tribu de Juda, I Sam. 30. 29.

לְכְּלֶּהְ f. (rac. רְבֵלְ זְיֵבְּל f. (rac. רְבֶּלְ זְיִבְּל f. (rac. בְּבֹּלְ זְיִבְּל f. (rac. בְּבֹּלְ זְיִבְּל f. (rac. בְּבֹּלְ זְיִבְּל f. (rac. בְּבֹּלְ זְיִבְּל f. (rac. בְּבַּלְ זְיִבְּל f. (rac. בְּבַּלְתְּיִּ Ez. 28. 16, dans la multiplication de ton commerce (v. vers. 5, 18). — 2° Marchandise: בְּבָּוְזְיִּגְּיִ רְבָּלְתַּהְ: Ez. 26. 12, ils pilleront tes marchandises.

רְרֶכְּסֵלּ אָר־תַּוֹחֶשֶׁן: Exod. 28.28, 39.21, on attachera le rational (à l'éphod), ou: on le tirera en haut (vers l'éphod).

Is. 40. 4, et une suite de collines (tellement près les unes des autres qu'il n'y a pas de passage entre), ou : les chemins raboteux, d'un accès difficile, seront changés en une plaine, vallée; selon d'autres : les montagnes élevées seront changées, etc.

קרְכֵי אִישׁ m. Ex. unique; pl.: מֵּרְכֵי אִישׁ Ps. 31. 21, (tu les protégeras) contre les conjurations des hommes (comme קשֶׁר), ou : contre leurs voies tortueuses, ou : contre leur hauteur, c.-à-d. leur orgueil (v. בָבַט te בָּבָט).

רָכְשׁי Acquérir, posséder : רְאָד־כָּל־ קבישָׁם אֲשֶׁר רָכָשׁי Gen. 12. 5, et tous les biens qu'ils avaient acquis.

קרָלֶּישׁ. Selon les uns: beau et jeune cheval; selon les autres: une bête d'une autre race, mulet (ou dromadaire): לְבָנִי עָרָנְשׁיִ וּלְרָכָשׁ I Rois 5. 8, pour les chevaux et les jeunes coursiers, ou: et pour les autres bêtes; ביִרְיָרָבָשׁ Esth. 8. 10, 14, (des courriers) montés sur de jeunes coursiers, ou sur des mulets.

רָם part. m. (fém. רְּבֶּי,). Haut, élevé (v. רְּבּוּ).

32. 2 (selon quelques-uns, des descendants d'Abraham). — Ram, fils de Hesron, Ruth 4. 19. — 3° Ram, fils de Jerachmeel, 1 Chr. 2. 25.

רַם (עם . דַמִּים, ע. בַּאָב).

קרה בים Jeter, précipiter, lancer: סיס בּיָם רָבְּה רָבְּה בַּיִּם Exod. 15. 1, il a précipité dans la mer le cheval et le cavalier; וּיְבָּח בָּיָם Jér. 4. 29, et plur. אים Ps. 78. 9, qui lancent (des flèches) de l'arc, les archers.

רָכְּה n. pr. 1º Rama, ville apparte-

nanta Benjamin, Jug. 19.13; avec l'art.
רְּשָׁרִים Jos. 18.25, Jug. 4.5.—2° Rama
ou Ramath, ville dans la montagne
d'Ephraim; toujours רְּשָׁרָשִׁים I Sam. 1.
19, 2. 11, 7. 17, a ou vers Rama ou
Ramath; pleinement: רְּשָׁרִים לַּיִּרִים עִּיִּרְיַם 1.
1, Haramathajim-Sophim (lieu de naissance et de demeure de Samuel). —
3° Rama ou Harama, ville de la tribu de
Nephthali, Jos. 19.36.— 4° רְשִׁיִּחִים עַּיִּרִים עַּיִּרִים עַיִּרִים עַיִּרִים עַּיִּרַם עַיִּרַם עַיִּרָם עַיִּרַם עַיִּרָם עַיִּרָּם עַיִּרָם עַיִּרָם עַיִּרָם עַיִּרָם עַיִּרָם עַיִּרָם עַיִּרָם עַיִּרָּם עַיִּרָּם עַיִּרָּם עַיִּרְיִּבּם עַיִּרָם עַיִּרָם עַיִּרָם עַיִּרָם עַיִּרָם עַיִּרָם עַיִּרָּם עַיִּרָּם עַיִּרָּם עַיִּרָּם עַיִּים עַיִּים עַּיִּרָּם עַיִּרָּם עַּיִּרָּם עַיִּים עַּיִּרָּם עַיִּרָּם עַּיִּרָּם עַיִּים עַּיִים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיַּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיַּבְיּים עַיִּים עַּיִּים עַיִּיבְּים עַיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיַּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיְיִּים עַּיְיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עִּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עִּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיַּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיַּים עִּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיַּים עַּיִּים עַּיִּי

רְּמִי chald. 1° Jeter: רְמָּדְאָ Dan. 6. 47, et ils (le) jetèrent dans la fosse (des lions); בְּילָא – רְמִילָא לְגוֹא־נּנּיְא זְנֹגִיא – רְמִילָא בּעָרָיִא לְגוֹא־נּנּיְא 3. 24, n'avons-nous pas jeté (trois hommes) au milieu du feu! inf.: בְּמִירְאַ 3. 20, de jeter; בְּמִירְ לְגוֹא־אָחֹנְּרְ 3. 21, ils les jetèrent dans la fournaise. – 2° Placer: עַרְיָּטְרָן רְמִירִ Dan. 7. 9, jusqu'à ce que l'on plaça des trônes (ou: que des trônes furent placés). – 3° בּעַרִיבּרִים בּעַרִיבּרִים בּצַרִיבּרִים בּעַרִיבּים בּעַרִיבָּע בַּעַרִיבָּים בּעַרִיבָּע בַּעַרִיבָּע בַּערִיבַּע בַּערִיבּע בּערִיבּע בּערִיבּע בּערִיבּע בּערִיבּע בּערִיבּע בּערִיבּע בּערִיבָּע בַּערִיבָּע בַּערִיבָּע בַּערִיבָּע בַּערִיבָּע בַּערִיבָּע בּערִיבּע בּערִיבָּע בּערִיבָּע בּערִיבָּע בְּערִיבָּע בּערִיבָּע בּערִיבָּע בּערִיבּע בּערִיבָּע בּערִיבָּע בּערִיבּע בּע בּערִיבּע בּערִיבּע בּערִיבּע בּערִיבּע בּערִיבּע בּערִיבּע בּעריבּע בּערִיבּע בּערִיבּע בּערִיבּע בּעריבּע בּעריבּע בּעריבּע בּעריבּע בּעריבּע בּעריבּע בּערִיבּע בּעריבּע בּעריבּע בּעריבּע בּעריבע בּעריבּע בּעריבּע בּעריבּע בּעריבּע בּעריבּע בּעריבּע בּעריבּע בּעריבּע בּעריבּע בּעריבע בּעריבּע בּעריבּע בּעריבע בּעריבּע בּעריבּע בּעריבּע בּעריבע בּעריבע בּעריבע בּעריבע בּעריבע בּערי

לְּהָת (rac. II לְּהָת). Ver, collect. les vers: אָל מְּרִים Job 25. 6, combien moins l'homme qui n'est qu'un ver; וְרָמָּה מֹא הַיִּרְיָם Exod. 16. 24, et il n'y avait aucun ver; אָל מָע בּי Job 21. 26, et les vers les couvriront.

7127 n. pr. 1º Remmon, ville appartenant à Siméon, au midi de Jérusa-

lem, Jos. 15.32, 19.7, Zach. 14.10.—
2° Remmon, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 13 (שִׁימִי I Chr. 6.62).—
3° קּיבְּי בְּיִרְמִּין Chr. 6.62).—
3° קּיבְי בְיִרְמִין Ichr. 6.62).—
קיבְי בְיִרְמִין Ichr. 6.62).—
Remmon Pares, station dans le désert, Nomb. 33. 19. — 5° Remmon, idole des Syriens: יְשֵׁי בְּיוֹן II Rois 5. 18, le temple de Remmon (peut-être de la rac. בּיִם סִים בּיִּם ce qui est élevé).—
6° n. pr. d'un homme: Remmon de Beeroth, II Sam. 4.2.

רוֹם חָ n. pr. Ramoth, ville dans Galaad, Jos. 21. 38 (v. אַבְּאָר et הַבְּיִ n. pr. 4°).

לות־נְנֶב (hauteur du midi) n. pr. d'une ville de la tribu de Siméon, 1 Sam. 30. 27 (בְּמִּח־נָנָב Jos. 19. 8).

הְשַּׁלֵּאִתִּי תְּנַאָּתִּית רָסוּנְקָּה . douteux : בְּעַלֵּאִתִּי תְּנַאֲתִּי תְּנַאָּתִי רְסִוּנְקָּה . Ez. 32. 5, et je remplirai les vallées de ta hauteur, c.-à-d. du tas de (tes cadavres); de ביב, v. הבים; ou : de ceux qui faisaient ton orgueil (v. ביב); selon d'autres : des vers (de tes cadavres), comme maj.

רְמְּחִים m. (plur. רְמָּחִים, avec suff. בּיַמְח רֹמָח). Lance (ou javelot): יַנְמְח רֹמָח (רְמְחִיקׁם Nomb. 25. 7, il saisit une lance; שַׁרְיָּהִים Jér. 46. 4, aiguisez vos lances (les fers de vos lances).

קבינים seulement *plur*. קבינים II Chr. **22.** 5; comme קאַנינים II Rois 8. **28**, les Syriens.

ח בְּמְיָה n. pr. m. Esdr. 10. 25.

לְּמִיָּהְ f. (rac. הְיִבְיְה Kal et Pi.). Subst. et adj. 1° Relachement, paresse, paresseux: יְבְיִה הְּיִבְיה הְּיִבְיה Prov.12.24, mais (la main) relachée, paresseuse, sera tributaire; הְיבִיה 10.4, la main paresseuse; הְיבִיה Jér. 48. 10 (ou pour הְיבִיה), avec négligence, nonchalance, ou adv. nonchalamment. — 2° Tromperie, fausseté (Job 13.7): יְבִיה רְבִיּה 78. 120. 3, langue trompeuse; הְבָּיִבְּיִה 78. 57, comme un arc trompeur (qui tire de travers).

בּנִי חָרַשָּׁבִים m. plur.: בְּנִי חָרַשָּׁבִים Esth. 8. 10, les petits des juments, les pou-

lains, ou de jeunes juments, ou des mulets engendrés des juments (et d'anes).

רְמַלְיָהוּ n. pr. Remaliahu, père de

qui sont si élevés; רְמֵּי מְעֵים Job 24.24, ils s'élèvent un peu, pour un moment; ou impér.: levez-vous un peu; part. ou adj.: רְמֵיךְ דֵי רִוֹפֶבְית Ps. 118.16, la droite de l'Eternel est élevée ou exaltée.

Niph.: Nomb. 17. 10, levez-vous, c.-à-d. séparez-vous de cette assemblée; יֵיֵלְינִי יִּדְּלָּבְיִּרִי Ez. 10. 15, 17, 19, et les chérubins s'élevèrent en haut (v. toutes les autres formes à בַּיִר.).

II לָטָר Ramper: נַיָּרֶם תּוֹלָעִים Exod.16. 20, et des vers y rampaient, ou : cela fourmillait de vers (v. רָבָּים).

עָּוָר עָזָר (j'ai élevé son secours) n. pr. m. I Chr. 25. 4.

רַשָּׁם (fut. הַבְּיבי, v. הַבְּיבּט) Fouler, fouler aux pieds, écraser, opprimer: וּבְּיבִי יִבְּיבּי יִבְּיבּי וּבִּי יִבְּיִבּ וּמִבּי וּבְּיבּי וּבִּי יִבְּיִבּ יִבְּיִבּי וּבְּיִבּי וּבְּיִבְּי וּצִּי יִבְּיִבְּי וּאַרָ אַבְּי וּבְּיִבְּי וּצְבִי יִבְּיִבְי וּאָבּי וּבְּיִבְּי וּאַרָ Ps. 91. 13, tu fouleras aux pieds le jeune lion et le dragon; יַבְיִי וּבְיִבְי וּבְיִבְי וּבְיִבְי וּבְיבִי וּבְּיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְּיבִי וּבְּיבִי וּבְּיבִי וּבִּי וּבְיבִּי וּבְּיבִי וּבְּי בּוּבּי וּבִּי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְּיבִי וּבְיבִּי וּבְּיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִּי וּבְּיבִי וּבְּיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִּי וּבְיבִּי וּבְּבִי בּבִּי בּבִּי בּבִי בּבִּי בּבִּי בּבִי בּבִּי בּבִי בּבִּי בּבִי בּבִּי בּבִי בּבִּי בּבִי בּבִּי בּבִּי בּבִּי בּבִּי בּבִּי וּבְבִּי בּבִּי בּבִּי בּבִּי בּבִּי בּבִּי בּבִּי בּבִּי וּבְבִּי וּבְּבִי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבִּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּיי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּיי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּיי בּבּי בּבּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּבּבּי בּבּבּי בּבּבּי בּבּבּי

Niph.: בְּרָלֵים מִּרְמַסְנָת Is. 28.3, elles seront foulces aux pieds.

 קבית המש היהים Gen. 9. 2, sur tout ce qui rampe (sur) la terre, ou: dont la terre fournille (les reptiles); שׁרָשׁוּ לְּשִׁי שְּׁי בְּשִׁי לְּשִׁי בְּשִׁי בְּשִּׁי בְּשִׁי בְּי בְּי בְּי בְּיִי בְּיבְּי בְּיי בְּיבְּי בְיי בְּיבְי בְּיבְיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּישׁ בְּעִי בְּעִי בְּעִּי בְּעְּי בְּעְּי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִּי בְּעּבְּעְי בְּעְּבְּעּי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִּי בְּעּבְּע בְּעּבְּעּבְּעְי בְּעִי בְּעִי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִּי בְּעִי

ngn (hauteur) n. pr. Rémeth, ville appartenant à Issachar, Jos. 19. 21.

קבּת נְגָב n. pr. d'une ville, Jos. 19. 8 (ע. בְּמַח נָגָב).

רְיֵר מַלֵּם m. (rac. רְיֵר מַלֵּם). Chant; pl.: רְיֵר מַלֵּם Ps. 32. 7, des chants de délivrance (v. מַלָּם)

קנה אַלָּה הַרְנָה אַשְׁלָּה , Retentir: הְנָּה אַשְׁלָּה בּיִר אַשְּׁלָּה , Près de lui, ou contre lui, le carquois retentit (du cliquetis que font les flèches qui s'y trouvent et qui s'entrechoquent, ou du sifflement que font les flèches quand on les tire), (les flèches sifflent autour lui) (v. רַבְי).

רָבְּי (rac. רָבִן). Des cris de joie, d'allégresse; cri, proclamation, supplication: וְלַבּקר רְנָּן Ps. 30. 6, et le matin (viendront) les cris de joie; בְּקּלִּרְינָן 42.5, avec la voix (les chants) d'allégresse; וַיִּצְבֹר דְיִרָּיָה תַּבְּינְהָעָ I Rois 22. 36 (pour קוֹל דְיִרָּיָה), la voix d'un cri, une proclamation, passa (fut répandue), dans le camp;

Ps. 17. 1, écoute attentivement mes cris, supplications.

ה. pr. m. I Chr. 4. 20.

רָבוֹן (fut. יָרֹין, une fois יָרוּן Prov. 29. 6, comme de דְנִר, inf. ירֹן, imper. דְנִר, et רֹנְי). Chanter des louanges, pousser des cris de joie; en général chanter, se rejouir; aussi crier, gemir : מַבַּרָא בל־חַעָם וַיַּרֹנּנּ Lév. 9. 24, tout le peuple le voyant, ils louèrent Dieu avec des cris de joie; בְּרֶרַיַתַוּר פּוֹרְבֵּר בֹקָר Job 38. 7, lorsque les astres du matin (les planètes?) me louaient tous ensemble; וְחַרֹן לְשׁוֹן אָלֵם Is. 35. 6, et la langue du muet chantera des cantiques; בַּוֹּר צַקרַה Is. 54. 1, chante, réjouis-toi, femme sterile. — Des choses inanimées : דַר שׁמַיִם Is. 44. 23, cieux, chantez, soyez dans l'allegresse ; הָכְמוֹת בַּחוּץ הָרֹנָּה Prov. 1. 20, la sagesse crie (son enseignement) dans les rues; קוֹיָלָה Lament. 2. 19, lève-toi, crie, gémis, pendant la nuit.

Pi. Même signif. que Kal: תַּסְידֵיתַ רנן ררנני Ps. 132. 16, et ses saints crieront (seront ravis) de joie; suivi de a: רַנִּנּעְצָהִּיקִים בְּיַרִּ Ps.33.1, justes, chantez les louanges de Dieu avec joie; תַּבֶּעָשֵר ידֵיך אַרְעֵן 92. 5, je chanterai avec allégresse les œuvres de tes mains; de צַל: וְרִנִּמּי עֵל־בְּבֵל Jer. 51. 48, ils chanteront de joie, triompheront de Babylone (de sa ruine); avec l'accus.: הְרַיַּנַן לְשׁוֹנִי צרקתה Ps. 51. 16, ma langue chantera avec joie ta justice; avec בַּרַנָּנוּ אֲל־: אַל אַל חַד Ps. 84. 3, ils célébreront avec joie le Dieu vivant ; avec לָכוּ נְרַוֹנֶתו לַרֵּר : ל Ps.95.1, venez, chantons les louanges à l'Eternel, en son honneur.

Pou. pass.: נְבְּכְרָמִים לֹּא-יִירְעָן Is.16.10, et dans les vignes, il ne sera plus chanté (on ne chantera plus).

Hiph. 1º Faire chanter, remplir de joie: וְלֵב אֵלְמָנֶּדְ אַרְנִן Job 29.13, je faisais chanter, je remplissais de joie, le cœur de la veuve; מּוֹצָאֵר בֹּקָר נְצֶרָב בַּרְנִיךְ; Ps. 65.9, tu fais chanter (ou fais que l'on chante) tes louanges avec joie, depuis l'orient jusqu'à l'occident (v.

יוְרְיִנִים גּוֹיִם 2°). — 2° Comme Kal: יַרְיִנִים גּוֹיִם Deut. 32. 43, nations, chantez les louanges de son peuple, ou : réjouis-sez-vous à cause de son peuple; יַרְיִנִינּי אַלְיִרִים Ps. 81. 2, poussez des cris de joie en l'honneur de Dieu.

Hithp:: מְנְמִיר מִיְרוֹץ מִיְּיִן Ps. 78. 65, comme un homme fort qui jette des cris (en sortant) de son vin (en s'éveillant de son ivresse), ou: par son vin, dans son ivresse; selon d'autres, d'une rac. ידון ou II ידין vaincre (vaincu par le vin): un homme fort en état d'ivresse.

רְנָיִת רְנָיִת רְנָיִת רְנָיִת רְנָיִת רְנָיִת רְנָיִת רְנָית רְנִית רְנָית רְנִית רְּיִים רְיִים רְּיִים רְּיִים רְּיִים רְיִים רְיִים רְּיִים רְּיִים רְיִים רְּיִים רְיִים רְּיִּים רְיִּים רְּיִים רְיִים רְּיִים רְיִים רְיִים רְיִים בְּיִים רְיִים בְּיִים רְיִים בְּיִים רְּיִּים רְיִּים בְּיִים רְיִים בְּיִים רְיִים בְּיִּים רְיִּים בְּיִּים רְּיִּיְיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיים בְּיִּיְּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיים בְּיִּיְּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיים רְּיים בְּיים בְּיים רְּיִּים בְּיִים רְּיִים בְּיִּיים רְּיְיְיְיְיִים בְּייִּיְיְיִּיְיְיְיְיְיְיְּיְיְיְּיְיְיְּיְיְּיְיְּיְיְּ

קְנָרִים m. pl. Nom d'un oiseau: קְנָרִים Job 39. 13, les ailes de l'autruche (rac. רְנָרִים, du bruit qu'elle fait de ses ailes, ou, de יָרָיֵן: de ses cris); selon d'autres: le paon (de בָּיָן parce qu'il est glorieux de la beauté de ses plumes), ou: le rossignol.

기우? n. pr. d'une station dans le désert, Rissah, Nomb. 33. 21.

רְסִיסִי לְיְלָּת m. pl. 1° Gouttes: רְסִיסִי לְיְלָּת Cant. 5. 2, les gouttes (de pluie ou de rosée qui tombent pendant) la nuit (יָרָסַס,).— 2° Brèches: יְחְשָּׁרְיֹם בַּיִּדְיֹם בַּיִּרְים Amos 6.11, il frappera la grande maison par de grandes brèches, il la fera tomber en ruines (de סָסַ priser).

ון (דָסֶן מַּחָנֵי מַּחְנֵי הַ הַּמְּחַ מִּחָנֵי מַּחָנֵי מַּחַנֵּי מַּחַנִּי מַּחַנִּי מַּחַנִּי מַּחַנִּי מַּחַנִּי מַּחַנְי מַּחַנִּי מַּחַנִּי מַּחַנִּי מַּחַנִּי מַּחַנְי מַּחַנְי מַּבְּי מַּחַנְי מַבְּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְיּ מְבְי מְבְי מְבְיּ מְבְיּ מְבְיּ מְבְי מְבְיּ מְבְיּ מְבְיּי מְבְיּי מְבְיּ מְבְיּי מְבְיי מְבְיּי מְבְיּי מְבְיי מְבְיי מְבְיּי מְבְיּי מְבְיי מְבְיי מְבְיּי מְבְיי מְבְייבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְיי מְבְייוּבְיי מְבְיי מְבְייוּבְיי

P. n. pr. Resen, une grande ville en Assyrie, Gen. 10. 12.

לְיֹם אֶת־תְּפֹלֶּת Ez. לְיֹם אֶת־תְּפֹלֶּת Ez. 46. 14, pour (le) faire dégoutter sur (pour humecter) la fleur de farine (de la רָבִיץ 1°). — 2° Comme יָצֵץ briser (ע. רְסִיסִים 2°).

עַע (rac. בַעַע, avec pause בַע, plur. רָצִים; fem. רָצָח, plur. רָצוֹח). 1° Adj. Mauvais, méchant, dépravé, déplaisant, désagréable, sauvage, pernicieux, laid, malheureux, triste, abattu: טוֹב בְּרֶע אוֹ־רֵע בְּטוֹב Lév. 27. 10, une bonne (bête) pour une mauvaise, ou une mauvaise pour une meilleure; וְהַשְּׁרֵים רַעִּים II Rois 2.19, mais l'eau est mauvaise; רַק רַע כָּל־חַיוֹם Gen. 6.5, (tous les desseins de leurs pensées) sont en tout temps mauvais, ou subst.: ne sont que méchanceté; וָרֵע מַצַלָּלִּים I Sam. 25. 3, méchant dans ses actions, dans sa manière d'agir ; לְבָּם חַרֶע Jer. 3. 17, leur cœur endurci, dépravé; שַׁם רַע Deut. 22. 14, un mauvais nom, c.-à-d. une mauvaise réputation ; צַיָּחָר עֵר — רַע בּעֵרנֵר בֵיר Gen. 38. 7, Er (fils de Juda) était un méchant homme aux yeux de Dieu, c.-a-d. lui deplaisait; דורע בערנר בי I Rois 11. 6, (et fréquemment) ce qui est mal aux yeux de Dieu, ce qui lui déplait; רַע עָלֵר הַשָּצְטָּח Eccl. 2. 17, (car) tout ce qui se fait (sous le soleil) m'a déplu, m'est désagréable; רַלֹּאַר תַּיִיתִּר רֵע לְפַנֵיו Néh. 2. 1, et je ne lui étais pas désagréable, je ne lui déplaisais pas; selon d'autres : je n'avais pas eu (auparavant) devant lui l'air triste (v. plus bas); חַיַּה רַעָה Gen. 37. 33, une bête sauvage; דָבֶר רָע II Rois 4.41, une chose, matière nuisible. malsaine; נְחַלָּיִם רָעִים Deut. 28. 59, et des maladies malignes; רַע שַרָן Prov. 23. 6, un homme d'un mauvais œil. c.-à-d. jaloux, envieux ; רַעוֹת מֶּרָאָת Gen. 41. 3, laides de vue, difformes; לָרָטָּשׁע רָע Is. 3. 41, malheur à l'impie méchant (aussi envers les hommes), ou: malheur à l'impie, (il sera) misérable, accablé de maux; לָרֵע לָכֵם Jér. 7. 6, pour que vous (ne soyez) malheureux, qu'il ne vous arrive malheur;

Prov. 25. 20, un cœur triste, afflige; מרוצ קניכם לערים Gen. 40. 7, pourquoi avez-vous le visage si abattu, si triste?

2º Subst. Le mal, les maux, malheur (méchanceté, v. plus haut): מֹה וָרֶע (méchanceté, v. plus haut): מֹה וָרֶע (pur le mal; אַבְעְהָּת דְּעָרָע Ez. 11. 2, un conseil pour le mal, un dessein pernicieux; אַרְשָׁרַרְע Prov. 28. 5, les hommes du mal, les méchants; מַבְּלַרְרָע Gen. 48. 16 (qui m'a délivré) de tous maux; אַבּעַר רְע Ps. 49. 6, dans les jours de malheur (v. מִּבֶּע רַעָּה 'poposé de toutes ces significations).

I אַת (רמני רוצ). Cris, tumulte, tonnerre: אָר־פּוֹל חָעָם בְּרַעֹּה Exod. 32. 17
(keri אָר־פּוֹל חָעָם בְּרַעֹּה Exod. 32. 17
(keri אָר־בּיִר שְׁלָּהְיּנִי אַרְיּהְיּיִל עָּרָיִי), la voix du peuple dans
son tumulte, ses cris de joie; רְבִּיר עָּלֶּרי , Job 36. 33, son bruit, c.-a-d. le
tonnerre, annonce (la pluie); אַרַ Mich.
4.9, des cris lamentables (v. le même
exemple à בִּרֹריִי).

II אַרֵּשָׁת, avec suff. בֶּעָּח pour בָּעָת, avec suff. רֵצָּה, בֵצָּה, plus souvent בַּצָּה; pl. בְצִים, const. בָצֵיך, בְצֵיר, בְצֵים). 1°Ami, prochain, amant, l'autre: שָׁלשָׁת רַצֵּר אָרוֹב Job 2. 11, trois amis de Job; פָבֵּיח רֶעֶךּ Prov. 25.17, de la maison de ton ami, ou : de ton prochain; וַצִּתְּ וַנְית רֶצִים רַבְּים Jér. 3. 1, et tu t'es corrompue avec beaucoup d'amants ; אַחָבַח רֵצַ Osée 3.1, (une femme) aimée d'un amant (d'un autre que son mari); וְכֹל אֲשֵׁר לְרֵעֶך Exod. 20. 17, et tout ce qui appartient à ton prochain; יאֹמָרוּ אִישׁ אֵל־רֵצֶרוּ Jug. 6. 29, ils se dirent les uns aux autres; même des choses: לִקרַאַת רֶצֶחוּ Gen. 15. 10, (les morceaux) vis-a-vis (les uns) des autres (v. אָדוי). --- 2º Pensée, עסlonte (v. רעות et בַּנְעָר (רַעִּיוֹן et בַּנְעָר (רַעָּרוֹ Ps. 139. 2, tu as compris, découvert, ma pensée; וְלִּר מַת־יָּקרוּ רֵעֶיך 139. 17, que tes pensées sont pour moi impénétrables, ou : que ta volonté est précieuse pour moi ; selon d'autres : que tes amis me sont chers, v. 1° (v. יַקר).

ער m. (rac. רַפֵּל). 1º Mauvais état:

אַשָּׁר לֹא־תַאָּבְלְנָח מֵּרֹצַ Jér. 24. 2, 3, (des figues) qui ne pouvaient pas être mangées, à cause de leur mauvais état (tant elles étaient mauvaises); לֹא־רָאִירִי, לֹאִרְיִּאִירִי, לֹאִר בְּעִּרִי בְּיִּלְיִּ בְּיֹרָי בַּיִּלְיִּ בְּיִלִּי בַּיִּלְיִּ בְּיִלְי בַּיִּלְי בַיִּלְי בַּיִּלְי בַּיִּבְיְ בַּיִּלְיִי בַּיִּלְיִי בַּיִּלְיִי בַּיִּלְיִי בַּיִּלְיִי בַּיִּלְי בַּיִּלְי בַּיִּלְי בַּיִּלְיי בַּיִּלְיִי בַּיִּי בַּיִּלְיִי בַּיִּלְי בַּיִּי בַּיִּלְיִי בַּיִי בְּיִי בַּיִּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בַּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּי בְּייִי בְּיי בְייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייִיי בְייי בְייִי בְּיי בְייִי בְּיי בְייי

אָדְעָב (fut. יְרְעֵב Avoir faim, languir de faim: מְּמִּירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ Ps. 34. 11, les jeunes lions, ou les riches, ont été dans le besoin et ont eu faim (v. יְרִשָּׁי מִיּבְיִים Gen. 41. 55, tout le pays d'Egypte éprouvait la famine; וְבַּעָּׁהֶים לֹאִ־נְיָעַ Jér. 42. 14, nous ne languirons pas de faim (faute) de pain.

Hiph.: מַרַעְפּבְּךְ Deut. 8. 3, il t'a fait souffrir (t'a assligé de) la faim; לאריבִרְעִּיב לאריבִרְעִיב Prov. 10.3, Dieu ne fera pas soussfrir la faim, n'assligera pas par la faim (l'ame du juste).

לְעָבּמּית רָעָב m. Faim, famine : יַלְצָּמּרּת רָעָב Lament. 5. 10, l'ardeur, l'extrémité, de la faim; רָיִדִּי רָעָב בָּאָרָץ Gen.12.10, la famine était survenue dans le pays; Néh. 9. 15, pour leur faim, c.-à-d. pour apaiser leur faim.

קעב א. (רְשַבָּה) adj. Qui a faim, qui souffre la faim, meurt de faim, qui est languissant: בְּחָמוֹ לְרָעֵב רְהֵן Ez. 18.7, il donne de son pain à celui qui a faim; וְנָפָשׁ רְעַבָּה Ps. 107. 9, l'ame qui souffre la faim, l'ame languissante; אָר בָּב אַנ Job 18. 12, sa force (son fils) périra de faim; plur.: בְּרַבְּב אַנ Ps. 146.7, à ceux qui ont faim.

דְעָבוֹן m. Meme signif. que דְעָבוֹן: Ps.37.19, et dans les jours de famine; יְבָּבוֹן בָּבוֹן הַבִּיבִּם Gen. 42. 19, et seul נְצִּבוֹן נְצָבוֹן 42.33, de la nourriture, du blé, pour la faim, le besoin de vos maisons.

רָער Trembler : יַשַּבְּיִט לָאָרָץ וַתְּרְעָּר Ps. 104. 32, il regarde la terre, et elle tremble.

Hiph.: עָּמְדְהִי מֵרְצִיד Dan. 10. 11, je me tins debout étant tout tremblant; בּמְרָבִים עַל־חַדָּבָּ Esdr. 10.9, (ils étaient tous) tremblants pour cette raison (a cause de leur péché).

דער m. Tremblement, épouvante : בְּבֵּר בְּבֵּר Exod. 15. 15, un tremblement, l'épouvante, les saisit, s'empara d'eux.

תַּלְבָּרִי : Tremblement , רְעָרָה Job 4. 14, la crainte m'a saisi et le tremblement (je fus saisis de crainte et de tremblement); וְגִילֹּה מִרְעָּדָה Ps. 2. 11, et réjouissez-vous (en Dieu) avec tremblement.

דָּגִרה (fut. יִרְפֵּח 1º Paitre, mener pattre, faire pattre, conduire, repattre: קלוא אַחַיק רֹעִים בְּשָׁכֵם Gen. 37. 13, tes frères ne font-ils pas pattre (les troupeaux) dans le pays de Sichem? איכה חרְעֶּח Cant. 1. 7, où tu menes paitre (ton troupeau); אַרְעָרוּז צּוֹאִקָּד Gen.30.31, je paitrai tes brebis; avec רָתַּנֵּת רֹצֶת : בָּ מאאק I Sam. 16. 11, et il pait, garde, les brebis. Part. רַצָּח et רְצָה , pl. רִצָּים, const. לער Pasteur, berger : רער צאר Gen. 4. 2, pasteur de brebis; רֹצֶר מָקמָרוּ אַבְּרֶם 13.7, les pasteurs des troupeaux d'Abram; רֹצֵי יַצְחַק 26.20, les pasteurs d'Isaac; fem.: בר לעה הויא 29. 9, car elle était bergère. Au fig.: אַחָר תָרָצֶּח אר־עמר II Sam. 5. 2, tu paitras, conduiras, mon peuple; הַרֹעִים אַר־עַמָּי Jér. 23. 2, les pasteurs qui conduisent mon peuple; de Dieu : יַר לִיצִי Ps. 23. 1, l'Eternel est mon pasteur (rien ne me manquera); רֹצֵה יִקוֹרָאֵל 80. 2, pasteur d'Israel (Dieu); יִרְעּוּ רַבְּּים Prov. 10. 21, (les lèvres du juste) paissent. c.-à-d. dirigent, instruisent, beaucoup d'hommes; רֹעִים Jér. 2. 8, 3. 15, des pasteurs, des princes, rois; מֵלצָה אֵהֶר Eccl. 12. 11, par un pasteur, maître, ף Osée 9. 2, וֹרֶן וָיֶּכֶּב לֹא יִרְצֵם Osée 9. 2, la grange et le pressoir ne les repaitront, nourriront pas (ils n'y trouveront pas de quoi se nourrir. — 2º Paitre, brouter, détruire, maltraiter: וְרַשׁוּ כְבַשִּׁים Is.5.17, les agneaux paitront; וַאַב וְטַלָּח ירש כאַתור 65.25, le loup et l'agneau iront paitre ensemble; וְרָעָּח תַּבּרְבֶּל וְתַבָּשֶׁן Jér. 50. 19, il pattra sur le Carmel et le Basan; ou avec לַרְעוֹת בְּנַנְים Cant. 6.2, pour se repaitre, se nourrir, dans les jardins; ou, dans le sens 1°: pour faire pattre (son troupeau) dans les jardins; au fig.: וָרָעוּ אָתראָרֶץ אַשׁוּר בַּנֶּחרָב Mich. 5. 5, ils pattront, detruiront, avec l'épée, le pays d'Assur; יֵרֵע טֵּרִיד באחלו Job 20.26 (forme apoc.), (le feu) détruira ce qui sera laissé, resté, dans sa tente (v. à יִרְעּוּדְ קַדְּלָר , 'נָרַע Jér. 2. 16, ils brouteront le haut de ta tête, ils te briseront la tête (עַעַע,); רַצָּה צֶקרַה Job 24.21, il offense, maltraite, la femme stérile (selon d'autres : il la nourrit bien, la présère, parce qu'elle n'a pas d'enfants et qu'elle conserve mieux sa beauté). — 3º Se repaître, suivre, aimer, fréquenter : דָּרֶצָּה אָנֶּלָה Prov. 15. 14, (la bouche des sots) se repatt de folie; וּרְעֵה אַמוּנָה Ps. 37. 3, et repais-toi de vérité, reste-lui fidèle; רֹצֶת רוּחֲ Osée 12. 2, (Ephraim) se repait de vent, suit, aime, les choses vaines; יְרֹפֶח מְּסִילִּים Prov. 13. 20, et qui aime, fréquente, les sots; וְלֹצֶח זוֹנוֹת 29. 3, qui poursuit, fréquente, les prostituées; de là II בַּצַ.

Pi.: אַשֶּׁר רַכְּח לּוּ Jug. 14. 20, (un ami) qu'il s'était associé, avec lequel il était lié (v. Kal 3°).

Hiph: יַרְעֵם מְּחֹם לְבָבוֹ Ps.78.72, il les a conduits, gouvernés, (dans) selon l'innocence de son cœur (v. Kal 1°).

Hithp.: אָר מְּרֶבֶּע אָד Prov. 22. 24, ne t'associe pas, ne contracte pas amitié, avec un homme colère, emporté.

קְּעָר (rac. יְצַעֵּל) 1° adj. f. Mauvaise, méchante (v. רַצַי). — 2° Subst. fém. Même signif. que בַּע subst. Mal, malheur, méchanceté, malice, crime: תַּלִּיקְרָעָד Jon. 3. 10, (il se repentit) du mal, (il ne leur envoya pas) le mal;

קְּלֵלְה f. Amie, compagne: רֵשׁיְהָי, Ps. 45.15, ses compagnes; אָבֹּרִיוְרַשׁיָה, Jug. 11. 37, moi et mes compagnes.

האָר inf. de רְצָת, avec ה parag. Briser, casser: דְצָת הָאָרֶץ Is. 24. 19, la terre a été brisée, déchirée (exact. briser: elle a été brisée); שָׁרְלָּיִת Prov. 25. 19, une dent de pourriture qui se casse, une dent pourrie.

ער (ami) n. pr. Réū, fils de Peleg, Gen. 11. 18.

לעלְּאֵל (ami de Dieu) n. pr. 1° Réūel, fils d'Ésaŭ, Gen. 36. 4, 10. — 2° Réūel, père de Jethro, Exod. 2. 18, Nomb. 10. 29. — 3° Réūel, fils de Jebniyah, I Chr. 9. 8. — 4° Réūel, père d'Éliasaph, Nomb. 2. 14 (קצאַל, 1. 14, 7. 42).

et II בֵיב 2°); selon d'autres : une affliction d'esprit (une déception) (de בָּעָר 2° ou de בָּעָר).

רְעִוּת f. chald. Volonté, ordre: וְּרְעֵּהִי Esdr. 5. 47, et la volonté, le désir, du roi; פֵּרְעָּה אֵלְחָלם 7.18, selon la volonté, l'ordre, de votre Dieu.

"אַן m. (rac יָנֶיקור). Paturage: וְנֶיְקוּרִים I Rois 5. 3, et vingt bœufs du paturage (opposé à ceux engraissés à la maison, à l'étable).

עת (ami) n. pr. Réī, un chef sous David, I Rois 1. 8.

לְעְיָהְי f. (rac. רֶבֶּיז.). Amie, bien-aimée: בְּעְיָהִי Cant. 1. 9 (et souvent dans le même livre), ma bien-aimée; אָנֹבִי וְרשׁיַנִי Jug. 11.37 (cheth.), moi et mes amies, compagnes (v. רֶבֶּיוּ).

יברייון למו (rac. יביח 3°, v. II ברייון 2°). Pensée: הברייון למו Eccl. 2. 22, et avec la pensée, l'application, de son cœur, son esprit; בייון רוח 1. ליבין 1. 4. 16, une tendance aux choses vaines, de vains efforts; d'autres traduisent partout comme בישוי une affliction d'esprit.

וְרֵצְיֹנִתְּי רְבַרֵּלְנֵּתִּי Chald. m. Pensée: רְבְּיִלֹּתִי רְבַרֵּלְנֵּתִי Dan. 4. 16, et ses pensées lui troublaient l'esprit, l'épouvantaient; רַשִיוֹנֵי לִבְנָהְ 2.30, tes pensées, et les pensées de ton cœur, tes songes, tes visions pendant le sommeil.

אָרָעְלּהּ Ex. unique. Hoph.: יְרִישְלּהּ Nah. 2. 4, et les lances sont brandies, agitées; ou : (ceux qui s'élevaient comme) des sapins seront dans le tremblement, épouvantés (v. יְרָשָׁר,); selon d'autres : les lances ont été empoisonnées, c.-à-d. elles blessent mortellement (v. יְרֵשֶׁר).

רַעל m. Tremblement ou poison: בַּבְּל Zach.12.2, une coupe de tremblement, qui donne des vertiges, ou : une coupe de poison.

קְּעֶלוֹת f. pl. Espèce de vêtement de femme: יְתִּרְעָלוֹת Is. 3. 19, les voiles des femmes (ou des mentonnières) (de דָעָל trembler, flotter).

רְאֵלְיָה (qui tremble devant Dieu, qui le craint) n. pr. m. Esdr. 2.2 (le même רַבְּפִרָּה Néh. 7.7).

לאי 1º Retentir, faire du bruit: Ps. 96. 11, 98.7, I Chr. 16. 32, que la mer et ce qu'elle renferme fasse entendre un grand bruit, fasse retentir son allégresse.— 2º Etre bouleversé: דְצָמֵי פְּנִים בַּנִים Ez. 27. 35, ils ont le visage bouleversé, ils ont changé de visage.

Hiph. 1° Tonner: אַל־חַּבְּבוֹר חָרְכִּים Ps. 29. 3, le Dieu de gloire a tonné; Ps. 29. 3, le Dieu de gloire a tonné; Job 37. 5, Dieu tonne avec sa voix d'une manière merveilleuse.—2° Exciter la colère: בַּעְבוּר אַבוּר I Sam. 1. 6, pour exciter sa colère, pour l'irriter, l'aigrir (v. Kal 2°).

DY? m. Bruit, cris, tonnerre: בַּעֵם Job 39. 25, les cris, la voix tonnante, des capitaines; קֹל בַעַּמְּךְ Ps.77, 19, la voix de ton tonnerre; יְרַעֵּם וְבוּרֹנְהִי Job 26. 14, (qui peut comprendre) le tonnerre de sa puissance, c.-a-d. de ses décrets puissants, éternels, et en même temps impénétrables.

קרְבְּישׁ בַּיְאֵרוֹ: Frémissement: רְצְּבָּישׁ Job 39. 19, est-ce toi qui revêts son cou du frémissement, c.-à-d. qui donnes au cheval la force de pousser ses hennissements? selon d'autres: la crinière (du bruit qui se produit quand le cheval la secoue).

תְּעְקְית n. pr. 1º Raema, fils de Chuş, Gen. 10.7. — 2º D'une ville, Raema, Ez. 27. 22 (Regma, sur le golfe persique?).

DDDDD et DDDDD n. pr. d'une ville en Égypte, Raamsès, bâtie ou fortifiée par les Israélites, Exod. 1. 11; et de la contrée: la contrée de Raamsès, dans le pays de Gosen, Gen. 47.11, 27.

אָרָ Kal inusité. Pil. Verdir: יְבְּמָּרֵי אַ רְעֵּנְיָת Job 15. 32, et sa branche ne verdira pas; אַרּ־עֵּרְשֵׂט רַצְּנְנְתּן Cant.1.16, notre lit aussi verdit, est couvert de fleurs, ou: est frais, beau (ou adjectifs, surtout le dernier, qui est milra).

וְצַבֵּן: chald. adj. Florissant : וְרַצְבַּן Dan. 4. 1, (j'étais) florissant, heureux, plein de gloire, dans mon palais.

עצין 1°Etre mal, dangereux, envieux, déplaire (v. יָרֵע et בּצִינֵי משָׁח רָע: אַ Nomb. 11. 10, et cela parut mal aux yeux de Moïse, lui déplut; וַרַע בְּעֵרנָרוּ Prov. 24. 18, et que cela (ne) lui déplaise; וְרַעֵּח לְהְ זֹאַת מְעֵל II Sam. 19. 8, cela sera plus dangereux, funeste, pour toi que (tout le mal, etc.); וְרֵצֵח צֵינְה בּאָתִיךְ Deut. 15.9, ton œil sera mauvais, regardera avec haine, sans pitié, ton frère (qui est pauvre, tu refuseras de lui donner) (v. le futur יָרֵע à יָרֵע. — 2º Comme רָצִץ Briser, ruiner, exterminer : רעו עַמִּרם Is. 8. 9, brisez, ruinez, ô peuple! selon d'autres (de מובים 3°): assemblez-vous, peuples; מָרֹעֵם הָנֵשֶׁבֶם ברול Ps. 2. 9, tu les briseras avec un sceptre ou une verge de fer ; יַריֹעַ בַּבִּירִים Job 34. 24, il brisera, exterminera, les puissants (v. רָצָה 2º).

Niph. pass.: רְלְּמֵח מְּחַלִּים רֵרוֹעֵ 13. 20, mais qui fréquente les sots, les insensés, sera brisé, ruiné; selon d'autres: deviendra méchant, pervers (v. Kal 1°); רַע בַּרוֹע Prov. 11. 15, (qui répond pour un étranger) sera ruiné, tombera dans le malheur (בַּע subst. ou inf. Kal de בַּעַע 2°).

Hiph. (בְּיב et יָרָע, inf. חָרֵע, fut. פָּר אָרָי, part. מָרֵע, pl. מְרַעּר. Mal faire, mal agir, faire du mal, faire le mal, faire tort, affliger: חָרֵע אַלְירָע Mich.3.
4, (comme) ils ont mal fait dans leurs

actions (ils ont fait de mauvaises actions); בְילַיִם אֲשֶׁר צַיִּשִּׁר Gen. 44. 5, vous avez mal agi (dans) ce que vous avez fait (vous avez agi très mal); וְחָרֶע לַבְּשׁוֹת I Rois 14.9, tu as mal fait, fait le mal; הְרַלוּ הָרֵעֵ Is. 1. 16, cessez de faire le mal; מַרַע Prov. 17. 4, celui qui fait le mal , le méchant; פַרַת מְרֵצִים Ps. 22. 17, une assemblée, une foule, de méchants, de scélérats; לָפָח חַרֵעֹתָהו לעם האה Exod. 5. 22, pourquoi as-tu fait du mal à ce peuple (l'as-tu affligé)? avec l'accus.: ולא דור אַרד אַרד אַרד מָדום Nomb. 16. 15, je n'ai fait de mal (tort) å aucun d'eux; לְדַוּרֶע עִנְּבָּרָי Gen. 31. 7, de me faire tort; avec בּוֹבֶעוּ אַל־הָּוֹרֵעוּ : בּיבְּרָאַר אַל־הָּוֹרֵעוּ I Chr. 16.22, et ne faites point de mal à mes prophètes; avec 3: I Rois 17.20; לְחָרֵע אוֹ לְחֵירִם Lév. 5. 14, (un homme qui jure) de se faire de mal ou de bien, c.-à-d. de se priver de jouissances ou de se les donner.

Hithp.: אָרָשׁר Is. 24. 19, la terre a été brisée (י. רֹפֶּרוֹים); אִישׁי רַפִּים (רֹפֶּרוֹים) Prov. 18. 24, un homme qui a beaucoup d'amis se fait du tort, qui fréquente trop ses camarades et croit trop en leur amitié se ruinera; selon d'autres, dans le sens de יָסֶי 3°: celui qui a des amis doit s'associer à eux, se montrer leur ami, les cultiver.

עצ' chald. Briser: יְחֵלֹפָ Dan. 2. 40, il brisera (tout).

Pa.: וּכְמַרְזִלָּא הִּי-מְרָעֵע Dan. 2. 40, et comme le fer qui brise.

אָרָ (fut. יְרְצַּמְר) Distiller, dégoutter, couler : לְּיִבְּמִר יִרְבְּמִר יִרְבְּמִר Prov. 3. 20, et (que) tes nuées distillent, laissent dégoutter, la rosée; יְרְצָּמִּנ נְאֵוֹח מִרְבָּמִר Ps. 65.13, les pâturages du désert dégoutteront, c.-à-d. seront fertiles; ou: (les pluies) dégoutteront, tomberont, sur les pâturages; יְרַצְּמַלוּן דָּיָשׁר ; 65. 12, elles dégouttent de graisse, elles sont fertiles (v. II בְּעֵבְּעֹר וֹרָ בַּעַר בַּרַוֹּן.

Hiph.: דִּירְעִימּוּ שָׁמֵיִם מְּמֵעֵל Is. 45. 8, laissez dégoutter, envoyez (la rosée, la bénédiction), cieux d'en haut (v. בָּיַחָ).

רַעץ (v. רָבֵע 2º et דָער) Briser, affli-

ger: בְּיִלְשׁאֹיֵב Exod. 15. 6, (ta droite) brise l'ennemi; בַּיְלְשֵׁל יְאָל Jug. 10. 8, ils affligeaient, accablaient et opprimaient les enfants d'Israel.

שני Trembler, être ébranlé, faire du bruit: אָרָץ רָשָשׁ Jug. 5. 4, la terre a tremblé; אָרָץ כִשְּמִוּכְּים Is. 13. 13, la terre tremblera hors de sa place, c.-à-d. sortira de sa place, de ses fondements; רְעֵשׁׁי שִׁכִּים Joel 2. 10, les cieux tremblent, sont ébranlés; רְיַשׁׁי רַיִּעשׁי רַיִּעָשׁי רַיִּעָשׁי רַיִּעָשׁי בַּלְּבָנוֹן פִּרְיוֹ בִּעָשׁי Ps. 72. 16, son fruit fera un bruit, murmurera, comme (les arbres) du Liban (tant le blé sera haut).

Niph.: יְרְשָׁשׁׁח תָאָרֶץ Jér. 50. 46, la terre a été ébranlée, épouvantée.

Hiph. Ebranler, faire trembler, faire bondir: אָרָץ אָרָץ Ps. 60. 4, tu as fait trembler la terre; אָרָע אָרָע אָרָע Agg. 2. 7, j'ébranlerai tous les peuples, je les épouvanterai; אַרְבָּר Job 39. 20, est-ce toi qui lui fais faire du bruit comme (une nuée) de sauterelles, ou : qui le fais bondir comme les sauterelles?

Niph. pass.: Étre guéri; neutre, guérir, être pardonné: בְּרָפָּא חַנְּבָע Lév. 13.37, la teigne est guérie; בְּיָפָּא חַנְּבָע לֹאִר 14.48, la plaie s'est guérie; אֲלָשֶׁר לֹאִר 14.5. Deut. 28.27, (des maladies) dont tu ne pourras pas guérir; בּיִבְּיִא בַּיבְיִי בַּיִבְּיִבְּא Tez. 47.8, les eaux seront guéries, c.-a-d. redeviendront douces, salutaires; בִּיְבָּא בְּלָנִי Is. 53.5, nous avons été guéris (exact. le mal a été guéri pour nous), Dieu nous a pardonné.

Pi. 1° Rétablir, panser, guérir, rendre sain: יְרַיְמֵּא אֶּאִ־מִּוְמֵּח רֵּי I Rois 18. 30, il rétablit, répara, l'autel de l'Éternel; יַרְיַמָּא אֶּאִ־מִּיְמָּה Jér. 6. 14, il pansaient les plaies (de mon peuple); Ez. 34. 4, et vous n'avez pas guéri la (brebis) malade; רְּשָּאִרֶּה לַמַּיִּה רָמַאַר לַמַּיִּם הָאַמִּר לַמַּיִם הָאַמָּר II Rois 2. 21, j'ai rendu ces eaux saines. — 2° Faire guérir : יְרַמָּא רְרַמֵּא רָרַמָּא til doit le faire guérir, c.-à-d. payer tout ce que coûtera la guérison.

Hithph.: לְּהִחְרַפֵּא II Rois 8. 29, pour se faire guérir. (Cette racine change aussi avec II רָפָּה, v. בְּפָה subst., II מַּרְפֵּא II רָפָּה et II רָפָּה

אָלָרָ m. (rac. אָבָּד, mais dans le sens de II (דְּפָּת), usité seulement au plur. אַס־רְפָּאִים Les ombres, les morts: בְּמָאִים רְפָּאִים רְפָּאִים Ps.88.11, les morts vont-ils ressusciter et te louer? בְּמָאִים רְפָּאִים Prov. 21.16, il demeurera dans l'assemblée des morts (dans l'enfer); Job 26.5, les choses

mortes (la semence qui paraît morte sous la terre) sont engendrées, se forment; selon d'autres: des géants (des formations gigantesques) se forment, sont engendrés (v. יְּפָאִים; ou: des géants sont dans l'angoisse, gémissent (v. לַּבָּל).

אָלְּדָּ פּוֹ חַלְּדְּ ז. pr. 1° Le chef d'une race de géants : לְּדָרֶשְׁיִּ I Chr. 20. 8, (ceux-ci furent nés) à Rapha, ou : au géant; בִּילְדֵי דְיִרְשָּׁא 20. 4. et בְּילִדִי דְיִרְשָּׁא II Sam. 21. 18, les descendants de Rapha ou de la race des géants (v. Rapha ou de la race des géants (v. רַשָּׁאִים ... 2° Rapha, fils de Benjamin, I Chr. 8. 2. ... 3° Beth-Rapha, fils d'Esthon, 4. 12.

קְּלְּאָר, (rac. בְּשָׁהְא), seulement plur. Les remèdes: בְּשָּׁהְא הַרְבְּיִרִי רְשָאוֹר לַשָּׁהְא בְּשָׁהְא בְּיִרִי רְשָאוֹר לַיִּבְּא keri Jér. 46. 41, en vain tu multiplieras les remèdes.

י רְפּוּאָה יְּשׁלֵּמֶת f. Guérison : יְפּוּאָה une guérison parfaite, Rituel.

רְּמְאוֹר הְיִדִי לְשְׁהֶךְ f. Santé, force : רְמְאוּר הְיִדִי לְשְׁהֶךְ Prov. 3. 8, cela sera la santé pour ton nombril, cela augmentera la force de tes nerfs.

Raphaim ou Raphaites, une race de géants dans le pays de Chanaan, Gen. 14. 5, «les Raphaites dans Asteroth-Karnajim»; Deut. 3. 11, «Og, roi des Basan, était resté de la race des géants» (de ce pays); 2. 11, «les Emims aussi sont regardés comme des Raphaim (des géants), de même que les enfants d'Enak».

לְּאֵלְ? (Dieu le guérit) n. pr. Raphael, fils de Semayoh, I Chr. 26.7; 'l'ange Raphael.

קבריםים: Job 41. 22, il couche, répand, tout ce qui est aigu, piquant, sur le limon; ou : il est couché, il repose dessus comme sur la vase; d'autres traduisent : il se repose sur l'or (v. תרוץ).

Pi. Préparer le lit : דַּמַרְהָּר רְצֵּיּנֶּר Job 17.13, j'ai fait, préparé, mon lit (dans les ténèbres); קַּמְרִינִי מָתְּמּוּיְרִים Cant.2.5, couchez-moi, préparez mon lit près des pommes ou des pommiers; selon d'autres: fortifiez-moi avec des pommes ou par leur odeur.

I רְּפֶּה שְׁבֶּרָיתָ (v. רְּפֶּא Guérir: יְרָשָׁה Ps. 60. 4, guéris ses brisures; יְיָדָר הִּרְּפָּרָעָ Job 5. 18, et ses mains guérissent (la plaie qu'elles ont faite).

וְלֹא נְרְשָּׁרְחּ.: Miph.: רְלָא נְרְשָּׁרְחּ. 1.9, mais elle (Babylone) n'a point été guérie; elle (Babylone) 19. 11, qui ne peut 19. 11, qui ne peut plus être guéri, rétabli; רַיַּכְּפּ רַשִּׁרִים IRois 2. 22, les eaux redevinrent saines, douces.

Pi.: נְיְרַפּוּ אֶת־שָׁבֶּר מַּח־צַּיִּבּי Jér. 8. 11, ils pansaient les plaies de la fille de mon peuple.

עניבת (fut. בַּבָּה Décliner, se désister, s'affaiblir, être sans force, perdre courage: הַּנָּח רָפָּה הַיּוֹם Jug. 19. 9, considérez que le jour décline; בירה פעוש Exod. 4. 26, il se désista de lui, c.-a-d. le laissa, cessa de le poursuivre; רָדָפוּ יְדֵיחֵם מְּן־חֲנְּגְלָאַכָּח Néh. 6.9, leurs mains se désisteront du travail (le cesseront); וָאַל־יִרְפּוּ יִדֵיכָם II Chr. 15.7, et ne laissez pas vos mains s'affaiblir, se relacher (dans le travail); וצל־פֵן כֵּל־יַדִים אַרְמַינָת Is. 13. 7, c'est pourquoi toutes les mains seront sans force, languissantes, c.-à-d. on perdra tout courage; וְרַפוּ יַדֵרוּ Jér. 50. 43, et ses mains sont demeurées sans force (il a perdu courage, il a été épouvanté); בְּמָתֵה רַשְּמֵל Jér. 49. 24, Damas a perdu courage; וַחַשָּׁשׁ לָּחָבָח יִרְפָּח Is. 5. 24, et (comme) le chaume décline, c.-à-d. est dévoré par la flamme; ou trans.: comme la flamme dévore le chaume.

ווא Exod. 5. 8, ils sont relachés dans le travail, paresseux (v. vers. 17).

Pi. Baisser, relacher, affaiblir, décourager: תְּרָפֶּרְנָת בַּנְפֵּרְתָּן Ez. 1. 24, 25, ils laissaient tomber, baissaient, leurs ailes; אַפִּירְם רְפָּת Job 12. 21, il relache la ceinture des puissants, c.-à-d. il affaiblit leur force; אַדְּרַבְּתָּ אַרִירָיַר Jér. 38. 4 (pour מָרַפָּה), il affaiblit les mains (des guerriers), il les décourage.

Hiph. (ful. מְרָבֶּם et קָרָה) Retenir, retirer, abandonner, laisser, interrompre, quitter: הַרֶּם יִדֶה II Sam. 24. 16, retiens ta main, c.-à-d. cesse de ravager; אַל־הָרָף יָדָיף מַצַבָּדָיף Jos. 10.6, ne retire pas tes mains de tes serviteurs, ne les abandonne pas; תַּלְיַפֶּח מְשֵּׁלִּי Jug. 11. 37, désiste-toi de moi, relâchemoi, laisse-moi aller (pendant deux mois); מַאַטָּר אַרְפָּּוָּדָ Néh. 6. 3, pendant que je laisse (le travail), que je l'interromps; לא יַרְפַּוּך Deut. 4. 31, (Dieu) ne t'abandonnera pas; דַּרָיפוּ רָּדְענוּ Ps. 46. 11, arrêtez-vous, restez en repos, et considérez; הַרָּם וְאַנִּירָה לָּה I Sam. 15. 16, arrête (ce que tu veux faire), c.-a-d. attends, et je veux te dire; אַרְפָּט (Cant.3.4, je l'ai saisi, arrêté, et je ne le laisserai point aller, je ne le quitterai pas.

Hithp.: פַּרִיאָנָה אָהֶם מְהִרְפִּים Jos. 18. 3, jusqu'à quand vous montrerez-vous paresseux, lâches, hésiterez-vous? מְהַרְפָּה בִּמְלֵּאְבָהוּ Prov. 18. 9, celui qui est mou, lâche, dans son ouvrage; בְּהַרְפִּרִהְ נְּהִיםׁ צָּרָה 24. 10, si tu t'abats, te décourages, au jour de l'adversité,

de l'affliction.

קּלָּהְ, n. pr. 1° Rapha, ou géant (v. רְּפָּא n. pr. 1°). — 2° Raphah, fils de Benah, I Chr. 8. 37 (le même est appelé רְפָּיִים 9. 43).

רְּמָה (rac. II הְּבֶּח בַּלְּה.). Las, découragé, faible: הְּבֶּח יְדֵיִם II Sam. 17. 2, et (qu'il est) las, faible, des mains, c.-à-d. sans force; הְיַבֶּם רְשֹּה Is. 35. 3, Job 4. 3, les mains faibles, lasses (la faiblesse, le découragement); הְּיִבְּח הַהְיִּחְ הַרָּא Nomb. 13. 18, s'il (le peuple) est fort ou faible.

እን57 (le guéri) n. pr. Raphou, père de Palti, Nomb. 13.9.

חַבְּיָּת n. pr. Rephah, fils de Beriah, I Chr. 7. 25.

רְפִּרְהוֹ (rac. רֶפֵּי). Lit de repos: רְפִּירָהוֹ זְחָב Cant. 3. 40, son lit de repos était d'or; selon d'autres: le fond, la

base, ou le dessus, l'impériale de la litière (v. vers. 9).

רְּלִירִים n. pr. d'une station dans le désert, Rephidim, Exod. 19. 2.

רְבְּיָרְ (Dieu le guérit) n. pr. m. 1° I Chr. 3. 21.—2° 4. 42.—3° 7. 2.—4° 9. 43 (v. רְפָּח n. pr. 2°). — 5° Néh. 3. 9.

קלין m. (rac. II רְּפֶּר ment: מֵרְפְּרוֹן יְדָיִם Jér. 47. 3, par l'affaiblissement des mains, c.a-d. par découragement, peur (v. רֶבֶּים).

DÞ̄ et te (יְבֵּט פּרָ) Fouler: נְתִּרְפֹּשׁ בּתִּרְפֹּט Ez. 32. 2, et tu foulais leurs fleuves, tu troublais les flots en les foulant; בְּרַגְלֵיכֶם תִּרְפֹּשׁוּן 34. 18, vous foulez, troublez (le reste), avec vos pieds.

Niph.: מַבְּיָן נִרְפָּט Prov. 25. 26, une fontaine troublée (par les pieds).

Hithp.: לְּהְ תִּרְבְּשֵׁט Prov. 6.3, va, prosterne, humilie-toi; selon d'autres: hâte-toi, mets-toi en mouvement; אָרְבָּשִׁט בְּרַבְּּעִרְּכָּטְת Ps. 68. 31, qu'il se prosterne avec des fragments, des pièces d'argent, c.-à-d. (jusqu'à ce que chacun d'eux) se soumette et offre un tribut; selon d'autres: qui foule les autres aux pieds, ou: qui se laisse fouler aux pieds, qui se laisse humilier, pour des pièces d'argent (v. רַרַיִּר).

בְּלֵבְיה רָפְּסְה Dan. 7. 7, et elle foulait aux pieds, écrasait de ses pieds, ce qui restait.

קְּלְכוֹדְאֵ לְּךְּ. plur. Radeau : יְּנְרַאֵּם לְּךְּ הַּלְּכוֹדְיּאַם לְּךָּ II Chr. 2. 15, et nous ferons conduire (ces arbres) vers toi en radeaux; formé de קַבָּר être étendu, ou d'origine étrangère (I Rois 5. 23, on lit à la place לְּבְרוֹיִת

לְבַּלְ (v. אָיִר).

PPJ Appuyer. Hithp.: הּוֹדָשׁ Cant. 8. 5, (celle) qui s'appuie, est appuyée, sur son bien-aimé.

רָבָּמַט (v. סָבָּק).

רְּפֶשׁ וְטִרט : Is. 57. 20, la vase et la boue (de la mer).

יְאֵין בָּטֶר בָּרְמָּרִים: m. pl. Étables: יְאֵין בָּטֶר בָּרְמָּרִים Hab.3.17, et il n'y aura plus de bœufs dans les étables (sing. רֶפֶּת).

אַרַ אֵּר בְּטָּה. Fragment, pièce; pl.: אַרַאַר בָּטָּר Ps.68.31, avec ou pour des fragments, lingots, pièces d'argent (de בְּיַץ); selon d'autres: avec ou pour des dons, gratifications d'argent; de בְּיֵל Pi. (v. le même exemple à בַּיֵּם Hithp.).

וריץ m. part. Courrier (v. רוץ).

אַרָן 1° Courir (v. רִדְּיִ): מִּיֹנִיּ בְּּנִיּוֹתְ בְּּנִיּוֹתְ בַּּנִיּ בְּּנִיּ בְּּנִיּ בַּּנִיּ בַּּנִיי בַּּבְּיבִי בּיִר בְּּבִינִי בְּיבִינִי בְּיבִינִי בְּיבִינִי בְּיבִינִי בְּיבִינִי בְּיבִינִי בְּיבִינִי בְּיבִינִי בְּיבִיי בְּיבִיי (רְבָּיִרִי בַּיבִייִ בְּיבִייִ בְּיבִייִן, et je vous recevrai favorablement, je serai réconcilié avec vous.

לְּמֶּח תְּוֹבְאָרוּן תָּוֹרִם Ps. 68.17, selon les uns, comme לְּמֶּח תְּוֹבְאָרוּן הַיְרִים; pourquoi, montagnes, sautez-vous, tremblez-vous? selon d'autres: pourquoi regardez-vous (Sion) avec envie, jalousie, malice?

רָצָּה (fut. נַיֶּרֶץ, וְיְבֶּאָם) 1° Se plaire, mettre sa complaisance, trouver plaisir, recevoir favorablement, vouloir, aimer: רוֹצֵח רֵי בְּעַמוֹ Ps. 149. 4, Dieu se platt en, met sa complaisance dans son peuple ; רָצְיָּחָרו נַמְּוֹשֵׁר Is. 42. 1 (sousentendu in), (mon élu) dans lequel mon ame a mis sa complaisance, son affection; בְּמִרְהֵם יְרָצה Ps. 49. 14, (leurs enfants) se plaisent à leurs paroles, à suivre les conseils, les ordres, de leurs pères; avec l'accus.: רָצוּ צֶבֶדֶיך אֶת־אַבֶּנֵיחָ Ps. 102. 15, tes serviteurs trouvent, ont plaisir à ses pierres ; וַרַר לֹא רָצָם Jér. 14.10, et Dieu ne les a pas regardés avec complaisance, ils ne lui sont pas agréables; יָתִרצֵּיִר Gen. 33. 10, et tu m'as reçu favorablement; עוֹלַה לא תִרצָה Ps. 51. 18, tu n'as pas les holocaustes pour agréables ; ילא־יֹסִים לָרְצוֹת עוֹד Ps. 77. 8. (est-ce qu'il) ne (nous) sera plus jamais favorable? suivi de בים: עם־אַלּדִים Job 34. 9, quand il se plaît en Dieu, qu'il s'attache à lui; selon d'autres: quand il court, marche, avec Dieu (dans sa voie, comme ירוץ); ובויך אור Ps. 50. 18, tu consentais à être avec lui, tu te plaisais avec lui; ou: tu courais avec ou après lui (ע. יבוי אָרָין); יבוי לְחַבּילְיִי Ps. 40. 14, qu'il te plaise, Eternel, de (veuille) me délivrer; part. pass.: יִרְבִּי אָרָיר Deut. 33. 24, qu'il soit agréable à (aimé de) ses frères; יְרַבּי לְּרֶב אָרָיר Esth. 10. 3, et aimé de la multitude de ses frères.

Niph. 1º Passif de Kal 1º. Étre reçu favorablement, agréé: בְּרָבְּר לְּלָרְבָּר Lév. 22. 27, il sera reçu favorablement comme sacrifice; זְּרָבְּר לִּזְ 1. 4, elle (l'holocauste) sera reçue, agréée de Dieu pour lui (en faveur de celui qui l'offre); בּלְבֵיר לֹא רֵיבְבִי 22. 23, mais il ne sera pas reçu favorablement pour (s'acquitter) d'un vœu. — 2º Passif de Kal 2º: בִּיבְּרִי מִינְבִי מִינְבָּר לֹא בִירְבָּר (châtiment de son iniquité a été payé, acquitté, qu'elle a expié ses crimes.

Pi.: בָּיֵר יְרַאֵּר ְלֵים Job 20. 10, ses fils chercheront à plaire aux pauvres, apaiseront les pauvres (en leur rendant leurs biens).

Hiph.: יְתִּיבֶּיז אֶת־שַׁבְּחֹתָהְ Lév. 26.34, et (le pays) payera ses temps de repos, s'en acquittera en se reposant (v. Kal 2°).

Hithp:: וּבְּמֶּח יְחְרֵשֶׁח זְה אֶל־צְּדֹינְיִי I Sam. 29. 4, et par quel (autre) moyen se rendra-t-il agréable, cherchera-t-il de plaire à son maltre? "תְּבֶּחָה Rituel, celui qui s'apaise, qui se montre clément, miséricordieux.

רצון m. (rac. רצה). 1°Complaisance, contentement, agrement, faveur, joie, plaisir : רָצוֹרְיפֶלָּן Prov. 14. 35, (un serviteur intelligent obtient) la complaisance, le contentement, du roi; לוֹמִיכֵם לֹא לְרֵצוֹן Jer. 6. 20, vos holocaustes ne sont pas à mon agrément, ne me sont pas agréables; לרצון לחם בּקטֵי בַי Exod. 28.38, pour leur (attirer) le contentement, la grâce, devant Dieu, pour que Dieu leur soit favorable; לָרְצֹּנְכֶם Lév. 19. 5, pour votre faveur, pour vous attirer la faveur de Dieu; אַרַצוֹּט פימי ברה Prov. 11. 20, et ceux dont la voie, la conduite, est simple, innocente, (sont ou font) sa joie, ses délices; יַלְקַנִית רָצוֹן מְיַיְכָם Mal. 2.13, et pour recevoir de vos mains un présent agréable, qui me fasse du plaisir. — 2º Volonté, désir, grâce, les effets de la grace : לַצְשׁוֹחד־רָצוֹנְהָ Ps. 40. 9, de faire ta volonté; למֵי רְצוֹט 103. 21, qui exécutent sa volonie; יְצַטָּהו כִּרְצֹנוֹ Dan. 8. 4, il fit selon sa volonté, tout ce qu'il voulut; וּבַרָצֹנַם Gen. 49.6, et dans leur volonté criminelle, leur impétuosité; ירָצוֹּטֹי Prov. 16. 15, et la grace, clémence (du roi); בְּעֵה רָצוֹק Is. 49. 8, dans un temps de grace, où ma grace leur est accordée; וּמַשְׁבָּרַבַ לְכַל־חַר רָצוֹן Ps. 145. 16, et tu rassasies toute créature vivante des effets de ta grâce; selon d'autres : selon son désir, à sa satisfaction; שָּבֵע רַצוֹן Deut. 33. 23, (Nephthali) rassasie des effets de la grâce de Dieu, ou : selon ses désirs, jouissant de tout comme il le désire.

רְצְּרָ, Tuer, assassiner: אַרְאָרָ, דֹּיִרְאָרָ 20. 13, tu ne tueras point; אַרָּיָרָ, וֹיִצְיִי Deut. 22. 26, et il lui ôte la vie, l'assassine; רְצֵיִי part., celui qui fait un homicide involontaire, Nombres, chap. 35; ou un homicide volontaire, un assassin, Job 24. 14.

Niph. pass.: הַּנְּיָבֶּיה הַנְּיְבָּיה Jug. 20. 4, la femme qui a été tuée; אֵרָבֵיה Prov. 22. 13, je serai tué, assassiné.

Pi. Commettre beaucoup de meurtres : בְּרְ־חַמְרַצֵּוֹי תַּוּנֶּח II Rois 6. 32, ce

fils de meurtrier; אָרְמָּתִים רְרָמָּתִים Ps. 94. 6, ils tuent, assassinent, les orphelins; מְּבְּאָה Ps. 62. 4, (jusqu'à quand) percerez, tuerez-vous? ou, selon Ben-Asser, אַרְאָה Pou.: vous allez être tous percés, tués.

ראָדָ, m. Meurtre: יְחִיבְּיבְּיִ הְצִיקְ Ps. 42. 11, avec un meurtre, c.-à-d. avec des douleurs mortelles, dans mes os; הַבְּיִם הְשִׁי הְיִהְיִּ הְשִׁי הְיִהְיִּבְּי Ez. 21. 27, d'ouvrir la bouche avec le meurtre, c.-à-d. de commander le carnage; selon d'autres: pour pousser de hauts cris (transposé de הַבְיַב).

עַרָין Percer: וְרָצֵע אֲדֹרָין אָרדּאָוֹט Exod. 21. 6, son mattre lui percera l'oreille (ע. רְצָה).

קצין. Paver. Part. pass.: קצין שׁוֹשְׁי Cant.3.10, son milieu, intérieur, était pavé, parqueté, avec amour (orné de tout ce qu'il y a de plus précieux); selon d'autres: celui qui était au milieu (qui était dedans) brûlait d'amour.

רְצֶּרִ m. Charbon ardent; plur.: אָנִיי I Rois 19. 6, un pain cuit sur des charbons ardents.

ገሄን n. pr. Reseph, ville conquise par les Assyriens, Is. 37. 12.

רְצָּבְּר (ע.בֶּבְּר (ע.בֶּבְּר (ע.בְּבְּר (ע.בְּר (ע.בְּר (ע.בְּבְּר (ע.בְּר (ע.בְּר (ע.בְּר (ע.בְּר (ע.בְּר (ע.בְר (ע.בּר (ע.בּר (ע.בּר (ע.בּר (ע.בּר (ע.בּר (ע.בְר (ע.בְר (ע.בּר (ע.בּר (ע.בָר (ע.בּר (ע.בָר (ע.בּר (ע.בָּר (ע.בּר (ע.בּר (ע.בּר (ע.בּר (ע.בּר (ע.בּר (ע.בּר (ע.בּר (ע.ב

ក្នុះ n. pr. Rispah, fille d'Ajah, concubine de Saül, II Sam. 3.7.

רְצַלּ. (fut. רְרִדּץ, רְרִדּץ, pour רְבָּלּ, v. בְּלַיּץ Froisser, casser, briser, écraser, opprimer: קבָּע Is. 42.3, (il ne brisera pas) un roseau déjà cassé, froissé; אָרִץ נְּרִדּּרְ Ps. 18. 30, je brise, j'enfonce, la troupe (ou, de בְּצִרּץ בָּרָרָע I Sam. 12.3, qui est-ce (y a-t-il quelqu'un)

que j'ai opprimé! הְּיְצְצֵּוֹת אֶבְרּוֹנְיִם Amos 4.1, (vous) qui écrasez, opprimez, les pauvres; בְּצִּוּצִים Is.58.6, les opprimés, les esclaves; הַיָּרִי גְּיַנִים Eccl. 12.6, (avant que) la coupe d'or se casse.

Niph.: יְנֶּיִץ תַּוּלְנֵל Eccl. 12. 6, (et avant que) la roue se rompe; בּרִיץ בַּנּלְנֵל Ez.

29. 7, tu te romps.

Pi., comme Kal: אָתָּח רְאַבֶּהְ רְאִנְּהְ רָאוֹנִיתְּלְ Ps. 74. 14, tu as brisé, écrasé, les têtes de Léviathan; נירָצֵץ אָטָא מִרְ־חָעָם II Chr. 16. 10, Asa opprima (ou tua) plusieurs d'entre le peuple.

elle lui brisa, enfonça, le crane.

Hithp.: נַיִּתְלְצָצׁהּ תַּלְּבָּים Gen. 25. 22, les enfants se poussaient, s'entre-choquaient (dans son sein) (v. רוּץ).

Pī adj. (rac. רְבְקַק). Mince, maigre; seulement plur. fem.: יְבְשָּׁוֹת Gen. 41. 19, et seul יְרַבְּשִׁת vers. 20, 27, (des vaches) décharnées, maigres.

Pl adv. de restriction. Seul, seulement, ne - que, vraiment, sans doute: בק-עוֹג Deut. 3. 11, Og (roi de Basan, était resté) seul (de la race des géants); בַּק אָתְכָם יָדַעְּתִּר Amos 3.2, je n'ai connu, choisi, que vous; רַק לָאַנִשִׁים חַאֵּל Gen. 19.8, seulement (ne faites pas de mal) à ces hommes-là; אַרן בָּאָרוֹן רַק II Chr. 5.10, il n'y avait dans l'arche que (les deux tables); בַּק בְּצֵיָּה Jos. 11. 22, sculement, ou excepté, dans la ville d'Aza; רַק חַיָּשֶׁר I Rois 14.8, (de faire) seulement ce qui est juste, de ne faire que ce qui est juste; בַק צַם־חָכָם וְנָבוֹן Deut. 4.6, un peuple (seulement, c.-à-d.) vraiment sage et intelligent; בַּק אֵין־יִרְאַת אַלדִּרם Gen. 20. 11, sans doute, il n'y a point de crainte de Dieu (en ce pays).

רַים Vide (v. בין).

ק'ת m. (rac. רָפֵק). Salive, crachat: אַר חָשָׁכּי רֹם Job 30. 10, ils ne retiennent pas lecrachat (devant mon visage), ils me crachent au visage; דְתָּר 7.19, ma salive.

בַּעָר (fut. יִרְבַב Pourrir: בַּעָר אָל (fut. בַּעָר בַּירָבָר

Is. 40. 20, un bois qui ne pourrisse point; יְשֵׁמ רְשָׁצִים יִרְקָב Prov. 10.7, mais le nom des méchants pourrira (comme eux), il sera vite oublié.

קבון הקבון ? m. Pourriture : לְצֵץ רְשָּבוֹן Job 41. 19, comme du bois de pourriture, du bois pourri.

קבר בקרי בין Danser, sauter: יְבֵּיוֹ בְּלְהוֹי Eccl. 3. 4, et un temps de danser, de sauter de joie; הְּלְקרוּ בְּאֵלִים Ps. 114.6, (pourquoi, montagnes) sautez-vous comme des béliers?

Pi. Danser, sauter, courir: יְרַמְּדוּ־שְׁם Is. 13. 21, et les satyres, ou les diables, y feront leurs danses; Job 21. 11, et leurs enfants sautent (en jouant); אַבְּרָהְ יְרַשְּׁרִוּ Nah. 3. 2, et le chariot qui court, roule très vite.

Hiph.: אין פּמוֹ־פּגָל Ps. 29. 6, (il) les fait sauter, bondir, comme des veaux.

רְרָשְׁיֵה (rac. אָרֶה). 4° Tempe : רְיָשְׁיֵה Jug.4.22, et le clou était (encore) dans sa tempe. — 2° Joue : בַּמְתַה Cant. 4. 3, 6.7, ta joue.

וקון n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Dan, Rakkon, Jos. 19.46.

תובין Composer, preparer un onguent, un parfum: איש אַשֶּׁר יִרְקַח נְּמִרוּ Exod. 30. 33, quiconque en composera de semblable (une huile d'onction semblable); בַּצַשֵּׁח רוֹקַח Exod. 30. 35, l'ouvrage d'un parfumeur.

Pou. part.: מַרְּמָּחִרם II Chr. 16. 14, (des aromes) mêlés, composés (selon l'art des parfumeurs).

Hiph.: הַּנְקְאָת הַבְּיְבוּן Ez. 24. 10,

inf. ou impér., et assaisonner, ou: assaisonne la viande, apprête, achève bien, la cuisson.

קָּקָת m. Parfum: מְיֵיֵן הָרֶפָת Cant. 8. 2, du vin mêlé de parfums.

חבר ה. Onguent, composition de parfums: מים מרים באים באים Exod. 30. 25, un onguent selon la composition des onguents (bien mélé, composé); אים מים מים 30. 35, une composition de parfums, l'ouvrage (c.-à-d. selon l'art) du parfumeur.

קר דְּוֹרֶפְּתִּים m. Parfumeur; plur.: בְּרְיַנְפְּתִּים Néh. 3. 8, fils d'un des parfumeurs; fém. plur.: לִּבְּתִּיח I Sam. 8. 13, (il prendra vos filles) pour en faire des parfumeuses; selon d'autres: des servantes; d'autres traduisent aux deux endroits: des pharmaciens.

וֹקְרִים m. pl. Onguents: יַמְרָיָרָ Is. 57. 9, et tu as augmenté, ou prodigué, tes onguents, tes parfums.

ערָקי, m. (rac. רְקִע.). Étendue, extension, spécial. l'étendue du ciel, le firmament: יַּיְמָרָא אֵלְוִים לְּיָמְרַע שָׁמָים Gen. 1. 8, Dieu donna au firmament le nom de ciel; aussi: הַּרְמִיצַ דְיָּא 1. 14, au firmament du ciel; בְּרְמִיצַ דְּיִּא Ps. 150. 1, (louez-le) dans le firmament où sa force réside, éclate; selon d'autres: dans l'étendue de sa force.

קָּקִיק m. (rac. הָקֵקי). Tourteau, gâteau fort mince: וְּלָקִיק אָּקִי Exod. 29. 23, et un tourteau, gâteau; הְּלָקיִי מְּצִּוֹי 29. 2, et des gâteaux fort minces, sans levain.

רְקְם Broder soit au métier, soit à la main, surtout pour faire des dessins de plusieurs couleurs (v. רְּפָרָי). Kal seulement part. בַּיבְּילְה וּבְאַרְנָּכְּן Exod. 38. 23, et qui fait de la broderie d'hyacinthe, de pourpre; בַּיִבְיה רֹבָם 26. 36, ouvrage (fait selon l'art) du brodeur.

Pou.: רַפְּמְהִי בְּחַחְהִיוֹּח אֶּרֶץ Ps. 139. 15, (lorsque) j'ai été tissé, brodé, c-à-dformé de matières diverses, (comme) au fond de la terre, c.-à-d. dans le sein de ma mère.

DR7 n. pr. 1° Rekem, ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 27. — 2° Rekem, un des rois des Madianites, Nomb. 31. 8. — 3° Rekem, fils de Hebron, I Chr. 2. 43. — 4° Rekem, fils de Sares, 7. 16.

Pi. Etendre une lame, l'amincir, l'aplatir : נְיִלְשְׁנֵּא אָח־תַּוֹיִ חַזְּיִלָּט Exod. 39.3, ils rendirent les lames d'or fort minces, ou : ils firent, battirent, les feuilles d'or; בַּנְיְלֵינִי וְיִלְשְׁנֵי Is. 40. 19, (et l'orfévre) couvre (la statue) d'or mince, d'une feuille d'or.

Pou.: בֶּטֶתְ מְרָאָנ Jér. 10.9, de l'argent aminci, réduit en lames.

Hiph. Etendre: מַרְּלֶיבֶ עָּמֵּי לִּשְׁחָקִים Job 37. 18, as-tu étendu avec lui (l'as-tu aidé à étendre) les nues, les cieux? (v. > 7°).

רָקְעִים m. pl. Éteudues : רָקָעִים

Nomb. 17.3, des lames bien étendues, réduites en feuilles.

רָקּק . Kal inusité. Rendre mince, plat; de la רָקִיק , et בי adj., peut-

être aussi pa adv.

Hiph. 1° מַפְּרִים תוּצוֹת מְּרִבּים Ps.18.43, je les aplatirai, foulerai aux pieds, comme la boue des rues (ע. דְּקַב 2°), ע. le même exemple à דְּבִר-רָיִרְ תִּדְּבָּ Lév. 15.8, et si l'homme qui souffre de la gonorrhée crache, jette de sa salive (sur un autre qui est pur); de là ph.

n. pr. d'une ville appartenant à Nephthali, Rakkath, Jos. 19. 8 (Tiberias ou Sephoris?)

לים Pauvre (v. שיור).

ישָאין: Puissant: שֶׁבֵּין רַשָּׁאִין Aboth, ils sont puissants, ils (en) ont le pouvoir (v. רְשִׁיוֹן trum; בּיִשְׁיוֹן).

י בשות Pouvoir, puissance, permission, Aboth.

ר (rac. רָפֶּלּה). Pouvoir, autorisation: בְּילְּהְיוֹן בּּוֹרָשׁרָן). Pouvoir, Esdr. 3.7, selon le pouvoir, l'autorisation, que Cyrus, roi de Perse, leur avait donnée.

בְשִׁית Commencement (v. רַאשִׁית).

לְשֵׁל Marquer, écrire. Part. pass.: מָּאַר אָמָה Dan. 10. 21, ce qui est marqué, écrit, dans l'écriture de la vérité.

בְּיִרְיָבֶּא chald. Écrire, signer: מְּרְבָּא Dan. 6.9, et signe l'écrit, l'édit; בְּיִרִּים 5.24, et cette écriture fut tracée, ces paroles furent écrites, tracées.

שְׁלֵי, (fut. יְרָשֵׁלֵי, 1° Étre agité, inquiet (comparez יָבֶּע, יָבֶעּע, יִבְּעָּי, עָבָּע, עָבָּע, עָבָּע, עַבְּעָר, בּעַר, בעַר, בּעַר, בעַר, בעַ

Ps. 18. 22, je ne me suis pas éloigné de mon Dieu par l'impiété, en faisant ce qu'il a défendu; ou : je n'ai pas commis d'iniquité, d'infidélité, contre mon Dieu; אָבּיִרְיִּיצִיהָּא Job 10. 15, si j'ai été méchant, impie; ou : si je suis coupable.

Hiph. 1°Troubler, agiter: יָרוּא יָשָׁיקט וְמִר רֵרְיָּשֵׁעֵ Job 34. 29, s'il donne la paix, qui agitera, troublera (les hommes)? וּבְכֹל אֲשֶׁר־יִפְּמָח יַרְשִׁיעַ I Sam. 14. 47, et de quel côté qu'il tournât (les armes), il troublait, répandait la terreur; selon d'autres : il châtiait (les ennemis), il les vainquait. — 2º Intrans., comme Kal 2º. Commettre l'iniquité : יַרַיִּרָשָׁעַנוּ Dan. 9. 5, nous avons commis l'iniquite ; דויא דורשיע לעשות II Chr. 20. 35, il a fait des actions impies; trans.: וּמֵרְשֵׁיעֵר בְּרָית Dan. 11. 32; ceux qui trahissent l'alliance, les prévaricateurs de l'alliance. — 3° Déclarer coupable, criminel , condamner : צָּיָשׁר יַרְיָשׁרִעָּן אֱלֹדְוּרם Exod. 22. 8, celui que les juges condamneront; רַיַרְיָשִׁיעוּ אֱאַד-אָיוֹב Job 32. 3, (et de ce) qu'ils avaient (cependant) condamné Job.

עָשֶׁי, adj. (fém. רְשָׁשֶׁי, 1° Agité, inquiet, méchant, injuste, inique, impie: וְרָיְלָשֶׁיִים בַּיָם וְגְרָשׁ Is. 57. 20, mais les méchants sont comme une mer toujours agitée; שַׁם רְשַׁיִּים חַיְרַלוּ רֹגֵז Job 3. 17, c'est là que les agitateurs, les impies, cessent (d'exciter) le trouble; וְחָהַת באַהַּים פַרְשֵׁע Gen. 18.25, et que le juste, l'innocent, soit (traité) comme le méchant, l'impie; בַּעַצָּה רְשָׁיִּים Ps. 1. 1, dans le conseil des impies ; מַבַּח רְשָׁיִנִים Is. 14. 5, le bâton des méchants, des peuples qui oppriment Israel; פַּרֵּרָמוֹ רְשָׁעָּיִת Ez. 3. 18, de sa voie impie. – 2º Celui qui a la mauvaise cause, le coupable, punissable : לא־אַצַּוּים רַשַּׁע Exod. 23.7, je ne justifierai, n'absoudrai pas le coupable ; אַל־הַשָּׁע יַדָּך ּ עִּם־רָטָּע 23. 1, ne prête pas ta main à celui qui a la mauvaise cause ; אַטָּר־דוּאַ רָשׁע לֵמוּר Nomb. 35. 31, qui est coupable de mort, qui a mérité la mort.

עשע ז m. (avec suff. רְשָׁעֶּר). Iniquité, crime, injustice, mensonge, impiété: אַשָּאַר רָשַׁע Ps. 45. 8, et tu hais l'iniquite; מֵלְשֵׁעִים רָצֵא רָשֵׁע I Sam. 24. 14, des méchants vient le mal, le crime, c.-à-d. ils ne peuvent faire que le mal, le crime; אֹצְרוֹת רָשֵׁע Mich. 6. 10, les trésors (obtenus) par l'injustice, la violence; בְּמֵשׁל Mich. 6. 11, avec une balance injuste, fausse; ਸਬੰਧੂ Prov. 8.7 (oppose à רְצֵּכֶּית), faussete, mensonge; plur.: סָּמָקָם Job 34. 26, il les frappe à cause de leurs crimes, de leurs actions impies; selon d'autres, plur. de יְּטָׁעֵי : comme des impies, ou : à la place des impies.

קינית בְאַשׁ רִשְׁיִר f. Méchanceté, iniquité, impiété, injustice, crime: בְּצֶרָת בָאֵשׁ רְשְׁצִּר Is. 9. 17, la méchanceté ou l'impiété s'est allumée comme un feu; שְׁמֵּר רְשְׁיָרוּ Mal. 3. 15, ceux qui commettent l'iniquité; מְיֵר רְשְׁיֵרוּ Deut. 25. 2, selon son crime, son injustice.

רַשְּׁאָחַיִם (ע. בּיּשַׁן).

רְשֶׁרְ m. Flamme, charbon ardent, éclair, fièvre, peste, (oiseaux de proie): רַשַּׁמֵּיתַ רְשָׁפֵּר אֲשׁ Cant. 8.6, ses charbons sont des charbons de feu très ardents, ou: ses flammes sont comme les flammes du feu ; וּמִקנֵיחָם לָרְשַׁמִּים Ps.78.48, (il livra) leurs troupeaux aux éclairs, au feu du ciel; רָשָׁמֵר־קָשָׁר 76. 4, les éclairs de l'arc, c.-à-d. les slèches; אַבְיֵּר רֶשָׁקּ Job 5.7, selon les uns : et les fils de l'éclair, les oiseaux de proie, qui volent comme l'éclair; selon les autres: les fils du feu ou du charbon, les étincelles, « (comme) les oiseaux ou (comme) les étincelles (s'élèvent en l'air) »; אַלַּחְמֵּר רֲשֵׁן Deut. 32. 24, et (ils seront) dévorés par la fièvre, la peste; selon d'autres: déchirés par des oiseaux de proie, de carnage.

ነኛን n. pr. Reseph, fils de Beriah (ou fils de Rephah), I Chr. 7. 25.

לְשֵׁשׁ Kal inusité. Po. Détruire ou dépeupler : יְלֵשִׁשׁ לֶבֵי בְּרָבְיר Jér 5.17,

(l'épée à la main) il détruira ou dépeuplera tes villes fortes.

Pou.: ফল্ডুন Mal.1.4, nous avons été détruits, ou (de খান) appauvris, pillés.

ף חוֹת m. (rac. בְּחֵים). Chaine: מְצֵים m. (rac. בְּחַים). Chaine: מְצַים בּיחִים בּיחַים בּיחַים וּבְּחַים בְּיחַים בּיחַים בּיחַים וּבְּחַים בּיחַים בּיחַים וּבְּחַים בּיחַים בּיחַים וּבְּחַים בּיחַים בּיחַים וּבְּחַים בּיחַים בּיחַים

רְתְּקְירִי Kal inusité. Pi. Faire bouillir: רְתְּקִירִי Ez. 24. 5, exact. fais bouillir ses bouillons, c.-à-d. fais-la bouillir à grands bouillons, bien bouillir.

Pou.: מְצֵּר רְמְּדוּג Job 30. 27, mes entrailles bouillent, un feu brûle dans mes entrailles.

Hiph.: מְצִּילְתְּ מְצִּילְתְ Job 41.23, il fait bouillir le fond de la mer comme un pot ou une chaudière.

m. L'action de bouillir, bouillon, bouillonnement, Ez. 24.5 (v. מְתַחְ Pi.).

רְחֹם חַבֶּרְבֶּבְח Attacher, atteler: רְחֹם חַבֶּרְ שׁלְּבְבָּשׁ Mich. 1. 13, attache le chariot aux coursiers, attelle les coursiers au chariot (fuis bien vite).

לְהָמִים m. (fém. I Rois 19. 4, cheth., plur. רְחָמִים). Espèce d'arbrisseau, le genièvre ou le genêt: יוֹם אָרָי וּ וּחַבּי וּ וּחַבִּי וּ וְחַמִּים וּ Ps. 120.5, des charbons de genièvre ou de genêt.

רְּמְלֵה n. pr. Rithmah, station dans le désert, Nomb. 33. 19.

רְחַק Kal inusité. Niph. Etre rompu: פֵּר אָשֶׁר לֹא־יַרָחַק חָבֶּל הַפְּטָּק Eccl. 12. 6 (cheth. יַרְחַק), avant que la chaîne d'argent soit rompue.

Pou. Etre lie, charge (de chaines): יְחְקוּ בַּיִּמְים (Nah. 3.10, et tous les grands)

ont été liés avec des chaînes, chargés de chaînes.

רַתְקוֹת f. pl. Chaines (v. pin_).

לַבַבּבּר אָּקבִים רְתַת : m. Terreur וְתַת

Osée 43. 1, quand Ephraim parlait, (il répandait) la terreur; ou adv.: quand Ephraim parlait d'une manière terrible, imposante (il fut élevé, exalté, dans Israel).

7

שלין ne formait dans l'origine qu'une lettre avec ש' Schin, à savoir la vingt-et-unième lettre de l'alphabet. Comme chiffre ils signifient l'un comme l'autre trois cents. ש se permute avec les siffiantes; exemples: השָׁ et הַּ agneau, סַבְי fouler, שַבָּי ramper, סַבַּי et שָּבָי fouler, שָבָי cacher, אַבָּי et אַבָּי rire (v. ס et צ), אשׁ levain, et הַיִּשְּׁשִׁי pétrin, huche.

לאר לא יְפָּצֵא m. Levain: לא יְפָּצָא Exod. 12.19, il ne se trouvera point de levain (dans vos maisons).

אָשְׁיִי f. (inf. de אָשָׁיִ, avec suff. מְשִׁאָּיִר ; une fois into Job 41. 17). 1º Action d'élever : iniga Job 41. 17, lorsque (le léviathan) s'élève ; דַלֹא אָם־הַּיִּטִיב שָּׁאָת Gen. 4. 7, n'est-ce pas (ainsi), si tu fais, agis bien, élévation! c.-à-d. tu peux élever le visage (v. Job 11. 15); selon d'autres: (tu trouveras) le pardon (de tes péchés), ou : tu trouveras grace. — 2º Une élévation dans la peau, une plaie ou tache qui fait parattre la peau qui l'entoure plus haute, plus élevée : וָהִנַּח שְׁצֵּח־לְבָנָה נָגעוֹר Lév. 43. 10, et qu'il y ait sur la peau une enflure ou une tache blanche (v.vers.3). — 3° Elévation, dignité : רֶתֶר שָּׁאַת Gen. 49.3, la préférence en dignité (v. יוֹר 4º); יולא שאחו הבעה אַהבם Job 13. 11, sa majesté (selon d'autres : son apparition) certes vous effrayera; ipppip មន្ត្រា אביי יראָשי Hab. 1.7, la justice et la dignité, souveraineté, ou : les décrets, viendront, émaneront de lui (de ce peuple).

ישְׁבֵּי chald. m. plur. Les anciens : שָׁבֵי יְדוּרְיָאַ Esdr. 5. 5, les anciens des

Juiss; לְשֶׁבֵּיָא אָלַהְ 5.9, à ces anciens (עַרָּבָיָא אָלַהְ: hébr. et בָּלָשֶׁבַיָּא).

קבְּרָת m. Grille; plur.: מְּבָרָת קבָרָת I Rois 7. 17, des rets, grilles, ouvrage de treillis, de réseaux (v. שֶׁבָרָם

קבְרָּהְ (rac. יְשַׁבְּהָ, v. יְשַׂבְּרָּהְ Job 18.8, rets, grille: לְּבָּרָהְ הְּתְּבְּלָּהְ Job 18.8, et il marche sur ou dans le filet, dans ses mailles; בְּיִבְּיִהְ הַשְּבְּבָּהְ IR Rois 1.2, à travers la grille (d'une fenètre), la jalousie; בְּיִבְּיִהְ הַשְּבְּבִּיה IR Rois 7.42, pour les deux grilles, réseaux (aux chapiteaux des colonnes).

אַלְכָא Nom d'un instrument de musique (v. מַבְבָא).

סְבְשׁ et הֹבְּיִבְיׁ n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Ruben, Sebam, Sebmah, Nomb. 32. 3, 38.

עַבעי (avec pause יִשְבַע, fut. יִשְׁנַּע.) Se rassasier, être rassasié, être saturé, dégoûté de quelque chose; וָאַכֵּל וְשֵׂבָע Deut. 31. 20, il mangera et se rassasiera; rarement apaiser la soif: וַלֹּאֹ רשבעי Amos 4. 8, sans pouvoir apaiser leur soif; אֶרֶץ לֹא־מֶּבְנֶּח מֵּיִם Prov. 30. 16, la terre ne se rassasie, ne se soule point d'eau; avec l'accus. : הַּמָּבְּעַרְ־לֵּחָם Exod. 16.12, vous serez rassasiés de pain; לא־יִשׁבֵּע בַּטְקְב בַּטְקְב בַּטְקָב בַּטְבָּע בַּטְבָּע בַּטְבָּע בַּטְבָּע בַּטְבָּע בַּטְבָּע בַּטְבָּע sera jamais rassasié d'argent; avec 79: י מְּבִיר מְעַמֶּרך הְשְׁבֵּע הָאָרָץ Ps. 104. 13, la terre sera rassasiée des fruits qui sont tes ouvrages (c.-à-d. elle sera pleine de fruits, d'arbres); avec בָּיִים בְּעַרוּ רַרַעורו נְמְשָׁר Ps. 88. 4, mon ame est rassasiée, remplie, accablée, de maux, de douleurs; suivi de >, avec un inf.: לא־רִוּשְׁנֵגע עֵיִן לִרְאוֹתו Eccl. 1. 8, l'œil ne se rassasie point de voir; רָשַּׁבֶּע בְּחֶרָתָּח

Lament. 3. 30, il se rassasiera d'opprobre; שְּלֵהִית צֵּילִית Is. 1. 11, je suis rassasié (dégoûté) des holocaustes des béliers (je ne les aime plus); קַּיּבָּ פִירָ Prov. 25. 17, de peur qu'il ne se dégoûte de toi; יְמִיבּע יָמִים I Chr. 23. 1, et מַוּבַע יָמִים II Chr. 24. 15, il était rassasié, plein, de jours.

Pi. Rassasier: בְּּמְשֵׁם לֹא רָשְׁתֵּב Ez. 7. 19, ils ne rassasieront pas leurs ames; מְּבָּיבְר בְּתֹּכְר Ps. 90. 14, rassasienous des le matin de ta miséricorde.

Hiph. Rassasier: אָבִיזֹנְיִהְ אַשְּבִּיצַ לְּחָם Ps. 132. 15, je rassasierai de pain ses pauvres; בְּבָּי מִבְּיִבְּי מִבְּיִבְּי בִּבְּיבִי Ez. 32. 4, je rassasierai (les bétes de toute la terre) de toi (de ta chair); avec בְּ Ps.103. 5; avec לְּבָל־תֵּי Ps.103. 16, et (tu) rassasies toute créature vivante des effets de ta grace, ou: selon son désir (v. בְּצִין בְּיִבִים ; (בְצִין Ps. 91. 16, je le rassasierai d'une longue vie, je le comblerai de jours.

שָׁבֶע m. Satiété, abondance, fertilité: שָׁבֶע נְּרִילּל Gen.41.29, une grande abondance; שָׁבֶע נְּרִילּלְ אַבֶּר רְשָּׁבְע בְּלָּא בְּלָּירְ שָׁבָע 41.34, (les sept) années de fertilité; רְיִשְּׂבְעּר אֲסָכִיךְ שָּׁבָע Prov. 3.10, alors tes greniers se rempliront d'abondance (de fruits abondants).

עַבְשֶׁ adj. (const. אַבְשֶׁ הָּשָּׁה, /e̞m. רְאַבְשֶׁן). Rassasie, comblé, accablé: רְאָבַשְׁן שׁנְאַ אַבְּעָּר Prov. 27.7, l'âme (une personne) rassasiée; אַבְעָבְעָר I Sam. 2.5, (ceux qui étaient) rassasiés; אַבַע הָבּער הָעוֹן Deut. 33. 23, (Nephthali) rassasié, comblé, des effets de la grâce de Dieu (v. רְבִּערְי, וֹרָבִין Job 14.1, et rassasié, rempli, de misère; אַבַער קְבִּער קְבִּער קָבִער קָבָער קָבָער קָבָער קָבָער קַבּער קַבָּער קַבַּער קַבָּער קַבַּער קַבָּער קַבַּער קַבַּער קַבַּער קַבַּער קַבָּער קַבַּער קַבַּער קַבָּער קַבָּער קַבַּער קַבָּער קַבַּער קַבַּער קַבַּער קַבָּער קַבָּער קַבָּער קַבָּער קַבָּער קַבָּער קַבּער קַבַּער קַבָּער קַבַּער קַבָּער קַבָּער קַבַּער קַבָּער קַבָּער קַבּער קַבָּער קַבָּער קַבָּער קַבָּער קַבָּער קַבָּער קַבָּער קַבָּער קַבּער קַבָּער קַבָּער קַבּער קַבָּער קַבָּער קַבּער קבּער קבּער קַבּער קַבּער קַבּער קבּער קבער קבּער קב

שלבע m. Satiété, abondance : לָּשׁבֶעּ Exod. 16. 3, jusqu'à la satiété, suffisamment; שְּבֶעָּ שֶׁבְעָּף Deut. 23. 25, (tu pourras manger) selon ton désir, à ta satiété, jusqu'à satiété; שבֵע שְּׁבָּינוּף Ps. 16. 11, une abondance de joie. קיבית לְּחֶם: f. Abondance : שִּׁרְעָה Ez. 16. 49, abondance, rassasiement, de pain, de nourriture.

לא קינעי שָּרְעָה f. Satiété: אַלְּאָרְהְּרָּ 56.11, ils ne connaissent pas la satiété, c.-à-d. ils sont insatiables; מְמֶּלְמֶּר שֶׁרְעָּדְרָּ 23. 18, jusqu'à satiété; מְמֶלְמִר שֶׁרְעָּדִר אָר Ez. 16. 28, parce que tu n'avais pas ta satiété, que tu n'étais pas encore satisfaite (de tes excès, débauches).

לבר Considerer, refléchir; seulement part.: אַרָּדְּי שַבֵּר בְּחִבּח רְרִנְּשָׁלַם Néh. 2. 13, 15, je considerais (je faïsais mes réflexions sur) les murailles de Jérusalem (une autre version: שָׁבַר de שַּבֵר je brisai les murailles, je les enfonçai pour passer).

Pi. Attendre, espérer: תְּלְתֵּן הְשֶּׁמֵּרְטָּר Ruth 1.13, voudriez-vous attendre après eux (attendre qu'ils fussent grands)? בּיִשְׁי בְּיִשְׁרֵּוּ בְּשִׁרֵּנִּ Esth. 9. 1, (le jour auquel les ennemis des Juiss) espéraient régner sur eux; בְּלֶּרְ רְשַׁבֵּרוּן Ps. 104. 27, toutes (les créatures) espèrent en toi (attendent de toi leur nourriture); קוֹבוּ בְּיִבְּיִרְהַּרָּ בִּינִישׁוּבְּרִוּךְ j'ai espéré en ton secours.

קברו על-ני אַלוּיר: m. Espérance: מָּבְרוֹ עַל-נֵי אָלּוּיר Ps. 146. ט, son espérance est dans l'Éternel son Dieu; מָּשְּׁבְרִי 119. 116, de mon espérance.

אָלָיָּל Kal inusité. Hiph. Rendre grand, trouver grand: בַּמְשָּׁנְיא לַאַנִּים Job 12.23, il rend les nations grandes, puissantes; ou : il les multiplie; בִּי מָּעָלִי 36.24, que tu trouveras ses œuvres grandes, sublimes; ou : que tu les célébreras (v. מַבָּר).

לְּנָא chald. Devenir grand, croître: שְּׁלְבְּכּוֹן רַשְּׂנֵא Dan. 3.31, que votre paix, salut, augmente, grandisse; לְבָּח בִּשְׁנֵא Esdr. 4.22, pour que le dommage ne devienne plus fort, que le mal ne croisse.

Job 5. 44, ils sont relevés, ou s'élèveront, par le secours (de Dieu); שָּׂנְבִּוּ בְּשֵׁבִּ Deut. 2. 36, (il n'y eut pas de ville) qui eût été trop haute, inaccessible, ou trop forte pour nous.

Niph. Etre haut, élevé, grand, fort, protegé, difficile : וּבְחוֹמָח וְשָׁוֹבָח Prov. 18. 11, et comme une muraille fort élevée; קרָיַת נְשְׂנָבֶת Is. 26. 5, la haute ville (avec des murs et des palais bien élevés); selon d'autres : la ville forte ou superbe; יְמָּנֶב הַיּ Is. 33. 5, l'Éternel est élevé, grand ; יִּמְשָׁב טְׁיִמוֹ לְבַהוֹ Ps.148. 13, il n'y a que lui dont le nom est elevé, grand; בוֹ־יַרוּץ צַּוְּיִּק וְנִשִּׂנֵב Prov. 18. 10, le juste s'y réfugie, et il est protégé (comme dans une haute forteresse) (v. מְשִׁנְבָה לֹא־אַּבָל לָה Ps. 139. 6, (cette science) est élevée (trop difficile pour moi), je ne pourrais y atteindre.

Pi. Élever, susciter, fortifier, protéger, sauver: יִישָׁגַב יֵי אָדּרַצְרֵי רְצִּדֹן עָלָיִוּי Is. 9. 40, Dieu rendra fort, ou fera élever, suscitera contre (Israel), les ennemis mêmes de Resin (les Assyriens); memes de Resin (les Assyriens); Ps. 69. 30, ton secours, ô Dieu, me relèvera, ou: me protégera, fortifiera; 59. 2, mets-moi en sûreté, sauve, protége-moi de (ou contre) mes adversaires.

Prov. 29. בּוֹמֵחָ בֵּיִר רָשׁוָּב Prov. 29. 26, mais qui met sa confiance en Dieu sera élevé, ou: sera sauvé, protégé.

Hiph.: קראל בְּשְׁוּיב מְבֹּרוּי Job 36. 22, Dieu seul se montre grand, élevé, dans sa puissance; ou : il élève les hommes, ses créatures, etc.

קלָּג (עּ, שֶׁנֶּע (עָּלָּא (עָּלָּא (עַּלָּא (עַּלָּא (עַּלָּא Job 8.7, mais ton état postérieur grandira beaucoup, c.-à-d. plus tard ta postérité croîtra, augmentera; קּאָרֶין בַּלְּבָעוֹן יִשְׁנָּח (Ps. 92. 13, il croîtra comme le cèdre du Liban.

Hiph.: יוְשָׁנּרּ־חָיֵל Ps. 73. 12, ils ont augmenté, multiplié, leur richesse.

לגוני (l'élevé) n. pr. 1° Segub, fils de Hesron, I Chr. 2. 21. — 2° Segub, fils de Hiel, I Rois 16. 34 (שִׁרָּבוֹ cheth.).

אַניא adj. Grand : דֶרָאֵל שִׁנִיא Job 36.

26, certes Dieu est grand; טַּוּרָא לַחָן 37. 23, grand en puissance.

ליי chald. Grand, beaucoup: בְּיֵלְי chald. Grand, beaucoup: בְּיִלְי Dan. 2.31, une grande statue; בְּיִלְי שִׁנִיין שַּׁנִיין שַּׁנִיין שַּׁנִיין שַּׂנִיין שַּׂנִיין שַּׂנִיין שַּׂנִיין שַּׂנִיין שַּׂנִיין שַּׂנִיין שַּׂנִיין בּעַנִין שַּׁנִיין בּעַנִיין בּעַנִין בּעַנִין בּעַנִיין בּעַנִיין בּעַנִיין בּעַנִיין בּעַרְיִין בּעַנִיין בּענִיין בענִיין בעניין בעניין בּעניין בעניין בענייין בעניין בעניין בעניין בעניין בעניין בעניין בעניין בענייין בעניין בענייין בעניין בענייין

קיים נְסְכֵּךְ הְּשַּׁגְּשָׁגִּי Ex. unique: מְיִּדְם הְשַּׁגְשָׁגִּי le is. 17. 11; selon les uns de ישָּׁגָשׁג le jour que tu as planté, tu as fait pousser (la plante); ou intrans.: elle (la plante) a poussé; selon les autres, de ישָּׁרְאָּ ou מִּירֹג elle (da plante); tu t'en occupais, tu la cultivais, soignais; ou de ישׁׁר: tu l'as environnée d'une haie.

אַדר Kal inusité. Pi. Rompre les mottes, herser, aplanir un terrain: יישָיִר אַן Is. 28. 24, et herse-t-il, aplanit-il son terrain, son champ (toute la journée)? אָבּירָשׁבִּי צַּטָּקִים אַדְיָרָא Joh 39. 10, ou hersera-t-il, aplanira-t-il, les vallons derrière toi (en te suivant).

ישָׁרָת . (const. אַנָּדוּי, avec suff. שָּׂרָת, שׁרֵית; plur. שָּׁרָי, const. שָּׁרָי, une fois חלים Neh. 12. 29, avec suff. שִׁרֹחֵים, סירותם). 1º Champ, terre labourable: לובע השובה Gen. 47. 24, comme semence du champ (pour semer les terres); שׁבֶּרוּ אוֹ־בֵּרֶם Exod. 22. 4, un champ ou une vigne. — 2º Collect. Les champs, la campagne, territoire: אָילשׁ שָּׁנָהוּ Gen. 25. 27, un homme qui est souvent, qui vit, dans les champs; תַּשָּׁיֵת חַשָּׁיַת Gen. 2. 20, les bêtes des champs, les animaux terrestres; פונדו הועיר Gen. 41. 48, Jos. 21. 12, les champs, la campagne, près, autour, d'une ville, son territoire; סְרֵה אֶרָם Osée 12. 13, le territoire, la contrée, de Syrie; many בוּאָב Gen. 36. 35, le territoire, le pays, de Moab.

mais sculement en style poétique: mais sculement en style poétique: קיניה Deut. 32. 13, les fruits de la campagne; בָּל־תַיְהוֹ שָׂנִי Ps. 104. 11, toutes les bêtes des champs.

ילָרָרָה (ע. קֹיָרָי). Ordre, rang, poste: ווויף (ע. קריי). II Rois 11.8, celui qui entrera dans les rangs, les postes des soldats, qui gardent le temple (donc: qui entrera au temple) (v. 11.15, et II Chr. 23.7, 14); יְמַרֵּיִרִים I Rois G. 9, (et il plaça) des rangées de poutres (ou de lambris) de cèdre.

אַהֵר m. Témoin: שָּהֵרִי בַּמְרוֹמִים Job 16. 19, et mon témoin (celui qui connaît le fond de mon cœur) est dans les cieux.

ינֵר שָּׁהַרּוּתָא f. Témoignage : ינֵר שָּׁהַרּוּתָא Gen. 31. 47, le monceau (de pierres) du témoignage.

שְּׁהַרֹנִים m. pl. Ornement en forme de lune ou de croissant que portaient au cou les femmes, Is. 3. 18, et les montures des rois: יְמַצִּיְהֶרֵי אֲשֶׁר בְּצֵיְאֵרֵי Jug. 8. 21, et les ornements en forme de lune (les bossettes) qui étaient au cou de leurs chameaux.

סיים מור ou שוֹר Etre blanc, avoir les cheveux blancs, être très vieux: יַאַנְיּר יָשַׂרְחִי I Sam. 12. 2, et moi je suis vieux, je suis tout blanc; part.: שַּׁרְחִי Job 15. 10, collect., aussi des hommes aux cheveux blancs.

שוֹכְהְ m. Branches entrelacées: מּוֹבְהָּ דּוֹבְּלִית II Sam. 18. 9, les branches entrelacées, touffues, d'un chêne ou d'un térébinthe (v. פָבָה.).

לא נשור : Niph. Reculer (סוג (סוג ישור)

אָרוֹר II Sam. 1. 22, (l'arc de Jonathan) n'a pas reculé, ou: sa flèche n'est jamais retournée en arrière.

לוֹר Enduire : וְשֵּׂרְהָּ אֹרְם בַּאָּיר Deut. 27. 2, 4, et tu enduiras (les pierres) de chaux (v. קיר.).

היים אמו. Ex. unique: תְּשְׁבָּיתְ מְשְׁבָּיתְ Gen. 24. 63, (Isaac était sorti) dans le champ pour méditer, ou pour prier; selon d'autres: pour se promener entre les herbes, les plantes (v. תַּשִּׁיִם), ou: pour causer avec ceux qui étaient dans les champs.

Pil.: מְמַצְשֵׁח רָדֶרְהְ אֲשׂוֹחַתוּ Ps. 443. 5, je médite sur les (ou: je parle, je raconte des) ouvrages de tes mains; וְאָרְדּוֹרוֹ מִי יִשׂוֹחַתוּ Is. 53. 8, qui racontera son âge, ses années; ou: l'histoire, les souffrances de sa vie; selon d'autres: qui racontera la grandeur de sa génération, de ceux qui vivaient de sou temps (v. les autres exemples à m²).

שְׁלֵיב כָּזָב : (שְּׁמָּה (v. שְּׁבֶּי בָּזָב : בְּיָב : Ps. 40. 5, et ceux qui se détournent (de la vérité, et penchent vers, courent) après le mensonge.

לורב (סוב Clore, environner de haies (ע. בברוֹ: (סוב Job 1.10, n'as-tu pas fait une haie (un rempart) autour de lui (et de sa maison)? ne l'as-tu pas gardé, protégé? En mal: חַנְּנִירִישָּהְ בָּשִּרוֹיִם Osée 2. 8, je ferme ton chemin avec une haie d'épincs, je t'arrêterai au milieu du chemin, je t'empêcherai de le suivre.

Pil.: וְגִידִים הְשֹׁרְבֵנִיי Job 10. 11, et tu m'as tissé, entrelacé (ou affermi) d'os et de nerfs.

קאלש מוכח: Jug. 9. 49, chacun (coupa) sa branche, une branche pour lui.

שוֹכָה f. Branche: שוֹכָת עַנִּים Jug. 9. 48, une branche d'arbre.

ה חיבור n. pr. Sochoh, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 35.

chathim, 1 Chr. 2.55; de מּלְּכְּחִים nom de leur chef, ou d'une ville.

שלים פו שלים (Kal, prét. שלים, הְּשִׁבּי, inf. שלים, const. שלים, נשלים, part. שלים, שלים, נישלים, נישלים, נישלים, עישלים, une fois (Exod. 4. 11); Hiph. part. שלים Job 4. 20; impér. ישיש, Ez.21 21. L'impératif שלים, ישיש, ניות החילון, משלים, ou Kal de שלים, ou Hiph. de שלים). (Les significations du Kal et Hiph. étant d'ailleurs les mêmes, nous pouvons sans inconvénient mêler les exemples.)

1º Mettre, placer, planter, établir, dresser, se ranger, fonder, créer, rendre, marquer : וַיָּשֵׂם שָׁם אַת־תַאָּדָם Gen. 2. 8, et il y mit (plaça) l'homme; www. אָרִי בְּבוֹר 40.15, ils m'ont mis (enfermé) dans cette prison; הַשָּׁם הָשָׁם Is. 28. 25, il met, plante, du froment; דַּיָּטִירמוּ בָּנִים Esdr. 10. 44, (ils mirent des enfants au monde), ils eurent des enfants; רְשִׁים בְּפֶּלֶע קנָה Nomb. 24. 21, et tu as mis, établi, ton nid, ta demeure, sur le rocher; שִוּכם־לָּהְ אֹרֵב Jos. 8. 2, et mets, dresse, une embuscade; שמים ישלשֵׁח רַאשִׁים Job 1.17, (les Chaldéens) se sont rangés, divisés, en trois troupes, bandes; שימו וַנְּשִׁימוּ עֵל־דַוִעִיר I Rois 20.12, rangez-vous (en bataille), allez investir la ville, et ils l'investirent; ou: dressez (vos machines de guerre) contre la ville, et ils les dressèrent; בושיביי בושיביילי Ez.21.21, tourne, dressetoi à gauche; אַשָּׁר־שָּׁם לוֹ בַּהַרָה I Sam. 15. 2, qui s'est mis en embuscade, ou : s'est opposé à lui dans son chemin, lui a barré le chemin ; שוֹם חָשִים נָלֶרך בֶּלֶרך Deut. 17. 15, tu établiras, choisiras, un roi sur toi (pour te commander); וַרְטֵּים אַר־בַּנְיוּ שׁפְּבִים I Sam. 8. 1, il établit ses fils pour juges (sur Israel); avec שַׁמֵּנִי אֱלֹחִים לְאָרוֹן: ל Gen. 45. 9, Dieu m'a établi, rendu, le maître (de toute l'Egypte); אָבֶר מָּלָם הַבֶּל לְּלָה Job 34.13, et quel (autre que lui) a fondé, créé, tout le monde (l'univers); בְּשֹּׁיבִי עם־עולם Is. 44.7, depuis que j'ai fondé, etabli, le (premier) peuple du monde, c.-a-d. le plus ancien peuple ; בַּר־יַבְשָרם באַרֶץ מְשָׁקָם 42.4, jusqu'à ce qu'il place, établisse, la justice sur la terre; 🖼 השל ישילי באין. Deut. 12. 5, (le lieu que Dieu choisira) pour y établir son nom, c.-a-d. pour y résider; בְּישָׁם אֹיָהִה וֹיִםְלָּ לְּהָוֹלִי ? Gen. 47. 26, Joseph l'établit pour loi, le fit passer en loi; בְּישָׁם בְּיִלְיבִי לְּבְּי בְּיִלְיבִי לְבָּי בְּילִים ? Exod. 21.13, je te destinerai, marquerai, un lieu.

2º Mettre, coucher, imposer, imputer, exposer, tourner vers, considérer; ישים קסף דאיש Gen. 44. 1, et mets l'argent de chacun (à l'entrée du sac); וְשַׂמְחֵם בְּאָרוֹן Deut. 10. 2, et tu mettras (les tables) dans l'arche; נַיַּשָּׁם עַל־יַצְּחַק בת Gen. 22. 6, il mit (le bois) sur son fils Isaac; וְמִימוּ יַד עַל־פָּח Job 21. 5, et mettez la main sur la bouche (silence!); דַּמְשָׁם אַל־־חַשְּׁשָׁם I Sam. 19. 13, elle coucha (l'image) sur le lit; יָאָשׁ לֹא חֲשָׂרמוּ I Rois 18.25, mais n'y mettez pas, n'approchez pas, le feu; וְשַׂבְּלְתִיךְ עליה Ruth 3. 3, et mets tes habits (sur toi), habille-toi; הַּמָּימוּ עַלֵּיהָם Exod. 5. 8, vous leur imposerez (la tâche); לאַ־רְּוְשִׁימוּן עַלֵּיד נַשָּׁךְ Exod. 22. 24, ne lui imposez pas, n'exigez pas de lui, de l'usure, des intérêts; לֹא רָטִיׁנֶם מָּךָ Deut. 7.15, il ne mettra pas (les plaies) au milieu de toi, il ne t'en frappera pas; וְדָמָם לָשׁוּם עַל־אַכִּימֶלֶה Jug. 9. 24, et pour mettre leur sang sur Abimélech, c.-à-d. pour lui imputer leur meurtre, l'accuser d'avoir versé leur sang; יַטֵּים דְשָּלֶךְ בְּעַבְהוֹ דָבֶר I Sam. 22. 15, que le roi ne m'impute aucune faute, qu'il ne m'accuse de rien; וַנְיָשֶׁם לָּחֶם — שַׁמּמֹר ה Dan. 1.7, et il leur imposa des noms, leur donna d'autres noms; יַשְׁמָיהָ שָׁמָי אַבְרַחָם Néh. 9. 7, et tu lui avais donne le nom d'Abraham; לא שַּׁמִּר אַלֹּדְרִים לְנֵנְרָם Ps. 54. 5, ils ne se sont pas proposé Dieu devant les yeux, Dieu ne leur était pas présent devant les yeux; יָאָל־אֵלחִים אָשִׂים דִּבְרָחִי Job 5. 8, et j'exposerai ma cause devant Dieu; ישרם באונר ברוושע Exod. 17. 14, mets-le aux oreilles de Josué, fais-lui savoir, signifie-le-lui; יָטִרמוּ אַה Job 36.13, (les impies) conservent en eux leur rage, ne s'en corrigent pas; selon d'autres: se chargent de, s'attirent, la colère (de Dieu); ואַדן אִדשׁ שָּׁם עַל־לַב Is. 57. 1, et personne ne le prend a cœur, n'y fait réflexion en lui-même; וַּלֶבֶבוֹ — הַלְבַבוֹ I Sam. 21.13, David prit (ses paroles) a cœur, en fut frappé; יָלֶם הַרֶה Ps. 50. 23, et celui qui est attentif à son chemin, qui marche dans la bonne voie; וְעֵרנֵיךְהְ שִׁרם עַלָּרד Jer. 39. 12, dirige tes yeux sur lui, prends bien soin de lui. שום פורם Tourner le visage (v. שום פורם 1°): וְנַשִּׁרְמַח לְבֵּנוּ Is.41.22, nous y tournerons notre esprit, nous l'écouterons avec attention, et absol. וְרַשִּׁיבִילוּ הַדְּשָׁבִילוּ בְּיְדְיַבְּי 41.20, afin qu'ils considèrent et qu'ils בַשַּׂמָתַ לָבָּך ; comprennent tous ensemble על־עַבְהָּר אִיוֹב Job 1. 8, as-tu tourné ton esprit vers mon serviteur Job, l'as-tu considéré? avec > Exod. 9. 21; avec לא אַה־דורא יַטוֹם בִּר —Job לא אַה־דורא יַטוֹם בָּר 23. 6, non certes, mais il me considérera; selon d'autres : il ne mettra pas tant sur moi, ne m'accablera pas.

3° Faire, former, donner, accorder: ביים אַב Exod. 4. 11, qui fait le muet, qui rend muet; אָשֶׁר־שָׂם דֵי מִבְטָחוֹי Ps. 40. 5, qui fait de Dieu son espérance, qui met son espérance en Dieu; אַם־שַׂמְחַּר וַחַב כִּסְלִּר Job 31. 24, si j'avais fait de l'or mon espérance ; לְגוֹר אֲטָלימָזוּ Gen. 21.13, je ferai de lui un peuple, il sera le chef, la souche d'un peuple; לַנְלּ Is. 25. 2, tu as fait d'une ville un monceau de pierres, des ruines; אַשֶּׁר־שָּׁם בְּמִצְרַיִם אֹחוֹתָרו Ps.78. 43, qui avait fait ses miracles dans l'Egypte; ירשם לה שלום Nomb. 6. 26, et qu'il te (prepare), donne, la paix ; ישרם-נָא כָבוֹר לרֵיך Jos. 7. 19, donne, rends gloire à l'Eternel ; לא־שֹמָת לָחָם רחַמִּים Is. 47.6, tu ne leur as pas accorde de miséricorde, tu n'en as pas usé envers eux.

Hoph: לַמְכֵיך לָאֵכֹל Gen. 24. 33, (keri) il fut place, mis devant lui, de quoi manger, on lui servit à manger; mais le cheth. בַּיִּישָׁם et Gen. 50. 26, Kal de בּיִייָּים: on plaça, mit (v. בַּיִּיִים).

בי קיקים chald. Établir, donner, diriger: בְּישָׁ מְּיִהְיּ בְּּבְּי מְּיִהְיּ שָׁבָּי Esdr. 5. 14, que (le roi) avait fait, établi, gouverneur; שְּיְהָי מְיִבְּי Dan. 3. 10, tu as donné, publié, un

ordre, un édit; אָמְשְׁמְאַבְּה הַּנְּיִשְׁמִאָּבְּה (a qui le roi) avait donné le nom de Baltsasar; לְבָל דְּנָיָאל שֶׁם בָּל 6.15, et il dirigea sa pensée, son esprit, vers Daniel, il prit une résolution touchant Daniel; בְּאִדְּשָׁמְה בְּלֶרְה בִּלְכָּא בְיַבָּח (3.12, ils n'ont point tourné l'esprit vers toi, o roi! ils ne t'obéissent pas.

Ithp.: יְאָדְ בְּיִקְים Esdr. 5. 8, et la charpenterie se pose (sur les murailles); בְּלֵּי יִקְּטְׁמִין Dan. 2. 5, (et vos maisons) seront faites, changées, en fumier, ou: en ruines; בְּיִבְּיִי בַּיַבְּא יִקְּטָּא יַבְּטָּא בַּבּלּא. 21, jusqu'à ce qu'un ordre soit donné, publié, de ma part.

ליל (v. ישָׁרָר אַלַיבְּלָּאָדְ: 1º Lutter, vaincre, se rendre mattre: יַשֶּׁר אָל־בַּלְאָן Osée 12. 5, et il lutta contre l'ange; יַשֶּׁר אָל־בַּלְאָן עַלּרִי עַלְּרָאָל Jug. 9. 22, Abimélech s'était rendu mattre d'Israel, avait régné sur Israel. — 2° Se retirer: בַּשְּׁרָבָּי עַלְּירָ בַּעָּרִי בַּיְשָׁרִ בַּעָּר בַּיִּשְׁרָ בַּעְּרַ וּאַר בַּיִּשְׁרַ בַּעָּר בַּיִּשְׁרַ בַּעָּר בַּעָּעָן Osée 9.12, quand je me retirerai d'eux, quand je les abandonnerai (v. מַפֹּר חַבָּיִב וּ בַּיְבַּיר בַּיִּבְי I Chr. 20. 3, il les scia, coupa, tua, avec des scies (selon d'autres, pour יַשֵּׁי d'une racinc (נשׁר בּיִּבּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי וּבִּיי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי וּבִּי בַּיִּבָּי וּבִּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיְּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִּבְּי בַּיִּי בַּיְבָּי בַּיִבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְי בַּיִּי בַּיִּבְּי בַּיִּי בְּיִבְּי בַּיִּבְיי בַּיִּבְי בַּיִּבְיי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִּבְי בַּיִי בַּיִי בַּיִּי בַּיִי בַּיְי בַּיִי בַּיּי בַיּי בַּיִי בַּיִי בַּיּי בַּיִּיי בַּיִיי בַּיּי בַּיּי בַּיּי בְּיִי בַּיִּי בַּיְי בַּיִי בַּיִּי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיִּי בַּיּי בַּיְי בַּיּי בַּיִי בְּיִי בִּיי בַּיְיי בַּיִי בִּיִי בַּיְיבָּי בַּיִי בַּיְי בַּיְיבָּי בַּיי בִּיבִּי בַּייִי בַּיּי בַּיִיי בַּיי בַּיי בַּיי בַּיי בַּיי בּייי בַּיי בַּייי בַּייי בַּיי בַּיי בַּיי בַּייי בַּיי בַּייי בַּייי בַּייי בַּיי בַּיי בַּיי בַּיּי בַּיי בַּיי בַּיי בַּיי בַּיי בַּיי בַּיי בַּיי בְּיי בַּיי בַּייי בִייִי בְּיי בְייבִּיי בַּיי בַּיי בִּייי בַּיי בַּייי בַּיי בַּיי בְּיי בַּייבְיי בְיי ב

Hiph.: מְשִׁירִיּבּ Osée 8. 4, ils ont fait régner, ils ont établi, choisi, des princes.

וְלֶם הְשָּׁח שּׂוּרָה f., douteux: וְשָּׁם הְּשָּׁח שּׂוּרָה 28. 25, et il plante du froment par rangs, rangées; selon d'autres: du froment beau, choisi (ע. הַיָּה, שָּׁרָה); ou: dans l'endroit principal, le meilleur du terrain.

קלים (v. שלים). n. pr. Sorak, une vallée près de Gaza, Jug. 16. 4 (la vallée des bonnes vignes).

 verra); שומים בוים Is. 61.10, je me réjouirai avec une effusion de joie dans l'Eternel; קשטים מִדְעָר Is. 35.1, le désert (et la terre aride) s'en réjouiront (pour מים ou men place du parag.).

חשׁ ח. (rac. מַּיִּדְים מִּי מַיּרְשׁיִּטְיּ). Dessein, méditation: מְּבְּיִדְּי מַּרִּים מַּרִי בְּּאָרָם Amos 4.13, et qui annonce à l'homme quel est son dessein, ce qu'il (l'homme) médite (selon d'autres : ce que lui (Dieu) médite, ce qu'il veut faire).

תְּשְׁר יְפָרֵשׁ חַשּׁהָח לְשְׁחוֹת Nager: בַּאֲשֶׁר יְפָרֵשׁ חַשּׁהָח לִשְׁחוֹת Is. 25. 11, comme le nageur étend (ses mains) pour nager.

Hiph.: מְּשָׁהָה בְּכָלֹּ־לַרְלָּה מְשָּׁהִי Ps. 6.7, je fais nager, j'inonde toutes les nuits mon lit (de mes pleurs); de la

אור f. Action de nager: מֵי מָּוֹחנּ Ez. 47. S, des eaux de nage, qu'on ne pouvait passer qu'à la nage.

עחוק (ע. אחוק).

אָתְם אָל-עּוֹם פַּרְעוֹת Presser: יָאָשְׁוֹת אָל-עּוֹם מָּלְשׁרָה Gen. 40. 11, et j'ai pressé (les raisins, j'en ai exprimé le jus) dans la coupe de Pharaon (שַחָם chald).

אָרִיף (ע. קיחִשָּׂי).

Pi. Étre gai, se divertir, divertir, jouer, chanter et danser: בְּסִוּרְשְׁמְשִׁרְּבּׁי Jer. 15. 17, dans une assemblée de gens gais, qui se divertissent; בְּחָיִתְּבְּי Zach. 8. 5, (des enfants) qui jouent dans ses places publiques; בְּשִׁרְיבִי Job 40. 20, (toutes les bêtes des champs) s'y jouent, (se plaisent avec lui); יְשִׁרְיבִי Ji Sam. 2. 14,

(que les jeunes gens) jouent devant nous, qu'ils s'exercent aux armes, qu'ils se battent pour nous amuser; קימין Jug. 16. 25, qu'il joue devant nous, qu'il nous divertisse (en chantant et en dansant); היְשִׁיִּשִׁי בַּיְשְׁיַשְׁיִן וּלְּשִׁי בַּיִּשְׁיִים וְיִשְׁיִּים וְיִבְּשִׁים וְרַשְּׁיִבְּיִם וְרַשְּׁיִבְּיִם וְרַשְּׁיִבְּיִם וְרָשִׁיִּבְיִם וְרָשִׁיִבְּיִם וְרָשִׁיִּבְיִם וְרָשִׁיִּבְיִם וְרָשִׁיִּבְיִם וְרָשִׁיִּבְיִם וְרָשְׁיִבְּיִם וְרָשְׁיִבְּיִם וְרָשְׁיִבְּיִם וְרָשְׁיִבְּיִם וְרָשְׁיִבְּיִם וְרָשְׁיִבְּיִם וְרָשְׁיִבְּיִם וְרָשְׁיִבְּיִם וְרָשְׁיִבְּיִם וְרָּשְׁיִבְּיִם וְרָשְׁיִבְּיִם וְרָשְׁיִבְּיִם וְרָשְׁיִבְּיִם וְרָּשְׁיִבְּיִם וְרָשְׁיִבְּיִם וְרָשְׁיִבְּיִם וְרָבְּשְׁיִבְּיִם וְרָבְּשְׁיִבְּיִם וְרָבְּשְׁיִבְּיִם וְרָבְּשְׁיִבְּיִם וְרָבְּשְׁיִבְּים וְרָבְּשְׁיִבְּים וְרְבְּשִּׁיִבְּים וְרְבְּשִׁיִּבְּים וְרָבְּשְׁיִבְּים וְרָבְּשְׁיִבְּים וְרָבְּשְׁיִבְּים וְרָבְּשְׁיִבְּים וְרָבְּשְׁיִבְּים וְרָבְּשִׁיִּבְּים וְרָבְּשְׁיִבְּים וְרָבְּשְׁיִבּים וְרָבְּים וְּרָבְּשִׁים וּבְּים וּבְּיִבְּים וּבְּיבִּים וּבְּיבִּים וּבְּיבִּים וּבְּיבּים וּבְּיבּים וּבְּיבִּים וּבְיבִּים וּבְּיבּים וּבְּיבּים וּבְּיבּים וּבְּיבּים וּבְּיבּים וּבְּיבִּים וּבְּיבּים וּבְּיבִּים וּבְּיבִּים וּבְּיבִּים וּבְּיבְּים וּבְּיִים וּבְּיִבְּיִים וְּבְּיִבְּיִים וְּבִּים וְּבִּיִים וְּבְּיבִייִים וְּבְיבִּים וְּבִּיִּים וְּיִבְיּיִים וְּבְיבִּים וְּבִּים וְּבִּים וְבִּייִים וְּבְּיִים וְּבִיּיִּים וְבְּיִים וְּבִייִים וְבִּיבְיִים וְבִּיבְיּיִים וְבִּיבְּיִים וְבִּיִים וְּבְיּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּיִבְיִים וְּבְּיִים וְּיִים וְבִּיִים וְּיִים וְּיִייִים וְּיִים וְּיִים וְּיִייִים וְּבִיים וּבְּייִים וּיִים וְּייִים וְּיִים וְּייִים וְּיִים וְּייִים וְּבְייִים וְּייִים וְּייִים וְּייִבְּיִים וְּייִים וְּיִיבְייִּים וְּיִים וּבְיוֹיים וְייִים וְּייִים וְּייִים וְּיִים וְּייִּים

Hiph.: נַיִּרְדיּג מַשְּׂוֹדִיכִּרִם צֵּלֵינֶתם II Chr. 30. 10, mais ils se moquaient d'eux.

קריתי פּן אוֹרוֹיְתְ m. Le ris, rire, cris de joie, moquerie: אַרְּטְּילִי phi Eccl.7. 6, le ris de l'insensé; אָרִיתִיר לִּעְּרוֹיִי לְּעָרוֹיִי לִּעְרִיתִיר לִּעְרוֹיִי אַנְייִר לִּעְרוֹיִי אַנְייִר לִּעְרוֹיִי אַנְייִר בּיִּגְי אַ מַרוֹיִים פּינוּ (Ps. 126.2, alors notre bouche sera remplie de rire, c.-à-d. de cris, de chants de joic.

שׁמָים (rac. תְּשָׁים). Ex. unique: יְּמָבִים Osée 5. 2, ceux qui se détournent de la bonne voie, les pécheurs, apostats, se sont cachés dans les profondeurs (pour tuer les fidèles); ou : ils sont allés bien loin dans leurs péchés (v. בַּיִּבְים).

אַלְּהָר (fut. הַשְּׁהְ et רְּיִבְיהְ Se détourner, se débaucher, devenir infidèle: מַלְּלָּהְ אָבְיהְ הַשְּׁהְ Prov. 4. 15, détourne-toi de (cette voie); אַבְּירָבְיהָ לִּבְּרָ בְּיִבְּיהָ לִבְּרָבְיהָ אַלְּהַרְ מִיבְּיהְ מִבְּרָבְּיהָ Nomb. 5. 12, (un homme) dont la femme se détourne, se débauche, lui devient infidèle; אַבְּרֵּבְּיִהְ הִיִּבְּיִהְ בְּּרֵבְיהִ מִּבְּאָה בְּרֵבִיה אִיבְּיהְ בְּרֵבְיה אִיבְּיהְ בַּרְיִה אִיבְּיהְ בַּרִיה אִיבְּיהְ בַּרִיה אִיבְּיה בַּרְיִה אַבְּיה בַּרְיִה אִיבְּיה נִיבְּיה בַּרְיִה אַבְּיה בַּרְיִה בִּרִיה אִיבְּיה la souillure (en te donnant) à un autre qu'à ton mari, ou étant sous la puissance de ton mari.

711

אליף Hair, accuser: יְשְּׁמְנֵינְיִי Ps. 38. 21, ils me haissent, se déclarent contre moi; שְׁמָיֵי נַתְּשׁׁ 71. 13, les ennemis de mon âme, qui en veulent à ma vie; בְּמִשְׁי בַלְיִיְבִינִי לְשִׁשְׁי Zach. 3. 1, et l'ennemi, ou l'accusateur, se tenait à sa droite pour l'accuser (ou: pour s'opposer à lui).

* Hiph. Part. : מְשְׁיִדְ Adversaire, ennemi, trattre, Rituel.

ולְישָׁ שִׁ ה. 1° Ennemi, adversaire, accusateur: אַפָּטְ דֵי שְּׁשֵׁן דֵּיְלְּמֹי דֵּי בְּעָבְּי וֹ Rois 11. 14, Dieu suscita un ennemi à Salomon; 14. Dieu suscita un ennemi à Salomon; 14. 25, il était un adversaire pour Israel; יְשִׁיבֶּוֹ לִיִּדְיִי שִׁיַן לִּיִּשְׂרָאֵל Ps. 109. 6, et que l'accusateur soit à sa droite; יְשִּׁיבֶּוֹ לִיִּבְיִי II Sam. 19. 23, que vous soyez aujourd'hui des adversaires pour moi, (que vous vous opposiez à ma volonté); יְשִׁיבֶּן לֹי Nomb. 22. 22, comme résistance à lui, pour lui résister. — 2° L'esprit accusateur et tentateur, Satan, toujours avec l'article: שַׁבִּין Job 1. 7, 2. 2, excepté שֵׁבֵּין I Chr. 21. 1.

הובי שלייבי f. Accusation: ייבי שלייבי Esdr. 4. 6, ils présentèrent par écrit une accusation.

ח שִּׁמְנְה n. pr. d'un puits, Sitnah, nommé ainsi de la querelle entre Isaac et les Philistius, Gen. 26. 24.

אָםי m. (rac. נְטָּא). Elévation: אָםי m. (rac. נְטָּא). Elévation: אָם Job 20. 6, quand son elévation irait, monterait même jusqu'au ciel.

אָליי (élévation) n. pr. Le mont Sion qui est le mont Hermon, Deut. 4. 48. איר (עובר אויב).

שיב m. (rac. שיב ou ישיב). Vieillesse: ממי מינין משיבו I Rois 14.4, ses yeux ctaient immobiles, aveugles, a cause de son grand age.

ליבָה f. Les cheveux gris, la tête grise, la vieillesse: יְחִירְהָם אָּד־שִּׁיבְּה Gen. 42. 38, vous ferez descendre mes cheveux gris, ou ma tête grise, avec chagrin, dans le scheol; אינה Deut. 32. 25, et seul אינה שִּיבָּים

Lév. 19. 32, un homme aux cheveux blancs, un vieillard; בְּשֵׁיבָה שֹּיְבָה Gen. 15. 15, dans une heureuse vieillesse; Ruth 4. 15, ta vieillesse.

קיברישיג: Poursuite: יבירישיג: Poursuite: יבירישיג: I Rois 18.27, ou il a une poursuite à faire, c.-à-d. il poursuit un ennemi, ou une affaire; selon d'autres, de שוג. ישוג ישוג: un départ, une absence.

שיר (ימור : Chaux : בְּלְיְטֶּרְםוֹּר : Is.33.12, la chaux brûlée; בֵּלְיטֶּרְםוֹּר Is.33.12, la chaux brûlée; בֵּלִיטֶּרְם וּשִּרֹים לַשְּׂיִר Amos 2. 1, parce qu'il a brûlé les os du roi d'Idumée, comme on cuit la chaux, c.-à-d. jusqu'à les réduire en cendres; selon d'autres : pour s'en servir comme de la chaux, ce qui était une profanation de plus.

עָּיָה (v. מֶּיָר).

Parler, s'entretenir, prier, se plaindre, méditer: אָבֶּירְ אָבְיּדְ נָאָבִיץ Job 12. 8, ou parle à la terre; אָבִירְ אַבְּיִרְ Prov. 6. 22, elle te parlera, s'entretiendra avec toi; avec בּי בְּשִּׁרְתוּר Ps. 69. 13, ils parleront (mal) de moi, ils parleront contre moi; אַבְּיִרְי אָבְּירְתוּר וְאָבְיִרְתוּר וְאָבְירִי מִּבְּלָאִרָי בְּיִבְּי אָבִירְוּר וֹנְאַבְּירִ וְאַבְּירְוּר וְאָבִירְוּר אָבִירִי אָבִירְוּר וְאָבִירְוּר אָבִירְוּר אָבִירְר אָבִירְר אָבּירְוּר אָבּירְרוּר אָבּירְרוּר אָבּר בּבּבּי בּייִר אָבּירְרוּר אָבּירְרוּר אָבּירְרוּר אָבּירְרוּר אָבּירְרוּר אָבּירְרוּר אָבּירְרוּר אָבִירְרוּר אָבּירְרוּר אָבּירְרוּר אָבּירְרוּר אָבּירְרוּר אָבּירְרוּר אָבּירְרוּר אָבּירְרוּר אַבּירְרוּר אָבּירְרוּר אָבּירְרוּר אָבּירְרוּר אָבּיר אָבּירְרוּר אָבּירְרוּר אָבּיר אָבּירְרוּר אָבּיר אָבּירְרוּר אָבּיר אָבּירְרוּר אָבּיר אָבּייִי אַבּייִי אַבּירְרוּר אָבּיר אָבּיר אָבּיר אָבּייִי אָבּייר אָבּייר אָבּייִי אָבּייר אָבּיי אָבּיי אָבּייר אָבּייר אָבּייי אָבּייר אָבּיי אָבּייר אָבּייי אָבּייר אָבּייר אָבּיי אָבּייר אָבּייר אָבייי אָבּייי אָבּייר אָבּיי אָבּייי אָבּייר אָבּיי אָבּיי אָבּיי אָבּיי אָבְייי אָבְייִי אָבְייִי אָבְייִי אָבְיּי אָבְייִי אָבְייִי אָבְייִי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְיי אָבְייי אָבְייי אָבְיי אָבְייי אָבְייי אָבְיי אָבְייי אָבְיי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְיי אָבְייי אָבְיי אָבְיי אָבְיי

I חַישִׁי m. (v. חַישׁי verbe et רְיִשׁיטּ). Parole, plainte, chagrin, prière, méditation: יויים אַייִריים ווּאַכּי וּאַרָּיים אַיִּרְיּשׁים וּאַרִים וּאַרִים וּאַרִים וּאַרִים וּאַרִים וּאַרִים וּאַרִים וּאַרִים וּאַרִים פּר מּבּיב מּחוֹפּר de parler (ou: ses manières, son caractère); יוֹיִים מְּיִרְיִם עַּיִּרְיִם עַּיִּרְיִם עַּיִּרְיִם עַּיִּרְיִם עַּיִּרִים עַּיִּרִים עַּיִּרִים עַּיִּרִים עַּיִּרִים עַּיִּרִים עַּיִּרִים עַּיִּרִים עַּיִּרִם עַּיִּרִים עַּיִּים עַּיִים עַּיִּים עִּיִּים עַּיִּים עִּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עִּייִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּיים עַּיִּיים עַּיִּים עַּיִּים עִּיִּים עִּיִּייִּים עַּיִּיים עַּיִּייִּים עַּיִּייִּים עַּיִּייִּים עַּיִּייִּים עִּיִּיים עַּיִּיים עַּיִּייִּים עַּיִּייִּיים עִּייִּייִּייִּייִייִּייִּיייִּיי עִּייִּייִּים עַּיּייִּיים עִּייִּיים עִּייִּים עִּייִּים עִּיִּ

quelqu'un), ou : il est dans la méditation, il médite (v. np).

II ת. (pl. פיתים). Plante, arbrisseau, arbre: קבל שִׁיתוּ הַפּשׁרָם, Gen. 2. 5, toutes les plantes, ou tous les arbres, des champs; שַבְּיִישִׁיתוּ Job 30. 4, sous les arbrisseaux; שִּתוּה הַפּשׁרִה Gen. 21. 15, sous un des arbres.

ישיהות (v. I שְלְּהָה (proveur (v. I שְלְּהָה (proveur (v. I בְּלְבְּהַוֹּם וְדִּא שִׁיְהָה (proveur (v. I בְּלְבְּהַ שִׁי מְּהַה (proveur (v. I בְּלְבְּהַ שִׁי מְּהַה (proveur (v. 119.99); וְיִבְּרַ שִׁי מְּהַה עַל (proveur (v. 119.99); Job 15. 4, tu empeches, arrêtes, la prière, ferveur, devant Dieu; "Aboth, conversation, discussion."

ישים Poser, mettre (v. שים).

שיש Racine incertaine (v. a שיש).

שלה m. (rac. שלה ou שלה). Épine ou clou: לשלה Nomb. 33. 55, (ils deviendront) comme des épines, ou des clous dans vos yeux.

בּיִּחְלֵּס מַגּוְ שָׁמֵּר Tente: יַּיִּחְלֵּס מַגּוְ שָׁמֵּר Lament. 2. 6, il a détruit, renversé, sa tente, comme un jardin, comme on arrache les plantes d'un jardin; ou : comme une cabane dans un jardin (v. à סַבְּחַ).

אַכָּה (rac. שֶׁבָּה, v. שֶׁבַה, v. שֶׁבָּה). Epine: עַּבָּה, v. שֶׁבָּה, v. שֶׁבָּה עורוֹ זין נוּרְמַלֵּא בְּשְׁכּוֹת עורוֹ Job 40.31, remplirastu sa peau d'épines, c.-à-d. de flèches pointues.

אלל n. pr. Sechu, contrée près de Rama, I Sam. 19. 22.

מִרּנְתֵּן: m. (rac. שֶּׁרָנִית) douteux : מִּרּנְתִּן Job 38. 36, qui a donné de l'intelligence au cœur (siége des pensées, de l'imagination, v. מַּמְשִׁרֵּת); selon d'autres: au coq (pour discerner les heures de la nuit).

קלְרָּהְ f. (rac. שְׁבִּרְהָּ). Image ou palais: תְּיִבְּהָּהְ f. (rac. שְׁבִּרְהֹּן f. (yd. 2. 16, toutes les images, figures de délice, les belles images qui plaisent à la vue; selon d'autre: les palais délicieux.

וַשְׁכִּין m. Couteau : שַׂבִּין שִּׁבִּין

Prov. 23. 2, tu mets un couteau à ta gorge (chald. סָבִּין couteau).

לְבְיְרָה f. Action de louer, location: מְיִבְירָה Is. 7. 20, avec un rasoir loué (exprès pour qu'il coupe bien, c.-à-d. avec des peuples étrangers); selon d'autres: avec un grand rasoir, ou un hon rasoir, qui coupe bien.

יַשְׁבֵּרְ (v. מְבַּהְ Couvrir: יְשָׂבֶרְ Exod. 33. 23, je couvrirai ma main sur toi, je te couvrirai de ma main.

שַׁכֵל דָּוֶר מִפֹל : I Sam. 18. 30, David réussissait mieux, avait plus de succès (dans la guerre) que tous les serviteurs, officiers, de Saül; ou: David montrait plus d'intelligence, se conduisait plus sagement, etc. (v. Hiph.).

Pi.: מַבֵּל אָד־יַדִּיז Gen.48.14, (Jacob) rendit ses mains intelligentes, c.-à-d. posa ses mains ainsi après réflexion, avec une intelligence prophétique; selon d'autres: changea ses mains de place en les croisant.

וּלְחֲשִׁכִּיל אֵל־דְּבְרֵי חַתּוֹרָת Néh. 8. 13, et pour bien comprendre les paroles de la loi, pour bien y prêter attention; Ps. 41. 2, qui est attentif au pauvre, qui s'intéresse à lui, le soutient; avec > Dan. 9. 13. - 2º Étre, devenir, intelligent, sage; agir prudemment, sagement : וַצַהַר מָלַכִים הַשָּׁבִּילוּ Ps. 2. 10, et maintenant, o rois! devenez sages; מָחֵר מְשְׂבִּרלוּ 94. 8, quand deviendrez-vous sages, quand aurez-ישְּשִׂבְּלִים בְּכַל־חֲכְמָה ?vous de l'intelligence Dan. 1. 4, et (qui fussent) intelligents dans toutes les sciences ; פַּר־לֹא דָּוֹטְלְּכִילּוּ Jér. 20. 11, car ils n'ont pas agi prudemment (selon d'autres : ils ne réussiront point); part.: בֵּן מַשִּׂבִיל Prov. בַּוַיַשׁ מַשִּׁמָּרַל; un fils sage, prudent בַּיַשׁ מַשִּׂמָּרַל Ps. 14. 2, s'il y a un homme intelligent (pieux); וְחַשְּׁבֵּיל Jér. 3.15, et הַשְּׁבֵּיל Prov. 1. 3, 21. 16, inf. comme subst., intelligence, prudence. — 3º Réussir, faire réussir: לָמֵעַן הַשְּׂנִדּל Jos. 1.7, afin que tu réussisses (partout où tu iras); וֹבְּכֹל אֲשֶׁר-רֵצֵא רַשְׂבִּיל II Rois 18.7, partout où il alla, dans tout ce qu'il entreprit, il réussissait; לָמֵעַן מְשִׂמָּרל אָת כַּל־אֲשֶׁר מַעַשָּׁת I Rois 2. 3, pour que tu fasses réussir tout ce que tu entreprendras, ou, pour בּבַל: pour que tu réussisses dans tout, etc. (d'autres cependant traduisent dans tous ces endroits: agir sagement, avec intelligence). — 4° Rendre intelligent, sage, instruire : אַשָּלְכִּילָהְ Ps. 32. 8, je te rendrai sage, je t'instruirai; לְחַשִּׁכִּילִהְ בִינָה Dan. 9. 22, pour t'enseigner l'intelligence (ou pour t'instruire et te donner l'intelligence); מעפר ל : וּבְחַמִּיכִּיל לְחָבָם Prov. 21. 11, mais quand on instruit le sage; בַּשָּׁבֵּיל subst. qui se trouve en tête de plusieurs psaumes (32, 42, 44, etc.), est traduit par: chant instructif, ou: chant pour l'intelligence, chant accompagné d'une instruction, explication.

" Hithp.: הְשָּׁהְשֵּׁל בְשְׁלֹשָׁה הְבָּרִים Aboth, observe bien (pénètre-toi de) trois choses (v. שְׁבֵּל chald.).

לבלי chald. Ithp. Considerer: אָבַלי

שׁנֵית בְּקרְנֵיָא Dan. 7. 8, je considérais ces cornes.

שָׁבֶּל et שֶׁבֶּל m. (avec suff. יִּשְׂבָל). Intelligence, raison, prudence : אַר יהור לה בי שבל ובינה I Chr. 22. 12, que Dieu te donne aussi la raison (sagesse) et l'intelligence; רוֹצֵץ בְּטֵּוֹכֵל 26. 14, un homme qui conseille avec intelligence, un sage conseiller; שַלַל־פוֹב Prov. 13. 15, Ps. 111. 10, II Chr. 30. 22, une bonne intelligence, une raison sainc (le bon sens); ישוֹם שֶּבֶל Néh. 8. 8, et en y mettant, appliquant, leur intelligence (pour comprendre), ou : en donnant l'intelligence de ce qu'ils lisaient, en le rendant très intelligible; דְיָאָאָם שבח-שבל I Sam: 25. 3, et cette femme était d'une bonne intelligence, très prudente; selon d'autres: d'une belle apparence, belle, agréable à la vue; ימצא־חון ושבל טוב Prov. 3.4, et tu trouveras grace et une bonne intelligence, c.-a-d. de l'amitie, de la faveur ; שַּׁבְלוֹי Dan. 8. 25, son astuce, sa ruse.

וְרַשִּׁח חֹלֵלֹּהְח וְשִּׁרְלֹּהְח Eccl. 1. 17, et pour connaître la folie et la prudence; selon d'autres, sens opposé (pour כְּבְּלִּהְּח : pour connaître la folie et la sottise, l'imprudence.

לְתְנוּ chald. f. Raison, intelligence: מַּדְרִרוּ וְשָׂכְלְתְנוּ Dan. 5. 11, 14, des lumières et de l'intelligence, de la raison.

לְבֶּר (fut. יְשְׁבֹּר) Acheter, payer, corrompre par argent: קשׁבֹר שְׁבַרְתִּדְּךְ Gen. 30. 16, car je t'ai achete (j'ai achete droit d'être avec toi); בַּישְׁבְרּגִּי אָּד־אָבִי II Sam. 10. 6, ils payèrent les Syriens, les enrôlèrent, levèrent à leurs dépens; les enrôlèrent, levèrent à leurs dépens; אַרִּבְּלְּיִנְ אַרִּבְּלְּיָנִ Néh. 13.2, et (parce qu') il avait payè Balaam contre Israel, qu'il l'avait corrompu par argent; יְשְׁבֵּר יִשְׁבֵּר עִּבְּרִים prov. 26. 10, (le puissant) paye, achète, les fous, achète les vagabonds; ou : (Dieu) paye l'insensé, paye les transgresseurs, donne à chacun ce qu'il mérite.

וואס אַניים בּלָחָם וִשְׂבָרוּ I Sam.2.5,

ceux qui auparavant étaient rassasiés se sont loués pour avoir du pain.

Hithp.: יְחַבְּּמְחַמֵּר Agg. 1.6, et celui qui se loue pour gages, ou : qui gagne, amasse de l'argent.

קרָה שִּלְרָה m. (const. שְלֵּרְה שִּבְּרְה שְּבָּרְה שְּבָּרְה שִבְּרְה שִבְּרִה שִבְּרְה שִבְּרִה שִבְּרִה שִבְּרָה שִבְּרָה שִבְּרָה שִבְּרָה שִבְּרָה שִבְּרָה שִבְּרָה שִבְּרָה שִבְּרָה עִשֹבְּר שְבִּרְה שִבְּר שִבּרְה שִבּר שִּבּר שִבּר שִבּר שִבּר שִבּר שִבּר שִבּר שִּבּי שִּבּר שִבּר שִּבּי שִּבּי שִּבּר שִבּיי שִּבּי שִּבּי שִּבּי שִבּיי שִבּיי שִּבּי שִּבּי שִּבּי שִּבּי שִבּיי שִּבּי שִּיי שִּבּי שִּיי שִּבּי שִּבּי שִּבּי שִּבּי שִּבּי שִּבּי שִּיי שִּבּי שִּבּי שִּבּיי שִּבּיי שִּבּי שִּבּי שִּבּי שִּבּיי שִּבּיי שִּבּי שִּבּי שִּבּי שִּבּי שִּבּיי שִּבּיי שִּבּיי שִּבְּיבּי שִּבּיי שִּבּיי שִּבּי שִּבּי שִּבּיי שִּיבּי

ילְּבֶּר n. pr. m. 1° I Chr. 26. 4. — 2° 11. 35 (le même: שֶׁבֶּר II Sam. 23. 33).

קלר אַלֶּר m. Récompense: שֶּלֶר אַיָּה Prov. 11.18, une récompense sûre; בֶּלרעשׁר שֶּלֶר ls.19.10, tous ceux qui travaillent pour un salaire; mais, selon presque tous les commentaires, pour בָּלֶר ceux qui tont des écluses, ou des fosses, pour prendre des poissons (v. בַּלָּר Niph.).

לאלי f. Caille: בְּתַּבֶּל הַשְּׁלָּה Exod. 16. 13, collect., les cailles arrivèrent, se repandirent (sur le camp); pl.: שַּלְּיִרם Nombr. 11. 31, des cailles.

מַלְמָא n. pr. m. I Chr. 2. 51.

לְּמָהָ (le même que הַּבְּשְׁהָ, const. מְּלְמָה, avec suff. יהַבְּשְׁהָ ; plur. ישָלְמָה, ivec suff. יהַיבּשְׁהָ). Habit, vètement : ישִילְהָוּה I Rois 11. 29, d'un habit, ou manteau, tout neuf; יישָּלְהֵוּה מָּלְהֵוּה (סנ. 9. 5, et des habits vieux, usés; בּשִּלְּהָהוּ Deut. 24. 13, afin qu'il dorme dans son vêtement, ou : sous sa couverture.

שְלְמָה n. pr. Salma, fils de Nahson, père de Booz, Ruth 4. 20 (מַלְמוֹן 4. 21). אַלְמוֹן n. pr. (ע. מִילָּמוֹן).

ים שַּלְבֵּי n. pr. m. Neh. 7. 48 (שַּלְבָּי ou פַּיְבִיּר Esd. 2. 46).

אַלְאָל Kal inusité (v. שַּׁמָּאָל). Hiph. Se tourner à gauche, se servir de la main gauche: וְאַסְמָּאִרלָּה Gen. 13. 9, j'irai, je me tournerai, à la gauche; לְּחַמִּיל II Sam. 14. 19, (on ne

peut) se détourner ni à droite ni à gauche (de ce que vous dites, tant ce que vous dites est exact, véritable); ביְּטְיִיִם וּבְּעִינִים וּבְּעִינִים וּבְּעִינִים וּבְּעִינִים וּבְּעִינִים וּבְעִינִים וּבְּעִינִים וּבְּעִינִים וּבְּעִינִים וּבְּעִינִים וּבְעִינִים וּבּעִינִים וּבַעְינִים וּבּעִינִים וּבְעִינִים וּבְעִינִים וּבַעְינִים וּבְעִינִים וּבּעִינִים וּבַעִּינִים וּבּעִינִים וּבּעִינִים וּבַעִּינִים וּבַעְינִים וּבַעְינִים וּבְעִינִים וּבְעִינִים וּבַעְינִים וּבַעְינִים וּבַעְינִים וּבַעְינִים וּבְעִינִים וּבַעְינִים וּבַּעְינִים וּבַּעְינִים וּבַּעִינִים וּבַּעְינִים וּבַעְינִים וּבַּעְינִים וּבַּעְינִים וּבַּעְינִים וּבַּעְינִים וּבְּעִינִים וּבַּעְינִים וּבַּעְינִים וּבַּעְינִים וּבַּעְינִים וּבְּינִים וּבְּעִינִים וּבְּעִינִים וּבְּעִינִים וּבְּעִינִים וּבְּעִינִים וּבְּיבִינִים וּבְּעִינִים וּבּעַינִים וּבּעּינִים וּבּעּיבִּיים וּבּיבּייִּים וּבּיבּייִּים וּבּיבּייִּים וּבּיבּיים וּבּיים וּבּיבּיים וּבּיבּיים וּבּיבּיים וּבּיבּיים וּבּיבּיים וּבּיים וּבְּיבּיים וּבּיבּים וּבּיים וּבּיבּיים וּבּיים וּבּיבּיים וּבּיבּיים וּבּיבּיים וּבּיים וּבּיים וּבּיבּיים וּבּיבּיים וּבּיים וּבְּיבּיים וּבּייִים וּבְּיבּיים וּבּיבּיים וּבִּיבְּייִים וּבּיבּיים וּבּיים וּבְּיבּיים וּבּיים וּבּיבּיים וּבּיבּיים וּבּיים וּבִּיבּיים וּבּיבּיים וּבּיבּיים וּבּיבּיים וּבּיבּיים וּבּיבּיים וּבּיים וּבּיבּיים וּבּיבּים בּיבּיבּיים וּבּיבּיים וּבּיבּיים וּבּיבּיבּיים וּבּיבּיים וּבּיבּיים וּבּיבּיבּיים וּבּיב

למאל et שמאול m. Le côté gauche, la gauche, la gauche : לייליים, איל ישריאל ישריאל פוער משות אות משות בישריאל ישריאל בער משות וו אות בישריאל ישריאל בער משות וו וו וו אות בישריאל בער משות בישריאל בישר

קימאלית m. שְּׁמָאלִית f. adj. Gauche, ce qui est à gauche: הָעַמַּדּר רַוְשְּׂנָאלִי I Rois 7. 21, la colonne gauche (qui était du côté gauche); במּוֹ הַשְּׂנְאלִיתוּ Lév. 14. 26, sa main gauche.

רַשְׁשָׁ et חֲבֵשְׁ (fut. הַשְּׁבֶּר) Etre gai, se réjouir, vivre dans la joie, triompher: אֹכְלִים וְשׁתִּים וּשְׁמֵּחִים I Rois 4.20, mangeant et buvant, et étant gais, contents (ils vivaient dans l'abondance et la joie); שַּׁמְּחָתִּר בְּרִשׁוּצֶהָה I Sam. 2. 1. je me suis réjouie de ton secours, du salut, qui me vient de toi; יַיִּשְׁמֵּה עֵּלֵיהָם Is. 39. 2, Ezéchias se réjouit הוִקיַחוּ d'eux, reçut les ambassadeurs avec une grande joie; avec אָשָׁמָת מָאֲשָׁת: פּיִלְּמָרָת מָאֲשָׁת נעוריף Prov. 5. 18, réjouis-toi de (vis dans la joie avec) la femme que tu as épousée dans ta jeunesse; mais avec >: יַאַל־יִשְׂמְדוּ־לִּר Ps. 35. 24, qu'ils ne sc réjouissent, qu'ils ne triomphent pas de moi ; אַל־הִּשְׂמְהִר אֹרַבְהִר לִּר Mich.7. 8, o mon ennemie, ne triomphe pas de moi! — מַּמְחוּ בַּתַי Ps. 32. 11, rejouissez-vous dans l'Eternel (du secours, du salut qui vous viendra de lui); שַּׁמְתַּחָם לפני בי Lév. 23. 40, vous vous réjouirez

devant Dieu (vous célébrerez la fête devant ou dans son temple); אוֹר־צַּנְיּקִים Prov. 13.9, la lumière des justes réjouit, ou: brûle doucement, d'une clarté douce, bienfaisante.

Pi. Réjouir, donner de la joie, faire triompher: אַרָּיִי חַשְּׁיִי חַשְּׁיִי Deut. 24. 5, il doit réjouir sa femme; אָרִי בְּּיִי Prov. 27.11, et réjouis mon cœur; אַרְיִּבְּיִּי אִּרְיַבְיִּלְּי Ps. 30. 2, et (parce que) tu n'as pas réjoui mes ennemis de moi, que tu ne leur as pas donné lieu à triompher de moi; בַּיִּבְי אִירֵב Lament. 2. 17, il a fait ton ennemi triompher de toi, il t'a rendue un sujet de joie pour l'ennemi; בְּיִּבְיִירְיִּיִּי מְאִירְבִירָיִם Il Chr. 20. 27, car Dieu les a fait triompher de leurs ennemis.

Hiph.: יִקשֹבֵּדְהָ בָּל־אוֹרְבֵיר Ps. 89. 43, tu as rempli de joie tous ses ennemis.

אַמָּחָר m. (f. הַּמְשִׁר, pl. מִּחָבִּשׁ, const. gai: מְּמִבְּי אָבָּ מָשְׁרָ. Réjoui, content, gai: מָבְּי אָבָּ מָשְׁרָ. Deut. 16. 15, et tu seras tout réjoui (dans la joie); יַבְי אָבָ מְּבִי מְּבָּי בְּכָּיִלִּי Eccl. 2. 10, mon cœur était réjoui, content, de tous mes travaux; יַבְּעְשׁרָּח בַּעְשׁרָּח בַּעְשׁרָּח בָּע Prov. 2. 14, qui sont contents, enchantés, à faire le mal; בּבְישְׁרָחְיִבְּעָ Is. 24.7, tous ceux qui (avaient) la joie, la gaité, dans le cœur.

לְּמִיכָה f. (rac. שְׁמַךְ, v. שְּׁמִיכָּה). Manteau: נְתְּכַשָּׁהוּ בַּשְּׁמִיכָה Jug. 4. 18, et

elle le couvrit d'un manteau; selon d'autres: d'une couverture de lit.

שָׁמַל Hiph. שָׁמַל (v. שֶׁמָאַ).

קלְהָ f. (le même que קשׁמְלָה, const. plur. קשׁמְלָה Deut. 22. 5, un habit de femme; אַבְּיקה peut. 22. 5, un habit de femme; אַבְּיקה וְשִּׁמְלָה 10. 18, de la nourriture et des vêtements; אַבְּיקה מָבְיּקה 22. 17, ils étendront la couverture, ou le drap, ou les vêtements de l'épouse.

ת שַּׁמְלָה n. pr. Samlah de Masrekah, roi des Iduméens, Gen. 36. 36.

אַרְיִים הְּחַפֶּלְי f. Nom d'une bête: הַיְּבְים הְּחַפֶּלְי Prov. 30. 28, selon les uns: le lézard qui se soutient sur ses mains; selon les autres: l'araignée qui s'attache ou qui file avec ses pattes; selon d'autres: le singe qui saisit tout avec ses pattes.

אַבָּע (fut. יַשְׂנַא, inf. אָלָא et שנאקי). Haīr, prendre en aversion : שנאקי Ps. 5. 6, tu hais tous ceux qui commettent l'iniquité; יַרְשָּׁלְאַרּ אִירוֹ Gen. 37. 4, ils le haïssaient; וּשְׂנֵאָה Deut. 22. 13, et qu'il la prend en aversion. Part. שונא Celui qui hait, l'ennemi : ידויא לא־שנא לו Deut. 19. 4, et il n'est pas son ennemi; לָּמוֹנְאָיד 7.10, a ceux qui le haissent; בשנארהם Esth. 9. 1. sur leurs ennemis; שנאחרה Ez. 16.27, de celles qui te haissent; part. pass.: יְתַאָּחֵה שִׂנּאָה Deut. 21.15, (deux femmes dont l'une est aimée par son mari) et l'autre pas aimée, ou moins aimee; כיי־שונואַה לאַה Gen. 29. 31, que Lia n'était pas aimée, qu'elle était moins aimée que Rachel; יִשׂיִאוּ־דַעֵּה Prov. 1. 22, (jusqu'à quand les insensés) haïront-ils la connaissance, la science?

Niph. passif: יְשִׁישׁ מְּוְמוֹית יְשְׂיַא Prov. 14. 17, et l'homme malicieux est haī, détesté.

Pi. Seulement part. מְשָׁנָאָר Celui qui hait, l'ennemi : יְּמְשֵׁנְאֵר Ps. 18. 41, et ceux qui me haïssent; אַמְלֵּאָר 44. 8, et nos ennemis.

אָנֵא chald. Haīr : תֶּלְפָא לְּשָׂנְאֵיךְ Dan. 4. 16, puisse le songe (atteindre, concerner) ceux qui te haïssent.

קמְנְאָד f. 1° L'action de haīr: אַזְּלָּאָד Deut. 1. 27, parce que Dieu nous hait. — 2° La haine: בַּמ־אַרְבָּאָד Eccl. 9. 1, l'amour aussi bien que la haine; מוֹ מָאָד נְרוֹלָה מָאר II Sam. 13. 15, une très grande aversion.

לְּשִׂנְיאָה f. détestée: לְשִׁנִיאָה Deut. 21. 15, à la femme détestée, c.-à-d. moins aimée que sa rivale (v. שָׁנֵא, part. pass. הַשִּׁנאָ).

n. pr. «Les Amorrhéens appellent la montagne d'Hermon Senir», Deut. 3. 9, et une partie seulement de cette montagne, Cant. 4. 8, 1 Chr. 5. 23, «Senir et Hermon»; il signifie cuirasse, comme ישריון, autre nom de l'Hermon, Deut. 3. 9, ou «la neige». On lit aussi שַּרֵר avec schin.

שָּעִיר m. 1°Bouc(v.שָּעָר et שָּשָׁר adj.): ראש חשוערר Lév. 4. 24, la tête du bouc; פועיר עיים Gen. 37. 31, (et souvent) un bouc (d'entre les chèvres); שָׁנֵי־שְּׁלְירֵי ביים Lev. 16.5, deux boucs. — 2º Des démons, ou satyres en forme de bouc, habitant les bois, et à qui les Egyptiens, et, à leur exemple, les Juiss en Egypte, rendaient un culte : לַּשִּׁעַירָם Lév. 17.7, (et ils n'immoleront plus leurs hosties) aux démons; פְּשִׂיִרִים ור יב קרוד ישם Is. 13. 21, et les satyres ou les diables y feront leurs danses. — 3° בְּשִׂירִם עַלֵּי־רָשָׁא Deut. 32. 2, comme des ondées, des giboulées, sur la verdure, l'herbe verte (v. שַּלַער ℃); ou : comme des vents d'orage (v. סְצֵרָת).

עניר (velu, v. שָּעֵר (n. pr. 1° Seīr, chef, souche des Horréens, Gen. 36. 2). — 2° Une région montagneuse, habitée d'abord par les Horréens, et plus tard par les enfants d'Esaū, Deut. 2. 12 (dont la partie septentrionale aujourd'hui Dschebal, et la partie méridionale El-Schera). — 3° Le mont Seīr, dans la terre de Juda, Jos. 15. 10.

קאירה (v. קאיר f. (v. קאיר): אַעְירָה Lév. 4. 28, 5. 6, une chèvre.

קיניק n. pr. f. Contrée ou endroit dans la montagne d'Ephraim : הַשְּׁלִירָהָת Jug. 3. 26, (il vint) à Seīrah.

שְּׁשִׁכִּים m. pl. Les pensées (qui se ramifient, qui se divisent ou divisent l'esprit, v. אָשִׁנְּפִים מַחְיְּדִּיֹּטִיּח: (מְעִּרָּהְ Dob 4. 13, dans les pensées des visions nocturnes (dans les visions, rêves, qui m'agitaient); שִׁיְבֵּיּרְ רְשִׁיבּוּנִיּי, מְשִׁיבּיִּנִי בְּיִּבְּיִבּינִי 20. 2, mes pensées m'inspirent de quoi répondre.

Niph.: יְּמְבִּיבְיוּ נְשִׂצְרָח מְאֹדְ Ps. 50. 3, et autour de lui s'élève un grand orage, une violente tempête.

Pi.: יבישיברוי מְשְקוֹמוּז Job 27. 21, il l'enlèvera de sa place comme un tourbillon.

Hithp.: אולף בּילָהן Dan. 11. 40, et le roi de l'Aquilon passera sur lui, marchera contre lui comme une tempète.

עָּעָל adj. m. (v. מֵּעֶּר.). Velu: אִישׁ מָּעִי Gen. 27. 11, un homme velu; plur. fém.: מְּעָרוֹת 27. 23, (des mains) velues.

שְׁעֵר m. 1° Terreur, épouvante: אָּדְוּא Job 18. 20, ils sont saisis d'épouvante (v. שָׁעֵר 1° et les exemples). — 2° Orage: שַּעֵר מָטָר Is. 28. 2, l'orage, le tourbillon, qui brise tout (v. const. de שָׁעֵר).

עניר m. (const. שְׁצֵר, une fois שֵּׁלֶר Is. 7. 20, avec suff. קשֹנֶר). Collect. Les

cheveux, le poil: שַׁצַּרִּראָשׁוּ Jug. 16. 22, les cheveux de sa tête, ses cheveux; נְשִּׁעֵּר דְּוֹנְנְּלְּיִם Is. 7. 20, et le poil des pieds; אָשׁעָר בָּל שֵׁעֶר דְּוֹנְנְלִּיִם IR Rois 1. 8, un homme velu, ou: couvert d'un vêtement de poils.

עליך chald. m. Même signif.: רְשְּׁצֵר סים: Dan. 3. 27, et les cheveux de leur tête.

קלְרָה (v. שְׁעֵרָה בּי שֵׁעֵּר Pete: יְשׁתְּרָה יְשׁתְּרָה Job 9. 17, qui me brise avec la vitesse d'une tempête, d'un coup de foudre; בְּסִיּתְה בִּיְכִי בִּיְרָבּי Nah. 1. 3, son chemin est, il marche, dans les tourbillons et les tempêtes.

לונְרָה (le même que שֵּׁלֶרָה, mais pas toujours collect.). Un cheveu, poil : אַבְּיה נוס ווּט ווּ בּוֹלִיה ווֹ אַבְּיה ווֹ אַבְּיה וּ גַּאַה וּ גַּאַה וּ גַּאַה וּ גַּאַה וּ גַּאַה וּ גַאַר רֹאָשׁי אַרְבָּה וּ גַּאַה וּ גַּאַר רִאָּשׁי אַרְאָר רֹאָשׁי אַרָּאָן Jug. 20.16, (adroit à jeter des pierres avec la fronde) même pour atteindre, frapper, un cheveu, ou un but de l'épaisseur d'un cheveu; plur.: מַּשְּׁבְּרוֹת רֹאִשִּׁי Ps. 40. 13, des cheveux de ma tête; שַּׁבְּרוֹת רְאָשָׁר וּ בְּשִׁרָּר בְּשִׁיִּבְרוֹת רַאַשָּׁר בּוֹלָים וּ Joh 4. 15, collect. les cheveux de tout mon corps.

אָרֶץ: Orge: שְּלֵּרָה f. (plur. שְּלֵּרָה Deut. 8. 8, une terre qui produit du froment et de l'orge; הְשָׁרִים Lév. 27.16, un homer (mesure) d'orge; שַּׁשִּׁרִים Ruth 3. 15, six (mesures) d'orge.

ים שערים n. pr. m. I Chr. 24. 8.

לְּכָּה des deux genres (duel שְׁלְּכָּה const. מְשְׁמָרָה , avec suff. מְשְׁמָרָה ; plur. מִשְׁמָרָה , avec suff. מְשְׁמָרָה ; plur. מִשְׁמָרָה , avec suff. מְשְׁמָרָה ; plur. מִשְּׁמָרָה , avec suff. מִשְּׁמָרָה ; מִשְּׁמָרָה , avec suff. מִשְּׁמָרָה ; מִשְּׁמָרָה , avec suff. מִשְּׁמָרָה נְשְׁמָרָה ; langue: מְשְׁמָרָה קְשְׁמָרָה ; levres (pour se moquer); מְשְׁמָרָה , prov. 10. 15, qu'il ouvrit ses lèvres, qu'il commence à parler; מְשְׁמָרָה , prov. 10. 19, qui retient ses lèvres, qui est retenu dans ses discours; מְשְׁמָרָה jub 11.2, un grand parleur; ווֹ Rois 18.20, Prov. 14.23, des paroles des lèvres, des paroles vaines, sottes; מְשֶׁתַּרָה מִיּבְּיּבְּר שְׁמְּרָה prov. 24. 26, (celui)

donne un baiser à la bouche; שַּׁמָרַי־שָׁקַר Prov. 10. 18, des levres menteuses, des paroles fausses; מִשְּׁמַרִים הֹלְּלְקִים Prov. 26. 23, des lèvres brûlantes, qui expriment une amitié chaude; רשותהי רינוית Ps. 63. 6, et des paroles d'allégresse; אַשְׁמֶת לֹא־יַדַעָהִוּי אָשְׁמֶע 81. 6, j'ai entendu des paroles que je ne connaissais, n'entendais pas, ou : la langue (d'un peuple) que je ne connaissais pas; אַרָה אָשָה Gen. 11.1, une seule langue; וא קנען Is. 19. 18, la langue de Chanaan; עם עמקר שמח Is. 33. 19, ce peuple d'une langue profonde, c.-à-d. obscure, barbare, que tu n'entends pas. — 2º Bord, rivage, limite: מַבּר בּוֹט I Rois 7. 26, le bord d'une coupe; לְמִירוּ לְמִירוּ Exod. 28. 32, il y aura un bord (tissu) à l'ouverture de la tunique; מַמָּח מַשָּׁה מַיּם Gen. 22. 17, le rivage de la mer; שִׁמֵּח הַרְאוֹר Gen. 41.3, le bord du fleuve; שַּׁמַּד־אַבֶּל מְחוֹלָה Jug.7. 22, le bord, la limite, d'Abel Mehola.

רְטִּשְּׁח אֲדֹנְי קַרְקֹר: Ex. unique: רְטִּשְּׁח אֲדֹנְי קַרְקֹר Is. 3. 17, Dieu couvrira de pustules, ou frappera de gale, de teigne, la tête des filles de Sion; selon d'autres: il rendra chauve leur tête (ע. מַחַבּים).

בְּלֵי m. La barbe, surtout qui couvre le menton et la lèvre supérieure: יְצֵלִּי Lév. 13. 45, et il se couvrira la barbe, c.-à-d. le visage jusqu'audessus des lèvres; יְצִיפֶּח שְׁפָּטִר וֹן II Sam. 19. 25, et il n'avait pas fait sa barbe.

ווּשְׁלֵיבֵי בְּמִרּנֵי בְּמִרּנֵי בְּמִרּנֵי בְּמִרּנֵי בְּמִרּנִי בְּמִרּנִי בְּמִרּנִי בְּמִרְנִי בְּתִרנִי Deut. 33.19, et les choses enfouies, c.-à-d. les trésors cachés dans le sable (v. סָמַר.).

רְשָּׁלֹּמְ עַלֵּבְמוֹ 1º Frapper (v. הָסָּמָ): יִּשְּׂבֹּמוֹ Job 27. 23, (chacun) frappera des mains sur lui (à cause de sa chute).

— 2º Suffire: אַבּי הַשְּׁבִּי הַשְּׁבִּי I Rois 20. 10, si toute la poussière de Samarie suffit (pour, etc., v. בְּשָּהָי).

Hiph.: וּבְּילֵרֶד נְכְרִים דְשִׁפְּיכְנְּ Is. 2. 6; selon les uns (comme Kal 1°): ils frappent des mains, c.-à-d. ils font alliance avec les enfants étrangers, ils

s'attachent à eux; selon les autres (comme Kal 2°): ils ont beaucoup d'enfants (des femmes) étrangères, ou : les enfants, c.-à-d. les doctrines, les mœurs étrangères, leur suffisent, les contentent.

קַּלְיָּלְיתְּיְ בְּשֶׁלֶּשְ m. Ex. unique: אָּבֶּלֶּשְׁ Job 36. 18, pour qu'on ne te tente pas par l'abondance, la richesse (ע. אַפַּעָּ 2°), ou: que (Dieu) ne te rejette par un coup, un châtiment fort.

Attacher ou marquer. Niph.: יְשְׁלֵּלְ בְּרְדֹּיִ Lament. 1. 14, le joug (que m'ont attiré) mes péchés, crimes, est attaché (sur moi) par sa main; selon d'autres: la quantité de mes crimes est marquée, pointée, par sa main.

בּקְמַשְּׁקְרוֹת Ex. unique. Pi. part.: מְּלַכְּרֵ Is. 3. 16, (les femmes) qui promènent les yeux, qui en font des signes (aux hommes); selon d'autres: qui se fardent les yeux (v. בַּחַבּ).

שִּרִר ח. (rac. שִׁרֵר ט שִּרָר , שִּרָר , שִּרָר , שִּרָר , שִּרָר , const. ישָׂר). Mattre, chef, capitaine, gouverneur, intendant, grand, prince: בַּבְּא Gen. 21. 22, I Sam. 12. 9, le chef, général, d'une armée; שִּרִרשׁ Job 39.25, des capitaines; שִרּר שַּבְּרָר Gen. 37. 36, chef des gardes; שֵּרַר שִּבְּיִר בַּיִּבְּי A0. 9, le chef des échansons, le grand échanson; ווּ בַּרְבִּיבִי I Rois 22. 26, chef, gouverneur, de la ville; שֵרַר מִּבְּיָר בַּבְּיָר בַּרְנָי בַּבְּיָר וְשִׁרִי בַּבְּיָר בַּבְּיָר וְשִׁרִי בּבְּיָר וְשִׁרִי בּבְּיִר וְשִׁרִי בּבְּיַר וְשִׁרִי בַּבְּיָר וְשִׁרִי בַּבְּיַר וְשִׁרִי בּבְּיִר וְשִׁרִי בּבְּיַר וְשִׁרִי בּבְּיַר וְשִׁרִי בּבְּיַר וְשִׁרִי בּבְּיַר וְשִׁרִי בּבְּיַר וְשִׁרִי בּבְיִר וְשִׁרִי בּבְיִב וְשִׁרִי בּבְיִב וְשִׁרִי בַּבְיַר וְשִׁרִי בּבְיִב וְשִׁרִי בּבְיִב וְשִׁרִי בּבְיַר וְשִׁרִי בּבְיַר וְשִׁרִי בּבְיִב וְשִׁרִי בּבְיַר וְשִׁרִי בַּבְיַר וְשִׁרִי בּבְיב וּבִּיר וְשִׁרִי בּבְיב וּבְּיב בִּבְיב וְשִׁרִי בִּבְיב וְשִּרִי וְשִׁרִי בּבְיב וּשִׁרִי בּבְיב וּשִׁרִי בּבְיב וּשִּרִי וְשִּרִי וְשִּרִי וְשִּרִי וְשִּרִר בִּבְּיב וְשִּרִר וְשִׁרִי וּשִׁרִי בּבְיב וּשִּרִי וְשִּרִי וְשִּרִי וְשִּרִי וְשִּרִי וְשִּרִי וְשִּרְר בִּבּי וּשִּר וּשִׁר וּשִּר וּשִּרִי וּשִּר וּבּי וּשִּר וּשִּר וּשִּר וּשִּר וּשִּר וּבּי וּשִּר וּשִּר וּבּי וּבּי וּשִּר וּשִּר וּשִּר וּשִּר וּבּי וּשִּר וּשִּר וּיִי וּשִּר וּבִּי וְשִּר וְשִּר וּשִּי וּשִּי וּיִי וּשִּר וּיִי וְּיִי וְשִּר וְּבִּי וְשִּר וְּיִי וְּיִי וְּיִבּי וְשִּיב וּשִּי וּבּי וּיִבּי וְשִּיב וּבְּי וְשִּיב וּיִי וּיִי וּשִּי וּיִי וְיִי בְּיִי וְשִּי וּיִי וּיִי וּיִי וּיִי וְיִי וּי וּיִי וּיִי וּיִי וְּיי וְיִי וּי וּיִי וּי וּיִי וּיִּי וְיִי וְיִי וּיִי וְּיִי וְּיִי וְּיִי וְיִּי וְיִי וּיִי וְיִי וְיִי וּי וּיִי וּי ו

22. 14, les princes de Moab; שַּבֵּי מֵּרָשׁ Gen. 12. 15, les princes, grands, à la cour de Pharaon; שָּבֵי קִישׁ Is. 43. 28, les princes du sanctuaire, les prêtres; שׁרִישִׁים Dan. 8. 25, le prince des princes (Dieu), ou: l'archange Michel. Les anges qui parlent en faveur de tel ou tel peuple sont appelés: le prince des Perses, le prince des Grecs, etc., Dan. 10. 13, 20. 21.

ילֶרֵג Tresser, entrelacer. Kal inusité. Pou.: אָרֵג מְּבְיָנוּ וְשׁרְגוּ Job 40. 17, les nerfs de ses testicules sont entrelacés.

Hithp.: יְשִׂקְרֵנוּ Lament. 1. 14, ils se sont entrelacés, ils forment comme des chaînes (autour de mon cou).

יורשוֹרידִים Se sauver, échapper: יְתַשְּׂרִידִּים Jos. 10. 20, et les restants (qui) purent leur échapper se sauvèrent; de la שֵׁרִידּים.

אינר שלך m., douteux: בְּרֵרְ־שִׂרָר 31. 10, 35. 19, 39. 41, des draps, tapis, couvertures, tissés en forme de mailles, filet, rets (pour couvrir et envelopper les autels, la table, le chandelier, etc., du tabernacle); selon d'autres: les vêtements des prêtres quand ils sont de service (comme מְשֵׁרָר שָׁרֵר שְׁרֵר שִׁרֹר שִׁרָר שִׁרָר שִׁרָר מִּבְּר שִׁרָר מִּבְּר שִׁרָר מִּבְּר שָׁרַר.); selon d'autres: des tapis ou des habits faits des restes des différentes laines (v. שֵׁרֵר.)

קרָר m. Craie rouge ou crayon: יְתְאֵבְרוּג בַשְּׂרֶר Is. 44. 13, (le sculpteur) dessine, marque, le bois avec du rouge, de la craie rouge, ou avec le crayon, ou le poinçon.

שֶּׁרֶת אֶּת־אֵלְתִים: Lutter (שוֹּר (v. שִּׂרָת Osée 12. 4, il a lutté, il a prévalu en luttant, contre un être divin, un ange; פּרִישָּׁרִית ִּעִם־אֵלְּתִים Gen. 32. 29, car tu as lutté, tu as été fort, contre un ange.

קירה f. (de שַ m.). Seulement plur. Femmes nobles, princesses: חַבְּבִּיה Jug. 5. 29, les plus sages des dames nobles (qui l'entouraient); שְּרוֹת Esth. 1. 18, les princesses, les femmes de grands seigneurs des Perses et des Mèdes; שִׁרִּים שִׁרוֹת IRois

11.3, des femmes princesses, filles de princes; une fois : שֶׁלָתִי בַּּוּדְינוֹת Lam. 1.1, la reine, princesse, des provinces (Jérusalem).

לְּרָה (la princesse) n. pr. Sara, femme d'Abraham, Gen. 17. 15. (v. קיר).

קירוג (provin) n. pr. Serug, fils de Réu, Gen. 11. 20.

שְּרוֹהְ m. (rac. שְּׁרוֹהְ. Cordon : מְּיֵלֵּרִי Is. 5. 27, le cordon de ses souliers (qui l'attache, ou qui s'entortille autour); יַבֵּר מְּרוֹהְ־נַבֵּל Gen. 14. 23, (que je ne prendrai) pas même un cordon de soulier (la chose la plus vile).

. שׁרְוּקִים. nl. (v. מַרֵּם). Branches, sarments: הָלְמֵּה מְּרֹּבְּקִים Is. 16.8, ils ont brisé les branches de la vigne (les sarments); selon d'autres: les ceps les meilleurs.

n. pr. Serah, fille d'Aser, Gen. 46. 17.

ורבבשׁרָם לֹא יְשִׁרְטּר : Inciser לא יְשִׁרְטּר (Ye. 21. 5, et ils ne feront point d'incision dans leurs corps (comme signe de deuil).

Niph.: עלום השלים Zach. 12.3, (tous ceux qui lèveront cette pierre) se feront des incisions, c.-à-d. en seront déchirés, meurtris (le premier, infinitif de Kal); de là

רָשֶׁרֶשׁ m. Incision: שָּׁרֶשׁ Lév. 19. 28, (vous ne ferez point dans votre chair) d'incision pour un mort.

רְשְׁלֵּשְׁ f. Incision, Lév. 21. 5 (v. l'exemple à יַשְׁרָשׁ).

ישר (ma princesse) n. pr. Sarai, femme d'Abraham, Gen. 16.1, changé plus tard par Dieu en celui de יישני Sara, 17. 15.

ת שְׁרֵגִים. Les branches de la vigne, pampres, sarments: בּנָפֶּן שְׁלְשִׁח שָׁרִנִם Gen. 40. 10, et il y avait à la vigne trois branches, sarments; שְּבִּינְים, 40. 12, שְּרָנִים Joel 1. 7, ses branches (de la vigne).

י שָּׂרִירִם, const. שָּׁרִירִים, celui qui se sauve, échappe d'une défaite, d'un carnage: פַּרִבְּלְּמִיר Nomb. 21.35, sans qu'il en restat un seul qui se sauvat; collect. שַּׁרִר לְּאָכְלוֹי Jug. 5.13, les restes du peuple.—Des choses: בּרְרַשְּׂרִיד לְאָכְלוֹי Job 20.21, rien ne reste de ses mets (il mange tout), ou rien n'échappe à son appétit.

קיקות f. pl. adj. (Du lin) peigné: קייקות ls. 19. 9, du lin peigné, ou : du lin le plus fin (v. שִׁרִּיקִים).

קמֶרְכֶּחְ דְּרֶכֶּיתְ בֹּיִרָּטְ Ex. unique. Pi.: מְּמֶרְכֶּח דְּרֶכֶּיתְ Jér. 2. 23, (un chameau femelle) qui entortille, brouille, ses chemins, qui court dans tous les sens, çà et là; selon d'autres: qui s'attache à ses voies, à ses habitudes (v. קוֹרִיהָּ).

תַּלְרְּכְנִים n. pr. Sarsechim (chef des eunuques de Nebucadnesar), Jér.39.3; selon d'autres, רַבּיְּכָּוִים est aussi un nom propre: Sarsechim, Rab-Saris, deux princes.

שרייש ne se trouve qu'au part. pass.: ברייש Lév. 21.18, (un homme) étendu, tiré, c.-à-d. qui a un de ses membres démesurément long, un pied, un bras, une oreille, plus long que l'autre: 22. 23, la même chose, en parlant d'une bête.

Hithp.: בּיִדְשְׂקְבֵע Is. 28. 20, pour pouvoir s'allonger, s'étendre (dans le lit), ou: (le lit est trop court) et ne peut pas s'allonger, être étendu.

אין עפּים (ע. עי. pl. (ע. שִּיְרַעפִּים). Les pensées : יבָּע שֵּיְרַעַפָּים Ps. 139. 23, et connais, cherche à connaître, mes pensées; קרב שֵּיְרַעַפִּי הְּקִרְהִי 94. 19, avec la multitude des pensées qui (s'agitent) dans mon cœur.

קירף (fut. קישיר) Brûler, mettre le

Niph.: רְשָּׁרֵק Lév. 4.12, il sera brûlé; וּבְּנֶדְיוּ לֹא רְשָּׂרַמְנָה Prov. 6. 27, sans que ses vétements soient brûlés, consumés.

Pou.: יְחַמֵּח שֹׁרֶת Lév. 10. 16, et il trouva que (le bouc) avait été brûlé.

קרָשָׁ n. pr. m., I Chr. 4. 22.

ישרקים m. plur. De couleur fauve :

סיקים — שְּׁרֶקִים Zach. 1.8, des chevaux de couleur fauve (alezans), ou : des chevaux marquetés.

קליה f. Même signif.: רְלְשֹּׁרְכָּקְה Gen. 49.11, (il liera) au cep excellent, à la bonne vigne.

לְּבֶר (ע. שליר פּל יִאִישׁ שׁרָר וּ Ethe le maître, régner: לְּחִיוֹת כָּל־יִאִישׁ שׁרֵר בְּבֵירוֹז Esth. 1.22, que chaque mari soit le maître, ait le pouvoir, l'autorité, dans sa maison; בִּי שְׁרִים יְשׁרְּי Prov. 8.16, les princes règnent, commandent, par moi.

Hithp.: פֵּר-רְוְשְׁתְּרֵר עָלֵרנוּ וְם־-חִשְּׁתְּרֵר עָלֵרנוּ וְם־-חִשְּׁתְּרֵר Nomb. 16. 13, pour te rendre encore maître sur nous, pour nous dominer encore avec tout le pouvoir d'un maître.

שְׁנָתִי Princesse (v. שֶׁנָתוֹ subst.).

Joie, allégresse; presque toujours à côté de הַּיְשְׁרֵּהְ : אַיִּמְיּהְרָּ רְּשִׂרָּהְ Is. 35. 10, ils obtiendront l'allégresse et la joie; הְּשָׁרְהַיִּרְ לְשִׁרֹּוֹן נִשְׁרָּחְ Ps. 51.10. tu me feras entendre de la joie et de l'allégresse (une parole de joie, de consolation); שְּׁמֶּרְ שְּׁשׁרֹּן (Ps. 45.8, l'huile de joie (dont on se servait pour oindre les convives dans les festins (v. Is. 61.3).

אָע (א אַר א.) אָרן.

בּתְּלֵתְי Fermer: מָּתְם תְּתְּלֶתִי Lament. 3. 9, il a fermé (le ciel ou ses oreilles) à ma prière, ou : il a arrêté ma prière, l'a rejetée (v. בְּתְם).

קלת Faire éruption. Niph.: דְּיִשֶּׂהְּהֵים בְּלְּהָם בְּלֹהְים צִּמֹלְּהִם I Sam. 5.9, et des tumeurs se formaient à leurs intestins (à l'anus) (ע. בְּיִהָם בְּלִּהִם keri); selon d'autres, הְיִהָּים, le même que מְלֵּרִם Niph.: venir en cachette, ou dans un endroit caché (à l'anus), et בַּלִּרִם seulement: tumeur. Le sens de la phrase est le même.

שיר Schin שין forme avec ש la vingt-etunième lettre de l'alphabet (v. ש). Le nom שֵׁן, de שֵׁן dent, répond à sa forme.

" rarement " et ", abréviation de אַשֶּׁר. 1º Pron. relat. Qui, que : אַשָּׁר ימישר Cant. 3. 1, celui que mon מש aime; לאַדורֹנִים שַׁיִּרְוּר Eccl. 1. 11, les choses qui seront après; uni au 3. של, il indique le génitif: פרמי שלר Cant. 1.6, ma vigne; הַשָּׁלִשְׁלֹם Cant. 3. 7, le lit de Salomon. — 2º Conj. Que : מֵינֵשׁ יִתְרוֹן לַחֲכְמָּח Eccl. 2.13, (j'ai vu) que la sagesse a l'avantage (sur la folie); לְמֵעֵן מִּדְערן שַׁהּרן Job 19. 29, afin que vous sachiez qu'il y a un jugement; דּהְשָׁמְמְהִי Jug. 5. 7, jusqu'à ce que je me suis levée. - Afin que, parce que, car : וָהָאֵלֹחִים עָטָה שָׁיִירָאוּ מִלְפַנֵיו Eccl. 2. 14, Dieu l'a fait afin qu'on le craigne; שָׁאַנִי שְׁחַרְחֹרֶת Cant. 1. 6, parce que je suis brune; שָּלֶּכֶּת Cant. 1.7, car pourquoi ? שָׁבָּטִים צָלוּ שָׁבָטִים Ps. 122. 4, (Jérusalem) vers laquelle allaient les tribus; בְּשֵׁכְּבֵר חַיָּמִים הַבְּאִים Eccl. 2. 16, puisque dans les temps à venir (v. à קבר (מבר); בשות הבר Eccl. 5. 14, comme il est venu; בְּיָשׁוּחְפּוֹל צֻלֵּירָהם פִּרְאֹם Eccl. 9. 12, lorsque (l'adversité) tombe sur eux יובר־בַּדֶּרָהְ כְּשָׁחַפֶּכָל חֹלַהְ ; soudainement Eccl. 10. 3, l'insensé même quand il marche dans son chemin.

אַשְּׁלֵתְ (fut. אָשָּׁאֵב) Puiser: בְּשָׁמִים Is. 12. 3, vous puiserez de l'eau avec joie; אָבָרִים דְּשָּׁבִּיּוּ רַשְּׁאֲבוּ Ruth 2. 9, (bois) de ce que les serviteurs auront puisé; part. fém. plur.: מַאַּאַבּרוּ Gen. 24. 11, celles qui allaient puiser de l'eau.

אָאָנ (fut. אָשְרֵּח: Rugir, crier: אָאָנ Amos 3. 8, le lion a rugi. Du tonnerre: אַחָרָי יִשְׁאַג־כִּוֹל Job 37. 4, après lui le tonnerre retentit; de Dieu: רְי בְּשָׁאָנ Jér. 25. 30, l'Eternel rugira du haut du ciel; de l'homme: שַּׁאַנּרּ צּוֹיְרָיָרָ

Ps.74.4, tes ennemis rugissent; שָׁאַנְהִי לְּגִּי Ps. 38. 9, je crie par les agitations de mon cœur.

לְּשְׁאָנְהי f. Rugissement, cri, plainte: שְׁאָנְהי fs. 5. 29, son rugissement est comme celui du lion; שְׁאָנָהי Job 4.10, le rugissement du lion; אַרְיַה Job 3. 24, mes cris se répandent comme l'eau qui déborde; Ps. 22. 2, des paroles de mes plaintes.

ערים Étre dévasté : עָּלְּהָר Is. 6. 11, jusqu'à ce que les villes soient désolées (sans habitants).

Niph. 1º Etre dévasté: הַאָּשָהְ הִיּהְאָרָהִיּ הַּמְשִׁיּלְּ Is. 6. 11, et que la terre soit entièrement désolée, exact. désolée (et devenue) dévastation, désert.—2º Frémir, mugir: הַּמְשִׁיּלְיִ מִים מַבְּיִרִים יִשְׁיּאַרְ Is. 17. 12, 13, (des nations) qui frémissent, font du bruit, comme le mugissement des eaux impétueuses.

Hiph. Dévaster: לְּהַשְּׁאוֹת בַּלִּים נְצֵּים Is. 37.26, pour dévaster (des villes fortes) en les réduisant en monceaux de ruines; הישויה (keri בְּהַשָּׁאוֹת) II Rois 19. 25, même sens.

Hithp.: S'étonner: ਜੀ ਸਮਸ਼ਸ਼ ਦੀ ਸਾਸ਼ਸ਼ Gen. 24. 21, et cet homme était étonné d'elle, il la considérait avec étonnement.

שׁאָה (ע. שׁיִּאָה).

שאול et שאול des deux genres (rac. שאול). Scheol, lieu habité par les morts, enfer, orcus: בְּעַבְּקֵר שְׁאוֹל Prov. 9. 18, dans les profondeurs du scheol; בְּשַׁצְרֵי Is. 38. 10, aux portes du scheol.

ארל (demandé) n. pr. 1° Le roi Saül, I Sam. 9. 2. — 2° Saül, roi iduméen, Gen. 36. 37. — 3° Saül, fils de Siméon, 46. 10; patron. אַאריליי Nomb. 26. 13. — 4° I Chr. 6. 9.

אָשָׁלּוֹן m. (rac. שָׁאָלוֹן). Mugissement, bruit, tumulte: בָּיִם Is. 17. 12,

comme le mugissement des eaux; נַמַן שאון קולם Jér. 51. 55, le bruit de leurs עסוֹג retentira; קוֹל שׁאוֹן ממַלְכוֹת גוֹרָם נַאַסְפִּים Is. 13. 4, le bruit tumultueux des royaumes des peuples assemblés; בא יָשָּהֶץ פַּר־קַצַח הָאָרֶץ Jér. 25. 31, le bruit s'en est répandu jusqu'à l'extrémité de la terre; יָקאם טַאון בְּעַמֵּיך Osée 10.14, un tumulte s'élève parmi tes peuples; וֹמֶח בְּשָׁאוֹן מוֹאָב Amos 2. 2, Moab meurt au milieu du tumulte de la guerre; שאון קמיף Ps.74.23, le bruit, les cris, de tes adversaires ; ישאון זַרִים הַכְנִיעָ Is. 25.5. tu humilieras la tempête, l'insolence tumultueuse, des étrangers; שָׁאוֹן הֶעֲבִיר למוֹעֵר Jer. 46. 17, ce n'était qu'un bruit, il a laissé échapper l'époque; קבי שאון Jér. 48. 45, les gens tumultueux, qui font du bruit; מָבּוֹר שֵׁאוֹן Ps. 40.3, du puits d'un grand bruit, ou d'un puits, d'un précipice affreux.

האָשְׁ Mépriser: אָיָהָן Ez. 16. 57, qui te méprisent; inf.: בְּכֶל־שָׁאִקּדְ Ez. 25. 6, en méprisant de toute ton âme.

אַלְשְׁ m. Mépris: בּיָשָּׁים בְּעָשָׁבּ Ez. 25. 15, avec un mépris dans l'âme, avec un mépris profond.

קאָיָה f. Destruction, ruine: יְמַיּרשׁעֵּר Is. 24. 12, et la porte de la ville est frappée d'une destruction, ou tombe en ruines.

לפי פּנִי שְׁאֵל (fut. אַשָּאַל) 1° Demander, exprimer le désir d'obtenir: אַשָּאַל וו Rois 2.9, demande ce que tu veux que je fasse pour toi; אַשָּאַל Ps. 2.8, demande-moi (et je te donnerai, etc.); אָשָּאַל רִּם מַאָּאִדּיִם מַאָּאַדּיִּם מַאָּאַדִּי בְּשָׁאַלָּךְ נַמְּשָׁדְּ וֹ Deut. 14. 26, en tout ce que tu désireras, littér. que ton âme te demandera; יַשָּאַל אָיִר־ מָשָׁאַל אָרִי בַּשָּׁאַל אָרִי בַּשָּׁאַל ווּ בַּשָּׁאַל אַרִי בַּשָּאַל אָרִי בַּשָּׁאַל אָרִי בַּשָּׁאַל אָרִי בַּשָּׁאַל אָרִי בַשָּׁאַל אָרִי בַּשָּׁאַל אָרִי בַּשָּׁאַל אָרִי בַּשָּׁאַל אָרִי בַּשָּׁאַל אָרי בַשָּאַל אַרי בַשָּאַל אָרי בַשָּאַל אָרי בַשָּאַל אָרי בַשָּאַל אָרי בַשָּאַל אַרי בַשָּאַל בַּאָל בַאָּל בַּאָל בַאָל בַּאָל בַּאָל בַּאָל בַּאָל בַּאָל בַּאָל בַּאָל בַּאָל בַּאָל בַּאַל בַּאַל בַּאַל בַּאָל בַּאָל בַּאָל בַּאָל בַּאָל בַּאַל בַּאַל בַּאָל בַאָּל בַּאָל בַּאָל בַּאַל בַאָּל בַּאָל בַּאָל בַּאַל בַּאָל בַּאָל בַּאָל בַּאָל בַּאָל בַּאָל בַאָּל בַּאָל בַּאָל בַאָּל בַּאָל בַּאַל בַּאָל בַּאָל בַאַל בַּאָל בּאַל בַּאָל בּאַל בַּאָל בַּאַל בּאַל בּאַל בַּאַל בַּאַל בַּאַל בַּאַל בּאַל בַּאַל בּאַל בּאַ

2º Demander, prier, mendier, emprunter: בְּכֹל אֲשֶׁר־שָׁאַלְתְּ מֵעִם רֵי אֱלֹתֶיךְ Deut. 18. 16, suivant tout ce que tu demandas à l'Éternel ton Dieu; שַׁמְלּהְ מֵיהְ מְיִהְ מִיּרְ בַּיְרָ מְיִהְ מַיְרָ מְיִרְ מַיְרָ מִיּרְ מַיְרָ מְיִרְ מַיְרָ מַיִּרְ מְיִּרְ וְאָיִרְ ? Prov. 20. 4, il demandera (aux autres), il mendiera, durant la moisson, et il n'aura rien; durant la moisson, et il n'aura rien; בוּיִבְּיִבְיִים Exod. 12. 35, ils empruntèrent des Égyptiens (des vaisseaux d'argent, etc.). Part. pass.: בּיִּרִי מַיִּרְ מַיִּיְ מַיִּיְ מַיִּיְ מַיִּיְ מַיִּיְ מַיְּיִי מִּיְ מַיְּי מַיְּרְ מַיִּרְ מַיִּי מִיְּרְ מַיִּי מְיִּבְּיִי מַּיְ מִיִּרְ מַיִּבְּיִים וּ וֹבְּיִי מִּיְרְ מַיִּי מְיִּרְ מַיִּבְּיִים וּ וֹּבְּיִים מִינְ מִיּיִי וְ וּבְּיִים מִּיְי מִיְרְ מַיִּי מְיִּבְּיִים מִּיְי וְ מַיְּבְּיִים מְּיִּבְּיִים מִּיְרְ מִיּבְּיִים מְיִּיְיִי מְיִּבְּיִים מְיִּבְּיִים מִּיְיִים מְיִּבְּיִים מְיִּבְּיִים מִּיְּיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִּיְיִים מִּיְיִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִייִּים מַּיְיִים מִּיְיִים מִייִּים מִייִּים מִייִּים מִייִּים מִייִּים מִייִים מִּיְיִים מִייִּים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִּים מִּיְיִים מִייִים מִּיְיִים מִייִּים מִייִּים מִייִּים מִּיְיִים מִייִּים מְיִים מְיִּים מִּיְיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מִּיְּיִים מְּיִים מְיִּים מְּיִים מְיִּים מְּיִּים מְּיִים מְּיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִּיְים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִייְים מְיִיים מְיִיים מְיִיים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִיים מְיִים מְיִייִּים מְיִים מְיִּים מְיִיים מְיִיים מְיִּים מְיִים מְיִּים מְיִים מְיִיבְּיים מְיִים מְיִים מְיִּים מְיִיים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִים מְיִים מְיִים

3º Demander, faire une question, interroger, s'enquérir, consulter; avec le rég. dir., avec בָּר־רָשָׁאֵלָהְ: בְּ et בָּ פּר־רָשָׁאֵלָהְ בקה מַתִּר Exod. 13. 14, quand ton fils te demandera, t'interrogera, un jour; יַרֶּהָ עוֹבְרֵי דָרֵה Job 21.29, n'avezvous point interrogé les voyageurs? ישאיל שָׁאַל־־־חָאִישׁ לָנוּ Gen. 43. 7, cet homme s'est enquis de nous (et de notre famille); פַר לֹא מַחַכְמַח שָׁאַלְתַּ עַל־זָח Eccl. 7. 10, car ce n'est pas de la sagesse, ce n'est pas sage de ta part, de t'enquérir de cela, de faire une pareille question ; יָאָרדּפָּר רֵיך לֹא שָׁאַלֹּי Jos. 9.14, ils ne consultèrent pas la bouche de l'Eternel; וְנִשְׁאֵלָה אָת־פִּיהָ Gen. 24. 57. consultons-la elle-même ; שַאַל־נַא בַאלַחִים Jug. 18. 5, consulte Dieu; שַׁאַל בַּחָרָפִים Ez. 21. 26, il a consulté les teraphim. שַׁאַל לְשַׁלוֹם S'informer de l'état de santé, saluer : וַיִּשָׁאַל לָחֵם לְשָׁלוֹם Gen. 43. 27. il s'informa de l'état de leur santé.

Niph. Obtenir par ses prières: נְשָׁאַלּ 1 Sam. 20. 6, David m'a demandé instamment; בּּלְבֵּעְרָ יָבִים נִשְּׁאַלְּהִי Néh. 13. 6, a la fin j'obtins par ma prière l'autorisation du roi.

Pi. 1º Mendier: זְלֵיצֵ דָנְינִי בְּנְיוֹ וְשָׁאֵלוּ Ps. 109. 10, ses enfants seront errants et ils mendieront. — 2º Demander, consulter: שָׁאֵל וְשָׁאַלוּ בְּאָבֵל II Sam. 20. 18, on demande conseil à Abel.

Hiph. Préter: בַּיִּשְׁאַלְּנִּם Exod. 12. 36, ils leur prétèrent; בַּיִּדְי I Sam. 1. 28, je l'ai prété à l'Éternel.

ישָאָל n. pr. m. Esdr. 10. 29.

אַאָלָהְר (avec suff. יְשָׁאֵלָהִי et שְׁאֵלָהִי Ps. 106. 15, const. אָשָלָהִי I Sam. 1.17). 1° Demande, désir, vœu: יְשָּׁאָבָּי Esth. 7. 3, que ma vie me soit accordée à ma demande; בּישָּׁי שְׁאַלָּהִי Jug. 8. 24, je vous ferai une demande; אַשְּׁאָלָהִי Jug. 8. 24, je vous ferai une demande; אַשְּׁאָלָהִי Esth. 5. 8, (s'il plaît au roi) de m'accorder ma demande; אַשָּׁהְיָהִי Job 6. 8, plût à Dieu que mon désir s'accomplit. — 2° Ce qui est prêté: אַשָּׁהִי שָׁאַל בַּיִּר עִיוֹן a fait à l'Éternel, pour l'enfant qu'il lui a consacré.

לְּאָאֵלְהָא chald. f. Désir, résolution: מַאַלְהָא Dan. 4. 14, cette chose, cette sentence, (est arrêtée) d'après l'ordre des saints (v. אָהָי hébr.).

לְאַלְתִּיאֵל (celui que j'ai demandé à Dieu) n. pr. m. I Chr. 3. 17.

שָּאֵנ Kal inusité. Pil. שָאֵנ Étre, vivre paisible: יַחֵד אָסִירִים שָׁאָנָני Job 3. 18, ceux qui avaient été enchaînés jouissent ensemble du repos; יְשַׁאֵן וְאֵין מֵיְרִיד Jér. 30. 10, il vivra paisible, et il n'y aura personne qui l'inquiète.

ולְצִּעִ adj. (plur. יוֹשְׁאַנִים בּיֹט 1° Paisible, tranquille, sans inquietude, rassure: ניש מון בּיט 18. 33. 20, Jérusalem, une habitation tranquille; וויי שְּאַנִים בּיִט מַיִּט שַׁאַנִים 18. 32.9, femmes qui êtes à votre aise; נְשִׁים שְׁאַנִין פּיט 1. 33, et il sera tranquille, sans la crainte d'aucun mal. — 2° Orgueilleux, superbe: יַשַּׁאַנִים פּיַט מַיִּט שַּאַנִים פּיַט מַיִּט מַיְּט מַיִּט מַיִּט מַיִּט מַיִּט מַיִּט מַיִּט מַיִּט מַיִּט מַיְּט מַיִּט מַיִּט מַיִּט מַיִּט מַיִּי מַיְּט מַיִּט מַיִּט מַיְי מַּיְּט מַיִּט מַיִּי מַיְּט מַיִּט מַיִּי מַיְּט מַיִּייִי מַּיְּט מַיִּינְים מַּיְּט מַיְּט מַּיְי מַיְּט מַיְי מַּיְי מַּיְי מָּיִייִ מַּי מַּיְי מַּיְי מַּיְי מַּיְי מַּיְי מַּיְיִי מַּיִי מַיִּי מַיְי מַיְּייִי מַיְי מַּיְי מַיְי מַיְי מַּיְי מַּיִּיי מַיִּי מַיְי מַיִּייִי מַיּיִּי מַיְי מַיְי מַיְיִּי מַיְי מַיּיִי מַיְי מַּיְי מַיְי מַיְי מַיּיִי מַיְי מַּיְי מַיְי מַּיְי מַיְי מַיְי מַיְי מַּיְי מַּי מַיְי מַיְי מַּיְי מַיְי מַיְיִי מַּיּי מַיִּי מַיְי מַיְי מּיִּי מּיִּי מַיְי מַיְי מַיְי מַיְי מַיּי מּיִי מּיִי מּיִּי מַיְי מַיְי מְיִּי מְיִּי מְיִי מְייִי מְיִּי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִּי מְיִּייִי מְייִי מְיִּייִּיי מְייִי מְיִיי מְייִי מְייִי מְייִי מְייִי מְייִי מְייִי מְיִּי

ton orgueil, de ton insolence, est monté jusqu'à mes oreilles.

Dאָשׁ (v. à חַשָּׁמַ).

ባጻψ 1º Aspirer, humer, soupirer après une chose, aspirer à quelque chose, désirer vivement quelque chose: קים חות Jér. 2. 24, elle hume l'air; פר מַצַרְחִר וַאַשְׁאַמַּח Ps. 119. 131, j'ai ouvert ma bouche et j'ai soupiré, j'ai désiré conaître (tes commandements); לעבר יְשְאַז־צֵל Job 7. 2, comme l'esclave qui soupire après l'ombre; אַל-הָשָאַן אַלְּיַלַת Job 36. 20, ne soupire pas après cette nuit (où les peuples, etc.); avec 32: השאַפרם צַל־צַפַר־אָרֶץ בְּרֹאשׁ הַלִּים Amos 2. 7, qui aspirent à mettre la poussière de la terre sur la tête des pauvres, ou: qui sur la poussière de la terre foulent la tête des pauvres; métaph.: יַאַל־מָקוֹמוֹ Eccl. 1. 5, il aspire vers le lieu (où il luira de nouveau). — 2º Absorber. dévorer, engloutir : וַשַּׁאַם צַּנְנִים חֵילָם Job 5. 5, le brigand absorbe, engloutit, leurs biens (v. מַ צִּמִּרִם;); שַּׁאַמַנִּר אֲלוֹשׁ Ps. שהה 1'homme veut me dévorer; קהה שׁאַפּר Ps. 87. 4, il couvre d'opprobre celui qui veut me dévorer, ou : (il me sauvera) de celui qui m'insulte et qui veut me dévorer; אַשׁשׁ רָהַל Is. 42.14, je détruirai, j'engloutirai, tout en même temps; אַרְכָם Ez. 36. 3, (parce qu') on a tâché de vous détruire et de vous engloutir.

שַּׁאַל Rester, être de reste : עוֹר שָׁאַר וּחְפָּטְר I Sam. 16. 11, il en reste encore le plus jeune.

רודא לְבֵּדוֹ וְשָׁאָר : Tree de reste: רְדְּאָא לְבֵּדוֹ וְשָׁאָר (Gen. 42. 38, et celui est resté seul (seul vivant des enfants de sa mère); (seul vivant des enfants de sa mère); בּיִשְּאָר Ez. 6. 12, et celui survivra encore. — 2º Rester, demeurer : יַּשָּאָר בַּשְּׁרְנָה Nomb. 11. 26, il en était demeuré deux hommes dans le camp; בֵּיִאר הַשָּאַרְנָה Exod. 8. 5, 7, il n'en demeurera que dans le fleuve.

Hiph. Avoir de reste, laisser de reste, laisser: מָשָׁאָר צָשֶׁרָתוּ Amos 5.3, (la ville d'où sortent cent hommes) n'en aura de reste que dix;

קיקיר קבּרֶד Exod. 10.12, tout ce que la grêle a laissé de reste; וְחָשָׁאִיר אַחְרָיו בְּרָכָּח Joel 2. 14, il laissera après lui une bénédiction; פַרבּלְמִי חִשְּאִיר-לוֹ שֶּׁרִיר Nomb. 21. 35, tellement qu'il ne lui en resta pas un seul.

אָרָ m. Ce qui est de reste, le reste, le reste, le restant: לְבָּבֶל שֵׁם וֹשְׁאָר רַצִּלְבֵּן Is. 10. 21, le reste de Jacob; שְׁאָר רַצִּלְבֵּן Is. 10. 21, le reste de Jacob; שְׁאָר רַצִּלְבִּן וֹשְׁאָר רְצִּלְבִּן וֹשְׁאָר רַנְּלְבָּל שֵׁם וֹשְׁאָר אַנְיִלְבָּיִל שֵׁם וֹשְׁאָר רִּנִין Is. 14. 22, je détruirai le nom de Babylone et ce qui y reste; rent ce qui y reste; l'anique (al 2. 15, nul ne le fait qui a encore un reste de sens; selon d'autres: l'unique (al 2. 15, nul ne l'a pas fait, lui qui avait un grand esprit, un esprit supérieur; ou: n'est-ce pas le même Dieu qui l'a créé, et tous les autres esprits (les autres âmes) viennent de lui.

אָשָׁר m. chald. Le reste, les autres: וּשָּׁאָר מְּנֶיְחְדוֹין Esdr. 4.9, et le reste, les autres qui étaient du même conseil; יְּשָׁאָרָא Dan.7.7, 19, et les restants, les autres; une fois état const.: מְשַׁאַב Esdr. 7.18, du reste (de l'argent et de l'or).

אָרְ יְשׁוּב (le reste se convertira) Nom symbolique du fils du prophète Isaïe, Is.7. 3 (comparez 10. 21).

אַמָּר אָכְלּוּ שְׁאֵר עִתִּר : לְּשָׁאֵר Mich. 3. 3, et quand ils ont mangé la chair de mon peuple; חְמָטִר וּשְׁאֵר עַל־בָּבֶל Jér. 51. 35, que la violence que je souffre et ma chair (qui a été dévorée, c.-à-d. que mon sang qui a été répandu) retombent sur Babylone. — 2º Consanguin, parent : שְׁאֵר אָבִרף רִירא Lévit. 18. 12, elle est la parente de ton père; plus complétement : שַּׁאַר בְּשֶׂרוֹּ verset 6. — 3º Nourriture: שַׁאַרָּה 21. 10, sa nourriture.

קרָתְּשׁ f. Parenté, concr. des parentes: חַיָּח רְיִשְׁשְׁ Lév. 18. 17, elles sont proches parentes.

ת שְׁאָרָת n. pr. f. I Chr. 7. 24.

לשָּׁאָרִיח f. (contracté שַּׁרִיח). Le reste : מַּרִיח הְּיָם בּוֹנָה Zach. 8. 12, ceux qui seront restés de ce peuple; בְּירוּנְּילֵם II Rois 19. 31, il sortira quelque reste de Jérusalem; selon

quelques-uns: אַבּר-לֹא שֵׁיִריתִּדְּ לְטוֹב Jér. 15. 11, je jure que ceux qui resteront de toi seront heureux, ou: ta fin sera heureuse (ע. נְשֶׁרָת); שְׁאֵרִית תַּמֹת תַּבְּוֹל Ps. 76. 11, tu te ceins du reste de la colère, c.-à-d. d'une colère excessive (v. le même exemple à תָּבֶּר, page 167).

ראש f. (rac. ראָשֶׁי). Désolation : ראָשֶׂין Lament. 3. 47, la désolation et la destruction, et le malheur.

자꾸 n. pr. 1° Seba, fils de Rahma, Gen. 10.7. — 2° Seba, fils de Joktan, 10. 28. — 3° Seba, fils de Joksan, 25. 3. Souches de plusieurs peuples arabes. La reine de Seba (Saba), I Rois 10. 15; collect. les gens de Seba, Job 1. 15.

בַבְשָׁ (v. אַשַׁבַב).

m. pl. Morceaux, fragments: Osée 8. 6, c'est ourquoi le veau de Samarie sera mis en pièces.

רַשְׁעָ (fut. apoc. אָטָיָן) Faire prisonnier, emmener captif : תַּאָשֶׁר שָׁבִיתָ בְּחַרְבְּּך הבָק הַ הַאָּ קּהְשִּׁבְּיִי II Rois 6. 22, frapperais-tu ceux que tu aurais faits prisonniers par ton épée et ton arc? קַּיָּשְׁבְיוֹת חָרֶב Gen. 31. 26, comme des prisonnières de guerre; יַדָּיר שׁבָרם לָשׁבֵּרַחָם Is. 14. 2, ils meneront en captivité ceux qui les avaient tenus captifs; ַ עַר־מַרו אַשׁוּר חְשִׁבַּךְ Nomb. 24. 22, jusqu'à quand l'Assyrien t'emmenera-t-il en captivité (v. a mp, page 340). — D'animaux et d'autres biens qu'on emporte, piller: נַיִּשְׁבּוּ מִקְנֵידָם I Chr. 5. 21, ils pillèrent leurs troupeaux; ווישבו אַר בּל־דָרְכוּשׁ II Chr. 21. 17, ils pillèrent toutes les richesses (qui furent trouvées, etc.).

Niph. pass.: פֵּר וְשְׁבֶּח אָחִיר Gen. 14. 14, que son frère avait été fait prisonnier; אבֹי-וְשְׁבָּח Exod. 29. 2, ou que (la bête) a été emmenée.

i그번 m. Une des pierres du pectoral du grand-prêtre (agate?), Exod. 28. 19.

ישְׁבוּאֵל n. pr. 1° I Chr. 23. 16; מיבּאַל 24.20.—2° 25.4; שׁרָאַל vers.20.

עַבוּעַ m. (const. אַבְשָׁ et שָּבוּעַ, duel שבעים: pl. שבועות el שבועות, const. שבעים, avec suff. שבועותיבם). 1° Sept jours, une semaine : מַלֵּא שָׁבְעַ וֹאַת Gen. 29. 27, passe cette semaine entierement, ou: passe la semaine avec celle-ci (Léa); בְּיִרם יָמְים Dan. 10. 2, trois semaines entières; תַּג שָׁבְעוֹת Deut. 16.10, la fête des Semaines, ainsi appelée parce qu'elle se célèbre sept semaines après le premier jour de Paque; תַּג בְּמִית רָמִים Ez. 45. 21, la fête qui dure sept jours, la fête de Paque; שַׁבְּעָׁת חַקוֹת קברר יִשְׁמֶר־לָנוּ Jer. 5. 24, qui nous conserve les semaines fixées pour la moisson, pour pouvoir moissonner les mêmes jours chaque année. — 2º Une semaine d'années, sept ans : שַׁבְּצִרם שבקים Dan. 9. 24, soixante-et-dix semaines d'années, soixante-et-dix fois sept années.

ישְׁבַּעָה et שְׁבַּוּעָה f. (rac. שֵׁבַע). Serment, imprécation : וּשָׁבְעַר אֱל־הַאַדְבוּ Zach. 8. 17, et n'aimez pas les faux serments; ושבועהו לישוח Ps. 105. 9, et le serment qu'il a fait à Isaac; וְנָקִּרהַ בּשִׁבְעָּחִר זֹאַת Gen. 24.8, tu seras degage de ce serment que je te fais faire; Hab. 3.9, selon les serments que tu avais faits aux tribus; ביר ביר Exod. 22. 10, un serment solennel, en prenant Dieu à temoin; לי שבועח לו Neh. 6. 18, (plusieurs en Judée) s'étaient liés à lui par serment, étaient ses alliés; לָאֶלָה וְלִשְׁבְעַה Nomb. 5. 21, (que Dieu te rende) un exemple de malédiction et d'exécra-וֹרָתַנְקתָם שִׁמְכֵם לִשְׁבוּעָח לִבְחִירֵי : ls. 65.15, vous laisserez votre nom à mes élus (pour s'en servir) d'imprécation.

איברור פולביר בְּשְׁבִית f. (rac. שְׁבִּרוּן vité, les captifs: אַבְּלְּחִיוּ בְּשְׁבִּרוּן Nomb. 21. 29, (il a livré) ses filles pour être captives (exact. à la captivité); יְבָּיבְרִּן מְּבְּרִיּן בַּשְׁבִּרוּן Deut. 30. 3, l'Eternel ton Dieu ramènera tes captifs; יְבַּקוֹב Jér. 30. 18, voici je ramènerai les captifs des tentes de Jacob; יְבִי שַׁב אָת־שְׁבֵּוּת אִיוֹב Job 42. 10,

l'Éternel rendit à Job ce qu'il avait perdu, le rétablit dans son premier état; selon d'autres: il tira Job de sa captivité (du pouvoir que Satan avait sur lui).

קבּיר אָמּר וֹינִיבְּעָּר אַנִּיר אָמָּר וְּעָבְּעֹר אַנְּיר אָמָּר וְעַבְּעֹר אַנְּיר אָמָּר וְעַבְּעַר אַנְּיר אָמָּר וְעַבְּעַר אַנִּיר אָמָּר וְעַבְּעַר אַנִּיר אָמָר וְעַבְּעַר Ps. 89.10, quand les flots s'élèvent tu les apaises; יְדָּבְּעָר וְיִבְּעָרְ Prov. 29. 11, mais le sage le calme dans son cœur, ou : le refoule en arrière. — 2° Louer : יְשַׁמְּרֵי Ps. 63. 4, mes lèvres te loueront. — 3° Estimer heureux ; יְשַׁבַּחַ אָּרָי Eccl. 4. 2, j'estime heureux les morts (pour יְבַשְּׁמָב).

Hiph. Apaiser : מַשְּׁבִּרַחַ שָׁאוֹן רַבְּּרם Ps. 65. 8, il apaise le tumulte, le bruit, de

la mer.

Hithp. 1° Avec בְּ Mettre sa gloire à : קְּהְיָּבְּיִהְ הַבְּיִתְּלְּבְיּרְ Ps. 106. 47, de mettre notre gloire à te louer, ou : pour célébrer tes louanges. — * 2° Etre loué : בְּיַבְּיִה הַּבְּיִּבְיִּרְ Rituel, que ton nom soit loué éternellement.

רֹשְׁיֵּי chald. Louer, glorisier. Pa.: אָיָאָ הַאַיּנְייִי Dan. 2. 23, et je (te) rends gloire.

* רֹשַׁ שֶׁ m. Louange, Rituel.

* שְׁבְּחָה f. Louange, glorification, Rit. ບລຸ່ສູ່ et ບລຸ້ສູ່ m. (fém., Ez. 21. 15, avec suff. יְשֶׁבְשִׁים; plur. יָשֶׁבְשִׁי, const. ישבטר). 1° Baton, verge: וְכַּמֹן בַּשָּׁבֶם Is. 28. 27, et le cumin (est battu) avec un baton ; כל אַשָּׁר־רַעֲבֹר חַחָח הַשָּׁבֶּט Lév. 27. 32, tout ce qui passe sous le bâton (du berger), sous la houlette; וַשָּׁבֶּט לגר מסילים Prov. 26.3, et la verge pour le dos des sots; אַרְעֵל בְּשָׁבֶט בָּרָיֵל Ps. 2. 9, tu les briseras avec une verge de fer; שֵׁבֶשׁ מּוּסָר Prov. 22. 15, la verge de la discipline; וְחִבָּח־צֶּרֶץ מְּשֵׁבֶם פִּיר Is. 11.4, il frappera la terre de la verge de sa bouche, c.-à-d. de ses sentences sévères ; אַם־לְשֵׁבֵּט אָם־לָאָרָצוֹ Job 37.13, soit (pour s'en servir) de verge, soit pour le bien de la terre. — 2° Sceptre: וַשְׁבֵּט מּשָׁלִּים Is. 14.5, le sceptre des dominateurs; לא־יַסוּר שָׁבֵט מִירוּרָה Gen. 49. 10, le sceptre ne sera point ôté de Juda. — 3° Pointe, plume : אַנְישָׁבֶּע סֹמֵּר Jug.5.14, (ceux qui manient) la plume de l'écrivain. — 4° Dard : אַנְישָׁר וּיִשְּׁבִּע בַּיִּבְעָּי II Sam. 18.14, il prit trois dards dans sa main. — 5° Tribu (v. אַנָּבְי יִשְּׂרָאֵל I Sam. 9. 21, les tribus d'Israel; ישְׁבָּע Nomb. 24. 2, selon ses tribus; aussi famille, comme אָנָבְי וּיִבְּעַ בַּי וּשְׁבָּע Jug. 20. 12, vers toutes les familles de Benjamin.

לְמִנְרָן שְׁרְטֵּר רִשְּׁרְאֵל chald. Tribu : לְּמִנְרָן שְׁרְטֵּר רְשִׁרְאֵל Esdr. 6. 17, selon le nombre des tribus d'Israel.

לְּלֶכְעֹ m. Nom du onzième mois de l'année, correspondant à janvier-février, Zach. 1. 7.

אַרִי m. (avec pause אָרָי , avec suff. אָרָין אָרִין . Captivité, captif, prisonnier: שָׁרִי וֹלָבִי Jér. 22. 22, ils iront en captivité; אַרָּין שָׁרֵי שָׁרִי בַּלַי Ps. 68. 19, tu as mené captifs les prisonniers; אַרִּין שָׁרִי Exod. 12. 29, les premiers-nés des captifs; fém.: אַרִּין יַבּין עַרִּין בּיִר מּיִּבְין Is. 52. 2, fille de Sion (qui étais) captive. Des animaux: Des animaux 4. 10, avec vos chevaux qui avaient été pris.

ליב" (captif) n. pr. m. Esdr. 2. 42. ללב" n. pr. m. II Sam. 17. 27.

שָׁבִיב m. Flamme, étincelle : שָׁבִיב Job 18. 5, l'étincelle de son feu.

אָבִיבָא chald. Flamme: שְׁבִיבָא הַי נּיּרָא בִּי נּיּרָא Dan. 3. 22, la flamme du feu; plur.: אֲבִיבִין הַי נּיר קיבִין הַי נּיר 7. 9, les flammes.

ליבְרָה f. (rac. שְׁבְּרָה). Captivité, captive: מָאָרֶץ שִׁבְּרָא Néh. 3. 36, dans un pays de captivité; יְרָאִיתְ תַּשְׁבְרָּח Deut. 21. 11, si tu vois entre les captives.

שְׁבִילֵי m. Sentier: שָׁבִילֵי Jér. 18. 15, les sentiers anciens; וְשָׁבִילִיךְּ Ps. 77. 20, et tes sentiers à travers les grandes eaux.

שׁרִיּכִים m. pl. Selon les uns: coiffes à réseaux; selon d'autres: un ornement en forme de soleil que les femmes portaient au cou, Is. 3. 18.

ישְׁבִיעִי m. (fém. קְּיבִינִים), nombre or-

dinal. Le, la septième : אָבִיוֹם הַשְּׁבְינִי Exod.12.16, le septième jour; אַבְשָּׁבְנִית Exod. 21. 2, à la septième année.

(אַבוּת v. שְׁבָית).

קליל m., douteux : הְּשִּׁמְּרְשׁבֶל Is. 47. 2, découvre ta jambe; selon d'autres : relève la queue de ta robe.

שְׁבְּלוּל m. Limaçon. Ex. unique: מְּבֶּלּוּל מְּמָכּי Ps. 58. 9, comme un limaçon qui se fond.

אָבְנְיּל et ישְׁרְנָּר n. pr. Sebna, intendant ou secrétaire du roi Ézéchias, Is. 22. 15, 36. 3.

י שְׁבְנְיָת n. pr. m. 1° Néh. 9. 4. — 2° 10. 11. — 3° 10. 5; שְׁבַנְיָת 12. 3, et שְׁבַנְיָת I Chr. 24. 11.

ח שבניהו n. pr. m. I Chr. 15. 24.

שָׁבַע Jurer; part. pass.: שָּׁבָע Ez. 21. 28, qui ont fait des serments.

וויס בע בין ולא רַנַּחַם: Jurer נִשְׁבַע אַ אַ יַּ Ps. 110. 4, l'Éternel a juré et il ne se rétracte pas ; avec יְנִשָּׁמַר : לְ et יִּ בּל־שָׁמָר : יְנִישָׁבַע עַל Lévit. 5. 22, et qu'il jure faussement; יְרִשְּׁבֵעַ לַשְּׁקַר Jér. 7.9, et jurer faussement; avec ۽ jurer par quelqu'un: וַ רַאַשָּׁבַעִּים בְּשֵּׁם רֵיר Is. 48. 1, qui jurent par le nom de l'Eternel; בר נשביחר Gen. 22. 16, j'ai juré par moi-même; בְּדוֹילָלֵי בר וְלָשַבְּעוּ Ps. 102. 9, ceux qui me raillent, mes ennemis, jurent par moi, par mes malheurs; avec ḥ jurer à quelqu'un, promettre par serment, jurer fidélité, s'engager par serment : דָאָרֶץ אַשֶּׁר וְשָׁבֶּע לְאַבְרָדָם Gen. 50. 24, le pays qu'il a juré de donner à Abraham; וַיְשַׁבְעוּ אִישׁ לְאָחִיד Gen. 26. 31, ils s'engagèrent l'un à l'autre par serment; וַישַּׁבְעוּ לַרֵי בְּקוֹל גַּרוֹל II Chr. 15. 14, ils jurèrent (fidélité) à l'Eternel à haute voix ; aussi jurer par : תַּוּשָׁבֶּעָרם לָרֵי Zoph.

1.5, qui jurent par (le nom de) l'Éternel. — אָשָׁלָּ suivi de מָן Jurer de ne: יַמְעָבֹר מֵירִינוּ Is. 54.9, j'ai juré que le déluge ne se répandra plus, etc.

Hiph. 1° Faire jurer, faire promettre par serment: הְּשְׁבֵּרֵע אֹחָה הְּשְׁבֵּרֵע אֹחָה הַשְּׁבֵּרְע אָרָה פּנְתוּן Nomb. 5. 19, le pontife la fera jurer; אָבִר Gen. 50. 5, mon père m'a fait jurer, m'a fait promettre par serment.
— 2° Adjurer, supplier: שַׁבְּבָּרְתִּיִּנִי Cant. 5. 9, pour que tu nous aies ainsi adjurées.

עבַע f. (const. אַבַשִּׁן; הַעָביִּל et שִּבְעָה m.). Sept : שַׁבְעָּח שִׁבְעָּח Gen. 7. 2, sept (de chaque espèce); שַּבְעַה רָמִים Lévit. 23. 36, sept jours; שֵׁבֵע מַּרוֹת Gen. 41. 2, sept vaches; après les subst.: ראַרלם ו שְׁבְּעָח II Chr. 13.9, et sept béliers; מעפלו שבלה שבלה יודר : . II Sam 21.9, ils perirent tous les sept ensemble. — שַׁבַע עָשָּׁרַח m. et שָׁבָעָת עָשָׁר f. Dix-sept. — שַׁבַע exprime souvent un nombre indéterminé, beaucoup: שַּׁבֶּב וועבות בּלְבוֹי Prov. 26. 25, il y a dans son cœur sept abominations; adv.: יָם נְיִם יִפוֹל צַּוִּים נָקִם Prov. 24.16, le juste s'il tombe sept fois il se relève. Duel: שׁבְעָתִים Septuple : יַּקְם־קַּיִן Gen. 4. 24, Cain sera vengé au septuple, sept fois. Plur. שָבְעִים Soixante-dix: יַּטְרְבָּעִים וְשִׁבְעָּדו Gen. 4. 24, soixante-dix-

y pr. pr. 1° Seba, ville de la tribu de Siméon, Jos. 19. 2. — 2° Seba, fils de Bichri, II Sam. 20.1. — 3°I Chr. 5. 13.

לְּבְעָה (serment) n. pr. d'un puits, Gen. 26. 33.

ישְּׁבְעָנָה m. (v. שְׁבְעָנָה). Sept. Ex. unique: שִׁבְעָנָה לֵּנִים Job 42. 13, sept fils.

רְשִׁילֵּע Kal inusité. Pi. Façonner, broder en forme de rets: רְשִׁיבְעָּי Exod. 28. 39, tu broderas une tunique de lin.

Pou. Étre enchâssé : בְּשֶׁבְּצֵּרֶם תָּדֶב Exod. 28. 20, (ils seront) enchâssés dans de l'or.

アラヴ m. Étourdissement, vertige:

II Sam. 1.9, le vertige ou l'angoisse s'empare de moi, ou : ceux qui me poursuivent de tous côtés sont près de m'atteindre.

קבין chald. Laisser: בְּאַרָשָא שָׁבְּקּא Dan. 4. 12, laissez dans la terre (le tronc de ses racines).

Ithp. Etre livré: אַמְלָבוּ אָחֶרֶן לָא הַשְׁתְּבִּם Dan. 2. 44, et son royaume ne sera pas livré, ne passera pas, à un autre peuple.

קבר (fut. ישָׁבּר) 1° Rompre, briser, dechirer, detruire : בְּקבְרָהָ תַּבְּלָהָ Jer. 19. 10, tu briseras la cruche; הַּרְפַּה יַשְׁבְרַח לְבִּר Ps. 69. 21 , l'opprobre m'a rompu le cœur; אָשְׁמוֹר מִן־ הָאָרֶץ Osée 2. 20, je briserai et j'oterai du pays (les arcs, les glaives, etc.); יַלאׁ שַׁבֶּר אַרד ו הַחַמוֹר I Rois 13.28, il n'avait point dechire l'ane; לָשׁבֹר בַּחוּרֵי Lam. 1. 15, pour mettre en pièces mes jeunes hommes; au fig.: רָשָׁתָּרוּ מָרָאִים צָמֵאָם Ps.104. 11, les anes sauvages en étanchent leur soif; part. pass.: בוּר Lévit. 22. 22, une bete qui a un membre brisé.— 2º Avec אור. Poser une limite (v. נָיֵר). Ex. unique : יָּלְשְׁתֹּר עָלֶרוּ הְתַּקְי Job 38. 10, quand j'arrêtai , j'établis , sur elle ma loi, que je lui posai une limite.

3° (de בְּשֶׁלְ בֵּר blé) Acheter ou vendre du blé, des vivres : בְּי בְּשִּלְי Gen. 42. 3, pour acheter du blé; בְּשִּר אַבֶּל Gen. 42. 7, pour acheter des vivres. Seul: בִּשִּׁל Gen. 42. 5, pour acheter du blé; בִּיבִי Gen. 41. 56, il vendait du blé aux Égyptiens.

Niph. Se briser, être brisé, cassé, détruit: יְשְׁמָרֵח אָנְיוֹח I Rois 22.49, les navires furent brisés; יַשְׁמָרָח מִיְמָּיִם בַּעַּבְּרָח אָנְיוֹח Ez. 27. 34, lorsque tu as été brisée par les flots; יְשְׁמֶרֵח לַבּרִינְשְׁבָּרָח רָיִם Ps.54. 19, un esprit brisé, triste, un cœur contrit; יְשְׁבֵּרִי יִשְׁבִּר Prov. 6. 15, soudainement il sera brisé, renversé; יִשְׁבֵּרִי לְשִׁבְּרִירִי II Chr. 14.12, ils furent défaits, détruits, devant l'Eternel; מִי שְׁבֵּרִי וְרִוֹלְ וְשְׁבִּרִי וְלִּבְּרָי וְלִּבְּרָי וְלִּבְּרָי וְלִבְּרָי וְלִבְּרִי וְלִבְּרָי וְלִבְּרָי וְלִבְּרָי וְלַבְּרָי וְלִבְּרָי וְלֵבְּרָי וְלֵבְי וְלִבְּרָי וְלִבְּרָי וְלִבְּרָי וְלִבְּרָי וְלִבְּרָי וְלַבְּרָי וְלְבִּרָי וְלֵבְּרָי וְלְבִּרָי וְלְבִּרְי וְלִבְּרָי וְלְבִּרְי וְלִבְּרָי וְלְבְּרָי וְלְבִּי וְלְבִּרְי וְלֵבְי וְלְבִּרְי וְלֵבְי וְלְבִּרְי בְּיִבְּרְ וְלִבְּרָי וְלְבִיר וְלִבְּרִי וְלֵבְי וְלְבִּר וְבִּיוֹי וְלִבְּי וְבְּיִבְי וְלִבְּר וְבִיל וְלְבִיי וְלִבְּר וְבִיל וְלְבִי וְבְּבְּר וְבִיל וְלְבְּבְיי וְבִיי וְבִּיל וְלְבְּר וְבְּיבְּר וְבִיל וְלְבְּר וְבִּיל וְבְּיבְּר בְּיוֹל וְלְבְּיבְר וְבִיל וְבְּיבְי בְּיוֹל וְבְיבְּים וֹבְיוֹי וְבְּיבְּיב וּבְיי וְבִּיבְּי וְבִּיל וְבִיי בְּיוֹל וְבְּיִבְּי וְבִּיי וְבִּיל וְבְּיבְּי וְבִּיל וְבִיי בְּיוֹל בְּיִבְּי בְּיוֹל וּבְיִים וּבְיים בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹב וּבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיוֹב וֹבְיוֹי בְּיִים בְּיִים בְּיוֹי בְּיוֹב וּבְיוֹב וְיִבְיּים בְּיוֹב וּבְייִים בְּיוֹב בְּיוֹבְים בְּיוֹב בְּיִים בְּיִבְיּים בְּיוֹב בְּיִים בְּיוֹב בְיוֹב בְּיוֹב בְּיִים בְּיוֹב בְּיִים בְּיִים בְּיוֹב בְיוֹים בְּיִבְיּים בְּיִבְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְיים בְּיִבְיּים בְּיִבְיּים בְּיִבְיּים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְיים בְּיִים בְּיִבְּיים בְּיִבְיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוּבְיים בְּייִבְייִים בְּיִיבְיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִי

mon peuple, a été frappée d'une grande catastrophe. Des animaux : אַריִשְׁבֶּר Exod. 22. 9, ou qu'elle se soit cassé quelque membre; דְחַיִּשְׁבֶּרָת Zach. 11. 16, et la brebis qui est blessée, qui a une fracture.

Hiph. 1° Faire rompre le sein de la mère par l'enfant qui naît: חַאָּכִי אָשֶׁבִּיר Is. 66. 9, irai-je ouvrir le sein de la mère (sans l'accoucher)? (v.a חַבַּשָּׁבִּיר Hiph., page 241).— 2° Vendre du blé: חַבַּשְׁבִּירָר Gen. 42. 6, qui vendit du blé; יְכִשְׁבִירָר Amos 8. 5, pour que nous vendions du blé.

Hoph. Étre brisé, être frappé, blessé: עַל־שָׁבֶר תַּחַבְּעִּדְּי חְשְׁבַּוֹרְאַ Jér. 8. 21, je suis brisé, affligé, de la plaie, de la souffrance, de mon peuple.

שֶׁבֶר el שֶׁבֶר m. (avec suff. שֶׁבֶר). 1° Action de se briser (d'un mur, d'un vase), fracture (d'un membre), blessure, douleur, destruction, ruine, ומות בר נבל יוצרים : Is. 30. 14, comme on brise un vase fait par des potiers; שַׁבֶּר הַחָּח שָׁבֶר Lévit. 24. 20, fracture pour fracture; אֵין־בַּחָה לְשָׁבְרֶה Nah. 3. 19, il n'y a point de soulagement, remède, à ta blessure; רָפַּה שָּׁבֶרֶיהָ Ps. 60. 4, guéris ses blessures, c.-à-d. ses brèches; וּמְשֵׁבֵר רוּחַ Is. 65. 14, à cause du dechirement, de l'amertume, de votre esprit; שֵׁבֶר בַּת־עַּמִי Lam. 2. 11, la ruine, la destruction, de mon peuple; בר־הַוֹּשְׁבַרִים Jos. 7. 5, jusqu'à leur destruction; selon d'autres, un n. pr. d'endroit : jusqu'à Sebarim. — 2º Solution d'un songe, interprétation : ימְשָּׁבְרוֹ וָאֵת־שְׁבְרוֹ Jug.7.15, le récit de ce songe et son interprétation. — פר יַשׁ־שַּׁבֵר בִּמִצְרָיִם : Blé, vivres בּר יַשׁ־שַּׁבַר בִּמְצָרָיִם Gen. 42.1, qu'il y avait du ble à vendre en Egypte. — 4° Flots (v. מָשֶׁבֶּרָים: מָשֶׁבֶּרָים Job 41.17, par les flots (qu'il soulève); selon d'autres : par la terreur qu'ils

eprouvent (v. le même exemple à son Hithp., page 175).

שְּבֶּרוֹן m. Fracture, déchirure, destruction: בְּטִבְרוֹן מְתְבַים Ez.21.11, avec les reins brisés, c.-à-d. dans une douleur violente; שְּבָרוֹן שְׁבְרוֹן Jér. 17.18, brise-les par une double plaie, destruction.

chald. Kal inusité. Ithp. Avoir l'esprit troublé, être éperdu : יְרַבְּרֶנְיִתִי Dan. 5.9, et les grands furent éperdus.

רַשְׁבַּת (fut. הְשִׁיבִי et יִשְׁשַׁרִי) Chômer, se reposer, cesser de faire quelque chose, cesser d'être, d'avoir lieu : שַׁשָּׁת רָמִים הַעבר וּבְיוֹם חַשְּׁבִיעִי חִשְׁבֹּר Exod. 34. 21, tu travailleras six jours, mais au septième jour tu te reposeras; שַׁבָּת מְבֶל־ קלאכתו Gen. 2.3, il s'est repose de tout son ouvrage; אַז הַשְּׁבֶּח הַאָּרֵץ Levit. 26. 34, alors la terre se reposera; ישבר אבר אבר Is. 33. 8, le voyageur chôme, ne passe plus par là; יַקוּים ארבשי Lament. 5. 14, les anciens ont cessé de se trouver aux portes, au tribunal; מַצֵּנוֹת אַת־אִיוֹב — מַצֵנוֹת Job 32.1, (ces trois hommes) cessèrent de répondre à Job ; אַרך שָׁבַח נֹגַשׁ Is. 14. 5, comment l'oppresseur reste-t-il tranquille, ou a-t-il cessé d'exister? ਲੱ ישׁדים Gen. 8. 22, (les semailles, les moissons, etc.), ne cesseront point. רַשְּׁבֶּית Féter, célébrer le sabbat : בַּהְבָּם Levit.23.32, מַעֵרֵב עַר־עָרֵב הְשָׁהָּהוּ שְׁבָּהְּבָם depuis un soir jusqu'à l'autre soir vous célébrerez votre sabbat.

Niph.: אוֹן אָדּוֹן בּב. 33. 28, l'orgueil de sa force cessera, sera aboli; וְנִשְׁבֵּח מִבְּצֶּר מֵאֶּחְרֵיִם Is. 17. 3, la forteresse sera ôtée à Ephraim, Ephraim n'aura plus de forteresse.

empêcher, ôter, détruire : יָשָׁבְּרֵּח זַבַּה חקקה Dan. 9. 27, il fera cesser les sacrifices et les oblations ; מַּשָׁבָּרת מָלְחֲמוֹת Ps. 46. 10, il fait cesser les guerres; נְחִשְׁבֵּחִים מֵרְעוֹת צֹאֹן Ez. 34. 10, je les ferai cesser, je les empêcherai, de paître des troupeaux ; יְחִשְׁבִּיתוּ בְנֵיכֵם אֶת־בָּנִימי Jos. 22. 25, vos fils feraient que nos fils cesseraient (de craindre Dieu); ביתוּ שׁאֹר מְבָּחֵיכֵם Exod. 12. 15, vous Oterez le levain de vos maisons ; דָּיָשָׁבְּרַתוּ וֹסְנֵינוּ אָת־קְרוֹשׁ יִשְׁרָאֵל Is. 30. 11, faites disparaître de devant nous le saint d'Israel; אַשָּׁבְּרַחָה מָאָנוֹשׁ וְכַרָם Deut. 32. 26, je ferai disparaître leur mémoire d'entre les hommes; רָהָשֶׁבֶּתִי חָיָח רָצֵח Lévit. 26. 6, je détruirai les bêtes féroces; וְחִשְׁבִּית אָת־דַּוְבְּכֶּרִים II Rois 23. 8, il destitua, ou il abolit, les prêtres des idoles; יַלִשְׁבִּית עֲנְיֵי־אָרֵץ Amos 8. 4, pour faire périr les pauvres de la terre; avec אַשׁר לֹא חִשְׁבִּרת לֶּךְ נֹאֵל : לְ Ruth 4. 14, qui ne t'a point laissé manquer de parent (ayant droit de te racheter).

אַבֶּרו ווּן שֶׁבֶּרו II אַבֶּין inf. de שֵבֶין.

רֹשְלֵי des deux genres (rac. רַשְּלָּי, const. רְשִׁלָּי, avec suff. יוֹשְׁשֵׁי, pl. רְיוֹשְׁשָׁי, const. רְיִשְׁשָׁי, avec suff. יוֹשְׁשִׁי, pl. רְיוֹשְׁשָׁי, const. רְיִשְׁשָׁי, avec suff. יוֹשְׁשִׁי, pl. רְיִשְׁשָׁי, avec suff. יוֹשְׁשִׁי יְשְׁשִׁי וֹשְׁשִׁי וֹשְׁשִׁי וֹשְׁשִׁי וֹשִׁשִׁי וֹשְׁשִׁי וֹשִׁשִׁי וֹשְׁשִׁי וֹשִׁשִּׁי וֹשְׁשִׁי וֹשְׁשִׁי וֹשְׁשִׁי וֹשְׁשִׁי וֹבְשִּי בּשְׁי בְּשְׁי בְּשִׁי בְּשְׁי בְּשְׁי בְּשְׁי בְּשְׁי בְּשְׁי בְּשְׁי בְּשְׁי בְּשְׁי בְּשִׁי בְּשְׁי בְּשְׁי בְּיִי בְּשִׁי בְּשְׁי בְּשִׁי בְּשְׁי בְּשְׁי בְּיִי בְּשְׁי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיבְי בְּיִי בְּיִי בְייבְי בְּיִי בְּיבְיי בְּיִי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייי בּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְּייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיִיבְייי בְּייִיי בְּייי בְּייִי בְּייבְייי בְּייי בְּייבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּייִי בְּיִיי בְּ

וֹחְשָׁלֵּ m. Jour de repos, de fête:

קריהשנין שְּרְאשׁנוּן בּיוֹם בְּיוֹם בְּעֹרְאשׁנוּן בּיוֹם בּוֹם חַרְאשׁנוּן בּיוֹם בּיוֹם בּיוֹם בּיוֹם בּיוֹם בּיוֹם בּיוֹם בּיבּים בּעברים בּיבּים בּעברים בעברים בעבר

רַבְּשׁ n. pr. m. Esdr. 10. 15. אֶשֶׁלָּ n. pr. m. I Chr. 11. 34.

עות (ע. השָשָׁי (ע. השָשָׁי (ע. השָשָׁי (ע. השָשָׁי (ע. השִשְּׁי (ע. השִּי (ע. השִי (ע. השִּי (ע. השִי (ע. השִּי (ע. השִּי (ע. השִּי (ע. השִּי (ע. השִי (ע. השִּי (ע. השִי (ע. השִּי (ע. השִּי (ע. השִי (ע. השִי (ע. השִּי (ע. השִי (ע. השִי (ע. השִי (ע. השִּי (ע. השִי (ע. השִי (ע. השִּי (ע. השִּי (ע. השִּי (ע. השִּי (ע. השִי (ע. השִּי (ע. השִּי

קּנְנְהָ f. Erreur, peché commis par ignorance: בְּשְׁנְנָהוֹ אֲשֶׁרִ־שָּׁנְּהוֹ Lévit.5.18, la faute involontaire qu'il aura commise; בְּשְׁנָנְהוֹ שִׁינְאוֹ בִּלְּמְנֵי תַשֵּׁמִּלִים Eccl. 10. 5, comme une erreur qui procède du prince.

ישנה אור באור ז' 1º Errer, s'égarer ' שנה Ez. 34. 6, mes brebis errent par toutes les montagnes; avec בָּרְ se détourner, s'écarter : שוֹנִים מִמְצִוֹחֶיך Ps. 119. 21, qui s'écartent de tes commandements; לְשְׁגּוֹת מֵאִמְרֵי־דָעֵת Prov. 19.27, de se détourner des paroles de la sagesse; avec > chanceler, s'étourdir, s'enivrer : בַּרַרְ שָׁגרּ Is. 28. 7, ils chancellent par le vin, étant pris de vin; וְכָל-־שׁנֶח בּוֹ לֹא יַחְבָּם Prov. 20. 1, et quiconque s'étourdit par le vin, qui y fait excès, n'est pas sage; Prov. 5.19, enivre בַּאַהַבְתָה חְשָׁנֵּח תַמְיר toi toujours de son amour. — 2º Commettre un péché (involontaire), se tromper : וָאִם כָּל־צְרַת רִשְׂרָאֵל רִשְׁנוּ Lévit. 4. 13, si toute l'assemblée d'Israel a commis une faute involontaire, a péché par erreur; מָאִרשׁ שׁנֵה Ez. 45. 20, pour les hommes qui pèchent par ignorance; ואשוח חרבה מאר I Sam. 26. 21, j'ai commis une grande faute; וּמַח־שָּׁינִיתִר קבינה לי Job. 6. 24, faites-moi comprendre en quoi je me suis trompé. en quoi j'ai failli.

שׁנְּח עָּנֵר בְּדֵרֶךְ Deut. 27. 18,

celui qui fait égarer l'aveugle dans le chemin; אַל־תִּשְׁמֵנִי מִּנְּאָיִנְיִדְּרָ Ps. 119. 10, ne me laisse point égarer de tes commandements.

תְּשְׁבִּיתְ אָל־כָּל־. Hiph. Regarder, considérer attentivement: רְּשָׁבִּיתְ אָל־כָּל־. Ps. 33. 14, il considère tous les habitants de la terre, il prend garde à eux; רֹאָיהְ אַלֶּיהְ יַשְׁבִּיתוּ Is. 14. 16, ceux qui te verront te regarderont avec attention; בְּשְׁבִּיתִ מִן תַּחַלּנוֹת 2. 9, il regarde par les fenetres (de là "חַיִּשְׁתַּי מִיִּתְ מִינִית מִּינִית מִינִית מִּינִית מִּינִית מִּינִית מִּינִית מִינִית מִינִית מִינִית מִּינִית מִּינִית מִינִית מִינִית מִּינִית מִינִית מִּיית מִּינִית מִּינִית מִּינִית מִּינִית מִּינִּית מִּינִית מִּינִית מִינִית מִינִית מִּית מִינִית מִינִית מִינִית מִּינִית מִּינִית מִּית מִּית מִּית מִּינִית מִּית מִינִית מִית מִּית מִּית מִּית מִּינִּית מִּית מִ

קיניאָר f. Faute, erreur. Ex. unique: אָבִיקּר אָבּיאִת בִּי־יָבִיק Ps. 19. 13, qui connatt (ses) fautes commises par erreur.

שְׁנְיֹן m. Nom d'un instrument ou d'un air, Ps. 7. 1; plur. שָׁגְיֹלִי Hab. 3. 1.

לְשְׁגֵל Cohabiter : יְשְׁנֶלֶנְת Deut. 28.30, (et un autre) cohabitera avec elle.

Niph.: תְּשָׁנֵלְנָת Is. 13. 16, et leurs femmes seront violées.

Pou.: אָלא שָׁנַלְּתְּ Jér. 3. 2, (un endroit) où tu ne te sois pas prostituée. Le keri est partout de la racine שֵׁכֵבּ

אָבְלּ רּוֹשֶׁבֶּח : f. Épouse (d'un roi) : יְחַשֵּׁנֶל רּוֹשֶׁבֶּח אַבְּלוֹ Néh. 2. 6, et sa femme, la reine, était assise auprès de lui.

לְּבֶּלְ chald. f. Femme (d'un roi): אַנְלְּחָה Dan. 5. 2, ses femmes.

שָׁבֵע Kal inusité. Pou. part. שָׁבַע Etre en délire, être fou: לְּכֶל־אִישׁ שִׁשְׁיִּשְׁ בּּוֹע יְבְּתְּבַּמֵּא Jér. 29. 26, sur tout homme en délire qui fait l'inspiré et qui voudra prophétiser; חַכֵּר מְשָׁבְּנִים אָנִי בו. 16, ai-je besoin de fous?

Hithp.: לְּחְשֵׁרְאַנֵּעְ עָּלֶרְּ I Sam. 21. 16, pour se livrer à des actes de folie, pour faire l'insensé devant moi.

קשָׁנְעוֹן m. Folie, frénésie: בְּשִׁנְּעוֹן Deut. 28. 28, (l'Éternel te frappera) de frénésie; בְשָׁנְעוֹן יִנְיְע Il Rois 9. 20, il mène (sa troupe) d'une manière insensée..

ענר et שְנֵר m. (ce qui est rejeté) Les petits des animaux, la portée: שָּׁנֵר Deut. 7. 13, la portée de ton bétail; וְכֶל־פְּטֶר שָׁנֶר מְחַמָּח Exod.13.12, tous les petits, premiers-nés, des bêtes.

m. (duel שָׁדֵיה, const. שָׁדֵיה). Mamelle: שְׁבֵיך שְׁדֵיך Cant. 4. 5, tes deux mamelles; שְׁבֵיך שָׁדִיקה Gen. 49. 25, bénédiction du lait des mamelles, ou des enfants qui sont au sein de la mère.

שׁרִּכם ... usité seulement au pl. שַּׂרִכּם. Idoles, démons: יְוְבְּרוּגְּ לַשִּׁיִרִם Deut.32. 17, ils offrent des sacrifices à des démons.

I יְּנְיְלְּיְּ מְשׁׁרְ (rac. יְּנְיְלִיּ מְשׁׁרְ). Mamelle: טור באור בְּינְילִי מְשׁר בְּינִילְי נְשׁׁר יְרוֹלִי Job 24. 9, ils arrachent avec violence l'orphelin de la mamelle; בְּשִׁר בְּינְיְמֶיִי Is. 66. 11, (afin que vous suciez) à la mamelle (le lait) de ses consolations.

קייי (3° pers. plur. אַזשָׁי et פּוּדידי, inf. בישר , לשרור , לשרור , pour ישרור, avec suff. יְשֶׁרְדֵם et יְשֶׁרְדֵם). Exercer de la violence, désoler, saccager, détruire, dévaster : מָפְנֵי רְשָׁיִנִים זוּ שֵׁדּוּנִי Ps. 17.9, devant ces méchants qui me désolent, ou me persécutent; יהשובר שובר Is.21. 2, le pillard saccage; שׁרָבֶר לַרְלָח Obad. 5, des voleurs de nuit; וָסֵלֶתְ בֹּנְדִים וְשָׁהַם Prov. 11. 3, la perversité des perfides les détruira ; וְשִׁיִרוּזּ אָת־בְּנֵי־כֶּקְיֵם Jér. 49. 28, et détruisez les enfants d'Orient; ישָׁיִרוּ אַת־נָאוֹן מִצְרַיִם Ez. 32. 12, ils détruiront l'orgueil de l'Egypte; פרישובר יֵר אַר־מַרְעִיחַם Jér. 25. 36, l'Éternel va detruire leur paturage; פַקַטֶב רָשׁוּר צָּחַריִם Ps.91.6, de la peste, ou de la destruction, qui frappe en plein midi; part. pass. שַׁרוּר : Jug. 5. 27, vaincu, tué.

Niph. passif: שָׁדוֹד נְשָׁדְּט Mich. 2. 4, nous sommes entièrement détruits.

Pi. Ruiner, désoler: אַבְּיַדִּישָׁבְ Prov. 19. 26, qui désole, ou qui ruine, son père; אַל־יְּמָשְׁיֵדִי רְבָּצוֹּ Prov. 24. 15, ne désole, ne trouble point, le lieu de son repos.

Pou. ישַבּי פּנִית Passif: ישַבּי ישָבּי וּאַבּי ישַבּי וּאַבּי ישַבּי וּאַבּי ישַבּי וּאַבּי פּנָינוּ Is. 23. 1, elle est détruite tellement qu'il n'y a plus de maison; ישָבִי שָּׁבִי אַיָּינוּ יִשְּׁבִי אַיָּינוּ יִשְּׁבִּי אַרָּיִי יִינְיִי אַרָּיִי יִינְיִי Nah. 3. 7, Ninive a été détruite.

Po.: יְשׁרֵד מַאֲבוֹרְתם Osée 10. 2. il détruira leurs statues.

Hoph. Être pillé, détruit : קראף. Is. 33. 1, sitôt que tu auras achevé de piller tu seras pillé; יְבֶלָּי וּשְׁשִׁר Osée 10. 14, toutes tes forteresses seront détruites.

ליקדה f., douteux: חייהיין הייייי Eccl. 2. 8, selon les uns: des femmes qu'on enlève de force (de ישָׁיִייִי); selon d'autres: de belles femmes, ou des princesses; selon d'autres: des instruments de musique.

שר" m. (rac. שָׁבִּיי). Le Tout-Puissant, Dieu: אַל שֵׁבִּיי Gen. 17.1, le Dieu tout-puissant; אָאִד שַׁבִּיי וִיבְּרַבְּלְּ, Gen. 49. 25, et du Tout-Puissant qui te bénira; בְּלִילִּישַׁבִי Ez. 1. 24, la voix du Tout-Puissant, ou adj.: comme une voix puissante; בְּלִייְרָ שֵׁבִיי Job 22. 25, le Tout-Puissant sera ton or, ou adj.: ton or sera puissant, considérable.

ישְׁרֵיאוּר n. pr. m. Nomb. 1. 5.

لَّ لَوْدَا Job 19.29 (v. à שֶּׂר, שֵׂ). أَيْارَا لَّ Hithp. يُقْارَا S'efforcer, tacher, Aboth (v. بُوْدِר).

לְּבְּיְלְהָּה f. 1° (comme הְּבְּיִםְיֹּה). Ce qui est brûlé, desséché, par l'action du soleil ou du vent: הְשָׁרֵיםָה לִּמְנֵי קְמָה Is. 37. 27, (de l'herbe) desséchée avant qu'elle soit montée en tuyau. — 2° Plur. seul usité. Champs (de blé ou de vignes): אַבָּל אִבְּישָׁה אֹבֶל Hab. 3. 17, les champs ne produiront rien à manger;

Peut.32.32, et des vignes d'Amora.

קיישית קודים: Dessécher, brûler : שְׁיִשׁתְּים Gen. 41. 23, (des épis) desséchés par le vent d'est.

קיבול f. Ce qui est desséché, brûlé, par la chaleur: לְּמֵנֵי מְבֶּח לִמְנֵי Il Rois 19.26, (de l'herbe) brûlée ayant qu'elle soit montée en tuyau.

שְׁרֶפֿוֹן m. Brûlure, desséchement (des végétaux), Deut. 28. 22, I Rois 8. 37.

רְּבֶּר chald. Ithp. S'efforcer : תַּבָּר לְתַשְּלְּהַחַם Dan. 6. 15, il s'efforcait de le sauver.

קרוף chald. n. pr. Sadrach, nom donné à Hananiah, collègue de Daniel, Dan. 1.7.

Div m. Espèce de pierre précieuse, onyx (?), Gen. 2. 12.

ם לים לים חים יש יש הים יש הי

ישר Job 15. 31 (v. אישל).

שוֹאָה ou שׂוֹאָה m. Désolation, destruction: קּשִּׁיבֶּח מַּשִּׁי מְשׁׁיִּבְּח עַּשְׁיִּבְּח Ps. 35. 17, délivre mon âme des désolations, de la destruction, qu'ils me préparent.

Mi m. 1° La fausseté, le mensonge, ce qui est faux, mensonger : אָם־חַלֶּכָתִּי עם־שַׁיַא Job 31. 5, si j'ai marché dans le mensonge; יַּטוא יִדְבֵּר Ps. 41.7, il dit le mensonge, il parle faussement; קּמֵר־שַׁיָא Job 11. 11, les hommes faux ; שמע שומע Exod. 23. 1, un faux bruit; ער שווא Deut. 5. 17, un faux témoignage. — 2º Ce qui est vain, inutile, et adv. en vain, inutilement : לַשַּׁרָא Exod. 20.7, (tu ne proféreras pas) en vain (le nom de l'Éternel ton Dieu); בּתְּחַל־שֵׁוָא Is. 1. 13, une oblation mensongère, ou qui est vaine, qui ne peut pas vous faire trouver grace devant Dieu; בל-מַח־שַּׁוָא בַרָאחַ בַּל-בָּנֵי־אַדַם Ps. 89. 48, pourquoi as-tu créé en vain tous les hommes? אַבּרָתָם שָׁיָא עַבֹר אֱלֹחִים Mal.3.14, vous avez dit: C'est en vain qu'on sert l'Éternel; מַבְלֵּר־שָׁיָנָא Ps. 31. 7, les vanités trompeuses, les idoles; אָם־גִּלְעָד אָוֶן אַהְ־יָשׁוָא חָירּ Osée 12. 12, si à Galaad il y a de l'iniquité, s'ils ne sont que vanité, ou s'ils n'adorent que des dieux vains, des idoles; אַרָּ־שַׁיָא לֹאַר לישַׁמַע אֵל Job 35. 13, mais c'est en vain, Dieu ne l'écoute point; souvent לְּשֵׁרָא: לַפָּירָת אָת־בְּנֵיכֵם Jér. 2.30, c'est en vain que j'ai frappé vos enfants. — 3º Malheur, destruction; ברחיישוא Job 7.3, des mois de malheur; בְּנַמַרוֹ שַׁיָא Is. 30.28, dans le van de la destruction.

אָלָשְׁ ח. pr. (v. שְׁרָהָם).

קבא f. 1° Orage, tempête : בְּבֹא Prov. 1. 27, quand votre effroi, ce que vous redoutez, viendra comme un orage. — 2º Désolation, dévastation, lieu désert, dévasté : ਸਮੁੱਚ וּמְשׁוֹאַ Job 38. 27, des champs affreux et déserts; רום שאַרו Zoph. 1. 15, jour de désolation. — 3° Destruction, ruine, malheur soudain; לִשׁוֹאַת רָבַקִשׁוּ נַמְּשִׁי Ps. 63. 10, ils attentent à mes jours, ils veulent me détruire; וּמְשׁׁיַּאַת רְשָּׁיִלִּים פר חבאה Prov. 3. 25, (ne redoute point) la ruine des méchants quand elle arrivera ; שׁאַרוּ לֹא תַּדְעֵר Is. 47. 11, un malheur que tu ne connaissais pas.

שוב (inf. ביש , fut. שור, apoc. בשים, מישב) 1º Retourner, revenir, se tourner, se diriger, sans régime, avec rég. ל-רַשׁב דַּךְ נְכַלָם Ps. 74. 21, que l'affligé ne s'en retourne point confus; יאֹרָת לאֹ־אָשׁוּב אָחֵלהְ Job 16. 22, je parcours un sentier d'où je ne reviendrai plus; שוּבָח יֵי רָבֵבוֹת אַלְפֵּי יִשְׂרָאֵל Nomb. 10.36, retourne, O Eternel, auprès des myriades des familles d'Israel; בָּשׁוּב בר ביוך Is. 52. 8, lorsque l'Eternel reviendra a Sion ; רַשׁוּבוּ לֹא עֵל Osée 7.16, ils se tournent, mais non pas au Très-Haut (v. פל, page 527); לכן ישוב עבוי Ps. 73. 10, c'est pourquoi son peuple se dirige vers ces lieux; suivi de פר, פל , בל , ou de פר, פל , אַל , שׁוּבִר אַל , אַל Gen. 16.9, retourne auprès de ta mattresse; שובו לכם לאָחַלִּיכֵם Deut. 5. 27, retournez dans vos tentes; יַשֶּׁבְתָּר בָבֶרת־יַר Ps. 23.6, je retournerai, ou j'habiterai (comme יַשָּׁב), dans la maison de l'Eternel; שבוּ על־עוֹנח אֲבוֹחָם Jer. 11. 10, ils sont retournés aux iniquités de leurs pères; בְּשִׁבּוּ עַל־עַקב הַשָּׁבוּ Ps. 70. 4, qu'ils retournent (en arrière) à cause de leur honte; וָאָרָם עַל־עָמָר יַשׁוּב Job 34. 15, et l'homme retournerait à la poussière; פר־צֵרֶק רָשׁוּב מִשְׁפֵּט Ps. 94, 15, les jugements retourneront à la justice, ils seront équitables; הַשַּׁבַּר Ruth 1.22, qui est revenue des champs de Moab; שוּבָר אָחֲרֵר יִבְּמְחַךְ Ruth 1. 15, retourne-t'en après ta bellesœur; לבר ושׁב Ez. 35.7, les allants et venants; רַיַּצָא רָצוֹא וָשׁוֹב Gen. 8. 7, (le

corbeau) sortait et revenait.

Fréq. Revenir à Dieu, au bien, se יָלָשָבוּ אֵלַר : בְּ ,עַר ,עַל ,אֵל convertir; avec לַבְּם Jer. 24.7, ils reviendront à moi de tout leur cœur ; אָם־הַשׁיַרּב עַר־שָׁיַרי Job 22. 23, si tu reviens au Tout-Puissant; בְשוּבְכֵם עֵל־רֵי II Chr. 30. 9, si vous retournez à l'Eternel; בַּאלֹחֶיךָה ספוב Osée 12.7, tu reviendras à ton Dieu; et absol.: שָׁאַר רָשׁוּב Is. 10. 21, le reste se convertira; בַאַמּ לָשׁוּב Jér.5.3, ils refusent de se convertir; אַדַרַר שׁוּבָר לַתְּמָחִי Jér. 31. 18, après ma conversion je me repens; וָשַׁבֶּרַתָּ ls. 1. 27, ses convertis, ou ceux qui retourneront (à Sion); אַלָשָבֵר מְשַׁע Is. 59. 20, et vers ceux qui se convertissent de leur péché; אַם־רַשׁוּב וַלֹא רַשׁוּב Jér. 8. 4, si l'on se détourne, ne retournera-t-on pas (au vrai chemin)? וַשָּׁב וְרַפָּא לוֹ Is. 6. 10, qu'il (ne) se convertisse (pas) et qu'il (ne) guérisse.

Se détourner, s'écarter, reculer, de quelque chose: וַיַּשָּׁבוּ חֲמַיִם מֵעַל חֲאָרֵץ Gen. 8. 3, les eaux se retirerent de dessus la terre; Ruth 1.16, pour que je לשוב מַאַחַרַיְדְ m'éloigne de toi ; בּר־שָׁב מֵאַחַרָר I Sam. 15. 11, car il s'est détourné de moi; ילא־יַשׁוּב מִּקְנֵי־כֹל Prov. 30. 30, et qui ne recule point pour qui que ce soit; ילא־אַשוּב מְמֵּנְהוּ Jér. 4. 28, je ne m'en rétracterai pas; יַשׁוּב מִאָבָא חַצֵבֹרָח Nomb. 8. 25, il sortira du service; שוּב מַחַרוֹן স্তুত্র Exod. 32. 12, reviens de ta colère, apaise ta colère; et absol.: כָּר אָבֹר ישובה Jos. 23.12, si vous vous éloi-

gnez (de Dieu).

Retourner, rentrer, en possession d'un bien : יַּמְרָתָם אִישׁ צֵּל־אֵדְנָית Lévit. 25. 10, vous retournerez chacun en sa possession; אַל־חַמְּמָבֶר לֹא רָשׁוּב Ez. 7. 13, le vendeur ne rentrera point en possession de l'objet vendu. -Des objets inanimés : וָשֶׁבֶה לַנְּשָׂרא Ez. 46. 17, cela retournera au prince; בישוב השות Lév. 27.24, le champ retournera (à celui duquel il l'avait acheté); וַמְשֹׁבְנֵח הַעֵּרִים -- לְּיָשִׂרָאֵל I Sam. 7. 14, les villes furent rendues aux Israélites; עַמָּח מָשׁוּב חַ**שַּ**מְלַכָּח לָבֵית-דַּוִּד I Rois 12. 26, maintenant la royauté pourrait retourner à la maison de David. — Etre rétabli : יָנֶרִיךְ לֹא חָשׁבְנָת Ez. 35. 9, tes villes ne seront pas rebâties (chethib: ne seront plus habitées); הַשֹּבְרָ לָקַרְמֶּתוֹ Ez. 16.55, (les villes de Sodome, etc.) retourneront à leur ancien état; רָּוֹתַּמָּר יַשְבַּח מְּבְשֵּׁרוֹ Exod. 4. 7, (sa main) était redevenue (saine) comme son autre chair ; יחשב ידי אלי I Rois 13. 6, que ına main revienne à moi, que je puisse la retirer à moi, ou : que ma main soit rétablie; יְחָשָׁב רוּחוֹ Jug. 15. 19, la force lui revint.

3° בּזְשׁלֵּת devant un autre verbe signifie faire de nouveau l'action exprimée par le second verbe: אָשִּיבְּה אָרָשָּׁה Gen. 30. 31, je paîtrai de nouveau (tes troupeaux); בְּישָׁרֵת II Rois 1. 11, il envoya de nouveau; שַּׁשִּׁר בֵי לְשׁרָּשׁ Deut. 30. 9, (l'Éternel) trouvera de nouveau de la joie.

4º Trans. Faire revenir, ramener,

restaurer, rétablir: שובט אַלחַר יִשְׁפַטּ Ps. 85. 5, fais-nous revenir (de la captivité), o Dieu de notre salut; selon d'autres: reviens vers nous; Deut. 30. 3, l'Eternel ramènera tes captifs; אָרדּיְאוֹן רַבַּערִי Nah. 2. 3, l'Eternel relèvera la gloire, la majesté, de Jacob.

Pil. שובב 1° Faire tourner, faire errer: יַשׁבַּבְתִּיךָּ Ez. 38. 4, 39. 2, je te ferai tourner en tous sens; selon d'autres : je te briserai; דַּרָרים שׁוֹבְבוּם Jér. 50. 6, ils les font errer par les montagnes. — 2º Faire revenir, ramener: בָּשׁוֹבְבָר אוֹחֵם מְן־חֲעָבָּים Ez. 39. 27, quand je les ramènerai d'entre les peuples ; ושבבתר אַת־יִשׁרָאֵל אַל־נְנֵחוּ Jer. 50. 19, je ramènerai Israel dans sa demeure; לשובה רעלה אליד Is. 49. 5, pour ramener Jacob à lui. — 3º Restaurer, rétablir, ranimer, rendre des forces : מְשׁוֹבֵב נְחִיבוֹח Is. 58. 12, celui qui rétablit les sentiers; נָקְשֵׁר יְשׁוֹבֵב Ps. 23. 3, il restaure mon ame; שְשׁוֹבֶב הַ Ps. 60. 3, rends-nous des forces, ou: reviens à nous. — 4° Rendre, restituer: לְשׁוֹבֵב שֶׁדֵיני יְחֲלֵּם Mich. 2. 4, pour nous rendre nos champs que l'on se partage; selon d'autres : il a partagé nos champs au rebelle, à l'ennemi. — שלבתור וַדַּעָּתָה (בַּעָּתָה séduire : הַבָּמֶתָה וַדַּעָּתָה וריא שובבחה Is. 47. 10, ta sagesse et ta science, c'est ce qui t'a séduite.

Poul.: אֶרֶץ מְשׁוֹבֶּבֶּח מַחֶּרֶב Ez. 38. 8, un pays sauvé de l'épée (des ennemis).

 sa main; sens opposé: יְרִי אָשִׁיבּר Ps. 81. 15, je tournerai ma main contre leurs ennemis (v.7°); יְרִי בּיִנְישָׁיבּ נְשָּשׁיבּ נִשְּׁשׁיבּ Lament. 1. 11, afin de se faire revenir le cœur; métaph.: יְרָיִי לְּבְּ לְמַשִּׁיב נִמָּשׁׁי Ruth 4. 15, et qu'il soit le soutien de ta vie, qu'il console ton âme; יְשִׁיבּ רִיּנִיי Ps. 19. 8, (la loi de l'Éternel) restaure l'âme; de même: יְשַׁיבּ רִיּנִיי Joh 9. 18, (il ne me permet point) de reprendre haleine, de respirer.

2º Faire retourner, repousser, empêcher, détourner; avec rég. dir., avec ואָרך הַשִּׁיב אַת פּנֵי פַּהַת אַחַר : מֵעַל ,מִן Is. 36.9, comment ferais-tu tourner visage, comment repousserais-tu un gouverneur? אַפְעל וּמִי יִשִׁיבֶנַה Is. 43. 13, j'agis, et qui pourrait le détourner, m'en empecher? בַּאֲנָחָה בִּי יְשִׁיבֶנָה Jér. 2.24, qui pourrait l'empêcher de satisfaire son désir ? יָשִׁיבֶנּוּ Job 23. 13, il est immuable, et qui pourrait s'opposer à lui ? וָרַבִּים חֲשִׁיב פֵעָוֹן Mal. 2. 6, il a détourné plusieurs de l'iniquité; יְחַשִּׁיבוּ מֵעֵל וּלוּלֵיכֵם Ez.14.6, détournez (votre esprit, ou vos enfants) de vos idoles; sans reg. : יְחַשִּׁיבוּ רָקירּג Ez. 18. 32, détournez-vous (du mal) et vivez. — הַשִּׁרב פָּנִרם Détourner le visage, refuser à quelqu'un ce qu'il demande : אַל־מִשְׁבֵּר אָח־פָּנֵר I Rois 2.16, ne me refuse pas (v. plus haut l'exemple, Is. 36. 9); יָחָרָבָּח לְחָשִׁיב אַפּוֹ Ps. 78.38, il détourne, apaise, souvent sa colère; הַשְׁיב אַת־חַמֶּחִר מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל Nomb. 25. 11, il a détourné ma colère de dessus les enfants d'Israel.

 ולי בשת מובח מובח I Sam. 25. 21, il m'a rendu le mal pour le bien; יְחַשָּׁרֵב יַיִּר ו אַר־רִּאשׁוֹ I Rois 2. 32, l'Éternel fera retomber sur sa tête le sang qu'il a répandu. — הַבֶּר־מְּלַּח־אֹמֵר Répondre, faire réponse, faire un rapport: לְחַשִּׁיב אַמֶּרִים אָמֵת Prov. 22. 21, pour répondre des paroles de vérité; בַר הַבַּר Gen. 37. 14, et tu me rapporteras des nouvelles ; רַּיָּשׁרְבוּ אַחָם דָּבֶר וְאָר־כָּל־חָעֵיָת Nomb. 13. 26, ils leur sirent leur rapport ainsi qu'à toute l'assemblée ; אַנִּד אֲשִׁדּבְהַ מְלַּדן Job 35.4, je saurai te répondre ; אַרַבַּר וַדַוֹשִׁיבֵוִי Job 13. 22, je parlerai et tu me répondras; שִּׁיכְּפֵּר רָשִׁיבוּנִר Job 20. 2, mes pensées m'inspirent de quoi répondre.

4° Rétablir : לְּהְשִּׁיב וְלְבְּטִּיח יְרִישְּׁלָם Dan. 9. 25, de rétablir et de rebâtir Jérusalem : וְאָשִׁיכְה שׁׁפְּטֵיך; Is. 1. 26, je rétablirai tes juges; תְּשִׁיכְה Gen. 40. 13, il te rétablira dans ta charge.

5° Revenir sur une décision, révoquer un arrêt: אֵרְן לְּחָשֵׁרֵב Esth. 8. 8, il n'y a plus à y revenir (l'édit est irrévocable); אַבָּרְבְּיָן וְלֹא אֲשִׁרְבָּוָח Nomb. 23. 20, il a béni et je ne le révoquerai point; אַבָּרְבָּיָר לֹא אֲשִׁרּבָּעָר לֹא אֲשִׁרּבָעוּן Amos 1. 3, et à cause du quatrième péché je ne révoquerai pas (mon arrêt); selon d'autres: ne le lui rendrai-je, ne le châtierai-je pas?

7° Tourner vers: יְרָשֵׁב פְּנֶּתוֹ לְּמֶעוֹתַ אַרְצוֹ Dan. 11. 19, il tournera sa face vers les forteresses de son pays; יְבְּשִׁרְבָּרוֹ יְבְּשִׁרְבָּרוֹ יָדִיר (זְּרִי Is. 1. 25, je tournerai ma main vers toi (pour te secourir); לְּתִשִׁיב יְדוֹ II Sam. 8. 3, pour rétablir, ou pour étendre, sa domination. — הַיְשִׁיב אָל־לָב Prendre à cœur, rentrer en soi-même: Prendre à cœur, rentrer en soi-même: Deut. 4.39, grave cela dans ton cœur; הָשִׁיבֹי שִּׁשְׁבִּים עַּלִּבלָן. Is. 46.8, pécheurs, rentrez en vousmêmes.

Hoph. בינְישׁר Étre ramené, rapporté, rendu: ניוּשׁב אָר־מַּרְשׁר אָר־אָרָרוּן אָל־מַרְשׁר Exod.10.8, on ramena Moise et Aaron devant Pharaon; יְשִּׁר מַּרִשׁר Gen. 42. 28, mon argent m'a été rendu.

שוּבָאֵל n. pr. (ע. שוּבָאַל).

בּילַהְ שׁוֹכְב מְּדֶרָהְ לִמּוֹ : Is. 57. 17, il suit comme un rebelle les égarements de son cœur; בָּיִרִם שׁוֹבְבִּרִם Jér. 3. 14, enfants rebelles.

בּוֹלֵי n. pr. 1° Sobab, fis de David, II Sam. 5. 14. — 2° Sobab, fils de Chaleb, I Chr. 2. 18.

שוֹבֵל adj. Rebelle: תַּמָּח תַּשְׁה חַשְּׁה Jér. 31. 22, fille rebelle.

לשובְרה f. État de tranquillité, de paix : בְּשׁוּבְרּח וְבַרַּוּח Is. 30. 15, par la paix et par le repos.

קר *n. pr. m.* II Sam. 10. 16.

שוֹבְל n. pr. 1º Sobal, fils de Seir, Gen.36.20.—2º Sobal, fils de Chaleb, I Chr. 2. 18.

ח שובק n. pr. m. Neh. 10. 25.

שור (v. II שור).

שור (עבר .ע) שור (עבר

יְשָׁנָה Étre pareil, semblable à : יָאֶל־מָר וֹתְבַּמְּרוּנִר וְאֵשְׁתֵּח Is. 40. 25, a qui me comparerez-vous, à qui serai-je égal, a qui ressemblerai-je? פַּרַ־תִּשְׁרֶת־לּוֹי נֵם־ Prov. 26. 4, de peur que tu ne sois aussi semblable à lui. — Egaler en valeur, valoir autant, suffire, être suffisant : וְכַל־חֵקּצִיךְ לֹא יִשְׁוּדּ־בַח Prov. 3.45, et tout ce que tu as de précieux ne peut pas lui être comparé, ne l'égale pas en valeur; אַרן תַשָּלֶה פֿנוֶק תַשָּלֶה Esth. 7. 4, l'ennemi ne saurait réparer le dommage qu'il veut causer au roi; ילא־שׁרַח לִר Job 33. 27, et rien ne m'a satisfait, ou cela ne m'a point profité; selon d'autres : et (Dieu) ne m'a point puni selon mes péchés. — Etre utile,

dans l'intérêt de quelqu'un: רְלַשֶּלֶהְ אֵיךְ היים Esth. 3. 8, il n'est point dans l'interêt du roi; וְכָּל-דָה אֵירָנוּ שׁנָהוּ לִיי באר. 5. 13, tout cela est sans valeur pour moi, ne me sert de rien.

Pi. 1º Rendre égal, rendre semblable : מְשַׁנֵּח רָגְלֵּר כָּאֵיַלוּח Ps. 18. 34, il rend mes pieds semblables à ceux des biches; יָשׁוִּיחִי עַר־בּקַר בָּאַרִי Is. 38. 43, je me suis rendu semblable jusqu'au matin à un lion, c.-à-d. j'ai lutté contre ma souffrace, ou j'ai rugi comme un lion. — Egaler, aplanir, égaliser : דאַם שׁנֵּידִ מַנֵּידִוּ Is. 28. 25, quand il en aura aplani la surface. — 2º Calmer: אם כאֹא ישַּרְיחָר וְרוֹמֲמָחָר נַפְּשָׁר Ps. 131. 2, si je n'ai pas calmé et apaisé mon âme, si je n'ai pas fait taire mes désirs. — 3º Placer, mettre, proposer : שַּׁנְרָהָר הַנְבָּרָה הַמְּמִר בי לְנֵגָהָר הַנְמִרה Ps. 16.8, je me suis toujours proposé, représenté, l'Éternel devant moi ; ישורתר עור על־גּבור Ps. 89. 20, je prête mon secours au héros; מָשָׁמַטִּיךְה שְׁוִּיתִי Ps. 119.30, j'ai placé devant moi, je me suis proposé, tes ordonnances; סְרֵי יְשֵׁנָּחֹ־כֹּוֹ Osée 10.1, (une vigne) qui poussait des fruits, ou : à qui Dieu donne, fait pousser, des fruits.

Hiph. Egaler, comparer : בְּח אֵשׁנֶתוֹ לָהְ: Lament. 2. 13, qu'égalerai-je à toi?

Nithpa. Se ressembler : יְאַכְּיִר יִרְיָרִים Prov. 27. 15, (une gouttière qui coule toujours) et une femme querelleuse se ressemblent (c'est tout un).

ou אָלָהָ chald. Pa. Rendre semblable: וְלְבְבֵּח עִם־חֵיוְהָא שֵׁיִּדְּי Dan. 5. 21, et son cœur fut rendu semblable à celui des bêtes.

Ithp.: רְלֵבְיֹר רְשְׁמֵנְת Dan. 3. 29, et que sa maison soit réduite en un tas de fumier.

קְּנֵה (plaine) n. pr. La vallée de Saveh, Gen. 14. 17; mais בְּשָׁנֵח מִרְיָהְיָם 14. 5, dans la plaine près de Kiria-thayim.

ישׁרָת (v. הְיִהְיּהְ בִּיהְהּ Prov. 2. 18, sa maison penche vers la mort, ou: elle (la femme) penche vers la mort,

la tombe, la maison, qui l'attend; מְשֵׁבֶּי Ps. 44. 26, notre âme est courbée vers la poussière (elle est humiliée); רְיִשׁבּיִר נְפְיִבִּי נְפְיִבִּי Lam. 3. 20, mon âme est abattue, humiliée, en moi.

ת שונה n. pr. Suah, fils d'Abraham, Gen. 25. 2; יושונה Job 2. 11, de la race et du pays de Suah.

שוּהְה Fosse, abime: הַשְּהָים אַיּרָה Prov. 22. 14, une fosse profonde; בְּצֶּרֶץ צֵּרֶבְה וְשׁוּהְה Jér. 2. 6, par un pays aride et rempli de fosses, ou: désert inhabitable.

חָקה n. pr. m. I Chr. 4. 11.

סוף *n. pr.* Suham, fils de Dan, Nomb. 26. 42; הָשִּׁים Gen. 46. 23.

בישים (fut. ישׁים) 1° (Agiter en tous sens), ramer: קיר שְׁיִם לָּהְ: Ez. 27. 8, ils étaient tes rameurs, tes matelots.— 2° Courir en tous sens, se disperser: בְּשָׁים Nomb. 11. 8, le peuple se dispersait (autour du camp); בְּשֹׁים Job 1.7, de parcourir la terre.

Pil. שומט Parcourir, se promener: רְּישְׁלֵּכְּיּ שׁרְּצִּיִר יְרִישְׁלָּכִּי Jér. 5. 1, promenez-vous par les rues de Jérusalem; מֵינֵי יֵי חַשָּׁרִי בּי בְּכָל-חָאָרֶץ Zach. 4. 10, les yeux de l'Éternel qui vont par toute la terre; יְשִׁיְטִי רַבִּים בְּכָל-חָאָרָץ Dan. 12. 4, beaucoup parcourront (le livre).

Hithp:: מְּרֵרוֹח תַּנְרֵרוֹח Jér. 49.3, répandez-vous le long des murailles.

שׁוֹשׁ שׁוֹשׁ לֵּפּוֹם: fiéau: מְשׁישׁ מִשׁ מִשְׁ מִשְּׁים בְּשׁוֹם בּעְשׁוֹם בּעְשׁוֹם בּעְשׁוֹם בּעְשׁוֹם בּעְשׁוֹם בּעַבּאוֹת שׁוֹם בּעַבּעוֹם בּעַבּאוֹת שׁוֹם בּעַבּעוֹם בּעַבּעוּם בּעַבּעוּם בּעַבּעוּם בּעַבּעוּם בּעַבּעוּם בּעּבּעוֹם בּעַבּעוּם בּעַבּעוּם בּעַבּעוּם בּענִים בּענוּם בּענוּם בּענוּם בּענוּם בּענִים בּענִים בּענוּם בּענִים בּענ

usité seulement au plur. Les bords, les pans, d'un vétement: שׁוּבִּי Exod. 28. 34, les bords de la robe; אַחְבְּיִרְ אָרַ אָחַרְיַבְיּרָ וְשׁוּבְּיִר מְבַּאִים אָחַרְיַבְיּרָ Is. 6. 1, le bas, les pans, (de sa robe) remplissaient le temple; יְנִבְיִרִי שׁוּבְּיִרְ עַלְּשְּׁנְיְרָ Nah. 3.5, je retrousserai le bas de tes habits sur ton visage;

Lament. 1. 9, sa souillure était dans les pans de sa robe.

שולְל m. (v. שׁוֹלְל וְעָרוֹם). Depouille (de vêtements ou de raison): שּוֹלֶל וְעָרוֹם Mich. 1. 8, dépouillé de vêtements ou de raison, et nu; איני שׁוֹלָל וֹדְעָרוֹם Job 12. 17, il emmène privés de raison les conseillers.

שולפית n. pr. Sulamith, jeune fille célébrée dans Cant. chap. 7.

קב" n. pr. m. I Chr. 7. 32.

שׁוְּמִים m. pl. Ail: des aulx, Nomb.

אוני n. pr. Suni, fils de Gad, Gen. 46. 16.

מונט *n. pr.* Sunem, ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 18; קישונים זי f., la Sunamite, I Rois 1. 3.

אָלָל m. Cri, supplication : לְּקוֹּל שַׁוְצִּר Ps. 5. 3, la voix de mes cris.

עלְינִילֵי לֹא רַאָּמֵר שׁוֹשׁ m. 1° Homme riche, généreux, noble: אַבְּילִי לֹא רַאָּמֵר שׁוֹשׁ Is. 32. 5, l'avare ne sera plus appelé le généreux (v. à יְבָּיֹאָ , page 285); צֵישִׁר שׁוֹשִּ Job 34. 19, il ne favorise pas le puissant, le riche (contre le pauvre). — 2° Cri: רָבּיֹי אַלְּרָּחָר Is. 22. 5, les cris iront jusqu'à la montagne (צֵישׁי Ez. 23. 23, v. page 590 à יִנְיִםׁיְ).

שוען m. 1° Bonheur, richesse: תַּשְבִּילְּהְ Job 36. 19, ferait-il cas de tes richesses?—2° Action de crier, d'implorer: לָרֶין שׁוּצָּ Job 30. 24, il leur reste la prière (v. l'exemple, page 574, à מִּיִדּי (v. l'exemple, page 574, à בַּיִּיי (v. l'exemple, page 574, à בַּיִיי (v. l'exemple, page 574, à בַּיִי (v. l'exemple, page 574, à בַיִּי (v. l'exemple, page 574, à בַּיִי (v.

עוש n. pr. Suah, Chananéen, Gen. 38. 2.

אַנְאַשׁי n. pr. Suaa, fille de Heber, I Chr. 7. 32.

קשׁוְעָר הַאָּוִינְיר הַאָּוִינְיר הַאָּוִינְיר הַאָּוִינְיר בּוּאַנְירִיר מָאָוּירָיר (Ps. 39. 13, prête l'oreille à mon cri; Exod. 2. 23, et leurs cris, leurs plaintes, montèrent jusqu'à Dieu; שַּׁיְרֵי הָעִיר בּוּעָר בּוּאַר I Sam. 5. 12, les cris de la ville.

לאנעל m. Renard; plur. שְּׁנְעֵל Cant. 2. 15, et שׁוּעֵלים Lament. 5. 18, des renards.

אָרֶץ שׁוּעֵל n. pr. ישׁוּעֵל Le pays de Sual, appartenant à la tribu de Benjamin, I Sam. 13. 17.— 2° Sual, fils de Sophah, I Chr. 7. 36.

שלער m. Portier : שׁבֵּר הַעִּיר II Rois 7. 40, le portier de la ville.

אים אים אים אים אים פרמצפר, mordre, écraser: דיא ישוּקה ראש וְאָהַח מְּשׁוּפְּנוּ עָקַבּר Gen. 3. 15, il t'écrasera la tête. et toi tu lui mordras le talon; אָבֶּיר רְשִּעְּרָה וְשׁוּפְנוּי אַטְּר-בְּשְעָרָה וְשׁוּפְנוּי אַנְרָח וְשׁוּפְנוּי Job 9. 47, qui m'a écrasé avec la vitesse d'une tempête.— 2º Envelopper, couvrir: אַבְּיהשָׁהְ יְשׁוּפְנִי יְשׁוּפְנִי Ps. 139. 11, les ténèbres me couvriront.

קשׁי *n. pr. m.* I Chr. 19. 16. מיפָׁמִי (v. שׁוּפָּמִי).

רְּמִיל שׁוֹפֶּר m. Trompette, cor: יְמִיל שׁוֹפֶּר Ps. 98. 7, et avec le son du cor; במים יֹמִים Jug. 7. 8, leurs trompettes.

Piw Kal inusité. Pil. ppiw Faire regorger: אָבְּיִישְׁיִי Ps. 65. 10, et tu la fais regorger (v. Hiph.), ou: parce que tu l'aimes; selon d'autres: tu l'as arrosée (v. אַבָּיִי).

Hiph. Regorger: רְחַשִּׁיִרִּם חִירוֹשׁ Joel 2. 24, les pressoirs regorgeront de vin.

קימין f. Cuisse, jambe, épaule (du bétail): שׁיֹכְינִימִי Exod. 29. 22, l'épaule droite (du bélier); שׁיֹכִי עַמּבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּי עַבּיי עַבּיי עַבּי עַבּיי עַבּי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּי עַבּיי עַבּי עַבּיי עַבּי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּי עַבּיי עַבּיי עַבּי עַבּיע עַבּי עַבּי עַבּי עַבּיע עַב

Jug. 15. 8, il les battit jambe sur cuisse (dos et ventre).

קיבו בישים m. Rue, place: אָסְבוּבּ בַּשְּׁמְים הַּבְּרָחֹבוּת בּבּר. 12. 5, ils feront le tour par la place; plur.: בַּשִּׁיִכְים הַּבְּרָחֹבוּת Cant. 3. 2, par les places et les rues.

שור (pl. שורים). Bouf, taureau: סְּבְּרִים Osée 12.12, des bœufs; collect. שׁוָרִים Gen. 32. 6, des bœufs; une fois pour vache: עָבָּר Job 21. 10, son bétail conçoit (v. le même exemple à בַּלְּבּׁל Hiph., page 108).

עור ביר לור Chanter: אָשָׁר־שָׁר לַיִּר Ps. 7. 1, qu'il chanta en l'honneur de l'Éternel; part.: שָׁרִים וְשָׁרוֹם Eccl. 2. 8, des chanteurs et des chanteuses; לְבּרִיכ עַל Prov. 25. 20, celui qui chante des chansons à un cœur affligé.

Pil. שרר בוליך Crier, chanter, célébrer: מוֹל יְשׁוֹרֶר בַּחָאוֹן Soph. 2. 14, des voix qui chanteront, crieront, aux fenêtres; qui chanteront sur Job 36. 24, que les hommes ont célébré; selon d'autres: que les hommes contemplent (v.II מָבּר נוֹיִר בְּי שׁוֹיִר וֹיִר בַּי וֹשׁוֹיִר I Chr. 29. 28, (le cantique) se chantait; מַבְּשׁוֹרְרִים I Chr. 9. 33, les chanteurs.

Hiph. (fut. יְשִׁרָּר, apoc. יְשִׁרָּה Jug. 5. 5, imp. יְשִׁרר, pour יְשִׁרָּה). Chanter, célébrer: אַרְ שִׁרְר שִׁרְר יִבְּר Ps. 137. 4, comment chanterions-nous le cantique de l'Éternel (dans une terre étrangère)? יְשִׁרְרּ לֵּרֶר Exod. 15. 21, chantez à l'Éternel; יְשִׁרְרָּ בְּרַרְכֵּר יִר יִּר אָרָנְשִׁרִּר בְּלַרְר Ps. 138. 5, ils célébreront les voies de l'Éternel.

Hoph. pass. רּשָּׁר חַיְּמִיר-חַנֶּה Is. 26.1, ce cantique sera chanté.

 toi, ont été les caravanes pour faire le commerce avec toi.

2º Voir, considérer, regarder avec soin, avec attention, avec bienveillance; regarder avec haine, épier: יַלְסָהֵר פַּיָרם וּמָר יְשׁוּרֶנּ: Job 34. 29, lorsqu'il cache sa face, qui le regardera? קשורי מראש אַמָנח Cant. 4. 8, regarde du haut d'Amana; אשרהיא Nomb. 24. 17, je le regarde; ישור שְׁחָקִים Job 35. א רשור ביות ; Job לא רשור ביות Job 33.14, à celui qui n'y prend pas garde; ראַשׁוּרֶנוּי Osée 14. 9, et je le regarderai (d'un œil favorable); וַשַּׁבֵּר לֹא רַשׁוּרֶנַתוּ Job 35. 13, le Tout-Puissant n'y a point d'égard ; בְּנָמֵר עַל־הֶּרֶךְ אָשׁוּר Osée 13. 7, je les épierai sur le chemin comme un léopard; יַשׁוּר כְּשַׁהְ יִקוּשִׁים Jér. 5. 26, épiant comme les oiseleurs qui dressent des pièges.

I ימור m. Ennemi: ימור איני בשור Ps. 92. 12, mes yeux verront la ruine de mes ennemis.

11 שליר m. Muraille: שַלֵּר שׁוּר gen. 49. 22, par-dessus la muraille; plur.: בְּיִר שׁוּר Job 24. 11, entre leurs murs; une autre forme du plur.: בְּילִּי בְּשֶׁרוֹיִתְי Jer. 5. 10, montez sur ses murailles (ou d'un sing. הַשְׁרָם).

שׁוּר chald. Muraille: יְשׁוּרָיָא יְשְׁמֶּבְּלְלּוּן Esdr. 4. 13, et que si les murailles en sont achevées.

ישור n. pr. Sur, ville entre l'Égypte et la Palestine, Gen. 16.7: מְרְבֵּר־שׁוּרּ Exod. 15. 22, le désert de Sur.

עלישׁן m. 1° Lys: אינשׁר שׁרשׁן I Rois 7. 19, ouvrage fait en façon de fleurs de lys. — ער פּרים Ps. 60. 1, nom d'un instrument de musique.

שושה n. pr. Susan (Suse), résidence des rois de Perse, Esth. 1. 2.

על שוש ה. (pl. איישיש מייש ביישיש ביישיש Cant. 2. 16, qui patt son troupeau parmi les lys; קיניש איישים I Rois 7. 22, ouvrage fait en façon de lys. — 2º Instrument de musique: על שיישיים Ps. 45. 1, sur Sosannim.

קרח בּשׁוֹשֵׁנְה f. Lys: רְמְרַח בְּשׁוֹשֵׁנְה Oséc 14. 6, il fleurira comme le lys.

chald. plur. Citoyens de Susan (Suse), Esdr. 4. 9.

שורת (prél. אשׁר, החָשׁי, יהִשֹּי; inf. אשׁר) Mettre, placer, poser, établir : חקים אב Ps. 8.7, tu lui as mis toutes les choses sous les pieds; ילא־שָׁתוּ אִישׁ צַרָּרוֹ עַלֵּרוּ Exod. 33. 4, nul ne mit ses ornements sur soi; מקשים שחדלי Ps. 140. 6, ils m'ont mis des pieges; ib-לַבֶּן לַבֶּן Gen.30.40, il ne les mit pas auprès des troupeaux de Laban; ישה שונחינו לנגדה Ps.90.8, tu as place nos iniquités devant toi; אַפַריתָר אָפָרתָריתָן Ps. 84. 4, où elle a posé ses petits; יַשִּׁתִּר אַת־נְבַלְּקְ Exod. 23. 31, j'établirai tes limites; אַשֶּׁר סָבִּרב שָׁתוּ עָּלָּר Ps. 3.7, qui sont rangés contre moi, qui m'assiègent de toutes parts; ਸਤ੍ਰਾਵੰਜੂ ਜਨਦੂ ਸਦ Is. 22.7, ils se sont rangés en bataille contre la porte. — לַב Appliquer son cœur à une chose, en être touché: ולא־שׁח לְבּוֹ גַּם־לְוֹאַת Exod.7.23, il ne fut pas non plus touché de cela ; לא־שַׁתַח לָבָּה I Sam. 4. 20, elle n'y fit point attention ; שֶׁת־לִּים זַרֵע צֵחַר Gen. 4. 25, Dieu m'a donné un autre enfant; שַׁתַּבְּנִי רועבות למו Ps. 88.9, tu m'as rendu un objet d'abomination pour eux ; אַם־יַרוּירֶת ישת קוציר לה Osée 6. 11, Juda, il a préparé une moisson aussi pour toi.

Hiph. (fut. אַשָּׁיר, apoc. הַשֶּׁיר, inf. et imp. ישיה pour משיה 1° Mettre, placer, établir, faire: רָשִׁיח־עַל־עָפֶּר בָּצֶר Job 22. 24, jette l'or sur la poussière (v. à בַּצֶר); הַחַרְאַם אַחַרְשָּׁהַ Ruth 4. 16, elle le mit dans son sein ; הָשָׁית לָראשׁוֹ צָטֵרֶת פָּז Ps. 21. 4, tu as mis sur sa tête une couronne d'or pur ; אַברו אַשִּׁירו Gen.3.15, j'établirai une haine (entre toi et entre la fenime) ; פִּר־חְשִּׁיתַתוּ בְּרָכוֹח לָצֵר Ps.21. 7, car tu fais de lui un objet de bénédiction à jamais; בְּלָּיִ ת לָּר חֹק Job 14. 13, que tu me donnasses un terme; נשרא אַשְּׁחֵזּגּ I Rois 11.34, car je le maintiendrai prince; לְּמֶבֶן שָׁחָר אֹחֹתֵר אֵלֶח Exod. 10. 1, afin que je fasse éclater mes miracles; avec בְּבַּדְּךָ : בְּ מַיּבַרְרָּ

נאכלה שלחקה II Sam. 19. 29, tu as mis ton serviteur entre ceux qui mangent à ta table ; אַיך אַשִּׁריַוְךְ בַּנָּנִים Jér. 3. 19, comment, c.-à-d. dans quelle terre choisie, te mettrai-je entre mes enfants? אָשֶׁירת בְּרַשֵּׁע Ps. 12. 6, je mettrai en sécurité; יִּבְקִרְמוֹ בְשָׁרתׁ מִרְמָח Prov. 26. 24, il cache la tromperie dans son cœur; שַּׁמִירוּ אַר־מִשְׁמִּרוּם Jér. 51. 39, je préparerai leur festin; avec לישיתורא : על בל־אָרֶץ מְצְרָיִם Gen. 41. 33, et qu'il l'établisse sur le pays d'Egypte; אַל־נַא תְּשֵׁח עַלֵּרנוּ חֲשָאה Nomb. 12. 11, ne mets point sur nous, ne nous compte pas, ce péché; בַאַשָּׁר יָשִׁית עָלָיו מַעַל הָאִשָּׁח Exod. 21. 22, (l'amende) que le mari de la femme lui imposera.

לְּבִּירִי מִּבְּיִר Job 10. 20, détourne-toi de moi (cesse de me frapper) שְׁרֵיר לַבַּוּר 31. 21, applique ton cœur à reconnaître le chemin; יְבִּיר אָבִיר אַבְּיר זוֹנָי Job 7. 17, pour que tu tournes ton esprit vers lui, pour que tu penses à lui; יְנִי שִּלְּרְיַבְּיר שָּנִיר אָבִיר שָּׁנִי Nomb. 24.1, il tourna son visage vers le désert; il tourna son visage vers le désert; יְשִׁר יְבִיר שָּׁרִי Ps. 17. 11, ils tournent leurs regards; מֵיבַייְם יְשִׁר יִשׁר Job 9. 33, qui puisse mettre sa main, c.-à-d. interposer son autorité, entre nous deux; prête pas ta main au méchant, ne t'associe pas à son crime.

2º Rendre, changer en, faire devenir, réduire en: שִּירָתוּ רֵי מִירָתוּ לָּצָּחַ Ps. 21, ô Éternel, frappe-les de terreur (v. II מְירָתוּ (יִ מִּירְתוּ בְּיִרְתִּ בְּיִרְתִּ בְּיִרְתִּ בְּיִרְתִּ בְּיִרְתִּ בְּיִרְתִּ בְּיִרְתִּ בְּיִרְתִּ בַּרְתִּ Ps. 84.7, ils changent (la vallée) en un lieu de sources; תַּיִּבְיִרְ בְּיִרְתִּ בְּיִרְתִּ בַּיִרִּתְ בַּיִּרְתִּ בַּיִּרְתְּ בַּיִּרְתְ בַּיִּרְתְ בַּיִּרְתִּ בַּיִּרְתִּ בַּיִּרְתִּ בַּיִּרְתְּ בַּיִּרְתְ בַּיִבְּיִרְ בַּיִּרְתְ בַּיִּרְתִּ בַּיִּרְתְ בַּיִרְתְ בַּיִּרְתְ בַּיִּרְתְ בַּיִּרְתְ בַּיִּרְתְ בַּיִּרְתְ בַּיִּרְתְ בַּיְתָּרְ בַּיִּרְתְ בַּיִרְתְ בַּיִרְתְ בַּיִּרְתְ בַּיְרִיתְ בַּירְתְ בַּירְתָּרְ בַּיְרָּירְ בַּירִיתְ בַּירְתְּיִּרְ בַּיְרָר בְּיִרְרְ בִּירְתְ בַּיּרְתְ בַּיְרָּתְ בְּיִרְ בְּיִירְ בְּיבְּרְתְ בְּיִרְ בְּיִּירְ בְּיִּרְתְ בְּיִרְ בְּיִּרְיִּתְ בְּבְּיִרְ בְּיִּרְ בְּיִּבְּירְ בְּיִּירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִּירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִּרְיִּרְ בְּיִּירְ בְּיִּירְ בְּיִּירְ בְּיִירְ בְּיִּירְ בְּיִּירְ בְּיִירְ בְּיִּירְ בְּיִירְ בְּיִּירְ בְּיִּירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִּירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִּירְ בְּיִּירְ בְּיִּיּתְ בְּיִּבְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִּיּיְרְ בְּיִּירְ בְּיִּיְיִּיְ בְּיִּיּירְ בְּיִּיְיְ בְּיִּיּיְ בְּיִּיְיִי בְּיִּיְ בְּיִּיּרְ בְּיִּיּיְ בְּיִּיּבְיּבְּיוּ בְּיוּ בְּיוּבְייי בְּייִייְ בְּייִּייְ בְּייִּייְ בְּייִייְ בְּייִּייְ בְּייִּייְ בְּייִייְ בְּייִייְ בְּיִּייְיִייְ בְּייִייְ בְּיִייְיִייְ בְּייִייְיִייְ בְּיִייְייִייְיי בְּייִייייִיי בְּייייִייי בְּייִייי בְּייִייִייי בְּייִייי בְּייִיי בְּי

Hoph. pass.: אַבּרכּמָר רּוּשַׁרוּ צָלָרוּ Exod. 21. 30, si un prix de rachat lui est imposé.

חלְתְלֵח n.pr.Suthelah, filsd'Ephraïm; nom patr. שׁוּחָלָת Nomb. 26. 35.

ישורב, לשרוב chald. Pael שיויב, שיוב (fut. ישיויב, inf. ישיויב). Délivrer: דרי־ישׁיוברנכיון Dan. 3. 18, qui vous délivrera de mes mains.

ערן: Voir, regarder, considerer פּרִן Job 20, 9, l'œil qui l'aura vu; שְּׁמָּמְרִי רַשְּׁשָׁ Cant. 1. 6, parce que le soleil m'a regardée, a dardé ses rayons sur moi, m'a brûlée.

איי איי Kal inusite. Retordre. Hoph. pass. Part.: שָׁשׁ בָּעשׁ בָּאַ Exod. 26. 1, du fin lin retordu.

אַלי adj. Courbé: וְשֵׁח עֵּרנֵים Job 22. 29, celui qui tient les yeux baissés, l'homme abattu, humble.

קתר Gagner quelqu'un par des présents, corrompre un juge: הְּמַבְּיְבֶּם שְּׁבְּיִרוּ Job 6. 22, et de votre bien faites des présents (aux juges) en ma faveur; בַּיִּרִי אִיְּחָם Ez. 16. 33, tu leur as fait des présents.

שְׁתְּה S'incliner, se prosterner: שְׁתְּה וֹ נְעַבֹּרָת Is. 51. 23, prosterne-toi et nous passerons.

Hiph. Courber, abattre: דְּאָנֶהוֹ בְּלֶבר אישׁ בְּיְבְיּהְיָּהְ Prov. 12. 25, l'inquietude, le chagrin, dans le cœur de l'homme, l'abat, l'accable.

Hithp. הְּחְשַׁהֵּשֹּׁהִי (fut. אַהְשִּׁבְּי, avcc pause יְּישְׁהַשִּׁה; plur. יְּבְשְׁבָּיָּטְ. Incliner, s'incliner, se prosterner, rendre hom mage, adorer, prier: הַבְּיִבְּיִ אָבְיִם אָרְשָׁבִּים Gen. 19.1, il se prosterna la face contre terre; יַבְּשְׁבַּיִרוּ לְעֵם־תָּאָבֶיְ Gen. 23.7, il se prosterna devant les gens du pays;

Ps. 5. 8, je me אָשְׁבְּחַיְרָת אֶל־תַרְּכֵל־קָןּיְשָׁןּה prosterne devant ton sanctuaire; למני ងញាត្តប៉ុន្ត កម្មក្នុក្សាក្នុរី Is. 36.7, prosternezvous devant cet autel; וְהַשָּׁמְחַוִי־לוֹ Ps. 45.12, prosterne-toi devant lui, rendslui hommage; absol. רָשָׁיבְּעַדְיָרָזי II Sam. 16.4, je me prosterne, je te rends hommage; יִרִּשְׁתַּחַיַרוּ עַל־כִּיִּמַתָּן רַשַּׁעַר Ez. 46.2, il se prosternera, adorera (Dieu), sur le seuil de cette porte; הֹתְישָׁתְּתָּיה ו ליומיו לבי I Sam. 1. 3, pour adorer l'Éternel et pour lui offrir des sacrifices; inf. forme chald.: בְּיִלְשְׁתְּוֹנְיָרִיר ביה רצו II Rois 5. 18, quand je me prosternerai dans le temple de Rimmon; בּוֹרַיִּיחַם Ez. 8. 16, et ils se prosternaient; part. avec la terminaison du *prét*.

תְּלְרֵה מִּלְרֵה m. (rać. הַּתְּים). Action de se courber, humilité: תָּלְכֵּה מַּלֵּיךְ בְּיִלְרָה Is. 60. 14, ils viendront vers toi avec humilité.

וֹר (ע. אַיּחוֹר).

ישָׁחוֹר (ע. ישָׁחוֹר).

ישָׁהוֹר m. Le noir, noirceur: הָשֵּׁהָ בּישָׁהוֹר הָאֵיָם Lament. 4. 8, leur visage est plus sombre que la noirceur.

Prov. 28. 40, il tombera dans la fosse qu'il aura faite.

יַשְׁתַּח (v. יַשְׁיּח et חַיְשַׂי, prét. אַשָּׁי, יַחָיוֹחשׁי; plur. ਬਜਲੂ et ਬਜਜੂਲੂਂ, fut. ਸੁਲ੍ਹਾਂ). Se tapir, s'abaisser, s'incliner; être abaissé, humilié, abattu : בְּבְּעוֹמֹת Job 38.40, lorsqu'ils se tapissent dans leurs tanières ; שַּׁחוּ נְּבְעוֹח עוֹלָם Hab. 3. 6, les collines des siècles (antiques) s'abaissent; קיר שחותי Ps.35.14, triste, j'allais courbé, la tête baissée; וְשֵׁרוּ מַבְּרוּאה הַאָּרֶם Is. 2. 17, l'orgueil de l'homme sera abaissé; בַּחָבֵר לִּיְרֵר לִינֵר אַנָר Job 9. 13, les aides orgueilleux seront abaissés sous lui ; שַׁרוֹרָהִי עַר־בָּאוֹר Ps. 38. 7, je suis extrêmement abattu; יִדְּמָּח יַשׁׁוַח l's. 10. 10, il écrase, il abat (le pauvre), ou: il se courbe, se baisse (v. קבָת, page 123).

Niph.: נַיָּמֵּדו אָרָם Is. 2. 9, l'homme

s'est abaissé; אָנְיְתָּהְ הַשַּׁהְ הַשְּׁיָשְׁ Is. 29. 4, et ta parole sera basse comme si elle sortait de la poussière; ישְׁיִישְׁ בְּיִר מְיִים בְּיִר Eccl. 12. 4, et lorsque toutes les filles du chant, les chanteuses, auront la voix basse, éteinte.

Hiph. Abaisser, abattre: min Is. 25.12, il abat (tes murs forts et hauts).

Niph.: איף איף אין אין איף Nomb. 11. 22, égorgera-t-on pour eux assez de brebis et de bœufs?

לְּשְׁרִיטְרוּ f. Action d'immoler, immolation: יְּשְׁרִיטְרוּ II Chr. 30. 17, l'immolation des agneaux de Paque.

בּמְקוֹין m. Ulcère, lèpre : מְּמְרֵין בּינְּשִּׁיִין בּעָּבְיִים Lév. 13. 19, au lieu où était l'ulcère ; Deut. 28. 27, de l'ulcère d'Egypte (l'éléphantiasis?).

ת הישְׁתִים m. Ce qui germe de soi-même: וּבְשָּׁנְהוּ הְשָּהִיה שְׁהִיכּי נבישְׁנָהוּ בּישְׁנָהוּ בְּישׁרָהוּ Is. 37. 30, et la seconde année (vous mangerez) ce qui croîtra de soi-même (v. שׁיִחָים).

שְׁחִיךְ שַּׁתִי m. Planche mince : שְׁחִיךְּ Ez. 41. 16, des planches minces, un lambris de bois; d'autres lisent אָחִיף.

יתָה (v. אַחִייתָה chald.).

אורח היינים f. pl. (rac. היינים). Fosse: מינים מְשְׁחִירוֹים Ps. 107. 20, il les délivre de leurs fosses, ou, rac. היינים: destructions.

ל ישׁחַל m. Lion : שַׁחַל Ps.

91. 13, tu marcheras sur le lion et sur l'aspic.

f. Espèce d'aromate; selon d'autres: onyx, ou certaine coquille, qui brûlée répand une odeur agréable, Exod. 30. 34.

חַבְשׁ m. Nom d'un oiseau immonde (la mouette ou le coucou?), Lév. 11.16.

기투기발 f. Phthisie, consomption, Lév. 26. 16.

אָרַישָׁי m. Orgueil, fierté: אָבִי־שָׁיִזץ Job 28. 8, les enfants de l'orgueil, les lions à la marche fière.

שַׁחַצִּים n. pr. d'une ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 22.

II שָׁתֵר מוֹב Chercher, tacher: שׁתֵר מוֹב Prov. 11. 27, qui tache de bonne heure de faire le bien.

Pi. Chercher (se lever des le matin, de bonne heure, pour chercher; עַּיִּדְיַנִי , chercher ardemment, désirer ardemment, se tourner vers; avec rég dir., avec אָ בּיִּנִינִי יִצִּינְיִי , אַל . Job 7. 24, et si tu me cherches, je ne serai plus; אָבִינִי לַּשְּׁיִרֵי לַשְּׁיִרֵי לַשְּׁיִרִי לַשְּׁיִרִי לַשְּׁיִרִי לַשְּׁיִרִי לַשְּׁיִרִי לַשְּׁיִרִי לַשְּׁיִרִי לַשְּׁיִרִי לַשְּיִרִי לַשְּׁיִרִי לַשְּׁיִרִי לַשְּׁיִרִי לַשְּׁיִרִי לַשְּׁיִרִי לִשְּׁיִרִי לַשְּׁיִרִי לַשְּׁיִרִי לַשְּׁיִרִי לַשְּׁיִרִי לַשְּׁיִרִי לַשְּׁיִרִי לַשְּׁיִרִי לַשְּׁיִרִי לִשְּׁיִרִי לִשְּיִר אָל־אַל . 24, celui qui aime (son fils) cherche à, se hâte de, le corriger; אַל־אֵל אָב אַל אָל אָל אָל אָל אָל Ps. 63. 2, je te cherche au point du jour, ou avec ardeur.

שַּחַר m. Aurore, malin : בַּצַלוּת הַשָּׁחַר

Jos. 6. 15, dès le lever de l'aurore; בּוְמֵּר־שֵׁחַר Ps. 139. 9, les ailes de l'aurore; בֵּרְשָׁחֵר Is. 14. 12, fils de l'aurore, l'étoile du matin ; בַּשַּׁתַר נָרָמַת נָרָמָת Osée 10.15, (le roi d'Israel) sera exterminé au point du jour (promptement); לא מַדְעִי שַׁיְּדְרָהּ Is. 47. 11, tu ne sauras pas son aurore, c.-à-d. son commencement, d'où et quand ce mal arrivera: ou, sens opposé: sa fin (le bien qui viendra après, comme l'aurore succède à la nuit); אַשֶּר אֵירְ־לוֹ שַׁחָד Is. 8. 20, (parole) qui n'a point d'aurore, qui est depourvue de clarte, de sens; אַנִּירַה אחר Ps.57.9, je me réveillerai à l'aube du jour.

שחת

ישֵּעֶר שָׁחוֹר : adj. Noir שְּחוֹר בּשְׁעָר בּעִיתוּר : Lévit. 13. 31, et du poil noir; פֿוּפִים Zach. 6. 2, des chevaux noirs; שְׁחוֹרָה אֲנִי Cant. 1. 5, je suis noire, brune.

שחד (ע. ישיחר).

לשַׁחֲרוּת f. Aurore de l'âge, jeunesse, adolescence: חַיַּלְּרִיּת נְחַשַּׁחֲרוּת Eccl. 11. 10, l'enfance et l'adolescence.

שְׁאֵנִי שׁחַרְחֹרָת . (f. שְׁאֵנִי שׁחַרְחֹרָם). Noirâtre, brun: שֵׁאֵנִי שְׁחַרְחֹרָם Cant. 1. 6, que je suis brune.

ישְׁחֵרְיָה (que Dieu recherche) n. pr. m. I Chr. 8. 26.

חַרֵיִם n. pr. m. I Chr. 8. 8.

תְּשִׁי Kal inusité. Niph. הַחְשָּׁי Etre gaté, être dévasté: אָהָהְ הַחְשָּׁהַ Exod. 8. 20, le pays fut dévasté; הַחֲשָּׁה הַאַה יַשְׁה שָׁה יַשְׁרָּ וּשְׁרָּ וּשְׁרָּ וּשְׁרָּ וּשְׁרִי וּשְׁרָ וּשְׁרִי וּשְׁרָּ וּשְׁרִי וּשְׁרְי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרְי וְשְׁרְי וְשְׁרְי וְשְׁרְי וְשְׁרְי וְשְׁרְיִי וְשְׁרְי וְשְׁרְי וְשְׁרְי וּשְׁרְי וּשְׁרְי וְשְׁרְי וּשְׁרְי וּשְׁרְי וּשְׁרְי וְשְׁרְי וּשְׁרְי וּשְׁרְיִי וּשְׁרְי וּשְׁרְי וּשְׁרְי וּשְׁרְי וּשְׁרְי וּשְׁרְי וּשְׁרְי וְשְׁרְי וְשְׁרְי וּשְׁרְי וּשְׁרְי וּשְׁרְי וְשְׁרְי וּשְׁרְי וּשְׁרְי וּשְׁרְי וּשְׁרְי וּשְׁרְי וּשְׁרְי וּשְׁיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בּי בּיוּי בּישְׁרְי בְּיִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְ

Pi. Detruire, devaster, abattre, perdre, tuer, faire perir, etc.: מְלֵּיבֶּשֶׁר Gen. 9.15, pour detruire toute chair; מָלִּיבָּשְׁר Gen. 38. 9, il le détruisit (en le répandant) à terre; מְלֵיבֶּעֶּר Jos. 22. 33, pour ruiner le pays; מְלִיבְּעִי Jér. 12. 10, ils ont gaté ma vigne; אַנְיבִירָ הַנְּיִרְיָהָ לַּשְׁרִיּהָ לַּשְׁרִיּהָ הַנְּיִבְיִרָּ בַּרְבִּי Jér. 5.11, montez sur les murailles et renversez-les; אַרְבִירָּהְ הַנְּיֵרְבִּים Prov.

23.8, tu auras perdu tes paroles agréahles; שַׁחַמֵּם בְּרִית חַלֵּוִי Mal. 2. 8, vous avez violé l'alliance de Lévi; הַחַרָּיִּי בים בי II Sam. 1. 14, pour tuer l'oint de l'Eternel ; וְשִׁתַּחָם לָכַל-חַעָם תַנֶּח Nomb. 32. 15, vous serez pernicieux à tout כפ peuple; וְשִׁתֵּה רָחֲמָרוּן Amos 1. 11, et qu'il a violé la compassion qu'il lui devait; בְּלּ־יִפְעָּתְה עַל־יִפְעָתָה Ez. 28. 17, tu as détruit, corrompu, ta sagesse à cause de ta beauté. — Corrompre ses mœurs, se corrompre, pecher: שָׁיֵהֵית עַּמָּרָ Exod.32.7, ton peuple s'est corrompu; לי Deut. 32. 5, ils se sont corrompus, ils ont péché contre lui (Dieu).

Hiph. Détruire, abattre, tuer : כֹּאֹר שבח בי השׁחיתה Deut. 10, 10, l'Eternel ne voulut point te détruire; וְמֵשִׁחִיהוֹ גּוֹיִם Jér. 4:7, et le destructeur des nations; בושיחיה Exod. 12. 23, le destructeur, l'ange destructeur; וְהַשְּׁחִיתָה Is.36.10, et détruis ce pays; לֹא־חַלְּיוִית אַת־עֵצָה Deut. 20. 19, tu n'abattras pas ses arbres; אַל-קּשִּׁיִחִיתוּגּ ls. 65. 8, ne gate pas (la grappe); מַשְׁחִיתִם לְחַפִּיל חַחוֹמָה II Sam. 20. 15, (tout le peuple) sapant la muraille pour la faire tomber; יַשְׁיִתוּ רֵצֵּחוּ Prov. 11. 9, il perd, ou il corrompt, son prochain; לָחַשְׁיִדִּיה אֵבר רַשֶּלֶהְ I Sam. 26. 15, pour tuer le roi.

בולשודירו פל-בשר : Corrompre, pervertir אַר־הַּרְכּוֹ Gen. 6.12, toute chair avait corrompu sa voie; sans $r\acute{e}g$.: דְשִׁים חַשְּׁים חַשְּׁים Deut. 31. 29, vous vous corromprez; Is.1.4, enfants qui se corrompent; אל־מַשְׁמָת en tête des psaumes 57, 58, 59, 75, le commencement d'un cantique sur l'air duquel on

chantait ces psaumes.

Hoph. part.: וּמֵקוֹר מַשְׁיַח Prov. 25. 26, et une source corrompue.

chald. Détruire. Part. pass. seul usité : וּמָלָח כִּרְבַּח וּשְׁחִיתַח Dan. 2. 9, et des paroles trompeuses et perverses; subst.: וּשִׁיִּחִיתָּה Dan. 6. 5, (ni) une mauvaise action, ou (ni) une faute.

קחות f. (de מושים). Fosse (pour prendre les animaux), piége, citerne, prison, tombe: חקש חשם Prov. 26. 27, celui qui creuse une fosse (y tombe); Ps. 35.7, la fosse où étaient tendus leurs rets; שׁמָהַי בּהַתְּשָׁת Ez. 19. 4, il a été pris dans leur sosse; rengia אַםְבְּלֵּנִי Job 9. 31, tu me plongeras dans une fosse bourbeuse; וַלֹאִריַמַאַרוּ Is. 51.14, il ne mourra pas dans la fosse, la prison; בַּעוֹיאֵל מְשַׁבְּוֹח חַיַּיִכִּי Ps. 103. 4, qui rachète ta vie de la mort; לא יראה השתה Ps. 49. 10, il ne verra jamais la tombe, la mort.

אַנְישִׁי f. (pl. ישִׁשִּׁי). Espèce d'arbre, acacia ou espèce de cèdre: יַנְצֵי שָׁמָּים Exod. 25. 5, bois d'acacia.

ក្នុង Etendre : ក្នុងឆ្នាំ ១ក្នុង អាចឆ្នាំរប Nomb. 11. 32, ils les étendirent pour eux (autour du camp); שֹׁמֲשֵׁלֵי בּיוֹים פֿיַשְׁבָּישׁ בּיּ Jér. 8. 2, et on les étendra devant le soleil; מַנוּיָם Job 12. 23, il étend les nations, il leur donne de vastes terres; selon d'autres: il disperse les nations.

Pi.: יַשְׁמַדְוֹתִר אֵלֶרְהְ כַּפָּר Ps. 88. 10, j'étends mes mains vers toi.

හරුජ m. (v. පාත්). Fléau, fouet: ולשטם בצורכם Jos. 23. 13, et comme un fouet pour vos côtés.

ח שׁפִּים n. pr. d'une plaine dans le pays de Moab, Nomb. 25. 1, Joel 4. 18.

קשׁשְׁל (fut. אָשׁשִׁיִ) 1° Couler avec abondance, se répandre avec impétuosité, inonder, noyer: אַנְחַלָּים רָשָׁיםׁ Ps. 78. 20, et les torrents coulent avec abondance; רְגַשֵּׁם שׁמַק Ez.13.13, et une grosse pluie, une pluie qui inonde; יחילו ישטון Dan. 11. 26, son armée, l'armée (du roi du nord), se répandra (de toutes parts); ou : il accablera l'armée (du roi du midi); פְּנַחֵל שׁוֹטֵה Is. 30. 28, comme un torrent qui déborde ; יְשִׁישִׁפוּהַז לֹא רָשִׁישִׁפוּהַז Cant. 8.7, les torrents ne peuvent le noyer, l'éteindre; אָרָין מָרוּץ שׁבֵּה בְּרָין Is. 10. 22, la ruine est décrétée, elle viendra comme une inondation, emportant tout et avec justice, c.-à-d. comme une peine bien méritée. — Se précipiter: מָסוּס שׁוֹמֵק Jér. 8. 6, comme un

Niph. 1º Étre inondé: יָשִׁיְשׁנִּיּר Dan. 11. 22, (les armées) disparattront devant lui comme par une inondation.— 2º Étre lavé: בַּיִּבֶּי Lév. 15. 12, (tout vaisseau de bois) sera lavé dans de l'eau.

Pou. Étre lavé: בַּבְּיֵם בְּשָׁיֵם Lév. 6. 21, (le vaisseau) sera nettoyé et lavé dans de l'eau.

שׁמֵיר m. Magistrat (chargé de la surveillance de la police), commissaire, prévôt : שׁמְרֵי מְנֵי יִשְׂרָאֵל Exod. B. 14, les commissaires des enfants d'Israel (que les Egyptiens avaient établis pour surveiller les travaux de leurs frères); שׁמְרִים וְשׁבְּיִרם שׁמְפִים וְשׁבִּיִרם (des magistrats, des prévôts.

ישְׁשֵׁר m. Acte, contrat : שִּׁמֵרֵי Rituel, les actes, les preuves, de nos fautes.

י שְׁלְרֵי n. pr. m. I Chr. 27. 29 (keri שְׁלְרֵי

לְּהְ רֹוְבִילֹּוּ: Présent (שָׁרָא m. (pour לְּהָרֹים). Présent קֹרְ רֹוֹבִילֹּוּ: Ps. 68. 30, les rois t'offriront des présents.

וֹשִׁיאוֹי n. pr. d'une ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 19.

I שׁיבָּה (rac. ישׁיבּה) f. Retour, ceux qui retournent: ישׁיבָּה צִּיוֹן Ps. 126.1, ceux qui reviendront à Sion, ou: qui avaient été emmenés de Sion, les captifs, les exilés de Sion.

II בְּשִׁר (rac. בְּשֵׁר) Action de séjourner: בְּשִּׁרְבָּחוֹ בְּשִּׁרְבָּחוֹ בְּשִּׁרְבָּחוֹ בְּשִּׁרְבָּחוֹ אווֹ Sam. 19. 33, pendant son séjour à Mahanayim.

Nr. n. pr. m. I Chr. 11. 42.

בוושׁ chald. (v. בושׁ).

* אַטְיוַכָּא f. Délivrance, Rituel.

קייףה, (pl. היריש, v. היףה). Fosse: היףה לְּפָרֵי שִׁירְה. Ps. 57. 7, ils ont creusé une fosse devant moi (pour me faire tomber dedans).

לשרור, שרור לשיחור (le noir) n. pr. d'un fleuve. Sihor, le Nil, Is. 23.3; le torrent sur les confins de l'Egypte et de la Palestine, Jos. 13.3.

שיחור לְבְנָת n. pr. d'un torrent dans le pays d'Aser, Jos. 19. 26.

ער שׁרָים m. 1º Rame: אֵנִי שְׁרָים Is.33.21, un vaisseau à rames. — 2º Fléau, Is. 28. 15 (v. שׁרֹים).

שׁילֹנְי 1° Habitant de Siloh : שִׁילֹנְי I Rois 11. 29.—2° Nom patr. comme שׁלֵּנִי descendant de שֵׁלֵנִי I Chr. 9. 5.

ישימון n. pr. m. I Chr. 4. 20.

יָלִים m. pl. Urine: יְלִּשְׁינִיתָם Is. 36. 12, cheth., et de boire leur urine.

יְשֵׁיצִיא chald. Finir, achever: יְשֵׁיצִיא בִּירָח רְנָּת Esdr. 6. 15, et on acheva ce temple. יְּשְׁיָרֵי Le restant, le dernier : מְשָׁיָרַי Aboth, des derniers.

שיר m. Chant, action de chanter, cantique (sacré et profane): יְהַשִּׁירִי II Chr. 29. 28, le cantique se chantait; יְבִירִי שִׁיר־בִי vers. 27, le chant en l'honneur de l'Éternel; וּבְּלֵי שִׁיר וֹבְי וֹבְר I Chr. 16. 42, et les instruments (pour chanter) le cantique; וְיִנְי שִׁירוֹ וְחִשִּׁשִׁ וְאֵלֶּתְ I Rois 5. 12, il avait composé mille cinq cantiques; שִׁירִים בַּשִּׁירִים Cant. 1.1, Cantique des cantiques, cantique par excellence.

לְּשִׁירָה f. Chant, cantique: מַּחְבוּ לֶּכֶם Deut. 31. 19, ecrivez ce cantique; שִׁירַח דּוֹדִי Is.5.1, le chant de mon ami.

יַאִישׁ m. (v. שַׁשֵּׂי). Marbre blanc: אַרְּבֶּי־שַׁיִּשׁ וֹ Chr. 29. 2, des pierres de marbre.

איש א n. pr. m. I Rois 4. 2.

ר ישישׁישׁ n. pr. Sisak, roi d'Égypte, I Rois 11. 40.

m. Épine; collect.: יייתי Is. 10. 17, ses épines.

Ps. 73. 6, ils se couvrent de violence comme d'un vétement; ייבי וויפי Prov. 7. 10, dans le vétement d'une courtisane.

י (מְּבַן: v. שָׁבַּן:

בְּבֶע (fut. בְשָׁבֵר, inf. בִּשֶּׁל, avec suff. אַכְבָּקוֹ et בְּבְּקוֹ) Se coucher, etre couché, cohabiter, se reposer, reposer, dormir, devenir malade, mourir : שַּׁבֶּב בַּאָרָי Nomb. 24. 9, il se couche comme un lion ; בַּל־דַיִּפְשָׁכָב אֲשֵׁר יִשְׁבַב צָלַיוּ Levit. 15. 4, tout lit sur lequel il aura couché; רָשָּׁבֶּב אֹתָה וַיַעַּנָּם Gen. 34. 2, il coucha avec elle et lui fit violence; יוֹחָיְתִים Deut. 27. 23, celui qui couche avec la mère de son épouse; Ps. 68. 14, quand אָם־הְּיִשְׁ בְּרֵּן נְשְׁפַהָּיִם vous vous reposez entre les parcs (des troupeaux); מַם־בָּלַרָלת לֹא־שָׁמַב לְבוֹ Eccl. 2. 23, même la nuit son cœur ne repose point; הַשׁמוּאֵל שׁכֵב בְּחַרְכֵל הֵי I Sam. 3. 3, et Samuel était couché dans

le tabernacle de l'Éternel; בשרר רַשָּׁבֶב Job 27.19, riche il se couche (devient malade); וְאִרשׁ שָׁכַב וְלֹא־יָקוּם Job 14. 12, l'homme est couché par terre (est mort), il ne se relève plus; שֶׁבֶבְתָּי וָאָשְׁקוֹם Job 3. 13, je serais couche (dans la tombe) et je reposerais; וֹבִילְיִתִי נִבּר צִבּרֹתִיז I Rois 2. 10, David s'endormit avec ses pères, locution fréquemment employée pour : il mourut; טוֹכְבֵר מָבֵר Ps. 88. 6, ceux qui sont couchés dans le sépulcre; שַּׁכְבוּר בְּבָבוֹר יאיט בְּבֵיחוֹי Is. 14. 18, (tous les rois) sont morts avec gloire chacun dans sa maison, ou: ils ont été enterrés avec honneur chacun dans sa tombe; יָחָשָׁמָב בת־חַלְלֵּר־חֶרֶב Ez.32.28, tu seras étendu avec ceux qui sont blessés à mort par l'épée.

Niph. (de la femme). Être violée: רְנִישְּׁטִים הִשְּׁכַבְּנָּהְ keri, Zach. 14.2, et les femmes seront violées.

Pou. Se prostituer: אֵר פֿאָ שַׁבֶּרָתְּ keri Jér. 3. 2, (un endroit) où tu ne te sois pas prostituée.

Hiph. 1° Faire coucher, coucher, étendre, faire reposer: יְשְׁמָבֵּדְעּ עֵּלֹ-יִבְיּעִ עֵּלֹי צִּילְיִנְ עֵּלִי צִּלְיִ עִּלְּבִּדְעִּ עַלֹּיבְעָתְּ Il e coucha sur son lit; אַרְאָדְ וּוֹ Sam. 8.2, les étendant à terre; הַשְּׁבֶּבְעָּרִ טְּבָּבְעָרִ Osée 2. 20, je les ferai reposer en sûreté. — 2° Répandre. Ex. unique: יְנְשְׁנִיִּבְ Ubb 38.37, qui vide les outres du ciel, qui fait que les nuées crèvent.

Hoph. Étre couché, être étendu: יוֹשְׁמָב צַל־מְשָׁחְוּ אַרְיִּשְׁמְבָּרוּ אָּרִיבְּיֵרוּ בְּלִריִם II Rois 4. 32, couché sur son lit; בְּיִלְים בְּלִרים Ez. 32. 19, et sois étendue avec les incirconcis.

לְּבְּבָת f. État d'être couché, couche: שְׁבְבַת דְשָׁל Exod. 16. 13, une couche de rosée; שִׁבְבַת דַשָּׁל Lév. 15. 18, cohabitation, commerce charnel.

לאַרתָּמֵן לְּשֶׁכְבְּתְּהָן Cohabitation : לאַרתָּמֵן לְּשֶׁכְנָת Lévit. 18. 20, tu ne cohabiteras pas (avec la femme de ton prochain).

לְּבֶּרְה (v. שְׁבָּרְה) Errer, courir çà et là: Jér. 5.8, ils courent de toutes parts; selon d'autres, comme פְּשִׁבִּיםִים: dès le matin ils sont comme, etc. (v. מֻבֶּשֶׁ).

カロザ m. Privation d'enfants, abandon, délaissement: שָׁכוֹל וַאֱלְכֹּן Is.47.9, privation d'enfants et veuvage; לים בול Ps. 35. 12, (ce qui est) une privation, un état d'abandon, pour mon

שׁכּוּל adj. Qui a perdu ses enfants: יַשִּׁירָוִם שַּׁמְּלוֹת. 18. 21, que leurs femmes (soient) privées d'enfants. Des animaux : פרלב לַשְּבוּל II Sam. 17. 8, comme une ourse à qui on a ravi ses petits; אֵרן בָּחָם Cant. 4. 2, et dont il n'y a point une (brebis) qui soit stérile.

ישׁכּוֹר m. (fém. רְשִׁכּוֹף). Ivre : ירוא שׁכֹר עַר־כְאֹד I Sam. 25.36, il était tout ivre.

רַבְּשׁבַּח (fut. בְּשָׁבַּח) Oublier , laisser par oubli : יַלֹא יַשְׁתָּח אַת־בָּרָית אַבֹּחֵידְ Deut. 4. 31, il n'oubliera pas l'alliance de tes pères; וְשָׁבַרְחָהָ שֹבֶּיר בָּשָּׁירָח Deut. 24. 19, et que tu auras oublié (laissé par oubli) une gerbe dans le champ; שֹּלְחֵד אַלּוֹהָ Ps. 50. 22, ceux qui oublient Dieu ; וַאֵּרֹנֶר שָׁכַחָנִי Is. 49. 14, et le Seigneur m'a oublié.

Niph. Etre oublié : נָשָׁבָּח וָכָרֶם Eccl. 9. 5, leur souvenir est oublié.

Pi. Faire oublier : שַּבָּיוֹן מּוֹעֵר Lament. 2. 6, l'Éternel a fait oublier dans Sion les fêtes.

Jer. 23. לָחָשָׁפִריחַ אַר־עַפָּר שָׁמִר Jer. 23. 27, pour faire oublier mon nom à mon peuple.

Hithp .: יְיִשְׁמְּמְרוּוּ בֵעִיר Eccl. 8.10, ils furent oubliés dans la même ville.

ישַׁבַתוּ adj. Oubliant : שָׁבַתוּ Ps. 9. 18, ceux qui oublient Dieu; תַּשְׁבַּחִים ואַר־חַר קַרְשָׁר Is. 65. 11, qui oublient ma sainte montagne.

chald. Trouver. Ithp. Etre trouvé: לַא־חָשְׁתְּכָּח לָחוֹן Dan. 2. 35, on ne trouva plus d'eux (nulle trace).

Aph. Trouver : הַּרַיַדְלָּשְׁכַּדַּוּת נְּבַר Dan.

וּרְתַב הַי תְחַשְׁצַת Esdr. 7. 16, tout l'or et l'argent que tu trouveras.

י אַכְּחָה f. Oubli : אֵין לָפָנִיו שִׁכְחַח Rituel, אַין לָפָנִיו שִׁכְּחָח il n'y a point d'oubli devant lui.

ישֶׁכְיָה n. pr. m. I Chr. 8. 10.

יְשְׁכִינָה f. (rac. שֶׁבֵּן). La résidence, la presence, de Dieu, Aboth.

קבר (inf. שָׁהָר) 1° Mettre, dresser: שרם יקושים Jer. 5. 26, comme les oiseleurs qui dressent des piéges. — 2º S'arrêter: רַיַּטֹיסה Gen. 8. 1, les eaux s'arrêtèrent, cessèrent de croître; חַמַּרוֹ הַבְּיֵהְ קְּבֶּהְ Esth. 7. 10, et la colère du roi s'apaisa.

Hiph. Apaiser, calmer : יַחַשְׁמַהַר מֵעֶלֵר Nomb. 17. 20, je ferai cesser (les murmures qui s'élèvent) contre moi.

בישׁבְל (fut. יִישִׁבְל Etre privé d'enfants, perdre ses enfants : לַמָּד אָשָׁכֵּל גַּם־שָׁנַרְכֵם Gen. 27. 45, pourquoi serai-je privė de vous deux, pourquoi vous perdraije? בַּאֲשֶׁר שֵׁכֹלְחִּי שֵׁכַלְתִּי 43. 14, s'il faut que je sois privé d'enfants, que j'en sois privé; בַּן־מְשָׁכָּל מְזָשִׁים אָפֶּך I Sam. 15.33, ainsi ta mère entre les femmes sera privée d'un fils; part. passif: ואַנִי שָׁכוּלָהו Is. 49. 21, et j'ai perdu mes enfants.

Pi. 1º Priver d'enfants, détruire, ravager: אֹחָר שָׁבֶּלְּחָם Gen. 42. 36, vous m'avez privé d'enfants; וָשֶׁבֶּלְחִים מָאָרָם Osee 9. 12, je les priverai d'enfants tellement qu'aucun d'entre leurs enfants ne deviendra homme ; וַשֶׁבְּלָת אֶחְכָם Lév. 26. 22, (des bêtes) qui vous priveront de vos enfants ; וּמְשַׁבֵּלֵת גּוֹיַיַהְ חַיִּית Ez. 36. 13, tu as consumé ton propre peuple; בְחֵרֶב Deut. 32. 25, au dehors le glaive ravage ; יָחַאָרֶץ מְשֶׁכֶּלֶה II Rois 2. 19, et le pays est malsain (a cause de ses eaux); רְחֵלֵיךָ וַעְצַיךְ לֹא שמלא Gen. 31.38, tes brebis et tes chèvres n'ont point avorté. — 2º Avorter: מְשַׁבֵּלָּח Exod. 23. 26, ni femme qui avorte. De la vigne : יָלֹא תְשַׁבֵּל לַבֶּם Mal. 3. 41, et votre vigne ne sera point stérile.

Hiph. 1º Priver d'enfants, les tucr : 2. 25, j'ai trouvé un homme; בְּבַל רְכֹל בְּסָר Jér.50.9, comme un héros qui tue les jeunes gens.— 2º Avorter: בָּחֶם כַּשְׁכִּיל Osée 9. 14, un sein qui est sujet à avorter.

שְׁבֶּלִית m. pl. Privation d'enfants: קְּנֵי שִׁבְּלִיתְ: Is. 49. 20, tes enfants dont tu seras abandonnée, ou : ceux que tu auras après avoir perdu les autres.

עבלל (v. שַׁבְלֵלֹל).

לשֶׁכַם Kal inusité. Hiph. אָיָבָם 1ºSe lever de bon matin, faire quelque chose de bonne heure : וַיַּשָׁמָם אֲבִּיכֶּלֵךְ בַּבֹּקֶר Gen. 20. 8, Abimélech se leva de bon matin; et seul : וָחִצְּׁכְהָם וַחֲלֵכְהָם נַחֲלַכְהָם Gen. 19. 2, vous vous leverez de bon matin, et vous poursuivrez votre route; לְּכְּרָמִים Cant. 7. 13, allons de bonne heure aux vignes; יְכַשֵּל מִשֶּׁכִּים חלקה Osée 6.4, comme la rosée du matin qui se dissipe; inf. בְּשָׁבֶּם, employé adverbialement, de bonne heure: בּבֹקר חַשְׁבֵּים Prov. 27. 14, de bonne heure le matin; הַשָּׁבֶּם וְחַעָּרֵב I Sam.17. 16, (le Philistin s'approchait) le matin et le soir. — 2° Se hâter de faire une chose, la faire souvent, avec zèle, avec ardeur; הַשְׁלֵחָ Jér. 25.4, se hátant de (les) envoyer; הַשָּׁבֶּם וְהָצֵר Jér.11.7, les ayantsouvent avertis; אַלְּיַבֶּר Jer. 25. 3 (pour הַשְּׁבֵּרֹם forme chaldéenne), me levant matin pour vous parler; השׁמִרמוּ השׁחִיחוּ Soph. 3. 7, ils se sont hâtés de corrompre (leur conduite); (מַּבָּרו Jér. 5. 8, v. מַשָּׁבָּרם).

הַבְּמִּד הַשִּׁרְטָּת הּמוּל : v. (avec pause בְּחַמִּד הָשִׁיבְּטָּת). 1° Dos, épaule : בְּחַמִּד הָשִׁיבְּטָּת). 1° Dos, épaule : בְּחַמִּד הָשִּׁרְטָּת), que mon depaule se détache du dos, de sa jointure; בּחַמֵּד בֵּל־שָׁבָּע Gen. 9. 23, ils le mirent sur leurs épaules; חַבְּיִּבְּיִר בְּיִבְּעָּרָת Is. 9. 5, et l'empire sera sur son épaule, il en aura l'empire; בַּמִּחַ בְּיִבְּעִי Is. 9. 3, le bâton dont on lui battait le dos; בּחַבְּיִבְּיִבְּיִ וּשִׁרָּיִבְּעִי Is. 9. 3, le bâton dont on lui battait le dos; tu feras qu'ils tourneront le dos, tu les mettras en fuite. — 2° Part.: בְּאַרָירְהָ Gen. 48. 22, je te donnerai une part de plus qu'à tes frères; אָדָר בְּאַרָיר שָׁבֶּי אָדָר בּיִר וֹשְׁבָּי אָדָר בּיִר בּיִר בְּאַר בְּיִר בְּיִר בְּאַר בְּאַר בְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּי בְּיִר בְּיִבְּי בְּיִר בְּיִר בְּיִבְּי בְּיִר בְּיִר בְּיִבְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִבְיר בְּיִר בְּיִבְּי בְּיִר בְיִבְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִבְּיר בְּיִבְיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּר בְּיִר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְיר בְּיִבְּיר בְּיבְּיר בְּיִבְיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּי בְּיבְּיר בְּיִבְּיב בְּיִבְּיִב בְּיִבְּיִי בְּיִבְיבְיי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִבְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיבְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיבְ

pour le servir d'un même esprit, unanimement.

ת חים 'n. pr. 1° Sichem, ville lévitique dans les montagnes d'Ephraïm, Gen. 12. 6, Jos. 20.7: הַּבְּחָה שָׁבְּטְה Osée 6. 9, ils égorgent en route ceux qui se rendent à Sichem; selon d'autres: d'un même esprit, unanimement. — 2° Sechem, fils de Manassé, Nomb. 26. 31.

ישָׁבּן (fut. ישָׁבּן) 1° Demeurer, sejourner, habiter : יְהַנָּא שׁיַבֵּן בָאַלנֵי שָמִרָא Gen. 14. 13, il demeurait dans les pleines de Mamré; קַרָר פָקר יָם־אָחַלָּר פָרָר Ps. 120.5, j'ai séjourné près des tentes de Kédar; וְעַל־כִּמְרַצָּיוֹ רְיָשׁבֹּן Jug. 5. 17, il réside près de ses ports (v. à מָּבֶרָץ, page 394); avec le régime direct: אַרוַת הַנֵּרֶהְ יִשְׁפַּרְאוֹר Job 38. 19, quelle est la voie où se tient la lumière? יאָם סוֹרְרִים לִשְׁבֹּן יָה אֱלֹחִים Ps. 68. 19, et même aux rebelles asin que l'Eternel Dieu demeure (au milieu d'eux); הַּלְרַצָּם אלבדר רְשָׁכֹן Nomb.23.9, voici un peuple qui habitera séparément; avec אֶרֶץ habiter un pays, y demeurer en paix, le posseder: ישכר אָרָץ Ps. 37. 3, habite (paisiblement) la terre ; יָשָׁרִים רִשְׁכְּנו־אֶרֶץ Prov. 2. 21, les hommes droits habiteront, posséderont, le pays; de même ישׁכוֹני Ps. 102. 29, les fils de tes serviteurs habiteront paisiblement; אַנִי חָכְמָח שָׁכַנְתִּי צַּרְמַח Prov. 8.12, moi, la sagesse, j'habite avec la sagacité, la prudence, c.-à-d. je la possède; de Dieu : שׁכֵּן עַר Is. 57. 15, celui qui habite dans l'éternité; מַרוֹם Is. 33. 5, il habite les cieux. — D'une armée. Etre campé : שׁבֵּן לְשֵׁבְטֵירו Nomb. 24. 2, étant campé selon ses tribus; d'une tente: יַבְּישִׁם בִּשְׁבַן רֵי Jos. 22. 19, où est place le tabernacle de l'Éternel; part. pass.: חַשְּׁכוּנֵר בָאָחַלְּים Jug. 8. 11, ceux qui habitent dans les tentes.

2º S'arrêter, reposer: בּבְיּקוּם אֲשָׁר Nomb. 9. 17, à l'endroit où la nuée s'arrêtait; הְשָׁבֶּרְיֶּׁם הָשָׁכּן בְּלָּיִר בֻּנְבָּיִר בְּנָבְיוּ S, qu'une nuée demeure, s'arrête, sur lui; דְּפָּבְיִר בְּלָיִר אָר Prov. 7. 11, ses pieds ne s'arrêtent pas dans

sa maison; בְּלְבִיא שָׁבֵּן Deut. 33. 20, il repose comme une lionne; יַיִּשְׁמֹן בְּבוֹדִי Exod. 24. 16, la gloire de Dieu reposa sur la montagne de Sinaï; בְּיִבְיִרְיִּךְ Nah. 3. 18, tes vaillants hommes reposent(se tiennent) dans leurs tentes; בְּמְעֵים שְׁבְּכִין דּבְּּמָח נַשְּׁשִׁי Ps. 94. 17, mon âme reposerait presque dans le silence (de la tombe).

3° Étre habité: קֶבֶּכֶּה אָשְׁמּוֹן לֶבֶּהָּ Jér. 33. 16, et Jérusalem sera habitée en sécurité; לְאִדְּתִשְׁמֵּוֹן עֵּדִּדְּהוֹר וְדִיֹּר וְדִיר 13. 20, elle (Babylone) ne sera jamais habitée.

Pi. Faire habiter: מְּשְׁרֵכְּוּ בְּּמְּרָכוּ Pi. 7. 3, et je vous ferai habiter en cet endroit; אָרְבָּם בָּּתְּרָ Nomb. 14. 30, de vous y faire habiter; אָשַׁבָּן אַתְּלָם בָּי Deut. 12. 11, pour y faire résider son nom, c.-à-d. pour y établir la gloire de son nom; אַיָּבָּי בָּאָרָם Ps. 78.60, le tabernacle qu'il a placé parmi les hommes, ou: le tabernacle où il habitait, etc.

Hiph. Faire, laisser demeurer, établir: רְיִשְׁמֵּרְמִי עָלֶּיךְ עָּלִּרְ בִּלְּרִעוֹתְ רַיְשָׁמֵּרְ Ez. 32. 4, je ferai demeurer sur toi tous les oiseaux du ciel; וּיְשׁמֵּרְ בִּשְׁמֵרְ בַּעְּמֵר בַּשְׁמֵרְ Ps. 7. 6, qu'il place, qu'il mette, ma gloire dans la poussière; בְּיִשְׁכֵּרְ פַּבְּיךְ פַּבְּרָ Gen. 3. 24, il plaça (les Chérubins) vers l'orient du jardin d'Éden; y placèrent la tente d'assignation.

לְיְכֵּי chald. Demeurer, se tenir dans un endroit: יְשְׁכֵּיָן צִּמְרֵי לְשְׁכֵּיָן Dan. 4. 18, et les oiseaux du ciel se tenaient (dans ses branches).

Pa. Faire habiter: אַמָּשְׁ מְשִׁלְּיָא הִּי-שַּׁמֵן אַמָּה Esdr. 6. 12, et Dieu qui a fait habiter là son nom.

אַבְּין שׁמְרוֹן Osée 10. 5, les habitants de Samarie; בּבִּיר זְּבִּיר וֹאָבִין וֹשְׁמִרוֹן Is. 33. 24, et celui qui y habitera ne dira point. — 2° Voisin: בְּלִּישְׁבִּין Deut. 1. 7, tous ses voisins; fém. רְּשָׁבִין voisine: הַּמָּבְיִשְׁ Exod.3.22, de sa voisine; plur.: מִשְּבָנִית Ruth 4. 17, les voisines.

קיבני (avec suff. שָׁבְנוֹ m. Demeure: מְשְׁבְנוֹ הִדְּרְשׁוּ Deut. 12. 5, vous visiterez (l'endroit) où est sa demeure.

י שְׁבַנְיָה n. pr. m. 1° 1 Chr. 3. 21. — 2° Plusieurs autres, Esdr., Néh.

ישׁכְנִיְהוֹ n. pr. m. II Chr. 31. 15.

קרית (fut. רְשִׁמֵר) Boire à satiété, s'enivrer: יְשִׁמְר הְשִׁרְ הַשְּׁרָ Cant. 5.1, buvez, buvez jusqu'à devenir très gais; יְשִׁלְּ רְבָּי ְלְשְׁבְרִי Agg. 1.6, boire, mais sans étancher votre soif; יְשִׁי בְּיִשְׁרִי בְּיִשְׁרִי בְּיִשְׁרִי וְנִישְׁרָ בִּין וְשִׁי בְּיִ וְשִׁרִי בִּיִּשְׁ בַּיִר וְשִׁי בִּיִּ בְּיִשְׁכִיוּן Is. 49.26, ils s'enivreront de leur sang; part. pass.: יְשְׁבָרוּן Is. 51.21, toi qui es enivrée non pas de vin.

Pi. Enivrer, rendre ivre, étourdir: בְּיַשְׁבְּרֵח בּיַשְׁבְּרֵח נַלִּיתְאָבֶיץ Il Sam. 11. 13, et il l'enivre; בְּיִשְּבֶּרֶח בָּלִיתְאָבֶיץ Jér. 51.7, (une coupe) qui enivrait toute la terre.

Hiph. Enivrer: הְצֵּר הְקָּבּר הְאַבּיר הְאַבּיר הְאַבּיר הְאַבּיר הַאַנּיר בּוּעָם. 32.42, j'enivrerai mes flèches de sang; יְהִשְׁבֶּרְאָר שֶּׁרֶהִי Uér. 51. 57, j'enivrerai ses princes.

Hithp. S'enivrer, se conduire comme un ivre: עַר־מָּחֵר מְּשְׁמְבֶּרִין I Sam. 1.14, jusqu'à quand seras-tu ainsi ivre, ou: te conduiras-tu comme une femme ivre?

שֶׁבֶּר m. Liqueur enivrante, liqueur forte, cervoise: בֵּיִן וְשֵׁבָּר Lév. 10. 9, du vin et des liqueurs fortes.

שְׁכֶּרוֹן וְיָגוֹן הִּמְלֵּאִי m. Ivresse : שִׁבֶּרוֹן וְיָגוֹן הְּמְלֵּאִי Ez. 23. 33, tu seras remplie d'ivresso et de douleur.

אַרְרוֹן n. pr. Sichron, ville à la frontière nord de Juda, Jos. 15. 11.

שׁל (rac. רְּשָׁלָי) m. Erreur, faute involontaire: צֵּלִּהְיָשׁל II Sam.6.7, à cause de sa faute involontaire.

le génitif: "מֶל־אָדֶם Aboth, (au moment) de la mort d'un homme.

אָלְאָלָן adj. (v. שַׁאָשֶׁן). Tranquille, heureux : שַׁלְאָלָן וֹשְׁלֵּח Job 21. 23, tranquille, heureux et en repos.

לְילֵל Kal inusité. Pou. Étre joint: הַּיְהָאָל בּאַל Exod. 26. 17, (des tenons) joints l'un à l'autre, ou en façon d'échelon, répondant l'un à l'autre.

בֵּדְיָ m. pl. Terme d'archit. : בֵּדְיָ בּרִם I Rois 7.28, entre les jointures, ou les bandelettes, les bandes du coin.

אלג פּאָטֶר m. Neige : דּאַרָּן שָׁלֶג פַאָּטָר Ps. 147. 16, qui donne la neige comme de la laine.

בּצְלָנוּ Kal inusité. Hiph. (ע. לְּצִּלְנּג Էtre blanc comme de la neige: בְּצִּלְמוֹן Ps. 68. 15, (lorsque Dieu dispersa les rois) le pays était blanc comme la neige du mont Salmon, c.-à-d. la terre était couverte des ossements blancs des morts.

I שְׁלֵּה en repos, en paix; jouir d'un paisible bonheur: אָשְׁלַּהִּה לֹא שָׁלַּהִּה Job 3. 26, je n'ai pas eu de paix; שָׁלָּה Jer. 12. 1, (pourquoi) ceux qui commettent des trahisons viventils en paix? יְשִׁלָּה אַהָּרָה לְשִׁרְרִים Job 12. 6, les tentes des devastateurs, voleurs, sont en paix, prospèrent.

II שְׁלֵה Kal inusité. Niph. Commettre une erreur, une négligence, une faute: אַלה II Chr. 29. 11, ne négligez pas (de suivre mon avis).

Hiph. Tromper: לֹא חַשְּׁלָּה אֹחָר II Rois 4. 28, ne me trompe pas.

III שְׁלָה (v. שֶׁלֶל Job 27. 8, lorsque jeu lui retirera son âme (v. à נָיָשׁל, Job 27. 8, lorsque dieu lui retirera son âme (v. à נָיָשׁל, j.

לְּלֶה chald. Etre en paix, être tranquille: שְׁלֵה מְנֵית בְּבֵיתִי Dan.4.1, j'étais tranquille dans ma maison.

ק שׁלָּה (pour שְׁלָּה). Demande, prière: אָר שֵׁלָתְה I Sam. 1. 17, ta demande.

ישׁלָה n. pr. Selah, fils de Juda, Gen. 38. 5; nom patr. שֵׁלָנִי Nomb. 26. 20. אַלְשָּׁ chald. (v. יּשִּׁלְּהָּ). היילוי (v. היִישִּׁ).

יונְקְתּוֹ f. (ע. לַּחַב f. (ע. שֵׁלְהָּבֶּת יונִקְתּוֹ f. (ע. לַּחַב f. 30, la flamme séchera ses branches; בְּילִּהְבָּת Gant. 8. 6, la flamme de Dieu, une flamme véhémente, ou la foudre.

ישָׁלֵוֹ (v. I שְׁלֵוֹי).

לאַני (רְישֵׁלְיִי Job 21. 31, רְישֵׁלְיִי adj. 31) m. (f. pl. רְישֵׁלִיי, const. ישֵׁלְיִי adj. 1° Tranquille, paisible, heureux: רְישָׁלִיִי רִישְׁלִיי I Chr. 4. 40, (un pays) paisible et tranquille; ישֵׁלְיִי פִילְי Ps. 73. 12, et qui sont heureux en ce monde, ou: qui jouissent d'un bonheur durable; ישֵׁל יְשִׁין יְשִׁין דְּיִבְּי יִשְׁין שִׁין Ez. 23. 42, la voix d'une multitude, des gens qui étaient dans la joie. — 2° Repos: ישֵּי שִׁלִי הְּבִּינִי שֵׁלֵי הְבִּינִי שֵׁלֵי הְבִּינִי שֵׁלֵי הְבִינִי שַׁלֵּי וְיִי שְׁלֵי הְבִינִי שַׁלִּי וְרֵיכ שָׁלֵי הְבִינִי שַׁלִי הַבְּיִי שַׁלִּי וְרֵיכ שָׁלֵי הְבִינִי שָׁלִי הְבִינִי שָׁלִי הְבִינִי שָׁלִי הְבִינִי שָׁלִי הְבִינִי שָׁלִי וְרֵיכ שָׁלִי וְרֵיכ שָׁלִי וְרֵיכ שָׁלִי הְבִינִי שַׁלִּי וְרֵיכ שָׁלֵי וְרֵיכ שָׁלִי וְרֵיכ שָׁלִי וְרֵיכ שָׁלִי וְרֵיכ שָׁלִי וְרֵיכ שָׁלִי וְרֵיכ שְׁלֵי וֹ I n'a pas connu le repos, le contentement en lui-même.

על וי השליף m. Repos, prospérité: בְּשַׁלְּיִר Ps. 30. 7, dans ma prospérité.

יְלֵלי chald. f. Crime, faute,: יְבֶל־שֶׁלוּ Dan. 6. 5, et aucun crime; יְבֶלּ Esdr. 4. 22, de commettre une faute. יַלוּ (v. יִבְיבִּים).

לְרָהָ f. Tranquillité, paix, sécurité, prospérité: אַרְרָהְיבָּתְּיְשֵּלְּוָתְּהַ Prov. 17. 1, du pain sec où il y a la paix; אַשְּׁלְּוָתְּהַ לְּתָּהְ בְּעִּלְּתָּהְ בַּבְּתִּיְשַׁלְּתָהַ Prov. 17. 16. 49, elle a eu la paix, la sécurité et la tranquillité; אָרָהְ בְּשֵׁלְּתְּהְ בְּבַּשְּׁלְתְּיִ בְּנִתְּי בְּבִּשְׁלְתִּי בְּבִּשְׁלְתִי בְּבִיתְ בְבִּי בְּבִּי בְּבִּשְׁלְתִי בְּנִי בְּבִי בְּבִי בְּבִּי בְּבִי בְבִי בְּבִי בְּיבִי בְּי בְּבִי בְּיבִי בְּבִי בְּיבִּי בְּי בְּבִי בְּיִי בְּבִי בְּי בְּיבִי בְּי בְּבִי בְּי בְּיבִי בְּי בְּיבּי בְּי בְּיבִי בְּי בְּי בְּיבִי בְּי בְּי בְּיבִי בְּי בְּיבִי בְּי בְּיבּי בְּי בְּיבִי בְּי בְּיבִי בְּי בִּי בְּי בְּיבְי בְּיבְיבְי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבּי בְּיבְי בְּיבּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבּי בְּיבְיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיבְיי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבּי בְּיבְי בְּיבְי בְיבִי בְּיבּי בְּיבְיי בְּיי בְּיבּי בְּיי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבּי בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיי בְּיבְיי בְ

לְנְתְּ f. chald. Sécurité, bonheur: לְּשְׁלֵּנְתְּהְ Dan. 4. 24, à ton bonheur.

אַרְרְּחִים m. pl. Action de renvoyer.

1° Renvoyer sa femme: אַרָּרְיִרָּהְיּ Renvoyer sa femme: אַרָּרְיִרָּהְיּ Exod. 18.2, après qu'il l'eut renvoyée.

2° Renvoyer sa fille, c.-à-d. la marier, la doter: וַרְּמִּהָּ שִׁלְּחִים לְּבְּחֹר I Rois 9. 16, il la donna pour dot à sa fille;

et en général des présents : הַּחְנִי שָׁלּוּחִים Mich. 1. 14, tu donneras des présents.

שלו

(rac. שָׁלוֹם) 1º Adj. Entier, complet, en parfait état de santé, de hien-être, de paix; paisible, tranquille, heureux : הַנְלַת שְׁלוֹמִים Jér. 13. 19, (Juda) est entièrement exilé; אֵרְרְיַטְלוֹם Ps. 38. 4, il n'y a rien d'entier, de sain, dans mes os; ou, subst.: il n'y a pas de repos, etc.; דְשַׁלוֹם אַבִּרבָם חַזָּקַן Gen. 43. 27, votre vieux père est-il bien portant? בַּל־תָשָׁם יִחְיֶה שָׁלוֹם II Sam. 17. 3, tout le peuple sera en paix; קלה אַחַלָּה Job 5.24, que ta demeure sera paisible; יַלְשֵׁלוֹמִים Ps. 69. 23, à ceux qui vivent en paix, dans la prosperite; ינית בְּשָׁלֹמִית Ps. 55. 21, il porte la main contre ceux qui vivaient paisiblement avec lui, ses alliés.

2º Subst. m. Bien-être, tranquillité, salut, prospérité: זַיְהָמֵץ שְׁלוֹם עַבְרוֹ Ps. 35. 27, qui veut le bonheur de son serviteur; אַרישׁלוֹם פַּרָעׂה Gen. 41. 16, ce qui concerne le salut, la prospérité, de Pharaon ; אֵין שָׁלוֹם אָמֵר דֵי לָרְשָׁעִים Is. 48. 22, pas de paix, dit l'Eternel, pour les méchants; שׁלוֹם יִחְרֶת־לִּים Deut. 29.18, j'aurai la paix; מוּסֵר שָׁלוֹמֵט עַלָּד Is. 53.5, il supporte le châtiment pour notre salut; שׁלוֹם רְשָׁכִים אָרָאֵח Ps.73.3, quand je vois la prospérité des méchants; דְשָׁלוֹם בּיֶּאָק I Rois 2. 13, ton arrivée annonce-t-elle quelque chose d'heureux, ou: viens-tu pour la paix, dans une bonne intention? לַיּאֹמֶר אֱל־ יישלה שלום II Sam. 18. 28, il dit au roi: Salut, tout va bien; שָלום לָקּ I Chr. 12. 18, salut à toi ; 1> בוֹשְׁלֵּוֹם Gen. 29. 6, est-il en bon état de santé? — Avec les verbes פַּקַר, רָאָד, הָשָׁאָל. S'informer de l'état de santé de quelqu'un : נַיִּשׁאַלֹּרּ אַישׁ־לְּרֵעֲהוּ לְשָׁלוֹם Exod. 18. 7, ils s'enquirent l'un de l'autre touchant leur santé; שָׁאֵלוּ שָׁלוֹם יִרוּשָׁלָם Ps. 122. 6, souhaitez la paix à Jérusalem ; וַיִּטְאַל בּוֹר לְשָׁלוֹם רוֹאָב וְלִשְׁלוֹם חָעֶם וְלִשְׁלוֹם חַבְּלְחָכֶּח II Sam. 11. 17, David s'informa de l'état de Joab, et du peuple, et de ce qui se passait à la guerre ; רַאַר אָת־יָשׁלוּם אָרָהְ Gen. 37. 14, vois si tes frères se portent bien; רָאָלִדְר חִּקְּרֶר הְּשְּׁלִר I Sam. 17. 18, informe-toi de la sante de tes frères; תְּבֶּר הְשָּׁלְּוֹם הְּנֵי רִשְּׁלְּוֹם הַנַי יִשְּׁלָּוֹם וְצַבְּי וֹן II Rois 10. 13, nous sommes descendus pour saluer les fils du roi.

3º Paix, concorde, amitié : וּלְשֵׁלוּם אַרן־קַץ Is. 9. 7, et la paix n'aura point de fin; לא־רודרשׁו שׁלפִם Deut. 23. 7, tu ne chercheras pas leur paix ; אַלְיֵטֵּר שָׁלֹמֶך Jér. 38. 22, ceux qui t'annonçaient la paix, tes amis; לברה שלום Ps. 28. 3, qui parlent de paix, amicalement; לְכִּר לְשָׁלוֹם I Sam.1.17, va-t'en en paix ; paroles d'encouragement, de consolation : שַׁלוֹם לָכֵם אֲל־תִּירָאוּ Gen. 43. 23, que la paix soit avec vous, ne craignez rien; אַמר שֵׁלוֹם II Rois 4. 23, elle dit: Paix, c.-à-d. tout va bien; יָקַרָאתָ אַלִּיהָז לְשָׁלוֹם Deut. 20. 10, tu lui offriras la paix; וַיַּעָשׁ לָחָם יְחוֹשָׁעַ שָׁלוֹם Jos. 9. 15, Josué fit la paix avec eux, accorda la paix; עשרו שלום בפרופיד Job 25.2, il fait régner la paix dans les cieux.

בּילִים (ע. בּיְשׁ). בּילִים (ע. בּיְשׁ). שׁלִין *n. pr. m*. Néh. 3. 15. שׁלִישְׁ Trois (ע. שֹלִישָׁ).

רול (fut. הַבְּשִׁיל, inf. הַבְשׁׁלָ, const. הַבְּשׁׁלָן, une fois אלים Is. 58. 9). 1° Envoyer, envoyer en mission, charger (d'un ordre): נֵישְׁלֵח רַבֵּכְב מֵלְאָבִים Gen. 32.4, Jacob envoya des messagers ; יָשָׁלַח דָּבֶרוֹ Ps. 147. 18, il envoie sa parole, il ordonne; וַיִּשְׁלֵח הִאָּים II Sam. 22. 15, il tira des flèches; נשלח Job 5.40, qui envoie les eaux (sur les campagnes); ישלוים Ez. 3. 6, tu es envoyé. — Suivi de שָׁלָחַנִּר הֵר צָּלֵרכֶם : אָל ou de שִׁלָּחַנִּר הֵר צָּלֵרכֶם Jer. 26. 15, l'Eternel m'a envoyé vers vous; כִּר־טָשׁלֵּח אֵלֵר I Rois 20. 7, car il a envoye vers moi; שַּלַרו־נָא בְּרַר־תִּשְׁלָח Exod. 4. 13, envoie, je te prie, (ton ordre) par celui que tu voudras envoyer; שׁלַחַ דְּבַרִים בְּיַר־בְּסִיל Prov. 26. 6, celui qui envoie des messages par un sot; אַת כָּל־אֲשֵׁר שְׁלָחוֹ יוֹאָב II Sam. 11.22, toutes les choses pour les quelles Joab l'avait envoyé ; יָּדִאַּלֶּיתַוּ אַשֶּׁר שָׁלֵּחָתִּיו Is. 55. 11, et elle aura fait réussir les choses pour lesquelles je l'aurai envoyé; avec לאמר envoyer dire: וָהַרא של־חַמִּיחַ לַאמר Gen. 38. 25, elle envoya dire à son beau-père; et seul: על־עַבְהָּהָ אַל־בַּבְהָּהָ I Rois 20.9, tout ce que tu envoyas dire à ton serviteur; רַכְּעָת בְּרָעֵה Ps. 50. 19, tu laches ta bouche au mal, tu lui laisses libre carrière pour dire le mal; בַּרְיַתְּבֶּקנוֹם יאַשֶּׁר־תִּשָּׁלָּח אַלי I Rois 5. 23 , jusqu'à l'endroit que tu m'auras marqué. -Ellipses : אָשׁלָח אַת־הַנְּעֵר לַהְ I Sam. 20. 21, j'enverrai un jeune homme, et je lui dirai : Va, etc.; רַיּשָׁלַת אַבְשָׁלוֹם אַת־ שַּתְיהוֹפֵל -- פֵעירוֹ IISam.15.12, Absalom envoya et sit appeler Ahitophel de sa ville; part. pass.: אַיָּלָה שֶׁלְהָה Gen. 49. 21, une biche lancée; הוֹדִי שָׁלַח יָדוֹ מִן החוד Cant. 5. 4, mon bien-aime a avancé (et retiré) sa main par le trou de la porte.

2º Étendre: בַּיִשְׁלֵח אֲתַּדְּמָתְּח תְּשָׁבֵּח תְּשָׁבְּח אֲכֹּיִר I Sam. 14. 27, il étendit le bout du bâton qu'il avait à la main; שְּלֵח אֶצְבֶּע Is. 58.9, étendre le doigt (pour railler ou menacer); שְלֵח בְּיֶרְה נִינְיךְ בִּעְּרִוֹם Ps. 144. 7, étends tes mains d'en haut (pour délivrer); יְשִׁלֵח מִשְׁרוֹם Ps. 18. 17, il étendit sa main du haut du ciel.

ליד בּרְבּעְלּח בּר בּרְבְּעָל A) Mettre la main sur quelqu'un, le tuer: יְבִּרְשִׁלְּחִיבּר בּרֹי בּרַבְּעָל הַרַבּרּבּוּ Gen. 37. 21, ne mettez pas la main sur lui; יְבַּבְּעָלְהְ יָר בַּבְּעָלְהְ Esth. 2. 21, ils voulaient mettre la main sur le roi, attenter à ses jours; יְאַרִּיבְּיל בְּגַיִּלְ הַבְּיִר בְּיַבְי בְּיַבְי בַּעַר בְּצִבְיל בְּאַבְילִי בְּיַבְי בַּעַר בַּאַר בְירוֹ Exod. 24. 11, et il ne mit point la main sur (il ne frappa pas) les Israélites nobles.

Niph. pass. inf.: יְנִשְׁלוֹחַ סְפָּרִים Esth. 3. 13, et des lettres furent envoyées.

Pi. 1º Envoyer, renvoyer, laisser partir, renvoyer libre, accompagner, congedier, repudier, chasser : צַּת־אַיבֶּתָר אַשָּׁלֵח לְמָנֶיךְ Exod. 23. 27, j'enverrai ma terreur devant toi; לְמַצִּוְכֶם שָׁלַחְתִּר בָבֶלָּח Is. 43. 14, pour l'amour de vous j'ai envoyé (Cyrus) à Babylone; נָשַׁלָּח לָבֶם אַר־אַחִיכָם אַחַר Gen. 43. 14, afin qu'il vous relache votre autre frère; שַׁלַחֵנָר Gen. 32. 27, laisse-moi partir; יוֹשָׁלָּחוֹ קרָרָ כּוֹבָה I Sam. 24. 20, et le laisserait-il aller (son ennemi) tranquillement son chemin (sans lui faire du mal); יַצַן שָׁלַחְהָּ אֶת־אִישׁ־חֶרְמִּי מִיָּד I Rois 20. 42, parce que tu as laissé aller d'entre tes mains un homme que j'ai voué à la mort; កយុស្តុះ កក្ការ៉ូឃុំ Deut. 21. 14, tu la renverras pour qu'elle soit libre; נישׁלָחוּ אַת־רָבְקַח אַהוֹתם Gen. 24. 59, ils laissèrent aller, ou ils accompagnèrent, leur sœur Rebecca; הֹלֶהָ עִּמָּם לְשָׁלָחָם Gen. 18. 16, marchant avec eux pour les accompagner; נַיָשַׁלְּחָם רָצִּחָק Gen. 26. 31, Isaac les renvoya; בָּר יָשׁלַחַהְ רֵי I Sam. 20. 22, car l'Eternel te renvoie, veut que tu te retires; אירייבל לְשֵׁלְּחָה Deut. 22. 19, il ne la pourra pas renvoyer, répudier; יֵרָשַׁלְּחָרוּג רָר אַלֹּחָרים מְעַּן־ ערן Gen. 3. 23, l'Eternel Dieu le chassa du jardin d'Eden; avec בְּרֵד aban-לַבָּשׁ לְחֵרה בְּשִׁרִירוּת לָבָם Ps.81. 13, je l'ai abandonné à l'endurcissement de leur cœur; נַיַשַּׁלְּחֵם בְּנַר־פִּשְׁעָם Job 8. 4, il les a abandonnés à leur péché. Des cheveux, laisser croître: אחלים לא ישרע לא ישרע לא ישרע לא ישרע לא ישרע לא ישרא Ez. 44. 20, ils ne laisseront pas croître leurs cheveux. -וּמְשֵׁלַחָ מְדָנִים Prov. 6. 19, et celui qui excite des querelles; רַאַכֶּלה אָת־בָּל-הָאָרָם אָרשׁ בְּרֵעֵרוּנּ Zach. 8. 10, j'excitais tous les hommes les uns contre les autres.

Ps.44.3, et tu les as chassés; יְרָשֶׁרְ מִּשְּׂנִי אַרְשָׁרְ שִׁשְּׁרִשׁ Job 30.11, ils ont rejeté, secoué, le frein devant moi; אולה בְּרְבֶּל שְׁלֵחוּ 12, ils poussent mes pieds; יְרְשִּלְּחִיּ שְׁלֵּרִם Jér. 38.6, ils firent descendre Jérémie avec des cordes (dans la fosse).

3° Tendre, étendre: יְרָדֶיתָ שֵׁלְתָח לָאֶבְיוֹן Prov. 31. 20, elle tend ses mains aux nécessiteux; d'un arbre: יְשַׁלֵּח שְׁרָשָׁיד Jér. 17. 8, (et qui) étend ses racines.

Pou. Étre envoyé, être abandonné, être congédié, être répudié, être chassé; הַּיָּשִׁי בַּעוֹיִם Obad. 1, et un ambassadeur a été envoyé aux nations; הַּיַשִּׁ זְּיַבְּעַ Jug. 5. 15, il a été envoyé sux nations; הַיַּשִּׂ זְעַ Jug. 5. 15, il a été envoyé sou la conduite, ou à la suite (de Barak); הַיָּשִׁה הַשְׁשָׁ Job 18. 8, il sera pris dans les rets; הַיָּשִׁה רְיַבַּי Prov. 29. 15, un enfant laissé libre, abandonné à luimême; הַיְשִׁי בְיַב וּבַּי בַּעָּ בַּיִּ בַּעַר מָשְׁרָּ בַּעָּ בַּיִּ בַּעַר מָשְׁרָּ בַּעַר מָשְׁלָּי בַּעַר מָשְׁלָּי בַּעָּ בַּעָּ בַּעָּ בְּעָּי בַּעַר מָשְׁלָי בַּעַר מָשְׁלָי בַּעַר מָשְׁלָי בַּעַר מָּשְׁלָּי בַּעַר מַשְּׁלָי בַּעַר מַשְּׁלְי בַּעַר מַשְּׁלִי בַּעַר מַשְּׁלְי בַּעַר מַשְּׁלְי בַּעַר מַשְּׁלְי בַּעַר מַשְּׁלְי בַּעַר מַשְּׁלְי בַּעָּי בַּעַר מַשְּׁלִי בַּעַר מַשְּׁלְי בַּעָר בַּעָּי בַּעָּי בַּעָּי בַּעָּי בַּעָר בַּעָּי בַּעְי בַּעָּי בַּעִי בַּעִי בַּעָּי בַּעָּי בַּעָּי בַּעִי בַּעָּי בַּעָּי בַּעִי בַּעִּי בַּעָּי בַּעָּי בַּעָּי בַּעִי בַּעִי בַּעָּי בַּעִי בַּעָּי בַּעָּי בַּעָּי בַּעִי בַּעִי בַּעָּי בַּעָּי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִּי בַּעִי בַּעְי בַּעְי בַּעִי בַּעְיִי בַּעְי בַּעְייבְיי בַּעְיבָּע בַּעְיבָּע בַּעְיבָּי בַּעְיבָּע בַּעְיבָּע בַּעְיבָּעְיבָּע בַּעְי

Hiph. Envoyer: יְחָשֶׁלַחְתִּר רָעֶב בָּאָרֶץ Amos 8.11, j'enverrai la famine sur le pays.

רְשְׁלֵח (fut. יְשְׁלֵח chald. 1° Envoyer: יְחְנָּטְא (fut. יִשְׁלֵח Esdr. 5.7, ils lui envoyèrent une lettre. — 2° Avec יְיָ étendre la main: בְּיִר יִשְׁלֵח Esdr. 6. 12, qui étendra sa main (pour changer ou défaire ce temple).

תְּשִׁלְחִי הַ. (avec suff. יִּחִישׁ שָׁ. 1° Arme, cpée: וְאָרִשׁ שִּׁלְחִי בְּרָבוּ II Chr. 23. 10, chacun tenant ses armes à la main; chacun tenant ses armes à la main; יַבְּבֵּרִי Job 36. 12, ils périront par l'épée; יַבְּיבִי וּחְשָׁיִם אָרִשׁי אַרּא Néh. 4. 17, chacun emportait son épée en allant boire ou chercher de l'eau; selon d'autres, inf.: aucun ne se dépouillait (de ses vêtements) que près de l'eau (pour les laver). — 2° Rejeton, plant: יְּבִילְרִיְהְ בַּּרְרֵבִּ Cant. 4. 13, tes plants sont un jardin de grenadiers.

חלש n. pr. 1° Selah, fils d'Arpach-

sad. — פילת השֶׁלֵח Néh. 3. 15, la piscine Selah, près de Jérusalem.

ק'לְחוֹת (pl. Branches, rejetons: שְׁלְחוֹת נְשְׁשׁׁנֵּי Is. 16. 8, ses branches so sont étendues.

ישְלְחִי n. pr. m. I Rois 22. 42.

שׁלְחִים n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 32.

שְלְחָנִי m. (pl. שְלְחָנִית. Table: אַלְחַינִית. אַרְחָנִית. מּבְלֵּי שֻׁלְחַן אִיזְבֶּל וּבָּי. Table: אַלְחַן אִיזְבֶּל I Rois 18. 19, qui mangent à la table de Jésabel; fréq. חָשְּלְחַן la table dans le temple et le tabernacle sur laquelle étaient placés les pains de proposition; compl. שַּלְחַיְן הַשְּנִים Nomb. 4.7, et שְׁלָחִין הַשְּעֵּיִב II Chr.29. 18. מַלְחַן הַיַּעַעֶּיבָים Mal.1. 7, la table de l'Eternel, c.-à-d. l'autel.

Hiph. Laisser dominer, rendre maitre: יְאַל־מְּטֶׁר בֵּר כָּל־אָּנֶן Ps. 119. 133, ne laisse aucune iniquité dominer sur moi; אָבֶּל מָבֶּל מָבֶּל מָבֶּל מִבֶּל וֹן בַּבּל וֹן בּבּל וֹן בּבּל וֹן בּבּל וֹן בּבּל וֹן פּבּל וֹן פּבּל וֹן וֹן בּבּל וֹן פּבּל וֹן פּבּבּל וֹן בּבּל וֹן בּבּל וֹן פּבּבּל וֹן פּבּבּל וֹן פּבּבּל וֹן פּבּבּל וֹן פּבּבּל וֹן פּבּבּל וֹין פּבּבּל וֹן פּבּבּל וֹן פּבּבּל וֹן פּבּבּל וֹן בּיוֹן בּיוֹן פּבּיל וֹן פּבּבּל וֹן פּבּבּל וֹן בּיוֹן בּיוֹיִים בּיוֹן בּיוֹן בּיוֹן בּיוֹן בּיוֹן בּיוֹיִים בּיוֹן בּיוֹן בּיוֹן בּיוֹן בּיוֹן בּיוֹים בּיוֹין בּיוֹין בּיוֹין בּיוֹין בּיוֹין בּיוֹין בּיוֹיִייִילְיוֹיִייִילְיוֹיִייִילְיוֹיִייִילְייִייִילְייִייִילְיוֹיִיייִילְיוֹיִייִילְיוֹייִילְייִייִילְייִייִילְיוֹיִייִילְיוֹיִייִיל בּיוֹן בּיוֹיִייִילְייִיילְייִילְייִיילְייִיילְייִיילִייִילְייִייִילְייִיילְייִיילְייִילְייִילְייִילְייִילְייִילְייִילְייִילְייִילְייִילְייִיילִייִילְייִילְייִילְייִילְייִילְייִילְייִילְייִילְ

עלילי chald. (fut. לְיִשְׁלֵּם). Dominer, avoir du pouvoir, exercer du pouvoir contre: דָּר חִשְׁלֵם בְּכְל-אַרְשָׁלַם Dan. 2. 39, qui dominera sur toute la terre; דָּר בְּשִׁלְם נּרָא בְּנָשְׁמְחוֹן 3. 27, sur le corps desquels le feu n'avait eu aucune puissance; שִׁלִּינִה בּרוֹן בַּרְרָיָהָא 6. 25, les lions s'en rendirent maîtres.

Aph. Faire dominer: רְדִשְּׁלְטָּהְ בְּכָּלְּדּוֹן Dan. 2. 38, il t'a fait dominer sur eux tous.

על יו., pl. שְּלְטִים seul usité. Boucliers : יַשְׁלְטֵים Cant. 4. 4, lcs boucliers des héros; שַּלְטֵי חַנְּהָב וֹרִים Chr. 18.7, les boucliers d'or; בְּלְאֵי חַשְּׁלְטִים Jer. 51. 11, assemblez les boucliers (v. l'exemple à אֶבֶּא, page 365).

וְאֵלְטוֹן m. Pouvoir, puissance: וְאֵרָן בּרְיּם חַשְּׁלְטוֹן בְּרִים חַשְּׁלְטוֹן Eccl. 8. 8, il-n'y a point de pouvoir sur le jour de la mort; עַבְּרִיםְיִלְּךְ שִׁלְטוֹן vers. 4, où la parole du roi est, la est la puissance.

ישין שון m. chald. Dominateur, gouverneur: יְבֹל שִׁלְשׁנֵי מְרִינָהָא Dan. 3. 2, tous les gouverneurs des provinces.

וְשֶׁלְשֶׁנֵת chald. m. Domination: יְשֶׁלְשֶׁנֵת Dan. 3.33, et sa domination est dans toutes les générations; בְּכֶל־שֶׁלְשֵׁן Dan. 6.27, dans toute l'étendue de mon royaume; plur.: בְּלַל שֶׁלְשֵׁן 7.27, et tous les empires, ou : et tous les dominateurs, souverains.

(מַלִּרִם v. שַׁלָּטָּת).

'לְשְׁלֵי (rac. שְׁלֶּהְי Tranquillité, silence. Ex. unique: בְּשֶׁלֵּה II Sam. 3. 27, (pour lui parler) en secret, ou à voix basse.

לְנְיָתְ f. Arrière-faix : וּבְּיּלְיָתָה Deut. 28. 57, et l'arrière-faix qui sortira d'entre ses pieds; pour: son petit enfant qu'elle mettra au monde.

ישְׁלֵיו et שְׁלֵיו (v. שֶׁלֵיו).

שׁלִישׁ m. (הְשָׁלָּשׁ f.). adj. Celui qui gouverne, commande; le maître: בּרְהָאָרָץ Gen. 42. 6, (Joseph) commandait dans le pays; אֵרְן אָרָם שַׁלִּים Eccl. 8. 8, l'homme n'est point maître de son âme; אַרְטָּלָשׁרָ בּיִּלְים בּעַלְּבּיּרָ Ez. 16. 30, (d') une maîtresse prostituée.

שׁלִישׁ chald. adj. et subst. Puissant, dominateur, gouverneur: מֶלְהְ רֵב וְשֵׁלִים Dan. 2. 10, un roi grand et puissant; מְּלָהְ רֵב וְשֵׁלִים הַלְּהָם Dan. 5. 29, le troisième chef, la troisième personne dans l'État; בא שֵׁלִים לְמִרְמַא צַלֵּידֹם Esdr. 7. 24, qu'on n'aura pas le pouvoir, ne sera pas autorisé, de leur imposer un tribut.

שִּלִישׁ et שִׁלְשׁ 1º Nom d'une mesure de capacité, probablement le tiers d'une grande mesure, p. ex. d'un épha: מַנְלּ בַּשָּׁלִשׁ Is. 40. 12, (et qui est celui) qui a renfermé dans une mesure; שֵׁלִשׁ Ps. 80. 6, tu les abreuves de larmes à pleine mesure.—
2º Chef d'armée, officier, écuyer attaché à la personne du roi, grand sei-

gneur : יִּפְבָּדֵר שֵׁלְשֵׁי Exod. 15. 4, l'élite de ses officiers; בַּרַקַר שָׁלָשׁוֹ II Rois 9. 25, Bidkar, capitaine de la garde; ביילשים Ez.23.23, de grands seigneurs, ou des officiers; ראש חַשַּלִּישָׁים I Chr. 11. 11, et שלשה שלים II Sam. 23. 8, chef des officiers, c.-à-d. d'un corps composé d'officiers, un des trois principaux capitaines; בַּרָאֵרו שֶׁלִרישִׁים כָּלָם Ez. 23. 15, tous avaient l'apparence de grands seigneurs. — Pensées nobles, élevées : חַלֹא בָחַבִּתִּי לָךְ שָׁלְשִׁים Prov. 22. 20, j'ai mis par écrit pour toi des pensées nobles, des choses excellentes; selon d'autres: à trois reprises différentes. — 3º Plur. Nom d'un instrument de musique, probablement en forme de triangle, I Sam. 18. 6.

ישׁלִישִׁי m. (f. שְׁלִישִׁי, הְשִׁלִּישִׁי, plur. שְּׁלִשִּׁים, de שֹּׁלְשָׁים). Le, la troisième : דור שלישי Deut. 23. 9, la troisième génération ; יִדורָה יִשׂרָאֵל שְׁלִשׁיָה לִמְצְרֵיִם וּלְאֵשׁדּר Is. 19. 24, Israel sera joint pour troisième partie à l'Égypte et à Assur, c.-à-d. sera aussi puissant que ces pays; עַגְלַה שָׁלְשִׁיָּה Is. 15.5, une génisse de trois ans (v. a בָּלָּהו, page 507); יַּשְׁעַבּ יִשְּעַבּ Nomb. 2. 24, ils partiront les troisièmes; שַּרְבַּחָמִשִּׁים שָׁלְשִׁים II Rois 1.13, le chef d'une troisième cinquantaine. — שלשית Tiers, la troisième partie d'un tout, la troisième fois, troisième jour, surlendemain : דילשיח חחק Nomb. 15. 6, le tiers d'un hin; בול יוֹאַב II Sam. 18. 2, la troisième partie de ses troupes sous la conduite de Joab ; בַּשָּׁלֵרְשָׁת I Sam. 3. 8, pour la troisième fois; אַלִּישָׁתַח Ez. 21. ער חַערב הַוּשָּלְשָׁיה (une troisième fois , ער חַערב הַוּשָּלְשָׁיה I Sam. 20.5, jusqu'au soir du troisième jour; בַּעָר מָחַר הַשְּׁלִשִּיה vers. 12, aprèsdemain à la même heure; שַּׁנִיָּם וּשָׁלָשִׁים Gen. 6. 16, un second et un troisième étage.

(les flèches ou les calamités); אַשְלִיהָ לבם גורל Jos. 18. 8, je jetterai pour vous le sort (je tirerai vos parts au sort); אָרָה מָלֵיה אַשְׁלִיה Job 29. 17, et j'arracherai la proie d'entre ses dents; אל־חַשׁלִיבַנִי לְעֵּח זְקְנָהו Ps. 71. 9, ne me rejette pas dans le temps de ma vieillesse; ולא־חִשְּלִיכֵם מַצֵּל־פֵנֵיד II Rois 13. 23, il ne les a pas rejetés de devant sa face; אַל־חֵשׁלִיכֵנִי מִלְּפֵנֵיך Ps. 51. 13, ne me repousse pas de devant toi ; וַנְשְׁילִיכַה ימנו עבהרמו Ps. 2. 3, jetons loin de nous leurs cordes; וָחִשְׁלֵכְתֵּנֶת תַחָרָמוֹנָת Amos 4. 3, vous serez jetées dans la citadelle; יָאֹתִר חִשָּׁלֵכְתָּ אֲחֲרֵר נַנְּוָך I Rois 14. 9, et moi tu m'as jeté derrière ton dos, tu m'as dédaigné; דְּשָׁלֵּכָהָ אֲדֵרֵר נֵוָך נל-חַטָּאַר Is. 38. 17, tu as jeté tous mes péchés derrière ton dos, tu les as oublies; נַהַּשְׁלֵּהְ הְּבָרֵי אַחֲרֶיךְ Ps. 50. 17, tu rejettes mes paroles ; רַיַּשְׁלַךְ אָּת־נַמְשׁוֹ בִּנָגֶר Jug. 9. 17, et qui a exposé sa vie; יושׁלִיכוּ מְשָׁבְּנוֹחֵינּ Jer. 9. 18, ils ont renverse nos demeures; נְמֵאתֵנִי נְחֲלְשׁלָּרְכֵנִי Ps. 102. 11, tu m'avais élevé, et puis tu m'as renverse; וְחַשָּׁלִּיכַהוּ עֲצָהוּ Job 18.7, son propre conseil le renversera.

Hoph. בְּלְשָׁלְ et אָשְׁלָב passif: בּדָּרֶךְ I Rois 13. 25, (un corps) jeté, étendu, sur la route; בָּלָרְהְ דִּשְׁלַבְּהִי Ps. 22. 11, je me suis jeté sur toi, j'ai espéré en toi; בְּלָרְהְ Is. 14. 19, tu as été jeté loin de son sépulcre; מַלְרָּהְ בְּלֵּרְךְ Dan. 8. 11, et la base de son sanctuaire fut renversée.

קֹלֶי m. Espèce d'oiseau immonde, plongeon, pélican? Lév. 11. 17.

ה ליב ל. Action de jeter: אַשְּלֶבְּת Is. 6.13, lorsque (ces arbres) jettent, perdent, leurs feuilles ou leurs branches.

רֹבְילִי n. pr. d'une des portes du temple, I Chr. 26. 16.

אַפָּע (v. שָׁבָּי et הַּשָּׁלָ) Depouiller, piller, prendre du butin: אַבּים הַיִּשׁלּיִהְ בָּלּ־יָרָיְר בַּאַים Hab. 2.8, parce que tu as dépouillé plusieurs nations, tout le reste des peuples te dépouillera; בָּל-שַּלְלָּיִדְּ Jér. 50. 10, tous ceux qui la pilleront; שַׁלֵּל שַׁלֵּל Is. 10. 6, pour

prendre du butin; אַלּיִיקשׁלוּי לָּתּוֹם Ruth 2.' 16, vous laisserez tomber pour elle (des épis).

Hithpo. Étre pillé, être mis au pillage: בַב אַבְּרַרֵי לֵב אַבְּרַרִי אַבְּרַרִי לֵב Ps.76.6, les hommes vaillants sont dépouillés (pour אַבְּיֹה אָבִירָה). Part.: וְסָר מֵרָע מְשְׁמוֹלֵל Is. 59. 15, celui qui s'éloigne du mal est exposé au pillage.

Deut. 20. 14, (tu mangeras) le butin de tes ennemis; יְשְׁלֵלוֹ Jug. 8. 24, des bagues qu'il a eues pour butin; לְשָׁלֵלוֹ Jug. 8. 21. 9, que sa vie soit son butin, qu'il ait la vie sauve; לְנִיּאִרִי שָׁלֶלוֹ Jug. 5. 30, pour le cou de ceux qui sont chargés de butin (les vainqueurs), comme יְהַשֶּׁלֵל לֹאֵי אִישׁ שֵּׁלֶל לֹאִי Prov. 31. 11, il ne manquera point de dépouilles, c.-à-d. de produits, de lucre.

לינות (fut. יבְּשְׁלֵחְי 1º Étre achevé, être fini: תְּשְׁלְחִי בְּשְׁלְחִי בּוֹלְי בְּעִרְ בְּעָרְ I Rois 7. 51, tout l'ouvrage fut achevé; בְּשְׁלְמִי בְּיִי אֶבְלֵךְ Is. 60. 20, les jours de ton deuil seront finis. — 2º Étre intact, heureux, en paix: בְּשְׁלֵחְי אֵלֶּיִר נִישְׁלְם Job 9. 4, qui lui a résisté et s'en est bien trouvé, a été heureux; בְּשְׁלְחִי Job 22. 21, et tu seras en paix, heureux; part.: אַלְּי בְּעַלְּי בְּעַלְּי בְּעִלְּי בְּעַלְי בְּעִלְי בְּעִי בְּעִלְי בְּעִלְי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִלְי בְּעִי בְּעִלְי בְּעִלְי בְּעִי בְּעִ בְּעִי בְיי בְּעִי בְּעִי

Pi. 1° Achever, terminer: יְשִׁלֵם אָרִדּי I Rois 9.25, il acheva le temple.— 2° Rendre paisible, heureux: יְשַׁלֵם לַּיִּדְי Job 8.6, il fera régner la paix, ou le bonheur, dans ta demeure juste, innocente. — 3° Payer, acquitter (une dette, un vœu), rendre la pareille, rémunérer : יְשֵׁלֵם יְלֵּבֶלִי וֹן נְיָשֶׁ לַּבְּלִי וֹן נְיָשֶׁלַ אַ Ps. 37.
21, le méchant emprunte et ne rend point; יְדִישְׁלֵּן נְיָרֶיךְ II Rois 4.7, et paye ta dette; paye ta dette; און Ps. 50.
14, et acquitte-toi de tes vœux au Très-Haut; יְשִׁיִּבְּי Is. 57. 18, je donnerai des consolations; יִּבְּישֶׁים וֹשְׁלֵּבְּי װִיִּבְּיִׁ מִּיִּבְּיִׁ שִׁיִּבְּיִּיִּ וֹשְׁיַבְּיִּיִּ וֹשִׁיִּיִּ וֹשִׁיִּיִּ וֹשִׁיִּ וֹשִׁיִּ בּיִּבְּיִבְּיִ וֹשִׁיִּ בִּיִּבְּיִיִּ אָרִיִּיִּיִּ בְּיִבְּיִבְּיִּ בּיִּבְּיִבְּיִ וֹן נִיְנִיִּיִיךְ Ps. 50. קינת מוקח מינית קפת Gen. 44. 4, pourquoi avez-vous rendu le mal pour le bien? מעלבן Ruth 2. 12, que l'Éternel récompense ce que tu as fait; מַאָּשֶׁרִיר בֵּן שִׁעַּפֹריַר אֵלִיִרִם Jug. 1. 7, Dieu m'a rendu comme j'ai fait; יְשֶׁרְבּיִרִים Prov. 13. 21, le bonheur récompense les justes.

qui est parfait, accompli.

Hiph. 1° Accomplir, achever: תַּצְּבִּיִר יִשְׁלִּים Is. 44. 26, il accomplit le conseil de ses envoyés; מְיוֹם עֵּרֹיבְיִלָּיִן יִשְׁלִּים Is. 38. 12, du jour à la nuit tu m'achèves, tu mets fin à mon existence.— 2° Etre en paix, faire la paix, avec quelqu'un: יְאָבּיִר יִשְׁלֵּים לְּאַבְּיִן אָחִילִים לְּאַבְּין אַחִיין Deut. 20. 12, si elle ne fait pas la paix avec toi; אָבִיר יִשְׁלִים לְּאַבִּין אָחִייִשְׁרָאֵל Jos. 10. 1, et que les habitants de Guebon avaient fait la paix avec Israel (avec אָבָּין בַּיִּרְבָיִי יִשְׁלִּים לְּאַבְּי יִשְׁלִים אָבּוֹן Prov. 16. 7, il fait que ses ennemis même concluent la paix avec lui.

Hoph. Etre ami, être en paix : רְחַיֵּה אַרְה קְּשְׁלְּטָח־לְּןְה maux des champs seront en paix avec toi.

בילים chald. Achever; part. pass. : יְּלָהְּע שְׁלִּרִם Esdr. 5. 16, (le temple) n'est pas encore achevé.

Aph. 1º Restituer, remettre : בְּשְׁלֵּם Esdr.7.19, restitue, rends (les vases). — 2º Terminer, mettre fin : בְּשְׁלָּחָה Dan. 5. 26, et il a mis fin à (ton règne).

לְם chald. m. Paix, bien-être: שְׁלָם Dan. 3. 31, que votre prospérité augmente.

שׁלֵם adj. (f. מְשְׁלֵם). 1°Achevé, terminé: בית בית II Chr. 8. 16, le temple de l'Éternel (était) achevé.

А

2º Entier, complet, intact, absolu, parfait : אַבֵּן שְׁלֵּמָה Deut. 25. 15, un poids entier (juste); לא־שָׁלַם עַּוֹן הָאָמֹרָי Gen. 15. 16, le crime d'Emori n'est pas (encore) à son comble ; אַלאַרז שָׁלַכָּדוּק Amos 1. 9, une captivité entière, complète; ויתיר בַּשְׂבְרַתֵּךְ שְׁלַבְּתו Ruth 2.12, puisse ta recompense être complète! אַבָנִים שָׁלֵמִית Deut. 27. 6, des pierres entières; ניבא ישלם שלם עיר שכם Gen. 33. 18, Jacob arriva en bonne santé à la ville de Sichem; אַם־שָׁלֵמָים Nah. 1. 12, quoiqu'ils soient puissants; שָׁלָם נִים רָי I Rois 8. 61, (que votre cœur soit) parfait avec Dieu; אַבְלָבֶב שָׁלֵב II Rois 20. 3, et avec un cœur parfait, intègre. — 3º Paisible : אָהָ מִים מָים מַילָּמִים מָים מִים מִיבּילָ Gen. 34. 21, ils sont en paix avec nous, exact. paisibles à l'égard de nous.

סֹלְשׁלֵּ n. pr. Salem, Jérusalem, Gen. 14. 18.

שְלָּחִים. (pl. שְׁלָּמִים (אַלָּמִים). Reconnaissance, sacrifice de reconnaissance, sacrifice pacifique: זְבְחֵי שְׁלָּמִים עָּלָּים Prov. 7. 14, j'ai à m'acquitter de sacrifices de reconnaissance; זְבָחֵי מְּיָבְים בָּיָר Lévit. 7. 13, son sacrifice pacifique qui est pour l'action de grâces; מְבִיה מִיבְּיבֶּם Amos 5. 22, et vos animaux les plus gras offerts en sacrifice pacifique; מֹלְלִי Jug. 20. 26, des holocaustes et des sacrifices pacifiques.

ביר נקס וְשָׁלֵם : Rémunération : לִּר נָקָם וְשָׁלֵם Deut. 32. 35, à moi (appartient) la vengeance et la rémunération.

קרים n. pr. Sillem, fils de Nephthali, Gen. 46. 24, le même בילים I Chr. 7. 13; nom patron. שַּלְים Nomb. 26. 49.

רַמִי et שׁלּוֹם m. 1° Punition: רְמֵי שׁלְּיִם Osée 9.7, les jours de la punition; plur.: שְׁלְמִים Is. 34.8, une année de punition, de châtiment.—2° Action de payer: אַלְּיִם בַּיִּשׁׁמִי Mich. 7.3, (on gagne) le juge en le payant (exact. par un payement).

ם לְשֵׁל et בּוֹלְשֵׁל n. pr. 1° Sallum, roi d'Israel, II Rois 15. 10. — 2° Sallum, fils de Josias, roi de Juda, Jér. 22.11.

— 3° Sallum, époux de la prophétesse Houlda, Il Rois 22.14. — 4° Plusieurs autres, Esdr.', Néh., Chr.

אָלְמָה f. Punition : יְשֶׁלְמָה רְשָׁלְמָה Ps. 91. 8, la punition des méchants.

קלמה n. pr. Salomon, fils de David, troisième roi des Israélites.

שְׁלְמִי (paisible) n. pr. m. Nomb. 34. 27.

אָלְמִיאֵל (dont Dieu est l'ami) n. pr. m. Nomb. 1. 6.

ישְׁלְמְיָהוּ n. pr. m. I Chr. 26. 14.

הווף (paisible) n. pr. 1° Selomith, fille de Dibri, Lév. 24. 11. — 2° Selomith, fille de Sérubabel, I Chr.3.19.— 3° Selomith, fils de Josephia, Esdr. 8. 10. — 4° Plusieurs autres, Chr.

קַבְּן et שֵׁלְכֵוּ n. pr. Salmanassar, roi d'Assyrie, Osée 10. 14, II Rois 17. 3.

ישׁלְמֹנִים (rac. ישׁלָם) m. pl. Payement, récompense : יִרֹבָת שַּלְמֹנִים Is. 1. 23, et ils courent après les récompenses.

קלי (fut. קיִישׁי) Oter, arracher, tirer: אַישׁ (fut. קּיִשִּי Oter, arracher, tirer: אַישׁ (fut. קּיִשׁי פּעְלוֹ Ruth 4. 7, l'homme otait son soulier; שַּׁבְּי הַשֵּׁי Ps. 129. 6, (l'herbe) qui est sèche avant qu'on l'arrache, ou avant qu'elle monte en tuyau; שֵּלְחִי חֵיְרַבְּי I Sam. 31. 4, tire ton épée; שֵּלְחִי שֵׁלְמֵּי חֵיְרָב Jug. 20. 25, qui tiraient tous l'épée, c.-à-d. étaient tous armés.

ባንψ n. pr. Seleph, fils de Joktan, Gen. 10. 26.

שלש פּנ שׁלשׁ (const. שֹלשׁ, avec makk. שֹלשׁ פְּרָּה.; חשַלשׁ, const. השלשׁ מו.) 1° Trois : השלשׁ שִלשׁ ליסיר. איי שׁלשׁ איי בעל בעלשׁ ב

vers., eux trois. — 2º Trois fois: שלאָ רְיַבְּיָרִם Job 33. 29, deux et trois fois; plur. בישלאָ trente: שֹלְאָיִם רְשָׁלְשִׁים לָּפָּרָם לָּפָּרָם (לַפָּרָם 16. 15, trente-trois; בְּשִּלְשִׁים וְיַשְׁלָּעְ T Rois 16. 23, dans la trente-et-unième année.

שׁלְשׁ n. pr. m. I Chr. 7. 35.

שׁלשׁ (v. שָׁלִשׁ).

שלילי Pi. 1° Diviser en trois parties: אַרְצִּךְּ Pi. 1° Diviser en trois parties: טוני אַרִי בְּוּל אַרְצִּךְ Deut. 19. 3, tu diviseras en trois parties les contrées de ton pays. — 2° Faire une chose pour la troisième fois: שׁלֵשׁי רַיְשׁלֵשׁי וֹ Rois 18. 34, faites-le pour la troisième fois, et ils le firent pour la troisième fois. — 3° מַרַ מִּיִּשְׁ זַיִּ בְּעַּלְשׁי וֹ Sam. 20. 19, ayant attendu jusqu'au troisième jour, tu descendras.

שׁלְשִׁים m. pl. Les descendants a la troisième génération: צַל־שָּׁבְשִׁים Exod. 20. 5, sur les enfants de la troisième génération, les petits-fils; בְּיֵרְ שְׁלֵשִׁים Gen. 50. 23, les enfants des petits-fils, les arrière-petits-fils.

יְשִׁלְשָׁה n. pr. d'une contrée dans le voisinage de la montagne d'Ephraim, I Sam. 9. 4.

ישלשה n. pr. m. I Chr. 7. 37.

jours) Avant-hier: באלשום Exod. (Il y a trois jours) Avant-hier: באלשום Exod. 5. 8, hier et avant-hier, c.-a-d. auparavant.

שלחיאל n. pr. Agg. 1. 12.

en ce lieu. — 2º De temps. Alors: il blasphéma le nom (de l'Eternel). Ps. 14. 5, alors ils seront saisis de terreur. — 3º En cela: שׁבוֹ סגרו בָר Osée 6. 7, en quoi ils ont été perfides envers moi. - bes, etc. bes, etc. וּמִשֵּׁם רָפָּרֵד Gen. 2. 10, de là il se divisait. — D'où, de cela, dont : אַטֶּר לְפַח Dwo Gen. 3. 23, d'où il a été pris; אַכֵּל II Rois 7. 2, mais tu n'en mangeras pas; צָשִּׁר־לִּר מִשָּׁם עָנָה I Rois 17. 13, fais-m'en un gâteau; אַטֵּר רַצָּאוּ בישׁם קּלִשְׁהִים Gen. 10.14, desquels sont sortis les Philistins.

m. (une fois fém., Cant. 1.3, v. à רוּם; const. שֵׁם, quelquefois avec makk. ם אים, avec suff. שְׁמִר, אְשָׁמָי; plur. הַשָּׁמַי, const. nipri). Nom, renom, reputation. gloire, souvenir : מַשׁם תַאָּחָר Gen. 2. 11, le nom de l'une; שׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל Exod. 1. 1, les noms des enfants d'Israel: אַנְשֵׁר־שֵׁיִאַ Nomb. 16. 2, des gens de réputation; by Eccl. 7.1, Prov. 22.1, bonne reputation; שם רַע Deut. 22. 14. une mauvaise réputation; רלא־שַׁם לוּ עַל־ קבי־הווץ Job 18. 17, on n'entend plus son nom dans les places; בְּנֵי בְּלִּר־שֵׁם Job 30. 8, des gens sans nom; - יְנַבְּטָהוֹר של שום Gen. 11. 4, acquerons-nous un חסm, de la réputation ; נַחַקְמַהָר לַהָּם מָשָּׁל ביים Ez. 34. 29, je susciterai parmi eux une plante de renom ; פַר־אָתַן אַמָּם וְלְתְּחָלָּת Soph. 3. 20, car je ferai de vous un objet de gloire et de louange; ון לַשׁוּם לוּ שֵׁם II Sam. 7. 23, pour lui donner un nom célèbre; מַמָּם מַחִיתָּ Ps. 9.6, tu as effacé leur nom, leur souvenir. — Fréq. de Dieu : לְפֵעַר שְׁפָרָ Ps. 109. 21, pour l'amour de ton nom, de ta gloire; פָּוְרֵנוּ מְּשֵׁם הֵי Ps. 124.8, notre salut est dans le nom de l'Eternel; יוּנְדֵּלְתֵּ עֵל־כַּל־יְשִׁסְהְּ אִמְרָחֵהְ Ps. 138. 2, tu as rendu ta promesse plus grande que tous tes noms, c.-à-d. elle est au-dessus de tout ce que tes noms expriment; ירוירה שבר שם I Rois 8. 29, mon nom sera la (dans ce temple); avec l'art. בשַּׁבַּן le nom de l'Eternel, Dieu : בַּשַּׁב הייבתר — היידי Deut. 28. 58, ce. nom

ה parag.: הַשְּׁיִי הַאָּיִי Deut. 12.5, tu iras / glorifié; בְּשִׁיִי הַאָּיִ בַּיֹבָי Lévit. 24. 11.

De (nom) n. pr. Sem, fils ainé de Noé, Gen. 5. 32, souche des Perses, des Assyriens, des Hébreux, des Ara-

chald. m. Nom : בּשָׁב Dan. 4. 5, comme le nom; rigi même vers., son nom; plur.: regod Esdr. 5. 4, les noms; ជាក្រាច្ចម៉ា 5. 10, leurs noms.

• ਮਹੁਲਾਂ Le nom, Aboth.

• ਮਹੁਲ Peut-être, Aboth.

សង្គ្ហា n. pr. m. I Chr. 7. 37.

קאָבְר n. pr. Semeber, roi de Zeboim, Gen. 14. 2.

הַּטְּטְּה n. pr. m. I Chr. 8. 32.

קיבור n. pr. Samgar, fils d'Anath, juge d'Israel, Jug. 3. 31.

קבר Kal inusité. Hiph. Détruire, exterminer : יְחִשְׁפַרְהִי צָרֵיךְ Mich. 5. 13, je détruirai tes villes ; יָאָם־תַּשְׁמִרר אֶת־שְׁלָּמִר I Sam. 24. 22, que tu n'extermineras pas mon nom; וָחַשֵּאֵרהָ רַשָּׁמִרד מִנָּינה Is. 13. 9, il en exterminera les pécheurs; inf.: מַשְּׁמֵר Is. 14. 23, destruction, extermination.

Niph. pass. Etre abattu, être anéanti. etre détruit : רָנִשִּׁמִדוּ בַּמוֹרו אָרֵן Osée 40. 8, les hauts lieux d'Aven seront abattus; בית רְשָׁעִים יִשְּׁמֵר Prov. 14. 11, la maison des méchants sera détruite: וְנִשְּׁמֵד חַשְּׁישׁר Jér. 48. 8, le plat pays sera désolé; אַ נְּשְׁמָדהּ נְיְחְהָּר Ps. 37. 38, les pécheurs seront détruits tous ensemble; נְשְׁמְרָהו מִגּנְרָמָן אִשָּׁהו Jug. 21. 16, car les femmes d'entre les Benjamites ont été exterminées; רָנְשָׁעַר מּוֹאָב שַׁבֵּם Jér. 48. 42, Moab sera exterminé, il cessera d'être un peuple.

לִישָׁיִר chald. Aph. Détruire : יְשְׁמֵר Dan. 7. 26, de détruire.

(۵. مفرار (۵. مفرار

ਸ਼ੜ੍ਹਾਂ f. (rac. ਸ਼ੜ੍ਹਾਂ). 1° Dévastation , destruction: אינים ביים Ez. 23. 33, la coupe de désolation ; רַיַּשָׁירוּה צַּרְצוֹ יִצרָע יִי Jér. 2. 15, ils ont mis son pays en désolation; plur.: ring Ps. 46. 9,

des dévastations. — 2º Étonnement, épouvante : רְּאֶלֶה וּלְאֶלֶה Jér. 42. 18, un objet d'exécration et d'étonnement; ייִחְיִבְּיוֹנְיִי וְשָׁרָיִ Jér. 8. 21, l'épouvante m'a saisi.

קיקה n. pr. 1° Samma, fils de Reüel, Gen. 36. 13. — 2° Samma, frère du roi David, I Sam. 16. 9.

הוֹח שַׁמְלוּה n. pr. m. I Chr. 27. 8.

שׁמוֹאֵל (Dieu a exaucé) n. pr. 1° Samuel, juge et prophète, I Sam. 1. 20. — 2° Samuel, fils d'Amihud, Nomb. 34. 20. — 3° Plusieurs autres, Chr.

עושש n. pr. Sammua, fils de David, II Sam. 5. 14.

פוּטָה et אַמְעָה f. Nouvelle, annonce, ce qui est entendu, ce qui est publié, rumeur, renommée: שׁמַעַה שַׁאַיל II Sam. 4. 4, la nouvelle (de la mort de) Saul; ישמיעה טובה Prov. 15. 30, une bonne nouvelle; לוא־טובה השקעה I Sam.2.24, le bruit (ce qu'on dit de vous) est וּסָפָהָ עַל־דַוּשְׁמוּעָרו אֲשָׁר שָׁמָעָהִי ; facheux II Chr. 9.6, tu surpasses ta renommée; יר הַאַמִין לְשִׁמְעָחֵנּי Is. 53. 1, qui croira a notre prédication, doctrine; יאריביר יברן שמינח Is. 28. 9, à qui fera-t-il comprendre l'enseignement? רַלוּא חַיָּתַה סרם אַחוֹתַה לִשְׁמוּעָת בְּפִרךְ Ez. 16. 56, Sodome ta sœur n'a pas été dans ta bouche (pour scrvir) d'enseignement. ישמוש Action de fréquenter : בְּשִׁמּרִשׁ Aboth, en frequentant les sages. חומש n. pr. I Chr. 11. 27.

 קרף בְּּבְּהְ מְּעֵהְלָּהְרְ וּלְבְּהְ הַעְּחָלְּהְרָ Jér. 17. 4, tu te détacheras toi-même (par ta propre faute) de ton héritage.

Niph.: איניים ברך פלע שומיים: Ps. 141.6, leurs juges sont précipités du haut des rochers.

Hiph:: יָּנֶהְ Deut. 15.3, ta main le relachera, y renoncera.

קְּמְטָּהְ f. Relache: הְּמָמָהְ הְשָׁמָהְ Deut. 15. 2, tu observeras le relache; יַזְשְׁ הַשְּׁמְהַ 15. 9, l'année de relache, l'année sabbatique.

ישֵׁשֵׁי n. pr. m. 1° I Chr. 2. 28. — 2° 4. 17.

שְׁמִידָע n. pr. m., nom patron. שְׁמִידָע, Nomb. 26. 32.

לְּשְׁמֵיִם pl. (const. מְשֵׁמִים). Ciel, cieux בּישְׁמֵים וּשְׁמֵים וּשְׁמִים וּשְׁמֵים וּשְׁמִים וּשְׁמִים וּשְׁמִים וּשְׁמִים וּשְׁמִים וּשְׁמִים וּשְׁמִים פּר les cieux des cieux; מִּד־אָרְאָת שְׁמֶים Ps. 8. 4, quand je regarde tes cieux; avec n parag.: מְשִׁמִים Gen. 15. 5, vers le ciel; מְיִבְיִם בְּיִּבְיִם Job 28. 24, sous le ciel tout entier, c.-à-d. sur toute la terre; מַיִּשְׁמִים Dan. 4. 17, (d'un oiseau) qui vole sous le ciel, dans l'air.

רְשְׁלֵיתִי pl. chald. (emph. אָפָמָשְׁ). Cieux: אָבָיאָ Dan. 2. 18, Dieu du ciel.

אַמִינִי ח., f. שְׁמִינִי (de שְׁמִינִי). Le, la huitième : בַּיֹשְׁמִינִי Exod. 22. 29, le huitième jour ; צַל־הַשְּׁמִינִיה Ps. 6. 1, note ou instrument de musique.

קייף n. pr. 1° Samir, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 48.—2° Samir, ville dans la montagne d'Ephraim, Jug. 10. 1.—3° Samir, des enfants de Michah, I Chr. 24. 24.

שָׁמִירָמוֹת n. pr. m. I Chr. 15. 18. שְׁמִילְמוֹת (imper. שׁם, fut. שׁמִי; pl. שׁמֵיל)

1º Etre saisi d'étonnement, être stupéfait, sans rég. et avec לישוֹם: בל Jér. 18. 16, (quiconque passera) en sera étonné; בַּאֲשֶׁר שָׁמְמוּ עָלֵיךְ רַבִּים Is. 52. 14, comme beaucoup ont été saisis d'étonnement au sujet de toi; ־שַׁמַּרּ עַל־ בּמָב בּשִׁהַם Ps. 40. 16, qu'ils soient étonnés, désolés, et qu'ils aient la honte pour récompense ; שׁמֵים עֵל־ אלי Jér. 2. 12, cieux, soyez étonnés de ceci. — 2º Etre dévasté, désolé, détruit : על חַר־צִּיוֹן שֵׁשַׁמֵם Lament. 5. 18, à cause de la montagne de Sion, qui est désolée; לַאַּמֹר שָׁמֵמָה Ez. 35. 12 (keri מְּמֵמִי), en disant : Elles ont été dévastées; part.: בַּל-שָׁבֶרֶיהָ שׁוֹמֵמִין Lam. 1. 4, toutes ses portes sont désolées; de l'homme : נָיִנְנִי שׁוֹמֵכָּיִת Lam. 1. 13, il m'a rendue désolée; חרו בני שומקמים vers. 16, mes enfants sont dans la dé-בַּחַשֵּׁב הָּמֶר וְשֹׁמֵסָּח בֵּיח אַבְשָׁלוֹם ; solation II Sam. 13. 20, Tamar demeura toute désolée, ou isolée, dans la maison d'Absalon; וְלָחָרֶבוֹח הַשֹּׁמְמוֹח Ez. 36. 4, aux lieux détruits et désolés; nippi וראשורם Is. 61. 4, les ruines depuis les temps anciens; ישׁמְשֹׁרָיָהָ Is. 49. 19, et tes ruines. — 3º Trans. Détruire, dévaster : שַׁמּלוּת וְשָׁאֹם אַרְכֶּם Ez. 36. 3, de vous détruire et de vous engloutir; part.: בְּיֵהְשֵׁלֵע Dan. 8. 13, et le péché qui cause la désolation; ילמתר שמרץ שׁמַם Dan.12.11, et depuis qu'on aura établi l'abomination de destruction, de désolation.

Niph. שַּׁיָלָיִם 1° Comme Kal 1°: אַשְּׁיָרֵים Jér. 4. 9, les prêtres seront étonnés; בְּילִים אַבְּירִים נְשֵׁים Job 18. 20, la postérité sera étonnée, épouvantée, de son sort. — 2° Comme Kal 2°: עמול בְּילִינְאָרִץ Jér. 12. 11, tout le pays a été dévasté; בְּילִים בְּילִינְים בְּילִינְאַרִין Amos 7. 9, les hauts lieux d'Isaac seront désolés; הַשְּׁיִם בְּילִינְים בְּילִינְים רְילָים אַבּירָ אַבְּילִים בְּילִים בְּילִים בּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בּילִים בּילים בּילִים בּילִים

Pol. (part. part). 1° Étre désolé, stupésait: part part, Esdr. 9. 4, je m'assis tout désolé, stupésait. — 2° Désoler, détruire: part propin Dan. 11. 31, l'abomination qui causera la désolation, la destruction.

Hiph. ਖ਼ਬੂਰ (fut. ਖ਼ਬੂਰ, inf. ਖ਼ਬੂਰਰ, part. מַשְׁמִים). 1º Etre étonné, rendre etonne : יַחַשׁמוֹחִי עַלֵּיךְ עַמִּים רָבִים Ez. 32. 10, je ferai que plusieurs peuples seront étonnés à cause de toi; מַשָּׁמֶרם Ez. 3. 15, (je restais pendant sept jours) frappé d'étonnement. — 2º Désoler, dévaster : תַּוֹשָׁמֹּחָר נַמְנָה Osée 2. 12, je devasterai sa vigne; רושים ער אסיי Nomb. 21. 30, nous les avons dévastés jusqu'à Nophah ; הַּשָּׁבַּיָּהָ בָּל־צַרֶּהָי Job 16.7, tu as désolé toute ma compagnie; וָאָת־נְנֵדוּ חֲשָׁמּנּ Ps.79.7, ils ont dévasté sa demeure ; קשׁמֵם בֵּל-חַבּאֹנתַיך Mich. 6. 13, pour te désoler à cause de tes péchés; לָמַיֵּלְ אֲשָׁמָּם Ez. 20. 26, afin que je les désole.

Hoph.: אַשְּלֵי וְחָשָׁלֵּי Job 21. 5, regardez-moi et soyez stupéfaits; בֶּלֹּדִיבֶי וְשָׁשָׁ Lévit. 26. 35, tout le temps qu'elle demeurera désolée.

Hithpo. בְּיִנְיִשְׁרְאָח : רְאָרְאָרְאָח בְּיל־רְאָח בְּילְרִילְּתְּרְאָח : Pan. 8. 27, et j'étais tout étonné de cette vision; בְּילִי Ps. 143. 4, mon cœur est saisi de trouble, est épouvanté; בְּיִלְי בְּילִי Eccl. 7. 16, pourquoi te perdre, te détruire, toi-même?

בְּיבְשׁל chald. Étre étonné. Ithp.: מְּלְמָאֵל — בְּינָאֵל Dan. 4. 16, Daniel demeura tout étonné.

בּל-מִקנְישׁהְ adj. Désolé, détruit: פַל-מִקנְישׁהְ בּבּל-מִקנִים Dan. 9. 17, sur ton sanctuaire (qui a été) détruit.

קְּמְטְהָה f. Ruine, solitude: הְּיִבְּעָהְ Ez. 35. 9, ruines éternelles.

קְּיְשְׁלְּשְׁי m. Etonnement, torpeur: בְּיִשְׁמְּיּן רְשְׁמְּיּ Ez. 4. 16, ils en boiront avec épouvante, torpeur.

אַפּקי ou וְבְשֶׁי (fut. יְשָׁיִי) Étre gras . devenir gras : בְּיִשְׁיִן Deut. 32. 15, tu es devenu gras ; יְשִׁיבִין יְשִׁייִי même vers., Yessurun est devenu gras.

Hiph. Devenir gras: מַשְּׁמִרנּי Néh. 9. 25, et ils furent engraissés; trans. au fig.: הְשָׁבֵּן לֵבּ־הְשָׁבּ הַדְּּדִּר Is. 6. 10, couvre le cœur de ce peuple de graisse, endurcis-le, rends-le insensible; ou, inf.: le cœur de ce peuple est endurci, insensible.

קבית ה., מלי. daj. Gras, fertile: Jug. 3. 29, tous gras (c.-à-d. forts, robustes) et tous vaillants; בְּלְישָׁתְן הַבְּלִי אַדְּטָ בּבּוּ בַּבּ. 34. 14, et (dans) un pâturage gras; איז הְשָׁמַן Nomb. 13. 20, si le pays est gras, fertile; יְבִיי בְּיִים Gen. 49. 20, son pain est excellent.

ישְׁבֶּוֹ m. (avec suff. שְׁבָּוֹן; קוֹ מִינִים). וּבְּשָּׂרִי בַּחַשׁ מְשָׁבֵּן: Ps. 109. 24, mon corps a maigri, n'a plus de graisse; וְחָבָּל עֹל מִפְנִי־שָׁמָן Is. 10. 27, le joug sera brisé par la graisse, tant le cou sera gras (v. une autre explication à II מְשַׁמָּח שָׁמָנִים; Pou.); מְשַׁמָּח שָׁמָּח Is. 25. 6, un banquet de choses grasses; ביא־שָׁמֶנִים Is. 28. 1, une vallée fertile; ו בַּקרַן בַּן־שָׁפַן Is. 5. 1, au sommet d'une montagne fertile. — 2º Huile, huile de parfum : שַׁמֵּן לַשָּאוֹר Exod. 25. 6, de l'huile pour l'éclairage; אַמֶּר נַיִּיז Exod. 27. 20, de l'huile d'olive; וַבֶּץ שֶׁפָן Is. 41.19, et l'olivier (sauvage); שַּׁמֶּרָ רוֹפְתַי Eccl. 10. 1, l'huile du parfumeur; בוֹם בְּשַּׁמְן בּים Eccl. 7. 1, une bonne réputation vaut mieux que le bon parfum; יביה שׁפְנֵיה Cant.4.10, l'odeur de tes huiles parfumées; וְשַׁמֵּךְ רַמִּינוֹ יִקרָא Prov. 27. 16, (et comme s'il voulait retenir) dans sa droite une huile parfumée qui se fait sentir.

יִּמְׁבַנִּי װָאָרֶץ : m. pl. Graisse יְמְבַנִּי הָאָרֶץ

Gen. 27. 28, et de la graisse de la terre, c.-à-d. une terre fertile (v. ງຊຸໝຸລ).

לְּשְׁמּלֶה (תְּשְׁמָה , רְשִׁמְּה m.). Huit: בּיְשְׁמְּלָה וְשִׁרְיָה וְשִׁלְה בִּיְשׁיִם Jér. 41. 15, avec huit hommes; שְּמִיר בְּשָׁר Gen. 14. 11, dixhuit; plur. שְׁמִּרִים quatre-vingt.

ਪ੍ਰਾਂ et ਪ੍ਰਸ਼ੰ 1º Entendre, apprendre, écouter, exaucer (de Dieu), obéir: אונים לחם ולא ישמער Ps. 115. 6, ils ont des oreilles et ils n'entendent point; שַׁבֶּר בִּי רָשׁ־שַּׁבֵּר Gen. 42. 2, j'ai appris qu'il y a des provisions (en Egypte); שׁמֵעוּנִי Gen. 23. 8, écoutez-moi ; suivi de אָל, צַל : עַל Gen. 39.10, וְלֹאִ־שָׁמַע אֲלֶריָן il ne l'écouta pas; אַל־חָשָׁמְעּיּ עַל־דִּבְרֵי לתבאים Jér. 23. 16, n'écoutez pas les paroles de ces prophètes; וּבָשַׁוִּעוֹ אֱלָדי שמש Ps. 22. 25, quand il crie à lui, il l'exauce; וּלִיִשְׁמָצֵאל שְׁמַדְּהִיךּ Gen.17.20, je t'ai aussi exaucé touchant Ismael; ישׁמש לִּכְלַךְּ Exod. 3. 18, ils obéiront à ta parole; שׁלַבָּ מְיָבָה טוֹב I Sam. 15. 22, obėir vaut mieux que sacrifices; יַלאֹּ יַשְׁמְעוּ בְּרּחוֹרָחוֹי Is. 42. 24, ils n'ont pas obėi a sa loi; נעשה ווְשָׁמָע Exod. 24.7, nous ferons (tout ce que l'Eternel a ordonné), et nous obéirons. — 2º En-. tendre, comprendre: קַּלָּיָם לָּמָהֹר trik Gen. 41.15, que tu comprends un songe, que tu sais l'interpréter; גוֹר אָשֶׁר לאַ-רִושְׁמַע לְשׁנוֹ Deut. 28. 49, un peuple dont tu n'entendras pas la langue; בל שמבע I Rois 3.9, un cœur intelligent; יארש שפֵע Prov.21.28, etl'homme qui obéit à ses devoirs; selon d'autres: mais l'homme qui témoigne d'une chose comme il l'a entendue (opposé au faux témoin).

obéissant : יָּשָׁמְעטּ לִּר Ps. 18. 45, ils m'obéissent.

Pi. Convoquer, assembler: בְּיֵשׁׁמֵּעֹּל I Sam. 15. 4, Saul assembla le peuple.

Hiph. 1º Faire entendre, annoncer, faire connaître : יָאַשְׁמָעֵם אַת־דְּבֶּרֶר Deut. 4. 10, afin que je leur fasse entendre mes paroles; חשמישה אח-כלו Deut. 4. 36, il t'a fait entendre sa voix; sans וַיַשִּׁמְרִעוּ חַמְשׁרִיִים: Neh. 12. 42, les chantres firent retentir leur voix; לְמְשָׁמְרִעִּים I Chr. 16. 42, pour ceux qui faisaient entendre leur voix, ou: les sons des instruments; בַּשָּׁבְּרַ דְ וֹשׁוּצָה Is. 52.7, annoncant le salut ; הַבָּאוֹת חַשָּׁמִרכִני Is. 41.22, faites-nous entendre ce qui est pret a arriver; מַל־תִּוֹשְׁמֵרע בַּל-תִּוֹשְׁמַרע Ps. 106. 2, (qui) pourrait publier toute sa louange; דְּשָׁמִרעַנִיר בַּמֹקַר חַסְּדָּף Ps. 143. 8, fais-moi entendre, connaître, dès le matin, ta bonté. — 2º Appeler, convoquer, assembler : דוְשָׁמִרְעַ אַח־בַּלּר רחדה I Rois 15. 22, (le roi Asa) convoqua tout Juda; דַּוּבִיל רַבָּבל רַבָּבל Jér. 50. 29, archers, rassemblez-vous contre Babylone.

עָבֶע chald. Entendre : יְשִׁבְער בְּלִּיךְה Dan. 5. 14, j'ai oui dire de toi.

Ithp. Obeir : וְיִשְׁמַּמְּעוּן Dan. 7. 27, ils (lui) obeiront.

עַבְּיָּלְ (obeissant) n. pr. m. I Chr. 11.44.

אַבְּלְצִלְּי Action de résonner: אָבְלְצְלִּי Ps. 150. 5, avec des timbales résonnantes, d'un son harmonieux,

기 (nouvelle) n. pr. m. 1° Néh. 8. 4. — 2° I Chr. 2. 43. — 3° 8. 13. ソ맛병 n. pr. d'une ville de Juda, Jos. 15. 26.

שׁמַע m. Nouvelle, réputation: יְיִהָּרְיְ Jos. 6.27, sa réputation לְּמִיְנִיתוּ בְּּרֶלִּידְוּאָרִיְעְ לְּשִׁבְעִרוּוּלַבְּיְ Esth. 9.4, et sa réputation se répandit dans toutes les provinces.

אָטְטְלְיּ et שִׁמְעָה n. pr. 1° Simea, fils de David, I Chr. 3.5. — 2° 6.15. — 3° Simea, frère de David, II Sam. 13.3. Nom patron. יקיפָרָי I Chr. 2.55.

ח שְׁמְעָה n. pr. m. I Chr. 12. 3.

אָטְעָהְ (v. יְּיְמִינְיִם). אַרְעִוּן (étre exaucé) n. pr. Siméon, deuxième fils de Jacob, Gen. 29. 33; nom patron. אַרְיִבּינִי Nomb. 25. 14.

שׁמְעֵע (célèbre) n. pr. 1° Simei, fils de Gerson, Exod. 6. 17. — 2° Simei, fils de Guera, II Sam. 16. 5. — 3° Plusieurs autres, Rois, Esth. Nom patron.

תְּעֲנְהוּ et שְׁמֵעְנְהוּ (Dieu l'exauce) n. pr. 1° Semaiah, prophète, I Rois 12. 22. — 2° Semaiah, prophète, Jér. 29. 31.

הממעל n. pr. Simeath, femme ammonite, Il Chr. 24. 26.

רָשְּׁלֶּי m. Faible partie: יְשָּׁלֶּי שִׁיּרָי שָׁרָאָ Job 4. 12, mon oreille en a entendu quelque peu, ou un faible son; יַבְּיר יִשְׁמֵע־ דָּבָר יִשְׁמֵע־ Job 26. 14, que ce que nous en connaissons est peu de chose.

ק שְׁמְעָּה f. Mauvaise réputation, opprobre : לְּשִׁמְצָּח בְּקְמֵיתָם Exod. 32. 25, pour être en opprobre parmi leurs ennemis.

pourquoi n'as-tu pas gardé le roi ton seigneur? וַרָּתִר מָשָׁמוֹר יוֹאָב אָל־־תַעִיר II Sam. 11. 16, lorsque Joab assiegeait la ville, ou : lorsqu'il observa la ville (pour savoir quand il faudra l'attaquer); מְוֹשָׁתוֹ הְשִׁמֹר עֲלֵיךְה Prov. 2. 11, la prudence veillera sur toi; שָׁמָרוּ־מָר קונטר II Sam. 18. 12, prenez garde qui que vous soyez (chacun) au jeune homme; בי שומר אַת־גַּרִים Ps. 146. 9, l'Éternel protége les étrangers; אֶלֶיךָּ אָטְשֹרָה Ps. 59. 10, j'espère en toi; לשמר נְפִּשְׁהְ כְאֹר Deut. 4. 9, et garde avec soin ton ame, garde-toi bien (afin que tu n'oublies, etc.); אַה אַרד ימשר שמר Job 2. 6, prends seulement garde de toucher à sa vie; part. שמר gardien, sentinelle : אַמָר שׁמֵר Is. 21. 12, la sentinelle a dit; שׁמֵר לָראֹשִׁי אֲשִׂימָך I Sam. 28. 2, je te consierai la garde de ma personne; suivi de בָּר רָשֶׁמֶרְךָּה : בְּיָרְשֶׁמֶרְרָּה ימָל־רָע Ps. 121 אַ, l'Eternel te gardera de tout mal; שַׁמָרוּ מִן־־חַחֲרָם Jos. 6. 18, gardez-vous bien (de toucher) à l'interdit; וְשֹׁפְתֵר חֲכָמִים הִשְׁמרּרֵם Prov. 14.3, les lèvres des sages les en préservent, ou les conservent.

2º Garder, conserver, retenir, con-בַּקַת אוֹ־כֵלִים לְּשָׁמֹר : בַּלִים לְשָׁמֹר Exod. 22. 6, (si quelqu'un donne à son prochain) de l'argent ou des vaisseaux à garder; ערו לשמור Eccl. 3. 6, il est un temps pour garder; קַּימַרֶם בָּרוֹדָּהָ לָבֶבֶּף Prov. 4. 21, garde, conserve-les, dans ton cœur; לְעוֹלֶם אֲשָׁמֲוֹר־לוֹ חַסְהִי Ps. 89. 29, je lui conserverai toujours ma grace; וְיָשִׁמְרוּ אָת־כֵּל־צוּרְחוֹ Ez. 43. 11, afin qu'ils observent toute sa forme; עשׁר שִׁמוּר לִבְעַלֵּיו Eccl. 5. 12, de la richesse qui est conservée par ceux qui la possèdent; יָאָבִיד שָׁמֵר אַת־חַדָּבָר Gen. 37.11, mais son père retenait la chose, en conserva le souvenir ; אם-עונות חַשָּׁמֶר. רה Ps. 130. 3, Eternel, si tu observais, si tu scrutais, les iniquités; וַעַבְרַתוּ שׁמֶרָה עַצַּח Amos 1.11, et qu'il conserve sa fureur à toujours; אָם־רָשָׁמֹר לֶנֵצָה Jer. 3. 5, gardera-t-il toujours (son ressentiment)?

Eccl. 11. 4, celui qui observe le vent; וַכֵּלִי שׁמֵר אַת־פִּיתַ I Sam. 1. 12, Eli observa (les mouvements) de sa bouche; ובארת בבות ולא תשמר Is. 42. 20, tu vois de grandes choses, et tu ne prends garde à rien; אם־חָטַאחָר וּשָׁמֶרְתַּנִי Job 10.14, si j'ai peche tu m'as remarque; אַנְיִים חַבְּלֵי־שׁוָא Ps. 31. 7, qui s'attachent à des vanités trompeuses, ou: qui adorent des idoles; וַצֵּרן נאָק שַׁכְּרַח אָפָיַ Job 24. 15, l'œil du débauché . épie le soir; שֹׁמְרֵר צֵּלָּנִי Jér. 20.10, qui espèrent ma chuie; יַשִּׁמֶרַר נָמָשֵׁר Ps.71. 10, et ceux qui épient mon âme; avec לא־הִשְּׁמוֹר צֵל־חֲשֵאהָר: צֵל Job 14.16, ne prends pas garde à mon péché, ou : tu ne remarques que mon péché.

4° Garder, observer, tenir : שְׁמֶרְהָם וַפְּּשִׂירַתם Deut. 4. 6, vous garderez, et vous ferez, observerez (mes commandements); אַר־בָּרִיתִר חְשָׁמֹר Gen. 17.9, tu garderas mon alliance; מוֹבָא שְׁמָּחֶרךְ חִשְׁמִר Deut. 23. 24, tu tiendras la parole sortie de tes lèvres; אָת -- אָת לְעַבְּרָהְ לַעַבְרָהְ לו Rois 8. 24, tu as tenu à ton serviteur (David) ce que tu lui avais promis; suivi d'un inf. avec ;: ארו אָשׁמֹר לְרַבֶּר Nomb. 23. 12, j'aurai soin, je prendrai garde, de le dire; לא שמר ללכת בתורחדי II Rois 10. 31, (Jeha) ne prit point garde à suivre la loi de l'Eternel.

Niph. 1º Étre gardé, être protégé: רבנברא נשמר Osée 12. 14, il fut gardé par un prophète; לְעוֹלֶם נְשָׁמֵרוּ Ps.,37. 28, ils seront toujours protégés. — 2º Garder, prendre garde, se tenir sur ses gardes : הַשָּׁמֶר מַעָבֹר הַשָּׁמְוֹם הַוַּאַ II Rois 6.9, garde-toi de passer en cet endroit; וְנִשְׁמֶרְהָם בְּרוּחֲכֶם Mal. 2.15, prenez garde à votre esprit, conservezle pur; וְנִשְׁמֵר־שָׁם II Rois 6. 10, il y était sur ses gardes; אַרשׁ מַרֶעֶרוּ חָשַׁמֶרוּ Jér. 9. 3, gardez-vous chacun de son ami; מַמֵּבר יְחַשָּׁמֵב Is. 7. 4, tiens-toi sur tes gardes et sois tranquille, paisible, ou : sois sans inquiétude et reste tranquille. Fréq. דָשָׁמֶר לָךָּ פָּן: תְשָׁמֶר לָךָּ חַשִּׁיב אַר־בָּנִי שַׁמַּח Gen. 24. 6, garde-toi 3° Observer, remarquer : אַקר רוּהָן bien d'y ramener mon fils; וְלָשְׁמַרְהָּם bien pour votre vie, pour votre salut; bien pour votre vie, pour votre salut; קיליבור ביל הבר ליד, Jér. 17. 21, prenez garde à vos ames; בְּבֶר רָד, Deut. 23.10, garde-toi, abstiens-toi, de toute chose mauvaise; אַמַרְהִי בְּעַרְהָי בּעַר הַאָּמַרְהָי Jug. 13. 13, la femme se gardera, s'abstiendra, de tout ce dont je l'ai avertie.

Pi.: מְשַׁמְּרֵים חַבְּלֵר־שָׁוְא Jon. 2. 9, qui adorent les idoles.

Hithp.: יִּנְשְׁחַמֵּר חְשְּׂוֹת עְּבְּיִרְ Mich. 6. 16, (on garde) on est fidele aux ordonnances d'Omri; יְגַּשְׁהַמֵּר מַעְּיִנִי; Ps. 18. 24, je me tiens en garde contre mon iniquité.

שׁמֵר (gardien) n. pr. Somer, mère de Jehosabad, II Rois 12. 22; שׁמָרִיתוּ II Chr. 24. 26.

קיי ח. pr. m. 1° I Rois 16. 24. — 2° Plusieurs autres, Chr.

קְּמְרָה f. Paupière (qui garde les yeux): יְּמֶבְרוֹת עֵּינֵי Ps.77. 5, mes paupières.

לְּמְרָה f. Action de garder, garde: אַרְהָה לְּמָּר Ps. 141.3, Eternel, garde ma bouche, exact. mets une sentinelle à ma bouche.

שׁמְרוֹן (garde) n. pr. Simron, fils d'Issachar, Gen. 46. 13. Nom patron. יִּמְרוֹיִר Nomb. 26. 24.

לימְרוֹן n. pr. Somron, une montagne, et Soinron (Samarie), ville bâtie par Omri, roi d'Israel, sur cette montagne, ville capitale du royaume d'Israel, I Rois 16. 24; בְּבֵיר שׁמְרוֹן II Rois 17. 26, dans les villes de Samarie, c.-à-d. du royaume dont Samarie était la capitale; שׁמְרֹיִר II Rois 17. 29, de Samarie.

ישטרי n. pr. m. 1° I Chr. 4. 37. — 2° 11. 45. — 3° II Chr. 29. 13.

יְשְׁמֵרְיָה (Dieu le protége) n. pr. m. 1° II Chr. 11. 19. — 2° Esdr. 10. 32. אַמַרְיָהוּ n. pr. m. I Chr. 12. 5.

שְּׁבְיִיתְ יְמְצוּ : m. plur. Lie שְּׁבְיִיתְ יְמְצוּ : Ps. 75. 9, ils en suceront la lie; שְׁמָּרִים עְּמָרִים : Is. 25. 6, du vin purifié, sans aucune lie; אָלִּישְׁמָם חוּא אָלִישְׁמָרִים Jér. 48.11, il a reposé sur sa lie ; קַּמְּמָאִים עַל־שָׁמְרֵיקָוּם Soph. 1.12, qui sont figés sur leur lie.

בְּרֵל שַּבְּרִים: m. pl. Protection; בֵּרְל שַּבְּרִים Exod. 12. 42, c'était une nuit de protection; selon d'autres: la nuit (de Paque) sera une nuit de célébration, elle doit être consacrée en l'honneur de Dieu.

רַיִּי chald. n. pr. Samarie, Esdr. 4. 10 (v. אַמְרֵוֹן hebr.).

שׁמְרִית n. pr. (v. שׁמְרִית).

ח שׁמְרָח n. pr. m. I Chr. 8. 21.

אָלְמִים chald. Pael. Servir : אָלְמִים הַשְׁלְמִים Dan. 7. 10, mille milliers le servaient.

* Ithp. ២ឯកម្មស Se servir, Aboth.

וְשִׁישִׁין n. pr. Simson (Samson), juge en Israel, Jug. 13. 24.

ישִׁישְׁי n. pr. m. Esdr. 4. 8.

ח. pr. m. I Chr. 8. 26.

רוב לייניין מיניין ווייניין איניין אייין איייין איייין איייין אייין איייין אייייין אייייין איייין איייין איייין איייין אייייין איייין איייין איייין איייין איייין אייייין איייין איייין איייין איייין אייייין איייין איייין אייייין אייייין איייייין אייייין אייי

אַלָשָׁ (v. אַלָּאָ).

אָלָהְ (fut. רְשָׁנֵא) chald. Se changer, être changé: יִדְּיִרְיּ שְׁנּוֹיִדִי Dan. 5. 6, il changea de couleur, exact. la couleur de son visage fut changée: יְדִי לָאִרּיִוּשְׁנַא Dan. 6. 18, pour que sa volonté ne soit changée; שְׁנִיְן דָא נִדְרָהָא Dan. 7. 3, elles différaient les unes des autres.

Pa. Changer: לְבְבֵּה מְרְאֲנְיְאָא וְשִׁיּוֹץ Dan. 4. 13, son cœur sera changé, sera tout autre qu'un cœur d'homme, exact. on changera son cœur, etc.; part. pass.: אָיִרָיָה מִרְבֶּלְּה מִינְה מִרְבֶּלְה מִינְה מִרְבָּלְה מַנְּלְהָא שֵׁיִּרְי Dan. 7. 7, elle était différente de toutes les bêtes (qui, etc.); אַנְּלָּה מֵּיִנְה שֵׁיִּנְי Dan. 3. 28, qui ont changé, c.-à-d. violé, l'édit du roi.

Hithp. Se changer, être changé: אָשְׁתֵּוֹיִד אָשְׁתַּוֹיִד Dan. 3. 19, et l'air de son visage se changea; עֵד הִי תִּהְנָא יַשְׁר חָבּי Dan. 2. 9, en attendant que le temps change.

רְמֵן לִידִידוֹ (comme יְשֵׁנְאֵי (Sommeil: יְמֵּן לִּידִידוֹ Ps. 127. 2, (Dieu) donne le sommeil, le repos, à celui qu'il aime; ou: il procure la nourriture à l'homme qu'il aime, pendant son sommeil.

אָנְאָ n. pr. Sinab, roi d'Admah, Gen. 14. 2.

תְּלְיֵדְי m. (rac. רְיִשְׁיָרָן pour אָלְיִדְּי שׁנְיּאָן. Redoublement, répétition: אַלְיִדְי שִׁינְאָן Ps. 68. 18, des milliers redoublés, mille sur mille; selon d'autres: des milliers de Sinan, nom d'une catégorie d'anges.

קאַצִּר n. pr. m. I Chr. 3. 18.

קינית (fut. יְשְׁנָא , une fois יְשְׁנָּא Lam. 4. 1) 1° Faire une seconde fois, répéter, réitérer : יַּשְׁמֵּ יַבְּיִשְׁנִי I Rois 18. 34, il dit : Faites-le pour la deuxième fois, et ils le firent pour la deuxième fois; אַרֵרִי רָאַיִּיִי לֹאִישְׁטִי Job 29. 22, après ce que je disais, ils ne répliquaient

rien; לא אָשָׁשָׁ לא I Sam. 26. 8, je n'y retournerai pas une seconde fois, je ne lui donnerai pas un second coup; ne lui donnerai pas un second coup; prov. 26.11, l'insensé réitère sa folie; מְסֵיל שְּׁיֶח רְּאָלִּחוֹי Prov. 17. 9, mais celui qui aime à redire, à rapporter, les paroles, les fautes (des autres).

— 2º Changer, différer: מִּיִרְיָבְי אַבְּיִר לֹא שִׁיִרִי אַבְּי רָבְי אַבְי אַבְּי אַבְּי רָבְי אַבְי אַבְי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְי אַבְי אַבְי אַבְי אַבְי אַבְי אַבְי אַבְי אַבְּי אַבְי אַבְּי אַבְי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְי אַבְי אַבְי אַבָּי אַבָּ אַבְּי אַבָּי אַבָּ אַבְּי אַבָּי אַבָּ אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְי אָבְי אַבְי אַבְיי אַבְיי אַבְי אַבְיי אַבְיי אַבְיי אַבְיי אַבְי אַבְיי אַבְי אַבְיי אַבְיי

Niph. Étre fait une seconde fois: בְּלֵּלִיתְּ תִּינְילֵּתְּ קיבל Gen. 41. 32, quant à ce que le songe a été réitéré.

Pou.: יְלֵיהָ וְיְשׁנָא Eccl. 8. 1, et son visage fier en est changé.

Hithp. Se changer, se déguiser: מְּמְרִי נָא וְהִשְּׁחֲוִיה ו Rois 14. 2, lève-toi et déguise-toi.

קּנְהִי (pl. שְׁנִהִי poét. שְׁנָהִי הְּתְּכְּחָ הַתְּכְּחָ הַשְּׁנָהִ רְּמִבְּחָ בְּשְׁנָהִ הְּנִי בְּנִי בְּנִי בְּעִרְ הְיִבְּי בְּנִי בְּנִים בְּנִיבְּים בְּנִיבְּים בְּנִיבְים בְּנִים בְּנִים בְּנִיבְים בְּנִים בְּנִיבְּים בְּנִים בְּנִיבְים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִיבְּים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּיִים בְּיִבְים בְּנִים בְּיבִים בְּיִים בְּיִבְים בְּנִים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּייוּבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיים בְּיוּבְיים בְּיי בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיים בְּיבְּיים בְּיבְיים בְ

קנְה (rac. יְשֵׁרֶ). Sommeil, rêve: שָּנְה f. (rac. יְשֵׁרֶ). Sommeil, rêve: שָׁנְה Ps. 90. 5, ils s'évanouissent comme un rêve; מְחָלְּיִם מִשְּׁנְיִחְרְּ Prov. 6. 9, quand te réveilleras-tu de ton sommeil?

ו שְׁנָה f. chald. Année : שְׁנָה f. chald. Année Dan. 6. 1, soixante-deux ans.

II יְשְׁנָה f. Sommeil : יְשְׁנָה Dan. 6. 19, et son sommeil fuyait loin de lui, il ne put dormir.

ענְהַנִּים Ivoire, I Rois 10. 22.

יאָנִים et שְׁנִים m. Une couleur rouge, cramoisi, écarlate, fil ou étoffe d'écarlate: מוֹלָים Gen. 38. 28, elle lui lia à la main un fil d'écarlate; שְּׁנִים בְּשִׁיִם Exod. 25. 4, ou שִּיִנִים שְּׁיִנִים בְּשִׁיִם בְּשִׁיִם בּישִׁיִם Prov. 31. 21, toute sa famille est vêtue de vêtements d'écarlate; אַמּ־רִיִּדִין הַשְּׁמִיִם בַּשִּׁיִים Is. 1. 18, quand vos péchés seraient comme l'écarlate ou le cramoisi.

לשנים duel m. (const. שְׁנֵים , avec suff. בשְׁלִי שְׁנִים לְּשִׁנִים לְּשִׁנִים לְּשִׁנִים לְשִׁנִים לְּשִׁנִים לְשִׁנִים לְשִׁנִים לְשִּׁנִים לְשִּנִים לְשִּׁנִים לְשִּׁנִים לְשִּׁנִים לְשִּׁנִים לְשִּׁנִים לְשִׁנִים לְשִּׁנִים לְשִׁנִים לְשִּׁנִים לְשִּׁנִים לְשִּׁנִים לְשִׁנִים לְשִּׁנִים לְשִּׁנִים לְשִּׁנִים לְשִּׁנִים לְשִּׁנִים לְשָּׁנִים לְשִּׁנִים לְשִׁרִּם לְשִׁנִים לְשִׁנִים לְשִּׁנִים לְשָּׁנִים לְשָׁנִים לְשִּׁנִים לְשִׁנִים לְשָּׁנִים לְשִׁנִים לְשָּׁנִים לְשִּׁנִים לְשָּׁנִים לְשִּׁנִים לְשִּׁנִים לְשִּׁרָם לִּשְׁרָם לְשִׁנִּים לְשִּׁרָּם לְשִּׁנִים לְשָּׁרָם לִּשְׁרִם לְשִּׁנִים לְשִּׁרָם לְּשִּׁרִם לְשִּׁרָם לְּשִּׁרִם לְּשִּׁרֵם לְּשִּׁרִם לְּשִּׁרֵם לְּשִּים לְשִּׁרֵם לְּשִּׁרִם לְּשִּׁרִם לְּשִּׁרִם לְּשִּׁרִם לְּשִּׁרִּם לְּשִּׁרְ לִּים לְּשִּׁר לִּשְׁרִּים לְשִּׁרְּים לְשִּׁרִּם לְּשִּׁר לִּשְׁרִּים לְשִּׁרְ לִּים לְּשִּׁר לִּים לְּעִּים לְּשִּׁר לִּים לְּיִּים לְּשִּׁים לִּים לְּיִּים לְּישִׁר לִּים לְּיִּים לְּיִּים לְּיִּים לְּיִּים לְּשִּׁר לִּים לְּיִּים לְּיִּים לְּיִּים לְּיִּים לְּישִּׁר לִּים לְּיבוּם לְּעִּים לְּיבִּים לְּיבִּים לְּיבִּים לְּיבִּים לְּים לְּיבוּים לְּיבִּים לְּיבִּים לְּים בְּיבּים לְּיבּים לְּיבִּים לּים בְּים בְּיבּים לְּים בְּיבּים לְּים בְּים בְּים בְּים בְּים בְּים בְּים בְּים בְּים בְּיבִּים לְּיבְּים בְּיבְּים לְּיבְּים בְּיבִּים לְּים בְּים בְּים בְּים בְּיבִּים לְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים לְּים בְּיבְּים בְּים בְּים בְּים בְּים בְּים בְּים בְּ

לְּמְיָנְהְ f. Moquerie, raillerie: לְּמָשָׁל Deut. 28.37, (tu seras) la fable et l'objet de raillerie.

אם שׁנוּתִר בְּרֵק : Aiguiser, affiler תַּרְבָּי Deut. 32. 41, si j'aiguise mon glaive brillant comme l'éclair; יְּשִׁינֶּי שׁרְיָנִים מְשׁרִינָים Ps. 140. 4, ils affilent leur langue comme un serpent; part. pass.: יְבִיץ שָׁכִין Prov.25.18, et (comme) une slèche aiguë.

Pi. Faire penetrer dans l'esprit, inculquer: רְבָּנְיָהְ לְבָנֶיף Deut. 6. 7, tu les inculqueras à tes enfants.

Hithp. Etre percé: יְכלְּיוֹתֵה אָשְׁהוֹמֶן Ps.73.21, je m'en sentis percé, blesse, dans mes entrailles.

אַנְייִי Pi. Ceindre. Ex. unique: יְּשְׁנִייִי I Rois 18. 46, il se ceignit les reins.

שְׁנְעֵר n. pr. d'un pays. Sinear, près de Babylone, Gen. 10. 10, Dan. 1. 2.

קינית, v. שָׁנָת. Sommeil: אָם לְּצִינְיּק. Ps. 132. 4, si je donne le sommeil à mes yeux.

Po.: יְצְּחִגּּרְיְתְים שׁוֹשֵׁיִתְי Is. 10. 13, et j'ai pillé leurs villes principales (שׁ pour סׁ) (v. le même exemple à פָּחִיד, page 563).

DD♥ Piller: אַרָשׁם Jug. 2. 44, ils les pillèrent; אַרְשָּׁטַ Ps. 89. 42, ils l'ont pillé.

Niph.: יְשֵׁפּוּ מְחֵירֶהם Is. 13. 16, leurs maisons seront pillées; רְנָשִׁפּוּ בַּוֹלְהָיִם Zach.14.2, les maisons seront pillées.

שְׁטֵע Fendre, couper en deux: אָסָע אָסָע בּיְלִית אָסָע אָסָע בּיְלָית Lévit. 11.3, אַסָע אָסַע אָסָע בּיִלְית בּיִל אָסָע אָסָע בּיִלְית בּיִל בּיִר בּיִר בּיִל אָסָר 11.7, qui a le sabot fendu, qui a le pied fourché.

Pi. Fendre, arracher, dechirer: רְּנְּמֶּיִר Lev. 1. 17, il l'entamera avec ses ailes (sans lui arracher les ailes); רְיַשֵּׁמֶע תַּבְּיִר Lug. 14. 6, il le déchira comme on déchirerait un chevreau; au fig.: - רְיַשֵּׁע הָּוֹר אָרִר

אַנְטָּיר בְּדְבָּרִים I Sam. 24. 8, David par ses paroles arrêta ses gens, apaisa leur colère.

ソロヴ m. État d'être divisé, fendu (v. à ァロヴ).

קְּשֵׁלְּ Fendre, couper. Pi.: אָפָעֹיִי אָיִאָראָי I Sam. 15. 33, Samuel coupa Agag en morceaux.

I אָעָה Se tourner, tourner le regard vers, avoir égard à : וַיָּשַׁע תַי אֵל־תַּבֶל Gen. 4. 4, Dieu eut égard à Abel (et à son offrande), il l'accueillit favorablement; לא שׁעוּ עַל־קרוֹשׁ יְשֹׁרָאֵל Is.31. 1, ils ne tournent pas leurs regards vers le saint d'Israel; יָשְׁעוּ וְאֵרן מוֹשִׁרעַ II Sam. 22. 42, ils tournent leurs regards de tous côtés cherchant du secours, et nul ne les délivre. — Avec , et détourner le regard : יָשׁעוּ מָנָל Is. 22. 4, détournez le regard de moi, retirez-vous de moi; שָׁבֶּלִיוֹ וְיַחָהַל Job 14. 6, retire-toi de lui pour qu'il ait du repos. — Avec > se tourner vers une chose, s'en occuper : יָאָשְׁעָרוֹ בְּחָקּרָה Ps.119.117, que je m'occupe sans cesse de tes statuts; יָאַל־יִשְׁעוּ בְּדִבְרֵי שָׁקֵר . Exod. 5. 9, qu'ils ne s'occupent pas de choses vaines (qu'ils n'écoutent pas de vaines illusions).

Hiph. Ex. unique; impér.: יוְשֶׁרְ Ps. 39. 14, détourne-toi de moi (pour יְשֶׁרֶּשְׁ) (ou de la rac. יְשָׁרֶשׁרָּ).

Hithp. fut.: יְחָבֶּּר וְנְרְצָּח וְנְרְצָּח וְנְרְצָּח וְנְרְצָּח וְנִרְצָּח וְנִרְצָּח וְנִרְצָּח וְנִרְצָּח וּנִרְצָּח nous regarderons, admirerons, et nous considérerons ensemble; selon d'autres: nous le dirons, publierons; אַקּיֹחָהָיּתְצָּ Is. 41. 10, ne tourne pas tes regards (de tous côtés), ne sois pas éperdu.

II שְׁעֻר Étre bouché (ע.שְׁנַע,), des yeux: אָנְי רְאָּים Is. 32. 3, les yeux de ceux qui voient ne seront plus obscurcis, retenus.

וואלט, אַרְאַשְׁ chald. f. Clin d'œil, instant, heure: בְּשָׁבִּיוּ הָדְאָּ Dan. 4. 16, environ une heure; אַהְאָטָ הַּתְ Dan. 3. 6, à cette même heure, ou : à l'instant même.

אַעְעִי f. Action de frapper des pieds: דְּבְּיֵל שַׁצְבָּיֵת פַּרְסוֹת אַבְּירָת Jér. 47.3, à cause du bruit que les pieds de ses puissants chevaux font en frappant la terre.

לאַ תִּלְבִי בּנִינִי בּנִינִינִי בּנִינִינִי Deut. 22. 11, tu ne t'habilleras pas d'une étoffe tissue de fils de plusieurs sortes (comme de laine et de lin).

שׁעל m. Creux de la main : מִיבְּקִי ווי זוֹם Is. 40. 12, quel est celui qui a mesure les eaux avec le creux de sa main?

שנול m. Poignée: אַמְצְלֵּי מְעוֹרָה m. Poignée: בּזְגְיָה מְעֹרָה שָּנֵלֵּי מְעֹרִיה m. Poignées d'orge.—Le creux de la main; אָמִריּם שְׁמִרּי שְׁמְרִין אַמְרִי וּשְׁמָלִים אַמִּר שִׁמְרוֹן I Rois 20. 10, si la poussière de Samarie suffit pour remplir le creux de la main (du peuple qui me suit).

לְבִים n. pr. Ville de la tribu de Dan, Jug. 1. 35, appelée aussi שַּעַלְבִיךּן Jos. 19. 42; יַּשַּעַלְבֹיִר II Sam. 23. 32, de Saalbon.

ים n. pr. d'une contrée, I Sam. 9. 4.

עש Kal inusité. Niph. S'appuyer, mettre son appui, se fier. Avec אַל, quelquefois avec גָּשֶׁלֶּר, sans reg.: נָשֶׁלֶּר על־חַנְיחוֹ II Sam. 1. 6, penché sur sa lance; ירויא נשען עליבדי II Rois 5. 18, et qu'il s'appuiera sur mon bras; י אַשָּעַן עַלַירָום Jug. 16. 26, afin que je m'appuie dessus ; יאַל־תִּינָהָן אַל־תְּשָׁעֵן Prov. 3. 5, ne t'appuie pas sur ton propre esprit; וְיִשָּׁשֵׁן מַאלֹּדְירוּ Is. 50. 10, et qu'il mette son appui en son Dieu; יַהָּרְלוֹ לָבְטָח וְיַשְׁעֵן Job 24. 23, Dieu lui donne des biens dont il jouit en sécurité, et il s'appuie sur cela; רָנְשָׁצַן לְנְבוּל מוֹאַב Nomb. 21. 15, et qui s'appuie, qui touche aux limites de Moab; יַרְשָׁעֵם הַחָה הַעֵּץ Gen. 18. 4, reposezvous sous cet arbre.

yyw Kal. Ex. unique: জ্বা Is. 29. 9, et soyez aveuglés, ou aveuglez les autres; selon d'autres: et ils ont crié (v. মুখ্য).

Hiph. Boucher, aveugler. Impér.: וְצֵינֵיִר חָשָׁׁרּ Is. 6.10, et bouche ses yeux.

Hithp. 1° Se boucher les yeux, s'aveugler: ישְׁמְשִׁמְיּהְ Is. 29. 9, aveuglez-vous, bouchez-vous les yeux.— 2° Se réjouir: אָּמְהַיְהָי אָשְׁתִּיּלֶּה בָּעָּי Ps. 119. 16, je trouve mes délices dans tes commandements; selon d'autres: je m'occupe de tes commandements.

ባሂ፱ n. pr. m. I Chr. 2. 47.

לשָער. 4 Garder la porte (עיביר.). Part. seul usité: שׁמֵר הִיגִּיר II Rois 7. 10, le portier de la ville; plur.: שׁבָּרִים vers. 11, les portiers. — 2º Mesurer, taxer: מְּמִיּר בְּנִמְשׁיּ Prov. 23. 7, comme quelqu'un qui mesure, estime, dans son ame.

שער des deux genres. 1º Porte: שַּבֶּר חַשֵּבֶּר Gen. 28. 17, la porte du ciel; שַׁבֵּרָר אַרְצֵּךְ Nah. 3. 13, les portes de ton pays, l'entrée du pays; fréq. לְּשִׁעֲרֵיכֵם , בְּשִׁעֲרֵיכֵם dans tes, dans vos portes, pour dans tes, vos villes : בַּאַחַר שָׁעֶּרֶיקּ Deut. 17. 2, dans quelqu'une de tes villes. (C'était aux portes des villes que siégeuient les juges et que le peuple se réunissait.) אַל־זַּקְנֵר הַוּצָיר Deut.22.15, devant les anciens de la villes, à la porte, au tribunal; ואַבְּיוֹנִים בְּשֵׁעֵר חִשֹּּג Amos 5. 12, ils font violence au droit des pauvres au tribunal en rendant la justice ; בַּל-שֵׁעֵר עַמָּר Ruth 3. 11, toute l'assemblée de mon peuple, ou : tout le peuple de cette ville; יְשֶׁבֵּר טָשֵׁבר Ps. 69. 13, ceux qui sont assis aux portes, les oisifs.

On trouve les *noms propres* suivants des portes de Jérusalem : שַּעֵר חָשֵּיָר Néh. 2.14, la porte de la source ; שִׁעֵּר חָאַיִּם אַ

Néh. 2. 13, et יַּשָּׁר חָשְׁמַר Néh. 3. 13, la porte du fumier; אָפֶער־תַּגַּרָא Neh. 2. 13, la porte de la plaine; שַׁעֵּר חַפְּנַה Jer. 31. 38, et טַער חַמְּנִים Zach. 14. 10, la porte des angles; שַּׁעֵר אַמִּרַיִּם Néh. 8. 16, la porte d'Ephraim; שַׁצֵּר תַּיְשָׁנָה Néh. 3. 6, la vieille porte; בַּעָר דַּוָרָאשׁוּן Zach. 14.10, la première, l'ancienne, porte; שַׁעֵּר הַהָּנִים Néh. 3. 3, la porte des poissons; שֵׁעֵר הַאָּאֹן Néh. 3. 1, la porte des troupeaux; שַׁעֵּר דַוֹּמִּמְקַר Néli. 3. 31, la porte du dénombrement; שׁעֵר הַשּוּסִים Néh. 3. 28, la porte des chevaux; פַער הַשַּרָם Neh.3.26, la porte des eaux; שַׁצֵּר חַחֲרְסִרת Jér. 19. 2, la porte d'argile ou de l'orient.

2º Mesure (v. טָּמֶר (º): מַאָּח שְׁיָּרָים (º): מַאָּח שְׁיָּרִים Gen. 26. 12, cent mesures, c.-à-d. le

centuple.

עלי, adj. Mauvais, gaté. Ex. unique: בַּקאַנִים חַשׁׁעָרִים Jér. 29. 17, comme des figues horriblement mauvaises.

ערוּרָה et שַּערוּרָה f. Une chose abominable, qui fait horreur, Jér. 5. 30, 23. 14, Osée 6. 10.

ליבות f. Chose horrible, énorme: שַׁצְרַרָּרִת בְּשְׁרָהִ לייברת בְשְׁרָה Jér. 18. 13, elle a fait des choses horribles.

ישְעַרְיָה n. pr. m. I Chr. 8. 38.

עלייִנים (deux portes) n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 36. אַשְׁעָשֵׁי n. pr.(persan), Esth. 2. 14. עשׁעַשׁי (v. אַשָּׁעַיּ Pilp.).

שנישעים m. plur. Délices, objet de délices: אַם־עֵּיקְיךְ שַּיבְשָׁעִים Ps. 119. 24, aussi tes témoignages sont mes délices: אָחִירָה שַׁיבְשׁיִים יוֹם יוֹם Prov. 8. 30, j'étais ses délices de tous les jours; נְלֵּר שֵׁיבְשׁיִנִים Jér. 31. 20, un enfant agréable.

שְּׁלָּה Kal inusité. Niph. Être élevé. Ex. unique: תריקשׁים Is. 13. 2, une haute montagne; selon d'autres: une montagne nue, dépouillée de forêts.

Pou. Etre brisé: אַרָּירָר Job 33.
21, et ses os se sont brisés; selon d'autres: ses os sont nus, sans chair.

កាត្តឃុំ ou កាត្តឃុំ Ex. unique : កក្រុង កាម្រឃុំ៖

II Sam. 17, 29, et des fromages de vaches.

ישְׁפּוֹי n. pr. Sepho, fils de Sobal, Gen. 36. 23; שְׁמִי I Chr. 1. 40.

שְׁלֵּכְי (rac. מְשָׁלֵּט) m. Jugement, peine: בּישׁהָּבְ II Chr. 20.9, l'épée du jugement; plur.: בּא בַּאּ בַּא 10, et on exerça des jugements sur elle.

סְּלְּוֹלְם n. pr. Sepupham, fils de Benjamin. Nom patron. אים Nomb. 26. 39.

ነይነው n. pr. m. I Chr. 8. 5.

ាកុទ្ធិប f. Esclave: កកុទ្ធប្រុំ ក្សាខ្លះ ការក I Sam. 25. 41, voici ta servante qui sera ton esclave, qui est prête à te servir comme une esclave.

ὑΦΨ (fut. ששׁפי) Juger, décider, rendre justice, faire droit, condamner, punir: יוָשׁמשׁ שׁשׁשׁ Gen. 19. 9, il veut s'ériger en juge; בְּצַרֶּלְ חִּשְׁשֹׁט צַמִּרּתָה Lévit. 19. 15, tu jugeras ton prochain selon la justice ; מָּמָטוּרינָא מֵּריִנִי וּבֵּרן כַּרְמִי Is. 5. 3, jugez, je vous prie, entre moi et ma vigne; וָשָׁמָט מַרן דַעוֹיִרָם Is. 2. 4 , il décidera entre les nations; મામ્રુપ્ ו יחום Is. 1.17, faites droit à l'orphelin; ים אַני אַת־בֵּרחוּ I Sam. 3. 13, je vais juger, punir, sa maison; בו לא לָאָדָם ਬਹਿਸ਼ਹਾਜ਼ II Chr. 19. 6, car ce n'est pas de la part d'un homme que vous exercez la justice; לְרוֹיִשִׁידַ מְשׁׁמְטֵי נָמְשׁוֹ Ps. 109.31, pour le sauver de ceux qui condamnent son ame. Avec מַיֵּד: ירְשָׁפְטֵירִי מִירָדָן I Sam. 24. 16, et il me delivrera de ta main; בר־שׁקטוֹ דֵי מִיָּד אַבֶּיוֹ II Sam. 18. 19, que l'Eternel l'a garanti, délivré, du pouvoir de ses enuemis. — Juger, exercer une magistrature, un pouvoir, gouverner: ישריפָרו בְּלָהְ לְשָׁמְּטֵנוּ I Sam.8.5, établis sur nous un roi pour nous juger; יַחְשָּרלוּ הַשֹּׁמֵט Deut. 25. 2, le juge le fera jeter par terre; מִר־יִשְׂמֵנִי שׁמֵּט בָּאַרֶץ II Sam. 15. 4, que ne m'établit-on pour juge au pays? טופטר אַרָץ Ps. 2. 10, juges de la terre (parall. a מָלָכִים); ליקם בי שפטים Jug. 2. 16, l'Eternel

suscitait des juges, des magistrats suprèmes, qui gouvernèrent le peuple depuis la mort de Josué jusqu'à la naissance de Samuel; fém.: רְיָשׁ שִׁשְׁלֵּשׁ Jug. 4. 4, elle jugeait (ou prét. du Po.).

Niph. 1°Etre jugé : אַלָּיָשׁע אַבָּי שַּׁמָּטוֹר יַצָּא רָשָׁע Ps. 109. 7, quand il sera jugé, il sera déclaré méchant, coupable. — 2º Entrer en contestation, juger, exercer la justice, la vengeance : אַרשׁ־חַכַּם נְשָׁשָּׁם אַר־אַרשׁ אַנִיל Prov. 29.9, un homme sage contestant avec un homme insensé; יַבְּיִל יַדָּר Is. 43.26, plaidons ensemble; ינשׁפְטָתִי עַמָּם שֵׁם עַל־עַמְי Joel 4. 2, et là j'entrerai en jugement avec eux à ַנְשָׁפַט רוּגא לְכַל־בַּטָשׂר; cause de mon peuple; נְשָׁפַט רוּגא לְכַל־בַּטָשׂר Jér. 25. 31, il entrera en jugement contre toute chair; רָנְשַׁפַּטָתִּר אָמוֹ בָּרֶבֶר Ez. 38. 22, j'entrerai en jugement contre lui par la peste ; בָּהָשָּׁמָט יֵרוּיָא עִם־בֵּית אַדְאָב II Chr. 22. 8, quand Jéhu exerçait la vengeance contre la maison d'Achab.

Po. part.: לְּמְשׁׁמְּטִי Job 9. 15, à mon juge.

연한 (juge) n. pr. 1° Saphat, fils de Hori, Nomb. 13.5. — 2° Plusieurs autres, Rois, Chr.

שְּלְשִׁי m. (usité seulement au plur. בּיִישְּׁישְׁ). Jugements, châtiments: הַשְּׁבְאָּי בּיִישְׁ Exod. 12. 12, j'exercerai des jugements.

n. pr. 1° Sephatiah, fils de David, II Sam. 3. 4. — 2° Plusieurs autres, Jér., Esdr., Néh.

ាក្សុសុទ្ធិសុ n. pr. m. 1° II Chr. 21. 2. — 2° I Chr. 12. 5. — 3° 27. 16.

ア፡፡ የ፡፡ chald. m. plur. Des juges, Esdr. 7. 25.

[부위병 n. pr. m. Nomb. 34. 24.

ישְׁפִּיִים (pl. שְׁפִיִּים) Hauteur, lieu élevé: יַבְּלָּהְ שָׁמִי Nomb. 23. 3, il alla sur une hauteur; selon d'autres: il alla seul, a l'écart; שְׁבִּיבָּי Jér. 4. 11, des lieux élevés, des collines, dans le désert; עַל-שְׁמָיִים 3. 21, sur les lieux élevés.

ישָׁפִּי n. pr. (v. ישׁפִּי).

" שְׁפְּיכוּת L'action de verser : שְׁמִּיכּהּת Aboth, le sang versé, meurtre.

יַּשְׁפִּים n. pr. m. 1° I Chr. 7. 12. — 2° 26. 16.

וְשְׁלְּיפוֹן m. Espèce de serpent ou de vipère (écraste?), Gen. 49. 17.

ישׁפִּיר n. pr. d'une ville, Mich.1.11.

שְׁפִיר chald. adj. Beau : צָּמְרֵה שֵׁשְּרִר Dan. 4. 9, 18, son branchage était beau.

ישָּׁפּוּן (fut. יִשִּׁמוֹך:) Verser, repandre: ישמה בים האָרָם Gen. 9. 6, qui repand le sang de l'homme; נַיַּיִּטְׁים בַּעָרֵיו אַרְצָּרו II Sam. 20. 10, et il répandit ses entrailles en terre; שַׁמָכִר כַמַּיִם לְבַּךְ Lam. 2. 19, répands ton cœur comme de l'eau (en versant des larmes); de même : יָאָשְׁמְּכָּח עַלֵּר נַמְשִׁר Ps. 42. 5, je répands mon âme en moi, je pleure; יובון מאַט דוים Lament. 2. 4, il a répandu sa colère comme le feu. - Verser, entasser, de la terre: וַיִּשָׁמָכוּ סֹלְלָה אֱל־הַוְצִיר II Sam. 20. 15, ils élevèrent des remparts contre la ville; ַ נַּחִישָׁרָר אֶת־תַּוֹנוּתַיךָה Ez. 16. 15, tu as prodigué tes prostitutions.

Niph. Étre répandu, être jeté, être dissipé: תֵּשְׁמֵּךְ תַּשְׁמֵּךְ וַ Rois 13.5, et la cendre fut répandue; בַּמַרִּם נְשִּבְּם Ps. 22.15, je suis écoulé comme de l'eau (mes forces m'abandonnent); בְּעָּרְ בָּנִי נִשְׁמַרְ Ez. 16.36, puisque ton argent a été dissipé.

Pou.: מַאַרָן שִׁפְּכִּח אֲשְׁרֶי Ps. 73. 2, il s'en est peu fallu que mes pas n'aient glissé, exact. n'aient été renversés.

Hithp. Etre répandu, jeté: שְּׁהַמּשְּׁהָּיָה Lament. 4. 1, (comment) les pierres saintes sont-elles jetées, semées, aux coins de toutes les rues; בְּּעָהַ Lament. 2. 12, lorsqu'ils rendaient l'ame.

אָל־שָּׁשְּׁ m. Lieu où l'on répand : אָל־שָּׁשְּׁ אָל־יָשְׁחָר Lévit. 4. 12, dans le lieu où l'on répand, jette, la cendre.

וּכְרוּת שֶׁפְּכָּת: Urètre: הְּרוּת שֶׁפְּכָּת: Deut.23. 2, un homme dont l'urètre aura été coupé; d'autres traduisent : dont l'organe génital, etc.

Hiph. Abaisser, abattre; דְּיִדְיִרִים אָרָ Ps. 75. 8, il abaisse l'un, il élève l'autre; אָבֹאָ גָּרִי צְיִיךְ נָּרִים בּיִרְיִם בּיִרִּים צַּרְ נָּרִים בּיִרְים בּיִרְ וּבִּיבְּים בּיִרְ בַּיִּרְ בָּיִרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בָּיִרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִרְ Job 22. 29, car ceux qu'on a humiliés; adverbialement: בּיִבְּיִרְיִנְ בַּיִרְ בַּיִּרְיִ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִרְ בַּיִּרְ בַיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִרְ בַּיִרְם בּיִרְ בִּירְם בּיִרְים בּיִרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִרְ בַּיִרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיְרָ בְּיִרְם בּיוּ בְּיִיבְּיִים בּיִרְ בְּיִרְם בּיוּ בְּיִרְ בִּיִּרְ בִּיִירְ בְּיִרְים בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְים בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִּרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְיִיבְּייִי בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בּיוּ בְּיִיבְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בּיוּבְּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִיבְייִים בְּיִים בְּיִייִּים בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִּרְ בְּיִירְ בְּיִייְ בְּיִייְ בְּיִירְ בְּיִייְ בְּיִייְרְ בְּיִירְ בְיִירְ בְּיִירְ בְּיִייִים בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְיִירְ בְּיִירְייִים בְּיִייִי

לשְׁפַּל chald. Aph. Abaisser, abattre: בּלְבִּרְן יְתַשְׁפֵּל Dan.7.24, il abattra trois rois; יְתַלְּהָת בַּלְבִּרְן יְתַשְׁפֵּל tu n'as point humilié ton cœur.

לְּשִׁלִי m. (רְּשָׁשְׁלְ fém.) adj. Bas, profond, enfoncé: בְּשִׁי צְי Ez. 17. 24, un arbre bas, c.-à-d. petit; בּשִּילִינוֹר בּשִׁילִינוֹר 13. 20, (une tache qui paraît) plus enfoncée que la peau. Des hommes: abaissé, vil, humble: בְּשִּילִינוֹי שִׁשְּׁלִינוֹי bob 5. 11, d'élever ceux qui étaientabaissés; בְּיִנִינִי שַׁשְּלִינוֹי שִׁשְּׁלִינוֹי שִׁשְּלִינוֹי מַעִּילִינוֹי שִׁשְּלִינוֹי זוֹן II Sam. 6. 22, je paraîtrais vil à mes propres yeux; שִׁשְּלִינוֹי שִׁשְּלִינוֹ Is. 57.15, l'esprit des humbles.

לְּשְׁלֵּל chald. Bas, vil : יְשְׁלֵּל Dan. 4. 14, le plus vil des hommes.

שְּׁפֶּלְ m. Lieu bas, bassesse : שְׁשֵּׁבִּ Eccl. 10.6, (les riches) sont assis en bas; בְּשִׁרָּהָ לָּפִי זְּכֵר לָפּי qui, lorsque nous étions bien bas, dans la misère, s'est souvenu de nous? קׁלְּה f. Endroit bas, terrain bas: אַשְּלְּה Is. 32. 19, et la ville sera située dans une vallée.

קיבל וּיִישְׁרָאֵל וּיִשְׁמָלְיתּ f.Plaine, vallée: יִזְייִשְׁרָאֵל וּיִשְׁמָלְיתּ Jos. 11. 16, la montagne d'Israel et sa plaine, et fréq. יוֹי בְּשָׁרָת la vallée qui s'étend de Joppé jusqu'à Gaza le long de la mer.

וְלְּחְלוֹת f. Affaissement: אַפְּלְּוֹת Eccl. 10. 18, et quand les mains s'affaissent, quand elles deviennent laches par paresse.

רַבָּשְׁ n. pr. m. I Chr. 5. 12.

סְּטְלְיּ n. pr. Sepham, ville de la tribu de Juda, Nomb. 34. 10; שְׁמְכִּי I Chr. 27. 22, de Sepham.

חוֹם אָשְׁלְּחוֹת. pr. d'une ville, I Sam. 30. 28, probablement la même que שַּשְּׁים.

וְשָּׁלְּי m. Lapin: יְאֶר־דִיאָין Lév. 11. 5, et le lapin; plur.: יְשָׁנִים Prov. 30. 26, les lapins.

기위학 n. pr. m. 1º II Rois 22. 3. — 2º Jér. 26. 24.

שָּׁשֵּע הַיִּיִּם יִינִּכְף m. Abondance : יָּשָׁשֵּע יַבְּים יִינִכְּף Deut. 33. 19, ils suceront l'abondance des mers, ils s'enrichiront par la pêche ou la navigation.

לְּעָרָה f. Abondance, grande quantité, foule, troupe: אַפָּרִיבְּיִם Job 22. 11, et l'abondance, le débordement, des eaux; שִּׁמְּעֵּי וְּעֵלֶּיִה Is. 60. 6, une foule de chameaux; אַיִּדְיִּדְּאָּ II Rois 9. 17, la troupe de Jéhu.

עי אַפְּעִי n. pr. m. I Chr. 4. 37.

שְׁפַּר Etre beau, avec שָׁבּּר plaire: יְשִׁבֶּר Ps. 16.6, (et l'héritage qui m'est échu) me plait.

Pi.: בְּיִּבְּיִם שְׁמְרֵת Job 26.13, par son souffle il a orné le ciel.

לְּשְׁלֵּי chald. Parattre beau, plaire: בְּלְבִי יִשְׁמֵּר בְּלָבִי הַשְׁמַר בְּלָבִי הַשְׁמֵּר בְּלָבִי הַשְׁמַר בְּלָבִי הַשְׁמַר בְּלָבִי הַשְׁמַר בְּלָבִי הַשְׁמַר בְּלָבִי הָשָׁמִי Dan. 6. 2, il plut à Darius.

אָמְרֵיר . Beauté. Ex. unique : אָמְרֵיר שׁתָּר Dan. 49. 21, de belles paroles.

ר אָלֶי n. pr. La montagne de Sépher, Nomb. 33. 23.

קרָה f. Beauté: שְּׁמְרָם שְׁמְרָם Job 26. 13, par son esprit (il a donné) au ciel la beauté; ou verbe, v. à שָׁמַב.

ח שׁפְרַה n. pr. Siphra, sage-femme, Exod. 15.

ייַפְּרִיר m. Pavillon, tente: - רְנָטָּח אָיִר m. Pavillon, tente: יְנָטָח אָרִירוֹ צָּלֵידְעֹם Jér. 43. 10, il étendra sa tente sur elles.

אָפַּרְאָּ m. chald. Aurore, point du jour: בְּשְׁפֵּרְשָּׁ Dan. 6. 20, (le roi) se leva au point du jour.

רְשִׁלְּעוֹ. רְשִׁלְּיִנוֹ Mettre, placer, poser: יְסְפְּיִר II Rois 4.38, mets le pot; יְלְבְּעָר־כְּיֶנְתְּ רְּטָנְתְּ Ps. 22.46, tu me mets dans la poussière de la mort.

— Préparer, donner: רְיִי שְׁלִּיִּנִי הַיִּנְיִם לְּנִי Is. 26. 12, Eternel, tu nous donnes la paix.

אַם־הִישְׁמְבּין m. duel, douteux: אָם־הִישְׁמְבּין Ps. 68. 14, quand vous auriez couché dans les étables, ou près des âtres; בֵּין בַּבְּיִין Ez. 40. 43, et les anneaux, ou les crochets (pour y attacher les victimes).

קּיָטֶי m., douteux. Ex. unique: אָשֶׁהְ אָבֶּבְ Is. 54. 8, dans le transport de ma colère; selon d'autres: dans un moment de colère.

אָלְינִידי chald. m. Guisse, jambe : אָלְינִידי Dan. 2. 33, ses jambes.

(fut. יְשָׁקוֹר) Veiller (au propre et au figurė): שַׁקַרְהִּי וָאֶרְיֶה Ps. 102.8, je veille et je suis (comme un oiseau qui est seul sur un toit); שַּׁיָא שַׁקַר שׁוֹמַר Ps. 127. 1, le gardien veille en vain; Prov. 8. 34, de veiller לְשַׁכִּוֹר עֵל־דַּלְּחֹתֵר a mes portes; אָמָרוּג נְשִׁמְרוּ Esdr. 8. 29, veillez et ayez-(en) soin ; הַנָּיָר שׁקַר עַלַידָהַם Jér. 44. 27, je veille contre eux (pour leur faire du mal); שֹׁקַר אֵנִי עַל־דְּבָרִי לַעֲשׁתוֹ Jér. 1.12, je veille, je me háte, à exécuter ma parole; בַּל־שׁקְדֵר אָוַן Is. 29. 20, tous ceux qui veillent pour commettre l'iniquité; נמר שׁמֵר על־עַריתום Jér. 5.6, le léopard est au guet contre leurs villes; בְּחָנָה שָׁקִּוּר Aboth, et sois zélé (à, etc.).

Pou. Etre fait en forme d'amande :

pes en forme de fleur d'amandier (v. גְבִּעִּים בְּשֶׁקּוִים).

שַקל שָׁקַר m. Amandier, amande: שַקּל שָׁקַר Jer. 1. 11, une branche d'amandier, ou : une branche qui fleurit hativement; יְנֵגֵּאן דְיָבֶּקר Eccl. 12. 5, quand l'amandier fleurit (v. מַגָּאָ Pi.); שְׁקַרִים Nomb. 7. 23, des amandes.

אָקּה Kal inusité. Hiph. Faire boire, donner a boire, abreuver, arroser: יָאִם־צָּמָא הַשְּׁקַרוּ מָיִם Prov. 25. 21, et s'il a soif donne-lui à boire de l'eau; וַיְשָׁקֵנוּ מֵי־ראשׁ Jer. 8. 14, il nous fit boire de l'eau de fiel; יָשֶׁקוּ הַעֶּרָרִים Gen. 29. 2, on abreuvait les troupeaux; ים בים בים Ps. 80. 6, tu les abreuves de larmes à pleine mesure : לַחַשְׁלוּת אַת־הַאָּן Gen. 2. 10, pour arroser le jardin ; לַרְגַעִים אַשְׁקַנַּה Is. 27. 3, je l'arroserai à tout moment ; part.: ਸਤ੍ਰਾਂਤ Gen. 40. 1, l'échanson; שַׁר חַשַּשָׁקִים Gen. 40. 2, le chef des échansons; ארבשיים Gen. 40. 21, dans son office d'échanson.

Niph. Être submergé; fém. רְנִישֶׁקתּוּ cheth., Amos 8.8, elle sera submergée.

Pou.: רְשָׁמֶד יִדְיּתְשְׁרָ Job 21. 24, et la moelle de ses os est pleine de sève.

שַּׁמְנִי et שִּׁקּוֹי m. 1° Boisson: שַּׁמְנִי Osée 2. 7, mon huile et mes hoissons; יְשִׁקּוִי בְּרָבִי מְסְרָמִי Ps. 102. 10, et j'ai mélé ma boisson de pleurs.

— 2° Arrosement: יְשִׁקּוֹי בְּרָבִי מְסְרָמִי Prov. 3. 8, et un arrosement, un rafratchissement, à tes os.

אַרַע (fut. בּיְשִׁיקי) Se reposer, être en repos, en paix, jouir du repos, se tenir

tranquille, rester inactif : ושׁקט הוא לישָּׁכְרִיד Jér. 48. 11, il a reposé sur sa lie; יְלֹא־שָׁקִיּמִר Job 3. 26, je n'ai point eu de tranquillité; נָהִשֶּׁלֵט הָאָרֵץ Jug. 3. 11, le pays fut en repos, en paix; plus complet: بِبَهْرِهِ تِعْدِرْبَوْم Jos. 11. 23, le pays se reposa de la guerre, n'avait plus de guerre; מַשְׁשִׁים Job 3. 13, et je reposerais (dans la tombe); לא רְשׁלִם הַאִּישׁ Ruth 3. 18, cet homme ne se donnera point de repos (qu'il n'ait achevé cette affaire); אָרֶץ רָרָאָח וְשֶׁקָטָח Ps. 76. 9, la terre a été effrayée, et elle s'est tenue en repos; אַרך הְשִׁקְטִר Jér. 47.7, comment te tiendrais-tu tranquille, inactive? יַאַל־חִשְׁשִׁם אַל Ps. 83. 2, Dieu, ne reste point en repos, sans agir.

Hiph. 1º Faire reposer, apaiser, procurer le repos : וָאַרָךְ אַפַּיִם רָשָׁקִים רִיב Prov. 15. 18, l'homme patient apaise la querelle; יְחוּא יַשְׁקט וּמִר יַרְשָׁעַ Job 34. 29, s'il donne le repos, la paix, qui la troublera? לָחַשָּׁקִיט לוֹ מִימֵי רַע Ps.94.13, pour le mettre en repos contre les jours de l'adversité. — 2º Intrans. Reposer, rester en repos : אַשָּׁמֶר וַחָשָׁמֶר Is. 7. 4, sois sans inquiétude et reste tranquille (v. a ישׁמָר Niph.); אַני לא דוּכַל Jer. 49. 23, (la mer) ne peut rester en repos, s'apaiser; אַרֶץ מְדֵּרוֹם Job 37. 17, lorsque la terre est épargnée des vents du sud (v. le même exemple à פרום, page 129).

וְשָׁלִם וְשֶׁלִם אָתֵּן הּ. Repos : יְשָׁלִם וְשֶׁלִם וּ I Chr. 22. 9, et je donnerai (a Israel) la paix et le repos.

II Sam. 18. 12, et quand même je poserais dans mes mains, c.-a-d. quand même tu me donnerais, mille pièces d'argent.

Niph. Etre pesé: הְשָׁקֵל הַעָּקָל Esdr. 8. 33, l'argent fut pesé; אָשָׁקֵל יִשְּׁקֵל Job 6. 2, si (mon chagrin et mes souf-

frances) étaient pesés.

פּנ מ' m. Poids, sicle, monnaie d'or et d'argent: אַפֶּל אָבְּרָלְיִהְיּל שָׁכֶּל Amos 8.5, pour augmenter le sicle, le poids; אָפָל הַשְּׁלְשִׁים שָּׁלְל הַשְּׁל הַשְּׁלָן הַשְּּלֶן הַשְּּלֶן הַשְּּלֶן הַשְּּלֶן הַשְּּלָן הַשְּּלָן הַשְּּלָן הַשְּּלָן הַשְּּלָן הַשְּּלָן הַשְּּלָן הַשְּּלָן הַשְּּלָן הַשְּלָן הַשְּּלָן הַשְּּלָן הַשְּּלָן הַשְּּלָן הַשְּּלָן הַשְּּלָן הַשְּּלָן הַשְּלָן הַשְּלָּן הַשְּלָּן הַשְּלָּן הַשְּלָן הַשְּלָּן הַשְּלָן הַשְּלָּן הַשְּלָּן הַשְּלָּן הַשְּלָּן הַשְּלְּיִבּן הַשְּלָּיִם בְּאָלָן הַשְּלָּן הַשְּלָּן הַשְּלָּן הַשְּלָּים בּאָּלָן הַשְּלָן הַשְּלָּן הַשְּלָן הַשְּלָּן הַשְּלָּן הַשִּלְּן הַשְּלָּן הַשְּלְּים בּאַר הַיּבּיּל הַשְּלְּים בּאַנְיף הַשְּלְּים בּעִּיף הַיּיִים בּאַר הַיּיִים בּאַנְיף הַיּיִים בּאַנְיף הַיּיִים בּאַנְיף הַיּיִים בּאָר הַיּיִים בּיּיִים בּאָיים הַיּיִים בּיּיִים בּיּיִים בּיּיִים בּיּיִים בּיּיִים בּיּיִים בּייִים בּיּים בּייִים בּיּים בּיּיִים בּיּישְׁיִים בּיּיִים בּיּיִים בּיִים בּייִים בּייִים בּיּיִים בּיּים בּייִים בּייִים בּיּיִים בּייִים בּיִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּיּיִים בּייִים בּייִיים בּייִיים בּייִיים בּייִיים בּייִיים בּייִיים בּייִיים בּייים בּייִיים בּייִיים בּייִיים ב

קּמָה f., usité seulement au plur. Sycomore: אַקְמִים גְּדָּעּנּ Is. 9. 9, les sycomores ont été abattus; בְּיִנְשְׁלְ יְנִישְׁקְמִיּתְם Ps. 78. 47, (il détruit) leurs sycomores par la gelée.

עוֹעָל Enfoncer, être plongé, être submergé: לַבָּל Jér. 51. 64. Babylone sera ainsi plongée, submergée; בְּלֶר בִּלְּרָת בָּלְאָר בִּלְּרָת Amos 9. 5, elle est submergée comme par le fleuve d'Egypte; du feu: אוני Nomb. 11. 2, le feu s'arrêta, s'éteignit.

Niph. Étre submergé: יְנְשָׁקְעָה מִּרְאוֹר Amos 8. 8, elle sera submergée comme par le fleuve d'Egypte (cheth.

(أذبهظنا).

Hiph. Faire baisser, faire enfoncer: יְבְּחָבֶל מֵשְׁרֵיב לְשׁוֹנוֹ Job 40. 25, peux-tu lui baisser sa langue par une corde, ou: peux-tu lui plonger, jeter, une corde sur la langue? מְיַבְירָע בַּיבְירָע Ez. 32. 14, je ferai rasseoir leurs eaux.

לְשְׁקְעֵרוּרָה f., pl. שְׁקְעֵרוּרָה Lév.14.37, de petits creux, des fossettes (aux parois de la maison).

קריי Kal inusité. Niph. Regarder en s'avançant, en se montrant, regarder, paraître: מְבָּיִר מִחַלּין וּ וְצַבְּיִם מְשְׁבִים וְשְׁבָּיִם וְשְׁבָּיִם וְשְׁבָּיִם וְשְׁבָּיִם וְשְׁבָּיִם וְשְׁבִּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִים וּשְׁבִּים וּשְּבִּים וּשְׁבִּים וּשְׁבְּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִּים וּשְּבִּים וּשְׁבִּים וּבְּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִּים וּשְּבְּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִּים וּיִּבְּים וּשְׁבִּים וּבּים וּשְׁבִּים וּיִים וּבּים וּשְׁבִּים וּיִבּים וּיִים וּבְּים וּשְׁבִּים וּיִבּים וּיִים וּיִים וּיִים וּבּים וּשְׁבִּים וּיִים וּישְׁיִים וּבּים וּישְׁבִּים וּיִים וּשְׁבִּים וּיִים וּיִים וּיִים וּשְּיִים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִּים וּיִּים וּיים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִּים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִים וּבּיים וּיִיים וּיִים וּיִיבּים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִיים וּיִים ו

celle-ci qui paratt comme l'aurore? אָבְּיה מְּשְׁהְיִי מְשְׁהָּיִי קְיּהְיִי וּשְׁקְּיִתְ יִשְׁהָיִי וּשְׁרָיִי וּשְׁרָיִי וּשְׁרָיִי וּשְׁרִיי וּשְׁרִי וּשְׁרְיִי וּשְׁרִיי וּשְׁרְיִי וּשְׁרִיי וּשְׁרְיִי וּשְׁרְיִי וּשְׁרְיִי וּשְׁרְיִי וּשְׁרְיִי וּשְׁרְיִי וּשְׁרִיי וּשְׁרְיי וּשְׁרְיי וּשְׁרְיי וּשְׁרְיי וּשְׁרִי וּשְׁרְיי וּשְׁרְיי וּשְׁרְיי וּשְׁרְיי וּשְׁרְיי וּשְׁרְיי וּשְׁרִי וּשְׁרְיי וּשְׁרִי וּשְׁרְיי וּשְׁרִי וּשְׁרְיי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרְיי וּשְׁרִי וּשְׁרְיי וּשְׁרְיי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרְיי וּשְׁרְי וּשְׁרְיי וּשְׁרְייִי וּשְׁרְייִי וּשְׁרְייִי וּשְׁרְיי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁרְיי וּשְׁרְיי וּשְׁרְיי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיי וּשְׁיִי וּשְׁיִּי וּשְׁיִּי וּשְׁיִּי וּשְׁיִּי וּשְׁיִּי וּשְׁיִי וּשְׁיִּי וּשְּׁיִּי וּשְׁיִּי וּשְׁיִּישְׁיִי וּשְׁיִי וּשְּייי וּשְּׁיִיי בְּשְׁיִי וּשְׁיִי בְּשְׁיִי בְּישְׁיִיתְּיי בְּי

Hiph. Regarder: מְּצֵּר חֲחָלּוֹן הַצְּר חְחַלּוֹן II Rois 9. 30, elle regarda par la fenetre; בַּיִּשְׁחָנֵת מִצְרַיִם בַּאָרַ בַּצִּר מַנִים בַּאָרַיִם בּצֹר בַּאָרַ בַּאָרַ בַּאָרַ בַּאַרַ בַּאַרָ בַּאָרַ בּאַרַ בּאַרַ בּאַרַ בּאַרַ בּאַרַ בּאַרַ בּאַרַ פּאַרַ פּאַר פּאַרַ פּאַרַ פּאַרַ פּאַרַ פּאַרַ פּאַרַ פּאַרַ פּאַרַ פּאַר פּאַרַ פּאַר פּאַרַ פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּאַר פּאָרַ פּאַר פּאָרַ פּאַר פּאָר פּאַר פּיייייי פּאָּיי פּאַר פּאַרי פּאַר פּאַריי פּאַריי פּאַר פּאַר פּאַר פּאַרייייי

קּבְּיִם שְּקָתְּ m. Couverture, toit: רְבְּיִם שְּקָתְּ I Rois 7. 5, les portes et les poteaux étaient carrés et couverts d'un toit, ou: avaient une toiture carrée; selon d'autres: אָבְשָׁ des fenétres; שְּבְּיִם שְּלְשָׁה שִּרְיִם I Rois 7. 4, trois rangées de solives.

קְּבְּיִם אַקְבִּים Pl. adj. et subst.: יְדּלִּיֵנִי אַקְבִּים אַקְבִּים I Rois 6. 4, des croisées voûtées et grillées; יְשְקְבִּים 7. 4, et des solives; selon d'autres: et des fenêtres.

רְבִּילְ Kal inusité. Pi. 1°Avoir en abomination, en horreur: יְצִּירְ־אַלָּהְ הְּשֶׁהְ הְצִּירְ בְּעָרִי Lév. 11.13, voici ceux d'entre les oiseaux que vous tiendrez pour abominables; יְבִיה שָּנִי Ps. 22. 25, il n'a pas dédaigné les cris du pauvre. — 2° Rendre impur, abominable: יְלַה בְּשִׁי בָּיִר בְּעִירָ בִּעֹר בַּעֹר Lév. 20. 25, ne rendez pas abominables, impures, vos personnes.

אָרֶעֶּי m. Abomination, impurete (des animaux impurs): בְּיָבֶּי יִרְיּרְיּ לָּבָּם Lév. 11.11, ils vous seront en abomination; אַבְּלֵּר בְּשֵׁר חַחְיִרר וְחַיְּבֶּי Is. 66.17. ceux qui mangent de la chair de pourceau et des choses abominables, des animaux impurs.

ישקרץ .v) שָׁקּץ.

PP (fut. יְשׁקי) 1° Courir, errer ça et la: בְּעִיר יְשׁקּי Joel 2. 9, ils iront ça et la par la ville; ישׁ יְשָׁר Is. 33. 4, on courra sur lui. — 2° Étre avide: ppi יוֹב שׁיִב Prov. 28. 15, et (comme) un

ours avide, affamé; nppiv ivils. 29. 8, et son âme est avide, altérée.

Hithp. Courir. Ex. unique: יְשְׁתְּקְשְׁקּקּ אַרְחֹבוּת Nah. 2. 5, (les charriots) courront dans les rues; selon d'autres: ils se heurteront, etc.

אַכן אַר לִּר: אַם־תְּשָׁכִּר לָּר Gen. 21. 23, que tu ne mentiras, ne me tromperas pas.

Pi. Mentir, tromper, trahir: לֹא יְשַׁקֵּר I Sam. 15. 29, il ne mentira pas; יְלֹא־חְשֵׁקְרוּ אִרשׁ בַּעֲמִיחוֹ Lévit. 19. 11, et aucun de vous ne mentira à son prochain; בְּיִם לֹא יְשַׁקְרוּ הָא Is. 63. 8, des enfants qui ne trahiront, ne dégénéreront plus; יְלֹא־יִשְׁקֵרנּ בְּבְיִריְהָךְ Ps. 44. 18, nous n'avons point trahi ton alliance; יְלֹא אֲשַׁקֵר בָּאֲמִינְּיִחִי Ps. 89. 34, je ne fausserai, trahirai pas ma foi (ma promesse).

אָקּר m. 1º Mensonge, fausseté, vanité: מְּרָבֶר שֵׁקֵר הְרָחָק Exod. 23. 7, tu t'éloigneras de toute parole de mensonge; ער־שַּׁקַר Deut. 19. 18, un faux temoignage; לשבעה שבר Zach. 8. 17. et un faux serment; שַׁקַר הַפּוּס לָחָשׁוּצָר Ps. 33. 17, la victoire est vaine que le cavalier attend de son cheval; שַּׁקַרָּר Prov. 17. 4, le mensonge, pour le menteur; plur.: מַּקְרֵים Ps. 101.7, des mensonges. — 2°Adv. En vain, vainement: אַה לַשָּׁמֶר שָׁמַרְחִי I Sam. 25. 21, c'est bien en vain que j'ai gardé, protégé; יַשְׁקֵר רְדְּמוּנְר Ps. 119. 86, ils me persecutent sans motif; איבר שַׁקר Ps. 35.19, ceux qui sont mes ennemis sans sujet; לַשֵּׁקַר עַשַּׁה עַם שָׁקַר סֹפְּרִים Jer. 8. 8, c'est bien en vain que la plume a écrit, en vain que les scribes ou les législateurs (s'en servent).

וְתְּעֵר מַנֶּהְ f. Auge, abreuvoir: וַּתְּעֵר מַנֶּהְ הַשְּלְּרְשִׁלֶּחְ הַבְּיב Gen. 24. 20, elle vida sa cruche dans l'abreuvoir; pl.: הַבְּיב הַבְּיִם Gen. 30. 38, dans les abreuvoirs.

שלה. (rac. שָׁבֶרְ). Nombril: שָׁבָּדָ Ez. 16.4, et שָּׁרְרַךְ Cant.7.3, ton nombril; לְשָׁבֶּךְ Prov. 3.8, pour ton nombril, c.-à-d. pour tes nerfs (v. שַׁרָרָר).

לְּכִיְּרֵיךְ et אִיבְייִ chald. 1º Délier: יְחַפְיִרין Dan. 5.16, et que tu peux résoudre les problèmes; part.: אָבְרִין אַרְבְּעָּרוּ Dan. 3. 25, quatre hommes sans liens. — 2º Demeurer, rester: אִנְיוֹירָא Dan. 2. 22, et la lumière se trouve, demeure, en ou avec lui.

Pa. 1º Délier: יְּבְיְבֶּירָא מְבְירָא Dan. 5. 12, et qui résout les problèmes. — 2º Commencer: יְּבָירָא לָפְרָא Esdr. 5. 2, et ils commencerent à bâtir.

Ithp. Se relacher: יְמְטְרֵירִ חַרְצֵּחְ מְשְׁתְּרֵירִ Dan. 5. 6, et les jointures de ses reins se relachèrent.

ישָׁרְאָּעָי n. pr. 1° Sareser, fils de Sancherib, Is. 37. 38. — 2° Zach.7. 2.

10, et la chaleur : רָלֹאִרֹיָתֵם שָׁרָב Is. 49. 10, et la chaleur ne les frappera pas. — 2° Lieu desséché: רְיִדְיִה חַשְּׁרֶב לַּאֲנָם Is. 35. 7, les lieux qui étaient secs deviendront des étangs; selon d'autres, דְיָה וֹשְׁרָב וֹשׁ le mirage: la plaine de sable à qui le phénomène du mirage donne l'apparence d'une étendue d'eau deviendra en réalité un étang.

ח שֵׁבְבְיָה n. pr. m. Esdr. 8. 18.

שַׁרְבִיטׁ m. Sceptre : שַּׁרְבִיטׁ Esth. 4. 11, le sceptre d'or (v. שֵׁבָּטַ).

אַס־לּא (ע. אָשֶּלְה) Delier, delivrer: אָס־בּאָ שַׁרִיתִּדְּ לְטוֹב Jer. 15. 11, si je ne te delivre pas pour ton bonheur (v. à מַרְיַתְּדְּ לְטוֹב Job 37.3, il envoie le tonnerre sous tous les cieux, il lui laisse un libre cours (v. le même exemple à יָּבָיר Pi.). — Demeurer, résider, part. השׁיִר, הַיִּבּיר, Aboth.

שָׁרָה Muraille (v. à Il שָׁרָה subst.).

קרה f. Chainette; plur.: קימירות Is. 3.19, et les chainettes (ornement que portaient les femmes) (v. שְׁרָשָׁר).

ישרוּהָן n. pr. d'une ville de la tribu de Siméon, Jos. 19. 6.

קירון n. pr., toujours avec l'art.: אָירוֹן Saron, contrée qui s'étend de Joppé à Césarée, extrêmement fertile, Jos. 12. 18, Cant. 2. 1; השָׁרוֹנָר de Saron, I Chr. 27. 29.

ישִׁרְעִי n. pr. (v. שִׁרָעִי). n. pr. m. Esdr. 10. 40. שִׁרִידְּר f. Guirasse, Job 41. 18.

וְבְּשָׁמֵל תִּאֵּרְיוֹן: m. Cuirasse: נְּשִּׁבְּיוֹן: ISam. 17. 5, le poids de la cuirasse; plur. וְחַאֵּרִינִים Néh. 4. 10, et וְשִׁבְיינִים II Chr. 26. 14.

לְּשִׁרְיוֹן n. pr. Les Sidoniens appellent la montagne d'Hermon : Siryon , שְׁיִרִי Deut. 3. 5.

לְּיִרְיֹן m. Cuirasse (v. שְׁרְיוֹן), I Rois 22. 34, Is. 59. 17.

לְשְרִיקְוֹת בְּיָרִים: f. pl. Sifflement; שְׁרִיקְוֹת בְּיָרִים: 5. 16, les cris, le bélement, des troupeaux, ou: le bruit du sifflet des bergers; שְׁרִיקֹת עּוֹלֶם Jér. 18. 16, un objet de sifflement, c.-à-d. d'opprobre, perpétuel.

קאונו : Nombril (שרייני בּשְׁרִירַי בְּטְנּי (ע. שׁרְירַי בְּטְנִי בִּטְנּי Job 40. 16, et sa vigueur est dans le nombril, dans les nerfs de son ventre.

קירוּה f. (rac. שֶׁרֵר). Penchant, passion, ou endurcissement: בֵּר בְּשְׁרֵרִּה Deut. 29. 18, encore que je suive le penchant, ou l'endurcissement, de mon cœur.

אַנית (ע. אַבּירית).

רְשִׁרְצוּ (fut. יְשִׁרִיץ) 1° Produire en abondance, fourmiller: יְשִׁרְצוּ הַשַּׁרִם לְּפָרִים לְּפָרִים (Gen. 1. 20, que les eaux produisent en abondance des animaux qui se meuvent; שַּרֵבְּעָבְּעְ צַּבְּרַבְּעָבִים Ps. 105. 30, leur pays fourmilla de grenouilles.—
2° Ramper: יְשִׁרְיִעְ עַלּ-הָשָּׁרִץ Gen. 7. 21, des reptiles qui rampent sur la terre.—
3° Se multiplier, se répandre. Des animaux: בְּשִּרְיִעְ Cen. 8. 47, qu'ils se répandent sur la terre; des hommes: שִּרִּבְּיִבְּיִ בַּבְּעִרְץ Exod. 1. 7, (les enfants d'Israel) augmentèrent et se multiplièrent.

רְיָשָׁי m. Reptile: שֵּבֶץ בָּבֶא Lévit.5.2, des reptiles immondes; שֵּבֶץ הָשִּרָץ הַעִּיף בּיבָא Lév.11.20, tout reptile volant (comme la chauve-souris, etc.); שָּבֶץ הַעַּיִּץ Lév. 11. 10, des reptiles des eaux.

ישָׁרַק (fut. אָיַר) Siffler, appeler en

sifflant, siffler pour railler, pour exprimer l'étonnement: יְשִׁרֹּק יֵרְ לַּגְּבוּב Is.7.

18, l'Éternel appellera la mouche, etc.; אָדְיְקְיִ אַנְּבְּוּב Is. 5. 26, il lui sifflera, il l'attirera, des extrémités de la terre; יְשִׁרֹק עֵלֹּיבְעֹּלִיבְעֹלִיבְעֹל עַלֹּיבְעַלְיִבְעֹל עַלִּיבְעַל עַלִּיבְעַל עָלִיבְעַל עַלִּיבְעַל עָלִיבְעַל עַלִּיבְעַל עָלִיבְעַל עַלִּיבְעַל עָלִיבְעַל עִלִּיבְעַל עִלִּיבְעַל עַל נִיבְעַרְעָּל עַן len sera étonné, et sifflera à cause de toutes ses plaies; יְבִיבְיִרְעָּי שַׁרְ נְיִבְיִרְעָּרְ שֵׁרִי עָלָר נִיבְיִרְעָּר שַׁרָ עַל עָלִיג Is ont siffle, grincé les dents; יִשְׁיִרִי עָלֶּיר Job 27. 23, et (chacun) le sifflera, le raillera.

לְשַׁרָקְה f. Sifflement, raillerie: רְּשָּׁבְקְּה לְשָׁרָקִה Jér. 25. 9, (je ferai d'eux) un objet d'étonnement et de sifflement.

יְלֵיבְר 1º Regarder (v.II לְשׁרָּב).—2º Haïr; part.: לְמַצְן שׁוֹרְרָי Ps. 5. 9, à cause de mes ennemis.

ישָׁרָר n. pr. m. II Sam. 23. 33.

אָרָר Nombril (v. שׁרָר).

שָׁרָשׁ n. pr. m. I Chr. 7. 16.

שָׁרֵשׁ Po. Prendre racine, jeter des racines: אַתּ בְּל-שׁרֵשׁ בַּאָרֶץ גַּוֹנְשׁ Is. 40. 24, et même leur tronc n'a point jeté de racines en terre; בַּר־שׁרָשׁר Jér. 12. 2, et ils ont pris racine.

Pi. שֵׁישֵׁ sens opposé. Déraciner, détruire : דְּיִּהְיִּ הְשִׁרְשׁׁרְ Ps. 52. 7, il te déracinera de la terre des vivants; זְשָׁרְשְׁרְ דְשָׁרְ דְשְׁרָ בְּיִלְיקְרִ רְשְׁרָשְׁר זְשְׁרָשׁ Job 31. 12, et qui aurait déraciné, détruit, tous mes fruits.

Pou. pass.: יְשֵׁרֶשׁר Job 31.8, et que mes rejetons soient déracinés.

Hiph. Jeter racine: הָשָּׁרָשׁ שָׁרְשָּׁדִּשׁ Ps. 80. 10, elle a jeté de profondes racines; בַשְׁבֵשׁ בַּעָּלֹב Is. 27. 6, Jacob prendra racine.

לְּיִרְשׁׁרִ m. (pl. שְׁרָשׁׁרִם). Racine: תַּיּדְיָשׁיִּלְּשׁׁרָ Ez. 31.7, car sa racine était; בַּצְרָשׁׁי Ez. 31.7, car sa racine était; בַּצְרָשׁׁי בַּצְּרָשׁׁיִ Job 28.9, il renverse les montagnes jusqu'aux fondements, exact. depuis leurs racines; שְׁרְשֵׁי רַבְּלֵי רַבְּלַי חַיְם בִּפָּח Job 13. 27, la racine, la plante, de mes pieds; רְשִׁרְשֵׁי חַיְם בִּפֶּח Job 36.30, il a couvert le fond de la mer; בַּרִּרְשָׁרָשָׁי Job 19. 28, la racine, le fondement, la raison, de (ma) cause; שִׁיּשָׁים שִׁיִּיּשׁׁי בַּיִרּ שִׁיִּשְׁיַ בַּיִּרְשָׁי בַּיִּיִּשְׁיַּשְׁיַ בַּיִר אַיִּיִּשְׁיַ בַּיִר בּיִּיִּי בַּיִּיִּשְׁיַ בַּיִר בּיִּיִּי בַּיִּיִּשְׁיַ בַּיִר בּיִּיִּי בַּיִּשְׁיִשְׁיַ בּיִר בּיִּיִּי בַּיִּיִּשְׁיִשְׁיַ בּיִר בּיִּיִּשְׁיִשְׁיִּשְׁ Job 19. 28, la racine, le fondement, la raison, de (ma) cause;

p בַּבְּבֶּלֵם Jug. 5. 14, leurs descendants ont combattu jusqu'en Amalek; שֹׁרָשׁ רָשִׁי Is.11.10, la racine, le rejeton, d'Isaïe.

שׁרְשׁ m. chald. Racine : שׁרְשׁ Dan. 4. 12, (de) ses racines.

בּירְשׁוֹת f. pl. Chainettes: שַׁרְשׁוֹת Exod. 28.22, des chainettes pour le pectoral.

לְשְׁרְשִׁי chald. f. Expulsion, bannissement: מַן לְשָׁרְשִׁי Esd. 7. 26, il sera condamné soit au bannissement.

לשרתי אלו inusité. Pi. בשׁרָת, inf. בּירִתּי אֹמּרוֹ: Nomb. 3. 6, afin qu'ils le servent; אַפּרִתּים יְשִׁרְתוּבֶּי Is. 60. 10, et leurs rois seront employés à ton service; שְּבֶּר יְשִׁרְתוּבְּים Nomb. 4. 12, (les vases) dont on se sert; בְּשָׁרַתְיּרְ Deut. 18. 5, pour faire le service divin au nom de l'Éternel; part.: בְּשָׁרַתְ אָתרֹבְּים Nomb. 11. 28, serviteur; fém.: בַּשָּׁרַתְ אָתרֹבְּים I Rois 1. 15, (la Sunamith) servait le roi.

שְׁשָּׁה (v. אַשְׁשָּׁה).

I שֵׁשֵׁ f. (m. השָּׁשִׁ, const. השָשֵׁ). Six: מָשֵׁה אָיה אָר (m. השָׁשֵּׁ, const. השָׁשֵּׁ). Six: אַר מַשׁר בְּיִרם (אַר Gen. 30. 20, six fils; הַיִּשְׁתְּ בָּיִרם (אַלְּפִּרם Nomb. 2. 9, et six mille; שִּׁשִּׁים soixante.

רְשִׁשֵּׁאִרִיך: Egarer. Ex. unique: יְשִׁשֵּׁאִרִיךּ Ez. 39. 2, et je te ferai errer; selon d'autres: je te détruirai, ou je ne laisserai de toi qu'un de six (v. שִּׁשִּׁי).

אַשְׁבַּעִי n. pr. persan, Esdr. 1. 8. שִׁשְׁכֵּע Pi. (de I שֵׁשֵׁ). Donner la sixième part. Ex. unique: תְּשִׁים הָאִים בָּבָּע Ez. 48. 13, vous donnerez la sixième partie d'un épha.

ישָׁשִׁי n. pr. m. Esdr. 10. 40.

ישישי n. pr. Nomb. 13. 22.

ர்ப்ப் m. (f. ருற்ற்). Le, la sixième :

קרישִּישׁי Gen. 30. 19, un sixième fils; מָרִישׁישׁי signifie aussi la sixième partie d'un tout: שִׁשִּׁיר Ez. 4. 11, le sixième d'un hin.

קיים יו n. pr. Babylone, Jér. 25. 26, 51. 41.

ישָׁשָׁי n. pr. m. I Chr. 2. 31.

ף אַשְׁשָׁ n. pr. m. I Chr. 8. 14.

שְׁשִׁר m. Couleur rouge (cinabre!): שְׁשִׁרְּ Jér. 22. 14, et peint de rouge.

ישׁר m. Le fondement du corps de l'homme, le derrière, l'anus: רַחְשׁוּקבּי שֵׁיה Is. 20. 4, ayant le haut des cuisses à découvert; שַּׁרֹישִׁיהוֹיִיהָים II Sam. 10. 4, jusqu'au haut des cuisses.

רשל (équivalent, restitution) n. pr. Seth, troisième fils d'Adam, Gen. 4.25.

ביי et איי chald. Six: אַנְתּ־שָׁר Esdr. 6. 15, la sixième année (du règne de Darius); אַנִּיך שָׁר Dan. 3. 1, six coudées; שְׁרִי même verset, soixante.

Niph. אַשֶּׁר רְשָּׁתָּת Lev. 11. 34, (tout breuvage) qu'on boit.

חָתְּה et אִּתְשְׁ chald. Boire: יְיִשְׁהוֹן בְּתוֹן Dan. 5. 2, afin qu'ils bussent dans ces vases; יְאַשְׁתִּי בְּתוֹן Dan. 5. 3, (le roi et ses gentilshommes, etc.) y burent.

ת ישְׁחוֹת m. pl. (Colonne,) fondement: יהַבְּמוֹן Ps. 11.3, les fondements sont renversés; וְדְיּדּ שָׁחֹתִיתְ מְדְמָּאִים Is. 19. 10, et ses fondements, c.-à-d. ses citoyens les plus nobles, seront abattus. I שׁרוֹי Le boire:

10.17, pour la force, pour se fortifier, et non pas pour le plaisir de boire. II אָׁרִי m. Chaine d'un tissu : בְּשֶׁרִר אוֹי Lév. 13. 48, dans la chaine ou dans la trame.

לְּשְׁתְּיֶה f. L'action de boire: מְּחָרָהְּ בּהָה Esth. 1. 8, et la manière de boire fut, c.-à-d. on buvait suivant l'ordre, de ne forcer personne à boire.

לְשׁנֵיִם f. Deux (v. שְׁתַּיִּים).

יירים: n. Plant: שָּׁחִיל Ps.128. 3, comme des plants d'oliviers.

י אָתִיקּה f. Silence, Aboth.

שְׁתוּלִים : Planter, transplanter בְּבֵית בֵי Ps. 92. 14, étant plantés dans la maison de l'Éternel; בְּתִי בְּלִינִ בְּבֵיר בְּרוֹם יִשְׂרָאֵל Ez. 17. 23, je le planterai sur la haute montagne d'Israel; שְׁשִׁתְלָּנִי Osée 9. 13, plantée (c.-à-d. située) dans un lieu agréable. Nomb. 24. 3, 15, (l'homme) qui a l'œil ouvert, le prophète.

עלְתְּקרר : I Rois 6.11, I Sam. 25. 22, 24, qui pisse à la muraille, désignant un chien selon les uns, un petit garçon selon les autres.

רְישִׁילְי (fut. הַאִּשְׁיִרְי Jon. 1. 11, afin que la mer se calme: אַרְאָה בְּיִרְיִּנְי Jon. 1. 11, afin que la mer se calme: אַרְאָה בְּיִרְיִי אָרְאָר בִּי בְּיִרְאָר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְייִי בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיי בְּיר בְּיי בְּיר בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְייי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייִּיי בְּייִייִיי בְּייִיי בְּייִייִיי בְּייִיי בְּייי בְּיייִיי בְּיייִיי בְּיייִי

קר n. pr. persan, Esth. 1. 14.

ישתר בווני n. pr. persan, Esdr. 5. 3.

אָשְׁתְּל (v. אַבּה Mettre, placer : אָשְׁהָל Ps. 49. 15, ils vont, ou on les mène, vers le scheol : בַּשָּׁמֵים מִּידָם Ps. 73. 9, ils portent leur bouche jusqu'au ciel, ils blasphèment.

ת

Taw. w signe, signe d'écriture; vingt-deuxième et dernière lettre de l'alphabet. Comme chiffre n signifie 400. n sans daguesch se prononçait ts; avec daguesch, t, th. n se permute avec v (voir cette lettre) et avec v. Exemples: איל et chald. איל neige.

אָהָי, une fois מָאָר, Ez. 40. 12, rac. הָאָהָ ou הָּאָה, וּהָּאָר Ez. 40. 12, rac. אָהָה ou הָּאָה וּהָאָר בּירן הַתְּאָר בּירן הַתְּאָר בּירן בּירָאָר בּירן בּירָאָר בּירן בּירָאָר בּיר בּירן בּירָאַר בּיר בּירן בּירָאַר בּיר בּירן בּירָאַר בּיר בּיר בּירָ בּייי בּיי בּייי בּייי

אָבְתִּי Désirer ardemment : הָאַבְתִּי אָר Ps. 119. 174, j'ai souhaité ton secours (v. אָבָת אָבָת).

Pi., sens opposé. Avoir en horreur (ע. בְּיִבֶּה). Ex. unique; part.: בְּיִבְּבָּרְבְּ Amos 6. 8, je déteste l'orgueil de Jacob.

רַאָּבָה f. Desir: תַּאָבָה Ps.

119. 20, mon ame est languissante par le désir, l'affection (qu'elle a pour tes ordonnances).

קּאָה Kal inusité (ע. הְּיָהְ). Pi. Indiquer par des signes, marquer des limites: אַרָאה לָכָּם Nomb. 34. 7, vous tracerez, vous marquerez, pour vos limites (ou Hithp. de II אָאָה).

in et n. Boeuf sauvage, Deut. 14. 5, Is. 51. 20.

ו אַאָּהָה f. (rac. I אָאָה). 1° Désir, souhait, convoitise, concupiscence: מַאַה אַרִּקִּים אַרְּשׁוֹבּ Prov. 11. 23, le souhait des justes ne tend qu'à ce qui est bon; מַאַיַּה בְּנֵיִים שָׁבַּעִּהְ רַיִּ Ps. 10. 17, tu exauces le souhait des humbles; מַאַיַּה רָּנָשִּׁנִים שָׁבַּעִּהְ רַיִּ Ps. 112. 10, le désir, la concupiscence, des méchants; תְּבְּיִהְיִּה תַּתְּבְּיִה Nomb. 11. 34, les tombes de la convoitise, c.-à-d. de ceux qui avaient convoité. — 2° Objet du désir, objet désirable, agréable; agrément, ornement: קבי האא לְצֵינִים Gen. 3. 6, qu'il était un objet agréable aux yeux; הְאָנֵח אָנָם הַסְרּוֹי Prov. 19. 22, la miséricorde, la bonté, de l'homme, est son charme, son ornement.

II תְּאָרָה (rac. II מָאָה ou תְּאָה) Limite: פּר-תְּאָרֵה וּבְעֹּח עֹלָם Gen. 49. 26, (en s'élevant) jusqu'à la limite extrême, jusqu'au bout des collines éternelles.

האַמְימים. (const. קאימים). Jumeaux: האָמָים Gen. 38. 27, et voici deux jumeaux étaient dans son sein; de même מימים קביית Gen. 25. 24; אימים בּבְיית Gen. 25. 24; אימים בּבְיית Gent. 4. 5, deux petits jumeaux d'une chevrette.

קּאָלָה f. (rac. אָלָה). Malédiction : מַאָלָהף בָּרָשּ בּאַלָּהְף לָּרָש Lament. 3.65, (donne)-leur ta malédiction.

בְּעְרֵיה double, être a deux, être joint; part. seul usité: בְּעָרִיה הַאָּמָה Exod. 26. 24, ils seront joints par le bas.

Hiph. Enfanter des jumeaux; part.: מָּמְלֵּם מֵרְוּאִימוֹיז Cant. 4. 2, qui portent toutes un double fruit, des jumeaux.

ግር pl. (const. d'un singulier בּיִּאָם, ou בּיִּיִּה). Deux petits jumeaux, Cant. 7. 4.

רְאַנָּה f. (rac. אָבָּה). Passion, désir charnel. Ex. unique: מַאַנְהָה מִי רְשִׁרְבָּנְה Jér. 2. 24, qui pourrait l'empêcher de satisfaire son désir lorsqu'elle est en chaleur?

קּאֵנְה f. (pl. מְאֵנִים). Figuier, figue: קּאֵנִים בַּמְאַנָּק י אָצִין מְאַנִים בַּמְאַנָּק Jér. 8. 13, il n'y a point de figues au figuier.

קאָנָה f. (rac. אָנָה). Occasion : האָנָה Jug. 14. 4, il cherche une occasion, un prétexte.

קּאָרָה f. (rac. אָפָה). Tristesse, gémissement, soupir, Is. 29. 2, Lament. 2. 5.

אין m. pl. (rac. און). Peines, efforts: תְּאָנִים תָּלְאָח Ez. 24. 12, (la chaudière) a fatigué par les efforts (qu'on a faits pour la nettoyer (v. d'autres explications à אָח, page 313).

תְאַנֵת שְׁלוֹה n. pr. d'un endroit à la frontière du pays d'Ephraim, Jos. 16.6.

Dessiner, tracer, une frontière; s'aligner, s'étendre: אָבְּרָבְּילּ 18. 14, la frontière s'étendait; רְּחָאֵר אָל־מַּרְבַּן 19. 15.9, cette frontière s'étendait depuis le sommet de la montagne jusqu'à la fontaine, etc.

Pi. Dessiner: יְתְאֵרֵדּע Is. 44. 13, il le marque, dessine.

Pou. S'étendre: תַּמְּהֵיּ תַּנְּקָּר Jos. 19. 13, (de là) s'étendant vers Néah; selon d'autres, n. pr.: à, vers Methoar, et vers Néah.

תּאָר *m*. (avec suff. הּאָרה, הָאָרָם). Forme (du corps), figure, mine, air, beauté : יְתֹאֲרוֹ מִכְּנֵי אָדָם Is. 52. 14, et sa forme, son apparence, (était plus défaite, défigurée) que pas un des enfants des hommes; מַאַרָם Lam. 4. 8, leur figure; בַּאַר T Sam. 28. 14, quelle est son apparence, comment est-il fait? פרואַר בּנֵי רַשְּבֵלֶך Jug. 8. 18, (chacun d'eux avait) l'air des fils d'un roi; וְאִישׁ חֹאַר I Sam. 16. 18, et un bel homme; לארתאַר לוּ וְלֹא חֲרֶר Is. 53. 2, il n'y a en lui ni forme, ni beauté, ni éclat ; plus compl. יַּמַרוּ־חֹאַר Gen. 39. 6, יַמַּת־תּאַר 29. 17, beau, belle, de corps, de taille; des animaux : וָרֶעוֹתוּ חאַה Gen. 41. 19, des vaches laides.

עַרְעָ n. pr. m. I Chr. 8. 35; בַּיְרָבָּ 9. 41.

קאַשוּר . Espèce d'arbre : אְיִאַשׁוּר Is. 41. 19, et le buis, ou : une espèce de cèdre.

בירינֹשָר f. Botte, arche: מַבֶּר נַּשָּׁר Exod. 2. 3, une caisse, ou une botte, de jonc; Gen. 6. 14, une arche de bois de Gopher.

ל (rac. אים). Produit (de la terre), fruit, revenu, gain, profit : fruit, revenu, gain, profit : ביותר בייתר ביית

de la récolte viendra; אַ תְבוּאָה בּבׁר. 5. 9, (celui qui aime la richesse) n'est pas (rassasié) par les revenus; תְּבֵּרְאַר Prov. 10. 16, le fruit, les bénéfices, du méchant; תְּבָּרְאַרְ תְּבִּרְאַךְ אַרַרּאַן בּרָאָרָת. 14, et le fruit, le profit, qu'on tire (de la sagesse), est préférable à l'or.

קברן m. (rac. מבר Intelligence. Ex. unique: בְּרֶברּנָם Osée 13. 2, selon leur intelligence, leur invention.

תְּבוּלְנָה f. (rac. מִּדְן, מִדְּן בּוּלָנָה f. (rac. מִדְּן, מִדְּן בּוּלָנָה Deut. 32. 28, et il n'y a en eux aucune intelligence; מַדְּבְּיָּה מַבְּיּנְה Job 12. 13, c'est à lui qu'appartiennent le conseil et l'intelligence; pl.: וְּיָרֶהְ מְבִּינִּיה דּוֹדִיקְאַנּוּ Is. 40. 14, (qui) lui a montré le chemin de l'intelligence? Job 32. 11, j'ai prêté l'oreille à vos paroles intelligentes, à vos raisonnements.

קבוּסְה f. (rac. מוס). Action d'être foulé aux pieds, destruction, ruine. Ex. unique: אָחַיְרָהּא II Chr. 22. 7, la ruine d'Ahasiahou.

החלות n. pr. 1° La montagne de Tabor, Jug. 4. 6, Jér. 46. 18. — 2° Tabor, une plaine, ou un bocage de chêne, dans la tribu de Benjamin, I Sam. 10. 3. — 3° Tabor, ville lévitique sur le territoire de Zabulon, I Chr. 6. 62.

קּבֶל m. (rac. בְּלֵב). Confusion, union contre nature, union abominable: הָבֶל רוּאא Lév. 18. 23, c'est une union abominable; de l'inceste: בְּלֵל נְּטֵּל בְּלֵּל 20. 12, ils ont fait un mélange, une union horrible.

עבֿע (א. אַבֿע).

תְּבְלְיחָם f. (rac. בְּלָּה). Destruction : עַל-חַבְּלִיחָם Is. 10. 25, pour leur destruction.

לְבְּלֶל בְּעֵים: Tache: תְּבְלֵל בְּעֵים: Lév. 21. 20, qui aura quelque tache dans l'œil.

ነጋጥ m. Paille (hachée), Gen. 24. 32, Is. 41. 7.

חַבְנִי n. pr. m. I Rois 16. 21..

pour construire, modèle, image: מְּבְנִית Exod. 25. 29, le modèle du tabernacle; מַבְּנִית מַבְּנִית Exod. 25. 29, le modèle du tabernacle; מַבְּנִית מַבְּנִית בַּבְּנִית בַּבְּנִית בַּבְּנִית בַּבְּנִית מָבְּנִית מָבְנִית מְבַּנִית מָבְנִית מָבְנִית מָבְנִית מְבַנִית מָבְנִית מָבְנִית מְבַּנְיִת מְבַּנִית מָבְנִית מָבְנִית מָבְנִית מָבְנִית מָבְנִית מָבְנִית מָבְנִית מָבְנִית מָבְנִית בְּבַּנִית בְּבְּנִית בְּבְּנִית בְּבַּנִית בְּבַנִית בְּבְּנִית בְּבַּנִית בְּבַּנִית בְּבְּנִית בְּבַּנִית בְּבַּנִית בְּבְּנִית בְּבַּנִית בְּבַּנִית בְּבְּנִית בְּבַּנִית בְּבַּנִית בְּבַּנִית בְּבַּנִית בְּבַּנִית בְּבְּנִית בְּבַּנִית בְּבְּבִּית בְּבַּנִית בְּבְּבִּית בְּבְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבְּבִּית בְּבִּית בְּבִּבְּית בְּבִּית בּבְּית בְּבִּית בְּבִית בְּבִּית בְּבְית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבְית בְּבְּית בְּבְית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבְית בְּבְּית בְּבְּית בְּבְּית בְּבְּית בְּבְּית בְּבְּית בְּבְּית בְּבְּית בְּבְּית בְּבְית בְּבְּית בְּבְית בְּבְית בְבְּבְית בְּבְּית בְּבְית בְּבְית בְּבְּית בְּבְי

קבערה (incendie) n. pr. d'un endroit désert, Nombr. 11. 3.

가고 n. pr. d'un endroit près de Sichem, Jug. 9. 50.

קבר chald. (hébr. קּבֶּר). Briser; part.: מְּבָרָת הָבִירָת Dan. 2. 42, et en partie il sera fragile.

* NIP Couronne, Aboth.

רסוֹ לִּאְלָת פּּלְאָת ח. pr. Tiglath-Piléser, roi d'Assyrie, II Rois 15. 29. Il est appelé aussi הַּלְנֵח מְּלֶהְ וּ II Rois 16. 7, הַּלְנֵח מִּלְנָח מִּלְנָח מִּלְנָח מִּלְנָח בּּלְנָח מִּלְנָח בּּלְנָח בּרֹנָח וּ I Chr. 5. 6, et הַּלָּח בּרֹנָח וּ I Chr. 5. 26.

תְּנְטוּל m. (rac. בָּלֶּי). Bienfait : בָּלֶּי Ps. 116.12, tous ses bienfaits envers moi.

קְּנְרָה (rac. מְּמְנְרֵח לָּדְּה f. (rac. מְמְנְרֵח לָדְה Ps. 39. 11, sous l'attaque, les châtiments, de ta main.

הוֹבְרְטָה et תּוֹבְרְטָה n.pr. Thogarmah, fils de Gomer, Gen. 10.3, souche d'un peuple du nord (de l'Arménie?), Ez. 27. 14.

תרְּהָר m. Espèce d'arbre, orme, sapin, ou une espèce de platane, Is. 41. 19.

chald. Permanence, constance: בְּחִדִּירָא Dan. 6. 17, 21, avec constance, sans cesse.

חַרְמוֹ n. pr. Thadmor, ville batie par Salomon, I Rois 9. 18; cheth. אָּמָר ville de dattes, Palmyre.

הרָצל n. pr. Thidal, roi de Goyim, Gen. 14. 1.

ਮੋਜੋਸ m. (rac. ਸਜ਼੍ਰੁ). 1° Ce qui est sans forme, lieu désert, affreux: הרד נברא Gen. 1. 12, (la terre était) informe et vide; בָּאָרֵץ מִיְבֶּר וּבְּחֹדּוּ Deut. 32. 10, dans une terre déserte et dans un lieu affreux; ייַתעם בחחוי Job 12. 24, il les fait errer dans un désert; אהר חודי Is. 24. 10, la ville dévastée, ou : la ville de confusion ; ארה Is. 34.41, le cordeau de la dévastation. - 2º Vanité, chose vaine, néant : רוּהַ וַחֹרוּ נְסְפֵּרְהֵם Is. 41.29, les statues (de leurs idoles) ne sont que vent, et une chose vaine; יאבר־מַסֶל כְּלָם is. 44. 9, ceux qui font les images d'idoles ne sont que le neant; synon. de בַּמַּוֹת synon. de מַמַּוֹת Is. 40. 23, il (les) réduit à rien, il (les) anéantit. — Adverbialement: anh Is. 49. 4, pour rien, inutilement; and Is. 45.19, vainement, en vain.

קהוֹם (rac. מַבַּשׁ, selon d'autres הָּדִּשׁ, plur. חומיות) des deux genres. Vague, flot, torrent, eaux profondes, abime, profondeur: אָרַהְחוֹם קּוֹרֵא Ps.42. 8, une vague appelle une autre vague; החמח יבסימג Exod. 15. 5, les flots, les gouffres, les ont couverts; ערַנה וּתְהוֹמה Deut. 8.7, des sources et des torrents, ou: des lacs; וַיּוֹלָיכֵם בַּתְּחֹמוֹת כַּמִּיִבֶּר Ps. 106.9, il les conduisit par les gouffres, les eaux profondes (de la mer), comme ומר מהום בבה ; Is.51.10 מֵר מְחוֹם בַבָּח Is.51.10, les eaux du grand abime, de la mer, des profondeurs de la terre; הְּמָתְּחוֹימוֹת יְאָרֶץ Ps. 71. 20, des abimes, des profondeurs de la terre.

קּהְלָּה f. (rac. הְּהָלֵּה; plur. הְּהָלָּה בּיביר הְּתְּלֶּה; plur. הַּמְר בִּיִּר בְּיִר הְּתְּלֶּהְן. Louange, éloge, gloire: בּמִר הְּתִּלֶּהְה בִּיר הָבַשְּׁר s. 51. 17, et ma bouche annoncera ta louange; הְתִּהְלֵּה רֵי יְבַשֵּׁר s. 60. 6,

ils publieront les louanges de l'Éternel; ימימי כבור הְּוֹשְלֵחוֹ Ps. 66. 2, rendez sa louange glorieuse; בצַּמִיתָ בָּרֶקָת וּתְתַּלָּת Is. 61. 11, il fera germer le salut et la gloire; אַרן עור הְּחָלָּת מוֹאָב Jér. 48. 2, Moab ne sera plus glorifié. — Objet de louange, qui est loué: וְשֵׁמְחִים לְחִוּלֵת Soph. 3. 19, je ferai d'eux un objet de louange. — Celui dont on se loue, dont on se glorifie: רוא החלקה וחוא אלניקה Deut. 10. 21, il est ta gloire, il est ton Dieu; הְתְּלָּחִר אָתָּחו Jér.17.14, tu es ma gloire.—2º Louange, cantique, hymne: מְּדְוּלָה לְרָוָר Ps. 145. 1, Psaume de louange composé par David; בְּרָנָה וּהְחָלָּה II Chr. 20. 22, (et lorsqu'ils commencèrent) le cantique et les louanges, les hymnes; est le nom collectif des Psaumes, le Livre des Psaumes.

חַהְלֶּה f. (rac. אַהָּהְלּה ou הַּמָּל Dob 4. 18, il trouve des défauts, de la négligence (jusque dans ses anges).

קּבְּלּלְכָּה f. (de בְּהָטְי). Action de marcher, marche: וְתַהְלְכֹּה Néh. 12. 31, et ils marchaient à droite (exact. les marches étaient, etc.).

(לּפְיִהְלָּים) (אַנִּלְּים).

קהְלָּח f. Gloire: אָרה מְּחָלָּח keri Jér. 49. 25, la ville glorieuse, célèbre.

קְּמַרְּכָּהְ (rac. הְתַּהְ.). Renversement, perversité, artifice; plur. seul usité: בְּרֵלֵהְ מְּחַהְּבְּרִהְ רָבְּי Prov. 2. 14, ils se réjouissent des renversements (maux) que fait le méchant; רוֹהְ מַּרְהְּבְּרִה Deut. 32. 20, une race perverse; הַבְּהְּבָּרִה Prov. 8. 13, la bouche qui parle avec perversité, ou avec fausseté; הוֹשְּבְּרֵה מַרְּעָּהְרָה בְּרִיּהְרָבְּרִה Prov. 10.31, et une langue artificieuse; הוֹשְּבְּרָה Prov. 16. 28, l'homme pervers ou artificieux.

אָּהָ (rac. הָּהֶה) Signe, marque, signe d'écriture, signature: יְהְרְיִנִיתָ בָּּג 9. 4, et fais une marque (selon une tradition: la lettre ה); קוֹר Job 31.35,

voici ma signature, c.-à-d. mon écrit, ma requête.

עוֹאָז (v. אָהָאָה).

הולב (fut. ירובר) chald. (ע. פולב). Retourner: בְּקְרֵיבְר שְׁלַבְּי רְרוּבר Dan. 4. 31, la raison retourna vers moi, me fut rendue.

Aph. Rendre: יְחַיִּרבּוּן Esdr. 6. 5, (qu'ils), qu'on les rende.—Répondre: מַחִיבּוּנָא Esdr. 5. 11, ils nous ont répondu.

וות פל א פונבל n. pr. Thubal, fils de Japheth, Gen. 10.2, souche d'un peuple de l'Asie-Mineure, Ez. 27. 13.

תּוְבַל־קֵיוֹ n. pr. Tubal-Kain, fils de Lamech, l'inventeur des instruments de fer et d'airain, Gen. 4. 22.

קונה f. (de ירָבָּח). Peine, affliction: ירָבָּח שְּׁבְּחָח תּבְּּחָח וְּבְּּחָח תִּבְּחָח וְבְּּחָח תִּבְּחִח תִּבְּחִח וְבְּּחָח וְבְּּחָח תִּבְּחִח תִּבְּחִח וְבְּּחָח וְבְּּחַח תִּבְּח וְבְּּחַח מִבְּיִם וְבִּיח אָבּמי Prov. 10. 1, le fils insensé est l'affliction de sa mère.

רִּנְרְמָה (v. אוֹנַרְמָה).

(rac. יָדָה, sens du Hiph.). 1º Reconnaissance, chant de reconnaissance, action de grâces : פָנה תוֹרָת לָרֵי Esdr. 10. 11, rendez graces à l'Eternel; ואַנְהַלֵּנהּ בְּתוֹרָת Ps. 69. 31, je l'exalterai par des actions de graces; דבר Ps. 50. 14, offre à Dieu des louanges, des actions de grâces.— 🛂 Sacrifice d'actions de grâces : 🗅 ಹುಚ್ಚು אורות לה Ps. 56. 13, je t'offrirai des sacrifices de reconnaissance; plus complétement : זַבַּח חוֹדָח שָׁלְמֵיו Lév. 7. 13, son sacrifice pacifique qui est pour actions de grâces, de reconnaissance. — 3° Chœur pour chanter des louanges: שָׁמֵּר תוֹרֹת נְרוֹלֹת Néh. 12. 31, deux grandes troupes pour chanter des louanges de Dieu.

קְּוַהְּ chald. Étre étonné, effrayé: מֵלְכָּא הְּוַהְ Dan. 3. 24, le roi fut étonné ou effrayé.

קְּוָה Kal inusité. Pi. Marquer, graver, des signes : יֵיְתִי עַל־דַּלְחוֹת חַשַּׁעֵר I Sam. 21. 14, il faisait des marques, il crayonnait, sur les battants des portes.

Hiph.: דְּחְרְיִיְתְ בָּר Ez. 9. 4, et trace, fais une marque; וְּחְרִיּשׁ יִשְּׁרְאֵל הַיְחִינּ Ps. 78. 41, ils donnèrent des marques, des limites, au saint d'Israel, des bornes à son pouvoir; selon d'autres, d'après le syriaque: ils l'affligèrent.

미터 n. pr. m. I Chr. 6. 19.

תּוֹחֶלֶת f. (rac. יָחֵל.). Espérance, attente: מוֹחַלְּהִר לְּךְּ הִרא Ps. 39. 8, toute mon espérance est en toi.

קָּוָף m. (const. אָה, avec suff. הוֹכִר). Milieu : בְּשֵׁעֵר חַהָּוֶךְ Jér.39.3, à la porte du milieu; בַּקּיַה Gen. 15. 10, par le milieu; יְדָיִצִיר בַּהָּוָךְ Nomb.35,5,et la ville sera au milieu ; אַתַר (keri אַתַר אָתַר אָתַר אָתַר אָתַר Is. 66. 17, derrière l'un des arbres au milieu du jardin; מַלּבּ חוֹכְהָ הַמָּס Ez. 28. 16, ton intérieur, l'intérieur de ta ville. a été rempli de violence. Avec des prépos. 1º בְּחוֹךְ au milieu, dans, parmi: יַשָּׁבַנְחִי בְּחוֹכֵהְ Zach. 2. 15, je demeurerai au milieu de toi; בַּרוּכֶבִר יַרוּלָשֵלָם Ps. 116.19, au milieu de toi, ô Jérusalem! ניבא משח בחוך חענן Exod.24.18, Moïse entra dans la nuée; תַּלְכוּ בַיַבָּבָשָׁת בְּתוֹךְ תַּיָם Exod. 14. 29, ils marchèrent à sec au milieu de la mer ; בחוד בני-חוד Gen.23. 10, parmi les Hétéens. — 2º מְמוֹדְ du milieu de: הַנְּמִחִיךְ מָחוֹהְ הָנָם I Rois 14. 7, je t'ai élevé du milieu du peuple; לא יָמִישׁ מְחוֹךְ חָאֹחֶל Exod. 33. 11, il ne s'ecarta pas du tabernacle. — 3° אַל־תּוֹדָ dans : אַל־תוֹךְ בֵּיתָּוּ Deut. 21. 12, (tu la meneras) en ta maison; אַל־חוֹהָ חַקַּחַל Nomb. 17. 12, (il courut) au milieu de l'assemblée.

নাল Fraude, astuce (v. ন্ন).

קרתה הובקה f. (rac. יְבַח). Correction, reproche, punition: וים־צָּרָח וְתוּבַחְה Is. 37. 3, jour d'angoisse et de reproche, ou de punition: Ps 149. 7, (et infliger) des châtiments aux peuples.

הּוֹכַחַת f. (avec suff. הּוֹכַחְתּה; plur. הוֹכַחָת; rac. רַכָּח. 1° Exposition, réfutation, preuve, argument: שִׁעִּעּרּיָגָא

אברותי Job 13. 6, écoutez ma réfutation, ma défense; וּמָר אֲבַילֵא הוֹכָחוֹה Job 23. 4, je remplirai ma bouche de raisons, de preuves; איש תוֹכָחוֹת Prov. 29. 1, un homme à arguments, qui aime à raisonner, à contredire; selon d'autres : l'homme qui est repris, blamé.—2º Remontrance, réprimande, reproche, morale : מַּשָׁבוּ לָתוֹכַחָתִּי Prov. 1.23, convertissez-vous (en écoutant) mes remontrances, mes avis; minonin Prov. 6 23, des réprimandes propres à corriger, à instruire; ou: des remontrances et des corrections; יְחוֹכְחֵת נָאֵץ לִבְּר Prov. 5. 12, et (comment) mon cœur a-t-il méprisé les réprimandes? וּמָח אַשִּׁיב עַל־מוֹכַחָמִי Hab. 2.1, et ce que je répondrai aux reproches, aux plaintes, que l'on me fera. מַרוֹיבַרוֹית עַל־עַוֹן: 3°Correction, punition Ps. 39. 12, par des châtiments, pour ses péchés; ובַחֹכְחוֹת חַמַּח Ez. 5. 15, et par des châtiments pleins de fureur.

(אַפּינם ٨٠) שׁנְכָּיִּים.

קוֹלְה (origine) n. pr. Ville de la tribu de Siméon, I Chr. 4. 29; אֶּלְחוֹלֵר Jos. 15. 30.

לרוֹת (רְבֵּר. בּרִיבָּר) f. plur. Génération, postérité, origine, histoire: אַבָּרְיּיִם וְּחָצְּרָיִם וְחָצְּרָיִם וְחָצְּרָיִם וְחָצְּרָים וְחָצְּרָים וְחָצְּרָים וְחָצְּרִים וְחָצְּרִים וְחָצְּרִים וְחָצְּרִים וְחַצְּרִים וְחַצְּרִים וְחַצְּרִים וְחַצְּרִים Gen. 2. 4, telles sont les origines du ciel et de la terre; בּיִבְּיִים הּיִבְּיִים Gen. 5. 1, le livre ou le dénombrement de la postérité d'Adam, ou : le livre de l'origine de l'homme; יחַים הּבּרִים Gen. 6. 9, les générations, ou l'histoire de Noé; בּיִרִייְּבָּים Gen. 10. 32, selon leurs générations, leur postérité.

ארָלְלִינִּי מִּיְלְּיִנִּי מִּיְלְּיִנִּי מִּיְלְּיִנִּי מִּיְלְּיִנִּי מִּיְלְּיִנִּי מִּיְלְּיִנִּי מִּיְלְּיִנִּי מִּיִּבְּיִנִּי מִּיִּבְּיִנִּי מִּיִּבְּי Ps. 137. 3, selon les uns, rac. יְלַלְי celui qui fait gémir, l'oppresseur: et nos oppresseurs nous demandaient des chants joyeux; ou: au lieu de nos gémissements, ils demandaient des chants joyeux; selon d'autres, rac. יְלַבְּיִּ signification de מְּלְיִם pendre: et de leur faire de la joie, de les réjouir, avec nos instruments que nous avions suspendus (v. vers. 2).

קלע n. pr. 1° Thola, fils d'Issachar, Gen. 46. 13.—2° Thola, fils de Puah, juge en Israel, Jug. 10. 1; nom patr. הולני Nomb. 26. 23.

ರ್ಮಾ (v. ಶ್ಯಾಕ್ರ).

עוּלִים (v. a אוּרִים, page 15).

(אִמִים (ע. הוֹמִים).

הוֹעָה f. (rac. הְּבֶּה אַל-רְבֵּר הּוֹעָה Is. 32. 6, et de débiter des erreurs, des faussetés, contre Dieu. — 2º Dommage: רְלַבְּשׁהׁיִה Néh. 4. 2, et de lui causer du dommage.

רְצִבְּל חּוֹשָׁלְת חּוֹשְׁלְת חּוֹשְׁלְת חּוֹשְׁלְת חּוֹשְׁלֵת חִיבְּק חוֹשְׁלִית חִיבְּע לוֹ 23. 22. 24. 8, il lui est comme la force, ou comme la hauteur du réem; הוֹשְּעָהוֹין Ps. 95. 4, la cime, la hauteur, des montagnes; הוֹשְּלְי Job 22. 25, et l'argent en monceaux, des tresors d'argent.

רוֹצְאוֹה f. plur. (rac. גָּאָה). Sorties, issues: חָצִּיר Ez. 48.30, les sorties, c.-a-d. les portes, de la ville; au fig.: חַנִּים Prov. 4.23, les sources de la vie; חֹנְאָאוֹה Ps. 68.21,

des issues de la mort, la délivrance de la mort; אָנְבוּל Jos. 15. 4, les issues de la frontière, l'endroit où elle aboutit.

Tourner, aller autour, pour épier; explorer pour trafiquer; en général chercher, examiner, rechercher: יַנְיַרִי אַת־תַאַרֵץ Nomb. 13. 21, il reconnurent, explorerent, le pays; הַּרָבֶּר בְּלָבָּר Eccl. 2. 3, j'ai recherché, examiné, en mon cœur; לַרָּב מֶבְם מַשׁ Deut. 1. 33, pour vous chercher un endroit; לַרֶעָה יַלַחוּר Eccl. 7. 25, pour connaître et pour rechercher; part.: לָבֶר מָאַנְשָׁר הַתַּרָים I Rois 10. 15, outre les explorateurs, c.-à-d. les commerçants; תור אָדֶורֶי suivre: ולאַ־תַּחוּרוּ אֲחֱרֵי לְבַּבְכֵם Nomb. 15. 39, afin que vous ne suiviez point les penchants de votre cœur.

Hiph. Faire explorer: וַיַּתִּירוּ בֵּרת־ יוֹסֶף Jug. 1. 23, et ceux de la maison de Joseph firent explorer, épier, Bethel. וֹר (des deux genres) Tourterelle: יחדר נגוועל Gen. 15.9, et une tourterelle et une jeune colombe; שמר חרים Lev. 5. 7, deux tourterelles; au fig.: קְיֵה Ps. 74. 19, ta tourterelle, c.-à-d.

ton bien-aimé peuple.

וו (v. טור) m. 4° Ordre, rang, tour : וְבַעַרָח וְנַעַרָח Esth. 2.12, et quand le tour de chaque jeune fille était venu. — 2º Rangée de perles, collier, chaine : הובר נווב Cant. 1. 11, des chaines d'or. — 3º Manière, genre : ניתור האדם העובלה I Chr. 17.17, comme du genre d'un homme considéré, comme si j'étais un homme du haut rang.

(v. שור) m. chald. Bœuf, taurcau; plur.: בחוֹרִין Dan. 4. 22, comme les bœufs.

קרה f. (rac. יֵרָה du Hiph.). 1º Enseignement, instruction: הוֹרֶת אָּמֶּךְ Prov. 1.8, l'enseignement que ta mère te donne; יְתוֹרֶת יָבַקְשׁוּ מְפִּידוּוּ Mal. 2.7, ils rechercheront l'instruction de sa bouche. — 2º Loi, règle, manière: תקורי וחורתי Gen. 26. 5, mes statuts et mes lois; זאת חורה הַנְּרָה Ez. 43. 12, voici la loi, la règle, qu'on doit observer a l'égard du temple; רואה חובה קאבם II Sam. 7. 19, est-ce là la manière de traiter un homme, de parler ainsi à un mortel? הוֹרֶת הַשְּנְתָח Lév. 6. 7, la loi concernant l'oblation; הוֹרַת מֹטָתו Mal. 3. 22, la loi de Moïse; הוֹרֶת בֵּר Esdr. 7. 10, la loi de l'Éternel; חַיָּח חַיִּח Jos. 1. 8, ce livre de la loi.

חור חור n. pr. selon quelques-uns (v. רוּם Hoph.).

א האשָׁכ m. (rac. בַּשֵּׁב). Habitant, un homme établi dans un pays étranger : ביקון בשיוה Lévit. 22. 10, celui qui demeure chez un prêtre; גרים וְחוֹשֶׁבִים Lév. 25. 23, des étrangers et des habitants; לְגַר חוֹשָׁב דְנְּהָהָ 25. 47, à un étranger qui est établi dans ton pays.

ק הושיה f. (rac. יְשָׁה). Sagesse, intelligence, le vrai bien, bonheur: לריצצה רישייהי Prov. 8. 14, à moi appartient le conseil et l'adresse, ou l'exécution; אַלְרָם לְתּוּשִׁיֵח Job 11. 6, la sagesse de Dieu est double, c.-à-d. infinie ou impénétrable; ורוילָשׁיַרו לְדְּרָוֹח מְעָּנִיר Job 6. 13, et la sagesse est-elle éloignée de moi, ou: tout conseil, toute ressource m'est-elle ôtée? רָצָּפּוֹן לֵּרָשֵׁיִרִים תּוּשִׁיַתו Prov. 2.7, il réserve une haute intelligence, ou de vrais biens, pour ceux qui sont droits.

חֹחָה m., collect. Les traits ou les machines qui les lancent : מַקשׁ נַּדְשָׁבוּ mnin Job 41. 21, les traits ou les machines à jeter les traits, ou les pierres. sont pour lui comme des brins de chaume.

וויי Kal inusité. Hiph. Couper: אין אויי Is. 18.5, il coupe, il retranche (ou de la rac. গম্ম).

הַּיְנְנוּה f. (rac. אַנְינוּה). Prostitution pour idolatrie : מְוּנְתָהָ Ez. 16. 29, מְוַנְּתָהָ 16. 26, pl. יְתִיטָרָהְ 16. 15, יְתִיטָרָהְ 16. 22, ta prostitution, tes prostitutions, ton idolatrie.

תְּבַלּוֹת et חַּלְבְּלוֹת f. pl. (rac. הָבָלּוֹת, v. ban et ban pilote). Action de gouverner, de diriger; en général conseil, prudence : בְּאֵרן הַוּוִבְלוֹת יָפֶל־צָם Prov. 11. 14, faute de direction le peuple tombe, va à sa ruine; בְּחִיְּמֵּילֹתָּי Job 37. 12, selon sa sagesse, ou: sous sa direction; הַחְבֶּלוֹת Prov. 1. 5, de la prudence; en mauvaise part: הַשְּׁצִּים 12. 5, les conseils, les projets, des méchants.

ነቦሽ n. pr. I Sam. 1. 1.

רְּחְהַהְ chald. prépos. (v. הַחַהַ). Sous: אַלְּהְשָׁמָיּא nina Dan. 7. 27, sous tous les cieux; avec suffixe et au plur.: ביְּחָהַהְ Dan. 4. 9, sous lui.

לְּחְיָהְה f. Action de revivre, renaissance: מְּחָיֵה תַּמְּחִים Rituel, résurrection des morts.

קְּמְלֵי (rac. מְּדְּבְּמוֹנְי II Sam. 23. 8, celui qui était assis dans le conseil de sagesse (v. l'exemple à יְשֵׁב מַּשֶּׁבֶּח, page 265).

קּתְלָּה f. (rac. אַדָּי, v. Hiph.). Commencement: הְּתְּלֵּה מְּרִבְּּהְתְּ Prov. 9. 10, le commencement de la sagesse; הְּהָהְתַּ Gen. 13. 3, au commencement, autrefois.

תוֹלְוֹאִים (rac. אָהָה, v. a חָחֶלוֹּאִים) m. pl. Maladies, souffrances: הַרְּיִּם לְּכָּלִּים Ps. 103. 3, qui guérit toutes tes maladies, infirmités; בְּיִבְיִּם בְּיִבְּיִבְיּ בְּיִבְּיִבְּי Jér. 16. 4, ils mourront d'une mort de langueur (v. יְבִּיבִּי Jér. 14. 18, les souffrances de la faim, ou concr.: des gens qui meurent de faim.

Nom d'un oiseau impur, hibou, autruche male, hirondelle? Lév. 11. 16, Deut. 14. 15.

תַּחָ *n. pr. m. Nom patron.* פֿחַל Nomb. 26. 35.

קּתְּתְּהְ f. (rac. יבּיה). 1° Grâce, miséricorde: יחָיה jos. 11. 20, sans qu'il leur fit aucune grâce; אָנְיִי בְּילְהִי הַיְּתָּה מַצָּיִת הַי בֵּילְהִינִי Esdr. 9. 8, l'Éternel notre Dieu (nous) a fait grâce.
— 2° Prière, supplication: יבּיה בְּירִי בְּיִּרְיִּה Ps. 6. 10, l'Éternel a écouté ma supplication.

חַבְּחָהָ n. pr. m. I Chr. 4. 12.

רוֹטְאַרָּה f. plur. Prières, supplications: מַחְשׁנּילִיה Ps. 86. 6, mes supplications.

דרולים m. plur. Prières, supplications: אַל־מַחַטּנְיּנְי Ps. 143. 1, prête l'oreille à mes supplications; אַרָּבּירִינְים בְּרַבּירִים Prov. 18. 23, le pauvre prononce des supplications, ne parle qu'en suppliant.

תְּבְּילִים (rac. יְּחָהָ pour רְּיִּהָה) m. Lieu de campement, camp: אַהְילִיה II Rois 6. 8, mon camp.

Dבְּשְׁבְּחָם et בּתְּבְּלְתָּח n. pr. Tahphanhes, ville égyptienne près de Péluse, Jér. 43. 7, Ez. 30. 18; Taphnes (Daphne?).

חַלְּבְנִים n. pr. Thahpenès, reine d'Egypte, I Rois 11. 19.

מְתְרָא m. Cuirasse, haubert: מְּמָר בּאַרָב Exod. 28. 32, comme l'ouverture d'une cuirasse; בְּחַרָא 39. 23.

תַּחְרֵע n. pr. m. I Chr. 9. 41.

תַּבְרָה (v. חַבְּה Hiph., page 203).

m. Tachas, nom d'une espèce d'animal (blaireau, phoque, dauphin?): שַּיִּהְ מֵּטִּרְ מֵּטִרְ מֵּטִרְ מֵּטִרְ מֵּטִרְ מֵּטִרְ מֵּטִרְ מִּיִרְ מִּדְּעַ Nomb. 4. 6, une couverture de peau du tachas (pour couvrir le tabernacle); plur: בְּיִבְּיִם תְּחָשִׁים Exod. 25. 5, et sans יִּבְיִבְּיִם תְּחָשִׁים Nomb. 4. 25, et la couverture (de peau) de tachas; שִּׁיִבְּיֵבְּיְךְ מְּחָשִׁי Ez.16.10, et je t'ai donné une chaussure de peau de tachas.

פּתְתַּהְי prep. et adv. (avec suff. יְּחַיְהַיִּהְ prep. et בּתְיְהַיִּהְ, הַּתְּהַיְהָ, הַתְּהַיְהָ, בַּתְהַבְּיִהָּ et יְּאַהְתָּהְ, הַתְּהַבְּי, הַתְּהַבְּי, בַּתְהַבְּי, בַּתְהַבְּי, בַּתְהַבְּי, בַּתְהַבְּי, בַּתְהַבְּי, בַּתְהַבְּי, בּתְהַבְּי, בּתְהַבְּי, בּתְהַבּי, בּתְבּיב בַּתְהַבְּיִי, בּתְבִּיב בַתְּהַבְּיִי, בּתְבִּיב בַּתְהַבְּיִי, בּתְבּיב בַּתְהַבְּיִי, בּתְבּיב בַּתְהַבְּיִי, בּתְבּיב בַּתְהַבְּיִי, בּתְבּיב בַּתְהַבּיי, בּתְבּיב בַּתְהַבּי, בּתַב, בּתַב בּתְנוֹ בּבּיב בּתַב בּתְבּיב בּתְבּיב בּתְבּיב בּתְבּיב בּתְבּיב בּתַבּי, בּתַבּיב בּתְבּיב בּתְבּיב בּתְבּיב בּתְבּיב בּתַב בּתַב בּתְבּיב בּתַב בּתַב בּתַב בּתְבּיב בּתַב בּתְבּיב בּתַב בּתַב

moi, en moi-même, ou dans la partie inférieure de mon corps, c.-à-d. mes genoux, mes jambes, tremblent; הַּרָתר אָרשָׁדָּר Nomb. 5. 19, étant sous la puissance de ton mari; הַחָּה Exod. 24. 4, au pied de la montagne; אַלָּכִי מֵיצִיק הַּחְהֵּיכֶם Amos 2.13, je vous écraserai sous vousmême, sous votre propre poids; ou : je vous presserai, foulerai, à la place même que vous occupez. — 2º Ce qui est sous quelqu'un, le lieu, la place, que l'on occupe; à la place de, au lieu de, pour; a cause de, parce que : שָׁבוּ אָישׁ הַחָהַרוּ Exod. 16. 29, que chacun demeure en son lieu; יוַפָּת הַּחָהַ II Sam. 2. 23, il tomba la mort sur la place; דַּתְּחָת אֵלֹחִים אַלֹּבִּר Gen. 30. 2, suis-je au lieu de Dieu, comme Dieu? קרח בני Gen. 22. 13, à la place de son fils; וַחָמְלַכְחַנִי מַחָחָרוּ II Chr. 1. 8, tu m'as fait régner à sa place (lui étant mort); תַּתַה צָּתַבָּתִר Ps. 109. 4, au lieu (tandis) que je les aimais; רָעָח מַּוְחַת טוֹבָת Ps. 109. 5, le mal pour le bien; זאָר לַחָם תַּחָר גָּאוֹנָם Soph. 2. 10, ceci leur arrivera en échange de leur orgueil ; הַחַה בָּת בָּת Jér. 5. 19, pour quel motif, pourquoi? ווּבָח חַיּוֹתַךְ צַזוּבָת Is. 60. 15, pour cela, parce que tu as été abandonnée; הַּחַר רְשֵׁעִים Job 34. 26, parce qu'ils sont des impies.

Avec d'autres prépos., name dessous, en bas, de dessous : מַאַול מָקַחָת Is. 14. 9, le scheol qui est en bas, dans les profondeurs ; אַמַרָּישִׁיד יָבָשׁר Job 18. 16, en bas, ou par-dessous, ses racines sécheront; בְּשָׁבָבָף מְחַהָּחֶבֶּר Prov. 22. 27, (pourquoi t'exposer a voir prendre) ton lit de dessous toi? ילא־־קמי איש מְתַּחְתֵּיו Exod. 10. 23, nul ne se leva du lieu où il était; בּמְחָחָתי רָצְמָח Zach. 6. 12, il germera de sa place, ou de lui-même. — בְּקַּדֵּתוֹ לָ Au-dessous : מְּחֵרֵת לָרָקִיע Gen. 1. 7, au-dessous du firmament; פָּחַדֶּת לָבֶרת־אֱל Gen. 35. 8, au-dessous de Bethel; de même לְּמְחַּחָת לָּשְׁסְנְרוֹת : לְמְחַחַת לִּ 7. 32, au-dessous des bords sculptés; וָצֶל־תַּחָת כָּל־צֵץ רַצְּנָן Jer. 3. 6, (elle s'en est allée) sous tous les arbres

couverts de feuilles. — מַּחַר אָשֶׁר בְּיִרְיתִם conj. Au lieu que, pour que : מַּחַר אָשֶׁר בַּיִרִיתָם Deut. 28. 62, au lieu que, tandis que, vous étiez (aussi nombreux, etc.); בּיַרְיתְּה Deut. 21.14, parce que tu l'auras humiliée ou violée; de même peut. 24.37, et parce que.

station dans le désert, Nomb.33.26.— 2° De plusieurs hommes, I Chr. 6.9, 7.20

בּתְתְּחִיתִי : Dan. chald. Sous בּתְתְּחִיתִי Dan. 4. 11, de dessous lui.

מַחְחוֹן m. (רְטָּוֹמְתְּה /ém.) adj. Ce qui est au-dessous, en bas: לְבֵית-חֹרוֹן Jos. 18. 13, Beth-Horon la basse; תְּבָּצֶּ חַמְּחִרְן I Rois 6.6, l'étage d'en bas.

פּאָרָיִ m. Profondeur. Adj. Ce qui est au-dessous, en bas; fém.: אָּמִיאָי פּאַרָּי בּישׁרָּים Deut. 32. 22, et רְּיִּחְרָּיִם אַנְּאַיִּים Deut. 32. 22, et רְיִּחְרָּיִם אַנְּאַיִּם Ps. 86. 13, du scheol qui est en bas, dans la profondeur; plur.: ייִּחְיִּהְ Gen. 6. 16, des compartiments inférieurs, un étage en bas; fém.: רְּיִבְּיִים בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְים בּיבּים בּיבְים בּיבּים בּיב

תְּחְהִים n. pr. d'une ville, II Sam. 24. 6 (ע. הַּוֹּלְשִׁים).

קיבון m. (הָינֶד /em., v. הָּיכוֹן) adj. Ce qui est au milieu : יְחַבְּרִיתְ הַתְּּיכוֹן Exod. 26. 28, et la barre du milieu; Ez. 42. 6, et des (chambres) du milieu.

חילון n. pr. m. I Chr. 4: 20.

אָטְיהַ et אָסְהַ n. pr. Thema, fils d'Ismael, Gen. 25. 15, souche d'un peuple arabe; Jér. 35. 23, le pays que ce peuple occupait; Is. 21. 14, Job 6. 19.

מְיָבֶּין, v.יְבָּיִן, des deux genres (rac.יָבָין, v.יְבָּיִן).

1° Sud, provinces du sud : אֵלוֹהָ מָהַיבְּיָן Hab. 3. 3, Dieu vient du sud; selon d'autres, n. pr. de Theman; קיבָיָּת Nomb 10.6, vers le midi. —

2º Vent du sud : יְרַמֵּג בְּצָּאֹ חֵיכֶּן Ps.78. 26, il amena, dirigea, par sa force, le vent du midi.

קיקיני 1° n. pr. Theman, fils d'Éliphaz, Gen. 36. 11; nom patr. הַיּקינּ 36. 34. — 2° Ville, province et peuple de ce nom dans l'est de l'Idumée, Jér. 49. 7, Obad. 9.

mentavec פְּשָׁרְ colonne de fumée, Cant. 3. 6, Joel 3. 3.

פורוש et תירש m. Vin qui n'a pas encore fermenté, moût : וְהִירשׁף Deut. 11. 14, et ton vin excellent.

תיריא n. pr. m. I Chr. 4. 16.

Diff. n. pr. Thiras, fils de Japheth, Gen. 10. 2, souche d'un peuple, les Traciens?

תּיִשׁ m. Bouc, Prov. 30. 31; plur.: הַיִּשׁ מָטְיִרם נְטְיִרם נְטְיִרם Gen. 32. 15, et vingt boucs.

הוֹך et אוֹד m. Oppression ou fraude: יְּמִרְמִיּח יְּחֹדְּ Ps. 107, et de tromperies et de fraude, ou : et d'oppression; מְמּוֹרְ 72.14, de la fraude, ou de l'oppression.

יְתֵם מְּכָּגְלֶּבְהְ seulement Pou.: יְתֵם מְכָּגְּלֶבְּ Deut. 33.3, ils se sont tenus, où ils se sont prosternés, à tes pieds.

I הְּכּוֹנְהֹ f. (rac. פּוּן). Lieu où l'on est établi, siége : אָבוֹא עַר־הְּכוּנְהוֹ Job 23. 3, j'irai jusqu'à son trône.

II אַכּוּנְה f. (rac. אַבָּן). Disposition d'un bâtiment: אַרְבוּ הְּוְבִּיִּח הַבְּיִח הַבְּיִח בּצִּרָח בַּצִּר בּבּע. Ez.43.11, la forme du temple et sa disposition; אָצִר לַּהְכּנְּיִר אַרָּן מַצָּר לַהְּכּנְּיָר Nah. 2. 10, ce qui a été préparé (l'or ou les œuvres d'art) est infini; selon d'autres: leurs trésors sont infinis.

וְּחְבִּיִּים : m. pl. Paons הְּבְּיִים I Rois 10. 22, et בְּיִם II Chr. 9. 21, et des paons.

קּבְּכִים m. pl. Violences ou fraudes: רָשׁ וְאִישׁ חְּכָבִים Prov. 29. 13, le pauvre et l'oppresseur, ou l'homme frauduleux (se rencontrent).

קלְלָת (rac. הְּבְּלֶת הְאָרִחָר Ps.119. לְּכָל-תִּבְלֶּת רָאִיתִר פֵּלְת Ps.119. קֿבָל-תְּבְלֶת נְאִיתִר פַּלָּת 96, j'ai vu une limite, une fin, à toute perfection, aux choses les plus parfaites.

תֹבֶהְ f. Espèce de coquillage dont on tirait une teinture bleu-pourpré, couleur bleue, étoffe, fil bleu; בְּלֵבְה Exod. 25. 4, et du bleu, du fil bleu; בּלְבֵּלְת Exod. 35. 35, et brodant des étoffes bleues; d'autres traduisent par hyacinthe.

וְאַרָּ Rendre droit, peser : הַיּבֶּלְ לְּבִּיתְתְּ Prov. 21. 2, l'Eternel pèse les cœurs.

Niph. Etre pesé, être réglé, juste: אַיּרְהָע עַלְּהְּוֹח I Sam. 2.3, par lui sont pesées toutes les actions; אַרָּכָּר בּבָרָ הָּלֶךְ בָּלֶךְ Ez. 18. 25, la voie du Seigneur n'est point réglée, n'est pas juste.

Pi. 1º Peser, mesurer, pénétrer: הְּמָהַ מְּמַן מְּמַן מְּמַן אַרָּט Job 28. 25, il a pesé et mesuré l'eau; בְּיֵרֵת מְּבֵּן בַּיִּרֶת מְבֵּן וֹשְׁכֵּים Is. 40. 12, qui a mesuré le ciel avec l'empan? בְּיִרְתֵּן אֶּיִרְרִיּתְ Is. 40. 13, qui a pénétré l'esprit de l'Eternel.— 2º Affermir: מְּמַנְתִּי עַמֵּנְיִרִי Ps. 75. 4, j'ai affermi ses colonnes.

Pou.: אָהְהָהְ הְּטֶּאָהַ II Rois 12. 12, l'argent pesé, bien compté.

קלה m. Quantité déterminée, mesure: רְּשׁבְּיִרם Exod. 5. 18, la même quantité de briques; הֹבֶּרְ אָּדָר Ez. 45. 11, une même mesure.

77 n. pr. d'un endroit de la tribu de Siméon, I Chr. 4. 32.

וּמְרָנִית f. 1° Disposition, plan : זְּמְרָנִית Ez. 43.10, qu'ils en mesurent le plan.— 2º Forme pure, parfaite: אָהָאָר Ez. 28. 12, toi le sceau de la perfection, de la forme la plus pure.

קריף ביץ: m. Manteau : יְמַכְּרִיךְ בּיץ Esth. 8. 15, un manteau de lin fin.

אַר (avec suff. מְלֵּל, rac. מְלֵּלְּ). Monceau de pierre, de ruines; éminence, colline: מְלֵּלְּם בְּלֹּלְּם Deut. 13. 17, et qu'elle soit une ruine à jamais; הּלְּהְלֵּם עֵּרֹרְ עֵּרֹרְ עֵּרֹרְ בָּלֹרְ מִלֹּרִ 30. 18, la ville sera rebâtie sur ses ruines, ou sur son lieu élevé; מַלְּהְלֵּם עֵּלִרְ בְּלִּם Jos. 11. 13, (les villes) qui étaient placécs sur des collines; selon d'autres: qui étaient restées dans leur force, c.-à-d. dans leur état, dont les murs n'étaient pas renversés.

תל entre dans la composition de quelques noms propres de lieux. 1° אַבִּרבּ (tas de gerbes), Ez. 3. 15; Thelabib, ville dans la Mésopotamie. — 2° אַל חַרְשָׁא (colline de sel), Esdr. 2. 59, ville dans la Babylonie. — 3° אַל מַלָּח (colline de sel), Esdr. 2. 59, ville dans la Babylonie.

אָשֶׁר הְלָאִים (comme הַּבְּשָׁר Pendre, être en suspens: שְׁשֵּׁר הְלָאִים שָׁה II Sam. 21. 12, keri, où (les Philistins) les avaient pendus; הְלָאִים לְּהְ הַלְּאִים לְּהָ Deut. 28. 66, ta vie sera comme en suspens; סְבַּבְּי הְלִּנְאִים לְּהְשׁוּבְהִי Osée 11. 7, mon peuple est en suspens, est incertain, ne peut se décider de revenir à moi (v. d'autres explications à בּיִשׁיבְה, page 413).

תְּלְאָה /. (rac. קּלָאָה). Fatigue, peine, mal, adversité: בּלְּהַתְּהָּנֶּי אֲשֶׁר הְצָּאָה אָשֶׁר הְצָּאָה Nomb. 20. 14, toutes les peines, tous les maux, que nous avons soufferts; Lament. 3. 5, il m'a environné de fiel et de maux.

הַלְאוֹכְה f. Sécheresse : בָּאָרֶץ הַלְּאוּבֹח Osée 13. 5, dans une terre aride.

יות פון פון אישָר n. pr. d'une province assyrienne, II Rois 19. 12, Is. 37. 12.

רְבְּשָׁת. (rac. לָבָשׁ). Vêtement : מְלְבּשֶׁת Is. 59. 17, (comme) d'un vêtement.

הַלְלַנֵת m. chald. (hébr. הִּלְנַת). Neige: Dan.7.9, blanc comme la neige. הְלַנַת (v. הָשֶׁלָנ חִייָּר) n. pr.

קרלית Pendre, suspendre: יְחָלִיתְ אֹחוֹ Deut. 21. 22, et quand tu le pendras à un bois; שְלִּיה Deut. 21. 23, celui qui est pendu; שִּלִּיה בַּזוֹרוֹתֵים: Ps. 137. 2, nous avons supendu nos harpes; וְהָלֹּי בֹּל כְּבוֹר בַּיִר-אָבִין Is. 22. 24, toute la gloire de la maison de son père reposera sur lui; אַנָּיִם תְּלִּיִּי בִּיִרָב Rituel, sacrifice offert pour un péché incertain; אַנָּיִם תְּלִּיִּי בַּיִרְב בְּיִרְב בְיִרְב בְּיִרְב בְּיִרְב בְּיִרְב בְיִרְב בְּיִרְב בְּיִרְב בְיִרְב בְּיִרְב בְיִרְב בְּיִרְב בְיִרְב בְּיִרְב בְּיִרְב בְּיִרְב בְּיִרְב בְּיִרְב בְּירָב בְּיִרְב בְּיִרְב בְּיִרְב בְיִרְב בְּירָב בְּירָב בְּירָב בְּירְב בְּירְב בְּירְב בְּירְב בְירָב בְּירְב בְּירָב בְּירָב בְּירְב בְּירָב בְּירְב בְּירָב בּירְב בְּירְב בְּירְב בְּירְב בְירָב בְּירְב בְירִב בְּירְב בְּיִבְיי בּיִּים בְיבְיִים בּיּי בּייִים בְּיִים בְּיִים בּיּיִים בְּיִים בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְיִייְ בְיִייִי בְּיִי בְיִיי בְייִי בְייִי בְיִיי בְּיִיי בְייִי בְייִיי בְייִי בְייִי בְייִיי בְייִי בְייִי בְייִי בְייִי בְייִי בְייִיי

Niph. Étre pendu : שַּׂרִים נְּחָלֹּה Lament. 5. 12, des princes ont été pendus par leur main.

Pi.: מָנֵן יְכוֹבֵע תְּלּרּבָּךְ: Ez. 27. 10, ils ont suspendu chez toi le bouclier et le casque.

תלונָה (rac. לבּן, v. Niph.). Murmure: אָר־הְלּוּלִיה בְּנֵי רְשִׂרָאֵל Exod. 16. 12, les murmures des enfants d'Israel.

תּלְּח n. pr. m. I Chr. 7. 25.

יְלְיִה m. (rac. מְּלָהְ). Ce qui est suspendu (au côté), carquois; מֵלְיָה Gen. 27. 3, ton carquois; selon d'autres: ton épée.

chald. (rac. הְּלָּהְי). Le troisième: הַמְּלְכוּ הְלִּיְתְאָּח הַמְלְכוּ הְלִיתְאָ Dan. 2. 39, et un troisième règne.

לְלָלְּ (comme לְּלֵלְּ Elever. Ex. unique, part. pass.: הַרְּנְּבֹּהַ וְחָלִּוּל Ez.17. 22, une montagne haute et élevée.

קלֶם m. Sillon: הְּלֶם Ps. 65. 11, inonde ses sillons; הֶּלֶם Job 39. 10, (pour labourer) au sillon.

י תלמוד m. (rac. לָמֵר). Enseignement, étude : הַלְמוּד הּוֹרְתָּן Rituel, l'étude de ta loi.

מַלְמֵי n. pr. 1º Thalmaī, roi de Gesur, II Sam. 3. 3. — 2º Thalmaī, de la race d'Enok, Nomb. 13. 22.

תלְמִיר m. (rac. בְּבִּרן:). Disciple: מַבִּרן מַבּרן: I Chr. 25. 8, le maltre et le disciple: קלע Kal inusite. Pou. Etre vetu de pourpre (עוֹלֶג'.): אַנְשֶׁר־חַיִּל מְחָלֶנִים Nah. 2. 4, les hommes vaillants couverts de pourpre.

מְלָפִּיוֹת signification douteuse : מְּלַפִּיוֹת Cant.4.4, (une tour) construite pour être un arsenal, ou: bâtie avec des boulevards, ou à créneaux.

עַלְאָּבּן (א. שִׁלְאָּבּן). װְלַאָּאָר).

קלְחָה f. תְּלְחָה m. chald. (hébr. מְּשְׁהָשׁ. Trois: הְּלְחָה Esdr. 6. 15, au troisième jour (du mois d'Adar); מְלִחִין Dan. 6. 8, trente.

אָלְהָא Troisième : שַּלְהָא Dan. 5. 29, le troisième chef.

תְּלְתִּי בְּמֵּלְכוּתָא : m. Troisième : תְּלְתִּי Dan. 5.7, il gouvernera au troisième rang dans le royaume.

קוֹשִּוֹקִיר : m. pl. Flottants תַּלְתַּלִּים m. pl. Flottants בּוֹלְתַּלִּים Cant. 5. 11, (ses boucles, cheveux) sont flottants, ou crépus.

בּתְם, מּמֹן. מּת., חְשָּהַ fem. (rac. בַּתְהָ). Integre, juste, simple: דְּיַבֶּיל, בַהְ Job 1. 1, simple, ou integre, et droit; בְּיַבְיל, Gen. 25. 27, Jacob était un homme simple, doux; בּהְ בִּיבָיל Ps. 37. 37, observe l'homme integre; בְּיִבְּיִהְ Cant. 6. 9, mon innocente, mon amie parfaite.

בין chald. (v. שְּלֵי). Avec ה parag. השָּהַ La, en cet endroit: הַשְּהַרְם Esdr. 6. 6, de cet endroit.

DF m. (avec makk. -pg, avec suff. ־מְּהָ, rac. בְּהָהָ). 1º Intégrité, l'état entier, complet: בָּחָשֵּם בָּאוּ עֻלַרְהְ Is. 47. 9, elles viendront sur toi dans leur integrité, dans leur état entier, parfait; יבּעָבָם הְשׁבּוֹ Job 21. 23, dans toute sa force, sa vigueur. — 2º Intégrité; innocence: בַּחַבּרֹנְבָרִי Gen. 20. 5, dans l'innocence de mon cœur; הולה בחום Prov. 10.9, celui qui marche en integrite; מְחָחֲלֵהָ בְּחָשׁוֹ צָּדִּים Prov. 20. 7. le juste marche dans son innocence; וָאִישׁ סְשֵׁךְ בַּקּשֶׁח לְחַבּוֹ I Rois 22. 34, et un homme ayant tendu son arc dans son innocence, c.-à-d. tirant au hasard sans vouloir tuer personne; וַ הוֹלְכִים לְתְּבָּם II Sam. 15. 11, marchant

dans leur simplicité, sans rien savoir.
— 3º Plur. אַרִּים (v. à אַרִּים)

עַמָּא אַ) הַּוֹמָא (ע. אַבָּאָ

אַבְּיִרוֹ S'étonner, être stupéfait, être effrayé: אַרְהָאָהָ וְיִּבְּיִרוֹ Ps. 48. 6, ils l'ont vu et ils ont été étonnés; אַרְבְּיִרוֹ Gen. 43. 33, et ces hommes se regardèrent avec étonnement l'un l'autre; אָלִירִוּ אַבְּיִרוֹ Eccl. 5.7, ne t'étonne point à ce sujet; Job 26. 11, et elles sont effrayées de sa menace.

Hithp. Même signif. : ងកច្ចុត្ត ងកង្កក្កក្ Hab. 1. 5, et soyez extrêmement étonnés.

הְמַהְ chald. m. Quelque chose qui excite l'étonnement, merveille: מְמְדִּנְאָ Dan. 3. 32, וְמְמְדִוּרְן 6. 28, et des merveilles; יְמִמְדִוּרִי, 3.33, et ses merveilles.

ילְּהָהוֹי לְּיִנְיּנְיּ מְחָוֹיִלְ הְּחָבְּיּה Job 2. 3, et il persiste encore dans son innocence.

תּמְּבְּחוֹן m. Étonnement, étourdissement : אַבָּח כָל-סוּס בַּחִּבְּחוֹן Zach. 12. 4, je frapperai d'étourdissement tous les chevaux; וּבְחִמְּחוֹן לֵבָב Deut. 28. 28, et d'étonnement, d'inquiétude de cœur.

riens, Ez. 8. 14. — Tammuz, nom du quatrieme mois de l'année lunaire, juin-juillet.

אַרְמוֹל adv. (v. אָרְמוֹל). Hier: אָרְמוֹל Job 8. 9, nous ne sommes que d'hier; presque toujours אָמִרְּלְשׁׁר Exod. 5. 8, hier et avant-hier, c.-à-d. auparavant.

הְּמֵלְרָה f. (rac. אים). Échange, objet

קולותיה f. (rac ראם). Mort; n'est usité que dans l'expression : אַבְּי רְשִּיאָם Ps. 79.11, 102.21, ceux qui sont dévoués à la mort.

በውር n. pr. m. Esdr. 2. 53.

ם מְּמִים m. pl. (v. אָאָהָ). Joints, Exod. 26. 24, 36. 29.

הָּמִים m. (fém. הִמִּימָה, plur. הָּמִיםׁ, rac. מְּמָם). 1º Adj. Intègre, complet, entier, parfait, c.-à-d. sans défaut : המיקה הושל Lévit. 25. 30, une année entiere; ביים חמים Jos. 10. 13, environ un jour entier; מַּרָח אַּדְנָּה הִּמִימָה Nomb. 19. 2, une vache rousse et grande, ou entièrement rousse; וַאַיַל־אַחַר הַפִּים Nomb. 6. 14, et un bélier sans défaut; רְתְּקִימִים Prov. 1. 12, (dévorons-les) tout entiers. — 2º Sens moral. Intègre, parfait, pur, innocent: חַמָּרַכָּת הַיָּר הַמָּרַכָּת Ps. 19. 8, la loi de l'Eternel est parfaite; אָרישׁ צַּדְּריק הַמְּים Gen. 6. 9, un homme juste, intègre, parfait; הַּוֹמִימִים Prov. 2.21, les hommes intègres; מַמִים הַתְיָת עם יֵי אַלֹּתִיקה Deut. 18. 13, sois parfait, irréprochable, devant l'Eternel ton Dieu; מְמִים דֵּצִּים Job 37. 16, celui dont la science est parfaite; הִמִּימֵר־דָּרָהָ Ps. 119. 1, ceux qui sont intègres dans leur voie. — 3° m. Intégrité. droiture : בַּחַמִּים וּבָאֵמֵה Jos. 24. 14, avec intégrité et avec vérité; רדבר ממים Amos 5.40, celui qui parle en intégrité. avec droiture; הולה פים Prov. 28.18, celui qui marche en intégrité, dans להוֹלָכֵים בָּחֲמִים : l'innocence; de même Ps. 84.12, à ceux qui marchent dans l'innocence ; קבה תַבְּים I Sam. 14. 41, fais connaître la vérité, ou : donne un sort qui soit vrai (comme מַּמָרם).

קים (fut. יִרִשֹרָה) 1° Saisir, tenir, soutenir: נַיִּתְשֹׁהְ יַד־אָבִיז Gen. 48. 17, il saisit la main de son père ; מָּחַמֹּךָ בְּשֹּׁיַחַר Is. 33. 45, pour ne point saisir des dons corrupteurs; יחוֹפה שַׁבַּט Amos 1. אל-יַתִמְכוּ־בוֹ ; 5, celui qui tient le sceptre Prov. 28. 17, ne le retenez pas; ממכה ביריד Exod. 17. 12, (Aaron et Hur) soutenaient ses mains; קלה אַשָּׁרַד Ps. 17. 5, soutiens, ou tu soutiens, mes pas; מַמְכָּחַ נְּדּי Ps. 41. 13, tu m'as soutenu; אָתָּח הוֹמִיךְ גוֹרָלִי Ps. 16. 5, tu soutiens ma destinée , pour קיבוה part.; ון עַבְהַי אַרְעַקְרַ בּנֹ Is. 42 1, voici mon serviteur que je soutiendrai. — 2º Obtenir, acquérir : אַטָּה הַן הָחָכֹּךְ כָּבוּר Prov. 11. 16, une femme gracieuse obtient de l'honneur; יְצֵרִיצִים יַחָמְכוּ־עֹשֵׁר même vers., et les forts acquerront les richesses; דרן וּמְשׁמָם רָחַמֹכוּ Job 36. 17. le jugement et la justice se soutiennent l'un l'autre, ou se soutiendront.

Niph. Etre tenu, saisi: יְּבְתֵּבְיֵּר חַשָּאִהוּ Prov. 5. 22, il sera pris dans les liens de son péché.

בית (fut. באים פר ביתה, באות בע. 24.11; plur. באים, avec pause ביתה.). 1° Achever, finir: באַשֶּׁר־הָם כָּל־הָעָם לַעְבוֹר Jos. 4.11, quand tout le peuple eut achevé de passer; בית ביתה Ps. 64.7 (pour ביתה סנו מותה), ils ont terminé, achevé, la méditation (le projet); בית ביתה לא הית ביתה Ps. 102.28, tes années n'auront point

de fin. - 2º Etre fini, être terminé, être écoulé, être épuisé, être détruit : וַ תַּמּוּרִים I Rois 7. 22, et l'ouvrage des colonnes fut achevé; עַר הַמָּם Deut. 31. 24, jusqu'a leur fin, sans qu'il en manquat rien ; הַשְּׁמֶת בּוֹחַתְי תקוא Gen. 47. 18, lorsque cette année fut écoulée; יַפֶר בְּבָר Deut. 34. 8, lorsque les jours de pleurs furent accomplis; מַרַמּנּי מָוּנֻעַרִים I Sam. 16. 11, les jeunes gens ont-ils tous passé, sont-ce là tous tes enfants? -- קם תַּבֶּסֶת בּין אַל־אַרני Gen. 47. 18, l'argent (ainsi que le bétail) est épuisé, tout a passé entre les mains de mon seigneur; de mėme : דאם מַכְּט לְנִיֹעָ Nomb. 17. 28, serons-nous entierement consumés, מוסה בי כר לאר ? allons-nous tous périr במנה Lam. 3.22, les bontés de l'Éternel ne sont point épuisées; pour מְּמָמוּ ou première pers.: c'est la grace de l'Éternel qui fait que nous n'avons pas été consumés; ער־חִוּגִּר אֹחַם בְּרֵרוֹ Jér. 27. 8, jusqu'à ce que je les aie consumés par sa main; ער־הוֹם בַּל־תַהּוֹר Deut. 2. 15, jusqu'à ce que toute cette génération eût été consumée; צַרֹּהָשָׁם Jos. 8. 24, jusqu'à leur complète destruction. – 3º Etre intègre, sans tache: אַז אַירָם Ps. 19.14, alors je serai intègre, sans tache, pour bing ou forme Niph.

Niph. Etre détruit: מַּמְּרֶ תַּיֶּר תַּיָּר תַּיְּרָ תַּיְּרָ תַּיְּרָ תַּיְּרָ תַּיִּר מַנְּרָ מִיִּרְ נְּחִבּּר Nomb. 14. 35, ils seront consumés dans ce désert.

Hiph. בַּחָה (fut. בַּהַב, inf. בַּהָה). 1º Finir, achever, terminer: בַּחַרְמַּךָּ ואוֹרֵד Is. 33.1, sitôt que tu auras achevé de piller; הָתֵם הַבְּשֶׂר Ez. 24.10, achève (de faire cuire), fais bien cuire, la chair; יְכֵּן תֵּרְמִצּוּ II Sam. 20. 18, et ils terminèrent ainsi (leurs affaires), ou arrangèrent l'affaire, en faisant la paix; בחתם הפשעים Dan. 8. 23, lorsque les pécheurs auront mis le comble (à leurs crimes) (v. le même exemple à מָטַשׁע, page 599); נְדֵוֹתִּמֹּתִי טְּכָאָתֵהְ מְמֵּהְ Ez. 22. 15, je consumerai, je ferai disparattre, ton impureté, de sorte qu'il n'y en aura plus en toi. — 2º Amasser, réunir: ורהם אחדתעקם Il Rois 22.4, qu'il amasse, qu'il lève, l'argent. — 3° Réndre pur, innocent: בְּרַבְּיִף Job 22. 3, si tu es innocent, intègre, exact. si tu rends ta voie innocente.

Hithp. Agir avec intégrité: יָּם־אָבֶר אָבְים הְחָבֶּים Ps. 18. 26, avec l'homme pur tu agis avec intégrité.

תְּלֶנְהְה et תְּלֶנְהְה n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15.10, obéissant plus tard aux Philistins, II Chr. 28. 8; מְּמָנִי Jug. 15. 6, le Timnien.

וֹמֵימָנִי (v. מֵּימָנִי).

יוֹמְנָי (ע. הַמְּנָי).

ንያር n. pr. Thimnah, concubine d'Eliphas, Gen. 36. 12.

(אַמְנָתְה (ע. הְמִנְּתְה).

D מְלְנְתְּיִם (part du soleil) n. pr. d'une ville de la tribu d'Ephraim, Jug. 2.9, appelée aussi מְלְנָתִי Jos. 19. 50, 24. 30.

DDD m. (rac. בְּטָשָׁ). Action de se fondre: בְּמִי שַׁבְּלֵּל מְשָׁבְּי Ps. 58.9, comme un limaçon qui se fond.

קּמֶר m. Palmier : מְּמֶר אָם Joel 1. 12, le palmier et le pommier; וְשֵּׁרְים בָּא Exod. 15. 27, et soixante-dix palmiers.

קר, n. pr. 1° d'une ville à la frontière méridionale de la Palestine, Ez. 47. 19. — 2° Palmyre (v. à מְּיִבְּהָּ). — 3° Thamar, belle-fille de Juda, Gen. 38. 6. — 4° Thamar, fille de David, II Sam. 13.1. — 5° Thamar, fille d'Absalom, II Sam. 14. 27.

תְּלֶּה m. Palmier: חּלֶּה Jug. 4.5, sous un palmier; מְּלְּיָה מִּקְיָה תְּלָּה Jér. 40.5, ils sont droits comme un palmier, ou: ils sont comme une colonne massive (v. מִּיְבְּרוֹח.).

ק המודה f. (branche de palmier). Ornement d'architecture : קרוברם נחשלרים Ez. 41. 18, et קרוברם וחשלית I Rois 6. 29, (sculpté) de chérubins et de palmes.

תְּלְרוֹקִים m. pl. (rac. בְּבָק). Préparation, spéc. les purifications, onctions, des femmes : בְּלְרָלִידְעָ Esth. 2. 3, tout ce qu'il fallait pour leur toilette, leur

onction; הְבְּתְּבְּיבֵי הַנְּיִשְׁים Esth. 2. 12, et avec les préparatifs, les onctions, les parfums, de femmes; au fig.: מְבִּידִּיק בְּרָכָּע Prov. 20. 30, un remède pour le mal, ou pour le méchant.

I קְּבְירוֹרְים m. pl. (מְרֵרוּכִים). Amertume: שְּבְּרוּרִים Iér. 31. 18, des larmes amères; חָבְיִרם מַּמְרוּרִים Osée 12. 15, Ephraim a irrité par des offenses amères, ou : a provoqué une indignation amère; selon d'autres : par des statues (v. II מְּמְרוּרִים).

II תַּמָּבר m. pl. (rac. מָמָד). Poteaux. Ex. unique: אָרְ הַמְּרוּרִים Jér. 31. 21, mets-toi des poteaux, ou des monceaux de pierres.

Donner, faire des dons : פּבּירִתְּנֵי (ע. עָבְּיִרְמְנְּיִנְּיִנְ שׁם פּּבּירִתְנִי בַּאַרִּם Osée 8. 10, quoiqu'ils aient donné des présents aux nations.

Pi. Louer, célébrer: שַׁשׁ יְּתְּשּׁ צְּּדְקוֹת תֵּי Jug. 5. 11, là ils louent, ils publient, la justice de l'Éternel; לְתִּמֹי לְבָּית יְמְהָּת 11. 40, pour s'entretenir avec la fille de Jephteh, pour la consoler; selon d'autres: pour la pleurer.

Hiph.: אָפְרִים חְרוֹנֵי אַחְבִים Osée 8. 9, Ephraim paye d'infames amours (v. à ביק, page 11).

י אָלָה (v. שְׁלָה (v. שְׁלָה (v. אָיָם 3°) Enseigner, Aboth.

קונאָה f. (rac. אים). Action de se détacher, de s'éloigner, de quelqu'un: איד הְנּאָהִי Nomb. 14.34, vous connaîtrez mon éloignement de vous, ou : comment je romprai mes promesses; plur.: אַבּי יִמְבָּא Job 33. 10, il cherche des motifs de haine, des raisons pour s'éloigner de moi, pour me condamner.

קנובְה (rac. בים). Fruit, produit: קנובְה משבְר הְשׁבְּה Jug.9.11, mon bon fruit; פֿרָב Deut. 32. 13, les fruits de la campagne.

m. Extrémité; ne se trouve qu'avec אָהֹי: אָהָ Exod.29.20, le bas de l'oreille, le lobe; selon d'autres : la partie cartilagineuse de l'oreille.

קנוקה f. (rac. נים). Assoupissement, sommeil: קנקבקור Prov. 6. 4,

(ni) d'assoupissement à tes paupières; plur.: רְשִׁשׁהְ Prov. 6. 10, un peu d'assoupissement.

קרְּנִימָּה f. (rac. אָשׁ). 1° Agitation: דֵי הְשִּׁשִׁהְ Is. 19. 16, l'agitation de la main, la main levée; הְשָּׁשִׁהְ הִיֹּהְיִבְּיִּגְּיִ Is. 30.32, et dans des combats a main levée, dans des combats tumultueux. — 2° Tournoiement, spécial. des sacrifices qu'on tournait vers différents côtés avant de les offrir sur l'autel: הְשִּׁשְׁהַיִּ הַיִּבְּיִ הַבְּיִ בְּעִי on fait tournoyer; בְּיִדְיִ הַבְּיִבְּיִהְ Ex. 38. 24, l'or qui a été offert, consacré.

חַבּנוּר m. Four (fém. Osée 7.4): בְּתַּנּוּר אָּדֶּדְר Lévit. 26.26, dans un même four; plur.: בְּתַנּנּרְרָ Exod. 7.28, et dans tes fours.

קירוים f. pl. Consolations: דְּיִחִייּבְּם Job 21. 2, et ceci sera votre consolation, c.-à-d. la seule consolation que je vous demande.

תְּלְחִנְיִם m. pl. Consolations: סוֹט שׁרִיבְּים Jér. 16.7, la coupe de consolation; פְּנְדִיבְּיךְ Ps. 94. 19, les consolations qui viennent de toi.

רְּטְרְאָהַ (consolation) n. pr. m. II Rois 25. 23.

פּוּרִם, et תַּבּרָרָם m. (pl. מְּבִּרָם, cro-codile, baleine: בְּבָּרָם Ez. 29.3, le grand crocodile; בּבְּרָם Ez. 29.3, le grand crocodile; בְּבִּרָם בַּבְּרָם בַּבְּרָם Gen. 1. 21, (Dieu créa) les grands poissons; בְּבָּרָם בְּבָּרָם בַּבְּרָם Is. 27. 1, la baleine qui est dans la mer. — 2° Serpent, dragon: בְּרָבִי בְּרָחַיִרְ Exod. 7. 10, (la verge) devint un serpent; בְּבָּרִם בַּבְּרָם Deut. 32. 33, le venin des serpents; Deut. 32. 33, le venin des serpents; de serpents; selon d'autres: de chacals; rațָבָּר מִבְּרָם Mal. 1. 3, aux serpents, ou aux chacals, du désert.

הַרְיָה chald. Le second : תֵּירָה סְרְיָהָד Dan. 7. 5, une autre bête, la seconde; de là

מְנְינוּה adv. Pour la seconde fois :

אַנוֹי חִנְיָנוּת Dan. 2.7, ils répondirent pour la seconde fois.

רְּעִישְׁרָה f. 1° Nom d'un oiseau impur (cygne, chauve-souris?), Lév. 11. 18.— 2° Nom d'une bête impure (caméléon, taupe?), Lév. 11. 30.

באָרָה Kal inusité (v. אָהָף Pi.). Niph. Etre, paraître, abominable, horrible: נְּתְצָב וְנָאֵלָה Job 15. 16, (l'homme) l'être abominable et corrompu; נְתְצָב וְנָאָלָה I Chr. 21. 6, l'ordre du roi parut abominable à Joab.

Pi. 1º Avoir en horreur, en abomination, avoir horreur: לֹאִרחָתֵב אֲדֹתִי Peut. 23. 8, tu n'auras pas l'Iduméen en abomination; זֹבְּתְעַב גּוֹי Is. 49. 7, a celui que le peuple déleste, qui lui inspire de l'horreur; שַּמָּתִב מִּי מְנַתְּבְּרֵם מִּתְּבַב מִּי Mich. 3. 9, (vous) qui avez la justice en abomination; שְׁלֵּתִי וְאַחַעֵּבְּח Ps. 119. 163, je hais le mensonge, et je l'ai en horreur. — 2º Rendre abominable, horrible: מַּתְתַבְּרִי אֶּתִיבְּרָה Ez. 16. 25, tu as rendu ta beauté abominable.

Hiph. Rendre abominable: יְּהְעִּיבּהּי יְּבְּיּלְּהִי Ps. 14.1, ils ont fait des actions abominables; יַבּיְהַעֵּב מְאֹר I Rois 21.26, il a agi d'une manière abominable (en adorant les idoles).

יַרְעָּה (fut. יְרִתְּנֶּח, apoc. יַרְתָּנֶח) 1°Errer, s'égarer (au propre et au figuré): ו מש מִדְבַּר Is. 16. 8, ils erraient dans le desert; רְחָנֵה הֹעָה הַאָּה Gen. 37. 15, il était errant par les champs; תַלוֹא רְתְעוּ חֹרְטֵּיר רָע Prov. 14. 22, les artisans du mal ne s'égarent-ils, ne se fourvoient-ils pas? בַּחָעוֹת יְשָׂרָאֵל Ez. 44.10, lorsque Israel s'était égaré; קש מָקַטַן Ps. 58. 4, ils sont dans l'égarement dès le sein de leur mère. Suivi de 79, מַאַחַרֵּר , מֵעַל s'écarter, se détourner de : יִּמְשְּקוּרֶרְהַ לֹא חַעִיחִר Ps. 119. 110, je ne me suis point écarté de tes préceptes; אַטָּר הָענוּ מֵעָלַר Ez. 44. 10, qui se sont éloignes de moi ; לָמַעַן לֹאִ־יִּחְעוּ עוֹד בַּיתר ישראל מאחרי Ez. 14. 11, afin que la maison d'Israel ne se détourne plus de moi; part.: הֹצֶר לַבֶב Ps. 95. 10, קני־רוּחָ Is. 29. 24, ceux dont le cœur,

dont l'esprit, est égaré. — 2º Chanceler, éprouver des vertiges, être troublé: אַבַּשְּׁבֶר מִּענּי לְבָּבִי Is. 28. 7, ils chancellent par l'effet des liqueurs fortes; prouve des vertiges.

Niph.: אַלּריַאַפַן נְשְּׁפֵּן נִיְדְּבָּין Job 15.31, qu'il n'ait pas confiance dans la vanité qui l'égare, le séduit, ou : que celui qui est dans l'erreur n'ait pas, etc.; בְּיִנְּשְׁלִיוֹ Is. 19. 14, comme un homme ivre qui va en chancelant (נְתִּשׁׁלִי Job 4.

10, v. a אַרָּצָּ).

Hiph. 1º Faire errer, faire égarer, séduire: אַרְּיִתְּעֵּם Job 12. 24, il les fait errer dans un désert; רְּצָרְיָם וְּתְּעֵם בְּּרִים בְּתְּעִם בְּרִים בְּתְּעִם בְּרִים בְּתִּעִם בְּרִים בְּתִּעִם בְּרִים בְּתִּעִם בְּרִים בְּתִּעִם בּרִים בּיבּים בּרִים בּיבּים בּרִים בּרִים בּרִים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּרִים בּרִים בּרִים בּיבּים בּ

אלי. *n. pr.* Thoou, roi de Hamath, I Chr. 18.9; אני II Sam. 8.9.

רית (ימר. ביהי). Témoignage: רְּחִירָהוּ לְּחִירָהוּ וֹבּ. 8. 20, (il faut avoir recours) à la loi et au témoignage; מוּל מוּלְהַי בְּיִל Ruth 4. 7. c'était là un témoignage en Israel (quand on cédait un droit).

לְּלֶלְה f. (const. מְּעְלֵה , rac. רְיַבְּשׁ f. (const. מְּעְלֵה , rac. רְיַבְּשׁ f. (const. מְּעָלֵה , rac. רְיַבְּשׁ f. (racal , aqueduc : רַיַבְּשׁ f. (li tune rigole, un canal; מְּלָהְ מְּיִלְה מְּיִבְ לַשְּׁה מְּיִלְה בְּיִבְּעֹ Job 38.25, qui a préparé des canaux à la pluie impétueuse; מְּלָה מֵּילְ II Rois 20.20, et le canal, l'aqueduc. — 2° (v. מְּלָה מֵּיךְ לָבְּר מֵּירְ לָבְּר מִירְ לָבְּר לָבּר לָבְּר לְבִּר לָבְּר לָבְּר לָבְּר לְבִּר לְבִּר לְבִּר לְבִּר לְבִי לִבְּיִי מִיְּבְילִם מִּיִּבְ לָּבְּר מָבְּלְּה מִירְ לָבְּר בְּר לָבְּר לְבִּי לְבִּר לְבְּר לְבִּר לְבִּי לְבְּי לְבִי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְי לְבִי לְבִי לְבְּי לְבְי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְי לְבְּי לְבְּי לְבְי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְבִי לְבְי לְבְּי לְבְי לְבִי לְבְי לִבְּי לְבִי לְבְי לְבְי לְבְּי לִי לִי לִי לְבְי לְבְי לְבְי לְבְי לְבְי לְבְּי לְבְּי לְבְּי לְבִי לְבְּי לְבִי לְבְי לְבִי לְבִי לְבִי לְבְי לְבְּי לְבִי לְבִי לְבְי לְבְּי לְבְי לְבְי לְבְי לְבִי לְבְי לְבְּי לְבְי לְבְּי לְבִי לְבְי לְבְּי לְבְי לְבְּי לְבְי לְב לְּב לְב לְב לְב לְב בְּי בְּבְּי לְב לְב לְב בְּי לְבְי לְבְי לְבְי בְּי בְּבְי לְבְי בְּיב לְב בְּיבְי לְבְי בְּבְי בְּבְי בְי בְּיב בְּיי לְבְיי לְבְי בְיי בְּיּבְיּי לְבְי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי ב

תּצְלּוֹלְים m. pl. (v. פּוֹלֵל.). 1° Enfants: וְהַשְּלּוּלִים רְמְשְׁלּוּלִים וֹ אַנְילִים רְמְשְׁלּוּלִים וֹ גוֹים רְמְשְׁלּוּרְבָם Is. 3. 4, et des enfants domineront sur eux; selon d'au-

tres: des hommes faibles ou des hommes cruels. — 2° Maux, calamités: אָבְּחֵר בְּחִצֵּלוּבְּקְתָּם Is. 66.4, je choisirai leurs calamités, je prendrai plaisir à leur faire du mal.

קונגלקה f. (rac. בְּלֵם). Ce qui est caché, secret: קונגלפה לבא אור Job 28. 11, il met au jour ce qui est caché; בְּיַלְמִהוּ Ps. 44. 22, les secrets du cœur.

קאָנוּג (דְּבֵּנִיג: m. (דְּבֵנִיג: Jouissance, plaisir, délices : לֹאִדְאָהֶׁח לַּבְּטִיל הַצְנִיגּג
Prov. 19. 10, les délices, une vie de plaisir, d'aise, ne sied pas au sot; plur.: הַבְּיִ הָאָרָם Eccl. 2. 8, les délices des hommes, et הַבְּיִ הַאָּנִינְּהָּן Mich. 1. 16, tes enfants qui étaient tes délices.

קבְרִירִי f. (rac. II בְּשָׁבְּיִרִיה Esdr. 9. 5, je me relevai de nion jeûne.

קּעָנָה et פֿענָה n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Manassé, Jos. 12. 21, Jug. 5. 19.

אַנְעָ Kal inusité (v. אָמָה). Pilp. Tromper: אַמְמְתְּמָהָ Gen.27.12, comme quelqu'un qui veut (le) tromper.

Hithp. Se railler: אַמְלְמְעִים בְּנְבֵיאִיר II Chr. 36. 16, et ils se raillaient des prophètes.

רוֹבְעָעָהוֹת f. pl. (rac. אוֹ יְחַנְאָבּאוֹת Puissance: אוֹבְעָבּאוֹת Ps. 68. 36, force et puissance.

קַּערוּכָה (rac. פֶּרַב). Garantie, gage: מָּרָבּ II Rois 14. 14, les otages.

תַּבְּשִׁה m. pl. (rac. אַבָּק). Raillerie: מַנְאָרָּעִים Jér. 10. 15, œuvre digne

de raillerie, ou : œuvre de l'illusion, de l'erreur.

קּמִים m. (plur. הְמִּים, rac. הְמַּחָּ). Tambourin: הָאָם Ps. 149.3, au son du tambourin et de la harpe; הְּמָיך Ez. 28.13, tes tambourins et tes flûtes.

יַם פּאָרָת et הַפְּאָרָת f. (avec sull. יְחִקּאַרְהוֹ). Ornement, parure, beauté, magnificence : בּּנְדֵי תְּמָאֵרְהַה Is.52.1, tes vėtements magnifiques; לָכָבוֹר וּלְחִפָּאֶרֶה Exod. 28. 2, pour honneur et ornement; הְּמָשֶׁרֵת בַּחוּרִים כֹּחָם Prov. 20. 29, la force des jeunes gens est leur ornement; בְּחְמָאֵרֶת אָדֶם Is. 44. 13, imitant la beaute d'un homme; לתמארה II Chr. 3. 6, pour servir d'ornement. — Honneur, gloire: אַמָּאָרֶת Is. 63. 14, un nom glorieux ; יְחִפְאַרְחוֹ עֲבר עֵל־פָּוֹשׁע Prov. 19. 11, c'est son honneur, sa gloire, de pardonner les fautes. — Orgueil: וות עיניו רום שיניו Is. 10. 12, l'orgueil de ses yeux altiers.

תּפּוּתָי m. Pomme, pommier: יְחָבּ בְּחָבּיִר Prov. 25. 11, des pommes d'or; יְחָבּ בְּעָצֵי חַיְּעֵר Cant. 2. 3, comme le pommier parmi les arbres de la forêt.

de Juda, Jos. 15. 34. — 2° D'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 34. — 2° D'une ville aux confins d'Ephraïm, Jos. 16. 8. — 3° D'un homme, I Chr. 2. 43.

יְתְּפּוֹצְיה f. Dispersion: לְתְפּוֹצְיה Jér. 25. 34, et votre dispersion est proche; d'autres lisent: ייִמּנְצִיהִיכֶּם verbe, et je vous disperserai.

רְּפִּנִּין .v) הְפִּילִין.

est cuit au four: (rac. אְמָּהוּ). Ce qui est cuit au four: מְתָּהוֹ מְּהָרֵם Lév. 6. 14, une oblation consistant en gateaux cuits au four et en morceaux.

קַּמַל m. Objet fade, ce qui est insipide, extravagant: אָפָל מְבָּלִר־מָלַת Job 6. 6. un mets fade, sans sel; métaph.: בְּבִיאֵיךְ הְוּוּ לָּבְּי שִׁיְא וְהָתַּפּל Lament. 2. 14, tes prophètes ont eu pour toi des visions fausses et fades, extravagantes; בְּיִבִּי שִׁיִּר בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְי בַּיִבְּי בַּיִבְי בַּיִבְּי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיבְּי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיִבְי בַּיבְי בַּבְּי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְּי בְּיִי בְּיִבְי בַּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בַּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בַּיבְּי בַי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בַּיבְּי בַּיבְי בּיבְי בּיבְּי בּיבְי בּיבְי בַּיבְּי בְּבָּבְי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְי בּיבְי בּיבְי בּיבְי בַּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בַּבְי בַּבְי בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְי בְּיבְי בַּבְי בַּבְּי בַּיבְי בַּבְי בַּבְי בַּיבְי בַּיבְי בַיבְי בְּיבְי בְּבָּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְיבְי

) 하다 n. pr. d'une ville dans le désert, Deut. 1. 1.

הַלְּלִה (fadeur). Extravagance, folie: לפּוּה בּיִּהְיִאֵּי שׁמְרוֹן נְאִיהִי הִפְּנָּח Jér.23. 13, j'ai vu de l'extravagance, la folie, dans les prophètes de Samarie; יְלָאִריַבְּיוּן Job 1. 22, il n'attribua rien d'injuste à Dieu, ou : il ne proféra point de blasphème contre Dieu.

קּפָלָה (rac. פָּלֵּל. Prière, supplication: בַּרִּחִי מְּלֵּה וֹפְרֵא Is. 56.7, ma maison sera appelée une maison de prière (pour tous les peuples); רְנָשָּׁא Is. 37. 4, tu lui adresseras des supplications; וְאַכָּי רְאָפָּר Ps. 109. 4, et moi (je n'ai que) la prière, je ne fais

que prier.

רְיִלְין et תְּבְּילִין (ce qui est porté pendant la prière) Les phylactères qu'on porte attachés au front et au bras gauche en faisant sa prière du matin, et qui contiennent chacun les quatre passages du Pentateuque: Exod.13.1 à 10,13; 11 à 16; Deut. 6.4 à 9, 11; 13 à 21, écrits sur parchemin (v. à rupre, page 217).

קּלְטָּת f. (rac. יְפָּלֵץ): אָפְלְצָתְּהְ Jér. 49. 16, ton insolence, ta présomption, ou ta folie.

(Thapsacus), ville au bord de l'Euphrate, I Rois 5. 4.

אַפּלְמוֹת Battre le tambourin : אַלְמוֹת Ps. 68. 26, des jeunes filles qui jouaient du tambourin.

Po. Battre, frapper: על-לבבֶּדֶּן Nah. 2. 8, en se frappant la poitrine.

י תּפְקּיִר m. (rac. פָּקָר. Destination, fonction: תַּפְקּיִדֶם Rituel, leur destination, ou leurs fonctions.

קַּבְּר Goudre: נַיִּדְמָּרוּ עַלֵּח הְאֵנְה Gen. 3.7, ils cousirent ensemble des feuilles de figuier; שַׁמַרְהִיּר Job 16. 15, j'ai cousu, attaché, un sac (sur ma peau).

Pi.: חוֹר לְמִחְמְרוֹח מְסְחוֹת Ez. 13. 18, malheur à celles qui cousent, préparent, des coussinets (v. à הַסָּד, page 297).

שַּבָּק (fut. שֹבָּיקי) 1° Saisir, tenir de

force, prendre; avec le rég. dir. ou מעה בלוד בי מים avec ביור ביור ביור Gen. 39. 12, elle le saisit par sa robe; ਜਹੂਜ਼ Deut. 22. 28, et s'il la prend de force, s'il lui fait violence ; וָאָרִשּשׁ בִּשְׁנֵי חַלָּדוֹת Deut. 9. 17, je saisis les deux tables; propp I Rois 20.18, prenez-les tout vifs (faites-les prisoniers); פָּתְפְשָׂכֶם אֱת־תָּוִיר Jos. 8. 8., quand vous aurez pris la ville; וְתַפְּשִׁהִי שֵׁם אַלֹּדָר Prov. 30. 9, que je (ne) profane le nom de mon Dieu, que je ne le viole par un faux serment; part.: מַנוֹר Gen. 4. 20, un joueur de harpe; הַּכְבוֹח Ez. 38. 4, ceux qui manient l'épée, les guerriers; יתְּשֵׁיר ; Amos 2. 15, l'archer יְתְּשֵׁיר אַ Amos 2. 15, l'archer חבלחבת Nomb. 31. 27, les combattants; Jér. 50. 16, et celui qui tient إطريق فيؤخ la faucille, le moissonneur; הֹפְשֵׂר מָשׁוֹם וֹתְּפְשֵׁי תַּחוֹרֵת ; Ez. 27. 29, les rameurs Jér. 2. 8, les dépositaires de la loi.-2º Enchasser : תְּנִית תְּמִּנִים וְחָבּר Hab. 2. 19, elle est enchassée dans de l'or, ou couverte d'or.

Pi.: ישְׁמָשִׁים Prov. 30. 28, l'araignée qui s'attache, ou qui file, avec ses pattes (v. d'autres explications à יידים אָלוֹים).

I חַלְּה f., douteux: יְהֹשָּׁה לְּמָנִים אֶּרְיָה Job 17. 6, je suis un objet de terreur en face d'eux (v. II הְּשָׁה); selon d'autres, de אָיה: moi qui étais auparavant un objet de joie, un prodige (pour eux) (v. אָיה).

II THE (toujours avec l'article) n. pr. d'un lieu dans la vallée de Hinnom, près de Jérusalem, où se célébrait le culte de Moloch, II Rois 23. 10, Jér. 7. 31.

נראן לַּיּלְּתָּה f. Bucher : הָּפְּתָּה Is. 30. 33, le bucher est préparé depuis longtemps; selon d'autres: le feu de l'enfer, ou l'enfer même.

אַנְאָיָא chald. m. plur. Magistrats, juges, ou prévôts, Dan. 3. 2.

אסנית השניי (v. ישָׁרָי. 1° Corde: יְמְּיִרּי Jos. 2.25, la corde de fil d'écarlate.—
2° (v. יְמָרָי Espérance, attente: יְמְיִרִּי יִמְיִרְי Job 5. 16, le pauvre ne sera pas trompé dans son espérance; יְמְיָרִי מְשָּׁרִי Prov. 26. 12, il y a plus à espérer du sot que de lui; אֲמִירַי דַּתְּמְרָי John Zach. 9. 12, captifs qui aviez de l'espérance.

11 Chr. 34. 22.

קרְּטָה f. (rac. קּקוֹטָה). Action de durer, de subsister: וְלֹאִ-חְחְיָה לֶּכֶם הְּקוּמָה Lév. 26. 37, vous ne saurez plus subsister (devant vos ennemis).

בּקְּלְּמֵם adj. (rac. אָף pour מְּלְּמָם Celui qui s'élève contre, adversaire: יְּבְּחְקוֹמְשָּדְּ Ps.139.21, à cause de ceux qui s'élèvent contre toi.

* MPP Arrangement, organisation, rétablissement, Rituel.

빗한다 m. (rac. ᠵᠣᠷ). Trompette, Ez. 7. 14.

שְלֵּחְ n. pr. d'un endroit près de Bethléem, Jér. 6. 1, II Sam. 14. 2; le désert de Thekoa, II Chr. 20. 20.

הַּיְבָּיךְ f. (rac. הַּיְּבְיר, signif. de הַּבְּיַיָּ).
Tour, cours, révolution: בּילָב וֹתְּשִּיבְּירָ Ps. 19.7, et le tour (du soleil) va jusqu'à leurs limites; הַיְּשִּירְ הַשִּיבְּירָ Exod. 34. 22, à la révolution de l'année, au bout de l'année; בּיבְּיִבְירִ הַיִּבְּיִר I Sam. 1. 20, le temps (de la grossesse) étant révolu; הוֹשִּיבְירָ Aboth, le calcul des révolutions célestes, l'astronomie.

קיף adj. Fort, puissant: מָשְּׁיּתְּ בְּישׁ בְּיִיתְּ בְּיִתְּ בִּיתְּ בְּיִתְּ בִּיתְּ בִּיתְּ בְּיִתְּ בִּיתְּ בִּיתְּ בִּיתְ בִּיתְּ בִּיתְ בְּיתְ בִּיתְ בְּיתְ בִּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְּיתְ בְיתְ בְּיתְ בְּיתְיבְּיתְ בְּיתְ בְּיתְּבְּיתְ בְּיתְּבְּיתְ בְּיתְּבְּיתְ בְּיתְיבְּיתְ בְּיתְּיבְּיתְ בְּיתְּיבְּיתְ בְּיתְּיבְּיתְ בְּיתְיבְּיתְ בְּיתְּבְּיתְ בְּיתְּיבְּיתְ בְּיתְּבְּיתְ בְּיתְיבְּיתְ בְּיתְיבְּיתְ בְּיתְיבְּיתְ בְּיתְיבְּיתְ בְּיתְיבְּיתְ בְּיתְיבְיתְיבְּיתְיבְּיתְ בְּיתְיבְּיתְיבְּיתְיבְּתְּבְּיתְיבְּיתְיבְּיבְּיתְבְּיתְיבְּיתְיבְּיתְיבְּיתְבְּיתְּיבְּיתְיבְּיתְיבְּיתְיבְּיתְיב

רַקּיף chald. adj. Dur, puissant: הַּמִּיקּיּף Dan. 2. 40, dur comme le fer; בַּמִּיקִיף Dan. 3. 33,

et que ses merveilles sont puissantes.

קלן chald. Peser (hébr. לְּחֲשֶׁ). Part. pass.: לְּחָה Dan. 5. 25, pesé, thekel, second des trois mots écrits sur la muraille lors du festin de Baltassar, expliqué verset 27: הְּקֵילְהָא בְּמַאוֹנְנִיא tu as été pesé dans la balance.

קְבְּיָת לֹאר: . לדי Etre, devenir, droit: מְּבֶל לְתְּכֹן בּבְל לְתְכֹן Eccl. 1. 15, ce qui est tortu ne peut se redresser.

Pi. 1º Rendre droit: מֵר דּבֵּל לְתַּמֵן Eccl.7.14, qui peut redresser ce qu'il a renversé? — 2º Ordonner, composer, former, מַמֵּן מְשָׁלִים חַרְבָּח 9, il a mis en ordre, ou il a composé, beaucoup de paraboles.

" Hiph.: רְדִּחְקִרן צוּרֵח חַלְּבָנָח Rituel, il a formé la figure de la lune.

רְּכֵל־: chald. Hoph. Etre rétabli הַלְּכְּיִר יְתְּקְבֵּיִר Dan. 4.33, je fus rétabli dans mon royaume.

עקע 1° Frapper; avec אַ frapper la main : בֶּל־חָעַמִּים הְקעוּ־כָּם Ps. 47. 2, peuples, frappez tous des mains (en signe de joie); הָקשׁ כַּף עָלֵיךּ Nah. 3. 19, ils battront des mains sur toi, à ton sujet; אַל־חָחָר בְהֹקְעֵי־כָּם Prov. 22. 26, ne sois pas de ceux qui frappent dans la main (pour prendre un engagement, se porter garants); הַּלַנָּה קמיה Prov. 6. 1, (si) tu t'es engagé pour un étranger; et sans יָשׁוֹנֵא : בַּלָּד חוקעים Prov. 11. 15, celui qui hait ceux qui frappent dans la main, qui n'aime pas se porter garant des autres. - 2º Enfoncer à force de frapper : וַהְחָקע אַת־חַיַּחֵר Jug. 4. 21, elle lui enfonca le clou dans la tempe; יְאֵרְדְּעָּרָהוּ בּקש I Sam. 31. 10, ils clouerent son corps (au mur de Bethsan); נַיִּלְקַעָּהַן שבשני Jug. 3. 21, il lui enfonça (son épée) dans le ventre ; הָּקַע אֶּאד-אָחֵלוּ Gen. 31. 25, (Jacob) avait dressé sa tente (en la fixant à terre par des pieux); ולָכָן חַקַע צַּת־אַחִיוּ même vers., Laban dressa sa tente avec ses frères; נַיָּחָקַעָּדוּי במה שוק Exod. 10. 19, (le vent) les enfonça, les jeta, dans la mer Rouge.— 3º Sonner (d'un instrument, la trompette, etc.); avec le *reg. dir.* ou avec י הַשְּׁשׁוֹּפֶר בּ I Sam. 13.3, Saul fit sonner la trompette; הַּקְענּ בַּתְּקְענּ שׁוֹפֶר 1, sonnez de la trompette; הָּקְענּ בַּתְּקִינָּ Ez.7.14, ils ont sonné la trompette.

Niph.: מְרֵירִי וְתְּקֵעֵּ Job 17. 3, qui est-ce qui s'engagera pour moi en frappant dans ma main? יְמָּקֵע הְשׁוֹשָר Is. 27. 13, on sonnera d'une grande trompette.

תַּכְע m. Le son d'un instrument : בְּחַקֵּע שׁוֹקָּר Ps. 150.3, au son des trompettes.

קרי בניים בליים ב

קהף chald. Etre, devenir, fort: אֵילְנָא וּחְקַר Dan. 4. 8, l'arbre était grand et fort; הַּחָשְה הַּחְפָּת Dan. 5. 20, et que son esprit s'affermit dans son arrogance.

Pa. Rendre fort : ולַחַקּמָא אָסָר Dan. 6. 8, et de faire une défense severe.

אַרְהָּיִה m. Force, puissance: מַצְייִם m. Force, puissance: מּבְּיבְּים Esth. 10. 2, les exploits de sa force; בְּיבְיה Esth. 9. 29, avec beaucoup de force, avec autorité; ou : toutes les choses fortes, merveilleuses, quiétaient arrivées.

קּוְרָיְ m. chald. Force, grandeur: בְּּחְקָהְ חְּטְּיִר Dan. 4. 27, dans la grandeur de ma puissance; וְהִקְמָא Dan. 2. 37, et la force.

לה (v. I אוֹה et II הוֹה).

תַּרְאֵלְה n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 27.

תְּרְבּוּח: Rejeton: הַּרְבּוּח. Rejeton: הַּרְבּוּח אַנְשִׁים הַשְּאִים Nomb. 32. 14, rejetons de pécheurs, engeance criminelle

יַּרְבִּית f. (rac. נֶשֶׁדְ וְתַרְבִּית). Profit, usure: נֶשֶׁדְ וְתַרְבִּית Lévit. 25. 36, intérêt et usure.

רַגַל (v. בְּלַ Hiph.).

תְּבְּם chald. Traduire, interpréter; part. pass.: בּקְרָנָם Esdr. 4. 7, et traduite (en langue syriaque).

תְרֵבְּטָה f. (rac. בְּיַבְים). Assoupissement, profond sommeil: מַצְּלָּח הַפִּיל Prov. 19. 15, la paresse produit l'assoupissement.

תְּרָהָקְה n. pr. Thirhakah, roi de l'Ethiopie, Is. 37. 9, II Rois 19. 9.

קרוּטָה f. (rac. רוּם). 1° Don, présent, offrande, oblation : יָאִרשׁ תְּרוּמוֹת Prov. 29. 4, un homme qui accepte des présents; וְיִקְחוּ־לִי הְרוּמָח Exod. 25. 2, qu'on m'apporte une offrande; לַתַרוּמָת בילידש Exod. 36. 6, pour l'offrande du sanctuaire; וּמָּדֵי חְרוּמוֹת II Sam. 1. 21, (ni) des champs de prémices, c.-à-d. produisant des fruits dignes d'être offerts au temple; יְתרוּמֵח תַדָּךּ Deut. 12. 17, (ni) l'oblation de ta main, ce que tu auras volontairement offert. — 2º Spécialement des offrandes qu'on consacrait en les élevant, sacrifice de l'élévation : בְּתְרוּמֵת וֹרֶן Nomb. 15. 20, comme l'offrande élevée de l'aire; שוֹק חַתְּרוּמָח Exod. 29. 27, l'épaule de l'offrande élevée.

רְּמִירָהְ f. Portion prélevée, partage: הְּרִּמְיָה בָּהֶם בְּרִּמְיָה Ez. 48. 12, ils auront une portion ainsi levée.

קרופה (rac. רְּבָּא ou הַּבְּי). Remède: דְּבָּלֵחוּ לִּתְרוּפְּה Ez. 47. 12, et ses feuilles serviront de remède, pour guerir. Is. 44. 14.

Nomb. 33. 27. — 2° Therah, père d'Abraham, Gen. 11. 24.

חַבְּקְבָּוּ n. pr. m. I Chr. 2. 48.

קְּרֵהְ (const. מְּרָבֵּין, fém. מְּרָבֵּין. Deux, deuxième : שְׁנֵי מִּרְבֵּין Esdr. 4. 24, la deuxième année (du règne de Darius).

קּרְּטְה (rac. רָפָת). Ruse: מְּלְטְה Jug. 9. 31, par ruse; selon d'autres, n. pr. d'un endroit: à Tharmah.

לשון הַרְּמִית f. Tromperie, mensonge: לשון הַּוּרְמִית Soph. 3. 13, une langue trompeuse; שֶׁקֶר הַּרְמִיתָם Ps. 119.118, leur tromperie est vaine, ou : leur pensée est mensongère; בַּרְמִית Jér. 23. 26, la tromperie de leur cœur.

קיה m. Mat, perche: לַצְשׁוֹתוּ הֹרָן Ez. 27. 5, pour faire un mat; בַּהְיָר Is. 30. 47, comme une perche au sommet d'une montagne.

בְּלְתְבֵע chald. m. Ouverture, porte: מְּחָבֵע Dan. 3. 26, à l'ouverture, l'entrée, de la fournaise; בְּלְבָאל מְּחָבַע Dan. 2. 49, et Daniel était à la porte, c.-à-d. à la cour, du roi.

עָרָע, chald. Portier; plur.: הֶּרְעָיָא Esdr. 7. 24, les gardiens des portes.

קיבעלה (rac. בְּדֵלְה). Etourdissement: בֵּדְן מֵּרְצֵלֶה Ps. 60. 5, un vin d'étour-dissement.

יהְלְעָתִי nom patronymique, I Chr. 2. 55.

קְּלָפִים m. pl. Idoles domestiques, pénates: לְּמְנֵיה צָּאִר־נַוְתְּלָפִים Gen. 31. 34, (Rachel) prit les theraphim, les idoles.

קרְאָה (agréable) n. pr. 1° D'une ville principale du royaume d'Israel, I Rois 14. 17, II Rois 15. 14, Cant. 6. 4.— 2° D'une des filles de Zelaphad, Nomb. 27. 1.

どうり n. pr. m. Esth. 2. 21.

Gen. 10. 4. — 2° Nom d'une ville considérable, Ps. 72. 10, Is. 23. 1. — 3° Tarsis, un prince en Perse, Esth.

1. 14. — 4° Une des pierres qui ornaient le pectoral du grand prêtre, béryl, chrysolithe? Exod. 28. 20.

אָרְעָּיְיָהְיּ Titre qu'on donnait au gouverneur persan de la Judée, toujours avec l'art., Esdr. 2. 63, Néh. 8. 9.

קרְחָּרָ n. pr. Tharthan, general assyrien, II Rois 18. 17, Jos. 20. 1.

P한기면 n. pr. d'une idole adorée des Avéens, II Rois 17. 31.

רמנה. Objet déposé, confié: בְּחְשׁוּכֶּה Lév. 5. 21, pour une chose placée entre ses mains, un dépôt d'argent ou un prêt.

רוֹאשִׂהְ f. plur. (rac. איש ou האָשָׁ). Cris, bruit, tumulte: הּוֹלָ וְחַ וְתַּ הַאֹשְׁהְּ Zach. 4. 7, avec des cris, des acclamations: Grâce, grâce, pour elle! וּיהָטְּ היֹאשִׂהְ Job 36. 29, le bruit qui retentit autour de son pavillon; היֹאשָׂהְ Is. 22. 2, (ville) pleine de tumulte, de bruit.

מּלְשְׁבִּי adj. de Thisbi, le prophète Elie, le Thisbite, I Rois 17. 1.

* הַּשְׁבְּחוֹת f. pl. Louanges, Rituel.

רְאַבֶּץ (rac. יְבֶּלֶּים) Étoffe de lin à réseaux : יְבְּלִיתַ הַשְּׁבֵּץ Exod. 28. 4, tunique de lin brodée.

ק הְשׁוּבְה הַ. (rac. לשוּבְה הַיּשׁוּבְה הַיְשׁוּבְה הַיְשׁוּבְה הַיִּשְׁיבְה הַיִּשְׁיבְה הַשְּׁבְה הַשְּׁבְה הַשְּׁבְה הַבְּשְׁבְה הַשְּׁבְה הַשְּׁבְּה הַ Job 34.36, pour les réponses (faites ou à faire) aux gens iniques, impies. — 3° Conversion, repentir: הַשְּׁבְּה הְשָּבְה הְשִּבְּה הְשִּבְּה הְשִּבְּה הַבְּּבְּה הַבְּּבְּה הַבְּּבְּה הַבְּּבְּה הַבְּּבְּה הַבְּבּּה הַבּּבְּה הַבְּבּּה הַבְּבּּה הַבְּבּּה הַבּבּּה הַבּבּבּה הּבּבּבּה הַבּבּבּה הַבּבּבּה הַבּבּבּה הַבּבּבּבּה הַבּבּבּבּה הבּבּבּה הבּבּבּה הבּבּבּבּה הבּבּבּה הבּבּבּה הבּבּבּב הבּבּבּה הבּבּבּה הבּבּבּה הבּבּבּה הבּבּבּה הבּבּבּה הבּבּבּב הבּבּבּה הבּבּבּה הבּבּבּב הבּבּבּב הבּבּבּב הבּבּבּה הבּבּבּב הבּבּבּב הבּבּב הבּבּבּב הבּבּב הבּבּב הבּבּב הבּבּב הבּבּב הבבּב הבבב הב

קישוּעָה f. (rac. יסי ou שַשׁרָט. Secours, salut, victoire: Ps. 37. 39, le salut des justes viendra de l'Éternel; בְּמְשֵׁרְ נַמְשֵׁרְ Ps. 119. 81, mon âme languit dans l'attente de ton secours; שְּקֶר חַפּוּט לִחְשׁוּעָם Ps. 33. 17, la victoire est vaine que le cavalier attend de son cheval; מְשִׁרְ בַּוֹלָתְ I Sam. 19. 5, une grande victoire.

ק לישוקת f. (rac. שישי). Désir, amour : וְאֶל־אִישׁהְ הְשׁוּקְתַהְ קבית Gen. 3. 16, tes désirs seront (tournés) vers ton mari. קשורה f. (rac. שור. Présent, don : יחשורה I Sam. 9.7, je n'ai point de présent à apporter.

תְּשִׁיעִי nombre ordinal (f. הְשִׁיעִי Nomb. Le, la neuvième : ביום הַהְשִׁיעִי Nomb. 7. 60, au neuvième jour.

* กาุ๊กซุก f. La jeunesse, Aboth. บาฺ๊กซุก f. (const. รซุก; m. กรซุก, const. רשַשְׁה). Neuf: בְּלְּיָהָ Lév. 23.32, le neuvième jour du mois; הְשָׁבָּים Gen. 5. 9, quatre-vingt-dix.

י איייי Nom du septième mois de l'année lunaire, septembre-octobre.

• ਅੰਘ੍ਰੇਜ਼ Devenir faible, être affaibli, Rituel.

יבּרְינִי n. pr. m. Esdr. 5. 3.

SUPPLÉMENT

CONTENANT

LES NOMS PROPRES MENTIONNÉS DANS LE TRAITÉ D'ABOTH

PAR M. S. ULMANN, GRAND RABBIN DU CONSISTOIRE CENTRAL

X

Abba Saul, docteur, dont le nom est souvent cité dans la Mischna; il florissait dans la seconde moitié du premier siècle de l'ère vulgaire.

תְיוֹ Abtalion, célèbre docteur qui florissait vers l'an 50-34 avant l'ère vulgaire. Il avait le titre de Ab-Beth-Din (אַב בַּירוּ הַיוֹ אַב בַּירוּ בַּירוּ אַב בַּירוּ הַיוֹ אַב בַּירוּ הַיוֹ אַב בַּירוּ הַיוֹ אַב בַּירוּ הַיוֹ אַב בַּירוּ בַּירוּ אַב בַּירוּ בַּירוּ אַב בַּירוּ בַּירוּ אַב בַּירוּ בַּירוּ בַּירוּ בַּירוּ Schemaya avait le titre de Naci (מַּשִּׁראַ prince ou patriarche, président). Ils étaient tous deux d'origine païenne. C'est à leur école que s'est formé le célèbre Hillel.

רבי אַליעור בּוְ־הוֹרְקנוֹם Rabbi Eliézer. fils d'Hyrcan, surnommé le Grand, disciple de Rabban Iohanan ben Zaccaī, qui, pour caractériser le mérite de cet élève, l'appela « une citerne bien cimentée dont pas une goutte ne se perd». Fils d'un riche cultivateur, Éliézer quitta la charrue à l'âge de vingt-deux ans, et se rendit à Jérusalem pour profiter des leçons de Ben Zaccai. Pour obeir à sa vocation, il eut à vaincre l'opposition de son père et à supporter les plus dures privations. Un jour son père se rendit à Jérusalem dans l'intention de le déshériter; mais, témoin de la gloire du jeune docteur, et ému du succès qu'il venait d'obtenir en parlant dans une assemblée où assis-

taient les plus hauts personnages de Jérusalem, le vieux Hyrcan, au lieu de déshériter son fils, lui fit donation de tous ses biens, à l'exclusion de ses autres enfants. Mais, désintéressé autant qu'instruit, Eliézer resusa et n'accepta dans l'opulente succession de son père qu'une part égale à celle qui revenait à chacun de ses frères. Il épousa Emma-Salem, fille de Rabban Siméon II, le martyr, et sœur de Rabban Gamaliel II de Jamnia. R. Éliézer appartenait à l'école de Schamaï, et sa grande érudition lui fit donner le nom de Sinaï. D'une vie austère et d'un caractère inflexible, il fut, à la suite d'une mémorable discussion, l'objet d'un anathème, et il se retira à Lydda. Il ne cessa néanmoins de jouir de la plus haute considération. Le célèbre R. Akiba fut un de ses disciples. Tombé malade à Césarée, il cut la visite de ses collègues, et il mourut un vendredi soir. A sa dernière heure, il se plaignit de ce qu'on avait négligé de profiter de sa vaste science. Ses collègues et amis, après lui avoir adressé des paroles affectueuses, lui soumirent une question dogmatique concernant les lois de pureté. Il répondit par le mot « pur » et rendit l'âme. Il fut transporté de Césarée à Lydda, où il fut enterré. On lui attribue le livre connu sous le

nom de Pirké R. Éliézer (Chapitres de R. Éliézer).

הוא כדיינים אליינים Rabbi Eliézer, fils de Jacob, appartient à la classe des docteurs formés à l'école de R. Akiba. Né avant la conquête de Jérusalem par les Romains, il a atteint un âge très avancé. Il s'est particulièrement occupé des questions qui concernent le plan et la description du temple, et les mesures qui y étaient employées pour les cérémonies saintes. Il est l'auteur du traité de Middoth. « Les doctrines enseignées par R. Eliézer ben-Jacob, dit le Talmud, sont peu nombreuses, mais pures. »

אָלישָע בּּן־אַבוּיָה Elischa, fils d'Abouya, né peu avant la conquête de Jérusalem, fut un des quatre docteurs qui, ayant voulu sonder les mystères de la Création et de la Providence, ont subi de diverses manières l'influence de ces dangereuses recherches. « Quatre, dit le Talmud, sont entrés dans le jardin (מַּרְדֵּט), Ben-Azaï, Ben-Soma, Aher, c'est-à dire Elischa ben-Abouya, et Akiba; le premier a contemplé et en est mort, le second a contemplé et en a perdu la raison, le troisième a détruit les plantes délicates, le quatrième y est entré et en est sorti sain et sauf. » Ne pouvant s'expliquer l'existence du mal, Elischa admit le dualisme, nia la vie future et refusa de croire aux peines et aux récompenses. Il fut désigné sous le nom de Aher אָהֵר (l'autre), nom qu'il dut à une circonstance particulière, et par lequel on avait coutume d'ailleurs de désigner une personne ou une chose dont on ne pouvait prononcer sans répugnance le vrai nom. Il a vécu à Tibériade dans le temps où son disciple R. Méir y tenait école.

רְבִי אֶלְעָוֶר אִישׁ בּרְהּוֹחָא Rabbi Elazar de Barthotha, collègue de R. Akiba, et connu par son austère piété et sa grande charité.

תְּכִי אָּלְעוֹר הִסְמָא Rabbi Elazar Hisma,

c'est-à-dire le fort ou le parfait (v. Midrasch Rabba, Lévit., chap. 23, § 4), fut disciple de R. Akiba, et renommé par des connaissances en mathémathiques et en astronomie. Il vécut dans une extrême pauvreté, ainsi que son ami R. Iohanan ben-Godgoda.Un jour le patriarche Gamaliel II, sur une recommandation de R. Josua ben-Hanania, appela ces deux savants à de hautes fonctions lucratives, qu'ils refuserent d'abord, et qu'ils ne finirent par accepter que lorsque le patriarche, admirant leur désintéressement, leur dit: « Ce n'est pas une dignité que je vous confère, c'est une servitude que je vous impose. »

תבי אָלְעָרְ הַכּוּדְעֵי Rabbi Elazar Hamodaī, ou de Modin, fut disciple de R. Iohanan ben-Zaccaī et contemporain de R. Gamaliel II. Il fut un des grands Darschanim (interprètes des textes sacrés) de son temps. Enfermé dans Bithar pendant le siége de cette ville par l'armée d'Adrien, ce pieux docteur fut tué par Bar-Cocheba sur une dénonciation calomnieuse d'entretenir des relations avec les Romains.

רַכּי אָלְעַוָר כָּוֹדְעורִיה Rabbi Élazar, fils d'Asaria, d'une famille sacerdotale dont la généalogie remonte jusqu'à Ezra. Il fut nommé chef de l'académie en remplacement de R. Gamaliel II. déposé par suite d'une offense faite à R. Josua ben-Hanania. R. Elazar était fort riche. Il favorisa les études, et fit prévaloir ce principe: « Que tout homme cherche à s'instruire dans la loi divine, même si ce n'est pas dans une vue de piété: car, en commençant par faire ce qui est bien, n'importe pour quel motif, on finit tot ou tard par le pratiquer dans le dessein de plaire à Dieu. » L'application de ce principe eut pour résultat un accroissement considérable d'auditeurs à l'académie, tandis que R. Gamaliel avait fait interdire l'entrée du Beth-Hamidrasch (école) à toute personne qui ne fût pas

Rabbi Élazar, fils d'Arach, fut un des disciples les plus distingués de R. Iohanan ben-Zaccaï, qui, pour caractériser son mérite, le compare à une source de plus en plus abondante et à un torrent qui va toujours en grossissant. Pendant que ses collègues enseignaient à Jamnia, R. Élazar s'est retiré à Emmaüs pour jouir de l'air pur et des eaux de ce lieu de délices. Sa retraite a été préjudiciable à sa science et à son influence.

רְבְּי אֶלְעָוֹר רַקּפְּר Rabbi Elazar Hakkappar, appelé aussi בָּר רַשִּפָּר, fils de Kappar (Talm. de Jérus., Schebiith, ch. 6, § 1), appartient à la dernière génération des Thanaïm; il était contemporain de R. Iehuda le Naci, à qui il a survécu.

de Schamua, de la race sacerdotale, surnommé le meilleur des sages. Il était collègue de R. Méir, de R. Iehuda ben-Elaï, sous le patriarchat de R. Siméon III, fils de Gamaliel II. Son école a été fréquentée par de nombreux disciples, parmi lesquels se trouva R. Iehuda le Naci, auteur de la Mischna. R. Élazar subit dans un âge très avancé la mort du martyre, et fut, dit-on, la dernière des dix victimes tombées sous le glaive romain.

אַנְטְינְנוֹם אִישׁ מוֹס Antigone de Socho, successeur de Siméon le Juste. C'est à son époque que remonte l'origine de la secte des Zaducéens, dont les fondateurs étaient deux disciples d'Antigone, appelés Zadoc et Baïéthus.

Ben Bag-Bag; le nom de ce docteur est Iohanan ben Bag-Bag. Il était renommé par son érudition, et florissait vers les dernières années du second temple de Jérusalem.

Ben Hé-Hé était contemporain de Hillel, et peut-être un de ses disciples.

אָרְ־וּוֹמָא Ben Soma (v. קּרְ־וּוֹמָא). שַּׁמְשׁוֹן בָּן־עָּנָאי Ben Asaï (v. מָּמִשׁוֹן בָּן־עָנָאי).

1

רַבְּן בַּקְלִיאֵל Rabban Gamaliel I l'Ancien, petit-fils de Hillel, succéda dans la dignité de Naci (עַבְּקְלִיוּן,) à son père Siméon, et fut le premier à prendre le titre de Rabban, que porterent après lui ses descendants et successeurs jusqu'à Gamaliel III, fils de

R. Iehuda le Naci. Il eut de fréquents rapports avec les généraux et les membres du gouvernement romain. Le culte et la jurisprudence lui doivent plusieurs règlements. Ce fut sous sa présidence que Samuel, surnommé le Petit ou le Jeune, composa la formule

de prière contre les apostats et les traîtres, formule qui fut reçue et conservée dans la liturgie. Selon plusieurs chroniqueurs, R. Gamaliel mourut dix-huit ans avant la destruction de Jérusalem par les Romains. « Avec lui, dit la Mischna, se sont éteintes la gloire de la Thora, la pureté et l'austérité de la vie religieuse. » (Sota, ch.9, 15.)

רְבֶּן בְּקְלִיאֵל Rabban Gamaliel III, fils de R. Iehuda le Naci, remplaça son père dans la dignité patriarcale.

Il florissait au commencement du III siècle de l'ère vulgaire, et fut un des derniers ThanaIm (auteurs de la Mischna). Comme son père, il était renommé pour sa vie austère et pieuse, et distingué par son caractère noble et modeste. Outre cette maxime: «Il est beau d'allier le travail à l'étude de la loi », le Talmud rapporte de lui une autre non moins belle et caractéristique: « Celui, dit-il, qui exerce la miséricorde envers les hommes gagne la miséricorde du ciel. »

בלי דוֹטָא בּדְהָרְכִּינִם Rabbi Dosa, fils de Horkinas ou d'Hyrcan, était contemporain de R. Gamaliel II de Jamnia, de R. Josua, de R. Akiba, etc. Il iouisseit d'une grande autorité parmi

de R. Josua, de R. Akiba, etc. Il jouissait d'une grande autorité parmi les docteurs de son époque. Privé de la vue à cause de son grand âge, il cessa de se rendre à l'académie; mais il reçut de temps en temps dans sa re-

traite la visite de ses collègues, qui venaient profiter de son expérience et demander son avis sur des questions de doctrine.

רְבָּי דּוֹּסְהָאי כֵּר וַיְגֵּאי fils de (R.) Ianaī, était disciple de R. Méir, et florissait au II° siècle de l'ère vulgaire.

П

Hillel l'Ancien, né en Babylonie vers l'an 75 avant l'ère vulgaire, était par le côté maternel de la race de David. Il vint à Jérusalem, où il suivit les leçons de Schemaya et d'Abtalion, chefs du Synhédrin. Vivant d'abord dans une extrême pauvreté, il dut ensuite à son mérite et à sa naissance d'être élevé à la dignité de Naci. Modeste, tolérant, d'une patience à toute épreuve, d'une incomparable douceur devenue proverbiale, cet homme supérieur dut à son beau caractère autant qu'à sa vaste science la popularité dont il était entouré et l'illustration attachée à son nom. Recherché des grands et des petits, il savait se mettre à la portée de tout le monde, et

plusieurs païens, gagnés par l'aménité de son caractère et l'élévation de ses principes, se convertirent au judaïsme. Il introduisit plusieurs règlements dans le culte et dans la jurisprudence, enseigna la méthode d'interprétation des textes sacrés (connue sous le nom de Six middoth, et portée à treize par R. Ismail), fonda une école célèbre qui s'est maintenue longtemps après lui, et commença par mettre en ordre la Mischna, qu'il divisa en six sections (ouvrage dont la rédaction définitive a été achevée par un de ses descendants, R. Iehuda le Naci). Hillel fut appelé, comme Ezra, le restaurateur de la loi. Il mourut à l'âge de cent vingt ans.

П

רַבִּי חֲלַפְּהָא בֶּן־דּוֹסָא אִישׁ כְּפַר חֲנַנְיָה Rabbi Halaphta, fils de Dosa de Caphar-Hanania (en Galilée), fut un des disciples de R. Méir, et vécutau II° siècle de l'ère vulgairo.

Rabbi Hanina, fils de Dosa, né avant la destruction du second temple, était contemporain et disciple de R. Iohanan ben-Zaccaī. Il vécut dans une grande pauvreté, et fut renommé par sa piété. On cite de lui plusieurs faits miraculeux. Dans les conjonctures difficiles on s'adressait à lui pour obtenir par son intercession la faveur du ciel. Il exerçait aussi la médecine.

Rabbi Hanina ou Hanania, sous-chef des prêtres, né pendant l'existence du second temple, était collègue de R. Iohanan ben-Zaccaī. Il fut un des dix martyrs ou docteurs condamnés à mort par le gouvernement romain

מבי הַבּרְדְיוֹ ou הַבְּינְא Gabbi Hanina ou Hanania, fils de Théradion, était contemporain de R. Akiba, et habitait le village de Siccanin (en Galilée). Il florissait sous le règne d'Adrien. Ayant bravé la défense faite par les Romains d'enseigner la loi, il fut arrêté et condamné à être brûlé vif avec un rouleau de la loi. Il fut un des

dix martyrs. Sa femme fut condamnée à mort pour n'avoir pas empêché son mari de se livrer aux études sacrées; sa fille fut enfermée dans une maison de prostitution, et délivrée par R. Méir, qui avait épousé la sœur, la savante Berouria.

רַבִּי חֲנִינָא פַּרְהַבִּינַאי ou רַבִּי חֲנִינָא בּּרְהַבְינַאי Rabbi Hanina ou Hanania, fils de Hakinaï, florissait au 11° siècle de l'ère vulgaire. Marié, il quitta sa femme et une sille en bas age pour aller entendre les leçons de R. Akıba, qui enseignait à Beni-Berak, et ne revint dans sa famille qu'au bout de treize ans. Il était un des quatre docteurs nommés les sages de Jamnia חַכְמֵּר יְבְנַח (ses collègues étaient Ben-Asai, Ben-Soma et R. Elazar ben-Mathia), et un des cing disciples ou jeunes docteurs désignés sous le nom de הַנְירן לִפְנֵר הֲכָמִים, et qui, étant trop jeunes pour être promus au grade de Rabbi, soutenaient la controverse devant les mattres. (Les cinq docteurs furent: Ben-Asaï, Ben-Soma, Siméon le Thimnite, Hanan et Hanina ben-Hakinaï.) (Voy. Synhédrin, fol. 17 verso.)

תְּבְיִי ְתְנְיָא בֶּּרְעֵקְשְׁיָא Rabbi Hanania, fils d'Akaschia. L'époque à laquelle ce docteur a vécu n'est pas connue. Il paratt appartenir à l'école de R. Akiba.

2

רְבִּי מַרְפוֹן Rabbi Tarphon ou Tryphon, prêtre, a rempli des fonctions sacerdotales au temple de Jérusalem. Après la destruction du temple, il habitait Jamnia et Lydda. Il était collègue de R. Josua, de R. Gamaliel II, de R. Ismaïl, de R. Élazar ben-Asaria,

de R. Akiba, qu'il affectionnait particulièrement et dont il était très vénéré. Il se trouva à Jamnia dans la réunion qui déposa R. Gamaliel et nomma à sa place R. Élazar ben-Asaria. Malgré son immense fortune, R. Tarphon mena une vie austère, et se distingua par son respect filial poussé jusqu'à sa dernière limite envers sa mère. Dans des années de disette, il mit ses trésors à la disposition de R. Akiba, qui en profita pour nourrir les pauvres. Ses grandes qualités et ses connais-

sances variées lui firent donner le nom de Père et maître de tout Israel. Partageant les sentiments de R. Akiba, il dit: «Si j'avais fait partie d'un tribunal, jamais la peine de mort n'eût été prononcée» (v. בְּרַיִּ אֵלְעָוֹר בָּן־בַּוֹרָיָה).

7

אינות (קרותים Iehuda, fils de Théma, était contemporain de R. Akiba, et, selon quelques-uns, le dernier des dix martyrs. Selon Abravanel, c'est le même que R Iehuda ben-Dama.

רבי יְהוּדָה Rabbi Iehuda, l'un des Thanaim dont les noms se trouvent le plus fréquemment mentionnés dans la Mischna. Il était fils de R. Elaï (מֵלְצָאֵר), disciple de R. Tarphon, de R. Akiba, de R. José le Galiléen, de R. Elazar ben-Asaria, collègue de R. Méir, de R. José, de R. Siméon, et florissait comme ces derniers au II° siècle. Son père Elas était disciple de R. Eliézer le Grand. R. Iehuda fut compris dans la promotion faite par R. Ichuda ben-Baba, à qui cet acte a coûté la vie sous le règne d'Adrien (v. בַּבִּי רּוֹפֵר). D'une pénétration moins vive et moins prompte que R. Méir, R. Iehuda apporta dans la controverse les lumières d'un esprit calme et réfléchi, ce qui lui valut le titre de Sage quand il le veut הָבָפַ לִּכְשֵׁיּרָצָח,

et l'avantage de voir ses décisions adoptées comme règles de pratique lorsqu'elles se trouvaient en opposition avec celles de R. Méir. Il avait la direction religieuse de la maison du Naci (מוֹרַיְנָא דְבֵר נְשִׂראָת). Il forma un grand nombre de disciples, et fut l'un des mattres de R. Iehuda le Naci, rédacteur de la Mischna. Il est lui-même l'auteur des textes anonymes du Siphra (commentaire du Lévitique). Parlant des dissicultés d'une bonne traduction et de la nécessité de se tenir à l'interprétation traditionnelle, il dit: « Celui qui traduit un texte biblique littéralement est (souvent) menteur, et celui qui y ajoute commet (souvent) un blasphème. » (Kidouschin, fol. 49 R.) Appréciant favorablement certains actes du gouvernement romain, il en reçut des faveurs et le droit de parler le premier dans les assemblées, ce qui lui fit donner le titre de ראש הַמְּרַבְּרִים (le premier orateur). Il usa de ce privilége à Ouscha, où il siégea à la tête du Synhédrin. Il vécut pauvre, se contenta de peu, et fit prendre cette même habitude à ses disciples. Sa vie sobre et d'une extrême régularité donna à sa figure un air de santé et de bien-être qui trompa ceux qui ne le connaissaient pas sur sa profession et sur sa manière de vivre. Il eut coutume de dire: « Économisez sur vos dépenses de nourriture et dépensez d'autant plus pour être bien logé. » Recommandant vivement le travail, et voulant à la

façon des anciens frapper les esprits par un acte symbolique, il portait luimême sur son épaule, en se rendant chaque matin à son académie, l'objet qui devait lui servir de siège, en disant: «Le travail est une belle chose, il honore ceux qui l'exercent. » Ce fut lui aussi qui prononça cette parole sévère contre ceux qui négligent l'éducation professionnelle de leurs enfants: « Celui qui, dit-il, n'enseigne pas de profession utile à son fils, est comme s'il l'élevait pour la vie des brigands.» R. Iehuda mourut dans un âge avancé, mais il eut la douleur de survivre à plusieurs de ses fils.

Rabbi Iehuda Hanaci רַבִּי יְהוּדָה הַנְּשִׂיא (prince, patriarche, chef), appelé aussi Notre maître le saint שֵׁיִקְּרוֹשׁ, ou bien בבר Rabbi sans autre adjonction, était fils de R. Siméon III et descendant à la sixième génération de Hillel. Né vers l'époque de la mort de R. Akiba, Rabbi florissait dans la seconde moitié du II siècle de l'ère vulgaire. Ses principaux mattres furent R. Siméon ben-Iochai, R. Elazar ben-Schamua, R. Méir et R. Iehuda ben-Elaï. Il est renommé tout à la fois par sa piété, par son humilité, par son grand savoir et par son immense fortune. « Depuis Moise, dit le Talmud, jusqu'à Rabbi, on n'a pas vu réunies à un si haut degré, dans une seule et même personne, la Thora et les grandeurs (le talent et l'autorité). » Très sobre pour sa personne, il tenait une maison princière et une table somptueuse. Intimement lié avec un des empereurs romains de la famille des Antonins, il employa son crédit en faveur de sa nation. Dans une année de disette, il ouvrit ses greniers et en fit distribuer les provisions aux pauvres. Il eut un grand nombre de disciples à l'entretien desquels il pourvut de ses propres deniers. Profitant des avantages de sa naissance et de sa haute position, il encouragea l'étude de la loi, et rédigea,

de concert avec les sages de son époque, le code de la Mischna, ouvrage qui sut terminé en 218. Il défendit d'enseigner dans les places publiques. Par une autre ordonnance, il rétablit la promotion dite Semikha סמיכה, règle par laquelle il était défendu de rendre des décisions doctrinales et de prononcer des jugements à quiconque ne tenait pas ce droit du Naci ou de l'autorité religieuse constituée. Son séjour habituel était à Beth-Schearim ביה שׁנֵים. Tombé malade, il se fit transporter à Sepphoris (צפוֹרָר), où il mourut, selon les chroniqueurs, à l'age de cent ans.

rachia, succéda dans la dignité de Naci à José ben-loëzer. Il paraît avoir vécu vers le milieu du second siècle avant l'ère vulgaire, sous les Asmonéens, peut être sous Jean Hyrcan. Pour échapper à une proscription ordonnée contre les docteurs pharisiens, Josua se réfugia à Alexandrie, en Egypte; il en fut rappelé plus tard par l'intercession de Siméon ben-Schatah, beaufrère d'Alexandre Jannée. Ce même fait est attribué avec plus de vraisemblance à Iehuda ben-Tabbai.

תבי יְהוֹשְׁעַ בֶּרְהַנַנְיָה Rabbi Josua, fils de Hanania, lévite, de la division des chanteurs (choristes), était un des principaux disciples de R. Iohanan ben-Zuccai et l'un des docteurs qui ont le plus contribué au développement de la science sacrée. Il se trouvait souvent à la cour de l'empereur Trajan, et il avait obtenu de ce prince la permission de reconstruire le temple à Jérusalem. Comme cette permission fut plus tard retirée, R. Josua employa son influence pour calmer le peuple. qui, irrité de ce contre-ordre, fut sur le point de se soulever. A ses grandes connaissances en métaphysique, en science naturelle et en astronomie, il joignit un caractère aimable et un esprit sage, libéral et tolérant. C'est lui qui a transmis le dogme que les justes de toutes les nations ont part au salut éternel. Il eut souvent des controverses à soutenir contre des savants grecs et romains. Il fit deux fois le voyage à Rome avec ses collègues pour obtenir la révocation d'édits sévères rendus contre la religion juive. Le Talmud raconte que, dans une conversation que R. Josua eut avec la fille de l'empereur Trajan, la princesse, frappée de la laideur physique du docteur juif, mais pleine d'admiration pour ses talents, lui dit en plaisantant: « Comment tant de belles connaissances se trouvent-elles dans un corps si disgracieux? — Ton père, répondit le docteur, ne conserve-t-il pas ses vins les plus exquis dans des barils d'argile? S'il les mettait dans des tonneaux d'or, ils se gâteraient bien vite. » Il habitait Pekifn, non loin de Jamnia, et fut nommé vice-président du Synhédrin (אַב מֵּרת הַּרוֹן). Ce fut sous sa direction et sous celle de son collègue R. Eliézer ben-Hyrcan que le prosélyte Onkelos a publié la traduction chaldaïque du Pentateuque. Sans aucune fortune, il exerça pour vivre la profession de forgeron, ou, selon d'autres, de fabricant d'aiguilles. A la suite de sa célèbre discussion avec le Naci R. Gamaliel II, ce dernier fut déposé, puis rétabli à la demande même de R. Josua (עַרָּבָּר אֶּלְכָּזֶר בֶּן־עֲזַרְרָּת). Il survécut à R. Gamaliel et mourut avant la guerre de Bithar. Partout dans la Mischna où le nom de R. Josua est rapporté sans autre addition, c'est de R. Josua ben-Hanania qu'il est question.

רבי יה'שע ברביי Rabbi Josua, fils de Lévi, un des derniers Thanaïm et l'un des premiers Amoraïm (docteurs qui ont succédé aux Thanaïm et qui ont commenté la Mischna), florissait dans la première moitié du III siècle. Il habitait le midi de la Palestine. On le trouve aussi à Lydda. Il était re-

nommé par sa piété et par sa science, et il était très versé dans l'étude de la Hagada (interprétation morale de la Bible). Son père Lévi était un disciple de Rabbi Iehuda le Naci.

Rabbi Iohanan Hasandalor, né à Alexandrie, en Egypte, était disciple de R. Akiba et collègue de R. Iehuda ben-ElaI, de R. Méir, etc. Le nom de Sandalor indique, selon les uns, le métier de faire des sandales; selon les autres, celui de percer les perles.

רבי יוֹדְנְן בֶּוֹ־בֵּג בַּג Rabbi Iohanan , fils de Bag-Bag (v. בַּרבַּג בַּג).

רבי יירָען בְּרַבְּרוֹּכְאָ Rabbi Iohanan, fils de Beroka, fut l'ami de R. Elazar Hisma et contemporain de R. Gamaliel II, de R. Josua, etc.

רבי יוֹתָנָן בָּרְוַבָּאי Rabbi Iohanan, fils de Zaccai, né, suivant plusieurs chroniqueurs, en 47 avant l'ère vulgaire, de la race pontificale, fut un des plus illustres disciples de Hillel. Partisan de la paix, il se rendit pendant le siége de Jérusalem auprès de Vespasien et obtint de lui la permission d'établir une école à Jamnia, qui devint le siége du Synhédrin. En fondant cette institution, le célèbre docteur assura l'avenir du judaïsme, et sauva du milieu des ruines fumantes de Jérusalem et du temple le trésor le plus précieux de la nation juive, sa doctrine et sa législation, dont l'étude est devenue si florissante à l'école de Jamnia et sous les maîtres illustres qui en sont sortis. R. Iohanan lui-même a eu pendant un certain temps son école à Beror-Hail, non loin de Jérusalem. Versé dans toutes les connaissances cultivées à son époque, pieux, tolérant, prévenant envers tout le monde, en un mot, marchant dans les traces de son maître Hillel, R. Iohanan ben-Zaccai acquit une grande autorité, et fit plusieurs règlements concernant le culte. Ami de Vespasien, qui le recommanda à Titus, il put, grâce à cette

protection, sauver de la mort R. Gamaliel II, dont le père R. Siméon II périt martyr, et transmettre à ce descendant de Hillel la dignité de Naci, après avoir exercé lui-même pendant quelque temps cette haute fonction. Il soutenait souvent des controverses contre les Zaducéens. Il mourut peu d'années après la prise de Jérusalem, à l'âge de cent vingt ans et en 73 de l'ère vulgaire, suivant les chroniqueurs déjà cités. Depuis sa mort, dit la Mischna, la sagesse a perdu sa splendeur.

רְבְּי יּנְתָּן Rabbi Ionathan. Ce nom appartient à plusieurs Tanaim. Celui dont il est question (Aboth, chap. 4, § 9) paraît être R. Ionathan ben-Joseph, disciple de R. Ismael et contemporain de Ben-Asaï.

וסיברי de Zeréda, prêtre, était, avec son collègue losé ben-Iohanan, continuateur de la tradition après Antigone de Socho. Il fut Naci, et florissait au II siècle de l'ère vulgaire. On lui doit plusieurs règlements ou décisions doctrinales. Sa vie pieuse ne trouva point d'imitateurs dans ses fils, qu'il déshérita à cause de leur conduite irréligieuse. Il mourut dans un âge avancé, victime des persécutions des Syriens pendant l'invasion de Bacchide, général de Démétrius Soter, vers l'an 161 avant l'ère vulgaire.

וֹמֵי בְּרִיוֹתְנָן אִישׁ יְרוּשְׁלֵם Iosé, fils de Iohanan de Jérusalem, collègue de Iosé ben-Ioézer et vice-président du Synhédrin (אָב בֵּרוּז דִּרוּ). Ces deux collègues furent les premiers de cette série de docteurs qui, se succédant deux à deux jusqu'à Hillel et Schamaï, et désignés sous le nom de Sougoth (דּיבֹיז duumvirs), formaient la présidence du Synhédrin, l'un avec le titre de Naci (בַּבְּרִז בְּרַן) et l'autre avec celui de Père ou chef du tribunal (אַב בֵּרוּז דִּרַן).

רְבֵי יּוֹטֵי הַכּהַן Rabbi Iosé le Cohen (prêtre) fut l'un des principaux disci-

ples de R. Iohanan ben-Zaccai, qui l'appelait Hacid (प्राच्न homme pieux). Il était versé dans les études mystiques, et faisait des dissertations sur le char céleste (Mercaba).

Rabbi Iosé était de Sepphoris רַבְּי יוֹםֵי et florissait dans la première moitié du second siècle de l'ère vulgaire. Il était disciple de R. Akiba, collègue de R. Ichuda, de R. Méir, de R. Siméon ben-Iochaï, etc., et l'un des cinq docteurs qui reçurent la Semicha (סְמִּרְכֵּח investiture donnant qualité de prononcer la peine d'une amende) de R. Iehuda ben-Baba, le martyr (v. רַבֶּר יַתוּרָת). Il exerçait la profession de tanneur ou de corroyeur. Se trouvant à Ouscha, siège du Synhédrin, il fut relégué à Sepphoris pour avoir gardé le silence dans une réunion où ses deux collègues R. Iehuda et R. Siméon appréciaient disséremment les actes du gouvernement romain (v. בַּבַּר יַהוּנְדַת et רַבְּר שָׁמְעוֹן בֵּן־יוֹחֲאָר). Partout dans la Mischna où l'on nomme R. Iosé sans autre addition, c'est de R. Iosé fils de Halaphtha qu'il est question. Il fit plusieurs règlements pour le culte. Sa décision fait autorité même lorsqu'elle se trouve en opposition avec l'opinion de l'un de ses collègues. Il est l'auteur d'une chronique connue sous le nom de Séder-Olam (סֵדֵר עוֹלָם). R. Iosé est mort à Sepphoris (selon le Talmud de Jérusalem, à Laodicée) avant R. Iehuda ben-Elaï et après R. Méir.

Rabbi Iosé, fils de Kisma, était contemporain de R. Akiba et de R. Gamaliel II de Jamnia, et l'un des docteurs les plus vénérés de son époque. Il était aimé et estimé des Romains. Malgré son amour pour l'étude de la loi, il désapprouva R. Hanania ben-Théradion, qui se livra publiquement à cette étude, bravant ainsi la défense sévère faite à ce sujet par le gouvernement romain. Il habitait la Palestine, mais on ignore en quel endroit. A sa mort, les hauts per-

806

sonnages de Rome vinrent honorer son convoi de leur présence. A leur retour de la tombe, ils surprirent R. Hanania ben-Théradion enseignant dans la place publique, et le livrèrent . au supplice (v. ce dernier).

רָבְי יוֹםֵי בֵּר יְהוּדָה אִישׁ כִּפַּר הַבַּבְלִי Rabbi Iosé, fils de Iehuda de Kephar-Habbabli. On ne connaît pas l'epoque à laquelle appartient ce docteur. Selon quelques-uns, il était collègue de R. Jehuda le Naci et le même que Iosé le Babylonien.

רבי נאָאי Rabbi Iannaï l'Ancien, père de R. Dosthai, était contemporain de R. Akiba et encore de R. Méir. Un autre R. Iannai fut le disciple de R. Iehuda le Naci et l'un des premiers Amoraim.

רַבִּי יִעַקב Rabbi Jacob, un des Thanaim du II siècle, était disciple de R. Akiba et l'un des mattres de R. Iehuda le Naci. Selon quelques-uns, c'était le petit-fils d'Elischa ben-Abouya.

רַבִּי יִשְׁמָגַאל Rabbi Ismael, prêtre, originaire de la haute Galilée, fut collègue de R. Tarphôn, de R. Elazar ben-Asaria, de R. Akiba, etc., et l'un des docteurs les plus renommes de cette grande époque. Il est l'auteur de la Beraitha, qui fixe à treize le nombre des règles (מְדּוֹת) servant à l'interprétation de la loi (v. לְּחַלֵּל). On lui attribue aussi la Mechiltha (commentaire de l'Exode). Il ne faut pas confondre ce docteur avec son homonyme R. Ismael ben-Elischa, grand-prêtre, qui est compté parmi les dix martyrs. Selon quelques-uns, ce serait ce docteur qui jeune enfant se trouva captif à Rome, et fut racheté par R. Josua ben-Hanania. R. Ismael était disciple de R. Nehounia ben-Hakkanah et l'un des mattres de R. Meir. Il est aussi un des chefs qui ont transféré le siège synhédrinal de Jamnia à Ouscha. Il habitait Kephar-Asis, dans la Judée méridionale, où il posséda des terres qu'il fit cultiver. Il était très charitable, et l'on cite de lui, comme de R. Tarphon, des actes qui prouvent jusqu'à quel degré il porta la piété filiale, ainsi que son amour et son dévouement pour sa nation. A sa mort, on fit son éloge funèbre en lui appliquant ces paroles imitées du chant funèbre de Saul: « Filles d'Israel, pleurez Ismael, etc. »

רַבִּי יוֹםֵי Rabbi Ismael, fils de R. Iosé (ben-Halaphtha), était contemporain et ami de R. Iehuda le Naci. Le gouvernement romain l'avait chargé de l'arrestation des voleurs, charge dont il s'acquittait avec un zèle qui lui attira des blames. Pour éviter les difficultés d'une démission, il se retira à Laodicée.

רְבִּי לְוִיטֵם אִישׁ יַבְנָה Rabbi Levitas de rarement mentionné. On ignore l'épo-Jamnia, docteur dont le nom se trouve

que à laquelle il a vécu.

מ

רבי מֵאִיר Rabbi Méir était d'une famille de prosélytes et l'un des plus célèbres docteurs qui florissaient au II siècle. Disciple de R. Ismael, de

R. Akiba et d'Elischa ben-Abouya, il fut compris dans la promotion faite par le martyr R. Iehuda ben-Baba (עבר דוסף.). Esprit transcendant et habile dialecticien, il étonnait ses auditeurs par la profondeur de ses raisonnements et les ressources surprenantes de son esprit. Pour donner une idée de sa merveilleuse pénétration, le Talmud, dans son langage pittoresque, le compare à un géant « qui soulève d'énormes rochers et les broie les uns contre les autres ». Les graves sujets de la Halacha ne formaient pas seuls l'objet de ses études; il excellait aussi dans la poésie, et on avait de lui un grand nombre d'apologues dont il charmait ses auditeurs lorsqu'il parlait en public. Malgré son grand talent, il était plein de déférence pour les opinions de ses collègues, et il a pu dire avec raison: «Jamais (dans la pratique) je ne me suis permis d'agir contrairement à l'avis de mes collègues.» (Sabb., fol. 134.) Il vécut du métier de copiste, et, généreux autant qu'instruit, il consacra chaque semaine la moitié de son modeste salaire à l'entretien de disciples pauvres. Il avait épousé la célèbre Berouria, fille du martyr R. Hanania ben-Theradion. On cite de cette docte femme l'interprétation suivante d'un verset des Psaumes (Ps. 104. 35). Dans un moment de mauvaise humeur causée par les tracasseries de quelques voisins appartenant à une secte héréti-

que, R. Méir était tenté de les maudire, lorsque Berouria lui sit observer, saisant application du texte précité, « que nous devons souhaiter la cessation du péché sur la terre, mais non la perte des pécheurs ». Ce docteur fit plusieurs voyages, et échappa une fois miraculeusement à la mort dans un naufrage. On lui attribue la plupart des textes anonymes de la Mischna (מַשָּׁים מָשָׁים). Il s'était rendu dans une ville de l'Asie-Mineure (à Sardes, en Lydie), où il mourut avant ses collègues R. lehuda ben-Elaï et R. Iosé. Il était, sous le patriarcat de R. Siméon III, fils de Gamaliel II, un des chefs de l'académie d'Ouscha, où il avait le titre de Hakam (מְּבֶּם). Il en fut exclu temporairement par ordre du Naci, à qui il avait voulu faire opposition par suite d'une décision réglant les honneurs à rendre aux chefs de l'assemblée synhédrinale (v. בַּבֶּן שִׁמְעוֹן בֵּן־גַּמְלִראֵל.).

Rahbi Mathia, fils de Harasch, était disciple de R. Elièzer fils d'Hyrcan, et florissait au II° siècle. Habitant d'abord la Palestine, il s'établit ensuite à Rome, où il fonda une école. Il y reçut la visite de R. Elazar ben-Asaria, et plus tard celle de R. Siméon ben-Iochai, que des démarches à faire auprès du gouvernement avaient amenés à Rome.

1

אירְבֵּלְי הָאִרְבֵּלִי Nithaī d'Arbel (en Palestine, au Nord de Tibérias), collègue de Josua ben-Perachia, était vice-président du Synhédrin (אָב בֵּית דִּין).

רבי נְרוּנְיָא בְּרַתִּקְנְה fils de Hakkanah, selon quelques-uns le même que R. Nehounia le Grand, était disciple de R. Iohanan ben-Zaccaī et l'un des hommes les plus distingués par leur piété et leur savoir. Il passe pour l'auteur de plusieurs livres cabbalistiques.

רבי יְהוֹרָאי Rabbi Nehorai florissait en Palestine au II° siècle et était contemporain de R. Siméon III, fils de Gamaliel II, de R. Méir, de R. losé, etc. Ce nom est donné aussi à R. Néhémia, docteur qui a vécu à la même époque et qui a appartenu à la même école.

ע

עַקְבָיָא בֶּּן־בַּיְבַלְלָאֵל. Akabia, fils de Mahlallel, paraît avoir vécu dans le dernier siècle avant l'ère actuelle et fait partie du Synhédrin à Jérusalem. En désaccord avec ses collègues sur certaines questions de pratique religieuse, on lui offrait de le nommer vice-président (אַב בַּידו דָּק) a condition qu'il adopterait l'avis de la majorité touchant les points controversés. Akabia refusa, aimant mieux, disait-il, passer toute sa vie pour un insensé que d'avoir un instant à se reprocher sa conduite devant Dieu. Avant de mourir il recommanda à son fils de se ranger du côté de la majorité; et lorsque ce même fils le pria de le recommander à ses collègues, il lui répondit : « Ce seront les propres œuvres qui te feront rechercher ou repousser par tes collègues. »

רבי עקיבא Rabbi Akiba , fils de Joseph, d'une famille de prosélytes, est né, selon les uns, un an avant l'ère vulgaire; selon les autres, l'an 41 de la même ère; et mort, selon les premiers, l'an 120; selon les autres, en 61, agé de cent vingt ans. Il gardait les troupeaux du riche Calba-Saboua, lorsqu'à la sollicitation de la fille de son maître, avec laquelle il s'était marié secrétement, il prit le parti de se livrer aux études. Il fut le disciple de Nahum de Guimso, dont il adopta et propagea la méthode d'enseignement. Contemporain et collègue de R. Tarphon, de R. Eliézer, de R. Josua, etc., il fut un des puissants propagateurs de la science religieuse, et nul ne contribua plus essicacement au développement et aux progrès des études sacrées. Des milliers de disciples fréquentaient son académie, d'où sortirent les maîtres les plus distingués, tels que les Thanaim R. Iosé,

R. Iehuda, R. Méir, R. Siméon, etc. C'est dans l'esprit de son enseignement et sous l'influence de son école qu'ont été composés ces documents importants où se trouvent conservées les doctrines pratiques et spéculatives du judaïsme, et qui sont connus sous les noms de Mechiltha, Siphra, Sipheri, Thosiphtha, et le plus important de tous la Mischna. La vie de ce docteur offre de curieux incidents; sa fortune a subi de nombreuses vicissitudes; mais sa modestie, sa charité, sa foi, son amour pour l'étude et l'enseignement, son patriotisme ardent, ne se sont jamais démentis, et ont sait de lui une des grandes figures de l'histoire juive. Son séjour habituel était à Beni-Berak, village situé au nord-ouest de Japha ou Joppé, non loin de Jamnia, siège du Synhédrin. Il fit plusieurs voyages en Asie, en Afrique et en Europe. Seul des quatre docteurs désignés dans l'allégorie talmudique de l'entrée au Paradis (v. אַלִּישׁע מָּן־אַבּרָּיָח, il est sorti sain et sauf de cette entreprise périlleuse. Il est aussi un des docteurs qui auraient voulu rendre impossible l'application de la peine de mort. Il embrassa le parti de Bar-Cochéba, et dans la grande révolte des Juiss, sous Adrien, il fut arrêté et condamné à mort. Il subit le martyre à Césarée. Au milieu des plus cruelles tortures, voyant ses disciples consternés, il leur donna l'exemple d'une foi hérosque en se félicitant de pouvoir accomplir, ce qui a été le désir de toute sa vie, ce précepte : « Tu aimeras l'Eternel ton Dieu de tout ton cœur, de toute ton ame, de tout ton pouvoir. » Récitant une dernière fois cette profession de foi : « Ecoute, Israel, l'Eternel est notre Dieu, l'Eternel est un. » Il rendit l'ame en appuyant sur le mot un אַדָּוֹר.

z

기가 가고 Rabbi Zadok, selon quelques-uns de la race sacerdotale, était contemporain de R. Iohanan ben-Zaccaī, de R. Gamaliel II, etc. Il se distingua par sa profonde piété. Prévoyant la ruine de Jérusalem, il jeunait pendant quarante ans pour détourner ce malheur de sa patrie. A la prise de Jérusalem, et sur la recom-

mandation de R. Iohanan ben-Zaccai, Vespasien envoya des médecins pour guérir le pieux docteur, dont la santé était compromise par suite de son long jeûne. R. Zadok appartenait par ses principes à l'école de Schamai, mais dans la pratique il suivit pendant toute sa vie les décisions de l'école de Hillel.

27

יאבער Schammai, collègue de Hillel et vice-président du Synhédrin אָבּ בַּיִּדוֹּדִי, fut le fondateur d'une célèbre école, émule de celle de Hillel. Les membres de ces deux académies, malgré la divergence de leurs opinions et la vivacité de leurs controverses, vécurent dans une union fraternelle, et leur vie de famille ne fut jamais troublée par suite de leurs discussions théologiques. Quant aux deux fondateurs, Hillel et Schammai, ils n'étaient personnellement en désaccord que sur trois questions doctrinales.

Jeune, fut un des disciples de R. Gamaliel Ierl'Ancien (ע. בְּרָבְּלְבָּלִבְּלַ.). Selon les uns, le titre de זְפָבְּ lui fut donné à cause de sa grande humilité; selon les autres, pour le désigner comme un second Samuel, par allusion à son homonyme le prophète Samuel. Il est mort sans enfants, du vivant de R. Gamaliel l'Ancien, peu de temps avant la destruction du second temple.

קינוֹן רַצּּרִיק Siméon le Juste, grand prêtre, fut un des derniers des hommes de la grande Synagogue, corps de savants docteurs établi par Ezra. Malgré la grande célébrité dont jouit son nom,

il est difficile de préciser l'époque à laquelle ce chef a vécu et exercé son autorité. L'opinion généralement admise le place sous Alexandre le Grand, et il scrait mort l'an 5 de l'ère des Séleucides (en 308 avant l'ère vulgaire). Il y en a qui voient dans ce personnage Siméon I, fils d'Onias I (en 300 avant l'ère vulgaire); selon d'autres, Siméon le Juste serait Siméon II, fils d'Onias II, et aurait vécu vers 58-90 de l'ère des Séleucides (254-222 avant l'ère vulgaire). L'opinion qui croit voir ce docteur dans Siméon, frère de Judas Maccabée, ne mérite pas qu'on s'v arrête. Il y a enfin des auteurs qui admettent deux personnages du même nom.

המשירות ושׁרְשׁלִי Siméon, fils de Schatah, chef du Synhédrin avec Juda ben-Tabbaï, florissait un siècle avant l'ère vulgaire, sous Alexandre Jannée, dont il était le beau-frère. On sait que ce prince, ayant embrassé le parti des Zaducéens, persécuta cruellement les Pharisiens, dont un grand nombre, Siméon y compris, ne purent échapper au supplice que par la fuite. Rappelé à la cour par l'intermédiaire de la feine sa sœur, Siméon obtint pour tous ses

collègues la permission de rentrer dans le pays. Ce fut encore par les soins de ce docteur que le Synhédrin, presque entièrement composé à cette époque de Zaducéens, fut réformé par l'expulsion successive des membres appartenant à la secte hérétique, dont les places furent occupées par les Pharisiens. Cet acte fut consommé le 28 du mois de Thébeth (vers l'an 100 avant l'ère vulgaire), et une fête fut instituée en commémoration de cet important événement. Ce fut aussi par l'influence de Siméon fils de Schatah que les écoles se multiplièrent dans les principales villes de la Palestine. Plusieurs actes de la vie de Siméon témoignent du caractère énergique et inflexible de ce célèbre docteur, qui à une piété rigide joignit une probité sévère et une incorruptible intégrité. On lui doit plusieurs règlements et ordonnances concernant le culte. Il mourut sous le règne d'Aristobule, fils d'Alexandre Jannée.

בְּקְלִימֵל בְּוְ־נְּמְלִימֵל Rabban Siméon II, fils de R. Gamaliel l'Ancien et arrière-petit-fils de Hillel, succéda à son père dans la dignité de Naci, vers l'an 50 de l'ère vulgaire. Il périt par le glaive romain à la prise de Jérusalem, et fut le premier des dix martyrs.

רַבָּן שִׁמְעוֹן בָּן־נַּמְלִיאֵל Rabban Siméon III, fils de R. Gamaliel II de Jamnia, et père de R. Iehuda le Naci, florissait pendant la première moitié du IIº siècle et habitait Ouscha et Schepiram. Il exerçait la dignité de Naci après la mort de R. Akiba et la prise de Bithar. C'était un des grands docteurs, et son opinion, toutes les fois qu'elle se trouve rapportée dans la Mischna, est adoptée comme règle de pratique à trois exceptions près. Il eut pour collègues R. Nathan, qui fut viceprésident (אֱב בֵּית דִּין), et R. Méir, ayant le titre de Hacham (מַכָּם) et chargé principalement de l'examen des questions concernant les lois cérémonielles. Selon l'usage, toute l'assemblée se levait lorsque le Naci ou l'un de ses deux collègues faisait son entrée journalière dans l'académie. Par un règlement du Naci, cet honneur fut modifié suivant le rang du dignitaire. Blessés de cette mesure, R. Nathan et R. Méir se concertèrent entre eux sur un moyen d'embarrasser le Naci par des questions qui, ne le trouvant pas préparé, mettraient sa science en défaut. A cet effet, ils s'entendirent pour mettre à l'ordre du jour, à l'insu de R. Siméon, la discussion d'une matière peu connue et que le Naci n'avait pas encore approfondie. Mais, averti à temps, R. Siméon put prendre ses mesures pour échapper au piége qui lui était tendu, et les deux docteurs, en punition de leur complot, furent expulsés de l'académie, mais rappelés bientôt à la demande de R. Iosé.

רַבִּי שִׁמְעוֹן כֶּדְנְחַנְאֵל Rabbi Siméon, fils de Nathaniel, fut un des cinq principaux disciples de R. Iohanan ben-Zaccaī et gendre de R. Gamaliel l'Ancien.

מְשְׁרֵא (אַרְעָרֵא Siméon, fils d'Azaī, appelé aussi Ben-Azaī, était contemporain de Ben-Soma. D'abord disciple de R. Akiba, Ben-Azaī est devenu son collègue. Il enseignait à Tibérias, et acquit une grande réputation comme habile dialecticien. Il devait épouser la fille de R. Akiba; mais son grand amour pour l'étude le fit renoncer au mariage et vivre dans le célibat. Il est mort jeune, et, comme Ben-Soma, sans avoir été revêtu du titre de Rabbi.

רבי שִׁמְעוֹן בּּן־יוֹחָאִי Rabbi Siméon, fils de lochai, était disciple de R. Akiba, collègue de R. Iehuda ben-Elai, de R. Iosé, de R. Méir, et l'un des maîtres de R. Iehuda le Naci. Il fut de la promotion faite par R. Iehuda ben-Baba (v. רַבְּר יוֹפֵר). Ayant déprécié dans une réunion les actes du gouvernement romain (ע. רֶבֶּר יוֹפֵי et רָפָר יוֹפֶר, il fut dénoncé et condamné à mort. Pour échapper au supplice, il se tint caché avec son fils R. Elazar pendant douze ans dans une caverne, où il ne cessa de se livrer à l'étude et aux méditations. Il sit plus tard partie d'une députation qui se rendit à Rome pour solliciter la révocation d'un édit qui interdisait aux Juiss les pratiques religieuses, notamment l'observation du Sabbath et de la circoncision. Ce fut à propos d'une question liturgique posée par lui qu'eut lieu à l'académie de Jamnia la célèbre discussion entre R. Gamaliel II et R. Josua, et qui eut pour suite la destitution momentanée de R. Gamaliel. R. Siméon ben-Iochaï est l'auteur des textes anonymes du Siphri (commentaire du IVe et du

V° livre du Pentateuque). On!lui attribue aussi le fond du livre cabbalistique le Sohar. Né en Galilée, il habitait un endroit nommé Thékoa; il s'est trouvé aussi à Ouscha. Ce docteur fit son occupation exclusive de l'étude de la loi, et il enseigna une morale pure et sévère. « Plutôt, dit-il, que de faire rougir son prochain en public, il faut se laisser jeter dans une fournaise ardente.

רְבִי שִׁמְעוֹן בְּן־אָלְעוֹר Rabbi Siméon, fils d'Elazar de la Galilée, était disciple de R. Méir et contemporain de R. Iehuda le Naci. Il est connu par ses rapports avec les Samaritains et par ses discussions avec leurs scribes.

רבי שִׁמְעוֹן בֶּרְיְתּדָה Rabbi Siméon, fils de Iehuda, était contemporain de de R. Siméon ben-Élazar et disciple de R. Siméon ben-Iochaï. Il était de Kephar-Acco, village près d'Acre.

תְּבְי שְׁקְעוֹן בְּךְתְּנְקְיָא Rabbi Siméon, fils de Menasia, contemporain des deux précédents, et appartenant comme eux à la dernière génération des Thanaïm.

אָמַעְיָהְ Schemaya , collègue d'Abtalion (v. אָבְטֵלְרוֹן).

FIN.

This preservation photocopy was made and hand bound at BookLab, Inc., in compliance with copyright law.

The paper is Weyerhaeuser Cougar Opaque
Natural, which exceeds ANSI
Standard Z39.48-1984.

1993